

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

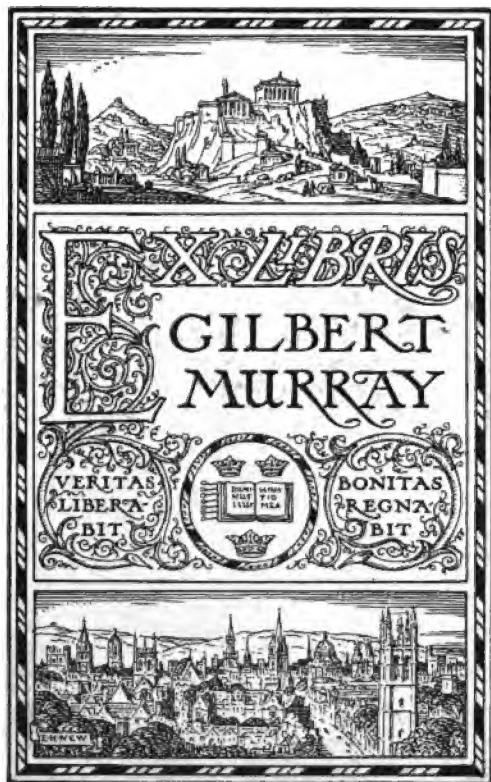
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

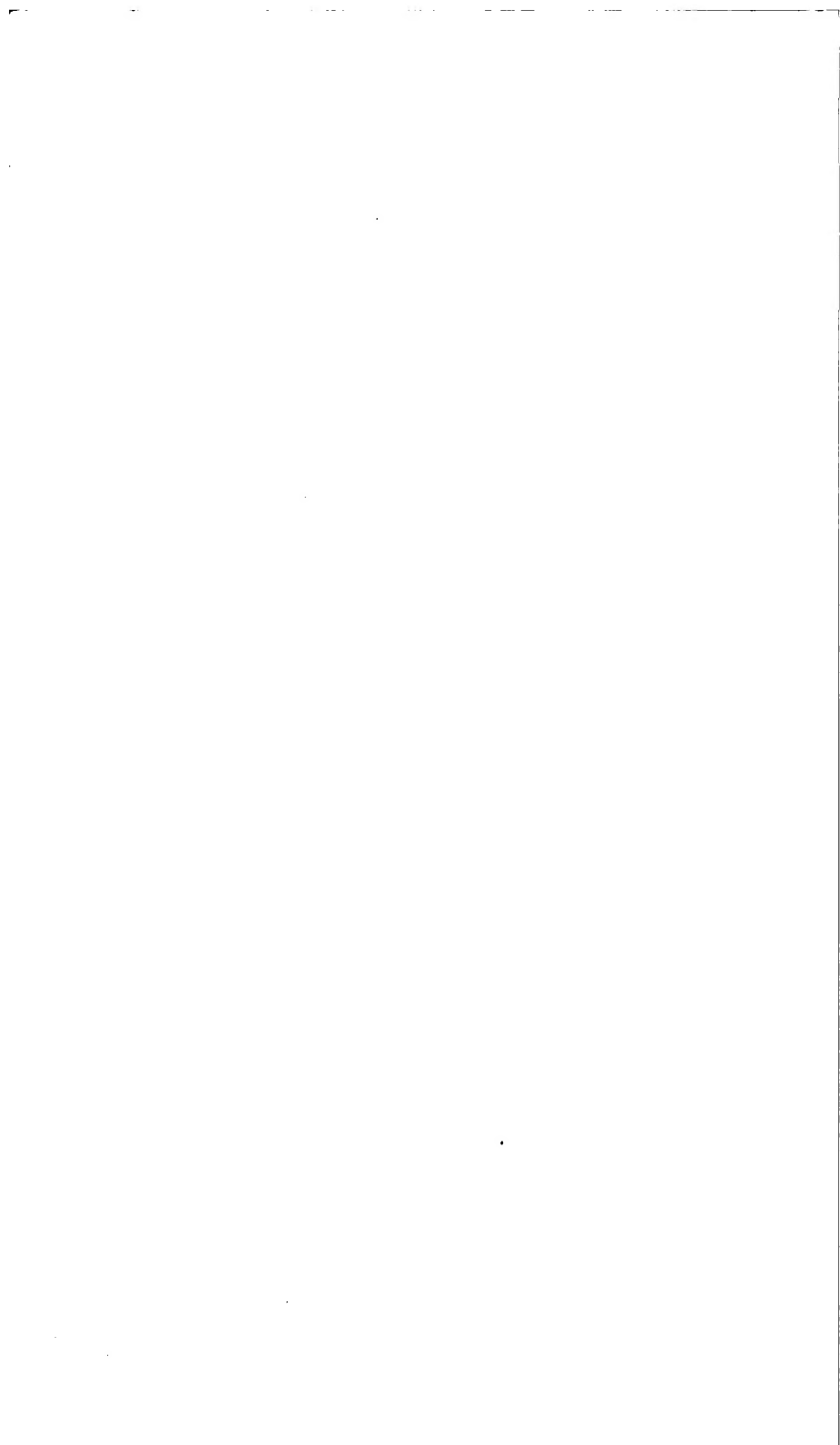
About Google Book Search

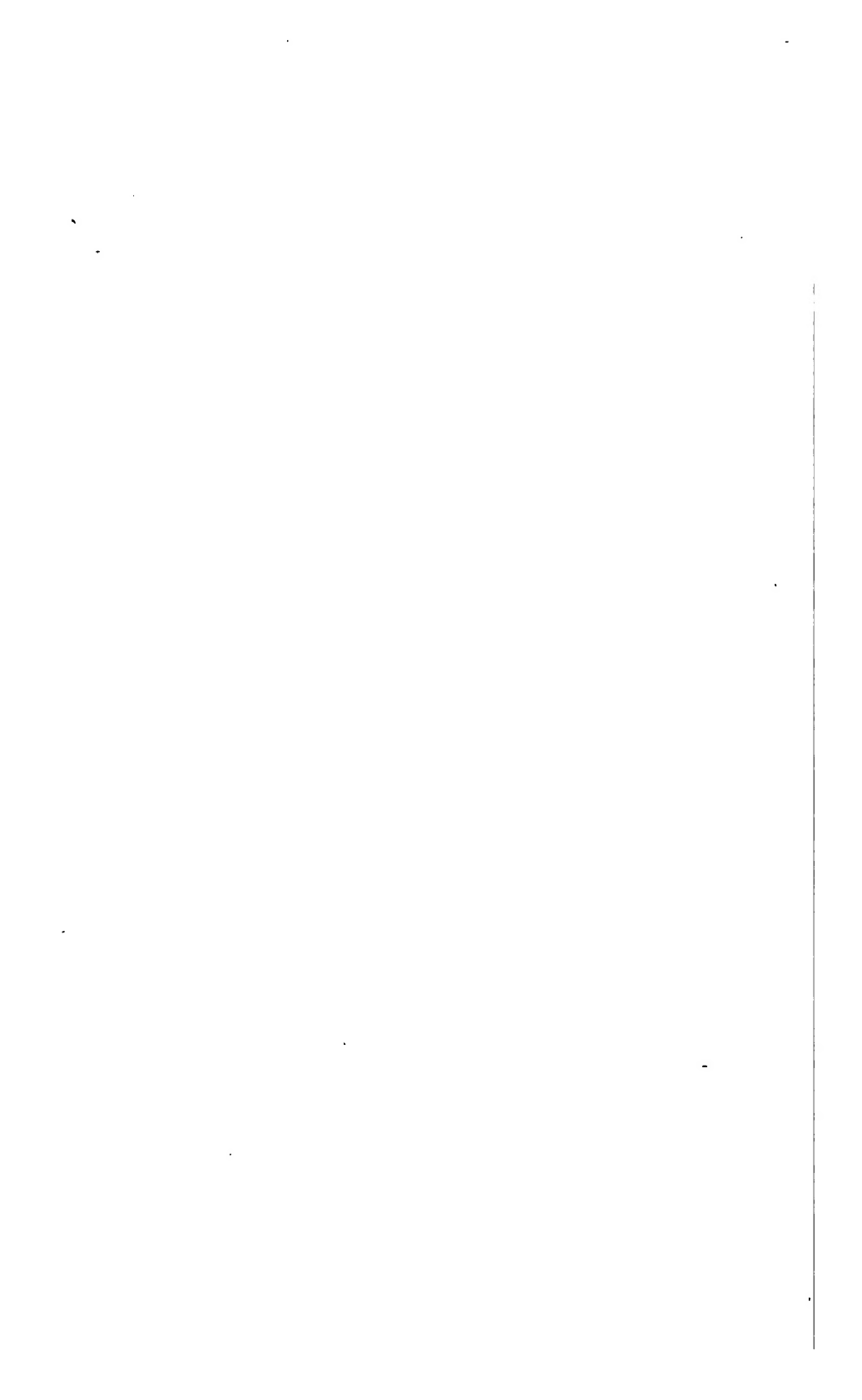
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

4-N
113

CONFINED

LYCOPHRONIS

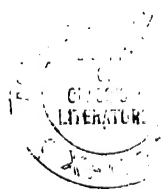
ALEXANDRA.

AD FIDEM CODD. MSS. RECENSUIT, PARAPHRASIN
NEDITAM, SCHOLIA MINORA INEDITA ET INDICES
LOCUPLETISSIMOS ADDIDIT

LUDOVICUS BACHMANNUS.

VOL. I.

LIPSIAE
SUMPTIBUS I. C. HINRICHS.
1830.

D. IOANNI SCHULZIO

POTENTISSIMI BORUSSORUM REGIS

ET INTIMIS REI SCHOLASTICAE MODERANDAE CONSILIIS

EQUITI SPLENDIDISSIMO

ET

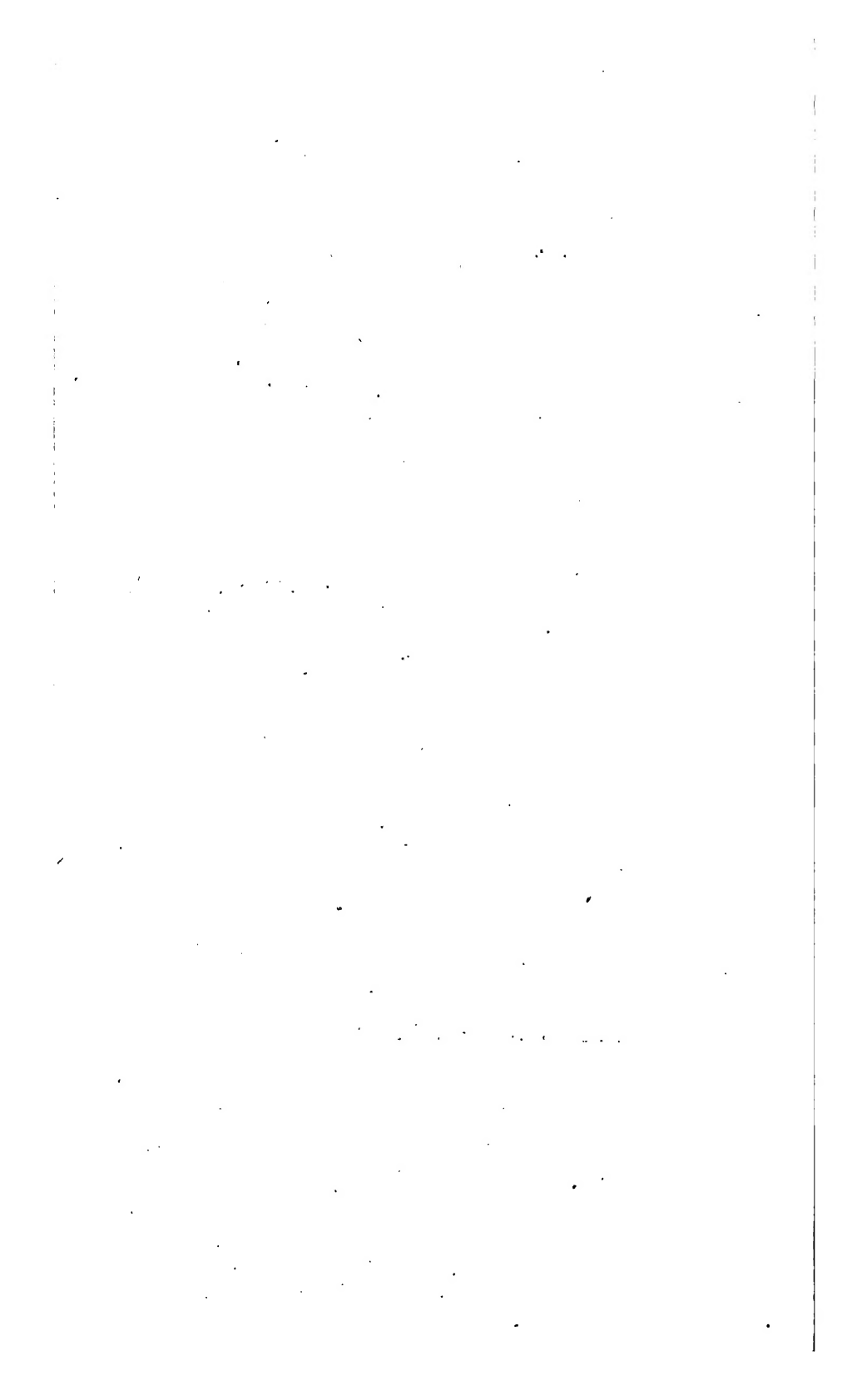
GODOFREDO HERMANNO

IN ACADEMIA LIPSIENSIS ELOQ. ET POET. PROF. P. O.

EQUITI SPLENDIDISSIMO

D.

LUDOVICUS BACHMANNUS.

PRAEFATIO EDITORIS.

Lycophronis Alexandrae scripta exemplaria cum
aud exiguo numero nostram aetatem tulerint, mi-
tum sane videri debet, non plura olim iis, quorum
d maxime interfuisset, innotuisse interque ea, quo-
um notitiam haberent, ne unum quidem librum
uisse ex praestantioribus. Etenim principes edi-
tiones, Aldina et prima Basileensis, e Codicibus ex-
usae sunt neque vetustis admodum neque puris a
vario interpolationum genere; a quibus tamen illud
Bononiense exemplar longe fuit Aldino integrius.
Postea Guilielmus Canterus primaeque Parisinae edi-
tor attigerunt quidem Codices, sed quae tum fuit
artis criticae conditio, neque textum severe ad scripta
exemplaria exigentes, neque aetatis eorum ulla ra-
tione habita. Fuerunt autem illa apographa, nisi
me coniectura fallit, multo deteriora iis, ex quibus
primae editiones prodierant. Tum insequentae sunt
quinque editiones, quarum ex numero duas prima
iuventute, puero tunc quam viro propior, curavit
Ioannes Meursius, quem scimus postea vastissima
eruditione potius quam artis criticae peritia incla-
ruisse. Neque harum editionum ulla hic ratio ha-
benda est, quippe quae sunt merae priorum repeti-
tiones cum larga vitiorum typographicorum acces-
sione. Talem Lycophronis textum centum fere annis
post ad quos Codices bibliothecae Bodlejanae exegit

Ioannes Potterus, vir graece doctissimus pariterque diligentissimus in conquirenda undecunque lectionis varietate; quem tamen vellemus in iis, quae ex editis libris adtulit, multo interdum parciorem fuisse. Codicum autem quibus usus est Potterus alterum, Baroccianum, intelligimus recentissimum esse et quovis vitiorum genere inquinatum: meliorem, quidem Seldenianum, sed eundem neque vetustum satis neque integritate scripturae cum iis libris, quorum notitiam nunc habemus, ullo modo comparandum. Nostris denique temporibus Italorum Codicum ope novam Lycophronis editionem molitus est Leopoldus Sebastianus, cui rara fortunae benignitas quod nemini ante eum editori concesserat ut praestantissima Codd. Mss: supellectili, in patria urbe, summo otio et quamdiu vellet, uteretur; quem tamen dolemus in his tantis copiis neque diligentem neque intelligentem satis sese praebuisse. Quo sane iniquo fortunae lusu accidit, ut cum olim editoribus semper defuissent copiae, nunc tandem largissimis copiis deesset editor. Textus enim in his manibus etiam infra Canterianae editionis recensioem revolutus est. Cui gravi incommodo ut mederi equidem experirer, primum me illexerunt Codices illi in quos me quattuor abhinc annis hiberno tempore Neapoli degentem casus detulerat, et quorum unum intelligebam inter optimos habendum esse; tum flaccescens subinde studium rursus incendit lautissima librorum Mss. supellex, quam mihi, cum Lutetiam venissem, liberatissime ex Regia Bibliotheca concessit Vir celeberrimus, Car. Bened. Hasius. Qua benigniori fortuna factum est ut criticae opes, quibus adiutus Lycophronem emendarem, neque numero neque prae-

stantia Sebastianæis copiis essent inferiores. Ex viginti enim et quinque libris, quos affero, duo sine controversia Tzetzarum aetatem exeunt ad saeculum X. pertinentes; his aetate proximi sunt quattuor alii saeculo XII. exarati; inter undeviginti autem reliquos, recentiores illos quidem, non pauci tamen reperiuntur, qui praestanti lectionum varietate insignes, ex optimis fontibus derivati aut ad meliores certe libros exacti esse videantur. In textu vero scriptoris conformando hanc mihi legem scripsi, ut, nisi in minutis quibusdam rebus, a librorum Mss. auctoritate nunquam discederem; coniecturis autem ne auderem quidem hariolari; quippe quarum intelligerem nullam periculosiorem aleam esse, quam quibus scriptorem tentaveris nunc recondita doctrina luxuriantem, nunc ancipiti verborum lusu fallentem et eludentem lectores.

CODICES PARISINI

BIBLIOTHECAE REGIAE.

A Parisinus 345. olim Coislinianus, saeculi, iudice Montefalconio Bibl. Coislin. p. 457., decimi, membranaceus, foliorum formae quadr. 272. Continet inter varia Lexica graeca, quorum recensum dedimus Anecd. graec. Vol. I. p. V — XII. etiam fol. 225 — 253. Lycophrenis Alexandram cum brevi sed pervetusta annotatione, singulis versibus in modum glossarii adscripta, ita ut librarius hunc titulum libello scripserit: *Λέξις Ἀλεξάνδρας Λυκόφρονος καὶ ὑπόθεσις*. In fine adscriptum legitur: *στίχοι β'χο.* (2670.); quae mira versuum computatio inde orta

est, quod versus fere omnes in duas partes interiectis Scholiis divisi sunt, ad hunc modum v. 1348:

εἰς ἀλλήλων τράχηλας
ἤριτε τῶν:

Quae res etiam fefellit Montefalconium, ut in Bibl. Coislin. p. 494. solummodo de *Lycophronis vocabulorum collectione*, sive de glossario quodam Lycophroneo referret.

Hoc exemplar non solum ob multas exquisitas lectiones, sed etiam propter manifesta antiquitatis indicia pretiosissimum est. Exhibet enim non paucas lectiones, quas Tzetziana recensio e textu expulit: v. 101. θῖνα φώσσωνα. v. 157. Λαυμέδοντος. v. 397. Σειρία καθ'αυανῆ. v. 448. Σέτραχος. v. 452. ὀγαστρίου. v. 461. ἀῖτα. v. 698. Ὀμβριμοῦς. v. 727. χελλύσσουσα. Praeterea alias habet soli sibi proprias: v. 40. μέσον. v. 88. ὑψίφοιτος. v. 90. ἡ Ἀχερουσία. v. 271. ἐγχείας. v. 1233. ἔξοχος δώμη γεγώς. Quae licet maximam partem vitiosa sint, alius tamen et vetustioris originis esse videntur, quam haec: v. 394. φόνου pro δρέμον. v. 452. τροφεὺς pro φονεὺς. v. 684. σὺς δ'άνας pro προσδ'άνας. v. 1010. χρυσὰ pro πυρρᾷ et similia. Talia enim librario imputaverim, alioquin diligentissimo reique minime ignaro, qui tamen nonnunquam in vetustissimi exemplaris, quo usus esse videtur, scriptura intelligenda graviter lapsus est, cuius rei manifestiora exempla invenies vv. 319. 620. 767. 811. 817. 874. 935. 938. 1070. Duobus in locis glossa in textum est recepta: v. 684. λάκκω pro βόθρῳ, et v. 1110. δρυὸς κλάνα pro στύπος δρυός. Omissi sunt versus tres: v. 408. 955. et 1277.

Hunc librum in textu Lycophronis constituendo saepissime, ut par erat, sequutus sum; interdum vero, sicubi lectionibus eius aut reliqui omnes, aut meliores certe ex iis refragarentur, cautius visum est dubitare, verane scriptura, an librarii speciosus aliquis error nobis oblatus esset.

Liber nondum erat collatus.

B Parisinus 2403., olim 2794. saeculi decimi tertii, bombycinus, forma maxima, foliis 308. Insunt: fol. 1—14. *Cleomedis κυκλικῆς θεωρίας* libri II. auctoris nomine omisso. — fol. 15. Fragmentum de variis pedum metricorum generibus, addita figura, quam exhibui Anecd. gr. Vol. II. p. 442. Haec vero multo recentior manus adscripsit. — fol. 16. vacuum est. fol. 17. leguntur *Ioannis Tzetzæ* στίχοι inediti de variis poeseos et poetarum generibus. — fol. 18—49. *Arati* Phaenomena, cum Scholiis in margine paucisque interlinearibus. Est inter Bekkerianos Arati Codices littera A notatus. — fol. 50—56. *Procli Diadochi* ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. Opus in fine mutilum est; folia enim 55. et 56. ita lacerata sunt, ut dimidium utriusque interierit. — fol. 57. vacuum est. fol. 58—99 rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzæ Prolegomenis et Commentario, multisque scholiis interlinearibus minio exaratis. In fronte legitur Epigramma:

Φερωνύμως λέλογχε τὴν κλῆσιν μόνος
Σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ Λυκόφρων.

fol. 99 vers. — 114 rect. *Nicandri* Theriaca cum Scholiis uberrimis, textum circumcirca coniectis. fol. 114 vers. leguntur 28 priores versus ex Alexipharmacis Nicandri, folio 115. vacuo relicto. — fol. 116

— 172 rect. *Pindari* Olympia, Pyth. Nem. Isth. cum magno Scholiorum apparatu paucisque glossis hic illic inter lineas adpersis. — fol. 172 vers. — 175. Fragmenta quaedam varii argumenti, v. c. de Conclis, de vino etc. quae recentior manus negligenter adscripsit. — fol. 176 — 308. *Homeri* Odyssea cum Scholiis, quae ab initio usque ab lib. III. totam marginem implent; deinde rariora fiunt, et in altera parte operis prorsus deficiunt. Maximam partem Allegorias tractant, et fere semper conspirant cum iis, quae e Cod. Ambros. E. edidit Angelus Maius; nonnunquam tamen iis pleniora sunt et integriora. In fronte libri legitur: *ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi a Nicolao Graeco aureis* 5.

Librarius in Lycophrone describendo duobus usus est exemplaribus; uno meliore, ex quo textumsumeret; altero multo deteriore, unde varietatem lectionis notaret; hae enim notae totidem fere sunt verae lectionis corruptelae. Vid. v. 4. ^ω αλόλον. v. 73. ^σ κύτει. v. 105. ^{πε} ἐμπαίσασαν. v. 403. ^{στρ} Κασνίαν etc. Convenit hic Codex ita cum Cod. Pal. 142. apud Sebastianum et cum Cod. Rehdigerano, ut dubium esse non possit, quin aut uterque aut alteruter certe ex eo. descriptus sit, hi tres autem arcissimo affinitatis vinculo inter se cohaereant. Testantur hoc lectiones his tribus Codd. propriae: v. 275. ^ω σκοπόν. v. 490. μέσον. v. 520. Λογᾶτις. v. 543. μέσοις. v. 745 et 746. in his Codd. transpositi sunt. v. 945. στρατῶ. v. 1094. παρβουκολίξει. v. 1233. ξώμης. Sed superest aliud et multo luculentius testimonium. Cum enim librarius Cod. Par. B. versus 393. negligenter ita scripsisset: *κολαστῆς οὐτάσας λατρεύς*, addito in fine syl-

labarum compendio, ex quo δορός, δονός, vel simile quid extricaveris, in quo tamen vox δεινός, in medio versu omissa, corrupta lateat necesse sit: scribae Cod. Pal. 142. et Cod. Rehd. hoc proprio Marte mutarunt in τότε, quod vitium nulli alii libro cum iis commune est.

Praeterea hic Codex Parisinus simillimus est illi, ex quo Aldinum exemplar, una cum Pindaro, Callimacho et Dionysio Periegete prodiiit Venetis, 1513.

Liber in Lycophroneis nondum erat collatus.

C Parisinus, 2723. olim 2218. saeculi decimi tertii, membranaceus, forma maxima, foliis 245. Insunt: fol. 1—76. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario, multisque Scholiis minoribus inter lineas minio exaratis. In fine adscriptum est: ἐτελειώθη μηνὶ ἰουνίῳ ᾿Ν ᾿ἔτους 596 στίχοι 800: h. e. mense Iunio, Indictione decima, anni (secundum Byzantinos) 6790. sive post Christum 1282. — Sequitur fol. 77—78. *Batrachomyomachia*, multis in locis ab edita diversa, quam scripturae discrepantiam enotavi in Anecd. Gr. Vol. II. p. 417—422. — fol. 79—97. *Oppiani* Cynegetica cum paucis Scholiis ad marginem intraque lineas adscriptis. — fol. 98—165. *Dionysii* Periegesis cum integro Eustathii Commentario glossisque interlinearibus, quae vero ab versu 214. deficiunt. — fol. 166—185. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς φιλοσοφίας ἦτοι τῶν ἐ' φωνῶν. Auctoris (*Ammonii*, vid. Fabricii Bibl. Graec. Vol. V. p. 736. edit. Harl.) nomen non comparet. — fol. 186—188. Τοῦ αὐτοῦ προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς. — fol. 189

— 210. ἀρχὴ τοῦ κειμένου τῆς Προφουρίου εἰσαγωγῆς. — fol. 211 — 245. ἐξηγήσεις εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας. Anonymi Commentarius in Aristotelis librum de interpretatione, adscripto ipsius Aristotelis tractatu, cum multis Scholiis interlinearibus et marginalibus.

Lycophronis Codex inter optimos numerandus, et valde pretiosus etiam propter librarii diligentiam, qui magnam discrepantis scripturae copiam inter lineas adnotavit. Convenit hic liber maxime cum Codd. Vat. 1307. Neap. III. et Pal. 40.; videtur vero ab homine descriptus, qui in lectionibus eligendis suo ipsius iudicio uteretur. Hoc cum ex Scholiis minoribus, quae ex ea descripsimus, apparebit, tum clarius etiam fiet ex Tzetziis, ubi plura de hoc Codice dicendi erit occasio.

Liber nondum erat collatus.

D Parisinus 1724., olim Colbertinus 2945. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma maxima, foliis 96. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Prolegomenis et Commentario Is. Tzetzae, Scholiisque interlin. textum ad verbum sequentibus. Hic illic etiam in margine notulae adpersae sunt. Textus accurate descriptus est cum paucis syllabarum compendiis. In fine legitur: *Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βιβλίου ἑλλης τέλος τῇ συνόρασι τοῦ λόγου.* Vid. infr. Cod. Casan. chart. et Cod. Barb.

Hic liber et Cod. Baroccianus apud Potterum eorum numero sunt, quos *libros gemellos* appellarim. Hos vero tales intelligo, quorum non solum quae fuerit familia demonstrari potest, sed qui etiam sibi invicem ita ab omni parte sunt simillimi, ut ex eodem archetypo, ab eodem librario eodemque for-

tasse tempore locoque descripti esse videantur. Tales in posterum non pro duobus, sed pro uno tantummodo libro numerandi sunt.

Convenit autem hic liber Parisinus cum Barocciano praeter magnum vitiorum numerum, quae ita cum tota reliqua familia communia sunt; vid. v. 105. 160. 236. 280. 364. 370. 395. 436. 512. 515. 689. 880. 883. 942. 996. 1031. 1119. 1177. 1265. 1373. 1460. etiam in aliis, quae habent singularia ipsisque propria: v. 16. *αλπὸν* in utroque omissum. v. 64. *ολήσει*. v. 209. *χατέρεται*. v. 344. *δαγκύλιος*. v. 569. *ἄπλετον*. v. 608. *μᾶζης* — *προσφιλαῖς*. v. 570. *ἀνις*. v. 606. *διηγήμενοι*. v. 771. *κάσσαρα*. v. 811. *Ἀχύρτοιο*. v. 922. *Αἰδονες*. etc. Quae dubitare vix sinunt, quin eadem manus utrumque Codicem exaraverit. His in eadem familia proximi sunt Cod. Barb. Alex. Pal. 139. Casan. chart. omnes eodem tempore scripti; et, qui his etiam vitiosiores sunt, Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471. saeculo decimo sexto in insula Creta exarati.

Huius Codicis notitiam videtur habuisse Cante-
rus, variantisque scripturae indicem ex eo dedisse
in Edit. Basil. II. an. 1566. Vid. infra p. 346.

E Parisinus 2725. olim 1076. et. 2799. saeculi
decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 151.
Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae
Commentario et Prolegomenis, quae hanc inscriptio-
nem habent: *ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ περιέχεται Λυκόφρο-
νος ἡ Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς ἐξηγήσεως Ἰσαακίου τοῦ Τζε-
τζου καὶ πλὸν αὐδὲν*. Sequitur per 6 folia Index rerum
et nominum et Tzetzae Commentario collectus. Adsunt
tria notissima Epigrammata; unum in fronte Com-

mentarii: βίβλος μὲν τελέθουσα etc. reliqua in fine: λόγους ἀτερεῖς etc. et τήνδε Λυκοφρονέην etc.

Conspirat hic liber in vitiosis lectionibus maxime cum Cod. Neap. I. et Vat. 916. apud Sebastianum; vid. v. 672. ἀκμήνου. v. 704. βρόχαν. v. 782. ἀπερχολάπειν. v. 786. Τακμηκία. v. 878. αλάσουαν. v. 880. δέντροισι. v. 975. ἐμπρεύσει. v. 1058. Ἀγαίσων. v. 1152. τίσαιτ'. v. 1387. βαρβάρων. v. 1465. Σφίχειον. Habet vero etiam multa sibi soli propria: v. 53. Διακίης. v. 132. τοὺς λύκους. v. 176. ἐξάποδον. v. 225. δειγματα. v. 581. ὀθνεῖαν. v. 624. λατύχη. v. 701. μυλῶν. v. 845. ἀμφελυτρώσας. v. 873. ναυπηγέταις. v. 921. ἐξήύσεται. v. 935. στόργος ξυνεύνων. v. 1219. μεύθεσθαι ἔχθραις. v. 1390. Θρίγκον. v. 1424. ἀνέρων etc.

Liber nondum erat collatus.

F Parisinus 2836. olim 2011. et 3328., saeculi decimi quinti, membranaceus, forma quadr. fol. 106. Ita inscriptus est: ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιέχεται Λυκοφρονος Ἀλεξάνδρα σὺν ἐξηγήσει Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου. Sequuntur statim Tzetzae Prolegomena, et poematis argumentum, cui in fine additum est: πᾶσα ποιησις τρεῖς ἔχει χαρακτηρήσας: διηγηματικὰν, δραματικὴν καὶ μικτόν. et in fine Commentarii legitur: στίχοι αὐτοῦ. (Vid. infr. Cod. Casan. membr. apud Sebast.).

Totus ab eadem manu pereleganter inque nitidissima membrana exaratus est, sine Scholiis interlinearibus. Praeterea gemellos esse hunc et Cod. Casan. membr., lectiones docent his solis libris propriae: v. 35. ἡπάντων. v. 277. δύσεται. v. 283. ελφίτταις. v. 308. τερπνῶν. v. 360. γάμον. v. 850. τλήσεται θ'. v. 920. ἑλαίου. v. 941. λυδῆσαι. v. 988. ἀναμμάκτοις. v. 1063. θαννίσαν. v. 1074. πανθοῦντας.

v. 1092. *Κενδύλαρ*. v. 1338: *Ἰγεν*. v. 1362. *ἐγείρα*.
v. 1465. *φίλιον* et plura similia.

Liber nondum erat collatus.

G Parisinus 2837. olim 1896. 3332. et 1524., saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 117. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Valde negligenter scriptus est vitis que ita abundat, ut ex tot libris duo tantummodo ei pares (Vind. IV. Vit. III.), nullus autem vitiosior habendus sit. Vid. v. 30. 207. 236. 285. 307. 313. 376. 660. 677. 808. 934. 1043. 1064. 1152. 1259. 1265. 1356. 1400. 1460. Compendia scribendi non nisi perpauca lectuque facilia inveniuntur. Inter lineas habet glossas minio scriptas et passim scholia marginalia.

Scriptus est hic Codex manu Arsenii Cretensis, postea Monembasiae Episcopi, fratris Aristobuli illius, qui Cod. Vit. III. et Vat. 1471. exaravit, ita ut dubium esse non possit, quin aut uterque idem exemplar descripserit, aut alter alterius Codicem fideliter describendo expresserit. De hoc Arsenio vid. Fabricii Bibl. Graec. edit. Harl. Vol. XI. p. 189.

Liber nondum erat collatus.

H Parisinus 2838. olim 3332. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 126. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Glossas interlineares non habet, sed scholia minora subinde in margine apparent. Est valde negligenter scriptus, sed correctus ab alia manu, quae saepenumero varias lectiones aut margini adscripsit, aut textui superimposuit. Compendia scri-

bendi paucissima sunt, neque ulla difficultate laborant; litterae \bar{u} et \bar{i} non, ut in aliis libris fieri solet, duobus punctis, sed uno puncto notatae inveniuntur. Prima et ultima Codicis folia desunt.

Hic liber plane gemellus est Codicis Seldeniani apud Potterum; cuius rei non dubiam fidem faciunt haec utriusque libri gravissima vitia: v. 35. *ἐγκάτοις* pro *ἡπάτων*. v. 188. *πέλαν* pro *σπίλον*. v. 336. *πηγῶν*. v. 393. *οὐταύσας*. v. 427. *τόκας*. v. 476. *σπείρων*. v. 531. *δίλην*. v. 549. *τινὸς ἀέδνου* pro *τῆς ἀδνώτου*. v. 567. *ἀνάσσει* pro *εὐνάσει*. Adde vv. 577. 605. 645. 663. 667. 729. 936 etc. vv. 516. et 517. in utroque Codice transpositi sunt.

Liber nondum erat collatus.

J Parisinus 2839. olim Tellerianus 127. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. foliis 120., quorum 28 prioribus exhibet *Lycophronis* Alexandram, nitide quidem sed vitiose scriptam, multis vel omis- sis vel depravatis vocabulis. Omissa notavi ad vv. 14. 58. 69. 125. 158. 512. 611. 740. 880. 921. 962. 970. 1207. 1218. 1257. 1296. Inter vitiosas lectiones has habet notabiliore et proprias: v. 207. *αὐδάζοντες*. v. 232. *μητρί*. v. 470. *σταλείς*. v. 483. *σποδιᾶ*. v. 549. *ἀλωῆς*. v. 605. *βάρβαρον*. v. 1368. *χώραν* — *κειμένην*. Nihilominus tamen etiam optimas lectiones servavit; vid. v. 617. *γαπέδων*. v. 759. *κρεαγρεύτους*. v. 906. *Φάλαγγον*. v. 930. *Λαγαρία*. v. 1117. *ἀστέμβακτα*. v. 1465. *Φίχιον*. in quibus cum antiquissimis et optimis Codd. nostris consentit. — Quatuor foliis vacuis interiectis sequitur Is. Tzetzae in *Lycophronem* Commentarius, cuius in fronte legitur hoc Epigramma εἰς *Λυκόφρονα ἀδέσποτον*. *Φερωνύμως λέλογχε* etc. Vid.

supr. Cod. Par. B. Eadem manus utramque Codicis partem absolvit.

Liber nondum erat collatus.

K Parisinus 2840. olim Colbertinus 3988. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma quadr. fol. 37. Continet *Lycophronis* Alexandram sine Scholiorum apparatus. Scriptura Codicis neque inelegans neque valde compendiosa, in eo tamen singularis est, quod voces fere ubique, ut in antiquissimis libris, arcte cohaerent. Hoc et multo magis etiam lectionum mirum in modum depravatarum multitudo vix dubium relinquunt, quin librarius exemplari usus sit omnibus, quotquot adhuc novimus, antiquiore, eiusque impeditiores locos aut inepta coniectura mutaverit aut interdum prorsus suppresserit. Sic v. 23. dedit *κόραις* pro *σπάθαις*. v. 73. *γναπτῶ* *σχότει*. v. 92. *χειρώσεται*. v. 214. *γένος* pro *στάχυν*. v. 633. *δειράδας* pro *χοιράδας*. v. 885. *δόνν* pro *ῥόος*. v. 909. *μηρίσει* pro *καινίσει*. v. 1205. *μυθικῶν* pro *λοιμικῶν*. v. 1277. *ἄφηντα δαιμόνων βάθη* pro *ἄφαντα κενθμῶνος β.* v. 1418. *πημάτων* pro *τειχέων*. Similia videbis v. 64. 235. 273. 317. 367. 436. 440. 778. 821. 860. 1045. 1046. 1191. 1240. 1260. 1311. 1330. 1413. 1424. Praeterea desiderantur in Codice vv. 424. 425. 519. 738 — 740. 955. 1286. 1459. Loco suo moti sunt vv. 558. et 559. post v. 562. inserti, et v. 766. versui 763. antepositus.

Hunc librum videtur contulisse vir doctus, cuius cura prodiit tertia *Lycophronis* editio, Parisiis, 1547. apud Iacobum Bogardum.

L Parisinus 2890. olim 1681 et 3523. saeculi decimi sexti, chartaceus, forma octava, foliis 178.

Codicem hunc, quo *Lycophronis* *Alexandra* cum paucis glossis et Is. Tzetzae Commentario continetur, duae diversae manus absolverunt; quarum altera accurate et eleganter fol. 1—63. et fol. 119—178. scripsit; altera autem folia intermedia 64—118. negligenter exaravit. Exhibet hic Codex etiam quinque in poetam eiusque interpretem Epigrammata; quorum in fronte libri primum, ita inscriptum: ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος ἀδηλον.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγράμμοις λαβυρίνθοις etc. in solo hoc Codice inveni; alterum est illud notissimum: Βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Tria reliqua in fine adscripta sunt: Τήνδε Λυκοφρονέην etc. Λόγους ἀπρεπῆς (sic) etc. et Λυκόφρονος δὺςφραστα etc. Quae leguntur etiam in Par. B. Vit. I. et Ciz.

Hunc librum ex eodem fonte cum Vit. I. Ciz. et Pal. 158. derivatum esse, satis docent vitia selis his quattuor libris propria: v. 183. οὐλαδμωνύμου. v. 207. φάλτην. v. 281. ἀιστώσας. v. 408. πωκυσμάτων. v. 456. τὸ δηκτὸν. v. 483. σποδῶ. v. 523. τυφάννη. v. 701. μυχῶν πᾶσαι. v. 740. μαστιχθήσεται. v. 774. πύλαις. v. 792. αλνοβάχου. v. 942. Ἀβαντίαν. v. 1372. νεκροῦμαι. v. 1410. Κανδάων. Praeterea in Codice omissi sunt versus 242. 866 et 867. 1237.

Liber nondum erat collatus.

Horum undecim Codd. Parisinorum, qui in Bibliotheca Regia asservantur, copiam liberalissime mihi fecit *Carolus Benedictus Hasius*, vir egregius, quem pari doctrinae humanitatisque laude florentem praesentes amant et venerantur, absentes desiderant, et grata nunquam obliviscetur posteritas.

CODICES NEAPOLITANI

BIBLIOTHÉCAE BORBONICAE.

I Neapolitanus, sign. I. E. 20., saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. continet quattuor ab initio foliis Is. Tzetzae in Lycophronem Prolegomena cum septem prioribus textus versibus paucisque in margine Scholiis; tum, duobus foliis vacuis interiectis, poema denuo incipit ab antiquiore manu accurate descriptum, cum Scholiis interlin. et Tzetzae Commentario. In margine interdum adiecta est σύνταξις, quae ad verbum convenit cum illis Scholiis, quae Sebástianus e Cod. Vatic. 972. eruta Tzetziannis inseruit. Incipit haec σύνταξις ad v. 16. ἀρχὴ μὲν καὶ τότε ἡ ἡώς etc. et desinit ad v. 340. ὅταν καὶ ὁπότεν ὁ χέλυδρος etc. Vid. apud *Muellerum* Vol. I. p. 289. et Vol. II. p. 545.

Huius Codicis magna est similitudo cum Vaticanis 915. 916. et 1306., maior etiam cum Vaticano 972; vid. vv. 21. 137. 451. 575. 766. 784. 798. 864. 884. 936. 1064. 1300. 1328. 1344. 1364.

Liber nondum erat collatus.

II Neapolitanus, sign. I. E. 21. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. In fronte legitur εἰς τὴν βιβλίον τοῦ Ανκόφρονος ἐξηγημένην παρὰ Τζέτζου τοῦ Ἰσαακίου τετραστιχόν. Βιβλίος μὲν etc. In fine folium avulsum est, ita ut a v. 1450: viginti quatuor versus cum parte Commentarii interierint. Librarius bono exemplari usus est, cuius lectiones non raro conveniunt cum Cod. Vind. II. et Vit. II.

Liber nondum erat collatus.

III Neapolitanus, sign. I. E. 22. olim *Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento*, ut ultimae paginae inscriptio testatur. Satis amplum volumen, diversis temporibus, maxime vero saeculo decimo tertio in charta bombycina form. max. scriptum, antiquitate non minus, quam varietate eorum, quae continet, valde pretiosum. Pertinebat olim ad bibliothecam Monasterii S. Ioannis de Carbonaria, cuius notabiliores Codices recensuit Bern. *Montefalconius* Diar. Ital. cap. XXI. p. 308—313. Vid. etiam *Fabr.* Bibl. Gr. edit. Harl. Vol. V. p. 797. nr. 31. Continet primum *Lycophronis* Alexandram, Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario instructam. Quattuor ab initio folia, ex antiquo exemplari evulsa, recentior manus satis negligenter supplevit, usque ad v. 32. Reliquum autem poema cum uberrimis Scholiis eleganter et accurate scriptum est. Glossae inter lineas non nisi paucissimae conspiciuntur. Sequuntur in Codice haec: *Hesiodi* Scutum Herculis sine Scholiis. — *Dionysii* Periegesis cum Scholiis; non tamen integra; desinit enim in versu 765: *Βύζηρες τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων*. — *Ioannis Antiocheni* ἀρχαιολογία ἔχουσα διασάφησαν τῶν μυθευομένων. — *Theodori Prodromi* iambica carmina varii argumenti. — Tractatus περὶ προσωδίας καὶ μέτρων. — *Phocylidis* ποίημα νομθευτικόν. — *Musaei* de Herone et Leandro carmen. — *Προσῳδία Διονυσίου τοῦ Ἀλεξανδρέως*. Hoc Dionysii Alexandrini sive Thracis opus cum variis Grammaticorum, Diomedis, Isidori, Stephani, Heliodori aliorumque, quorum nomina in margine notata sunt, commentariis, dignum sane est, quod in lucem protrahatur. Haec autem Codicis pars recentioris est

originis, festinanti calamo negligentissime exarata lectuque difficillima. Quae res et mihi impedimento fuit, quominus aliquam saltem operis particulam delibarem; quum pauculae horae, quibus mihi huius Bibliothecae copiis uti licuit, vix sufficerent, ut Lycophronem meum perlustrarem. In fine Codicis legitur fragmentum ex *Oppiani* Halieuticis lib. I. v. 253 — 449.

Librarium in Lycophrone describendo vetustissimo quodam exemplari usum esse non solum probabile fit ex iis locis, ubi lectiones Tzetziana recensione antiquiores in textu leguntur, vid. v. 101. θῖνα φώσσωνα. v. 136. δίκη. v. 452. ὄγαστρίου. v. 930. Λαγαρίας. v. 1018. ποιμαίνων. v. 1177. ταρμύσσουσαν., sed probant etiam lectiones huic soli Codici propriae: v. 213. λέοντος οἴνης. v. 436. συνθλάσας (cf. Etym. M. p. 10, 1.). v. 438. ὤχλισαν. v. 784. κατάσκοπος. Accedit quod, si paucissimos locos excipias, hic liber ab omni interpolatione purus esse videatur. Scriba vero interdum negligentior in transponendis omittendisque versibus peccavit; transposuit enim vv. 729 et 730. v. 1020 et 1021. v. 1029. post 1032. vv. 1163 et 1164. post 1172. vv. 1270 — 1297 post 1323 collocavit. Omisit autem vv. 99. 175. 176. 858. 1065. 1238. 1239.

Liber nondum erat collatus.

Ex his tribus Codd. Neapol. quibus per paucos tantum dies uti mihi licuit, non omnem scripturae discrepantiam enotavi, sed notabiliorem tantum. Quod ideo monendum est, ne quis fortasse, sicubi in Annotatione critica horum Codd. mentionem factam

desideret, hoc meum de eorum lectione silentium aut mihi vitio vertat aut sibi fraudi esse patiatur.

CODEX BIBLIOTHECAE VATICANAE.

Cod. Vaticanus 1307. olim Fulvii Ursini, saeculi decimi, membranaceus, forma quadr. foliis 112, quorum 1 — 44. continent *Lycophronis* Alexandram cum glossis interlinearibus Scholiisque incerti auctoris in margine adscriptis. Poematis paraphrasin exhibent sequentia undecim folia, quorum octo priora per errorem transposita sunt, interiecta parte ex Arati Phaenomenis. Cui incommodo medelam quaesivit is, qui Codicem foliorum numeris instruxit; sed neque eum rem accurate tractasse statim intelliget, qui paraphrasin ad poetae verba diligenter excutiat; videbit enim folia numeris 51. 52. 53. 54. 55. inscripta in hunc ordinem esse redigenda: 51. 55. 52. 53. 54. ubi etiam apparebit totam fere paraphrasin in Codice contineri (usque ad v. 1440.), et unum tantummodo folium in fine intercidisse. Inscribitur autem haec paraphrasis ita: *ολαιου λυκόφρονος ἀλε-*

ξάνδρας σχοι: omissis ab initio una pluribusve literis ut postea a rubricatore adderentur. De qua inscriptione postea ad Tzetzae Scholia dicetur. Quod autem hanc paraphrasin integram nunc dare potui, hoc deo maxime humanitati atque amicitiae Viri eruditissimi, *Friderici Guilielmi Roestelli*, legationis Borussiae apud Sedem Apostolicam ab epistolis, qui, quam partem equidem propter infirmam valetudinem citius Roma decedens intactam reliqueram, eam non solum describendam curavit, sed descriptum exem-

plar etiam ad Codicem tanta cura exegit, quanta expectari poterat a viro et graece doctissimo reiue palaeographicae imprimis perito. — fol. 56 — 112. leguntur *Arati* Phaenomena usque ad v. 1151. tribus in fine versibus omissis. Lectiones dedit Bekkerus in *Arati* editione, Berol. 1828. Totum Codicem eadem manus accurate et eleganter exaravit.

Eundem librum vide infra inter Sebastianeos.

CODICES VINDOBONENSES

BIBLIOTHECAE CAESAREAE.

I Vindobonensis 124. saeculi decimi sexti, chartaceus, form. quadr. paucis foliis continet *Lycophronis* Alexandrae fragmentum vers. 1—97. cum glossis interlin. scholiisque in margine rubro colore exaratis. In fronte notatum est: Ἀνδρόν Δαρμαρίου ἦν τοῦτ', εὐτετα (sic) δ' ἐγράφετο. Codices huius *Andreae Darmarii* Epidauriotae manu scripti commemorantur in *Lambeckii* Comment. de Bibl. Caesar. Vind. lib. III. p. 289. IV. p. 401. V. p. 66. VII. p. 83. Vid. etiam *Muratori* Antiq. Ital. III. 927.

II Vindobonensis 282. saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 196. exhibet *Lycophroneum* poema cum scholiis interlin. et Is. Tzetzae Commentario instructum. Codex negligenter et compendiosa scriptura exaratus est; aliquoties aliorum et meliorum librorum lectiones inter lineas inque margine notatae inveniuntur. Non raro etiam omissi versus; vid. ad vv. 405—407. 589 et 590. 1193—1195. 1284—1290. quos recentior manus in margine

restituit. Accedunt septem foliis varia opuscula grammatica, quorum specimen exhibui in *Anecd. Graec.* Vol. II. p. 423—426. Hanc Codicis partem alia manus scriptura multo elegantiori in charta laevigata exaravit. Vid. *Nessel. Catal. Bibl. Caesar. P. III.* p. 141.

Liber nondum erat collatus.

III Vindobonensis 257. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 143. continet haec: fol. 1—129. *Aristophanis* Plutum et Nubes cum Scholiis. fol. 130—143. fragmentum Alexandrae *Lycophronis* usque ad v. 384. cum Scholiis in margine interque lineas largiter adscriptis. Liber recens quidem, e pervetusto tamen exemplari descriptus videtur, fortasse ex illo Codice Bononiensi, ex quo *Lycophronis* Alexandra edita est ab Arnoldo Arlenio Peraxylo, Basileae, 1546. Mirabilis enim horum librorum cum in bonis lectionibus tum in vitiosis concordia. Vid. v. 56. v. 99. v. 113. v. 189. v. 217. v. 244. v. 251. v. 301. v. 317. v. 330. v. 362. Praeterea v. 14 et 15. in solo hoc Codice Vindob. eo modo, quo dedit Basileensis Editor, transpositi inveniuntur.

Liber nondum erat collatus.

IV Vindobonensis 43. olim Ioannis Sambuci, saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 160. Continet *Lycophronis* Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Scriptura, licet subinde compendiosa, ubique tamen elegans est et accurata. Inter lineas Scholia minora rubro colore addita sunt, et in fine librarii nomen et tempus, quo

scriptus est Codex, indicatum: *ισομονάχος δομέτιος*
 $\bar{\alpha} \bar{\omega} \bar{\alpha} \bar{\alpha}$
 ψ (ἔγραψα) $\alpha \varphi \mu \alpha$ (1541) $\lambda\omicron\upsilon\epsilon\upsilon\delta\omicron$: (sic) — Hoc
 exemplar cum duobus tribusve aliis (Par. G. Vit. III.
 Pal. 158.) inter vitiosissima habendum esse, jam su-
 pra indicavi p. xv. et Annotationum mearum quae-
 vis pagina docebit.

Liber nondum erat collatus.

Horum Codicum tres priores ipse Vindobonae ex-
 cussi; quarti autem, cuius notitiam tunc nondum ha-
 bebam, lectiones debeo humanitati et benevolentiae
 Viri doctissimi et de his literis meritissimi, *Fran-*
cisci Kopitari, Bibliothecae Caesariae Custodis pri-
 marii. Hic enim auctor extitit iuveni eruditissimo,
I. H. Chr. Schubarto, ut non solum hunc Codicem
 ad editionem Reichardianam diligenter conferret, sed
 etiam Scholia minora Cod. Vind. II. omnia in usum
 meum transcriberet. Quo duplici munere ille fun-
 ctus est egregie.

CODICES VITEBERGENSES

BIBLIOTHECAE SEMINARII THEOLOGICI.

I Vitebergensis 204. saeculi decimi quarti, mem-
 branaceus, forma quadr. foliis 100. continet *Lyc-*
phronis Alexandram cum Is. Tzetzae Prolegomenis
 et Commentario, cum hac in primo folio inscriptione:
εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ
Τζέτζου. Sequitur statim notissimum Epigramma:
Βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Poema incipit fol. 3. vers.
 accurate et eleganter in nitidissima membrana de-
 scriptum, cum Scholiis interlinearibus rubro colore

exaratis, quae vero fol. 50 rect. ad v. 499. desinunt. In fine leguntur tria Epigrammata: τήνδε Λυκοφρο-
νήην etc. λόγους ἀπρεπεῖς (sic) etc. et Λυκοφρονος δὺς-
φραστα etc. Librarius in interpunctione verborum
saepissime commate usus est; in accentibus ponen-
dis voces monosyllabas, μὲν, δέ, ἄν, singulari dili-
gentia, quo melius a proximis discernerentur, du-
plici accentu notavit; scripsit enim v. 180. ἧ μὲν
παλιμπ. v. 200. ἧ μὲν πατ. v. 316. ὧν τὴν μὲν αὖ-
τόπρ. v. 450. ὃ μὲν πατρὸς. Similiter vv. 553. 812.

903. 1099. 1436. v. 80. δι δὲ πρὸς πέδον. v. 962.
ἡ δὲ δαίμονι. v. 521. οὐκ ἄν τὰ χειρ. v. 1163. ἕως
ἄν εἰς. v. 1439. ἕως ἄν αἰθων.

Huic libro quam arcta sit affinitas cum Codd. Par.
L. Ciz. et Pal. 158., iam supra p. XVIII. indicavimus.

II. Vitebergensis, saeculi decimi quarti, bomby-
cinus, forma quadr. foliis 263. Continet fol. 1—8.
duo poemata recentioris originis, ita inscripta: τοῦ
βασιλάκη μονωδία ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀναιρεθέντι
ἐν τῷ σικελικῷ πολέμῳ. et στίχοι τοῦ μακαρίτου ἐκεί-
νου στιλβῇ κυρίου Κωνσταντινοπολίτου πρὸς τὸν αὐτοῦ
μαθητὴν Στεφανὸν τὸν ἐξαπτέρυγον ἀποθανόντα ἐν
ταῖς παλαιαῖς Πάτραις. Sequitur fol. 9—95. *Lycophronis*
Alexandra cum Prolegomenis et Commen-
tario Is. Tzetzae. In fronte rubro colore exaratum:
εἰς τὸν Λυκοφρόνα σχόλαια (sic) Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου:
— στίχοι ἡρωικοὶ, ἡθοιοῖτα: — quae ultima ad He-
siodi scripta pertinere videntur. Sequitur statim no-
tum Epigramma: Βίβλος μὲν τελέθουσα. Textus com-
pendiose quidem sed accurate scriptus est; notatis
interdum variis lectionibus. Interpunctio verborum
per, . : et :: facta est; inter litteras hae sunt forma

notabiliores: 6 (β), γ (γ) γύσσαγ, ε (ε) ~~ε~~ (ε)! In fine legitur Epigramma λόγους ἀτερπείς etc. fol. 97—100. *Aeschylī* Prometheus cum Scholiis et Glossis interlin. Deest initium fabulae. — fol. 100—129 rect. *Aeschylī* Septem ad Thebas cum Schol. et Gl. interlin. Deest in medio dramate fol. 120. — fol. 129—146. *Aeschylī* Persae cum Scholiis paucisque Interlin. Deest finis dramatis unius ut videtur folii defectu. — fol. 147—227. *Hesiodī* ἔργα καὶ ἡμέραι, duobus libris, quorum alter incipit a v. 383. fol. 191. In fine legitur: πέρας πέφυκεν ἡμερῶν Ἡσιόδου. Adiecta sunt Scholia et Glossae interlineares. — fol. 128—138. *Hesiodī* Scutum Herculis, ita inscriptum: βιβλίον τρίτον τοῦ Ἡσιόδου. Textus elegantissime scriptus est, sine ulla Scholiorum accessione. In fine:

τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῶ χάρις:
τὸ δεῦτερον σκέπεις με. τὸ τρίτον φάος:
ἔξυμνεῖζον τὴν διπλὴν μου πεντάδα:

Fol. 139—143. Euripidis Hecuba usque ad v. 274. καὶ τήνδε γράϊας etc. Tribus foliis vacuis interiectis sequitur fol. 247—263. *Cleomedis* κυκλικὴ θεωρία, eleganter scripta, cum Scholiis et figuris mathematicis in margine appictis.

Codex, in Lycophroneis certe, melioribus accensendus est. Conspirat maxime cum Neap. II. et Vind. II.

III Vitebergensis 272., saeculi decimi sexti, chartaceus, forma maxima, foliis 132. Continet fol. 1—120. *Lycophronis* Alexandram cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit tetrastichon βύβλος μὲν τελέθουσα etc. Adiectae sunt glossae in-

terlineares rubro colore exaratae. Liber scripturae vitiis et interpolationibus abundans, descriptus est manu *Aristobuli Apostoli* Cretensis, de quo vid. Fabric. Bibl. Graec. ed. Harl. Vol. XI. p. 189 sq. In fine enim additum est: *Ἀριστόβουλος Ἀποστόλιος, ἱεροδιάκονος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα: —* Sequuntur fol. 121 — 127. *Michaelis Apostoli* duae orationes ineditae, quarum prior (fol. 121 — 127.) ita inscripta est: *Μιχαήλου Ἀποστολίου λόγος ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τῷ διῤῥυσισαμένῳ τῶν Ἑβραίων εἶναι τοὺς Ἑσπερίους ἀμείνους τὰ ἐς πᾶσαν φιλοσοφίαν· καὶ δῆθεν κάλλιστα ἀποφηγαμένους, καὶ μάλιστα πρὸς Σκότον, περὶ τοῦ τρόπου τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ υἱοῦ, περὶ τοῦ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως: Altera, cui plus quam dimidium deesse videtur, hunc habet titulum: Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ γαληνότατον βασιλέα Ῥωμαίων καὶ πάντων Χριστιανῶν, κύριον κύριον Φριδερίκον, λόγος προσφωνηματικός, αἰτήσῃ Ἀριστῶνύμου τοῦ Βυζαντίου: —* Hanc Codicis partem, quae orationes continet, alia et, ut videtur, antiquior manus exaravit.

CODEX CIZENSIS

BIBLIOTHECAE EPISCOPALIS.

Codex Cizensis, saeculi decimi quinti, chartaceus, forma quadr. foliis 195, exhibet *Lycophronis Alexandram* cum Isaacii Tzetzae Scholiorum apparatu. Inscriptus est in prima fronte: *Λυκόφρων σὺν Ἰσαακίῳ. et fol. 2. εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου ὑπάρχουσι. Sequuntur statim post notum epigramma, βίβλος μὲν τελέθουσα etc.*

Tzetzae Prolegomena. Textus negligenter et ab imperito homine exaratus est, cuius stuporem arguunt plurima et gravissima vitia, omissae illataeque et quoque modo distortae voces, quarum exempla dedi ad vv. 43. 590. 1151. centena alia et graviora omittens, ne chartae inutiliter inquinarentur. Ubi enim de Codicis cuiusdam familia proximaque eius affinitate certissima ratione constet, non opus est, ut talia ad nauseam usque cumulentur. Hic liber Cizensis autem non dubium est quin gemellus sit Codicis Palatini 158. apud Sebastianum. Desiderantur in Codice vv. 957—959. et v. 1424. Scholiis subiecta sunt tria Epigrammata: *τήνδε Λυκοφρονέην* etc. *λόγους ἀπρεπείς* (sic) etc. et *Λυκόφρονος δύσφραστα* etc. In fine autem haec addidit librarius: *ὅν θεῷ ἁγίῳ Χριστῷ· τέλος τῆς τοῦ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρου· ἔτει αὐτῇ (1498) ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς αὐγούστου κβ'.*

Hi quattuor Codices iam olim obtigerunt duobus doctis hominibus, Vitebergenses quidem *Godofr. Reichardo* (vid. eius Praefat. ad Lycophr. p. XII—XIV.); iidemque una cum libro Cizensi *Christ. Godofredo Muellero* (vid. eius Praefat. ad Tzetz. p. XXII—XXVII.); quorum prior satis habuit unam alteramve particulam ex Scholiis minoribus decerptam Indici inserere: *Muellerus* autem meliori consilio omnem ex iis scripturae varietatem, neque tamen ubique satis fideliter, enotavit. Qua de re cum in Annotationibus meis saepius dicere consulto abstinuerim (vid. ad v. 32.), non deerunt fortasse qui improbant, quod eiusdem viri in Lycophronem coniecturas non pari silentio omnes praeterierim. Est haec sane levissima improbandi ratio, magnorum virorum exempla comprobata; contra quos tamen nuper exorti sunt,

qui tale silentium fastuosum potius quam aequum iustaque existimarent. Inter quos equidem mediam quandam viam elegi, ut pauca quaedam, quasi exemplaria reliquorum; Lectorum iudicio exponerem breviterque meam de iis sententiam expedirem.

Equidem horum Codicum usum debeo duobus viris praestantissimis et ad iuvandas literas paratissimis, Leonhardo Heubnero, et Theophilo Kiesslingio.

CODEX PALATINUS

BIBLIOTHECAE ACADEMICAЕ HEIDELBERGENSIS.

Cod. Palatinus 40., saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. foliis 252. Insunt haec: fol. 2—10. *Sophoclis* *Ajax*, cum Scholiis in margine interque lineas adscriptis. Primum folium, in quo argumentum dramatis scriptum fuisse verisimile est, cum superiori parte sequentis folii perit, ita ut ab initio dramatis vv. 1 et 2. et vv. 67—72. interierint. — fol. 11—20. rect. *Sophoclis* *Electra*. — fol. 20 vers. — 30. *Sophoclis* *Oedipus tyrannus*. His duabus fabulis non nisi paucissima Scholia adiecta sunt. — fol. 31—56. *Pindaris* *Olympia* et *Pythia*, cum paraphrasi interlineari scholiisque marginalibus, quae tamen inde a carm. *Pyth.* X. prorsus deficiunt. Folia huius Codicis non uno loco traiecta sunt; sic in *Pindaricis* fol. 36. post fol. 54. collocandum est; continet enim *Pythii* carminis octavi finem et noni initium. De hac Codicis parte vid. *Boschii* *Praefat.* ad *Pind.* p. XV. — fol. 57—65. rect. *Dionysii* *Periegeseis* sine Scholiis. Lectiones dedit Franc. Passovius in edit. *Lipsiens.* 1825. — fol. 65 vers. — 87.

rect. *Lycophronis* Alexandra cum Isaacii Tzetzae Prolegomenis et Commentario. Praecedit Epigramma βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Textus, duobus versuum ordinibus, minuta quidem et compendiosa, sed eleganti et accurata scriptura exaratus est. In margine et inter lineas Scholia minora comparent, et in fine Epigramma: τήνδε Λυκοφρονέην etc. — fol. 87 vers. — 115. *Oppiani* Halieutica cum Scholiis interlin. et marginalibus. — fol. 116—127 rect. *Arati* Phaenomena cum Schol. interlin. Initium poematis fol. 111 vers. quaerendum. — fol. 127 vers. iterum leguntur Is. Tzetzae Prolegomena in Lycophronem usque ad verba ὁ Φαληγεὺς Δημήτριος (vid. apud Müller. p. 260.) — fol. 128—145. *Homeri* Βοιωτία (Iliad. II. v. 494—877), cum Prologo, Paraphrasi et Scholiis marginalibus. — fol. 146—248. *Ilias* tota, adiectis Scholiis marginal. et interlin. In tribus ultimis libris Codex mutilatus est, ita quidem, ut ex libro χ inde a versu 448. (fol. 242.) reliqua omnia desiderentur; libri vero ψ initium absit, et reliqua pars praeter vv. 213—352 (fol. 243), et vv. 633—772 (fol. 244); ex libro ultimo autem initium usque ad v. 323. perierit. — fol. 248 vers. — 250. *Georgii Choerobosci* opusculum de tropis poeticis. — fol. 251—252. *Tractatus de metris*. Haec ultima folia transposita sunt, et a folio 252. initium legendi faciendum.

Codex ea parte, quae Lycophronem continet, melioribus libris annumerandus est. Pleraque enim communia habet cum Cod. Vatic. 1307. et Neap. III.; interdum autem memorabili varietate ab omnibus, quos adhuc novimus, libris discedit; vid. v. 432. ἐν λόγοις μόνοις. v. 579. ἔρπιν τιτίσκειν. v. 1260. φηγο-τροφῶν. Adde etiam quae notavi ad vv. 222. 391.

696. 809. 1199. Ea enim maximam partem talia sunt, quae non librarii negligentiam, sed propriam quandam Codicis familiam coarguant.

CODEX REHDIGERANUS

BIBLIOTHECAE ELISABETHANAE.

„Codex chartaceus, Vratislaviae in bibliotheca Rehdigerana ad aedem St. Elisabethae asservatus, in forma quaterna diligenter et nitide exaratus, foliis 57 prioribus complectitur Lycophronis Cassandram ipsam cum glossis praecipue ab initio in margine et inter versus satis frequentibus, ab eadem, ut videtur, manu profectis. Folia reliqua 113 continent graecam Lycophronis expositionem. Lectiones praecipue cum Codd. Vatic. 117. 916. 972. 1421. consentiunt; interdum etiam cum Seldeniano.“

Haec Franciscus Passovius adscripserat exemplari suo edit. Reich., quod cum Codice diligentissime collatum ad me transmisit Vir de his literis, si quis alius, meritissimus. Codici huic, praeterquam cum Vaticanis illis, propior etiam affinitas est cum Paris. B. et Pal. 142., quod iam supra p. x. indicatum, pluribus alio loco demonstrabitur.

CODICES POTTERIANI

De his Codicibus quibus in recensendo Lycophrone usus est cum Ioannes Potterus, more illius aetatis, accuratius dicere omiserit, ita ut nihil amplius edoceamur, quam alterum ad Baroccianos, alterum ad Seldenianos libros olim pertinuisse, utrum-

que autem Oxonii in bibliotheca Bodleiana asservari: peropportune accidit, ut inter Parisina exemplaria reperirentur, quorum ope de aetate et origine illorum Codicum plus quam hariolari nobis liceret.

I Codex Baroccianus, quem non diversum credo ab illo, qui inter libros bibliothecae Baroccianae commemoratur in *Phil. Tomasini* Bibl. Venet. p. 71: „*Lycophron Poeta Astronomus* (sic) *cum commentario antiquo in bomb. fol. 300.*“ (hanc autem bibliothecam Iacobi Barocci, Patricii Veneti, constat postea per Thomam comitem Arundelianum in Britanniam translata esse; vid. *Ph. Tomas.* Bibl. Ven. p. 64. *Blume* iter Ital. I. p. 210.), est liber inferioris notae, gravissimis interpolationibus aliisque corruptelis per negligentiam scribae illatis inquinatus, in quibus tanta ei est cum libro Parisino D. vel in minimis rebus similitudo, ut dubitare non possis, quin idem librarius utrumque ex eodem exemplari admodum negligenter descripserit. Sunt enim in his quae vix a diversis hominibus bis eodem modo peccentur. Exempla supra dedi p. XIII. Cum vero hoc gemellum librorum par arctissimo affinitatis vinculo cohaereat cum Codd. Barb. Alex. Pal. 139. Casanat. chart. praeterea etiam cum Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Vat. 1471., quos saeculo decimo quinto exeunte et saeculo decimo sexto ab Aristobulo Apostolio, (Vit. III. et Vat. 1471.) Arsenio Aristobuli filio, (Par. G.) Antonio Cretensi, (Barb. et Alex.) et Domitio monacho (Vind. IV.) in insula Creta exaratos esse vel ipsa eorum inscriptione doceamur, vel aliis indiciis vix dubia coniectura assequamur: quid obstare potest, quominus hunc quoque librum Baroccianum, reliquis

simillimum, magno eorum numero accenseamus, quos infimis illis temporibus Cretenses isti festinanti calamo exararunt?

II Codex Seldenianus, Barocciano aetate quidem proximus, integritate autem scripturae praestantior, gemellum fratrem habere videtur Codicem Par. H., cui in virtutibus vitiisque tam constanter adhaeret, ut utrumque eiusdem originis esse supra p. xvi. non dubitanter pronuntiaverim. Pertinent autem hi libri ad eos Codices, qui pariter atque Neap. III. Casan. membr. Pal. 40. Vat. 1421. alique optimae et antiquissimae stirpis esse videntur, ita quidem, ut quos modo nominavimus antiquo fonti propiores, ab interpolationibus omnique corruptelarum genere puriores inveniantur; hi autem, ad saeculum decimum sextum pertinentes, propagatis deinceps illatisve scripturarum erroribus, deteriores illis quidem sint, inter meliores tamen Lycophronis Codices merito recensantur.

CODICES SEBASTIANEI.

VATICANI.

Cod. Vatic. 117. saeculi decimi quarti, bombycinus, forma quadr. fol. 113. continet fol. 1—30. *Dionysii Periegesin* cum Scholiis inter lineas inque margine adscriptis. Desinit in versu 1176. ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργυρέσσα τέτυκτο (sic). Sequitur fol. 30 vers. —113. *Lycophronis Alexandra* cum Tzetzae Commentario in margine, paucisque Scholiis interlin. Adscripta etiam est Paraphrasis quaedam, diversa tamen ab illa, quam ex antiquissimo Cod. Vat. 1307.

erimus. Specimen infra invenias p. 305. In fine legitur tetrastichon: τήνδε Λυκόφρονέην τὴν βαρβα-
 ρόφωνον λυγὴν etc. Scriptura Codicis est minuta et
 minime elegans multisque impedita syllabarum com-
 pendiis; quae res simul cum aliis scripturae indi-
 ciis dubitare vix sinunt, quin hic liber ad Saec. XIV.
 rectius, quam ad Saec. XIII, ut Sebastiano visum
 est, referatur. Ex optimo tamen eum fonte pro-
 fluxisse, testes sunt exquisitae lectiones textusque
 omnino ab interpolationibus vitiisque purior; quae
 sicubi sunt, negligentiae aut festinationi librarii tri-
 buenda videntur. Erat olim Fulvii Ursini.

Cod. Vatic. 915. saeculi decimi quarti, bombyci-
 nus, forma quadr. continet *Theocriti Idyllia*, *Mu-
 saei* carmen de Herone et Leandro, *Hesiodi* scutum
 Herculis, et *Lycophronis Alexandram* cum Tzetzae
 Prolegomenis et Commentario. In fronte legitur no-
 tum tetrastichon: βίβλος μὲν τελέθουσα etc. Scriptura
 Codicis est valde minuta et compendiaria, aetate pa-
 riter usuque valde attrita; praeterea folia Codicis non
 raro disiecta et transposita sunt, ita ut non medio-
 cri diligentia opus sit, si quis hoc libro recte uti ve-
 lit. Quae res impedimento fuisse videtur, quominus
 quidquam huius Codicis adhuc ea, quae liber dignus
 est, cura excuteretur, praeter Theocritea, in quibus
 disiectum foliorum ordinem a viro quodam docto dili-
 genter notatum invenimus.

Hunc Codicem quo iure quove auctore Sebastia-
 nus saeculo duodecimo exeunte scriptum esse con-
 tenderit, equidem nescio.

Cod. Vatic. 916. saeculi decimi sexti, chartaceus,
 forma quadr. mai. constans paginis 472. olim Cardi-

nalis Guilielmi Sirleti, bibliothecae Vaticanae die 30. Octobr. 1579. illatus, cum Isaacii Tzetzae scholiis subinde mutilis, notulis quibusdam sed nullius momenti marginalibus recentioris manus, et glossis inter lineas passim miniatis. Praefixus quoque rerum index. Demum saeculo decimo sexto ineunte tremebunda manu raro ac maiusculo caractere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 972. (saeculi decimi sexti) chartaceus, form. max. constans foliis scriptis 178. cum Tzetzae commentariis, versibus per alphabeti litteras constructis iugibusque ad marginem notulis: omnium sine controversia ut recentissimus (nam ad saeculum decimum sextum exiens commode referri potest) optime servatus et scripturae elegantia commendabilis, ita probatissimus, *ut pro certo habeamus, nisi ex autographo ipso, ex apographo certe accuratissimo fuisse descriptum.* Huic uni, (minime aestimanda quaedam levia sphalmata, quae etiamsi diligentius exscribas, plerumque tamen, in proluxa potissimum scriptura, irrepere te invito solent), tum saniores lectiones, tum emendationes, tum aucta loca praecipue debemus. Praemittuntur, ut in integris libris, eiusdem Scholiastae prologus, poetae vita, et poematis argumentum; quin et latinus index rerum et verborum absolutissimus, e summariis perpetuis ad marginem adscriptis concinnatus. A fronte exhibet duo epigrammata, alterum in Cassandram, alterum quod vulgo fertur, incipiens: *βιβλος μὲν etc.* Ad calcem denique Calligraphi egestas observatur, ab eodem hisce verbis expressa: *καὶ τοῦτο πέντε σὺν ἐξέγραφα.* (Seb.)

Hic liber minime hanc imprudentem laudem meretur, quam ei tribuit Sebastianus, facilitate lectionis et elegantia scripturae hoc potissimum Codice delectatus.

Cod. Vatic. 1306. (saeculi duodecimi), membranaceus, forma quadr. olim Fulvii Ursini, constans paginis scriptis 218., cum expositionibus et glossis interlinearibus, atque alphabeti litteris constructus. Is qui, licet alicubi et ipse mutilus, ita ut non semel ab recentiori manu suppleatur, inter probatos tamen aestimari potest, saeculo duodecimo exeunte, rubro, compendiario et obliquo caractere exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1307. (saeculi decimi) membranaceus, forma quadr. mai. cum *Arati* Phaenomenis et suis Scholiis, a Fulvio Ursino Bibliothecae Vaticanae donatus, constans foliis scriptis 112., fisque inversis interdum et transpositis. Habet Scholia marginalia et subiecta incerti auctoris, et ad poematis calcem eiusdem paraphrasin uno iugique tenore percurrentem. Desideratur prologus iam aevo dilapsus, cuius extrema verba situ carieque paene consumta, quoad fieri potuit, ad fidem conciliandam exscripsimus. Prius folium membranaceum aliunde avulsum eique adglutinatum, tum altera manu antiquiore ac minutiore exaratum est, tum alia de re, nempe de ratione metrica agit. Margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male affecti tineisque corrosi, ut ex Scholiis non pauca interierint. Is demum, de quo fusius et accuratius in praefatione *), ad

*) In praefatione Sebastiani p. LI. edit. Muell. haec leguntur: „In Bibliotheca (Vatic.) membranaceus exstat Codex in 4 mai. n. 1307.

saeculū notum exiens, vel debitum iniens, com-
mode referri potest. (Seb.)

Cod. Vatic. 1421. (saeculū decimi quarti), bom-
bycinus, formae quadr. cum Hesiodo, Pindaro atque
Euripide miscellaneus, omnium quibus usi sumus
omnino depravatissimus; ut qui praeter complura in
paucis illis, quae habet, Isaacii Commentariis (per-
tingunt enim usque ad v. 275, exclusivē) mutila loca,
cum innumeris scatet manifestis mendis lectionibus-
que depravatis, tum maxime versu 501. inclusive,
non alia quam amanuensis causa, deficit prorsus.
Habet tamen expositiones non contemnendas glos-
sasque inter singulos poematis versiculos ab recen-

inseignitus; ex libris Fulvii Ursini, constans foliis scriptis 112.,
iisque per incuriam luxatis. Solebant olim librarii inopes, quibus
deceant membranae ad libros exscribendos, antiqua exemplaria dis-
suere, et scripturae alienae seu spongia seu vetustate deletae, suam
superlinire. Eiusmodi sane est liber de quo agimus (hic monendi
sunt Lectores, ne de Codice aliquo rescripto cogitent, cum intem-
pestive tale quid addiderit Sebastianus, ubi solummodo de dissutis
et disiectis Codicis foliis erat, dicendum. B.) continetque Lycophro-
nis Alexandram et Arati Phaenomena, utrumque poema suis Scho-
liis ornatum, utrumque pari modo manūque sub exitum saeculi
noni, aut decimi exordium, quantum conicere licet, minio exara-
tum. Priorem libri partem Lycophron occupat cum Scholiis, Tze-
tzianis, ut ipsa iam Codicis aetate arguimus, antiquioribus; quae
cui adscribere debeam, ob initii iacturam nescio: si tamen per
quae apud Etymologistam ex antiquis in Lycophronem Scholiis ex-
stant fragmenta quid iudicii ferre mihi liceret, Orum certe aucto-
rē pronuntiārem. Ceterum prologum esse, quod desideratur, fa-
cite ex alterius folii initio deprehenditur, quod situ obductum bla-
tiaeque exesum, ut et in toto paene Codice cum suprema ora, tum
margo extrema, haec verba exhibet: — ὁ τοῦ Πρωτοῦ ἡγορα-
γῆς — διγγόμενον ἄνακτα. (Vid. Infra Schol. min. p. 9, 13—19 a.
et ἡρόθεν, quam ex hoc Codice et Par. A. edidimus. B.) Deinde
statim poema exorditur, maiori caractere in medio ex accurato
aliquo vetustoque exemplari haud perfunctoriē quidem exscriptum,
atque hinc inde ad marginem, vel, ut melius dicam, circumcirca
coniecta sunt Scholia eiusmodi, minoris characteris schemate ra-
rius, sententiasque fastigiatim subinde desinentibus, exarata.

tieri manu iugiter interiectas. Tandem saeculo quarto-decimo exeunte exaratus videtur. (Seb.)

Cod. Vatic. 1471. (saeculi decimi quinti), chartaceus, forma max. constans paginis scriptis 258. cum Tzetzae Scholiis et interlineari versiculorum expositione. Desiderantur integra Prolegomena de industria ommissa. Is qui, licet suis mendis non careat et interdum sit mutilus, ex accurato tamen aliquo vetustoque exemplari manu calligraphi Aristobuli Apostoli, hierodiacopi Cretensis, nitide saeculo decimo quinto videtur exaratus. (Seb.)

P A L A T I N I.

Cod. Pal. 40. (saeculi ut mihi videtur decimi quarti, bombycinus. B.), forma quadr. min. miscellaneus, cum Tzetzae Commentario et interlinearibus expositionibus glossisque. Accurate ipse quidem exaratus, sed ex mutilo quodam exemplari expressus videtur, ut qui complura, nec ea interdum parvi momenti loca non agnoscat. Cetero ad saeculum decimum quintum exiens referri potest. (Seb.)

Vide nostram huius Cod. descriptionem supra p. XXX. (B.)

Cod. Pal. 139. (saeculi decimi sexti) chartaceus, forma quadr. min. cum Orpheo, Nicandro, Sophocle, Theognide, Dionysio Periegete et Aeschilo miscellaneus, sine prorsus Commentariis; praemittuntur tamen Isaacii prologus, poetae vita et poematis argumentum, quod, ut et in Barberino, secus atque in caeteris libris desinit. Nam post redditam *Lycephronis* etymologiam, praecipueque illa verba: *καὶ γὰρ οἱ λέγοντες παρούμενοι*, ab alio initio sic explicit:

δοτήριος, ὃν ἀνέπτυκεν ὁ Πρίλαρος, κατὰ μέρος πρὸς Κασ-
σάνδρας, φησὶ πρὸς τὸν Πρίλαρον, ὃ ἤκουσε παρ' αὐ-
τῆς, λέγων· λέξω τὰ πάντα νηρεῶς, ἃ μὲν ἱστορεῖς,
καὶ τὰ ἐξῆς. In fronte poematis haec leguntur: *Λυ-
κοφρονιζῆς μονοπροσώπου βίβλος*. Is eleganter quidem,
sed parum accurate, aut ex parum accurato libro
saeculo decimo sexto ineunte exaratus videtur. (Seb.)

o. Cod. Pal. 142. (saeculi decimi quinti), chartaceus,
formae quadr. min. miscellaneus cum Demosthene,
Hesiodo, Theocrito, Marciano, Scylace et Dicaear-
cho, sine prorsus Prolegomenis et Commentariis; ab
initio tantum passim inter lineas visuntur glossae
miniatae. Ceterum labenti manu saeculo quinto de-
cimo videtur exaratus. (Seb.)

o. Cod. Pal. 158. (saeculi decimi quinti) chartaceus,
formae quadr. min. cum Cornuto de natura Deorum,
Callistrato, Maximi Rhetoris scholio in Theocriti
Syringem, et historia de purpura ex Polluce miscel-
laneus. Habet Isaacii Commentarium cum integro
prologo, glossas interlineares et summaria passim in
margine rubricata. A fronte exhibet notum tetrasti-
chon in *Lycaephronis* librum. Denique saeculo decimo
quinto exeunte parum castigate exaratus videtur. (Seb.)

CASANATENSES.

o. Cod. Casan. I. 2, 11. (saeculi ut mihi videtur de-
cimi quinti. B.) membranaceus, formae octavae min.
constans paginis scriptis 217., cum Isaacii Commen-
tario, versibus per alphabeti litteras passim constru-
ctis et notulis quibusdam ad marginem ab recen-
tiori manu collectis. Praemittitur eiusdem prologus,
tum de variis poeseos et poetarum generibus, tum

de vita et scriptis *Lycophronis*; nec non poematis argumentum, in fine cuius haec leguntur: *πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτήρας διηγηματικόν, δραματικόν καὶ μυθικόν*. A fronte occurrit epigramma: *Οὐκ' ἂν ἐν ἡμετέροισι* etc. et ad calcem stichurgia *αὐθ'*. 1474. Caeterum is liber optime servatus, saeculo decimo sexto ineunte, minuto quidem, sed perspicuo characterē nitidissime exaratus videtur cum initiali littera aurea graphiceque depicta: ex parum accurato autem exemplari expressus, ut qui compluribus in locis mutilus sit; non ita tamen spernendus, quasi nihil servierit; nam si nihil novi suppediavit, nonnulla certe neque ea parvi momenti, quae ex uno aut duobus tantum libris emendaveramus, subscribere visi sumus. (Seb.)

Huius libri gemellum exemplar est Cod. Par. F. vid. supr. p. XIV. (B.)

Cod. Casan. I. 2, 5. (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae max. simul cum Dionysii Afri Periegesi per Eustathium exposita: constans paginis scriptis ad Lycophronem et Tzetzae Scholia attinentibus 482, sine aliis nec interlinearibus nec marginalibus expositionibus. Praemittuntur integra eiusdem Isaacii prolegomena, et ad calcem haec, quae et in Barberino libro leguntur: *Λυκοφρονέως μνησπροσώπων φύβλου εἴληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου*. Is qui, licet suis et ipse mendis non careat, nec omnibus sit numeris absolutus, saltem inter accurata antigraphe recenseri potest; saeculo quinto decimo ineunte haud incite exaratus videtur. (Seb.)

Vide quae supra p. XIII. de Cod. Par. D. diximus, aliisque ad eandem familiam pertinentibus: cf. p. XXXIII. (B.)

EX APPENDICE BIBL. ALEXANDR. SIVE
CHRISTINAE REGINAE.

Cod. XVII. (saeculi decimi quinti) chartaceus, formae maximae, constans paginis scriptis 226., cum Tzetzae Commentariis et glossis perpetuis inter versiculorum lineas interiectis. Accedunt brevia Scholia, sed illa quidem parvi momenti, marginibus sparsim illita. Caeterum duplici manu haud oscitanter exacto aliquo exemplari exscriptus videtur; altera nempe ab initio ad pag. 49. v. 197., altera ad finem usque *Antonii Mediolanensis*, alias *Cretensis*, qui ad calcem significavit, [se hunc librum] absolvisse die 27. mensis Maii an. Christi 1479. Hunc eundem amanuensem et Barberinum librum binis annis post in Creta pariter exarasse mox videbimus. (Seb.)

EX BIBLIOTHECA BARBERINA.

Codex *) (saeculi decimi quinti), chartaceus, formae maximae, olim Leonis Allatii, constans paginis 254., cum Tzetzae Scholiis sine ullis aut glossis interlinearibus aut notulis marginalibus. Praemittitur eiusdem Scholiastae Prologus cum poetae vita et poematis argumento, quod perinde ut in Palatino 139.

*) Alium eiusdem Bibliothecae Codicem Lycophronis commemorat Sebastianus Praefat. p. LIX. edit. Mueh. „In hac bibliotheca, praeter quem in Catalogo nominavimus, alius extat Codex mutilus, nec alicuius momenti, incipiens a versu 6., deficiensque corruptis hisce verbis in versu 1146: Βοάγρος, πόλις (πύλας) Δοκρίδος, παράκειται τῇ Θεσσαλίᾳ. Θεσσαλία γὰρ ἡ Ἀρκίς.“ (Seb.) In quibus, si alterum Θεσσαλία, inepte repetitum, deleveris et verba ita coniunxeris, ut apud Tetzam leguntur, omnia optime sese habebunt. (B.)

claudit. Incipit cum noto tetrastichó: βίβλος μὲν ἐστὶ
explicitque illis verbis: Λυκοφρονικῆς μονόπρυσσώπου
βίβλος εἴληφε τέλος τῇ συνάρασει τοῦ λόγου. Postremo
amanuensis nomen, patria ac tempus, quo exscri-
ptus sit, apparent hoc modo: Ἀντωνίος Μεδιολανεύς,
Κρήτης τὸ γένος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξε-
γραψα, ἔτει ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐπανθρωπύσεως αὐτῆς.
(1481) μηνὸς Μουνυχιῶνος ια' (mensis Martii 11). Is,
quamvis mutilus subinde sit, et depravatis locis le-
ctionibusque infectus, nonnihil tamen et ipse iuvit,
atque inter libros prorsus non contemnendos haberi
potest. (Seb.)

Hic autem video rationem mihi reddendam esse,
cur his tantis Romanae editionis copiis in textu quidem
constituendo uti constanter abstinuerim, nihilominus
tamen easdem integras una cum Potterianis in edi-
tione mea repetendas curaverim. Aut enim, in-
quient, res erat coniunctis opibus gerenda, aut in-
utilis supellex prorsus abiicienda. Quid enim com-
modi ex tali variantis scripturae congerie, cui fidem
ipse derogasti? Ad haec nunc paucis respondebo,
ut iustae Lectorum expectationi satisfaciam.

Ac primum quidem neminem opinor, qui Seba-
stiani editionem paullo accuratius perlustraverit, la-
tebit, quam imparatus ille ad talem Codicum evol-
vendum laborem accesserit, et quam leviter omnino
hoc functus sit negotio. Nam quod primum facien-
dum fuisset in tanta Codicum copia et diversitate,
ut vetustiores libri diligenter secernerentur a recen-
tioribus, omnisque ex illis scripturae varietas eno-
taretur, ex his autem insigniora tantum, et quae ad

indagandam Codd. inter se affinitatem facere videntur: id Sebastianus non solum prorsus omisit, sed tam perverso etiam usus est iudicio, ut quo quis liber vetustior, et ad legendum, fortasse impeditior esset, eo rarius eum consuleret; nitore autem et elegantia recentissimi cuiusque libri mirum quantum delectaretur: quo factum est ut, dum futilibus deteriorum librorum quisiuiliis obruamur, ex melioribus paucas admodum lectiones notatas inueniamus, nullius autem omnino plenam et perfectam collationem habeamus.

Quam autem permagnam vidimus in omittendis iis, quae notanda fuissent, levitatem, eam non minorem fuisse suspicamur in enotandis. Qui enim factum esset, ut non solum binae interdum et diversae lectiones uni Codici tribuerentur (vid. ad vv. 317. 632.), sed etiam multae et insigniores quidem scripturae varietates, si libros ipsos contuleris, in iis, quibus assignatae sunt, non inveniuntur? Quod cum nos in duobus libris, Vaticano 1307. et Palatino 40., quorum neuter lectu admodum difficilis est, ita experti simus, ut ex illo, quem inspicere tantum nobis licuit, non paucas, ex hoc autem duodequingaginta lectiones corrigeremus: quid in reliquis quatuordecim, quorum unus alterve lectu est impeditiuissimus, commissum esse censeamus?

Tertium autem est gravius quiddam, quam quod levitatis nomine insigniri debeat. Hoc in eo positum est, quod Sebastianus interdum, ubi vitiosam dubiamve lectionem amplectitur, de Codicum suorum scriptura aut prorsus silet, aut unum alterumve tantum, quasi dissentientem, commemorat. Quod silentium, si fidem editori habeas, quomodo aliter in-

interpretabere, quam de librorum aut omnium aut plurimorum saltem consensu? Hoc autem quominus statuas, et illae ipsae lectiones (vid. ad vv. 222. 361. 395. 759. 845. etc.) dissuadent, et reliquorum Codd., quotquot certa fide collati sunt, concors dissensio. Accedit, quod etiam Vaticani Codices, ubi eos post Sebastianum inspeximus, aut omnes uno consensu illis lectionibus refragantur, aut inter varias scripturas dubii fluctuant. De tali reticentia nunc penes Te, erudite Lector, esto iudicium. Quam licet socordiae, licet fraudi tribueris, eiusmodi certe est, quae fidem omnem evertat. Itaque spreui eum, cui fidem nullam haberem, in consortium mei laboris advocare.

Restat, ut rationes exponam, quibus permotus illam Collationem, tot dubiis obnoxiam, addendam potius quam supprimendam existimaverim. Ac nolui primum recedere ab eo consilio, quo ego et librarius constitueramus, ut haec editio praeter meas in Lycophronem curas et collationes etiam ea complecteretur, quae priores Editores e Codd. Mss. attulissent, et quibus fortasse quisquam etiam postea usus esset. Quae opes tametsi neque largae admodum, neque satis intelligenter congestae mihi videantur, aliquem tamen usum, quem statim commemorabo, admittunt eumque talem, qui, quo plures Codices in posterum conferantur, eo maior sine dubio apparebit. Neque deerunt fortasse qui minus severe de iis statuunt. Quorum dissensum licet non extimescam, hoc unum tamen velim mihi largiantur, me cum iudicii severitate coniunxisse illam sinceritatem, quae aliis etiam instrumenta praebeat, quibus, si velint, in contrariam sententiam utantur. Utilitas autem quam dixi in eo quaerenda est, quod utraque

Collectio, Potteriana non minus quam Sebastiana, non parum conferat ad Codicum, recentiorum praesertim, inter se affinitatem intelligendam. Quae res sane multo fit difficilior, si quis etiam de ipsis Codd. familiis quaerere instituat; quippe cuius quaestionis nulla possit esse apta et probabilis ratio, nisi quae vetustioribus libris accurate, plene et certo hoc consilio collatis quasi fundamento nitatur. Et sic etiam, adhibitis illis ducibus, admodum cauta et diligenti pervestigatione opus est, ut cum aliqua certitudine dignoscantur, quae virtutes vitiaeque ad totas quasdam familias pertineant, et quae sint singulorum exemplarium.

Sed de his tum demum certius statuere mihi licebit, cum novam et pleniorum collationem Codicis Vaticani 1307., simul cum vetustis Scholiis, quae in uno hoc Codice continentur, accepero. Quorum cum me cupidissimum esse nuper significassem *Frid. Guil. Roestello*, viro egregio, qui quantum me in edendo Lycophrone demeruerit, iam supra gratissimo animo praedicavi: is, quae eius summa est in me benevolentia, statim respondit, se curaturum, ut haec quoque diligenter descripta ad me perveniant. Quae quo maioris momenti esse videantur, eo facilius a Lectoribus veniam spero me impetraturum esse pro eo, quod meam de Codd. familiis disquisitionem nunc mutato consilio ad secundi Voluminis praefationem transtulerim. Ibi etiam eae quaestiones, quas infra ad v. 1229. et v. 1233. tantum tetigimus, commodiorem locum invenient.

Scribebam Lipsiae, mense Martio MDCCCXXX.

Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Σ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τάληθ' ἤ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθεῖρξεν ὁ πατήρ, οἰκίτην παρακαταστήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγείλῃ αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητέον δὲ, κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκῆναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. (Cod. Par. A. et Vat. 1307.)

SYNOPSIS

CASSANDRAE LYCOPHRONIS

AUCTORE

HENR. GODOFREDO REICHARDO.

Cassandra Lycophronis habet partes tres: Prologum nuntii, Priamo vaticinia Cassandrae narraturi (v. 1—15.), cum expositione temporis, quo ea edidit (v. 16—30.); Cassandrae vaticinia ipsa (v. 31—1460.); Epilogum nuntii (v. 1461—1471.), cum voto pro salute patriae (v. 1472—1474.). Cassandra autem ipsa deplorat Troiam vastatam (v. 31.), ab *Hercule* (v. 32.), a *Graecis* (v. 52.), ubi lamentationem adiungit (v. 69—70.). Recenset varias clades, e bello Troiano orituras, et quidem *Troianorum*; in his: *Paridis*, qui Helenam rapiet (v. 86.), eadem privabitur a Proteo (v. 115—131.), inanis in patriam redibit (v. 139—143.). — Hic recensentur quinque Helenae proci, *Theseus* et *Paris* (v. 147, 148.), *Menelaus* (v. 149—151.), *Deiphobus* (v. 168—171.) et *Achilles* (v. 172—179.). — Graecos irritatos excitabit (v. 180—182.), qui *Iphigeniam* sacrificabunt (v. 183—185.), iureiurando constricti navigabunt Troiam (v. 202—205.), generatim navigantes per mare (v. 216—218.), speciatim praeternavigantes Lesbum (v. 220.), Tenedum (v. 229.), Myrinam (v. 243.), agrum Troianum vastabunt (v. 249—257.); *Hectoris* (v. 258—268.); *Troili* (v. 307—313.); sororum, et quidem *Laodices* (v. 316—318.), *Polyxenae* (v. 323—329.); matris *Hecubae* (v. 330—334.); *Priami* (v. 335—347.);

sui ipsius (v. 348—360.), cuius in vindictam Pallas Graecis multa mala sit immissura (v. 361—372.): *Graecorum* calamitates, easque *ante reditum*, ubi alii naufragium facient et peribunt (v. 373—386.), ut *Aiax, Locrensis* (v. 387—407.) — hic inseritur generale de Graecis vaticinium (v. 408—416.) — *Phoenix* (v. 417—423); tres alii, *Calchas* (v. 424—430.), *Idomeneus* (v. 431—432.) et *Sthenelus* (v. 433—438.); duo alii, *Mopsus* et *Amphilochus* (v. 439—446.). Alii, post varios errores, in terras peregrinas eiciuntur, easque incolent, quorum quinque in Cyprum venient (v. 447—449.), *Teucer* (v. 450—453.) — hic inseritur mors *Aiacis Telamonii* (v. 454—466.) — *Agapenor* (v. 478—485.); *Acamas* (v. 494—503.) — hic inseruntur multa de Dioscuris et Apharidis, eorumque inter se praelio (v. 503—568.) — *Praxander et Cepheus* (v. 586—591.); *Diomedes* cum sociis (v. 592—632.); *Boeoti* (v. 633—647.); *Ulysses* cum sociis (v. 648—819.); *Menelai errores* (v. 820—876.); tres alii, *Guneus, Prothous et Eurypylos* (v. 877—908.); *Philoctetes* (v. 911—929.); *Epeus* (v. 930—950.). — hic inseruntur fata *Troianorum* quorundam, quorum alii incolent Siciliam (v. 951—977.), alii habitabunt circa Sirin et Leutarniam (v. 978—992.); alii conscendent montes Tulliosios (v. 993—1007.); alii Terinam incolent (v. 1008—1010.). — *Nireus et Thoas* (v. 1011—1020.); alii Meliten insulam occupabunt (v. 1027—1033.); *Elpenor* (v. 1034—1046.); *Podalius* (v. 1047—1066.); *Nauboli* posterorum, h. e. *Schedii et Epistrophii*, qui ad Troiam peribunt, socii (v. 1067—1074.) — hic inseritur historia *Setaeae*, mulieris Troianae (v. 1075—1082.) — alii circa Lametum habitabunt (v. 1083—1086.); hinc sequitur epilogus huius catalogi (v. 1087—1089.). *Post reditum*, ubi non mitiora experientur fata, (v. 1090—1098.): *Agamemnon* (v. 1099—1107.), ubi iterum *de se* quaedam addit (v. 1108—1148.); *Locrenses* (v. 1141—1173.) — ubi rursus quaedam inseruntur, de *Hecuba* (v. 1174—1188.),

de *Hectore* (v. 1189—1213.) — *Idomeneus* (v. 1214—1225.). Hic immiscet quaedam de posteris suis, et originem *urbis imperitque Romani*, ab Aenea ad Romulum Remumque deducti, explicat (v. 1226—1280.). Tandem longum cladum catalogum claudit (v. 1281.). Post inquisitionem in causas inimitiae inter Europam et Asiam (v. 1283.) nectit historiam brevem rerum inter utramque gestarum, ubi occurrunt *Phoenices*, rapientes Ionem (v. 1291—1295.); *Cretenses*, vicissim rapientes Europam (v. 1296—1301.); *Teucris*, Cretensis, expeditio in Phrygiam (v. 1302—1308); *Argonautae* vellus aureum et *Medeam* rapientes (v. 1309—1321.); *Theseus* et *Hercules* Hippolytae baltheum et ipsam Amazonum reginam rapientes (v. 1322—1331.); *Amazones* Atticam vastantes (v. 1332—1340.); *Ilus*, avus Cassandrae, Thraciam bello subigens (v. 1341—1345.); *Hercules* in vindictam huius iniuriae Troiam diruens (v. 1346—1350.); *Tyrrhenus* Italiam occupans (v. 1351—1361.); *Paris* (v. 1362—1365.); huius sceleris ultores, *Agamemnon* (v. 1369—1373.), *Orestes* (v. 1374—1377.), *Neleus* (v. 1378—1387.), *Dores* (v. 1388—1396.); rursus *Midas* Asiam ulciscetur, totam Thraciam subigens (v. 1397—1408.); post varias clades mutuas (v. 1409—1411.) *Xerxes* Graeciam depopulabitur et Athenas incendio delebit (v. 1412—1434.). Post multa bella, terra marique gesta, *Alexander M.*, Asiae pariter atque Europae victor, longam litem componet (v. 1435—1445.) et *consanguineus* quidam *Cassandrae* pacem et foedus cum eo faciet (v. 1446—1450.). Concludit tandem longam oraculorum seriem (v. 1451—1460.).

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a me nunc primum collati:

1) *Parisini*, (Bibliothecae Regiae)

- A. nr. 345. saec. X.
- B. nr. 2403. saec. XIII.
- C. nr. 2723. saec. XIII.
- D. nr. 2724. saec. XV.
- E. nr. 2725. saec. XVI.
- F. nr. 2836. saec. XV.
- G. nr. 2837. saec. XVI.
- H. nr. 2838. saec. XVI.
- J. nr. 2839. saec. XVI.
- K. nr. 2840. saec. XVI.
- L. nr. 2890. saec. XVI.

2) *Neapolitani*, (Bibliothecae Borbonicae)

- I. nr. 20.
- II. nr. 21.
- III. nr. 22.

3) *Vindobonenses*, (Bibliothecae Caesaricae)

- I. nr. 124.
- II. nr. 282.
- III. nr. 257.
- IV. nr. 43.

4) *Lectiones Cod. Rehdigeriani* accepi a Viro Clarissimo, Francisco Passovio.

Codices Mss. a me post Sebastianum et Müllerum iterum collati:

- 1) Cod. Palat. 40.
- 2) Cod. Cizensis.
- 3) Cod. Vitebergensis I.
- 4) Cod. Vitebergensis II.
- 5) Cod. Vitebergensis III.

Scholia minora inedita ex his libris Mss. petita sunt:

- 1) e Codd. Parisinis ABC.
 - 2) e Cod. Vaticano nr. 1307.
 - 3) e Codd. Neapolitanis I. II. III.
 - 4) e Codd. Vindobonensibus I. II. III. et pauca quaedam e Cod. IV.
-

A D L E C T O R E M.

*En silvam! ingredi; hic est plurima inutilis arbor,
Ingressum steriles praepediuntque rubi;
Tu tamen ingredi, et per densa umbracula perge;
Insperata iuvat carpere poma manu.*

ΑΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς,
ἀρχῆς ἀπ' ἀκρης· ἦν δὲ μηχανθῇ λόγος,
συγγνωθὶ δέσποτ'. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν, ὥς πρὶν, αἰόλον στόμα·

[*Ἀλεξάνδρα*] Hanc poematis inscriptionem, Codd. auctoritate et Grammaticorum testimoniis confirmatam, diserte commemorant Is. Tzetzēs in Prolegg. et Ioan. Tzetzēs Chilliad. V., v. 3. VIII., v. 484. ita ut permira videatur novissimi editoris temeritas, Cassandras nomen pro Alexandra reponentis.

v. 1. Affert hunc versum: Eustath. ad Iliad. γ', 277. pag. 415, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 334, 34. edit. Lips.) — 2. ἀκρης] ἀκρας Par. A. — 3. δέσποτ' δέσποτα Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — 4. αἰόλον con-

Αυκόφρονος] ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Σχο-
τήρονος· σκοτεινὸν γὰρ ποίημα καὶ
πολυμαθέστατον Vind. I. *Αυκόφρο-
νος* τοῦ δεινοῦ τὰδε πέλουσιν Vind. II.
Ἰστέον, ὡς ὁ τῇ Κασσάνδρᾳ παρα-
τεταγμένος οἰκέτης μαντευομένη α.
ος ἦν ὁ *Αυκόφρων*, ὁ τοῦ *Πριάμου*
ὑπογραφεὺς, ὃς παρὰ τοῦ *Πριάμου*
ἐπιταγῆς ἤκουε τῆς Κασσάνδρας μαν-
τευομένης· θυγάτηρ γὰρ *Πριάμου* ἡ
Κασσάνδρα Vatic. 1307.

Φερωνύμως λέλογγε τὴν κλῆσιν
μόνος,
σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν ὁ *Αυ-
κόφρων* Par. B.

v. 1. Τρόπος λόγον πρὸς τὸν *Πρία-
μον* Vind. II. Ἐπίτροπος λέγει πρὸς
τὸν *Πρίαμον*. Vind. III. Ὁ τρόχης
ἐνταῦθα διαλέγεται τῷ *Πριάμῳ*, ὃς
ἦν τῆς Κασσάνδρας φύλαξ. Rehd.
Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς· καὶ γὰρ
ἐπιτακτικῶς νοοῦμεν τὸ πᾶν, ὡς τὸ
νῆχυτος· καὶ νῆδυμος· ἃ με
πυθάνῃ καὶ ἐρωτᾷς Par. A. *Ἀφ-
θως*—ἀντὶ τοῦ ἀνερωτᾷς· ἢ ἀντὶ τοῦ,
ἀλλ' ἵστα ὅρετε, ἥτοι μάνθανε. Par. B.

Σαφηνίσω, ἀπαγγελῶ ἀρόβως Par. C.
Ἀληθῶς, σαφῶς, ἃ με ἐρωτᾷς Vind. I.
Φράσω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἃ με ἐρω-
τᾷς, ἃ ἤκουσα παρὰ τῆς Κασσάνδρας
Vind. II. Καὶ εἰπω, ἃ ἀκούσας παρὰ
τῆς Κασσάνδρας τῆς σῆς θυγατρὸς
ἐν μνήμῃ φέρω, ἀληθῶς, ἀπὶνὰ με
ἀνιστορεῖς, ἀνερωτᾷς. 2. Ἦγουν
ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω καὶ μὴ ἐχούσης
ἐτέρας ἀρχῆς· ἐπεκτανθῇ, ἐξυπλωθῇ.
Par. C. Ἐὰν δὲ ἐκτανθῇ τὸ ἔπος
Par. A. Ἀπὸ πρώτης, ἐὰν μακρυνθῇ
Vind. I. Ἀπὸ ἀκρης ἀρχῆς, ἡ ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς ἕως μέχρι τῆς ἀκρης· ἦν
δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος Vind. II. Ἦγουν
ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· πλατυνθῇ
Vind. IV. Ἰώνων καὶ Αἰολέων Pal. 40.
(ad μηχανθῇ.) 3. Συγχώρει δέσποτα·
οὐ γὰρ ἦν ἥσυχος κόρη Par. A. Ἦσυ-
χεστάτη Par. B. Συγχώρησον, ὃ βα-
σιλεὺς *Πρίαμος*, οὐκ ἐστὶ—οὐσα ἡ Κασ-
σάνδρα, ἡ *Ἀλεξάνδρα* Vind. I. Συγ-
χώρησον δέσποτα, οὐ μὲν ἡ οὐσα
ἥσυχος κόρη Vind. II. συγγνώμην δι-
δου ἔμοι, ὃ *Πρίαμος*, διότι καὶ ἡ θυ-
γάτηρ ἡ σὴ Vind. III. 4. ἔλυσε τῶν
προφῆσεων, ὡς πρότερον, τὸ ποιεῖ-

ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμογή βοήν,
 δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὅπα,
 Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
 τῶν ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
 κλύοις ἄν, ὦ νᾶξ, κάναπεμπάζων φρενὶ

firmant Par. ADEFGKL. Vind. I. III. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Ciz. αἰόλων Neap. II. Inter utramque lectionem fluctuant reliqui libri: αἰό-
 λον Par. BHJ. αἰόλων Vind. II. duplici accentu; χρησῶν — αἰόλων
 Par. C. αἰόλον sola edit. Basil. I. recte; Aldina, et reliquae post Can-
 terianam omnes, ἄολον. — 5. χέασα] χέουσα Neap. II. Excitat hunc
 versum auctor Etym. M. v. ἄσπετον, p. 156, 51. — 6. δαφνηφάγων]
 Hoc praebent Par. ABDEGKL. Vind. I. III. Vit. III. Pal. 40. et Editt.

omnes. δαφνηφάγον Etym. M. v. φοίβαζω. p. 797, 7. δαφνηφάγων Par.

CH. et Rehdig. δαφνηφάγον Par. J. Vind. II. Neap. II. Vit. I. II. δα-
 φνηφάγων Ciz. utraque lectione librariorum more in unam coniuncta.
 Nemini, opinor, h. l. illa epithetorum traiection placebit. — 9. ὦ νᾶξ
 Par. A. et edit. Paris. II. ὦ νᾶξ Par. BCFJKL. Vind. II. Vit. I. II.
 Pal. 40. Ciz. et editt. reliq. omnes. ὦνᾶξ Par. H. ὦνᾶξ Par. DEG.

λον στόμα· λέγει οὖν τὸ ποικίλον καὶ
 πολυμαθὲς τῶν αἰνιγμάτων· ἔωλον
 δὲ τὸ μάταιον, διὰ τὸ ὡ καὶ ἔ φιλον
 Par. A. Κατέπαυσε καὶ ἀνέψξε Par. C.
 Κατέπαυσε ἀπὸ τῶν, ὥσπερ πρότε-
 ρον, ποικίλον· διὰ τὴν ποικίλλαν
 τῶν χρησῶν, αὐτῆς-δηλονότι Vind. I.
 ἔλυσε μαντιῶν, ὥστε πρὶν, πρὶν-
 ἄλλων στοιῶν Vind. II. Καὶ οὐκ ἤνοιξε
 τῶν μαντευμάτων, καὶ καθάπερ πρό-
 τερον τὸ ποικίλον αὐτῆς Vind. III.
 5. Ἀλλὰ ἄσπετον ἐχέασα πολυπότο-
 ρον πάμμιχτον φωνήν Par. A. Πο-
 λυποικίλον, πολυπότορον, ἰσχυρὰν
 φωνήν Par. B. Ἀνεφράστον πενώ-
 σασα, κινήσασα πολυπότορον, σύμ-
 μιχτον Par. C. Νῦν πολλήν — πάμ-
 μιχτον φωνήν Vind. I. πολύμιχτον
 Vind. II. Καὶ ἄπειρον πολλὸν φέγ-
 ξασα συγκεχυμένον Vind. III. Πολ-
 λὴν ἐκρούσασα πολύμιχτον Vind. IV.
 Τροπικῶς, πολυπότορον Pal. 40. 6.
 Μαντικῶν· τῶν δαφνῶν στοιμέ-
 νων· ἐμαντεύετο, ἐνεθουσία ἐκ τοῦ
 στόματος φωνήν Par. A. Τῶν μαν-
 τικῶν, τῶν προφητικῶν· ἐμαντεύετα,
 προφητικὴν ἀπεφθέγγετο φωνήν·
 φοίβαζεν, μαντεύειν, ἀπὸ τοῦ Φοί-
 βου Ἀπόλλωνος· τὰ γὰρ θεῖα καθαρὰ
 καὶ ἀληθῆ· φοῖβον γὰρ τὸ καθά-
 ρον καὶ λεόνιον Vind. I. Τῶν ἐσθίων-
 των τὰς δαφνας· μαντευομένην ἀφ' ἑ-
 φωνήν Vind. IV. 7. Τῆς τραχέας

Σφιγγός, ἡ σκοτεινῆς, καὶ σκολιᾶς·
 παραβύλλει γὰρ αὐτήν, Σφιγγ· διὰ
 τὸ δυσνόητον· ἐστὶ δὲ ὄνομα γυναι-
 κός· φωνήν ἐκμιμουμένην Par. A.
 Δεινῆς, σκοτεινῆς φωνήν — ἡ Κασ-
 σάνδρα Vind. II. Τῆς σκοτεινῆς φω-
 νῆν· Σφιγγὰ τὴν Κασσάνδραν ἀνό-
 μασε διὰ τὰς αἰνιγματώδεις αὐτῆς
 φωνὰς ἀγνώστας καὶ ἀσαφεῖς οὕσας.
 Σφιγῆ ζῶον τι τερατώδες, ἀνθρωπίνῃ
 φωνῇ χρωμένον· ἵστέον ὅτι αὐτὴ θυ-
 γάτρον Ἀΐδου Vind. III. 8. Τοῦ-
 των ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ καὶ δὲ ἐνδυ-
 μήσεως κατέχω Par. A. Ἀφ' ὧν ἔτι-
 να ἐν τῇ ἐμῇ δηλονότι ψυχῇ Vind. I.
 Τούτων ἅτινα φέρω, τὰ εἰρημένα
 παρὰ Κασσάνδρας Vind. II. Τῶν
 ὑπὸ τῆς μανίας ἅτινα ἐν τῷ — ἦτορ
 μνημονεύω, κρατῶ Vind. III. ἐν ἐν-
 θυμῷ φέρω Vind. IV. 9. Ἀκούοις
 ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος
 ἡ ἀριθμῶν τῇ διανοίᾳ· ἐπεὶ οἱ ἀρ-
 χαιοὶ κατὰ πῶτε ἠρίθμουν Par. A.
 Ἦγουν κλύει, Ἀιτικῶς· πολυπραγ-
 μονεὶ ψηφίζων διανοίᾳ, φρονήσει
 Par. C. ἀναμετρῶν Par. B. Κλύει,
 καὶ ἀναλογιζόμενος ταῦτα ἐν τῇ γνώ-
 σει Vind. I. Ἀκούοις, ἀπὸ τοῦ κλύει,
 ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναπολύνει καὶ
 συστροφῶν Vind. II. Ἀκούοις, ὦ
 Πρίντιμ, ἀναλογιζόμενος τῇ διανοίᾳ
 Vind. III. Διαλογιζόμενος Vind. IV.
 Αἰολέων Pal. 40. (ad ἀναπεμπάζων.)

πυκνῇ, διοίχνει δυσφάτους αλνιγμάτων 10
οἷμας τυλίσσων, ἥπερ εὐμαθὴς τρίβος
ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ.
ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβίδα μηρίνου σχάσας,
ἀνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς. 15

Vind. IV. Vit. III. et Rehd. — 10. διοίχνει] διίχνει solus Par. C. superscripto οἷ. — 11. οἷμας] Sic Par. ADEGJ. Vind. I. III. Vit. II. III. Pal. 40. et editt. omnes praeter Basil. I. quae οἷμας tuetur. οἷμας

Par. L. Vind. II. Vit. I. et Ciz. οἷμας Par. H. οἷμους Par. BCFK. et Rehdig. — 12. σκότῳ] Par. ABDEFK. Vind. II. Vit. II. III. et editt. omnes praeter Aldinam. σκότει Vit. I. Pal. 40. Ciz. Rehd. e cor-

rectura, et Edit. Ald. σκότῳ Par. G. σκότει Par. C. Vid. Valken. ad Euthr. Phoen. 388. et Pors. ad Hecub. 819. — 13. βαλβίδα Par. ABDEFHJKL. et Pal. 40. Editt. Basil. I. Steph. Meurs. I. Pott. I. et II. βαλβίδα Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. Assentiunt Editt. Ald. Bas. II. Par. II. Commelin. Meurs. II. Reichard. et Sebast. Excitat hunc ver- sum Etym. M. v. βαλβίς. p. 186, 17. — 14. ἐς] Solus Pal. 40. ἐς. — 15. ἀράξας] ἀράξας Par. CF. Vind. IV. Vit. III. vitiose. Ordinem horum versuum, quem dedimus, e nostris Codd. solus Vind. III. turbat, atque

10. Συνετῇ, μετέρχου δυσλῆτους αλνι-
γμάτων Par. A. Πυκνῇ αλνιγμῶν
πυκνῶν, δυσλῆτους σκοτεινῶν λόγων,
παραπεισμάτων Par. C. φρονιμωτά-
τη, διέρχου τὰς δυσλῆτους τῶν χρη-
σιμωμάτων δηλονότι τῆς Κασσάν-
δρας, τῶν ἐν ἀγνοίᾳ ὄντων Vind. I.
συνετῇ, μετέρχου, νόει δεινὰς ἀσφα-
λεῖς (leg. ἀσφαλεῖς) δυσλῆτους μαντευ-
μάτων Vind. II. Πυκνῶς, συνετῇ, βα-
θεῖα ζητεῖ, ἐρευνᾷ, νόει δυσλῆτους,
ἀσφαλεῖς ἢ τῶν ἀποδόχων ῥημάτων
τῆς Κασσάνδρας Vind. III. κακολέ-
τους Vind. IV. δυσνοήτους Pal. 40.
II. ὁδοὺς ἐρευνῶν, ὅπου δὴ τῆς εὐμα-
θείας ἡ ὁδὸς Par. A. Αἰτίας ζητῶν—
γνώσις Par. C. Τὰς ψδὰς, διέρου-
ναι ταύτας, ὅπου τις εὐγνώστος ὁδὸς
Vind. I. καὶ διηγήσεις ἐρευνῶν, ὅπου
πασίγνωστος, φανερός—ἡ ὁδὸς Vind.
II. Τὰς ὁδοὺς ἀνερευνῶν, καθὰ πα-
σίγνωστος, φανερὰ ὁδὸς Vind. III.
Ὀδοὺς κινῶν, ὅπου εὐκολοὺς ὁδὸς
Vind. IV. Ὀδοὺς, ψδὰς, ὅπου ἡ τῶν
λόγων Κασσάνδρας Pal. 40. 12. Εὐ-
θεία ὁδὸς τὰ ἐν τῷ σκότῳ ποδηγεῖ, εἰς
φανερόν ἄγει Par. A. Αἰτιανὲς πορεύει,
ἔχου γνώσις, ὁδηγεῖ, προάγει Par. C.
Ἐν—ἔχου ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχου τὰ
κατὰ τὴν σκότῳ, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ Vind. I.
Ὀδὸς, τὰ ὅτι ἐν τῷ σκότῳ καὶ εἰς
φανερόν, εἰς φῶς ἄγει, σαφηνίζει
Vind. II. Καὶ εὐθεία καὶ ὁδὸς—ἔχου

τὰ ἀσφαλῆ, τὰ ἐν τῷ σκότῳ φανεροῖ,
σαφηνίζει καὶ δηλοποιεῖ Vind. III.
13. Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀφειτ-
ρίας ἀντιστροφῶν δ' ἐστὶν τὸ σχή-
μα, ἀντὶ βαλβίδος μηρίνου τὴν
σχοίνον ἀποδραμῶν Par. A. Μετάσας
Par. C. Τὴν κίχλιναν τῆς ἀφειτρίας
Par. B. Ἐχου τὴν πρώτην ἀφειτ-
ρίαν, τὸ κάγκελλον, διὰ τοῦ σχο-
ίνου ἀνοίξας Vind. I. Κάγκελλον διὰ
τῆς σχοίνου ἀνοίξας, διαρρήξας Vind.
II. Ἐχου τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεως,
πρώτην ἀφειτρίαν, κάγκελλον τοῦ
σχοίνου ἀνοίξας, διαρρήξας Vind. III.
ἀφειτρίαν ἀνοίξας, καταβαλὼν Pal.
40. 14. Ἀνέρχομαι τῶν ἀσφαρῶν
καὶ πλαγίων εἰς ἀφειτρίαις λόγων
Par. A. Ποικίλων Par. C. Ἀνέρχο-
μαι εἰς τὰς ὁδοὺς λέγει λόγων Κασ-
σάνδρας Vind. I. Ἀνελεύσομαι, ἀνέρ-
χομαι ἀσφαρῶν, πλαγίων ἔκ μετα-
φορᾶς τοῦ Λοξίου σαφηνίσεις, ἀφει-
τήσεις, ἀγγελίας ῥημάτων Vind. III.
Αἰεθῶ—διελεύσεις Vind. IV. 15.
Πρώτην ἀποκόψας, προύσας κυρίως
ἀφειτρίαν, καμπτόν νῦν δὲ ἀρχήν,
καθὰ περ ταχὺς δρομεύς Par. A. Ἀντὶ
τοῦ κροτήσας καὶ πτυπῆσας, ἢ ὡς με-
ταφορικῶς Par. B. Ἀφειτρίαν,
ἔχου τὴν πρώτην ἀφειτρίαν ἔχου τα-
χέως καὶ συντομίως διηγήσομαι Par. C.
Τὸν καμπτόν τῆς τῶν δρομέων ἀφει-
τρίας, ἥτοι τὰ ἀρχιθῦρα τοῦ ἱππο-

Ἡὼς μὲν ἀλπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον
κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγᾶσου πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας
μποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.

ex Editt. sola Basileensis I. quae vero, utpote ex Cod. Bononiensi fideliter expressa, Codicis instar habenda est. At iam orationis concinnitas suadet, ut in vulgato versuum ordine acquiescamus. — 16. ἀλπὺν non agnoscit Par. D. Φηγίου var. lect. in marg. Edit. Basil. II. quam unde hauserit Canterus, nondum satis exploratum habeo. Fortasse e Favorino v. φηγίνον ὄρος. Φρυγίου Ciz. Respexit ad hunc locum Eustath. ad Iliad. λ'. p. 825, 39. edit. Rom. — 17. πτεροῖς Vind. II. vitiose.

18. Tetigit hunc locum Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 219. (p. 126, 30. edit. Bernh.) et v. 248. (p. 133, 16. ibid.) et ad Iliad. λ'. v. 1. Laudatur etiam a Dracone Straton. de metr. Poet. p. 89, 18. — 19. λυπούσα Neap. I.

δρόμου Par. D. Τὴν πρώτην νύσσαν, ἣτοι προσοίμω· ἐπικροήσας, κτυπήσας, πτερωτός, ταχύς Vind. I. Κροτήσας· ὅθεν ἀφίενται οἱ δρομεῖς· προσοίμω· ἐκβασιν· ταχύς Vind. II. Ἐπικροήσας, ἐκπληθίσας, κρούσας ἐκβασιν, ἀπαρχή, ἀρετήριον, προσοίμω· ταχύς Vind. III. Κτυπήσας ἐκβασιν Pal. 40. 16. Ἡ μὲν Ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε ὄρους ἀνατολικοῦ τὸ ἄκρον, ἡ ἀκρωτήριον, ὅπερ ἐστὶν παρ' Ὀκεανόν Par. A. Ἡὼς παρὰ τὸ αὐτὸ, τὸ λυμῶ, αὐῶς, καὶ ἐκβαλὴ τοῦ ὕ, αὐῶς, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ἡ, ἥως, καὶ ἀναβιβασμῶ τοῦ τόγου, ἥως· διαφέρει δὲ τὸ ἡὼς καὶ ἔως κατὰ τρόπους τέσσαρας· κατὰ κλίσιν, κατὰ γραφὴν, κατὰ τόνον, κατὰ πνεῦμα· Ἀτικοὶ μὲν ἔως λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πέμῶ, ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα, ἡ ἡμᾶς ἐξέουσα (sic) καὶ ἐξίεναι ποιοῦσα. Αἰολεῖς δὲ αὐῶς, ἀπὸ τοῦ αὐῶ, τὸ φωνῶ· αὐεῖ γὰρ τὰ ζῶα, ἥγουν καλεῖ· Ἰωνες δὲ ἡὼς — τὸ πρωτὶνόν κατὰστημα Par. C. Ἐπεὶ δὲν ἀρχεται τῆς διηγήσεως· Ἡ Ἡμέρα ὑψηλὸν κῶν ὄρους, ἥγουν τοῦ ἐχούτος φηγούς· τὸ ἀκρωτήριον Vind. I. Ὄνομα κύριον· ἡ Ἡμέρα τὸν ὑψηλόν, καὶ τότε ὄνομα ὄρους — τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸν Ὀκεανόν Vind. II. Ὄσθρος, ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε, ἥδ' ὄνομα ὄρους παρὰ τὸν Ὀκεανόν, ἥγουν τοῦ Ὀκεανοῦ τὸ ἄκρον, ἀκρωτήριον Vind. III. Ὄρος ἐπὶ Ὀκεανόν ὄρος ἔχον Pal. 40. 17. Ταχέσιν ὑπερποτᾶτο τοῖς τοῦ Διὸς ἑπὶ πτεροῖς Par. A. Ταχύντατος ὑπερεπέτετο ἢ ἐφέρετο, ἐμ-

νεῖτο, ἑπὶ πτεροῖς δηλαδὴ, ἥγουν τῇ ὑγροδεστέρα οὐσίᾳ τοῦ αἵματος· τῇ οὐσίᾳ κινήσει· ἐν ταχέσι ἐπέτετο, ἡ ἐποχουμένη δηλονότι τῷ ἑπὶ τῷ Πηγᾶσῳ Vind. I. Ταχέσι — ὄνομα ἑπὶ πτεροῦ, ὃ ἐπωχεῖτο ἡ Ἡμέρα Vind. II. ἐποχουμένη τῷ Πηγᾶσῳ — ποσὶ Pal. 40. 18. Τὸν Λαομέδοντος παῖδα, ἀδελφὸν δὲ Πριάμου — ἐν ταῖς κοίταις — τῆς ἐν τῷ Ὀκεανῷ νήσου πλησίον Par. A. Τὸν υἱὸν τοῦ Λαομέδοντος καὶ τῆς Ροιούς, τὸν ἄνδρα τῆς Ἡμέρας Τιθωνόν, τὸ πρωτὶνόν κατὰστημα — τῷ ταλαρῶ καὶ τῷ λίανῳ, ἥγουν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀνατολῆς — καὶ τοπικὸν καὶ χρονικὸν ἐπιλήρημα, καὶ ἐπὶ συγγένειαν Par. C. Ἡγουν τὸν ἄνδρα αὐτῆς τῆς Ἡούς — στρώμασιν — τόπος, νήσος ἐν τῷ Ὀκεανῷ — πλησίον.

πατὴρ
Λαομέδων
Λευκίππη Ροιῶ
Πριάμος Τιθωνός.
ἀδελφοί
ἐκ δύο μητέρων
καὶ ἐξ ἑνὸς πατρός Vind. I.

Τὸν ἀδελφὸν τοῦ Πριάμου — στρώμασιν — ὄνομα νήσου ἡ πηγὴς περὶ τὸν Ὀκεανόν — πλησίον Vind. II. Τὸν οἰκεῖον ἄνδρα αὐτῆς· ὄνομα πηγῆς τοῦ Ὀκεανοῦ πλησίον Vind. III. Τὸ τῆς ἡμέρας κατὰστημα, ὅτε τίθενται τὰ ὄνια (Τιθωνός) Pal. 40. 19. Καταλιποῦσα τὸν σὸν ὁμοπατριὸν οὐχ ὁμόμητριον ἀδελφόν Par. A. et Vind. II. ἀλληλομητριον (leg. ἀλλομητριον) Par. C. Κατέλιπε — ἀδελφόν, τὸν ξυν-

οἱ δ' οὔσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος 20
ναῦται λιάζον κατὰ γῆς ἐσχάζουσαν
ὑσπληγγας. αἱ δὲ παρθενακτόνον Θέτιν
λουλόπεζοι θεῖνον εὐώπες σπάθαις,
πελαργοχρῶτες αἱ Φαλακραῖαι κόραι,

20. of δ'] of δ' Vind. IV. Vit. I. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. Par. II. et Steph. Vocem οὔσα ex hoc Lycophronis loco citat *Etyim.* M. p. 642, 45. γρώνης explicat *Eustath.* ad *Odys.* v. 77. p. 504, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 39, 12. edit. Lips.).

21. λιάζον Neap. III. De forma ἐσχάζουσαν Vid. *Antiatticistes Bekkeri* p. 91, 14. ἐλέγσαν, ἐγράφοσαν, καὶ τὰ ὅμοια Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν· ubi statim additur locus Lycophronis. Choerob. ad Theodos. Can. apud Bekk. p. 1294, ubi pro Καλχηθονέων reponit aut Χαλχηθονέων, aut, quod malim, Χαλκιδέων. *Eustath.* ad *Odys.* ξ. 350. p. 1761, 31. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 2. edit. Lips.) et omnino Sturz. de *Dialect. Alexandr.* p. 58—60. ἐσχάζουσαν habent Neap. I. et Vind. IV. vitiose.

22. ὑσπληγγας] Hanc plenior formam tuerentur Par. BC. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. II. et Reich. Alteram formam exhibent Par. AE. Neap. I. e correct. altero γ ερασο; Vind. II. III. IV. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. I. II. et Sebast. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 71 aq. — 23. λουλόπεζαι Vit. III. κόραις pro σπάθαις Par. K. Hunc versum totigit *Eustath.* ad *Iliad.* β. 637. p. 310, 40. edit. Rom. (Tom. I. p. 252, 13. edit. Lips.) et ad *Iliad.* v. p. 1215, 10. edit. Rom. et *Io. Tzetzes* in *Exeg. Iliad.* p. 52, 23.

24. αἱ Φαλακραί Par. EF. vitiose. Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* β. 637.

εὐνον αὐτῆς, τῆς Ἡμέρας ἦγουν
Vind. I. Ὁ μὲν Ἡρόδοτος Λευκίπης
ἦν, ὁ δὲ Τιθωνὸς Ῥοιοῦς—ἑτερο-
μήτριον δὲ ἀδελφόν Vind. III. 20.
Οἱ δὲ τὰ σχοινία τῆς τετραμένης
παρὰ τὸ ὠσώ, μέλλοντα· τὰ γαλή-
νης παρεκτικὰ—πέτρας τῆς τετρα-
μένης Par. A. Ἀπὸ τοῦ οἶω; τὸ κο-
μίζω· τετραμένης πέτρας, παρὰ τὸ
γὰρ τὸ χωρῶ (Vid. *Etyim.* M. v. γρῶ-
νη) τὰ καλὴν γαλήνην ποιοῦντα—
τῆς μεγάλης καὶ χερσαίας πέτρας
Par. C. Τὰ σχοινία ἀπὸ τῆς κοίτης
—τὰ γαλήριον ποιοῦντα ναῦν κλυ-
δωρίζουμένην—πέτρα ἐν ἣ τὰ σχοινία
τοῦ πλοίου δέδεται. Vind. I. 21. Οἱ
ναῦται ἀπεχωρίζον, ἔλθουν καὶ ἀπὸ
τῆς γῆς ἀπείρεχον· Ἐθβοϊκὴ ἢ δι-
αλεκτός· ha margine· Ἐωσιπῶν ἐστι
τὸ ἐσχάζουσαν. Par. A. ἔλθουν—ἀν-
εσπασαν Vind. I. Καὶ οἱ τῷ Ἀλεξάν-
δρῳ ἔλθουν—ἀνέσπῳν· ἐστι δὲ λέξις
Ἐθβοϊκὴ Vind. II. Ἐν Τροίᾳ ὄντες
ἔλθουν—ἐλάμβανον, ἀνέσπῳν. Vind.
III. 22. Νῦν τὰ ἀπόγεια σχοινία,
χωρῶς δὲ τὰς ἀγκύρας—τὴν θάλασ-
σαν, ἥτοι τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ τὰ
περὶ τῆς Ἑλένης (leg. Ἑλλης) μυθευ-
όμενα, ὅτι παρδένον αὐτῇ θύονται.

Par. A. Τὰς ἀγκύρας—τὴν τὴν Ἑλ-
λην πνίξασαν, ἦγουν Ἑλλήσποντον
θάλασσαν Vind. I. Ἀγκύρας—τὴν
περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐνθα ἡ Ἑλλή
ἀπέπνιγν—τὴν κτείνουσαν τὰς παρ-
θένους Vind. III. 23. Αἱ νῆες·
Ἴουλος θηρίον πολύποιν, ἀντὶ τοῦ
πολύποδος—ἔτυπον ταῖς εὐοφ-
θαλμοῖς κώπαις Par. A. Ταῖς κα-
λαῖς ὁπαῖς Par. C. Αἱ πολέκωπες
νῆες ἔτυπον—εὐόφθαλμοι, κώπαις
Vind. I. Πολύποδες, αἱ πολλὰς κώ-
πας ἔχουσαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ
σκώληκος πολλοὺς πόδας ἔχοντος—
ἔτυπον κώπαις. Vind. II. Αἰὰ τὰς
ὁπάς, ὅθεν τὰς κώπας κινουσί. Pal.
40. 24. Αἱ νῆες λευκῷ χρωματι
κεχρωσμένοι, ὡς πελαργοί· αἱ Τρωϊ-
καί· ἐστὶ γὰρ ἡ Φαλακρά ὁδος Τροίας,
ἐξ οὗ κατασπενάσας ὁ Πάρις τὰς
γαῖς, ὡς φαλακρόν ἐποίησε τὸν τό-
πον. Par. A. Λευκόχροοι, διὰ τὰ
λαίφρ· ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ἔυ-
λων ναυπηγηθέντα τὰ πλοῖα Par. C.
Αἱ τοῦ πελαργοῦ χρῶμα ἔχουσαι,
Ἰδαίαι, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ὀρμαζο-
μένου Φαλάκρον, ἀκρατήριον—θυ-
γατέρες Vind. I. Αἱ λευκόσμοι, αἱ
Τρωϊκαί, ἦγουν αἱ νῆες Vind. II.

ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πύλα, 25
 ἀφλαστα, καὶ φώσσωνας ὠργυιωμένους
 ἀπαρκτίαις πρησιτῆρος αἰθωνος πνοαῖς.
 ἡ δ' ἐνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,
 Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,

p. 308, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 9. edit. Lips.) *Schol.* ad Nicandr. Alex. v. 40. et Steph. Byz. v. Φαλάκραι. — 25. λευκὰ] λεπτὰ Vit. II. altera lectione superaddita. Eandem Codd. varietatem commemorat Porsonus ad Eurip. Med. v. 1185. Calydnas insulas e Lycophr. affert *Eustath.* ad Dionys. Perieg. v. 530. p. 207, 34. edit. Bernh. et *Schol.* ad Apollon. Rhod. II. 285. De voce πύλον Tragicis non usurpata vid. Porson. ad Med. v. 284. — 26. ὠργυιωμένους] Ita Codd. meliores et Impressi omnes. ὠργυωμένους Par. DG. Vit. III. ὠργυωμένας Neap. I. Vind. II. IV. Hunc versum bis citatum invenimus in Etym. M. v. ἀφλαστον p. 177, 42. et v. φώσσων p. 804, 24. (ubi ὠργυιωμένους editum est) quod negligenter excerpisit Favorinus, priori loco ὠργυωμένους, altero ἀφλαστα exhibens. — 27. Citant hunc versum *Eustath.* ad Iliad. β. 54. p. 172, 31. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 32. ed. Lips.) et Etym. M. v. ἀπαρκτίδες p. 118, 20. — 28. ἡ δ'] ἡδ' Vind. II. Vit. I. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. et Steph. Excitat hunc locum *Schol.* ad Eurip. Hecub. v. 28. et v. 123. — 29. ἀπ' ἄκρων] ἀπ' ἄκρης Par. J. perpe-

Λευκαί, διὰ τὰ λαίφη· ἡ αἱ λευκαί, διὰ τὸ εἶδος δοκοῦσαι τῇ τῆς θαλάσσης ἀφρώ — αἱ ἐκ τῆς Φαλάκρας τοῦ ὄρους, ἡγουν αἱ νῆες, κοπεῖσαι καὶ κατασενασθεῖσαι Vind. III. 25. Ὑπεράνω τῶν Καλυδνῶν νήσων τῆς Τροίας, τὰ λευκὰ ἀπλοῦσαι ἱστία, ἄρμενα, διὰ τὸ στελλεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων Par. A. Ἰστία ἡ κόπας. Par. C. Τῶν νήσων, αἵτινες πλησίον Ῥόδου — δεικνύουσαι περὰ τὰ ἄρμενα τοῦ κερατίου, αἵτινα εἰσι περὰ αὐτοῦ, ἡ ἐκ παραλλήλου τὰ πύλα· καὶ φώσσωνας, τῆς ἀντένων τὰ δύο μέρη, ἡ τὰ τιμῶρια (sic) ἡ τὰς πρύμνας, ἡ τὰς κόπας Vind. I. Ὅρη Τροίας, ἡ νῆσοι ἐν τῇ ἀπειρῇ — ἀπλοῦσαι περὰ Vind. II. Καλυδναὶ νῆσοι καὶ ὄρη Τροίας — δεικνύουσαι κόπας ἡ ἄρμενα. Vind. III. 26. Ἀεροστόλια, οἷον ἀφλαστα, κατὰ εὐφημισμὸν, καὶ τὰ ἱστία· ἐξημέρους, ἡ πλωμένους Par. A. Ἀκαυστα, ἀσυνδέτα τὰ λαίφη — ἐκτεταμένους Vind. I. Ἀεροστόλια, τὰς πρύμνας· τὰ ἄρμενα — ἡλωμένους Vind. II. Ἀεροστόλια, ἀκαυστα, ἀσυνδέτα· παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω· ἡ παρὰ τὸ φασαῖσθαι· ἐκ μεταφορᾶς τῆς ὀργυίας, ἡ παρὰ τὸ ὄργω, τὸ ὀρῶ — ἐκτεταμένους· ἀφλαστα αἱ πρύμναι περὰ τὸ ἀφλαστα (leg. ἀφλεκτα) καὶ ἀκαυστα εἶναι· ἡ ἀκαυστα διὰ τὰς ξω-

γραφίας τῶν θεῶν, ὧν εἶχεν. Vind. III. Πρύμνας, ἡγουν νῆας· ἄρμενα παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω. Pal. 40. 27. Διαναγούς, θερμοῦ — ταχέως πνοαῖς. Par. A. Ταῖς βορέιαις — ἀνεμὸς καυστικός Vind. I. Ταῖς ἀπὸ ἀρκτου πνεούσαις, ὀξέας, καυστικοῦ, τοῦ διαναγούς Vind. II. Ἀπὸ τοῦ ἄρκτου ἐρχομέναις — τοῦ βορρᾶ· ταχέως, λαμπροῦ, καυστικοῦ· τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσι εἰς Ἑλλάδα φορὸς καὶ οὐριος ἀνεμὸς ἀπάρκτιος βορρᾶς. Vind. III. 28. Ἡ δὲ τὸ μαρινῶδες ἀνοίξασα· μαρινὸν ἡ ἐνδουναστικὸν στόμα. Par. A. Τὸ δίκην Διονύσου Βακχῶν ἀσμία τινα λέγον Par. B. Ἦγουν ἡ Ἀλέξανδρα, ἡ καὶ Κασάνδρα Par. C. Κασάνδρα θεῖον κινουμένη — μαρινὸν ἀνοίξασα τὸ μαρινόμενον αὐτῆς Vind. I. Αὕτη φεῖον, μαρινὸν ἀνοίξασα — μαρινὸν Vind. II. Μαρινὸν ἀνοίξασα, ἀνέϊσα — μαρινὸν, τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν καὶ οἰοῦναι παραφορὰ φθιγγόμενον — αὐτῆς. Vind. III. 29. Ἀπὸ τῶν τῆς Ἄτης κορυφῶν· εἰσι δὲ ὄρος Τροίας, ὅπου ἔπεσεν ἡ Ἄτη· τῶν βουπλανοκτίστων ἄκρων Par. A. Ἐνθα ἦν ὁ πυργὸς τῆς Ἀλέξανδρας Par. C. Τῆς βλάβης — μεγίστων, ὑψηλῶν· τῶν ἐκ βοδὸς πεπλανημένης ὑπὸ χρησμοῦ ἐκτισμένης, τῆς Τροίας δηλονότι, τῆς ὑπὸ τοῦ

τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων·

30

Αἰαῖ, τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
καὶ πρόσθε μὲν πεύκησιν οὐλαμηφόροις
τριεσπέρου λέοντος, ὃν ποτε γνάθοις

ram. Respicit hunc locum Eustath. ad Iliad. α'. 591. pag. 157. 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 128, 12. edit. Lips.) — 30. ἦρχ' Ἀλεξάνδρα] ἦρχε Ἀσάνδρα Par. G. Vind. IV. Vit. III. ἦρχε Κασσάνδρα Par. K. Lectionem γῶων pro λόγων solus Par. A. in Scholiis commemorat; eandem permutationem notavit Porsonus ad Eurip. Orest. v. 1020. et ad Phoeniss. v. 1329.

31. αἰαῖ correxī ex praecepto Herodiani περὶ μονήρ. λέξ. p. 27, 13. Verum Lycophronis afferunt Suidas, Zonaras et Favorinus de accentus notatione pro varia vocis αἰ significatione disputantes, quibus adde Etym. M. v. Αἰας, Grammaticum Hermanni de Emend. rat. gr. gr. p. 460. et Tzetz. ad h. l. Variant nostri Codd. inter αἰ αἰ et αἰ αἰ ita ut par paene numerus stet ab utraque parte. Perexigua vero, vel nulla potius Codicum in talibus rebus auctoritas. Vocem θηλαμὼν e Lycophrone commemorat Eustath. ad Iliad. α'. 197. p. 83, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 71, 6. ed. Lips.) — 32. πρόσθεν Vit. III. solummodo in Scholiis; in textu πρόσθε. Hoc enim loco, ut saepenumero in enotanda Codd. suorum varietate, non satis diligenter versatus est Müllerus, quod semel indicasse satis habemus, ne honestissimi viri Manibus ob tantillam rem insultare velle videamur. — 33. τριεσπέρου] cf. Schol. min. ad Iliad. ε'. 323. p. 400, b. 9. edit. Bekk. ἐκποντίου λέοντος exstat in Favorini Eclogis sub v. ἡμάλαψεν in Dind. Grammat. graec. Vol. I. p. 229, 22. ὃν ποτε] ὃν ποτ' ἐν Par. DK. Vind. I. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri. ἐν e glossa irrepsit.

Ἴλου ἐκτισμένης — θυνῶν Vind. I. Τῶν αἰτίων τῆς βλάβης, ἣ ὄνομα ὄρους — ὕψηλῶν· λόφος πρὸ τοῦ ἐκαλεῖτο καὶ Ἄλιος (sic) Vind. II. Τῆς Τροίας τῆς ἀπὸ τῶν χρησμάτων οὕτως ὀνομασθείσης — κορυφῶν, τῶν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς βοῆς κτισθέντων — μετεώρων Vind. III. Αἰὸ τὴν ἐκείσε πλανηθεῖσαν βοῆν — Τροίας Pal. 40. 30. Τοιοῦτων ἐξ ἀρχῆς ἦρξατο ἡ Κασσάνδρα ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρα δὲ, διὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας· παρθένος γὰρ ἐστὶ· γράφεται δὲ καὶ γῶων, θρηῶν Par. A. Ὡς μὲλλω λέγειν Par. C. Μεγάλων ἦρξατο, ἦγουν ἡ Κασσάνδρα· πράξεως (sic) — παρα τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας, ἣ ἐκφυγεῖν Vind. II. Ὡς μὲλλω εἰπεῖν — καὶ ἀρχὴν ἐποίησε ἡ Κασσάνδρα Vind. III. 31. Φεῦ, φεῦ, τάλαιπυρε τροφὴ ἀναθρεψαμένη, κεκαυμένη Par. A. Ἰού, ἰού, ὦ τροφεύ, τάφε (leg. τροφὴ) τοῦτ' ἐστὶν, ὦ Τροία· τῆς Ἀλεξάνδρας ἀρχοῦντος ἐξεστεινῆται ἀπὸ λόγου· λέγει δὲ αὐτοὺς ὁ ἄγγελος ἄγχι τέλους μορφοποιήσας Vind. I. Ὡ τάλαιπυρε τροφεύ — πεφλεγμένη Vind. II. Φεῦ,

φεῦ, ὦ πατρὶς ἀθλίᾳ, τροφεύ, Τροία· ἀπὸ τοῦ θηλαῶν — ἐμπρυσμένη (leg. ἐμπεπρωσμένη sive ἐμπεπνυρισμένη) Vind. III. 32. Καὶ πρώην μὲν ταῖς ναυσὶν ἢ λαμπάσιν, πολεμικὸν φερούσαις οὐλαμόν· ἢ ὑπὸ οὐλαμοῦ φερομέναις· οὗ λαμόδς δὲ ἐστὶ τάξις πολεμικῇ Par. A. Πρώτερον διὰ πλοίοις — ταῖς ὀλεθροῖς Vind. I. Πρὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ πόλεμον φερούσαις Vind. II. Καὶ τὸ πρότερον ναυσὶ πολεμικὸν θόρυβον φερούσαις, καὶ πόλεμον ἢ πληθος, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθῆν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον Vind. III. Ἰπλοίοις· στρατὸν φερούσαις Pal. 40. 33. Τοῦ Ἡρακλέους· λέοντος μὲν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον· τριεσπέρου δὲ, ὅτι τρεῖς νύκτας συνῆψεν ὁ Ζεὺς παρακοιμώμενος τῇ Ἀλκμήνῃ — ὄντινα πάλαι γναθμοῖς, ἀκαῖς Par. A. Τρεῖς ἡμέρας ποιήσας ἐν τῷ κήτει Ἡρακλῆος — τοῖς Vind. I. Ἐγὼν τοῦ Ἡρακλέους· οὗτος τρεῖς ἡμέρας ποιήσας ἐν τῷ κήτει· ἢ διὰ τὸ καταπληκτικόν· ἢ τοῦ ἀνδρειωτάτου, ἢ τοῦ τὴν λεοντὴν φοροῦντος· ὄντινα

Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος κύων.
 ἔμπνηους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος,
 τινθῶ λέβητος, ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάrais,
 σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδω,
 ὁ τεκνοραίστης, λυμεῶν ἐμῆς πάτρας.

35.

34. ἡμάλαψε] Versum citat Eustath. ad Iliad. η'. 463. p. 691, 50. edit. Rom. (Tom. I. p. 179, 6. edit. Lips.) cf. Etym. M. v. ἡμάλαψε. p. 428, 55. — 35. ἡπάτων] ἐγκάτων Par. D. altera tamen lectione in margine notata. ἐγκάτοις Par. H. φλοιδούμενος Codd. quotquot collati sunt, sine ulla varietate exhibent; φλοιδούμενος tamēn Suidas e Lycophrone citat, quod fortasse non merus est librariorum error. Vid. Eustath. ad Iliad. φ'. 361. p. 1240, 62. edit. Rom. — 36. τινθῶ] fervido. Vid. Hesych. et Suid. v. τινθαλέος et τινθαλέοισι. Tzetzes h. l. suo more mira hallucinatur.

37. σμήριγγας] Hanc vocem e Lycophrone affert auctor Etym. M. v. σμήριγγα, p. 721, 13. κωδείας] formam κωδίας praebent Par. AD. et Vind. I. ut Hesych. Harpocrat. et Suidas. — 38. λυμεῶν] ὁ λυμεῶν Par. BG. et Rehd. Hoc importunum ὁ, quod glossatoris est, ex edit. Ald. in Basil. I. Steph. et Paris. II. manavit; Canterus autem, et qui eum sequuti sunt, recte eiecerunt. Par. AE. vitiose λυμαιῶν. Respicit ad hunc versum Eustath. ad Odys. ι'. 268. p. 1683, 42. edit. Rom.

ταῖς διαγῶσι Vind. III. 34. Τοῦ Ποσειδῶνος, κατέπειν, ἡφάνισεν τραχὺς κύων, τὸ κῆτος, διὰ τὴν χαροπότητα. Par. A. Βέβρωκε Par. C. Τοῦ Ποσειδῶνος ἔκρυψε, ἡφάνισε — ὀξύνδους, ἦγουν τὸ κῆτος· ἐπικαμπεις ἡ μεγάλους ὀδόντας ἔχον τὸ κῆτος Neap. I. Ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος ἔκρυψε, ἐθέρισε — ὁ ὀξύνδους Vind. I. Τοῦ Ποσειδῶνος· κυρίως ὁ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μέλη αὐν ἀπ' ὀμφαλοῦ ἀνδρωπας, τὰ δὲ λοιπὰ δελφίς — ἐθέρισε, ἡφάνισε ὀξύνδους, ὁ κεχαρταγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ὁ σκύλλος Vind. III. 35. Ζῶν δὲ μάγειρος, διὰ τὸ διαμερεῖν τὸ κῆτος — τῶν ἐγκάτων ἀναπεμπόμενος, φλογιζόμενος, φλεγόμενος Par. A. Μάγειρος ἡ δομειστικός Par. B. Μαγειρευόμενος Par. C. Ἡρακλῆς, φθορεὺς, φλεγόμενος Neap. III. Ζῶν· Ζανὸς (sic) πεπληρωμένος ὦν — μάγειρος· φλογιζόμενος ὁ Ἡρακλῆς — ἐγκάτων ἦτοι καταθυμίων Vind. I. Ζῶν — μερίστis, μάγειρος τῶν ἐγκάτων, φλογιζόμενος Vind. II. et Neap. I. Ζῶν, μερίστis, κατακόπτης τῶν σπλάγγων τοῦ κήτους — φλεγόμενος· ἀπὸ τοῦ φλῶ, ποῖα φωνή Vind. III. διὰ — βρασσόμενος Pal. 40. 36. Τῷ θεσμῷ κύτι τοῦ κήτους, πῶ διαπύρω τῆς γαστρός — ἀφλέκτως, τοῖς ἀνευ πυρὸς καιομένοις ἀνδραξί, πυραῖς. Par. A. Πλάτει τοῦ κήτους — ἀφλέ-

κτοις, τὴν ἐν σπλάγγνοις ἐμφυτον τοῦ κήτους θερμὴν φρεσὶ Par. C. Χωρηματι, γαστρὶ — ἀνευ πυρὸς καιομένοις — ἐπὶ πυρὶ Neap. I. et Vind. II. Κύτει, πλάτει τῆς γαστρός τοῦ κήτους Neap. III. Ἐν τῇ κοιλίᾳ, τῷ χωρηματι τοῦ κήτους — ἐντέρων Vind. I. Κήτους ἐν χωρηματι — ἀπὸ τοῦ τένω, τὸ ἀποδίδωμι — τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, τῆς ἐμφυτον ἐχούσης τὴν θερμὴν — τῇ ἐν σπλάγγνοις ἐμφυτῷ τοῦ κήτους θερμῇ — ἐντέροις Vind. III. ἀπύροις Pal. 40. 37. Τὰς τρίχας ἐρρέυσεν, ἔσταξεν τῆς κεφαλῆς, ἔδαφει Par. A. Ἐρρέυσεν — τὸ πατοῦμενον ἔδαφος — γῆ· νῦν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους Par. C. Τρίχας ἀπέρριψε κεφαλῆς ἐν γῇ, ἢ ἐν γαστρὶ τοῦ κήτους Neap. I. Κυρίως ἡ τοῦ μήκωνος κεφαλὴ Neap. II. Τὰς τρίχας ἀπέθηκε κεφαλῆς τῇ γῇ, τῇ κοιλίᾳ Neap. III. Τρίχας κατέχευε τῆς ἰδίας κεφαλῆς ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους — παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δόντια, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοκάνης, οἷ κῶμα ἐμπνέει εἰς τοὺς ταύτην φάγοντας. 38. Ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰ τέκνα φθείρας· ἀνέλεον γὰρ τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτοῦ υἱοὺς, τοὺς τέσσαρας, ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κερβερου — ὁ φθορεὺς καὶ πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος Par. A. Ὁ τὰ ἴδια τέκνα φρονεύσας — ὁ φθορεὺς τῆς πατρίδος, Τροίας δηλονατι Vind. I.

δ δειντέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ
 τύψας ἀτράκτιφ στέφνον, ἐν τ' αὐλῷ μέσῳ 40
 πατρός Παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
 Κρόνου παρ' ἀλπὺν ὄχθον, ἐνθα γηγενούς
 ἵππων ταρακτῆς ἐστὶν Ἰσχένου τάφος.
 δ τὴν θαλάσσης Αὔσονίτιδος μυχοὺς
 στενοὺς ὀπιπτεύουσιν ἀργίαν κύνα 45

(Tom. I. p. 413, 6. edit. Lips.) — 39. τεκοῦσαν] τεκνοῦσαν Par. E. — 40. μέσῳ] μέσον, quae optima videtur lectio, solus praebet, sed omnium longe praestantissimus Cod. Par. A. Cf. Eurip. Orest. v. 259. Pors.

42. Κρόνου] Κρόνον Vind. II. et IV. — 43. ταρακτῆς] ταρακτῆς solus Vit. I. τ' ἀράχτης Ciz. vitiosissime. Cf. Eustath. ad Iliad. λ'. p. 873, 16.

edit. Rom. Ἰσχένου] Ἰσχεύου Par. C. Ἰσχέου Vind. I. Quosdam h. l. Ὠλένου legere maluisse e Pausan. VI. 20, 16. docet Canterus edit. Basil. II. p. 150. — 44. τὴν] Par. ABCEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. I. II. Rehd. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. τῆς Par. DG. Vind. IV. Vit. II. III. θαλάσσης] Codd. fere omnes, praeter Par. F. et Vind. I. qui θαλάττης habent. Vid. Pors. ad Hecub. v. 8. Affert hunc versum Steph. Byz. v. Αὔσων, cuius codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. alter alteram lectionem tuetur.

Ὁ τῶν τέκνων τῶν ἰδίων καὶ τῆς
 γυναῖκος φθορεὺς — πορθητῆς — Ἰω-
 νῶς Vind. II. Ἐφόνευσε δὲ τὰ ἴδια
 τέκνα διὰ τὸν Λύκου φόνον, ὃν
 ἐποίησε Vind. III. 39. Τὴν Ἥραν
 λέγει· παρὰ γὰρ αὐτὴν θηλέσσαι — μὴ
 τιτρωσκουμένην παρῶσαν θεὸς ἐστὶ —
 ἰσχυρῇ Par. A. Ἦγουν τὴν Ἥραν,
 τὴν γυναῖκα τοῦ Διὸς, τὴν αὐτοῦ
 μητρυιάν δηλονότι — τὴν ἀκίνητον
 Vind. I. Τὴν Ἥραν — ἀθάνατον —
 δεινῇ Vind. II. Μητέρα, τὴν Ἥραν,
 τὴν μὴ φθειρομένην ὡς θεάν· ἐτρώ-
 σατο ὁ Ἡρακλῆς τὴν μητρυιάν, ἥνικα
 ἐφόνευσεν Ἰφίτον ἄνδρα, καὶ εἰσῆλ-
 θεν εἰς Νηλέα, ὡς καθαρῶναι· ὁ
 δὲ Νηλεὺς οὐκ ἐνδεχόμενος αὐτόν,
 αὐτὸς κατ' αὐτοῦ πόλεμον διέγειρε,
 ἐνθα καὶ ἡ Ἥρα λαχοῦσα εἰς βοή-
 θειαν, τέτρωται ὑπ' αὐτοῦ Vind. III.

40. Βαλὼν τὴν βέλεϊ στήθος ἐν τῷ
 σταδίῳ ἢ ἀγωνί — μέσον. Par. A.
 — Οἶσθ'· βέλεϊ κατὰ τὸ — ἦγουν
 κατὰ τὸ στήθος Vind. I. 41. Τοῦ
 Διὸς — ταῖς χερσὶν κατασχὼν τὸ σῶ-
 μα, ἢ ἀποκινήσας Par. A. Περι-
 σχων, κυνήσας, δονήσας, ἐπεισπε-
 σών Par. C. Ἦγουν τοῦ Διὸς — αὐ-
 τὸν — κρατῆσας, πιάσας Vind. I. Πε-
 ριπλέσας, υποκρατήσας, κατασχών —
 σώμα Vind. II. 42. Παρὰ τὸν
 ὑψηλὸν τοῦ Κρόνου λόφον· παρὰ
 τὸν καλοῦμενον Κρόνον λόφον ἐν

Ὀλυμπίᾳ, ὅπου τοῦ Γίγαντος Par. A.
 Περὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὀνομαζό-
 μενον Κρόνον λόφον Par. B. Βου-
 νόν Par. C. Τοῦ — ὑψηλὸν Ὀλύμ-
 πιον — ὅπου τοῦ υἱοῦ Γίγαντος· Κρό-
 νου ὄχθος ἐν Ὀλυμπίᾳ Vind. I. Τό-
 πον — ὑψηλὸν λόφον· περὶ τὸν κα-
 λοῦμενον Κρόνον λόφον, οὗ μνημι-
 ται Καλλιμάχος· τοῦ Γίγαντος Vind.
 II. Ἐν Ὀλυμπίᾳ τόπος οἶται καλοῦ-
 μενος· κατὰ τὸν ὑψηλὸν λόφον — τοῦ
 υἱοῦ Γίγαντος, ὅστις υἱὸς ἦν Ἐρμῶς
 καὶ Ἱερίας Vind. III. Ὀχθοὶ αἱ τρα-
 χεῖαι καὶ δὺςβατοὶ πέτραι, αἱ ἐξοχαί
 Vind. IV. 43. Ὁ τιμῶντις ἐστίν,
 ὁ τοὺς ἵππους ταρῶντων ἐν τῷ τρέ-
 χειν — Ἰσχένου μνημεῖον· Ἰσχεύος
 δὲ ἐστὶ Γίγαντος υἱός, ἀπὸ τοῦ Ἐρ-
 μῶς καὶ τῆς Ἱερίας Par. A. Ὁ λε-
 γόμενος τιμῶντις Par. C. Ὁ τοὺς
 ἵππους ταρῶσων ἐν τῷ τρέχειν —
 μνῆμα Vind. II. Ὁ εἰς ταρῆν ἐμ-
 βάλλων τοὺς ἵππους — ὑπάρχει — ὁ
 τύμβος Vind. III. 44. Ὁ τὴν τῆς
 θαλάσσης τῆς Ῥωμαϊκῆς (in marg.
 Ἰταλικῆς) τὰ βάθη, καταδύσει, κοι-
 λότητας, λιμένας Par. A. Τῆς — τῆς
 Ἰταλικῆς δηλονότι — κρυπτοῦς Vind. I.
 Ἰταλικῆς — ἡ ὁρὴ, μυχὸς Vind. II.
 Ἰταλικῆς — πορθμῖος Vind. III. Ὁ
 κτανών — τῆς — ἀποκρύφους τόπους
 Pal. 40. 45. Τὰ στενά περιβλεπο-
 μένην, ἐπιτηρούσαν· τὴν Σκύλλαν

κτανῶν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
 ταυροσφάγον λείναν, ἣν ἀδῖς πατὴρ
 σάρκας καταίθων λοφνίσιν δομήσατο,
 Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεῶν.
 ἐξηγάριξεν ὃν ποτ' ἀξίφω δύλω

50

46. σπήλυγγος] σπήλυγγος Par. AI. Vind. II. Vit. II. et Ciz. Vitium ἰχθυωμένην invenimus in Vit. I. et Ciz.

47. ταυροσφάγον] ταυροσφάγων Vind. IV. ταυροσφάγον Par. EFH. ταυροσφάγου Vit. I. et Ciz. — 48. λοφνίσιν] ᾧ finale omittunt Cod. Par. omnes, excepto K. in quo ᾧ ab eadem manu superscriptum est; praeterea Vindob. quatuor, Neapolit. tres, totidem Viteberg. Ciz. Pal. 40. et ex Editt. Basileensis I. et Stephaniana; Aldina vero, et post Cantorianam omnes, addunt. Vid. infra ad v. 629. δομήσατο] Par. BDEFGHJK. Neap. III. Vit. III. et Pal. 40. δομήσατο Par. AL. et Ciz.

δομήσατο Par. C. Vit. II. δομήσατο Vit. I. utramque lectionem exhibentes. Ad hunc versum alludit Eustath. ad Iliad. α'. 52. p. 43, 8. edit. Rom. (Tom. I. p. 38, 3. edit. Lips.) — 49. λέπτυνιν] λέπτυνιν Vind. II. λέπτυνιν Neap. III. vitiose. Explicat hanc vocem e Lycophr. afferens Etym. M. p. 560, 52. οὐδαίαν] οὐδαίαν Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. θεῶν] Hanc lectionem tumentur Par. ABDF. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Sebast. Alteram lectionem, minus probabilem, θεῶν praebent reliq. Codd. et Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrq. et Reich. Praeterea Vind. II. priorem partem versus ita transponit: τρέμουσαν οὐ λέπτυνιν.

λέγει Par. A. Τὴν Σκύλλαν, τὴν
 Φόρκυνος θυγατέρα Par. C. Τόπους
 — τὴν περιβλεπομένην, ἥτοι τὴν
 Σκύλλαν Vind. I. Τόπος στενός —
 βλέπουσαν — τὴν Σκύλλαν Vind. II.
 Τους — ἐπιτηρούσαν, ἐπιβλέπουσαν
 — τὴν Σκύλλαν Vind. III. 46. Ἀν-
 ελών ὑπεράνω τοῦ σπηλαίου ἀγρεύ-
 ούσαν, ἀλιεύουσαν ἰχθύς Par. A. et
 Vind. I. Δίκεν ἰχθύος πλέουσαν, ἣ
 ἰχθύος ἀγρεύουσαν Vind. II. Φο-
 νεύσας — σπηλαίου αὐτῆς — ἰχθύας
 ἀγρεύουσαν Vind. III. 47. Τὴν
 Σκύλλαν τὴν ταυροκτόνον· ταυρο-
 σφάγον ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μέ-
 τρον προσέλαβεν τὸ δ· ἦντινα πάλιν
 ὁ πατὴρ Φόρκυν Par. A. Ταυ-
 ροσφάγον — ἦγον ἢ φαγοῦσα τὸν
 ταύρον — ἀραγον Par. C. Τὴν τοὺς
 βόας αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους φαγοῦ-
 σαν — πάλιν ὁ ταυτὶς πατὴρ δηλο-
 νότι ὁ Φόρκυν, ἦγον ἢ θάλασσα
 Vind. I. Ἡ σφάττουσα τοὺς ταύρους
 — διὰ τὸ φοβερόν — ἦγον ὁ Φόρκυν
 Vind. II. Τὴν τρώγουσαν τοὺς ταύ-
 ρους· ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηνο-
 νείων ταύρων — ἦντινα ὁ Φόρκυν —
 αὐτῆς Vind. III. Ταύρους ἐσθίουσαν
 — ὁ Ἡσείδων Pal. 40. 48. Τὰς

σάρκας κατακίων λαμπάσιν ἀν-
 κοδόμησεν καὶ ἐσωμάτωσεν καὶ ἐσω-
 ποίησεν Par. A. τὰς αὐτῆς — καυσας,
 ἀνεψήσας — ἡ μεγάλη λαμπάς — ἀνε-
 ζώωσε καὶ ἀνέγειρε Vind. I. Τῶν
 ἀνθρώπων — κατακίων λαμπάσι —
 λιοφανῆς τις οὐσα — ἀνθοδόμησεν,
 ἀνεζώωσεν Vind. III. κατὰ — τροπι-
 κῶς ἐζώωσε Pal. 40. 49. Τὴν Περ-
 σεφόνην οὐ φοβουμένην καταχθό-
 νιαν θεῶν Par. A. Τὴν λεπτύνουσαν
 τὰ σώματα τῶν νεκρῶν — καταχθό-
 νιον — τὴν μὴ δεδοικίαν, ἦγον
 τὴν Περσεφόνην ἢ τὸν Ἄϊδην· οὐ-
 δας ἰδοῦσαν, οὐδαίαν, οὐδαίαν θεῶν
 Vind. I. Τὴν Περσεφόνην παρὰ τὸ
 λεπτύνειν τοὺς νεκρούς — ἦγον τὴν
 ψυχὴν — μοῖραν, λέπτυνιν, θάνα-
 τον, γεαρμοσίαν, φθοράν — τὴν κα-
 ταχθόνιον, τὴν Περσεφόνην Vind. II.
 Τὴν λεπτύνουσαν καὶ ἀφανίζουσαν
 τὰ τῶν νεκρῶν σώματα, ἢ τὴν ψυ-
 χὴν — τὴν Περσεφόνην τὴν κατα-
 χθόνιαν, ἀπὸ τοῦ οὐδας, τοῦ ἔδαφος,
 τὴν οὐδαίαν, ἐδαφαίαν Vind. III.

50. Ὅντινα ποτε ἀνείλεν τῇ ἔνυ
 ἔσφους βλάβῃ Par. A. Τῷ φαρμάκῳ
 τῆς ὕδρας Par. C. Ἀνείλε· τὸν Ἡ-
 ρακλέα λέγει — ἦγον τῷ φαρμάκῳ

νέκυσ, τὸν Ἀδὴν δεξιούμενον πάλαι.
 λείσω σε, τλήμων, δευτέρον πυρσומένην.

51. δεξιούμενον] Par. EL. Neap. II, III. Vind. I. IL III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — δεξιούμενος Par. ABFGHJK. Neap. I. cum nota in margine:

γρ. δεξιούμενον. Vind. IV. et Vit. III. — δεξιούμενος Par. CD. Vit. I. k. Rehd. Bene utriusque lectionis sensum exposuit Canterus his verbis: „Hoc vel de Nessο potest intelligi, si legas δεξιούμενος, qui iampridem erat mortuus, antequam ipsius opera Hercules periret; vel de Hercule ipso, si alteram sequare lectionem, qui iam ante ad inferos venerat, Cerberum ablaturus.“ Canterus priorem lectionem, quā iam Aldus exhibuerat, praeferat, eiusque iudicium sequuti sunt editor. Paris. II. et Mursinus. Pro altera lectione stat. Basil. I. Steph. Pötter. utrq. Reich. et Sebaſt. Quam ut retinendam existimem, duo potissimum sunt, quae me commoveant; primum, quod planē nihil ad sensum loci facit, dummodo an nūc demum perierit Nessus, dummodo post mortem dolo inimicum interemerit; deinde, quod longe verisimilius est, poetam, incredibilia Mercuris ausa cumulāntem, etiam hoc, quasi summum, et maxime portentosum adicere, eum ne ab ipso quidem Orco, (in fūnere Alceſtidis) acceleratas manus abstinuisse. Atque tantum abest, ut nequus verbi δεξιούσθαι usus impediāt, quo minus id. h. l. nova et ambigua significatione pro χειρωσάσθαι accipiamus, ut lectio δεξιούμενον ex hac ipsa ambiguitate atque insolentia in tali poeta nonnihil commendationis nanciscatur. Recte Paraphrasis inedita: ὁ νεκρὸς Νέσσος τὸν τὸν Ἀδὴν πρῶτην χειρωσάμενον. Paullo aliter Eustathius ad Iliad. 9. 293. p. 714, I. edit. Rom. (Tom. II. p. 210, 12. edit. Lips.) Οὕτω καὶ τὸν Ἀδὴν Ἀνδροφρονι, καθά τινας νοοῦσι, τοῖς τοῖς Ἡρακλῆς ἐδεξιώσατο βαλὼν ἐκείνον. Lectionem πάλιν pro πάλαι, a Cantero in marg. edit. Basil. II. allatam, neque Codd. exhibent, neque editionum, quod sciam, ulla. — 52. λείσω] Hanc lectionem e tot Codd. quatuor tantummodo tuerunt, Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd.; alteram vero, λείσω, cum simplici σ, miro consensu exhibent Codd. Parisini omnes, Neapolit. tres, Vindob. quatuor, Vit. II. et III.; et Edit. ex Codd. expressae, Aldina et Basileensis I. Quare, si oritium negotium in eo positum esset, ut ad numerum et auctoritatem Codd. lectiones exigeremus, facile h. l. res diiudicanda esset; maius tamen quiddam in eo quaerendum est, ut examinemus, quid cuique loco aptissimum sit. Vix autem dubitari posse videtur, quin concitato vaticinantis animo ea loquendi ratio optime conveniat, quae maxime recedat a simplici narratione; ea quidem, quae, nulla temporis ratione habita, res futuras non cogitare sed spectare videtur, ita ut praesenti quasi earum imagine commoveamur. Aliter enim oratio vehementer languesceret. Aptissime igitur poeta praesenti tempore usus est, licet ea, quae cohaerent quidem cum ea re, neque tamen eadem imagine comprehendere possunt, per futura subiungat. Accedit, quod formae λείσω et λείσων, ubicunque occurrunt, ad-

τῆς ὕδρας Vind. I. Ἐφόνευσσε τὸν Ἡρακλέα χωρὶς ἔξφρον, ἤγουν φαρμάκῳ Vind. II. Ἀναδιστροφῇ ὁ πόσις Vind. III. 51. Ὁ νεκρὸς τὸν Ἀδὴν, ἀντὶ τοῦ, ἥδη τελευτήσας, φιλοφρονούμενος. λέγει δὲ τὸν Νέσσον — ἥδη, ποτε Par. A. φίλον σχόντα Par. B. Τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἀδὴν. in margine: φιλοποιοῦμενον Neap. II. Ὁ Νέσσος ὁ Κένταυρος νεκρὸς ἔστω — φιλωσάμενον — τὸν χει-

ρωσάμενον πάλαι τὸν Ἀδὴν Vind. I. Ὁ Νέσσος τὸν Ἡρακλέα τὸν χειρωσάμενον τὸν Ἀδὴν Vind. II. Ἤγουν ὁ Νέσσος ὁ νεκρὸς — διὰ τὸν θάνατον — Ἡρακλέα — χειρωσάμενος ἢ φιλοποιησάμενος — καὶ τὸν πορθέσαντα ἐξ ἀρχῆς Vind. III. 52. Θεάσομαι σε, ταλαίπωρε, ἀδελτά, ἐκ δευτέρου καίτοι Vind. I. Ἐγὼ — ὡς Τροία δηλονότι, ἐκ δευτέρου κακωμένην Vind. I. * 2

ταῖς ἰ Αλακείαις χερσὶν, τοῖς τε Ταντάλου
 Λέτριναν οἰκοφροῦναι λαιψάκοις πυρὸς,
 παίδος καταβροχθέντος αἰθάλην δέμας·
 τοῖς Τευτάρειοις βουκόλῳ πτερῶμασι·

55

modum dubiae fidei sunt, et facili correctura remouentur; licet negari non possit, fuisse inter antiquos Grammaticos, qui has formas pro futuro haberent. Cf. Schol. ad Iliad. α. 120. p. 13, b. 29. edit. Bekk. Etym. M. p. 285, 48. et p. 562, 9. Vid. tamen Eustach. ad Iliad. α. 120. p. 64, 12. edit. Rom. (Tom. I. p. 56, 12. aqq.). — 53. Αλακείαις] Par. ABFHKL. Vind. II. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Adhaerent huic scripturae Editt. omnes, praeter Sebast. De hac insolentiori generum permutatione apud poetas illius aetatis haud raro obvia vid. Hermannum ad Orph. Argon. v. 263. Αλακείαις praebent Par. CDG. Neap. I. Vind. IV. Vit. II. III. Αλακείης solus Par. E. — 54. Λέτριναν] Sequutus sum auctoritatem unius Cod. Par. H. neque ut reliquor. Codd. scripturam probam, animum inducere possum, praesertim cum optimi libri v. 158. Λέτρινανος recte exhibeant. Accedit auctoritas Pausaniae VI. 22, 8—11. ubi Codd. constanter Λέτρινους et Λέτρινανος suppeditant. Lectionem Λέτριναν tuentur h. l. Par. BCEFJL. Neap. I. Vind. I. II. III. IV. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et impressi omnes. Λέτριναν Par. A. Λέτριναν Par. DGK. Vit. II. et III.

55. καταβροχθέντος] Par. BCFHL. Vind. I. III. Vit. I. Ciz. et Rehd. et Editt. praeter Sebastianam, omnes: καταβροχθέντος, quod fortasse praeferrendum est, tuentur optimi Codd. Par. AJ. Neap. III. et Pal. 40. Alteram lectionem καταβρωθέντος, quae glossatoris esse videtur, exhibent Par. DEK. Neap. I. II. Vind. II. IV. vitiosam καταβροθέντος Par. G. Vit. II. et III. — αἰθάλην] αἰθάλη Par. K. et Pal. 40.

56. Τευτάρειοις] Τευτάρειοις Par. K. Neap. I. et Ciz. Τευτάρειοις, duabus lectionibus in unam coniunctis, Vind. I. et III. Τεστάρειοις mira varietatē habet Par. A., etiam in Scholiis. In vitioso βουκόλῳ con-

καιομένην Vind. II. Θάσσομαι, ὃ ἀδύναται παῖρας — καὶ ἐκ δευτέρου πορ-
 θομένην καὶ κατακαυμένην Vind.

III. 53. Ταῖς τοῦ ἀπογόνου Αλα-
 κού· λέγει δὲ ἡ καὶ Νεοπολέμου,
 ἡ πρότερον Τελαμώνιος καὶ Πηλέως·
 ἡ ὅτι ἀναφέρεται ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν
 δούρειον πήδησας, πρὸς Φῶκον καὶ
 Αλακόν — καὶ τοῖς τοῦ Ταντάλου
 Par. A. Ἦγουν, ὑπὸ τοῦ Νεοπολέ-
 μου καὶ τοῦ Ἐπειοῦ, τῶν ἀπογόνων
 τοῦ Αλακοῦ — καὶ τοῦ παιδὸς, τοῦ
 Πέλοπος δηλονότι Vind. I. Ἦγουν
 ἐκ τοῦ Ἐπειοῦ, ἡ τοῦ Νεοπολέμου —
 ἀπογόνους, ἡ ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος
 καὶ τοῦ Μενελάου Vind. III. 54.

Κώμην Ἠλέως, ἡ πόλιν, ἧς ἔβασ-
 λευσεν ὁ Ἠλέως — κατοικοῦσι, φν-
 λάττουσιν — τῇ σποδῷ, τῇ τέφρῃ,
 τῇ σταχτῇ Par. A. Πόλις Ἠλέως —
 οἰκοῦσι — τοῖς ὁστέοις τοῖς καυθεῖσι
 ὑπὸ τοῦ — ὅσα Ἠλέως Vind. I.
 Πόλις Ἠλέως — εἰς τὴν πόλιν τῇν
 Ὀλυμπίαν, ἐνθα τέθνηται ὁ Ἠλέως
 — τοῖς φνλάσσουσι, τοῖς κειμένους —

τοῖς ὁστέοις τοῖς καυθεῖσι ὑπὸ τοῦ
 πυρὸς Vind. III. 55. Τοῦ κατα-

ποθέντος ἡ κατακαθέντος παιδὸς τῇ
 σποδῷ τὸ σῶμα in marg.: περὶ
 τοῦ Ἠέλοπος λέγει Par. A. Κατα-
 ποθέντος Par. B. Κατακαθέντος Neap.
 III. Τοῦ Ταντάλου λέγει, τοῦ καυ-
 θέντος τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδῷ τοῦ
 πυρὸς Vind. I. Ἠέλοπος — τῷ πυρὶ
 τὸ σῶμα Vind. II. Τοῦ Ἠέλοπος υἱοῦ
 Ταντάλου, τοῦ κατακαθέντος καὶ
 καταποθέντος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ σπο-
 δῇ, καυσικῇ πυρὶ, ὅποτε πρὸς
 εὐαχίαν τοῖς θεοῖς ἐτέθη τὸ σῶμα
 Vind. III. Καυθέντος ἐν — Pal. 40.

56. Τοῖς τοῦ Τετάρου (sic) βου-
 φροβῷ διστοῖς in marg.: ἐξ Ἡρα-
 κλέους γὰρ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης τὰ
 τόξα μετ' ὧν κατεπολέμησε τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον Par. A. Βουφροβῷ Par. B.
 Τοῖς τοῦ Τευτάρου βέλεσι — τὰ τόξα
 τοῦ Ἡρακλέους Vind. I. τέ — τοῖς βέ-
 λεσι τοῦ βουκόλου Τευτάρου — ὁ-
 στοῖς, βέλεσι Vind. II. Τευτάρου
 ἢ πρῶτα τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέους —

τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος θάμαρ,
στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονός,
ἄξει, πατρός μομφῇσιν ἡγοριωμένη,
λέκτρων θ' ἑκατι τῶν τ' ἐπιγέκτων γαίῳν. 60
αὐτὴ δὲ φαρμακουργός, οὐκ ἰάσιμον
ἔλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρόν,
Γιγαντοφράστοις ἄρδισιν τετρωμένου

sentiunt Par. G. et Vind. IV. Excitat hunc versum *Eustath.* ad *Iliad.* β'. 54. p. 172, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 140, 31. edit. Lips.)

57. πρὸς φῶς δ' ἡ habent Par. C. et Vit. II. — 59. μομφῇσιν] Dedi e Cod. Par. A. et Vat. 1307. quibus omnium maxima fides habenda est. Vulg. μομφαῖσιν. — 60. ἑκατι] ἕκχι Par. C. et Rehd. — 62. λυγρῶν Ciz.

63. ἄρδισιν] ὃ addidi refragantibus Codd. et Bddt. omnibus: ἄρδεσσι Par. H. ἄρδισι Vit. II. vitiose. — τετρωμένου] Hanc lectionem sollicitare non ausus sum, licet altera, τετρωμένον, quam Izetzes quoque

βέλεσι πετροποιῖς Vind. III. Τοῖς τε — τοῦ Τευτάρου βέλεσι, τόξοις Pal. 40. 57. Τὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς ἡ μεγαλόζηλος, ἡ ζηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, Οἰωνῇ Par. A. Ἰγουν πρὸς ἀληθείαν Par. B. πρὸς τέλος Par. C. Ἄξει, φανερώσει ἡ ζηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰωνῇ Vind. I. Εἰς τὸ φανερόν, ἡ βαρυμυής, ἡγουν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. II. Ἡ βαρυμυής, ἡ Οἰωνῇ, ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου γυνὴ, ἡν εἰχε πρὸ τῆς Ἑλένης Vind. III. 58. Ἀποστείλασα νεώτερον· λέγει δὲ Κόρυθον, τὸν Οἰωνῆς υἱὸν καὶ Ἀλεξάνδρου — τῆς πατρὸς Par. A. Τὸν ὁδηγὸν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς πατρὸς Par. C. Εἰς τὸν στόλον τῶν Ἑλλήνων τὸν Κέρυθον (leg. Κόρυθον) τὸν ἑαυτῆς υἱόν — ἀπὸ τῆς Ἰλίου γῆς

Vind. I. Πέμψασα νέον, τὸν Κόρυθον (sic) τὸν ὁδηγὸν τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Τροίας πατρὸς· τὸν υἱὸν τῆς Οἰωνῆς κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. II. Πέμψασα τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν Κόρυθον μηνυτὴν καὶ προδότην τῆς πατρὸς Τροίας — γῆς Vind. III. et Pal. 40. 59. Ἀταξει — ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς, μέμψειν μαινομένη Par. A. Κερσηνός ἡ Οἰωνίως ὀνειδισμοῖς Par. C. Τοῦ Κερσηνός — αὐτῆς — διὰ τῶν μέμψεων ἀγρωθεῖσα Vind. I. Φανερώσει — ὀνειδέσει μαινομένη, λυπηθεῖσα Vind. II. Φανερώσει — τὸν Οἰωνίως ὀνειδέσειν· ὀνειδέειν γὰρ αὐτὴν συνοικουμένη τῆς Ἑλένης τῷ Ἀλεξάνδρῳ — λυπη-

θεῖσα, ἔκμανεῖσα Vind. III. Τοῦ ἑαυτῆς — ὀνειδισμοῖς — τεθνηωμένη Pal. 40. 60. Τῶν τε κοιτῶν, ἡ εὐνῶν ἕνεκα, καὶ τῶν ξένων καὶ ἀδίκων γάμων Par. A. Νόθων, πορνικῶν Par. C. Ἐνεκα — καὶ τῶν δειγμάτων τῆς Ἑλένης Vind. I. Τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρου συναφείας καὶ κριτῶν χάριν — καὶ ξένων καὶ ἀλλοτρίων Vind. II. Στρομάτων — καὶ χάριν — τῶν νόθων τῆς Ἑλένης Vind. III. 61. Αὐτὴ δὲ λατρικῆς καὶ φαρμακῶν ἔμπειρος, ὥρις — τὸ οὐ θεραπεύσιμον Par. A. Ἡ Οἰωνῇ δηλονότι, ἱατρὸς οὖσα — ὄν Vind. I. Ἡ Οἰωνῇ γησι δὲ Οἰωνῇν, οἷ τὴν λατρικὴν καὶ μαντικὴν ἥσκει — ἀνίστατο Vind. II. Ἡ Οἰωνῇ ἱατρὸς οὖσα — τὰ γὰρ βέλη φιλοκίτης περρισιμένα εἶχε τῷ αἵματι τῆς ὕδρας — ἀνίστατο Vind.

III. 62. Τραῦμα ἰδοῦσα τοῦ συγκοίτου χαλεπὸν Par. A. Τὸ τραῦμα βλέπουσα, ἰδοῦσα, ἡγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἀνδρός αὐτῆς — τὸ λυπηρόν Vind. I. Τραῦμα, τὸ τόξωμα βλέπουσα τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ συζύγου Vind. II. Κατὰ τὸ τραῦμα θεραπεύσαι βουλομένη, τοῦ ἀνδρός αὐτῆς Ἀλεξάνδρου τὸ χαλεπὸν καὶ λυπηρόν Vind. III. Τὴν πληγὴν ἰδοῦσα τοῦ ἀνδρός Pal. 40. 63. Ταῖς Γιγαντοφθοροῖς, ταῖς τοὺς Γιγάντας ἀνελούσαις· λέγει δὲ Ἡρακλέους· αἰλοῖ τῶν βελῶν — βεβλημένον Par. A. Τοῖς — ἡγουν δὲ ὢν τοὺς Γιγάντας ὁ Ἡρακλῆς ἀνείλε· βέλεσι, βεβλημένου Vind. I. Ταῖς φθειρού-

πρὸς ἀνθοπλίτου, ξυγὼν ὀγγήσει μόρον,
 πυργῶν ἀπ' ἄκρων πρὸς κεύδητον νέκυν· 65
 βοιζηθὼν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
 πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστριωμένη,
 ψυχὴν περισπαίροντι φροσῇσι νεκρῷ.

in Codd. suis repererat, exquisitior videri possit, et ob insolentiam certe, utpote in Lycophrone, nonnihil habeat, quo seaso commendet. Offendit vero etiam eadem syllabarum terminatio quater in fine versuum repetita. Vulgatam tuentur Codd. Par. ACEFJL. Neap. I. III. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. *τετρωμένον* præbent Par. DGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. I. II. III. et antiquissima Paraphrasis Vaticana his verbis: καὶ χαλεπὸν τραῦμα τοῦ συζύγου τὸ πεπληγμένον ταῖς τοῦ Πηγαντας ἀνελεύ-
 σαις ἀκταῖς τῶν βελῶν. Assentit Edit. Ald. e cod. fideliter expressa.

Utramque lectionem coniungunt Par. B. et Ciz. *τετρωμένον*.

64. ἀνθοπλίτου· αὐθοπλίτου Par. FH. et Neap. III. cum glossa ὁμο-
 τέγνου. αὐθοπλίτου Neap. I. ἀνθοπλίτου Par. C. — ὀγγήσει] Verbum
 Lycophroni proprium, eodem, sed leniori modo ex ὄχλω formatum,
 quæ ὄχλω apud Pind. Olymp. II. 74. ἀπρὸς ὄρατον ὄχλωτον πόνον. Vid.
 Eustath. ad Odys. η'. 211. p. 1577. 46. edit. Rom. (Tom. I. p. 273. 10.
 edit. Lips.). Recurrit apud Lycophr. v. 1094. ubi nulla fere Codd. dissen-
 sio. Ὀγγήσει h. l. præbent Par. AEFGJ. Neap. I. II. III. Vind. I. II.
 III. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. præter Aldinam, omnes.
 ὀγγήσει Par. B. et Vit. II. superaddito tamen γ. et Cod. Aldinae editio-
 nis: ὀγγήσει Par. D. ὀγγήσει Par. L. ὀγγήσει Par. K. et margo edit.
 Basil. II. ὀγγήσει dedit Meurmus in Comment. non monito lectore.

66. κύμβαχον] De hac voce vid. Eustath. ad Iliad. ε'. 586. p. 584,

16 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 54, 39. edit. Lips.). — 68. περισπεροῦντι
 Par. II. et Neap. I. περὶ σπαίροντι Vind. II. et Pal. 40. — φροσῇσι
 Rehd. et Edit. Ald. et Paris. II. — νεκρῶν Par. L. Vit. I. et Ciz. γ ex

σας τοὺς Πηγαντας· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς
 αὐτοὺς τοῖς τόξοις τουτοῖς ἀνείλε —
 τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἡ τετρωμένον
 τὸ ἔλκος Vind. II. Δι' ὧν ἔπεινε
 τὸν Προφρυλῶνα καὶ τὸν Ἀλκυονέα
 — δι' ὧν Ἡρακλῆς ἔφθειρε τοὺς Π-
 γαντας — βέλεσι — τοῦ Ἀλεξάνδρου
 τραυθέντος Vind. III. 64. Πρὸς
 τοῦ ὁμοτέγνου Φιλοκίτητος· τοξόται
 γὰρ ἑμφοτέροι, Ἀλέξανδρος καὶ Φι-
 λοκίτητης — κοινὸν σὺν θάνατον Par.
 A. Εὐρήσει Par. B. Πεδεῖται Par.
 C. Παρὰ τοῦ Φιλοκίτητος τοξότου —
 κοινόν· ἰδοῦσα οὐκ ἰαίμενον ὄν, κρα-
 τηθεῖσα κοινὸν βαστάζει θάνατον
 Vind. I. Κοινὸν ἔξει θάνατον Vind.
 II. et Neap. II. Ὁμοιοπλίτου, ἦγουν
 τοῦ Φιλοκίτητος — καὶ κοινὸν ἔξει καὶ
 λάβη θάνατον Vind. III. 65. Ἀπ'
 ἄκρων τῶν πυργῶν — νεωστὶ δαμα-
 σθέντα, ὃ ἐστιν φρονευσθέντα, νεο-
 σισαγῇ νεκρὸν Par. A. Ἀπὸ τῶν ὑψη-
 λῶν πυργῶν τῆς Τροίας δηλονότι —
 ἦγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου νεκρὸν Vind.

I. Ὑψηλῶν — νεωστὶ ἀποθανόντα,
 νεότερωτον Vind. II. Ἐξελθὼν ὑψη-
 λῶν — νεοδάμαστρον, νεοσισαγῇ νε-
 κρὸν Vind. III. Νεωστὶ δαμέντα
 Pal. 40. 66. Μετὰ ἤχου ἐκρήψα-
 σα ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέν τὸ σῶ-
 μα Par. A. Μετὰ ἤχου, σφοδρῶς
 ἐκρήψασα — ἄνω τοὺς πόδας καὶ κά-
 τω τὴν κεφαλὴν Vind. I. Ἐπὶ κε-
 φαλῆς καὶ ὤμων σῶμα αὐτῆς Vind.
 III. 67. Τῇ δὲ ἀγάπῃ τοῦ τε-
 δηνχότος ἀγρευομένη, κατεχομένη·
 μεταφορικῶς Par. A. Σχεθεῖσα· ἐκ
 μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν ἀπ'
 ἀγκίστρων κατεχομένων Par. B. Ὑπὸ
 τῆς — τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου δη-
 λονότι, κρατηθεῖσα Vind. I. Τοῦ
 ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀλεξάνδρου — διττὴν
 ἀγκίστρον κρατουμένη Vind. II. Τῇ
 ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου· διττὴν ἀγκί-
 στρου κρατουμένη τῷ πόθῳ τοῦ Ἀ-
 λεξάνδρου· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων
 Vind. III. 68. Τὴν ψυχὴν περι-
 σπένοντι, ἐκπεπνευστότι Par. A. Ἐκ-

Στένω, στένω σε δισὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς
αὐθις πρὸς ἀλκὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων, 70
καὶ πῦρ ἐναυγάζουσιν αἰστωτήριον.

iota Dativi adscripto natum est. — 69. Erravit Müllerus in Annotat. ad Varietat. Lect. Edit. Sebast. vitiosum διπλᾶ e Cod. Vit. III. commemorans. Codex distinctissime et sine ulla litura habet δισὰ.

71. ἐναυγάζουσιν] Solut Meursius in utraque editione dedit ἐναυγά-
ζουσιν, negligentissimus, ut videtur, in corrigendis operarum erroribus. — αἰστωτήριον] Codd. omnes, excepto uno Cizensi, et Editt. omnes, praeter solum Meursianum II., αἰστωτήριον praebent, eandemque scripturam quoque aliis locis retinent, v. 214. αἰστώσαι, v. 281. αἰστώ-
σεις, v. 339. αἰστώσας, v. 1282. αἰστώσιν, et v. 1341. αἰστώσας, ita ut
sexies in quarta sede senarii anapaestus inveniatur. Quod cum ex prae-
ceptis rei metricae intolerabile visum esset Müllerero, admonuit quidem
lectores de tollendis punctis diaereseos, sententiam vero suam aliis
argumentis firmare neglexit. Nam quod οὐδὲν quoque apud Euripi-
dem, Med. 634. (immo semper apud Atticos) disyllabon esse affert,
eius rei similia quidem, neque tamen plane eadem ratio est, neque
huic exemplo tantum tribuerem, nisi alia essent, quae dubitationem
omnem tollerent. Quorum id primum est, quod Lycophronem, poetam
praeae severitatis imitatore, ab eiusmodi licentiis sedulo sibi cavisse
animadvertamus; nam si quae occurrunt quidem apud eum anapaesti
exempla, ut v. 720. Παρθενόπην, et v. 930. Λαγγραίης, (quorum ta-
men alterum ne dubitatione quidem caret): ea, cum in nominibus pro-
priis sint, satis excusationis habere videntur; secundum vero, quod
idem verbum eodem senarii loco toties positum sit. Non enim omni-
misisset poeta Alexandrinus, grammatica subtilitate, ut Hermannii ver-
bis utar, limitor, quam fecundus ubertate poetica, ut in eodem voca-
bulo, quod, si voluisset, facillime cum alio commutaturus fuisset, to-
ties praeae elegantiae regulas violasse videretur. Haec autem in a priva-
tivo facta synizesis, licet satis idoneo Aeschyli exemplo (Eum. 535. Well.)
excusari possit, nihil tamen minus valde reprehendenda videtur. Nam
quae inveniuntur apud graecos poetas synizeseos exempla, paullo duriora
interdum, quam quae graecis auribus admodum placuisse credibile sit, ea
tamen omnia ita comparata sunt, ut intellectum vocis parum aut nihil
impediant, quod in a privativo, si cum proxima syllaba pronuntiando
coalescerit, magnopere vereor, ne longe aliter sese habeat. Vis enim huius
litterae tali contractione plane perit, et sensus vocabuli obscuratur. Ra-
rissima igitur sunt huius synizeseos exempla, eaque omnia, nisi fallor,
ita comparata, ut aliquam certe dubitationem metricam admittant.

πνεύσει, ἦγουν τῷ Ἀλεξάνδρῳ Par. C. Τῷ σφαττομένῳ ἀποβαλεῖ Vind. I. Ὑποφθαγγούνη — ἐκπνεύσει ἡ Οἰκώ-
νη περὶ τῷ — Vind. II. et III.

69. Στενάω, στενάω σε — εὐλου,
δόρατος· παρόσον τρίτον ἐπορῆθη
τὸ ἴλιον Par. A. Τρίς· παρόσον
τρίτως ἐπορῆθη· ἡ ἴλιος Par. B.
Διτῶς, τριπλῶς· λαμνραγωγίης
ἐνεκα Par. C. Στενάω σε, τὴν Τροίαν,
ὡς τριπλάσιον — ἐνεκα ἱππου Vind. I.
Θηρῶ σε, ὡ πατρί — διχῶς, τρι-
χῶς — τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου Vind.
III. 70. Πάλιν πρὸς μάχην καὶ
διαρπαγὰς οἰκῶν Par. A. Διὰ μά-
χη καὶ κενώσεις, ἦγουν τῶν χρη-

μάτων· ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περι-
χόμενον Par. C. Ἐκ δευτέρου — διὰ
τὴν — τὰς — τῶν, ἦγουν τῶν αἰχμα-
λωσιῶν Vind. I. Δέπει τὴν μέλλου-
σαν ἐλθεῖν πρὸς ἀλκὴν δορὸς δις καὶ
τρίς — οἰκῶν Vind. II. Καὶ πάλιν εἰς
μάχην καὶ τὰς λαμνραγωγίης τῶν
οἰκημάτων Vind. III. 71. Καὶ
πῦρ ἐναυστράπτουσιν, προορωμέ-
νην — ἀφανιστήριον, ἀδηλοποιῶν Par.
A. Ἐμφραίνουσιν, λαμπρύνουσιν·
κατὰ ἀντίφρασιν, ἦγουν ἀμαυροῦ-
σαν — καυστήριον Par. C. Τὸ — σὲ
τὴν λαμπρυσαν, ἀφανιστήριον, ἦγουν
ἀφανιστικόν Vind. I. Ὁρῶσα, βλέ-
πουσα — καυστικόν, ἀφανιστικόν.

στένω σε, πάτρα', καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
 δύπτου κέλωρος, ὃς ποτ' ἐν ῥαπτῷ κύτει,
 ὅποια πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελῆς,
 ἀσκή μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
 Ῥειθυμιάτης κέπρος ὧς ἐνήξατο,

75

72. τάφους Par. C. — 73. κύτει] Nostram lectionem meliores libri tumentur, Par. ABCEFH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. IV. e quibus tamen Par. BCF. et Vind. III. ὃ ab alia manu superadditum habent; et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. σκύτει exhibent Par. DGJL. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Meurs. utr. Reich. et Sebast. σκύθει Ciz. γραπτῷ σκύτει Par. K. miro vitio. κύτει iam ob latiore et magis ambiguam significationem alteri lectioni praetulimus. Meminit huius loci Schol. min. ad Iliad. v. 215. p. 558, a. 22. edit. Bekk. — 75. μονήρης] μονέση Vit. I. et Ciz. μονήρει et μονήρης coniecit Müllerus. — 76. Ῥειθυμιάτης] Consentiant in hac lectione Codd. Par. ABCGH. Neap. I. II. III. Vind. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. et Rehd. praeterea Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. Ῥειθυμιάτης Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ῥυθειμιάτης Ciz. et Edit. Basil. II. Paris. II. Commelin. Meurs. utr. et Reich. Ῥυθειμνιάτης Vit. I. et Edit. Ald. vitiose. Ῥυθυμνιάτης Par. DKL. Stephanus Byzant. scribit Ῥυθυμνία, Ῥυθυμνιάτης et Ῥυθυμνιος. Ptolem. III. 17. habet Ῥεθυμνία. Plin. Hist. Nat. IV. 12. Rhythymna.

κέπρος] κέμπος Par. B. De hac avi marina vid. Schol. ad Arat. 916. Schol. ad Nicandr. Alex. v. 167. et Euctenii verba apud Schneid. ibid.

πορθουμένην καὶ κεκαυμένην Vind. II. Ἦτοι πορθουμένην καὶ καιομένην — ἀφανιστικόν Vind. III. 72. Στενάζω σε, ὦ πάτρα — τῆς Ἠλέκτρας, θυγατρὸς Ἀτλαντος καὶ Πηληϊόνης, ἀφ' ἧς Ζεὺς ἐτένωσε Λαρδάνον Par. A. Ὁ Τροά — δια τοὺς τοῦ υἱοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος, ἡρουν τῆς Ἠλέκτρας καὶ διὰ τοὺς τάφους τῆς Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ Λαρδάνου τοῦ κολυμβητοῦ στένω σε. ἡ Ἠλέκτρα ἦν θυγατὴρ τοῦ Ἀτλαντος, ἀφ' ἧς καὶ τοῦ Λιός ἐγένετο ὁ Λαρδάνος Vind. I. Ὡ — ἀντὶ τοῦ τάφου — τῆς Ἠλέκτρας, τῆς θυγατρὸς Ἀτλαντος καὶ Πηληϊόνης — τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς Ἀτλαντος Ἠλέκτρας Vind. II. 73. Τοῦ κολυμβητοῦ υἱοῦ τῆς Ἠλέκτρας Λαρδάνου — παρὰ τῷ κέλῳ — ὅστις ποτὲ ἐν τῇ σχεδίᾳ, ἐφ' ἧς ἔπ' ἄπο Σαμοθράκης Par. A. Ἦρουν τοῦ Λαρδάνου υἱοῦ, τοῦ κολυμβητοῦ, τοῦ ἐγγόνου Λαρδάνου δηλονότι, ἐνεφραμένον δέματι Vind. I. Κολυμβητοῦ υἱοῦ, τοῦ Λαρδάνου, ἐν τῇ Τροά γὰρ ἦν ὁ τάφος Λαρδάνου — ἐν ῥαπτῷ ἀσκή Vind. III. 74. Ὡς περ ζῶν θαλάσσιον, μᾶλλον δ' ἐν

Ἰστρῳ τῇ ποταμῷ — τὸ νῦν λεγόμενον Λαρδάνιον (sic) ἀπὸ Ἰστρου. τέσσαρα σκέλη ἔχων, τετράπους — τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τέσσαρας λίθους ἐνέβαλεν τῇ σχεδίᾳ, πρὸς ἰσότητι Par. A. Ὁ Λανουβιος — τετραπίεζος Par. C. Ὡς περ ὁ — τὸ ζῶν ὃν ἐν τῷ Ἰστρῳ ποταμῷ — ὁ τετράπους Vind. III. 75. Τῷ δέματι — μονήρης δὲ, διὰ τὸ μὴ κωπὴ χορησασθαι in marg.: πρὸς μίαν ἡμέραν ζῶν, καὶ ὅπρ' τελευτῶν — περικαλύψας, περισκεπασσας σῶμα Par. A. Σχεδία — ποτόκωπος, ἡ μόνος διὰ τὸ κλυσθῆναι πέντας — τὸ σῶμα δλον, ἐαυτὸν Par. C. Τῷ ἰδίῳ δέματι — μόνος, μονόκωπος — ἀμφικαλύψας τὸ ἑαυτοῦ Vind. I. Διὰ τὸ λεγόμενον — τῶν ἄλλων ἀνθρώπων — καλύψας — ἀπὸ εἰλύου, τὸ κρύπτω, καὶ ἐλυτρώω Vind. III.

76. Ἀπὸ Ῥειθυμνίας, πόλεως Κρητικῆς, — ὧς κέπρος, ὅπερ ἐστὶ εἶδος ὀρέου — ἐκολυμβήσας Par. A. Λάρος — κατὰ Par. C. Ὅ ἐν τῇ πόλει τῇ Ῥειθυμνίᾳ — λάρος — οὕτως ἐκολυμβήσας Vind. I. Ῥεθυμνία πόλις Κρη-

Ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς
 λιπὼν ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάου,
 οἷ' ἡμάθηνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
 Ζηνὸς καχλάζων νασμός. οἱ δὲ πρὸς πέδῳ

80

p. 132. Praeterea Eustath. ad Odys. ε'. 51. pag. 1522, 57. (Tom. I. p. 198, 15. edit. Lips.) — 77. Ζήρινθον] De vera lectione dubitare non sinunt Codd. Par. undecim omnes, Vindob. omnes. Viteberg. omnes, Ciz. Pal. 40. et Rehd. quorum nullus ne levissimam quidem varietatem innuit. Assentiunt Suidas v. Ἄλλ' εἰ τις. et v. Σαμοθράκη, Favorinus v. Ζήρινθον. et Editt. praeter Meurs. II. omnes. Cf. praeterea Interpp. ad Liv. XXXVIII. 41. et ad Ovid. Trist. I. 10, 19 sq. Ζήρινθον scribunt Steph. Byz. h. v. Suidas. v. Ζήρινθα, Etym. M. v. Ζήρινθα et Schol. in Nicandr. Theriac. v. 462. ubi ante Schneiderum legebatur Ζήρινθον — θεοῦ, quam varietatem lectionis non debebat mutare vir doctissimus. — κυνοσφαγοῦς] Sic Parisini omnes, Neap. II. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. κυνοσφαγῆς Neap. III. κυνοσφαγὸς Neap. I. Vind. I. III. IV. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commelin. Meurs. utrq. Steph. Potter. utrq. et Reich. — θεᾶς] θεοῦ Par. K. et Schol. ad Nicandr. Theriac. v. 462.

78. Κυρβάντων] Κυρβάντων Par. AK. Neap. I. Vit. I. et Ciz. in quo tamen ῥ ab alia manu additum est. Vid. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 524. p. 203, 28. edit. Bernh. — 79. ὀμβρήσας] ὀμβρῶσας Par. DK. Vind. IV. Vit. II. III. Alteram lectionem maior pars Codd. tuetur, et Eustath. ad Iliad. α'. v. 340. p. 114, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 95, 16. edit. Lips.) ubi haec leguntur: ὀμβρῶν μὲν καὶ σταδμῶν εὐρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. μελλόντες δὲ αὐτῶν ἡ ὅλως ἐξ αὐτῶν κινήσεις οὐχ εὐρηται, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀμβρῆσαι καὶ τὸ ἐσταδμῆσαι διὰ τοῦ ἧ γράφεται ὡς ἀπὸ θεμάτων τοῦ ὀμβρῶ καὶ σταδμῶ. — 80. καχλάζων] καχχλάζων Vind. IV.

της — Κρητικὸν ζῶον λαροειδές — ἐπλευσε εἰς Ἰλιον Vind. II. Πείθυμνα πόλες Κρήτης; εἰς ἣν κέπυροι εἰσι πολλοί — εἰς Τροίαν δηλονότι, ἐκολύμβησε — καθά Vind. III. γλάρος, Pal. 40. 77. Σπήλαιον ἐν Θράκη τῆς Ἠρας, ἡ ἱερὸν τῆς Ἐκάτης ἐν Σαμοθράκη — τῆς Ἐκάτης· κύνας γὰρ αὐτῇ ἔθνον· πλεονάζει τὸ ῥ, ὡς εἴρηται Par. A. Ἥμιτι σφάττουσι καὶ θύουσι κύνας Par. C. Τῆς Πέας τῆς δεχομένης κύνας εἰς θυσίας Neap. II. et Vind. II. Εἰς Σαμοθράκην πρῶτον καταβῆι· σπήλαιον τῆς Πέας ἢ τῆς Ἐκάτης, ταύτη γὰρ κύνας θύουσι· τῆς κύνας θυαζομένης Vind. III. 78. Καταλιπὼν τὸ ἰσχυρὸν καὶ σκοτεινὸν οἴκημα· in marg.: ὄνομα ἔθνους· δαιμόνων περὶ τὴν Πέαν· τὸ δὲ Σάου, ὄρος Σαμοθράκης· in marg.: Σάμον, κατὰ συστάλην τοῦ μ. Par. A. Οἰκοδόμημα τῶν Κορυβάντων, τῶν δαιμόνων τῆς Πέας· ὄνομα ὄρους, ἦγον· τὸ οἰκοδομηθὲν καὶ ὄν εἰς τὸ Σάου ὄρος Par. C. Ἀρεῖς ἰσχυρὸν

— τὸ ὑψηλὸν καὶ ὀχυρὸν τῶν δαιμόνων· ὄρος Θρακικόν, σπήλαιον Vind. I. Ὁ Λαέρταος· στερεὸν — ὄνομα δαιμόνων — σπήλαιον, ὄρος Vind. II. Ἀρεῖς σκοτεινὸν ἢ στερεὸν, ἰσχυρὸν — τὸ οἴκημα δαιμόνων — οὗτοι περὶ τοῦ Σάου σπήλαιον ἰδρυσάντο Vind. III. Σκοτεινὸν οἴκημα — ὄνομα ἔθνους ἢ δαιμόνων Pal. 40. 79. Ἠνίκα ἄμμον ἐποίησεν ἅπασαν κατακλῦσας τὴν γῆν Par. A. Ἠνίκα ἄμμον ἐποίησε ἐπὶ Λευκαλλωνος καὶ Πυρρῶς Par. B. ὑετίσας Par. C. Ἀμμον ἄμαδον ἐποίησε, διέφθερε, κατέσκαψε — βρέξας γῆν Vind. I. Ὁ ποταμὸς ἠφράνισε, καὶ βρέξας, ἀντὶ τοῦ ὀμβρῆσαντος Vind. II. Ἀμμον ἐποίησε, ἠφράνισε, ἐσκέπασε· ἀπὸ τοῦ ἧ στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μήδω, τὸ μανθάνω — καὶ βρέξας τὴν γῆν Vind. III. 80. Τοῦ Ἄδως βράζων, ἡχτῶν, ψοφῶν κατακλυσμός — οἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ Par. A. Ἠχῶν, βοοντῶν, βράων κατακλυσμός — ἐν τῇ γῇ Par. C. Ἄδως ἡχῶ φερούμενος ὁμ-

πύργοι κατηρέποντο. τοὶ δὲ λοισθίαν
νύχοντο μοῖραν προαμμάτων δεδοκότες.
φηγὸν δέ, καὶ δρέκαρα, καὶ γλγκὺν βότρυν
φάλλαι τε καὶ δελφίνες, αἱ τ' ἐπ' ἀρσένων
φέροντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν.
Λεύσω θάοντα γυνὸν ἐπτερωμένον

85

et Vit. III. Attulit priorem huius versus auctor Etym. M. v.

νασμός. p. 598, 7: — πρὸς πέδω] πέδω Vit. I. πέδω Ciz. — 81. κατη-
ρέποντο] Par. ADGHJKL. Vind. I. III. Vit. III. et Editt. praeter Aldi-
nam, omnes. κατηρέποντο Par. CEF. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz.

et Rehd. κατηρέποντο Edit. Ald. vitiose. κατηρέποντο, superscripta
altera lectione Par. B. κατειρέποντο Vind. IV. κατειρέποντο Vit. II. et
Pal. 40. — λισθίαν Ciz. vitiose, ut Pal. 158. apud Sebast. — 83. φη-
γόνδε Vind. I. et Editt. Basil. I. et Steph. — 84. φάλλαι] balaenae.
Par. BCEFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Rehd. φάλλαι Par.
ADHJ. Vind. I. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph.

85. θουρῶσαι] Haec forma, a Codd. fere omnibus comprobata, nihil
dubitacionis habet, licet, quod sciam, nusquam alias occurrit. θουροῦ-
σαι praebent Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Ciz. θουρῶσαι Par. A. Ievi
vitio. — 86. λεύσω] Sic exhibent Par. K. Vit. I. (in quo tamen al-
terum σ obelo transistum est) Vit. II. Ciz. et Rehd. et Editt. post Can-
terianam omnes, Stephanianā et Sebastianā exceptis. λεύσω reliquos
Codd. omnes occupat: Par. ABCDEFGHJL. Neap. III. Vind. I. II. III.
IV. Vit. III. et Pal. 40.; assentiunt Editt. ex Codd. fideliter expressae,
Aldina et Basil. I. — γυνόν] In hoc vocabulo, quod ter in Lyco-

βρος, ἡ θεύσις τῶν ὑδάτων· σημα-
νει ὁ νασμός ἐνταῦθα τὸν κατακλυ-
σμόν, ἥγον τὸν καιρὸν τοῦ Λευκα-
λῆνος Vind. I. Ἐν ἤψ φερόμενος
— ἡ βορχέτον ἡ κατακλυσμὸν — τῇ
γῇ Vind. II. τοῦ Διὸς μετ' ἡχου
φερόμενος ὑετός, κατακλυσμός· ὅθεν
καὶ νᾶμα Vind. III. ἡψ βράζων —
ὑδωρ Pal. 40. 81. Οἱ πύργοι κατ-
έπιπτον· οὗτοι δὲ ἐσχάτην Par. A.
Κατέπιπτον· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρω-
ποι — τὴν ἐσχάτην Vind. I. Κατέ-
πεσον· οὗτοι δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην
Vind. II. Πόλεις κατέπιπτον· ἄλλοι
δὲ ἄνθρωποι ἐσχάτην Vind. III.

82. Ἐκολύβων, μοῖραν πρὸ θρ-
θαλμῶν βλέποντες Par. A. Ἐπλεον
Par. C. Ἐκολύβων θεασάμενοι
Vind. II. Ἐπλεον τὴν τύχην πρὸ
θρσθαλμῶν βλέποντες Vind. III. θά-
γατον Pal. 40. 83. Τὴν δρὺν δέ,
καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, καὶ ἡδὺν
βότρυν Par. A. Δρὺς ἡ ἱκαρπος,
φηγὸς δὲ ἡ κάρπιμος Par. B. Βα-
λάνους, ἀκράδρα, ἥγον πᾶσαν
ἄλλην ὀπώραν — ἡδὺν· ἥγουν τὰς
σταφυλάς Par. C. Ἡσθιον τὴν βά-

λανον, πᾶσαν ὀπώραν Vind. I. Βά-
λανον, ὀπώραν παντοίαν Vind. III

84. Φάλλαι, εἶδος φώκης, καὶ
αἱ δελφίνες, αἵτινες ἐπὶ τῶν ἀρσέ-
νων Par. A. Τὰ κῆτη τὰ θαλάσσια·
αἵτινες φῶκαι, ἥγουν αἱ θήλειαι
Par. C. Αἱ ἰχθύες· ζωῆφια, καὶ αἱ
φῶκαι — τῶν, ἥγουν τῶν ἀνδρῶν
Vind. I. Κανόηλοσβέστρια Vind. II.
Εἶδος φώκης Pal. 40. 85. Ἐτρέ-
φοντο αἱ φῶκαι· εἰσὶ δὲ θαλάσσια
θήρτα — κοίτας ἐπιθυμοῦσαι ἀνθρώ-
πων· in marg.: ὁρμῶσαι Par. A.
Κῆτη, ζωὰ θαλάσσια — ἐπὶ τὰς συν-
ουσίας· εὐφημῶς λέξις Par. C. Ἐ-
τρέφοντο· ἐπὶ τα — τὴν κοίτην· ἐρω-
τικῶς ὁρμῶσαι Vind. I. et II. Ἐπὶ
στρώματι ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι τῶν ἀν-
θρώπων Vind. III. Ἡσθιον, εἰς τὰς
κοίτας εἰσπηδῶσαι Pal. 40.

86. Βλέβωι τρέχοντα κορμόν· λέ-
γει δὲ Ἀλέξανδρον, τὸν Πάριον, διὰ
τὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄναρ· ἐλημέ-
νον καὶ τὴν ψυχὴν μετέωρον Par. A.
Ἀποστροφὴ τοῦ σχήμα· δρώσας τις
ὢν, κατὰ μεταθεσιν τοῦ δ εἰς γ —
πλοῶν μετὰ ἀρμένου Par. C. Τὸ

τρήρωνος εἰς ἄρπαγμα πεφναίης κυνός,
ἦν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην.

Καὶ δὴ σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος

90

phrone legitur, Codd. h. l. inter formas γρυνόν et γρουνόν vehementer dissentiunt, ita ut pari librorum auctoritate utrumque nitatur; in reliquis autem locis (v. 294. et v. 1362.) magno consensu formam γρυνός retinent. Ad quod accedit, quod Auctor Etym. M. qui utramque formam affert, ad γρυνός diserte Lycophronem nominat. γρυνόν tuerentur Par. BCDGHL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. γρυνόν Par. K. vitiose. γρουνόν Par. AEFJ. Neap. I. Vind. I. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. II. et omnes deinceps Canterianae recensionis asseclae. Ipse autem Canterus γρυνόν maluit, idque, ut solet, in versione posuit, in notis tamen optionem lectoribus reliquit.

88. τόργος] Hanc vocem e nostro loco attulit Suidas v. τόργος. — ὑγρόφοιτος] ὑβρίφοιτος Par. A, altera tamen lectione in margine notata.

89. κελυφάνῳ στρόβιλον] κελυφάνῳ στρόβιλον Vit. et Ciz. στρόβυλον Par. K. et Vit. II. in quo tamen i e correctura insertum est. Affert Eustath. ad Dion. Perieg. v. 157. p. 115, 33. edit. Bernh. — ὠστρακωμένην solus Par. A. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utr. et Reich. Alteram lectionem ὠστρακωμένην tuerentur reliqui Codd. omnes, et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. Versus 88 et 89 in Cod. Par. H. inverso ordine leguntur. — 90. Ἀχερουσία] Ita scribendum est, sensu non minus, quam metro flagitante. Nam quod in solo Par. A. inveni, Meursius vero iam ante ex coniectura dederat,

πλοῖον, δαλόν Neap. II. Κορμόν λέγει τὸν Πάριν Neap. III. Μέλλω ἰδεῖν σπουδαῖοντα, τρέχοντα, ἦγουν τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν κορμόν, τὸν δαλόν Vind. I. Ἡ πλοῖον τοῦ Ἀλέξανδρου λέγει διὰ τὸ ἐκ ξύλων πεποιησθαι· ἐπιερωμένον δὲ διὰ τὰ ἄρμενα, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται, κατὰ μετωνυμίαν Vind. II. Θεάσμαι σε — καὶ τρέχοντα κορμόν ἢ ναῦν· διὰ τὸ μετὰ στόλου πτερὰ κεκτιμένον, ἥτοι τὰ ἱστία Vind. III. 87. Τῆς δειλῆς εἰς ἄρπαγην· καλεῖ δὲ περιστεράν τὴν Ἑλένην· τῆς ἀναιδεστάτης Ἑλένης, κατὰ τὸν Ὀμηρικὸν σίχων· Ἀἶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου (Iliad. ζ'. 344.) Πέφνη δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Ἀσωνικῆς, ὅθεν ὠρμάτο ἡ Ἑλένη· ἢ πεφναία, ἀπὸ τοῦ πάντας φονεῦν· πρόσθεν γὰρ ὀλέθρου Par. A. Τῆς αἰτίας γορευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης Par. C. Παρμενίδης, τῆς λήγνου, ἦγουν τῆς Ἑλένης Vind. I. Δειλῆς περιστεράς, πορνικῆς — πῆς φονικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέθανον Vind. II. Διὰ τὸ διαπεῖρον τῆς περιστεράς . . . καὶ διὰ τὸ πολυτεκεῖν· φονικῆς, ἢ αἰτίας

φόνου τῆς Ἑλένης Vind. III. Ἀἰτίας τῶν φόνων Pal. 40. 88. Ἦντινα ὁ γυνῆ, ἢ ὁ αἰετὸς ἢ κύκνος· τόργος δὲ κυρίως ὁ γυνῆ· νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει, ὃν μιμησάμενος ὁ Ζεὺς συνεμήνη τῇ Ἀθήνῃ, ἀπ' ἧς ἡ Ἑλένη· ὁ ἐν ὑγροῖς τόποις διατρέφων· ὁ ἐν ὕδατι διατρώμενος — γεννᾷ Par. A. Ἑλένην — κύκνος ἦγουν ὁ Ζεὺς — ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς φροῖτων Vind. I. Κύκνος ἢ γυνῆ ὁ Ζεὺς — καὶ ἐπὶ τὰ ὑγρά φροῖτωμενος — γεννᾷ Vind. III. 89. Τῷ τοῦ ὡοῦ ὠστράκῳ, τῷ καλύμματι καὶ ὕμνῳ τοῦ ὡοῦ· διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐξ ὡοῦ ἐγεννώμετο ἡ τῇ Ἑλένῃ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς — περιμερές, στρογγυλοειδές — ὠστράκῳ περικεκλεισμένην Par. A. Περιμερές — ἐν ὠστρακοειδεῖ Par. C. Τῷ λέπει τοῦ ὡοῦ στρογγύλῳ — τὴν ἐσκεπασμένην Vind. I. ὡοῦ λέπει — στρογγύλον· τῷ ὠστράκῳ τοῦ ὡοῦ ἐσκεπασμένην, περιεσφηνέν Vind. II. ὠστράκῳ ὡοῦ κυκλωτερεῖ — ὠστράκῳ καλυμμένῳ Vind. III. Τῷ ὕμνῳ τοῦ ὡοῦ περιβεβλημένην Pal. 40.

90. Καὶ δὴ σε ναύτην, ὃ Ἀλέξανδρε, ἢ εἰς τὸν Αἰδὼν καθόδους ἐν

καταιβάτις πύγαφρον οὐ πατρὸς κόπρους
στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται,
ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρήτην τριπλαῖς.

ἡ *Ἀχερουσία*, in eo glossatoris manum agnosco, veram scripturam sive explicantis, sive metro sensuique, addito articulo, subvenire studentis. Portenti enim simile esset, articulum, si scriptus olim fuisset, in uno tantum Codice servatum esse, in tot autem libris vel optimis intercidisse. Minime vero placet, quod e Thryllitzschii annotationibus Müllerus proposuit, ἡ *χερουσία*, cum ineptam esse videatur, potioris vocabuli partem, ab eo, cui longe inferior potestas in oratione est, absorberi. Neque alia de causa credo Porsonum Phoeniss. v. 936. *ἄλλῃ* edidisse, ἡ *ἄλλῃ* autem, quod alii maluerunt, repudiassent. Quae autem haec declivis sive Acheruntis, sive Orci via fuerit, optime explicuit Potterus his verbis: sunt qui Acherusiam viae Laconicae nomen esse arbitrantur; mihi nihil tale videtur, sed potius ita dici regionis istius viam quamlibet, in qua Taenarus promontorium fuit, ubi fauces erant ad Inferos deducentes, et antrum ostendebatur, per quod Herculeum ab Inferis rediisse poetae fabulati sunt; unde etiam hanc viam *καταιβάτιν*, sive declivem, appellavit Lycophron; nam per immensam praecipitia patebat ad Inferos iter. — 91. *πύγαφρον*] Hanc vocem e Lycophrone citant Etym. M. p. 695, 48. et Tzetz. Chiliad. V. v. 98. — 92. *στείβοντα*] *στείχοντα* Par. C. e correct. et Vind. III. *στείχοντα* Par. L. et Ciz. — *βουστάθμων*] *βουσιθάων* Neap. I. Vind. III. Vit. II. et III. — *ξενώσεται*] *ξενώσεται* Par. DEG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. et III. *χειρώσεται* Par. K. superscriptis tamen ξ et γ. *ξενώσεται* habent editt. Ald. Bas. I. et reliquae omnes. Nullam hic causam video, cur poeta communem formam cum altera commutaverit. — 93. *πρόσθεν* vitiose exhibent Par. G. Vind. IV. et Vit. III., in quo tamen γ a manu recentiori obelo transfixum est. — *τριπλαῖς* Par. B. Verba *θυωρήτην τριπλαῖς* e nostro loco citat Auctor Etym. M. p. 457, 50. ubi corrige, quod iam dudum Potterus proposuit: *νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τοῦ κάλλους, ὅτι ἐκρίνεν τὰς θεάς.*

Ταινάρω τῆς Λακωνικῆς, δὲ τῆς ὁ Πάρις ἡμέλλεν τὴν Ἑλένην ἀρπάζειν Par. A. Τὸν πλοῦτήρα, ἦγον τὸν Ἀλέξανδρον — ἡ χερσὶν μὴ ποιοῦσα ὁ δὲ Par. C. Ὁ Ἀλέξανδρος — ἡ τοῦ Αἰδου, ἦγον ἡ Λακεδαιμονίων Vind. I. Ἀπὸς τὸν Ἀλέξανδρον — ἡ πρὸς τὸν Αἶδον ὁδός, ἦτοι τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον — ὁδός Vind. III. 91. Ἡ καθόδος· δειλὸν ἡ ἀπάγα· ἔστι δὲ ὁδὸς αὐτοῦ· τοὺς γὰρ δειλοὺς πύγαφρους ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ μελαμπύρους τοὺς ἀνδρείους· οὐ τοῦ πατρὸς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις Par. A. Ἡ κάτω βρῆναι ποιοῦσα τοὺς ἀνδράποδες, ἦγον εἰς Αἶδον — τοῦ Πριάμου ἐπαύλεις Par. C. Ἡ κάτω φέρουσα — τὸν λευκὴν ἔχοντα πυγὴν, τὸν Ἀνάνδρον, δειλὸν — ἐπαύλεις, μάνδρας Vind. I. Κατωφέρῃς — πόρνον

ἡ δειλὸν ἡ λεγνόν — τοῦ ἡμετέρου — ἐπὶ τὰς μάνδρας Vind. III. Κατὰ γούσα εἰς Αἶδον — εἰς τοὺς Pal. 40. 92. Πατοῦντα — βουνῶν, φαραγγῶν, τραχέων — βουστασιῶν — ξενοδοχήσει Par. A. Βουκολῶν διαδέχεται Par. C. Περιπατοῦντα τραχέων — βουστασιῶν Vind. I. ὑποδέχεται Vind. II. Πορευόμενον — τραχέων ἀπὸ τοῦ ῥήσσω — βουστασιῶν, ποιμνίων — ξενοδοχεῖται, ὑποδέχεται Vind. III. Οὐχὶ ἐπιπατοῦντα — βουστασιῶν — δεξιώσεται Pal. 40. 93. Ὡς τοῦ προτέρου κάλλους — θυωρὸς μέγιστος ἡ τράπεζα, ὡς τὰ θύη δεχομένη — τὸν χειρὴν, τὸν τραπέζην, τὸν ἀγυρογνώμονα, τὸν Ἀλέξανδρον, παρῶν τὰς τρεῖς θεάς ἐκρίνεν, Ἡραν, Ἀθηνᾶν, Ἀρροδίτην Par. A. Ταῖς τρεῖς θεαῖς, Ἡρᾷ, Ἀρροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ Par. C. Τοῦ —

ἀλλ' ὀστρίμων μὲν ἄντι, Γαμφηλῆς ὄνου
καὶ Λᾶν περήσεις, ἄντι δ' εὐχίλου κάπης
καὶ μηλιαυθμῶν, ἥδ' ἡ χερσαίας πλάτης,
τράμπις δ' ὀχῆσει καὶ Φερέκλειοι πόδες

95

94. ὀστρίμων] Vid. Phot. Lex. v. ὀστρίμα et Hesych. v. ὀστρίμον. — ἄντι] ἄντι sine accentu, Par. A. ἄντι Par. CG. Vind. I. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Aldina vero, Basil. II. Par. II. Reich. et Sebast. ἄντι. — σιαμφηλῆς Vit. I. et Ciz. vitiose. — 95. Λᾶν περήσεις] Vid. Steph. Byz. v. Λᾶ et Eustath. ad Iliad. β. 319. p. 230, 2. edit. Rom. (Tom. I. p. 186, 24. edit. Lips.) περάσεις Par. D. — εὐχίλου] Par. DEFHJ. Neap. II. III. Vind. II. IV.

Vit. II. III. Pal. 40. et Ms. Canteri. εὐχίλου Par. B. εὐχέλου Par. AGL. Neap. I. (in margine vero εὐχίλου) Vind. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes praeter Potter. I. quae εὐχίλου in textu, in

indice autem εὐχέλου exhibet. εὐχέλου Par. C. et Vit. I. εὐχίλου Par. K. Veram lectionem servavit etiam Paraphrastes Vaticanus.

96. μηλιαυθμῶν] Par. AC. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Pal. 40. μηλιαυθμῶν Neap. III. in quo quidem versus in textu omissus, ab eadem manu in margine adscriptus est. Eandem scripturam, e falsa pronuntiatione, ut videtur, ortam, tumentur Vind. I. III. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Bas. I. et sic reliquae deinceps omnes. Versum affert Etym. M. h. v. p. 586, 33. ex quo manifestus error, μηλιαυθμῶν, immerito a Pottero inter varias lectiones relatus est. — πλάτης Par. K. vitiose.

97. ὀχῆσει] ὀχέσει Vind. II. Legitur hic versus in Schol. minor. ad Iliad. ε. 62. p. 147, a. 8. edit. Bekk. et apud Scholiasten ad Nicandr. Theriac. v. 268., qui eum duplici vitio inquinatum ita affert: τράμπις δ' ὀχῆσει καὶ Φερέκλον οἱ πόδες. Cf. praeterea Eustath. ad Iliad. ε. 62. p. 522, 2. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 38. edit. Lips.)

κερὴν ταῖς τρισσαῖς θεαῖς Vind. I. ὥς περ πρώτον — τοῦ ἔρωτος τὸν κριτήν. ἐπὶ ταῖς θεαῖς Pal. 40.

94. Ἀλλὰ τῶν ὄρων μεκτιῆς Τροίας ἢ Φρυγίας — τόπος τῆς Λακωνικῆς, οὕτω καλούμενος Par. A. Ὄρος Τροίας — ἡγουν τὸν Μάλεαν, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου περάσεις, καὶ τὴν Λᾶν, πόλιν τῆς Λακεδαιμονίας, ἄντι τῶν ὀστρίμων καὶ τῶν ὀρέων τῆς Τροίας Par. C. Τῶν ὀρέων τῆς Τροίας — τὰς σιαμόνας, ἡγουν τὸν Μάλεον ἀκρωτήριον Vind. I. Σιαμόνας — τόπος Λακωνικῆς, δὴ τὸ ἐν ὁρίῳ σιαγῶσι ὄνον· τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς Vind. II. Φρυγίας ὀρέων, βουνῶν (leg. βουνῶν) — τόπος οὕτω καλούμενος Vind. III.

95. Καὶ τῆς καλαυροπος ἢ τοῦ πίνου — περάσεις — ἔστι δὲ τόπος Λακωνικῆς τῆς Μάλειαν ὥς φησι ὁ ποιητής· μήκος δὲ λίθου μέγα καὶ μ' ἀποέρχει (Odyss. γ. 296.) ἀντὶ δὲ τῆς εὐτρόφου καὶ θρεπτικῆς

φάττης Par. A. Λιέλης — δικαίως τραπέζης Par. C. 96. Τῆς τῶν θρεμμάτων ἢ προβάτων κοιμήσεως — καὶ τῆς χερσαίας, τοῦ πίνου, τῆς καλαυροπος Par. A. Ποιμνίων — καὶ ἡπειρωτικῆς, γρηῶς — πίνου ἢ καλαυροπος Par. C. Ἀντὶ μανδρῶν — ῥάβδον ἡγουν λαγύβολον — τῆς καλαυροπος Vind. I. Μανδρῶν προβάτων — τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου Vind. II. Σηκῶν τῶν προβάτων, ἐπανέων — τῆς πτυαρίου, κόπης Vind. III. 97. Βαρβαρικὸν πλοῖον ἀπάξει — αἱ νῆες· ὁ γὰρ Φερέκλος αὐτὰς εἰργάσατο Par. A. Τράμπις παρὰ Λακεδαιμονίους ἀπὸ μέρονος ἐλέγγοτο πᾶν πλοῖον — βασιάζει, ἀπάξει, ἢ ναὺς ἢ εἰργασμένη παρὰ τοῦ Φερέκλου Par. B. Καὶ τὸ ληστρικὸν πλοῖον — ἢ ὁ Φερέκλος, ἢ αἱ νῆες Φερέκλειαι Par. C. Πλοῖον βασιάζει, πορεύσει — αὐτὸς ὁ Φερέκλος, ὅστις ἐποίησε τὰς νῆας τοῦ Ἀλεξάνδρου Vind. I.

δισσὰς σαλάμβας κατὰ Γυθίου πλάκας,
 ἐν αἰσι πρὸς κύνουρα καμπύλους σχόσας
 πεύκης ὀδόντας, ἐκτορας πλημμυρίδος,
 σκαρθμῶν λαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον.

100

98. σαλάμβας] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 707, 46. — Γυθίου] Ita nostri Codd. sine ulla varietate omnes; assentiunt Editi. Ald. Bas. I. et reliquae omnes et Paraphrasis Vaticana. Hoc tanto librorum consensu licet vulgaris scriptura ita firmata sit, ut sine temeritate quadam sollicitari non posse videatur: negari tamen non potest, alteri quoque lectioni, κατὰ Γυθείους πλάκας, quam Stephanus Byzantinus servavit, non deesse, quo sese vel maxime commendet. Aptissima enim est, et nescio an magis ex more Lycophronis, qui, ubicunque fieri potest, genitivos nominum propriorum cum adiectivis indidem formatia commutare solet. Quo enim modo superiori versiculo Φερέ-
 κλειοι πόδες, pro Φερέκλου πόδες adhibuit, (licet hoc non omni ex parte idem sit) eadem ratione saepissime usus est; sic v. 56. Τευτα-
 ρεῖοις περὶ ὤμασι pro Τευτάρου posuit, v. 224. Αἰσάκειον χορηγῶν pro Αἰσάκου, v. 410. Λειβήθριαι πύλαι pro Λειβήθρας, v. 804. Τεμενέων αἱμάτων pro Τεμένου, v. 885. Καννύφειος ῥόος pro Καννύφου, v. 1012. Λυκορμαίων πόταν pro Λυκόρμου, v. 1067. Ναυβολέων ἐργάνων pro Ναυβόλου, v. 1085. Λαμηγέας δίναις pro Λαμηγόνος, v. 1148. Ναυύ-
 κειον ἄστυ pro Νάυκος; v. 1208. Ὀφρουνέων ἡρώων pro Ὀφρουλέου, v. 1276. Τιτώνιον γυῖμα pro Τιτώνος; et plura eiusdem generis. Praeterea Stephani Codd. Parisin. nr. 1412. et 1413. hunc versum vitiosae

ita exhibent: δισσὰς Σαλμιδισσὰς κατὰ Γυθείας πλάκας.

99. καμπύλους] καμπύλου Vind. III. et Edit. Basil. I. καμπύλα Par. B. et Pal. 40. superscripto. οὐς. καμπύλας Rehdig. — 100. πλημμυρίδας Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. p. 1283, 55. edit. Rom.

101. σκαρθμῶν] σκαρθμῶν Par. B. et edit. Ald. vitiose. — λαύσεις] λαύσεις Neap. III. — εἰναφώσσωνα] Haec est omnium fere librorum scriptura, leviter tantummodo in eo variata, quod in aliis Codd. cum simpliciter ὕ, in aliis cum duplici, utraque vero scriptura modo cum aspero spiritu, modo cum tenui notata apparet, ita ut poeta vel *univalem*, vel *novem velorum* classem dixerit. Quod posterius unice probandum est. Nam et analogiae ratio suadet, ut vocem εἰναφώσσων non inter

98. Δισσὰς θυρίδας· παρὰ τὰ σέλας ἐμβάλλειν· ἔστι δὲ ὄνομα τόπου, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — καὶ ἀπὸ τόπου Ἀρκωνικῆς Par. A. Ἐπὶ τὰς δύο θυρίδας, ἡγουν τὰ δύο ἀκρωτήρια τῆς Λακωνικῆς — καὶ τοποθεσίας Par. C. Εἰς διπλὰς θυρίδας· εἰσὶν ἄκρα Λακωνικῆς — ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς — τόπους Vind. II. Πύλας, δι' ὧν βαίνει τὸ σέλας· καὶ τὰς σελαγεῖς (sic) — ἀκρωτήριον Λακωνικῆς — τόπους νῦν τραχεῖς τοῦ ὄρους Vind. III. 99. Ἐν αἷς πόλεσιν ἢ θυρί-
 σιν — πρὸς τὰ κύματα, ἢ τὰς τρα-
 χεῖς καὶ ἀλιμένους τόπους παρὰ τὸ κεκινῆσθαι — κρατήσας ἢ ἀφῆσας, βυλῶν Par. A. Περιφερεῖς — κρα-
 τήσας Par. C. πόλεσιν, πλαζέ — τρα-
 χεῖας πέτρας — ἐμβαλῶν (leg. ἐμβα-
 λῶν) Vind. II. πλαζέ, ἡγουν τόποις — τραχεῖας πέτρας — ἐπικάμπτεις κα-
 ταβαλῶν Vind. III. 100. Τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας — πλημύρας, κλυδωνος, ζάλης, τῆς ὁρμῆς τῆς θαλάσσης Par. A. ἐφεκτικὰς, κρατικὰς τοῦ σάλου Par. C. τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας — τοὺς κρα-
 τούντας καὶ κωλύτας τῆς θαλάσσης Vind. II. τοῦ πλοίου τὰ σίδερα — φύλακας, κωλυτάς, ἡγουν τῶν κυ-
 μάτων Vind. III. 101. Ἀνακαύ-
 σεις, κοιμήσεις τῶν σκαλμῶν, τῶν κινήσεων ὁρμήσεις (leg. ὁρμῆσεις) ἐννεάπλοιον στόλον, ἢ παρὰ τὴν θῖνα (in marg.: λέπει τὸ πρὸς, ἐὰν θῖνα φώσσωνα γραφήται)

καὶ τὴν ἀννυμφον πόρτιν ἀρπάσας λύκος,
δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γαῖης,

ea referamus vocabula, quae cum voce εἰς composita (ut ἐνέρος, ἐνόχης) paucissima inveniuntur; sed multo ampliori eorum familiae accenseamus, quae vocem ἐννέα sibi adsciverunt, plurima sane et notissima, et quorum usus latius patet, quam qui exemplis comprobari debeat. Deinde etiam ipsius poetae verba eo in loco, ubi de navibus, quibus Paris in Graeciam traiecerit, sermo est (v. 22—25.) dubitare non sinunt; utra h. l. scriptura praefenda sit. De noveno autem navium numero, certusne is sit, an mystici quiddam, (quod aliis fortasse placebit) in eo reconditum lateat; sinxerintne tale quid ipse poeta, an aliunde traditum acceperit, de hoc quaerere et disceptare velle, puerile esset. Dicendum autem est de alia lectionis varietate, paucorum licet, sed antiquissimorum Codicum, cuius mentionem apud Tzetzam et in Schol. min. factam videmus. Haec est θίνα φώσσωνα, quam Scholiastae, praepositionibus εἰς vel παρὰ vel πρὸς additis, aliquatenus saltem fulcire conantur; mirabiles sane in eo, quod illud φώσσωνα, nude positum, tam patienter concocerint. Omnis vero difficultas statim expeditur, modo memineris, litteram τ in antiquis exemplaribus, et quo vetustiora ea sint, eo saepius, ita scribi solere, ut facillime cum littera θ commutari possit; cuius rei exempla suppeditat Bastius Comment. Paleogr. p. 714. edit. Lips. Tab. H. num. 14. Iam finge tibi vocem θίναφώσσωνα in vetustissimo quodam libro ita exaratam fuisse, ut in Cod. Parisino H.: θίναφώσσωνα, et originem erroris manu, ut ita dicam, tenebis. Lectionis diversitatem, quam indicavi, Codd. mei ita exhibent: θίναφώσσωνα Par. GK. Vind. III. IV. Vit. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast.

εἰναφώσσωνα Par. FH. et Edit. Basil. I. et Steph. εἰναφώσσωνα (sic) Par. BC. εἰναφώσσωνα Par. DJL. Vit. I. et Ciz. εἰναφώσσωνα Par. E. Neap. I. II. Vit. II. et Vind. II. (in quo superadditum est θίνα) θίνα φώσσωνα Par. A. Neap. III. in quo tamen eadem manus adscripsit: γὰρ καὶ εἰναφώσσωνα. — 102. ἀννυμφον Vind. IV. vitiose. — πόρτιν Par. A. Vind. III. et Vit. I. — ὡς λύκος Par. L. Vind. III. Vit. I. et Ciz.

103. δυοῖν] Hanc formam tuentur Par. ABCDEFGHJK. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. et Pal. 40. omnes praeterea Edit. excepta Aldina. Alteram formam δυεῖν importune, ut videtur, a sciolo quodam grammatico huc illatam, praebent Par. L. Vit. I. Ciz. et codex Aldinae editionis.

Utramque coniunctim exhibet Par. G. δυοῖν. — πελειαιν] Par. ACH. Vind. III. et Edit. Basil. I. et Steph. πελλαιν Pal. 40. πελειαιν Par. BDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Potter. utrq. Reich. et Sebast. πελλαιν

Par. A. ἐννεάρμενον ἢ μονάρμενον Par. C. ἐννεάπλοον ἢ ἐν ἄρμενον (sic) Neap. II. σκαλμών, τῶν κινήσεων παύσεις, ὁρμήσεις (sic) ἐννεάπλοον ἢ ἐν ἄρμενον (sic) Vind. II. τῶν κινήσεων ὁρμήσεις (sic) παύσεις μετ' ἐννεα νῆας ὡν ἐπλευνσε Vind. III. 102. Καὶ τὴν πολύννυμφον ἢ καχόννυμφον δαμαλιν Ἑλένην ἀρπάσας ὁ Ἀλέξανδρος Par. A. πολύννυμφον — σύ — διὰ τὸ ἀρπακτικὸν τοῦ ζώου Par. C. πολύννυμφον, τὴν πολυανδρον δαμαλιν, τὴν Ἑλένην — ὡς — ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος Vind. II. διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους νυμφευθῆναι τῇ Θησεί — δαμαλιν — ὡς Ἀλέξανδρε ὁ ἀρπαγος Vind. III. καχόννυμφον Pal. 40. 103. Δύο παίδων ἕως δὲ Ἑρμιόνης καὶ Ἰριγένειας — ἐστεριμμένην, ἡλλοτριωμένην τόκους P. C. A. γένους Par. C. δύο παίδων, Ἑρμιόνης καὶ Ἰριγένειας στερηθεῖσαν — γονῆς, γονῆς Vind. II. τῆς ἐκ Θησέως Ἰριγένειας, καὶ τῆς ἐκ Μενελάου Ἑρμιόνης ἐστεριμμένην οὖσαν — τῆς Vind. III. Ἰριγένειας,

καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνεῖαν βρόχων
ληΐτιν ἐμπταίσασαν ἕξεντοῦ περῶ,
Θύσῃσιν ἀρμοὶ μελάτων ἀπάργματα

105

Par. K. — γονῆς] Discrepantes lectiones, quae h. l. in Codd. inveniuntur, quorum maxima pars γοναῖς, pauciores γοναῖν, paucissimi tantum veram, ut arbitror, lectionem γονῆς exhibent, inde ortae videntur, quod compendium syllabae *ης* in γον^ν, sive negligentius exaratum, sive male a librariis intellectum, primum cum simillima syllabae *αις* (γον^ν) nota commutaretur; postea vero alii librarii, ut vitiosae lectioni mederentur, Dualem inferrent. γονῆς tuentur Par. L. Vit. I. Ciz. et Par. G. in margine; praeterea Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. γοναῖς Par. ABCDHJ. Vind. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. et Steph. γοναῖν Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II.

III. et Coel. Rhodig. Lect. Antiq. lib. VII. p. 260. γοναῖς Par. F.

104. ἄρκυν] ἄρκυν Vind. II. et Vit. II. Vid. Etym. M. p. 144, 10 sqq. — ὀθνεῖαν γαυον Par. H. — 105. λήτιν] λήτιν Vind. II. et IV. λήστιν Par. A. Tetigit hunc locum Eustath. ad Iliad. x. 460. p. 877, 45. edit. Rom. — ἐμπταίσασαν] Libri veteres has quatuor lectiones praebent: ἐμπταίσασαν, ἐμπταίσασαν, ἐμπτεσούσαν; quarum duas posteriores, quippe quae manifesta priorum glossemata sint, verbo tantum indicasse satis habemus; licet ἐμπτεσούσαν minime ab Alexandrinae aetatis usu abhorreat; vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 724. et Buttm. Gramm. gr. ampl. Tom. II. p. 218; ex illis autem, quas priori loco posuimus, ἐμπταίσασαν alteri lectioni, ut aptiorem, praetulimus. Nam cum utrique verbo *incidendi* quidem notio, hoc tamen, ut videtur, discrimine insit, ut alterum (ἐμπταίω) magis *illidendi*, alterum (ἐμπταίω) *illabendi* vim habeat, ita ut illud de his dicatur, qui gravi quodam casu procumbunt, hoc vero ad eos pertineat, qui fallente vestigio collabuntur; unde etiam ad eos transferri solet, qui errore commisso, in calamitates incident: dubitari non potest, quin hoc de avibus aucupatorio lino incidentibus aptissime dicatur. Eadem vero metaphora h. l. de amoris aucupio dictum est. De verbo *πταίω* eiusque compositis vid. Merrick. ad Tryphiod. v. 312. Diversitatem lectionis Codd. mei ita exhibent: ἐμπταίσασαν Par. AFJ. Neap. III. Vind. III. et Edit. Pott. utrq. et Reich. ἐμπταίσασαν Par. B. (minio tamen insertum est *ι*, et superadditum etiam *πι*) Pal. 40. et Edit. Bas. I. II. Par. II. Commel. Steph. et Meurs. utrq. ἐμπτεσούσαν Par. CDEGKL. Neap. I. II. Vind. II. (superaddito *η* ἐμπταίσασαν) Vind. IV. Vit. I. II. (in quo additum est *η* ἐμπταίσασαν) Vit. III. Ciz. Rehd. et editio Aldina; ἐμπτεσούσαν Par. H. et edit. Sebast. — περῶ] Vid. Polluc. Onom. lib. V. c. IV. 29. et Meursii Comment. ad h. l. — 106. Θύσῃσιν] Θύσῃσιν Par. F. Rehd.

τῆς ἀπὸ Θησέως, καὶ Ἐρμιόνης, τῆς ἀπὸ Μενελάου, ἔρμαν οὖσαν Pal. 40.

104. Καὶ δευτέραν ἀρπαγὴν τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — εἰς παῖδα, ἣ εἰς δίκτυον ξένων παγῶν Par. A. δίκτυον, θήρατρον — ξένων, ἥγουν τῶν μοιχικῶν Ἀλεξάνδρου Par. C. πρῶτον ὑπὸ Θησέως, δεύτερον ἀρπαγείσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου — καὶ ξένων Vind. II. ἥρπαγῃ γὰρ καὶ ὑπὸ Θησέως ἐπταίτης οὖσα — δίκτυον ξένων ἀργευσμάτων Vind. III. δίκτυον

— νόθων, ξένων Pal. 40.

105. Λήστιν, ἀχμάλωτον ἐμπτεσούσαν — τὸ (leg. τῶ) τοῦ θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τοῦ Ἑρωτος Par. A. ἐντρογούσαν Par. C. ἀχμάλωτον — ἢ ἐμπταίσασαν, ἐρπρούσαν — θηρευτοῦ — τῶ ἔρωτι ἢ τῶ κάλλει Vind. II. ἀχμάλωτον ἐμβληθεῖσαν — κυνηγού ἢ ἀγρευτοῦ — ἔρωτι ἢ πλοῖω ταῖς κώπαις ἐπτερωμένῃ Vind. III. λήστιν ἐμπτεσούσαν — τῇ ταχύτητι Pal. 40. 106. Ἐν θυ-

φλέγουσαν ἐν κρόκησιν καὶ Βύνῃ θεᾷ,
θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκραν,
αἶθρων ἐπακτήρ καρχαλῶν ἀγρεύματι.
νῆσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον,

110

et Editt. Ald. et Par. II. Memorabilis est varietas Par. A. *θυσίαν*, quam perantiquus Scholiastes per *θυσίαις* interpretatus est: ita ut glossa Hesychiana, *θυσία*, *θυσία*, non amplius dubitationi obnoxia esse videatur. Lycophronis locum tetigit Eustath. ad Iliad. α'. 342. p. 114, 44. edit. Rom. (Tom. I. p. 96, 4. edit. Lips.) — ἀρμῶν ἀρμῶν^{στ} (sic) Par. A. cf. Etym. M. p. 144, 47. Schol. ad Iliad. α'. 486. — ἀπαργματα ἀπαργματα

Par. GL. et Ciz. ἀπαργματα Par. J. Idem vitium a prima manu scriptum erat in Vind. II. Vit. II. et III. postea vero correctura sublatum est.

v. 107. *Βύνῃ*] cf. Etym. M. p. 217, 8. — 109. *καρχαλῶν* καρχαλῶν Par. BC. Pal. 40. Rehd. et editt. Ald. et Basil. II. vitiose. — ἀγρεύματα Par. A. — 110. *νῆσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος*] Fuerunt de hac insula, ad quam Paris cum Helena fugiens navim appulsiis dicitur, iam antiquitus diversae opiniones. Etenim satis incerto nomine ab Homero (Iliad. γ'. 445.) *Κρανῆν* vel *κραναή* νήσος appellatur. Hanc alii, qui Parin recto finiere Troiam versus navigasse credunt, Atticae conterminam faciunt, ea potissimum ratione ducti, quod illa insula Cranaë, Sudio promontorio adiecta, postea Helenae nomen acceperit; alii contra asperam quandam insulam, Laconiae littori adjacentem, alii ipsa Cythera intelligunt. Quorum opinioni ea favet narratio, qua Paris, ut insequens hostes falleret, Cretam versus in Aegyptum et Phoeniciam aufugisse traditur. Priorem sententiam tuentur Eurip. Helen. v. 1673 — 75. edit. Dind. Strabo IX. 2, §. 22. et Pomp. Mel. II. 7, 10; alteram Pausan. III. 22, 1. et Steph. Byz. v. Κρανῆν. His tertiam adiungit Eustath. in Iliad. γ'. 445. p. 433, 17 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 33 sqq. edit. Lips.) his verbis: *Ὅρα δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν ἱστορίαν οὐκ ἐν Σπάρτῃ τὴν ἀρχὴν ἐμίγη Ἀλέξανδρος τῇ Ἑλένῃ, σπείδων ἵνα μὴ καταφανὴς γένηται, ἀλλ' ἐν κραναῇ νήσῳ ἀδηλον δὲ φασιν εἶτε κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κραναθῆναι, ἥτοι τελειωθῆναι, ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον, εἶτε τραχεῖα ἐπιθεικτικῶς εἰρηται· τινὲς νοοῦσι τὰ Κῦθηρα, νήσον Ἀφροδίτης ἱερὰν· οἱ δὲ τὴν λεγομένην νήσον Ἑλένην, πρὸς τῇ Ἀττικῇ οὖσαν, ἐγγυτάτω τῆς Κέω κατὰ τὸν γεωγράφον,*

οἷαις οὕτω καλουμέναις· τὸ δὲ ἀρμῶν, νηωσι· (in marg.: νηωσι ταῖς Βάχχαις) προβάτων ἀπαργῶν Par. A. ταῖς Βάχχαις νηωσι προβάτων ἀπαργῶν, θυσίαις Vind. II. ἀπαργῶν Vind. III. ταῖς θύσαις, Βάχχαις — προβάτων διολικῶς Pal. 40.

107. Καίουσαν ἐν θαλασσίαις ψήφους· ἀπὸ τοῦ κρούεσθαι — καὶ δύνη, τῇ Ἰνῳ· ἀπὸ τοῦ δύναι· β' ἀντιτὸ δ, Λαοικῶς Par. A. θύουσαν, καίουσαν ἐν θαλασσίαις ψηφίσω καὶ αἰγιαλοῖς — τῇ Ἰνῳ Vind. II. τῇ ἐν βασιλεῖς θαλάσσης Λευκοθέα, Οὐκῶν (veg. Οὐκῶν) Vind. III.

108. Λαοικῶν — τόπος Πελοποννησίου — τόπος Πελοποννησίου ἢ Λακωνικῆς Par. A. πηγήσεις, ἄξεις, ὡ

Ἀλέξανδρε — Σκάνδειαν, ὁ αἰγιαλὸς καὶ νῆσος — πόλιν Κυθήρων Vind. II. δραμεῖς — πόλιν Κυθήρων — Πελοποννησίου ἀκρωτήριον Vind. III. et Pal. 40. 109. Διάπυρος κυνηγὸς χαίρων θηράματι Par. A. ὡς καυστικός, ταχὺς — γελῶν, εὐφραίνόμενος Par. C. καὶ ὀδύς, καὶ κυνηγὸς, καὶ χαίρων τῷ θηρεύματι τῆς Ἑλένης Vind. II. σφοδρὸς, διάπυρος, ὀδύς κυνηγὸς, χαίρων τῇ ἄγρᾳ· λέγει δὲ τὴν Ἑλένην Vind. III. 110. Ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ ἐκχέας τὸν πόθον Par. A. ἡ τοῦ θηρίου, ἡ τοῦ βασιλέως Par. C. τῇ καλουμένη Σούνῳ — τοῦ Κέκροπος — ἐκβαλὼν, πληρώσας ἐπιθυμίαν Vind. II. τῇ Σαλαμῖνι — βασιλεῖος αὐτῆς οὐ-

Ἀκτῆς διμόρφου γηγενούς σκληροφύχας,
τὴν δευτέραν ἔωλον οὐκ ὄψει κύπριον,
ψυχρὸν παραγκάλισμα καὶ δνευράτων
κεναῖς ἀφάσσεων ὠλέναισι δέμνια.

ὁ γὰρ σε συλλέκτροιο Φλεγραιᾶς πόσις.

115

ἀπὸ τῆς Ἑλένης ὁμονύμως κληθεῖσαν, διότι ταύτης πρῶτον ἐπὶ ὅτε ἤρ-
πάγη. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 524. p. 203, 32. edit. Bernh.
et Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III. pars II. p. 697 sqq. Lycophron
insulam, Atticae littori obiectam, intellexit, quod sequentia statim de-
cent; nomen vero, pro more suo, nomina propria, ubicunque fieri pos-
set, supprimendi, non addidit. Sequutus autem est in hac narratione
Herodotum (II. 113 sqq.) sive potius, quantum quidem ex Procli Ex-
cerptis conicere licet, Cypria carmina.

111. Ἀκτῆς Atticae. Vid. infra v. 1339. Eurip. Helen. 1673 sq. φρονεῖ
παρ' Ἀκτὴν τειταμένη, νῆσον λέγω, Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βοιωτῶς κεκλησεται.

112. ἔωλον] ἔωλον leni spiritu exhibent Vit. III. et Edit. Basil. I. ἔω-
λον proprie de pridiana coenae reliquiis dicebatur, quae ad proximum
mane supererant; deinde etiam de quacunque re non recenti. Suidas
v. ἔωλα· τὸ εἰς τὴν ἔω λειπόμενον. Photius: ἔωλον, τὸ μὴ πρόσφατον.
Etym. M. v. ἔωλος· ἔωλον ὄψον, τὸ χθεσινόν· παρὰ τὴν ἔω, τὴν ἡμέ-
ραν, γίνεται ἔωλος· et in ἔωλοκραστᾷ· ἔωλον τὸ λιτόν, ἡ τὸ μὴ πρόσφα-
τον, ἀλλὰ χθεσινόν. Haec autem hesternae rei notio h. l. minime pre-
menda est, ita ut sensus loci ita se habeat: tali, quati antea (in insula
illa) potius es ipsius scilicet Helenae amore, non alterum frueris; ubi
primum enim ad Aegyptium litus appuleris, praeda tua a Proteo pri-
vaberis, vanam Helenae speciem pro ipsa Helena subministrante.

113. ψυχρὸν παραγκάλισμα] Haec verba e Sophoclis Antigona de-
sumta sunt, v. 646. edit. Herm. Similiter Helena apud Euripidem de
ae ipsa dicit (Helen. v. 35.) καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν, κενὴν δόκασιν, οὐκ
ἔχων. — καὶ] καὶ Vind. III. edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

114. ἀφάσεων] ἀφύσσεων Vind. II. Eadem literarum permutatione
laborat glossa Hesychiana: ἀφύσσειν· ψηλαῖν. ἀπαρνεῖσθαι, ἀπαιτεῖν.
ubi priorem partem glossae ad ἀφάσσειν, alteram ad ἀφύσσειν pertine-
re iam dudum VV. DD. perspexerunt. De sensu huius verbi vid.
Schrader. ad Musaeum, Animadv. cap. X. p. 204. (p. 145. edit. Lips.)

115. ὁ γὰρ σε] ὁ γὰρ γε Vit. I. Ciz. et Codex Aldinae editionis; quae

τως ὠνομασμένον — ἡγουν μίγεις
τῇ Ἑλένῃ — τὸν σὸν, καὶ τὴν ἀγά-
πην τὴν σὴν Vind. III. Σαλαμῖνι
Pal. 40. 111. Τῆς Ἀττικῆς — δι-
φνοῦς ἀνδρὸς — βασιλείας Par. A.
αὐτόχθορος, ἡ τῆς γῆς ἀναδοθέντος
Par. C. Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηναίων —
τοῦ Κέκροπος διφνοῦς — βασιλείας
Vind. II. ἡγουν τῆς Ἀττικῆς, τῆς
Ἀθηναῖς (leg. τῶν Ἀθηναίων) τοῦ δι-
φνοῦς Κέκροπος, τοῦ καταγομένου
ἐξ Ἐριχθονίου — βασιλείας Vind. III.

112. Τὴν δευτέραν καὶ παλαιάν ἡ
ματῶν, οὐ δεῖσιν μίξιν Par. A. τὴν
συνουσίαν, τὴν μίξιν Par. B. ἀπο-
λαύσῃ Par. C. ἐκ δευτέρου, χθεσι-
νόν (sic) Vind. II. τὴν χθεσινήν δεῖ-
σιν συνουσίαν Vind. III.

113. Παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα
— καὶ ἐκ τῶν δνευράτων Par. A. τὸ
ἀνυπόστατον, ἡ τὸ μάταιον, ἡ διὰ
ψυχρᾶς περιπλοκῆς Par. B. περισπλε-
γμα Par. C. γεκρόν ἡ ἀφυγον ἐλ-
δωλον, παρηγόρημα, περιπλοκήν —
καὶ ἐκ τῶν δνευράτων Vind. II. μα-
ταῖων περιπλοκήν οὖσαν ἐκείνην τὴν
Κύπριν — δνευρώδῃ Vind. III. συμ-
πλοκήν — δνευρώδῃ Pal. 40.

114. Κεκαῖς ψηλαφῶν ἀγκάλαις
κοίτας Par. A. ἐστειρημέναις ψηλα-
φῶν ἀγκάλαις ἡ χερσὶ κοίτας Par. B.
στορώματα Vind. II. ματῶν, ψηλα-
φῶν, ἡγουν χερσὶν· ἐπὶ μέρους τὴν
κοίταν Vind. III. 115. Οὐδ' α-
μῶς γὰρ σε συνείνουν — ὁ Πρω-
τεύς· Φλεγραιὰ δὲ πόλις Θράκης, ἐξ

στογγὸς Τορώνης, ἢ γέλως ἀπέχθεται
καὶ δάκρυ, νῆις δ' ἔστι καὶ τητώμενος
ἀμφοῖν, ὁ Θρήνης ἐκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν,
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυβάτη στόλῳ,

120

lectio omnino repudianda est. Mira autem varietate liber omnium praestantissimus Par. A.: οὐ γὰρ σε, quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. — *Φλεγρίας*] Vid. Steph. Byz. v. *Φλέγμα*. et Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 327. p. 152, 28. edit. Bernh.

116. ἀπέχθεται Par. H. superaddito tamen *z* ab alia manu.

117. νῆις ἔστι, omisso δ', Vind. IV. et Vit. III.

118. *Πακτίαν*] *ἐπακτίαν* Vit. II. superaddito *i*. Veteres interpretes vel Pharon insulam intelligunt, Aegyptio littori proximam, vel terram aquarum flumine advectam et aggestam (*ἐπακτὴν*) αὐθιραν χέρσον, ait Tzetzes, αὐξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλὺος τοῦ Νείλου. Idem paullo post ad ἠλοκισμένην repetit: γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἰπον, ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλὺος· ἢ γὰρ Αἰγύπτου, ὡς φησι Λύδωρος καὶ Ἡρόδοτος καὶ πάντες, πέλαγος ἦν· οὕτω δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσουταί ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλὺος. Vid. Schweigh. Annotat. ad Herodot. II, 5.

119. Τρίτωνος] Nili. Vid. infra v. 576. Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἔλκοντες ποτὶν. cf. Apollon. Rhod. IV. 269. ibique Schol.

120. ναυβάτη] Impressi omnes, praeter Sebast. ναυάτη. Libri autem veteres, quos excussimus, utramque lectionem ita exhibent, ut antiquissimi, Par. A. et Neap. III. et qui ex optimis exemplaribus descripti videntur, ut Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. hic et in reliquis apud Lycophronem locis constanter formam ναυβάτης agnoscant; recentiores vero inter utramque lectionem incerti fluctuant. Hunc meliorum librorum consensum iam ante centum et viginti annos vir admirabilis, Tib. Hemsterhusius, divinaverat potius, quam a quoquam demonstratum viderat, (nulla enim tum facta erat libror. Mss. iusta comparatio) cum in Annotat. ad Pottus. VII. §. 131., refutata altera forma ναυάτης, ita scriberet: nequiequam vero Lycophronem quis contra me

ῆς γενομένη τοῦ Πρωτέως θυγῆ, Τορώνῃ· ἐν ᾗ πόλει ἐφλέγησαν οἱ Πρωταῖες Par. A. ἀνήρ, ἦγον οἱ Πρωταῖες, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς Par. C. τὸ σὲ περισσόν· τῆς Ἑλένης τῆς συγκοίτου — τῆς Θρακικῆς πόλεως· ἀνὴρ ὁ Πρωταῖς· δὲα τὴν ἀνταπόδοσιν μετὰ τοῦ νοσφιῆ γάμων Vind. II. ὁ Πρωταῖς συνευνοῖς — Ἑλένης — Θρακικῆς, οὗ ἐκεῖ οἱ Πρωταῖες ἐφλέχθησαν Vind. III. 116. Ὁ κατηφής· Τορώνῃ δὲ θυγῆ Πρωτέως· φημι γέλως ἀπεχθάνεται καὶ δάκρυον Par. A. κατηφής, λυπηρὸς — γυναικὸς Πρωτέως — τῇ Πρωταῖ μισεῖται Vind. II. σκυθρωπός, κατηφής — τινὲς Χουσονῶν εἶπον (Canon. Narrat. XXXII.) φημι μισεῖται Vind. III.

117. Ἀπέρως ὁδῶνται καὶ στερισκόμενος ἢ στερουόμενος Par. A. ἔστερημένος, στερισκόμενος Vind. II. ὅστις ἀμέτοχος — στερησάμενος Vind.

III. 118. Ἀμφοτέρω — εἰς τὴν Φάρων Ἀλεξανδρείας Par. A. ἀπό — καὶ αὐξανομένην Par. C. τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δάκρυος — ἐκ — Αἰγύπτου· εἰς Ἀλεξανδρείαν Αἰγύπτου Vind. II. γέλωτος καὶ δακρύων — τὴν ἐπὶ τῇ ἀκτὶ τοῦ Νείλου οὖσαν Vind. III. Αἰγυπτίαν Pal. 40.

119. Τοῦ Ποσειδῶνος· λέγει δὲ τοῦ Νείλου θεύμασιν — ἐσσεπασμένην Par. A. ἢ ἀρδομένην, ἢ χερσουμένην Par. C. τοῦ Νείλου ἐχρύσει, θεύμασι κεχερσωμένην, ἢ οὐλομένην ἢ ἐσσεπασμένην Vind. II. τοῦ Νείλου, τοῦ τρεῖς ἑπωνυμίας δεξαμένου — ταῖς ἐχρύσει καὶ ἀναβάσει — ἦγον σπαρεῖσαν ἐκ τῆς Ἑλένης γῆς Vind. III. ἀναβάσει χερσουμένην Pal. 40.

120. Εἰς τὴν ξηρὰν περάσας — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπὶ νῆος Par. A. γῆν, ἦγον τὴν Αἰγύπτου — πορεῖα πλευστική

ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον, οἶά τις σιφνεὺς,
 κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχούς,
 νέρθεν θαλάσσης ἀτρεπὺς διήνυσε,
 τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,

advocabit; nam ubi apud eum in vulgatis est ναυάτης, melioris notae Mas. legunt ναυβάτης, quod te nitidissima, quae in Angha prodit, editio docebit: ναυβάτην editi quoque codices habent vers. 727, et praeter Lycophronem Sophocles et Aeschylus. De reliquis ubi ναυάτης occurrit locis idem esto iudicium. At illa editio Oxoniensis, quam innuit vir doctissimus, duorum tantummodo, et mediocrium quidem, Codicum lectiones dederat; quorum alter Baroccianus, hoc solummodo loco, quem tractamus; veram lectionem tuetur; alter autem, Seldenianus, non nisi v. 881. eum melioribus libris conspirat; ita ut in tribus reliquis locis uterque solempne vitium admittat. Itaque Hemsterhusianam sententiam nostror. Codd. auctoritas confirmabit. v. 120. ναυβάτη Par. ADEFI. Neap. III. Vind. II. Vit. I. et II. et Ciz. — ναυάτη Par. BCGHJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — ναβάτη Vind. III. v. 727. ναυβάται Par. ADEFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. — ναύται Par. BCGMJJ. Vind. IV. et Vit. III. v. 827. ναυβάταις Par. AEFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — ναβάταις Par. BCDGHIKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. et Rehd. v. 881. ναυβάται Par. ADEFJK. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. et Pal. 40. — ναύται Par. BCGHL. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. et Rehd.

121. οἶμον] Sic Par. ABC. Vind. H. IV. Ciz. et Pal. 40. Editt. Ald. Basil. II. et reliquae omnes praeter Basil. I. — οἶμον Par. GH. Vit. I. III. et edit. Basil. I. — σιφνεὺς Vit. I. Ciz. et edit. Ald. vitiose. Vocem σιφνεὺς e Lycophrone citat Etym. M. p. 715, 7.

122. σήραγγι] σπηλυγγι Par. J. glossa in textum illata.

123. νέρθεν] Par. G. Vind. III. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reichard. — νέρθε Par. ABCDEFHJKL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. — δῆνυσε] διήνυσε Par. A. quae lectio non dubito quin fuerit in Cod. Bononiensi, cuius textum exhibet editio Basileensis I., ibi enim Arlenius Peraxylus, male intellecto, ut videtur, scripturae compendio, edidit διήνυσε, quod Codd. auctoritate prorsus destitutum inde in Editt. Stephan. et utramque Potterianam transiit. At facillimus est error inter syllabarum εν et ας compendia, praesertim in Codd. vetustioribus. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 143. edit. Schaefer. et in Comment. Palaeogr. p. 758 sq. et 761 sq. — 124. ξενοκτόνους πάλας] Vid. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 259. p. 136, 16. edit. Bernh. et ad

Par. C. στερεάν· εἰς τὴν ξηρὰν διελθὼν ὁ Πρωτεύς — ναυτικῇ· οὐ τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ Vind. II. et III. γῆν — τῇ διὰ τῶν πλοίων πορείᾳ Pal. 40. 121. Ἄλλ' ἀπᾶτήγον ξηρὸν ὁδὸν Par. A. βαβαῖ (sic) ἀτρεπὺν ὁδὸν, ἀσυνήθη, ξένον Par. C. ἀπεριπᾶτήγον ὁδὸν — ἀσπάλαξ, δημοῖς μὲν Vind. II. ἄβατον καὶ ὁδὸν — καδ' ἀσπάλαξ, ὅς μιν ἐλκεῖ· σὺναπτε πρὸς τοὺς μυχούς Vind. III.

122. Κρητικὸς ἐν μακρῷ σπηλαίῳ — διατρήσας, τρυπήσας — καταδύσεις Par. A. Τοῦ κρητιοῦ τό-

που, ἤγουν τοῦ Αἰδοῦ — διακύψ — τοὺς ἐνδοτάτους τόπους Par. C. τοῦ κρητιοῦ — κοίλῳ τόπῳ, μακρῷ — τρυπήσας καταδύσεις Vind. II. τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης — φάραγγι, χάσμαι — τρυπήσας, κατασκενάσας, ὑπὸ γῆν διόδους Vind. III. κατωτάτου τόπου — σπηλαία Pal. 40.

123. Κάτωθεν τῆς θαλάσσης ὁδὸς διήλθεν Par. A. ὑποκάτωθεν Par. C. ὑποκάτω ὁδοῦ διέβη, διήλθεν Vind. II. et III. κοινῇ συλλαβῇ (ad νέρθε) Pal. 40. 124. τῶν τέκνων ἐκφυγόν· τέκνα δὲ τοῦ Πρωτεύος Τρω-

καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς, 125
 αἰτῶσι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
 Παλληνίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν·
 κεῖνός σε, Γουνεὺς ὥσπερ, ἐργατῆς δίκης,
 τῆς θ' Ἥλιου θυγατρὸς Ἰχναίας βαβρυς,
 ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσοφιῇ γάμων, 130

Odyss. δ'. 385. p. 1501, 28. edit. Rom. (Tom. I. p. 172, 4. edit. Lips.)
 τοῦτω τῷ Πρωτεῖ οὐ παῖδες μὲν ἦσαν κακὸς νοσοφιῇ, καὶ τῷ πατρὶ δυσπαι-
 θεῖς, διὰ καὶ ἀπώλοντο, ἢ δὲ θυγάτηρ Εἰδοθέα καὶ εἰσέτι παρέμενεν ὡς
 ἀγαθὴ, καὶ ἐξ Εὐρώπης ἐπαλιννόστησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ Πρωτεὺς, ἵστορεῖ
 ὁ Λυκοφρόν. De filiorum interitu vid. Apollod. II. 5, 9.

125. Eustath. ad Iliad. η'. 384. p. 686. edit. Rom. (Tom. II. p. 171.
 edit. Lips.) Ἐκ δὲ τοῦ ἡπύειν καὶ ὁ βριηπύος Ἀρης καὶ ὁρος Θρακικόν,
 Ἡπύτορ, ἔνθα, φασί, Πρωτεὺς ἀναβὰς, φρονεῦθέντων τῶν παίδων, ἡπύς
 θεοῖς ἀποκαταστῆναι εἰς Αἴγυπτον. — 126. στήδεν Par. A. vitiose.

127. Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε Par. H. — 128. κεῖνός γε Par. C. minis
 tamen superadditum est γε. Idem liber pro ὥσπερ habet ὡς τις; ab
 eadem vero manu adscriptum est περ. — ἐργατῆς βαβρυς Par. G. al-
 tera lectione in margine notata. — Γουνεὺς Ciz. et Paraphrastes Vatb.
 canus. Verba Lycophronis citat Eustath. ad Iliad. δ'. 748. p. 335, 5.
 edit. Rom. (Tom. I. p. 271, 26. edit. Lips.) — 129. τοῦ θ' Ἥλιου
 Neap. III. Ἰχναίας Rehd. — 130. λυγρὰ] λυγρῶς Par. C. superaddito

λος καὶ Τηλέγονος· κατεπάλαυν γὰρ
 τοὺς ξένους Par. A. τὰς ξενοντοτίας,
 ληστείας Par. C. Τιμῶλου καὶ Τηλε-
 γόνου ἐκφυγῶν — καὶ τὰς φρονεῦσας
 τοὺς ξένους παλαστήσας Vind. III.

125. Καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἀνα-
 πέμψας τὰς παρακλήσεις Par. A. τῷ
 Ποσειδῶνι ἀρεῖς ἀξίας εἰσακουσθῆ-
 ναι παρακλήσεις Par. C. τῷ Ποσει-
 δῶνι — παρακλήτους εὐχάς Vind. II.
 τῷ Ποσειδῶνι — αὐτοῦ — ὦν ἐπήκοος
 ἐγγεγονέ· εὐηκόους τὰς εὐχάς Vind.
 III. ὅς ὑπήκουσε Pal. 40. 126.

Στήσας παλίμπόρευτον εἰς τὴν Αἴ-
 γυπτον, ὅθεν ἐπλάνη (in marg.:
 ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἴγυπτου) Par. A.
 ποιῆσαι οἰσθόρητον — τοῦ(σιν) Αἴ-
 γυπτου — πλανητής, φυγὰς Par. C.
 ὥστε αὐτὸν παλίμπόρευτον — τὴν
 Αἴγυπτον· ἐκείθεν γὰρ ἦν — αὐτοῦ
 — ὁπότεν πλανητής Vind. III.

127. Εἰς πόλιν Θράκης ἐπῆλθε,
 τῶν Γιγάντων τὴν πατρίδα Par. A.
 ἐπεδήμησε — τῶν Ἰθνηλαίων Par. C.
 Θράκην — Πρωτεὺς — τῶν
 πατρίδα Vind. II. Πελλήνην ἢ πόλιν
 Θράκης — Γυγαντων μητέρα Vind. III.

128. Ἐκεῖνός σε, ὥσπερ τις Γου-
 νεὺς· οὗτος δὲ ὁ Γουνεὺς Ἀραφ τὸ
 γένος, δικαιοτάτος ὢν, τοὺς Φοινί-
 κας καὶ Βαβυλωνίους στασιώδως

ἐχοντας, μετέλλαξε πρὸς εἰρήνην,
 πεμφθεὶς ὑπὸ Σεμράμιδος — πρῶ-
 κτωρ δικαιοσύνης Par. A. ἦγουν ὁ
 Πρωτεὺς· ὄνομα αὐτὸ ὀνόματος Ἰλα-
 βε· ἦγουν ὁ δικαιοτάτος Πρωτεὺς,
 ὥσπερ ὁ Γουνεὺς πράκτωρ, δικαιο-
 σύνης Par. C. ἐκεῖνός σε, ὡς Ἀλέξαν-
 δρος, Πρωτεὺς· ἦν δὲ ὁ Γουνεὺς φι-
 λοδίκαιος — ἐστέρησε, τῆς συλλέκτροιο
 λείπει· δικαιοσύνης Vind. II. ὁ Πρω-
 τεὺς· ἐνταῦθα τὸ ἐπεσβολήσας συν-
 απτε Vind. III. 129. Τῆς Θέ-
 μιδος, ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι πάν-
 τας ἐφορεῖ (in margine: οὐ γενεα-
 λογῶν εἰρηκεν) τῆς κατ' Ἰχνην βαί-
 νούσης, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφο-
 ρώσης, ἥτις ἐστὶν ἡ Θέμις· ἐν
 Ἰχναίς γὰρ τῆς Μακεδονίας διέτριβεν
 Par. A. ἦγουν τῆς δικαιοσύνης, τῆς
 δίκης Ἥλιου λαμπούσης· τῆς Θέμι-
 δος, τῆς Ἰχνηλατοῦσης τὸ δίκαιον —
 ὁπαδός Par. C. θυγάτηρ Ἥλιου ἢ
 Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἐφο-
 ρεῖ καὶ πάντ' ἐπακούει (Odyss.
 δ'. 108.) — διὰ τὸ κατ' ἴχνος τῶν ἀν-
 δρῶν πορεύεσθαι Vind. II. τοῦ — τῆς
 Θέμιδος, τῆς κατ' ἴχνος πορευομένης
 τῶν ἀνθρώπων Vind. III. κατὰ πό-
 δας ἐπομένης Pal. 40. 130. Λοι-
 δορήσας χαλεπὰ — χωρίζει τῶν γά-
 μων Par. A. ὑβρίσας, λοιδορήσας —

λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος
 δς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
 χρησιμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
 οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τὸν ξένοις
 σὺνδορπον Αἰγαιῶνος ἀγνίτην πάγον;

135

α. λυγρῶν Par. DGJK. Vit. II. et III. manifesto librariorum errore. Facile enim litera α, praesertim negligentius exarata, pro compendio syllabarum *ω* vel *ων* haberi potest. Exempla suppeditabit Bastius in Comment. Palaeogr. p. 748 sq. et p. 780. — 131. Hic versus in Favorini Eclogis s. v. *λίπω* vitiose ita legitur: *λίποντα* χάσσι ἐμβαλὼν πελειάδος. quae sequuntur non minus corrupta sunt, et ex Etym. M. ita corrigenda: *παρὰ τὸ λαν* ἀπτεσθαι, ὃ ἐστὶ πρὸς ἐγγύζειν· οὐ γὰρ ἐπτεκαίς, πρὸς ἐγγύζει. — 132. τοὺς — *κυδαίνοντας*] Praetuli hanc lectionem, quam grammaticae rationes postulant, et maior pars Codicum optime confirmat. Vulgatum τοῦ exhibent Par. AHK. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrque et Reichard. — τοὺς Par. BCD FGJL. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Ms. Canteri, praeterea Edit. Basil. I. Steph. Potter. utrque et Sebast. — τοὺς Λύκου Par. E. Intelligitur Menelaus, qui oraculi iussu Troiam profectus erat, ut ad Lyci et Chimaerei sepulcrum 'placularia sacra faceret; qua occasione in hospitium venerat Priamidarum. Vid. Apollod. III. 10, 1. Eustath. ad Iliad. ε'. 64. p. 521, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 9, 20. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. l. l. p. 147, a. 40. edit. Bekk. — 135. Αἰγαιῶνος] Αἰγέωνος Par. AC. et Pal. 40. Vitiosa scriptura Αἰγαιῶνος ex Aldiha in Basil. II. Paris. II. Commel. et utramque Meursianam venit; reliquae recte Αἰγαιῶνος. Αἰγαιῶν Neptunus etiam a Callimacho dictus est in Fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. De hoc nomine vid. Hesych. s. h. v. Schol. ad Apollon. Rhod. I. 831. et 1165. Eustath. ad Iliad. α'. 404. p. 124, 35 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 103, 20 sqq. edit. Lips.) — ἀγνίτην ἄλα e Lycophrone affert Coel. Rhodig. in Lect. Antiq. lib. XI. p. 422. sive memoriter hunc locum citans, sive respiciens ad Eustathii verba ad Iliad. ε'. 214. p. 748, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 256, 44. edit. Lips.): ἄλλως μέντοι κοινότερον θεῖον τὸν ἄλα φησὶν ἢ διότι συνάγωγός ἐστιν εἰς τριλλαν, καὶ εὐνοίας σύμβολον τοῖς ξένοις ἐν τῇ τραπέζῃ παρεῖθετο, ἢ διότι τὰ ἀλλαστα ἐπὶ πολὺ παραμένειν ποιεῖ· εἰποι δ' ἂν τις καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρονι ἀγνίτην τὸν ἄλα

λυπηρῶν χωρίσει Vind. II. ὕβριδας, λαιδωρήσας — καὶ χαλεπῶς — χωρίσει, στήρησει Vind. III. ὕβριδας, ἐπιπλήξας Pal. 40. 131. Ἐπιθυμοῦντα τῆς καταφεροῦς καὶ πόρνης ἐκβαλὼν περισσεύσας Par. A. στερήσας λαγνισιάτης Par. C. ἐπιθυμοῦντα πόρνης, ἢ νεότητος (leg. νεοτίας) τεκνογονίας — χωρίσει τῆς Ἑλένης Vind. H. ἐπιθυμοῦντα τῆς ἑταίρας, Ἑλένης — διαξέας — περισσεύσας, ἦγον τῆς Ἑλένης Vind. III. 132. Ὀνόματα κύρια, ἢ Ἰλιεῖς τὸ γένος Par. A. τοὺτους τοὺς τάφους ἐτίμων ἐν τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες ὡς θεοὺς Par. C. ὡς Ἀλέξανδρε Vind. II. υἱὸς Προμηθεῶς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτλαντος Vind. III. 133. Τοῖς χρημοῖς δο-

ξάζοντας, τιμῶντας — οὐκ εὐλαβοῦμενος Par. A. ἦγον ἀπὸ χρημοῦ καθόντες τὸ θεοπρόπιον Par. C. μεγάλης δοξάζοντας Vind. II. τιμῶντας· λέγει τὸν Μενέλαον, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λακωνας — εὐλαβοῦμενος Vind. III. Λακωνας, Μενέλαον καὶ τοὺς λοιποὺς Pal. 40. 134. Οὐδ' Ἀνθέως ἐπιθυμίας, οὐδὲ τὸν ἄλλοις ἐπιδρατέζον (in marg.)· σύνδειπνον λέγει δὲ τὸν ἄλα Par. A. πόδου Par. C. διὰ τοῦ Ἀνθέως, ὃν ἀκουσίως ἐκτείνειν Vind. III. 135. Τοῦ Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ὅλη ἡ θάλασσα ἄλμυρα — τῇν ἄλα· δι' αὐτῆς γὰρ ἀγνίζονται Par. A. τοῦ Ποσειδῶνος, ἦγον τῆς θαλάσσης — ἀγνόν Par. C. ὁμοτράπεζον, σύνδειπνον

ἐπὶ θεῶν ἀλοιτὸς ἐκθῆναι δίκην,
λάξας τράπεζαν κἀνακυπώσας θέμιν,
ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους.
τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,

λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ θεοῦ. καὶ Ἰλίουπυργος δὲ ἐν τοῖς ἐαυτοῦ συμποσιαχοῖς εἰς τοῦτο γράφει, ἃ καὶ ζητήτεον ἐκεῖ.

136. ἀλοιτὸς] ἀλοιτρός Par. D. ἀλιτρός Par. J. Vulgata optime sese habet, quam, utpote formam paullo rariorem, ter ex hoc Lycophronis loco laudavit Eustath. ad Iliad. δ'. 358. Odys. ε'. 182. et v. 121. p. 717, 27. 1529, 51. 1885, 65. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. pag. 214, 33. Odys. Tom. I. p. 207, 42. Tom. II. p. 229, 44. edit. Lips.) Adde Etym. M. h. v. p. 69, 49. et Hermanni annotat. ad Oedip. Colop. v. 372. p. 89. — [ἐκθῆναι δίκην] Ausus es divinum ius transgredi; h. e. sanctissimum ius hospitii violasti. Hunc sensum, quem nemo non videt loco esse aptissimum, plane invertit altera lectio δίκην, quae, perantiqua licet, nihilo tamen minus aperte vitiosa est. Debetur ea enim aut librariis, antiquum syllabae ἦν compendium male intelligentibus, aut importunae eorum eruditioni, qui, ut poetam ad iniquum illud Paridis iudicium aludentem facerent, veram lectionem interpolant. Vehementer igitur, neque tamen immerito, a Tzetzta castigati sunt. Offerunt hanc lectionem Par. A. Neap. III. (cum glossa κρίσει) et Paraphrastes Vaticanus;

praeterea Par. B. utramque exhibet: δίκην.

137. λάξας τράπεζαν] Huc pertinet glossa Hesychii: λάξαι, λακτίσαι. Altera autem, quam Meursius ad h. l. ex Hesychio affert, magnopere vereor, ne vitiosa sit: τράπεζην Πάριν, τὸν παραβάτην τὴν τράπεζαν, καὶ ἀτιμώσεν τὴν Μενελάου. Videtur enim e duobus Scholiis conflata, quorum alterum ad vocem θυρωρῆς (v. 93.) referendum est, cf. Hesych. h. v. et Etym. M. p. 457, 50. alterum autem huic loco quodammodo convenit. — κἀνακυπώσας] κἀνατυπώσας Neap. I. altera tamen lectione in margine notata. Idem vitium fortasse Suidae locum corrumpit, in quo ἀνατυπώσαι pro ἀνατρέψαι ex Antimacho citatur. Vide tamen Schellenberg. ad Antim. Reliq. p. 112. κἀνακυπώσας Neap. II. et Vind. IV. vitiose. Hesychii et Favorini ἀνακυπώσαι pro ἀνακυπώσαι iam alii notarunt. Nostra lectio et Codd. consensu, et forma simplici κυπώσας, quae v. 1442. sine ulla varietate legitur, satis firmatur. — θέμιν] Cf. Orph. Argon. v. 551. edit. Herm. αἰδομένους θέμιν ἀγνωτέλῃ ξείνῃν τε τράπεζαν. — 139. τοιγὰρ] τοὶ γὰρ Par. G. et Vit. III. —

τοῦ Ποσειδῶνος καθαριτὸν ἅλα Vind. II. ἀνδειπνον Ποσειδῶνος τὸν καθαριτὸν, τὸν ἅλα λέγει Vind. III. φιλικόν, ὁμοτράπεζον — καθαροποιόν Pal. 40. 136. Ἐκατέρωθεν τῶν θεῶν ἀμαρτωλὸς — καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον Par. A. πατήσαι τὸν νόμον Par. B. ἀμαρτωλὸς, ἄδικος, πλεονέκτης — ἐν τῷ πατήσαι — καὶ τὴν δικαιοσύνην Par. C. κ ρ ι σ ε ι Neap. III. ἐκατέρωσας τῆς Πρᾶς, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς — καὶ ἀμαρτωλὸς πατήσαι δικαιοσύνην Vind. II. ἐκατέρωσας — τῶν — ἀμαρτωλὸς παρῆναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κρίσιν τῶν θεῶν, ἢ παρ' ἀδικῶν Vind. III. ὑπέμεινας Pal. 40. 137. Λακτί-

σας τὴν τράπεζαν Μενελάου, καὶ ἀνατρέψας τὸν νόμον Par. A. καταπατήσας, ἀνατρέψας, ταραξῆς τὸ δίκαιον Par. C. λακτίσας, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος — τὴν τοῦ Μενελάου — ἀνατρέψας τὸ δίκαιον, ἀνακυπώσας τὴν δικαιοσύνην Vind. III. 138. Ἀρκτον, τροφὸν Ἀλεξάνδρου — ἐκμεινόμενος τοὺς τρόπους Par. A. τῆς ἀνθρωποφθορίας, τῆς θηλαστικῆς — ἀναμαεσμένος, λαβὼν, μνησάμενος τὰ ἥθη, τὴν ἀγριότητα Par. C. ἀναλαβὼν Par. B. τῆς τροφῆς σου — ἐνθουσιασμένος καὶ μνηθεὶς τὰ ἥθη Vind. III. 139. Κτύπησεις μὲν γὰρ εἰς μάταιον, ἢ κραυγαί, ψηλαίρησεις — τὸν κτύπον τῆς

ἄσιτα καθώρητα φορμίζων μέλη.
κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ῥηθαλωμένην
ἔξη χεροῖν εἰδωλον ἡγκαλισμένος
τῆς πενταλέκτρον θυιάδος Πλευρωνίας.
γυαὶ γὰρ εὐναστῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς

παλάξεις] citat e Lycophrone Etym. M. p. 817, 14. Proverbium, ad quod alludit poeta, notissimum est. Vid. Joan. Tzetz. Chiliad. V. 302 — 308. At nihilo tamen minus inventi sunt, qui obscœnien quiddam in hoc loco subodorarentur. — [42. ἔξη] ita Codd. sine ulla varietate, omnes. Correxerim ἔξει si vel unus Codex addiceret.

143. πέντε "λέκτρον (sic) Vind. II. — Πλευρωνίας Pal. 40. Lycophronis versum affert Schol. ad Eurip. Androm. v. 228. Quæ ratione autem Helena Pfeuronia dici potuerit, satis apparet ex loco Pausaniæ III. 13, 8. γέγονασι δὲ οἱ Τυνδάρω παῖδες τὰ πρὸς μητρὸς ἀπὸ τοῦ Πλευρώνος. Θέσμον γὰρ τὸν Ἀῖδας πατέρα Ἀρεῖος φησιν. ἐν τοῖς ἔκπειν Ἀγήνορος παῖδα εἶναι τοῦ Πλευρώνος. Præterea θυιάδος scripsi, flagitante metro. Vid. Blomf. ad Aeschyl. Sept. c. Th. v. 500.

144. γυαὶ] Canterus: hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inaequalitatem et dissimilitudinem factorum, ut scribit Eustathius. Vid. Eustath. ad Iliad. 9. 402. p. 720, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 218, 30. edit. Lips.) et ad Iliad. 1. 500. p. 768, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 284, 12.) ἰστέον ὡς αἱ μὲν Μοῖραι χαλκαὶ παρὰ Λυκόφρονι διὰ τὸ ἀνθρώπων τοῦ μοιριδίου καὶ ἄνισον καὶ υποσκάζαν καὶ ὡς οἱον ὀκλάζον καὶ μὴ αἰεὶ ὡς αὐτῶς βαῖνον. Quod nollem Eustathio credidisset vir. alioquin sibi indicil. γυαὶ sunt, ut Hesychius docet, ἀσθενεῖς, πρῶνδεις, debiles sive decrepitæ, ita ut Parcae antiquissimæ matris grandævas filias dicantur. Recte adhibuit Müllerus, quod infra v. 585. de Parcis legitur, γηραιαὶ κόραι; coniectura vero γραιαί, qua ipse hunc locum tentavit, ea glossa potius huius loci, quam emendatio censenda est. — ἄμναμοι]

νευρῆς· ἀπὸ παροιμίας, εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδὰς Par. A. Τοῦτάστι τὸ μόριον· τὸ σχῆμα σεμνοπρεπές Par. B. διότι ῥηθίχσας τὸν Μενέλαον, ἀρροφῆδες τῆς Ἑλένης — καὶ τῆς πόσδης· εὐφημος λέξις — τὴν πρᾶξιν Par. C. διὰ τοῦτο κινήσεις, ὀχῆσεις ἐς μάτην· λέγει δὲ τὸν κανλὸν Vind. II. διὰ τοῦτο κινήσεις, ἡχῆσεις μάταιον — χορδῆς Vind. III.

140. Οὐκ ἐπὶ αἰτώ, οὐκ ἐπὶ δωροῖς, κιδαρῶν μέλη Par. A. et Vind. II. ἄτροφα — τραγωδίας Par. C. ἀνωφελή, ἐπὶ χαρῶν δωροθέντα, φορμιγγι ἄδων ἄσματα Vind. III. αἰσθα Pal. 40. 141. Θρηνῶν δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρώην τεφρωθεῖσαν ὑφ' Ἡρακλέους Par. A. λυπούμενος Par. C. τὴν Τροίαν, κεκαυμένην, τεφρωθεῖσαν Vind. II. διὰ τὴν ἀπαρξείν θρηνῶν — καὶ εἰς τὴν πατρίδα τὴν σὴν, κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλέους Vind. III.

142. Ἐλεύση, ἐν ταῖς χερσὶν εἰδωλον — ἐν ἀγκάλαις φέρων Par. A. ἐλεύση, πρ-

αγένη· ὡς πολλοὶ φασί, μετὰ τὸ ἀπολέσαι Ἀλέξανδρον τὴν Ἑλένην, εἰδωλον ἀντ' αὐτῆς ἐποίησε Par. B. παραγενένη· ἦτοι ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἰδωλον τῆς Ἑλένης Vind. II. ἔλθης — διὰ τῶν χειρῶν — Ἑλένης, ὃ Πρωτεύς δώσει — βασιλεύων, φέρων Vind. III. ἔλθης — διὰ — κρατῶν Pal. 40. 143. Τῆς πέντε γεγαμημένης ἀνδράσιν — Βάκχης, Μαινάδος Ἑλένης, ἀπὸ Πλευρώνος πόλχος Par. A. πεντάνδρου, Θησέως, Μενελάου, Ἀλεξάνδρου, Ἀχιλλέως καὶ Ἀχιλλέως Par. C. τῆς ὑπὸ πέντε γεγαμημένης πόχης Ἀργείας Vind. II. πέντε γὰρ ἀνδράσιν ἐμῆγν' Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρώνος πόλχος Πελοποννήσου Vind. III. ἀνδρας πέντε λαβούσης — Βάκχης. — τόπος Ἀργους Pal. 40. 144. Αἱ Μοῖραι· χαλκαὶ δὲ παραδίδονται, διὲ οὐ τεχνῶς μετέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἢ βλαπτικαὶ καὶ χαλεπαὶ ἀνδρας, συγκαίτους — ἐγγονοι, ἀπόγονοι Par. A. ἡγουν ἢ Κλωθῶ, ἡ

πήναις κατεκλώσαντο δηναῖες ἄλδος,
 νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
 δοῶ μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους
 πτηνούς τριόχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
 τὸν δ' ἐκ Πλυνού τε κατὰ Καρικῶν ποτῶν

145

vox, ut Grammatici tradunt, dialectus Cyrenaicae, alibi nisi apud poetas nostrum, quantum sciam, non obvia. Et id ipsum insignem vocis raritatem probat, quod Lycophron, obsoletae et glossematicae dictionis studiosissimus, quater eam, quasi singulare; quoddam orationis condimentum, adhibere non dubitaverit. Eiusdem originis et raritatis est forma αὐγάμων, de qua Pollux III. §. 19. ὁ γὰρ ἴνις καὶ κέλευρ ὑπόδρα ποιητικὰ, καὶ ἐπὶ μᾶλλον οἱ ἀμυγάμονες. Vid. Suid. s. v. Θείας ἀμγάμων. Denique Meursium τριπλαῖ h. l. pro τριπλαῖς legere maluisse, quippe duo tantum stamina, album scilicet et nigrum, Parcae neverint, verbo indicasse sufficiat.

146. Sensus est: in satis erat, ut quinque Helenae sponsi nuptiale convivium epularentur, i. e. celebrarent; siye, ut Canterus explicuit, ut Helena quinque viris nuberet. Aptae priores Interpp. attulerunt locum *Iladis* i. 299. et *Eurip.* Iphig. in Aul. v. 123. et v. 707.

147. αὐγάσαι. Recte Tzetzes: ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατεκλώσαντο. Adde τὴν Ἑλένην· hic enim Accusativus, a quo pendent reliqua, ad sensum quam maxime desideratur. — 148. τριόχας] libidinosos. Vid. Suid. s. v. Ἀγαστῆλης. et *Plin.* Hist. Nat. X. 9. Adde Ioan. Diaconi Schol. in Hesiod. Scut. v. 134. — 149. τὸν δ' } Par. ADEFHK. Vind. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. recte. — τὸν τ' } Par. BCGJ. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. (in quo etiam τὲ post Πλυνού, omissum est) et edit. Aldina. — τὸν ἐκ, omissa copula, Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Verba, quae se-

Λάχσις καὶ ἡ Ἄτροπος — ἀπόγονοι
 — ἡρουν τοῖς τριῶ ἀτράκτις Par. B.
 αἱ Μοῖραι — ἀπόγονοι, ἥτοι τῆς θα-
 λάσσης Vind. II. τουτέστιν, αἱ ἔργο-
 νοὶ τοῦ Ὠκεανοῦ· πατέρα τῶν θεῶν
 πάντων τὸν Ὠκεανὸν λέγει Vind. III.
 αἱ χολαὶ, ἡ αἱ χολοποιαὶ Μοῖραι,
 Κλωθὰ καὶ αἱ Λοιπαὶ — ἄνδρας —
 αἱ ἀπόγονοι — ἐν τριῶ Pal. 40.

145. Ταῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν
 — παλαιᾷ θαλάσσης, λέγει δὲ τῆς
 Τηθύος Par. A. ἐμερίσαν, ἔταξαν,
 ἐκλήρωσαν ἀτρέπτως — πολυχρονίου
 θαλάσσης Par. C. ἀτράκτοις ἐμοί-
 ρασαν — πολυχρονίου, ἀρχαίας Vind.
 II. μεταίτις — τῇ Ἑλένῃ αἱ Μοῖραι
 ἐμερίσαντο — παλαιᾷς θαλάσσης
 Vind. III. νήμασι, ἀτράκτοις — τῆς
 γηραιᾶς Pal. 40. 146. Πέντε γὰρ
 ἔγχευαν τῇ Ἑλένῃ — εὐχεῖσθαι, με-
 ρίσασθαι γάμων Par. A. γαμήλια —
 πέντε γαμβροὺς ἔχοντα — μερίσα-
 σθαι Par. C. νυμφεύματα τῶν πέντε
 γαμβρῶν — εὐωχῆσθαι Vind. III.
 νυμφεύματα, ἀνοιχέσθαι πέντε ἀν-
 δρῶν μεμερίσθαι τὴν Ἑλένην Pal. 40.

147. Λύς μὲν ἀρπαγὰς ἰδεῖν λύ-
 κους· (in marg.: αὐγάσαι, βλέπειν,
 ὡς καὶ Ἡρόδοτος) Par. A. θεάσαι·
 τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Par.
 C. Θησεὺς καὶ Ἀλέξανδρος· ἐπυρόν,
 αἱ Μοῖραι κατεκλώσαντο δοῶν λύ-
 κους Vind. II. τὸν Θησέα καὶ τὸν
 Ἀλέξανδρον — εἰς ἄνδρας ἰδεῖν τὴν
 Ἑλένην καὶ θεάσαι — διὰ τὸ ἀρπα-
 κτήριον Vind. III. ἀπὸ κοινοῦ, ἐκλώ-
 σαντο — ἰδεῖν αὐτὴν Pal. 40.

148. Ταχέϊς· ἔστιν δὲ εἶδος αἰτοῦ
 — αἰτοὺς ὀξυδερκεῖς· ἢ τοὺς αἰτοὺς
 εὐοφθαλμοὺς εἰπεν, ἢ αὐτῆς τῆς
 Ἑλένης εὐώπος οὐσης Par. A. πε-
 ροιτους — τῆς εὐμόρφου Ἑλένης Par.
 C. ταχέϊς — εἶδος αἰτοῦ ὁ τριόχης —
 ἥτοι εὐοφθαλμοῦ Ἑλένης — ὀξυδε-
 ρκεῖς Vind. II. διὰ μετὰ πλοίων ἀρ-
 πασαι αὐτὴν — εἶδος αἰτοῦ — ὀξυδε-
 ρκεῖς· (ab alia manu: καὶ πετρομέ-
 νους, πετομένους, καθαρούς) Vind.
 III. ταχυτάτους Pal. 40. 149. Τὸν
 Μεγέλαον ἐκ τόπου Λιβυκοῦ· Πλυ-
 νὸς γὰρ χωρίον Λιβύης. — καὶ ἀπὸ
 τοῦ ποταμοῦ τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ

βλαστόντα ῥίξης ἡμίχρητα βάρβαρον,
 Ἐπειόν, οὐκ Ἀργείων ἀκραϊφνῇ γοναῖς.
 οὐ πάππον ἐν γαυραῖσιν Ἑκταία ποτὶ
 Ἐρχλιν, Ἐριννὺς, Θουρία, Ξυψηφόρος,
 ἄσαρκα μιστύλας ἐτύμβευσεν τάφῳ,

150

quantur, ita iungenda sunt: τὸν δ' ἐκ ῥίξης ἀπὸ Ἰλνυοῦ τε καὶ Καρικῶν ποτὶν βλαστόντα ἡμικρ. βάρβ. eum, qui tribus de causis barbarae originis esse censendus est, i. e. Menelaum. Rem satis tractata ab aliis. Cf. Eurip. Orest. v. 18. Sophocl. Aiac. v. 1279—1282. ibiq. Lob-
 eck. — Καρικῶν] Καρικῶν Par. B. Pal. 40. Rehd. et edit. Aldina.

151. Ἐπειόν] Eleum, sive antiquiori nomine Epeum. Vid. Eustath. ad Iliad. β. 619. p. 303, 22 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 1 sqq. edit. Lipa.) Adde Pausan. V. I, 4 et 8. Steph. Byz. s. v. Ἠλις. Strab. VIII. §. 1. et 9. — 152. γαυραῖσιν] γαυρῆσαι Vit. II. et III. in Schol. in textu vero ut γαῖς. — 153. Ἐρχλιν Ἐριννὺς] Ἐρχλιν simpliciter ᾗ habent Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Par. II. et Lect. in Collect. poetar. graec. Tom. II. Ἐρχλιν Par. A. — Ἐριννὺς, simpliciter ᾗ exhibent Vind. III. Rehd. et sola edit. Basil. I. vitiose. — Ξυψηφόρος est in Par. G. Vind. IV. (superaddito tamen ᾗ) et Vit. III.

154. μιστύλας] Par. JK. μιστύλλας Par. BCDEFGL. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edd. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. μιστύλλας Par. A. μιστύλλας τύμβευσεν Par. H. et Pal. 40. — ἐτύμβευσεν] Sic addito ᾗ Par. A. et Vat. 1307. optimi Codices. Reliqui libri cum scripti tum impressi omnes ᾗ finale omittunt. — τάφῳ] Haec est omnium, etiam antiquissimorum librorum lectio, sine ullo dissensu. Confirmatur ea praeterea loco Sophoclis in Aiacē v. 1042. ὅστις σῶμα τυμβεύσεται τάφῳ, quem quin ob oculos habuerit Lycophron, vix est, quod dubitemus. Accedit, ut

Λακεδαιμόνος. Κάρες γὰρ ᾤκουν τὴν Λακεδαιμόνα Par. A. καὶ τὸν ὑπάρχοντα ἐκ τῶν Καρικῶν ποταμῶν τῆς Λακωνίας Par. C. Μελέλου — ποταμὸς Λιβύης — ποταμῶν Λακωνικῶν Vind. II. ἄλλον δὲ, ἦτοι τὸν Μενέλαον — ἐπεκλώσαντο ἀπὸ ποινῆς — πόλις Λιβύης — ποταμοῦ Λακωνικοῦ Vind. III. καὶ τινα, τὸν Μελέλου, τὸν ἀπὸ Ἰλνυοῦ, πόλεως Λιβύης — τόπος Λακωνίας Pal. 40. 150. Βλαστήσαντα ἐκ ῥίξης. ἐπειδὴ ἡ μητὴρ Μελέλου Ἀεροπὴ Κρήσια ἦν Par. A. et Vind. II. τῆς γενεᾶς ἀπὸ γὰρ τῆς μητρὸς Ἀεροπῆς Κρήσις ἦν ὁ Μελέλιος. ἀπὸ δὲ τοῦ Μελέλου, ταῦ πάππου αὐτοῦ, βάρβαρος Par. C. γεννηθέντα — ἐκ Κρήτης γὰρ ἡ μητὴρ Ἀεροπὴ αὐτοῦ Vind. III. τὸν γεννηθέντα ἀπὸ τῆς ῥίξης τῶν ἀπὸ Ἰλνυοῦ, ἀπὸ Ἀεροπῆς μητρὸς αὐτοῦ, θυγατρὸς Κατρώως, τοῦ Κρήτιος — ἀπὸ τοῦ Πέλοπος Pal. 40. 151. Ἡλείον ἀπὸ τῆς Ἠλίδος, οὐ Πέλοποννήσιον ἀκραϊφνῇ ταῖς γοναῖς Par. A. καθαρὸν, ὀλόκληρον ἀκραιφνήσας, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀκραϊφνῆς

Par. B. οὐ καθαρὸν γεννήσεται Par. C. Ἡλείον — Λακεδαιμόνιον καθαρὸν — οὐκ Ἡλείον, οὐδὲ Λακεδαιμόνιον Vind. II. Ἡλείον Ἡλις δὲ πόλις Ἀργεῶν ἀκραιφνήσας τις ὦν — καὶ λαμπρὸν ὄντα ταῖς Vind. III. Ἡλείον — γενεᾷ Pal. 40. 152. Οὐτινος τὸν πάππον Πέλοπα ἐν σιαγόνσιν ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἑννης πόλεως Vind. II. Μελέλου — Πέλοπα σιαγῶν — ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἑννης πόλεως Vind. II. Μελέλου — τὸν Πέλοπα — γαυραῖς, σιαγόνσιν αὐτῆς — ἡ Δημήτηρ ἐν γῇ κατοικοῦσα Vind. III. 153. Ἡ δραστήρια ἔνιοι δὲ ἀπὸ κρήνης ἐν Βοιωτίᾳ ὄνομα — δαίμων ἐν Ἀρχαδίᾳ λέγει δὲ τὴν Δημήτραν — ἀπὸ πόλεως, παρὰ Θουρίοις οὕτω τιμωμένη, ξίφει φέρουσα Par. A. ὁμηρικῇ Vind. II. ἐπίθετον Δημητρός ἱεροποιοῦς γὰρ — ὁμηρικῇ ἔνθεν. διὰ πάντων ἀνθρώποις πολέμιός ἐστι, καὶ ὡς ἐφεί ἀναιρεῖ τῆσδε ἐν Βοιωτίᾳ ἴδρυται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα Vind. III. 154. Πολύσαρκα ἢ ἄσαρκα, μετὰ στερητικῶ τοῦ α — εἰς μικρά

sensus, in Lycophrone saltem, optime sese habeat, modo illud τάρω, ut a Tzetza et in Schol. min. Codd. Vind. II. III. et Vit. III. factum videmus, per γαστήρ explicetur. Ventre enim sepelire eadem metaphora dictum est, qua infra, v. 413. ἐν σπλάγγμοισι τυμβευθήσεται νήριδμος ἑμὸς, et recte quidem utroque loco. Audiamus Eustachium ad *Hiad.* η'. 409. p. 688; 3 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 173, 21. edit. Lips.) καὶ ὁμοίαν δὲ τινα ἐπιβολὴν καὶ τὸ τυμβεύσαι τὰ φῶ οὐκ ἔχοι ἂν παρολκῆν, ἀλλὰ διαστολὴν πρὸς ἑτεροῖα τυμβεύματα· καὶ θαλάσση γὰρ τυμβεύεσθαι τις λέγεται βυθισθεὶς ἐκεῖ, καὶ εἰς θηρῶν δὲ γαστέρας, εἰ καταγέγωνιν αὐτόν. His igitur rationibus cum locus satis expeditus videri possit, perquam memorabile est, quodd apud Etymol. M. p. 788, 30. legimus: φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα· φέρω, φέρος καὶ φάρος, καὶ παρώνυμον φάρυγξ, ὡς *Αὐκὼ φρων*· ἐτυμβεύσει φάρω. Ἄντι τοῦ φάρυγος. Neque minus praeter expectationem accidit, ut huic lectioni, contra tot Codd. auctoritatem, Scholia inedita, Tzetzianis antiquiora, manifesto opitulentur. Habet enim Schol. Cod. Par. A. plane ut Etymologus: κατέρωθεν τῇ φάρυγι· et Paraphrastes Vaticanus (e Cod. Vatic. 1307. saec. X.) τῷ λαίμῳ ἐφαγε. Accedit *Meletius* de Natura hom. p. 85. cuius verba, cum liber summae raritatis sit, describam: *Haec autem pars est guttur, quod ab illis φάρυγξ dicitur a φέρω, ex eo, quod inde spiritus feratur, nomen accipiens, ut Lycophron et Callimachus poetae testantur. Dicitur ergo Ceres humerum Pelopis, quem dentibus contriverat, gula sepelevissae, h. e. deglutivissae. Hoc licet per se nonnihil vitii habeat, cum, quae quis deglaverit, ea non gula, sed ventre potius condita et quasi sepulta esse dicenda sint: minime tamen in hac insolentia dictionis haerescit, neque argumenti quippiam contra Etymologi lectionem in eo quaesiverim, quod ea nullius plane scriptoris auctoritate nitatur; (Callimachi enim testimonium, quod Schneiderus in Lex. ad vocem φάρος apposuit, id nullum est, cum tale quid in edito Callimacho non inveniat) praesertim cum λάρος (larus, avis vorax), affinitatis quodam vinculo cum λάρυγξ coniunctum, aliquam certe analogiam monstrat, qua poeta noster in fingendo vocabulo uti potuerit. At alia sunt, quae dubitationem moveant. Quorum id primo loco ponendum existimo, ex tanta Codd. Mas. multitudine; (sunt enim, si iustum eorum censum instituas, quadraginta quinque adhuc collati) nullum ne levissimum quidem discrepantis scripturae vestigium habere; quod eo mirabilius est, cum librarii nonnunquam, ut ex nostris annotationibus luculenter apparebit, varietatem lectionis anxie conquisiverint, eamque aut inter lineas aut in margine diligenter notaverint; deinde Tzetzen, qui antiquorum exemplarium lectiones rimari solet, quo priores Grammaticos reprehendat, nullam huius varietatis notitiam habuisse videri; minime enim hanc aut doctrinam suam expromendi, aut alios irridendi occasionem praetermisisset; illorum denique Scholiorum auctoritatem, quae cum Etymologo facere videntur, plane concidere atque nullam fore, si statuerimus, id quod ex accurata eorum comparatione veri fit simillimum, ea, paucissimis tantum verbis immutatis, plane eadem esse, atque ex eodem fonte, quo Etymologus sua hauserit, profluxisse. Pro diversis enim testimoniis unum tantummodo lectioni superesset, idque, cum tot libri contradicant, vehementer suspectum. *Meletium* autem non moror, cum verba eius, ut nunc ex Petreii versione habentur, plane nullius sint auctoritatis, neque pro certo quisquam affirmare possit,*

διακόπτουσα, κατέρωθεν τῇ φάρυγι Par. A. εἰς μικρὰ κόψμα, ἀπὸ τοῦ μῆτον ἢ ἄτονον, καὶ τοῦ ἔλλω, τὸ κοπᾶν· τρόπον τοῦ διχοῦνου εἰς διχοῦνον Par. B.. πολυδάκρυα — εἰς μικρὸν κατακόψμασα ἔδωκεν, ἥτοι ἔφα-

γε — ἥτοι γαστρί Vind. II. ἄσπερος γὰρ ἡ ὠμοπλάτη καὶ ἐμοῦ — ὡς εἰς τάρων ἐνέβαλε τῇ γαστρί αὐτῆς Vind. III. εἰς μικρὰ — κοιλίᾳ ἐκείνης Pal. 40.

τὸν ὠλενίτην χθόνιον ἐνδατουμένην.
ὃν δὴ δις ἤβησαντα, καὶ βαρὺν πόθον
φυγόντα Ναυμέδοντος ἀρπακτήριον,
ἔπειτ' Ἐρεχθεὺς ἐς ΛαιτρINALOUS γύας.

155

etiam nomen φάρος in eo scriptum esse, usque dum graecum exemplar ex bibliotheca Bodleiana in lucem prodierit. Quae si recte disputata sunt, magnopere vereor, ne, si quis hanc lectionem postliminio quasi in textum reducere conetur, is in primas artis criticae leges graviter peccasse censendus sit.

155. ἐνδατουμένη] Scaliger: vorax epulata. Bene; aviditatis enim notio in verbo inest. Schol. ad Soph. Trach. 793, ἐνδαισθῆναι γὰρ ἀφροδῶς ἐσθλῶν. Prius enim Pelopis humerum devoraverat Ceres, quam immans Tantalī scelus animadvertisset.

156. ἤβησαντα] Sic Par. ABCDEFGHJKL. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Edit. Ald. Par. II. Meurs. II. et Sebast. ἤβησαντα Solus Vind. III. et Edit. Basil. I. II. Commel. Steph. Meurs. I. Potteri. utrq. et Reich. — 157. Ναυμέδοντος] Lectionem Λαυμέδοντος, quam Tzetzes ex antiquioribus libris commemorat — καὶ τινες μεταγραφικὸν πταῖσμα Λαυμέδοντος ἔγωγι — in solo Par. A. omnino facile antiquissimo, inveni. De hac Pelopis rapina vid. Boeckh. Explicat. ad Pind. Olymp. I. v. 36 — 51. Tom. III. p. 108.

158. Ἐρεχθεὺς] Vid. Potteri Annot. ad h. l. — ΛαιτρINALOUS] Hanc emendationem, quam nihil dubitationis habere existimo, confirmant optimi Codd. Par. AL. et Pal. 40. Reliqui in varias lectiones discedunt: λαιτρINALOUS Par. F. λαιτρINALAS Par. H. et Rehd. λαιτρINALOUS Neap. I. Vind. II. λαιτρINALOUS Par. CEJ. Neap. II. Vind. III. IV. Vit. I. et Ciz.

λαιτρINALOUS Vit. II. λαιτρINALAS Par. BDGK. Neap. III. λαιτρINALOUS Vit. III. Inter Edit. sola Aldina λαιτρINALAS praebet, verae lectioni proxima; reliquae aut λαιτρINALOUS habent, ut Basil. I. Steph. Pott. utrq. aut λαιτρINALAS ut Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Apud Reichardum operarum negligentia λαιτρINALAS edijum est. — eis pro ἐς inter tot Codd. dup. solummodo; Par. G. et Vit. III. exhibent; vitiosum autem γύας maior pars Codd. meorum retinet: Par. ACGH. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. ab Aldina omnes usque ad Reichardum, qui primus hoc vitium austulit; Sebastianus autem, quae eius erat imprudentia, et praesertim in rebus metricis gravis inscitia, rursus in vitium delapsus est. γύας ubique ubique scribendum esse Porsonus annotavit ad Phoeniss. v. 655.

155. Τὴν ὠμοπλάτην — ἐσθίουσα, ἀπὸ τῆς δαίτης Par. A. τῆς χειρὸς — ὠμοπλάτην φραγούσα Vind. II. τὸν τῆς χειρὸς τὸν τῆς ὠμοπλάτης — τὸ κοινῶς τράγον — φραγούσα Vind. III. τὸν τῆς ὠμοπλάτης, ἥτοι νεωρῶδες ὀστοῦν — φραγούσα Pal. 40. 156. Ἐπειδὴ κατακοπέως ἀνέβησε Par. A. γεννηθέντα Par. C. ἥτοι Πέλοπα δευτέρον ζήσαντα Vind. II. τὸν Πέλοπα, δι' ἐγγνήθην μετὰ τὴν ἀφῆρησιν — τὸν μέγαν — καὶ τὴν ἀγάπην Vind. III. ἀμμήσαντα Pal. 40. 157. Τῷ Ποσειδῶνι, οἷον ἀλμυρόντος — ἥρ-

πασε γὰρ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν Par. A. τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ βασιλεύοντος τῶν γῶν ἥρπασε γὰρ αὐτὸν Vind. II. 158. Ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς τὴν γῆν τῶν Λαιτρίνων· Λαιτρίνα δὲ πόλις Ἠλίδος Par. A. ὁ Ποσειδῶν, ἡ Ζεὺς, ἡ ἐμμεμένη Par. C. ὁ Ζεὺς ἡ ὁ Ποσειδῶν — εἰς τὴν Ἠλῆδα — πόλιν, τόπους, χωράρια Vind. II. ἐπεμψεῖν ὁ Ζεὺς ἡ ὁ Ποσειδῶν· παρὰ τὸ βέχθω, τὸ κινῶ — χωρὶν τῆς Ἠλίδος — χωράρια, τόπους Vind. III. Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ βέχθω, τὸ κινῶ — εἰς τὴν Ἠλιν Pal. 40.

λευρὰν ἀλετρεύοντα Μόλπιδος πέτραν,
τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας,

160

159. *λευρὰν — πέτραν*] Müllerus in Annotat. ad h. l. frustra, ut videtur, operam in eo consumsit, ut coniecturam suam, *πάτραν*, aliquatenus saltem doctis hominibus commendaret. At, ut concedamus, quod tamen haud scio an concedi non possit, *λευρὰν πάτραν* eo, quo voluit Müllerus, sensu dici posse, quis est, qui *πάτραν ἀλετρεύειν* vel in Lycophrone ferendum existimet? Praeterea magnopere cavendum est, ne, si quae sunt, quae nimis impedita videantur, ea emendando planiora et dilucidiora reddamus, quam quae Lycophroni, mirifico tenebrarum artifice, placuisse credibile sit. Non enim sufficit, ut perspectum habeas, quid quoque in loco poeta sibi voluerit, sive potius quid sibi velle debuerit, sed etiam probe attendendum est ad id, quomodo ea, quae per se plane essent, pro ingenio suo tegere et obscurare ei libuerit. Magna autem licentia poetam nostrum in hac re usum esse, et inter omnes constat, et hic locus luculento sane exemplo demonstrat. Nam cum dicendum esset, Pelopem in Elidem venturum esse, ibique currule certamen cum Oenomao rege initurum; primum, ut Elidis nomen supprimeret, obscuram aliquam tetigit Molpidis fabulam, cuius caede olim Elis e magna calamitate servata dicebatur; neque vero, quod omnino necessarium fuisset, hanc terram Molpidis patriam nominavit, sed planum quoddam atque latum saxum commemoravit, quod tritius esset Pelops. Hoc autem verborum sub involuero non dubito quin illud lateat, quod hic, ut maxime necessarium, ab omnibus expectatur, nempe curriculum illud, quod Oenomaus Hippodamiae prociis emetiendum proposuerat, tot ante Pelopem clarissimorum iuvenum interitu illustratum; illa ὄρεινὴ ὁδὸς, quae si fabellis fides habenda est, a Cladeo prope Pisam flumine ad Isthmum Corinthiacum, usque per ingentem sane longitudinem porrecta erat; *Diod. Sic. IV. 73.* ὁπιστήσατε δὲ (ὁ Οἰνόμενος) ἵπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσσης μέχρι τοῦ κατὰ Κορίνθου Ἰσθμοῦ, πρὸς τὸν βῶμον τοῦ Ποσειδῶνος. *Schol. Apollon. Rhod. I. 752.* προέκειτο δὲ αὐτοῖς (τοῖς μνηστῆσι) Κλάδεως ποταμὸς ἀρετηροῖα, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. Iam vero tale curriculum *λευρὰν* h. e. *ὀμαλὴν ὁδὸν* dici posse, id nemo credo negabit, qui ad Aeschyleum illud *λευρὸν ὄμιον* (*Prom. 394. Well.*) et similia responderit; quod autem h. l. *πέτραν*, non *πλάκα*, *πέδον* aut tale quid positum sit, id sane durissimum est, et Lycophroneum. At ferendum est; aliter enim, quoquo te vertas, illud *ἀλετρεύειν* non concordabit. Cave enim, ne de statua Molpidis, in stadio aliquo templo posita, cogites, illud *quae ἀλετρεύειν*, fraude aliqua, ut ita dicam, grammatica tibi explicari latitare; talis verborum conglutinatio ne Lycophronis quidem esset; esset hominis dementis. De voce *λευρός* plura afferam infra ad v. 268.

160. Ὀμβρίῳ] *ὀμβρίῳ* Par. L. *ἀγρίῳ* Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. Vulgata optime sese habet. Quod autem Müllerus ad hanc lectionis varietatem Iovem Aream e Natalis Comit. Mytholog. VII. 17, p. 810. commemoravit, in eo non satis accurate versatus est vir doctissimus.

159. Ὀμαλὴν — δραμούμενον, ἥνιοχσοντα ἢ ἀλίσσοντα — ὄνομα κυρίου, τοῦ Μόλπιδος τὴν πέτραν Par. A. τὴν λείαν, εὐρείαν ἥτοι πλατείαν δραμὴν μέλλοντα, ἢ δραμούμενον Par. B. ὀμαλὴν συντόλῳ — ἥγουν ἔνθα ὁ μέγας ἀνδρὶς τοῦ Μόλπιδος ἵσταται Par. C. πλατείαν ἥνιοχσοντα, κυριεύσοντα, δραμούμενον

Vind. II. πλατείαν, λείαν, εὐρείαν δραμούμενον, δραμὴν μέλλοντα — τοῦ — διὰ τὸ παρακείμενον ἐπὶ ὅρος — τὸν ἥλιον (leg. τὴν Ἥλιον) Vind. III.

160. Τοῦ τῷ Διὶ σφαγιασθέντος τὸ σῶμα χάριν ὀμβροῦ Par. A. σφαγέντος — τὸν αὐχμὸν λύσαντι, ὑετίσαντι — τὸ σῶμα Par. C. Μόλπιδος, σφαγιασθέντος χάριν ὑετοῦ

γαμβροχτόνον· θαύσαντα πενθεροφθόρους
βουλαῖς ἀνάγκοις, ἃς ὁ Καδμῖλος γόνος
ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον,
φερωνύμους ἔδυνε Νηρέως τάφους,

Nam Iovis Ἀρεῖου mentio, quam a Natal. Com. factam videmus, non ad Molpidis caedem, qui Iovi Pluvio sese obtulisse fertur, pertinet, sed ad sacrificium illud, quod Oenomaus ante certamen, cum Hippodamiae procis ineundum, ut victoriam consequeretur, Iovi facere solebat. Pausan. V. 14, 6. Τοῦ δὲ Ἡρακλείτου τὸν βωμόν εἰσὶν Ἥλειον οὗ ὀνομάζουσιν Ἀρεῖον Διὸς· λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ ὡς Οἰνόμαος ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου θύοι τῷ Ἀρεῖν Διὶ, ὁπότε τῶν Ἰπποδαμείων μνηστῆρων καθίστασθαι μέλλοι τινὲς ἐς ἑπὶ πῶν ἀμύλλαν. Praeterea frequentissima est vocum ὄμβρος, ὄμβριμος, ὄβριμος in antiquis exemplaribus commutatio; ὄβριμω autem, sicubi per errorem scriptum esset, quam facile ob antiquam formam literae β (μ) in ἀγρίῳ transire potuerit, id ii norunt, qui iustam harum rerum peritiam sibi compararant.

161. γαμβροχτόνου Par. G. — θαύσαντα] θαύσαντα Par. DGHK.

Vind. II. IV. Vit. II. III. θαύσαντα Par. F. αἰσαντα Par. L. cum glossa ὀρμῶντα. — 162. Καδμῖλου γόνος] Myrtilus, Mercurii filius, currus regendi minister regis Oenomai. Vid. Pausan. V. 10, 6. VIII. 13, 10. Lycophronis locum tetigit Eustathius ad Iliad. δ'. 390. p. 487, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 9. edit. Lips.) ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ κύριον μόνον ὁ Κάδμος, ἀλλὰ καὶ Ἑρμοῦ ἐπίδետον, οὐ παράγωγον ὁ Καδμῖλος παρὰ Ἀν- πόφρονι. Quae exscripsit Favonius. De hoc Mercurii nomine nonnulla congresserunt Meursius et Potterus in Annot. ad h. l. quorum prior non debebat de forma Καδμῖλος, quam apud Scholiasten Apollon. Rhod. I. 917. e Dionysodoro commemoratam legas, in Lycophrone reponenda cogitare. Praeterea tota haec res uberius requirit disquisitionem, quam quae huius loci posset ac debeat esse.

163. ἤρτυσε] ἤρτισε Par. DK. et Rehd. Haec lectio fortasse Grammaticis debetur, qui cum apud Homerum (Iliad. δ'. 379. Odys. γ'. 152. adde Callim. Hymn. in Cer. 79.) verbum ἄρτυειν media syllaba brevi invenissent, formam e verbo ἀρτέειν factam metro melius convenire arbitrantur. De significatione huius verbi vid. Schweigh. Lex. Herodot. p. 101. At locus correctione minime indiget.

— ἐπίδետον τοῦ Διὸς Vind. II. με-
ρισθέντος, τυθέντος — καὶ τὸ σῶμα
Vind. III. 161. Τὸν Οἰνόμαον,
τὸν ἀνηρηκότα τοὺς Ἰπποδαμείας
μνηστῆρας — φθείροντα ταῖς γαμ-
βροχτόνοις Par. A. καὶ τὸν κτείνον-
τα τοὺς γαμβροὺς Οἰνόμαον — φο-
νεύοντα — πενθεροχτόνοις, διὰ τὸ
τὸν Πέλοπα δολῶς κτείνειν τὸν πεν-
θερὸν Οἰνόμαον Par. C. ἦτοι τὸν
Οἰνόμαον — τὸν Πέλοπα φθείραντα
Vind. II. ἦγον τὸν Οἰνόμαον φθε-
ρούντα — ταῖς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ
φθειρούσαις Vind. III. μέλλοντα
φθεῖραι Pal. 40. 162. Βουλευμα-
σιν ἀκαθάρτοις — Καδμῖλος, ὁ
Ἑρμῆς ἐν Τυρρήνιᾳ· Ἑρμοῦ δὲ υἱὸς
καὶ Μυρτιῶς τῆς Ἀμαζόνος ὁ Μυρ-

τίλος (sic) Par. A. Τοῦ Ἑρμοῦ·
Βοιωτικῶς ἦτοι ὁ Μυρτίλος Par. B.
ἀνοσίοις Par. G. ἀκαθάρτοις, ἀδι-
κοις — ὁ Ἑρμῶ Μυρτίλος (sic)· ἐκα-
λεῖτο δὲ οὕτως ὁ Ἑρμῆς παρὰ τοῖς
Θηβαίοις Vind. III. κρυφίοις, δο-
λίοις — ὁ Μυρτίλος Pal. 40. 163.
ἔτρυσε· — τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν
ποτήριον Par. A. κατεσκεύασε —
ἔσχατον, ἦτοι ὁ Μυρτίλος ποτήριον
Vind. II. κατεσκεύασεν — ἔσχατον ὁ
Μυρτίλος ποτήριον, ἦτοι τὸν θάνα-
τον Vind. III. πότον Pal. 40.

164. Τοὺς ἀπὸ τιμῶς συμβεβηκό-
τος τιθέντας — ὑπερῆλθεν τῆς θα-
λάσσης τοὺς οἴκους Par. A. θυβούς
Par. C. ἐκολύμβησε — τοῦ θαλάσσιον
θεοῦ τοὺς οἴκους Vind. II. Μυρτιῶν

πανώλεθρον κηλῖδα θωύξας γένει, 165
 ὁ τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
 καὶ τὴν ὀπλαῖς Ἀρπυιναν Ἀρπυαῖας ἴσην.
 τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὕψεται

165. πανώλεθρον κηλῖδα] Vid. Soph. Electr. 498 sqq. Herm. Eurip. Orest. 989 sqq. Pors. Lycophronis locum videtur respexisse Eustathius; cum Myrtili historia fuisse exposita haec subiungeret: ὁ δὲ Πέλοψ ἐπ' ὁμοίους αὐτῷ κηλῖδα δυσδαιμονίας ἐνέκυρην ἐν οὐ καλοῖς τὸν εὐεργέτην Μυρτίλον ἀνυμνομένους· ἐπὶ γὰρ αὐτοῦ ὦν ὁ Μυρτίλος καὶ εἰδώς ὡς οὐκ ἐν δόλῳ πέσκει· ἐπαράται, κατὰ που Οἰνόμαος αὐτῷ, οὕτως αὐτὸς πα-
 νώλεθρον τῷ γένει τοῦ Πέλοπος (ad Iliad. β. 104. p. 184, 2. edit. Rom. Tom. I. p. 140, 40. edit. Lips.) — 166. πόδαργον] In Cod. Par. C. ad πόδαργον in margine adscriptum est, γο. πόδαργον.

167. τὴν] ταῖς Par. L. Vit. I. et Ciz. Eustath. ad Iliad. ε'. 366. p. 557, 38. edit. Rom. (Tom. M. p. 35, 28. edit. Lips.) ἰστέον δὲ, ὡς δὲ πείσθαι λέγόμενοι Ἴπποι καὶ ἀλλόποδες ἂν εἰκότως ᾔσθαιεν καὶ ποδηγεῖται καὶ ὀπλαῖς ἀρπυαῖας ἴσοι κατὰ Λυκόφρονα. — Ἀρπυιναν] Meliores libri eum duplici ῥ. Ἀρπυιναν Par. G. Neap. I. III. Vind. IV. et edit. Ald. Ἀρπυιναν Pal. 40. Apud Pausan. V. 10, 6. commemorantur quatuor Oenomaei equi; Μυρτίλος δὲ, ὃς ἤλαυνε τῷ Οἰνόματι τὸ ἄρμα, κάθηται πρὸ τῶν Ἴππων· οἱ δὲ εἶσιν ἀριθμὸν οἱ Ἴπποι τέσσαρες. Schol. Apollon. Rhod. J. 752. αἱ δὲ τοῦ Οἰνόμαος Ἴπποι, Ψύλλα καὶ Ἀρπυῖνα, ubi tamen Scholia Parisina Ψύλλα καὶ Ἀρπυῖνα exhibent.

168. αὐθόμαιμον] Hic contra consensum optimorum librorum Codd. ponnulii, Par. EGK. Vit. II. III. et Ms. Canteri, aliam suppediunt lectionem αὐθόμαιμον, quam Müllerus statim in textum recipiendam iudicavit. Est sane levissima scripturae mutatio; vereor tamen, ne non necessaria sit. Nam licet negari non possit, adiectiva, cum voce αἶμα composita, fere omnia duplicem formam admittere, ita ut αὐθαίμος et αὐθαίμων, αἰραιμός et αἰραιμων, σύναιμος et συναίμων dicatur; de θύαιμος autem et θύαιμων id diserte tradi a Grammaticis; a Photio: θύαιμος καὶ θύαιμων, ἀδελφός, ἡ συγγενής καὶ ὁμονήδυνος· quae iisdem verbis leguntur in Συναγωγ. λέξ. χρῆσ. p. 317, 2. et apud Suidam; a Faventino: θύαιμονας, κατὰ τὸν Σοφοκλῆ, ὁμογενεῖς· eorumque testimo-

γὰρ πέλαγος ὀνομάζεται — σχῆμα χαριεντισμός· εἰσῆλθεν, ἐκολύμβησε Vind. III. ἀπ' αὐτοῦ κληθέντας — ἦτοι Μυρτιάδων πέλαγος Pal. 40.

165. Πάμφθορτον μολυσμὸν ἐπὶ βλάβῃ ἀρήσας (leg. ἀρησκάμενος)· παρὰ τὴν θωήν — τῇ γενεῇ Par. A. ἀφανισμόν, ἀράν — τῶν Πελοπιδῶν δηλαδὴ Par. C. πᾶμφθορτον φθοράν, μίαντας καταράσας (sic)· ἦτοι ὁ Μυρτίλος — τῆς Ἰπποδαμείας Vind. IM. κατάραν συρίζας, καταράσμενος ὁ Μυρτίλος — τοῦ Πέλοπος Vind. III. ἀρασάμενος — τῆς Ἰπποδαμείας ἢ Πέλοπος Pal. 40.

166. Ὁ τὴν τοῖς ποσὶν ταχείαν, ἢ λευκὴν — ὄνομα Ἴππου Οἰνόμαος — ἡνιοχῶν Par. A. τὴν ταχυτάτην — ὄνομα Ἴππου Οἰνόμαος — ἦτοι ὁ Μυρτίλος ἡνιοχῶν Vind. II. ταχείαν

καὶ ἀντίφρασιν — ὄνομα Ἴππου — ἡνιοχῶν Vind. III.

167. Καὶ τὴν τοῖς ποσὶν — ὄνομα Ἴππου Οἰνόμαος — παραπλησίαν ταῖς τοῦ Βορρᾶ θυγατρῶσιν Par. A. ποσί· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν — ὄνομα δαιμόνων ταχυτάτων, ἢ ἀνέμων Par. C. ἴσην ποσί, δρόμοις — ὄνομα Ἴππου — ἀνέμοις Vind. II. θυρεῖ — ὄνομα Ἴππου — οὕτως ὀνομάζονται οἱ τοῦ Οἰνόμαος Ἴπποι — ἀνέμοις ὁμοίαν Vind. III. δαίμοσι· Ἀελλῶ, Ὠκυπέτῃ, Κελαινῶ· λέγονται καὶ θυρεῖα τινα ἀρπακτικά Pal. 40.

168. Τὸν δὲ δὴ τέταρτον ἀδελφὸν θεάσεται Par. A. τὸν Ἀγήφορον, ἀδελφὸν — θεάσεται ἡ Ἑλένη Vind. II. Ἀγήφορον νυμφίον — αὐτὰδελφον, ἦτοι τὸν Ἀγήφορον Ἑλένη θεάσεται Vind. III.

αἰχρὸν καταβραχτήρος; ὃν τε συγγόνων
τὰ δευτερεῖα τῆς δαΐδαφάλου πάλης

nium confirmari ab ipso Lycophrone, apud quem infra v. 337. τῆς ὁμαίμονος legatur, altera autem forma v. 1442. recurrat πρηνῇ δ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον· hisque accedere formam ὁμαίμωνεστέρα apud Sophocl. Antig. v. 482. Herm. ἄνδρας ὁμαίμονας apud Herodotum H. 49. et συνομαίμονα apud Eurip. Iphig. in Taur. 827. Seidl.: haec tamen omnia quid, quaeso, probant, quam posse admitti illam paucorum Codd. lectionem? eam autem non debere admitti meliorum librorum consensus clamat et flagitat. Exemplum eiusdem commutationis formarum δμαίμος et δμαίμων notavit Porsonus ad Eurip. Orest. 796. Praeterea lectu digna sunt, quae habet Eustathius ad Iliad. γ'. 238. p. 410, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 331, 27. edit. Lips.) "Ορα δέ, δι' Ὁμήρου τοὺς κασιγνήτους ἐρμηνεύσαντος Σοφοκλῆς [τὴν ὁμαίμον διασπαρεῖ ἐν τῷ· πρὸς τῆς ὁμαίμωνος καὶ κασιγνήτης· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐκεῖνος διὰ τὸ μὴ πάντα ὁμαίμον ἔσθαι καὶ ἀσινγητὸν εἶκαι· ὁμαίμοι γὰρ πολλοῦ καὶ οἱ ἀπλῶς καθ' αἷμα καὶ πρὸς γενεῖς, ὡς ὅλοι καὶ Λυκόφρων, ὁ καὶ αὐδομαίμενος τοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους εἶπαι. Respicit Eustathius his verbis ad Lycophronis versum 222, ubi Prylis, Lesbijus vates, qui Graecos rationem Troiae capiendae adducit, τῶν αὐδομαίμων συγκατασκάπτῃς dicitur.

169. καταβραχτήρος] καταραχτήρος Par. C. Rehd. et edit. Ald. vitiose. Hoc Deiphobi cum Helena coniugium commemorant Tzet. in Posthum. v. 600. et Schol. min. ad Iliad. ω'. 251. his verbis: Ἀλέξανδρου τοῦδευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἑπαύλον ἔθηκε καὶ ἀρστέυσαντι κατὰ τὴν μάχην, Ἀχιλλεύος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἐξημέν αὐτὴν ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. — συγγόνων] De varietate lectionis συγγόνων, in margine edit. Basileensis II. notata, Canterus in Annotat. p. 159. ita dicit: „Alii per luctam intelligunt ipsam Helenam, quae multis luctae bellicue causa fuerit; est enim proprie δαΐδαφάλον id, quod in pugna labi aliquem cogit; quae quidem interpretatio non male huic loco conveniet, praesertim si legatur συγγόνου. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit.“ Hanc, auctem lectionem, valde adhuc dubito utrum coniecturam Canteri dicam, an libri cuiusdam editionisve vitium; in meis certe libris, inque iis, quos Potterus et Sebastianus inspexerunt, ea non comparet; neque editiones, quae Canterianam antecesserunt, Aldina et Basileensis prima, eam exhibent; de Parisina autem prima idem non nisi dubitanter affirmare possum, cum sola Paris. II. ex illa, ut videtur, diligenter expressa, mihi ad manus sit. Praeterea, cum in Varietate lectionis edit. Sebastianae adnotatum sit „συγγόνου alii“, hac occasione lectores admonitos velim, eiusmodi annotationibus, quales quavis pagina apud Sebastianum leguntur, ne temerariam fidem habeant; quippe cuius hominis ea fuerit socordia, ut, quicquid eiusmodi a Pottero congestum invenisset, id

169. Τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰαχυροῦ· ὄντικα τὸν Ἀχιλλεύον — τῶν συγγόνων Par. A. τοῦ δευτέρου, τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἐκτορος ἀναρκεικοῦ, ὡς τὴν πόλιν καταβράχτηρος διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης Par. B. Ἰέρωνος, πολεμιστοῦ — ἀδελφῶν Par. C. τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰαχυροῦ ἀναρκεικοῦ Ἐκτορος — τὸν Ἀχιλλεύον — ἀπὸ Vind. II. Ἐκτορος ἢ Ἀλεξάνδρου ἀναρκεικοῦ, ἢ ἀρπαγὸς· πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον — Ἀχι-

φρον Vind. III. 170. Τῆς Ἑλένης· μετὰ γὰρ Ἀλέξανδρον ὁ Ἀχιλλεύος γαμῇ Ἑλένην Par. A. ἢ τῆς Ἑλένης, καὶ νοεῖται ἐπ' Ἀλέξανδρον· ἢ τὰ τοῦ πολέμου παλαίσματα, καὶ νοεῖται ἐφ' Ἐκτορος Par. B. πολυστρόφου, ἢ τῆς Ἑλένης Par. C. δευτέρα μετὰ τὸν Ἐκτορα — πολεμικοῦ — τὴν Ἑλένην λέγει Vind. II. τῆς ἐν πολέμῳ σφαλλομένης, ἥγουν τῆς ετεροδόρεως μάχης Vind. III.

λαβόντα κηρύσσουσιν· ἐν δὲ δαμνίοις,
τὸν ἐξ ὄνελρων πέμπτον ἐστροφηνέον
εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξάνει ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς
τῆς ξεινοβάχης, ὃν πατ' Οἰωνῆς φυχάς,
μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν,

175

nullo plane delectu habito, in suam farraginem transfunderet; quot quorumve librorum ea essent, scriptorumne an impressorum, lectiones an hypothetarum errores, mirifice securus; ita ut in talibus ne minima quidem fides ei habenda sit. Saepenumero enim accidit, ut, quae quasi aliorum librorum lectiones nobis veuditantur, ea, si diligentius inquisiveris, non nisi unius editionis esse, eiusque typographica vitia reperiantur. Quod quidem, ne cui paullo severius iudicatum videatur, infra in Annotationibus ad illam Varietatem multis et lulentis exemplis comprobabo. — 172. ἐξ ὄνελρων] Aptè aitultit Potterus locum Sophoclis ex Oed. Tyr. 974 sq. Adde Eurip. Alceat. 364 sq.

173. εἰδωλοπλάστῳ] Intelligitur illud Helenae εἰδωλον, quod Paris Troiam advexerat; qua de re docte nuper egit Welkerus in Iahnii Annal. Crit. Tom. IX. fasc. III. p. 267 — 281. πρὸς καταξάνει Par. G. Vit. I. et Ciz. — 174. Κυταϊκῆς] Medear. Errarunt, qui de Iphigenia Achilli desponsata h. t. cogitarent. Cf. Eustath. ad Odys. δ'. 228. p. 1493, 49. edit. Rom. (Tom. I. p. 161, 35. edit. Lips.) Vid. Apollon. Rhod. IV. 811 — 815. Ibiq. Schol. διτὸ δὲ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον παραφρονέμενός ἐγγιμὲ Μήδειαν, πρῶτος Ἰβυκος εἰσηκεν, μετ' ὃν Σιμωνίδης. — 175. ξεινοβάχης Vind. III. et sola edit. Basil. I. vitiose.

176. ἐξάπεζον] ἐξάποδον Par. E. glossa in textum illata. Lycophra-nis locum affert Eustath. ad Iliad. α'. 180. p. 76, 44. edit. Rom. (Tom. II.

171. λαβόντα ὀνομάσουσιν — ἐν δὲ τοῖς στρώμασιν Par. A. ἀνμνή-
σουσι — πότας Par. C. ὀνομάσου-
σιν, ἀναγορεύουσιν — ἐν στρώμα-
σιν Vind. II. ἐστροφηνέουσιν — καὶ ἐν
τοῖς στρώμασιν Vind. III. 172.
Τὸν ἐκ τῶν ὄνελρων πέμπτον· λέ-
γει δὲ τὸν Ἀχιλλέα — ἐστροφηνέον
Par. A. κινούμενον, τεταραγμένον
Par. C. τὸν Ἀχιλλέα καὶ ὅναρ γὰρ
φασὶ συμμειγῆναι αὐτῷ — ἐξουστρω-
μένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα
Vind. II. ἦγον τὸν Ἀχιλλέα βεβακ-
χευμένον ὑπ' ἐκένης Vind. III. βια-
ζόμενον. Pal. 40. 173. Εἰδωλο-
πλάστῳ κατὰ τοὺς ὕπνους — ἐρε-
θίσαι σώματι, μέλει Par. A. φαντα-
σιᾷ Par. B. φαντασίῳ Par. C. διε-
γερεῖ, ἐρεθίσαι σώματι Vind. II. ἐν
τῷ — συν τοῖς ἄλλοις δαμάσει ἡ
Ἑλένη, σώματι αὐτῆς Vind. III.
φαντασιώδει — τακτικῶρον ποιήσει
ἡ Ἑλένη Pal. 40. 174. Τὸν Ἀχιλ-
λέα· μετὰ γὰρ θάνατον μυθεύονται
οἱ ἡρώεσσι Μήδειαν τὴν Αἰγίου ἐν
μακάρων νήσοις εἰς γυναῖκα — ἄν-

δρα τῆς Μήδειας· ἀπὸ Κυταῖας πό-
λης Κολχίδος (in marg. Σκυδικῆς)
Par. A. συγκαθεύδοντα Par. C. ἐν
μακάρων νήσοις Ἀχιλλεύς Μήδειαν
ἐγγιμὲ ἀποθανοῦσαν — τὸν μνηστήρα
(ab alia manu; καὶ τὸν μέλλοντα
νυμφευθῆναι) Vind. III. ἐν Αἰδῇ λα-
βεῖν μέλλοντα — ἄνδρα τῆς Μήδειας·
Κυταῖα πόλις Κολχίδος Pal. 40.

175. Τῆς Μήδειας, τῆς ἐπιμανε-
σης τῇ Ἰάσονι — Οἰωνῆ νη ἐκαλεῖτο
ἡ Αἰγίνα, ἀπ' ἧς ἐφυγεν ὁ Πηλεὺς
φανεύσας τὸν ἀδελφὸν Φῶκον Par.
A. ἀπὸ τῆς Αἰγίνης τῆς νῆσου φυ-
γὼν ὁ Πηλεὺς διὰ τὸν φόνον τοῦ
Φώκου Par. C. τῆς εἰς ξένους ἐξου-
στρησάσης, τῆς φονευσάσης τοὺς
ξένους, τῆς Μήδειας — ὄνυμα —
πόλις ἢ νῆσος — ὁ Πηλεὺς Vind. II.
καὶ τῆς ἀγχιστρουμένης τῷ πόθῳ
τοῦ ξένου, τοῦ Ἀχιλλεύς Vind. III.
τῆς ἐπὶ τῇ Ἰάσονι βακχευθείσης, μα-
νείσης — Αἰγίνης Pal. 40. 176.
Μυρομήκων· οἱ ἐξ ἡρώεσσι ἔχουσιν οἱ
μύρμηκες — εἰς ἄνδρας μεταβαλὼν
ὄχλον Par. A. ἦγον οἱ στρατεύσας

Πελασγικὸν Τυφῶνα γέννᾳται παντῆρ,
 ἀφ' ἐπτά παίδων φρεσὶν ἀποδομμένων,
 μόνον φλέγουσαν ἐξαλλύσαντα σποδῶν,
 καὶ μὲν παλιμπόρευτον ἔχεται τρίβον, 180
 σφῆκας δαφνοῦνους χηραμῶν ἀναράσας,

p. 65, 21. edit. Lips.) et iterum huius loci meminit ad Iliad. β'. 684. p. 320, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 260, 6. edit. Lips.) — 178. ἀφ' ἐπτά] ἀφ' ἐπτά Par. A. ἐφ' ἐπτά Ciz. et Vit. I. in Scholiis. — φρεσὶν] Ενστάθ. ad Odys. π'. 288. p. 1802, 63. edit. Rom. (Tom. II. p. 124, 36. edit. Lips.) φρέσιοι, φρεσὶ, καὶ φρεσάλυγες, ὧν χοροὶς καὶ παρὰ Λυκοφῶνι, σπινθῆρες ἀναφερόμενοι ἐκ τῶν καιομένων ξύλων, οἷς οὐκ ἂν εἴη μὴ καὶ καπνὸν συναναφερόσθαι· οὐ παρέργον δ' ἐνταῦθα εἰπεῖν καὶ οὐ ἐκ τοῦ φρέω φρέω εἴη ἂν ὁ φρέωλος, σὲ δὲ ἀπὸ φρεσάται τις τὸ ἄλμα, ἥγουν φεύγει. Cf. Interpp. ad Hesych. s. v. φρεσάλυξ. De hac fabula vid. Schol. ad Iliad. π'. 36. Apollod. III. 13, 5. Praeterea valde memorabilis est narratio de hoc nefario Thetidis experimento, quam ex Aegimio, poemate cyclico, refert Schol. Apollon. Rhod. IV. 816. ὁ τὸν Ἀλγίον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φρεσίν, ὅτι ἡ Θέτις, εἰς λέβητα, ἀδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γινομένους αὐτῇ παῖδας, βροχάμενη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἑτέρους (leg. καὶ ἑτέροισι) δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίως φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθερόντων, ἀνακατήσαντων, τὸν Ἀχιλλεὺς, καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλεὺς ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα, — 180. παλιμπόρευτον] παλιμπόρευτος Par. A. Paraphrastes Vaticanus, παλιμπόρεως καὶ ὑποστρεφείς. — 181. χηραμῶν] Ita Codd. mei omnes; ex Edit. autem tantummodo Basileensis I. et Stephaniana; reliquae omnes perperam χηραμῶν, quod vitium ex Aldina in Basil. II. venit, et reliquas deinceps omnes occupavit. Etym. M. v. Χηραμός p. 688, 17. καὶ διὰ τοῦ αἵματος ὀνόμαται, εἰ μὲν ὡς κύρια, βαρύνεται, ὡς Σίσταμος· εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, ὡς Γωριμαῖος, χηραμός. χηραμός quod Etym. M. p. 810, 25. et Favorinus s. v. οὐ γυφθρονε afferunt, Grammaticorum inventum videtur, probabilem huius vocis etymologiam quaerentium. Habet enim Etymologicus haec χηραμός σημαίνει τὴν καταύσιν παρὰ Λυκοφῶνι· οἷμαι δ' ἀπὸ τοῦ χρα γένεσθαι. Schol. ad Nicandr. Theriac. 55. χηραμῶ (edit. Ald. in textu χηρα-

καὶ ἀνδροποιήσας τὸν στρατὸν γενο-
 ντά ἀπὸ τῶν μυρμηκῶν τῶν ἐξα-
 πόδων Par. C. μυρμηκῶν — τὸν ἐξά-
 πουν — ἀνδρείον ποιήσας κυρίως
 Vind. II. εἰς ἀνδρῶν μεταβάλλον
 Vind. III. 177. Θεσσαλικὸν γί-
 γαντα· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς ἀντὶ
 τοῦ γέννη — ὁ πατήρ Par. A. πυρ-
 πνον Par. C. τὸν Θεσσαλικόν —
 διὰ τὸ ἀνδρεῖον — ἀντὶ τοῦ γέννη·
 Αἰτωκῶς· ὁ Πηλεὺς Vind. II. διὰ τὸ
 φεβερόν — γέννη — ὁ Αἰακός Vind.
 III. τὸν ἀπὸ Φαρσάλιας, μέρους Πε-
 λασγίας — Ἀχιλλεὺς γέννη Pal. 40.
 178. Λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἐπὶ τὰ
 παῖδας ἄφρηνας ἐκ Πηλέως ἐσχατέ-
 ναι — σποδῆναι, ἀνδρακι
 καιομένων· τοὺς γὰρ ἔξ εἰς πῦρ
 βάλλουσα ἀνείλεν Par. A. πυρκαϊῇ
 φλεγόμενων Vind. II. πυρκαϊῇ, ἣν

φεύγει φεύγειν καὶ προσεγγίζειν τις
 — σποδῆναι γενομένων Vind. III.
 179. Μόνον τὸν Ἀχιλλεὺς — τὴν
 κάουσαν ἐκφυγόντα τὴν καῦσιν Par.
 A. κατακαίνουσαν Par. C. Ἰωνικῶς —
 τὸν Ἀχιλλεὺς ἐκφυγόντα — πυρκαϊάν,
 καῦσιν Vind. II. μόνον — πυρκαϊάν
 — καὶ φυγόντα καῦσιν καὶ ἀλλα-
 χοῦ στατήν Vind. III. 180. Καὶ
 ὁ μὲν Ἀλέξανδρος δὴ ἀπὸ δόρυ, πα-
 λίνσοτος, ἐπανελθὼν, ὑποστρεφείς
 Par. A. πορεύσεται Par. C. ὁ μὲν
 Ἀλέξανδρος ἡ δὲ πύρρος — παραγε-
 νήσεται Vind. II. εἰς τὴν Τροίαν
 Pal. 40. 181. Τοὺς Ἑλλήνας λέ-
 γει — φρεσίν, καταδύσεται — ἐλ-
 κύσας Par. A. ἴαν φρεσίνους — τα-
 ράσας, ἐκλύσας κατὰ τῆς Τροίας Par.
 C. τοὺς Ἑλλήνας φρεσίνους (leg.
 φρεσίνους), ἄγαν τρώας — ἀπὸ τῶν

ὁπῶτα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ.
οἱ δ' αὖ προγεννῆταιραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι χερνύφουσιν ὠμησται πόριν,

με) τὰ κοιλάματα, παρὰ τὸ χεῖσθαι καὶ χωρεῖν ἐν αὐτοῖς. et ad v. 149. χυραμὰ τὰς καταδύσεις. Melius autem Favorinus sub. γ. χυραμῶν· καὶ τὸ χωρῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ χυραμὸς ὁ γωλεὸς καὶ καταδύσεις· et statim pergit: χυραμὸς, καταδύσεις, ἡ κολλή πέτρα, καθὰ ὁ ποιητὴς ἐξημεῖται· καὶ μέχρι δὲ ἔστι πολλοὶ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ μέγιστα τῶν κατὰ Πελοπόννησον, χυραμοὺς τὰς παρὰ θύλασσαν βαγιάδας πέτρας φασί, κατὰ τινὰ παραφθορῶν.

183. προγεννῆταιραν οὐλαμ.] Iphigeniam, genitricem eius, cui a bello cognomen est. i. e. Neoptolemi. Hanc fabulosam Neoptolemi originem etiam in Cyclicis carminibus, quae poeta noster fere ubique sequutus esse videtur, tractatam fuisse, vix est quod dubitemus, licet certus ei locus assignari non possit. Ex Iliade enim parvā Procli Excerpta nihil tale commemorant, e Cyprio carmine vero plane contrarium. Adde Pausan. X. 25, 4. τὰ δὲ Κύπρια ἐπὶ φησὶν ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύρρον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φολίνικος αὐτῷ ταθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεύς ἐν νέος ὦν πολέμειν ᾔρξατο. Ex eodem fonte, quo Lycophron, hauserat fortasse etiam Duris Samius, quem affert Schol. mia. ad Iliad. ε'. 326. p. 526, b. 47. edit. Bekk. Νεοπτόλεμος δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ὀνόμαται, ὅτι νέος ὦν ἐπολέμησεν· ἔστι δὲ, ὡς τῶες, ἐξ Ἰφίγενείας· φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι πλατύνει εἰς Σκύρον ἐξετέθη ὑπ' αὐτοῦ. — οὐλαμωνύμου] Par. D. glossa iaterliu.: τοῦ δυσωνύμου. οὐλαμωνύμου Par. L. et

Ciz. (in quo tamen ὁ expunctum est) οὐλαμωνύμου Par. C. et Vit. I. Müllerus, et quem magis etiam miror, Reinesius hanc lectionem οὐλαμωνύμου non plane contemnendam iudicarunt. At perinepta est, et vix refutatione digna.

184. χερνύφουσιν] χερνύφοντες Par. A. et Vat. 1307. duo antiquissimi Codices, quibuscum, ut fere semper, consentit Paraphrasis Vaticana, σφαγιάσαντες exstiterunt. Memorabilis sane lectionis varietas, licet vix ferenda, nisi statueris, Lycophronem, quo impeditior esset sensus, conspecto orationis filum abruptisse. — πόριν] Ex Codd. quos equidem inspexi, solus Vat. 1307. hanc vocem recte cum simplici ὁ scriptam exhibet; cui sine dubio accederet Par. A. nisi librarius casu nescio quo hanc vocem A. l. prorsus omisisset. De eo autem, quod daturus fuisset, dubitare non sinunt duo reliqui loci, in quibus haec vox apud Lycophronem legitur, v. 496. et 1298. ubi idem librarius recte πόριν

καταδύσεων ἐλκῶσας, κινήσας Vind.

II. 182. Ὡςπερ νεώτερος τὸ ὄκνημα· καὶ γὰρ ὑπὸ καπνῶν ταράσσονται αἱ σφήκες Par. A. νέος, ὠφρον, μερὸς — ὄκνημα τῶν σφηκῶν ταράξας, ὀκλήσας, ἀγριώσας, ἤγουν ταράχῃ Par. C. τοῦ δυσωνύμου Par. D. καθὰ νέος — λείπει τῶν μελισσῶν· κυρίως τὸν φωλεόν· καὶ γὰρ τῷ καπνῷ αἱ σφήκες ταράσσονται Vind. II. καὶ καθὰ ἀνέλκει σφήκας νέος Vind. III. 183. Τὴν Ἰφίγένειαν· ἥτις λέγεται γεννῆσαι τὸν Πύρρον· καὶ γὰρ κατὰ τινὰς ὁ Πύρρος ἐκ τῆς — τοῦ Νεοπτόλεμου Par. A. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννῆσαν, ἢ τὴν πρόγονον· Ἀλεξάνδρου

— Νεοπτόλεμος, ἡ νέος ἐν πολέμῳ· οὐλαμὸς ὁ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ ὀλλειν (sic) καὶ ἀμῆν καὶ φερῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλλους ἀμῆν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλας καὶ τραύματα ποιεῖν· ἢ κριδονύμου· οὐλὴ γὰρ ἡ κριδῆ· κριδῆ γὰρ ἀνετρώφῃ παρὰ τῶν ποιμνίων Par. C. Οἱ Ἕλληνες — πρὸ θυσίας αὐτῆς γεννῆσαντες — τοῦ ἑπωνύμου τοῦ πολέμου, ἤγουν τοῦ Νεοπτόλεμου Vind. III. τὴν πρὸ τῆς θυσίας γεννῆσαν Pal. 40. 184. Ἄνεμοις — νῦν σφαγιάσαντες (sic) οἱ ὠμορόροι, οἱ ὠμά τὰ κρεὰ ἐσθλόντες Par. A. πόριν Par. C. σφοδροῖς ἀνέμοις διδύουσι, σφαγιάσουσι, ἦτοι οἱ Ἕλληνες, τὴν δάμειν Ἰφίγένειαν Vind.

τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεγῶ,
 ἦν ὁ ξύνεννος Σαλμυδησείας ἀλὸς
 ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος καρατόμον,
 δαρὸν φαληριῶσαν οἰκῆσει σπύλον,

185

scripsit. Proximie accedunt Par. EG. dubitanter, utrum praeferendum sit, πόριν exhibentes. πόρριν autem reliqui libri omnes, qui post Tzetzae aetatem scripti sunt; Par. BCDFHJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. reliqui duo, Par. K. et Vind. III., peius etiam πόριν exhibent. Videtur autem Tzetzes, quae eius erat rei metricae incertitia, aut ipse lectionem mutasse, aut dum imprudens ea de re in Commentario suo pronuntiasset, aliis auctor existisse, ut locum corrumperent. Dicit enim haec: τὸ δὲ πόρριν διὰ δύο ῥῶ δει γράψαν· πόρις γὰρ ἦν, καὶ τροπὴ τοῦ τ̄ εἰς ῥ πόρις. οὗτος δὲ ὁ Λυκοφῶν ἀδείκνυ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ, τοιαῦτα ποιεῖ. κατέχευ καὶ μετὰ τῶν δύο ῥῶ ἀπταιστός ἐστιν ὁ στίχος· τοῦ γὰρ λαμβανέου ἐστι πάθος καὶ τὸ λεγόμενον χαλλισμὸν, ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ῥῶ καὶ τοῦτο ἐστιν. Praeterea editiones quae e libris Mss. profluxerunt, Aldina et Basileensis I. (et Steph). πόρριν retinent; reliquae omnes, Canteri iudicium sequuntur, alterum ῥ eiecerunt, usque dum editor Romanus, homo nullius iudicii, locum immani vitio denovo inquinaret. — 186. Σαλμυδησείας] duplici ῥ Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Σαλμυδησείας Par. A. Σαλμυδησείας Parisini reliqui, Vind. II. III. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et ex his reliquae deinceps omnes. De varia nōminis Σαλμυδησείας scriptura vid. Interpp. ad Hesych. h. v. et ad Polluc. IX. §. 33. Tzschuck. ad Pomp. Mel. II. 2, 5. et Blomf. ad

Aesch. Prom. 751. Plura dabimus infra ad v. 1286. — 187. ματεύων Par. J. — καρατόμον] De accentu vid. Etym. M. p. 215, 16. καρατόμον Par. AH. καρατόμου Par. L. — 188. δαρὸν] δαρὸν Par. K. De hoc et similibus Tragicorum Dorismis disputantur Porsonus ad Orest. v. 26. et Lobeckius ad Phrynich. p. 428. — φαληριῶσαν σπύλον] Inteligitur insula Leuce, in Ponto Euxino Istri ostiis obiecta, satis illa

II. ἀνέμοις, ἦγον ἔνεκεν τῶν ἀνέμων θυσιάζουσι — ἀπνηεῖς δαμαλιν, γεννητρίαν, τὴν Ἰριγένειαν Vind. III.

185. Τοῦ ἀπὸ τῆς Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον — τὴν ἐγκύμονα καὶ λελοχευμένην Par. A. τοῦ ἐν τῇ Σκύρῳ νήσῳ ἀνατραφέντος ἢ καὶ γεννηθέντος — τὴν ἀρτίως καὶ νεωστὶ γεννήσαντα τὸν Νεοπτόλεμον Par. B. τοῦ ἀνατραφέντος ἐν τῇ Σκύρῳ τῇ νήσῳ Par. C. τοῦ Νεοπτολέμου· ἀπὸ τοῦ Σκύρου — ἐγκύμονα, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, μητέρα, λελοχευμένην Vind. II. τὸν Νεοπτολέμον — Σκύρος νήσος — τὴν ἐγγάστριον ἔχουσαν ἐκείνου Vind. III. 186. Ἦντινα Ἰριγένειαν ὁ σύγκριτος Ἀχιλλεύς — τῆς Σκυδικῆς θαλάσσης· Σαλμυδησείας γὰρ κόλπος τῆς Σκυθίας Par. A. Θρακικῆς ἀπὸ ποταμοῦ Σαλμυδησοῦ (sic). ἐκείσε δέοντος Pal. 40. 187. Ἐσω ζετῶν

τῆς Ἑλλάδος· ἢ τὴν καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν, πρὸς διάφορον τόνον Par. A. τὴν ὑφ' Ἑλλήνων μέλλουσαν καρατομηθεῖσαι, ἢ τὴν καρατομοῦσαν καὶ ἀναρουῦσαν τοὺς Ἕλληνας ἐν Σκυδίᾳ Par. B. ζετῶν, γυρεύων — τῶν παραγενομένων ἐν Σκυδίᾳ Ἑλλήνων· ἢ τὴν καρατομηθεῖσαν μέλλουσαν παρὰ τῶν Ἑλλήνων Par. C. ἔσωθεν — ψηλαφῶν τὴν Ἰριγένειαν τὴν φορεῦσσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. II. ἔσω τοῦ Εὐδείνου πόντου — ψηλαφῶν, ζητῶν· λέγω δὴ τὴν τῶν Ἑλλήνων φορεῦτρίαν, καρατομηθεῖσαν, ἢ τὴν καρατομοῦσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. III.

188. Ἐπὶ πολὺν χρόνον — Λευκὴν· ἔστι δὲ νήσος· ἀπὸ πολλῶν πελαγῶν — οἰκῆσει τὴν Λευκὴν νήσον τὴν ἐν Ἰστρῷ τῷ ποταμῷ Par. A. Σπιλάς· ὄνομα νήσου ἐν Εὐθείῳ πόντῳ Par. C. ἐπὶ πολὺν χρόνον —

Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίαν ποτίν, 190
 ποθῶν δάμαρτα, τὴν ποτὶ ἐν σφαγαῖς κεμῖς

Achillis, cui sacra erat, cultu nobilitata. Exstat ea de re locus classicus apud Pausan. III. 19, 11. ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ νήσος κατὰ τοῦ Ἰστροῦ τὰς ἐκβολὰς, Ἀχιλλέως ἱερὰ ὄνομα μὲν τῇ νήσῳ Λευκῇ, περίπλους δὲ αὐτῇ σταθίων εἰκοσι, θάλασσα δὲ ὅλη πᾶσα καὶ πλήρης ζωῶν ἀγρίων καὶ ἡμῶν, καὶ ναὸς Ἀχιλλέως καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῇ. Pind. Nem. IV. 48—50. Ἄλκις Σαλαμὶν ἔχει πατρίαν· ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φασὲν ἔσθ' Ἀχιλλέως νῆσον. Cf. Boeckh. Explicat. Tom. III. p. 385. Dionys. Perieg. v. 541—546. ibiq. Eustath. et Bernh. p. 673 sq. Hesych. s. v. Ἀχιλλεῖον πλέκα et Interpp. et Eustath. ad Odys. l. 538. p. 1696, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 430, 40. edit. Lips.) Hi vero omnes de cultu Achillis, quem post mortem in insula illa habuerit, tradiderunt; quod autem h. l. legimus, Achillem iam ante Troiae excidium desiderio Iphigeniae per quinque annos in insula Leuce commemoratum esse, id unde hauserit Lycophron, praesertim cum Cyclica carmina interierint, certa nunc conjectura assequi non licet; Procli enim Excerpta nihil tale discrete commemorant. Tangit eandem fabulam Schol. Pind. Nem. IV. 79. αὐτῇ (ἡ Λευκῇ ἀκτὶ) καλεῖται καὶ Ἀχιλλέως, δρόμος, ἐπειδὴ μνηστευομένου τοῦ Ἀχιλλέως τὴν Ἰφιγένειαν ἀγχείσαν τε διὰ τὴν αὐτοῦ πρόσσασιν εἰς Αὐλίδα γενομένης ἀπλοῖος τοῖς Ἕλλησιν εἰς Ἴλιον ἠθέλησαν σφαγίσαι ὑπὲρ εὐπλοῖας, καὶ τῆς Ἀρτεμίδος αὐτὴν ἀρπασσασ, καὶ ἐπὶ Ταύρους τῆς Σκυθίας τοπὸν ἀγαγούσης, ἐπεθώκεν ἑρῶν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ἀντηκολούθησε μέχρι ταύτης τῆς νήσου τῆς λεγομένης Λευκῆς.

189. Κέλτρου) Sic Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Cig. Pal. 40. Rehd. et Paraphrase. Vaticana; ex Edit. autem Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meura; utiq. Reich. et Sebast. — Κέλτου Par. H. (superaddito tamen τῷ) Neap. III. Vind. III. et Edit. Basil. I. Stephan. et Pott. utrq. Lectionem Λέλτρου Par. B. in Scholiis commemorat. Poetam h. l. Istrum fluvium, cuius ostia obiecta sit insula Leuce, intellexisse, et non ipsa docet, et veterum testimonia satis comprobant. Vid. Pausan. l. II. Dionys. Perieg. v. 542, qui tamen Istri loca Borysthenem nominat; Arrian. Peripl. Pont. Euxin. p. 132. Hunc fluvium e Celticis montibus ortum, per lacum Celticum (inde h. l. λιμναῖα ποτὶ) transire, et quibus deinde brachiis diffusum, ad Pontum Euxinum pariter atque ad mare Celticum propere docet Tymagetus apud Schol. Apollon. Rhod. IV. 259. Τυμαγήτης δὲ ἐν α' περὶ λιμένων τὸν Ἰστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὁρῶν, εἴτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σπένδεται τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὐξείνῳ πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν. Adde Schol. ad IV. v. 284. 306. 321. Herodot. II. 33. IV. 49. Eustath. ad Dionys. Perieg. 298. p. 143, 17 sqq. edit. Bernh. Ergo Ister iure potest Κελτικός nominari. Num autem,

εἰς τὴν Λευκὴν νήσον, τὴν διὰ τὸ πλῆθος Εὐξείνου τῶν κυμάτων λευκαίνουμένην, κατοικήσει· καλοῦσι Σπινάδα νήσον τὴν ἐν Ἰστροῦ τῷ ποταμῷ, ἣ ἐκ τοῦ ἁρροῦ τῆς θαλάσσης Λευκὴν, ἣ ἐκ τῶν πτηνῶν Vind. III. 189. Ὄνομα λίμνης ἢ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἰστρος ἐκδίδωσι — πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ἑνυμίων Par. A. ἐν τισι βιβλίοις Λέλτρου· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ εἰσβάλλοντος περὶ τὸν Εὐξείνον πόντον —

λιμνικῶν ὑδάτων Par. B. ὄνομα λίμνης, ἐξ ἧς ὁ Ἰστρος ποταμὸς — χύσει ἑνυμίων Vind. II. ἡ νήσος ἔστι πρὸς τὰς ἐκχύσεις τῶν ὑδάτων — ἐκχύσει τῶν ὑδάτων Vind. III. 190. Ποθῶν τὴν γυναῖκα Ἰφιγένειαν, ἥτινά ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς ἡ ἑλαφος Par. A. ἐν θυλάκῳ, ὅτε ἐμελλον θυσιάζειν αὐτῇ Par. C. ζῆτων γυναῖκα Ἰφιγένειαν. — ὁ ἑλαφος Vind. II.

λαιμὸν προδίδουσα φασγάνων ἐκρύσσεται.
βαθὺς δ' ἔσω ἐρημῖνος αὐδηθήσεται
ἐρημός ἐν κρόκησι νυμφίου δρόμος,

cum hoc ita sese habeat, aut *Κέλτου*, quod Canterus et Scaliger in versione posuerunt, aut *Ἰστρον*, quod Muellero placuit, reponendum censeamus? Minime vero. Hic enim locus, si quid video, ad eos pertinet, in quibus cautio adhibenda est, ne emendando, quas perversa videntur, ipsius poetae, non librariorum errores corrigamus, et *Λυκοφρονem*, ut ita dicam, ex ipso *Λυκοφρоне* eliciamus. Cogitavit is quidem *Κελτικὸν Ἰστρον*, sed quod insolentius et magis obscurum id esset, quod diceret, alludens ad nomen *Ἰστρος*, hunc fluvium *Κέλτρου* appellare ausus est. At hoc, inquires, plane inaudibile est atque intolerabile. Anne hoc etiam *Λυκοφρονι* ita visum esse existimas, quem scis ex his lumbis, qui transponendis literis syllabisve fuisse, aliquam apud aequales suos gloriosam nactum esse? Cuius nova vocabula procudendi audaciam quaevis fere pagina tibi demonstrat? Qui, ut reliqua praeteream, praesertim in nominibus propriis, syllabas addendo, demendo, commutando, nihil non sibi fictum esse putavit, ita ut *Ἰστρος* pro *Ἰργένεια* (v. 324.), *Τεύχεα* pro *Ταύχεα* (v. 374.), *Χερσαίος* pro *Χερρόνησος* (v. 534.), *Γλαύκων* pro *Γλαύκος* (v. 811.), *Περσεύς* pro *Πέρσης* (v. 1175.), *Ἀστερος* pro *Ἀστέριος* (v. 1301.) μετασχηματιστῶς dicere non dubitaret? At haec, obicies, aliqua saltem ratione ferenda sunt; illud autem novum quiddam, et ultra modum audacter procusum. Esto; modo id mihi concedas, esse posse quidem in quavis re, etiam in tali poetarum licentia, quod enim nimium sit et certos fines transgreditur, in iustam reprehensionem incurrat; quale quidem et hoc quoddam in loco commissum esse tibi persuasero, quominus de tali hominis licentia severe pronunties, nullus impediam. Lectionem enim, quam verissimam existimo, tueri volo, non poetam. — *ἐκβολαῖς* Par. J. et Vat. 1307. vitiose. — 191. *ἐκρύσσεται*] *ἐκρύσσεται* Par. FGH. Vit. III. Pal. 40. et edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

193. *νυμφίου δρόμος*] *Διόνυσος*: *Perieg.* v. 306. *Ταῦροι δ' αὖ ναιούσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰετῶν, στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε.* *Eustath.* ad h. l. p. 146, 13 aeqq. edit. Bernh. *ὅτι δ' Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν αὖ Ταῦροι τὸ ἔθνος ναιούσιν, αἰετῶν τίς ἐστι στεινὸς ὁμοῦ καὶ δολιχός, καὶ κατὰ τὸν Γεωγράφον* (Strab. VII. 19.) *χερρόνησος αἰετῶν, αἰὲν τις ταινία, ἥτοι φασγία, μήκος ὅσον χιλιῶν σταδίων ἐπὶ τὴν ἑω. ἀμυώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τοῦτον τὸν δρόμον ὁ Ἕλληνας Ἀχιλλεύς περιῆλθε, μεταδίων τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰργένειαν, ἐξ Ἀλλίδος ἀναρπασθεῖσαν εἰς Σκυθίαν, ὅππρκα ἔλαβεν ἡ Ἀστειμὶς εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν. ἔνθα καὶ μετὰ πολλὸν χρόνον ὁ Ἀχιλλεύς, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ Λυκοφρόνι, ἀρῆκε τῷ τέπῳ τὴν τοῦ αὐτοῦ κλῆσιν.* Cf. *Eurip.* *Iphig. in Taur.* 436. *Seidl.* *Phn.*

191. Τὸν τράχηλον ἢ λαιμὸν προδίδουσα τῷ ἔμρυνος ἐλευθερώσει Par. A. ὑποδίδουσα, δοῦσα — ἀπὸ τῶν μαχαίρων, ἀπὸ τῶν φασγάνων σώσει, ἐλευθερώσει Par. C. αὐτῆς — ἐκ τῶν ἔμρυνος — λυτρώσεται Vind. III. 192. Βαθὺς δὲ δρόμος ἐκ τοῦ λυμένος, ἢ αἰγιάλος μέχρι τῶν ἐρημῶν τῆς Σκυθίας, Ἀχιλλεῖος λεχθήσεται Par. A. μέγας — ἐντὸς τῆς μεγάλης Σκυθίας — τοῦ αἰγιάλου, ἡγουν ἀνωθεν τῆς Μαυροῦδος λίμνης Par. C. ἀντὶ τοῦ πο-

λύς — ἐντὸς Σκυθίας — τοῦ αἰγιάλου — γημισθήσεται Vind. II. πολὺς — αἰγιάλου τῆς Σαλμυδθίας, ἡγουν Βώξενου πόντου Vind. III.

193. Ἡρωμιμένος — τοῖς αἰγιάλοις — ὁ Ἀχιλλεύς δρόμος Par. A. εὐκερος (leg. εὐκαιρος) μάταιος, διὰ τὸ ἔχειν ὄνομα μόνον εὐκερον (εὐκαιρον) Par. C. ἡρωμιμένος — ψάμμοις, αἰγιάλοις — τοῦ Ἀχιλλέως — λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεῖον δρόμον Vind. II. διὰ τὸ μάτην δραμεῖν Vind. III.

στένοντος ἄτας καὶ κενὴν κενυμένην,
καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἡλλοιωμένην 195
γραῖαν, σφαγείων ἡδὲ χειρὶβαν πέλας,
Λίδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
κρατῆρος, ὃν μέλαινα πομφύξει φρεττῶν

Hist. Nat. IV. 26. Pomp. Mol. II. 1, 6. Alii hunc locunt etiam in lit-
tore Bithyniae quaeiverunt, vid. Schol. ad Apollon. Rhod. II. 658. *Α-
νυσίος* ὁ Ἀλβανὸς ἰστορεῖ, πῶς εὐρεῖται ἡνίκα λέγεσθαι Ἀγέλλας δρῶμον.
Praeterea scripai ἐν κράτρεσσι ex optima lectione Cod. Vat. 1307. qui
hanc vocem cum ista adscripto ita exhibet: *κρόνισσι*, ex quo Sebastia-
nus, quae eius erat harum rerum imperitia, variam lectionem κρόνισσι
effinxit. Vid. supr. v. 107. — 196. *σφαγείων* Sic Par. A.F.J. Vat.
1307. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel.
Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reichard. *σφαγείων* Par. BCDEGHKL.
Neap. I. II. III. Vind. III. IV. Vit. I. III. Ciz. Kehl. et Editt. Ald. et Se-
bast. Non opus erat longa Muellieri annotatione, eum, utrius lectio
praeferenda sit, metrum doceat. Notanda autem erat manifesta Euri-
pidis imitatio, apud quem eadem verba similiter coniuncta legantur
in Iphig. in Taur. v. 324. Seidl. ἐς χροῖστας τε καὶ σφαγεῖ ἐκπεπῆσται.

197. *παμφλάζοντος* Par. L. τε *ἐπαφλάζοντος* Vind. II.

198. *ζετήρος* Par. J. — *μέλαινα*] horrenda, crudelia; intelligo Iphi-
geniam. Similiter infra v. 325. *μητρὸς κελωνῆς χροῖστας μικοῖμενος*,
Potterus, qui a Scholiaſtis sibi persuaderi passus est, Proserpinam
h. l. intelligi, *Μέλαινα* littera maiuscula edidit, quem sequutus est
Sebastianus. — *πομφύξει*] Eustath. ad Iliad. α. 600. p. 160, 31 sqq. edit.
Rom. (Tom. I. p. 181, 18. edit. Lips.) ὅτι τὸ πομφύσσει κατὰ συνέθεσιν
πομπνύειν ἢ ποίησις λέγει· ὁ γίνεται ἀπὸ τοῦ πομῦ, πομῦ, ὡς αἰὼ
αἰῶν, κινῶ κινῶ· καὶ ἐν συγκροτῇ πνύω καὶ ἀναδιπλασιασμῷ πομπνύω,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ ποιπνύω· ὁμοίον δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ τὸ πρι-
φύσσω ἡγουν φρεττῶ παρὰ Ἀνάκτορον. Idem ad Iliad. β. 450. p. 255, 3.
edit. Rom. (Tom. I. p. 204, 29. edit. Lips.) γίνεται ἐκ τοῦ φρὺ τὸ φρεττῶν,

194. *Στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ
ματαίαν πορείαν* Par. A. *πᾶν θούλ-
οντος*, θρηνηνόντος τοῦ Ἀχιλλέως δηλα-
δὴ — *ναυλοχίας*, ἐστρατείας Par. G.
ἡγουν τὴν ἀποτυχίαν, *ματαίαν τὴν*
τοῦ πλοῦτον ἀπορεύαν Vind. III. *κα-
κοπαθείας* — ὁδὸν Pal. 40.

195. *Καὶ τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ
βωμῷ — μεταμορφωθείσαν ὑπὸ Ἀρ-
τέμιδος εἰς γραῖαν* ἢ *γραῖαν σφα-
γείων*, ἐν σφαγαῖς γηρασασαν Par. A.
καὶ ἀφανῆ, ἀφαντον γενοῦσαν, ὑπὸ
τῆς Ἀρτέμιδος μεταβληθείσαν Par. C.
ἀφανισθείσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ — *κατὰ
τὸ — μεταποικηθείσαν* Vind. II. ἀπὸ
κοινοῦ τὴν ἀφανῆ γενομένην, ἡγουν
τὸ πρόσσωπον — *μετηλλογμένην* Vind.
III. *ἀλλοιωθείσαν* Pal. 40.

196. *Τὴν γενηρακίαν ἐν τοῖς
σφαγαῖς* ἢ *τὴν μεταβληθείσαν εἰς
γραῖαν* διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι ὑπὸ
Ἑλλήνων — *τῶν σφαγίων καὶ τῶν
χειρὶβαν πλησίον* Par. A. εἰς —

ἀπὸ κοινοῦ τὸ στένοντος, ἢ τὴν Ἰφι-
γένειαν τὴν οὖσαν πέλας τῶν σφα-
γιασθησάνων, ἢ δὲ Ἀχιλλέως πέλας ὧν
ἔνθα εἰς αἰμάγια καὶ τὰς θυσίας
ἔπολε ἢ Ἰφιγένεια, ἀναιρούσα τοὺς
Ἕλληνας Par. C. τὴν Ἰφιγένειαν —
θυσιασθησίων Vind. II. τῶν ἐπ' αὐτῇ
θυσίων — *σφαγιασθησάνων*· *θυσίων*
ἐκ παραλλήλης θυσησίων — *ἐκείνην
οὖσαν* Vind. III.

197. *Καὶ τὸν
παμφλάζοντος Λίδου πλησίον ἐκ τῶν
βυθῶν τῇ φλογὶ* κρατῆρα δὲ *Λίδου*
λέγει τὸν Λέβητα, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν
κατασφραγισθῆναι τοὺς ξένους Par. A.
ἡγουν τοῦ θανάτου τοῦ — *καίωσιν*
τῆς φλογὸς οὕσης δηλαδὴ Par. G.
βράζοντος — *διὰ τῆς* Vind. III.

198. *Τὸν κρατῆρα Λίδου πλησίον,
ἀπὸ κοῖνου λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς αὐ-
τὸν τοὺς ξένους κατασφραγισθῆναι*
ὡς καὶ κρατῆρα ἢ Περσεφὼν εἶπει
νεκρῶν Par. A. ἢ *Περσεφὼν φυ-
σῆσι, πληρώσει ἀνθρώπων* Vind. II.

σάρκας λιβητίζουσα δακτυλοβύλα.

Χώ μὲν πατήσας χώρον αλώων Σκύθην, 200
εἰς πέντε πον· πλειῶνας ἡμεῖων λέχους.
οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν τοῦ προμάντιος Κρόνου
σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,

φάσσω, καθ' ἃν ἀνδιπλασιασμῷ φάσσω, καὶ τροπῇ τοῦ δαπέδος καὶ ἐπενδύσει τοῦ ὁ περιβάλλοντος οὗτω σκευωρήσεται καὶ τὸ πολυφύσσεν ἀντὶ τοῦ φασσῶν. De hoc verbo Vid. Interpp. ad Hesych. h. v. Blomfield. ad Aeschyl. Sept. 286. et Meineck. ad Euphor. fragm. p. 156. φάσσω Par. A. B. et 7 in antiquis exemplaribus, ubi 7 adscribi solet, saepissime permutantur.

202. προμάντιος. Haec forma in Lycophrone praeferrenda. Tuentur eam Par. ABCFL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Edit. Ald. Basil. I. et ex his reliquae omnes, excepta Sebast. in προμάντιος Par. DEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et edit. Sebast. — Κρόνου. Ad aram Saturni. Haec erunt Interpretes, cum illud Homericum (Iliad. β. 309.) τὸν δ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦας φάσσει, de loce intelligendum esse viderent. At Lycophron fortasse in Cypriis carminibus, quorum imitatio etiam ex his, quae statim de Graecorum expeditione in Mysiam atque de Telepho leguntur, manifesta est, hanc rem aliter quam apud Hesperum narratam invenerat. Addam locum ex Proci Excerptis: Καὶ μετὰ ταῦτα συνελάρτες εἰς Αὐλὶδα δύουσι: καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γεγόμενα δεικνύται, καὶ Κάλυξ περὶ τὴν ἀποβησομένην προλέγει αὐτοῖς. Ἐπειτα (hic incipere quintum Cypriorum librum indicat) littera ε apposita in Codd. Neap. in Bibl. Francisci Tacconi) ἀναχθέντες Τευθραϊνὴν ἀροσίχουσι καὶ ἰσάνην, ὡς Ἴλιον, ἀπόρουν. Τῆ-λερος δὲ ἐκβηθεῖ. (sic Cod. Frano. Tacc.) Θέρσωνδρον τὸν Πολυνείκους κτείνει, καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως περῶσκειται.

203. κρεανόμου. κρεανόμου Par. J. κρεανόμον Vit. I. Mire h. l. se torat Muellerus, cum posset in optima Caeteri annotatione acquiescere: „Vatem hic vocat Saturnum, quod capiendae Troiae tempus per osten-

λέβητος — δύναι κρατήρα ἢ Περσε-
φόνη, ἢ ἡ Ἰριγένεια, φησὶν ἀν-
δραίων Vind. III. ἢ Ἰριγένεια —
δρητῶν Pal. 40. 199. Τὰς σάρ-
κας εἰς λέβητα βάλλουσα — τῇ μα-
γειρῇ, τῇ ἐκροτονίᾳ Par. A. βρά-
ζουσα Par. C, ἐβρῶσα (sic) λέβητι,
καλούσα — μαγειρικῇ τέχνῃ, ἐκρο-
τονίᾳ Vind. II. ὡς εἰς λέβητά κατα-
κόπτουσα, ἐβρῶσα, ἦτοι κοπῇ ἢ μα-
γειρικῇ τέχνῃ Vind. III.

200. Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεύς ἐνδία-
φύρει εἰς τὸν χώρον — θορνῶν —
τὸν Σκύθην Par. A. θορνῶν, κοπτό-
μενος Par. C. ὁ Ἀχιλλεύς κατοική-
σει θορνῶν Vind. II. Ἀχιλλεύς δια-
φύρει τὸν τόπον θορνῶν — γῆν
Σκυθικὴν Vind. III. 201. Εἰς πέν-
τε χρόνους καὶ ἐνιαυτοὺς πλειῶν
δὲ ἢ εὐδαιεῖ. ἐπιδυμῶν λέχους, τῆς
Ἰριγένειας Par. A. ἐνιαυσίους — ἐπι-
δυμῶν τῆς ποσῆος τῆς Ἰριγένειας

Vind. II. 202. Οἱ δὲ παρὰ τὸν
βωμόν τοῦ προμάντιος αὐτοῖς
τὰν ἀπαιτῆ χρόνον, τῆς Ἰλίου πορ-
θείσεως ἐν Αὐλίδι — ἢ τοῦ ἀρχαίου,
ἢ τοῦ φοβεροῦ. Λέγει δὲ τὸν δρᾶ-
κοντα Par. A. Τοῦ πρὸ τοῦ τὸ ἐν
Δελφοῖς μαντεῖον ἐχοῦτος καὶ προ-
μαντευομένης τινὲς τὸ Κρόνον ἀντὶ
τοῦ Κρονίδου φασὶν Par. B. τὴν θυ-
αίαν τοῦ ὑπάρχοντος δηλαδὴ καὶ
προπροφῆτου, ἦσαν τοῦ Κρονίδου
Διὸς Par. C. Οἱ Ἕλληνες ἐν Αὐ-
λίδι — τοῦ Διὸς Vind. II. Οἱ Ἕλ-
ληνες δύντες ἐν τῇ Αὐλίδι, ἰδόντες
τὸν δράκοντα τὸν τοὺς στρουθοὺς
φαγόντα σὺν τῇ μητρὶ — τοῦ πρώ-
τον μάντιος, τοῦ Κρονίδου Vind. III.

203. Σὺν τῇ τῶν τέκνων μητρὶ —
μικρῶν — τοῦ τοῦς νεοσσῶς τῆς
στρουθοῦ, καὶ αὐτῇ τῇ στρουθὸν
φαγόντος δράκοντος Par. A. αὐτῶν
τῶν νηπίων δηλαδὴ, ἦσαν τῶν

ἔρχων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγόν,
στερῆδ' ἐνοπλίσουσιν Ἀλέναις πλάτῃν,
σσιτῆρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφάλτῃν ἀνευάζοντες, ὧ ποτ' ἐν μυχοῖς,
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδαῖον θεοῦ,
Ταύρω κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται

205

tum Graecis praedixerit; vocat etiam carnivorum, poetico more, quasi ipsae in serpentem se verterit, et quod iuxta aram eius contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curaverit." — 204. ἔρχων] ἔρχον Par. A. ἔρχου Par. K. — 205. ἐνοπλίσουσιν] ἐνοπλίζουσιν Vind. II. ἐνοπλίζουσιν Par. J. et Vit. II. — Ἀλέναις πλάτῃν Rehd.

206. τῶν πάροιθε] τὸν πάροιθε Vind. IV. πάροιθεν Neap. III. — πημάτων] illius acerrimae stragis, quam Graeci, Mysiam devastantes, a Telophō, Herqulis filio, perpassi sunt, usque dum Bacchus illius furum rem compesceret. Haec fabulam e Cyclicis poetis (οἱ νεώτεροι ποιηταὶ) referunt Schol. min. ad Iliad. α'. 59. Eustath. ad eund. l. p. 46, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 41, 1. edit. Lips.) Paus. IX. 5, 14. Tzetz. Anthem. 269. ibiq. Iacobs. — 207. ἀνευάζοντες] Librarij variis vitiis hunc locum inquinaverunt: ἀνευάζοντες Par. C. et Neap. III. ἀνεβάζοντες Par. G. Vind. IV. et Vit. III. ἀνευαζόντες Pal. 40. et Rehd. αὐδάζοντες Par. J. altera lectione in margine apposita.

208. Δελφινίου] Vid. Hymn. Homeric. in Apoll. 495. ibique Aenotac Ilgenii p. 341 sq.

στρουδῶν — κρυβόρου Par. C. τῶν αἵμασι: αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ μὴ ἀπο-
στρουδῶν ἔναιεν — ἐκ τοῦ κρυβό-
ρου δράκοντος Vind. II. αὐτὴν — ἡ
στρουδῶν κρυβῶν (leg. μικρῶν) με-
ριστοῦ, τοῦ δράκοντος τοῦ φαγοντος
Vind. III. 204. Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον
δοκούς ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης: νῦν
δὲ περὶ τῆς στρατείας, ὃ ἐστὶν δευ-
τεροῦχος — ὁμοσάντες τὸν ζυγόν
Par. A. ἐκ δευτέρου Par. C. τὸ δεύ-
τερον ζυγὸν ποιήσαντες Vind. II.
πρότερον ὁμοσαν ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ
τῆς Ἑλένης: δοκούς ποιήσαντες, ἀνύ-
σαντες βεβαίωσιν, δοκὸν Vind. III.
πρῶτον δοκὸν ἐπάτησαν οἱ Ἕλληνες,
ὅτε ἠρπάγη ὑπὸ Θησέως: δεύτερον
δὲ ἐν Δολίχῳ, ὅτε διαγθέντες ὑπὸ
Τηλέφῳ ἐκείσε παρεγένοντο Pal. 40.
206. Ἀντὶ τοῦ ἐνοπλίσουσιν ἡ ἐναρ-
μόσουσιν ταῖς χερσὶν εἰσεσάν, κα-
πλασάν Par. A. ἀφείλεν εἰπεῖν
τὴν χεῖρα: ἐνοπλίσουσιν ἐν ταῖς στεφ-
φαῖς πλάταις, ἥτοι κώπαις Par. B.
ἀρματεύουσιν (sic) χερσὶν ἀπὸ μέ-
ρους τοῦ πᾶν Par. C. πλέουσιν — ταῖς
χερσὶ κώπῃν Vind. II. στερῆαν — λη-
φοντες (sic) οἷς ὄπλον χερσὶ κώπης
Vind. III. ἰσχυρὰν παρωσμενέουσι
Pal. 40. 206. Τὸν Διόνυσον, ὅτι
αἵμασι: αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ μὴ ἀπο-
λέσθαι ἐν Μυσίᾳ — τῶν πρῶτων βλα-
βῶν Par. A. βοηθόν ἐν Μυσίᾳ γὰρ
ἔσωσεν αὐτοὺς Par. C. τὸν Διόνυ-
σον — πρότερον: τῶν ἐν Μυσίᾳ —
καὶ τῶν βλαβῶν τῶν γενομένων
Vind. III. 207. Τὸν σφαλῆνα
ποιήσαντα τὸν Τηλέφῳ — ἀνυμνούν-
τες: ὅτινι ποτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις
Par. A. γεραίροντες — καὶ μυστικοίς,
κρυφίοις Par. C. καταλύτην ἰσχυ-
ρην ποιήσαντα — τῷ Διόνυσῳ Vind. II.
τοῦ Τηλέφῳ καὶ τὸν ἐμποδιστῆρα —
ἀνευφημοῦντες — τῷ ταυρομορφοῦ
Vind. III. τὸν ἀφῆλντα Τηλέφῳ
Pal. 40. 208. Παρὰ τὰ σπήλαια
τοῦ Ἀπόλλωνος: Δελφίνιος δὲ
ἐκλήθη, ὅτι ὄχουμένος δελφίνι ἀπὸ
Ἀήλου εἰς τὴν Πυθῶν... ἐπιπερ-
δοῦς θεοῦ Par. A. τόπον δηλαδὴ
ἦγον τῆς Φωκίδος — τοῦ κέρου
ποιούντος διὰ τῶν χρησμῶν Par. C.
ἥτοι τοῦ Ἀπόλλωνος — εἰς τοὺς ἐν-
δοτέρους τόπους τοῦ θυσιαστηρίου —
ἐπίδμετον Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπιπερδοῦς
Vind. II. 209. Τῷ Διόνυσῳ μυ-
στικῶς θυσίας καταρξεται Par. A.
τελέσει πρῶτος Par. C. ταυρομόρφῳ
Pal. 40.

ὁ χιλιάρχος τοῦ πολυρράστου στρατοῦ. 210
 ὃ θυμάτων πρόσκαιον ἐκτίμων χάριν
 δαίμων Ἐνόρχης Φηγαλεύς, Φανστήριος,
 λέοντα θοίνης, ἕγχος ἐμπλέξας λυγαίς,
 σχήσει, τὸ μὴ πρόρριζον αἰσιῶσαι στάχυν.

210. πολυρράστου] Dux illius exercitus, cuius principes coniuraverant, se non prius e bello redituros, quam infestam illam urbem funditus delerissent. Haec res, quam veterum testimonia satis comprobant, lectionem, quam alteri praetulimus, indubitatam reddit. Est enim h. l. duplex omnino lectionis varietas: πολυρράστου Par. ACF. Neap. III. et Vind. III. πολυράστου Par. HJ. πολυρράστου Par. BEL. Ciz. Pal. 40. et Rehd. πολυραίστου Par. DGK. Neap. I. II. Vind.

IV. Vit. IH. πολυράστου Vit. I. πολυράστον Vind. II. Vit. II. Alteram, πολυρράστου, habent Edit. Basil. I. Steph. et utraque Potteri; πολυρράστου Aldina, Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. Praeterea hunc locum tetigit Eustath. ad Iliad. β. 760. p. 338, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 274, 34. edit. Lips.).

212. Φηγαλεύς] Sic Par. BDEFGJKL Neap. I, III. Vind. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. — Φηγαλεύς Par. A. Vat. 1307.

Vind. III. et Edit. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Φηγαλεύς Par. CH.

Φηγαλεύς Vind. II. Vit. I. Φηγαλεύς Neap. II, et Edit. Ald. Basil. II. Par. H. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praetulissem lectionem Φηγαλεύς, praesertim ob locum Pausan. VIII. 39, 6. ubi Bacchi templum apud Phigalenses commemoratur, si per metrum hoc fieri licuisset. Vid. Rhiani locum apud Steph. Byzant. s. v. Φηγάλη, et Pausan. VIII. 42, 6. De nomine Φηγαλεύς haec habet Eustath. ad Iliad. η'. 60. p. 664, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 141, 34. edit. Lips.) ὑπονοεῖται δὲ καὶ ἀλληγορίαν καὶ ὁ Φηγαλεύς Διόνυσος· σὴ· φηγὴ παρανομεῖσθαι δὲ τὰς ἀναδενδράδας ἀρπύλλους. — Φανστήριος] Vid. Pausan. VII. 27, 3. τοῦ δὲ αἰσους τῆς σωτήρας ἱερὸν ἀπαντικῶν Διονύσου Δαμπτήρως ἐστὶν ἐπὶ κλήσιν· τούτῳ καὶ Δαμπτήρια ἑορτὴν ἔχουσι, καὶ θεοῦς τε ἐς τὸ ἱερὸν κομίζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ οἶνου κρατήρας ἰστιάων ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν. — 213. λέοντα θοίνης] Solus Neap. III. haud inepta varietate: λέοντος οἶνης. — 214. αἰσιῶσαι] Vid. supra ad v. 71. αἰσιῶσθαι Neap. III. cum glossa ἀφανίσασθαι. — στάχυν] γένος Par. K.

210. ὁ χιλιάρχος, τῷ τελείῳ ἀρι-
 θυμῷ — τοῦ τὰς πόλεις φθείροντος Par. A. ὁ τῶν χιλίων ῥῆων ἄρχων — τοῦ
 φθείροντος τὰς πόλεις Par. C. ὁ Ἀγα-
 μέμων — τοῦ πολὺ φθείραντος, πο-
 λυφθόρον Vind. II. 211. ὡταὶ
 Ἀγαμέμνονι πρόσφατον· οὕτως γὰρ
 φησὶ τὸ πρόσκαιον· ἀνταρρέ-
 χων Par. A. ἀποδίδους καὶ τὴν ἁ-
 μαρτήν Par. C. φῆνι Ἀγαμέμνονι
 πρόσφατον, νεορᾶν — ἦτοι παρῆχων
 Vind. II. 212. Ὁ Διόνυσος, ὅτι
 μετὰ δοξήσεως αὐτοῦ τελεῖται τὰ μυσ-
 τήρια — ὁ Διόνυσος ἐν Φηγαλίῳ (sic)
 — ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων
 ἄγεται αὐτῇ τὰ μυστήρια Par. A. ὁ

θεός, ἥγουν ὁ Διόνυσος· ὁ δοχρησι-
 πός, ἡ δ' ἀμπελοργός, ἡ δ' αἰσχυρός
 — ὁ εἰς θεῶν ἀλλομενός — ὁ μετὰ
 φωτῶν ὑμνούμενος Par. C. ἐπιτίθον
 τοῦ Διονύσου — Διόνυσος, ὅτι μετὰ
 φανῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ
 τούτου μυστήρια Vind. II.

213. Ὡς λέοντα, τῆς τροφῆς ἣ
 εὐωχίας· λέπει δὲ τὸ ὡς· καὶ λέγει
 τὸν Τῆλεφον· τὸν πόδα ἐμπλακεῖς
 κλήμασιν, κλάδους φρεσὺ Par. A.
 συμποδίσας κλάδους Par. C. κυρίως
 τὸν Τῆλεφον· εὐωχίας — τὸν πόδα
 συνδύσας τοῖς κλήμασι Vind. II.

214. Ἐμποδίσαι — ἐκ ῥιζῶν ἀφα-
 νίσαι· στάχυν· λέλειπε τὸ ὡς, 3^α· ἡ,

κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίας γνάθοις.

215

Λεύσω πάλοι δὴ σπείραν ὀλκαίων κακῶν,
σύρουσαν ἄλμη καὶ φοιζούσων πάτρῃ
δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.

Ὡς μὴ σε Κάδμος ὤφειλ' ἐν περιφύτῳ
Ἰσση φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην,

220

215. κείροντ' ὀδόντι] Explicat Eustath. ad Iliad. α'. 598. p. 160, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 130, 46. edit. Lips.) καὶ παρὰ Λυκόφρονι δὲ τὸ λέοντα κείροντα ὀδόντι καὶ γνάθοις λήιον, ἐμφαίνει γοργῶς, οὗτο ὁ Τηλέφος ὁμοίως ἦν καὶ λέοντι καὶ σὺ δέ· λέων γὰρ οὐ κείρει λήιον.

216. λεύσω] Par. KL. Vit. I. II. Ciz. Rehdig. λεύσω Vind. III. λεύσω Par. ABCDEFGHJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et edit. Ald. — πάλοι δὴ σπ. ὀλκ. κακ.) iam obversatur vaticinantis animo ultir Graecorum classis, calamitates et exitium patriae allatura. De hoc usu particulae πάλοι vid. Valcken. ad Hippol. v. 1085. ὀλκαία κακὰ sunt naves perniciosae. — 217. καὶ φοιζούσων] Vit. III. καὶ φοιζούσων Par. ACG. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. Reliqui omnes vitiose καὶ φοιζούσων, quod ob metrum ferri nequit. Poeta fortasse Aeschylī locum imitatus est, in Eumenid. 402. Well. ἡ καὶ τοιαύτας τῶν ἐπιφοιτῶν φυγὰς; — 219. ὡς μὴ δέ Par. G. Vind. IV. Vit. III. — ὤφειλ' ἐν] aberrarunt librarii scribentes: ὤφειλε περιφύτῳ Par. H. ὤφειλλ' ἐν Par. A. ὤφειλε περιφύτῳ Par. C. ὤφειλ' ἐν Vind. II.

220. Ἰσση] Codices vitiose: Ἰση Par. BG. Vind. IV. Ἰση Vit. III. De hoc antiquo insulae Lesbi nomine vid. Eustath. ad Iliad. ι'. 129. p. 741, 35. edit. Rom. (Tom. II. p. 246. ult. edit. Lips.) ἐπὶ Ἰσσίον καὶ ἐπὶ Ἰμερτῇ καὶ Πελαγία ἡ αὐτὴ Λέσβος ἐκλήθη ποτὲ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, καὶ οὗτοι ἀπ' αὐτῆς τὰ Λεσβιακά περιφέρονται, περὶ ὧν πολλοὶ ἔγραψαν, καὶ οὗτοι, ὥσπερ Λέσβος, οὕτω καὶ Ἰσσα ἡ αὐτὴ νῆσος ἐκ μῶς τῶν περὶ αὐτὴν πάντα πόντων, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει. Idem ad Dionys.

ὡς στάχυν Par. A. κρατῆσαι Par. C. ἀφανίσσεσθαι Neap. III. καλύσει — συρφετον· ἐξ αὐτῆς ἀνασπᾶσθαι τῆς ῥίξης — ἀφανίσαι, ἥτοι τοὺς Ἕλληνας Vind. II. 215. Κόπτοντα τῷ ὀδόντι — λαφυστούσας, ἀφανιστικαῖς — στίομασι Par. A. ἦγουν τῷ φασγάνῳ θορῶν, τροπικῶς· σιαγός, ἦγουν παντοίας πανοπλῆς Par. C. κόπτοντα τὸν Τηλέφον — ἀφανιστικαῖς, μεγάλας σιαγός Vind. II. τροπικαῖς Pal. 40. 216. Περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς Τροίαν τῶν Ἑλλήνων — συναγωγὴν, ἥτις συνίσταται ἐξ ἐκατὸν ἀνδρῶν, φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον. ἡ οὖν σπείρα καὶ ὁ γυλάχρος· τῶν πλοίων· παρὰ τὸ ἔλκεσθαι Par. A. ὀλεσθῶν Par. C. προσρᾶ συναγωγὴν πλοίων· ἐκ τοῦ ἔλκε, τὸ σείρω Vind. II. τάξιν, συστορῶν — μεγάλων Pal. 40.

217. Σύρουσαν τὴν θαλάσσην, καὶ ἀπειλούσαν· λέγει δὲ ἐμπρησμόν

Par. A. ἐν τῇ θαλάσῃ — καὶ ἐπείρουσαν Par. C. ἐλκομένην — θαλάσσαν (sic) ἡχοῦσαν, ἐπαπειλούσαν Vind. II. συρμένην, συρρίζουσαν τὴν πατρίδα Pal. 40.

218. Φοβεράς ἀπειλὰς τὰς διὰ πυρός Par. A. ἦγουν σφαγὰς καὶ αἰχμαλωσίαν — ἦγουν τὴν διὰ πυρός τέλειον ἀφανισμόν Par. C. τὰς διὰ πυρός, καυστικὰς Vind. II. καὶ πυρόπολιν Pal. 40.

219. Ὅπως μὴ σε ὁ Ἑρμῆς· ἀντὶ τοῦ Κασμίλου· τούτου γὰρ νιδὸς ἐγένετο· Πρύλλης· ὤφειλεν ἐν τῇ περιφύτῳ νήσῳ Λέσβῳ Par. A. ἀποστροφή πρὸς τὸν Πρωταν· νήσῳ τῇ περιφύτῳ κυκλόθεν τῇ θαλάσῃ Par. C. εἶθε — τοῦ Κασμίλου, τοῦ Ἑρμού — τὴν Λέσβον νῆσον Vind. II. 220. Νῆσός ἐστιν, ἡ οὖν λεγομένη Λέσβος· γεννησάι — τῶν Ἑλλήνων ἀδελφόν Par. A. τῇ Λέσβῳ, ἦγουν τῇ Μικυλῇ — τέξαι, γεννησάι — πολεμίων,

τέταρτον ἐξ Ἀτλαντος ἀθλίου σπόρον,
τῶν αὐθοραΐμων συγκατασκάπτῃν Πρύλιν,
τόμουρε πρὸς τὰ λῦστα νημερτέστατε.
μὴ δ' Αἰσάκειον δύμδος ὤφειλεν πατὴρ
χρησμῶν ἀπάνσαι νυκτίφοιτα δέσματα,

225

Perieg. v. 536. p. 210, 22. edit. Bernh. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ (scil. ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τὸν ὄνομα) καὶ Λυκόφρων αὐτὴν Ἰσσαν ἐκάλεσε· μία γὰρ καὶ ἡ Ἰσσα τῆς αὐτῆς πενταπόλεως. Cf. *Diod. Sic.* V. 18. *Strab.* I. p. 160. edit. Tzschuck. Steph. Byz. h. v. *Hesych.* et *Favorin.* v. Ἰσσα.

221. ἀθλίου σπόρον] Par. ABCFHJL. Neap. I. II. III. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. ἀθλιον σπόρον

Par. DEGK. Vind. II. IV. Vit. III. ἀθλιον σπόρον Vit. II. σπόρον Rehd. Vitiōsam lectionem ἀθλίου σπόρον, quā nullus Cod. exhibet, ex Aldina receperunt Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Reichard. et Sebast. — 222. τῶν] τὸν Par. B. et Pal. 40. — συγκατασκάπτῃν] Apte annotavit Potterus ad h. l.: „Cognatorum eversorem; comparatione a moeriorum subversione sumta, qua metaphora usus est etiam Euripides, *Orest.* 733. (725. Pors.) συγκατασκάπτους ἂν ἡμᾶς, κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων· ubi Scholiastes: τὸ κατασκάπτειν, κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐν ταῦτα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται.“ Πρύλιν] Vulgatam tuentur Codd. omnes, exceptis Vind. II. Vit. I. et Ciz., qui Πρύλιν, fortasse e glossa versus sequentis petittum, exhibent. Vid. Schol. Cod. Par. A.

223. τόμουρε] *Hesychius*: τόμουροι· προφήται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, διάκονοι. *Eustath.* ad *Odys.* π'. 408. p. 1806, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 129, 8. edit. Lips.) ὅρος γὰρ κατὰ τὸν Γεωργίον Τόμουρος, οὗ δ' κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν Λαδώνῃ κατὰ Θεσπρωτίαν· ἐξ οὗ τόμουροι, οἱ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται Λιός ἀνικτοπόδες χαμαιεύνται, καὶ αἱ μαντεῖαι τόμουραι — τοῖς δὲ ἡθεῖσαι τοκούρις καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνονομάζεται τόμουρος νημερτέστατος, ἦγουν ὁ τὸ μὴ ὄν ὁρῶν μαντικῶς. Idem ad *Odys.* ξ'. 327. p. 1760, 45 — 49. edit. Rom. (Tom. II. p. 72, 34 — 38. edit. Lips.) Cf. *Strab.* VII. §. 11. p. 473 sq. edit. Tzschuck. *Ezech. Spanh.* ad Callim. *Hymn.* in Del. 94. p. 461 sq. *Valcken.* Distrib. in Eurip. p. 171. a. — 224. δύμδος] οὐμός Par. BH. Vind. II. Vit. I. H. III. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et edit. Ald. — ὤφειλεν] Par. ABDEFJ. Neap. III. a prima manu, et Paraphr. Vatic. ὤφειλε Par. CH. Neap. I. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. — ὤφειλε Par. GKL. Neap. II. Vind. II. III. IV. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast.; reliquae omnes recte ὤφειλεν. — 225. νυκτίφοιτα] νυκτίφοιτα Par. K. νυκτίφοιτα Vit. I. Imitatio

ἦγουν τῶν Ἑλλήνων ὀδηγόν, ἐρημνέα, διὰ τοῦ δονοῦ ἵππου Par. C. Λέσβα — τῶν Ἑλλήνων· λέγει δὲ τὸν Πρύλιν Vind. II. 221. Τέταρτον ἐκ τοῦ Ἀτλαντος ταλαιπώρου υἱόν Par. A. διὰ τὴν κακίαν τοῦ Πρύλιν τὸν Ἀτλαντα ἀθλιον ἐκάλεσε — τὸν τριεξέγονον τοῦ Ἀτλαντος Πρύλιν Par. C. 222. Τῶν συγγενῶν συμπορδῆτην, υἱὸν τοῦ Ἐρμού Par. A. Τῶν Τρώων, τῶν συγγενῶν σου, τὸν συμπορδῆτην, συναφανιστήν, ἦγουν μετὰ τῶν Ἑλλήνων· ἐπὶ βουλὸν διὰ τῆς συμβουλῆς τοῦ δονοῦ ἵππου Par. C. τῶν Τρώων ἀδελ-

φῶν, ἢ συγγενῶν πορδῆτην Vind. II.

223. Μαντι, προφήται, πρὸς τὰ βέλτεστα ἀληθέστατε, Πρύλιν Par. A. μάντι, σύμβουλε, ὀδηγέ — ὠφελιμώτατα τοῖς Ἑλλήσι — νημερτέστατε Par. C. καὶ τὰ προσφιλῆ τοῖς Ἑλλήσιν Par. B. μάντι, ὁ τὸ μὴ ὄν ὁρῶν. Pal. 40. 224. Τῶν τῶν Αἰσάκου· οὗτος δὲ ἦν υἱὸς Πριάμου, μάντις Par. A. τοῦ Αἰσάκου· ὁ Αἰσάκος ἦν υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ μάντις — ὁ ξμὸς, συναλοιφή Par. C. τῶν τοῦ Αἰσάκου, ὁ Αἰσάκος υἱὸς Πριάμου — Ἰωνικῶς· ἦτοι ὁ Πριάμος Vind. II. 225. Τῶν χρησμῶν

μῖα δὲ κρίναι τοὺς διπλοὺς ὑπὲρ πατρὸς
μοῖρα, τερπύσας γυνῆ Ἀηκκαίῳ πυρὶ,
οὐκ ἂν τοσῶνδε κῆμ' ἐπέκλυσαν κακῶν.

Καὶ δὴ Παλαίμων δέρεται βραρυοκτόνος
ζέουσαν αἰδυίῃσι πλεκτανοστάλοισι.

230

loci Aeschylei in Prom. 660. Well. ἔτην γεγωνεῖν νυκτίροισι' ὄνειράτα, Tzetz. Antehom. 40. ὄνειροι ἡρόφατοι. — δέματα] δέγματα Par. B.

228. οὐκ] οὐκ Neap. III. et Par. C., in quo tamen \bar{z} ab eadem ma-
nu, quae Scholia adscripsit, minio additum est. — τοσῶνδε] Haec
lectio ab altera, quam Codd. h. l. praebent, τοσόνδε, ita differre vide-
tur, ac si dicas, tantorum malorum, et tot malorum fluctus, h. e. mul-
titudinem. Quod posterius licet similibus poetarum locis (cf. Soph.
Oedip. Col. 1514. Herm. Aeschyl. Pers. 425. Well. et Lycophr. infra
v. 812.) confirmari posse intelligerem, nolui tamen recipere, cum prius
illud gravius ac rei convenientius videretur. Spectat enim Cassandra
excidium patriae, Priami' et Priamidarum interitum, et ipsius exinde
luctuosissimam caedem; quae quidem, si quae alia, possunt ac debent
τόσα κακὰ appellari. Non enim ingenti malorum, sed ingentium malo-
rum multitudine opprimitur Troja. Valde autem cavere debemus, ne,
ut fieri solet, comparatione similium locorum ad optimarum lectionum
interpolationem temere abutamur. Has, quas dixi, lectiones Codd.
mei ita exhibent: τοσῶνδε Par. ABCEFHL. Vind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40.

et Paraphrasis Vaticana; τοσῶνδε Vind. II. et Vit. II. τοσόνδε — κακῶν
Par. K. Vat. 1307. et Ms. Canterl. τοσῶνδε — κακόν Par. DG. Vind. IV.
et Vit. III. Edit. omnes τοσῶνδε — κακῶν. — ἐπέκλυσεν] solus Par. K.
et edit. Paris. II. reliqui libri tam scripti quam impressi omnes ἐπέ-
κλυσε. — 230. αἰδυίῃσι] αἰδυίῃ Par. DG. Neap. III. Vind. II. IV.
Vit. II. III.

ἀποδῆσαι νυκτερινὰ φόβητρα Par. A.
ἐπὶ δὲ θῆναι δηλαδὴ τῶν κρίσεων,
ἀποδοκιμασίας — τὰ ἐν τῇ νυκτὶ γε-
γόμενα Par. C. μαρτυριῶν ἀπο-
διῶσαι τοὺς ὄνειρους τῆς Ἑκάβης —
φαντάσματα νυκτερινὰ, φόβητρα
Vind. II. 228. Μῖα μοῖρα, ἐν
δαντέῳ κρίναι τὸν τε Πάριον καὶ
τὴν Ἑκάβην Par. A. ἀφανίσαι, διέ-
σαι Par. C. Ἀλλ' ὥφειλε τὴν Ἑκά-
βην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον — (in marg.
εἶδε ἔκρυψε αὐτοὺς ἐν μῇ μοῖρᾳ
τὸν Πάριον καὶ τὴν Ἑκάβην) Vind. II.

227. Καύσας μέλα τῷ σφοδρῷ
πυρὶ παρὰ τὸ ἐν Ἀήμῳ πυρίον
τοῦ Ἡράκλειου Par. A. ἐπειδὴ γὰρ
ἐν πυρὶ ἔμελλεν ἀφανισθῆναι τὴν
Τροίαν ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀλεξάνδρου,
ἐπείπευ κατακαυθῆναι καὶ τὸν τεχνό-
τα καὶ τὴν τέχνησαν, οὗ καὶ ἡ Ἑκά-
βη δαλὸν ἔμπυρον ἔδοξε καὶ ὄναρ
γενεῖν Par. C. ἐν ἐντὶ δαντέῳ καυ-
σας μέλα — τῷ σφοδρῷ ἐν γὰρ Ἀή-
μῳ ἐφάθη πρῶτον τὸ πῦρ Vind. II.
ἔχον ἐντὶ δυνάμει, ταυμ Pal. 40.

228. Οὐκ ἂν τοσούτων τὸ κῆμα
κατεπόντισε κακῶν Par. A. εἰ κατε-
κῶσθ' Ἀλέξανδρος — τοσούτων τρι-
χυμῶ ἦλθε τῇ πατρίδι Τροίᾳ δη-
λαδὴ Par. C. ἐλλειπτικῶς ἐὰν ταῦτα
τα ἐγένετο (sic). — βλάβη — ἐρ-
θισσε Vind. II. δεικνὺς κατακλυσμοῦ
ἐξεγύθη καὶ ἡμῶς κατεπόντισε Pal. 40.

229. Ὁ Μελέαγρος, ὁ μάντις τῆς
Ἰνούς ὁ υἱός, βλάπεται ἐπειδὴ κατὰ
τὴν χρησμὸν ἐπὶ τοῦ βαμοῦ αὐτοῦ
βρέφη ἐδυόσιασεν Par. A. ἔχον ἢ
τῆς Τενέδου θάλασσαν, ἐνθα ἔδυσεν
τῷ Παλαίμονι βρέφη — ἀπὸ γὰρ τοῦ
Παλαίμονος τὴν θάλασσαν ἐκύλευσε
Παλαίμονα Par. C. υἱός Ἰσπεδιδό-
νος, μάντις ὁ τῆς Ἰνούς Μελέαγ-
ρος βλάπει — βρέφη γὰρ αὐτῷ ἔδυσεν
Vind. II. 230. Εἶδος ὀργῆς ἔ-
γει δὲ τὰ πλοῖα — πολυκύποις, ἐν
μεταφορᾷ τῶν τοῦ πολυκύποις πλε-
κτανῶν Par. A. στενοθυμένῳ κατὰ
Ἑλλήνων, ταῖς ἐστολισμέναις τοῖς
σφαιρίοις Par. C. γυνὴ πολυκύποις
Neap. III. ἀναφράζουσαν — ὀργίζουσαν.

γραῖαν ξύνεινον Ὀγένου Τιτηνίδα.

Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ φαίνεται τέχνα,
στεφρῶ τυπάντων κλειδας εὐάρχου μύλα,
τὰ πρόσθεν ἀλλήτηρος ἐκπεφυγῶτα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφόρους ῥιφάς,

235

231. ξύνεινον] Sic Par. AE. Vat. 1307. Vind. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic.; praeterea Editt. Basil. I. Steph. Potter. utrque et Sebast. — σύνεινον Par. BCDFGHJKL. Vind. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrque et Reichard. Vid. supra v. 62. 186. et infra v. 710. — Ὀγένου] Ὀγενοῦ Par. EG. Vind. II. Vit. II. et III. Vid. Hesych. v. Ὠγήν. Suid. v. Ὀγενός. Sturz. ad Pherecyd. p. 46 sq. Schaeferi Annot. in Indic. lat. ad Gregor. Corinth. p. 1051. et Herm. Opusc. Vol. II. p. 174. — 233. τυπέντια] Scaligerum τυπέντι maluisse et Meursius refert, et versio eius docet:

Iam duo necantur cum parente pignera,
humeros molari coelaca fracto ducis;

quem locum in priori versionis editione ita dederat:

Cum patre bina dissipantur pignera,
ducis molari lancinati coelaca.

Sed haec animi causa apposuisse sufficiat, cum in summo librorum consensu de vera lectione nemo dubitet. — εὐάρχου] non principis, ut Canterus vertit, sed ejus, qui faustissime bellum auspicatus est; qui, terribili hoste prostrato, belli quasi primitias morti obtulit. Paullo aliter hoc nomine usus est is, cuius persimilem locum respicit Etymologus p. 388, 42.: εὐαρχος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῶν δόρυ τοῦ Ἀχιλλεύος· καὶ γὰρ οἱ μετὰ θόλοι εὐρημιζόμενοι τοὺς πρώτους ἀντίπας εὐαρχοὺς καλοῦσι. Minus apte Eustathius ad Odyss. τ. 114. p. 1857, 62. edit. Rom. (Tom. II. p. 193, 36. edit. Lips.) Εὐηγεσία δὲ ἡ εὐαρχία, ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέσας, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμὼν· ὅθεν καὶ εὐαρχος λέγεται βασιλικὴ παρὰ Λυκόφωνα· ἐν τῷ εὐαρχῷ μύλῳ, ἡγουν γένονθαι βασιλικῇ. Hanc fabulam de Cycno eiusque interitum in octavo Cyprorum carminum libro tractatam fuisse, Procli Excerpta docent. Cf. Tietz. Antehom. v. 257 sqq. ibique not. Iacobaei. — 234. ἐκπεφυγῶτας Par. K. — 235. ψυδραῖσι] ψυχραῖσι Par. K. ψυδραῖσι Par. D. Vid. Bruck. ad Theogn. v. 124. — λαρνακοφόρους] λαρνακοφόρους Par. BCDFGKL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehdig. vitiosae; reliqui libri λαρνακοφόρους; Fabulam de Tanne et Hemitha habes apud

αἰθυσσὰ λέγεται κύκλος τὸ θαλάσσιον ὄρεον· πλοίοις ἢ σχοινοῖς Vind. II. 231. Τὴν ὁμοῦλον γραῖαν, τὴν θαλάσσιαν· ξύνεινον δὲ τοῦ Ὀγενοῦ τὴν Τηθύν· τοῦ Ὀγενοῦ· οὕτως γὰρ παλαιὶ ἐκαλεῖτο — τὴν Τηθύν· λέγει δὲ τὴν θαλάσσιαν Par. A. παλαιῶν, ἡγουν τὴν θαλάσσιαν· τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτανίδων, τὴν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς θυγατέραν Par. C. τὴν θαλάσσιαν — συγκοιτοῦ Ὀγενοῦ τὴν Τηθύν· οὕτως γὰρ ἐκαλεῖτο παλαιῶν ἡ θαλάσσιον Vind. II. 232. Καὶ δὴ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθαίρεται τέχνα Par. A. φθαίρεσθαι Par. B. ὁ Τέννης καὶ Ἡμιθέα — Κύκνω — φθαίρεσθαι

Vind. II. 233. Τῷ Ἰσχυρῷ πληγέντι μεταξὺ τῶν ὤμων τῷ Ἰδῳ τοῦ εὐάρχου Ἀχιλλεύος Par. A. Ἰσχυρῷ, τραπεῖ πληγέντι τοὺς ὤμους — τοῦ Ἀχιλλεύος, τοῦ καλῶς ἀρχόμενος Vind. II. τοὺς αὐχένους — γρόνθον Pal. 40. 234. Τῷ πρόσθεν τοῦ ἀλλήτηρος ἐκφυγῶτα Par. A. τοῦ Μόλπου, τοῦ τραγοῦδου· τὰ τέχνα τοῦ Κύκνου Vind. II. τέχνα λέγει — τοῦ συγκοινοῦτος Μέλπιδος (sic) Pal. 40. 235. Ἐκπεφυγῶτας λοδορεῖς — ἐν λάρνακι ἐφθαμένους· λέγει δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύκνου, Τέννη καὶ Ἡμιθέαν — ῥιφείς Par. A. ῥιφείς Par. B. διαβολαῖς Par. C. ψυχραῖς ψεύθεσι, κατηγορεῖς Vind. II.

ἢ δὴ πωθήσας στυγρὸς ἄρταμὸς τέκνων,
αἰθυιόθραπτος πορκίων λινάρετης,
κρηθμοῖσι καὶ φαῖβοις νηπταῖς φίλος,
χηλῶ κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς.

Panass. X. 14, 1—4. Schol. ad *Iliad.* α'. 38. et *ibid.* *Eustath.* p. 33, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 36. edit. Lips.) et Steph. Byz. v. *Τένδορ*.

236. ἄρταμος] *Eustath.* ad *Iliad.* ε'. 514. p. 577, 46: edit. Rom. (Tom. II. p. 50, 26. edit. Lips.) ἄρταμος μέντοι ἐν θεοῖν ἄλλα ὃ εἰς ἄρτα τέμνεται καὶ δαιτρίων, ὅς ἐστι χρεουργός; μάγειρος, φονεὺς, οὗ ἢ γρηγορὰ παρὰ Λυκόφρονι (vid. infra v. 327. ἄρταμος δρῶπων et v. 797. πατὴρ ἄρταμος) cf. *Etym.* M. h. v. et Pollux. *Onomast.* VI. §. 34. — τέκνων] ζυκνών *Par.* DGG. *Vind.* IV. *Vit.* III. — 237. αἰθυιόθραπτος habens *Codd.* *Par.* ACG. *Neap.* II. *Vind.* III. *Vit.* II. III. et *Edit.* *Ald.* *Basil.* I. et Steph. vitiose. — πορκίων] πορκίους vox aetas perrara, quater apud *Lycophronem* legitur (vid. infra v. 347. 596. 1217.) πορκίης αἰλῶος apud *Athen.* VII. 321, f. p. 702. edit. *Dind.* et apud *Boissac.* VII. 137. — λινάρετος *Scaligerum* maluisse *Meursius* in marg. edit. annotavit.

238. κρηθμοῖσι] *Par.* BCDGHEJKL. *Neap.* I. M. III. *Vind.* II. III. IV. *Vit.* I. II. III. *Ciz.* Pal. 40. *Rehd.* et *Edit.* *Basil.* I. Steph. *Pott.* utr. et *Sebast.* κρηθμοῖσι *Par.* AE. *Eustath.* ad *Iliad.* ε'. 557. p. 582, 15 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 53, 30 sqq. edit. Lips.) δένεται δὲ ὁ σταδμὸς, παρὶν τοιοῦτω· τὰ εἰς μὲν λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τοῦ δ, δένεται· μηνίδος, πορθμὸς, σκαρμὸς, ἰσθμὸς. οὕτω καὶ σταδμὸς. τὸ κρηθμὸς οὐ μὲν τοῦ ὀμηροῦ ὑπονηματιστικὰ βαρύνεσθαι φασὶ εἰς ἰδιότητα· ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις τοῦ Λυκόφρονος καὶ αὐτὸ δένεται. *Hesychius:* κρηθμὸν, λάχανον. In *Nicandri* autem *Theriacis* v. 909. legitur κρηθμον, ubi *Schol.* κρηθμον δὲ τὸ λάχανον λέγει. Aperte mendosum est, quod *Alcina* exhibet, κρηθμοῖσι, nihilominus tamen imprudenter repetitum in *Edit.* *Basil.* II. *Paris.* II. *Commel.* *Meurs.* utr. et *Reichard.* — νηπταῖς] *Par.* AH. *Neap.* III. Cf. *Nicandri* fragm. apud *Athen.* III. 92. d. p. 212. edit. *Dind.* *Hesych.* v. νηπτον. *Photius:* νηπταί, κόγχης τε γένος. *Euclides:* νηπταῖς, θαλάσσιος κόγχος. ἐκ τοῦ νέω νῶι, τὸ κολυμβῶ, νηπὸς ἰχθύος, καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ Λυκόφρονι, ὁ κοῖλος ἢ κἀνυγρος· καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς, ὁ νηπταῖς· εἰ γὰρ ἦν κατὰ τινος ἐκ τοῦ *Νηπείου*, διὰ διωρθώσεως ἀν' ἧς ἐκ τὴν παραλήγουσαν ὁ νηπταῖς. Cf. *Etym.* M. p. 604, 42. *Lectionem* νηπταῖς, quae *Edit.* omnes occupat, praebent *Codd.* *Par.* CEGJK. *Neap.* I. II. *Vind.* II. III. IV. *Vit.* I. II. III. Pal. 40. *Rehd.* *Boissac.* *edit.* *Par.* BDFL. et *Ciz.* in quo tamen cor. rectum est νηπταῖς.

239. χηλῶ τε *Vit.* I. et *Ciz.* — κατεδρύφαξε *Pal.* 40. *Rehd.* et *Edit.* *Basil.* I. et Steph.

236. Ὁ φάρερός φονεὺς, παρὰ τὸ στυγρὸν δὲ καὶ ἄλλος (*Iliad.* α'. 186.) ὁ ἄρταμος *Par.* A. μισθὸς φονεὺς, ἥτοι ὁ Κύκνος, τοῦ Τένδου καὶ τῆς *Ημιθέας* *Par.* C. Μόλπη — πεισθεὶς ὁ Κύκνος στυγρὸς φονεὺς *Vind.* II. — 237. Ὁ σὺν γὰρ αἰθυιόθραπτος — ἄλλων — ὁ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀγρευθεὶς *Par.* A. εἶδος ἀπὸ αἰθῶν; ἀπὸ τοῦ κυκρόθραπτος ἢ ἐν λίνοις καὶ διατρίοις ἀγρευθεὶς *Par.* B. ὁ δὲ ἀπὸ αἰθῶν τραπέζης εἶδος εἰπε ἀπὸ εἶδους, κυ-

πρόθραπτος — ἄλλων — ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ διατρίοις ἀγρευθεὶς *Vind.* II.

238. Λάχανον ἄγριον, ἢ ὀστράκην κοχλίας ἢ κυκλυόεις κόγχους — προσδιείριξε γὰρ μετὰ τῶν ἄλλων *Par.* A. κοχλίοις προσφιλῆς, ἢ διότι ἡτάτα τὰ ὀστρεα, ἢ διότι ἐθάρτη πλησίον τῆς θαλάσσης *Par.* C. ὀστρεοῖς λοξοῖς, ἐπικαρπύει κοχλίοις — ὁ Κύκνος *Neap.* I. II. et *Vind.* II. κόχλιοις *Neap.* III. et *Pal.* 40.

239. Χίτων, λάρνακα κατήσφαλλετο, κατέκλινεν τοὺς ὑπὸ τοῦ

σὺν τοῖς δ' ὁ πλῆμων, μητρὸς οὐ φράσας θεᾶς 240
 μνήμων ἐφετμᾶς, ἀλλὰ ληθάργω σφαλεῖς,
 πρηνὴς θανεῖται στέργον οὐτασθεῖς ἕψει.
 Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι

240. σὺν τοῖς δ' ἢ σὺν τοῖς δ' Vit. I. II. et Ciz. σὺν τοῖς δ', omisso ὁ, Pal. 40. — 241. μνήμων]. Hunc locum optime explicuit Potterus de monitore Achillis, quem Thetis filio adiunxerat, ne quem ex Apollinis filius imprudenter occideret. Cf. Plut. Quaest. Graec. c. 28. Ἀχιλλεὶ λέγεται τὴν μητέρα θεῖον ἰσχυρῶς ἀγορεύσαι, μὴ ἀνελεῖν τὸν Τένην. — καὶ παρεγγυῆσαι ἐν τῶν οικειῶν, ὅπως προσέχη καὶ ἀναμνησέχη, μὴ λάθοι κτείναντες ὁ Ἀχιλλεύς τὸν Τένην. ἐπεὶ δὲ τὴν Τένεον κατατρέχων ἔδωκε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Τένου καλὴν οὖσαν, ἀπαντήσας τε ὁ Τένης ἡμίτερο πρὸ τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἡ μὲν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ ἀνηρέθη· ὁ δ' Ἀχιλλεύς πεσόντα γνῶρίσας, τὸν μὲν οἰκέτην ἀπέκτεινεν, ὅτι παρὼν οὐκ ἀνέμνησεν. Eustath. ad Odyss. l. 521. p. 1697, 57. edit. Rom. (Tom. I. p. 432, 28. edit. Lips.) ἐδόθησαν δὲ καὶ ἄλλοις τῶν ἡρώων μνήμονες, οἷον τῷ Ἀχιλλεὶ περὶ τῆς μητρὸς, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκοφρόν. Optime etiam convenit haec explicatio mori Lycophronis, nomina propria eorum, quorum fata exponit, ubicunque fieri potest, supprimendi. — 242. οὐτασθεῖς] Sic Par. BFN. Vind. III. et Edit. omnes. — οὐτασθεῖς Par. ACDEGJK. Vind. II. IV. — Vit. II. III. et Pal. 40. — οὐτηθεῖς Par. III. Versus abest e Codd. Par. L. Vit. I. et Ciz. — 243. Μύρινα] Par. A. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. Μύρινα Par. BCDEFGHJKL. Neap. III. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utr. et Reichard. consentit Eustathius ad Iliad. β. 814. p. 351, 20. edit. Rom. (Tom. I. p. 284, 41. edit. Lips.) ἡ δὲ Ὀμηρικὴ Μύρινα κεῖται καὶ παρὰ Λυκοφρόν, λεγομένη παρὰ τῶν Τευκρῶν θυγάτηρ, γυνὴ Λαοφάνου, ὁ δὲ Γεωγράφος, μνησθέντος πού ταύτης, φησὶν ἑξ ἑκείνης τῆς Κύμης ἐβδόμηκορτα σταδία· μεγίστη δὲ τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη ἡ Κύμη ἀπὸ Ἀμαζόνων τὸ ὄνομα σχοῦσα, καθάπερ καὶ ἡ Μύρινα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Τρωικῇ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ Βατιέᾳ· ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ Γεωγράφου οὐκ αὐτὴ ἐκεῖνη ἡ Ἀμαζὼν Μύρινα διωκόμενος, ἀλλ' ὁ τύμβος αὐτῆς, οὗ δύο ὀνόματα, ἡ Βατιεῖα τοπιζόν, καὶ ἡ Μύρινα, ἐκ τῆς κειμένης Μυθῆνης ἐν τῇ Βατιέᾳ. Et paullo post: ἱστορεῖ δὲ καὶ πόλιν Αἰολικὴν εἶναι, τὴν ἀνωτέρω λεχθεῖσαν Μύριναν, τὴν ὁμωνύμου τῇ ἐν τῇ Τρωικῇ πεδίῳ κειμένη Μυρύνῃ, ἣτις ἐν ἀπλότῃ μὲν γράφεται τοῦ Αἰ. φηλῶν δὲ εἶναι τὴν ἢ κατὰ τὸ Ἡῶνα καὶ Κόρινθα. Melius tamen scribitur simpliciter, ut apud Diod. Sic. III. 55. Strab. XI. p. 505. XIII. p. 623. Cf. Tischbeck. ad Pomp. Mel. I. 18. §. 1. Vitiose Vit. I. et Ciz. Μύρινα. Intelligitur Troicum littus, ubi tumulus erat Myrinae

Τένην καὶ Ἡμιθέαν Par. A. et Vind. II. ἐκάλυψε διδόμενος — τέκνα Par. C. — 240. Σὺν τοῖς δ' ὁ ταλαίπωρος — τῆς Θείδος Par. A. ὁ γενναῖος — τοῦ Ἀχιλλεύς, ἄγουρ τῆς Θείδος — οὐχ υπομνήσας, τῷ Ἀχιλλεὶ δηλαδὴ — Θείδος Par. C. κατερικὸς Par. B. σὺν Κύκῃ καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν — εἰπὼν τῆς Θείδος Vind. II. ὁ ὁδῶλος Pal. 40. — 241. Ὁ Μνήμων, ὁ υἱὸς Κυ (sic) τὰς ἐντολὰς τῆς Θείδος· ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀπαφαιρῶν, ἀμαρτήσας Par. A.

ἐντολὰς πόδας, τοῦ υπομνήσκειν Ἀχιλλεὶ μὴ κτείνειν. Ἀπόλλωνος υἱόν, ὃς ἦν ὁ Τένης, — παρακτεῖς Par. C. ἀφράτων Ἀχιλλεύς — ἐντολὰς — λαθῶν, τῇ λήθῃ Vind. II. παρεγγυῆσας Pal. 40. — 242. Ἐπὶ στομα ἀποδαμνέται τὸ στήθος τραφεῖς τῷ ἕψει Par. A. ἐπὶ παρρησίᾳ πρὸς τῷ Par. C. ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεύς Pal. 40. — 243. Καὶ δὴ στεναίει — μὴ τῶν Ἀμαζόνων, ἀφ' ἧς τῆς ἐν Τροίᾳ καὶ αἱ παρὰ τὴν ὁρμήν Par. A. θορκεῖ — αἱ πετρώδεις, μὴ αἱ κατὰ

Ἰππων φορμαγμὸν ἥνεις δεδιγμένοι,
ὅταν Πηλεσγόν' ἄλμα λαιψηροῦ ποδὸς 245
εἰς θῖν' ἔρεισας λιοσθίαν αἶθρων λύκος,
κηρυαῖον ἐξ ἄμμοιο φοιβήσῃ γάνος,
πηγὰς ἀνοιξας τὰς πάλαι κακρυμμένας.
Καὶ δὴ καταΐθει γαῖαν δεχηστὴς Ἄρης,

Amazonis, fremens illud atque reboans equorum hinnitu atque bellico clamore Graecorum e navibus prorumpentium. — 244. φορμαγμὸν] Hanc formam, quam meliores libri tuentur, bis e Lycophrone citat Etym. M. p. 800, 38. et p. 422, 57. Cf. Herodot. III. 87. Suid. v. φορμασσομένη. Valcken. ad Ammon. p. 226. Deteriores libri φορμαγμὸν habent Par. DQ. Vind. IV. et Vit. III. φορμαγμὸν Blomfield. Gloss. in Aeschyl. Sept. 231. contra librorum auctoritatem. — 245. Πηλεσγόν' ἄλμα] Canterus: Thessalicum saltum dicit Achilles Thessali, qui tanto impetu in terram prosiliit, ut fontem indidem excenteret. Cf. Eurip. Electr. 439 sqq. — 247. ἐξ ἄμμοιο] Haec Ionica forma genitivi, qua Tragici rarissime, et, nisi egregie fallor, in melicis tantummodo locis usi sunt, saepius legitur apud Lycophronem; v. 115. συλλέκτροιο v. 375. Λιρῶσσοιο v. 578. χιλοῖο v. 705. Κωντοῖο v. 811. Ἀνύρτοιο v. 994. ἁλισμῆτοιο v. 1431. παλιμπλώτοιο. De hac genitivi forma vid. Herm. ad Orph. p. 724. et in Dissert. de Rheso, Opusc. Vol. III. p. 309. Vitiōsam scripturam ἥμοιο e nostris Codd. habent Par. BCGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — φοιβήσῃ Par. CEFH. Neap. I. II. III. Vind. II. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Stèph. Pott. utrq. et Sebast. φοιβήσῃ Par. ABDGJKL. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Eiusmodi vitia librariorum sunt, non poetae. Quod propterea moneo, cum semel de auctore et aetate huius poematis dubitari coeptum sit, non forte exoriantur, qui has quoque sordes avide arripiant, ut poetam, scilicet, quem sibi lingunt, ad ima subsellia detrudant. In ea enim, quae modeste ac prudenter a viris doctis sollicitata sunt, grassari solet minorum hominum temeraria libido. — κηρυαῖον γάνος ex Aeschyl. Pers. 475. (Well.) desumptum videri, iam Muellerus annotavit. Cf. Blomf. Glossar. in Aeschyl. Pers. p. 158. — 249. καταΐθει γαῖαν] Attulerunt Interpre-

ρηστικῶς Par. C. πολέχρινον Τροίας πλησίον τῆς ἀκτῆς Neap. II. et Vind. II. 244. Τῶν Ἰππων τὸν χρεμισμὸν αἰγιατοὶ — δεξάμεναι

Par. A. τῶν ὀνῶν τὸν ἥγον — δεξάμεναι Par. C. ἀκούσσαι Pal. 40.

245. Ὅποιαν τὸ Θέσσαλον πῆδμα· λέγει δὲ Ἀχιλλεύς — τοῦ ταχέος ποδὸς Par. A. πῆδμα — ταχυτάτου Par. C. Θετταλικόν Vind. II. et Pal. 40. 246. Εἰς αἰγιαλὸν ἐπιστηρέξας ἔσχατην διαπυρος καὶ θερμός· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεῦς Par. A. ὁ θυμικός, θυμητικός Par. C. εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἔσχατην· ἐπὶ ῥήμα — καυστικός, ἥγον Ἀχιλλεύς Vind. II.

247. Ἰκρυαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀναδῶσει, ἀνακαλύψει (leg. ἀνακαλύ-

ψει) τὸ ὕδωρ, [ἐφ' ᾧ τις γάνυται Par. A. ἡχῆση, ἀναδῶσει Neap. I. et II. ἐκ τῆς ἄμμου — ἡχῆση, ἀναδῶσει — κυρίως τὸ ὕδωρ· ἀλλαχού σημαίνει δὲ τὸ γάλα καὶ τὴν χαράν Vind. II. ἡχῶ ἀναδοθῇ Pal. 40.

248. Τὰς πηγὰς ἐκφράξας*) τὰς πρὶν ἠφανισμένους Par. A. ἀναστομώσας· ὡς εἶπαι, βρύσις ἦν πρὶν πλησίον τοῦ αἰγιατοῦ, καὶ ἄμμος τῷ χρόνῳ ἐκράβη· ἐντυχὼν δὲ τότε τῷ πηδήματι, ταῦτο Ἀχιλλεὺς ἀνέδωκε τὸ ὕδωρ Par. C. τὰς ἀναβλύσεις Vind. II. 249. Καὶ κατακαίει δὴ τὴν γῆν — ἐπειδὴ οἱ εἰς πόλεμον ἐξερχόμενοι ἐπειθευον (legendum fortasse ἐπιτήφεια ἦσαν) μέλη τινὰ παροξυντικὰ τοῦ πολέμου, πρὸς τὸ

*) Non recte dedi ἐκφραξάσας in Anecd. Gr. II. p. 215, 31.

στρόμβω τὸν αἵματηρόν, ἐξάρχων νόμον.
 ἔπασα δὲ χθιδὸν προύμμάτων δηομένη
 κεῖται, πέφρικαν δ' ὥστε λήθου γυναι
 λόγχαῖς ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
 ἐν ᾧσι πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,
 πρὸς αἰθέρος κυρούσα νηρέαυς ἔδρας,

250

255

tes Aeschyl. Pers. 387. (Welk.) et *Ving.* Aen. X. 895. XI. 147. Comparari possunt etiam similia, quorum nonnulla habes apud Erfurdium ad Oedip. Tyr. v. 187. — ὀρχηστὴς [Ἀρχς] Scaliger: Mars Salisubulius. Afferuntur haec Lycophronis verba apud Etym. M. p. 634, 54. ὀρχηστὴς Ἀρχς, ὁ εὐκνήπιος κατὰ πόλεμον, ὡς τὸ, Μηρομένη ταχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ' ἔκταν, Ἰλιάδος π'. (817. vid. ibid. Schol. min.) *Heugchius*: ὀρχηστὴς. ποτὲ μὲν ὁ χορικός, ποτὲ δὲ, ὁ ἐν πολέμῳ εὐκνήπιος.

250. ἐξάρχων νόμον] νόμον. Vind. IV. Eustath. ad Iliad. β. 273. p. 219, 30. edit. Rom. (Tom. I. p. 178, 12. edit. Lips.) τὸ δὲ, βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς, ἑλλειψὶν ἔχει προθέσεως, ἵνα ἡ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς, ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχειν γενικῇ συντάσσεται — κατὰ δὲ τὸ, βουλὰς ἐξάρχων, ἑλλείπεται καὶ τὸ, στρόμβω τὸν αἵματηρόν ἐξάρχων νόμον.

252. πέφρικαν] Vid. Sturz. de dialect. Alexandr. p. 57—59. γυναι] Sic meliores libri et Edit. Meurs. utr. et Reichard. — γυναι Par. CG. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. reliquae omnes.

253. ἀποστίλβοντες] scil. γυναι. Haec figura notissima est, et frequenter apud optimos poetas obvia. Satis exemplorum attulerunt priores Interpretes. Adde Eustath. ad Iliad. β'. 455. p. 723, 15—21. et ad Odys. δ'. 406. p. 1502, 38. edit. Rom. (Iliad. Tom. II. p. 222, 25—33. Odys. Tom. I. p. 173, 24 sqq. edit. Lips.) — 254. ἰνδάλλεται] Similimum est, quod attulit Potterus ex Aesch. Sept. v. 99. (Well.)

κυρπὸν δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
 Eustath. ad Odys. v. 349. p. 1894, 42. edit. Rom. (Tom. II. p. 240, 38. edit. Lips.) γόον δ' ὠλετο θυμός· τούτεστιν ἐγαντάετο θρήνους ἢ ψυχῇ, ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαγικοῖς ὁμασί βλέποντι χύσεις αἱμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν περᾶσονται οἱ κακοί· ὧς πον καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονος Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά. Vid. etiam Muelleri annotat. ad h. l.

255. κυρούσα] κυρούσα Par. C.

παροῦναι τοὺς ἀκούοντας, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινήσαι Par. A. λαμπρύνει τοὺς ὅπλοις — εὐκνήπιος Par. B. διὰ τὸ ἄτακτον τῶν πολεμίων Par. C. κυρτὸς λαμπρύνει καὶ στίλβει — γῆν — εὐκνήπιος Vind. II. ἀντὶ τοῦ, καταλαμπει ἢ καθεῖ Pal. 40.

250. Κόχλω, ἥρουν σάλπιγγι· οἱ γὰρ παλαιοὶ προφόροις ἀντὶ σάλπιγγων ἐχρῶντο — τὸν αἵμασι χρώμενον — ἡρούμενος θεσιμόν Par. A. καταρχεῖν ποῶν τὸν πόλεμον Par. B.

κοχλῶ ὀδηγοποιῶν, ποιῶν κατάρχεσθαι· πρὸ γὰρ τοῦ εὐρεθῆναι τὰς σάλπιγγας στρόμβω ἢ κόχλω ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ Vind. II. ἐν κογχύλῃ — πολέμονι σάλπιγγων Pal. 40.

251. Ἀπασα δὲ γῆ προδιδάλλων· ταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ θεῖα

καίομένη Par. A. τῆς Τροίας — πρὸ τῶν θεῖα καίοντων Par. C. ἡ Τροία ἀφαιζομένη Vind. II.

252. Περφρικῶσι δ' ὥσπερ στοφόρου· χύρου πλέθρα Par. A. πεπυκνῶνται Par. B. δρᾶται — πεδιῖδες Par. C. ἀντὶ τοῦ περφρικᾶσι, πεπυκνῶνται — χωρηφίου αἱ αὐλακες Vind. II. ἵστανται οἱ Ἕλληνες — τόποι Pal. 40.

253. Τοῖς δόρασι λαμπρύντες· θρήνος δὲ μοι Par. A. ἀπαστράπτοντες — θρηνοῦσα Par. C. χονταρίοις οἱ Ἕλληνες Vind. II. 254. Ἐν τοῖς ὧσι τῶν πύργων ἐκ τῶν ἄκρων ὁμοιοῦται Par. A. ὁτίοις — ἥρουν τῶν ἐπάλξεων — ἑξακούεται Par. C. διηλῶν — ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται κατὰ ταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ θεῖα

γόω γυναικῶν καὶ καταρῥαγῶς πέπλων,
ἄλλην ἐπ' ἄλλη συμφορὰν δεδεγμέναν.

Ἐκείνῳ δ', ὃ τάλαινα καρδία, κακὸν
ἐπέειπο δάμει πημάτων ὑπέρτατον,
εὖτ' ἂν λαβράζιον περὶνός ἀλχητῆς χάρων, 260

2571. ἐπ' ἄλλη] Hanc lectionem tuerentur Par. BCDFGHJKL. Vind. III. Vit. E. Mh. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. ἐπ' ἄλλην. Par. E. Vind. II. Vit. II: (in quo tamen ὁ ἄλλος est) ἐπ' ἄλλης. Par. A. Similiter in reliquis duobus locis, ubi haec locutio apud Lycophronem legitur, libri fere omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda, ita ut v. 666. ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλη ad unum omnes exhibeant; v. 909. autem ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλαν non nisi in quatuor exemplaribus reperiat.

260. Cumulat h. l. epitheta, quibus atrocissimum et maxime terribilem atque immanem hostem, Achillem, denotet. λαβράζιον, cum vehementi impetu irruens. — περὶνός, de nigro colore dictum est. Vid. Schol. Venet. ad Iliad. ω'. 316. p. 639, a. 39—48. Bekk. Eustath. ad eund. Iob. p. 1353, 18. edit. Rom. Etym. M. v. μέμφρον. p. 591, 31. χραιπνός. Par. K. — ἀλχητῆς, bene Canterus vertit, pugna, Hesy-chius αἰχμητός, πολεμιστής. Cf. Eurip. Orest. 744. Porc. — χά-ρων, propria dicitur de terribili oculorum fulgore leonum, et eiusdem generis ferarum. Eustath. ad Odys. κ'. 502. p. 1666, 37. (Tom. I. p. 391, 13. edit. Lips.) Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι χάρων οὐ μόνον ὁ θηδὴς δαιμονιώδης, ἀλλὰ καὶ λέωνος ἐπὶ δέκτον ἀπὸ τῆς κατ' αὐτὸν φασὶ χραιοσύνης. Et ad Odys. λ'. 640. p. 1703, 28. (Tom. I. p. 441, 8. edit. Lips.) χραιοὶ δὲ λέωνες οἱ ποιοῦντες ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς· χρωμάτων δὲ ὀφθαλμῶν δη-λωσιῶν καὶ τὸ χραιοσύνη, λεγόμενον καὶ ἐπὶ περὶ δάκτων. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης χραιοσύνης καὶ χάρων ὁ λέων ἐν θητορικῇ καίται λεκτικῇ. Hac poetica ratione, qua χάρων leonem, sive quavis terribilem bestiam significat, legitur haec vox infra apud Lycophronem v. 455. et 660. et in Euphorionis fragm. apud Plutarch. Symp. V. 3. p. 677. a. Cf. He-zych. h. v. Etym. M. p. 807, 30. et Sturz. de Dial. Macedon. p. 47 sq. Hoc autem loco χάρων dicitur de aquila, bestia acerrimi visus, cer- tissimo impetu in praedam irruente, ideoque ob ipsam oculorum aciem terribili. — 261—268. In toto hoc loco, si in quoquam alio apud Lycophronem, arte quaesita est obscuritas. Insignis autem difficul- tas, qua laborat, non in eo quidem quaerenda est, quod poeta, nomi- nibus eorum, quorum fata exponit, suppressis, aenigma quoddam lu- aerit; hoc enim in Lycophrone frequentissimum atque solenne est, et facillime h. l. expediendum, cum apertum sit, hac vaticinium ad He-

μῶν λέγεσθαι τὸ τὸν δ' ἄλλαν Vind. II. ἐκονίεσθαι Pal. 40. 255. Ἡρὸς τοῦ αἰῶρος ἐπανυχθαι οὐσα· τὰς ἀνι- νέμους βάσει. Par. A. καθεδρας. Par. C. τοῦ οὐρανοῦ — κρᾶντοῦσα· ἐπ- βαίνονσα· ἡσυχὰς βασις· πρὸς πᾶ- ρόν τὸν αἰῶρα ἡ οἰμωγὴ θρᾶνονσα Vind. II. ὑπομένη — ἡσυχούς Pal. 40. 256. Θρήνη γυναικῶν καὶ στίσεις τῶν ἡμετέρων Par. A. et C. Θρήνη — ἐν τοῖς θναστοῖς Vind. II. 257. Ἄλλην ἐπ' ἄλλη συμφορὰν δεδεγμέναν Par. A. τῶν γυναικῶν δεγομένην δηλωθῇ Par. C.

258. Ἐκείνῳ δ', ὃ τάλαινα καρ-

χὴ, κακὸν Par. A. ἀδία — τὸ δει- νόν Par. C. πρὸς ταύτην τοῦτο φησι ἡ Κασάνδρα, ἀποδυομένη τὴν ἔκτορος τελευταίην Vind. II.

259. Ἐκείνο λυπήσει βλαβῶν ἐξο- χάτατον Par. A. κυλὸς κτισάντων (sic) Par. C. (Haec verba hoc certe loco sensu carent) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχάτατον Vind. II.

260. Ὅπταν λάβρος γένόμενος — ταχύς· ἔστι δὲ εἶδος αἵτου· ὁ πολε- μιστὴς χάρων, ὁ ἀλχητῆς Par. A. ὁ περισσῶς καίνων καὶ κόπτων Par. C. ἡχῶν· μετὰ ὀργῆς καὶ λαβρότη- τος φερόμενος· ὁ ταχύς καὶ συνε-

περοῖσι χέρσων αἰετός διαγράφων,
 ραιβῶ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῃ βᾶσι,

ctorem, Achillis manu interiturum, pertinere; at exquisitius quiddam in eo molitus est poeta, et insidias quasi struxit lectoribus, quod non prius metaphorae imagine contentus totum comprehendit, sed diversa coniungendo, verba ita consociavit, ut se invicem, quominus recte intelligantur, impediunt. Hae autem metaphorae, artificiosae inter se connexae, ita ut nulla plane absolvatur, tres sunt; Achilles, Hectorem circa Iliacos muros fugientem insequens, comparatur aquilae, orbem in aere, ex more illarum avium, antequam in praedam irruant, cum magno clamore describenti, deinde subito praedam verum rapti plenit dilanantique (cf. Iliad. γ'. 139—144.); huius autem metaphorae alterius quasi particula inseritur, qua Achilles cum Hectore quasi stadio certasse, et rotis in gyrum agitatis, orbitam terrae impressisse dicitur (cf. Iliad. γ'. 162—166.); hisque duabus tertia subicitur metaphora, qua Achilles, Hectorem currui alligatum ad naves rapient, arator dicitur, qui lato sulco terram proscindens, Troiana arva exsultaverit iam vero singula videamus.

261. περοῖσι] Lusisse videtur poeta in huius vocabuli ambiguitate, quod cum proprie ad aquilam pertineat, simul etiam de coacitatis curriculi rotis intelligendum est. Quod si cui nimis insolens neque ullo exemplo comprobandum videatur, meminerit, Lycophronem esse, quem legat, mirum sane atque singulare quoddam caput, et qui non talis, qualem miramur, fuisset, si nihil ultra communem verborum usum sibi licitum existimasset. — αἰετός] αἰετός. Par. CE. Constat hodie, eiusmodi formas, ut αἰε, αἰετός, καίαν in Tragicis non sollicitandas esse. — διαγράφων] etiam hoc ad utramque comparisonem pertinere videtur, ad aquilae volatum, orbem quasi in aere ducentem, et ad orbitam rotis in terra expressam. — 262. ραιβῶ] ραιβῶν Par. L. ραιβῶ Vind. II. uterque vitiose. Pertinet ad τυπωτὴν, et adverbialiter positum significat orbiculatim. Cf. v. 238. ubi ραιβοῖσιν vertendum est, orbiculatim; et v. 563, ubi ραιβώσας χέρας a Schollastis exprimitur per πάλισσας. — τυπωτὴν τόρμαν] Eustath. ad Iliad. ε'. 726. p. 598, 22. edit. Rom. (Tom. II. p. 64, 30. edit. Lips.) τόρμη ἢ πλήμνη, εἰς ἣν ὁ ἄγων ἐνέημοσται, καὶ ὁ ἐν τῇ ἵπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἢ ἡ κυματὴ καὶ ὁ ὑπὸ λαβῆ. ἔστι δ' ἐν ταῦτα προσδένειν καὶ τὴν κατὰ Λυκόφρονα τυπωτὴν τῷ τροχῷ τόρμαν, ἥρουν ἀδλακοειδῆ γραμμῆν. — ἀγκύλῃ] Hoc reposui ex Codd. Par. ACEGHKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vind. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. et Sebast. ἀγκύλῃ praebent Par. BDFJ. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae omnes, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. Forma ἀγκύλῃ, quae ab usu Lycophronis minime abhorret, Grammaticorum videtur esse correctio, qui, cum ραιβῶ ad βᾶσι pertinere arbitrarentur, alterum quoque adiectivum huic exaequandum ducerent. At non video, cur ubique insolentior forma Lycophroni obtrudenda sit, praesertim contra optimorum librorum auctoritatem. Ubi enim in aliqua lectione retinenda Par. A. Vat. 1307. Neap. III. Vind. III. et Pal. 40., omnium optimi codices, consentiunt, valde temerarius esset, si quis paucorum

τὸς, ἦτοι ὁ Ἀχιλλεύς Vind. II. κυνηγετικός αἰετός Pal. 40.

261. Τοῖς τροχοῖς, διὰ τὸ τάχος ἐπιμένει δὲ τῇ ἀλληγορίᾳ· ὁ Ἀχιλλεύς διαγραφώσων (in marg.: χέρσον, γῆν) Par. A. ἄρματος Par. C. τροχοῖς τοῦ ἄρματος — ξηρὴν σχίζων ἢ χαράσων Viud. II.

262. Τῷ ἀγκύλῃ· τυπάζουσιν τὰς τροχιάς ἐν τῇ γῇ — τὸ στάδιον — ἐπικαμπτεῖ βᾶσιν Par. A. ἀντὶ τοῦ ραιβῆ καὶ σχολιᾷ — κεχαρσμένην αὐλάκα Par. B. λοξῇ, ἐπικαμπτεῖ — αὐλάκα — σχολιᾷ Par. C. σχολιᾷ ἀρότρῳ κεχαρσμένην, τυπάζουσιν αὐλάκα, χάραγμα — βᾶσει, πωανῇ.

κλάζων ἔΐκειτον στόματι διγίστην βοήν,
τὸν φιλικῶν σου τῶν ἀγαστῶν τρέφει
Πτῶν τε πατρός, ἀρπῆσας μετάρδιον, 265
αἰμῶσι γαμφηλῆσι δ' αἰμάσσω δέμας,
ἔγχωρα τίφῃ καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ,
λευρὰς βούκτας γαυρῶν δι' αὐλακός·

et deteriorum librorum sententiam, elegantem licet, neque tamen ab omni interpolationis suspitione liberam, contra tantam auctoritatem pertinaciter tueri vellet. — 263. κλάζων] κλάζον Rehdig. καλῶν τ' Par. E. — 264. Citat hunc versum cum varietate lectionis τῶν φιλικῶν Etym. M. v. ἀγαστῶν p. 6, 20. — 265. Πτῶν τε πατρός] Πτῶν δέ Vita Hk. Totigit hunc locum Eustathius ad Iliad. α'. 4. p. 17, 24. edit. Rom. et ad Iliad. x. 51. p. 789, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 16, 12. Tom. II. p. 314, 13. edit. Lips.) et Schol. min. ad Iliad. γ'. 314. Ποσειδῶνος ἐν τοῖς παραλέγεσθαι φησὶν οὐ τὸν ἑτοῖον Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδιδῶσιν Ἴφους, Ἀλέξανδρος (ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, Εὐροπῶν, Ἀνδροφρον. R. ad Iliad. ω'. 259. Ἀνδροφρονος Ἀπόλλωνος αὐτὸν φησὶν. οὐ γὰρ κοῖνας τὴν ἐπαρχίαν, Cf. Tzetz. ad h. l. — 266. αἰμάσσω] αἰμάσσω Par. G. — 267. ἔγχωρα] ἔγχωρα. ad Iliad. δ'. 399. p. 488, 33. edit. Rom. (Tom. I. p. 399, 33. edit. Lips.) ὁ δὲ Ἀλέξανδρος διαφέρειται ὁμοίως τῷ Ἀνδρόνῳ Ἀνδρόνῳ, κίρκας κίρκας, Καστῶν Καστῶν, ἑτοῖος ἑτοῖος, ὁ καὶ ἄροστρος παρὰ Σοφοκλῆ, ἔγχωρος, οὐ χρῆσις παρὰ Ἀνδροφρον., ἔγχωρος. — τίφῃ, prae palustria prope Troiam. Vid. Odys. ε'. 474.

ἡμῶς ἀν' περὶ ὅσιν κατὰ θεοῦ παρὰ πᾶσι,
ἀν' ὁδοῦ καὶ ἐξῆς ὑπὸ τεύχεσι πεπρωμένος
κείμεθα.

cf. Iliad. β'. 776. x. 467. ω'. 451.

268. Hunc versum eo, quo posuimus, loco ponendum, sive potius postliminio reducendum esse in hanc sedem, unde eum Iosephi Scaligeri ad talia, nimis prompta manus deturbaverat, iam ex his quae supra idē tātius loci compositione monuimus, satis potest intelligi. Quemadmodum enim in prioribus versiculis certamen Iliad atque victoria Achillis sub duplici imaginum quasi involucto latescit, sic nunc videmus latum cruentumque sulcum duci per agros, h. e. Hectorem intelligimus a victore curru alligatum ad naves trahi, eiusque san-

ἀντὶ τοῦ, τῆδε καθεῖσε περιστρέ-
φοντε Vind. II. 263. Καὶ κρά-
των αἰμῶν. ἴδιον γὰρ φάτιν ἔχει
ὁ αἰετός· τῷ στόματι φοικτὴν αἰαγ-
γὴν Par. A. φοβεράν, φοικτὴν Par.
B. ἴδιον Par. C. βούν — γεωρι-
σμένους φοβεράν Vind. II. μεγάλην,
φοβεράν Pal. 40. 264. Τὸν προσ-
φιλῆ σου τῶν ὁμογενῶν συντε-
τραμμένον Par. A. συντετραμμένον
ἀδελφόν Par. B. ἀδελφῶν ὁμογε-
νῶν — ἀδελφόν, τὸν ἑτοῖον λέ-
γει, τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντα Vind. II.
συνανάτροπον Pal. 40. 265. Τοῦ
Ἀπόλλωνος ἐπειδὴ ἡ Ἀττὴ μέλλου-
σα γεννᾶν ἐπιτοῇ. λέγεται δὲ ὁ
ἑτοῖος φύσει μὲν εἶναι τοῦ Ἀπόλ-

λωνος, θέσει δὲ Πριάμου· ἀρπῆσας
μετέωρον Par. A. ἦτοι Ἀμυλῆς —
τὸν ἑτοῖον Vind. II. τοῦ Ἀπόλλω-
νος ὑπάρχοντος πατρός — εἰς ὕψος
Pal. 40. 266. Καὶ ὄνυσιν ἐπι-
καμπέσιν αἰμάσσω τὸ σῶμα Par. A.
καὶ ἄλλο τι ποῶν, ξάλλον Par. C.
σιαγῶσι, τὸ σῶμα Vind. II.
267. Ἐπικῶσα τῆς Τροίας δάση,
ἔλῃ; ἄλῃ — καὶ παλῶν, καὶ
τῶν τέκνων Par. A. καὶ τὴν γῆν
μαίνων αἵματι Par. B. ἐντόπιε τὰ
ἄλῃ, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ἔλῃ — καὶ
μολύνῃ, καὶ τῷ αἵματι Vind. II.
268. Πλατεῖας, ὁμαλῆς ὁ βοηλά-
της ἀροτριῶν τὴν γῆν, τέκνων Par. A.
βοηλάτης καὶ ἀροτρεὺς — καὶ ἄλλο τι

guine campum Troianum commaculari; Itaque hic versus, quo totum hoc de Hectoris interitu vaticinium concluditur, recte hoc loco a poeta positus est, ac debuit poni. Accedit huius sententiae tabula librorum consensus, ut ex tot. Codd. ne unus quidem adhuc inventus sit, in quo hic versus loco suo motus reperiatur. Eo autem gravius notanda est Romani editoris sive turpis negligentia, sive mala fides, qui cum ad Potteri editionem, in qua hic versus ante v. 263. collocatus est, sedecim Codices exigeret, ne verbulo quidem lectores de varia huius versus sede admonuit, ita ut silentio eius aliquid ad tuendam Sciligeri coniecturam imprudenter abuti possit. At etiam in Romanis Codicibus, quos post illum inspiciendi nobis copia fuit, eam hic versus, quo, quo exhibimus loco, positus, conspicitur. Assentiunt priores editiones, ex Codd. expressae, Aldina et prima Basilicensis, et quos eam textum repetunt, Cantabrigiae, Parisinae et Comeliana, neque etiam Josephus Scaliger in prima versionis editione, quae simul cum Cantabrigiana prodit, quicquam imputare ausus est. Admonuit autem postea Ioannem Meursium, cuius iuvenilia studia in edenda Lycophrone liberaliter adiuverat, ut de transponendo hoc versu cogitaret; unde in margine editionis Meursianae haec adnotata legimus: hic versus male infra ponitur; hoc loco erat ponendus, quod nos facimus monente Cl. V. los Scaligero. "nullis praeterea rationibus additis, quod quidem obsequium in Meursio, homine tum admodum adolescentulo, et magis in coacervanda Commentarii mole, quam in excolenda arte critica occupato, nos quidem minime miramur; miramur autem Potterum et reliquos editores, qui omnes criticum negotium professi et critica opibus instructi erant, quod hanc transpositionem tam patienter tulerint, et Scaligeri errorem contra Codicum suorum auctoritatem tam diu propagaverint. — *λεωρῶν*] Non recte faciunt, qui ut Blomfieldius ad Aesch. Prom. 377. laevitatis significationem huic vocabulo inesse statuunt. Minime enim audiendi sunt veteres Grammatici, qui etymologiam quandam suo more rimantes, *λεωρῶν* per *λεῖον* et *λεωρ* *εὐρῶν* explicant. Videtur autem *λεωρῶν* proprie esse id, quod *late patens*, ita ut alterutra interduum significationis parte posthabita, modo per *latum*, modo per *proptulum* explicari possit. Sic *λεωρῶν ἐν χωρῶν* Odyss. γ. 123. recte explices de lato atque patenti agro, ubi vinea constita erant; talis enim hic locus esse debuit. Patens autem et proptulum, ubi nihil impedi- menti est, quominus quis accedat aut procedat, significat apud Aesch. Prom. 394. (Well.) *Εωρῖπ*. Phoen. 850. Hecub. 693. (Dors.) Similiter *λεωρῶν ἰλλος* apud Aesch. Suppl. 503. (Well.) nemus est omnibus patens, ad quod quisque potest accedere, oppositum sacris nemoribus, quae septis clausa erant; et *λεωρὰ πέτρα* apud Eurip. Bacch. 980. (Elmsl.) est rupes in proptulo posita, quae undique conspici potest, et unde quoquo versus patet prospectus. Latitudinis autem significatione dicuntur apud Aesch. Prom. 369. (Well.) *λεωρὰ γῆραι* de late patentibus circa Aetnen Siciliae campis; *λεωρὸν εἶφος* apud Pind. Nem. VII. 27. (Boeckh.) et h. l. *λεωρὰ αὐλάς*, de lato sulco, quem Hectoris corpus, curru tractatum, per campos ducit. Et huc fortasse referendus est locus, quem supra tractavimus, ubi latum Molpidis saxum a Pelope tritum iri dicitur. Confiteor enim illam, quam ibi tentavi, explicationem mihi ob hoc ipsum *λεωρὰν* non omni ex parte satisfacere. Quid? si *πέτραν* eo ibi sensu positum accipiamus, quo infra v. 724. *Λευκεία* insula *πέτρα* dicitur, et v. 633. *Γυμνασίαι* insulae *χωράδες* appellantur, ita ut *λεωρὰ M. πέτρα* sit late patens Molpidis insula, h. e. Peloponnesus. Et aptissime tunc poeta vocem *λεωρὰν* addidisset, ut eam a minoribus in-

ποιῶν, ἀροτριῶν, τέμνων Par. C. *ἀροτριῶν, διασχίζων* Vind. II. *κό-
λιν πλατείας — λευηλάτης· λείπει πτω* Pal. 40.
τὸ ὡς, ἐν ᾧ, ὡς φεωργός, βοῶτης,

λαβὼν δὲ παύρου τοῦ πεφασμένου δῶνος,
σκεθρῷ τάλανκι τρυτάνης ἡρημένον, 270
αὐτίς τὸν ἀντίποινον ἐχέας ἴσον
Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῇ μύθρον,
κρατῆρι Βάκχον δύνεται, κεκλαυσμένος

sulis, quae recte dici possunt πέτραι, distingueret; haud inepte etiam *Μαλριδίου* insulam dixisset, cum eo tempore, quo in eam venturus esset Pelops, nondum ab eo potuerit, sed ab alio quopiam debuerit denominari.

269. δῶνος] Vid. Etym. M. p. 247, 51. et Sturz. de Dial. Macéd. p. 30. — 270. σκεθρῷ] σκεθρῷ τε Par. C. — τάλαντι] Hunc locum respexit Eustath. ad Iliad. i. 122. p. 740, 27. edit. Rom. (Tom. II. p. 245, 5. edit. Lips.) λέγεται δὲ ποτε κυρίως τάλαντον καὶ αὐτὸ τὸ ὄργανον τοῦ σταθμοῦ, ὡς καὶ παρὰ Λυκούργου, διὰ τὸ τάλαν, ἥτοι κατεριχρὸν τοῦ ἐργαλείου καὶ κοπήρον καὶ ὡς εἴπειν φερόμενον, οὐ καὶ μέρος τι τρυτάνη λέγεται διὰ τὸ τοῖς βερήμασι τρέεσθαι, ὃ ἐστὶ καταπονείσθαι, ὅθεν καὶ ὁ αὐτοῦ καὶ ἡ Αἰγυπτίων. — ἡρημένον] ἡρτυσμένον Par. A. ἡρτυμένον Editt. Basil. II. Par. II. et Commel. — 271. αὐτίς] Sic Par. A. Vat. 1307. Neap. III. Viind. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I.

et Steph. αὐτίς Par. B. αὐτίς Par. C. et Vit. H. Vid. infra ad v. 546. — ἐχέας] ἐχέας Par. A. Vulgata optime sese habet. — 272. Hunc verum affert Etym. M. v. μύθρος p. 393, 32. — 273. κρατῆρι Βάκχον] Res nota est ex Homero; Iliad. ψ. 92. Odys. ω. 72—75. Cf. Schol. ad Iliad. ψ. l. l. Διώνυσος Ἰηριστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μὴ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα· διωχθεὶς δὲ ἕσπερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν υποδέξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡραιστότεκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδί ἑώρασθετο, ὥστε μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτὸ ἀποτεθῆ· τὰ δὲ ἱστορεῖ Στράβωνος. Tzet. Posthom. 471. et Heyn. ad Apollod. p. 232. — Βάκχον] Βάκχον Par. M. et Vit. I. — κεκλαυσμένος] κεκαυμένος Par. K.

269. Τοῦ Ἑκτορος τοῦ ἀνθημένου δῶρον Par. A. παρὰ τὸ γάτω, τὸ γανυῖθ, γανῖος, καὶ τροπῇ ταῦρος· ἡ παρὰ τὸ τένω καὶ τὸ οὐρά, τανύουρος τις ὢν, καὶ συγκοπῇ, ταῦρος· καὶ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος οὕτως ὠνομάσθη, παρὰ τὴν ἀνάστασιν· καὶ ταῦρος (leg. Ταῦροι) τὸ Σκυθικὸν ἔθνος· οἱ τιμῶσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς βοῦς καὶ τὸν Ἀπιν· καὶ ταῦρος ὄρος Par. C. (Vid. Etym. M. v. Ταῦρος) ὁ Ἀχιλλεύς — τοῦ Ἑκτορος· ταῦρον δὲ τὸν Ἑκτορα καλεῖ, ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρείον — ἀνθημένου δῶρον Viind. II.

270. Ἀκριβεὶ ζυγῷ στάθμης, βελόνης κρεμασμένον Par. A. πλαστιγγι — τῆς ῥαβδου ἢ τῆς γλασίδος· τάλαντον, ὁμώνυμος ἡ λέξις σημαίνει τὸ μέγιστον τοῦ χρυσοῦ β, στάθμης ὄνομα· γ', τὴν ῥοπήν· δ', ἀριθμοῦ ὄνομα· ε', τὸν πλοῦτον· ζ', τὴν πλαστιγγα. Τρυτάνη, ἡ στάθμη, παρὰ τὸ εἰς τρεῖς ἐστάναι· τρυτάνη ἐστὶν εἶδος ζυγοῦ Par. C. καὶ ἀκριβεὶ ζυγῷ, πλαστιγγι — τῆς ἀναρτήσεως τοῦ ζυγοῦ Viind. II. στάθμῳ ζυγοῦ — κρεμασμένον Pal. 40.

271. Πάλιν τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἐγχεας ἐξ ἴσου Par. A. τὸν ἀντίποινον, ἀντίλυτρον Par. C. εἰς τοῦπίσω, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἑκτορα δοθέντα Viind. II. ἰσοστάθμῳ Pal. 40.

272. Τὸν χρυσόν· διὰ τὸ τὸν Πακτώλῳ ποταμῷ ψήγματα χρυσοῦ ἔχειν καὶ καταφέρειν — ἐπαναίς — φασιδρόν· μύθρος δὲ κυρίως τὸ πεπυρακτωμένον σάδιον Par. A. καμπανοῖς (sic) — λαμπρότατον Par. C. τὸν ἀπὸ τοῦ Πακτώλου — ζυγοῖσι — λαμπρὸν χρυσόν Viind. II. καθάρων χρυσόν Pal. 40.

273. Ἀμφορέα τοῦ Διονύσου· ἐπεὶ ὁ Διώνυσος ἔδωκε τῇ Θέτιδι ἀμφορέα — ὑπέισέλθη τεθρηνημένος Par. A. τῶρον — ταφῆσεται τεθρηνημένος Par. C. τὸν ἀμφορέα, ἥτοι τὸν τῶρον —

νύμφαισιν, αἱ φίλαντο Βηφύρου γάμος,
 Λειβηθρίην θ' ὑπερθε Πιμπλίας σκοπὴν, 275
 ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδευμαίνων πότμον,
 καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
 δύναι, παρ' ἰστοῖς καρκίδος ψαύσας κρότων,
 καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψαι πόδα,

274. νύμφαισιν] Eustath. ad Odys. p. 205. p. 1816, 4. edit. Rom. (Tom. II. p. 139, 18.) λέγονται δὲ ἱσσί, καὶ Μοῦσαι Διονύσου τροφαί, νύμφαι τινὲς οὐσαι καὶ αὐταί, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι εἴρηται. Phot. Lex. v. Νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. Cf. etiam Hesych. h. v. Hanc fabulam, cuius fons est apud Homerum, Odys. ω'. 60. tractaverat Arctinus in Aethiopiā, ut ex Procli Excerptis discimus: ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ θέτις ἀριζομένη σὺν Μοῦσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θογγεῖ τὸν παῖδα. Vid. Iacobsii Annot. ad Tzetz. Posthom. 435. — φίλαντο] Eadem forma, epicis poetis propria, recurrit infra τ. 318. ἐμίλλω. — Βηφύρω] Par. A. in margine: γρ. Βαφύρου (sic enim legendum est pro Βοφύρου, quod Cod. habet). Vid. Pausan. IX. 30, 8. et Archestrat. apud Athen. VII. 326, d. — 275. Λειβηθρίην] Λειβηθρίας Par. K. Vit. II. III. Idem scriptum erat in Par. G. et Vind. II. sed correctum in ην.

276. νεκροπέρνας. Par. AH. Ciz. et Vit. I. in Schol. vitiose. — πότμων Ciz. — 277. τλήσεται] δύσεται Par. E. — πέπλων] πέπλων Par. A.

πέπλων Vind. IV. — 278. ψαύσας] Hoc non debet Sebastianus, unius Cod. Vat. 1307. auctoritate fretus, in ψαύσαι mutare. Codd. mei et Editi. omnes consentiunt in vulgata lectione retinenda. — κρότων]

κρότου Par. K. κρότον Par. G. et Vit. III. κροκῶν Par. H. Hunc et antecedentem verum erat Ioan. Tzetzes Chiliad. V. ες. 4—5.

279. λοῖσθος] λοῖσθον Par. C. — εἰς] Par. BDFKL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae edit. ἐς Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. et Editi. Basil. I. et Sebast. — ῥίψαι] Hoc recepi ex Codd. Par. ABDEFGKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Pal. 40. quibuscum consentiunt Paraphr. Vatic. et Ms. Canteri. ῥίψας Par. CH. Rehdig. et Editi. exceptis Pott. utrq. et Sebast. omnes. ῥίψει Par. J.

τοῦ Διονύσου — ὑπεῖσθ' ὀργήθεις ὁ Ἀχιλλεύς Vind. M. 274. Τὸν Βηφύρον ποταμὸν (in marg.: γρ. Βοφύρου) Par. A. φιλοῦσι, κατοικοῦσι Par. C. ὑπὸ τῶν Νηρηίδων ἢ νυμφῶν — ποταμοῦ τὸ ὕδωρ Vind. II. ταῖς Μοῦσαις — ἐρίλουν Pal. 40.

275. Καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἐστὶ δὲ ὄρος· ὑπεράνωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μακεδονίας — τὴν ἀποψιν Par. A. τῆς Μακεδονίας — πόλεως Par. C. ὄρος ἐν Ἐλικῶνι — τὴν ἔξοχην Neap. I. II. et Vind. II. ὄρος Μακεδονίας Pal. 40. 276. Ὁ τοὺς νεκροὺς πωλῶν Ἀχιλλεύς, διὰ τὸν ἔκτορα — ὅστις φοβούμενος θάνατον Par. A. ὁ πωλήσας τὸν νεκρὸν ἔκτορα Par. C. ἦτοι ὁ Ἀχιλλεύς ὁ πιπράσκων τοὺς

νεκροὺς — ὁ προφοβούμενος θάνατον Vind. II. ἐκ τοῦ πέρνημι, καὶ ἡ μετοχή, ὁ πέρνας — τὸν πόλεμον Pal. 40. 277. Καὶ ὡς γυνή, περὶ τὸ σῶμα καρτερήσῃ φροῶν ἱμάτιον γυναικίον Par. A. ἐνδύσεται Par. C. ὑπομείνῃ — ἱμάτιον Pal. 40. 278. Ὑπεῖσθ' ἐλάν — παρὰ τοῖς ἱσθαρίοις· οὐκ ἀσθεῖν θέλων ὁ Ἀχιλλεύς, ὑφαίνει μετὰ τῶν γυναικῶν — τῆς καρκίδος ἀνήμερος — τῶν κρουμάτων Par. A. τοῦ ὑφαντικοῦ εργαλείου, ἐν ᾗ ἡ κρόκη ἐντίθεται — ἀπολαύσας τῶν κτυπῶν Par. C. φορέσαι — ἱσθαρίους Vind. II. ὑπεῖσθ' ἐλάν — ἀνήμερος ὡς γυνή Pal. 40. 279. Καὶ ἔχρατος εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων· ἀντὶ τοῦ βα-

τὸ σὸν, ξύναμιε, πᾶν ὑπὸν πηήσων δόρυ. 280

Ὡ δαῖμον, οἶον κίων' αἰσιώσεις δόμιον,
ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας
οὐ μὴν ἀνατεί γ', οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,
πένθους θ' ὁ ληστής Διομεύς γελᾷ στρατός,
ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρου, 285
ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμῶν
πεύκαις βίου βαλβίδα συμφλεχθήσεται,
καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλείστα Φύξιον Δία,

280. ὑπὸν πηήσων] ὑποπήσων Par. DGK. et Vit. III.

281. κίων'] Similiter Pind. Olymp. II. 89 sq. ed. Boeckh. ὅς ἑκτορ' εἰσπῆλς, Τροίας ἄμαχον ἀσπιδὴ κίονα. — αἰσιώσεις] εἰσιώσεις Par. L. Vit. I. et Ciz. αἰσιώσεις Par. J. — 282. ὑποσπάσας] ἀποσπῶσας Par. FL. et Vit. I. — 283. ἀνατεί γ' ἀνατεί δ' Par. DG. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. οὐ μὴν γ' ἀνατεί Par. K. οὐ μὴν δ' ἀνατεί γ' Neap. III. Præterea de hac adverbiorum terminatione non satis caute præcepit Blomfieldius in Glossar. ad Aesch. Prom. 216. Cf. Aëlig. ad Oedip. Colon. 1638. et Buttm. Gramm. gr. uber. Tom. II. p. 343 sq. — πόων πικρῶν Par. K. — 285. ἐπεγκαχάζων] Ita ex meīs Codd. solummodo duo, Par. E. et Neap. III., recte; in reliquis librorum hanc vocem varie corruperunt. ἐπεκαγχάζων Par. ACF. Vit. I. Pal. 40. et Editt. Ald. et Paris. II. ἐπεκαγγάζων Par. B. et Neap. II. ἐπικαγγάζων Par. D. Neap. I. Vind. II. et Vit. II. ἐπὶ καγγάζων Par. G. ἐπικαγγάζων Par. K. Vind. IV. et Vit. III. ἐπεκαγγαγγάζων Par. L. et Ciz. — δεδουπότος] Vld. Schoel. ad Iliad. γ'. 426. γ'. 679. — 286. πρύμναν Par. K. — τὴν πανυστάτην δρ. β. β. Cf. Sêph. Trach. 871 sq. Herm.

δίσσαι Par. A. τῶν πολεμίων, ἧχουν τῶν Τρώων· προσπελάσαι Par. C.

280. Τὸ σὸν, ὃ ἑκτορ' ἀδελφε, καὶ ἐν τοῖς ὑπνοῖς φροβούμενος δόρυ Par. A. μοντάριον Par. C.

281. Ὡ ἑκτορ' ἀδελφε, ὁποῖον ἑκτορὰ διὰ τὴν ἰσχὺν, ἀφανίσαις οἰκῶν Par. A. ὡ τυχῇ, ἧ ὡ Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον στυλόν Par. C. ὡ τυχῇ, ὁποῖον — τὸν ἑκτορὰ — ἀφανίσαις οἰκῶν Vind. II.

282. Ἐπιστήριγμα τῆς ἀνυχτοῦς πατρίδος ἀρελομένο Par. A. ἐδραῖωμα πατρίδος, τῆς Τροίας τῆς ἀδίας, ὀνίας Par. C. καθελών Vind. II. καταβαλῶν Pal. 40.

283. Οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης, οὐδὲ χωρὶς πικρῶν καμάτων Par. A. πόνων δομίων Par. C. χωρὶς τιμωρίας καὶ βλάβης Neap. II. et Vind. II.

284. Καὶ τοῦ πένθους — οἱ Ἕλληνες Par. A. οὐδ' ἄνευ δόρυ τοῦ πολεμικοῦ Par. C. οὐδὲ ἄνευ — ὁ αἰχμαλωτός· ἀπὸ Διῶρου τινός· Ἕλλημικός Vind. II. ἀπὸ κοινού τὸ χωρὶς — Ἕλλημικός γελᾷσε Pal. 40.

285. Ἐπεγγελῶν τοῦ

ἑκτορος τῆς θανάτου Par. A. ἐπεγγελῶν χανδῶν καὶ ἀνταγωμῆν τῶ στόματι — τοῦ πεπτοκότος μετὰ ἧχου ἑκτορος Par. C. ἐπεγγελῶν — τοῦ πεσόντος ἑκτορος θάνατον (sic) Vind. II.

286. Ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμῶν Par. A. καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι τῆς νηός — κατὰ — καὶ ἐσχάτωτάτην, ὥραν δηλαδὴ· ἡ φυγὴν ὁ Ἕλλημικός στρατός, ἡ δραμῶν ὁ ἑκτορ Par. C. ναυσὶ, τὴν τελευταίαν Vind. II. τὴν ἐσχάτην ὁ στρατός Pal. 40.

287. Ταῖς ναυσὶ — βαλβίδα δέ, τὴν βωτὴν — συγκαυθήσεται Par. A. νηυσὶ — καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ ἑκτορ — καὶ ἐπὶ τὰ κάγγελα (sic) σὺν ταῖς πεύκαις καὶ ταῖς ναυσὶ φλεχθήσεται καὶ καυθήσεται ὁ Ἕλλημικός στρατός Par. C. τῶν νηῶν· ἀπὸ τοῦ ποιηθέντος τὸ ποιηθέν — τὸν δρόμον — ἦτοι τὸ Ἕλλημικός στρατός Vind. II. ἐκ πεύκης — ὁδόν — καυθήσεται Pal. 40.

288. Καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πολλὰ τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἕλλη-

προδουμένοι· κῆρος ἀρκέσαι· περὶ·
 τότε οὔτε πᾶντος, οὔτε καθόλου· σταθμῶν· 290
 πρόβλημα, καὶ ἀτακτοῖσι χορσῶν πτέρυγ,
 οὐ γέισα· χραισμήσαντι, οὐδ' ἐπαλσεις·
 ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,

289. προδουμένοι] προδουμένοι Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehdig. in quo ὁ diligenter erasum est. — ἀρκέσαι] ἀλλέαι Par. HL. Vat. 1307. Vit. I. et Ciz. Fortasse ἀλλέαι. — 290. τῶντος] τῶντων Par. B. Vit. I. et Ciz. — 291. χορσῶν] Par. ABDEFGJK. Vit. II. III. et Impressi omnes. χρῶσῶν Par. HL. Vit. f. Ciz. et Pal. 40. χρῶσῶν Par. C. Eustath. ad Iliad. η. 441. p. 689, 48. edit. Rom. (Tom. II. p. 176, 12. edit. Lips.) εἰσι δὲ ἀκόλοες· ὁρᾷ ξύλα, ὧν ἀποδυσμένον ἢ κατὰ γράμμην εὐθεῖαν στάσις εἶσιν. ἡλωμένη πτέρυγ. διὰ καὶ σταυροῖσι χορσῶν πτέρυγ· ἀτακτοῖσι τῶν τῶντων· ἔστιν τις· λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι ἀκόλοες· καὶ ἀτακτοὶ παρὰ τὸ ἑκασθαι κατ' εὐρος, ἢ παρὰ τὸ ἀποκείσθαι εἰς ἑσπρά· ἡμέτερος. ἔκ δὲ τούτων τὸ ἀνασκολοπήσει καὶ τὸ ἀνασπινθεῖν. Cf. Etym. M. p. 540, 40 sqq. Hesych. s. v. κόσσαι, et χρῶσαι.

292. γέισα] Hanc vocem simpliciter exhibent Par. ABHJ. Neap. I. H. Vind. II. III. et Vit. M. praeterea Edit. Basil. I. Steph. Pöster. utraq. et Sebast. Synag. λέξι. χρῶ. p. 184. γέισον καὶ γέισα· τὸ ἐκροσθεῖν· ἢ σπινθεῖν· οἶον· καὶ γέισα, τειχῶν ἄκρα. Lycophraus verum citat Etym. M. b. v. p. 229, 33. — 293. ἀνιπεφυρμένοι Vit. I. et Ciz.

σιν. Ἄα Par. A. τὸν φυγῆς αἰτίον, ἢ τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν· τὸν κλυδων Par. B. ἐκκαλοῦμενος καὶ ἐκχόμενος — ἐλευθέρων, βοηθῶν, ῥύστην Par. C. ἧτοι ὁ σπινθεῖν τῶν ἑλλήνων πολλὰ τὸν φυγῆς αἰτίον Vind. H. — 289. Πολιορκουμένοις Μοῖρας ἀποσπείναι τὰς δαίνας Par. A. ἀποδιᾶσαι Par. B. τοῖς πολιορκουμένοις, καταπορευμένοις, φθειρομένοις τὰς θανατηφόρους Μοῖρας ἀπρσαρῆσαι ἐκκλυδωνούς Par. C. ἀντοῖς τοῖς καταπρεφεμένοις ἀποδιᾶσαι, ἀπώσαι Vind. II. πολιορκουμένοις — βοηθῆσαι αὐτοῖς Pal. 40.

290. Τότε οὐδ' αὖτις ἡ διοργή, οὐτε τῶν ἡμένων καὶ στασεων Par. A. οὔτε καταδραμεῖ (sic) ὁ ἔκτωρ — καὶ ὄργημα — τῶν ἔχοντων καὶ φρουρούντων καὶ φυλακτόντων τὰς ναῦς περιπραγματιῶν. σταθμός λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον καὶ τὸ σταθμίζομενον· καὶ ἡ παρὰ τὰς δὲ σταθμὸς λέγεται, καὶ ἡ μακροδία τῶν προβάτων· ἀμφοτέρων δὲ παρὰ τὴν στάσιν Par. C. (cf. Etym. M. v. σταθμός) τὸ ὄργημα — τῶν νεῶν τὰ προπύργια — στήνων ἢ φλιών Vind. II.

291. II περιβολή, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος — χορσῶν, κλιμακώδης Par. A. τὸ πρῶτον, τὸ προπύργιον· σταυρὸς παρὰ τὴν στάσιν καὶ τὸ εὐρος,

τὸ πλάτος· οἷον ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος· παρὰ δὲ τῶν ποιητῶν (leg. τῶ ποιητῶ) σπινθεῖν· λέγονται οὐδὲ καὶ ἀπώσθαι ξύλα, παρὰ τὴν στάσιν· ἀπὸ· ἐξώδαι περιβιζάνται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς σπινθεῖσι Par. C. (cf. Etym. M. v. σπινθεῖν) τὸ τεῖχος, δ' ἐκείνην — σταβάρους, ὅξαι ξύλοις — τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην χρῶσσοῦ καὶ κλιμακῶν, τοῦτοστι τὸ κλιμακῶν πεπηγμένον Vind. II. τὰ προπύργια, καὶ ἡ ἐν σταβάρους κλιμακῶν — παραπέτασμα Pal. 40.

292. H· στεφανίς τοῦ τεύχους, ἢ αἱ στεφανίδες τῶν τευχῶν· πτερυγὶ δὲ τὸ αἰχμή — βοηθήσαντων οὐδὲ οἱ προμαχῶνες Par. A. αἱ στεφάναι, ἧτοι οἱ κομίζοντες βοηθήσουσιν — οἱ προμαχῶνες Par. B. καὶ θεμέλια — οἱ προμαχῶνες· ἐκ τοῦ ἄλκω, τὸ βοηθῶ· ὁ μέλλων ἄλλω ὄνομα ῥηματικῶν ἄλλεις καὶ ἐπαλσεις Par. C. αἱ στεφάναι βοηθήσουσιν — οἱ προμαχῶνες, αἱ στάσεις τῶν πύργων Vind. II. ἐν οἷς οἱ πολεμισταὶ ἵστανται Pal. 40. — 293. Ἄλλ' ὡς μέλισσαι συντεταραγμέναι τῷ καπνῷ Par. A. φύσιν καὶ διώξιν παθούσαι, τεταραγμέναι· κυρίως ὁ ἐξ ἐλαίου καὶ μηροῦ καπνός Vind. II.

καὶ λιγνὸς διπλάσι καὶ γρονῶν βολαῖς,
ἄφλαστο καὶ κορυμβὰ καὶ κληδῶν θρόνους 295
πυκνοὶ κυβιστηγῆρες ἐξ ἐδωλίων
πηδῶντες αἰμάδουσαι ὀδυρεῖαν κόκιν.

294. γρονῶν] γρονῶν solus. Par. A. et Vind. II. in marg. γρονῶν Par. E. γρονῶν Par. K. et Vind. IV. — 295. κορυμβὰ] Vid. Blomf. Gloss. ad Aesch. Pers. 417. Hi accusativi locum indicant, in quem confusa fuga coniecti sint Graeci, Troianorum impetu e navium propugnacula deturbati. Hōc, quod facillimum intellectu est, moneo ob Muellieri adnotationem, qui, dum nesciret, quo hos accusativos referret, post varia inutiliter et prolata et reiecta, tandem optionem lectoribus reliquit, si fortasse ad πηδῶντες, quod fieri nullo modo potest trahere eas velint. Saepenumero enim in conscribendis illis adnotationibus accidit viri praestantissimo, ut, dum ipse incertus esset, quid de quoquam loco statueret, varia, recta falsa miscendo, reiciendo quae ante probaverat, novaque non probabiliora tentando, locos impios impediret magis, quam expediret. Magis autem equidem probō eorum fiduciamque dicam an sinceritatem, qui aliqua certa sententia prolata, eam quoquo modo firmare conantur, ut nisi quid aliud, hoc saltem lectoribus proferret, ut aut iudicii possint ac velint esse, quam illam inter varia quoque fluctuantem, et identidem ab ipsa re quasi resurgentem interpretandi modestiam. — 296. ἐδωλίων] Sic Par. GH. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil., I. Steph. Meurs. I. Pott. utrg. et Sebast. Reliqui libri et edit, ἐδωλίων. De hac voce vid. Blomf. ad Aesch. Sept. 451. — 297. πηδῶντες] Cf. Aesch. Pers.

294. Ἐξ ἀναφορῆς καὶ ἀναδο-
σεως τοῦ καπνοῦ ὁμοῖς καὶ κο-
μῶν βολαῖς Par. A. καὶ τοῦ κα-
πνοῦ τῶν ἑλασδῶν ἀναδομῆς
σεσι κορυμῶν ἦγον τοῦ πυρός,
ἀπολλύνται αἱ μέλισσαι δηλαδὴ. λι-
γνὺς, ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός, ὁ
καπνός παρὰ τὸ δεικνύω, δεικνύς
τις οὕσα, ἡ δεικνύουσα τὸ πῦρ ἢ
παρὰ τὸ ἵσχυρ' ἐκνεῖσθαι καὶ λιγνύ-
ωδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ καπνώδες.
Ὁμηρος· λιγνὺν αἰθαλόεσσαν·
διαφέρει γὰρ τὰ τέσσαρα παρὰ Ὁμή-
ρου· πρῶτος γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ
ξύλων γινόμενος· κτεῖσα δὲ ἀπὸ
κρεῶν καυμένων· λιγνὺς, ὁ ἀπὸ
καυμένων ἑλασδῶν γινόμενος κα-
πνός· αἰθρῆλη δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστου
καπνός (cf. Etym. M. v. λιγνός) ἡ-
πῆ, παρὰ τὸ ῥῖπτω, ῥιπτή καὶ ῥιπ-
τῆ, ῥιπτομένη· τεῖεται δὲ ἡ λέξις καὶ
ἐπὶ βίας πνευμαίων· ἔστι δὲ καὶ
ὄνομα πόλεως, ὡς λέγει ὁ Χοιρο-
βοσκός παρὰ τῇ ποιητῇ, παρὰ
τὸ ῥιπῶ· εὐρύστιος γὰρ ἡ πόλις· ση-
μαίνει δὲ καὶ φρονά· ἀπὸ δὲ τοῦ
ῥῖπτω, ῥιπῶ καὶ ῥιπῶ, ῥιπῆς
καὶ ῥιπῆς Par. C. (cf. Etym. M. v.

ῥιπῆ, ubi ultima verba ex hoc Scho-
lio corrigenda sunt) ὁμοῖς — κο-
μῶν, δοῦν Vind. II. κηρῶσι Pal.
40. 296. Τὰ ἄκρα καὶ προμνηῖα
τῆς νεῶς, κατ' ἐνθυμισμόν· ὡσαύ-
τως δὲ τῆς πρώτης ἄκρα· καὶ τὰς
ἐλπίδας, ἐν αἷς καθήνται οἱ ἐρῶσον-
τες Par. A. ἀκρόπρωρα, ἀκρόπρωρὰ
Par. B. Οὕτως οἱ Ἕλληνες πεσοῦν-
ται ἀπὸ τῆς κορυμνίδος τῆς προμνη-
σίας. ἄφλαστα, τὰ ἀκροστόλια
τῆς νηός, κατὰ ἀντίφρασιν, εὐθλα-
στα γὰρ καὶ μεταδίδει τοῦ θ' εἰς φ.
ἄπερ λέγεται καὶ κορυμνῆς καὶ ἐπὶ
τοῦ κρηπίου ἐξ θυρας καὶ τὸ ἐν
τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅτε
σημεῖον ποιούμεν. διαφέρει δὲ κο-
ρυμνῶν ἄφλαστα μὲν γὰρ λέγον-
ται τὰ προμνηῖα· κορυμβὰ δὲ
τὰ πωρῶσι Par. C. (Vid. Etym.
M. v. ἀφλαστον) τὰ ἄκρα τῆς νεῶς
τὰ προμνηῖα, τὰ πωρῶσι. — σκα-
μνίων Vind. II. 296. Συνεχεῖς
κολυμβῆται ἐκ τῶν σαναδωμάτων καὶ
καταστρωμάτων τῆς νεῶς Par. A. ὡς
συνεχεῖς ὀρχησται Par. C. κολυμβη-
ταί — καθεδρών Vind. II. 297. Ἀλλόμενοι, αἰματώσουσιν ἐξ-

ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
 ἔνγυι τόξων; τὸν τυπάνῃ δ' ἐν βράχυσ
 μάργας ἀφ' ἑκταὺς βαιὼν ἀστεργῇ χρόνον,
 πρὸς τοῦ θαμέντος αὐτὸς οὐ τετραμμένος,
 καρατομηθεὶς νύμφαν αἰμυλῆς πατρός.
 Οἶμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,

310

et edit. Sebast. ἐναγκάλισμα habent Par. ABDEFHJKL. Vind. III. Rehd. et Editt. reliq. omnes. Quomodo autem hic locus libroriorum negligentia corrumpi potuerit, facillime potest demonstrari. Constat enim in vetustioribus libris verba non divisim, sed continue scripta esse, ita ut sibi invicem arctissime adhaerescant; terminationem οὐν autem saepissime per lineam literis oblique impositam exprimi; quo intelligitur, quam facile fieri potuerit, ut, si verba τετραμνόμενα continua literis scripta essent, accentus in voce τετραμνόν pro compendio syllabae οὐν, haec autem syllaba pro particula sequentis vocabuli acciperetur. Cf. Bast. Comment. Palaeogr. p. 770 sq. Eiusd. Epist. crit. ad

Boissonad. p. 262. et Append. p. 57. — 310. ἔνγυι τόξων] τόξῳ Vit. I. 7 ab alia manu additum est. Ioan. Tzetzes Chiliad. XI. 588. de voce ἔνγυι ἄλλοι τὸ βέλος λέγουσι, καθὼς περ ὁ Ἀνδρόκρως. — 313. τύμβον] ἀραν Apollinis. Haec significatio, qua τύμβος etiam infra v. 395. et v. 613. legitur, ex eo videtur derivari posse, quod, cum haec vox propria, secundum Grammaticos saltem, a comburendis mortuorum corporibus dicta esset; seniores poetae etiam altaria, ubi thura in Deorum honorem cremarentur, ita dici posse existimarent. Vid. Etym. M. p. 771, 38. τύμβος, ὁ τάφος· παρὰ τὸ τυφθεῖν ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τοιούτῃ καλεῖσθαι. Tzet. ad v. 613. τύμβον καλεῖ τὸν θωμὸν καὶ τοῦ-
 ρίς φησιν ἐν τῇ περὶ ἀγώνων, τοὺς θωμούς τάφους καλεῖσθαι. Hanc insolentiorē autem vocabuli usum minime mirari debemus apud Lycophronem, quippe qui et ipse Grammaticus esset, et talibus Grammaticorum subtilitatibus ad obscurandum verborum sensum abuteretur. — αἰμυλῆς] αἰμυλᾶς Par. J. Vind. IV. αἰμυλῆτας Par. G. utraque lectione in unam coniuncta. Praeterea notandum est, historiam de Troili interitu in nono Cyptiorum libro tractatam fuisse, ut Proeli Excerpta docent: καπεῖτα ἀπελαύνει (ὁ Ἀχιλλεύς) τὰς Αἰνείου βοῦς, καὶ Λαονησὶδὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ, καὶ συγγᾶς τῶν περικυκλῶν πόλεων, καὶ Τρωί-
 λον φρονεῖ. — 314. διπλᾶς] τὰς σᾶς Paraph. Vatic.

309. Τὸν Ἀχιλλεὺς λέγει — τῷ ἔρω-
 τιῷ βαλὼν Par. A. τρασας ἐρωτικῷ
 Par. B. ὅς σύ, ὁ Τρωῖλος, τὸν ἀπη-
 γῇ ἢ καταπληκτικὸν — τῷ θεμῷ
 Par. C. Τρωῖλος — τὸν Ἀχιλλεὺς
 ἐρωτικῷ τρώσας Vind. II. καυστικῷ
 Pal. 40. 310. Τὸν τρωθέντα δ'
 ἐν τοῖς βράχυσ Par. A. ὡς ἀπὸ τό-
 ξων Par. C. βέλει ἦτοι ἔρωτι — τὸν
 τρωθέντα, ἦγον ἐν τῷ σπυ πόθῳ
 Vind. II. 311. Καταλαβὼν τοῖς
 αὐτοῖς — τὸν μικρὸν, ἦτοι ὀλίγον
 ἡρακηνέον χρόνον Par. A. καταλα-
 βὼν αὐτοῖς ὀλίγον, ἥστων χρόνον
 Par. B. εἰς ὀλίγον, ἥστων, οὐδαι-
 νόν Vind. II. κρατήσας ἰσχυροῖς, ἀλδ-
 τοῖς Pal. 40. 312. Παρὰ τοῦ δα-

μισθέντος αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τετρα-
 μένος, ὡ Τρωῖλε Par. A. καὶ παρὰ
 τοῦ ἔρωτος δαμισθέντος, σθ, ὡ
 Τρωῖλε — ἦτοι οὐ ποδῆσας αὐτόν
 Vind. II. τρωθέντος τῷ ἔρωτι Ἀχιλ-
 λέως — τῷ ἔρωτι Pal. 40.
 313. Τῇ χειρὶ τῇ τρηθείς] φον-
 νῆεις τὸν τύμβον τοῦ Ἀνδρόκρως
 Par. A. τὸν πόν τοῦ Ἀνδρόκρως
 Vind. II. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλεύς
 Pal. 40. 314. Φεῦ, ὦ δυστοχὴς·
 ὁ κακὸν αἰῶνα, ἦγον βωτίην ἢ
 βωτὴν ἔγωγ — Λαοδίην καὶ Πολυ-
 ξέην λέγει Par. A. ἡ δυστοχὴς, ἢ
 ὦ δυστυχιστὴρ — τὰς ἐπὶ αὐτοῦ
 Par. B. φεῦ μοι, ἔγωγ τῶν δυστυ-
 χημάτων — τὰς δύο αὐτοδελγίας

καὶ σὸν τάλαινα πότμον ἀλάω, σκάλας. 315
 ὧν τὴν μὲν αὐτοπνευμονὸν ἢ τοιαύτῃς πότις
 χανοῦσα κευθμῷ χείσται διασφάγος,
 λείσσοσαν ἄτην ἀγχιπύον στεναγμάτων,
 ἐν ἄλμα πάλπον, καὶ χαμευνάδος πόρον.
 τῆς λαθρονύμφου πόρεως μεμυγμένα 320

315. ἀλάω] ἀλάω Par. H. — 317. κευθμῷ] κευθμῷ Par. C. Neap. I. Vind. III. et Editt. Basil. I. et Steph. χασμῷ, quod aperte glossam appit, Par. B. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurg. utrq. Reliqui Codd. omnes et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. κευθμῷ. — χείσται] χείσται Par. K. — διασφάγος] διασφάγος Par. A. διασφάγος Vit. III. διὰ σφάγος Par. G. Cf. Bast. ad Gregor. Corinth.

p. 538. — 318. λείσσοσαν] Par. J. Vit. I. λείσσοσαν Par. L. λείσσοσαν Par. ABODEFGHK. Neap. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Sebast. Reliquae Editt. λείσσοσαν. — ἄτην] αὐτὴν Ciz. ἄτην Rehdig. ἄτην στεναγμάτων dicit perniciem luctuissimam, acerbissimam sortem urbi Troiae totique regiae domui iam iam imminentem. Similiter infra dicta sunt v. 408. ἄλγη πικρῶναι, et v. 1243. λαια γυνασμάτων. — 319. ἄλμα] Ita cum tenui spiritu exhibent Par. ADGK. Neap. III. Vind. IV. et Vit. III. Cf. Etym. M. p. 69, 27—32. ἄλμα, τὸ ἄλσος. Λυκόφρων· ἐν ἄλμα πόμπου καὶ χαμευνίδου διπλοῦν· γίνεται πικρὴ τὸ ἄλμα τὸ αὐξάνει, παραγῶν ἄλσαν· οἶον, μέλ· ἡλθιν· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἡλθι· τὸ β, ἡλσαι· καὶ ὁμητικὸν ὄνομα ἄλμα, τὸ αὐξανόμενον τοῖς φρεσίν. — ἄλσος Ciz. glossa in textum illata. — χαμευνάδος] χαμευνίδος Par. CF.

μου, ἦγον τὴν Λαοδίην καὶ τὴν Πολυξένην· τὰς εὐλαλοῦς ἢ θυελλοῦς Par. C. οἱμοὶ ἐγὼ ἢ δυστυχῆς — τὴν Λαοδίην καὶ Πολυξένην· σφάγει τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφάς· περὶ Λαοδίας καὶ Πολυξένης καὶ Ἐκάβης λέγει, μεταβληθείσης εἰς κύνα Vind. II.

315. Καὶ τὸν σὸν, ὡς τλημὸν, δέκατον, δεκά Λαοδίην, φησὶ, θηρῶ· σκάλας δὲ ἢ Ἐκάβην· φασὶ γὰρ αὐτὴν μεταβληθῆναι εἰς κύνα Par. A. ἢ γενομένη κύων, ἢ ἢ λειπασθείσα δίην κυνός Par. C. ὡς ἀδελφὴν μετὰ Ἐκάβην — δάκνουν θηρῶ — κύων, ἢ ὡς Ἐκάβην Vind. II. 316. Ἄντιον τὴν μάαν ἀποτορενόν (sic) ἢ πατρός· οὕτω γὰρ νοεῖται τοιαύτα Par. A. ἀφ' ὧν ἦγον τὴν Λαοδίην — ἴσσαν, ἴσσαν, ἢ γεννητὴν γῆν Par. C. ἦγον τὴν Λαοδίην, ἀπολήφον· ἀπὸ μεταφορᾶς τὸν δέκατον — ἦτοι· Τροία Vind. II. καὶ τὸν αὐτὸν, ἢ γεννητὴν γῆν Pal. 40.

317. Χανοῦσα τὴν πότιν, χωρήσει τοῦ χασμῶς· σφάξ γὰρ καὶ χασμῶς γῆς Par. A. δακρυοφθέραι· λατύνει, χωρήσει· δεῖται τοῦ δακρυοφθέραι

σμοῦ· δεικνύει τὸ δόγμα τῆς γῆς Par. C. ἐν τῇ καταδόσει, ἡρώ· χωρῶν δεῖται, χωρῶν, πρὸς τὸν πότιν τοῦ πότιν μου Τηρός· χωρῶν τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ διασφάξ ἢ γυναικὸς, διασφάγος Vind. II. κευθμῶν, χωρήσει — σχισμῆς Pal. 40.

318. Βλεπομένην βλάβην — πλησίων — τὴν τῆς πατρίδος πόρεσιν Par. A. βλέπουσάν σε, τὴν Ἐκάβην Par. B. μέλλουσάν ἰδεῖν κατὰ πόρεσιν, πλησίον Vind. II. 319. ὅπου, τὸ ἄλσος νῦν, τοῦ Τρώος, καὶ τῆς πόλεως, τῆς πενιχρᾶς ὁ πόρος Par. A. ἄλμα (sic) ἄλσος καὶ παρὰδεῖος τοῦ Τρώος· φασὶ γὰρ, οὗ ἢ Λαοδίην διακοπὴν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων περὶ τὸν παραδαιον τοῦ Τρώος κατέπαυθη Par. C. ὅπου παραδαιον τοῦ Τρώος — ἦτοι τῆς Κίλλης (in marg.: παρὰ τὸ ἀλλεσθαι καὶ αὐξάνειν τὴν γῆν) Vind. II. τὸ ἄλσος αὐξάνει· ὅπου (leg. Κίλλης) Pal. 40.

320. Λάβρα γὰρ τῷ Πριάμῳ δαίνυντο τῆς Κίλλης· μεμυγμένα Par. A. κόρη· τῆς Κίλλης Vind. II. ποικιλίας Pal. 40.

ἰσχύμην κέρχυνται, πρὶν λαφύσασθαι γάνος,
 πρὶν ἐκ λοχείας γυναιχολογίας δρᾶσιν
 σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμήλιους.
 ἄξει θυηλὸς σταγνὸς Ἰφιδος λῶν,
 μητρός κελαιωτῆς χέρκιβας μμωμένους, 325
 ἢν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρείαν

323. γαμήλιους ἄξ. θυηλ.) Verba Lycophronis attulit Etym. M. p. 220, 55. — 324. Ἰφιδος] Hunc μετασχηματισμὸν iam supra tetigitur ad v. 189. Admodum lectu digna sunt, quae de hac et similibus formis, ut *Λαφρὸς*, ἑστῆς ex Herodiano περὶ παθῶν servavit Etymol. M. p. 93, 50 sqq. Eadem nominis forma usus erat etiam Euphorio, poeta, ut aetate non multo inferior, ita ingenio atque studiorum ratione Lycophroni simillimus; Etym. M. p. 480, 14 sqq. *Ἰφιδος*, ὄνομα κύριον, παρὰ πρὸ Ἰφιδῶν τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἷον, Ἰφιδόουσα, Ἰφιδγενής, Ἰφιδκλῆς. Εὐφορίων αὐτὴν ἐνυμολογεῖ: [ἀνροσφῶν αὐτὴν ἀγαμύμανος, οἶεται δὲ αὐτὴν Cod. Par. 1630. apud Bekk. Anecd. III. p. 1446.] Ἐλένης καὶ Θησεως, ὑποβλητὴν [ὑποβλήτων Cod. Par. 1630.] δὲ δοθῆναι Κλυταιμνήστρῃ,

οὕκενα δὴ μιν

Ἰφιδ βησαμένη Ἑλένη ὑπεγείνωτο Θησεῖ.

de quo Euphorionis loco vid. Meinek. ad Euphor. fragm. p. 133. a quo tamen in eo dissentit, quod non putem necessario ante Εὐφορίων inse- rendum esse nomen Ἰφιδγενεῖα; poeta enim non communem nominis formam, sed insolentiorē, Ἰφιδος, adhibuerat, eamque suo more ex- plicare studuit. Minime vero premendum est illud ὑπεγείνωτο, ac si poeta ad alteram nominis Ἰφιδγενεῖα partem respexerit. Cf. Eustath. ad *Hiad.* p. 1068, 4. edit. Rom. — 325. μητρός κελαιωτῆς γ. μ.] Scaliger: *αιτρῆς parentis aemulatus februs*. Equidem poetam existimo ad utrum- que respexisse, tum ad sacrificium illud quo in Aulide immolanda erat Iphigenia, tum ad horrendum illud ministerium, quo postea Graecos Taurος venientes mactare cogebatur. Hoc enim suadet vox κελαιωτῆς, qua immanis saevitia notatur; in illo autem inest acerbissima allusio ad id, quod utrique, Iphigeniae et Polyxenae, evenerit, ut, Achilli desponsatae, non ad nuptiale festum, sed ad horrendum sacrificium ducerentur. — 326—329. Hic locus de Iphigeniae immolatione intel- ligendus est. Tota enim illa regio circa Aulidem atque Tanagram videtur olim dicta fuisse Ποιμανδρεῖς et Ποιμανδρεία, sive a Poemandro quodam, ut Pausanias refert, nomen acceperit, sive de eo, quod gre- gibus pascendis aptissima esset. *Paus.* IX. 20, 1. *Τανγραῖοι δὲ οἰκιστὴν*

321. τῇ Μουνίππῃ, πρὶν ἂν γεί-
 σασθαι τροφῆς, πικρὴν, ῥοφήσαι ὕδαρ
 γαλ. καὶ γάλα γ. μ., τοιόσδε γάλα
 Par. A. τῇ Μουνίππῃ, νῖφ αὐτοῦ,
 ἐχέθησαν, κείνται — ἐλκυσσάσθαι,
 γευσσάσθαι, θηλάσαι — γάλα Vind. II.
 σιν τῇ Μουνίππῃ — ῥοφήσαι Pal. 40.

322. Πρὶν ἐκ τοῦ κοινοῦ μέλη
 ἀπαλλῆναι, τῷ ὕδατι Par. A. χορη-
 τοῦ — τὰ μέλη τῆς Κίλλης, λουσάσθαι,
 πλύναι μετὰ ὕδατος, τὴν Κίλλαν
 Vind. II. γεννήσεως Pal. 40.

323. Σικκῆ: πρὸς τὴν ἐπὶ τελευτῇ (sork.
 ἀτέλεστα) νυμφεῖα, καὶ πρὸς γάμους

Par. A. ἡγουν πρὸς σφραγῆς Par. C.
 ὦ Πολυτέρη, πρὸς ἀπηνή, χαλεπὴ —
 καὶ πρὸς ἀπηνεῖς Vind. II. θανατη-
 γὰ Pal. 40. 324. ἀπάξει θυσιῶς
 ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιδγενεῖας, ὑποκαρυστι-
 κῶς ὁ Πυρρὸς Par. A. θυσιῶς —
 κατηφῆς — ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιδγενεῖας,
 ἡγουν ὁ Νεοπτόλεμος Vind. II. μ-
 στήτος Pal. 40. 325. τῆς τραχείας
 μητρός, θυσιῶς μμωμένους, Par. A.
 αὐτοῦ, ἡγουν τῆς Ἰφιδος — τὰς δι-
 νῆας, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς Ἕλληνας
 ἐν τῇ Σκυνδῇ — ἀπομαρτυρούμενος Par.
 C. σωταίης — θυσιῶς Vind. II.

στεφανόφορον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων
φαίσει τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανθάονος,
λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὄρκιον σχάσας.
σὲ δ' ἄμφρ' αἰκλὴν ἀλχμάλωτον ῥόνα,
πρέσβυν Δολόγκων δημόλευστον ὠλένῃ,

330

οἱσι Ποιμανδρον γενέσθαι λέγουσι Χαιρησίλειω παῖδα τοῦ Ἰασίου τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰζουσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποιμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν θυγατέρα Αἰόλου· Κορίνθ' δέ· ἔστιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα ἄσωπου παῖδα εἶναι. Strabo IX. §. 10. p. 464. ἡ Ποιμανδρίς δ' ἔστιν ἡ αὐτὴ τῇ Ταναγραίῃ. Steph. Byz. v. Τάναγρα· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία. allato statim Lycophrone loco. Eustath. ad Iliad. β. 498. p. 266, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 215, 16. edit. Lips.) ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Γραῖα, εἶτε καὶ ἡ Τάναγρα, καὶ Ποιμανδρία, ὡς κεῖται παρὰ Λυκόφρονι. Supersedere igitur possumus Scaligeri invento, qui ποιμανδρίαν de vase quodam sacro, ad excipendum sanguinem aptó, (respiciens fortasse ad Hesych. v. ταναγρα, et ad Polluc. X. §. 165. τὰ λεβητάρια καλοῦσιν ταναγραίδας) intelligendum esse, Cantero iuveni persuaserat. Ceterum, quod ad obscuritatem verborum attinet, rem egregie administravit idem ille magnus Josephus Scaliger, cum Lycophrone ingeniose insaniens:

namque in capacis ventre mactans naviae
bovem infulatam draco cupencus impius,
iugulae tripatris caedet hanc clunaculo,
priora confedusta dans hircis sacra.

326. λαιμίσας] λαιμῆσας Par. A. λαιμῆσαι Codd. Parisin. Steph. Byz. nr. 1412. et 1413. — ποιμανδρίαν Par. A. — 327. στεφανοφόρον Par. J.

328. τριπάτρῳ Par. C.

326. Ἡρῶνα εἰς τὴν κοίλῃν τάφρον λαιμοτομήσας — λείπει τὸ ὡς, ἐν ᾧ, ὥπερ τὴν Βοιωτικὴν πόλιν Par. A. λείπεται τὸ τάφρον — Βοιωτικὴν Par. B. Κοίλῃν, σφάξας — πόλιν Βοιωτίας, ἣν καὶ Τάναγρον λέγουσιν· ἐνθα ἄρισται βόες γίνονται Par. C. Ἰφίγενειαν, Πολυξένην — λείπει τὸ τάφρον — σφάξας, λαιμοτομήσας — πόλιν ἐν ᾗ οἱ αἰσίου βόες Vind. II. ποιμαντικὴν Pal. 40. 327. Ἐστολισμένην τὴν Πολυξένην, ὥσπερ νύμφην — ὁ δεινὸς καὶ φασκερὸς δράκων, ὁ Διομήδης Par. A. οὗ ἐστεφανόνουν καὶ ἀνδρῶν ἐπαινον τοὺς θυομένους· ἐπεὶ καὶ τῆσδε, ὥσπερ νύμφην στολίσαντες, οὕτως ἐθαίναν· ἔθος δὲ ἦν τοῖς κατωχόμενοις ἐν κοίλοις τόποις δύνειν — ἑλπίης, ὡπλός — μακελλάρους (sic) ἢ ὁ Διομήδης, ἀνὰ πρὸς τὴν ἴσιν συντάξας· ἢ ὁ Νεοπτόλεμος παῖς, ὡς πρὸς τὴν Πολυξένην συντάξας Par. C. ἀλείπει τὸ ὡς· ἐστεμμένην — κυρίως τὴν Πολυξένην — φορέας — ἡρώδης, ὁ Νεοπτόλεμος Vind. II. 328. Τῇ Ὠρίωνος·

ἐπειδὴ υἱὸς ἦν Διὸς καὶ Ποσειδῶνος — Ἡραίοτου, Ἀρεως, Ὠρίωνος· τοῦ Ὠρίωνος ἢ τοῦ Ἀρεως Par. A. ἢ τριδеспότη, ἐπὶ Νεοπτόλεμου· ἢ τριδесп, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον Par. C. φθερεῖ τριδеспότῳ — τοῦ Ἀρεως ἢ οὖν Ὠρίωνος Vind. II. Ἀρεος ἢ Ὠρίωνος Pal. 40.

329. Τὴν Ἰφίγενειαν λέγει — ἀνέοξας ἢ ἀνακίησας, εἰς δοκούς ἐλθὼν ὁ Ἀχιλλεύς — ἀπέκτεινεν Par. A. πρωτόθυτον, καὶ Ἰφίγενείας· ἐπὶ δὲ Πολυξένης, τὸ ἐξαίρετον Par. C. Ἐν τοῖς Ἑλλήσιν — ἐκ πρώτης καὶ εὐγενούς ὁμῆς σφαιρασθὲν θυμῷ χάριν τῶν δοκῶν — καταβαλὼν, λύσας Vind. II. μεγαλοθυτὸν, ἢ τὸ εὐγενὲς θυμῷ — κόπας Pal. 40.

330. Σὲ δὲ περὶ τὴν κοίλῃν — δοριάτων — Ἡῶν πόλιν Θράκων Par. A. βαθεῖαν Par. C. τὴν Ἐκάβην λέγει — πλατεῖαν — αἰγιαλὸν Vind. II. 331. Πρεσβυτίδα — Δολογχοὶ ἔθνος Θράκης — τὴν ὑπὸ τοῦ δήμου καταλευσθεῖσαν, λιθοβοληθεῖσαν χειρὶ Par. A. τὴν γηραιάν — τῶν Θράκων — τὴν λιθολευσθεῖσαν

ἐπεσβόλους ἀραΐσιν ἡρεθισμένην,
κρύψει κυπὰς τις χειρμάδων ἐπομβρία,
μαίρας ὅταν φαιουρόν ἀλλάξης δομήν.
Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τὰγαμέμνονος δαμείς, 335
κρηπῖδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ,

332. ἡρεθισμένην] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Edit. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae. Sensus est: diris et conviciis quasi furentem; furentis instar diras et convicia effundentem. Neque tamen dislitter, lectionem ἡρεθισμένην, quam Canterus ex emendatione posuit, multo faciliorem sensum praebere. Cave tamen, libris quibusdam, quos apud Sebastianum commemoratos vides, quicquam tribuas; in tam ingenti enim Codicum consensu, vehementer verendum est, ne Sebastianus libros illos, aut negligenter, aut omnino non inspexerit. — 333. κυπὰς] Aptē contulit Potterus locum Iliad. γ'. 57. λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἐνεχ', ὅσσα φοργας. — 334. φαιουρόν] φαιουρόν Par. BFGJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et edit. Ald. — 335. τὰγαμέμνονος] ad aram Iovis. Eustath. ad Iliad. β'. 25. p. 168, 10 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 137, 24 sqq. edit. Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι πάντως εὐρυκρείων, ὃ λαοὶ ἐπιτετραμένται, καὶ ὅτι δοκεῖ εὐλόγως παρὰ Λάκωνος Ζεὺς Ἀγαμέμνων ἐπιθετικῶς εἶναι, ὥς ὁ Λυκόφρων λαλεῖ· Ἀγαμέμνων τε γὰρ εὐρυκρείων καὶ Ζεὺς εὐρυμέδων. εἰ δὴ ταυτὸν εὐρυκρείων καὶ εὐρυμέδων, λέγουσι· ἂν διὰ τοῦτο διδυραμβικώτερον καὶ Ἀγαμέμνων Ζεὺς, καθότι καὶ εὐρυκρείων. De crasi in τὰγαμέμνονος cf. Seidl. ad Eurip. Iphig. in Taur. 751. (769.) Praeterea notissimum est, Priamum ad aram Iovis Hercei Neoptolemi manu mortem occubuisse; vid. Arctini Ἰλίου πέρις in Procli Excerptis: καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Ἡρίανον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα· et qui sua ex hoc fonte derivasse videntur, Quint. Calab. XIII. 22. et Tryphiod. 634 sq. Cf. Eurip. Troad. v. 17. Pausan. IV. 17, 4. Tzetz. Posthom. 733. Paullo aliter Lesches apud Pausan. X. 27, 2. Ἡρίανον δὲ οὐκ ἀποθάνειν ἐξ Ἀσχεως ἐπὶ τῇ Ἰσάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ παρέρχον τῇ Νεοπτόλεμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θυραῖς. — 336. πηγῷ] πηγῶν Par. H. communi vitio. Eustath. ad Iliad. γ'. 197. p. 403, 44. edit. Rom. (T. I. p. 326, 18. edit. Lips.) ὅς δὲ πηγῶν μαλλον τὸν λευκόμαλλον φασιν, ὥς καὶ τοῦ Λυκόφρονος πλόκαμον πηγῶν εἰπόντος τὴν λευκὴν, πολίαν. — νέρθε] νέρθεν Par. GK. et Vit. III. — καλλυνεῖ Par. E. et Ciz.

ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἑλληνικοῦ Vind. II. α' γρηαῖα — ἐν τῇ ὠλένῃ καὶ χειρὶ τοῦ δήμου λιδασθεῖσαν Pal. 40.
332. Ὁργισμένην, παροξυνομένην· Ὀμηρος· ἀλλ' ἔθι, μὴ μ' ἐρεθίσει (Iliad. α. 32.) ἐντὶ τοῦ, μὴ με παρόξυνε, μὴ με χαλέπαινε Par. A. κινήθεισαν, παροξυνθείσαν Par. B. δακτυλαῖς, ὑβριστικαῖς καταραῖς, τὴν παροξυνομένην, τὴν διεγείρουσαν τοὺς Ἕλληνας Vind. II. λοιδορίαῖς — κινήθεισαν διὰ τὴν σφαγὴν τῆς θυγατρὸς Pal. 40. 333. Κρύψει χιτῶνας (sic) — ἔστι δέ τις χιτῶν — ἐν ταῖς νυράσιν ἡ βολίαι τῶν λίδων Par. A. χιτῶν — πυκνῶσει Par. C. καλύψει ἱμάτιον —

τῶν λίδων πληθύνει Vind. II. βολίη Pal. 40. 334. Κυνός· ὁ κύων νῦν ἡ Ἑκάβη· ὁπόταν φαιδὸν σῶμα ἔχουσαν Par. A. κυνός τοῦ Ὁρώωνος Par. C. κυνός — τὴν διάπλευσιν — τὸ σῶμα Vind. II. μέλαν Pal. 40.
335. Ὁ δὲ περὶ τῷ τάφῳ — τοῦ Διὸς ἐπώνυμον Par. A. ἦγον τοῦ Ἑρκείου Διὸς — φρενυθείς Par. C. ὁ Ἡρίανος — νῆφ — ἐλπίσεν τοῦ Διὸς — δαμασθεῖς Vind. II.
336. Τὴν βάσιν· κρηπίδας ἢ βάσεις καὶ ὁ πούς· τῷ λευκῷ κατωδεν καλλυνεῖ τοιχώματι Par. A. πλοκάμῳ Par. C. τὴν βάσιν τοῦ νεῷ λευκῷ κοσμήσει τοιχώματι Vind. II. τοιχώσει Pal. 40.

ὁ πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας
 ὠνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολῶν,
 τὸ πρὶν δ' ἄμυδρὰν οὖνομ' αἰσιτάσας σκότῳ.
 ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν 340
 ἀπεμπολητῆς τῆς φυταλμίας χθονὸς
 φλέξας, τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον

337. καλύπτρης] καλύπτρας Par. L. Vit. I. et Ciz. — 338. ὠνητὸς] Lycophronis locum respexerunt Etym. M. v. *Πρόλαμος* p. 688, 7. et *Eustath.* ad *Iliad.* α'. 18. p. 27, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 25. edit. Lips.) — ἐς] ἐπὶ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. Similem harum praepositionum permutationem notarunt Porsonus ad *Phoeniss.* 77. et *Elmsleius* ad *Med.* 1164. p. 258. — μολῶν] μολῶν Par. C. Vind. III. Vit. I. et Ciz. — 339. τὸ πρὶν δ'] δ' omittunt Par. C. et duo inferioris notae Codices apud Sebast. reliqui libri cum scripti tum impressi omnes retinent δ'. Quare improbanda est Romani editoris temeritas, δ' contra Codd. auctoritatem resecantis. — οὖνομ' αἰσιτάσας] ὄνομ' Par. BDGKL. Vind. IV. Vit. I. III. et Ciz. Haec lectio locum habere potest, si retineas vulgatum αἰσιτάσας; refragatur tamen meliorum et antiquiorum Codd. auctoritas. — 341. τῆς omissum est in Par. D. — φυταλμίας]

φοιταλμίας Pal. 40. φοιταλμίας Vit. I. et Ciz. De voce *φυτάλμιος* vid. *Reisig.* ad *Oedip.* Col. v. 146. — 342. τὸν ὠδίνοντα — λόχον] Magnopere fallebantur, qui ἔπνον ad ὠδίνοντα subaudiendum putarent. Est manifesta imitatio Homeri, *Odys.* δ'. 277. ubi *Eustath.* p. 1496, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 165, 46. edit. Lips.) *Κοῖλον δὲ λόχον αἰσιτέως εἶπε τὸν δούρειον ἔπνον. ἕτερος μέντοι τολμηρῶς ἐθέλων φράζειν, καὶ βαρὺν δόλον προσεῖπεν ἂν αὐτὸν, καὶ Αἰδοῦ ἔρπος, καὶ εἰ τι τοιοῦτον. Cf. *Odys.* δ'. 515. et λ'. 524. — μορμωτὸν] Par. ACDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. III. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *μορμωτὸν* Par. BJ. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. *Lepidum* sane est illud inventum Ioan. Meursii, qui, quum substantivum ad ὠδίνοντα desideraret, *μορμῶ* τὸν legendum esse censuit; „nam pueri,*

337. Ὁ περὶ τῆς χρυσεῆς καλύπτρας — τῆς ἀδελφῆς *Ἡαίρας*, ὁ τέκμων Par. A. σκέπης τῆς χρυσεῆς — τῆς αὐταδελφῆς αὐτοῦ, τῆς *Ἡαίρας* — ὁ ἀδελφός *Πρόλαμος* Par. C. 338. *Ἀγοραστός* — κεκασμένην ὑφ' *Ἡρακλέους* — εἰς τὴν πατρίδα ἐρχόμενος Par. A. ἀγοραστός — παραγενόμενος, ἦγουν στραφάμενος ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Par. C. ἀγοραστός — ἀπὸ τοῦ, κεκασμένην πάτραν, αἰθαλωτὴν ὑφ' *Ἡρακλέους*, καὶ ἐλθὼν Vind. II. 339. Τὸ πρότερον γὰρ *Ποδάρχης* ἐκαλεῖτο, καὶ μετωνομασθὴ *Πρόλαμος* — σκοτεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῷ σκότῳ Par. A. ἀπὸ τοῦ πρὸς ὄλγον (sic) καλούμενος *Ποδάρχης* Par. C. σκοτεινὸν — ἀφανίσας — τῇ αἰχμαλωσίᾳ Vind. II. πρότερον γὰρ *Ποδάρχης* ἐκαλεῖτο — λήθη Pal. 40.

340. Ὅποταν ὁ Ἀττήνωρ — λαμπρόν — ὁ ὀμῆλιξ, ὁ ὠμογέρων· τὸ δὲ βαρὺ, πολὺ ἢ μέγα Par. A. ὁ γηραιὸς Ἀττήνωρ, ὁ χελώνης δίκην ἔχων τὸ δέσμα ἀπὸ τοῦ γήρους — μέγαν Par. C. εἶδος ὄψεως, ἦγουν ὁ Ἀττήνωρ — φανόν — ἦγουν ὁ γηραιὸς Vind. II. ὁ γηραιὸς Ἀττήνωρ — μέγαν· χέλυδρος, ἡ χελώνη τραχύδερμος, ἣ ἀπεικάζει τὸν Ἀττήνωρα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ τραχὺ Pal. 40. 341. Πορθητῆς, πρόσδετης τῆς πατρίδος, τῆς φυτάσας Par. A, ὁ πρῶτος καὶ προσδοῦς τὴν πόλιν ἔνεκα τῆς βασιλείας· ὁ πορθητῆς Par. C. πορθητῆς, πρόσδετης τῆς πατρώας γῆς, τῆς φυτάσας αὐτὸν Vind. II. παραδαλασσίας *Τροίας* Pal. 40. 342. Φλέξας εἰς σήμεριον — τὸν δούρειον ἔπνον — φοβερόν ἐνεδρόν· *Καλλίμαχος*· αὐτὶς αὖ τὴν 6*

ἀναφαλάξῃ γαστρὸς ἐλκύσας ζυγὰ,
τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
λάμψῃ κακὸν φρύκτωρον αὐτανέμιοις
τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρον ἐκπεπλευκόσι,
καὶ παιδοβρῶτος Πορκέως νήσους διπλᾶς.

345

inquit, equum μορμῷ vocabant. Theocr. Idyll. XV. (40.) Simili modo eleganter μορμῷ vocat Lycophron equum hunc, qui Troianis magno terrori fuit; erat autem mirae magnitudinis. "Quam coniecturam homini adulescentulo facilius condonarem, si eam minus confidenter proposuisset. — 343. ἐλκύσας ζυγὰ] Muellerus ἐκλύσας coniecit, haud inascite, reclamantibus tamen libris omnibus. Verbosam autem adnotationem, qua hunc locum, intellectu facillimum, donavit, melius, opinor, suppressisset. Lycophronis verba retulit Tzetz. in Chil. VI. v. 517.

344. Σισυφείας] Hoc in Ulyssia contumeliam dictum est. Vid. Soph. Philoct. 415. Herm. — λαμπουρίδος] Cf. Soph. Ai. 103. Herm.

345. λάμψῃ] Par. ABCEFG. Neap. III. Vind. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — λάμψει Par. DHJKL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. λάμψει Vind. II. Aptè comparavit Muellerus vers. 1091. ἐκλάμπουσι σέλας, et Eurip. Helen. 1142. (1131.) δόμιον ἀστέρᾳ λάμψας. — 346. Λεύκοφρον] Λευκόφρον Vit. II. et III. (prior in textu, alter in scholiis) vitiose. Vid. Etym. M. p. 565, 16. τὰ εἰς ὧς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ ὕ προσηροζύνεται· οἷον. Λευκοφρος, ἡμις, ἀτράφαξ. Arcadius de Accent. p. 92. τὰ εἰς ὧς πάντα συνθετα συνεισλαμβανόμενον ἔχοντα τὸ ὕ προσηροζύνεται, σύνφρος, [Λευκοφρος] κάλλιφρος, δίβραχος. Nominis originem explicat Eustathius ad Iliad. α'. 38. p. 33, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 29, 34. edit. Lips.) ἔστι δὲ ἡ μὲν Τένεδος νῆσος Αἰολικῇ, ποτὲ μὲν Λεύκοφρος καλουμένη, διὰ τὸ λευκὰς ἔχειν ὄφρως ἤγουν ἑξοχὰς, παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς. Et ad Iliad. β. 637. p. 308, 34. edit. Rom. (Tom. I. p. 240, 21. edit. Lips.) καὶ ὄφρως δὲ που λέγονται ὀρεῖναι τινες ἑξοχαί, ὅθεν καὶ ἡ Τένεδος Λεύκοφρος ἐκλήθη ποτὲ. ὥς καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν Ἀστυακτὸν Λευκίαν λευκὰς ὄφρως ἔχουσα, ἥτοι ἐπαναστάσεις τινὰς τραχέας περὶ τὸν αἰγιαλόν. Cf. Pausan. X. 14, 1—3. Strab. XIII. §. 46. p. 604. Hesych. h. v. et Steph. Byz. v. Τένεδος, ubi perperam editum est Λευκόφρος. — ἐκπεπλευκόσιν solus Par. G. — 347. Πορκέως] πόρκιος Par. L. et Ciz. Nomina horum serpentum habent etiam Quint. Smyrn. XII. Petron. Satyr. c. 89. et

κούρην μορμύσσειται (Hymn. in Dian. 70.) Par. A. τάξιν στρατιωτικὴν ἀπὸ μ' ἀνδρῶν Par. C. ἀνάψας — τὸν γεννῶντα τὸν ἵππον — ἔσθωθεν τοῦ ἵππου — καὶ φοβερόν — καὶ ἐνέδραν Vind. II. ἔγκλον Pal. 40.

343. Ἀνοτῇ, ψηλαφήσῃ — ἐκ τῆς νηδύος ἐλκύσας ἀμμιτα, δεσμούς Par. A. ἐκβάλῃ τοῦ δούρου Par. C. ἀνοτῇ, ἀνακράξῃ — τῆς τοῦ ἵππου — ἀνοίξας τὰς θύρας Vind. II.

344. Ὅτι κατὰ τινὰς Ὀδυσσεὺς Σισύφρου υἱὸς ἦν — ἐπισκαμποῦς ἀλώπεκος Par. A. τοῦ υἱοῦ Σισύφρου, τοῦ Ὀδυσσεὺς — πανούργου — εἰδὸς ἀλώπεκος Vind. II. σχολιάς Pal. 40.

345. Λάμψῃ κακὸν λαμπηδόνα ὁ Σίνων — Ὀδυσσεὺς Par. A. ἤγουν ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Ὀδυσσεὺς ὁ Σίνων, ὁ υἱὸς τοῦ Αἰσίου Par. C. ἀνάψει τοῖς Τρωσὶ φανόν — ὁ ἐξάδελφος ὁ Σίνων (in marg.: λέλειπε τὸ ἀναρεθίσσεται ὁ Πρίαμος) Vind. II.

346. Τοῖς εἰς Τένεδον λέγει ἐκπεπλευκόσιν Ἑλλήσιν Par. A. Ἑλλήσι δηλαδὴ Par. C. 347. Πόρκης καὶ Χαρίβοια, ὀνόματα ὄφρων· οἱ πλεονάστες ἐκ τῶν Καλυδονίων νήσων ἤλθον εἰς Τροίαν καὶ διέφθειραν τοὺς παῖδας Λαοκρόντος· ὁ δὲ Λαοκρόν υἱὸς ἦν Ἀντήνορος· τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως Par.

Ἐγὼ δὲ τλήμων ἢ γάμους ἀρνουμένη,
ἐν παρθενῶκος λαΐνου τυκίσμασιν,
ἄνις τεράμωνων, εἰς ἀνῶροφον στέγην
εἰρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας,

350

Serv. ad Virg. Aen. II. 201. Genitivum autem *Πορκέως* a nominativo *Πόρκης* per metaplasma factum esse, nemo mirabitur, qui Lycophronem noverit. — 348. ἐγὼ δὲ τλήμων] ἐγὼ δ' ἢ τλήμων Par. D. Vind. IV. et Vit. III. Hanc vitiosissimam lectionem Potterus in textum intulit; Sebastianus, ne indicata quidem Codd. suorum discrepanti scriptura, retinuit. — 349. τυκίσμασιν] τυκίσμασι omisso ᾤ finali, Par. HK. Ciz. et Editt. Basil. I. et Steph. Hanc rariorem vocem repone apud Eurip. in Andromed. fragm. XXIX. ἐξ αὐτομόρων λαΐνων τυκισμάτων, ubi vulgo editum est τευχισμάτων. Solent enim eiusmodi vocabula, quae proprie de exstruendis aedificiis dicuntur, a poetis ad artem statuariam transferri. Vid. Eurip. Alcest. 358. Praeterea cf. Hemsterk. ad Pelluc. X. §. 147. et Seidl. ad Eurip. Troad. 831.

350. ἄνις] Valckenarius, cui haec vox suspecta erat, ad Phoeniss. 335. p. 118. adnotavit haec: „in Lycophronis v. 350. ἄνις τεράμωνων redditur *carens coenaculis*; sed ἄνις meo iudicio Graecum non est: corrigo, εὖνις, τεράμωνων εἰς ἀνῶροφον στέγην εἰρκτῆς. Primum εὖνις ad praecedentia pertinet; deinde τὸ ἄστεγον οἶκον solemnī luxuria dixit τεράμωνων ἀνῶροφον στέγην.“ Hunc scrupulum Valckenario eximere potuisset Eustathius ad Odyss. γ'. 325. p. 1582, 13. edit. Rom. (Tom. I. p. 279, 11. edit. Lips.) ἔτι δὲ καὶ ἄνευ ἐπεινὸ φαιμεν καὶ ἄνις, διὰ τὸ ἐν τοῖς οὖσιν ἄτερ, θεωρεῖσθαι τὸ μὴ νεύειν μηδὲ νίσσεσθαι, ὃ ἐστὶ μογεῖσθαι, πρὸς ἀλλήλα, ἀλλὰ ἰδιώζειν. Cf. Nicand. Alex. 419. ἄνις μογεροῖο τιθῆνης, ubi Schol. ἄνις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνευ. — τεράμωνων] Respicit ad hunc versum Eustath. ad Odyss. ψ'. 167. p. 1943, 6. edit. Rom. (Tom. II. p. 301, 18. edit. Lips.) οὐ μὴν καὶ τέραμονον ἀσυνθέτως τὸ τέρεν καὶ ἀπαλόν, ἀλλ' ἢ τοῦ οἴκου στέγη, καθὲρ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Ἀν- κούρων δηλοῖ. — 351. ἀλιβδύσασα] Par. A. Vat. 1307. et Etym. M. p. 63, 16. laudato Lycophronis versu, et Editt. Retzsch. et Sebast. ἀλιβδύσασα Par. DEFG. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Par. II. Steph. et Pott. utrq. ἀλυβδύσασα Par. BCHJ.

Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. ἀλυβδύσασα Par. L. et Vit. I. Tetigit hunc locum Eustath. ad Odyss. γ'.

A. τοῦ φραγόντος τὸν παῖδα τοῦ Ἀν- κάονος (leg. Ἀσχοπόντος) ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ναφ Par. C. εἶδος δρᾶ- κόντος — εἰς τὰς Καλυδνᾶς (in marg.: Πόρκης καὶ Χαρίβου ἀνόμενα δρᾶ- κόντων). 348. Ἐγὼ δ' αὐτὴ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἢ μὴ ταὺς γάμους συγκαταθεμένη Par. A. συν- ουσίας φρεγγούσα, ὡς ποθοῦσα τὴν παρθενίαν Par. C. τοῦ Ἀπόλλωνος Pal. 40. 349. Ἐν τοῖς τοῦ παρ- θενάκος λαΐνου οἰκοδομήμασιν Par. A. ἐγὼ ἡ οὖσα — λιδίου — κατα- σκευάμασιν, οἰκοδομήμασιν Vind. II. οἰκοῖς Pal. 40. 350. Χωρὶς — κυρτῶς ξυλοστέγων· νῦν δὲ πασά- δων, ὁραφωμάτων, τῶν ἀπὸ λιδίου

καὶ οὐκ ἀπὸ ξύλων γεγονότων· πυ- ραμοειδὲς λιδιον ὁ Πρίαμος ποιήσας οἶκον, ἐνέβαλεν τὴν Ἀλεξάνδραν — εἰς λιδιον στέγην Par. A. καὶ ἀσκε- πον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ξυλινὴν στέ- γην, ἀλλὰ θόλον Par. C. χωρὶς, ἐστειρημένη ξυλινὴν στεγαν, πασά- δων γαμικῶν — τὴν μὴ ἔχουσαν ξυλινὸν ὄροφον, ἀλλ' ὀλόλιδον Vind. II. ξυλοστέγων Pal. 40.

351. Φυλακῆς· ἀπὸ τοῦ εἰργειν — ἀφανίσασα, οἷον ἀλλ' διύσασα· με- ταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν — τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα Par. A. συγκρύ- ψασα Par. C. φυλακῆς — ἀφανίσασα, βυθίσασα — ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα Vind. II. et Neap. II.

ἡ πὸν Θοραῖον Πτώον Ὠρίτην θεὸν
 λῖπτοντ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεινίων,
 ὡς δὴ χορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
 πρὸς γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ξηλώμασι 355
 τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλαίτιδος,

169. p. 1462, 43. edit. Rom. (Tom. I. p. 119, 45 sq. edit. Lips.) ubi perperam etiam in novissima editione scriptum est, ἐλοβήσασα. Cf. Hesych. v. ἀλιρδύσαι ibiq. Interpp.

352. Θοραῖον] In Cod. Par. H. superscriptum est ab eadem manu ἡ τὸν τοχαῖον. — Ὠρίτην] Ὠρίτην Neap. III. — 353. ἀλέκτρων] Muellerus: „reieci a lecto virginali, reieci a me, quae nondum experta essem viri concubitum, nec vellem experiri.“ Intelligerem potius de toro virginali, quem nefas erat tangere, cum Cassandra Palladi, virginittatis custodi, sacrata esset. Inest fortasse etiam allusio ad nomen Alexandrae, inepta illa quidem, neque tamen prorsus abhorrens ab ingenio Lycophronis. Praeterea comparavit Muellerus locum Euripidis Troad. 254. (261 — 263. Seidl.) ἡ τὰν Φοῖβου παρθένον, ἣ γέρας ὁ χρυσοκόμας ἔδωκε ἄλεκτρον ζωῆν; Lectionem ἀλέκτρων praebent Par. B^{PH}. Neap. I. II. Vind. II. III. et Edit. Basil. I. et Steph. λῖπτοντα λέκτρων Par. ABCDGJKL. Neap. III. Vit. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. In Vit. I. scriptum est λῖπτοντ' ἰν' ἀλέκτρων, apostropho spirituque a secunda manu minio additis; quam correcturam tertia manus iterum delevit: in Vit. II. autem quid scriptum fuerit, nunc quidem extricari non potest, cum folium ea parte corrosum sit; nisi fortasse quis e glossa ἐπιδυμύοντα, atque e Scholiis, in quibus est λῖπτοντα, incertam sane con-

iecturam de lectione facere velit. — ἐκβαλοῦσα] ἐμβαλοῦσα Par. E. Hoc nihil aliud significat, quam connubium rescindi. Cave quidquam amplius atque violentius cogites. — 354. πεπαμένη] Ita Codd. quos vidi omnes praeter Vat. 1307., in quo scriptum est πεπαμένη. Hanc antiquorum exemplarium scripturam improbat Tzetzes in Comment. cuius Scholion emendatius atque integrius e Cod. Paris. C. ita profero: πῶ, τὸ πῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι, πεπαμένη· ἔδεν· καὶ ἐν μὲν γραπτόν· οἱ δὲ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ' ὅτι παθόντες, δύο μὲν γραφοῦσι, ὡς οὐκ εἰδότες, ὅτι δίχα τοῦτου τὸ πᾶ μακρόν ἐστι. Cf. Hesych. v. πεπαμένος ibiq. Interpp. — 355. ξηλώμασι] v. finale addit solus Vit. II., quod probat Muellerus, ex Hermanni praecepto de emend. rat. gr. gr. p. 22. Adde Elmslei. annot. ad Med. 287. Nos alio loco hac de re aliisque ad hanc quaestionem pertinentibus fusius sumus disputaturi.

356. Πυλαίτιδος] Hoc nomen explicat Schol. ad Aeschyl. Sept. 148.

352. Τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Ἀπόλλωνος Par. A. τὸν φόρον ποιοῦντα — τὸν ποιοῦντα τὰς τέσσαρας ὥρας τὸν Ἀπόλλωνα — ἐπώνυμα καὶ τὰ τρία τοῦ Ἀπόλλωνος Par. C. σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ποιοῦντα τοὺς τέσσαρας καιροὺς — ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος Vind. II. σπερμογόνον — φοβηθέντα τὸν χοῖρον ἐν τῇ γεννήσει, καὶ τὰς ὥρας ἀποτελοῦντα Pal. 40. 353. Ἐπιδυμύοντα κοιτῶν ἐκβαλοῦσα τῶν στρωμάτων Par. A. τινὲς ἀλέκτρων

γραφοῦσι, ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων κοιτῶν Par. B. συνοῦσιν — ἀποσπασμένην κοιτῶν Par. C. ἐπιδυμύοντα αἰνιγμάτων Neap. I. et II. Vind. II. 354. Ὅτι δὴ παρθενίαν ἄφθαρτον κεκτημένη Par. A. et Par. C. παρθενίαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν Vind. II. 355. Πρὸς ἄκρον γῆρας τῆς Ἀθηνᾶς ἡλιοτυπία Par. A. ἡγουν ἐλδοῦσα ἥδη παρθενεύουσα — πολεμικῆς Ἀθηνᾶς μιμήσει Par. C. τῆς Ἀθηνᾶς — καὶ τοῖς μιμήμασι Vind. II. 356. Τῆς τὸν γαμόν

τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος
γαμφαῖσιν ἄρπης οὐκὰς ἐλκυσθήσομαι,

Well. γίνωσκε γὰρ, ὅτι ἐξαγράφουν ταύτην (τὴν Ἀθηνᾶν) πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων Πυλαΐτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἵστασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.

558. γαμφαῖσιν ἄρπης] Fuerunt olim, ut e Scholiis patet, qui, ambiguitate significationis vocum ἄρπη et οὐκὰς decepti, de vite adunca scilicet falce protracta cogitarent, idque de Cassandra e templi adytis abstracta interpretarentur. Quorum ratio licet neo-verbis nec facinoris atrocitati conveniat et omnino ineptior sit, quam quae refutationem mereatur: apprimè tamen placuit Leopoldo Sebastiano, ita ut novam hanc versionem procurare non dubitaret: *aduncis falcibus, ut vitis, protrahar.* — Manifestum autem est poetam aptissimam illam comparationem, quam superiori versu posuerat, mutatis tantummodo verbis continuare, quemadmodum facere solemus, si ab aliqua re vehementius commoti in ea describenda nobis, non nisi iteratis imaginibus et adaucto quasi verborum pondere, satisfaciamus. Optime autem hunc locum perspexit vir eruditissimus, Ioannes Potterus, qui, reiectis iis quae vel Meursius de vaticinandi peritia, vel ipse de castitate Cassandreae, columbae imagine indicata, doctius quam verius excogitaverat, tandem in fine adnotationis haec addit: „Sed, ut verum fatear, non placent mihi hae ambages, nec quaerere velim sensum intricatum et allegoricum, cum facilis et obivus in promptu sit; quamobrem non alia ratione Cassandram dictam columbam, Aiace vulturem putarim, quam quia Cassandra ab Aiace rapta et violata est, haud aliter quam columbae praeda fieri solent avium rapacium; unde ob maiorem emphaſin, et ut ostenderet suam debilitatem et impotentiam, Aiace autem capacitem et violentiam augeret, se ipsam his appellavit columbam, nec contenta est illum simplici nomine vulturis notare; sed ἄρπην addidit, quae avis est aquilae similis, si non ex earum genere: nec absimilis est hic locus superiori, ubi Paridem duplicata metaphora λέχρον et καταδρακτιῆρα appellavit.“ — γαμφαῖσιν] γαμφαῖσιν Par. A. Scripserim γαμφῆσιν, si vel per unum Codicem liceret. Poeta insolentior formam γαμφαῖ pro γαμφηλαῖ adhibuit. Cf. Etym. M. p. 221, 13. γαμφηλή, ἡ γνάδος, ἡ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπω, γάμπω· καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ θάπτω γίνεται ταπή, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπω, γαμφή καὶ γαμφηλή. Hesych. γαμφαῖ, αἱ γνάμφαι, γνάδοι. — ἄρπης] Par. I. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἄρπαις Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἄρ-

παις Par. B. et Rehd. De permutatione syllabarum ἄρ et αἰς, e compendiosa scriptura orta, iam supra dictum est ad v. 103. ἄρπη avis ex Homero nota est, Iliad. ε'. 350. ubi Schol. Venet. p. 527. b. 11 — 15. Bekk. haec habent: ἄρπη, τῷ ἰατρίῳ· — φιλεῖ δὲ τὴν τροφήν ἣν ἂν συνά-

μισούσης· τὰ δὲ λοιπὰ ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς Par. A. τῆς μισουμένης τοὺς γάμους, διὰ τοῦτο καὶ τὰς νύμφας — τῆς λαυρυκα φερούσης Par. C. τῆς μισούσης τὰς νύμφας· τῆς λαυρυρούσης (leg. λαυρυρεούσης sive φερούσης) τὰ λαυρυκα — τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις, ἐπὶ δεξιᾷ τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. 357. Τότε βλεῖ, ὡς φάσσα, πρὸς γυπὸς κοίτην Par. A. Τηρικαῦτα — δυναστεία — εἶδος πε- ριστεράς· ὡς ἀρπάζεται δηλαδὴ — γυπὸς εἰς κοίτην· τοῦ Λοκροῦ Ἀλαγ- τοῦ Par. C. 358. Ἐπικαμπέσει δρεπάναις· λέγει δὲ γνάδοις — ὡς ἄμπελος· οἱ δὲ, ἅτε περιστέρα — συρῆσθαι Par. A. ὁδοῦσι — δρε- πάνης — ἡ ἄμπελος· οὕτως δηλαδὴ ἀρπαχθήσομαι παρὰ τοῦ Ἀλαγτος εἰς συνονοσίαν Par. C. ταῖς σιαγῶνι δρεπάνης — ὡς ἡ ἄμπελος Vind. II. δρεπανικαῖς ὄνυσιν Pal. 40.

ἡ δ' εἰς τέραμνα δαυρατογλύφου στέγης
γλήνας ἄνω στρέψασα χώσεται στρατῶ,
ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διός,
ἄνακτι πάμπω χρημα τιμαλφέσταται.

361. *τέραμνα*] Apud Lycophronem accuratiores libri hanc orthographiam tuentur. *τέρεμνα* Par. EH. Neap. III. et Vit. III. in schol. Vid. DD. VV. ad Hesych. v. *τέρεμνα*. — *δαυρατογλύφου*] Sebastianus h. l. edere ausus est *δαυρατογλύφα*, idque in versione per *laquearia caelata* expressit. Quod utrum ex uno pluribusve libris hauserit, an, quod multo est probabilius, e coniectura posuerit, incertum quidem est, cum ipse rationem huius mutationis nullam reddiderit, et unius tantummodo Codicis lectionem *δαυρατογλύφου* afferens de reliquis prorsus silere satius duxerit. At fallax hoc silentium esse manifestum est e Cod. Vat. 1307. libro antiquissimo atque optimo, ubi vulgaris lectio sine ulla litura conspicitur; idque in reliquis etiam Codd. Romanis scriptum esse e constanti nostror. libror. consensu veri sit simillimum. Iam vero in tali veterum exemplarium comparatione, ubi omnis laus atque virtus solerti quadam diligentia et religiosa fide continetur, si turpe admodum est, oscitantem esse ac negligentia labi: quid tandem potest cogitari turpius, quam, ut emendatiunculae fidem facias, reticere, quid in libris scriptum inveneris, et simulando dissimulandoque lectores in fraudem inducere? Praeterea lectio vulgaris tam certa est atque indubitata, ut, si vel unius Codicis esset, ea nihilo tamen minus, reclamantibus reliquis omnibus, recipienda atque defendenda esset.

362. *ἄνω στρέψασα*] Sic Parisini omnes, Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Pott. utr. q. et Sebast. *ἀναστρέψασα* Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. Scalger. et Reich. *ἄνω στράψασα* Vind. III. et Edit. Basil. I. et Steph. Scalger: pupas toruscans caelitus minabitur. Dicitur enim Minervae simulacrum, dum Ajax Cassandreae nefarias manus inferret, oculos sursum avertisse, ne tanti sceleris adspectu contaminaretur. Vid. Strab. VI. §. 14. p. 264. Quint. Smyrn. XIII. 426. Schol. Venet. ad Iliad. v. 66. Οὗτος (Ἄλκιος ὁ Λοκρός) μετὰ τὴν Ἰλλίου πόρῃσιν αἰτίας τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο· Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριάμῳ, ἔκτειν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεᾶς σπηκῷ κατήσχυεν, ὥς τε τὴν θεᾶν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἑοᾶνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι, τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι καὶ κατὰ τὴν Εὐβοίαν γενομένοις χειμῶνας διεγείρει μεγάλους, ὥς τε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρεῖν. Rem aliter narraverat Arctius in Ἰλλίου πέρσει apud Proclum: Κασάνδραν δὲ Ἄλκιος Οἰλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἑοᾶνον.

364. *χρημα*] Meliores libri lectionem *χρημα* retinent, sensui et poetico sermoni aptissimam. Sic Par. ABCFHL. Vat. 1307. Neap. I. II. III.

κα δηλαδὴ θυθῆναι με τῶν ἀδίκων
γᾶμων Par. C. καλέσασα καὶ βοη-
θὸν τῶν βαίων τοῦ Λοκροῦ Vind. II.
ἀποδιώκτριαν Pal. 40. 361. Ἡ δὲ
εἰς τὰ ἄρα στέγης· κοινῶς πάντα
(sic) τῆς ὀροφῆς Par. A. εἰς τοὺς
ὀρόφους — ξυλοκατασκευαστοῦ σκε-
πασματος Par. C. ὕψη (leg. ὑψηλῶ)
στέγη Neap. III. ἦγουν ἡ Ἀθηνᾶ —
τῶν γλυφέντων ξύλων· τῆς ἐκ ξύλων
γεγλυμμένης στέγης Vind. II.

362. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω τεύνα-

σα, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ Par. A.
τὰς κόρας, τοὺς ὀφθαλμοὺς τεύνασα
Par. C. 363. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥε-
φύσσει καὶ τῶν θρόνων τοῦ Διός
Par. A. ἡ δὲ διὰ τὴν ἀστρολογίαν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, ἡ τῆς κεφαλῆς διὰ τὴν
φρόνησιν — κατελθοῦσα· ἦγουν τὸ
ἡγεμονικὸν τοῦ νῆος Par. C. φασὶ
γὰρ ὅτι διοπετὴς ἦν, ἐλθοῦσα — καὶ
ἀπὸ τῶν Vind. II. ἡ δοθεῖσα Pal. 40.
364. Τῷ βασιλεῖ πάμπω χρημα
ἄγαν τίμιον Par. A. τίμιον, χρησι-

ἐνὸς δὲ λῶβης ἀντὶ, μυρίων τέκνων 365
 Ἑλλὰς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
 οὐκ ὀστοθήκαις, χοιράδων δ' ἐφημένους,
 οὐδ' ὕστατην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφρην
 κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,

Vind. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *κτῆμα* Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. Ms. Canteri et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — *τιμω-
 γέστατον*] Hanc vocem e Lycophrone citat Etym. M. p. 758, 32.

365. *λῶβης ἀντὶ*] Sic recte accuratiores libri et Editt. Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. *ἀντι* sine accentu Par. C. *ἀντι* Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Secundum enim Grammatico-
 rum praecepta, *ἀντὶ*, *ἀμφὶ* et reliquae trium morarum praepositiones
anastrophēn non admittunt; Vid. *Ioan. Alexandr. τοιζὰ παραγγέλματα*
 p. 27, 28 sqq. καθόλου δὲ αἱ ἀναστρεφόμεναι δισύλλαβοι τε εἶναι καὶ δι-
 χρόνοι· ὅθεν τριχρονοῦσαι ἢ ἀντὶ καὶ ἀμφὶ οὐκ ἀναστρέφονται, οὐδὲ αἱ τῇ
 ἰ πλεονάζουσαι, καταί, παραι, ὑπείρ. *Arcad. de Accent.* p. 180, 3 — 7.
Herm. de Emend. rat. gr. gram. p. 105 sq. *Goettling.* in libello de Ac-
 centu graec. ling. p. 113. Huius rei me pudet immemorem fuisse, cum
supra in Adnot. ad v. 94. meliorum libror. scripturam relinquens, dete-
 riorem amplecterer. At surgendum ubi cecideris. — Praeterea in Cod.
 Neap. III. haec leguntur: ἐνὸς δὲ λῶβηςσαντος ἀντὶ. — 366. *στενάξει*] στε-
 νάζει Par. ACDGHK. Vind. III. IV. Vit. II. III. et sola edit. Basil. I. τοὺς
 κενοτάφους Par. C. — 367. *ἐφημένους*] Par. ADEFGJ. Neap. I. II. III.
 Vind. II. III. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph.

Pott. utrq. et Sebast. *ἐφημένους* Par. HL. Vit. I. et Ciz. *ἐφημένους*

Par. CK. *ἐφημένους* Par. B. *ἐφημένους* Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. *Potterus*, allato Euripidis loco An-
 dromach. 1265. cum interpretatione Scholiastae, haec addit: „unde
 apprime huic loco convenit haec vox (*χοιράς*), utpote quae petram ex-
 primit, quae antrum habeat, sepulcri instar, recipiendis cadaveribus
 idoneum. Ne vero tutam nacti sedem viderentur hi mortui, quaeque
 sepulcri vicem supplere posset, non dicit eos ibi esse *τεθαμένους*, sed
 solummodo *ἐφημένους*, qua voce instabilem et incertam sedem habuisse
 docet.“ — 368. *τέφρην*] *τέφραν* Par. CHJ. et Ciz. — 369. *κρωσσοῖσι*]
 Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* ε. 738. p. 603, 23. edit. Rom. (Tom. II. p. 68,

μον Par. B. *κτῆμα τιμωτάτον*, λαμ-
πρότατον Par. C. τῷ Τρωϊκῷ, ἦγουν
 τῷ Ἴλῳ — *τιμωτάτον* Vind. H.

365. Ἀντὶ δὲ ἐνὸς βλάβης, τοῦ
Αἰαντος τῆς ἀμπλεκτῆς — πολλῶν
παίδων Par. A. καὶ τῆς ἀμαρτίας·
ἀντιστροφή Par. C. τοῦ *Αἰαντος* τοῦ
Διοκροῦ Vind. II. 366. Πᾶσα ἡ
Ἀχαιὶς θρηνησεὶ τὰ κενοτάφια, ἦτοι
ψευδήρια Par. A. θρηνησεὶ τοὺς μα-
ταίους, κατὰ περὶ φρασιν· ἦγουν τοὺς
τεθνεώτας Ἑλλήνας Par. C. τὰ ψευ-
δοτάφια Pal. 40. 367. Οὐκ ἐν
 τοῖς τάφοις καὶ ταῖς ὀστοθήκαις —
 τῶν ὑψάλων πετρῶν δ' ἐπικαθημέ-
 νους Par. A. ἀνακειμένους Par. B.

ἐν τάφοις· τάφοι ἀληθεῖς, ἐνθα τὰ
 ὀστᾶ κείνται — καὶ τῶν σχισμῶν τῶν
 πετρῶν — καὶ ἐρδόμενων Par. C.
 οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις
 — ἐπὶ τῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης,
 ἀλλὰ κεχαλασμένους, κειμένους, τε-
 θλασμένους Vind. II. καθήμενους
 δὲ τούτους Pal. 40. 368. Οὐδὲ
 τὴν ἐσχάτην κρύπτοντας ἐκ τοῦ πυ-
 ρὸς τέφραν Par. A. καὶ τὴν ἐσχά-
 την, ἦγουν τὴν μετὰ θάνατον· διότι
 ἔκαιον τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ —
 κόνιν Par. C. κρύπτοντας, φυλάσ-
 σοντας, ἀντὶ τοῦ κευθομένου Vind.
 II. 369. Τοῖς ἀγγείοις, τοῖς ἀμ-
 φορεύουσιν ταφείσαν, ὡς ἔστιν ὁ νόμος

ἀλλ' οὖνοιο' οὐκτρὸν καὶ κενηρίων γραφάς, 370
 θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελοσμένας
 παίδων τε καὶ θρηνηοῖσι τοῖς διευνίδων.
 Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
 σπῖλοι τε καὶ Τρύχατα καὶ τραχὺς Νέδων,

39. edit. Lips.) — ὡς φδοτῶν θέμις) ὡς θέμις φδοτῶν Par. AHL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui Codd. et Editt. omnes vulgatam tuentur, quae non sollicitanda videtur.

370. γραφάς] ταράς Par. GEK. Vind. IV. ταράς, adscripto γρ. γραφάς, Par. D. Vind. II. et Vit. II.

371. θερμοῖσι τεκόντων Par. H. Hic versus in Vind. IV. et Vit. III. desideratur. — 372. τῶν διευνίδων Rehdig. — 373. Ζάραξ] Lycophronis locum citat Etym. M. v. Ζάραξ p. 408, 7. — 374. σπῖλοι] Sic recte Par. AG. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utraq. Reliquae σπῖλοι. — Τρύχατα] Haec est constans librorum omnium lectio, siquidem leves varietates, quae vel mutatione accentus, ut Τρυχάτα Par. A. Τρυχάτα Vind. II. Vit. I. III. (et Baroc. apud Pott.), vel vocalium transpositione, ut Τραχῦτα in Cod. Ciz. (et Pal. 158. apud Sebast.) continentur, utpote ad eandem semper lectionem referendae, in censum venire non possunt. Haec autem lectio, licet magna difficultate laboret, cum syllaba secunda, quae longa esse debet, non nisi per licentiam, qua tamen vel optimi poetae in nominibus propriis non prorsus abstinuisse notum est, produci queat, praestare tamen videtur lectioni Τρύχατα, quam Stephanus Byzantinus servavit, sive eam ex aliquo interpolato Codice hauserit, sive, quod probabilius videtur, ex antiquis in Lycophronem Commentariis, ubi fortasse medela loci proposita erat, in suam compilationem transcripserit. Haec autem apud eum leguntur: Τρύχαι, πόλις Εὐβολας. Λυκόφρων δὲ μεταφράσας· Τρύχατα καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς· τοῦ δὲ Τρύχαντος, Τρυχαντιος. Ex quo loco apparet, Stephanum, cum Τρύχατα pro quarto casu haberet, aut Lycophronis locum prorsus non inspexisse, aut verba eius ab epitomatore, (qui sane haud pauca talia commisit) ita decurtata esse, ut, quid auctor illius adnotationis sibi voluerit, nunc quidem intelligi nequeat. Praeterea nemo non videt, aliquem syllabarum lusum inesse in vocibus Τρύχατα et τραχὺς, ut infra v. 419 sq. in πέλας et λέπας. — Νέδων] Suidas: Νέδων, ποταμός καὶ τόπος Λακωνικός· κλίνεται Νέδωνος· ὁδὸν Νέδουσια Λόηνᾶ. ἔχει καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

τῶν ἀποθνησκόντων Par. A. λάρναξιν, ἀγγελοῖς ἐνταφιασθεῖσαν — καθὰ τεθνηκότων ἔθος Par. C. κίβωτοις, ἀμφορεῦσιν φυλαχθεῖσαν — τὴν στακτήν Vind. II. 370. Ἄλλ' ὄνομα ἔλειπον, καὶ κενωταρίων γραφάς Par. A. τάφων ἐκέρων (sic) ἐπιγραφάς· ἦγον ὁ τάφος οὗτος τοῦ δειγος· καίτοι ἐρημος ὡν ὀσίων Par. C. ψευδοταρίων γραφάς Vind. II.

371. Τοῖς θερμοῖς δακρυσι τῶν τεκόντων βεβρεγμένας Par. A. πολλοῖς· παρὰ τῶν γεννητῶρων — βρεχόμενας τὰς ἐπιγραφάς Par. C. τῶν γεννησάντων — ταράς Vind. II.

372. Καὶ τῶν παίδων τοῖς θρηνηοῖς, καὶ τοῖς τῶν γυναικῶν Par. A.

παρὰ τῶν τέκνων — κλαυθμοῖς Par. C. 373. Ὅρος Εὐβολας — ὁ φυλάτων τοὺς μυχοὺς τῶν χοιράδων· Ζάραξ δὲ ἀκρωτήριον Par. A. ἀναστροφὴ τὸ σχῆμα· ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους τῆς Εὐβολας — φύλαξ τῶν ἐσχησμένων πετρῶν — ὡς ξυλοφύγε, ὅς καὶ Καρηρεὺς καλῇ Par. C. ὡς ἀκρωτήριον, ὡς φύλαξ — καὶ τῶν πετρῶν — τόπος, ἀκρωτήριον Vind. II.

374. Αἱ ὑψαλοὶ πέτραι — πόλις καὶ ὄρος Εὐβολας — ὄρος Εὐβολας Par. A. πόλις Εὐβολας — πετρώδης Par. C. ὡς τόποι — Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Λιφρωσσοὺς ὄρη Εὐβολας Vind. II. λίθοι — τραχεῖαι πέτραι Pal. 40.

καὶ πάντα Διρφωσσοῦ καὶ Διακρίαν
 γωλεῖα, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον,
 ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
 σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε.
 ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτου
 δίναις παλιρροίοισιν ἔλκοντος σάλου.

375

380

375. Διακρίαν] Διακρία Pal. 40. — 376. γωλεῖα] Cf. Nicand. Theriac. 125. ibiq. Schol. γωλεῖα δὲ αἱ καταδύσεις, αἱ ἐν τοῖς κολλοῖς τόποις γινόμεναι οὕτως καλοῦνται. Hesych. v. γωλεῖα. ibiq. Interpp. Vitiosam lectionem γωλοῖα habent Par. G. Vind. IV. Vit. IH. et Favorinus.

377. ὅσων στεναγμῶν] ὅσων στεναγμῶν Par. A. ὅσων στεναγμῶν Vit. I. Nolui neque hic, neque v. 379. quicquam mutare, cum vis quaedam sit in his ter eodem loco atque eodem numero repetitis vocabulis. Praeterea res docet νεκρῶς h. l. non mortuos, sed moribundos esse.

378. ἀκούσετε] ἀκούσατε Par. B. ἀκούσεται Par. F. Vind. III. Vit. I. et Ciz. ἀκούσεται Par. E. Constat hodie, futurum ἀκούσω non solum apud inferioris graecitatis scriptores, sed etiam apud Alexandrinae aetatis auctores tolerandum esse. Vid. Schaef. Appar. crit. ad Demosth. W. II. p. 232. — 379. ὅσων δὲ φλοίσβων] ὅσων δὲ φλοίσβων Par. A. et

Neap. III. ὅσων δὲ φλοίσβων Par. L. et Vit. I. — ῥαχίας ἀνεκβάτου] Videntur haec coniungi debere hoc sensu, ut litus praeruptum intelligatur, ubi adaequat mare, refluxis vorticibus omnia, quae alluerat, rursus abripiens. Etym. M. v. ῥάχης, p. 702, 52. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται. et paullo post: ῥαχία εἰρηται, παρὰ τὸ ῥάχῃ εὐκέναι, ἣ παρὰ τὸ ῥάσσω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔρραγον. Cf. p. 291, 25 sq. v. Ἀνδράχιον, et p. 395, 22. v. εὐράχαντες. Eustath. ad Odyss. ε. 405. p. 1540, 28 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 223, 37 sqq. edit. Lips.) τὰς δὲ ἀκτὰς καὶ ῥαχίας οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. καὶ τὸν τόπον δὲ ὅπου προσαρτᾷ τὸ κύμα, ῥαχίαν λέγουσιν, ὡς ἐν ῥητορικῇ εὐρηται λεῖψα. καὶ ῥάχῃ δὲ καὶ ῥαχία παραινέουσα καὶ τραχεῖα ἦν.

380. παλιρροῖσιν] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. II. III. παλιρροῖσιν Par. D. παλιρροῖσιν Neap. III. Reliqui libri et Impressi omnes παλιρροῖσιν.

375. Ποταμὸς Εὐβοίας ὁ Διρφωσσοῦ — ὄρη Εὐβοίας τὰ Διακρία Par. A. ποταμὸς ἢ ὄρος — ὄρος Εὐβοίας Par. C. τοὺς τόπους, ὄρη — τοῦ, τῆς — πόλις Εὐβοίας — ὄρος Εὐβοίας Vind. II. 376. Αἱ καταδύσεις αἱ ἐν θαλάσσῃ, καὶ τὸ τοῦ Φόρκυνος οἰκημα Par. A. προσωποφοῖα ὅλων Par. C. ὡ αἱ πρὸς τὴν θαλάσσαν καταδύσεις Neap. I. II. et Vind. II.

377. Ὅπως στεναγμῶν ἐκρυφέντων νεκρῶν Par. A. ὅπως βρυχηθῶν, ἦχων — ἐκρυφέντων Par. C. ἐκρυφέντων Vind. II.

378. Σὺν τοῖς ἡμικλάστοις ἰστοῖς, ζυγοῖς, ξύλοις ἐνωτισθεῖτε. Par. A. σπυτεριμμένοις ἰστοῖς, καταρτίοις —

ἐνωτισθῆσεσθε Par. C. σὺν τοῖς σπυτεριμμένοις τῶν νεῶν, σανῶν Vind. II.

379. Ὅπως δὲ, ποῶν ἦχον τραχείας πέτρας ἀνεκβάτου Par. A. ἦχων, τῆς ἀκτῆς, ἐνθα κλῶνται τὰ κύματα — τῆς ὑψηλῆς — ῥαχίαν οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν καλοῦσιν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ προσαράσσονται τὰ κύματα. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπετον καὶ τὴν ἀναχωρησὶν τῆς θαλάσσης ῥαχίαν ὠνόμασαν Par. C. στεναγμάτων ἀκούσατε — τραχείας πέτρας ἀπὸ τῆς ῥαχέως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν Vind. II. ταραχῶν, θορήνων Pal. 40.

380. Συστροφαῖς ὀπισθορμητοῖς — σύροντος τοῦ σάλου Par. A. σύροντας — τῆς τρικυμίας Par. C. ταῖς ὀπισθορμητοῖς ἢ ἐπανακαμπυτούσαις

ῥσαν δὲ θύνηων ἡλοκισμένων φαφὰς
πρὸς τηγάνοισι κρατός, ὧν καταβύτης
ακηπτός κατ' ὄρυγην γεύσεται θηουμένων,
διαν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων,
λαμπιτῆρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκοτούς 385
αίντης, ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνη.

381. ῥσαν δὲ Par. A. — θύνηων] Eadem metaphora de naufragis
usus est Aeschyl. Pers. 416. (Well.)

382. πρὸς τηγάνοισι] Muellerus in Addendis p. 287. haec dedit: „τη-
γάνοισι, leg. θηγάνοισι vel θηγάνοισι, et cf. Hesych. cum Interpp. ad
θηγάνη sive θηγάνον, quod est proprie *cos*, sed h. l. dicitur pro, *scu-
pula*, *cautes*; nam τηγάνον vix h. l. ferendum est. Sic etiam in Schol.
Tzetz. ad v. 367. χοιράδες explicantur per τηγάνοι, sed reliqua addita
vocabulary, *ῥαγλαί*, *ὑφάλοι πέτραι*, satis demonstrant, ibi quoque legen-
dum esse θηγάνοι vel θηγάνη vel θηγάνη. Haec emendationi haud
parum tribuisse videtur vir doctissimus, quippe qui, alias saepenumero
suarum opum iniquus contemtor, et sua ipsius vestigia statim relegere
solitus, huic coniecturae in eadem adnotatione ipse non contradixerit.
Attamen ea nil nisi aliquam verisimilitudinis speciem habet, quae, modo
vulgatam recte intellexeris, evanescit. Vulgata autem, librorum omnium,
quotquot collati sunt, auctoritate fulta atque stabilita, sanissima est,
siquidem τηγάνον, quod proprie sartagine, sive latum quoddam fri-
xorium significat, in quo, carbone supposito, vel placenta, adipe li-
quesfacto, (τήκω) coquebantur, vel pisces aliaeque carnes frigeantur,
nunc metaphorice de latis rupibus super aquas prominentibus dicitur,
ad quas naufragi homines vehementer allisi, verticibus fractis, perie-
runt. De voce τηγάνον Vid. *Athen. VI. 228, e—f*, et 229, a—b. XIV.
646, b et c. *Galenus* περὶ τροφῶν δυνάμεως l. c. 10. *Eustath.* ad
Odys. τ. 204. p. 1862, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 199, 7. edit. Lips.)
Hesych. v. αἰτάνη, τηγάνη καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος [sup-
ple αἰτάντης, τηγανίτης] et s. voce τηγανίτης. ἄστος ἐπὶ τηγάνον γε-
νομένος, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτωμένος. Adde *Pierseon.* ad Moer. p. 363.
Koen. ad Gregor. Corinth. p. 446. edit. Schaeff. et omnino *Hemsterh.*
ad Polluc. X. 98. p. 1272 sq. — καταβύτης] Cf. *Aesch. Prom.* 359.
(Well.) ibiq. Schol. — 384. καρηβαρεῦντας] καρηβαροῦντας Par. BH.
Rehd. et Edit. Ald. — 385. λαμπιτῆρα] Vid. *Blomf.* ad Aesch. Agam.
21. — σκοτούς] σκότον Par. DGJK. Vit. II. III. σκότῳ Par. E. σκοπεῖν
Vind. II. eadem lectione iterum in margine notata. — 386. ἀγρύπνῳ —

Vind. II. ἐν συστοραῖς ὀπισθορμή-
τοις τοῦ κύματος Pal. 40.

381. Ὅπως δὲ, τῶν Ἑλλήνων
νῦν — λελακισμένων καὶ διεφθα-
μένων. τὰς ὑπὸ τῶν πετρῶν ἐξάν-
θησαν. τὰς συνδέσεις τῶν κεφαλῶν
Par. A. κατακοπέντων — κολλήσεις
Par. C. ἀκούετε δὲ Ἑλλήνων — στε-
ναγμῶτων — κατακλασθέντων (leg.
κατακλασθέντων) συστρεφόμενων τὰς
φαφὰς τῆς κεφαλῆς Vind. II. σχιζο-
μένων συνδέσεις Pal. 40.

382. Πρὸς τοῖς ὑφάλοις πέτραις
— κεφαλῇς — ὧν ὁ κάτω βαλῶν
Par. A. πλατεῖαις πέτραις — κατω-
φερῆς Par. C. 383. Κεραυνὸς
κατὰ τὴν σκοτίαν — γεύσεται κο-

πομένων Par. A. πρηστήρ Par. C.
ὁ κεραυνὸς κατὰ τὴν γνωσθῆ, κατὰ
τὴν νύκτα — φέρεται (fort. φάγεται)
ἀγανίζομένων Vind. II.

384. Ὡςπερ διὰ τὰς κεφαλὰς
ἀλγούντας ἐξ οἰνοφλυγίας, φέρον
Par. A. καρηβαροῦντας, σκοτισθέν-
τας — τῆς πολυποσίας τοῦ οἴνου
Par. C. μεθύσαντας Neap. R. με-
θύοντας — τοὺς Ἑλληνας Vind. II.

385. Λαμπάδα κατὰ, τὸν ὀδηγὸν
τῆς νυκτός Par. A. ἥ ἐπὶ τὸν φανὸν
τοῦτον ἄγων τοὺς Ἑλληνας, ἥ φανῇ
τὸν φανὸν — πυρσεύῃ, ἄπη — ὀδη-
γὸν τοῦ θανάτου Par. C. φανὸν μη-
νῆ, θανάτου Pal. 40. 386. Ὁ
βλαπτικός, ὁ Ναύπλιος, ναύλιος (sic)

Τὸν δ', οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
αὐλῶνος οἶσει κύμα γυμνίτην φάγρον,
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.
Ἰ'υραῖσι δ' ἐν πέτραισι τερσαίνων πετρά

390

τέχνη] Optime refutavit Potterus Eustathii sententiam, qui Lycophro-
nem dicit ad Homeri locum respexisse, in quo Ulysses dicitur insomnia
gubernacula rexisse; vid. Eustath. ad Odys. ε'. 268. p. 1534, 58. edit.
Rom. (Tom. I. p. 215, 14. edit. Lips.) οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν
ἐπιπτεν, ἐκ τούτου δὲ λαβὼν ὁ Λυκόφρων, αὐπνον τέχνην λέγει τὴν κυ-
βερνητικὴν. Quod vero statim addit, „malim tamen ἀγρύπνῳ τέχνη
exponere vigili fraude, quia sedulo in id opus incubuit; et quoniam,
qui rem aliquam summa cura administrant, saepe dicuntur noctes in-
somnes et inquietas agere;“ id ex parte tantum huic loco convenit.
Nam exitiosi illi ignes, quibus Nauplius tempestuosa nocte Capharei
fauces in Graecorum perniciem collustravit, proprio quidem nocturnae
insidiae dicendi fuissent; dicuntur autem vigiles doli, quippe qui per
totam illam noctem non exstinguerentur. Laudatur Sophocles ἐν αὐπνῳ
πυρκαεῖ apud Herodian. περ. μονήρ. λέξ. in Dindorfii Grammat. Graec.
T. I. p. 31, 21. ubi ἐν Ναυπλίῳ πυρκαεῖ legendum esse monuit Schae-
ferus ad Porson. Addend. ad Hecub. p. 98. Notissima enim est Sopho-
clis fabula Ναυπλίου πυρκαεὺς. Vid. Hesych. v. πεισά, et Polluc. Onom.
IX. 156. — προσκαθήμενος] πρὸς καθήμενος Par. G. πυρὸς καθήμενος

Par. A. vitiose. — 388. γυμνίτην] γυμνία Par. H. γυμνίτην Par. L.
Vit. I. et Ciz. — 389. σαρούμενον] Hanc vocem e Lycophrone laudat
Etyim. M. p. 708, 56. — 390. Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι] Γυραῖσι Codd.

et Impressi omnes, praeter leve vitium γυραῖσι in Pal. 40. et γυραῖσι
in Cod. Ciz. Γυρῆσι tamen Odys. δ'. 500. — πέτραισι Par. ABCDE-
GHJKL. Neap. III. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. et Ciz. πέ-
τρῃσι Par. E. Pal. 40. Rehdig. et ex Aldina primaque Basileensi reli-
quae deinceps editiones omnes. Scripserim Γυρῆσι δ' ἐν πέτρῃσι, si vel
unus liber addiceret; in talibus enim aliquid dandum est verbum con-
cinnitatis. Nomen explicat Eustath. ad Odys. I. l. p. 1507, 8. edit. Rom.
(Odys. T. I. p. 179, 6. edit. Lips.) πέτραι δὲ, φασί, περὶ Μύκονόν εἰσιν
αἱ Γυραῖ· νῆσος δὲ κυκλὰς ἡ Μύκονος· εἰκὸς δὲ καὶ στοργυλὴν εἶναι τὴν
πέτραν καὶ οὕτω κεκλήσθαι γυρῆν. Cf. Etyim. M. p. 243, 56. — τερσαί-
νων πετρά] Potterus: „Allusio haec sumta est ab avibus, quae cum

— πυρὸς (pertinet ad ἀγρύπνῳ) —
τῇ κυβερνητικῇ Par. A. ἐγρηγόρῳ
(sic) προσκαρτερῶν· ἦγουν τῇ πυρ-
σεύειν τὸν φρουρὸν πρὸς πλάνην
τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ ἑυλοφῶνῳ Par.
C. ὁ βλαπτικὸς, ὁ πατήρ τοῦ Πα-
λαμῆδους Vind. II. ἦγουν ὁ Ναυ-
πλῖος — μηχαναῖς Pal. 40.

387. Τὸν δὲ Αἰαντα; ὅποια κο-
λυμβήτην — τὸν ἄφρενα ἀλκυνόνα λέ-
γει — διὰ τοῦ στενοῦ Par. A. ὥσπερ
— ἦγουν ἐπὶ μήκους (leg. ἐπιμήκους)
Par. C. περὶ Αἰαντος τοῦ Λοκροῦ —
ὥσπερ κολυμβήτην — ὄρνεον εὐκό-
λυμβον, ἄρσενα ἀλκυνόνα κλυδωνιζό-
μενον Vind. II. 388. Εἰς Αἶδου
— πορθμοῦ — φέρει κύμα, ὥσπερ

ποιὸν ἰχθύν Par. A. Αἶδου, πορ-
θμοῦ, πελάγους — ἡ τρικυμία — ἡ
ὀπλήτην ἢ γυμνόν· νῦν δὲ Λοκρὸν
Αἰαντα λέγει — φάγρος δὲ εἶδος
ἰχθύος Par. C. μεταξὺ δύο χοιράδων
— κομῖσει γυμνόν, τὸν Λοκρὸν Αἰ-
αντα Vind. II. ἄξει Pal. 40.

389. Μεταξὺ δύο πετρῶν ὑφ' αὐτῶν
κλυδωνιζόμενον Par. A. Μυκόνου
καὶ Τήνου· νῆσοι δὲ Καλυδωνῶν·
ἦγουν τραχεῖων νήσων Par. C. δύο —
μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον Vind.
II. κινούμενον Pal. 40. 390. Ὅ-
νομα πετρῶν αἱ Γυραῖ ἐν Τήνῳ —
ξηραίνων, ψύχων τὰ μέλη Par. A.
στοργυλαῖς Par. B. ὄνομα πετρῶν
— ἦγουν διασωθεῖς, ξηραίνων, ἦγουν

στάζοντα πόντου, δευτέραν ἄλμην σπάσει,
βληθεὶς ἀπ' ὄχθων τῷ τριωνύχῳ δορὶ,
ὃ νιν κολαστῆς δεινὸς οὐτάσας λατρεῖς,
ἀναγκάσει φάλαισι κοινωνεῖν δρόμον·
κόκκυγα κομπάζοντα μαφαύρας στόβους.

395

aquis immersae fuerit, in aprico aliquo loco pennas siccandas soli et aeri obiciunt.“ Adde Aiacem iam antea κηρύλον, alcedinem, dictum esse a poeta v. 387. — 391. στάζοντα πόντου] πόντου Pal. 40. cum glossa ὕδωρ. Mirum profecto est, hunc genitivum Muellero displicuisse, cum notissima sit haec constructio verborum, quae plenum quid esse aliqua re significant; vid. Herm. de verbo βρῦναι ad Soph. Oedip. Col. 17. Quid autem plenius esse aliqua re potest, quam quod ea redundat? Ceterum hic versus in Par. J. transpositis verbis ita legitur: στάζοντα, δευτέραν ἄλμην σπάσει πόντου. — 392. ἀπ' ὄχθων] ἀπ' ὄχθου Neap. III. — 393. δεινός] Hanc vocem omittunt Par. B. et Rehdig. habent vero in fine versus alter λατρεὺς δονός, alter λατρεῖς τότε.

394. φάλαισι] φάλλαισι Par. ACGJ. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. γάλαισι Par. H. — δρόμων] δρόμου Par. H. δρόμον Par. J. γόνον Par. A.

395. κόκκυγα] κόκκηγα Par. A. κόκκυγα Par. B. et Pal. 40. — μαφ-
αύρας] Sic Par. ABCDEFGJK. Vit. II. III. et Editt. omnes. μαφαύρας
Rehd. μαφαύρους Par. HL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Hesych. μαφαῦραι,
οἱ μάταιοι ἀνέμοι, ἧ κοῦραι πνοαί. ibiq. Interpp. — στόβους] Par.
ABL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II.
Commel. Meurs. utrq. et Reich. στόμους Par. DEFGHJ. Neap. I. II.

III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Sebast. στόμας Par. K. σίβους
Par. C. et Basil. Steph. et Pott. utrq. στόμβους contra metrum. Le-
ctionem στόβους confirmare videntur Hesych. v. στόβος. et Elym. M.
p. 385, 19. ἰστόβιον, ἐλοιδόρουν, ἀπὸ τοῦ ἰστόμεον, τὸ διὰ στόματος

τὰ ροῦχα (sic)· περὶ δὲ εἶπε πρὸς
τὸν κηρύλον· ἐφύλαξε τὸν τρόπον
Par. C. ξηραίνων, σωθεὶς ἐν πέ-
τραις Vind. II. στεγανέοις (sic) —
ξηραίνων τὸ σῶμα Pal. 40.

391. Ἀποστάζοντα — φρυγὼν τὸ
πρῶτον, εἰτα ἐλαθεὶς τῇ τριαλῇ,
δευτέρον τῆς θαλάσσης πλεῖται· ἐλ-
κύσει, πλεῖται Par. A. ἀπὸ τῆς θα-
λάσσης — γένυσει, πλεῖ Par. C. βί-
βρεγμένα τὰ περὰ — ἀπὸ — πάλιν
πесεῖται εἰς θάλασσαν — καταλάβῃ
Vind. II. ὕδωρ· ἦγουν πесεῖται ἐκ
δευτέρου Pal. 40.

392. Βληθεὶς
ἀπὸ τῶν ὄχθων τῇ τριαλῇ Par. A.
Περίχρυστος — ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων
πετρῶν — διὰ τὸ μῆκος, βάθος καὶ
πλάτος τοῦ ὕδατος Par. C. βυρεὶς
ἀπὸ πετρῶν τῇ τριαλῇ Vind. II. τῷ
Προσειδῶντος καμακίῳ Pal. 40.

393. Ὡτινι αὐτὸν ὁ χαλεπὸς τι-
μωρὸς τρώσας — ἐπώνυμον Προσει-
δῶνος, ἐπειδὴ ἐλάτρευσε τῷ Διομέ-

δοντι Par. A. ὥτινι δορὶ αὐτὸν, τὸν
Αἰαντα, ὁ τιμωρὸς, καταπληκτικὸς
τρώσας ὁ θῆς, ὁ μισθωτὸς· ἀλληγο-
ρικῶς, ὅτι δὲ ὕδατος ἐκτίσθη ἡ Τροία
Par. C. δορὶ — ὁ Προσειδῶν, ἡ ἡ
θάλασσα· ἐπεὶ ἐλάτρευσε τῷ Διομέ-
δοντι Vind. II. δορὶ αὐτὸν τὸν Διο-
κρόν — τρώσας Pal. 40.

394. Ἀναγκάσει ταῖς φαλαῖναις, ἡ
τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν
Par. A. ἀκοντα πείσει (leg. ποιήσει)
— τῶν φαλαγῶν, ἀντίπτωσις — τῇ
νῆξει· ἡ ἐνεκα τοῦ δρόμου Par. C.
ἐχθρὸς Vind. II. ποιήσει — εἶδος ζωῶν
θαλασσίου Pal. 40.

395. Κόκ-
κυβ' ὄρνις ποῖος καὶ θειλὸς, ὅμοιος
ἐέρακι· κομπάζοντα δὲ αὐτὸν, αὐ-
χούντα, γαυριώντα — ματαίως χλευας,
λοιδωρίας, ὕβρις· τὸ γὰρ στόβους
οὕτω ὅλοϊ Ἀπολλωνίους (Arg. IV.
v. 1745.) τὰς δ' αἰσχροῖς ἡρώεσ
ἐπιστοβέεσκαον ἐπεσσειν Par.
A. κόκκον (sic) ἦγουν τὸν Αἰαντῆ,

ψυχρόν δ' ἐν ἄκταις ἐκβεβρασμένον νέκυν.
 δελφίνος ἀκτὶς Σειρία καθάναυεϊ.
 τάριχον ἐν μύοις δὲ καὶ βροίς σαθρόν

λέγειν· στομῶ γὰρ τὸ στομῶ κατὰ ἐναλλαγήν. Cf. Apollon. Rhod. IV. 1725. ubi similis est lectionis varietas a frequentissima literarum β et μ (υ et μ) permutatione exorta. Hunc interitum Aiakis Oilei, ob impiam magniloquentiam a Neptuno undis submersi, cuius fabulae fons est apud Homerum Odys. δ. 502—11., fusius ut videtur, tractaverat Hagias, poeta cyclicus, in carmine quod νόστοι inscripserat; quem fortasse hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Praeterea cf. Quint. Smyrn. XIV. 547 sqq. Schol. Venet. ad Iliad. γ. 66. et Heyn. Excurs. ad Aen. I. 42. Vol. II. p. 165 sq.

396. ἀκταῖς] ἀκτῆς Par. J. — 397. Σειρία] Sic Par. AC. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utr. Consentiant Tzetzes et Paraphrastes Vaticanus ἡ ἡλιακῇ ἀκτὶς exhibentes. Σειρίον habent reliqui Codd. et Editiones omnes. — καθάναυεϊ] Sic Par. AFHL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Vat.

117. apud Sebast. Seld. apud Pott. et Tzetz. καταναυεῖ Vind. II. et Vit. II. καταναυεῖ Par. BCDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. omnes. Retinui priorem scripturam ex praecepto illorum grammaticorum, qui subtilius fortasse quam verius inter αὐω et αῦω distinguendum esse existimarunt. Verisimile enim est Lycophronem etiam in talibus minutis nihil praetermisisse, quo grammaticam eruditionem ostentaret. Vid. Schol. Venet. ad Iliad. λ. 461. αὐε φιλοῦς· τέταται γὰρ ἐπὶ τοῦ φωνεῖν· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ ξηραίνεω ἢ ἄπειν, τότε δασυντέον· ἔστι γὰρ σύνθετον. Cf. ead. Schol. ad Iliad. γ. 41. et 441. et ad Iliad. ψ. 327. Eustath. ad Odys. α'. 27. p. 1387, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 13, 20 sqq.) οἱ δ' αὐτοὶ Ἀπτικοὶ καὶ τὸ αῦω ἐπὶ μὲν τοῦ φαινω ἐφίλουν, ἐξ οὗ καὶ ἡὼς ἡμέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ ξηραίνω ἐδάυνον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπαφάνανθην παρὰ τῷ κομικῷ, ἥτοι ἀπεξηράνθην. Et ad v. 268. p. 1416, 44 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 57, 36.) οἱ ἢ αὐ δαφθογγος πρὸ συμφώνου φιλοῦται, οἷον, αὐτός, αὔρα, αὔριον. ἀμέλει κατὰ τοὺς παλαιούς τὸ αῦω τὸ ξηραίνω δασύνεται· καθὰ καὶ τὸ αὐαίνω παρὰ τῷ κομικῷ, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεισθαι τῇ διφθόγγῳ συμφώνον· αῦω δὲ, φασί, τὸ φωνῶ φιλοῦται, πρὸς σημασίαν διάφορον. Cf. Eund. ad Odys. γ. 398. p. 1745, 49. (Tom. II. p. 54, 6 sqq.) et ad Odys. ε'. 490. p. 1547, 58. (Tom. I. p. 233, 28 sqq.)

398. τάριχον] de duplici genere huius vocis vid. Eustath. ad Iliad. α'. 171. p. 73, 42. edit. Rom. (Tom. I. p. 63, 3. edit. Lips.) et Herodiani fragm. apud Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 325. — βροίς Par. K. σαθρόν] σαθρόν Neap. III.

ἀλαζόμενον λουδορίας, ὕβρεις, φλυαρίας· διὰ τὸ εἰπεῖν, οὐχ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐσώθην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς δυνάμεως μου Par. C. φλυαρία, τὰ διὰ στόματος λεγόμενα Neap. I. τὸν Λοκρόν· ὄνειρον Θεῖον — λέγοντα ματαίως φλυαρίας Pal. 40.

396. Ψυχρόν δὲ, ἢ ἐλεεινὸν ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς ἐκρηφέντα νεκρόν Par. A. τὸν ἐκπεπνευκότα — τοὺς πετρώδεις τόπους — ἀπορριμένα Par. C. ἄψυχον Pal. 40. 397. Ὡςπερ δελφίνος σῶμα ἐκβρασθέντα ἢ τοῦ ἡλίου

ἀκτὶς ξηρανεῖ· Σείριος γὰρ ὁ ἥλιος Par. A. λείπει τὸ ὥσπερ Par. B. τοῦ Αἰαντος, οἱ καὶ δελφὲς τελευτῶν ἐξέρχεται — θεομὴ ἡλίου Par. C. τοῦ ἀστέρους, ἡγουν τοῦ ἡλίου — ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ Vind. II. τοῦ Λοκροῦ — ἐλεωνεῖα, λαμπρυνεῖ Pal. 40.

398. Τεταριχευμένον· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ· σαθρόν δὲ, τὸ σεσηπός Par. A. πεπαστωμένον (sic) ταῖς — κεκολλημέναις βοτάναις ἐν ταῖς πέτραις — τοῖς ἀπολύτως πλέουσι· ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ Par.

κρύψει παποικτίσασα Νησαίας κάσις,
Δίσκου μεγίστου τάρβος Κυναιθέως.
τύμβος δὲ γειῶν ὄρνυγος περυνμένης
τρέμων φυλάξει δόχθον Αἰγείας ἁλός.

400

399. *Νησαίας*] *Νησούλας* Par. H. *Iliad.* δ'. 40. ibiq. *Eustath.* p. 1130, 54. edit. Rom. *Hesiod.* Theog. 249. — 401. *ὄρνυγος*] Alludit poeta ad antiquissimum illud nomen, quo insulam Delum constat olim dictam fuisse Ortygiam. Vid. *Eustath.* ad *Odyss.* ε'. 123. p. 1528, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 205; 29. edit. Lips.) *Ὀρτυγία* δὲ κατὰ τοὺς πλείονας ἡ *Δήλος*, μία τῶν *Κυκλάδων*, περὶ ἧς φασὶ καὶ οἱ τοῦ *Λυκόφρονος* σχολιασταὶ ὡς παρωνυμιομένης ὄρνυγι δαιμονία τινί, ἢ καὶ παρὰ τοὺς ἐκ πελάγους εἰς τὴν *Δήλον*, καταφροντίας ὄρνυγας. Et ad *Odyss.* ζ'. 162. p. 1558, 8. edit. Rom. (T. I. p. 247, 18. edit. Lips.) ὅτι δὲ μία τῶν *Κυκλάδων* ἡ *Δήλος*, ἡ ἱστορία διασαφὲς λέγουσα καὶ ὡς *Ὀρτυγία* ἐκλήθη κατὰ τινας ἐξ ὀρνύγων, ὧν τὰς ἀγέλας φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους, ἵστανειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ αὐτῆς εὐομοῖν, ὡς ἐν τοῖς τοῦ *Ἀθηναίου* κείμεναι. (Athen. IX. 392, d.) ὁ δὲ γε μῦθος ἄλλα περὶ τῆς *Δήλου* καὶ *Ὀρτυγίας* βούλεται, κείμενα ἐν τοῖς τοῦ *Λυκόφρονος*. Cf. *Eund.* ad *Dionys.* Perieg. 525. p. 204, 8. edit. Bernh. Schol. ad *Apoll.* Rhod. I. 308 et 419. Ezech. Spanh. ad *Callim.* hymn. in Del. 37. et in *Apoll.* 59. Alii Rheneam, parvam insulam Delo proximam, antiquitus Ortygiam dictam existimant. Vid. *Strab.* X. p. 486. Cf. Hymn. Homeric. in *Apoll.* 16. Hymn. Orph. XXXV. 5. *Pausan.* V. 36, 6. De quantitate mediae syllabae vocis ὄρνυγος ita praecepit *Draco Straton.* p. 93, 15 sqq. τὰ εἰς υἷ, ὁπότε ἔχει τὸ γ ἢ τὸ $\bar{\gamma}$, συνισταμένον τὸ $\bar{\gamma}$ ἔχει ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ ἐφ' ὅλης τῆς κλίσεως, οἷον φάρυγξ φάρυγγος, ὄνυξ ὄνυγος, ὄρνυξ ὄρνυγος, ἥλυξ ἥλυγος, ὄρνυξ ὄρνυγος, δόλυνξ δόλυνγος· τὸ δὲ κοκκύνος ἐκτείνουσι καὶ συντέλλουσιν. Paullo aliter, neque tamen, ut videtur, rectius *Eustath.* ad *Iliad.* p. 1108, 49. edit. Rom. τὸ δὲ κήρυκι συντέλλει νῦν τὴν παρὰλήγουσαν, εἰ καὶ ἀλλαγὴ ἐν πολλοῖς ἐκτείνεται ἀπικῶς· οὕτω δὲ φασὶν ἐκτείνει τὴν μέσην καὶ δολύνος, ὄρνυγος. *Ἀριστοφάνης* δ' ἐν *Εἰρήνῃ* (v. 788.) συντέλλει τὸ ὄρνυγος διὰ τὸ μέτρον. Quod autem in *Meineke's* *Criticis* crit. p. 21. ad hunc *Eustathii* locum anotatum legimus, „de δολύνος recte scripsit *Archiepiscopus*, non item de ὄρνυγος, quod nusquam media brevi me legere memini.“ id eiusmodi est, ut quisvis statim ex hoc ipso loco intelligat, virum praestantissimum nec voluisse nec potuisse nisi per festinationem ita scribere.

402. *τρέμων*] *Sensus* loci hic est: *Aiaci*, a *Neptuno* ob insignem impietatem undis suffocato, etiam post mortem hae ultrices undae imminere videntur, quandoquidem sepulcrum, quod in littore nactus est

C. παστὸν, τεταρχεινόμενον — σεσηπότα *Vind.* II. ὡς πεπαρμένον — σεσημμένον *Pal.* 40. 399. *Κρύψει* ἐλεήσασα ἡ *Θέτις* *Par. A.* καλύψει — τῆς θυγατρὸς τοῦ *Νηρέως* ἡ αὐταδέλφη, ἡ γοῦν ἡ *Θέτις* *Par. C.* ἐλεήσασα — τῆς θυγατρὸς τοῦ *Νηρέως* ἡ ἀδελφή, ἡ γοῦν ἡ *Θέτις* *Vind.* II. τῆς μητρὸς τῶν *Νηρηϊδων*, ἡ *Θέτις* *Pal.* 40. 400. Τοῦ *Λιδός*· ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ *Λιδός* τῷ *Κρόνῳ* ἐδόθη· βοηθός — *Κυναιθεὺς* ἡ *εὐθεΐα*· (ὄνομα) τοῦ *Λιδός* παρὰ τοῖς *Ἀρκάσι* *Par. A.* καὶ τοῦ *Θείν* *Ποσειδῶντος* τοὺς κύνας *Par.*

C. μεγάλου *Λιδού* — καὶ βοηθός *Λιδός* *Vind.* II. *Λιδός* — τοῦ αὐτοῦ κυνηγετικοῦ ἐν τῇ *Ἀρκαδίᾳ* *Pal.* 40. 401. *Τάφος* δὲ γείτων τῆς *Δήλου* νῆσου *Par. A.* γείτων τῆς *Δήλου* ἐστὶ ἡ *Μύκονος* ἐνθα ὁ *Αἰας* τέθνηται — ἡ γοῦν τῆς *Ἀστερίας*, γενομένης ὄρνυγος μετὰ πτερῶν *Par. C.* τοῦ *Αἰαντος* — καὶ ὁ γειννᾶζον ἐκεῖ, ἡ γοῦν τῆς *Ἀστερίας* τῆς ἀδελφῆς τῆς *Ἀητούς* *Vind.* II. λέγεται ὁ *τάφος* τοῦ *Λοκροῦ* — ἡ γοῦν τῆς *Δήλου* *Pal.* 40. 402. Ὄνομα χωρίον ἐν *Δήλῳ* — φυλάξει — τῆς *Αἰγείας* θαλάσσης

τὴν Καστίαν δὲ καὶ Μελναίαν θεὸν, καὶ
 λυπρὸς παρ' ἄδην δειννάσει κακοῦροδῶν,¹¹
 ἥ μιν παλεύσει δυσλῦτοισι οἰστρου βρόχοις,

405

Aegaei maris fluctibus concutitur. Hoc poetice ita exprimitur, sepulcrum, quasi timore tremens, aestum Aegaei maris *speculari*. Recte igitur Paraphrastes Vaticanus: ὁ γέγωνεν τῶρος — διατηρήσει τὸν ῥοὺν τῆς Αἰγῆας θαλάσσης. Quae significatio verbi φυλάσσειν neminem credo fugiet, qui Homerum vel Herodotum perlegerit; commemoratur praeterea ab *Etyim.* M. p. 802, 12. *Hesych.* s. v. φυλάσσειν. *Suid.* s. v. φυλάσσοντες, et ab *Eustath.* ad *Iliad.* β'. 251. Unde mirum profecto est, priores editores, Canterum dico atque Potterum, ad hanc verbi significationem non attendisse; mirabilis etiam, Muellerum aliam huius verbi significationem attulisse, qua omnium minime hoc loco uti deberet. Quod autem Tzetzes ad h. l. et infra ad v. 1141. et *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 525. locum aliquem in insula Delo, Τρέμων scilicet nominatum, intelligi volunt, in quo sepultus fuerit Aiax: id non dubito quin merum sit antiquorum Scholiastarum inventum, quorum ὑπομνήματα utrumque haud raro, et satis quidem negligenter compilasse manifestum est. *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 525. p. 204. edit. Bernh. καὶ ἄλλοι δὲ συντετραυμένοι φασὶ Αἴηλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὶ ἐπὶ θάλασσαν ἀνέσχευεν ὑστερον κάτωθεν, ὥς καὶ ἄλλαι τινές, καὶ ἐξ ἀγέλου βάσιως ἐρρίζωδῃ στήριχθεῖσαι. ταῦτα δὲ οὕτως ἐπλάσθη, διὰ τὸ συγχὰ ποτὶ κατὰ τινος τὴν νῆσον ταύτην σελεσθαι. διὸ καὶ χωρὶον ἦν τι περὶ αὐτὴν ὁ Τρέμων καλούμενον. Et ad *Odyss.* x'. 3. p. 1644, 51 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 363, 9 sqq. edit. Lips.) Ἀριστάρχος δὲ φασὶ, πλωτὴν λέγει τροφίτην καὶ οἷον παραφερομένην, ἣ συνεχεῖαι σεισμῶν ἢ ἄλλως ὁπωςοῦν, ὥς ποτὶ μὲν ἐν δεξιῷ δρᾶσθαι μέρεσι, ποτὶ δὲ ἐν ἀριστεροῖς· ὁποῖον δὲ τι καὶ περὶ Αἴηλου ἰσθόρηται· ἥς καὶ χωρὶον τι ὁ Τρέμων παρὰ Λυκόφρονι ἐκ τινος τοιαύτης αἰτίας κληθεῖς. At nihil tale a quoquam veterum, quod sciam, commemoratur.

403. Καστίαν] Καστίαν Par. E. Καστίαν Par. B. Καστίαν Par. J. et Codd. Paris. Steph. Byz. 1412 et 1413. — Μελναίαν] Μελναίαν Par. A. Vit. I. et Edit. Ald. Μελναίαν Neap. III. et Rehd. Μελναίαν Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes Μελναίαν et Steph. Byz. laudato Lycophronis versiculo, Μέλιναν, πόλιν Ἀργούς, ἀπ' ἧς Ἀφροδίτη Μελναία τιμᾶται. — 404. δειννάσει] δειννάσει Par. J. Vid. *Hesych.* v. δειννάων, et Brunk. ad *Soph. Antig.* 759.

405. βρόχοις] Potterus: Ad βρόχος quod attinet, metaphorica vox est, sumta allusione ab avibus laqueo irretitis; quam similitudinem continuavit in sequentibus, cum amoris vincula, quibus implicatus Aiax in Minervae odium incurrit, suique exitii causa fuit, κηροῦλον πάγην appellat; est enim πάγη decipulum ad irretienda animalia depactum, et ab *Hesychio* exponitur βρόχος.

Par. A. ὄνομα χώρας — ἦγον ὁ τύμβος Par. C. ὄνομα πόλεως — ἦγον Vind. II. ὄνομα χώρας ἐν τῇ Δῆλῳ — κωλύσει τὸν κλύδωνα· ἦγον οὐκέτι κλυδωνισθήσεται ὁ Αἴας Pal. 40.

403. Τὴν Ἀφροδίτην λέγει Par. A. τὴν Ἀφροδίτην τὴν πορνικὴν, μοιχικὴν, τὴν ἀδελφουγενεοποιόν (sic) — τὴν μελιτόεσσαν Par. C. τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας Vind. II. ἀδελφοποιόν Pal. 40.

404. Ὁ λυπρὸς παρὰ τὸν Αἴδην ὕβρισι κακολογῶν Par. A. ἦγον ὀλιβόμενος — κακολογῶν, διότι διὰ τὴν πορνείαν ἔπαθε πάντα τῆς Κασσάνδρας Par. C. λυπρὸς, ἦγον ὁ Αἴας — καὶ ὕβρισι κακολογῶν, ὕβριζων Vind. II. 405. Ἦτις αὐτὸν ἀγρεύσει τοῖς δυσλῦτοις κηροῦλοις Par. A. ἀρύντοις, κακολύτοις — ἀκολασίας, ἀρρώστιας Par. C. ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ζωγρήσει, συσκευασί,

ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' Ἐρινύων
πικρὰν ἀποπήλασα κηφουλκὸν πάγην.

Ἄπασα δ' ἄλλη δέξεται κωκυμάτων,
ὄσσην Ἀραιῖος ἐντὸς ἡδὲ δὺςβατοὶ
Λειβήθριοι σφιγγουσι Δωτίου πύλαι,
οἷς δὺμὸς ἔσται κάχερουσίαν πάρα
ξηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.

410

406. Ἐρινύων] Ita h. l. Codd. mei omnes, et ex Editt. sola Basil. I. simplici ἢ Ἐρινύων. — 407. κηφουλκὸν] Vitia librariorum sunt κηφουλκὸν Par. A. et κηφουλκὸν Ciz. Etym. M. ad hunc fortasse locum respiciens: κηφουλκός, ἢ ἔλκουσα εἰς κῆρα, ὃ ἔστιν εἰς θάνατον· ἀπ' οὗ, θανάτηφορος. — ἀπὸ ψήλασα Vit. I. Praeterea v. 405 — 407. in Vit. II. a scriba in textu omissi, et ab alia manu in margine inferiori additi sunt.

408. Hic versus in Cod. Par. A. desideratur. ἅπασα] scil. γῆ. Ellipsis durior, quam quae in bonis scriptoribus inveniatur. Simili fortasse licentia usus est Euphorio eo in loco, quem affert Schol. ad Apollon. Rhod. II. 55. φοιτᾷτε δὲ διὰ πᾶσαν ἄσπην ἐπάτησε κοδόρνω, ubi quod Valckenarius ad Ammon. p. 149. ex conjectura reposuit, ἄσπην, admodum friget. Aliter, et facillime quidem, rem expeditit Meinekius in egregio libello, quem de Euphorionis vita et scriptis composuit, p. 145. videndum tamen, an nostra ratio Euphorionis ingenio, rariora et insolentiora studiosae aucupantis, fortasse sit accommodatior. — ἅπασιν Par. G. — κωκυμάτων] κωκυμάτων Par. I. Vit. I. et Ciz. Apte comparaveris ὄδυρμάτων κλύουσα θρήνους apud Eurip. Hecub. 298. (Pors.) et θρήνων ὄδυρμοι Troad. 626. (Seidl.) — 410. Λειβήθριοι] Hanc lectionem non dubitavi recipere e Codd. Par. GK. Vind. IV. Vit. I. III.

Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. Λειβήθριοι Par. B. Λειβήθριοι Par. C. Vind. II. et Vit. II. Reliqui libri et Editt. omnes Λειβήθριοι. — Δωτίου πύλαι] πύλαις Paraphr. Vatic. Strabo IX. p. 442. τοῦτο δ' ἐστὶ [τὸ Δωτίον πεδῖον] πλησίον τῆς ἄσπης λεχθείσης Πεθραίας, καὶ τῆς Ὀσσης, καὶ ἐν τῇ Βοιωτικῷς λίμνης ἐν μέσῃ μὲν πως τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίῳ περιχλειόμενον. Fragm. Steph. Byz. v. Δωτίον· ἐστὶ δὲ τὸ πεδῖον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδίως ὄρεσι περιεχόμενον. Cf. Spanh. ad Callim. hymn. in Ceres. 25. p. 768 sq. — 411. οἷς] Canterus: Graeciae incolis; transitum facit a terra ad homines, more poetis familiari.

δικτύος Vind. II. 406. Ἐπιθυμίας οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δαιμόνων καταχθονίων Par. A. κακούς Vind. II. τιμωρίας Pal. 40. 407. Τὴν πικρὰν ἀποπνήλασα καὶ κινήσασα θανάτηφορον παγίδα, ἢ δικτυὸν Par. A. ἀποπνήλασα, κινήσασα θανάσιμον παγίδα Vind. II. κινήσασα — θάνατον ἔλκουσαν Pal. 40. 408. Ἡ Ἑλλάς· λέγει τὸ, ἢ γῆ τῶν Ἑλλήνων· λύπας καὶ πόνοους — καὶ τῶν θρήνων Vind. II. 409. Ὅποσσην ἐντὸς ὁ ποταμὸς — καὶ οἱ δὺςβατοὶ Par. A. συνελὼν εἶπεν Par. C. ποταμὸς Ἠπείρου Vind. II.

410. Πύλας εἶπεν, καθὸ εἰς στενὸν λέγει τὸ Δωτίον, τὸ ἀκρωτή-

ριον τοῦ Ὀλύμπου, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν Par. A. ἔθνος Μακεδονίας — ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, ὅπου εἰς στενὸν (λήγει) καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν πολλῶν (sic) Vind. II. πόλις Μακεδονίας Pal. 40.

411. Ἐν οἷς ὁ ἔμὸς γενήσεται, καὶ παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν Par. A. γενήσεται, θρήνος δηλαδὴ — καὶ ἄρχι — λίμνη Ἡρακλείας τοῦ Πόντου Par. C. οἷσιτις τοῖς Ἑλλήσι ὁ ἔμὸς γενήσεται Vind. II.

412. Αἰγυλιὸν, ἐπὶ πολὺν χρόνον τεθρηνημένος γάμος· λέγει δὲ τὸν θάνατον Par. A. καὶ στεναγμῶν παραίτιος, διὰ τὸ διακορηθῆναι με ἀδίκως Par. C. καὶ αἰγυλιὸν, καὶ ἐπὶ

πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβωθήσεται
 βρωθεῖς πολυστοίχοις καμπέων γνάθοις
 νήριθμος ἑσμός· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι· 415
 παῶν ἔρημοι δεξιῶσονται τάφους.
 Τὸν μὲν γὰρ Ἡϊὼν Στρυμόνος Βισαλτία,
 Ἀψυνθίων ἀρχουρος ἦδ' ἐ Βιστόνων,

413. πολλῶν δ' ἐν Par. J. — 414. πολυστοίχοις] Sic Par. ABCD. EFGHJ. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — πολυστοίχοις Par. KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Recte Scholiastae πολυδοῦσι. στοίχος enim aptissime de dentium ordine dicitur. — 415. Dubitanter correxi ἑσμός, cum Codd. h. l. et alibi fere constanter tenuem spiritum retineant, et haec scribendi ratio unius grammatici, (cuius verba apud Philem. p. 121. Favorinum h. v. p. 1665, 51. et Eustathium leguntur) auctoritate nitatur. Dicit enim Eustathius ad Iliad. β. 87. p. 178, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 145, 14. edit. Lips.) βούλονται δὲ οἱ νεώτεροι ἐπὶ μελισσῶν οὐκ ἔθνος λέγειν, ἀλλὰ σμήνος· μάλιστα δὲ ἐσ μὲν μετὰ δασέος πνεύματος ὡς δηλοῖ παρα Ἀριστοτέλει ὁ ἀφ' ἑσμός. Vid. Elmsl. ad Bacch. 709. et Germ. in Wolfii Analect. litt. Vol. II. p. 73 sqq. — ἐπὶ ξένης ξένοι] ἐπὶ ξένοις

ξένοι Par. AH. et Pal. 40. ἐπὶ ξένῃς ξένοι Vind. II. ἐπὶ ξένας ξένοι Par. D. 416. παῶν] Sic Par. ABF. Vit. I. Ciz. Rehdig. et Editt. omnes.

παῶν Par. CH. πῆν Par. DEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Pal. 40.

παῶν Par. L. — 417. Ἡϊὼν] Ad hunc locum respexit Eustath. ad Iliad. β. 855. p. 362, 24. edit. Rom. (Tom. I. p. 293, 44. edit. Lips.) — Βισαλτία] Hanc scripturam tuetur Par. ABDEF. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. pariter etiam Steph. Byzant. v. Βισάλλια hunc ipsum versum Lycophronis affersens, ubi tamen Codd. Par. 1412 et 1413. variam lectionem Βισαλτίου exhibent. Βυσαλτία Par. CHL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reichard. Praeterea librorum errores sunt Βισαλγία Par. G. Vind. IV. et Vit. III. et Βυσαλγία Par. K.

418. Ἀψυνθίων] Par. AC. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. et Codex Bonon. in edit. Basil. I. fideliter expressus. Quae quidem forma, si rarior erat, quam altera, Ἀψυνθίων, num dubitare possumus, utram poeta noster praetulerit? Neque ea tamen testimoniis caret. Cf. Steph. Byz.

πολὺν χρόνον Vind. II. 413. Πολ-
 λῶν γὰρ κητῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις
 ταφήσεται, καταποθήσεται Par. A.
 ἐντοσθίοις Par. C. καὶ Κρητῶν (sic)
 Ἑλλήνων — ταφήσεται Vind. II. i-
 χθύων Pal. 40. 414. Βρωθεῖς τοῖς
 πολυστοίχοις τῶν κητῶν τοῖς
 γνάθοις Par. A. πολυδοῦσι Par. B.
 πυκνοῖς Par. C. πολυδοῦσι· λέγεται
 δὲ διὰ τὸ κείσθαι τοὺς ὀδόντας ἐν
 ταῖς σιαγῶσι στοιχιδόν· κητῶν σια-
 γῶσι Vind. II. πυκνωδοῦσι Pal. 40.

415. Ἀναρίθμητον· πλήθος· καὶ
 ξένοι Ἑλλήνες Par. A. πλήθος τῶν
 Ἑλλήνων δηλαδὴ — ὡς Par. C. ἀμέ-

τητον, ἀναρίθμητον πλήθος· ἄλλοι
 δὲ Ἕλληνες Vind. II. 416. Φίλων
 ἔρημοι, ἧ καὶ ἐπιγαμίας συγγενῶν
 — τοὺς τάφους φιλοφρονήσονται Par.
 A. λήφονται Par. C. ἐστερημένοι
 Pal. 40. 417. Τὸν μὲν γὰρ Φοί-
 νικα ἧ ἐν Θράκῃ πόλις τελευτήσαντα
 ἔδεξάτο, ὑπὸ Νεοπτολέμου ταφέντα
 ποταμοῦ Θράκης — ἧ Θρακική Par.

A. τὸν παιδαγωγὸν τοῦ Ἀχιλλέως
 τοῦτον τὸν Φοίνικα — πόλις Θράκης —
 τοῦ ποταμοῦ — πόλις Θρακική Vind. II.
 418. ἔθνος Θρακικόν — ἀστυγε-
 τῶν, ὁμορος — ἔθνος Θρακικόν Par.
 A. Ἀψίνδοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρά-

κουροτρόφον πάγουρον Ἡδωνῶν πέλας

κρύψει, πρηνὴ Τυμφορηστὸν αὐγάσαι λέπας,

420

ν. Ἀβυρνθος, πόλις Θράκης. Ἀβυρνθις δὲ ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυρνθίος καὶ Ἀβυρνθίας. — διχῶς δ' ἡ γραφή, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι. P. Ritter idem ν. Ἀβνος· πόλις Θράκης, Ἀβυρνθος καλούμενη. et voc. Κορπιλοί· ἡ γὰρ Ἀβνος καίται κατὰ τὴν πρότερον Ἀβυρνθιάδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 575. p. 216, 26. edit. Bernh. τὸ δὲ ἔθνος οἱ Ἀβινθῖοι ἀπὸ ποταμοῦ ὀνομασί κεκλησθαι Ἀβινθίου. φησὶ γὰρ ὁ Πλούσιος, Θρήκας ἐπὶ ῥόσιον Ἀβινθίου. διχῇ δὲ γράσσεται, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι· ὡς καὶ τὸ Ἀβινθιον τὸ φυτόν, κατὰ φασὶν οἱ παλαιοί. Alteram scripturam Ἀβινθίων tuentur reliqui libri omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Gommel. Meurs. utrq. et Reichard. — ἄγχουρος] ἄγχουρις Vind IV. et Vit. III. in quo tamen eadem, ut videtur, manus alteram lectionem restituit.

419. πάγουρον] Potterus: πάγουρος caneri quoddam genus est, cui comparat Phoenicem, quod senex esset, et deformem rugis pellem haberet; quam metaphoram apud Homerum invenire est, cum dicit ἀποξύσας γήρας, i. e. exuere pellem senilem et rugosam, allusione a sene serpente sumta. Iliad. i. 446. Quo in loco Eustathius (p. 762, 26. edit. Rom. Tom. II. p. 276, 25. edit. Lips.) in rem nostram haec verba habet: καὶ οὐα τὸ ἀποξύσας προσερως ὁρθεὶν τῇ τοῦ γεροντικοῦ δέρματος τραχύτητι, δι' ἣν καὶ πάγουρον αὐτὸν ἡ Κισσάνδρα που καλεῖ. ζῦεται γὰρ τὸ τραχὺ, ὡς ἂν εὐθετισθῇ πρὸς λειότητα.

420. κρύψει] κρύψει Pal. 40. — πρηνή] Hanc scribendi rationem mutare nolui, cum eam, praeter unum, omnes libri etiam accuratissime scripti, constanter retineant. Habet enim ex meis Codd. solus Pal. 40. πρην ἢ, et ex Editt. sola Meurs. II. Obstructionem autem πρην ἢ sequente Infinitivo in senioris aevi poeta nihil dubitationis habere posse, non est quod moneam. — λέπας] Hunc locum respexit Eustathius ad Iliad. δ. 393. p. 488, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 388, 29 sqq. edit. Lips.) et δὲ τι γὰρ ἐναυδα καὶ ἀστεύσασθαι, σκοπητέον καὶ τὸ χόλωσάμενος καὶ τὸ λόχον εἰσαν. ἀσφαγματισθεὶς γὰρ καὶ νῦν ὁ χόλος τὸν λόχον ποιεῖ· ὥστε καὶ τῶν τοιούτων κατάρχει· δοκεῖ δ' ποιητῆς τοῖς βουλομένοις οὕτω λέγειν, ὁ μὲν γὰρ φασὶ τὸ τοῦ λόγου γέμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς καὶ τὸ μῦθος καὶ θυμός, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφη, καὶ τὸ ξμεινας καὶ ξνειμας παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ· οὐ μάντεως ὅσα ξμεινας, οὐ χρόνῳ μακρῷ σέβην ἐνειμας (Hippol. 1321—1323. Valck.) καὶ τὰ παρὰ Αὐτοφρόνι πέλας καὶ λέπης περατοῦντά δύο σίλχους συνεχεῖς, ὧν τὸ μὲν πέλας δηλοῖ τὸ ἐγγύς, τὸ δὲ λέπας δρευνὴν τραχύτητα, ἐξ οὗ καὶ λεπταὶ γῶν (Eurip. Hipp. 1248. Valck.) τραγικῶς ἢ δρευνή. In qua quidem adnotatione Eustathii ea recte se habere videntur, quae Lycophronem spectant, quem talibus syllabarum iusibus et delectatum esse scimus, et placuisse aequalibus; Euripidem autem et multo magis etiam Homerum ab hoc turpi consortio strenue vindicandum censemus.

δικά — πλησίον Vind. II. ἡ γελτων Pal. 40. 419. Τὸν Φολνίκα, διὰ τὸ γήρας· διὰ τὸ τροφὸν εἶναι Ἀχιλλέως — ἔθνος Θρακικοῦ πλησίον Par. A. τὸν Φολνίκα τὸν τρέφοντα τὸν κούρον Ἀχιλλεῦ· τὸν τραχὺν κατὰ τὸν πάγουρον, διὰ τὸ γήρας Par. C. δῶτι ἔδρεψε τὸν Ἀχιλλεῦ λέγει τοῦτο· τὸν Φολνίκα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν σκληρόδεμον Vind. II. οὐκ ἄρα Ἀχιλλεῦ παῖδα ὄντα ἀνέρε-

ψε — διὰ τὸ γηραιὸν — Μακεδόνων Pal. 40.

420. Κατακρύψει πρότερον — Τυμφορηστὸς ὅρος Φθίας ἢ Τραχίνος, ἡ πόλις Θράκης· καὶ ὅρος Τραχίνος ἀρσενικῶς. — διασώσθαι ἀκρωτηρίων Par. A. θάψει, ἀφανίσκει Par. C. υποδέχεται, πρην ἢ — πόλις, ὅρος Τραχίνος — ἰδεῖν ἀκρωτηρίων Vind. II. διὰ Νεοπτολέμου· πρην τοῦ ἰδεῖν ἀκρωτηρίων Pal. 40.

τον πατρί πλείστον ἐστυγμένον βροτῶν,
 ὄμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
 ὅτ' εἰς νόθον τρήρωνος ἠνῶασθῃ λέχος.

421. τὸν πρὶν Par. A. errore e compendiosa vocis πατρί (παῖ) scriptura enato. — 422. τετρήνας λύχνους] Citantur haec verba ab Etymologo p. 754, 44. — 423. ὅτ' εἰς] Par. ABCG. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Potter. utrq. Reliqui libri et editiones ὅτ' ἐς. Non deerunt fortasse qui, cum vv. 14. 158. 326. 338. formam ἐς alteri a me praelatam viderint, eequidem autem contra h. l. formam εἰς praelulerint, id aut inconstantiae tribuant, aut neglectui eorum, quae nuper a doctis hominibus, praesertim a Petro Elmsleio hac de re disputata sunt. Quorum neutrum in me cadere, statim docebo. Nam quod in quatuor prioribus locis vulgatam scripturam ἐς retinui, id propterea feci, quod in tali quaestione, quae posita tantum atque inchoata, minime vero adhuc absoluta dici potest, veterum exemplarium auctoritatem non deserendam existimarem. Ea autem in his locis aut nullam praebent varietatem, aut talem, quae nequeat tot reliquorum librorum lectionem labefactare. Nonnihil etiam in hac re aurium iudicio relinquendum censeo; uade facile apparebit, cur v. 158. ἐς non εἰς legendum iudicaverim. Sunt autem in hac re, nisi fallor, etiam quaedam subtiliora, quae non nisi diligentissima comparatione magnoque locorum apparatu pernosci atque demonstrari possint; quae res cum propter ingentem locorum multitudinem non parvi sit moliminis, ad aliud tempus mihi reservanda est; tum fortasse apparebit, cur ea, quae ab Elmsleio in Praefat. ad Soph. Oedip. Reg. pag. 9. et ad Eurip. Med. 55. p. 87. paullo imperiosius, ut videtur, pronuntiata sunt, non omnino pro lege mihi habenda censuerim, neque librorum auctoritatem in hac re, ut illi visum est, prorsus nullam esse existimaverim. Memorabile enim est, ut hoc unum addam, iis in locis, ubi metrum utramque formam admittat, ἐς autem vulgarem lectionem constituat, meliores et accuratiores libros apud Lycophronem huic lectioni aut raro, aut omnino non refragari; contra vero, ubi ἐς vulgo editum sit, si quando, quod sane sit rarissime, varietas ἐς inveniatur, ea non nisi ab optimis Codd. suppeditari. Sic in perpaucis locis, ubi ἐς apud Lycophronem legitur, Codd. meorum lectiones ita se habent: v. 14. ἐς διεξόδους. una tantummodo liber εἰς. v. 158. ἐς Λετρινάτους. Par. G. Vind. IV. et Vit. III. εἰς. v. 326. ἐς βαθεΐαν. nulla librorum varietas. v. 338. ἐς πάτραν. nulla lectionis varietas. v. 463. ἐς φύζαν. nulla varietas. v. 501. ἐς χάρας. Par. FJL. Vit. I. et Ciz. εἰς. v. 512. ἐς πάτραν. nulla varietas. v. 747. ἐς μέσσην. Par. CEFGL. Vind. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Rehd. εἰς. v. 1472. ἐς τὸ λῶον. Par. G. Vit. II. et III. εἰς. Contra vero e duodetriginta locis, in quibus vulgo εἰς editum est, duo tantummodo cum varietate ἐς inveniuntur; ita tamen, ut v. 279. Codd. Par. ACEGJ. Neap. I. II. III. Vind. II. III. IV. Vit. II. III. lectionem ἐς γῆν exhibeant; et v. 1158. varietas ἐς θάλασσαν in Codd. Par. A. Neap. III. et Vit. I. reperiatur. — ἠνῶασθῃ] ἐνῶασθῃ Rehd. et utraque Meursiana.

421. Τὸν πρὶν (sic) πολὺ μεμνη-
 μένον ὑπὸ τῶν ἀνδράπων Par. A.
 ἐαυτοῦ, Ἀμύντορι Par. C. τὸν Φο-
 νικά Ἀμύντορι μεμνημένον — ἀπὸ
 Vind. II; Φόνικα παλλακίδι μιγνύ-
 τα τοῦ πατρὸς, παραινέσει τῆς αὐ-
 τοῦ μητρὸς Pal. 40. 422. Τυ-
 φλὸν, ἀπὸ τοῦ μῆ, ὄρα· ὅστις αὐ-
 τὸν ἐποίησεν, τρυπήσας τοὺς ὀφθαλ-

μούς Par. A. καὶ τυφλὸν, παρὰ τὸ μῆ
 ὄρα· — τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀ-
 φθαλμούς Vind. II. 423. Ὅτε εἰς τὴν
 ἕβην δειλῆς . . . Par. A. ἦνκα τὸν
 ἕβον τῆς πορνικῆς Κλυτίας ἢ Φδίας
 κατεκλήθη — συνουσία Par. C. διὰ
 τὸ λέγονον λέγει — ἐκοιμήθη Neap. I.
 πορνικὸν περιστρεῖς· διὰ τὸ λέγονον
 — καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ποίτηκ Vind. II.

Τρισσοὺς δὲ ταρχίσουσι Κερκάρου νάπαι
καίηκας, οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν. 425
τὸν μὲν, Μολοσσοῦ Κυπέως Κοίτου κύκνον,

424. Κερκάρου] Κερκάρου Par. C. Vind. IV. Vit. II. III. Κερκάρου
Par. G. Κερκάρου Vind. II. Κερκάρου Par. A. Commemorat. hanc
montem Nicander in Theriac. v. 218. ubi Schol. πάλιν δὲ Βουκάρτερος
καὶ Αἰγαγής καὶ Κέρκαρος ὀνόματά εἰσιν ὄρων τῆς Ἀσίας.

425. ἄπωθεν] Sic Par. CF. Vind. II. IV. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II.
Paris. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. ἄποθεν Par.

ABDEGJL. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. ἄποθεν

Par. H. et Vit. II. ἄπωθεν Pal. 40. Similiter variant Codd. infra v. 804.
De forma ἄπωθεν vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 9 sq. — Ἀλέντα] Hic
iterum miraberis, erudite Lector, et insolentiam formae et singularem
poetae audaciam. Nam cum ei h. l. mentio facienda esset Alentis prope
Colophonem fluvii, cuius insigne aquarum frigus vel poetarum earni-
bus illustratum esse e Pausania scimus: communem genitivi formam,
Ἀλεντος, licet metro aptissimam, adhibere noluit, nescio quid in ea
aut elegantiae aut obscuritatis desiderans; finxit autem, quo gravius
haec vox ad aures accideret, doricam genitivi formam Ἀλέντα, quasi
nominativus Ἀλέντας unquam usquamve in usu fuerit. At haec forma
neque extitit unquam, neque cogitari talis potuit ab homine graeco;
usus autem est poeta in fingendo hoc genitivo eadem, sive licentiam
appellare mavis, sive audaciam, cuius plura exempla supra ad v. 180.
tibi propinavimus. Iam vide, quid h. l. Codices exhibeant. Ἀλέντα
Par. ABCDEFGJL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40.
Rehd. et Cod. Bononiensis in edit. Basil. I. fideliter expressus; Ἀλέν-
τα Par. H. Ἀλέντα Vit. II. Ἀλέντι Neap. III. Ἀλέντος edit. Ald. In hoc
tanto librorum consensu facile unumquemque concessurum spero, for-
mam Ἀλέντα, quam Lycophroni restituvimus, genuinam huius loci esse
lectionem; syllabam ὄς autem, quae in quibusdam Codd. alteri supra-
scripta conspicitur, praesertim cum accentus in secunda syllaba reli-
ctus sit, non pro varia lectione, sed pro glossa habendam esse, qua
Scholiastae communem ipsisque notioiem nominis formam indicaverint.
Hanc vero glossam deinde librariorum sive negligentia sive inactia in
textum irrepsisse, quis est qui miretur? Eandem iam in antiquis
exemplaribus factam fuisse interpolationem, indicant verba Isaacii
Tzetzae, communem formam merito repudiantis; Ἀλέντα δὲ, καὶ οὐκ
Ἀλέντος, Λωρικῶς εἶπε. Eandem doricam genitivi terminationem habes
infra v. 652. Βοαγίδα, et v. 916. Δύρα παρ' ὄχθαις. Pausaniae deni-
que verba, quae supra commemoravimus, haec sunt: VII. 5, 10. ἐν δὲ
τῇ τῶν Κολοφωνίων ἄλσος τε τοῦ Ἀπόλλωνος, δένδρα μέλαινα, καὶ οὐ
πόρρω τοῦ ἄλσους Ἀλῆς ποταμὸς ψυχρότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. Et VIII. 28,
3. Ἀλεντος δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα
ἄδουσι. — 426. τὸν μὲν] Canterus: „Calchantem; is enim quum post
illium captum venisset Colophonem, quaesivit e Mopso vate, quot grossos

παλλακίδος Pal. 40. 424. Τοὺς
τρεις δὲ θάψουσιν, Κάλχαντα, Ἰδο-
μενηα καὶ Σθένελλον· — παραληπι-
κὴ ἡ Κολοφῶν· γάπα δὲ, οἱ σύμ-
φῆτοι τόποι (in marg. ὅρος Κολοφῶ-
νος) Par. A. θάψουσι, κηδεύσουσι
— ὅρους Κολοφῶνος — συνδεδροῖ
τόποι, κοιλιάδες Par. C.

425. Λάρους, οὐ πόρρωθεν· Ἀλῆς
ποταμὸς Κολοφῶνος· ποιητικῶς δὲ
εἶπεν Ἀλέντα Par. A. λάρους, διὰ
τὸ λευκόν — ποταμοῦ Κολοφῶνος
— ὑδάτων Par. C. τοῦ Ἀλεντος
Neap. I. λάρους, ἧτοι γηραιούς —
πόρρωθεν τοῦ Ἀλεντος ποταμοῦ
Vind. II. 426. Τὰ τρία ἐπίτεια

σὺς παραπλανηθέντα θηλείας τόκων,
 ὅτ' εἰς δολύνθων δῆριν ἐλκύσας σοφὴν
 τὸν ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
 σφαλεῖς λαύσει τὸν μεμορμένον πότμον.
 τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως,

430

ficus quaedam haberet; respondet ille, decies mille, modium et unam; id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quaesivit, quot illa porcellos ferret; ad quam quaestionem quum non posset Calchas respondere, posset vero Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicata, quum primum in vatem se praestantiorē incidisset. "Hanc fabulam de morte Calchantis habes apud Strab. XIV. p. 642. Serv. ad Virg. Eclog. VI. 72. cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 171. et Meinek. ad Euphor. fragm. p. 102. Aliter Eustathius ad Odys. φ. 28. p. 1900, 26. edit. Rom. (Tom. II. p. 248, 8. edit. Lips.) εἰ δὲ καὶ Κάλχαντα τὸν μάντιν (ἀνείλεν ὁ Ἡρακλῆς) ἐπὶ τῇ μετρίῳ τῶν δολύνθων, ὡς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων. Eandem narrationem ex antiquis in Lycophronem Scholiastis desumptam, servavit etiam Tzetzes ad v. 980: Ἡρακλέους τὰς Γηροφόνας βοῦς ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον ὑπὸ τινὰ ξρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν, πόσους δολύνθους ἔχει ἡ ξρινεὸς; τὸν δὲ αἰπεῖν, δέκα μεδύμους καὶ ἓνα δολύνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιειθέμενον τῷ μεδύμῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζόμενον τὸν περσπὸν ἐπιθεῖναι τῷ μεδύμῳ, καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ καταγέλασθ' ὄθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς, πατάξας αὐτὸν κονδυλῶ ἀπέχευεν, καὶ ἔθαψε περὶ τὸν ξρινεόν. — Κυπέως Par. A. κυπέω Par. A. et Neap. III. — κύκρον] τέκρον Par. K. superaddita tamen altera lectione. 427. παραπλανηθέντα] παραπλανηθέντα Par. K. et Vind. IV. — τόκων]

τόκον Par. AK. Vind. II. et Vit. II. τόκον Vit. I. τόκων Rehd. τόκου Par. G. Vind. IV. et Vit. III. τόκοις Par. H. — 429. ἀνθάμιλλον] αὐθάμιλλον Par. AF. ἀναυθάμιλλον Vind. IV. utraque lectione in unam coniuncta. — 430. σφαλεῖς] σφαγείς Par. K. — 431. ἐγγόνων] Sic Par.

καὶ ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ μαντικόν Par. A. λέγει τὰς αἰτίας, πῶς θανοῦνται — τοῦ ἐνδύοντος ἡμῶς ἡμέτια διὰ τῆς θέσεως Ἀπόλλωνος Ἡλίου — τοῦ σπερματικοῦ — πόλιον, μάντιν, γηραιόν Par. C. τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν ὑπὲρ τὴν, τὸν Κάλχαντα λέγει· λείπει τὸ ταχυόσουσι αἱ νύκται τοῦ Κερκάρου Vind. II. Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Μελοσσάει τιμωμένου· ἐνδύσεως αἰτίου· κυπῆς γὰρ τὸ ἡμέτιον — Κολτίον, συνουσίας αἰτίου. Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιόν, ἢ διὰ τὸ μαντικόν· προγιγνώσκει γὰρ ὁ κυκρὸς τὴν αὐτοῦ τελευτὴν Pal. 40.

427. Τῆς χοίρου πλανηθέντα καὶ ἀγνοήσαντα θηλείας γονῶν Par. A. τῆς χοίρου, σαρκόφου (sic) — ἀγνοήσαντα — ἔνεκα τῶν γεννήσεων Par. C. χοίρου θηλείας ἀστοχῆσαντα, πλανηθέντα Vind. II. ἀπατηθέντα Pal.

40. 428. Ὅτε εἰς ἀγρίων σύκων φιλονεικίαν σύρας ἐπιστήμονα Par. A. τῶν ἀγρίων σύκων — φιλονεικίαν δοῦς, διὰ τὸ αὐτὸν πρῶτον ἡρωτηκέναι, πόσους δολύνθους ἔχει ἡ συκὴ τὸν Μόιβον — προσρητικὴν Par. C. σύκων — πόλεμον Vind. II. ἀγρίων σύκων Pal. 40. 429. Τὸν ἀνταγωνιστήν — ὁ Μόιβος Κάλχαντα Par. A. εἰς τὸν ἀντίμαντιν Μόιβον — τῶν προσρητικῶν Par. C. τὸν ἀνταγωνιστήν, ἦσαν τὸν Μόιβον Vind. II. τὸν σύμμαντιν Μόιβον Pal. 40. 430. Στυλῆται ποιήσας κοιμηθήσεται τὸν μεμορμένον θάνατον Par. A. ἐκπεσόν — μεμορμένον Par. C. ἀστοχῆσας Neap. I. ἀποπεσόν Neap. III. ἀστοχῆσας καταλάβη, κοιμηθήσεται τὸν περρωμένον θάνατον Vind. II. 431. Τὸν Ἰδομενεῖα· Διὸς γὰρ Μίνως καὶ Πα-

Αἰθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
τρίτον δὲ, τοῦ μόσυνας Ἐκτῆνων ποτε

ABDEGJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes, excepta Sebast. *ἔγγονων* Par. CFHL. Ciz. et edit. Sebast. *ἐκ γόνων* Vit. I. cum glossa ἀπό. De veritate nostrae lectionis nemo, opinor, dubitabit, qui sciat, quomodo Grammatici veteres, nimis fortasse subtiliter, inter *ἔγγονος* et *ἔκγονος* distinxerint, et quam diligens eiusmodi subtilitatum rimator fuerit Lycophron. Vid. *Thom. Mag.* Eclog. voc. Attic. p. 849. edit. Bern. *ἔκγονος*, ὁ υἱός· *ἔγγονος* δὲ, ὁ υἱὸς ἢ θυγατὶς υἱός· καὶ *ἔγγονη*, ἡ τοῦτων θυγάτηρ. ibiq. not. Oudendorp. *Etym. M.* p. 308, 54. *ἔγγονος*; υἱὸς υἱού· οὐνοὶ δὲ ἔστι ἐν τῇ γονῇ. et p. 321, 3. *ἔκγονος*, ὁ υἱός· οὐνοὶ δὲ ἔστι ἐκ τῆς γονῆς. *Eustath.* ad *Odyss.* γ'. 123. p. 1460, 18. edit. Rom. (Tom. I. p. 117, 5. edit. Lips.) τὸ δὲ *ἔκγονος*, τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν *ἔγγονος*, καὶ τοῦτό ἔστι τὸ τῇ ἀμφιβόλῃ ἐισαγαγόν τοῖς ὕστερον, τινὰ μὲν *λεγγόνων* *ἔκγονον* τὸν υἱόν, ὡς *ἔγγυς γόνον*· *ἔκγονον* δὲ τὸν υἱανόν, ὡς ἐκ γόνου ὄντα· ἐτέρων δὲ τὸ ἀνάπαλιν· *ἔκγονον* μὲν τὸν υἱόν, *ἔγγονον* δὲ τὸν *ἐκ παιδός*· ὃ καὶ κρατεῖ μέλιστα. Idem ad *Odyss.* λ'. 235. p. 1882, 18. (Tom. I. p. 411, 34. edit. Lips.) εἴη δ' ἂν οὖν κυριολεκτικῶς *ἔκγονος* μὲν ὁ προσεχὺς ἐκ τινος γεννηθεὶς· *ἔγγονος* δὲ ὁ ὡς εἰπεῖν *ἔγγυς γόνος*· ἀπόγονος δὲ ὁ ἀποτρώγος γόνος. Cf. *Eund.* ad *Iliad.* ε'. 813. p. 611, 12. edit. Rom. (Tom. II. p. 74, 8. edit. Lips.) et ad *Odyss.* ο'. 225. p. 1780, 53—60. edit. Rom. (*Odyss.* Tom. II. p. 98; 19—26. edit. Lips.) Obloquitur tamen Tzetzes, ex more suo priorum Grammaticorum praecepta temere contemnens: ad v. 580. *ἔκγονον οἱ λαοὶ τὸν υἱόν διὰ τοῦ α̃ γραφουσι*, τὸν δὲ *ἔγγονον* μετὰ τοῦ γ'. ἐγὼ δὲ ἀντιστροφῶς τὸν *ἔκγονον*, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον, μετὰ τοῦ α̃ γραφῶ· τὸν δὲ υἱόν, *ἔγγονον* μετὰ τοῦ γ', ὡς *ἔγγονηθέντα*. Et iterum ad v. 899. *ἔκγονον*, τὸν υἱόν, διὰ α̃ πάντες γραφουσι· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱόν, διὰ τοῦ γ'. ἐγὼ δὲ ἀντιστροφῶς τὸν τοῦ υἱοῦ υἱόν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ α̃ ἐκφῶ. *ἔγγονον* δὲ *ἔχθον*, τὸν γονὴν *ἔχοντα*· καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα *ἔχοντα* ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυναμένην γονοποιεῖν, *ἔγγονον* μετὰ τοῦ γ' ἐκφῶ. Cf. praeterea Interpp. ad *Hezych.* h. v. *D'Orville.* ad *Charit.* p. 209. sq. edit. Amstel. et *Ilgen.* ad *Hymn. Homer.* p. 498. Neque tamen diffiteor hunc Grammaticorum canonem, secundum quem nepotes, sire generatim omnis posteritas *ἔγγονοι* dicendi sint, filii autem filiaeque *ἔκγονοι* dicantur, non ubique a Codd. nostris, pro insigni eorum in talibus inconstantia, ita confirmari, ut de vera cuiusque loci lectione dubium esse non possit. Vid. infra ad v. 480. 580. 693. 899. et 1067. — 432. ἐν πλασταῖς γραφαῖς] πλαστοῖς Ms. Canteri. ἐν λόγοις μόνοις Pal. 40. superadd. πλαστοῖς λόγοις. — 433. μόσυνας] Sic simplici σ exhibent Par. ACG. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Cod. Aldinae editionis; pariterque infra v. 1432. scripturam μόσυνα libri mei praeter unum omnes confirmant. *Strabo* XII. p. 549. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ

δαμασθός· Μένως δὲ, *ἄευκλιαν*, τοῦ δὲ *Ἰδομενέως* — *ἔγγονον* τοῦ Λιός, παρὰ Ἀθηναίους καὶ Ἀρχάσιον Par. A. τὸν δευτέρον λέγει τὸν *Ἰδομενέα*, τὸν ἔχοντα τειχίτην γενεάν ἀπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Λιός Par. C.

432. Τοῦ Ὀδυσσεὺς λέγει — ἐν τῇ πεπληρημένῃ (forts. πεπλασμένη) γραφῇ· ἐν γὰρ τῇ Ὀδυσσεΐ ἐψεύσατο Ἀδων. ἀκούειν καὶ ὀνομάζε-

σθαι Par. A. διὰ τὸν πεπλασμένον λόγον τῷ Ὀδυσσεΐ; κόν εἰπόντα ἐν τῇ Ἰθάκῃ, αἱ ἀδελφροὶ εἶμαι τοῦ Ἰδομενέως — ἐν ὑποκριτικαῖς ἀποκρίσεσι Par. C. ἦγον τοῦ Ὀδυσσεὺς, τὸν ἀδελφὸν ἐν ψευδέσι Vind. II. πλαστοῖς λόγοις Pal. 40.

433. Τὸν Σθένειον, τοῦ τὰ τέλη τῶν Βοιωτικῶν Θηρῶν· Ἐκτῆνες γὰρ οἱ Θηβαῖοι Par. A. ἀπὸ κοινοῦ

στερῶδ' δικέλλη βουσαφήσαντος γόνον,
ὃν Γογγυλάτης εἶλε Βουλαῖος Μυλεὺς,
ἀγγλάτῳ μάστιγι συνθραύσας κάρα,

435

καὶ μωσυνοίλους ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τῶν πύργων μωσύνων λεγομένων. Cf. Hesych. et Steph. Byz. v. μωσύνοικοι. Etym. M. v. μόσυν p. 591, 34. De quantitate secundae syllabae, ex Hierodiani sententia, ita praecipit *Draco Straton*. p. 46, 20. τὸ μόσυνος, Φόρχυνος, πόλινος, τῶν εὐθειῶν συστελλομένων, ἐξέτεινε τὸ ὤ, κατὰ γνώμην Ἡρωδiana. Quae eadem etiam leguntur apud *Arcad.* de Accent. p. 193, 24. — *Ἐκτῆρων*] Vid. Paus. IX. 5, 1. Suid. et Favorin. v. *Ἐκτῆρες*.

434. βουσαφήσαντος] βουσαφήσαντος Par. BFHJL. Vit. I. Ciz. βουσαφήσαντος Vit. II. — 435. Γογγυλάτης] Scaliger satis obscure: *Strebulus*. Assentior equidem Cantero, qui Iovem a torquendis fulminibus sic dictum existimavit. *Hesychius*: γογγυλεῖν, συστρέφειν. γογγυλεῖν, συστρέφειν. Cf. Suid. v. γογγυλεῖν. — *Βουλαῖος*] Vid. Paus. I. 3, 5. Lex. Seguer. p. 181. *Βουλαῖα*· Διὸς ἣν βαμὸς ἐν τῇ βουλῇ, ὃς ἐλέγτο βουλαῖα, ὡς ἀπὸ τῆς βουλῆς. — *Μυλεὺς*] fortasse nihil amplius, quam Iupiter Lapis. Vid. *Ekhel.* doct. num. III. 326. *Zoëga* de Obelisc. p. 205. *Spoken*. Miscell. erudit. Antiq. p. 75. *Liebe* Gotha numar. p. 309. *Scaliger*:

Pilumnus ora dissipans sudaculo.

436. ἀγγλάτῳ] Codd. mai omnes tenuem spiritum exhibent, uno excepto Par. A. in quo haec vox duplici spiritu notata est, ἀγγλάτῳ. Eadem diversitas videtur iam in antiquissimi exemplaribus obtinuisse, cum Grammaticos veteres incertos videamus, quomodo hanc rem expediant. Confugiunt enim, ut solent, ad diversas derivationes, lectoribus optionem relinquentes, quam cuique loco aptiorem existimare velint. Quae quidem ratio cum per se inepta sit, siquidem cuiusvis vocis compositae non possit nisi una certa origo inveniri; tum hoc loco res ita est comparata, ut facile quid verum sit, quid non, perspicitur. Iam vide, quid Grammatici afferant. *Hesychius*: ἀγγλατεῖν· δαῶκεν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φρυαδεύειν. τινὲς δὲ, ῥαπίζειν. Etym. M. p. 10, 34. ἀγγλατεῖν· δαῶκεν, φρυαδεύειν, ἐπιτάσσειν· οἱ δὲ, ἀττικίζειν. ubi fortasse corrigendum est: οἱ δὲ ἀττικοί, ῥαπίζειν. Hae autem glossae e duobus Scholiis conflatae videntur, quorum alterum ad Herodoti locum V. 73. pertinet, alterum ad Soph. Oedip. Tyr. v. 403. (Herm.) Cf. Gloss. Herodot. p. 1134. edit. Gaisf. Schol. ad Soph. Oedip. Tyr. I. I. p. 19. edit. Elmsl. et Suid. v. ἀγγλατεῖν, apud quem haec Scholia integra et disiuncta leguntur. His tertium admiscuit Favorinus,

τὸ ταρχύσουσιν — τὰ τεῖχη καταχρηστικῶς Par. C. τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν Neap. I. τὸν Σθένελον, τὸν υἱὸν τοῦ Καπανεως — τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν Vind. II. 434. Ἰσχυρῶς δικέλλη κατασκάψαντος τὸν γόνον Par. A. ἰσχυρῶς· τεichoμαχικῶς ὀργάνῳ — μεγάλως καταστρέφαντος, ἢ μέλλοντος καταστρέφαι Par. C. κατασκαφήσαντος, ἡγουν τοῦ Καπανεως, υἱὸν Vind. II. καταστρέφαντος Pal. 40. 435. Τὰ τετρα ἐπώνυμα τοῦ Διὸς Par. A. ὁ ἐλαύνων καὶ κινῶν τοὺς

γογγύλους καὶ χεῖρας ἐπὶ τὰ ἔργα — ἐφρόνευσε — δι' οὗ αἱ βουλαὶ γίνονται — ὁ εὖρων τὴν τῶν μυλῶν κατασκευὴν· τοῦ Διὸς ἐπώνυμα ταῦτα Par. C. Καπανέα ὁ Ζεὺς, ἐπίδοτον τοῦ Διὸς — καὶ ἐφρόνευσε — δι' οὗ τὸ βουλεύειν — ὁ τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίβας Vind. II. Ζεὺς δι' οὗ οἱ γρόνθοι, δι' οὗ αἱ βουλαὶ, δι' οὗ οἱ δόδοντες κινεῖντι Pal. 40. 436. Δασέως, τῷ ἐλαύνοντι τοὺς ἀσεβεῖς· ψιλῶς δὲ, τὸ ἅπαν ἐλαυνόμενῳ κεραυνῷ· οὕτω δὲ νῦν — συντρίβας κεφαλῇ Par. A. συν-

ἦμος ξυνάμους πατρὸς αἱ Νυκτὸς κόραι

ex nostro loco petitum: ἀγῃλατεῖν, διώκειν, εἰς ἄγος (leg. ὡς ἄγος) ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, *κερανοῦν*· τινὲς δὲ *ραπίζειν*. — ἀγῃλατεῖν· ἐὰν δασύνῃς, τὸ ἄγος καὶ τὸ μέλασμα ἐλαύνει· ἐὰν δὲ φιλώσῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. *Simplicem glossam habent Lex. Seguer.* p. 12, 14, et 22, 17. *Gregor. Corinth.* p. 546. edit. *Schaeff.* Assentitur *Eustathius*, ab ἄγος deducens, ad *Iliad.* ζ'. 367. πρ' 647, 36. edit. *Rom.* (Tom. II. p. 117, 17. edit. Lips.) καὶ τὸ ἄγος δὲ μεσοῦται, ἀπ' οὗ περ οὐ μόνον ὁ ἄγιος καὶ τὸ ἀγιάζειν καὶ ἡ ἀγιστεία καὶ ἡ παναγὴς θυσία καὶ ὁ εὐαγὴς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐναγὴς, καὶ ὁ ἐξάριστος καὶ τὸ ἀγῃλατεῖν. Aliter tamen ad *Iliad.* δ'. 2. p. 437, 6. edit. *Rom.* (Tom. I. p. 350, 44. edit. Lips.) ἔκ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀπελαύνειν τὸ φιλούμενον ἀγῃλατεῖν. et ad *Odys.* λ'. 617. p. 1704, 3. edit. *Rom.* (*Odys.* Tom. I. p. 441, 32. edit. Lips.) ἡγῃλάζειν δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς τὸ διώκειν, ἄγειν, φυγαδεύειν πορθεῖν, ἵνα ἢ τὸ κακὸν μόρον ἡγῃλάζεις, ἀντὶ τοῦ, κακὴν τυχρὴν ἄγεις· καὶ τὸ, πάγχυ κακὸν ἡγῃλάζει, ἀντὶ τοῦ ὁδηγεῖ, ἄγει. πρωτοτυποῦν δὲ αὐτοῦ τὸ ἄγειν καὶ τὸ ἐλαύν, ὅθεν ἡγῃλᾶν, καὶ κατὰ παραγωγὴν ἡγῃλάζειν, καὶ κατὰ τροπὴν ἡγῃλάζειν· διὸ οὐδὲ δασύνεται ἡ ἀρχονσα, ἐκ τοῦ ἄγειν γάρ. χρησίμων δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὸ ἀγῃλατεῖν παρὰ *Σοφοκλέϊ*· ἐκεῖνο μέντοι καὶ δασύνεται παρὰ τὸ ἄγος. Tertium denique derivationem ab adverbio ἦγαν commemorat *Etym. M.* p. 10, 1. ἀγῃλάτῳ· *Λυκόφρων*, ἀγῃλάτῳ μάλιστα συνθλάσας κἀρα· λέγει δὲ τῷ κεραυνῷ. ἐὰν μὲν δασέως, τῷ τοὺς ἀσβεῖς ἐλαύνοντι· ἐὰν δὲ φιλῶς, τῷ ἦγαν ἐλαύνοντι. Eadem habet *Favonius Eclog.* p. 76, 10. edit. *Dind.* Ex his tribus explicandis rationibus, quas Grammaticos iniisse videmus, ea, quam ultimo loco posui, plane nihili esse videtur, et ob hunc solummodo *Lycophronis* locum a *Scholasticis* excogitata; ex reliquis autem duabus apparere videtur, fuisse inter Grammaticos, qui duo diversa verba, ἀγῃλατεῖν et ἀγῃλατεῖν statuerent, quorum alterum, tenui spiritu notandum, a verbo ἄγειν deducerent, ita ut *abigendi* significatio ei inesset; alterum autem a voce ἄγος, ut esset, *piaculum sive piaculo obnoxiosus expellere*; fuisse vero etiam, qui utrumque verbum ex eodem fonte derivarent, sed pro diversa significatione, modo aspera, modo tenui spiritu notandum censerent. Quorum neutrum omni ex parte verum esse arbitror. Videtur enim hoc verbum ἀγῃλατεῖν, ut *βηλατεῖν*, *ἱππηλατεῖν* et similia, *Ionicae* esse originis, et a voce ἄγος, quam *Ionnes* scimus cum tenui spiritu pronunciasse, deducendum; eundem vero spiritum etiam ab *Atticis* poetis in verbo ἀγῃλατεῖν servatum esse, licet vox ἄγος in *Attica* dialecto cum altero spiritu pronunciaretur. Ex hac autem diversitate, cuius non pauca exempla in *graeca* lingua repertiuntur, factum est, ut Grammatici, incerti quid de hoc verbo statuerent, aut mutarent spiritum, aut utrumque ponerent, aut in varios errores etymologicos delaberentur. — μάλιστα] *Hesych.* Διὸς μάλιστα, τῷ κεραυνῷ. Aptè contulit *Potterus Iliad.* β'. 782. γ'. 812. et verba *Lycophronis* κεραυνῷ μάλιστα quae infra v. 740. leguntur. — συνθλάσας] Hoc multo fortius et significantius est, quam quod in *Neap.* III. libro, alioquin rarissime interpolato, et in *Etym. M.* I. l. legitur: συνθλάσας. Videtur tamen e glossa in textum venisse. Cf. *Eurip. Orest.* 1585. (Pors.) πρῶτα συνθραύσω σέθεν. Praeterea librorum aberrationes e falsa pronuntiatione exortae sunt: *συνθράψας* *Par. DG.* *Vind.* II. IV. *Vit.* II.

θλάσας κεφαλὴν *Par. C.* τῷ σφοδρῶ κεραυνῷ· εἰ μὲν φιλοῦται, τῷ ἦγαν ἐλαύνοντι· εἰ δὲ δασύνεται, τῷ τοὺς ἀσβεῖς ἐλαύνοντι *ἵαν* στεφρῷ κεραυνῷ *Neap.* III. ἦγουν ὀργιστικῇ *Pal.* 40. 437. ἦντα τοὺς

περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνέικην· λέγει δὲ αὐταδέλφους τοῦ ἰδίου πατρὸς *Οἰδίποδος* — αἱ *Μοῖραι* ἢ Ἑρινύες *Par. A.* ἦντα — διὰ τὸ ἀφανές — αἱ θυγατέρες, ἦγουν Ἑρινύες *Par. C.* ἦντα ἀδελφούς καὶ υἱούς

πρὸς αὐτοφόντην στρήνον ὥπλισαν μόρου.

Διοιοὶ δὲ δειθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Διραίνου κύνες
δηθέντες, αἰχμάσουσι λισθίαν βόην

440

III. συνδράμας Par. K. — χάρα] Ab hac meliorum librorum scriptura discedunt Par. CG. Vit. I. II. III. Ciz. χάραν exhibentes, quam formam mirum est h. l. ab omnibus editoribus adhuc toleratam esse, cum infra v. 981. ubi aliquam saltem dubitationis excusationem habuissent, alteram formam χάρα recte admitterent. At tales senioris Graecitatis formae non videntur obtrudendae Lycophroni. Vid. Eustath. ad Iliad. 5. 84. p. 700, 56. edit. Rom. (Tom. I. p. 191, 43. edit. Lips.) ὡς γὰρ ἡ νύμφη καὶ τὸ νύμφη παρὰ τε ἄλλοις καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, οὕτω καὶ τὸ χάρα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ἡ χάρα παρὰ τοῖς ὑστερον. Schol. ad Eurip. Hecub. 432. ἡ χάρα τῶν νεωτέρων ἐστὶ. Recte igitur Muellerus in fine adnotationis ad hunc locum ita censet: „At cum Lycophron ubique veterum magis, ut Homeri et Tragicorum, premat vestigia, quam recentiorum, legendum mihi videtur in omnibus, quae habet, locis, χάρα, cui lectioni quoque plerique, iique optimi concinunt Codd. Mss. Seld. et Etymol. M.“ — 438. αὐτοφόντην] Hoc restitui e Codd. Par. ABCDEFJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ba-

sil. I. et Steph. αὐτοφόντην^{ov} Par. GH. et Rehd. αὐτοφόντου edit. Ald. et reliquae deinceps omnes. Aptissime autem dicitur αὐτοφόντης στρήνος. De hac voce, Alexandrinae, ut videtur, dialecto propria, vid. Sturz. de Dialect. Alexandr. p. 195. et Lobeck. ad Phrynich. p. 384. — ὥπλισαν] ὥχλισαν^{solus} Neap. III. Memorabilis sane varietas, quam etiam veteres Scholiastae agnoscunt, per ἐλνύσαν et διήγειραν expli-
cantes. — μόρου] Par. A. Vind. IV. et Edit. omnes, excepta Basil. I.

μόρου^{ov} Par. BGHL. Vit. I. Ciz. et Rehd. μόρον Par. CDEFJK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I.

439. Διοιοὶ δὲ] Canterus: Mopsus et Amphiloehus, qui cum in Ciliciam simul venissent, Amphiloehus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotium suum in annum servandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventum est ad arma, seque mutuo interfecerunt. Alii hanc pugnam e disceptatione de artis peritia ortam volunt. — Πυράμου] Πυράνου Par. DGK. Vind. IV. et Vit. III. vitiose.

440. σφαγαῖσι] σφαγεῦσι Par. K. Διραίνου] Sic libri fere omnes, et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Διραίνου Rehdig. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Meurs. utrq. Διραίνου Par. A.

441. αἰχμάσουσι] αἰχμάσσουσι Vat. 1307 et Vit. II.

Οἰδίπου Pal. 40. 438. Πρὸς τὴν αὐτόχειρα οἰστροπὴν, μανίαν ἐὼπλισαν, θάνατον Par. A. διήγειραν Par. B. διὰ τὸ ὑπ' ἄλλων ἀναιρεθῆναι Ἑρεοκλέα καὶ Πολυνέκην^{ov} μανίαν, ἔρωτα — ἠπτόρευσαν Par. C. ἐκλίνησαν Neap. III. οἰστρον, μονομαχίαν — θανάσιμον Vind. II. καὶ μόρον ὑπ' ἄλλων Pal. 40. 439. Οἱ δύο δὲ περὶ Ἀμφιλόχου καὶ Μόφου^{ov} Πύραμος ποταμός Πάμφυλλας Par. A. ῥῶον — τῆς κειμένης δηλαδὴ Μαγάρου πρὸς ἐκχέσει Par. C. Ἀμφιλόχος καὶ

Μόφος οἱ μάντιες — τοῦ ποταμοῦ Πάμφυλλας Vind. II. 440. Ἰδιοκτόνοις σφαγαῖς — Ἀπόλλωνος θρόν-
ματα Par. A. ταῖς ὑπ' ἄλλων, ἡγουν ταῖς ἐκ μονομαχίας γνωμέ-
ναις σφαγαῖς — μάντιες, προσφι-
λεῖς Par. C. ταῖς ὑπ' ἄλλων σφα-
γαῖς — ἐπίβητον τοῦ Ἀπόλλωνος —
ὕπνεται Vind. II. ὑπ' ἄλλων Pal. 40. 441. Μαχόμενοι ἀποδνή-
σκουσι (in marg. πολεμήσουσι) ἐσχά-
την κραυγὴν Par. A. πόλεμον, μά-
χην^{ov} τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός^{ov} οὐ-
δεὶς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν πολεμῶν

πύργων ὑπὸ πτέρῃσι Παμφύλου κάρης:

αἰπὺς δ' ἀλιβρώς ὄχμος ἐν μεταξὺν

Μάγαρσος ἀγνῶν ἤρκων σταθήσεται,

ὥς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νερτέρων ἰδράς

δύντες, φρόνῳ λουσθέντας ἀλλήλων τάρους.

445

442. πύργῳ Par. A. — πτέρῃσι] Eustath; ad Hlad; β. 637. p. 310, 10. edit. Rom. (Tom. I p. 251, 33. edit. Lips.) καὶ πτέρῃσι δὲ πόλεως ἡ βίσις παρὰ Λυκούρῳ, γινόμενη ἐτυμολογικῶς παρὰ τὸ πατεῖν ἔργον, ἔγκῃ ἢ πατέρα, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πτέρῃσι. Idem ad Dionys. Perieg. v. 809, p. 256, 20., edit. Bernh. τὸ δὲ πόδας ἴδης ἐξ Ὀμήρου ληφθέν Πανδάρῳ μὲν, δέδοικεν ἀπορρομὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰπεῖν, τῷ δὲ Λυκούρῳ πτέρῃσι πύργου, καὶ ἄλλαις κτηνῶν ὄρους. — Παμφύλου Par. G. Vind. H. IV. Vit. II. III. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 854. p. 265, 20. edit. Bernh. — 443. ἀλιβρώς] Miram est, quod ex accuratioribus libris solus Pal. 40. hanc lectionem habeat, reliqui autem, et optimi quidem, formam analogiae repugnantem, ἀλιβρός exhibeant, aut inter utramque lectionem incerti fluctuant. Sic ἀλιβρός Par. ADEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Ba-

sil. I. Steph. et Pott. utrq. ἀλιβρός Par. BC. Vind. II. et Rehd. ἀλιβρός Par. HL. Neap. II. Vit. I. II. et Ciz. ἀλιβρός cum accentu in penultima, Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Favorinus: ἀλιβρός ὁ ἀπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος. Rectius Tzetzes: ἀλιβρός, ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος· ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεισθαι. Similiter enim ἀβρός, ἀτρός, ἀπτός et reliqua, quae a perfectis passivi formantur. De accentu talium nominum praeceptum Arcadius, p. 93, 19. τὰ ἀπὸ παρακειμένων σντηθέντα διὰ τοῦ τὸς κλιόμενα, ὀξύνεται· ἀπτός, ἔγνός. Cf. Goettling. in libello de accentu graec. ling. §. 34. p. 89. Paullo explicatius de his nominibus egit Choeroboscus apud Etymologum p. 3; 39—49. — 444. Μάγαρσος] Sic dedi e Par. ABCH. Reliqui libri et Edit. omnes Μέγαρσος. Nostram autem scripturam tuerentur Arrian. de exped. Alexandr. M. II. 5, 17. Strabo XIV. p. 676. qui de Mopai et Amphilochoi certamine, mutuaque eorum caede referens, haec addit: καὶ νῦν αἱ τάρῃσι δεικνύνται περὶ Μάγαρσος τοῦ Πυράμου πλησίον. Cf. Steph. Byz. v. Μάγαρσος, et Plin. Histor. Nat. V, 27. — σταθήσεται] σταθμήσεται Par. A. — 445. μηδὲ] μὴ δὲ Par. CGH. Vit. I. III. et Edit. Ald. — 446. λουσθέντας] Hypallage poetis usitatissima. Sic Par. ACDEFH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40.

Par. C. τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες πολεμίσουσιν ἐσχάτην μάχην Vind. II. πτανθέντες Pal. 40.

442. Ὑπὸ ταῖς τοῦ πύργου πτέρῃσι τῆς Παμφύλου θυγατρὸς Par. A. κισμάτων — πρόποσι, τοῖς κάτω τόποις τῆς Μεγάρου πόλεως Par. C. τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων, τῶν θεμελίων — τῆς Μεγάρου, τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφύλου Vind. II. ἡ γόνυ πόλεως Μεγάρου, ἡ ἦν θυγατὴρ Παμφύλου Pal. 40.

443. Ὁ παραθαλάσσιος δὲ ὑψηλὸς πύργος ἐν τῷ μεταξύ Par. A. ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένος Neap. I. ὑψηλός, ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρω-

σκόμενος πύργος, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάρων· ἐν τῷ μεταξύ Vind. II.

444. Πόλις, ἡ Ἀθῆναις Μαγαρίας ἱερὸν, μέσον τῶν δύο τάρων· οἱ δὲ ἐπὶ θετον Ἀθῆναις, καὶ ὄρος Παμφύλλας· οἱ δὲ πόλιν — καθαρὸν τάρων, διὰ τὸ πολεμίσαντας ἀναιρεθῆναι Par. A. μαρτυκῶν — κισθήσεται Par. C. ἱερὸν Ἀθῆναις Neap. III. πόλις — καθαρῶν, μεμισμένων τάρων — γενήσεται Vind. II.

445. Ὅπως μὴ βλέπωσιν, μηδὲ τὰς καθέδρας τῶν κατωτέρων Par. A. ὅπως — νεκρῶν καθέδρας Vind. II. οἰκίας Pal. 40. 446. Ὑποδύντες, τῷ φρόνῳ τοὺς ἀλλήλους λουσαντες

οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κερασίαν
καὶ Σάτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γῆν,
Μορφῶ παροιήσουσι τὴν Ζηρινθίαν.

ὁ μὲν πατὴρς μομφαῖσιν ἡλαστρομένος
Κυρχεῖος ἀντρων Βωκάρου τε ναμάτων,

450

et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. λουσθέντες Par. J. λουσθέντες Par. BGKL. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich.

447. πέντε δὲ] Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. πέντε δὲ Vit. I. et Ciz. etiam in Scholiis. — Σφήκειαν εἰς Κερασίαν] Libri nihil variant. Stephanus vero Byzantinus v. Σφήκεια hunc versum ita profert:

οἱ πέντε που Σφήκειαν εἰς Κερασίδα,
ubi Codd. Par. 1412 et 1413 etiam vitiosius exhibent Σφήκεια εἰς Κερασίδα. Formas Κεραστis et Κεραστίας habet idem Steph. Byz. v. Κύπρος. Κεραστis Nonnus Dionys. XIII. v. 441. Cerastis Plin. Hist. Nat. V. 31. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 508. p. 198, 8. edit. Bernh.

448. Σάτραχον] Σάτραχος Par. A. Hanc varietatem etiam Tzetzes in antiquis exemplaribus invenerat: τινὲς δὲ διὰ τοῦ ἑ γράφουσι Σάτραχον. — βλώξαντες] Par. A. βλώσαντες. De hoc verbo vid. Eustath. ad Odys. μ'. 295. p. 1723, 1 sqq. edit. Rom. et ad Odys. π'. 466, p. 1809, 17 sqq. edit. Rom. (Odys. Tom. II. p. 25, 33. et p. 132, 29. edit. Lips.) et Favorin. Eclog. p. 137, 8—19. edit. Dind. — Ὑλάτου τε γῆν] Ὑλάτου στέγην Par. A. in marg. Hunc versum citat Steph. Byz. v. Ὑλη. ubi Codd. Par. 1412 et 1413 vitiosissime exhibent: καὶ σὲ τρώγον. βλώσαντες Ὑλάτω τε γῆν. Praeterea Apollinaris Hylatem a Stephano Byz. vv. Ἀμάμαστος, Ἐρύσθεια et Τεύβρος, pariterque ab Eustath. ad Iliad. ε'. 710. p. 596, 45. edit. Rom. (Tom. II. p. 63, 30. edit. Lips.) commemorari, iam Potterus adnotavit. — 449. Μορφῶ] Vid. Paus. III. 15, 11. et Hesych. h. v. — Ζηρινθίαν] Sic ex meis libris solus Par. J. Reliqui omnes Ζηρινθίαν. Vide tamen quae supra ad v. 77. adnotavimus. Varia lectio Τροίηντιαν, quam Tzetzes commemorat, in libris hodie non comparat. — 451. Κυρχεῖος] Hanc antiquissimam lectionem esse et nostri libri docent, et ipse Tzetzes, imprudenter eam refellens, testimonio suo confirmat. Allato enim Euphorionis loco, (in quo meliores libri etiam Κυρχεῖος non Κυρχεῖος exhibent) haec addit: ἐγὼ δὲ καὶ ἡ γράφω τὸ χῆρ, καὶ πάντες οὐκ οἶδ' ὅθεν διαφθορῶν τοῦτο γράφουσι

τύμβους Par. A. μιανθέντες — εἰς πλανηθέντες, καταντήσαντες — Ἀ-
Par. B. μιανθέντας Neap. II. ὑπείσ- πόλλωνος Vind. II. παραγενόμενοι

ελθόντες, αἵματι μιανθέντας (sic)
Vind. II. 447. Τὴν Κύπρον νῆ-
σον· οὕτω γὰρ ἔκαλετο πρῶτον
Σφήκεια — οἱ δὲ τὴν ἑσχάς πολ-
λὰς ἔχουσαν Par. A. Κύπρον, ἑσ-
χὰς πολλὰς ἔχουσαν Par. C. Κύ-
προν· ἔκαλετο γὰρ καὶ οὕτως Vind.
II. ὡς ἀπὸ τῶν ἐκείσε οικισάντων
ἀνδρῶν λεγομένων Σφηκίων, οἱ κέ-
ρατα ἐλέγοντο ἔχειν Pal. 40.

448. Ποταμὸς Κύπρου — πελά-
σαντες, καὶ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος γῆν
Par. A. ἐλθόντες, πελάσαντες Par. C.
πόλις καὶ ποταμὸς [Κύπρου, — ἀπο-

Ἀπόλλωνος — τὴν Κύπρον Pal. 40.

449. Τὴν Ἀφροδίτην — κατοικί-
σουσι τὴν Τροίηντιαν Par. A.
εἰς τὸ ἔσθαιον τῆς Ἀφροδίτης Par. B.
τὴν Ἀφροδίτην, τὴν τιμωμένην εἰς
τὴν Ζηρινθίον Par. C. τὴν Κύπρον,
ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναόν — τὴν
Θρακικὴν Vind. II. 450. Ὁ μὲν
ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς ἐξελαθεῖς
Par. A. παρὰ τοῦ Τελαμῶνος —
ἀπεληλαμένος Par. C. ὁ Τεῦχος —
ἐξελαυνόμενος Vind. II. ὀνειδισμοῖς
δεδιωμένος Pal. 40. 451. Βασι-
λεὺς Σαλαμῖνος — ποταμὸς Σαλα-

δύμους ξύναιμος, ὡς ὀπατρίου φρονεῖς

(alii ē γράφουσι). Et paullo infra: τὸ δὲ *Κυρχεῖος* γενική ἐστὶ κατὰ διάλεκτον. Hoc ultimum verissimum esse intelligitur e Choerobosc. ad Theodora. Can. apud Bekk. p. 1194. τὰ εἰς *εὐς* πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται, κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ *ε* καὶ ὁ κοινῶς, οἷον *Ἀχιλλέος*, βασιλέος· καὶ διὰ τοῦ *ε* καὶ ὁ Ἀττικῶς, οἷον *Ἀχιλλέως*, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ *η* καὶ ὁ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰωσιν, οἷον *Ἀχιλλῆος*, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις *Αἰολέουσιν*· ἀλλ' οἱ *Αἰολεῖς* προπαροξύνουσιν, *Ἀχιλλῆος* καὶ βασιλῆος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἰωσι διὰ τῆς *εἰ* δι' *ε* φθόγγου καὶ ὁ, οἷον *Ἀχιλλεῖος* καὶ βασιλῆϊος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις *Αἰολέουσιν*· ἀλλὰ πάλιν οἱ *Αἰολεῖς* προπαροξύνουσιν, *Ἀχιλλεῖος* καὶ βασιλῆϊος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ *ι* καὶ ὁ, οἷον *Ἀχιλλῆος*, βασιλῆος. Cf. Etym. M. p. 189, 26 sqq. et Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 384. p. 168, 9—14. edit. Bernh. Codicum meorum lectiones hae sunt: *Κυρχεῖος* Par. AC. Neap. III. Vat. 1307. Vind. II. et Edit. Basil. I. et Steph. *Κυρχεῖος* Par. H. *Κυρχεῖος* Par. FGK. Neap. I. II.

Vind. IV. Vit. III. *Κυρχεῖος* Par. DL. Vit. I. II. Clz. *Κυρχηῖος* Par. BE.

Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. et Sebast. *Κυρχηῖος* Par. J. *Κυρχηῖος* Edit. Pott. utr. q. et Reich. *Κερχηῖος* est emendatio Canteri, repetita in Par. II. Commel. et Meurs. utr. q. *Κυρχεῖος πάγος* citatur e Suphocl. Teucro apud Steph. Byz. h. v. Praeterea hoc nomen sine *γ* legitur apud Paus. I. 36, 1. Strab. IX. p. 393. Cf. Heyn. ad Apollod. III. 12, p. 341. Sturz. ad Pherecyd. p. 78. Meinek. ad Euphor. fragm. p. 71. — *Βωκάριον*]

Βουκάριον Par. C. Strabo IX. p. 393. *Βώκαρος δ'* ἐστὶν ἐν Σαλαμῖνι ποταμὸς, ὃ νῦν *Βωκαῖλος* καλούμενος. Et Hesych. h. v. *Βώκαρος* ποταμὸς ἐν Σαλαμῖνι, ἐκ τοῦ *Ἀκάμαντος* ὄρους φερόμενος. Originem nominis dedit Eustath. ad Iliad. β. 637. p. 309, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 250, 37. edit. Lips.) et ad Dionys. Perieg. 511, p. 199, 32. edit. Bernh.

452. *δύμους ξύναιμος*] Teucer, amittinus Cassandrae. Erat enim, inquit Canterus, filius Hesionae, quae fuit Priami soror, ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro praemio donata, quod muros primus conscenderat. *Patrium pullum* dicit Aiaceum Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer, patre, sed matre alia natus erat. — *ὀπατρίου*] Apertum est sic dicere debuiss. Lycophronem, nec potuisse aliter, nisi prorsus ineptire vellet; fratres enim ab eodem patre, alter vero ex altera matre nati, non possunt *uterini*, nisi ab homine demente denominari. Recte igitur Tzetzes varietatem lectionis, *ὀγαστρίου*, quam in antiquis exemplaribus invenerat, librorum socordiae imputavit: *ὀγαστρίου*, ἦτοι τοῦ ὀμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσι τινες, καὶ λέγουσι κακῶς φάναι τὸν ποιητὴν· ὁ *Ἄϊας* γὰρ καὶ ὁ *Τεύκρος* ὀμογαστριοὶ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν *Ἄϊας Περιβοίας* ἦν παῖς, τῆς *Πορθάνας* θυγατρὸς, *Τεύκρος* δὲ *Ἡσιόνης*. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγενεσούσι· ὀπατρίου γὰρ εὐνότως ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τοῦτου ὀγαστρίου ἐγράψαν. Hoc verissime monitum esse, neminem fugit, qui veteres libros attigerit; sciunt enim harum rerum periti, quam facilis error sit inter *γ* et *π*, et quam saepe librarii litteras *τ* et *π* inter se computaverint. Hanc antiquam corruptelam e nostris Codd. quinque exhibent: ὁ γαστρίου τροφεὺς (sic) Par. A. ὀγαστρίου Par. H.

μῖνος Par. A. ποταμὸς Σαλαμῖνος ὁ 40. 452. Ὁ ἐμὸς ἀδελφός, ὁς-
Βώκαρος — *δευμάτων* Par. C. τῶν περὶ ὁ τροφεὺς τοῦ γαστρίου
τοῦ *Κυρχεῖος* πατὴρ σπηλαίων — (sic) Par. A. τοῦ ἐνὸς πατρὸς υἱὸς
ποταμοῦ — καὶ ἀπὸ Vind. II. ἦγουν ὅτις, τοῦ *Τελαμώνος* — ἀδελφοῦ
Σαλαμῖνος — ἀπὸ τῶν τόπων Pal. Par. C. τοῦ *Ἀϊαντος* ὀμοπατρίου

πώλου, νόθον φέτωμα, συγγενῶν βλάβη.

et Ciz. ὁ γαστροῦ Vlt. I. ὡς ὀγκαστροῦ Par. L. Praeteres in Par. D. in margine adnotatum est: γρ. ὀγκαστροῦ, et Paraphrastēs Vaticanus habet, ὡς τοῦ ὀγκαστροῦ γονεὺς Αἰάντος. In Editionibus autem, quae omnes alteram lectionem tuerentur, nihilominus tamen videmus duobus modis petēari; primum, quod divisim ὁ πατρίων, contra grammaticae rationem, exhibeant; quod vitium solus Potterus animadvertit ac sustulit; deinde quod ipse Potterus, qui πατρίων recte edidit, hanc vocem cum aspero spiritu proferat, quae secundum Grammaticos debeat cum tenui spiritu notari. Vid. Etym. M. p. 627, 33. Ὀπατρος, κασλὴν-τος, ψιλοῦται. τὸ δ' πρὸ τοῦ π, μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται ἀπώρα. οὕτω καὶ ὀπατρος. Cf. Hesych. vv. ὀγκαστρο. ὄλυνες. ὄλυνον. ἔξυλον. ὀριγας. Eustath. ad Iliad. λ'. 257. p. 843, 8. edit. Rom. et Schol. Venet. p. 311, a. 25—35. edit. Bekk. At priusquam ab hoc loco discedamus, verbulo lectores admonendi sunt de Muellieri sententia, qua ille lectionem ὀγκαστροῦ Lycophroni vindicandam existimavit. Hic enim locus documento esse potest, quam parum feliciter hujus viro, aliquin fortasse nimis cauto, hoc criticum negotium cesserit, et in quantas ipse, saepenumero ne animadvertens quidem, difficultates sese implicuerit. Rationes autem eius, ut breviter eas comprehendam, haec sunt: lectionem a Tzetze commemoratam antiquissimam esse, ideoque restituendam; deinde ὡς ὀγκαστροῦ coniungendum esse, ut Cassandra Teucrum dicat Salaminiae a patre electum iri, ac si uterinum fratrem occiderit; dolere autem Cassandram sortem Teucrici consanguinei, iniusta passuri, quippe qui neque commiserit tale facinus, neque, ut νόθον φέτωμα, committere tale omnino potuerit. Harum autem rationum plane nulla est, quae non, ut ita dicam, vel sponte corruat. Ex antiquitate enim lectionis, quae tandem peti potest lectionis commendatio, si inepta est? Errasse autem scimus libarios etiam ante saeculum duodecesimum, quo Tzetzes Commentarios suos composuit; eo quidem, quod concedam, rarius, quo accuratiore scriptura tunc libri viderent exarari. Deinde vero, quod secundo loco posuit, Teucrum insigni iniuria a patre affectum iri, cum is tanta in illum severitate animadversurus sit, ac si uterinum fratrem occiderit: id manifestum est cogitationem plane alienam huic loco inferre. Telamon enim, cum Teucrum sine Aiace ab Illo redeuntem patria prohiberet, non id spectavit, qua illi ratione fratres olim fuerint; sed id acerbissime doluit, fortissimum filium alterius filii culpa atque segnitie ex tanta calamitate non servatum esse. Itaque eum, quasi ipse fraterum sanguinem profuderit, a patria atque adspectu suo arcauit. Cassandram autem, patriae exitum furibunde lugentem, an tu credis hunc Teucrici sortem, consanguinei scilicet sui, commiserari? Talis tamque tener affectus in talem dolorem non cadit; et eo minus in Cassandram cadit, quo commotiore animo hominem consanguineum, cognatis exitium molientem, debuit detestari. Itaque haec omnia, quae dicit, in opprobrium Teucrici, acerbissima irrisione dicta sunt. Rem denique conficiat locus Homericus Iliad. μ'. 370 sq. qui vel solus debuit Muellerum ab impugnanda vulgata lectione detertere:

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἤε κασλὴντος καὶ ὀπατρος.

453. φέτωμα] φέτωμα Par. DHJK. Vind. IV. Vit. III.

Neap. I. et II. συγγενὴς καὶ ἐξάδελ-
φος — ἦγουν τοῦ Αἰάντος ὁμοπα-
τρίων Vind. II. 453. Τοῦ πώλου
ξέγον γέννημα — τῶν συγγενῶν

βλάβη Par. A. ξέγον γέννημα, ἦγουν
τῆς Ἡσιόνης· ὁ Τεῦκρος δηλαδὴ —
διὰ τὸ κατατρώσαι τοὺς Τρώας ἐν
τοξείᾳ (fors. εὐτοξίᾳ) Par. C. ἦγουν

τοῦ λίσσαν ἐν ποίμνησιν αἰχματηρίαν
 χέαντος, ὃν χάρωγος ὤμηστοῦ δορά 455
 χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ,
 μίαν πρὸς ἔθην καὶ φθιτοὺς πεπαισμένον
 κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,
 ἥμος καταίθων θύσθλα Κωμύρῳ λέων

454. ποίμνησιν] Sic Par. EL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ποίμνησιν Vit. II. ποίμναισιν Par. ABCDFGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. quae lectio facillime intelligitur, quomodo in vetustioribus libris ex altera forma cum iota adscripto (ποίμνησιν) potuerit enasci. Hanc autem antiquam scripturam ποίμνησιν e Codd. suis in textum intulit, idemque ποίμνησιν, ut variam scilicet lectionem, in notis commemoravit Sebastianus, γέλοιον χρῆμα. Quis alterum tale

aut vidit aut audivit unquam? — αἰχματηρίαν] Solus Par. C. αἰχμητήριαν. — 455. χέαντος] λείοντος Par. A. quod e glossa sequentis vocis χάρωνος huc irrepsisse manifestum est. — 456. τορητὸν] τορητὸν Rehd. et Par. L. in quo tamen correxit librarius in τὸ θηκτόν, fortasse respiciens ad Iliad. v. 323. τὸ θηκτόν Vit. I. et Ciz.: Si videre cupias, quomodo quis manifestissimam corruptelam sanissimae lectioni praeferat, praelatam emendet, emendatam rursus abiiciat, spretam praeferat: adeas Muelleri ad hunc locum adnotationem.

457. μίαν — κέλευθον] Vid. Schol. Venet. ad Iliad. v. 821. Eustath. ad Iliad. v. 323. p. 934, 43. edit. Rom. (Tom. III. p. 154, 38. edit. Lips.) τοιοῦτος δὲ καὶ παρὰ γε τοῖς μετ' Ὀμηρον καὶ ὁ μέγας Ἄσας, ἱστωρὶς λεγόμενος τὰλλα, δὲγα γε τῆς πλευρᾶς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ. Cf. Schol. ad Soph. Ai. v. 832. — καὶ φθιτοὺς] καὶ φθιτῶν Par. A. καὶ omisum in Par. L. — πεπαισμένον Pal. 40. — 459. θύσθλα] sacri-
 ficia. θύσθλα βοῶν: infra v. 720. et 929. θύσθλα καθαρῶν Orph. Argon. 907. Cf. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Schol. Venet. ad Iliad. ζ. 134. Eustath. ad eund. loc. p. 629, 49. edit. Rom. (Tom. II. p. 92, 23. edit. Lips.) et Favorinus h. v. fol. 266. edit. Rom. Singularis θύσθλον;

τοῦ Ἀλάντος — γέννημα — τῶν τρατὸν οὐκ ἐποίησεν Vind. II.
 Τρώων Vind. II. Ἀλάντος, ἣ τοῦ 457. Μίαν πρὸς τὸν Ἀθῆν καὶ
 Τελαμῶνος Pal. 40. 454. Τοῦ νεκροὺς κεκτημένον Par. A. ἦγουν
 μανίαν ἐν ταῖς ποίμναις πολεμικὴν ἐν τι μέρος εἶχε τοῦ σώματος δυνά-
 Par. A. μανίαν — καὶ ἐν τοῖς προ- μενον ὁ Ἄσας τραπῆναι· ἡ ὑπὸ τὴν
 βάτοις, διὰ τὴν στέρεσιν τῶν ὅπλων κλειδα, ἣ δὸν τῆς λεοντῆς μέρος
 τοῦ Ἀχιλλέως Par. C. Ἀλάντος — ἔσκεπε ὁ γωρυτὸς τοῦ Ἡρακλέους· ἡ
 μανίαν φρονετικὴν Vind. II. πολε- δὸν τὸ σῶκος τοῦ Ἀλάντος· τὸ δὲ
 μικήν Pal. 40. 455. Τοῦ Ἡρα- λοιπὸν σῶμα τοῦ Ἀλάντος ἄφρωντον
 κλέους, ὃν ἡ τοῦ ὤμηστοῦ λείοντος ἦν — φθαρτοὺς Par. C. κεκτημένον,
 δορά Par. A. Τοῦ Ἀλάντος λέγει, ἔχοντα Vind. II. 458. Ὅδον, ἣν
 τοῦ ποιήσαντος — λείοντος τοῦ Νε- ἡ φαρκίρα ἐκρυψεν, ἡ Σκυδική φαρ-
 μέου, τοῦ ὤμῃ ἐσθλόντος, τὸ δὲ ρείτρα Par. A. Ὅδον — ὁ Ραδάμαν-
 μα, τὸ ἄφρων σιδήρεος Par. C. θος — ἡ βελοθήκη τοῦ Ἡρακλέους
 Τοῦ Ἀλάντος — Ἀλάντῃ τοῦ λείον- Vind. II. ἦγουν τὴν πλευρὰν — ἡ
 τος τοῦ Ἡρακλέους — δέμας, λεγ- Σκυδική, ἦγουν ἡ τοῦ Τευτάρου
 τῇ Vind. II. 456. Ἐφ' σιδήρῳ Pal. 40. 459. Ἐνίκα καταπλέγων
 ἄφρων οὐ (sic) κατεσκέυσεν ἐν κλάδους, θύρους, ἡ τὰ θυμὰτα τῶν
 μάχῃ Par. A. ἐν πολέμῳ καὶ τοξο- Αἰὲ ὁ Ζεὺς (leg. ὁ Ἡρακλῆς) Par. A.
 βολαῖς πωντολαῖς Par. C. σιδήρῳ ὁ Ἡρακλῆς, ἡ διὰ τὴν λεοντήν, ἡ

σφῶ πατρὶ λάσχε τὰς ἐπηχόους λιτὰς, 460
σχύμνον παρ' ἀγκάλησιν αἰετα βράσας.

quem, Muellerus in indicem intulit, nusquam, quod sciam, legitur. — *Κωμόλη* Par. A. — 460. σφῶ πατρὶ] Non Telamoni, Aiari patri, ut Cantero placuit, sed Iovi, ipsius Herculis genitori. Recte igitur Scholiastae interpretantur, τῷ Ἰδίῳ. *Eustath.* ad *Iliad.* δ. 301. p. 475. 14. edit. Rom. (Tom. I. p. 378, 41. edit. Lips.) δὲ δὲ τὸ σφούς, οὐπερ εὐθεία, εἰ καὶ μὴ πρόχειρος εἰς χρῆσιν, ὁ σφός· ὅθεν καὶ χρηστὴ δοτικὴ σφοδρῶς, τοῖς ἰδίῳις, καὶ αἰτιατικὴ σφούς, καὶ θηλυκὴν, ὡς εἰκός, σφῆ· ἐξ οὗ καὶ τὸ σφῆ ἀρετῇ, καὶ σφῆσι κεφαλαῖς, ταῖς ἰδίῳις. — λάσχε] Miratur Reichardus, nemini editorum in mentem venisse, quod ipsi mentem venit, γάσχε. At graviter ipse sibi ob tale inventum succensisset vir optimus, si vel *Etymol. M. v. λάσχω*, vel *Hesychium* vv. λάσχων, et λάσχεις eiusque Interpp. inspexisset. — 461. αἰετα βράσας] „Quum Telamon quodam tempore pro liberis Iovi sacra faceret, Hercules casu illac transiens hospitioque exceptus sacris interfuit, puerumque Aiacein, quem brachiis gestabat, leonina sua donavit, simul precatus Iovem patrem, ut infantem redderet invulnerabilem; quod eius votum aquilae praetervolantis omine comprobatum fuit, et inde puer Ajax dictus putatur. Meminit fabulae Pindarus *Isthm. VI. (V. 35—80. edit. Boeckh.)* Pro αἰετου lego αἰῆτου vel αἰῆτου; una dumtaxat mutata litera.“ Haec Canterus; quae, licet non omni ex parte satisfaciant, eiusmodi tamen sunt, ut iudicium hominis non desideres. Reliqui post eum editores, praeter novissimum, tacite hunc scopulum praetervecti sunt; quod prudenter fecerunt, siquidem nihil habuisse videntur, quo aut explicando aut emendando locum iuvarent; longe certe in eo prudentiores Muellero, qui, quatuor lectionibus, αἰτα, αἡτα, αἴητος, αἰετοῦ, in annotatione propositis, tandem quintam aliquam, „δέλετης, aquila“ in indicem inferre non dubitavit, quasi nondum satis abusus esset lectorum patientia. Nos autem, ut lectionem αἰετα recipereamus, potissimum permovit tantus Codd. nostrorum consensus, ut, licet facillimae emendandi rationes in promptu essent, manum tamen abstinereamus. Minime enim accedimus eorum sententiae, qui nihil pro corrupto habentes, nisi quod facile emendari possit, facilitatem emendationis certissimum et vitii et medellae indicium putant. Scimus enim, quam fallax ista, quam dicunt, sit facilitas, et quam saepe haec ratio etiam clarissimos emendationum artifices fefellerit. Iam vero Codd. lectiones indicemus. αἰετα Par. BDEFGJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. et Edit. Steph. Pott. utrq.

διὰ τὸ ἀνδρείον Par. C. ὁπότε θύων
θυσίας — ἐπιδέτον· τῷ Διὶ ὁ Ἡρα-
κλῆς Vind. II. 460. Τῷ ἰδίῳ πα-
τρὶ ἔλεγεν τὰς ἐπηχόους παρακλή-
σεις Par. A. εὐπροσδέκτους εὐχας
Par. B. ἐφώγει παρακλήσεις, ὡς
παρακάλεσε δοθῆναι. Τελαμῶνι ἄρ-
δαν· τέκνον Par. C. ἰδίῳ — ἐπολεῖ,
παρακάλεῖ αὐτὸς εὐπροσδέκτους. In
margine τοῦ σφός, σφῆ, σφόν Διο-
λικά εἰσιν ἀντιωνυμῖαι, γινόμεναι
ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πλη-
θυντικῶν· ἀπὸ τοῦ πρώτου προσω-
που τῶν πληθυντικῶν, τοῦ ἡμεῖς,
ποιοῦσιν οὐκ ἀλλοεῖς τὸ ἄμους, ἀμη,
ἄμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τοῦ

ὑμεῖς, τὸ ὑμός, ὑμή, ὑμόν·
οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν
πληθυντικῶν, τοῦ σφεῖς, τὸ σφός,
σφῆ, σφόν· εἰσι δὲ αἱ τοιαῦται
πᾶσαι παραγωγαί· φωνῆς γὰρ οὗ-
τως· ἄμους οἶκος, ἥτοι ὁ ἔμους· ὑμός
οἶκος, ἥτοι ὁ σός· σφός οἶκος, ἥτοι
ὁ ἐκείνου· ἄμοι καὶ ὑμοῖ καὶ σφῶ
πατρός, ἄμψ καὶ ὑμψ καὶ σφψ πα-
τρὶ, ἄμῶν καὶ ὑμῶν καὶ σφῶν πα-
τέρα Vind. II. 461. Τὸν Ἀλάντα
παρὰ ταῖς ἀγκάλας τὸν ἐρωόμενον
καὶ προσφιλέ· κινήσας Par. A. γέ-
λου Par. C. νῶν· ἤγουν τὸν Ἀλάν-
τα· ἐπὶ αὐτὸν γὰρ αὐτὸν, διὰ καὶ ὑπὲρ
αὐτοῦ θύει — ἐν χερσὶ Par. C. φέ-

οὐ γὰρ τι πείσει φῖτον, ὥς δ' Ἀχιμνιος

et Sebast. ἀττα Par. A. ἀεὶ τὰ Neap. I. et Ciz. ἀεττα Par. H. ἀττον Par. C. ἀεττον Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. I. et Reichard. Praeterea non reticenda est lectio Edit. Par. II. αλετου, quam Ioannes Meursius, ne sublato quidem vitio, quod in accentu est, temere in altera editione sua repetendam curavit. At haec est mera coniectura Iosephi Scaligeri, nullius Codicis auctoritate confirmata. Quam si quis nostrae lectioni praeferendam existimet, poterit sane ex rationibus metricis, atque ex eo, quod in voce αλετος allusio quaedam ad nomen Aiakis insit, nonnihil firmamenti ac roboris sententiae suae parare, atque in eam rem uti praeclaro illo loco, qui est apud Pindarum: (Isthm. V. 47—51. Boeckh.)

ταῦτ' ἄρα οἱ γαμέτρῳ πέμψεν θεός
 ἄρχον ὁλωνῶν μέγαν αλετόν· ἄδεια δ' ἔνδον γινέσθην χάρις,
 εἰπὺν τε φωνήσας ἄτε μάντις ἀνῆρ·
 ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰεῖς, ὦ Τελαμών·
 καὶ γινέσθης φανέντος κέχλετ' ἐπ' ὠνυμον εὐρυβίαν Ἀλάν-
 τα, λαῶν ἐν πόνοισι ἐκπαγλὸν ἔνυαλλον.

Vehementer tamen vereor, ne haec, quamvis sint speciosa, ad labefactandam librorum lectionem non sufficiant. Perquam enim mirum videri debet, lectionis αλετου, sive αλητου, ut Canterus voluit, in Codicibus plane nullum reperiri vestigium; quod, nisi quid manifestius esset, saltem in eo deprehenderemus, si accentus, quem libri constanter in secunda syllaba servant, loco suo motus reperiretur. Saepe numero enim accidit, ut in vocabulis, aut transpositione literarum aut alia interpolatione corruptis, pristinus tamen accentus, verae lectionis quasi index, a librariis relinqueretur. Videmus deinde Doricam genitivi terminationem in α h. l. a libris tanto consensu exhiberi, ut temerarius esset, qui eam aut sollicitare, aut de alio nomine, quam quod in ας exire posset, cogitare vellet. Tale autem, quale poscimus, quid, ad sensum saltem, convenientius excogitari potest, quam id ipsum, quod libri suppeditant, αττας sive αέττας? Cogitaandum denique, an σκύμνος, quod proprie de ferarum catulis, non item de pullis avium dici solet, recte possit cum αλετου coniungi. Cum αττα autem coniunctum nihil habet, quod non optime et ex more poetarum dictum sit. At alia statim oritur dubitatio, et ea quidem eiusmodi, a qua maxime debemus liberare poetam nostrum, dubitatio metrica. Solent enim docti et limati illius aetatis poetae in quasvis leges potius, quam in metricas peccare. Has autem leges quis non intelligat turpius violari, si vocem αττης eadem, qua ter in Theocriti carminibus (Id. XII. 14. et 20. XXIII. 63.) legitur, syllabarum mensura, correpta nimirum tertia a fine syllaba, etiam h. l. debeamus metiri? Aut enim demonstrandum nobis est, fieri potuisse, ut haec syllaba a Lycophrone produceretur, aut haec lectio, tot licet reclamantibus libris, eiicienda. Et hic sane periniquo casu accidit, ut non solum ex tota antiquitate ne unum quidem, quod aciam, praeter Theocritum, qui tamen contrarium probat, huius vocabuli locupletem testem evocare possimus, sed etiam a Grammaticis, a quibus raras vocis originem et usum dili-

λον κινήσας Neap. III. τὸν Ἀλάντα,
 τὸ γέννημα, τὸ βρέφος — ἐν ταῖς
 ἀγκύλαις — τοῦ φίλου Τελαμώνος,
 Δωρικῶς· βασιτάξας, κατασχών Vind.
 II. τοῦ φίλου Τελαμώνος, Δωρικῶς
 Pal. 40.

462. Οὐ πείσει γὰρ τὸν πατέρα,
 ὥς ὁ διάπυρος καὶ θερμός Par. A.
 καταπέσει Par. C. ὁ Τεύκρος τὸν
 πατέρα Τελαμῶνα — διὰ δ' Ἀλας,
 ὁ πολεμικός — τὸ Ἀημναῖον πῦρ
 Vind. II.

genter enotatum exspectares; in hac re tantum non destituamur. Nam quod Alcmanem (Vid. Argum. Theocr. Id. XII. coll. Etym. M. p. 43, 40. et Favorin. v. αἰτίας) κόρας αἴτας dixisse, et in Ara Dosiadae v. 5. (Anal. Br. T. I. p. 413. Cf. Valck. Diatr. in Eurip. c. XII. p. 130.) Χρύσας αἴτας scriptum esse, ab aliis iam adnotatum legimus: horum primum, cum non integer Alcmanis versus servatus sit, et verba quae supersunt ne dubitatione quidem careant, in nostram rem plane nihil valet; alterum autem eiusmodi est, ut tali testimonio neque possimus neque velimus uti. Grammatici autem, sicubi huius vocis mentionem faciunt, aut iusto breviores sunt, aut falsa et prorsus inutilia effundunt. Vid. Hesych. v. αἴται. Lex. Seguer. v. αἰταί. Anecd. gr. Tom. I. p. 35, 9. αἰταί, τὸν ἐταῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρωμένον. Suid. et Favorin. v. αἰτής. Cyrilli Lex. Ms. laudat. ab Albert. ad Hesych. v. αἰταί. p. 108. αἰτής, ἐταῖρος. παρὰ τὸ αἰε συνεῖναι τοῖς ἐταῖροις. Etym. M. p. 43, 31. αἰτής, ὁ ἐρωμένος. παρὰ τὸ αἰεῖν, ὃ ἐστι πνέειν. ὁ εἰσπνέειν τὸν ἐρωτὰ τῷ ἐραστῇ. φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἐρωτὰ ἐκ τοῦ εἰσπνέεσθαι. ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρωμένου. ὁθεν καὶ εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς παρὰ Λάκωνι. ἡ αἰτής κωλός ὁ μέσος, ὁ μήτε θρασὺς μήτε ἱταμός. ἰτῆς οὖν, αἰτής, ὁ μὴ ἰτῆς, ὃ ἐστὶν ἱταμός, ἀλλὰ θυμῆτος ὡς ὁ ἐραστής. ἡ ὁ ἄμα τινὲς ἰων, τοῦ ἁ ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτω Μεθόδιος. Argum. Id. Theocr. XII. τὸ ἐπύγραμμα αἰτής, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἐρωμένους ἐνοιο αἴτας καλοῦσαν, ὡς Θετταλοί. καὶ γὰρ Ἀλκιμῶν τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει αἴτας. οἱ δὲ αἴτας τοὺς ἐταῖρους. φασὶ δὲ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς, οἷον μὴ ἰτας, ἀντὶ τοῦ μὴ ἱταμούς. ἡ αἰτής ὁ συναίτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, λέγοιτο ἄν ἀπὸ τοῦ εἰσάειν καὶ εἰσπνέειν τὸν ἐρωτὰ τῷ ἀγαπῶντι. Haec vero omnia, quae adscripsimus, quid, quaeso, aliud probant, quam grammaticos ipsos vim et originem huius vocis ignorasse, et aliis locis alias accommodasse significationes? Nobis autem aptiorem huius vocis derivationem quaerentibus, nihil et sensui, et syllabarum mensurae, quam evincere debemus, convenientius visum est, quam nomen αἰτής a verbo αἰω derivare. Esset enim, quod ad sensum attinet, puer, qui se amanti mollem atque audientem praebet, qui preces eius exaudit, qui redamat amantem, amasius. Productionem autem primae syllabae verbi αἰω praeter locos Homericos, qui neminem fugiunt, etiam Atticorum poetarum usus satis tuebitur: cf. Aeschyl. Eumen. 847. et 880. Suppl. 60. Sophocl. Oed. Col. 181. 304. Eurip. Hec. 174. et Aristoph. Nub. 1168. Vid. etiam Seidl. ad Eurip. Troad. 156. Insolentior autem secundae syllabae productio tantum abest ut infringat sententiam nostram, ut multo etiam confirmare videatur. Erat enim huius verbi, nisi magnopere fallimur, propter notionis ambiguitatem in antiquissima poesi frequentissimus usus, ita ut, pariter atque in verbo οἶω factum videmus, syllabae secundae vocalis pro metri necessitate modo corripienda esset, modo producenda. Huius autem productionis licet in iis carminibus, qui Homeri nomine feruntur, exemplum hodie non reperiat; sive id casu accidit, sive, quod multo est probabilius, factum est diligentia eorum, qui postea haec carmina perpolirent: possumus tamen ex Hesiodo, cuius non minor est auctoritas, luculentum sane huius rei testimonium proferre; scripsit enim *Egg.* 215. (196.): ὃ Πέλοψ, οὐ δ' αἶε δίτης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλε, ut ex Etym. M. p. 43, 5. certissima emendatione restituit Spohnius. Reliquis autem duobus locis, quos idem vir doctissimus ad hunc Hesiodi versum adducit, consulto uti nolumus; quippe quorum alter ex Aeschyl. Choeph. v. 827. nihil praebet, nisi valde incertam Schuetzii emendationem; alter autem, ex fragm. apud Schol. Hephaest. p. 172. Gaisf. depromptus, cum ex infimae aetatis poeta sit, vix ullam possit habere auctoritatem.

Nunc autem dicendum mihi est, cur scripturam αἰετα, manifesto falsam, alteri αἰτα, quae unice probanda est, et cuius potissimum causa tota haec instituta est disputatio, praetulerim. Est nimirum hic

πρηστήρ Ἐννοῦς, οὐποῖ ἐς φύζαν τραπέις
ταῦρος βαρύφρων, δυσμενεστάτου ξένων
ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον, ἀρνεύσας λυγρὸν 465
πῆδημα πρὸς κνώδοντος αὐτουργούς σφαγᾶς.
ἔλᾳ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,
ὃν ἡ ξύναιμος πατὴρ ἐκλοχεύεται,

locus, si quid video, in eorum numero habendus, ubi maxima cautio adhibenda est, ne id, quod per se quidem rectum est, reponendo, scriptori tale quid obtrudamus, quod is aut nesciverit aut noluerit uti. Non enim id agendum est critico, ut scriptorem suum, talem praesertim, qualis est Lycophron, ab eiusmodi peccatis studiose liberet, sed ut, quomodo is cum aliqua ratione peccare potuerit, ostendat. Dubitare autem non possumus, quin fuerint inter Grammaticos, qui vocem αἰέτης, sive eam ab αἰέ, ut Cyrillus, sive aliunde deducerent, cum diphthongo scribendam existimarent. Habemus eius rei locupletem testem Eustathium ad Odys. δ'. 361. p. 1500, 28. edit. Rom. (Tom. I. p. 170, 36. edit. Lips.) αἰέτης, διὰ διχρόνου, ὁ ἐρώμενος, ἦγουν ὁ εἰσπνών τῷ ἔρωτι τὸν ἑραστήν· εἰσπνύται γὰρ φασὶ τῆς μορφῆς τι καὶ τῆς ὥρας· ὅθεν καὶ εἰσπνύειν (leg. εἰσπνύλαι, quod vitium non relinquere debebat is, qui novissimae editionis curam susceperat) παρὰ Λάκωνιν οἱ ἑρασταί· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τινι ῥητορικῇ λεξικῇ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ὁ ῥηθεὶς αἰέτης, ἦγουν ἐρώμενος, διὰ διφθόγγου φέρεται. Et ad Odys. ε'. 478. p. 1547, 21. edit. Rom. (Tom. I. p. 232, 30. edit. Lips.) ὅτι δὲ αἰέτης, ὁ ἐρώμενος, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν. Hanc talem scribendi rationem, insolentiore altera, et grammatica explicatione indigentem, an Lycophroni, poetae grammatico, eripiamus? praesertim cum tot eam reposcant Codices, ut eorum consensus vel solus emendaturientem deterreat.

463. Ἐννοῦς] Ἐννοῦς Par. G. Vind. IV. Vit. III. — οὐποῖ] οὐποῖ Par. D. οὐδέποῖ Par. L. οὔτε ποῖ Ciz. οὐ τέ ποῖ Vit. I. — ἐς] Sic libri sine ulla varietate omnes. — 464. δυσμενεστάτου] δυσμενεστάτων Par. H. — ἐξών] ξένου Par. EK. — 465. δώρῳ] Cf. Soph. Ai. 647. et 804. Herm. — 466. πῆδημα] Cf. Soph. Ai. 820. Herm. Eurip. Troad. 772. Seidl. — αὐτουργούς] αὐτουργοῦ Par. HL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. — 467. Τραμβήλου] Meminit huius loci Eustath. ad Iliad. β'. 770. p. 343, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 278, 17. edit. Lips.) Cf. Athen. II. 43. d. et Parthen. Erot. XXVI. p. 61. quem affert Meinek. ad Euphor. fragm. p. 74 sq. — 468. ξύναιμος] ξύνενος Par. H.

463. Ὁ τῆς Ἐννοῦς, δαίμονος πολεμικῆς, πρηστήρ, οὐδέποῖ ἐς φύζαν τραπέις Par. A. τῆς μάχης Par. C. ὁ σφοδρὸς ἀνέμος τοῦ πολέμου — τροπήν, φυγήν Vind. II.

464. Ὁ Ἄλας — τοῦ πολεμίου τῶν ξένων Par. A. πολεμικός, μέγας Par. C. ἦγουν ὁ Ἄλας — τῷ ξίφει τοῦ ἔκτορος Vind. II.

465. Ἐτίρωσε τῷ δώρατι τὸ σπλάγχνον, χαλεπὸν πηδήσας Par. A. τῇ σπάδῃ — θανάσιμον Par. C. ἔτιρωσε τῷ ξίφει — πηδήσας χαλεπὸν Vind. II.

466. Πῆδημα πρὸς ξίφους αὐτουργούς σφαγᾶς Par. A. οἰκειο- χειρὸς Par. C. αὐτόχειρας Neap. II. τῆς σπάδης· αὐτουργὸν δὲ λέγει τὸν Ἄλαντα, ἐπεὶ αὐτὸν ἀνέειλεν αὐτόχειρ Vind. H.

467. Ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόρῳ, τὸν Τεύκρον λέγει· Τραμβήλος δὲ υἱὸς Τελαμώνος Par. A. καὶ ὁ Τραμβήλος οὗτος ἐκ τῆς Ἡσιόνης ἦν καὶ τοῦ Τελαμώνος Par. C. διώξει ὁ Τελαμὼν πόρῳ — τὸν ἀδελφόν, ἦτοι τὸν Τεύκρον· Τραμβήλου κάσιν τὸν Τεύκρον λέγει Vind. II. αὐτάδελφον Pal. 40.

468. Ὅν ἡ τοῦ πατρὸς γυνὴ θεά- νειρα τεκνοποιεῖται Par. A. ἡ συγ-

δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ.
 ἦν δὴ ποτ', ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεῖς, 470
 γλαυκῇ κελαινὸν δόρυπον ὠτρυνεν κυνὶ
 στεῖλαι τριπλᾶς θυγάτρως ὁ σπείρας βάβαξ,
 τῷ πᾶσαν ἄλμῃ πηλοποιούντι χθόνα,
 ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγῃται γνάθων,
 λάβρῳ σαλεύων πᾶν τριχυμῖα πέδον. 475

469. πρωταίχμεια] πρωταιχμία Par. BCDEFHJ. Vit. I. Ciz. πρωταίχμια Par. AGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. Correx. Canterus. — 470. ἦν] ἡ Ciz. — ῥήτρῃσι] Vid. Hesych. v. ῥήτραι, ibique Interpp. Eustath. ad Odys. ξ. 393. p. 1765, 9. edit. Rom. (Tom. II. p. 79, 11. edit. Lips.) ἔστι δὲ ῥήτρῃ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπὶ τισὶ ῥητοῖς, ὃ ἐστὶν ὠοισμένοις. οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὅμηρον ῥήτρην τὴν δημηγορίαν φασί, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων. Vid. infra ad v. 1037. — σταθεῖς] σταθείς Par. J. — 471. ὠτρυνεν] Sic Par. BDEFHKL. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utr. et Reich. ὠτρυνε Par. ACGJ. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Pott. utr. et Sebast. ὠτρυνε Editt. Basil. I. et Steph.

472. σπείρας] σπείρων Par. H. — βάβαξ] Vid. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Etym. M. p. 183, 50. et Favorin. h. v. Anecd. Bekk. I. p. 223, 30. Eustath. ad Odys. δ. 249. p. 1494, 62. edit. Rom. (Odys. Tom. I. p. 163, 39. edit. Lips.) βάβαξ, ἦτοι λάλος, μυνόμενος ἄσματος γάλλος κατὰ τοὺς παλαιούς· οὐ χεῖς καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ὃ δ' αὐτὸς καὶ βαβαίτης, ἐκ τοῦ βάειν. Et ad Odys. δ. 408. p. 1604, 59. edit. Rom. (Tom. I. p. 306, 42. edit. Lips.) βέβακται δὲ οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἰρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς ἀντὶ τοῦ πεφλνάρηται, ἀπὸ τοῦ βάων· ἐξ οὗ καὶ παρὰ Λυκόφρονι βάβαξ γίνεται. — 473. ἄλμῃ] ἄλμην Vit. I.

474. κλύδωνας] κλύδωνος Par. A. — ἐξερεύγεται Vit. I. et Ciz.

475. λάβρῳ] Par. D. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utr. Reich. et Sebast. λαύρῳ Par. A. λάβρως Par.

γενῆς μου Ἡσιόνη, ἡ καὶ Θεάνειρα
 Par. C. ἡ Θεάνειρα, καὶ ἡ ἀδελφὴ
 τοῦ Ἠριάμου — γεννᾷ Vind. II.

469. Δοθεῖσα ἐν τοῖς πρώτοις αἰ-
 χμαλώτοις τῷ Τελαμῶνι, τῷ κατα-
 βαλόντι πύργον Par. A. πρωτόλεια
 Par. C. ἐξαιρετον δῶρον, τὰ ἀρι-
 στεῖα τοῦ πολέμου — τῷ Τελαμῶνι,
 τῷ πύργους καταστρέφοντι Vind. II.
 πρωτόκουρα Pal. 40. 470. Ἡν-
 τινα δῆποτε ἐν ἐκκλησίαις δημοτῶν
 σταθεῖς Par. A. Θεάνειραν — ῥή-
 τῶν δημοσιακῶν ἐκκλησιῶν Par.

C. τὴν Ἡσιόνην — δημογορίαις, ταῖς
 ἐκκλησίαις Vind. IV. ἐγχωρίων — ὁ
 Φοινδοάμας Pal. 40. 471. Τῷ
 φοβερῷ κυνὶ τραχὺν δειπνον παρ-
 σκεύασεν· γλαυκόν, τὸ φοβερόν
 καταχρηστικῶς, ὡς καὶ Ὅμηρος·
 γλαυκῶν δ' ἰθὺς φέρεται
 μένει, ἦν τινα πέφυκ' ἀν-
 δρῶν, ἡ αὐτὸς φέρεται πρῶ-
 τῳ ἐν ὁμίλῳ (Iliad. υ'. 172.) βρω-

μα, τροφὴν — διηγείρε τὸν δῆμον
 δηλαδὴ Par. C. φοβερῷ δειπνον τῷ
 κητεῖ Vind. II. 472. Ἀποστεῖλαι
 τρεῖς θυγάτρως — ὁ σπείρας ῥήτωρ·
 ἀπὸ τοῦ βάων· ὁ Φοινδοάμας Par.
 A. δοῦναι τὴν Ἡσιόνην μύλλον, ἡ
 μίαν τῶν θυγατέρων Φοινδοάμαν-
 τος Par. C. δοῦναι — ὁ γεννήσας
 Φοινδοάμας, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ
 βάζειν, ὃ ἐστὶ λέγειν Vind. II.

473. Τῷ πᾶσαν τῇ θαλάσῃ πη-
 λοποιούντι γῆν Par. A. ἦγουν ἐν τῇ
 ἀποπνύσει τῆς ἁλὸς — μωσχέοντι
 (sic) τὴν γῆν τῆς Τροίας δηλαδὴ
 Par. C. τῷ κητεῖ — τῇ θαλάσῃ
 περιφραστικῶς Vind. II.

474. Ὅταν ἐκ τῶν τοῦ κλύδωνος
 ἐκ τῶν στομάτων λέγῃται (log. ἐρεῖ-
 γηται) Par. A. καταποντισμούς, σί-
 λους ἀποπνύει σιαγόνων Par. C. πα-
 ραχὸς ἀναπέμῃ ἀπὸ τῆς κοίτης
 Vind. II. δὴν θαλάσσαν Pal. 40.

475. Τῷ λάβρῳ σαλεύων πᾶσαν

ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαίμῳ σπάσας,
 Φόρκῳ κακῆς ὠδίνος ἔκλαυσεν βάρος,
 χρῆζαν πυθέσθαι πημάτων ξυμβουλίαν.
 ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρόστις μολῶν,
 χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυὸς
 λυκαινομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων,

480

CEFHJ. Neap. III. Pal. 40. λαύρως Par. BK. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. λάμβρως Par. L. Vit. I. et Ciz. λάβρα Par. G. — τρικυμῖα] Vide quae conguessit Blomfieldius ad Aeschyl. Prom. v. 1051. p. 156. edit. Lips.

476. σκορπίον] σκορπίον Par. H. cui superadditum est γρ. σκορπλον. — πάσας Ciz. — 477. Φόρκῳ] Hanc rariorem formam satis tuetur locus Pindari Pyth. XII. 15. Boeckh. ἦτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοιο μῦθον γενός. ibique Schol. ὁ Περσεύς τὸ θεῖον γένος τοῦ Φόρκου τὰς Τόργονας ἠφάνισε. — ἔκλαυσεν] Sic soli Par. K. et Vat. 1307. Reliqui Parisini omnes, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes ἔκλαυσε. Hoc autem pro κλαίων εἶπε dictum est. Bellua enim, intus ab Hercule dissecta, lamentatione imploravit Nereum, deum fatidicum, ut tanti cruciatus remedium inveniret. — 478. 479. Hos versus Canterus, re, ut ait, ita exigente, in versione sua transposuit; cui temere obsequuti sunt Meursius, Potterus et reliqui editores. Nos autem, cum neque idoneam huius transpositionis causam videmus, neque inter tot Codices ullum huic rationi faventem invenissemus, priorem versuum ordinem, qui est in Edit. Ald. et Basil. I. II. Par. II. Steph. et Commel. revocare non dubitavimus. — ξυμβουλίαν] συμβουλίαν Par. A. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. — 480. ἐγγόνων δρυὸς] Sic solus Par. A. liber optimus. Reliqui Codd. omnes ἐκγόνων. Vid. supr. ad v. 431. Intelliguntur Arcades, nymphae Dryadis, ut ferunt, nepotes sive posterii. Vid. Paus. VIII. 4, 2. — 481. Νυκτίμου]

Νυκτίμους Par. A. Νυκτίμου Par. L. — κρεανόμων] κρεωνόμων Par. J.

τὴν γῆν τρικυμῖα Par. A. μίαν κινῶν, κυκλῶν Par. B. βαρέως ταράττων κατακλύσεται πεδὶον τῆς Τροίας Par. C. σφοδρῶς Neap. III. σφοδρῶς σφοδρῶ καταποντίζων (sic) Vind. II. ἐν ᾗ γῆν Pal. 40.

476. Ὁ δὲ ἀντὶ πιποῦς· ἔστι δὲ ὄρνειον θαλάσσιον· σκορπίον τῷ λαίμῳ ἀποσπάσας Par. A. πιπῶ δὲ ὄρνειον θαλάσσιον εὐκρεπές — στόματι, γαστρὶ — λαβὼν, ἀρπάσας Par. C. ὁ θῆρ, ὁ ἰχθύς· λέγει δὲ, τῆς Ἡσιόνης· λέγει δὲ, τὸν Ἡρακλέα — κοιλίᾳ Vind. II. πιπῶ εἶδος ὄρνειον εὐμόρφον, ᾧ παρείκαζεν Ἡσιόνην Pal. 40. 477. Τῷ Νηρεὶ κακῆς γέννας ἐθρήνησε τὸ βάρος Par. A. ἐγκυμονήσεως ἐμήνυσεν τὴν ἀνάγκην Par. C. τῷ Νηρεὶ, Φόρκῳ· γέννας· λέγει τὸν Ἡρακλέα Vind. II. 478. Χρῆζαν μαθεῖν βλαβῶν συμβουλίαν Par. A.

θελῶν μαθεῖν βλαβῶν συμβουλὴν Par. C. τοῦ Νηρείως δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι Vind. II.

479. Ὁ δεύτερος δ' εἰς νῆσον ἀγρότης ἐλθὼν· ἔστι δὲ Ἀγαπήνωρ Par. A. Ὁ Ἀγαπήνωρ, ὁ ἐξ Ἀρκადίας, εἰς τὴν Κύπρον — ἡ ἀγρευτὴς καὶ κυνηγός, ἡ ἀγροῖς Ἠπειρωτὴς — παραγενόμενος Par. C. Ἐλληνωρ (leg. Ἀγαπήνωρ) Κύπρον — παρόσον Ἀρκὰς ἦν Pal. 40. 480. Ἀλλὰ τὸ μεσόγειον εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὴν Ἀρκάδιαν — ἐπειδὴ βαλάνοφοι εἰσὶν οἱ Ἀρκάδες Par. A. ὁ βαλανοφόρος Par. B. ὁ μεσόγειος καὶ μὴ οὐκὼν ἐγγὺς θαλάσσης· αὐτοῖσι τροφὴ χρώμενος, ἦγουν βαλάνοις — ἦγουν ὁ ὢν ἐκ τῶν ἐκγόνων τῆς δρυὸς, ἦγουν ἐκ τοῦ Ἑλλάτου καὶ Ἀρεϊδάντος Par. C. γεωργός — Ἀρῆος Pal. 40.

481. Τῶν μεταβληθέντων εἰς λύ-

τῶν πρόσθε μῆνης φηγύων πυρῶν δχὴν
σπληδῶ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρός,
χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει.
βῶλον, δικέλλη πᾶν μεταλλεύων γυνῆος.

485

482. πρόσθε] πρόσθεν Par. DG. Vind. IV. Vit. M. vitiose. — μῆνης] Eustath. ad Iliad. β. 603. p. 300, 24 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 243, 27 sqq. edit. Lips.) δακεῖ δέ, φασί, παλαιότατα ἔθνων Ἑλλήνων εἶναι τὰ Ἀρκαδικά· διὰ καὶ προσέληνοι ἐλέγοιτο οἱ Ἀρκάδες, ὅπερ, φασίν, Ἴππυς ὁ Ῥηγίγος πρῶτον αὐτοὺς ἐκάλεσε. τοῦτο δὲ ὁ Λυκόφρων, παραφράζων, πρόσθε μῆνης τοὺς Ἀρκάδας βαλάνηφαιεν εἶπεν. Et ad Dionys. Perieg. γ. 414. p. 174, 181. διὲ δὲ καὶ προσέληνοι λέγονται οἱ Ἀρκάδες διὰ τὴν πᾶν τοῦ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ. Cf. Schol. ad Aristoph. Nub. 397. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 264. Steph. Byz. γ. Ἀρκάς. Favorin. Lex. γ. προσέληνοι. Heynii disput. de Arcadibus luna antiquioribus in Opusc. Acad. Vol. II. p. 332—353. et Vol. VI. p. 463. Grotefend. in Encycl. univ. scient. et art. Vol. V. p. 323. — δχὴν] Eustath. ad Iliad. β. 539. p. 280, 45. edit. R. (Tom. I. p. 227, 27. edit. Lips.) Ἀχαιοὶ τὴν τροφήν δχὴν λέγουσιν ὀξυτόνως εἰς διαστολήν τῆς ὀρεινῆς ὄχης. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείας ὄχης καὶ ἡ εὐωχία κατὰ ἔκτασιν, ὡς εὐ συνέχονσα τὸ σῶμα. Cf. Athen. VIII. p. 363. b. Gregor. Corinth. p. 409. edit. Schaef. — 483. σπληδῶ] Haec exquisita lectio, in cuius sede glossa σποδῶ iam nimium diu ab editoribus tolerata est, redeat Lycophroni e Codd. ABCFH. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. quibuscum faciunt varii librariorum errores: σπληδῶ Pal. 40. σπλεδῶ Par. D. et Vit. II. σπηδῶ Par. E. σπεδῶ Par. G. Vind. IV. et Vit. III. πλεδῶ Par. K. Exhibent hanc lectionem etiam Edit. Basil. I. et Steph. Glossam σποδῶ habent Par. L. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Genitivus σπληδοῖο legitur apud Nicanor. Theriac. 763. — 484. τὸν — βῶλον] De genere huius nominis vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 54. — βόθρου] βάθρου Par. A. — 485. γυνῆος] γνάθος Par. L. et Ciz. γυνῆος Vit. I.

κούς — ὄνομα κύριον — τῶν κρέα νεμομένων Par. A. λείπει τὸ καταγόμενος Par. B. καὶ ἀπὸ τῶν νύων τοῦ Λυκάονος, τῶν λυκομόρφων· ἦγουν τῶν ὠμῶν δόχην λύκων — τοῦ αὐταδέλφου αὐτῶν· τοῦτο λήρος· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμηνσαν, ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὡς φησὶ Ἀπολλόδοτος καὶ ἕτεροι· τῶν κρεουργῶν, ἦγουν τῶν δαιτυρεσιάντων τὸν Νύκτιμον εἰς εὐωχίαν τοῦ Διὸς Par. C. Λυκάονος παιδῶν, διὰ τὸ ἀπνές — τῶν σφραγέων Pal. 40. 482. Πρὸ σελήνης· τῆς Ἀρκάδας — τὴν ἐκ τῶν δρυῶν τροφήν· ἔστι δὲ καὶ σιτίων Par. A. τῶν Ἀρκάδων· καὶ πρὸ τῆς συνόδου τῆς σελήνης — σιτίων Par. C. Ἀρκάδας λέγει, ἦγουν τῶν ποτῶν — δρυῖδων ἄρτων τροφήν Pal. 40.

483. Τῇ σποδῶ, τῇ τέφρᾳ — κατὰ

τὸ ἄκρον χεῖμα ὀπτῶντες πυρὶ τὰς βαλάνους Par. A. σποδῶ — ἐψησάντων, ἐφόντων Par. B. σπληδός ἡ σποδός· τὰς δὲ βαλάνους ἥσθιον οἱ Ἀρκάδες ὀπτῶντες πυρὶ, τῷ καυρῷ τοῦ χειμῶνος — ἐψήσαντες — πυρεκαῖας Par. C. ἐν τῇ σποδῷ ἐψησάντων Pal. 40. 484. Χαλκὸν ἐργάζεται ὁ Ἀγαπήνωρ, καὶ τὸν ἐκ βαράδρου ἀνασπάσει Par. A. ἀνελκύσει Par. B. τί ποιήσει καὶ χαλκὸν ἐργάζεται, κατὰ σύλληψιν τὸ σχῆμα· ἐκ λαγόνος λάβη Par. C. 485. Βῶλον τῇ δικέλλῃ πᾶν κοῖλον μεταλλεύων (in marg. μέταλλα ζητῶν, ἀνιχνεύων) — ὄρυγμα, κοῖλος χώρος Par. A. βάθος, καὶ πᾶν κοῖλωμα γυνῆος καλεῖται Par. B. ἦγουν τὸν χαλκὸν σκαπάνῃ — σκάπτων κοῖλωμα Par. C. πέτραν Pal. 40.

οὐ φῖτον ἡνάριξεν Οἰταῖος στόνυξ,
 βουβῶνος ἐν τόρμαισιν θρυλίξας δέμας.
 ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
 ὡς πολλὰ χεῖλες καὶ δεπαστραίων ποτῶν
 μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν. 490
 ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
 στόρθυξ, δεδουπῶς τὸν κτανόντ' ἡμύνετο,

486. ἡνάριξεν] ἡνάριξε Par. A. — Οἰταῖος] Οἰσταῖος Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. — 487. βουβῶνος ἐν τόρμαισιν] τόρμαισιν Par. A. Potte-
 rus: „ἐν αὐτῷ τῷ βουβῶνι, periphrastice. Nam βουβῶν est locus, quo
 femur et coxendix coeunt. Notat Ancaeam circa τὰ αἰδοῖα, ubi fit fle-

xus interior, vulneratum.“ — 489. χεῖλες] χεῖλεις Vit. I. — δεπα-
 στραίων] Vitiose apud Eustathium etiam in novissima editione scriptum
 est δεπάστρεον. Vid. ad Odys. φ'. 411. p. 1914, 52. edit. Rom. (T. II.
 p. 266, 52. edit. Lips.) δέπαστρον δὲ καὶ παρὰ Ἀνκρόφορον τὸ δέπας, οὐ
 δεπάστρεον (leg. δεπαστραῖον) παράγωγον τὸ ἐκ ποτηρίου πόμα.

499. μέσῳ] μέσον Par. B. Rehd. et Edit. Ald. — παμμήτωρ] Sum-
 ma et omnipotens sortis humanae gubernatrix. Tuentur hanc lectio-
 nem Par. A. et Cod. Borion. in editione Basil. I. expressus; unde ea
 transit in Stephanianam, Potteri utramque et Reichardi editionem.
 Alteram παμμήτωρ exhibent Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Neap. I.
 II. III. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Com-
 mel. Meurs. utrq. et Sebast. Hesychius: παμμήτορα· πάντων τεχνίτην.

491. ὁ δ' αὐτὸς] Sensus est: Idem ille aper, qui Ancaeam occide-
 rat, etiam interfectus (δεδουπῶς, vid. supr. ad v. 285.) alium ex vena-
 torum numero, Meleagrum, perdidit. Haec tantum abest, ut, quem-
 admodum Cantero visum est, nimis violenta sit huius loci interpreta-
 tio, ut mirandum sane esset, si Lycophro, quem scimus in tali fabu-
 larum concervatione admodum sibi placuisse, hac occasione uti absti-
 nuisset. — 492. κτανόντ'] Sic Par. ABDEFGHJL. Neap. I. II. III.
 Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. κτανόντα τ' Ciz. κτανούντ' Par. CK.

486. Οὔτινος τὸν πατέρα ἐφόνευ-
 σεν — ὁ ἀπὸ τῆς Οἰτης, ὄρους Τρα-
 χίνος, ὁδοῦς — πᾶν τὸ εἰς ὅξυ ἀπο-
 λήγον· νῦν δὲ τὸν ὁδόντα λέγει
 Par. A. ὁ ἀπὸ τῆς Οἰτης εἰς τὴν
 Καλυδῶνα παραγενόμενος ὁδοῦς,
 ἦγον δὲ Καλυδῶνιος σὺς Par. C.
 Οὔτινος, τοῦ Ἀγαπήνορος, τὸν πα-
 τέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ τῆς Οἰτης
 ὁ χοῖρος — ὁδοῦς Vind. II. ὁ ἀπὸ
 τῆς Οἰτης χοῖρος ὁ Καλυδῶνιος Pal.
 40. 487. Ἐν ταῖς βουβῶνος περι-
 φρεῖαις συστρέψας, συνελάσας τὸ
 σῶμα Par. A. θραύσας ἢ τρώσας
 Par. B. μῆρῳ Par. C. τοῦ ἰσχύου
 τόπος· ταῖς περικυρφαῖς συντρίψας
 Vind. II. 488. Ἐγνώ δ' ὁ τα-
 λάτωρος σὺν φαύλῳ μαθὼν λόγον
 Par. A. ὁ ἄθλιος Ἀγκαῖος, σὺν τῇ
 βλάβῃ διδαχθεὶς — τοῦ μαντικῶς δη-
 λαδῇ Par. C. ὁ Ἀγκαῖος τραυματι-

Vind. II. 489. Ὅτι πολλὰ τοῦ
 χελλούς καὶ τῶν δεπαστραίων θεν-
 μάτων, κατὰ τὴν παροιμίαν· πολλὰ
 ἀναμεταξὺ κύλικος καὶ χελλούς ἔκρου
 πέλει Par. A. ἦγον πολὺ διάστημα
 ὑπάρχον τῶν χελλῶν, τῶν σῶν δη-
 λαδῇ Par. C. ὅτι—τοῦ χελλούς ἔκρου
 —ποτηρίων Vind. II.

490. Μεταξὺ κυλῖει ἢ Μοῖρα, ἡ
 πάντων ἀνθρώπων μήτηρ Par. A.
 ἡ πᾶσιν γεννώσα τὰ εἰμαρμένα Par.
 C. μεταξὺ φέρεῖ, κυλῖει ἡ εἰμαρμέ-
 νη Vind. II. μέσον — ἡ μήτηρ πάν-
 των Pal. 40. 491. Ὁ δὲ αὐτὸς
 τῷ λευκῷ πᾶς λευκαίνόμενος τῷ
 ἄφρῳ Par. A. ὁ σὺς Par. C. ἦγον
 ὁ χοῖρος, λευκῷ ὅλος λευκαίνόμενος
 τῷ ἄφρῳ Vind. II. 492. Πᾶν τὸ
 ὅξυ, νῦν δὲ ὁδοῦς· φοφῆσας, ἡχῆ-
 σας — τὸν κτείναντα ἡμύνετο

πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρηστοῦ σφυρόν.
 τρίτος δὲ τοῦ μάργαντος ἐκ κοίλης πέτρας
 κέλωρ γίγαντος ὄπλα, τὸν ποτ' εἰς λέχος
 λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρις,
 ἢ ζῶσ' ἐς ἄδην ἵξεται καταβᾶτις,
 θρήνοισιν ἐκτακῆσα, Μουνίτου τοκάς·
 ὃν δὴ ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχῃς

495

Pal. 40. et Editt. omnes. Fabula de Meleagri morte notior est, quam quae pluribus hic exponi debeat. Vid. Paus. X. 31, 4. Schol. ad Aristoph. Ran. 1262. et Heynium ad Apollod. I. 8, 1.

495. τὸν] Par. ABCDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. et Steph. τοῦ Par. HK. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast.

496. πόρις] Par. AK. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. πόρις Par. BCDEFGHJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

498. ἐκτακῆσα] Quod vulgo editum est, ἐκτακῆσα, neque sensus fert, neque libri satis tuentur. Nostram lectionem praebent Par. AC DEFGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Ms. Canteri. ἐκτακῆσα Par. B. et Vind. IV. Restituit iam Sebastianus. — Μουνίτου] Potterus: „Non advertisse videntur priores Interpretes, Ionicam esse hanc vocem, et pro Μονίτου poni; unde factum ut Μυνίτου Latine appellent. Eustathius (ad Iliad. β. 494. p. 264, 29. Edit. Rom. Tom. I. p. 213, 33. edit. Lips.) ὁ Μόνιτος, ὃν Ἰωνικῶς μετὰ τοῦ ὕ προφέρει ὁ Δυκόφρων.“

Par. A. ἦγουν κτανθεῖς — ἢ τὸν μέλλοντα κτεῖναι Ἀγκαῖον, ἢ τὸν κτανόντα Μελέαγρον Par. C. ὁδούς, ἦψ φερόμενος, οἷον πεπτικῶς — τὸν Μελέαγρον καὶ τὸν φρονεῦσαντα Vind. II. τὸν μέλλοντα φρονεῦσαι αὐτὸν ἐτιμώρησε Pal. 40.

493. Τρωάας ἀκρατῆτως τὸ ἄκρον ἀστραγάλιον τοῦ πολεμικοῦ Par. A. εὐκίνητον πολεμιστοῦ Par. C. τρώσας ἀνιᾶτως, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον Vind. II. εἰρω-νεῖα· τοῦ ταχυτάτου βουβῶνος Pal. 40.

494. Τὸν Θησέως παῖδα λέγει — τὴν ἐν Τροίῃν λέγει υἱοῦ Πανδρόου Par. A. κοιλὴν πέτραν, τὴν ἐν Τροίῃν λέγει, ἣν Καλλίμαχος καὶ Πλουτάρχος Κολουράταν ἀκολουσι Par. B. Ἀκάμας, ἦγουν ἀπελεύσεται εἰς Κύπρον — ἦγουν τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος Vind. II.

495. Υἱός, τοῦ Θησέως λέγει — ὄντιν᾽ αὖ ποτε εἰς κοίτην Par. A. Θησέως ἢ Αἰγέως — ἦγουν τὸ ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα — οὐ ποτε, ἀντίπτωσις — συνουσίαν τοῦ Ἀκάμαντος Par. C. ὁ υἱός, ἦγουν ὁ Ἀκάμας, ἦγουν τοῦ Θησέως ἢ τοῦ Αἰ-

γέως — οὐ ποτε, τοῦ Ἀκάμαντος Vind.

II. 496. Σκοτεινόν, κρύφιο αὐτόκλητος ἢ Λαοδίχη· ἀλληγορικῶς Par. A. κρύφιον, ἀπ' ἐαυτῆς ἐλθούσα — λείπει τὸ ἐδέξατο Par. B. πορνικόν, ἐξ ἔρωτος Par. C. αὐτοπροαίρετος ἦλθε Τρωϊκῇ δάμαλις, ἢ Λαοδίχη, θυγάτηρ Πριάμου Vind. II. ὅτε ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας Διομήδης καὶ Ἀκάμας Pal. 40.

497. Ἡ ζῶσα εἰς τὸν Αἰδην ἀφίξεται καταβαίνουσα Par. A. ἐλθῃ — ἢ καταβασθεῖσα Pal. 40.

498. Τοῖς κλανημοῖς μαρνανθεῖσα, ἢ τοῦ Μουνίτου μήτηρ· Μούνιτος δὲ ὄνομα κύριον Par. A. ἐκλυποῦσα Neap. I. et II. ἐκλυποῦσα ἢ μήτηρ Vind. II.

499. Ὅντιν᾽ αὖ ποτε ἀγρεύοντα — τῆς Θοράκης· ἔστι δὲ ἀπὸ τόπου ὃ ἔχῃς Par. A. Μόνιτον ἀγρεύοντα· ὃν Μόνιτον κτενεῖ ἐν Θοράκῃ ὄφις, ὅταν ἡ πατρομήτωρ καὶ μάμμη αὐτὸν μετὰ τὴν καθάρσειν Ἰλλου τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι δῶ — Κρηστώνης, τῆς Θοράκης· οὕτω γὰρ ἐκλήθη ἀπὸ Κρηστώνης, Ἀρεῶς καὶ Κυρήνης θυγατέρος Par. C. Μούνιτον, συναθροίζοντα τοὺς δολύνδους

πτενῖ, πατάξας πτέρωναν ἀγρίῳ βέλει,
 ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος εἰς χέρας
 ἢ πατρομήτωρ τὸν δνόφῳ τεθραμμένον
 βάλῃ νεογνὸν σκύμνον. ἢ μόνη ζυγὸν
 δούλειον ἀμφήρεισαν Ἀχταίων λύκοι,
 τῆς ἀρπαγείσης ἀντίποινα θυιάδος.
 ὦν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος
 κόρσῃν σκεπράσει, δῦμα φρόνιου δορός.

500

505

501. αἰχμάλωτος] αἰχμάλωτον Par. B. — εἰς χέρας] Sic Par. ABCD. Vind. II. IV. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Impressi omnes. ἐσχάρας Par. EGHK. et Vit. III. vitiose. εἰς Par. FJL. Vit. I. et Ciz.

502. πατρομήτωρ] Similium vocabulorum silvam habes apud Blomfield. ad Aesch. Prom. v. 90. p. 88. edit. Lips. — δνόφῳ] Par. ABCFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. quod librarii, usitatiorē formam γνόφῳ inferentes, interpolant in Par. DEGHK. Vind. IV. et Vit. III. Hesychius: δνοφερόν· σκοτεινόν· μέλαν· ἀπὸ τοῦ δνόφου. λέγεται γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι δνόφος, ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ νέφη. Schol. ad Aesch. Prom. 570. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δ' ἄν φασ· καὶ τὸν γνόφον, δνόφον. Cf. Etym. M. v. Ἀλεῦσα. p. 60, 8. coll. p. 236, 32. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 373. edit. Schaef.

503. βάλῃ] βάλῃ Par. A. βάλλει Par. B. βάλλῃ Par. C.

505. θυιάδος] Sic Pal. 40. θυιάδος Par. F. vitiose.

506. στρόβιλος] στρόβηλος Par. A. Vind. IV. Pal. 40. στρόβιλος Vit. III. — ἐντετμημένος] ἐπιτετμημένος Par. C3L. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. non

apte. — 507. κόρσῃν] κόρσιν Par. B. Vit. I. et Ciz. κόρσαν Par. C.

τῆς συκῆς, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον — ἀπὸ Θράκης Vind. II. κυνηγούντα — ὄρους Θράκης — ὄρις Pal. 40. 506. Ἀναιρεῖ δακῶν τὴν πτέρωναν τῷ χαλεπῷ ἰῶ Par. A. φρονεῖσαι τρώσας, δῆξας — ἦγουν τῷ ὀδόντι, φαρμακῶν Vind. II.

501. Ὅταν τοῦ γεννήσαντος αἰχμάλωτος εἰς τὰς χεῖρας Par. A. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — ἡ Αἰθρα Vind. II. ἦγουν τοῦ Ἀχάμαντος Pal. 40.

502. Ἡ τοῦ πατρὸς μήτηρ τὸν σκότῳ ἀνατραφέντα Par. A. ἀντὶ γνόφῳ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ γ' ὃ τιδῶσι Par. C. ἢ Αἰθρα μήτηρ Θησέως, μάμμη Ἀχάμαντος Pal. 40. γνόφῳ Neap. I. ἐν σκότει Neap. III. ἡ Αἰθρα, ἢ μήτηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ — τὸν ἐκ λαθραίας μῆξεως γεννηθέντα, τὸν Μουννίον Vind. II. 503. Πλήξει (sic) γεωσὶ γεγεννημένον σκυμνον· ἦτινι μόνη τὸν ζυγόν· λέγει δὲ τῇ Αἰθρᾷ Par. A. δώσει, θήσει Μουννίον — τῇ Αἰθρᾷ, τῇ πόρῃ Vind. II.

504. Δούλειον περιέθρακον οἱ Διός-

κουροι, οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες Par. A. ἀντὶ περιέστησαν — οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες καὶ πορθηταί, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀκτὶ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ, ἢ ἀπὸ Ἀχταίων βασιλέως, ἢ οἱ τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτὴ, ἥτοι παραθαλάσσιον ἐστὶ Par. C. περιέθρακον, ἐπέβαλον — τόπων Ἀττικῆς — Ἀθηναίων· ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι Vind. II. δουλικὸν ἡδραῖωσαν — ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν οἱ Διόσκουροι Pal. 40. 505. Ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀρπαγείσης, δηλώνουσι Ἑλένης, ἀντέκτισαν — Μαινάδος, Βάχης Par. A. ἀντίσκημα (fort. ἀντισκημα) Par. C. ἦγουν τῆς Ἑλένης πόρνης Vind. II. 506. Τοῦ αἴου, ἐξ οὗ ἐγένοντο — εἰς δύο τετμημένος Par. A. τὸ περιμερὲς ἡμισυ — διχοτετμημένος Par. C. Κάστωρος καὶ Πολυδεύκους· τοῦ αἴου τὸ περιμερὲς διχοτομον — κοπέις εἰς δύο Vind. II. τοῦ αἴου ἡ σφαῖρα — σχισθεῖς Pal. 40. 507. Τὴν κεφαλὴν σκεπάσει — φύλαγμα, σκέπασμα τοῦ φρονικῷ

τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἀφαντοὺς δόμων
σφραγὶς δοκεῦσαι, θάμβος ἐγγυρόις μέγα.
ἃ δὴ πρὸς ὤστρων κλίμακας ὑψήσει δρόμον 510
τοῖς ἡμιδνήτοις διπτύχοις Λαπεροῖσις.
οὐς μήποι, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἐς πότραν ἐμὴν
στείλαις ἀρωγούς τῇ δισαρπάγῳ κρεῖ.

508. θριπόβρωτος] θριπόβρωτος Par. A. θριπόβρωτα Ciz, et Vit. I. in Schol. Locos huc pertinentes collegit Meursius ad h. l. Hesychii autem verba v. θριπόβρωτος, quae emendavit Valckenarius ad Ammon. II. 5. p. 105. emendate iam legebantur apud Favorinum sol. 262. edit. Rom. (1523.) θριπόβρωτος, quod exhibet edit. Hesych. Albert., est vitium typoth. ex edit. Ald. repetitum. Vid. Schow. Supplem. ad Hesych. edit. Albert. p. 360. — ἀφαντοῖς] ἀφαντοῖς Par. BDEGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. — δόμοις Par. E.

509. δοκεῖσαι] δοκεῖσαι Par. A. — μέγα] μέγας Par. F.

510. κλίμακας] κλίμακα Par. A. — στήσει] στήσῃ Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 511. Λαπεροῖσις] Λαπεροῖσις Par. A. διπτύχοις Λαπεροῖσις Par. J. Cf. Hesych. v. Λαπεροῖσις ibiq. Albert. et Meurs. ad h. l.

512. μήποι ὦ Ζεῦ] μήποι Ζεῦ Par. J. — σῶτερ] πάτερ Par. DEKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. et Ciz. ὦ πάτερ (scriptum ὦ πέρ) Par. G. et Vit. III. quod proxime accedit ad veram lectionem. — 513. δισαρπάγῳ] Par. ACDEFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. et Sebast. δισαρπάγῳ Par. BGHLK. Vind. IV. Vit. III.

Edit. Ald. et reliquae omnes. δισαρπάγῳ Rehd. Cum utraque lectio locum habere possit, ita quidem, ut Helena aut bis rapta dicatur, aut rapta in eorum perniciem, qui rapuerint eam: non dubitavimus tamen priorem praeferre, cuius sensus propter allusionem ad aliam fabulam exquisitor et, ut ita dicam, plenior videri possit, et cui ex addito vocabulo κρεῖ id idem accedat, quod commendet alteram. Sensus est: Ne Helenae, iterum rapiendae, eosdem miseris invictos vindices, quorum fortitudinem is, qui primum eum rapuerat, cum magna patriae calamitate est expertus. — κρεῖ] κρεῖς avis marina, cuius iniucunda

δόματος Par. A. πόρση κυρίως ἢ μὴνις λέγεται· οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν λέγει — πολεμικοῦ ξίφους Par. C. κεφαλὴν φυλάξει, φύλαγμα φρονικού Vind. II. πολέμου Pal. 40.

508. Τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ θριπῶν βρωθεῖσα — ἔστι δὲ θριπὶσ σκώληξ, δὲ τὰ φύλα τρώγει — ἀκράτητος τῶν οἰκημάτων Par. A. ἦγον τὴν ἄλλην Ἀττικὴν ἦγον τὸ σκωληκόβρωτον φύλον· τοιοῦτος γὰρ ἐσφραγίζον πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τὰς σφραγίδας Par. C. πράγματα — σκωληκόβρωτος Neap. I. et Vind. II. χρήματα — σκωληκόβρωτος Pal. 40. 509. Ἡ σφραγὶς ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει — ἐκπλήξιν μεγάλην τοῖς ἐγγυροῖσι Par. A. φυλάξει — ἐκπλήξιν τοῖς Ἀττικοῖς Par. C. ἐπιτηρήσει — τοῖς πόλτισι Vind. II.

510. Ἄτινα δὴ πρὸς τῶν ἀστέρων

κλίμακας δρόμον στήσει Par. A. εὐεργετήματα Par. B. ἄτινα ἔργα, εὐεργετήματα — ἀναβάσεις Vind. II. εὐεργετήματα — ζώνας Pal. 40.

511. Τοῖς ἡμιδανοῦσιν, τοῖς δῦο· ἐπώνυμον τῶν Διοσκούρων τὸ Λαπεροῖσις Par. A. διδύμοις — παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Ἀἰν, πόλιν Λακωνικὴν· ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαούς, ἦτοι πολεμικοῖς· ἢ παρὰ τὸν λα ἐπιτακτικοῦ μορίου καὶ τοῦ πέρθειν, οὗ ἄγαν πορθητικοί Par. C. ἡμιθέοις — δνοί — τοῖς Διοσκούροις πολεμικοῖς, ἄγαν πορθηταῖς Vind. II.

512. Οὕτως μὲνδεότε, ὦ Ζεῦ

σῶτερ, εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα Par. A. 513. Ἀποστείλαις βοηθοὺς τῇ δις ἀρπαγέσῃ Ἑλένῃ· ἔστι δὲ κρεῖς ὄρεον· θαλάσσιον ἀναδύς Par. A. ἢ τῇ ἐπὶ κακῇ ἀρπαγέσῃ Par. B.

μηδὲ πτερωτὰς ὀπλίσαντας δολιχὰς,
 πρύμνης ἀπ' ἄκρης γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα 515
 εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐμβατηρίαν.
 μηδ' οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι,
 ἀλλήν ἄμικτοι τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
 καὶ δι' Ἐννῶ, καὶ Τριγέννητος θεὰ

et ad taedium usque repetita vox pro infausto nuptiarum omine habebatur. Vid. Hesych. et Suid. b. v. quos exscripsit Favorinus. Gloss. Herodot. (ad II. 76.) κρῆξ ὄρνεον θυσιωνιστῶν τοῖς γαμοῦσιν.

514. μηδέ] μὴ δέ Par. G. Neap. I. III. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Rehd. Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Reliqui libri μηδέ. — ὀπλίσαντες] ὀπλίσαντας Par. H. — 515. ἄκρης] ἀκροῦς Par. G. et Vind. IV. Reliqui Codd. omnes ἄκρας. Vid. v. 2. et 714. —

ἀπ' ἐπ' Vit. I. et Ciz. ἀπ' Rehd. — αἰψηρὸν] λαιμηρὸν Par. DEKG.

Vind. II. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. et Sebast. αἰψηρὸν Vit. II.

516. Βεβρύκων] Sic ter apud Lycophronem (vid. infr. v. 1305. et 1474.) correpta media syllaba, quae alias etiam producitur. Choeroboscus ad Theodora. Can. in Bekk. Anecd. Gr. III. p. 1353. Τὸ Βέβρυξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς μὴ ἔχουσας τὸ ξ διαφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. εὐρέθη γὰρ καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ υ, οἷον· Βεβρύκων βασιλῆος (Apollon. Rhod. II. 2. coll. II. 129. 768. Dionys. Perieg. v. 805.) καὶ συνεσταλμένον, οἷον· οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀκήδησαν βασιλῆος (Apoll. Rhod. II. 98. coll. II. 136. Theocr. Id. XXII. 29. 77. 91. 110.) καὶ παρ' Εὐφορίων· ἀπόπρο δὲ Βέβρυκα πύκτην· καὶ παρὰ Λυκόφρονι· εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐμβατηρίαν. Cf. Draco. Straton. p. 28, 5. — ἐμβατηρίαν] ἐμβακτηρίαν Par. AL. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. Eodem vitio laborat glossa Hesychiana a Favorino exscripta: Ἐμβακτηρίας Ἀρτεμῖς· ἐν Σίφων.

Corrige: Ἐμβατηρίας. — 517. καρτερώτεροι] κρατερώτεροι Par. A. καρτερώτατοι Par. BEK. Neap. III. — 519. Τριγέννητος] Τριγέννητος Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Sebast. Hic versus omissus est in Par. K.

τῇ δευτέρως ἀρπαγῇ Ἑλένη· Θησεύς πρῶτον, δεύτερον Ἀλέξανδρος — κρῆξ ὄρνεον θαλάσσιον ἱβιδι· βοικός· ἔστι δὲ ἱβίς περὶ τὴν Αἴγυπτον συπαροφάγον Par. C. τῇ Ἑλένῃ τῇ πόρῃ Neap. III. τῇ δευτέρῳ ἀρπαγῇ ὀρνέῳ (leg. πόρῃ) ἦγουν Ἑλένῃ Vind. II. ἐξ δευτέρου ἀρπαγῇ — κρῆξ εἶδος ὀρνέου Pal. 40.

514. Μηδὲ τὰς πτερωμένας· διὰ τὰς κώπας· ὀπλίσαντες ναῦς· λέγει δὲ τὰ ἱστία Par. A. τὰς νῆας Vind. II.

515. Ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνὸν, ταχὺν πόδα Par. A. ἀσπλον, ταχύν Vind. II. 516. Εἰς τὴν τῶν Τρώων ῥίπειαν ἐβασαν, γῆν Par. A. αἰγιαλὸν, ἔχρσιν Par. C. τῶν Τρώων αἰγιαλὸν, ἔχρσιν, ἔξοδον. In margine: Βεβρύκων ἔθνη δύο· τὸ μὲν πρὸς τῷ Πόντῳ· ἐν τῇ

Ἀσίᾳ· τὸ δὲ παρὰ τοῖς Ἰβήρσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· περὶ δὲ τῆς ἐν Ἀσίᾳ διαφοροὶ γεγονῶσι δόξαι, οἳ ἀπὸ Βέβρυκος, ἢ ἀπὸ Βεβρύκης, καὶ ἄλλοι ἄλλως, τὸ ἔθνηκον Βεβρύκιος καὶ Βεβρυκία· εὐρεται καὶ Βέβρυσσα ὡς Φοίνισσα, Κίλισσα, Θρησσα· ἔχει γὰρ οἰκειότητα τὸ σ πρὸς τὸ ξ. (Cf. Steph. Byz. in Βεβρύκων) Vind. II.

517. Μηδὲ οἱ τῶν λεόντων τούτων ἀνδρείοτεροι Par. A. τῶν Διούκων· τοὺς ἀφάρως παῖδας λέγει, Ἰδαν καὶ Λυγέα Vind. II.

518. Τὴν δύναμιν ἀμυγῆς, οὗς ὁ πόλεμος ἠγάπησεν Par. A. ἀπρος· οἰμοὶ Par. C. ισχυροί, ἀσύγκριτοι· οὕστινας Vind. II. 519. Καὶ ἡ σεμνὴ Ἐννῶ καὶ Ἀθηνᾶ Par. A. ἔνδοξος Ἥρα Par. C. ἐπιδεῖον τῆς Ἥρας — ἡ Ἀθηνᾶ Vind. II.

Βοαρμία Λογγάτις Ὀμολωῖς Βία. 520
 οὐκ ἂν τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ,
 Ἀρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἀναξ,
 ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
 ἐν ἡμαρ ἀρχέσειε πορθηταῖς λύκοις,
 στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν φαισθηρίαν, 525

520. Βοαρμία] Βοαρμία Par. A. — Λογγάτις] Λογγάτις Par. B. et Rehd. Λογάτις Vit. II. Λογγάτις Ciz. Canterus maluit Λογγάτις, quasi Dea ab hasta, quam gestare solet, denominata fuerit. Quod licet commodum sensum praebeat, magnopere tamen vereor, ne non sit verum. Multo enim in talibus, quam in aliis nominibus, difficilior emendatio est. — 523. κοιράνῳ] τυράνῳ Par. L. Vit. I. et Ciz. — 525. στέρξαι] Sic libri sine ulla varietate omnes. Canterus autem et, si notae marginali Edit. Meurs. fides habenda est, etiam Iosephus Scaliger maluerunt σίξαι, quorum coniecturae nollem nuper patrocinated esset Reisigius ad Oedip. Colon. v. 11. p. 175. στέργειν enim eam significat animi conditionem, qua cum firmitate atque perseverantia aut appetimus quae iucunda sunt, aut contraria fortiter toleramus. Itaque in omnibus locis, ubi firma quaedam animi voluntas ac perseverantia exprimitur, haec lectio minime est sollicitanda. Vid. Soph. Oedip. Tyr. 11. Trach. 988. (Herm.) coll. Aeschyl. Prom. 11. Agamn. 1551. (Well.) Eurip. Orest. 1021. Phoen. 1699. (Pors.) Hesychius: οὐκ ἔστεργεν· οὐχ ὑπέμεινεν. Photius: στεργέτω· οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων. Suidas: στέρξω· ὑπομενέω. Etym. M. p. 725, 55. στέργω — γίνεται παρὰ τὸ στέγω, ὃ σημαίνει τὸ ἰσθῶ καὶ ἰδραῖω καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ στῶ οὖν στέγω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, στέργω, ὥς γῶ, γέρω, γέρω. quod nemo, opinor, de ea causa allatum putabit, ac si hanc rationem etymologicam probandam existimem. Favonius: στέρξεις ἐστὶ τήρησις ἐν-νοίας ἢ ἀγαπήσεως. In verbo στέγειν autem haec firmi atque perseve-

520. Τὰ τρία ἐπώνυμα τῆς Ἀθηνᾶς· τὸ δὲ Βία, ἰσχυρά Par. A. διὰ τὰς βίας ἄρματος ἐπιβάλλειν ζωγράφους τὴν Ἀθηνᾶν Par. B. ἡ φρόνησις, ἡ ζευγνύουσα τοὺς βούς· ἡ τιμωμένη ἐν τῇ Λογγάδι χώρα — Θηβαία — ἰσχυρά Par. C. ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς — ἡ δυνατή Vind. II. βίας ἀρμόζουσα, ζευγνύουσα — παρὰ Βοιωτοῖς — ἡ ὁμοῦ φθέρουσα — Βία Par. 40. 521. Οὐκ ἂν ταῦτα οἱ χειρότεχναι, οἱ βάνανσοι Par. A. ἅπαντα τέχη — οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, ἦγουν ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν — περισπασίον· διπλὸς δὲ κυρίως, ἐξ οὗ καὶ διπλοὶ ὀξύτονον Par. C. εἰ ταῦτα γένοιτο — τὰ τέχη, ἅπαντα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χειρὶ ἐργαζόμενοι, δύο· Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν Vind. II. εἰ γὰρ ἔλθωσαν — ἀνακτες τῶν λειτουργῶν (leg. λειτουργῶν) Par. 40.

522. Ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν,

ὁ τῆς Πελοποννήσου βασιλεὺς· ἡ Κρώμνη, εὐθεία Par. A. τῆς χώρας Κορίνθου, ἡ πόλις Παφλαγονίας βασιλεὺς Par. C. ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μηλίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις — χωρίον, πόλις Παφλαγονίας Vind. II. ὁ Ἀπόλλων παρὰ Κίλικι — χώρα Κορίνθου Par. 40.

523. Ἐλάξενσαν, ψευδομένησαν τῇ ψευδωμότῃ Par. A. διατάκτορι Par. C. ψευδομένησαν, ἔκτισαν, ἐλάξενσαν βασιλεῖ, τῷ Λαομέδοντι Vind. II.

524. Πρὸς μίαν ἡμέραν οὐκ ἀρχέσειε τοῖς πορθηταῖς λύκοις· λέγει δὲ τοὺς περὶ Ἰδαν Par. A. δυνήδειν — τοῖς περὶ Ἰδαν, Ἀργεῖα, Καστορά καὶ Πολυδεύκην Par. C. ἀντίπρωσις· τῶν πορθητῶν λύκων Vind. II.

525. Πορθεῖσαι τὴν βαρεῖαν ἐμβολὴν φθαρτικὴν Par. A. μέγαν τὴν φθαρτικὴν Par. C. κρατῆσαι, ὑπομείναι ἐπλέουσιν φθαρτικὴν, ἀφανιστικὴν Vind. II.

καίπερ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν
ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλὸν
ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ
μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
οὐ δὴ ποτ' αἰδῶν πρῶτα καινίσει δόρυ
κίρκος θρασὺς παῖδ' ἔμμελ' ἀντιφρονὶ δικῶν,

530

rantis animi notio prorsus desideratur; quo sit, ut proprie de rebus dicatur, quae tegunt aliquid, ita quidem, ut id aut in se contineant et occultent, aut aliud rei impetum ab eo arceant. Hinc autem facillime intelligitur, quomodo et defendendi et sustinendi notiones proveniant; nam id, quod arceat quidquam ab aliqua re, et defendit eam, a qua illud arceatur, et illius, quam arceat, impetum in se recipit atque sustinet. Optime Hesychius: στέγει· κρύπτει, συνέχει, βαστάζει, ὑπομένει. Lexic. Seguer. p. 369. στέγειν· δέχεσθαι· βαστάζειν. Eustathius: στέγει· βαστάζει, ὑποφέρει, ὑπομένει· καὶ στέγειν, τὸ συνέχειν· ὅθεν καὶ στέγη, ἡ περιέχουσα. Cf. Suid. v. στέγει. et Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Sept. 202. p. 115. edit. Lips. — ἐμβολήν] ἐκβολήν Par. G.

526. πρὸ πύργων] πρὸς πύργον Vit. I. et Ciz. vitiose. — τὸν Καναστραῖον] τὸν Καναστραῖων Par. C. — 527. γίγαντα] Onofrio Gargiulli in Annotat. ad versionem Italicam Lycophronis p. 34. „I Frigi erant di origine Tracica, e delle Tracia era originario anche Dardano, autore della stirpe di Priamo. Colla denominazione di gigante qui data ad Ettore si vuole, come io riflesso, non tanto alludere ai giganti della Tracia, quanto alla di lui statura, forza, e potere. Γίγας· δύναστης, ἰσχυρός. Esichio. Altri eroi anche giganti sono appellati dal poeta, come in seguito vedrassi.“ — 530. καινίσει] Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Pott. utrq. καινήσει Par.

A. καινίσει Par. C. κινήσει Par. L. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et Sebaert. κινήσει Neap. III. Non opus esse arbitramur, ut lectionem nostram, sensu optimam et librorum auctoritate firmissimam, contra Reichardi adnotationem tueamur. Cf. Etym. M. v. εὐαρχος p. 388, 42.

531. δίκων] δακῶν Par. AB. hic quidem cum glossa τρώσας. δίκην Par. H. in marg. γρ. δίκων. δίχον Ciz.

526. Καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Θρακικόν, ἀπὸ τοποῦ· ἀκρωτήριον· τὸν μέγαν Par. A. ἦγουν τὸν ἀκρωτήριον Par. C. καὶ — ἀκρωτήριον — τὸν ἔκτορα Vind. II.

527. Τοῦ ἀκρωτηρίου πλησίον ἤκησαν οἱ Ἰλιῶνες — ἀντὶ τοῦ, ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυσμενῶν Par. A. ἀποτρεπτικὸν Par. B. ἀποτροπέα Par. C. τὸν ἔκτορα, καταββακτήρα, ὀλετήρα· λέγει τὸν ἔκτορα Vind. II. Τρώων — τοῖς Ἕλλησι — ὀχύρωμα Pal. 40.

528. Τὸν ἔκτορα ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον τῇ εὐστόχῳ βολῇ· Par. A. τινὲς τὸν Ἀχιλλέα Par. C. ἦγουν τὰ τεῖχη — καὶ εἶδε, ὡς Ζεὺς πατέρ, μὴ στείλει τὸν Ἡρωτεσίλαον — καιρῶς Vind. II.

529. Προδυνούμενον πληῆς τὸν τῶν Ἑλλήνων ὀλετήρα Par. A. τὸν φθοροποιόν Par. B. τὸν ἔκτορα, πληῆς τῶν Ἑλλήνων σφαγήα, ὀλετήρα Vind. II.

530. Οὐτινος δὴ ποτε ὁ διαπυρος καὶ θερμὸς ἐν πρώτοις τὸ δόρυ κινήσει Par. A. οὐτινος ἔκτορος, τὸ δόρυ καινίσει καὶ ἐκαινίσει πρῶτος, ἦγουν σφαγήσεται ὑπὲρ αὐτοῦ, ὁ αἰδῶν καὶ θρασὺς κίρκος, ἦτοι ὁ Ἡρωτεσίλαος, ὁ ἄριστος τῶν Θρακῶν Par. C. ὁ διαπυρος, καλῶν — κόψει, ἐκαινίσει Vind. II. — 531. Τὸν Ἡρωτεσίλαον λέγει — ἀντὶ τοῦ; ἐκβὰς πρῶτον εἰς γῆν καὶ βαλὼν Par. A. τρώσας (Schol. legit δακῶν) Par. B. ἐμβολῶν Par. C. ἱέραξ — τὸν Ἡρωτε-

Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλοι τεύχει τάφους
 ἀκτὴ Δολόγγων εὐπρεπὴς κεκμηκότι,
 Μαζουσία προΰχουσα χερσαίου κέρως.
 ἀλλ' ἔστι γὰρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα
 ἡμῖν ἀρωγὸς πρενυμένης ὁ Ἀρύμνιος
 δαίμων, Προμανθεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος,
 ὅς, τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις

535

533. Δολόγγων] Sic libri et Edit. praeter Sebast. omnes. Cf. Herodot. VI. 34. et Schol. ad Aristid. Milt. p. 209. edit. From. *Favorinus*: Δολόγγου, ἔθνος Θρακικόν, ἀπὸ Δολόγγου τοῦ Κρόνου, καὶ Θράκης παιδός. Vid. Steph. Byz. v. Δόλογγου et Solin. cap. 16. — 534. Μαζουσία] Μαζουσίας Par. L. Vit. I. Ciz. quam lectionem etiam Tzetzes in libris inveniērat: οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ, καὶ φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεούντος· ἐγὼ δὲ Μαζουσία φημί, ἡ μαστοειδής, ἡγουν εἰς μαζοῦ θάσιν ἐξεκασμένη. Hoc Chersonesi promontorium *Mastusiam* alii appellant; vid. *Phn.* H. N. III. 11. „Dein promontorium Chersonesi *Mastusia* adversum Sigeo, cuius in fronte obliqua *Cynossema*; ita appellatur *Hecubae* tumulus, statio *Achaeorum*; turris et delubrum *Protesilai*.“ Cf. *Pomp. Mel.* II. 2, 8. — κέρως] κέρας Vind. II. et Edit. Basil. I. Steph. et Sebast. Poeta χερσαίου κέρας dixit alludens ad nomen *Χερρόνησος*. — 536. πρενυμένης] Hanc vocem e *Lycophrone* laudat *Etym. M.* p. 687, 2. — Ἀρύμνιος] Ἀρύμνος Rehd. — 537. Αἰθίοψ] *Eustath.* ad *Odys.* α'. 22. p. 1385, 62. edit. Rom. (T. I. p. 11, 29. edit. Lips.) οἱ καὶ Λιὸς ἐπὶθετον Αἰθίοψ· ἴσως μὲν, καὶ διὰ τι ἕτερον. ἴσως δέ, καὶ διότι φαίνεται μυθικῶς φιλῶν ἐπιχωριάζειν τῇ Αἰθιοπίᾳ· οὐκ ἀπεικός δέ, καὶ κατ' ἀλληγορίαν οὕτω καλεῖσθαι αὐτόν, ὡς φασιν· παρὰ τὸ αἰθω, τὸ λάμπω· ἄρ' οὐ καὶ ὁ αἰθὴρ Ζεὺς. — 538. ὀρθάγην] ὀρθάγην Vit. I. et Ciz. Fuerunt, qui, una tantummodo litera mutata, Ὀρθάγην malleant. *Hezychius*: Ὀρθάγης τῶν ὑπὸ τὸν Πόλεπον ἔστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. ibiq. Interpp. Cf. *Phot. Lex. h. v. Strab.* XIII. p. 588. *Athen.* X. p. 441. f. Equidem autem nolui huic loco, in quo nulla est, nisi in accentu, varietas, emendando medicinam quaerere. Nam quo certius est, *Lycophronem* finxisse pariter atque diffinxisse vocabula, ut verborum sensum obscuraret: eo cautiore debemus uti iudicio, ne eiusmodi vitia, quae poetae sunt, librariis imputemus, et ne ipsa fortasse emendationis facilitate decipiamur. Sic etiam h. l., ubi libri ad unum omnes in vulgata lectione consentiunt,

σπλιον λέγει, ἀντὶ τοῦ, ἐκβὰς πρώ-
 τον Vind. II. εἶδος αἰτοῦ Pal. 40.

532. Ἑλλήνων κρείσσων ὁ Πρω-
 κείλαος· ὥτινι ἤδη τοὺς τύμβους
 ἐτοιμάζει Par. A. διὰ τὴν μαντιάν
 Par. C. τῶν Ἑλλήνων ὁ Πρωτεσ-
 λαος· ἥδη ἐτοιμάζει Vind. II. κα-
 τασκευάζει Pal. 40. 533. Ἔθνος
 Θρακῶν· εὐπρεπὴς τῇ ἀποθανόντι
 Par. A. καὶ ὁ περὶ τῆς αἰγιαλός,
 εὐθετος πεσόντι Par. C. ἔθνος Θρα-
 κικόν· ἀποθανόντι Vind. II. καὶ
 καλὴ· τεθνηκότι Pal. 40.

534. Ἀκρωτήριον Χερρόνησον· διὰ
 δὲ τὸ αἰματοειδὲς (leg. μαστοειδὲς)
 οὕτω καλεῖται· τοῦ κέρας, τοῦ

ἀκρωτηρίου Par. A. ἀκρωτήριον· λέ-
 γει δὲ τὴν Χερρόνησον Par. C. ἡγουν
 τῆς Χερρόνησον Neap. I. ἡ μαστοει-
 δής, προέχουσα· τοῦ ἀκρωτηρίου
 Vind. II. 536. Ἡμῖν βοηθός·
 πρῶτος καὶ εὐμενής, ὁ Ζεὺς· ἐπώ-
 νυμον γὰρ Λιὸς Par. A. εὐμενής
 Par. C. βοηθός, πρῶτος· ὁ Ζεὺς πα-
 ρὰ Παμφυλίου οὕτω ἑκαλεῖτο Vind.
 II. et Neap. I. 537. Ἐπώνυμα
 Λιὸς Par. A. ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίας
 — παρὰ Χιούς Vind. II.

538. Ὅστις τὸν πλανήτην, λέγει
 δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὸν ἄπαγα,
 ἢ τὸν ξένον, κατὰ γλῶσσαν· οἱ δὲ
 κατωφερῇ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθάγην· κύ-

οἶνον καταρῥακτῆρα θέξανται πικρὸν
οἱ δεινὰ κἀπόθεστα πείσεσθαι ποτε
μέλλοντες, ἐν τε δαστὶ καὶ θαλυσίοις
λοιβαῖσι μελίσσωσιν ἀστεργῇ Κράγον,

540

veri est simillimum, Lycophronem novum vocabulum *θεράγης* procu-
disse, ut, alludens ad illud nomen *Ὁρδάνης*, Paridem ut impudicum
ac libidinosum hominem contumelia denotaret. — In Cod. Ciz. post
hunc versum statim sequitur v. 543. Quod manifestum indicium est,
hunc librum aut e Cod. Vit. I. descriptum esse, aut, quod mihi vide-
tur probabilius, eiusdem cum Vit. I. esse originis. In hoc enim libro
hi versus literis α̃ et β̃ in margine notantur; quam constructionis no-
tam librarius, qui Cizensem scripsit, pro indicio turbati versuum ordi-
nis habuit, alterumque eorum imperite transposuit. — 539. *οἶνον*] Sic
Par. AL. Pal. 40. *οἶνον* Par. FJ. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Ba-

sil. I. et Steph. *οἶνον* Par. B. *οἶνον* Vind. II. Neap. I. II. *οἶνον* Par.
CDEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II.
et post eam reliquae. — 540. *κἀπόθεστα*] Par. FL. Vat. 1307. Vit. I.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Steph. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. *κἀπόθετα* Par. AB. *κἀπόθετα* Par. C. *κἀπόθετα*
Par. DGHJK. Vind. II. (in marg. γρ. *κἀπόθεστα*) Vind. IV. Vit. II.
(in marg. *κἀπόθεστα*) Vit. III. Ms. Canteri et Editt. Pott. utrq. et Se-
bast. *Eustath.* ad *Odys.* β. 375. p. 1450, 27. edit. Rom. (Tom. I. p. 103,
46. edit. Lips.) *Τὸ δὲ ποθέσαι ἀντὶ τοῦ ποθῆσαι δοκεῖ μὲν ποιητικόν,*
ἔστι δὲ ἀληθῶς Ἀττικόν· εἰ γὰρ καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φησὶ, παρ-
εσκευασμένην ὡς οὐκέτι ποθέσων ἄλλο εἶδος αἰτίας. λέγεται τοίνυν ἑκα-
τέρως, καὶ ποθέσαι καὶ ποθέσαι· ἀπ' οὗ καὶ ἀπόθεστος κύων ἐν τοῖς
ἔργοις (*Odys.* ρ. 296.) ὁ ἡμελημένος καὶ ἀπόθετος. Cf. *Eund.* ad *Iliad.* η'.
118. p. 669, 40. edit. Rom. (Tom. II. p. 148, 40. edit. Lips.) *Etym. M.*
p. 131, 34. *Homaterhusius* ad *Hezych.* v. *ἀπόθεστος*: „Apud Lycophro-
nem v. 540. editur, οἱ δεινὰ κἀπόθετα πείσεσθαι ποτε μέλλοντες — ve-
rum, quod scripti praebent et Tzetzēs, κἀπόθεστα, lubens amplector,
ut significandi potestate longe accommodatius.“ — 541. *θαλυσίοις*] Par.
BCDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. Ms. Cant.
et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *θαλυσίοις* Par. A. *θαλυσίαις*
Editt. Basil. I. et Steph. *θαλαττίοις* Par. H. *θαλασσίοις* Editt. Ald. Ba-
sil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. *θηλυσίοις* Par. H. Vide Pot-
teri Annotat. ad h. l. — 542. *μελίσσωσιν*] *μελίσσωσιν* solum Par. A. et
Editt. Sebast. *μελίσσουσιν* Par. K.

μῶν ἐστι τοῦ Ἀλεξάνδρου Par. A.
ἔξον Par. B. ὁ Ζεὺς τὸν Ἀλέξαν-
δρον τὸν ξένον, ἦγον τὸν Ἀλέξαν-
δρον τὸν πόρνον Vind. II. Ζεὺς
ῥησι τὸν ξένον ὁδὸν διελθόντα —
ἔξον κατὰ διελκτον Pal. 40.

539. *Βλαπτικὸν καταρῥακτῆρα*
ὑποξέζοντα τὸν πικρὸν Par. A. *ἰε-*
ρακα, διὰ τοῦ ἀρπακτικόν Par. C.
βλαπτικόν· ἔστι ὄρνεν ἀρπακτικόν
αἰὼν Vind. II. 540. *Ὀκτινὲς*
χαλεπαί, καὶ ἄπειρ οὐδεὶς ἐν ποθή-
σει, πεισθῆναι ποτε Par. A. *στυ-*
γητὰ· ἐκ τοῦ ποδῶ, ποθήσω· Ὀμη-
ρος ἐν Ὀδυσσεύ· δὴ τότε κείτ'

ἀπόθεστος ἀποικομένου Ὀ-
δυσῆος (sic) (*Odys.* ρ. 296.) Par.
C. *οἱ Διόσκουροι, μισθία, μὴ πο-*
θούμενα παθεῖν Vind. II. *ὀκτινὲς*
ἀπόθετα, ἦγον οἱ Διόσκουροι καὶ
οἱ τοῦ Ἀραφῶος παῖδες Pal. 40.

541. *Μέλλοντες, ἐν τε εὐωχίᾳ καὶ*
ταῖς τῶν καρπῶν ἀπαρχαῖς Par. A.
θυσίαις Neap. I. καὶ ἀπαρχαῖς
Neap. II. *εὐωχίᾳ καὶ ἀπαρχαῖς*
Vind. II. 542. *Ταῖς σπονδαῖς*
ἐξευμένισανται τὸν μὴ τῇ θυσίᾳ (sic)
στέργαντα *Ala* Par. A. *σπονδαῖς,*
θυσίαις πρᾶνῶσι, ἦγον τὸν Ἀλα,
τὸν μὴ στέργαντα τὴν θυσίαν Vind.

χρήζοντες, ἀλφῆς τῆς ἀδωνάτου δάκην.
ἢ πολλὰ δὲ βέλεμνα Κνηκίων πόρος
ὑφέντα τόλμαις αἰστών ἐπόψεται,
ἄπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν, κρανεῖα κοῖλον οὐτάσας στύπος
φρηγοῦ κελαινῆς, διπεύχων ἓνα φθερεῖ,

550

549. ἀλφῆς] ἀλφῆς Par. J. vitiose. — τῆς ἀδωνάτου] τινὸς ἀδωνος
Par. H. vera lectione in margine notata. — 550. ἢ] ἢ Par. A. — δῆ]

δέ Vind. II. — Κνηκίων] Κνηκίου Rehd. Κνηκίου Editt. Basil. I.
Steph. et Pott. utrq. Reliqui libri et Impressi omnes Κνηκίων. Muellerus
in Addend. p. 289. haec habet: „κνηκίων. Steph. in Thesaurο
omnesque, qui eum aunt secuti, Lexicographi hoc vocabulum referunt
ad αἰστών, ut sit: aquilarum nigrarum, potius ferarum, ferocium; verum
hac interpretatione admissa πόρος nil habet, quo nitatur. Tzetzes et
Schol. min. intelligunt fluvium Cnecaeorum, postea nominatum Οἰνοῦν-
τα, cuius meminerunt Liv. XXXIV. 28. et Polyb. II. 65 et 66. nullo
autem addito auctore, unde cognoverint hunc fluvium ante-dictum
fuisse Cnecaeorum: atque sane nullus est veterum Geographorum,
qui iis assentiatur. Itaque, nisi velis πόρις, h. e. Helena, pro πόρος
legere, quod nullus Codd. Mss. exhibet, acquiescendum est in Tzetzae
interpretatione.“ Quod mirum, Hercle, inventum nemo sanus, opinor,
Muellero invidet. — 551. ὑφέντα] ὑφέντα Par. AH. Pal. 40. et
Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Cave lectionem addubites. Infra
v. 723. Codices summo consensu exhibent ὑφέντα. — αἰστών] αἰστών

Par. BE. — 552. Φηραίοις] Φηραίους Ciz. Φηραῖος Par. H.

553. κρανεῖα] corno, non cornu, ut vitiose scriptum est in prima
editione versionis Canterianae. Quod vitium deinde tuto transiit per
Edit. Steph. Commel. Reich. et Sebast. κρανεῖα habent Par. EFGHJKL.
Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. κρανία Par. AD.

κρανεῖα Par. C. κρανεῖω Par. B. et Editt. Ald. et reliquae praeter Se-
bast. omnes. κρανεῖω Rehd.

ρας Vind. II. 549. Αἰετοῦντες,
τιμῆς γάμου, τῆς ἀνὲν ἔδνων χάριν
Par. A. ψηλαφήσεως τῆς ἀνὲν ἔδνων
Par. B. θέλοντες, ψηλαφήσεως, συν-
ουσίας, εὐφημισμός· τῆς δὲ πρὸς προ-
γαμίων δόξων, ἔδνων Par. C. θέ-
λοντες, τῆς ψηλαφήσεως ἀπρόσβου
εἰς ἐκδοκίαν Pal. 40. 550. Ἦτις
(sic) πολλὰ δὲ βέλη — ποταμὸς Λα-
κωνικῆς Par. A. ὄντως — ὁ Λακω-
νικὸς ποταμὸς Par. C. καὶ ὄντως —
ἦτις μάχη — βέλη — ὄνομα τόπου —
ποταμὸς Vind. II. 551. Πι-
φθέντα ταῖς τόλμαις τῶν αἰστών ἐπό-
ψεται Par. A. βαλλόμενα ἀλαστονείας
— ἔργων τῶν Λοσκούρων καὶ τῶν
τοῦ Ἀραφῆος Par. C. τῶν Λοσκού-
ρων, καὶ Ἰδα καὶ Λυγκῆος — δέξε-
ται Vind. II. 552. Ἀπιστα καὶ

θάμβους ἄξια τοῖς Μεσσηνίοις ἀκού-
ειν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔδνων Par. A.
ἄπιστα, εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεῦσθαι
ποιεῖν αὐτοὺς μάχας, διὰ τὸ εἶναι
ἐκαστέρους· ἐκδοκίαν, θαναστά
Par. C. θάμβους αἴτια τοῖς Λακωνί-
οις εἰς τὸ ἀκούειν Vind. II. Λακωνί-
α· Φηραὶ πόλις Ἀραφῆος, ἡ δὲ Ἀρα-
φῆ Λακωνίων Pal. 40. 553. Ὁ
μὲν τῷ δόρατι τὸ κοῖλον στέλεχος,
ἢ προμὸν ἢ κομὸν τρώσας Par. A.
δόρατι — τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον στέ-
λεχος Par. C. ὁ Ἰδας τῷ ἀπὸ τῆς
κρανεῖας δόρατι βαλὼν ἀνέειλε — τὸ
στέλεχος Vind. II. βαθὺ τρώσας
Pal. 40. 554. Ἀρὺς τραχείας, ἐκ
τῶν δύο ἓνα φθερεῖ Par. A. κοῦ-
φης, ἔνθα ἐκρύβησαν — διδύμων —
παικεῖ Par. C. τῆς δρυὸς τραχείας,

λέοντα ταύρω συμβαλόντα φύλοπιν.
 ὁ δ' αὖ σιγύνῳ πλεύρ' ἀναβήξας βοὸς
 κλινεῖ πρὸς οὐδας. τῷ δὲ δευτέρῳ ἐπι
 πληγὴν ἀθαμβῆς κριὸς ἐγχορύπεται,
 ἄγαλμα πῆλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.
 ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραῖνιοι βολαὶ

555

560

556. σιγύνῳ] Sic Codd. et Editt. omnes. Huic lectioni patrocina-
 tur etiam Eustathius ad Iliad. β. 774. p. 344, 11 sqq. edit. Rom. (Tom. I.
 p. 279, 2 sqq. edit. Lips.) licet dubitasse videatur, an forma σιγύνῳ
 potior sit: σημειώσαι δέ, ὅτι, ὥσπερ εἶδος ἀκοντίου ἢ αἰγανέας, οὕτω
 καὶ σιγύνῳ παρὰ Λυκόφρονι. — τὸ δὲ ὁρῶν σιγύνῳ σιγύνῳ
 ἕτεροι γράφουσιν, ὡς Ἀπολλώνιος. (II. 99 sq.) σιγύνῳ εἰς ἀνα-
 σχόμενοι· καὶ φασὶν ἀσπίδισια, ἦγον μισρὰ πελιδρία, τὴν λέξιν ἀλ-
 λαχοῦ σημαίνειν, ἐνταῦθα δὲ δόρυτα ὀλοσιδῆρα· καὶ εἰς μὲν σημασίαν
 εὐ σφυρηλατοῦσιν αὐτά, λέγοντες καὶ Κυπρίων γλώσσης εἶναι· βαπτουσι
 δὲ εἰς ἐτυμολογίαν οὐ μαλιστακὴν, φάμενοι, σὺ καὶνὰ τινα εἶναι αὐτά,
 ὡς δεξιὰ εἰς τὸ σῆμα καίεναι. Et ad Iliad. γ'. 54. p. 381, 19. edit. Rom.
 (T. I. p. 309, 12. ed. Lips.) Λυκόφρων δὲ σιγύνῳ ἢ σιγύνῳ, ὡς ἐν Ῥωμ-
 τία ἔρθετο, τὸ ὀλοσιδῆρόν φησιν ἀκόντιον. Vid. Heuzck. v. σιγύνῳ ibiq.
 Interpp. Schol. ad Apollon. Rhod. II. 99. et IV. 320. Etym. M. p. 712,
 18. et Sturz. de Dialect. Maced. p. 46 sq. — πλεύρ'] πλευρ' Par. AG.
 Vind. II. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Meurs.
 utrq. — 557. δευτέρῳ] δευτέρῳ Vit. I. et Ciz. in Schol.

558. ἐγχορύπεται] ἐκχορύπεται Par. C.JL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. In
 Cod. Par. K. vv. 558. 559. transpositi sunt, et post v. 562. sequuntur.

559. ἄγαλμα] Quale hoc sepulcri ornamentum fuerit, legimus apud
 Pindarum Nem. X. 67. (Boeckh.) ἐνθεν ἀρπάξαντες ἄγαλμα Ἰδα, ξεστόν
 πέτρον, ἐμβαλον στέρνον Πολυδεύκεος. Cf. Theocr. XXII. 207. Apollod.
 III. 11, 2. De varia vocis ἄγαλμα significatione vid. Eustath. ad Iliad. δ.
 144. p. 456, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 365, 17. edit. Lips.) Lex. Seguer.
 p. 19, 5. — 560. Post ὁμοῦ omissum est δέ in Par. L. Post χαλκὸς
 deest καὶ in Vind. IV.

βαρείας — ἀντὶ τοῦ, τῶν Λιοσκού-
 ρων τὸν Κάστορα Vind. II. θανάσι-
 μον. Ἰσω γὰρ δρυὸς καταρυνόντι
 ἐκρύπτοντο Pal. 40. 555. Ταύρω,
 τῷ Λυγχεῖ, διὰ τὸ δεινδορξές· συμ-
 βαλόντα μάχην Par. A. συμμίζαντα
 Par. C. τὸν Κάστορα τῷ Λυγχεῖ —
 μάχην Vind. II. 556. Ὁ δ' αὖ
 ἀκοντίῳ ὀλοσιδῆρῳ, ὁ Πολυδεύκης,
 τοῦ Λυγχεὺς τὰ πλευρὰ τῷ δόρυτι
 ἀναβήξας Par. A. σγίσας Par. C.
 ὁ Πολυδεύκης ὀλοσιδῆρῳ ἀκοντίῳ
 κούρας, ἦγον τοῦ Λυγχεὺς Vind. II.
 557. Πῶμαι πρὸς ἔδαρος· ἐξωθεν
 δεῖ λαβεῖν τὸ ὤς· λέγει δὲ τὸν Ἰδαν
 Par. A. πρὸς γῆν, νεκρὸν δηλαδὴ·
 ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκει δευτέρῳ πλη-
 γὴν ὁ ἀθαμβῆς κριὸς, ἦγον ὁ Ἰδας,
 ἐκχορύπεται καὶ κερατίζει, καὶ πέμ-
 ψει ἥτοι στήλην καὶ λίθον πῆλας καὶ
 κινήσας ἀπὸ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων

Par. C. 558. Τὴν πληγὴν ὁ ἄρο-
 βοσ καὶ ἰσχυρὸς κριὸς κεραιώσει Par.
 A. ἀκατάπληκτος κερατίζει Par. C.
 λέγει τὸν Ἰδαν· ὁ ἄροβος, ἰσχυρὸς
 ὑψηλὸς, κερατίζεται· ἀπὸ μετα-
 φορᾶς τῶν κριῶν· εἰσάγει γὰρ οἱ
 κριοὶ ἐν τῷ μαγεσθῶτα πληττεῖν ἐλ-
 λήλους τοὺς κέρασιν Vind. II. πολ-
 λούς φροβῶν — κατὰ κεφαλῆς βαλεῖ
 Pal. 40. 559. Τὸ ἄγαλμα κινήσας
 τῶν Ἀμυκλαίων μνημείων Par. A.
 στήλην ἀκοντίσας, λαβὼν δηλαδὴ
 Ἀμυκλὸς βασιλεὺς ἦν τῶν Φερῶν·
 θανὼν δὲ ἐδομήσατο τάφον ὑπερ-
 μήκην, ὡς ὦν βασιλεὺς αὐτῶν· ἐκ
 τούτου ἴδον λαβὼν ὁ Λυγχεὺς
 ἐνέκρωσε τὸν Κάστορα· τὸν δὲ Ἰδαν
 ὁ Ζεὺς ἐκεραίνωσεν Par. C. στήλην
 κινήσας, λαβὼν — ἦγον τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Ἀραρῆος Pal. 40.

560. Ὁμοῦ δὲ ὁ χαλκὸς καὶ κεραῖ-
 νιοι

ταύρους καταξανθοῦσιν, ὣν ἀλκὴν ἐνὸς
οὐδ' ὁ Σκιαστὴς Ὀρχιεύς Τελφρούσιος
ἐμέμψατ', ἐν χάρμασι βαιβώσας κέρας.
καὶ τοὺς μὲν ἄδης, τοὺς δ' Ὀλύμπιοι πλάκες
παρ' ἡμαρ αἰεὶ δεξιῶσονται ξένους,
φιλανθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ,
βαίον τι μῆγαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.
ἄλλων δ' ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,

565

562. Τελφρούσιος] Miro consensu Codices et h. l. et infra v. 1040. hanc formam exhibent, in qua scimus alias quam maxime variari. Vid. *Ugen.* ad *Hymn. Hom.* in *Apoll.* v. 66. p. 295. *Tzschuck.* ad *Strab.* IX. p. 453. coll. *Paus.* IX. 29 f. 3. *Steph. Byz.* v. Τελφρούσσα. *Canterus* Τελφρούσιος, *Meursius* Τελφρούσιος maluerunt. At repudiandus est quivis vel facillimae emendationis conatus. — 563. χάρμασι] χάρμασι Par. EJ. Vind. II. Vit. II. — βαιβώσας] βεμβώσας Par. C. Hanc vocem e *Lycophrone* laudat *Etymol. M.* p. 701, 13. — κέρας] κέρας Par. A.

565. παρ' ἡμαρ] alterius diebus. Cf. *Schaeef.* ad *Lamb. Bos.* p. 139. et *Bernhardt* *Doctr. Synt. gr. ling.* p. 258. — αἰεὶ] αἰεὶ Par. J. Ciz. et *Editt. Basil.* I. et *Steph.* — 566. καὶ omisum est in Par. E.

567. εὐνάσει] ἀνάσει Par. 41. (in marg. γρ. εὐνάσει). Sic infra v. 570. εὐνάσει μένος et v. 1439. εὐνάση κλέον. Eundem tropum habes apud *Homerum* *Odyss.* δ. 758. εὐνήσει γόον. — 568. μῆγαρ] *Heyschius*: μῆγαρ· μηχανήματα, ὄφελος. Cf. *Estiath.* ad *Iliad.* α'. 576. p. 154, 45. edit. *Rom.* (Tom. I. p. 126, 30. edit. Lips.) et *Blomf. Gloss.* ad *Aesch. Agamemn.* v. 192. — 569. ἄπλατον] ingens et formidabile. Vulgatam lectionem tuentur Par. ABCEKL. *Steph.* II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. *Rehd.* et *Editt.* Basil. I. et reliquae desinunt omnes. ἄπλαστον Par. CFHJ. *Neap.* I. (in marg. γρ. ἄπλατον) ἄπλετον Par. D. De voce ἄπλατος γλ. *Etymol.* ad *Med.* 149. p. 98. edit. Lips. et *Herm. Opusc.* Vol. III. p. 177.

νιοὶ βολαὶ Par. A. ἐκάρωνώδη γὰρ ὁ Ἰδας — τρώσεις Vind. II. ἡμα σέδης Pal. 40. 561. Τοὺς ταύρους ἀναιρήσουσιν, ὣν τὴν ἐνὸς δύναμιν Par. A. στρατηγούς, τοὺς Ἀραρητιάδας καὶ Διοσκούρους — φρονέουσιν Par. C. Ἰδαν καὶ Ἀνγχεά ἀναιρήσουσιν — τοῦ Ἰδα Vind. II.

562. Οὐδ' ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Λαοσίν· ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος παρὰ Βοιωτοῖς Par. A. 563. Ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις τένας τὸ τόξον· ἀφ' οὗ, πολέμησας Par. A. κλένας, κάμψας Par. C. μάχαις — συντρέψας, κυκλώσας τὸ τόξον Vind. II.

564. Καὶ τοὺς μὲν Ἀδης, τοὺς δὲ αἱ Ὀλύμπιοι πλάκες Par. A. τοὺς Ἀραρητιάδας Par. C. Ἰδαν καὶ Ἀνγχεά — Κάστορα καὶ Πολυδεύκην — ἧτοι ὁ οὐρανός Vind. II. οἱ οὐρανοὶ Pal. 40. 565. Ὑποδέξονται τοὺς

ξένους Par. A. ὑποδέχονται φίλους, τοὺς Διοσκούρους Vind. II. ἡμέραν παρ' ἡμέραν — φίλους Pal. 40.

566. Τοὺς φιλοῦντας τοὺς ἀδελφούς, ἀφθάρτους τε καὶ φθαρτούς Par. A. φιλανταδελφούς Par. C. φιλαδελφούς Vind. II.

567. Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν κοιμήσει ὁ δαίμων ξίφος Par. A. τῶν τεσσάρων καταπαύσει ἡ ἐμπαρμένη τὸ ξίφος Vind. II. ἡ τύχη, ἡ Μοῖρα Pal. 40.

568. Μικρόν τι μηχανήματα ἐν ταῖς θειαῖς μάχαις δωρούμενος Par. A. ὀλίγον μηχανήματα ἐν ταῖς θειαῖς μάχαις Vind. II. 569. Τῶν δὲ λοιπῶν ἀπρὸς πλάστον τῇ χειρὶ νέφος κινήσει Par. A. τὸ πολὺ, ἄπλαστον *Neap.* I. ἀπὸ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὸ πολὺ ἀπρὸς πλάστον ὁ δαίμων πληθός Vind. II. ἐν τῇ δυνάμει Pal. 40.

ὦν οὐδ' ὁ Ποιοῦς ἰνις ἐνδύζων μένος 570
 σχήσει τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον,
 μίμνειν ἀνάγων, θεσφάτοις πεπεισμένους,
 τροφήν δ' ἀμειψῇ πᾶσι τριπτύχους κόρας.
 ἰσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκαπὴν
 μίμνοντες ἡλλάσκουσιν Ἴωνιπὸς ἥλας, 575

570. ὦν οὐδ' ὁ (P.) ὦν οὐδὲ P. Par. A. — ἰνις] Sic Par. AG. Vind. II. Vit. I. II. III. ἰνις Par. BCEFHJK. Vind. IV. Ciz. ἰνις Par. D. Hunc locum tetigit Eustathius ad Odys. γ'. 382. p. 1473. 47. edit. Rom. (Tom. I. p. 134, 37. edit. Lips.) De Anio, Deli insulae rege, maxime ob illud Graecorum hospitium a poetis celebrato, vid. Hegn. ad Aen. III. Excurs. I. p. 566. Sturz. ad Pherecyd. p. 209. et Meinek. ad Euphor. fragm. p. 26. sq. — 571. ἐννέωρον] De synizesi huius vocis apud Homerum vid. Eustath. p. 1146, 43. et 1662, 57. edit. Rom. — ἐν νήσῳ] In insula Delo. Eustath. ad Iliad. λ'. 20. p. 827, 40. edit. Rom. (Tom. III. p. 4, 18. edit. Lips.) Παραπηκτιὲν δὲ τῇ εἰρημῇ Κυπριακῇ ξενίᾳ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὴν Ἀγλακὴν, ἥτις καὶ ὁ Λυκοφρῶν ἰσχυρεῖται, πάνυ λαμπροτέραν οὖσαν τῆς ἐν Κύπρῳ· αὕτη μὲν γὰρ εἰσπαῖς γέγονεν, ὁ δὲ ἐν τῇ Ἀγλῇ ξενίσας τὸ Πανελλήνιον οὐκ ἠκέσθη διαφλευσάμενος οἴκου τὰ εἰς τὸν ξένον ἐπὶ μετρίῳ καιρῷ. ἀλλ' ἤδετε παρακατασχέειν τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ εἰς δέκα περιπλομένους ἑκαυτοὺς, καὶ δίδοναι ὡς οἷον ἐκ τινος θαλάσσης ἀντλεῖν τὸν ἐκείνου πολυπλοῦν πλοῦτον ἡσυχῇ μένοντας· κατὰ δὲ τινος (vid. infra τ. 581 sqq.) καὶ ἐς αὐτὴν Τροίαν τὸ πρῶτον ἐκείνους ζωογόνον ρεῦμα μεταγέτευσε, θεοὺς αὐτοῖς τὰς θυγατέρας τῇ Οἰνῷ, τὴν Σπερμῷ καὶ τὴν Ἑλαίᾳ, ὧν ἄσαν τροφίμοι τὸ πᾶν στρατεύμα, δυναμένῳ χορηγεῖν τεραστίως τὰ τρέφοντα, ὡς ὁ αὐδὸς ἡρῶν. Idem ad Odys. γ'. 162. p. 1557, 52. edit. Rom. (Tom. I. p. 246, 39. edit.

Lips.) — 572. θεσφάτοις πεπεισμένους] θεσφάτοις πεπεισμένους Par. L. 573. τροφήν δ' Par. ADGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. et Sebast. 2. Par. BC EFHJ. Rehd. et Edit. Ald. et reliquae omnes. — 574. παρέξειν] παρέξειν Par. E. — 574. Κυνθίαν ὅσοι] ὅσοι Κυνθίαν Par. CJ. ὅσοι σκαπὴν Par. L. Vit. I. et Ciz. — 575. Ἴωνιπὸς] Ὀνηπόου Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV. vitiose; vitiosius etiam Οἰνοπόου Par. G. Vit. II. III. Vid. Tzschuck. ad Strab. X. p. 311. (485.) ubi eandem varietatem e libris suis protulerat Casaubonus.

570. Ὀντινων οὐδὲ ὁ Ποιοῦς· ἔσαν δὲ ὄνομα πόριν Ποιῶ· υἱός, κομίζων τὴν βασιλείαν Par. A. ὁ Ἄνιος — υἱός — πρᾶντων Par. C. οὐδ' ὁ υἱός τῆς Ποιούς — πρᾶντων, κομίζων τὴν βασιλείαν Vind. II.

571. ἀνθίσταται τὸν ἐννεαετὴ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ Par. A. καλύσει τὸν ἐννεαετὴ χρόνον — τῇ Ἀγλῷ — ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου Vind. II. κρατῆσει Pal. 40.

572. Μένειν κελεύων ταῖς μαγείαις πεπεισμένους Par. A. σημειοῖς παιδομένους Par. B. μένειν κελεύων μαγιστεύωντας, σημειοῖς, μαγείαις παιδομένους Vind. II.

573. Ἀμειψῇ δὲ τροφήν πᾶσι τρεῖς κόρας Par. A. πολλήν, ἀφθόρον — τρεῖς· Οἰνῷ, Σπερμῷ καὶ Ἑλαίᾳ Vind. II. ἀφθόρον Pal. 40.

574. Λέγων παρέξειν — Κυνθὸς ὄρος Ἀήλου — ὅπόσοι τὴν κατασκοπὴν Par. A. Λέγων — ὄνομα ὄρους Ἀήλου — παρὰ τὴν ἐξοχὴν Vind. II. ὑπισχνούμενος παρέχειν — τῶν Ἑλλήνων — τῆς Κυνθίας Pal. 40.

575. Μένοντες διατρέβουσιν πλησίον Ἴωνιπὸς, ποταμοῦ Ἀήλου Par. A. διατρέβονται Par. C. χαριερούνητες διατρέβουσι — ποταμοῦ Vind. II. ἐνδιατρέβουσι Pal. 40.

Αιγύπτιον Τρίτωνος. ἔλκοντες ποτόν.
ὡς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε Θρασὺς
μυληφάτου χιλοῖα δαιδαλευτρίας,
ἔρπιν τε ῥέζειν ἢ δ' αἰοφαῖον λίπος,

576. Αἰγύπτιον] Αἰγυπτίου Par. C. — ἔλκοντες] Par. ABDFJ, ἔλκον-
τες Rehd. ἔλκοντος Par. C. ἔλκοντος Par. EGHKJ. Neap. I. II. III.
Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reli-
quae deinceps omnes. Utramque lectionem agnovit Tzetzes, lectori-
bus optionem relinquens: εἰ θέλεις, εἰπέ, ἔλκοντες καὶ πίνοντες ποτόν
καὶ ὕδωρ Αἰγυπτίων· ἢ τοῦ Ἰνποῦ ἔλκοντος ποτόν καὶ ὕδωρ Αἰγυπτίων,
ἦγον του Νέλλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει. Equidem autem ob tres po-
tissimum causas a vulgata lectione discessi: primum, quod ἔλκειν πο-
τόν multo ἡδεδωκεν aptius de iis dici posse, qui aquam fluvii hauriunt,
quam de fluvio ipso, aliunde aut originem aut incrementum aqua-
rum accipientes; deinde, quod tectior est allusio ad antiquam illam de
Inopo fabulam, si Graeci, Inopum accoleantes, dicantur Aegyptias
aquas hausisse, quam si id idem de ipso fluvio praedicetur; tertium
denique, quod optissima ac paene solemni poetarum more ii, qui regio-
nem aliquam incolunt, fluviorum, quos accolunt, potiores solent appel-
lari; cuius rei ut alios testes omitam, duo tantum et gemella exem-
pla ex ipso Lycophrone afferam: v. 1019 sq. Ἐνθα πλανήτην λυφὸν
ὕπνοισι βλόν || Λακμωνίου πίνοντες Αἰαντος ῥοάς. et v. 1045 sq. πρᾶκτιν
παρ' αὐτὴν ἀπὸ γάσσεται λίπος || τοῦ Χρονίου νῆμα Πολυνέωνος ἀρ-
πων. Fabellam de Inopo fluvio tradunt Paus. II. 6, 3. Strabo VI.
p. 267. edit. Tzsch. Plin. Hist. Nat. II. 103. — 577. Πρόβλαστος] Πρό-
βλαστος Par. H. ἢ ἐξεπαίδευσε] Erunt fortasse qui 7 finale, quod plu-
rimis in locis Lycophroni restituumus, etiam h. l. ut necessarium desi-
derent. Contra hos ipse Lycophron prodeat: v. 622. ὁ Κρώμνης. v. 661.
χεροὶ προτείων. v. 677. συμμεμιγμένα τρυγός. v. 678. στέμφυλα βρώ-
ζουσιν. v. 1056. ποτὲ πρεσβεύσιν. v. 1070. ἀντὶ δὲ Κόλσσης. v. 1250. ἐν-
θα τραπέζαν. v. 1269. ὁ χρεῖται. v. 1363. τὸ πρῶν. Ad sufficiant haec, ne
centena alia inutiliter cumulentur. Neminem enim paullo attentius de-
gentem fugiet, quantum poeta noster, in eiusmodi syllabis producendis
corripdiendis liberrima ratione usus, ab Atticorum poetarum severi-
tate recesserit. — 578. δαιδαλευτρίας] δαιδαλουργίας Par. A. Pal. 40.
et Par. C. in margine. δαιδαλευτρίας Vit. I. III. et Ciz. — 579. ἔρπιν]
Eustath. ad Odys. I. 359. p. 1633, 1. edit. Rom. (Tom. I. p. 347, 16.
edit. Lips.) Σαπφὼ δὲ εἰποῦσα, ὡς ἄμβροσίᾳ κρατὴρ ἐπέκρατο·
εἰς πόσιν δηλαδὴ. διὸ καὶ ταυτίζουσα τῷ οἴνῳ αὐτὴν ἐπάγει· Ἐρμῆς δ'
ἐλὼν ἔρπιν θεοῖς ὡνοχόησεν. ἔστι δὲ ἔρπιν Αἰγυπτίσι τὸ οἶνος.
καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν. De hoc Sapphonis fragmento, ex Athe-
naeo II. p. 39. a (coll. X. p. 425. d.) desumpto, vid. Neue Sapphonis fragm.

576. Τοῦ Νέλλου σύροντες τὸ
ῥέμμα Par. A. ἦγον του Νέλλου, σύ-
ροντος Neap. I. του Νέλλου ῥέμμα
Vind. II. ἡρόντος τὸ ὕδωρ Pal. 40.
577. ὡς δὴ ὁ Διώνυσος ὁ Θρασὺς
ἐξεπαίδευσεν Par. A. κόρας ὁ Δι-
όνυσος Vind. II. ὁ τοὺς οἰνωθέντας
Θρασύναν Pal. 40.

578. Τῆς μυληφάτου τροφῆς μα-
γειράνας Par. A. πῦθ Δημητριάκου
— τροφῆς — κατασκευαστρίας Par.

B. τῆς διὰ τῶν μύλων τραγομένης
τροφῆς Par. C. τῆς εὐ ἀλλεσμένης
τροφῆς κατασκευαστρίας Vind. II.
τῆς ἐν τῷ μύλῳ φονευμένης τροφῆς
ποικιλοτρογῶς οἰκονόμου Pal. 40.

579. Τὸν οἶνον θείειν· Αἰγύπτιοι·
τὸ ἔλαιον Par. A. παρέχειν Neap. II.
τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἔρ-
πιν· ἔλαιον Vind. II. καὶ κατα-
σκευάζειν — ἀπὸ τοῦ ἑρπυσιακοῦ βα-
δίειν τοὺς οἰνωθέντας Pal. 40.

οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους φάβας.

580

αἱ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνεῖων κυνῶν

τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν, ἐλθοῦσαί ποτε

Σιδῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον.

καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι

στρόμβων ἐπιθροῖζουσι γηραιαὶ κόραι.

585

Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας

λαῶν ἀνακτες, ἀλλ' ἀνάνυμοι σποραί,

p. 84. — ῥέξεν] ῥέξεν Par. BDFGK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. et Ciz. ἔρην τινύσκειν Pal. 40. cum glossa παρασκευάζειν.

580. ἐκγόνους] Consentiant in hac lectione libri ad unum omnes. Vid. supr. ad v. 431. — 581. ὀθνεῖων] ὀθνεῖων Par. E. et sola Editt. Paris. II.

583. Σιδῶνος] Muellerus in Addend. p. 289. haec scripsit: „Σιδῶνος. forte legendum Σιδῶνος, hic et infra v. 1161., nam Steph. Σιδωνία πόλις Τρωάδος· quae sine dubio quoque est dicta Σιδῶν, non vero Σιδῶν.“ Quae fortasse, iterum perpendens, ipse suppressisset.

584. μίτοισι χαλκέων — στρόμβων] Hinc fortasse tuenda est lectio Apogr. Tryll. χαλκεομίτους in Io. Tzetz. Antehom. v. 28. ubi nunc χαλκεομητοῖς editum est. Productio autem syllabae μι neminem, opinor, apud infimae aetatis poetam offendet. — 585. στρόμβων] στρουμβῶν

Par. H. στρόμβων Vind. IV. Vit. III. στρόβων Par. GL. Huc pertinent verba Eustathii ad Iliad. ξ. 413. p. 995, 63. edit. Rom. (Tom. III. p. 240, 26. edit. Lipsa.) στρόμβων δὲ τινες μὲν ἀερακτιον ποιοῦσαν ἔκτ' τοῦ στρουβίσσαι καὶ δινοῦμενον περιφέρεσθαι. Alia significatione supra legimus v. 250. — ἐπιθροῖζουσι] ἐπιθροῖζουσι Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit.

Basil. I. ἐπιθροῖζουσι Par. G. — 587. σποραί] σποραί Par. C. γοναί Vind. II. in Schol.

580. Ἐπώνυμα τῶν τριῶν ἀδελφῶν, Οἰνοῦς, Σπειρμεύς, Ἐλαῖδος· ὀνόματα κύρια — ἀπογόνους φάβας· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου· ἡ δὲ εὐθεία ἔστι φάβη Par. A. ἐπώνυμα τῶν θηδεῦσιν θηλειῶν ἀδελφῶν — τοῦ Ἀπόλλωνος· ὄνομα κύριον — εἶδος ὀρνέου· ὀρνέας Vind. II.

581. ἄνιες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν μεγάλην λιμὸν· τὸ βούπειναν ἐπιτακτόν· τῶν ξένων κυνῶν Par. A. τὴν μεγάλην πείναν ξένων Vind. II.

582. Φθειρομένην θεραπεύουσιν, ἡ φθείρουσαν ἰάσονται· παραγενόμεναί ποτε Par. A. θεραπεύουσι Par. C. καταπονοῦσαν ἰάσονται (sic) θεραπεύουσι Vind. II. 583. ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἀρεως — κοιτᾶριον· καὶ ἡ εὐθεία ἔστιν Σιδῶν Par. A. κατοικητήριον Par. C. ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἀρεως — τῆς Ποιτείας καὶ ἡ εὐθεία λέγει κοιμητήριον Vind. II.

584. Καὶ ταῦτα μὲν μίτοις, ἦγον μοῖραις, τῶν πάλαι χαλκέων Par. A.

συμπλήρωσις· νῆμασι· καὶ ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι διὰ τῶν χαλκῶν στρόμβων καὶ ἀερακτιῶν ἐπιθροῖζουσι καὶ κλωθοῦσι· τὸ δὲ γηραιαὶ κόραι σχῆμά ἐστι, λεγόμενον παραδοξολογία Par. C. ταῖς μοῖραις, κλωμασι — διὰ τῶν στερεῶν, ἰσχυρῶν Vind. II.

585. Τῶν ἀεράκτιων ἐπινέθουσιν αἱ Μοῖραι Par. A. σπονδυλλῶν Par. C. ἀεράκτιων κηθουσιν αἱ Μοῖραι· παραδοξολογία τὸ σχῆμα Vind. II. ἐπαπειλοῦσι Pal. 40. ἀεράκτιων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι Par. B. 586. ὄνοματα κύρια — οὐ τῆς ναυκληρίας Par. A. ὁ ἐξ Ἀχαίας — ὁ ἐξ Ἀακιδαιμονίας — ἐκστρατείας Par. C.

587. Τῶν λαῶν βασιλεῖς, ἄρχοντες — ἀρᾶνεῖς τῷ γένει Par. A. ἦγον οὐκ εἶχον βασιλεῖς· ὄνομα· ἦγον ἀπὸ γενεᾶς ἀβασιλευντοῦ ἦσαν· ὄλων ὄντες — ἀρᾶνεῖς τῷ γένει Vind. II. οὐκ ὀνομαστοί Pal. 40.

πέμπτοι τέταρτοι γὰρ ἔχονται θεῶς
 Ἰόλων ἀνάσσης. ὃν ὁ μὲν Λάκων ὄχλον
 ἄγων θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὀλένου 590
 Ἀύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στρατοῦ.
 Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαννίκων παγκληρίαν
 παρ' Αὔσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται,

588. ἔχονται] ἀνίσχονται Ciz. — 589. Λάκων] Λάκων sive apostropho Par. AEGH. (in marg. γρ. Λάκων) Vit. III. et Ciz. Vulgata longe est praestabilior. — ὄχλον] ὄχλων Vind. IV. — 590. θεράπνης] θεράπνης τε Vit. I. et Ciz. — θάτερος] θ'άτερος Par. CH. Vit. I. et Ciz. θάτερος Par. K. Correxerunt librarii, cum scirent hanc insolentiorum formam a Grammaticis improbari. Vide tamen Eustath. ad Odyss. η'. 123. p. 1573, 35. edit. Rom. (Tom. I. p. 268, 5. edit. Lips.) Meinek. ad Menandr. p. 253. et Sturz. de Dialect. Alexandr. p. 170—172.

591. Ἀύμης] Ἀύμης Par. A. δόμοις Par. L. — Βουραίοισιν] Βουραίοισιν Par. E. Vind. II. Βουραίοισιν Vit. II. Βουραίοισιν Par. C. Vitiōse hic versus editus eat in Etym. M. p. 291, 12.: Ἀύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν ὄχλου. Inquinatius etiam apud Steph. Byz. v. Βούρα: Ἀύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στόλου. ubi nemo non videt, ὄχλου et στόλου (Codd. Par. 1412 et 1413. habent στόλου) manifestissima esse vulgatae lectionis interpretamenta. Ἀύμην autem antiquiori nomine Στρατον appellatam esse commemorant Strabo VIII. Tom. III. p. 313. ed. Tzsch. (387.) Ἐφεξής δ' ἐστὶν ἡ Ἀύμη πόλις ἀλμυρός, πασῶν δυσμικτάτη, ἀπ' οὗ καὶ τοῦτομα· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Στρατός. et fortasse accuratius Steph. Byz. in Fragm. Seguer. p. 739. edit. Plin. καὶ Ἀύμη ἡ γῶρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Cf. Eustath. ad Iliad. β. 574. p. 292, 4. edit. Rom. (Tom. I. p. 236, 37. edit. Lips.) Quae non eo consilio apposuimus, ut in vulgata lectione allusionem quandam ad antiquum illud urbis nomen inesse significaremus, quod sane per absurdum esset; sed ut pravum accentum, quem apud Strabonem, Stephanum, et nuper etiam apud Eustathium huic nomini relictum vidimus, corrigeremus. — 592. Ἀργυρίππαν] Ἀργυρίππης Par. H. (in marg. γρ. Ἀργυρίππαν). Locum laudant Steph. Byz. h. v. et Schol. ad Dionys. Perieg. v. 483. p. 353. edit. Bernh. — 593. Αὔσονίτην] Par. ADGH. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. et Meurs.

588. Πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεῶς γῆν ἀνίσχονται Par. A. οἱ ἀναπληροῦντες τῶν πέντε τὸν ἀριθμὸν, ὧν εἶπον· καθὼ ἀπὸ τῶν γ' οὗτοι οἱ δύο τρίτοι (leg. τέταρτοι) — παραγενήσονται Par. C. ὅντες — τῆς Ἀφροδίτης Vind. II. οἱ δὲ ὁμοῦ τέταρτοι καὶ πέμπτοι Pal. 40.

589. Ἀπὸ μέρους, τῶν Κυπρίων τῆς βασιλείας· ὧν ὁ μὲν τῶν Λακωνῶν τὸ πλῆθος Par. A. βασιλίδος — στρατὸν Par. C. τόπος καὶ ἔθνος Κύπρου — ὁ Πράξανδρος τὸν Λακωνικόν Vind. II. 590. Ἀπάγων πόλεως Λακωνικῆς· ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς Ὀλένου· ἐστὶ δὲ πόλις Ἀχαιῶν Par. A. ἡγεμονεύων Par. C. ἐστὶ

ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ὁ ἕτερος, ὁ Κηφεύς, πόλεως Ἀχαιῶν Vind. II.

591. Ὄνομα κύριον· πόλις δὲ Ἀχαιῶν τὰ Βούρα — ἀρχὼν τοῦ στρατοῦ Par. A. ἡγῶν τῶν Βουραίων, ἀντίπρωτος Par. C. ἐστὶ πόλις Ἀχαιῶν — ὄνομα ἔθνος, ἀπὸ τῶν Βουραίων Vind. II. 592. Πόλις Ἰταλίας ἡ Ἀργυρίππα· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Αὐῶνοι Par. A. ὁ Διομήδης ὁ Αἰτωλός — τὴν μεγάλην κληρονομίαν Par. C. ὁ Διομήδης — πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν ὁ Διομήδης ἐκτίσε — τῶν Καλαβρῶν Vind. II. πόλιν ἐρμηνευομένην Ἀργος Ἰππιον — κατοικίαν Pal. 40.

593. Παρὰ τὸν Ἰταλικόν· Αὔσονες γὰρ οἱ Ἰταλοί — ἔθνος Ἰταλίας οἱ

πικρὰν ἐταίρων ἐπιτερωμένην ἰδὼν
 οἰωνόμικτον μοῖραν, οἷ θάλασσαν 595
 διατὰν ἀνέησιν, πορκέων δίτην,

utrq. — Φυλαμὼν] φυλαγμὼν Par. C. φυλαμή Par. L. φυλαμὴν Vit. I.

et Ciz. φυλαμὼν Rehd. φυλαμὼν Par. H. Lætionem Φυλαμὼν tuentur etiam Editt. Ald. et Basil. I. ex Codd. expressae; Schol. ad Diohys. Perieg. l. I. et Steph. Byz. v. Ἀύσον., licet alio loco v. Χαονία., tunc verum memoriter citans, τὸν Ἀύσοντιν Πύραμον exhibeat. Quem Stephani errorem cupide arripuit Meursius, ut talem coniecturam, eamque satis quidem confidenter proponeret, quae non posset, nisi auctoris pueritia, excusari. Vulgate autem lectio, licet inexplicabili difficultate laboret, nihilominus tamen firmissima est, non solum meliorum Codd. consensu, sed ipsis etiam librorum erroribus et Scholiastarum silentio. Manifestum enim inde est, hunc nodum iamprædictum non minus, quam nunc est, indissolubilem fuisse. Quae cupi ita sint, quid fieri potest imprudentius, quam in tali loco, ubi omnia deficiunt, quibus iusta niti debet interpretatio, artificiosa explicatio incassum operam ludere, aut vanis et inutilibus coniecturis luxuriari, quibus nemo, qui sui iudicii esse possit, vel minimam fidem sit habiturus? — δωμήσεται] ex solo Par. A. vid. infra ad v. 719. — 594. ἐπιτερωμένην] Canterus maluit ἐπιτερωμένων, offensus fortasse et audacior epitheti translatione, et his tribus ad idem nomen cumulatis epithetis. At primum illud, quum in talibus magna sit et vix definienda poetarum licentia, nihil omnino offensionis habere debet; non maiorem certe, quam quod infra v. 675. legimus, κῆρα κνωπομόρφον, et similia. Nimia autem epithetorum luxuria excusatione quidem ubique, si vitiosa est, correctione tamen in Lycophrone minime indiget. Tumet enim is plerumque; et in tanta verborum copia maxime inops est. Vid. supra vv. 148. 260. — 596. ἀνέησιν] patienter ferent. De hae significatione verbi ἀνείν vid. Monk. ad Eurip. Hippol. 37. et ad Alcest. 2. Si qui autem sunt, qui formam Tragicis usitatam, ἀνέησιν; h. l. repositum malint, praesertim cum infra v. 782. eadem forma apud Lycophronem inventiatur: ii, magnopere vereor, ne tali argumentatione nihil proficiant. Re enim diligentius considerata intelligent, Lycophronem minime talem esse Tragicorum imitatore, qui nihil sibi dicendum existimaverit, nisi quod eorum auctoritate comprobatum invenisset: immo tanta eum usum esse libertate, ut ex reliquis etiam dialectis, praesertim ex antiquissima Epicorum lingua, permulta studiose arriperet, quae ab insolentia commendationem aliquam habere viderentur; ita quidem, ut, quemadmodum h. l. in ἀνέησιν et supra 95. in περήσεις factum videmus, ubi duae formae essent, rariorem praeferret; akeri autem non nisi metri necessitate coactus locum concederet. Spectat huc etiam locus de augmenti omissione, quae, perrara apud Tragicos et non nisi certis conditionibus toleranda, apud poetam nostrum longe frequentissima est; de qua quid nobis visum sit, infra, alia occasione oblata, explicabimus.

Φύλαμοι Par. A. ἡ παρὰ τὴν Ἀύσοντιν καὶ Ἰταλικὴν χώραν, ἡ τὴν φυλὴν ἢ φρούριον ἢ φυλὴν — κίσει Par. C. Ἰταλόν, κατὰ γένος — κίσει Pal. 40. 594. Τὴν πικρὰν τῶν ἐταίρων ἐπιτερωμένην θεασάμενος Par. A. θλίβεράν τῶν φίλων αὐτοῦ δηλαδὴ — ἐχρούσαν πτερά —

θεασάμενος Par. C. 595. Τὴν οἰωνόμικτον μοῖραν ὅτινες θαλάσσιαν Par. A. ὀρνέομορφον τύχην ὅτινες οἱ φίλοι τοῦ Δωμήδους Par. C. ὀρνέομικτον Pal. 40.

596. Τὴν τροφὴν ἐπαινέουσιν, δίτην κυριέων ἢ ἀλίσων Par. A. διαγωγὴν αἰνέουσιν, δελήσουσιν — ἀλίσων

κύκναισιν ἰνδαλθέατες ἐν γλήφῃσι· δομήν.
 ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων· βορρὺς,
 φερώνυμον νησίδα νάσσοντα· πρόμου,
 θεατρομόρφω πρὸς κλίτει γεωλόφω

600

597. δομήν] δομήν Par. C. — 598. ῥάμφεσσι] ῥάμφεσι Par. BGL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott.

utrq. ῥάμφεσι Par. H. ῥάμφεσι Par. A. — ἐλλόπων] ἐλλείπων Par. C.

599. φερώνυμον νησίδα] Diomedean insulam, Apuliae litoribus adiacentem. Fabulam de avibus Diomedei narrat Strabo VI. Tom. II. p. 307. ed. Tzsch. (p. 284.) Steph. Byz. v. Διομήδεια. Plin. Hist. Nat. X. 44. Schol. ad Iliad. α. 412. p. 161, b. 43. edit. Bekk. Eustath. ad Dion. Perieg. 483. p. 192, 25 sqq. — νησίδα] Codd. fere omnes νησίδα habent; pauci, ut Vit. II., νησίδα. Quam diversitatem accentus non solum librariorum negligentiae tribuam, sed etiam inconstantiae Grammaticorum. Max. Planud. πολ. Γραμ. Anecd. Gr. Vol. II. p. 18, 31 sqq. Τα εἰς τὸ ὄντοιν ὁ θηρὶκὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ δοῦς κινούμενα, ὅσα μὲν φύσει μακροὶ παραλήγεται καὶ μὴ ὑποκοριστικά ἐστίν ἡ κύρια, εἰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχὺ τὸ ἔχει; ἀλλ' ἐπὶ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. Ἐσα δὲ ταῦτα τὸ κηνίδος, κρηπίδος, σφραγίδος, βαλβίδος, κληνίδος, τευθίδος, κηλίδος, κηκίδος. Ὅσα δὲ μὴτε φύσει μακροὶ παραλήγεται, ὡς τὸ ἐλλίδος, ἡ ὑποκοριστικά ἐστίν ἡ κύρια, βραχὺ τὸ ἔχει· οἷον ἐστὶ τὸ θηλίδος, κηλίδος, νησίδος, κηλίδος, εὐκίδος, ῥαυλίδος. Draco Straton. p. 47, 18. iisdem fere, quia apud Planudem leguntur, praemissis, paulo negligentius subiungit: τὰ δὲ μὴ τοιοῦτως ἔχοντα βραχὺ πανταχοῦ ἔχει τὸ τ, οἷον μῆνιδος, θέμινος, Δωρίδος, κορώνιδος, νησίδος. Idem tamen p. 45, 11—20. secundum alium Grammaticorum canonem haec habet: τὰ γὰρ ὀξύτονα θηρὶκὰ εἰς τὴν λήγοντα ἐκτείνονται καὶ συστέλλονται. ποῖς μὲν οὖν συστέλλονται τὰ ἀδιάφορος ἢ πρὸ τέλους, εἰτε μακρὰ εἴη, εἰτε βραχεῖα· βολίς, θανίς, κηλὶς, μηλὶς, Δωρίς. Τοῖς δὲ ἐκτείνονται τὸ τ, καὶ μάλιστα ἐπὶ δισύλλαβων, ἢ πρὸ τέλους μακρὰ ὑπῆρχεν, ἢτοι φύσει ἢ ὁρέσει· κηκίς, κηλὶς, νησίς, κρηνίς, ψηφίς, σφραγίς, αὐτίς, βαλλίς, φρακίς. ἢ μόντοι καὶς καὶ ὀπίς παρὰ τῇ κοινῇ συνήθειᾳ ἐκτείνεται, παρὰ δὲ τῇ τῶν Ἀθηναίων διαλεκτῇ συστέλλεται. Cf. Herodiani praeceptum apud Eustath. ad Iliad. α. 17, p. 26, 36. edit. Rom. (Tom. I. p. 24, 11 edit. Lips.) Arcad. de Accent. p. 196, 8. Vid. infra ad v. 1382. — νάσσοντα] Par. ACDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40, Rhod. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. νάσσονται Par. BL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II: Commel. Meurs. utrq. et Reich. Meliores libri hoc duplex ὄσ etiam in reliquis locis apud Lycophronem tuentur vv. 737. 947. 1045. — 600. κλίτει] Hesychius: κλίτος· τόπος κατοικητός. Clivus. Eadem significatione dicitur κλιτύς, producta tamen secunda syllaba, quae in κλίτος anceps esse videtur. Vid. infra 737. coll. Apollon. Rhod. I. 599. Quo factum est, ut utraque vox a

Par. C. 597. Κύκνοις ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα Par. A. ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις ψυήν, σῶμα· μεταπλάσμος Par. C.

598. Ρύγγεσι, χέλιεσι δ' ἀγρεύοντες τῶν ἰχθύων τὸ σπέρμα Par. A. ῥισί, μύτισι Par. B. ῥισὶν ἀγρεύουσιν· γέννημα Par. C. ταῖς μυτίσιν ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύων σπέρματα, τέκνα Vind. II.

μύταις (sic) Pal. 40. 599. Τὴν φερώνυμον νῆσον οἰκήσουσι τοῦ προμάχου, τὴν Διομήδειαν νῆσον· ἀπὸ τοῦ Διομήδους Par. A. ἡγουν Διομήδειαν Par. C. ὁμώνυμον, τὴν Διομήδειαν, κατοικήσουσι τοῦ προμάχου τοῦ Διομήδους Vind. II.

600. Δίχην θεάτρου ὄντι ἡμικυκλῶ — ὑψηλῶ γούρῳ Par. A. σχήματι περιφερεῖ Par. B. δίκην θεα-

ἀγνιοπλαστήσαντες ἐμπέδῃς τομαῖς
 πυκνὰς καλίας, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.
 ὁμοῦ δ' ἐν ἄγρῳ κατὰ κοιταίαν νύπην
 νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φύγοντες βροτῶν
 κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ γραϊχίταις πέπλοις
 κόλπων λανθίμοις ἡθάδας διζήμενοι,
 καὶ κρίμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος.

605

Grammaticis interdum cum diphthongo scriberetur. Vid. Hesych. v. κλειῖται. Etym. M. v. κλειτός. p. 519, 46. Eustath. ad Iliad. π. 390. p. 1866, 18. edit. Rom. (Tom. III. p. 330, 40. edit. Lips.) ὡς δὲ καὶ διὰ τῆς ἐκ διφθόγγου γράμματος τινες τὴν κλειτὴν, ἀπὸ τοῦ κλειτός πλεονασμῷ τοῦ ἰωτα, δηλοῦσιν οἱ τὸν Ἡρωδιανὸν ἀμυφανόμενοι τεχνολογῶντες.

602. καλίας] καλειάς Par. A. — 603. ἐς] εἰς Par. G. Vind. IV. et Vit. III. qui in vitis fere semper consentiunt. — κατὰ κοιταίαν] κατὰ κοιταίαν Par. BCL. et Ciz. — 604. στελοῦνται] τελοῦνται Par. AH.

605. κάρβανον] Rariorem vocem h. l. et infra v. 1337. varie interponunt librarii, βάρβανον Par. D. κάρβαρον Par. HL. Vit. I. Ciz. βάρβαρον Par. JK. Vind. IV. et Vit. III. in marg. Eustath. ad Iliad. β. 869. p. 368, 36. edit. Rom. (T. I. p. 299, 4. ed. Lips.) ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ἡ τῶν κάρβανων ἥτοι βάρβαρων λέξις ἐκ τῶν Κερῶν ἐληφθῆναι δοκεῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ παρὰ τῇ Πανσυνία κάρδακες, ὅ ἐστι στρατιωτικὰ περὶ ἵππων. Quam satis dubiam peregrinae vocis derivatorem miror etiamnum esse, qui probent. Vid. Haupt. ad Aeschyl. Suppl. 94. p. 128. Cf. Hesych. v. κάρβανοι ibiq. Interpp. Locos, ut facere solet, collegit Gomphelidius Gloss. ad Aesch. Agam. 1028. p. 235. edit. Lips.

606. λανθίμους ἡθάδας] Cf. Eustath. ad Odysse. ξ. 59. p. 1750, 22. edit. Rom. (T. II. p. 60, 15. edit. Lips.) — 607. κἀπιδόρπιον] κατὰ δόρπιον Vit. III. καὶ πιδόρπιον Ciz. — τρύφος] Par. B. in Schol. γρ. ῥύφος ἀντὶ τοῦ ῥόφημα. Eustath. ad Odysse. β. 7. p. 1430, 39. edit. Rom. (T. I. p. 77, 27. edit. Lips.) οἷον δὲ οἱ Μολεῖς τὸ ὅ ἐς ὃ τρέπουσι, μυριόχου

τῶν ὄντι, πλησίων τῆς ἐξοχῆς — ὑψηλῇ Vind. II. — 601. Ἀγνίως πλασάντες, ποιήσαντες ἐδραίοις τομαῖς Par. A. κατασκευάσαντες, σχισμαῖς, χαράδραις Par. C. ἀμφοδοποιήσαντες, πολλὸν δὲ καλλοπλάσαντες καὶ κλισάντες ἀγνίως στεφθαῖς σχισμαῖς Vind. II. ῥύμας ποιήσαντες ἢ κλισάντες στερεοῖς σχισμαῖς Pal. 40. 602. Πυκνὰς νεοσσίας καὶ ἱππολέους — ἐπὶ μὲν ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων τὰς Θῆβας τὰς Αἰγυπτίας ἐπέλυσαν Par. A. συνεχεῖς κατοικίας Par. C. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων τὰς Θῆβας ἐπέλυσαν Vind. II. πολὺς, κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου τοῦ κλισάντος Θῆβας μετὰ τοῦ Ἀμφίονος Pal. 40.

603. Ὁμοῦ δὲ εἰς θῆραν καὶ ἐπὶ κοιταίαν νύπην Par. A. ὕλην, ἐσχὴν Vind. II.

604. Δι' ὅλης νυκτὸς στελοῦνται, πάντα τὰ τῶν ἀνδράπων διαδιδρά-

σκοντες Par. A. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πορεύονται Vind. II. κατὰ τὸν καιρὸν Pal. 40.

605. Βάρβαρον πληθος· ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱματίοις Par. A. λείπει τὸ ἔρχονται Par. C. βαρβαρικόν — Ἑλληνικοῖς δύσανται ἱματίοις Vind. II. βάρβαρον, ξένον Pal. 40.

606. Κόλπων κοίτας — τοὺς ἐξ ἔδους ζητούντες Par. A. καταδύσεις συνήδεις Par. C. ἐπαύλεις, κοίτας ἐξ ἔδους, συγγενεῖς ψηλαφώμενοι, ζητούντες Vind. II. ἀναπαύσεις, συνήδεις Pal. 40.

607. Καὶ τὰ ἀποστάθια τοῦ κυκλώματος ἐκ τῶν χειρῶν — καὶ τὸ ἐπιδελπνιον· τρύφος γὰρ τὸ κλάσμα· Ὀμηρος· διατρύφην ἐκ πεσέ χειρὸς (Il. γ'. 363.) βρώματα — κλάσμα· γρ. καὶ ῥύφος ἀντὶ τοῦ ῥόφημα Par. B. κριθὰς — κομμάτων Par. C. βρώματα, στίβα — ἐπιδελπνιον — τροφήν, κλάσματα Vind. II. κριθῶν Pal. 40.

μάξης σπάσσονται, προσφιλές κνυζούμενοι,
 τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.
 Τροίξηνιάς δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης 610
 ἔστατ' κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
 ὅταν θρασεία θουράς οἰστρούσῃ κίων
 πρὸς λέκτρα. τύμβος δ' αὐτὰν ἐκώσσει μόρου
 Ὀπλοσμίαις, σφαγαῖσιν ἡτρεπισμένον.
 κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων 615

θεν δῆλον. οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δορεῖν, ὃ δορεῖν λέγαντιν Ἰω-
 νες καὶ Δωρεῖς, κατὰ τοὺς παλαιούς. — 608. μάξης] μάξῃ Par. A. μάξῃς
 Par. D. cum glossa τροφαῖς. μάξῃς (sine i subscripto) Vit. II. et III. —
 σπάσσονται] σπάσσοντες Par. J. ἀποσπάσσονται Ciz. — προσφιλές] προσ-
 φιλεῖς, cum glossa ἡγαπημέναις Par. D. Vit. II. προσφιλεῖς Par. L.
 προσφιλέως Par. GK. Vind. IV. et Vit. III. — κνυζούμενοι] κνιζούμενοι
 Par. BG. Vind. IV. Vit. II. III. lectio et propter formam et propter
 significationem verbi κνίζειν prorsus repudianda. Miraberis igitur Muel-
 lerum tantopere allaborasse, ut, relicta optima vulgata, ex obortis
 ac divulsis vocabulis sensum aliquem extunderet. — 609. τλήμονες]
 τλήμονος Par. A. — 610. φοιτάδος πλάνης] Similiter Nonnus Dionys. H.
 24. φοιτάδι λύσση. — 611. κακῶν] κακόν Vind. IV. τε omissem est
 in Par. J. — 612. θουράς] Hesychius et Favorinus: θουρά, ἡ δορετι-
 κῶς ἔχουσα, καταφερέης (leg. κατωφερέης) καὶ θουράα. ubi ex optima
 Henr. Stephani coniectura reponendum est θουράς. — οἰστρούσῃ] οἰστρού-
 σῃ Par. JL. et Rehd. — 613. τύμβος] Vid. supra ad v. 313. — ἐκώσσει]
 ἐκώσση Par. EH. et Edit. Basil. I. — 614. Ὀπλοσμίαις] Ὀπλονομίας
 Par. H. Ὀπλοσμίαις Par. J. et Neap. I. cf. infr. v. 858. — ἡτρεπισμέ-
 νον] ἡτρεπισμένον Par. J. et Pal. 40. — 615. κολοσσοβάμων] Non du-
 bito, quin verum huius loci aensum assequutus sit Iosephus Scafriger,
 sub nomine Yvonis Villiomari miros Roberti Titii errores exagitans in
 Animadv. in Loc. Controv. Rob. Tit. IV. p. 95.: „Diomedes, cum pri-

608. Μάξα, ἄρτος, φύραμα —
 προσφιλές, ἀσῆμως φθεγγόμενοι
 Par. A. ἄρτου, ποῖα φωνή Par. C.
 τροφῆς γεύσονται — ἀσῆμως φθεγγ-
 γόμενοι· κυρίως δ' ἐπὶ τῶν θηρίων
 τίθεται ἡ λέξις, ἀσῆμον φωνῇ
 ἀφιέντες, λυπούμενοι Vind. II. δέ-
 ξονται, φίλων συρίζοντες Pal. 40.
 609. Τῆς προτέρας διατριβῆς οἱ
 τάλαντες μνησθέντες Par. A. τῆς προ-
 τέρας, ἡγουν τῆς ἀνθρωπίνης — μνη-
 σθέντες Vind. II. — 610. Τῆς Ἀ-
 φροδίτης δὲ τὸ τραῦμα Par. A. τῆς
 ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτώσης Par. B.
 τῆς Ἀφροδίτης τῆς τιμωμένης ἐν
 Τροίῃ τῇ πόλει — ὃ ἐτραῦθη θη-
 λαδὴ ὑπὸ τοῦ Διομήδους — τῆς
 ἔξω τῆς πατρίδος φωνῆς Par. C. τῆς
 Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ τόπου εἰς τόπον
 φοιτήσας Vind. II. — 611. Ἔστι
 τῶν κακῶν βλαβρὴν παραίτιον Par. A.
 γενήσεται Par. C. ὑπάρχει αὐτῇ —
 βλαβρὴν πρόξενον Vind. II.

612. Ὅταν ἡ θρασεία καὶ κατα-
 φερὴς πόρνη, ἡ Αἰγιάλεια, μανῇ ἡ
 ἀναιδὴς Par. A. ἡ μαντικὴς ὁρμηδῶσα
 Par. B. ἀναιδὴς βακχίσει Par. C.
 ὁρμητικὴ πόρνη ματικῶς ὁρμησῇ,
 ἡγουν ἡ Αἰγιάλεια, ἡ γυνὴ τοῦ Διο-
 μήδους Vind. II. — 613. Πρὸς κολο-
 σσῶς· ὃ βαμὸς δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ Δε-
 νατου σώσῃ Par. A. πρὸς τὰς μέ-
 λεις τοῦ Κομήτου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Σθε-
 νέλου — ναός Par. B. συνοουσίας,
 μέλεις τοῦ Κομήτου Par. C. πρὸς
 τὰς μέλεις τοῦ Κομήτου — ὃ ναός,
 Διομήδης Vind. II. — 614. Τῆς Ἀθη-
 νῶς — ἐν ταῖς σφαγαῖς ἐτοιμασμέ-
 νον Par. A. φονοῖς Par. C. — τῆς
 Ἥρας ἢ τῆς Ἀθηνῶς — ἐτοιμασθέν-
 τι Vind. II. — 615. Ἐπὶ κολοσσῶς
 βεβηκὼς· κολοσσὸς δὲ ἐστὶν ὁ
 ἀνδρείας· ἐν ταῖς τῶν Ἰταλῶν πτυ-
 χαῖς Par. A. περιχλίσμασι καὶ πό-
 λεσι Par. B. ἡδριαντογλύφος —
 τύποις, πόλεσι, ἢ πλαῖμα Ἰταλῶν

σταθεῖς, τρεῖσι κύλα χειρῶν ἐπι
τοῦ τεichoποιῦ γαπέδων Ἀμοιβέως,

num navem in litus Italiae appulit, eiectis ex nave lapidibus ingentibus, quos pro saburra in eam congererat, stricem ex illis in litore constituit, super qua struice sese collocavit, tantquam loco munito, dum considerat, an pacata esset ora ea, ad quam appulerat. Quia ergo super ea struice, tanquam colossus quidam aut statua super basi sua insistebat, propterea *κολοσσοβάμων* vocatur Lycophroni. Non enim colossus conspenderat, ut propterea *κολοσσοβάμων* dici meruerit, sed basi insistebat, quam colossus insistit. *ἑπιοβάμων* non, qui equo insidet, sed qui equinam basin habet et quadrupedanter incedit, ut Centaurus. Consentit antiquum Scholion, a Tzetza servatum: ἐπὶ κολοσσῷ δὲ βεβηκώς, ἦγον ἐφ' ὕψηλῳ τόπῳ, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, σκηρῶν τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν τοῦ τεichoποιῦ τῶν ἰσθμῶν τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεῶς ἐκβαλὼν πέτρον. Cf. Paraph. Vatic. Hanc optimam Villiomari illius interpretationem Meursius adulescens, nescius sine dubio quanta auctoritatis virum impugnaret, refutare conatus est in Comment. in Lycoph. p. 236. ita quidem, ut summum rei, quod est in composito *κολοσσοβάμων*, prorsus non tangeret, gravius autem in adversarium invehere, quam aures Scaligeri fortasse ferre didicerant. Haec autem adiectiva composita in *βαιων* exeuntia, pariter atque vocabulum *βάσις*, duplicem significationem admittunt, ita ut aut gressum modumque ingrediendi notent, aut vestigium locumque, quo quis vestigium ponat aut ingrediatur. Sic *τετραβάμων* apud Eurip. Phoen. 821. (Pors.) Helen. 375. Troad. 532. (Seidl.) Electr. 476. Phoen. 804. (Pors.) de animalibus dicitur, quae quadrupede gressu incedunt, deque curribus, qui quasi quadrupede motu h. e. quatuor rotis procedunt aut quatuor equis iuncti rapiuntur; *πτεροβάμονες* apud Empedocl. v. 226. (p. 523. edit. Sturz.) dicuntur aves, quae pennarum ope sese movent, h. e. volitant; *ταχυβάμονες* δοκοὶ apud Hesych. v. v. (Cf. Phot. Lex. Suid. et Favorio. h. v.) sunt irrita amantium pericula, quae cito diffugiunt. Contra autem *λεοντοβάμων* ab Aeschilo apud Polluc. X. 77. aenea pelvis dicta est, leoninis pedibus artificiosae exornata; *διφυγῆς ἑπιοβάμων* στρατὸς Sophocli est in Trachin. v. 1085. (Herm.) biformis Centaurorum turba, equino utens vestigio; *ἀεροβάμοσι* πτηνοῖς apud Niceph. Gregoram Hist. Byz. VIII. 9. p. 345. edit. nov. de alitibus dictum est, aërem quasi permeantibus, h. e. volitantibus; et *κολοσσοβάμων* depique h. l. accipiendus est is, qui statuae instar, non in terra, sed in lapidea quadam basi vestigia posuit. Rectissime igitur Iosephus Scaliger l. l. ita pergit, *κολοσσός* autem hic pro quavis statua ponitur, neque magis immanem statuum, quales sunt Colossicae, quam aliam quamvis intelligere debemus, quum in ea res summa non sit, sed in basi, quae statuae subiicitur. Totus huius locus, si tumorem Lycophronis detraxeris, fortasse nihil aliud notat, quam Diomedem, ad Italiae littus appulsum, egestis ingentibus Iliacae muri lapidibus, ita e navi egressum esse, ut primum vestigium non in Dauniorum terra, sed, hoc quasi omine, in devictae urbis ruderibus collocaret.

617. *τεichoποιῦ* Par. ABCDEFGHIKL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ms. Cant. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq.

Par. C. ἐπὶ κολοσσῷ ἐπιβηκώς· κολοσσός δὲ ἐστὶν ἀνδρῶς· περικλείσασκε καὶ πόλεσι τῶν Ἰταλῶν Vind. II. 616. Σταθεῖς, ἐπερὶ στήσεται τὰ σκέλη ἐπὶ χειρῶν τῶν ἰσθμῶν Par. A. ἐδραῖσεν, τὰ δὲ

αὐτοῦ δηλαδὴ, ἦγον γλυφῆσεται, ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰσθμῶν Par. C. ἐδραῖσεν τοὺς πόδας — μεγάλων ἰσθμῶν Vind. II. ἐδραῖσεν, στήσεται Pal. 40. 617. Τῶν τὰ τεῖχη ποιῶντος Par. A. θρηνησῶν Par. B.

τὸν ἐρματίην γῆς ἐμβαλὼν πέτρων,
 κρίσει δ' Ἀλκίονου τοῦ καυγινήτου ὑπαλλίς,
 εὐχὰς ἀρούραις ἀμψ' ἐτητύμους βαλεῖ, 620
 Ἀηοὺς ἀνείναι μὴ ποτ' ὀμπικίαν στάχυν,
 γύας τιθαμβώσαντος ὀρδηθμῆος Διὸς,
 ἣν μὴ τις αὐτοῦ ῥέζαν Αἰτωλῶν σπᾶσας,

Reich. et Sebast. τοιχοποιῶν Vind. IV. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — γαπέδων] Par. ABCFJL. Neap. III.

Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. γαπέδων δ' Par. H. γαπέδων Pal. 40. δαπέδων Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Edit. Ald. et

reliquis omnes. δαπέδων Rehd. Primam syllabam vocis δαπέδων, quam Epici constanter corripiunt, eandem mensuram etiam apud Tragicos retinere, docet, ne plura congeram, *Εὐατῖ*. Ion. 121. et 590. (*Herm.*) Rectissime igitur Blomfieldius, Porsoni potissimum auctoritate nitens (ad Orest. 323.), hanc lectionem ex Aeschyl. *Prom.* 854. eiecit, ibique in Annot. p. 57. edit. Lips., allatis Grammaticorum testimoniis, etiam nostrum locum perscrutatus. — *Αμοιβῆος*] *Αμοιβῆος* Vind. II. *Αμοιβῆος* Neap. I. — 618. *ἐμβαλὼν*] *ἐμβαλὼν* Par. A. — 619. *Ἀλκίονου*] *Ἀλκίονου*. Ciz. — 620. *ἀμψ' ἐτητύμους*] Sic Padi CFI. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. *ἀμψιτητύμους* Par. BDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. omnes. Par. A. autem mita interpolationes *ἐρετμῇ τύμβους*.

621. *Ἀηοὺς*] De hac Cerevis nomine vid. Albert. ad Hesych. v. *Ἀηώ*, locisque ibi collectis adde *Pausan.* VIII. 42, 6. et *Κυκλάδ.* ad *Μινδ.* l. 418. p. 760, 32. edit. Rom. (T. II. p. 274, 4. edit. Lips.) et ad *Odys.* 27. 114. p. 1675, 18. edit. Rom. (T. I. p. 402, 6. edit. Lips.) Non incommode laudavit Muellerus locum Apollonii IV. 998 sq. *Ἀηώ — Τίτῃας δ' ἔδμεν στάχυν ὀμπικίαν ἀμήσασθαι.* — 622. *γύας*] Sic Par. AJ. Rehd. qui libri et Impressi omnes *γύας*. — *τιθαμβώσαντος*] *τιθαμβώσαντος* Vind. II. Lycophronia locum attulit *Etymol. M.* p. 758, 16.

Ποσειδῶνος — *ἰδαίρων*, κατὰ λέξιν πέμψει Vind. II. 621. *Τῆς Ἀημητρος*, τῆς γῆς ἀναβλαστῆσαι μὴ ποτε *Ἀημητριαχὸν στάχυν*, ἦγουν σίτον Par. A. ἀπὸ *Ἀημητρος*, γῆς μὴ ἀναβλαστῆσαι, πέμψει *Ἀημητριαχὸν σίτον* Vind. II. ἀναδοθῆναι — ὀμπικίαν, πυροί Pal. 40.

622. *Τῆς γῆς ἐπιμελουμένου*, ἣ ἐπιμελείας ἀξιούντος· κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν, ὡς *Ὀμηρος*· ἐνθ' ἃ δ' ἐπειτα *τιθαμβώσανται μέλισσαι*. (*Odys.* v. 106.) —

ὑπερ τοῦ Διὸς Par. A. τὰς ἀρσσεις ἐπιμελουμένου ἢ τρέφοντος· ὑπερ τοῦ Par. B. ὑπερ Par. C. τοὺς ἡροτριάσμενους τόπους τρέφοντος ποτισμῷ, προχῇ Vind. II. ἀρδεύσει Pal. 40. 623. *Ἐάν μὴ τις αὐτοῦ*

619. *Τῇ δὲ κρίσει τοῦ Ἀλκίονου*· ἐστὶ δὲ ἀδελφὸς *Διομήδους* νόθος· τοῦ ἀδελφοῦ ἀποσπαλεῖς Par. A. πατρίαν· *Ἀλκίονος* Par. B. τοῦ σκοποῦ Pal. 40. 620. *Νῦν κατὰρξας τὰς ἀρούρας*· ἐξ οὗ καὶ δαίμων ἀρουραίος — ἣ ἐντολή τοὺς τάρους *) — βαλεῖ Par. A. ἀληθεῖς — εὐθέει Par. B. κατὰρξας χώρως ἀληθεῖς

*) Scholiastes vitiosum lectionem *ἐρετμῇ τύμβους* interpretatus est.

χέρσον λαχῆνῃ, βοῦσιν αὐλακας τεμῶν.
 στήλαις δ' ἀκινήταισιν ὀχμάσει πέδον, 625
 ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχῆσεται
 μετοχλίσας ὀλίγον. ἥ γὰρ ἀπέρως
 αὐταὶ παλιμπόρευτον ἴσονται βᾶσιν
 ἄνδρ' ἀπέζοις ἔχουσιν δατούμεναι.
 θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται, 630
 ὅσοι παρ' Ἰοῦς γράων οἰκοῦνται πέδον,
 δράκοντα τὸν φθείραντα Φαίακας πτανῶν.
 Οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Τυμνησίας

624. λαχῆνῃ] λατύνῃ Par. E. (in marg. γρ. λαχῆνῃ) λαχύνῃ Vind. IV. Vit. Ml. — αὐλακας Rehd. — 625. στήλαις] στελλας Par. A. vitiose. — ἀκινήταισιν] ἀκινήταισιν Vind. II. ἐπ' ἀκινήταισιν Vit. I. Ciz. — ὀχμάσει] Vid. Blomfield. Glossa. ad Aesch. Prom. v. 5. Edit. Ald. vitiose ὀχμάσῃ.

626. εἰς βίας Par. B. vitiose. — καυχῆσεται] Etym. M. p. 494, 26. καυχῶ — σημαίνει δὲ τὸ αὐτεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι. Λυκόφρων δὲ ἐπὶ φανῶν καυχῆται, ὡς τοὺς ἀκούοντας αἰσθύνεσθαι. — 627. μετοχλίσας] μετ' ὀχλίσας Vind. IV. μετοχλίσας Par. C.J.L. et sola Edit. Basil. I. — ὀλίγον] Par. A. Vind. II. Vit. II. III. Pal. 40. De accentu vid. Eustath. ad Iliad. p. 1160, 16. edit. Rom. ὀλίγον Edit. Steph. et Patt. utrq. — ἀπέρως] Vid. Blomfield. Glossa. ad Aesch. Agam. v. 267.

628. αὐταί] Par. ABDGJK. Vind. IV. Pal. 40. et Edit. omnes. αὐταὶ Par. CEFHL. Vind. II. Vit. I. II. III. et Ciz. — 629. ἄνδρ' ἄρδρ' Vind. II. — ἔχουσιν] In libris omnibus 7 finale desideratur. Vid. paulle infra ad v. 692. — 631. οἰκοῦνται] οἰκύντες Ms. Canteri.

632. φθείραντα] Par. ABHK. Vat. 1307. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Götting. Meurs. utrq. et Reich. φθείροντα Par. DEFGJ. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. πτείναντα Par. L. Neap. II. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. πτείνοντα Par. E. cum nota minio superscripta: γρ. φθείροντα. — 633. οἱ δ' οἱ δ'

τὴν ὄψαν τῶν Αἰτωλῶν ὑπὸ σπᾶσας Par. A. τοῦ Διομήδους ἄπο — ἀποσπᾶσας ἦτο καταγόμενος Vind. II.

624. Τὴν γῆν ἐργάσεται, ταῖς βοῦσιν τεμῶν τὰς αὐλακας Par. A. σκάψει Par. C. ὁρῶν Pal. 40.

625. Ταῖς ἀκινήταις δὲ στήλαις δεσμήσει τὸ ἔδαφος Par. A. κατὰσχη Par. C. κρατῆσει, κινήσει περὶ κυκλῶ ὁ Διομήδης Vind. II.

626. Ἀστίνας οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχῆσεται Par. A. δύναμειος Vind. II. 627. Μοχλεύσας ὀλίγον, μικρόν· ὅτις γὰρ ταχέως Par. A. ἀνευπτέρως Par. B. μετακνήσας ὀλίγον — ὁμοπτερώς, ταχέως Vind. II. ὀλιγοστόν Pal. 40.

628. Αὐταὶ εἰς ἐπισφόμενον παρὰ γενήσονται βᾶσιν Par. A.

629. Κυρίως τὰ τοῦ ποταμοῦ χεῖλη· γυν δὲ τὰ κοιλώματα (leg. κύματα) λέγει — μὴ ἔχουσι πέδον, ὃ

ἔστιν, πόδα — τοῖς ποσὶ τριβόμεναι Par. A. τὰ κύματα — τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας — διακόπτουσαι Par. B. τὰ κύματα — μεριζόμεναι, κατακόπτουσαι Vind. II. χεῖλη τῆς θαλάττης — ἐν ἀπόδοις βαδίσματα πορευόμεναι Pal. 40.

630. Ὁ δὲ θεὸς τοῖς πολλοῖς χαλεπός, ὑψηλὸς λεχθήσεται Par. A. Φαίᾳς — μέγας — κηρυχθήσεται Par. B. ἤρουν ὁ Διομήδης — μέγας ἠρωσθήσεται, ὀνομασθήσεται Vind. II.

631. Ὅσοι παρὰ τὸ Ἰόνιον πέλαγος κοῖλον ἢ βαθὺ οἰκοῦσιν ἔδαφος Par. A. et Vind. II. Ἰόνιον κοῖλον — κοῖλον Pal. 40.

632. Δράκοντα τὸν πτείναντα τοὺς Φαίᾳκας ἀνέλων Par. A. ληστὴν, ἵνα ἐλθόντα ἐκείσε· Φαιακία τόπος περὶ τὸν Ἰόνιον (κόλπον) Pal. 40.

633. Οἱ δὲ περὶ τοὺς ἀμφικλύστους, ὑφάλους πέτρας, νήσους περὶ

σισυροδύται καρκίνοι πεπλωκότες
ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλαιοι βλον,

635

Par. A. of d'. Vit. II. Ciz. et Rehd. — χοιράδας] *deiradas* Par. K. *χιράδας* Neap. II. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. — *Γυμνηστας*] Par. AEFJGK. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. et Sebast. Hanc formam tuentur etiam *Strabo* III. p. 167. (Vol. I. p. 447. ed. Tzschuck.) *Διονυσ. Perieg.* v. 657. et *Steph. Byz.* h. v. apud quem hic versus cum duobus sequentibus legitur, inepte depravatus in Codd. Paris. 1412, et 1413. in ἀμφιπλωσσοὺς χαράδας. *Γυμναστας* Par. BCDHL. Vind. II. Edit. Basil. I. II. et reliquae deinceps omnes.

634. *σισυροδύται*] Sic Par. ACH. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. et Sebast. *σισυροδύται* Par. BDEFJKL. Vind. II. Vit. II. Neap. II. III. Rehd. et Edit. Basil. I. II. et reliquae omnes. *σισυροδύται* Par. G. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Etym. M. p. 714, 28: *σισυρνα* ἐστὶ παχὺ περιβόλαιον, ἢ δερματίνον ἱμάτιον. *Λυκόφρων*, *σισυροδύται* καρκίνοι. Cf. *Heaych.* v. *σισυρνον*. — *καρκίνοι*] Par. ABDEFHJKL. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. Ald. Basil. I. Paris. II. et Rehd. *καρκίνοι* Par. CG. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. II. Steph. Commel. Pott. utr. Meurs. utr. et Sebast. De accentu huius vocis omnino legendus est *Herodianus* *Dindorfii* p. 20, 8—18. Cf. *Draco Straton.* p. 55, 9. Etym. M. p. 488, 3. Minus accurate *Arcadius de Accent.* p. 65, 14. τὰ εἰς ἑνός μακρὸν τὸ ἰ ἔχοντα, ὅσα ἐν ὁδοῖς διατίθεται, προπερισπώνται· ἔχινος, χορκίνος, φωξίνος, καρκίνος. ἔχῃν κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι ὁ μικρὸς βάτραχος. — *πεπλωκότες*] Hanc *Ionica* formam h. l. et infra v. 1084. meliores libri tuentur: Par. ABCDEG. (in quo tamen ab alia manu inserta sunt τε et εὔ) Neap. II. III.

Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. et Sebast. *πεπλωκότες* Par. H. *πεπλευκότες* Par. FJKL. Neap. I. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utr. Pott. utr. et Reich. Particulam τε, quam ex meis Codd. solus Par. G. ex inepta correctura habet, recte omittunt Edit. Basil. I. Par. II. Pott. utr. et Sebast. Est nimirum nihil aliud nisi sequentis syllabae repetitio. Exhibet eam autem Aldina, et quae eius auctoritatem nonnunquam superstitiosius sequutae sunt, Basil. II. Commel. Steph. Meurs. utr. et Reich.

635. *ἄχλαινον*] *ἄχλαινον* Ciz. — *ἀμπρεύσουσι*] *Heaychius*: *ἀμπρεύειν* προτοινῆειν, ἔλκειν, ἀμαξηλατεῖν. Etym. M. p. 86, 30. *ἀμπρεύω*· ὁ μὲν *Καλλίμαχος* κυρίως ἐπὶ τοῦ ἔλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν· (Cf. *Fragm. Callim.* p. 350. et 526. edit. Ernest.) — ὁ δὲ *Λυκόφρων* ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν· οἷον, *ἄχλαινον ἀμπρεύσουσιν ἡλίτοι βλον*. *Eustath.* ad *Iliad.* ζ. 40, p. 623, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — *νήλαιοι*] Par. ABCEFGHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et sola Edit. Sebast. *ἡλίτοι* Vind. II. vitiose. *νήλαιον* Par. DL. Vit. I. II. Ciz. Edit. Ald. Basil. I. et reliquae, praeter novissimam, omnes. Ad hunc *Lycophronis* locum spectant fortasse verba Etym. M. p. 603, 31. *νήλαιος*, ἀνυπόδητος καὶ μονοχῆτων (quod pertinet ad ἄχλαινος) κατὰ στέρησιν τοῦ νῆ. τὸ δὲ νήλαιοι, ἀνυπόδητοι, συνήρηται ἀπὸ τοῦ

τὴν *Τυρσηνίαν*. Par. A. *περὶ Βοιωτῶν*. οἱ δὲ *Βοιωτοὶ* Par. C. *περὶ Βοιωτῶν* — *νήσοι περὶ Τυρσηνίας* Pal. 40.

634. Οἱ δερματοχῆτινες, οἱ δερματίνους χιτῶνας ἔχοντες· διὰ τὸ τρέβην αὐτοὺς ἐν ταῖς πέτραις καρκίνους ὠνόμασεν — *πλεῖσαντες* Par.

A. *δερματοχῆτινες*, οἱ τὸ δερμα ἐνδύμενοι — οἱ αὐτοὶ διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρέβειν — *πλεῖσαντες* Vind. II. *ζούνας ἐνδεδυμένοι* — *Βοιωτοὶ διὰ τὸ σκληρυνθῆναι* — ἀπὸ τῆς ἔσνης Pal. 40. 635. *Ἄνευ χιτῶνης κακοπαθήσουσιν ἂν ὑπόδητοι βλον* Par. A. *διάξουσιν* Par. C. *ὄλγα χιτῶ-*

τριπλαῖς δικαίους σφενδόνας ὀπλισμένοι.

ὣν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἐκηβόλον τέχνην

ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς.

οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρρον γνάθῳ,

πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λῆθῳ,

640

νηλίποδες. Hesych. νηλίπτοι, ἢ νήλποι· ἀνυπόδητοι. Cf. Schol. in Soph. Oedip. Colon. v. 349. (Elmsl.) quem laudat Suidas v. νηλόνους. Alias huius vocis derivationes commentati sunt Scholiastes Theocriti ad Idyll. IV. 56. et Eustath. ad Iliad. x. 31. p. 787, 50 sqq. edit. Rom. (Tom. II. p. 312, 28. edit. Lips.) ὁ δὲ τοιοῦτος πούς (αὐχηρός, ἀλιπής) καὶ νηλίπος, οὐ ἐντελής ὁ νηλίπους. ἔνθα ζητητέον διὰ τί μὴ, ὥσπερ Οἰδίπους Οἰδίπτος, καὶ ἀελλόπους ἀελλόπτος ἐν φύλακῃ ὁμοῦ τόνου, ὅθεν καὶ νηλίπους νηλίσκος, ἀλλὰ προπαροξυτόνως νηλίπος. καὶ λυτέον, ὅτι δοκεῖ μὴ ὁ πούς ἐγκείσθαι τῇ τοιαύτῃ λέξει, ἀλλ' αὐτόχρημα τὸ λῆτος, ἵνα ἡ ταύτην ἀλιπής καὶ νηλίπος. Similia sunt ἀρίπτος (Vid. Schol. Venet. ad Iliad. i. 565.), ἀελλόπτος (Eustath. ad Iliad. i. l. p. 768, 47. edit. Rom.) Οἰδίπτος, τετραπτος. πούλυπος tamen et πώλυπος secundum Eustath. ad Odys. ε. 432. p. 1541, 22. edit. Rom. (Tom. I. p. 225, 17. edit. Lips.) — βλῶν] πόνον Steph. Byz. Codd. Paris. 1412. et 1413. edit. Ms. Perusian. a Jacob. Gronovio collatum. — 636. Potterus: „Huc respexit Eustathius Commentario in Dionys. Perieg. v. 457. (p. 185, 25. edit. Bernh.) ἄριστοι δὲ σφενδονῶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὥς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. Alii tamen tradunt, harum fundarum unam a collo pendere, altera accinctos fuisse, tertiam manu tenuisse.“

637. τὴν ἐκηβόλον Par. DK. Vit. III. et Ms. Canteri. Quam lectionem licet etiam Meursius ex coniectura proposuerit, intelligentiores tamen poetici sermonis non dubitabant repudiare. Cf. Aesch. Prom. 713. (Well.) ἐκηβόλοις τόξουσιν. — 638. παιδεύσουσι] Sic Par. AEFHJK. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Impressi omnes. παιδεύουσι Par. BCDGL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Frustra Muellerus hanc lectionem, ut aptiorem, defendere studuit. Immo totius loci sensus et concinnitas orationis Futurum flagitant. — γονάς] Par. ACDE FGHIJKL. Vatic. 1307. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Paraph. Vatic. γόνους Par. B. Rehd. et ex Ald. et Basil. I. reliquae Edit. omnes. Hesych. γονάς· τέκνα. Lex. Seguer. p. 186, 25. γονάς· υἱός. γεννήσεις. Si incorrupto aurium iudicio uteris, non dubitabis, utram harum lectionum praefendam existimes. — 639. ψίσεται] ψίσσεται Par. J. ψήσεται Par. GH. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Etym. M. v. ναστός, laudato Lycophronis versu. Suidas: ψῶ, τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψῶσι, ψωμῶσαι. καὶ ψισθεῖεν, ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. Cf. Etym. M. p. 220, 48. et 818, 5. et 48. — 640. κρατήσῃ] κροτήσῃ Par. C. e correctura. — ναστόν] Athen. III. p. 111, c. ναστός ἄριστος ζυμῆτης καλεῖται μέγας, ὥς ἦσαν Πολέμαρχος καὶ Ἀρεμίδωρος· Ἡρακλῆων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Cf. Hesych. v. ναστός. ibique Interpp. Etymol. M. p. 597, 56.

νης κακοπαθήσουσιν οἱ στερούμενοι υἱεῖς Par. A. 639. Οὐδέεις γὰρ αὐτῶν γεύσεται ἄρτον, τροφήν, τῷ στόματι Par. A. ἀπὸ τῶν παίδων γεύσεται τροφήν, ἄρτον ἐν τῷ στόματι Vind. II. φάγῃ, συντρέψῃ Pal. 40. 640. Πρὶν ἢ κατασχεῖ ἄρτον, πλακοῦντα, εὐστόχῳ βολῇ Par. A. πλαστὸν ἄρτον Par. B. κρούσῃ ἄρτον Par. C. κρούσῃ ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης· βολῇ Vind. II.

ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον ὀκοποῦ.
καὶ τοὶ μὲν ἀπτάς ἐμβατήσονται λεπρὰς
Ἰβηροβοσχοὺς ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης,
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμνίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους, 645
Σκωλὸν τε καὶ Τέγυραν Ὀρχηστοῦ θ' ἔδος,

Eustath. ad Odys. φ'. 122. p. 1904, 34. edit. Rom. (Tom. II. p. 254, 5. edit. Lips.) — εὐστόλῳ] εὐστόλῳ Rehdig. — 641. τράφηκος] τραφήκος Vit. III. contra Grammaticorum canonem. Vid. Arcad. de Accent. p. 18, 18. Πᾶν ὄνομα εἰς ἓ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥημα εἴη συντεθειμένον, καὶ μίαν συλλαβὴν φυλάττοι τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιδεικνὺν ὑπάρχει μὴ ἐθνικόν. et p. 19, 3. τὰ εἰς ἡς σύνθετα ἐπιδεικτικὰ βαρύνεται· μύρμηξ, σκώληξ, ἀλώπηξ. Lycophronis locum explicat Etym. M. p. 764, 34. — 642. ἐμβατήσονται] Par. ABCDEFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Paraphr. Vat. et Edit. excepta

Basil. I. omnes. ἐμβατήσονται Rehd. ἐμβατεύσονται Par. HJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. Non deerunt fortasse, quibus haec forma, Tragicis usitata, magis arrideat. At formae Ionicae et meliores libri et ipsius raritas locum in Lycophrone satis vindicant. Legitur etiam apud Nicand. Theriac. v. 147. et 804. Cf. D'Orvill. Vann. crit. cap. X. p. 445. 643. Ἰβηροβοσχοὺς] Par. ACG. Vat. 1307. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Reliquae Edit. omnes vitiose Ἰβηροβόσκους. Vid. Arcad. de Accent. p. 87, 25. τὰ παρὰ τὸ βόσκω [συντεθειμένα] δέονται· ποροβοσκός, ὄβοσκός, χηροβοσκός. — Ταρτησοῦ] Par. ACEGHK. Vatic. 1307. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. et, duabus ultimis exceptis, reliquae omnes. Ταρτησοῦ Par. BDFJL. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Edit. Reich. et Sebast. Vit. Bernh. kardy ad Dionys. Perieg. v. 337. p. 604. — 644. Τεμνίκων] Τεμνίκων Par. A. Τεμνίκων Vind. II. Cf. Steph. Byz. v. Τέμμιξ. Nonn. Dionys. V. 39. — 645. πάγους] πάγας Par. H. Λεοντάρνης θ' ἔδος Par. K. ex sequente veru repetitum. — 646. Τέγυραν] Sic Par. ABCDEFHJKL. Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehdig. et Edit. Ald. et Pott. utrq. Vit. Steph. Byz. h. v. Τέγυρον Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Τέγυρον solus Neap. I. et Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. — Ὀρχηστοῦ] Ὀρχηστοῦ Neap. III. Vind. II. et

641. Νῦν τοῦ ξύλου, ἔπον ὁ ἄρτος ἐκεῖτο· ἔστι δὲ ἡ εὐδεῖα τράφη· σημεῖον τοῦ σκοποῦ κείμενον Par. A. σανίδος Par. C. τράφηξ σανὶς πλατεῖα — κοροῦ Pal. 40.

642. Καὶ οὗτοι μὲν τοὺς αἰγιαλοὺς περιπατήσουσιν — τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης λεπιδώδεις ἢ βεβρωμένας Par. A. οὗτοι — περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένας Vind. II. ἐνδιατρήσουσι — πετρώδεις Pal. 40. 643. Σπανικάς, παρῶσαν πλησίον Ἰβηρίας ἔχουσιν αἱ νῆσοι· νῦν δὲ ἡ Ἰβηρία Σπανία λέγεται· νῆσος πλησίον Ἡρακλείων στηλῶν, Ταρτησσὸς λεγομένη Par. A. νῆσος καὶ πόλις πλησίον τῶν Ἡρα-

κλείων στηλῶν Par. B. νήσου Par. C. Σπανικάς — τῶν Γαδείρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου Vind. II. ἔχουσας πρόβατα πολλὰ — νῆσος καὶ πόλις — διὰ τὸ στενὸν δι' οὗ ἐκπλεῖ εἰς τὸν ὠκεανόν Pal. 40.

644. Πόλεως Βοιωτίας — ἡ τροφὸς — τῶν Βοιωτῶν πρόμαχοι Par. A.

645. Τὴν νῦν Ταναγραν καλουμένην πόλιν Βοιωτίας, καὶ Ποιμανθρίαν — πόλεως Βοιωτίας ὄχθους, κρημνοῦς Par. A. ζητοῦντες — τοὺς τόπους Vind. II. Ταναγραν — ἔδοχας Par. C.

646. Πόλις Βοιωτίας — πόλεως Βοιωτίας τὸ ἑδαφος Par. A. ἱεροὶ Ἰσσειδῶνος Vind. II.

καὶ χεῦμα θερμώδοντος Ὑψάρου 3' ὕδαρ.
 Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυτικὰς πλάκας,
 στενὴν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ,
 καὶ μισόδηρος ναυτιλοφθόρους σκοπὰς, 650
 τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χειρῶν Μηκιστῶν
 τοῦ στερφοπέπλου Σκαπιανέως Βοαγίδα,

Pal. 40. cum glossa Ποσειδῶνος. — 647. θερμώδοντος] θερμώδοντος
 Par. C. Pro Ὑψάρου 3' ὕδαρ etiam h. l. in Par. K. e priori versu
 repetitum est Ὅχησιτου 3' ἔδος. — 648. Λιβυτικὰς] Λυβιστικὰς Par.
 G. Vind. IV. Vit. II. Ciz. Λυβικὰς Vit. III. Λιβυστικὰς Par. C. Λιβυκὰς

Par. H. Λιβυκὰς Par. K. — 649. Τυρσηνικοῦ] Τυρσηνικοῦ Par. J.
 650. ναυτιλοφθόρους] ναυτιλοφθόρους Par. AF. ναυτιλοφθόρου Par. J.
 651. χειρῶν] χειρῶν Par. L. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. 1. et

Steph. χειρὸς Par. DEGJ. Vind. II, IV. Vit. II. III. χειρὸς Par. K.
 652. στερφοπέπλου] Herculis, quem infra v. 1347. dicunt στέρφος
 ἐγγλαινούμενον, leonina pelle chlamydatum. Hesychius et Lex. Seguer.
 p. 371, 32. στέρφος. δέρμα. βύρσα. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1348.
 στέρφεισιν αλγείοις· τοὺς δέρμασιν, ἐνθεν καὶ στερφώσιν. Ἴβυκος δὲ στερ-
 φωτῆρα στρατὸν εἰρηκε τὸν ἐχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ
 αἰετοὺς γράφειν μελάνοστερφῶν γένος, οὐχ ὡς τινες, μελάνοστερ-
 ῶν, οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.
 ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται. Etym. M. p. 726, 22 sq. στέρφος·
 ἔστιν ἔρφος (corrige ἔρφος. Vid. Nicandr. Ther. 376. Alex. 248. 343.)
 καὶ στέρφος — καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος,
 ᾧ ἐχρήτο ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ Σκαπιανέως, διότι ἔσκαψε τὰς
 κόρυς τῶν Ἀργείων βῶων· Βουγαῖδας δέ, (corr. Βουαγίδας) διὰ τὰς
 Γηρυόνου βούς. Ἀνκόφρων. Schol. ad Nicandr. Alex. v. 248. ἔρφος δὲ
 τὸ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἴωνες στέρφος λέγουσι· διὸ καὶ στερφώσαι λέγομεν ἐν
 τῇ συνηθείᾳ. ubi valde dubitandum est, an recte Schneiderus ἔρφος
 et τερφώσαι ediderit; licet illud apud ipsum Nicandrum Ther. 323. in-

647. Τὸ θεῖδρον καὶ νῆμα τῶν ἑτέρων λέοντος, ἄλλην κυνός, καὶ
 ποταμῶν τῆς Βοιωτίας Par. A. τῆς ἄλλης Γοργόνης, καὶ ἑτέρων φαλα-
 νγῆς, καὶ ἐχην ἀνθρώπου· σκοπὰς

648. Τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν·
 ἔστι δὲ ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ·
 τὴν Λιβύην λέγει Par. A. ἥγουν τοὺς
 πλανηθέντας Par. C. ὅπως τοὺς
 περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα — ὄνομα θαλάσ-
 σης ἐν Λιβύῃ· περιφραστικῶς τὴν
 Λιβύην Vind. II. 649. Καὶ τὴν
 στενὴν τοῦ πορθμοῦ συνδρομὴν·
 πορθμὸς δὲ ἔστι ἡ μεταξὺ δύο
 γαιῶν θαλάσσης· τοῦ Τυρσηνικοῦ
 Par. A. ἡ μεταξὺ δύο θαλασσῶν γῆ
 πορθμὸς καλεῖται Par. B. πελάγους
 Par. C. διδοῖν· πορθμὸς οὗτος μέ-
 σον κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ Τυρ-
 σηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λίγον-
 τος, τοῦ δὲ ἀρχομένου Pal. 40.

650. Τῆς Σκύλλης· φασὶ τὴν Σκύλ-
 λαν ἐξ κεφαλῆς ἔχειν, μίαν ἀμψῆς,

ἑτέραν λέοντος, ἄλλην κυνός, καὶ
 ἄλλην Γοργόνης, καὶ ἑτέραν φαλα-
 νγῆς, καὶ ἐχην ἀνθρώπου· σκοπὰς
 δέ, τοὺς σκοπέλους· Ὀμηρος· αὐ-
 τοῦ τ' ἐχθρὰς σκοπέλων περὶ
 μαίμωσας (Odys. μ'. 95.) Par. A.
 ναυτοφθόρους Par. B. νηοφθόρους,
 τὰς συντριβούσας τὰς νῆας — ἐξο-
 χὰς, ἀκρωτήρια Par. C. τὰς φθα-
 ρικὰς τῶν ναυτῶν ἐσχάρas Pal. 40.

651. Τῆς πρότερον τεθνηκυίας ἐκ
 τῶν χειρῶν Ἡρακλέους Par. A. Ἡρα-
 κλέους· οὕτω γὰρ τιμάται παρὰ
 Ἡλείους Par. C. 652. Τοῦ δερμα-
 τοφόρου Ἡρακλέους, τοῦ ἐχοντος
 πέπλον· στέρφος δὲ ἡ τοῦ λέον-
 τος δορά· ἐπίδειται καὶ ἐπώνυμο Ἡρα-
 κλέους· Σκαπιανέως καὶ Βοαγίδας εὐ-
 δέχεται Par. A. λεοντὴν ἐκτεθμένου·
 στέρφος γὰρ τοῦ λέοντος δέρμα· ἡ
 λεοντοπέπλου — τοῦ σκάφαντος τῆν

ἀρπυιογούνων κλώμακας τ' ἀηδόνων
πλαγχθέντας, ὠμόσιστα δαιταλωμένους,
προπαντας ἄδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,
λάβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
ἓνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
δελφινόσημον, κλώπα Φοινίκης θεᾶς.
ὃς ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
κάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον

655

660

veniat. — Βουγίδα] Βουγίδα Rehd. Infra v. 1346. eadem de causa
βοηλάτης dicitur Hercules. — 653. ἀρπυιογούνων] ἀρπυιογούνων Par.
AB. et Edit. Steph. — κλώμακας] κλώμακας Par. GK. Vind. IV. Vit.
III. Hunc locum tetigit Eustathius ad Iliad. β. 729. p. 330, 36. edit.
Rom. (Tom. I. p. 268, 8. ed. Lips.) καὶ ὅρα ὅτι τὸ κλωμαζόν ἐπὶ ὄχ-
ρου τίθεται τόπου, ἐν ᾧ εἰσι κλώμακες, ὁποῖον καὶ ὁ Δυκόφρων μέμνη-
ται, ὃ ἔστι τόποι ἢ λόφοι κατὰ τοὺς παλαιούς ὑψηλοί. — 654. πλαγχθέν-
τας] πλαγχθέντας Par. H. Vind. IV. (in quo tamen γ rubro colore inser-
tum est) et Pal. 40. — δαιταλωμένους] δαιταλωμένους Par. G. Vind.
IV. Vit. III. quam lectionem ex quinque inferioris notae Codicibus in
textum recepit Sebastianus. At vulgata minime est sollicitanda.

655. πανδοκεὺς] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 307. et Blomfield.
Gloss. ad Aeschyl. Sept. 858. p. 158. edit. Lips. — ἀγρεύσεται] ἀγρεύ-
ται Par. DK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 657. γέλων] γέλον Par. AL.

et Ciz. φίλων Par. CH. Vind. II. φίλων Vit. I. II. et Rehd.

658. δελφινόσημον] Vid. Plut. de Terrestr. et Aquat. p. 985. b. et
Tzet. ad h. l. — 660. κρεωφάγῳ] Par. BL. Neap. III. Vat. 1307.
Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I.
omnes. κρεωφάγῳ Par. A. κρεωφάγῳ Par. CDEFK. Vind. II. Vit. II.

κόπον τοῦ Ἀγγέλου. — τοῦ ἄξαντος. Pal. 40. 656. Παντοίαις βλάβαις
τὰς Ἡρακλέους βοῦς Par. C. τοῦ ἀνά- καὶ τιμωρίας ἐσπαραγμένους Par. A.
γνικτος ἐπὶ ταύταις τῶν βοῶν Vind. βλάβαις, τιμωρίας ἐλκομένους Vind.
II. 653. Ὀρνιθογούνων, ἐπεὶ τὰ II. πνύθονοις συντετριμμένους Pal. 40.
κατὰ μέρος ὀρνίθους εἶχον, τῶν Σει- 657. Ἐνα ἐκ τῶν φθαρέντων ἀγγε-
ρήνων — ἀρπυια, ὄρνις — τοὺς ὑψη- λον καταλιπὼν ἐκ τῶν φίλων Par. A.
λοὺς τόπους Par. A. ἀκρωτήρια, κρε- τὸν Ὀδυσσεᾶ — ὁ ἄδης Vind. II.
χεῖς τόπους — διὰ τὸ θελτικόν Par. 658. Ἰδὼν Ὀδυσσεᾶ ἐκλεῖπεν γὰρ.
C. ὀρνιθογούνων. λέγει περὶ Σειρή- τὸ Παλλὰδιον τῆς Ἀθηνᾶς ἅμα τοῦ
νων — καὶ τραχεῖς τόπους — τῶν Σει- κλισμοῦ. Φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ
ρήνων, διὰ τὸ θελτικόν Vind. II. ἐν Κορίνθῳ. Par. A. κλέπτην, ἤγον
τὸν κλέψαντα τὸ Παλλὰδιον τῆς Ἀθην-
654. Πλαγχθέντας, ἀποτραυσθέν- νᾶς. Par. C. ἤγοντι τὸν Ὀδυσσεᾶ, τὸν
τας — ὁμοῦς ὅπῃ τοῦ Κυκλωπὸς ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφίνος σημεῖον
ἐσθιομένους Par. A. ἢ διὰ τὴν ἰχθυο- ἔχοντα, τὸν κλέψαντα. τὸ εἰδωλόν
φαγίαν, ἢ διὰ τὸ τὰς ἡλίω βούς, ἢ τοῦ Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ τιμωρένης
ὁμοῦς ἐσθιομένους παρὰ τοῦ Κυ- Vind. II.
κλωπὸς Par. B. ὁμοῦ σῖτα, ἤγον
βρωματα, τρεφομένους Par. C. πλα-
χνθέντας — ὁμοῦ ἐσθιοντες, τοὺς
ἰχθύας ἐσθιοντας, ἢ ἐσθιομένους
Vind. II.

655. θηρεύσει, ἐντὶ
τοῦ, ἀγρεύσει Par. A. ὄλους — πάν-
τας δεχομένος, λάβη, ὑποδέχεται
Par. C. ὁ πανδοχὸς ὑποδέχεται Vind.
II. κατὰ παραλήρη δλους — λάβη

660. Νῦν τοῦ Κυκλωπὸς — οἶνον —
τῷ Κύκλωπι ἐκπωμα, κύλιξ, σκάφη,
ποτήριον, δέπας Par. A. ἄδων —

χεροὶ προτείνων, τοῦ πιδόρπιον ποτόν.
ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων.
τοῦ Κηραμύντου Πευκέως Παλαίμονος,
οἱ πάντα θρανύξαντες εὐτόρην σκάφει,

Neap. I. II. et Edit. Basil. I. κρεασράων Par. H. κρεωςράων Par. J. et Ciz. κρεασμένω Par. G. Vind. IV. et Vit. III. Trias Codd. corruptissimā. Vulgatae lectioni et meliores Codd. favent, et Grammaticorum non spernenda auctoritas. Vid. Theodos. Alexandr. Gram. edit. Goettling. p. 68, 12. τὰ δὲ παρὰ τὸ κρέας συγκείμενα διὰ τοῦ ὧ μεγάλου γραφονται, οἷον πολυχρέως· ὁμοίως καὶ τὰ ἐν μέσῳ ἔχοντα τὸ ω, οἷον κρεωφρέως, κρεωπώλης, κρεωδαισία καὶ τὰ ὅμοια. Etym. M. p. 230, 38. Cf. Lobeck. Parerg. ad Phrynich. p. 693. sqq. Alterius autem lectionis inventoribus fortasse ansam praeiit simillimae vocis κρέας in compositione dissimulata: κεροβόλος κεραιβόλος, κεροφόρος κεραιφόρος, quod ultimum etiam apud Lycophronem legitur v. 1238. Comp. γεραεφόρος, σελαεφόρος et similia. — 661. χεροί] Cf. supr. ad v. 577.

662. ἐπόψεται] ἐπ' ὄψεται Vit. I. et Ciz. δὲ omissum est in Par. H.

663. Κηραμύντου] κηραμύντου Par. H. κηραμίντου Par. L. Vind. IV. Explicat Etymologus p. 511, 27. et Tzetzes, antiqua in Lycophronem ὑπομνήματα compilantes: Κηρ οὖν, ὁ θάνατος. καὶ Κηραμύντης, ὁ Ἡρακλῆς ὁ τὰς Κήρας διώκων· Ἀλεξιάκος γὰρ. Παλαίμων δὲ αὐτός, διὰ τὸ παλαιῶσαι αὐτὸν τῷ Διὶ. Πευκὴς δὲ ἐν Ἀδῶνι τιμάται. Eustath. ad Iliad. δ'. 11. p. 439, 39. edit. Rom. (Tom. I. p. 353, 4. edit. Lips.) Τὸ δὲ, καὶ αὐτοῦ Κήρας ἀμύνει, διασαφητικὸν ἐστὶ τοῦ παρεμβλῶντος. ἐνθυμητέον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ Κήρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης ὑστερον συντέθειται, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἀλεξιάκῳ, ἵνα, ὡς ἐκ τοῦ ἀμύνειν ἀπλοῦ ὁ Ἀμύντας τὸ κύριον, οὕτως εἴη ἐκ τοῦ Κήρας ἀμύνειν ὁ Κηραμύντης, ὃν Ζοφοκλῆς ἀλεξίμορον εἶποι ἄν. Et ad Odys. δ'. 159. p. 1490, 11. edit. Rom. (Tom. I. p. 157, 10. edit. Lips.) ubi miraberis manifestissimum vitium in κηραμύντης a nuperrimo editore Lipsiensi non sublatum esse. — Πευκέως] Πευκέας Par. A. — 664. πάντα — σκάφει] Canterus ad θρανύξ.: „Ulyssem videlicet cum sociis et navibus. Qui σκάφη mavult, is εὐτόρην quoque in εὐτόρην mutat, atque ita vertat: qui rotundas omnes contenebat naves. Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Aléxidis et Antiphanis comicorum testimoniis, quae in Athenaeo leguntur, nititur.“ Quae haec sint testimonia; tanto diligentius quaesivi, quanto impensius mirabar, etiam Iosephum Scaligerum, hominem acutissimum atque alienae auctoritatis impatientem, eandem sibi admitteandam statuuisse interpretationem. Vertit enim: Qui rutilo adunco runcinantes omnia. At, totam illam ingentem apud Athenaeum fragmentorum silvam anxie perlustrans, plane nihil inveni. Et quid tandem hoc est, Laestrygones, populum quem scimus tam immanem fuisse, ut humana carne vesceretur, ligonibus

κρεατόμω Par. C. τοῦ Κύκλωπος — ἀμύνει, οἷον — τὸν ἄσπον· ποτήριον Vind. II. 662. Χάροι (sic) ταῖς χεροὶ προτείνων, τὸ ἐπὶ τῷ δειπνῷ, ἢ μετὰ τὸ δειπνῶν ποτόν Par. A. δούς μετὰ τὸ δειπνῶν πῶμα Par. C. ἐπὶ τοῦ μεσημέριος Pal. 40.

662. Τὸς Λαιστρυγόντας λέγει, οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσεν· τοὺς ὑπολόγους θάσσειται Par. A. ὁ Ὀδυσσεύς, ἤγουν τοὺς ὑπολόγους τῶν Λαιστρυ-

γόνων Par. C. 663. Τὰ τρία ἐπώνυμα Ἡρακλέους Par. A. Ἡρακλέους τοῦ τὰς Κήρας διώκοντος — ἐν Ἀδῶνι τοῖς ὁ Ἡρακλῆς Πευκὴς τιμάται· Ἡρακλέους τοῦ παλαιῶσαντος τὸν Δία Par. C. ἐπὶ τῷ Ἡρακλέῳ, τοῦ πικροῦ Ἡρακλέος· ἐν Ἀδῶνι γὰρ οὕτω τιμάται Vind. II. Ἀλεξιάκου, πικροῦ — τοῦ Ἀλός Pal. 40.

664. Οἱ τὰ πάντα συντρίβαντες τῷ περιφερῶι ἑμὲν τῶν Λαι-

armatos ad mare descendissae, ut Ulyssem sociosque eius conciderent, immo etiam naves conquassarent? Ligonibus? Credo, quod ferissimi homines hac rustica suppellectili, quam casu videntur invenisse, ad nihil aliud quam ad caedendos homines diffringendasque naves uti cernerent. At quali tandem rutro? Rotundo; sive, si verbum premere malis, bene ternato et ad circum artificiosae conformato. Quod quid et quale sit, plane nescio; neque credo quemquam de tali instrumento unquam vel fando audivisse. Sensit hoc, ut par erat, Iosephus Scaliger, aduncum nobis rutrum pro rotundo furtim subministrans; sensisse videtur etiam Canterus, cum speciosam sane coniecturam; *εὐτορνα γὰρ ἡ, rotundas scilicet naves, lectoribus propinaret*. Ubi tamen magnopere vereor, ne doctissimo homini notissimae illae *στρογγύλαι νῆες*, quas bellicis navibus, cum rostris carerent, aliquanto breviores et latiores fuisse e Thucydidis Scholiasta scimus, ita fraudi fuerint, ut etiam bene tornatas et orbiculatas naves cogitare. Nam quod apud Homerum *Odys. ε. 249*. legimus, *ὅσων τις τ' ἔδαμος νῆος τορνώσεται ἀνὴρ φορτίδος εὐρέης*, id quivis intelligit de paullo capaciiori navis alveo dictum esse, qui non in longitudinem porrigendus, sed in latitudinem ad aliquam certe rotunditatis speciem fabricandus esset, ita ut recte explicuerit Eustathius p. 1533, 8. edit. Rom. (T. I. p. 212. edit. Lips.) *τὸ δὲ τορνώσεται ἀντὶ τοῦ, περιγράφει, μᾶλλον μὲν οὖν κατασκευάσει τορνοειδὲς ἦτοι στρογγύλον, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἰδίως λεγόμενας μικρὰς νῆας*. Adiectivum autem *εὐτορνον*, cum in tali compositione vis particulae *εὐ* minime negligenda sit, videtur id significare, quod est ita tornatum, ut ad perfectae et circinatae rotunditatis speciem proxime accedat. Vid. Eurip. *Troad. 1204*. (Seidl.) Iam intelligis, erudite Lector, illa rotunda *Laestrygonum* ferraamenta pariter, atque haec orbiculata *Ulysis* navigia, ita esse comparata, ut alterum plane absurdum sit, alterum autem ab absurdo non nisi pertenui sit discrimine separatum. Nunc vide mihi librorum lectiones. *σκάφη* Par. BDEFGHJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II.

Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. *σκάφη* Par. Cl. *σκάφη* Par. A. Ciz. et Edit. Basil. I. et Sebast. *σκάφη* Paraph. Vatic. *εὐτόρνον* autem libri omnes exhibent praeter unum solum, sed summae auctoritatis librum, Par. A., in quo distincte scriptum est, *ἐς τόρνον*. Quod per se licet vitiosum sit, ad genuinam tamen lectionem fortasse propius accedit, quam id, in quo nemo adhuc vitii quiddam subodoratus est, adiectivum *εὐτορνος*. Sed de hoc statim videbimus. Nunc autem audiamus Isaacium Tætzem, quem manifestum est utrumque, *σκάφη* et *σκάφει*, in antiquis exemplaribus invenisse: *οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσεὺς θραυρίζαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῇ εὐτόρῳ καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμέν' ἢ κατὰ τοὺς μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσεὺς, θραυρίζαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῇ εὐτόρῳ καὶ περιφερῇ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων* περιφερὴς γὰρ ἐστὶ δίσκην σκάφους. Fluctuat, ut vides, inter utramque lectionem, ita quidem, ut aut, quod equidem verissimum esse existimo, *πάντα σκάφη* (cf. *Odys. x. 132*.) coniungat, aut *εὐτόρῳ σκάφει* in orbiculari portu (Cf. *Odys. I. l. 87—90*.) exponat, hiulcam utrobique orationem Scholiastarum more consarcinans. Ligonem autem non desideravit, licet ad mirabilia excogitanda alioquin promptissimus; sensisse enim videtur, hic ante omnia dictu opus esse, *quid* confregerint *Laestrygonες*, et *ubi* hoc facinus commiserint; non autem quod id instrumento perfecerint. Inter asperrima enim mala hoc acerbissimum *Ulyssi* accidisse, ut tot simul naves cum sociis apud *Lae-*

στρυγόνων οὕτως καλούμεν Par. A. *σεὺς συντρίψαντες, καὶ περιφερῇ τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσεὺς* Par. C. *οἱ λιμένι* Vind. II. *Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσ-*

σχοίνῳ κακὴν τρήσουσι κείτρειαν ἄγρην.
 ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
 τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
 ποῖα Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;

665

strygones perierint, quis est, qui non videat? Quod autem poeta non satis quidem accurate πάντα σκάπη dixerit, id noli impugnare; satis enim ex sequentibus liquet, ipsum Ulysssem cum una navicula ex tanta sociorum strage salvum evasisse. Praeterea sententiae meae hoc accedit, quod vox σκάπη, quae quodvis cavum, humana arte atque opera sive fodiendo sive fingendo effectum, denotare solet, non poterit nisi violenta quadam translatione h. l. de sinu Caietano dictum videri. Nunc autem superest adiectivum illud εὐτόργῳ, nudum ac insolens, et nisi tales machinas admoveas, quales Tzetzae cerebellum excogitavit, plane intolerabile. Requiritur enim substantivum. De quo cum cogitarem, animum advertens ad illam varietatem Cod. Par. A. ἐς τόργῳ, pergratum mihi fecit G. H. Schaeferus, vir summus, quod coniecturam suam, ἐν τόργῳ, in circulo sive circuitu portus, amiceissime mecum communicaret. Addidit etiam Eustathii verba ad Dionys. Perieg. v. 157. p. 115, 30. edit. Bernh. σημειῶσαι δὲ διὰ τὸ λοιπὸν τόξῳ τὸν Εὐξείνιον περιφράζων οὕτω φησί, τόργῳ εἰδόμενον περιηγέος ἡμῶν τόξου. λέγει δὲ τόργον μὲν τὸ τορνοειδές· ὥσπερ Λυκάφρων στιρόβιον τὸ στιροβιλοειδές. De quo Dionysii loco nos alia occasione accuratius dicemus. Et in hac egregia doctissimi viri emendatione, qua omnes loci difficultates expediuntur, ita mihi acquiescendum existimo, ut lectoribus dispendium relinquam, prudentiamne an verecundiam appellare velint, quod eam in annotatione potius quam in ipso textu exhibuerim.

665. σχοίνῳ σχοίνον Vit. I. σχοῖνον Ciz. — κείτρειαν] κείτραλον Par. A. Cf. Eustath. ad Odys. x. 124. p. 1651, 13. edit. Rom. (Tom. II. p. 372, 6. edit. Lips.) — ἄγρην] ἄγρην Par. L. — 666. ἄλλος δ' ἄλλῳ Vind. II. vitiose. — μόχθος ἄθλιος μενεῖ] Iterum miratur Reichardus, quod nemini editorum adhuc in mentem venerit, lenissima mutatione corrigere ἄθλιον μενεῖ. Quod si quid commendationis habet, hoc certe in eo est, quod tali epitheto Ulysses fera semper soleat insigniri. At minime necessarium est; rectissime enim dicitur μόχθος ἄθλιος, calamitas aerumnis plena. Sic apud Euripidem legitur Helen. 483. (Dind.) συμφορὰς ἄθλιας coll. v. 1164. (Dind.) Orest. 352. (Pars.) ἄθλιας κακοῖς, quod idem restituendum esse in Phoeniss. v. 1653. rectissime movuit Schaeferus ad Orest. l. l. ἄθλιας ὁδόν Ion. 1241. (Herm.) At quis est, qui in re notissima exempla desideret? — 667. αἰεὶ] αἰεὶ Pal. 40. — πλεῖον] πλείστον Par. GHJ. Vind. IV. Vit. III. πλείων Par. L. et Vind. II. Vid. Aristoph. Eccles. 1131. τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος; ibiq. Brunek. De comparativis ita consociatis cf. Bernhardt Doctr. syntax. gr. p. 434. De superlativis eadem ratione iunctis cf. Porson. ad Hecub. 618. p. 47. edit. Lips. — 668. ποῖα] Qualis, quam atrox

665. Εἶδος φητοῦ, ὃ φησὶται ἐν τοῖς ἔλεον, ἢ σχοῖνος· κακὴν περονήσουσιν, ἢ τρυπήσουσιν· κείτρατος εἶδος ἰχθύος· τὴν ἄγρην τῶν κείτραλον· ἔστιν δὲ ποῖος ἰχθύς Par. A. ὥσπερ βρούλη — ἢ γόμφων ἢ κειφαίων (sic) Par. C. βρούλη τρυπήσουσι ἰχθύων δίκην γόμφων Vind. II. γομφαρίων· γόμφοις εἰκάξει τοὺς Ὀδυσσεὺς φίλους, καὶ γὰρ οὗτοι

ἐβρώθησαν παρὰ τῶν Λαιστργόνων, ὡς γόμποι παρὰ τῶν ἑλέων Pal. 40.

666. Ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος κόπος ἄθλιος μενεῖ Par. A. κόπος ὀλεθριώτερος τῆς παρελθούσης (συμφορᾶς) ἐστὶ Vind. II.

667. Τοῦ προτέρου αἰεὶ κατὰ πολὺ ὀλεθριώτερος ἢ κακώτερος Par. A. ὀλεθριώτερος, χαλεπώτερος Vind. II.

668. Ἢ ἐν ὕδασι γινομένη εἰλεῖ —

ποία δ' Ἐριννύς, μιξοπάρθενος κύων;
τίς οὐκ ἀηδῶν στείρα Κενταυροκτόνος, 670
Αἰτωλὶς ἢ Κουρήτις αἰόλαρ μέλει
πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐξόφεται
δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι 675

atque crudelis. — 669. Ἐριννύς] Ἐρινύς Par. A. et Vind. II. — μιξοπάρθενος] semivirgo. Sic appellatur Sphinx apud Euripidē *Phoen.* 1037. (Pors.) et Echidna apud Herodotum IV. 9. — 670. τίς οὐκ ἀηδῶν] *Eustath.* ad *Iliad.* v. 1. p. 9, 16. edit. Rom. (Tom. I. p. 9, 2. edit. Lips.) καὶ ἡ ἀηδῶν δὲ ἐκ τοῦ ἀεῖδεν παρετυμολογείται τροπῇ. φασὶν, Ἀλοκή τῆς εἰ δυσθόγγου εἰς ἦ. διὸ καὶ Σειρήνας, ὡς καλὸν αἰεδοῦσας, ἀηδόνας ὁ Λυκόφρων ἐκάλεσε. Hunc versum memoriter laudans Photius in *Biblioth.* p. 151. b. 32. edit. Bekk. scripsit ποία δ' ἀηδῶν. Quod Muel-lerus a Thryllitschio accipiens addidit: „non displiceret ποία δ' si metrum admitteret.“ Quid de tali iudice iudicabis, erudite Lector?

671. ἡ Κουρήτις] ἡ Κουρήτις Vit. I. et Ciz. — 672. ἀκμήνους βορᾶς] *Iliad.* τ. 163. ἀκμήνος στίχοι. De etymologia et accentu huius vocis vld. Etym. M. p. 49, 37. Cf. Schol. ad *Iliad.* I. 1. et *Eustath.* ad *Odyss.* ψ. 191. p. 1944, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 303, 22. edit. Lips.) ἀκμή-νος δὲ νῦν ὀξύνεται· φασὶ γὰρ ὅτι Ἀρίσταρχος ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ τοῦ θάμνος ἀκμήνος, ὃ ἐστὶν ἀκμὴν ἔχων τοῦ νεᾶναι, ὠξύνοντες· ἐν δὲ Ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ θηλοῦντος νῆστιν ἐβαρυτόνησεν· ἕτεροι δὲ, φασί, καὶ τὰ δύο προπαρωξύνοντες. Lectionem ἀκμήνου βορᾶς habent Par. AE. et Vind. II. et agnoscit etiam Paraphr. Vaticana. — 673. ἐξόφεται] ἐπό-

φεται Par. B. Rehd. et Basil. I. — 674. ἀλφίτῳ] ἀλφίτης (sic) Par. H. ἀλφίτα Vind. II. — 675. κῆρα] κῆραν Par. E. omisso καί.

οὐκ εὐαχρηθῆ, οὐ γέυσεται τεθνεώ-
των Par. A. ὕδατος ἀναρρόφισθαις —
φάγῃ Par. C. ὕδατος ἀναρρόφισθαις·
ἡ ἐν ὕδασι γενομένη ἔλασις — γεύ-
σεται, ἥτοι τῶν Ἑλλήνων Vind. II.

669. Ποία δὲ δαίμων τιμωρητικῇ,
ἡ Σκόλλα· τὸ γὰρ ἡμῖν εἶχεν ἀν-
θρώπου, τὸ δὲ ἡμῖν κυνὸς καὶ θη-
ρίων Par. A. τιμωρητικῇ, ἡ Σκύ-
λα· τὸ γὰρ ἡμῖν εἶχεν ἀνθρώπου,
καὶ τὰ λοιπὰ διαφόρων θηρίων
Par. B. ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου·
φασὶ γὰρ ὅτι πρόσωπον ἀνθρώπου
εἶχεν ἡ Σκύλλα Vind. II.

670. Τὰς Σειρήνας λέγει, διὰ τὸ
παρθένας αὐτὰς εἶναι — ἐπειδὴ ὑπ'
αὐτῶν ὄλοντο οἱ Κένταυροι Par. A.
Ποία Σειρήν, διὰ τὸ θελκτικὸν· αἱ
Σειρήνες θυγατέρες Ἀχελώου τοῦ πο-
ταμοῦ καὶ Τερψιχόρης· παρθένας,
ἡ πτείνασα πρὸς Κένταυρους Par. C.

671. Τὰς Μούσας λέγει, ἐξ ὧν
ἐγένοντο — ποικίλῃ καὶ ὀλεθρίῃ —

ὠδῇ Par. A. ποικίλῃ τραγωδίᾳ
Par. B. Ἀχελώου θυγάτηρ, Ἀκαρ-
νανίς — ἐν ποικίλῃ τραγωδίᾳ Vind. II.

672. Πείσει τὰς σάρκας τακῆναι
ἀγεύστους τροφῆς Par. A. δαμάσθη-
ναι — τῆς ἰσχυρᾶς, ἀγεύστου τροφῆς
Vind. II. ἀγεύστους τροφῆς Par. 40.

673. Τὴν θηρία τοὺς ἀνθρώπους
μεταποιήσασαν, Κίρκην λέγει, σὺ
θεάσεται Par. A. τὴν Κίρκην λέγει
μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς
θηρὰς Vind. II. 674. Τὴν δρά-
καιναν ἐνταράσσουσιν, μωγνύουσιν
τῷ ἀλευρῷ, ἡ τῇ βρωσί, τὰ ποικί-
λα φάρμακα Par. A. et B. διὰ τὸ
ἄγριον, ἡ διὰ τὸ ὀξυδερεκές Par. C.
τὴν Κίρκην λέγει διὰ τὸ ἄγριον·
μωγνύουσιν, ταράσσουσιν τῷ ἀλευ-
ρῷ φάρμακα μαγικά Vind. II.

675. Καὶ μοῖραν, τὴν μεταμορ-
φοῦσαν εἰς θηρία τοὺς ἀνθρώπους,
Κίρκην· κνωπὲς γὰρ τὰ θηρία· οἱ
δὲ δυστυχεῖς Par. A. θηριόμορφον

στένοντες ἄτας ἐν σφυροῖσι φορβάδες
 γίγαρτα χιλῶ συμμεμιγμένα τρυγδς
 καὶ στέμφυλα βρύξουσιν. ἀλλὰ νιν βλάβης
 μῶλυ σαώσει ῥίξα καὶ Κτάρος φανείς

677. χιλῶ συμμεμιγμένα] χυλῶ Vit. I. et Ciz. μεμιγμένα Par. GK. Vind. IV. Vit. III. in quo tamen alia manus addidit συν.

678. στέμφυλα] Vid. Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Lobeck. ad Phrynich. p. 405. Photius Lex. h. v. στέμφυλον τὸ ἐκδύμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν, οἷς ἀντὶ ὀνύων ἐχρῶντο. cuius glossae partem praebet etiam Lex. Seguer. p. 370, 8. — βρύξουσιν] Sic Par. AEGHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast.

βρύξουσιν Par. C. βρώξουσιν Par. BDF. Rehdig. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae deinceps praeter novissimam omnes. Nostra lectio nemini non huic loco aptissima videbitur, qui sciat, verbum βρύκειν proprie de foedo dentium stridore dici, quo voracissimae bestiae pastum manducare solent; unde translatum est ad hominum ingluviem. Hesych. h. v. βρύκειν, λάβρως ἐσθτείν· ἀπὸ τοῦ τρέχειν τοὺς ὀδόντας· οἱ δὲ μασσάσθαι. Eustath. ad Odys. I. 163. p. 1859, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 195, 38. edit. Lips.) ἐν οἷς ὄρα τὸ βρύκειν, ἥγουν τραχέως μετὰ ποιῶντος ἥχου ἐσθίων, οὗ χρήσις ἐν τοῖς τοῦ κομιζοῦ ὄρνισιν [v. 26. coll. Lysistr. 301. 367. Pac. 1315. (Dind.)] ἔθεν καὶ παραβρύχων λήγρου τινὸς ἐπὶθετον. Cf. Etym. M. p. 216, 14 — 17. Phrygicā. Appar. Sophist. p. 30, 28. et VV. DD. ad Moerin p. 99 sqq. et ad Thom. Mag. p. 172. edit. Bern. — 679. μῶλυ] μῶλος Par. A. Ultima huius vocis corripitur apud Homerum Odys. x. 305. quod non impedit Grammaticos, quoniam hoc nomen a μωλύειν sive μωλύειν, media syllaba producta, deducere. Vid. Etym. M. p. 592, 42. Apollon. Lex. Hom. v. μῶλυ. Photius Lex. μῶλυ· ἀντιπάθιον, ἢ βοτάνη ἀλεξισαύματος, ἥτοι πηγυρον ἄγριον. Eandem glossam habet Lex. Seguer. p. 305, 21. aliter tamen scriptam ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη, quod fortasse non pauci mirati sunt, quod non mutaverim. Equidem autem pervellem utique, me in edendo illo antiquissimo Codice nihil omnino mutandum censuisse, ita ut manus accuratissimi scribae ubique vel in manifestissimis vitiiis, in orthographia, inque accentibus ponendis, diligentissimis servata esset. Quod nunc magnopere doleo, quod non fecerim. Verebar enim, ne in reprehensionem eorum incurrerem, qui, si quid tale relictum vident, quod vitiosum esse vel pueri statim intelligunt, id negligentiae aut fortasse etiam imperitiae editoris malint, quam certo cuidam consilio tribuere; non illi reputantes, se suo fortasse graviolem, quam editoris iudicio

Par. B. οἱ κακοθάνατοι Par. C. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγκυκῶσαν· μοῖραν θηριόμορφον Vind. II. 676. Στενάζοντες τὰς βλάβας, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις Par. A. χοιρομάνδραις Par. C. βλάβας — ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις — χοῖροι, λεῖποι τὸ ὡς Vind. II. μινδρῶις Pal. 40. 677. Τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ βοτῶν ἐνδοθεν ὄντα σπέρματα, ὅθεν καὶ ἀγέγαρτον τὸ μὴ ἔχον ἐνδοθεν τὸ σπέρμα, ἀλλὰ διόλου λείον. — τῇ ἐκ σέτου τροφῇ συμμεμιγμένα, τῆς ὑποστάθμης τοῦ οἴνου Par. A. πυρῆνας — τροφῇ Par. C. τῆς σταφυλῆς τὰ ἀπο-

πίσματα τροφῇ — νέον οἶνον τὴν τρυγίαν Vind. II. ἀλεύρω — σταφυλῆς Pal. 40. 678. Καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν λέπυρα, ἅπερ φασὶ τρεῖς πούρα, φέρονται· ἀλλ' αὐτὸν τῆς βλάβης Par. A. δέρματα σταφυλῶν φέγωναι Par. C. τὰ ἐξ τῶν σταφυλῶν δέρματα φέγωναι — τὸν Ὀδυσσεά, ἥτοι τοῦ μὴ γενέσθαι χοῖρον Vind. II. τρεῖς πούρα Pal. 40.

679. Βοτάνη τις ἡ μῶλος, (sic) ἥσινος ἢ ῥίξα σώσει· καὶ ὁ Ἐρμῆς, ἐπιθετικῶς· σημαίνει δὲ καὶ θερμόν — φανείς Par. A. σώσει — ἐφερευνητικῶς, ἥγουν ὅπερ μῶλυ ῥίξα ἐστὶ

Νωνακριάτης, Τρικέφαλος, Φαιδρὸς θεός. 680
ἥξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν,
καὶ νεκρόμαντιν πέμπειλον διζήσεται
ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότε. ξυνουσίας.
ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσράνας βόθρῳ,
καὶ φασγάνῳ πρόβλημα, νερτέροις φόβον, 685

iniuriam esse facturos. — Praeterea de herba μῶλυ haec annotavit Onofrio Gargiulli p. 43. „Il Bianchini, Stor. Univ. Dec. III. c. 30. p. 161., crede che sia la mandragola. Il poeta nomina la radice dell' erba moly ῥίζαν: a noi piace di detta pianta nominare soltanto il fiore, dietro la scorta di Ovidio, che Metam. XIV. (v. 291 sq.) così canta: pacifer huic dederat *florem* Cyllenius *album* || Moly vocant Superi, nigra radice tenetur.“ — 680. Hic versus in Cod. Par. J. cum sequente ita in unum coaluit, ut post nomen *Νωνακριάτης* statim verba *εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν* sequantur, omissis reliquis omnibus. — 681. *ἐρεμνόν*] Par. AEL. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. *ἐρημνόν* Par. BCDFJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. quorum plurimi tamen glossam interlinearem σκοτεινὸν exhibent, et Editt. Basil. I. Steph. et Pott.

utrq. *ἐρημνόν* Par. GH. — *ἀλίπεδον*] *ἀλήπεδον* Par. A. *ἀλιπέδω* Vind. II. vitiose. De hac voce vid. Lex. Séguier. p. 67, 5. et Eustath. ad Odys. μ'. 105. p. 1716, 38. edit. Rom. (Tom. II. p. 16, 44. edit. Lips.)

682. *πέμπειλον*] *πέμπλοκ* Vind. IV. *πέπλον* Par. G. et Vit. III. — *διζήσεται*] *ζηρήσεται* Par. K. — 683. *ξυνουσίας*] Sic libri mel omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *συνουσίας* autem contra metrum ex Aldina transiit in Basil. H. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. — 684. *ψυχαῖσι*] *ψυχαῖς* Par. C. et Vind. IV. — *προσράνας*] *πρὸς ῥάνας* Par. EL. et Vind. II. *σὺς ῥάνας λάκκῳ* (sic) Par. A:

685. *φασγάνῳ*] *φάσγανον* Par. G. *φάσμανον* Vit. III. — *πρόβλημα*] Vid. Blomf. Glossar. ad Aesch. Sept. 536. p. 140. edit. Lips. — *νερτέροις*] *νερτέρων* Par. K.

τοῦ πηγάνου Par. C. μῶλύ ἐστι βοτάνη ἀντικαθόδσα μυγείας. Vind. II. ὃ ὑπάρχει σῆμα ἐφερευνητικόν Pal. 40. 686. Ἀπὸ τοῦτον ὁ Ἑρμῆς — ὁ Ἑρμῆς, διὰ τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν καὶ ἡθικόν. ἢ οὐράνιος καὶ ἐπιγίαιος καὶ καταχθόνιος — λαμπρὸς θεός Par. A. Ἑρμῆς Ἀρχαδῆος πόλις Ἀρχαδίας ἢ Νωνακρίας, ἐν ἣ τιμάται ὁ Ἑρμῆς. οὐράνιος; θαλάσσιος καὶ ἐπιγίαιος — λευκός Par. C. ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως Ἀρχαδίας ὁ Ἑρμῆς. — λευκός. καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκός τιμάται Vind. II. 681. Παιωνιγενήσεται εἰς τὸ σκοτεινόν. ἐστὶ δὲ ὅτι καὶ ἰσχυρὸν δηλοῦ. εἰς ὁμαλὸν καὶ λείον πεδίον φθαρτῶν Par. A. σκοτεινόν — ἀπὸ Ὠκεανοῦ γὰρ καταφύεται (leg.

περιβρεῖται) Par. C. σκοτεινόν — τὸ παραθαλάσσιον πεδίον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λείον πεδίον Vind. II.

682. Καὶ τὸν Τειρεσίαν γέροντα ζητήσῃ Par. A. τὸν φρονούντα ἐν τῷ Ἰδιῳ — ψηλαφήσῃ Par. C. τὸν Τειρεσίαν ὑπέγγηρον ὄντα, τὸν γέροντα ψηλαφήσεται, ζητήσῃ Vind. II.

683. Τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλειῶν ἐπιστάμενον τὰς ἀφροδισίας, μίξεις Par. A. ὡς καὶ αὐτὸν Τειρεσίαν μεχονότα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα Par. C. 684. Ταῖς ψυχαῖς ἀτμίζον αἷμα προχύσας τῷ λάκκῳ Par. A. ἐν ταῖς — ἀτμίζον — χέας, ἥτοι ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II.

685. Καὶ τοῦ ἔκρους τὴν προβολήν τοις ὑπὸ γῆν φόβον Par. A. τὴν προβολὴν νεκροῖς εἰς — Vind. II.

πήλας, ἀκούσει κείθι πεμφίδων ἔπα
λεπτὴν, ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγματος.
ᾔθεν Γιγάντων νῆσος ἢ μετάφρηνον
θλάσασα, καὶ Τυφῶντος ἀγρίου δέμας,
φλογμῷ ζέουσα δέξεται μορόστολον.
ἐν ἡ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
δύσμορφον εἰς κημασμὸν ᾤκισεν τόσων,

690

686. πεμφίδων] πεμφίγων Par. A. Lectio fortasse non spernenda ob v. 1106. — 687. ἀμαυρᾶς] Par. CDEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἀμαυράν Par. A. ἀμυδρὸν Par. B. Rehdig. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Unde haec lectio in textum venerit, statim intelliges, si glossam antiquam interlinearem respexeris, quam Tzetzes, ut permulta talia, Commentario suo inseruit: ἀμαυρᾶς μάστ. προσφθ. ἀμυδρὸν καὶ ἀσθενεὺς στόματος λαλιαῖς. — προσφθέγματος] v in hunc onittunt Editt. Basil. I. et Steph.

688. ᾔθεν] ᾔθεν γὰρ. δὲ Vind. II. δὲ, superaddito ᾔθεν, Par. H. 689. θλάσασα] θάλασσα Par. ADGK. Vind. II. (add. ἡ θλάσασα). Vind. IV. Vit. II. III. Idem vitium in Cod. Par. B. sustulit manus receptior. — 690. μορόστολον] cum uno navigio venientem. Alias pro μόνος et μονωδὲς a poetis usurpatur; vid. Eurip. Phoen. 754. (Pers.) Alceste 418. ubi Schol. μονόστολος ἀπὸ μετάρωρᾶς τῶν μοροστελλομένων πλοίων. μονόστολος οὖν ἀπὸ τοῦ ἔρημος.

691. πάλμυς] πάλμος Par. A. πάλμη. Par. G. Vind. IV. Vit. III. Heclyolius et Favortinus: παλμός· βασιλεὺς. πατὴρ. οἱ δὲ, πάλμυς.

692. ᾤκισεν] Sic addito γ finali Par. BCDEFGHKL. Vind. II. IV. Vit. II. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ᾤκισεν Par. A. ᾤκισεν Vit. I, III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. ᾤκισεν Par. J. Videmus etiam h. l. maiorem Codd. numerum eorum sententiae patrocinari, qui ubique in talibus, vel infertis libris, finale censent restituendum esse. At, ut plane irrita sit la. Tzetzae ad hunc locum annotatio: ᾤκισεν εὖ οἱ μακρόν, ὥς κοινὴ συλλαβή. Licet enim permultum a severitate praeae tragoediae desciverit Alexandrinus poeta, injuriam tamen ei faceres, si etiam tam elumbes atque hiantes versus ab eo profectos arbitrareris. Adiciam nunc conspectum locorum omnium, in quibus hoc γ ex Codd. auctoritate apud Lycophronem restituiamus: v. 48. λοφίσαν ex uno Cod. Par. K. v. 123.

686. Κινήσας, ἐκείσε ἀκούσει τῶν
ψυχῶν τὴν φωνήν Par. A. κινήσας,
ἀπὸ τοῦ Αἰδού ψυχῶν φωνήν Vind.
II. σεύσας, κινήσας — ψυχῶν, παρὰ
τὸ πέμπεσθαι Pal. 40. 687. Λε-
πτὴν ἰσχυροῦ στόματος ἢ λάρυγγος
ἢ ἀμαυρᾶς καὶ ἰσχυρᾶς καὶ λεπτῆς
— προσφθέσσειν Par. A. ἀσθενεὺς,
ἰσχυροῦ στόματος ἢ λάρυγγος λαλιαῖς
Vind. II. γέλλους Pal. 40.

688. Τὰς Πιθηκούσας νῆσους λέ-
γει, τὰς περὶ Ἰταλίαν — ἧτις τὸ με-
τάρωρᾶν Par. A. ἢ Σικελία Par. C.
γὰρ. δθι — νῦν πιθήκων — τὴν δά-
χιν Vind. II. 689. Θάλασσα (leg.
θάλασσα) ἀγρίου ἀνέμου δέμας, με-

γάλον σῶμα Par. A. συντρέψασα
Par. C. 690. Τῇ φλογὶ ζέουσα,
δέξεται ἐν πλοῖον ἔχοντα Par. A.
βρασμῷ Par. B. τῷ τῆς Κατάνης
πυρὶ βράζουσα Par. C. φλόγας πέμ-
πουσα Αἴτλη· ἐκτὴ ἡ νῆσος ὑπο-
δέξεται τὸν Ὀδυσσεῆν ἐν πλοῖον ἔχον-
τα Vind. H. 691. Ἐν ἡ τῶν πι-
θήκων τὸ γένος πατὴρ ἢ βασιλεὺς
τῶν ἀφθάρτων Par. A. μινῶν, σα-
τύρων, ἀκροϊσίων Par. C. μινῶν
ὁ βασιλεὺς, ὁ Ζεὺς, τῶν θεῶν Vind. II.
ὁ Ζεὺς — παρ' Ἰωσὶ ὁ βασιλεὺς Pal. 40.

692. Δύσμορφον, δυσειδῆ, πρὸς
γέλωτα καὶ ὕβριν ᾤκισεν τοσοῦτον
Par. A. ὀνειδισμὸν, γέλωτα Par. B.

οὐ μᾶλλον ὠρόθυον· ἐκγόνοις Κρόνου
 Βαίου δ' αἰεΐσας τοῦ κυβερνήτου τάφος,
 καὶ Κοιμέρων· Ἐπαυλὰ καὶ χερουσίαν 695
 δόχθοισι κυμαίνουσιν οὐδματος χύσιν,
 Ὅσσαν τε καὶ λέοντος ἑτραπούς βοῶν

νέφθεν ex quinque Codd. v. 154. ἐτίμβενθεν e duobus Codd. v. 224. ὠρέλεν ex octo Codd. v. 228. ἐπέκλυσεν ex uno Cod. Par. K. v. 471. ὠτρυνέν ex septem Codd. v. 477. ἐκλαύσεν e duobus Codd. v. 692. ὤκισεν e tridecim Codd. v. 787. ἐτέκνωσεν e tribus Codd. v. 887. ὠπάσεν ex undecim Codd. v. 1002. πέρσουσιν ex octo Codd. v. 1023. ἐστειλεν e tribus Codd. v. 1088. ἔξουσιν e decem Codd. v. 1200. ἐπίασεν e duodecim Codd. v. 1329. ὠρίεν ex octo Codd. v. 1348. ἤρηνεν ex octo Codd. v. 1437. ἐκάλχαιεν ex quinque Codd. In quatuor autem locis plane nullum erat librorum auxilium: v. 63. ἄρῃσι. v. 629. Ἰγνεσι. v. 1290. θρηνοῦσαι. v. 1403. αἰμοπόισι. Ubi quémvis vel non monitum advertet ille, constans in vocall aliòquin ancipiti librarium error. — τόσων] in irrisionem tantorum tamque vastae ac prodigiosae magnitudinis hostium. Lectionem τόσων praebeant Par. EFGJKL. Vind. II. IV.

Vit. II. Ciz. τόσων Par. D. τόσων Vit. II. τόσων Par. C. et Vit. I. τόσων Par. ABH. Pal. 40. Rehd. et Edit. omnes. — 693. ἐκγόνοις] Par. ACDEFGJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit.

praeter Sebast. omnes. ἐκγόνοις Par. H. ἐγγόνοις Par. B. et Edit. Sebast. — 694. Βαίου] Codd. mei omnes et Edit. excepta Sebast. Βαίου. Rectissime autem a Muellero allatum vidimus locum Eustathii ad Odys. ω'. 465. p. 1967, 24. edit. Rom. (Tom. II. p. 330, 34. edit. Lips.) ubi καὶ ἀλφειῶν agit de vocabulis, quae propria facta, plerumque πρὸς διατολήν τῶν προσηγορικῶν, accentum immutant: καὶ Ἀσπὴρ μὲν πόλις, Ἀσπὴρ δὲ ὁ καὶ οὐρανός· καὶ Ἀρῆτη μὲν νῆσος, Ἀρετὴ δὲ δευτέρως ἢ ἀπόλυτος· καὶ Βαίος μὲν κυρίως, οὐ χρήσις προφέρεται ἀπὸ τοῦ τὴν Ἀλεξάνδρῳ γραψέντος, ἦγον τοῦ Λυκάρονος· Βαίος δὲ ὁ μικρός. Cf. Steph. V. p. 245. (Vol. II. p. 194. ed. Tzsch.) Steph. Byz. v. Βαία. et Favorin. Lex. v. Βαίος. — 695. Ἐπαυλὰ] Ἐπαυλὰ Par. J.

696. δόχθοισι] δόχθοισι Par. B. — οὐδματος] ὕδατος Pal. 40. In Par. F. hic versus, in textu omissus, in margine inferiori ab alia manu adscriptus legitur. — 697. Ὅσσαν] ὄσαν Vind. IV. et Vit. III.

κατέμορπον — γέλωτα — γιγάντων Par. C. δασιδῆ — παραχῆν, αἰσχύνῃν, γέλωτα τοσοῦτων γιγάντων Vind. II. ὕβριν τῶν γιγάντων, παλὺ Pal. 40. 693. Οἰανες πόλεμον διήγειραν τέκνοις Κρόνου Par. A. οἱ γίγαντες πόλεμον ἤγειραν, ἐκίρῃσαν Par. C. πόλεμον διήγειραν τοῖς παισὶ, Διὶ καὶ τοῖς ἐτέροις Vind. II. 694. Τοῦ Βαίου· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κυβερνήτου Ὀδυσσεύς· τοῦ κυβερνήτου μνημείων Par. A. τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ — παραπλευσας Par. C. ὄνομα κύριον — διελθῶν ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II. διελθῶν· ἰδίου κυβερνήτου Βαίου — τὸν

ἐν Σικελίᾳ· ἐκεῖ γὰρ τοῦτον ἀποδεδιότα ἔθαπεν Pal. 40. 695. Ἐθνος δυτικόν — τὰς ἑπαύλους, καὶ τὸν Ἀλφειοῦ ποταμὸν Ἀχέροντα Par. A. et Vind. II. καταψυχρῶν — ἦτοι ἑπαύλους, τόπους — ἦγον λυπηρῶν Par. C. σκοτεινῶν — Ἀχέρον ποταμὸς περὶ Λακεδαιμονίαν Pal. 40.

696. Πύμασι κυμαίνουσιν τὴν χύσιν τοῦ κυματός Par. A. ἤχοις ταραχισμένῃν — κυματος Par. C. 697. Ὅρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας· λέοντος δὲ, τοῦ Ἡρακλέους, τὰς διαβάσεις καὶ ὁδοὺς τῶν βοῶν Par. A.

χωστάς, Ὀβριμοὺς τ' ἄλλος οὐδαίαις Κόρης,
 Πυριπλεγές τε θεῖδρον, ἐκθα δὺςβατος
 τίνει πρὸς αἶθραν κράτα Πολυδέγμων λόφος. 700
 ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
 πηγαὶ κατ' Ἀύσονίτιν ἔλκονται χθόνα.

698. Ὀβριμοὺς] Ὀμβριμοὺς Par. AJ. et Vind. II. Hoc μεταγραφικὸν πταῖσμα commemorat etiam Tzetzes ad h. l. τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοὺς, παρὰ τὸ ὀμβριμον καὶ βαρύ. Videtur idem nomen esse quod Βοριμ. vid. infra ad v. 1176. Similiter apud Etymologum p. 346, 41. Ὀβριμρεως καὶ Βοριμρεως, Οἰλένς καὶ Πλένς. — ἄλλος] Vid. Odyss. x. 509. ἐνθ' ἀκτὴ τὴ λῆγεια καὶ ἄλσεια Πελοποννησίου. Cf. Strab. V. p. 244. (Vol. II. p. 190 sq. edit. Tzsch.) — 699. Πυριπλεγές τε θεῖδρον] Eustath. ad Odyss. x. 514. p. 1667, 45. edit. Rom. (Tom. I. p. 392, 25. edit. Lips.) Δυκοφρον δὲ τὸν Πυριπλεγέθοντα ὥσπερ καὶ τὸν Κωκυτὸν Ἰταλικὸς ἱστορεῖ ποταμούς, ἐκχύπτοις τοῦ Πολυδέγμωνος, ὅρους τοῦτον ὑψηλοτάτου ἐν τοῖς ἐκεί. — δὺςβατος] δὺςβατον Par. L. Vit. I. et Ciz. — 700. αἶθραν] αἶθραν Par. AG. Vind. II, Vit. II. III. — κράτα] Sic Par. A. et reliqui omnes praeter Par. CG. Vit. I. III. et Ciz. qui κράτα exhibent. Vid. Etym. M. p. 535, 3 sqq. — Πολυδέγμων] Canterus: „collem capacem vocat Apenanium, (inepte Scholiastes τὸ πολυδέγμων facit nomen proprium); e quo Italiae fluvii oriuntur. Lucanus (II. 403 sq.) Fontibus hic vastis immensos concipit amnes fluminae in gemini spargit divortia ponti. Polyb. III. (c. 110, 9.) ὃς μόνος (ὁ Αὔριδος) διαρρέει τὸν Ἀπέννινον· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅρος συνεχές, ὃ διελθὼν πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὁδοὺς, τὰς μὲν εἰς τὴν Τυρρηνικὴν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν. Cic. (de Orat. III. 19.) Ut ex Apenningo fluminum, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta divortia.“ In quibus hoc tantummodo probō, quod Apenningum intellexerit Canterus; illa enim, qui regiones circa lacum Avernum et Puteolos pervagantur, e longinquo trans Baianum sinum apparere ingens ille tractus Apenningi montis, multis et arduis verticibus intumescens. Πολυδέγμων autem, si totius loci colorem respexeris, non dubitabis pro nomine substantivo habere. Finit enim poeta, quo melius cum horrendis fluviorum nominibus convenirent, etiam nova montium nomina, Orcini quid, ut ita dicam, sonantia; ita ut vastissimum montem, Apenningum, eodem, quo Orcus ipse insigniri solet, nomine Πολυδέγμονα appellaret; statimque Lethaeonem rupem, alludens ad illa Lethaea stagna, subiungeret. — λόφος] φλόγος (sic) Par. G. (in marg. γο. λόφος) ταφος Par. K. — 701. μυχῶν] μυλῶν Par. E. μυχῶν πᾶσαι Vit. I. et Ciz. — 702. Αύσονίτιν] Αύσονίτιν Par. C. Vit. I. II. Αύσονίτην Par. G. Vind. H. IV. Vit. III. et Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes Αύσονίτιν. — ἔλκονται] defluunt, delabuntur. Cf. Dionys. Periegr. 166. 988.

698. Κεχωσμένας, καὶ τῆς Πελοποννησίου καὶ τοῦ ἔλος τῆς κατεχθονίου κόρης Par. A. ἐξαμμένας — ἱερὸν Par. C. κεχωσμένας, τῆς Πελοποννησίου, τῆς κατεχθονίας θεᾶς, ἐν Αἰδὸν βασιλευούσης Vind. II.

699. Καὶ τὸν Πυριπλεγέθοντα ποταμόν, ὅπου ὁ δὺςβατος Par. A. ἦγουν τὸ θερόν Par. C.

700. Ἐκτίνει πρὸς τὸν αἶθρα τὴν κεφαλὴν, τροπικῶς ὅρους τῆς Ἰταλίας τὸ ἀνάστημα Par. A. τὸν αἶθ-

ρα, ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁ αἶθρας, (sic) τοῦ αἶθρα, τῷ αἶθρα, τὸν αἶθραν Par. C. ἐξοχὴν Pal. 40.

701. Ἐξ οὗ πάντα τὰ θεῖδρα καὶ γάματα, καὶ πᾶσαι τῶν ἐνδοσίων Par. A. Πολυδέγμωνος — θεῖδρα Par. C. ὕδατα — ἀπὸ τῶν τοῦ ὅρους Vind. II. λουτρά Pal. 40.

702. Αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλίαν σύρονται γῆν Par. A. κατὰ τὴν Ἰταλικήν, ἦγουν ῥέοντα Vind. II.

λιπὼν δὲ Ἀθηναῖνος ὑψηλὸν κλέτας,
 λίμνην τ' Ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
 καὶ χεῦμα Κωκυτοῦ λαβρωθὲν σότῳ, 705
 Στυγὸς χελαινῆς νασμόν, ἔνθα Τερμινύς
 ὀρκωμότους ἔτευξεν ἀφδίτοις ἑδρας,
 λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,

Nonn. Dionys. III. 369. — 703. λιπὼν δέ] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utr. λιπὼν τε Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utr. Reich. et Sebast. — Ἀθηναῖνος] Ἀθηναῖνος Par. L. Vit. I. et Ciz. Onofrio Gargiuli p. 46. annotavit hæc: Il Tzetze, a cui era ignoto questo monte, con termini assai generali ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλλας, monte elevato dell' Italia, lo chiama. Sembra che sia il Gauro, oggi Monte Barbaro, non lontano dal lago Averno; ed è probabile che del medesimo parli Omero, Odys. x. 515., dove πείρη è nominato. — κλέτας] Eustath. ad Iliad. π. 390. p. 1066, 19. edit. Rom. (T. III. p. 330, 41. edit. Lips.) κλέτας δέ, οὗ γῆσις πολλαγού, ὁρενὴ τραγεία ἐξοχή. Legitur apud Nonn. Dionys. V, 59. XXX, 120. XXXII, 244. XXXV, 301. XLII, 445. — 704. λίμνην τ' Ἄορνον] Vulgatæ lectioni meliores libri patrocinantur: Par. AEFHGJKL. Vat. 1307. Neap. III. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquæ omnes.

Ἄορνον Par. BD. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ἄορνον Par. C. et Rehd. Eustath. ad Dionys. Perieg. 1151. p. 311, 17. edit. Bernh. Iste δέ, ὅτι Ἄορνος ὁ τόπος οὗτος λέγεται διὰ τοῦ τ' ἣν δὲ δυνατόν καὶ διὰ τοῦ σ λέγεσθαι αὐτὴν, εἴγε ὁ Λυκόφρων Ἄορνον τινὰ λέγει λίμνην. Cf. Lex. Seguer. p. 108, 33. coll. Etym. M. p. 115, 53. et Hesych. v. Ἄορνος λίμνη, ubi Ἄορνος emendandum esse iam dudum perspexerunt VV. DD. Scriptorum testimonia attulerunt Potterus et Muellerus ad h. l. — ἀμφιτορνωτὴν] ἀμφι τορνωτὴν Par. DK. Vind. IV. Vit. I. II. III. et Ms. Canteri. ἀμφιτορνωτὴν Par. B. — βρόχῳ] βρόχου Par. K. Vind. IV. Vit. III. βρόχον Par. E. Vind. II. Vit. II. et Ms. Canteri. Describitur forma illius lacus paene orbicularis, ita ut resti quasi in orbem ducta artificiose factus videatur. Quem qui viderint, sciunt hoc ita esse, nec causa latet, undè hæc ei forma venerit. Similiter Euripides in Theseo, apud Athen. X. p. 454. b. (p. 1007. edit. Dind.) dixit: κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος et in Troad. v. 1163. (Seidl.) ἀμφιτορνὸν ἀσπίδ' Ἐκτορος. Cf. Nonn. Dionys. V. 63. XVII. 66.

706. Τερμινύς] Etym. M. p. 753, 8. — 707. ἀφδίτοις] ἀφδίτους Par. B. — 708. ἀφύσσων] ἀφύσσω Par. G. Vind. IV. Vit. III. — χρυ-

703. Καταλιπὼν δὲ — ὄρους Ἰταλλας Par. A. τὸ λάβρος γερόμενον, μετ' ἡχού Par. B. τὸ χεῦμα τῶν ἐν Αἰδῷ ποταμῶν ὑνωθὲν τὸ πολὺ Vind. II. — Ἀθηναῖον δὲ ἔστιν ἡ εὐδεία — ὑψηλὴν ἀκρόρειαν Par. A. ὁ Ὀδυσσεύς — ὄρους Ἰταλλας — κλειύς, τὸ ἀκρωτήριο Vind. II. 704. Τὴν περὶ Κύμην λέγει, περιφερῆ δίκην θεμοῦ κυκλοειδούς Par. A. ἥτις ὄρεος οὐκ ἔχει — περιφερῆ οὖσαν — τῷ συνδέσμῳ Par. C. λίμνη περὶ τὴν Ἰταλλαν, ἐν ᾗ οὐδεὶς τῶν ὀρέων πλεῖ, διὰ τὸ εἶναι ψυχρόν — ὡς ἐν Pal. 40. 705. Καὶ χεῦμα τοῦ ἐν Αἰδῷ ποταμοῦ, ὑνωθὲν τῇ σκοτεινῇ Par. A. τὸ λάβρος γερόμενον, μετ' ἡχού Par. B. τὸ χεῦμα τῶν ἐν Αἰδῷ ποταμῶν ὑνωθὲν τὸ πολὺ Vind. II. 706. Πηγὴ σκοτεινῆς κατακλυσμῶν, ὁμβρον, ὅπου ὁ Ζεὺς Par. A. Ζεὺς, ὁ πάντων ἀρχὴ καὶ τέλος Par. C. πηγῆς, λίμνης ἐν Αἰδῷ σκοτεινῆς, ῥέουσιν, ὁμβρον, νῆμα, ὅπου ὁ Ζεὺς Vind. II. 707. Ὀρκους ἐποίησεν τοῖς θεοῖς κατ' ἑδρας Par. A. θεῶν ἐπιστηρίξεις Par. B. ὀρκωμοτικούς Pal. 40. 708. Καὶ σπονδάς ἀπαντῶν χρυσοῖς ποτηρίοις

μέλλων Γίγαντας καὶ Τιτῆνας περᾶν
θῆσει Δαίρᾳ καὶ Ξυνευνέτῃ δάνος,

710

σείας] χρυσοῖς Par. A. quod fortasse recte praetuleris. — πέλλαις] πέλαις Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Vid. Eustath. ad Iliad. 9. 150. p. 704, 32. edit. Rom. (Tom. II. p. 196, 41. edit. Lips.) — γάνος] γάνους Par. G. Vind. IV. Vit. III. cum glossa: ποτηροῖς ὕδατος. Viti-sius etiam Par. L. πελαγάνους. γάνος sic nude positum legitur etiam v. 321. — 709. Τιτῆνας] Par. ACDEGJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV.

Vit. I. III. Ciz. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Τιτῆνας Par. H. Τιτᾶνας Par. BFK. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Vid. v. 231. Τιτῆνῖδα. Equidem, etiam contra Canteri sententiam, hunc versuum ordinem retinui, quem Codices mei ad unum omnes, Paraphrasis Vaticana, et Editiones, quae in censum venire possunt, Aldina et prima Basileensis, uno consensu exhibent. Assentiunt minores Metaphrastae, Tzetza, ut equidem existimo, antiquiores, et hic ipse Codd. saeculorum lectionem hanc exponens: καὶ λοιπὰς ἦτοι θυσίας ἀνυσσάμενος [Vit. III. ἀνυσάμενος] χρυσοῖς ποτηροῖς ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτι ἐμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γίγαντων καὶ Τιτάνων. — 710. Δαίρᾳ] Vid. Eustath. ad Iliad. 7. 378. p. 648, 33. edit. Rom. (Tom. II. p. 118, 44. edit. Lips.) Etym. M. p. 422, 34. Schol. ad Apollon. Rhod. III. 847. ὅτι δὲ τὴν Δαίρᾳν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑλληνικῷ συγκατατίθεται· καὶ Ἀσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφανίζει τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαίρᾳ. In quo Apollonii loco miror alteram lectionem, κοῦρην, a nuperrimo editore vulgatae praelatam esse, licet Codd. auctoritate non destitutam. Vid. Anecd. Gr. Vol. II. Epimetr. p. 368, 10 sqq. ἐξθλίβεις δὲ συναλ-
ψεις — καὶ ἐν τῷ Δαίρᾳ παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἀντὶ τοῦ Δαίρᾳ. ἐκθλίβεται χάρις καὶ ταῦτα τὸ εἶ, τὸ δὲ ᾧ καὶ ἰ συναρκεῖται εἰς τὴν αἰ δὲ φθογγον. Quod iam ante me ex alio Cod. Parisino primum ediderat Schaeferus ad Gregor. Corinth. p. 679. De Daira vid. etiam Valesii Annot. ad Harpocrat. Vol. II. p. 287. edit. nov. et Sturz. ad Pherecyd. p. 201. — δάνος] Favorinus Lex. fol. 130. edit. Rom. δᾶρος, ἦτοι δᾶρον καὶ ἀνάθημα] τίνοι; τῇ Δαίρᾳ καὶ τῇ κοπιτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνευνῷ ταύτης Ἄιδῃ, τί δάνος θῆσει; παρὰ Λυκόφρονι. Legitur haec vox, alias perrara, etiam apud Callimachum Epigr. LI. 2. in Euphorionis fragmento apud Etym. M. p. 247, 51. in Brunckli Analect. Tom. III. nr. 752. v. 9. et quinquebus apud Lycophronem (vv. 269. 710. 887. 1269. 1381.) syllaba penultima ubique correpta. Quo magis fortasse mireris, hoc nomen apud Herodianum περὶ μνηρ. λέξ. p. 36, 2. (Dind.) iis annumerari disyllabis, quae, ut μάχος et πράγος, ᾧ contra canonem κατὰ διάλεκτον producant: τὰ εἰς ῥος λήγοντα οὐδέτερα disύλλαβα, εἰ ἔχῃ πρὸ τέλους τὸ ᾧ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει· εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴῃ, ὥς περ τὸ πάρος· — τοιοῦτο δὲ ἔστι καὶ τὸ μάχος, δάνος, πράγος. Cf. Arcad. de Accent. p. 195, 13. τὰ εἰς ὧς οὐδέτερα disύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ᾧ, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει· δᾶος, φᾶος, χάος. πληρ τοῦ φᾶρος, πάγος. (leg. πράγος) coll.

ποιμενικοῖς Par. A. ἀρύων Par. B. εἰς σπονδάς, θυσίας, ἀρῶμενος, ἀπαυτῶν χρυσοῖς ποτηροῖς ὕδαρ Vind. II. χειρουργομένης πέλλαις, κυ-
λίην Par. 40. 709. Μέλλων πρὸς τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἀπο-
περᾶν Par. A. 710. Θῆσει τῇ Περ-
σεφόνῃ καὶ τῷ συγκαίῳ δῶρον Par.

A. ἐπερὶ μετὰ δαδῶν τελείται αὐτῇ τὰ μυστήρια Par. C. Ὁ Ὀδυσσεὺς τῇ Περσεφόνῃ — τῷ συγκαίῳ, ἔχουν τῷ Ἄιδῃ, τῷ νῦν τῆς Τηθύος, δῶρον, ἀνάθημα Vind. II. ἀναθήσει ὁ Ὀδυσ-
σεὺς κοπιτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ Περσε-
φόνῃ, καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἄιδῃ
Pal. 40.

πήληκα κόρησιν κίονος προσαρμύσας.
 κτενεῖ δὲ κουρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,
 οἷμας μελωδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας,
 αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρης σκοπῆς
 Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς, 715
 ὅπου λινεργῆς κλώσις ἐλκύσει πικρά.
 τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβαβρασμένην

Drac. Straton. p. 34, 21 sqq. et p. 92, 14 sqq. Qui Herodiani error, nisi lectionem addubitare velis, fortasse putandus est ex prava vocis derivatione provenisse; vid. Etym. M. p. 247, 54. Τρύφων δὲ ὁ Ἀπαρχίωνος φησὶ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου ὄρου ταπεινῶσαι τὴν λέξιν· Ἀδύμος δέ, τὸ χροῖζον χρόος· παρὰ τὸ δ' ἦν, δάνος καὶ δάνειον.

711. κόρη] κόρησιν Par. A. — 712. κτενεῖ] κτανεῖ Pal. 40. κτενεῖ Rehd. — 713. οἷμας] Par. ADEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. III. Edit. Ald. et [reliquae praeter Basil. omnes. οἷμας Par. BC. Vit. I. II. Ciz.

Pal. 40. et Edit. Basil. I. — ἐκμεμαγμένας] ἐκμεμαγμένης Par. C. ἐκμεμουμένης Par. J. — 714. ῥιφαῖσιν] σφαγαῖσι Par. C. — ἄκρης] ex solo Par. J. reliquis omnes ἄκρας. Vid. supr. vv. 2. et 315. — 715. Τυρσηνικόν] Τυρσηνικοῖς Par. J. — 717. τύρσις] Urbs moenibus cincta turribusque munita. Onofrio Gargiulli p. 47. „Il testo ha Φαλήρου τύρσις. Qui τύρσις è da prendersi non per torre, ma per città. Il poeta v. 1209. Καλύδνου τύρσιν chiama Tebe, e v. 1273. ὀλβίαν τύρσιν Roma. Erano forse torri Roma e Tebe? Stefano (v. Φάληρον) Φάληρος, dice, ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ Σειρήν, ἣ καλεῖται Νεάπολις.“ Favorinus Lex. fol. 505. edit. Rom. Τύρσις παρὰ Λυκόφρονι τὸ τεῖχος, οὗ Τυρσηνοὶ πρῶτοι τεichoποιοῦσαν εὐρον. ἄλλως· τύρσις, πόλις παρὰ Πινδάρῳ (Olymp. II. 77. Boeckh.) κυρίως δὲ τεῖχος· λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὐρηκέναι. Galen. Lex. Hippocr. p. 99. edit. Steph. τύρσιν· πύργον, καὶ μάλιστα τὸν ἐν τεύχεσι.

711. Περικεφαλαῖαν τῇ κεφαλῇ — ἀπὸ τοῦ κίονος — ἀρμύσας Par. A. κορυφῇ Par. C. περικεφαλαῖαν τῇ κεφαλῇ, ἦγον ἀπὸ τοῦ κίονος οὐσῇ, ἐμβολῶν Vind. II. περικεφαλαῖαν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος κρεμάσας ταύτην Pal. 40.

712. Ἀποκτενεῖ δὲ τὰς θυγατέρας, τὰς Σειρῆνας, τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ τρεῖς· πῇ Παρθενόπην· πῇ Λευκωσίαν, τὴν Ἀλγυιαν· μητὴρ αὐτῶν Τροφίχον· Par. A. γυναῖκας Ὀκεανὸς υἱὸς· ἦγον τοῦ Ἀχελώου Par. C. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς φρονεῖσι, τὰς Σειρῆνας λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Ἀλγυιαν Vind. II.

713. Τὰς φῶδας, τὰς μελωδίας τῆς μελωδοῦ μητρὸς ἐκμεμουμένης Par. A. τραγουδοῦ Par. C. φῶδας τῆς Τροφίχου ἐκμεμουμένης, συμμεμυγμένας Vind. II. 714. Ταῖς αὐτο-

κτόνοις ῥιφαῖς ἐκ τῆς ἄκρας σκοπῆς Par. A. αὐτοφόνοις — ἐξοχῇ Vind. II. αὐθαιρέτοις — ὅπου ἴσταντο Pal. 40.

715. Πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα πηδῶσας εἰς θάλασσαν, τοῖς πτεροῖς Par. A. διαπερώσας, πηδῶσας εἰς θάλασσαν Vind. II. 716. Ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λῆνα, ἦγον ἡ πεπωμένη μοῖρα ἡ πικρὰ φέρεται Par. A. ἡ διὰ τοῦ λῆνου κλωσθεμένη, ἐνεργουμένη, ἡ νῆσις — φέρεται — τὸ τέλος· ἐπώδυνος τελευτῇ Par. C. ἦγον εἰς Τυρσηνικὸν κῦμα — ὁ τῶν Μοιρῶν λῆνος — φέρεται πικρῶς Vind. II.

717. Παρθενόπην — ὄνομα κύριον· ὃς ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν — εἰς τὸ τεῖχος ἐκφυρεῖσιν Par. A. τῆς Νεαπόλεως τὸ τεῖχος· οἱ Τυρσηνοὶ πρῶτον τὴν τεichoποιοῦσαν εὐρον — ἐξομμένης Par. C. τὴν Παρθενόπην — τυράννου Σικελίας — τὸ τεῖχος — βε-

Γλάνις τε φείθοις δέξεται, τέγγων χθόνα.
 οὐ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
 λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν 720
 ἔτεια κυδανοῦσιν ολωνὸν θεῶν.
 ἄκτην δὲ τὴν προῦχουσαν εἰς Ἐνιπέως
 Λευκασία διφείσα, τὴν ἐπώνυμον
 πέτραιν ὀχῆσει δαρὸν. ἐνθα λάβρος Ἴς

718. Γλάνις τε]. Γλάνις τε Par. A. Hunc Lycophronis versum affert Steph. Byz. voc. Γλάνις. Onofrio Gargiulli l. 1. „Il Glani, fiume della Campania, de cui è bagnata Acerra, onde è di mal sana aria. Virgilio lo dice perciò non aequius Acerris (Georg. II. 225.); oggidì Lagno.“

719. σῆμα] Dionys. Perieg. v. 537. μέλαθρον ἁγνῆς Παρθενότης. ibique Schol. p. 346, 29. edit. Bernh. μιᾶς τῶν Σειρήνων, ἥτις λέγεται ἔκεισε αὐτὴν διακεῖσθαι. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται ἐντελής παρὰ τῷ τῇν Ἀλέξανδρον γράφοντι Λυκόφρονι. Strabo V. p. 246. (T. II. p. 196. edit. Tzsch.) — δωμήσαντες] Par. AEFJ. et Editt. praeter novissimam omnes. δωμήσαντες Par. BDGHL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Sebastianus, admirans fortasse illud Tzetzae inventum de syllabis,

ubicunque poetae libuerit, per ἀμετάβολα producendis. δωμήσαντες

Rehd. δωμήσαντες Par. C. Hanc formam δωμάω Lycophroni duobus aliis locis v. 593. et 1272. ex optimis libris restituit; de tertio autem loco v. 48. adhuc dubito, an alteri formae δωμέω fortasse recte locum concesserim. Est enim ibi non proprie de struendis aedificiis (δῶμα), sed de refingenda corporis forma (δομή) tropice usurpatum. Cf. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 272. et Lobeck. ad Phrynich. p. 587 sqq.

722. ἄκτην] ἄκτάν Par. J. — Ἐνιπέως] Eodem nomine dicitur Neptunus apud Nonnum Dionys. I. 124. VIII. 246. Nominis originem habes apud Hom. Odys. I. 237—241. Apollod. I. 9, 8. — 723. Λευκασία] Vid. Potteri Annot. Onofrio Gargiulli p. 47. „Alcuni la chiamero Λευκασία, e non già Λευκασία. Ved. Dionigi di Alicarnas. l. I. Il monte Posidonio è il promontorio al di là della città di Pesto, che fu detta anche Neptunia.“ — 724. πέτραιν] Dionys. Perieg. 360. Σειρήνιδα πέτρην, ibique Schol. p. 347. edit. Bernh. — λάβρος Ἴς] λαῦρος Ἴς] Par. F.

βυθισμένην, ἐκβεβλημένην Vind. II. διφείσαν Pal. 40.

718. Καὶ τῆς Νεαπόλεως ποταμὸς νόμισιν ὑποδέξεται, βρέγων τὴν γῆν Par. A. ποταμὸς Νεαπόλεως ἡ Ἰταλλίας — βρέγων Vind. II. 719. Οὐ τάρων οἰκοδομήσαντες οὐ ἐγχωροὶ τῆς κόρης Par. A. ὅπου Par. C. ὅπου τάρων κτίσαντες — Παρθενόπης Vind. II.

720. Σπονδαῖς καὶ θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων — λέγων (sic) Par. A. θυσίαις μεγάλαις Par. B. ἀνάπαστος Par. C. σπονδαῖς, χύσειν οἶνου, θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων Vind. II.

721. Τὰ κατ' ἔτος καὶ κατ' ἐνιαυτὸν δοξάζουσιν τὴν Παρθενόπην Σειρήνα — διὰ τὰ πτερά Par. A. δι' ἔτους Par. C. ἐτησίως — διὰ τὸ θέλ-

γειν καὶ κατέχειν τοὺς ἀρχαίους Pal. 40.

722. Εἰς δὲ τὴν προκειμένην ἄκτην τοῦ Ποσειδῶνος — παρὰ Μηλίοις τιμωμένου Par. A. τὴν προέχουσαν, προκειμένην εἰς θάλασσαν τοῦ Ηασιδῶνος, παρὰ Μηλίοις Vind. II. ἥτοι εἰς τὸ Ποσειδῶνον Pal. 40. 723. Μία τῶν Σειρήνων, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος τὴν ἐπώνυμον Par. A. ἐκ γὰρ τῆς Λευκασίας ἀνομιώσθη καὶ ἡ νῆσος Λευκασία Par. B. ὄνομα τῆς ἄλλης τῶν Σειρήνων — Λευκασίαν Vind. II.

724. Τὴν Λευκασίαν νῆσον ἐποχῆσται ἐπὶ πολὺν χρόνον ὅπου ὁ λάβρος — ποταμὸς Ἰταλλίας Par. A. Ἴς καὶ Λάρις ὀνόματα ποταμῶν Ἰταλλίας Par. C. οἰκῆσει — ὁ σφοδρὸς ποταμὸς Pal. 40.

γείτων θ' ὁ Λάρις ἐξερέγονται ποτά. 725

Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλεύσεται,
κλύδωνα χελλύσσουσα. τὴν δὲ ναυβάται
κρόκαισι ταρχύουσιν ἐν παρακτίαις,
ᾠκινάρου δίνῃσιν ἀγχιτέρμονα.

λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς ᾠρης 730

λάβριος ἴς Vit. II. In margine Neap. I. λάβροις. *Herodianus* περὶ μόν. λέξ. p. 19, 9. ἔστιν ἴς τῆς Ἰταλίας, ὡς Παρθαξ ἐν τῷ β' τῶν Ἰταλικῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Ἰουσιδονίαν ὁ Ἑρακλῆς· ἔστι δὲ ποταμὸς ἴς καλούμενος μέγας. Cf. *Eustath.* ad *Odyss.* λ'. 392. p. 1691, 51. edit. Rom. (T. I. p. 425, 21. edit. Lips.) *Bekk.* Anecd. III. p. 1384.

726. εἰς] *Sic* Codd. mei omnes. — Τέρειναν] Τέρειναν Neap. III. Τέρειαν Par. C. ᾧ tamen minio ab alia manu insertum est. — ἐκναυσθλεύσεται Neap. I. Hunc versum citat Steph. Byz. v. Τέρεινα. Notandum est error Etymologi p. 752, 31. — 727. χελλύσσουσα] Par. AE. Neap. I. H. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. χελλύσσουσα Par. DGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. Ald. χελύσσουσα Par. FJ. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. χελύσσουσα Par. BCL. Isaaciuz Tzetztes alterum λ, quod in omnibus libris invenerat, expungens, ut doctrinam suam de productione talium syllabarum exponeret, etiam haec addit: καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἐμπροσθεν αὐτῶν εὐρεθείη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἐν λ. ita ut talem criticum nescias mireris an commiseris. Praeterea ex hoc loco emendanda est glossa apud Etymologum p. 808, 27. et Favorinum fol. 533. edit. Rom. χελύσσουσα διαπλέουσα, νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι τοῖς χελλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι· κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ δ. Scribe: χελλύσσουσα — κατὰ πλ. δὲ τοῦ λ. — ναυβάται] Par. ADEFFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ναυάται BCGHI. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ναυάτην Par. J. — 728. κρόκαισι] κρόκκαισι Par. A. κρόσαισι Par. H. — 729. ᾠκινάρου] ᾠκηνάρου Par. L. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. ᾠκαρίνου Par. C. in marg. et Par. H. in textu, superaddito γρ. καὶ ᾠκηνάρου. Vid. infra v. 1009. — δίνῃσιν] e Par. L. Vit. I. et Ciz. — ἀγχιτέρμονα] ἀγχιτέρμονος Par. H. — 730. λούσει] λεύσσει Vit. I. et Ciz. — βούκερως] Vid. Potteri Annotat. ad h. l.

725. Καὶ ὁ γείτων ποταμὸς Ἰταλίας Λάρις ἐξερέγονται τὰ γάματα Par. A.

726. Ἡ δὲ μία τῶν Σιερῶν, Λίγεια, εἰς τὴν Τέρειναν ἐκπλεύσει, ἐκρυφήσεται Par. A. διψήσεται Par. C. ὄνομα τῆς τρίτης τῶν Σιερῶν — πόλιν Ἰταλίας — ἐκρυφήσεται ὑπὸ τῶν κυμάτων Vind. II.

727. Τὸν κλύδωνα νηχομένη, βυσσοῦσα καὶ τοῖς χελλεσιν ὠδοῦσα τὸ ὕδωρ — ταύτην δὲ οἱ ἐπὶ νῆσον βαλόντες Par. A. νηχομένη Par. B. πλέουσα Par. C. 728. Ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ ψήφοις θάψουσιν —

παρὰ ταῖς ἀκταῖς Par. A. αἰγιαλοῖς — ἐν ταῖς παραθαλάσσιαις Pal. 40.

729. Ταῖς Ἰταλικῷ ποταμοῦ συστροφαῖς τὴν γέλιονα, τὴν δημιουργοῦ Par. A. ποταμοῦ Ἰταλίας συστροφαῖς πλησιάζοντα τὸν κλύδωνα Vind. II. πλησίαν Pal. 40. 730. Πλυνεῖ δὲ τὸν τάφον βούκερως — ὅτι βουκεφάλους τοὺς ποταμούς εἰσάγουσι, διὰ τὸ βίανον τοῦ θεύματος — τοῖς ὕδασι — ποταμὸς Par. A. τὸν τάφον — ἤγουν ᾠκινάρους, ἰσχυρὸς Par. C. λαμπρυνεῖ, βρέξει τὸ μνημεῖον — βοὸς κέρας ἔχων — γά*

ὄρνιθόπαιδος ἵσμα φοιβάων ποτοῖς.
 πρώτη δὲ καὶ ποτ' αὖθι συγγόνων θεῶ
 κραίνων ἀπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
 πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυκῆ δρόμον.

731. ἵσμα] Sic Par. B. et Pal. 40. Nescio an plures et meliores fortasse. Casu enim mihi chartula periit, in qua seorsim ea, quae ad spirituum discrepantiam spectarent, e Codd. Paris. diligenter enotaveram. ἵσμα autem habent Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. et reliquae deinceps omnes. Etym. M. p. 477; 3. ἵσμα, τὸ ἵδρμα· παρὰ τὸ ἵδω. Eustath. ad Iliad. ε'. 778. p. 607, 8. edit. Rom. (Igm. II. p. 71, 20. edit. Lips.) τὸ μέντοι διὰ τοῦ σ ἵσμα, ὃ καὶ δασύνεται, ἵδρμα δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι, ἀπὸ τοῦ ἵδω γεγόμενον. Lex. περὶ πνευματικῶν a Valckenario editum ad Ammon. p. 230. τὸ ἵ πρὸ τοῦ σ, εἰ μὴ τὸ ἵ ἐπάγοιτο, ψιλοῦται ἀεὶ — εἰ δὲ ἐπάγοιτο τὸ ἵ, δασύνεται ἵστωρ, ὃ ἐπιστήμων. ἱστορία, ἱστικός, κύριον ἵσμα, τὸ πλοῖμα. Quod cum canonem turbet, videri potest ex marginali annotatione huc irrepsisse.

732. αὖθι] Miro consensu Codd. mei omnes αὖθις. Quod vitium e libris transit in Edit. Ald. et Basil. I. repetitum inde ia Edit. Steph. et Sebast. Correxerat iam Canterus. — 733. Μόψοπος] Sic libri omnes, excepto Rehdig. qui habet Μοιρόπον. Quod autem dicit Muelserus, „edit. vett. Μοιρόπους“, id satis probat, eum has editiones admodum negligenter inspexisse. Sola enim Basil. I. hoc typographico vitio inquinata est, quod non debuit inter varias lectiones commemorari. Sensus loci recte indicavit Onofrio Gargiulhi p. 48. Canterum sequutus: „Diotimo è il nome di questo ammiraglio, e dobbiamo tal notizia al Tzetze, che cita Timeo. L'asserzione però dello Scoliaista è sembrata sospetta ad un moderno Critico, (innuit haud dubie Muellerrum) il quale sostiene, che il nome dell' ammiraglio si trovi nel testo, ed è Μόψοπος, Mopsopo. Ma l'autore di questa scoperta non ha pensato, che, facendosi Μόψοπος nome proprio di un uomo, ne siegue, che la flotta, di cui, parla il poeta, non si sa a qual nazione si appartenga; poichè κραίνων ἀπάσης Μόψοπος ναυαρχίας traducendosi Imperator universae Mopsopus classis, noi non sappiamo di qual flotta qui si parli. Quindi ho stimato più sicuro attenermi alla versione del Cantero, ch'è la seguente: Imperator totius Atticae classis.“ Equidem autem difficultatem loci non in genitivo Μόψοπος quaesiverim, cuius nominativum ob nimiam duritiem graeci aures respuebant, teste Callimacho apud Steph. Byzant. Μοιροπία, ἡ Ἀττικὴ, ἀπὸ Μόψοπος· Καλλιμαχος· ἀρῆτος ἢ Μόψου. (Similia sunt Βερέκυντος vid. Steph. Byz. h. v. ἀργός etc.) sed in eo, quod poeta hanc Genitivi formam cum voce ναυαρχίας coniunxerit, cum aut Μοιροπίδος aut Μοψοπέτας exspectares. Hoc sane duriusculum est, neque tamen tale, cui prorsus exempla desint; ex uno certe Nonno, si cupis, largam talium elegantiarum messem tibi comparabis. — 734. ἐντυκῆ] ἐντυνεί Par. H. et Vind. II. ἐκτενεί Par. K.

μασι — ἰσχυρός· ὄνομα ποταμοῦ Vind. II. 731. Τῆς ὄρνιθοφουῶς Σειρήνος τὸν τάρον, τὸ ἵδρμα, λευκαίνων, καθαρῶν τοῖς ὕδασι Par. A. τάρον, ἵδρμα Par. B. λευκαίνων, πλύνων Par. C. ὄρνιθοφουῶς, τῆς Ἀγέλης ἵσμα, παρὰ τὸ ἵδω τὸ ἔδραω — πλύνων Pal. 40.

732. Πρώτη δὲ καὶ ποτε πάλιν, τῇ Παρθενόπῃ Par. A. τῇ Παρθενόπῃ τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν· λέλειπε τὸ

δύσας, τῇ Παρθενόπῃ Vind. II.

733. Κρατῶν καὶ βασιλεύων ἀπάσης τῆς Ἀττικῆς· Μοιροπία γὰρ ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μοίρεπος βασιλεύσαντος — τοῦ στόλου Par. A. βασιλεύων, ἤγουν ὁ Διότιμος τῶν Ἀθηνῶν — τῆς Ἀττικῆς Par. C. ἄρχων ὁ Τίμαιος (leg. ὁ Διότιμος) τῆς τῶν Ἀθηναίων — ἀπὸ τίνος Μόψου βασιλεύσαντος τῶν Ἀθηνῶν Vind. II.

734. Τοῖς πλέουσιν — λαμπαδοῦ-

χρησιμοῖς πιθήσας. ὃν ποτ' αὐξήσει λεῶς 735
 Νεαπολιτῶν, οὐ παρ' ἀκλυστον σκέπας
 ὁρῶν Μισηροῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
 βύκτας δ' ἐν ἀσκήῳ συγκατακλείσας βοῆς
 παλινστροβήτοις πηρωναῖς ἀλώμενος,
 κεραυνίῃ μᾶστιγι συμπλεχθήσεται 740

ἐντενεί Par. J. — δρόμος Par. H. — 735. λεῶς] θεός Par. K. super-
 addito tamen λεῶς. — 736. Νεαπολιτῶν] Νεαπολλῶν Pal. 40. — πα-
 ράκλυστον Par. C. — σκέπας] σκέποις Par. H. — 737. Μισηροῦ] Μι-
 σηροῦς Par. A. Μισήρους Par. H. Μυσηροῦ Par. B. Vind. IV. Vit. III.
 Μισήρου Rehd. — στύφλα] Par. ACDEFGHIJKL. Vind. II. IV. Vit. I.
 II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel.
 Meurs. utrq. Steph. et Reich. στυφλά Pott. utrq. et Sebast. στύφλα
 Par. B. et Rehdig. In accentu ponendo Codd. meorum auctoritati ob-
 sequutus sum. Vid. etiam Elmsl. ad Baech. 1135. — νάσσονται] νά-
 σονται Par. L. Vit. I. et Ciz. Lycophronis verba afferunt Etym. M.
 p. 732, 20. et Favorin. fol. 482. edit Rom. στύφλα νάσσονται κλίτη· λέ-
 γονται δὲ τὰ τραχέα κλίματα. Λυκόφρων. — 738. βύκταις] βύκταις Vind.
 IV. eiusdem vitii vestigia apparent in Vit. III. Etym. M. p. 216, 51.,
 laudato Lycophronis versiculo, varie et inutiliter ἐτυμολογεῖ meliora
 expromens p. 179, 16. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστι. ὅηλον ἐκ τοῦ Μακεδό-
 νας μὲν τὸν Φίλιππον Βίλιππον καλεῖν, καὶ τὸν φελακρὸν βαλακρὸν, καὶ
 τοὺς Φρύγας Βρύγας, καὶ τοὺς ἀνέμους, διὰ τὸ φρεῖαν φρεστίας ὄντας,
 βύκταις. Cf. Sturz. de Dialect. Maced. p. 31. — Hic versus cum duo-
 bus sequentibus in Cod. Par. K. desideratur. — 739. παλινστροβήτοις]
 Par. G. Vit. I. et Ciz. πάλιν στροβήτοις. — 740. μᾶστιγι συμπλεχθήσε-
 ται] Hanc scripturam tueñter Par. ABCDEFGH. Vat. 1307. Neap. I. II.
 III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph.
 et Pott. utrq. γλεχθήσεται Par. J. μαστιγθήσεται Par. L. Vit. I. Ciz. et
 Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast.
 In hac lectione, cui speciem quandam veri non derogamus, nihilominus
 tamen, si paullo accuratius eam consideraveris, glossatoris manum for-
 tasse agnoscēs. Quem si sumamus his verbis μᾶστιγι συμπλεχθήσεται
 superacripssisse μαστιγθήσεται, ut tropicam dictionem flagello concreta-
 bitur uno et planiori verbo flagellabitur redderet, more illorum homi-
 num non attendens ad reliquum verborum nexum: nonne fieri facillime

χον δέ, διότι λαμπάδας ἔβαλλον εἰς Vind. II. 737. Τῆς ὁρμίσσεως τῆς
 τὴν θάλασσαν — εὐτρεπίζει τὸν δρό-
 μον Par. A. ναύταις — διότι λαμ-
 πάδας ἔβαλλον εἰς τὴν θάλασσαν —
 εὐτρεπίζει, θήσει Vind. II. κατα-
 σκευάσει Pal. 40. 735. Ταῖς προ-
 φηταῖς πεισθῆς — ὄντινὰ ποτε ὁ
 λαὸς αὐξήσει Νεαπολιτῶν Par. A.
 δρόμον τὸν λαμπαδοῦχον Par. C.
 τοῖς τῆς Περθερόνης καὶ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος — ὄντινα πλεύσει ὁ λαὸς
 Vind. II. 736. Οἰκίτες παρά τὸν
 ἀκλυστον ἢ πολύκλυστον — σκέ-
 πων Par. A. ἀγέμιαστον ἢ πολυγέ-
 μιαστον τῶν Par. C. πλατύτερος πο-
 λύκλυστον σκέπασμα, ἀκρωτήριον
 Vind. II. 737. Τῆς ὁρμίσσεως τῆς
 ἡμῶνς ἢ ἡμῶνς τῶν Νεαπολιτῶν —
 τραχέα οἰκήσουσιν ἀκρωτήρη Par. A.
 τῆς Νεαπόλεως κατοικοῦσι — μέρη,
 κλίματα Par. C. ἡμῶν — ἔξω
 Νεαπολιτῶν — τραχέα κατοικήσου-
 σιν μέρη Vind. II. ἡμῶν Νεαπολι-
 τῶν — κατάξηρα μέρη Pal. 40.
 738. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν τῷ ἀσκήῳ
 συναποκλείσας τοῦ βοῆς Par. A. ἀέρ-
 ματι — συσχάν Par. C. τοὺς ἐγκυ-
 τῶνς ἀνέμους — ὁ Ὀδυσσεύς Vind. II.
 739. Ὀπισθορμήτορας, πολυπλάνους
 βλάβας πλανώμενος Par. A. et Vind.
 II. 740. Τῇ τοῦ κεραυνοῦ τιμω-
 ρίᾳ συγκαθήσεται Par. A. τῷ ἐκ τοῦ

καύηξ, ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλύδωρ,
ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἐλκύσας βυθῷ.
βαῖον δὲ τερφθαῖς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,
ἀναυλόχητον αὐτοκάβδαλον σκάφος

745

potuit, ut postea exsisterent, qui hoc interpretamentum pro varia lectione haberent, eamque ut elegantiores locoque aptiores in textum reciperent? Praeterea profecto portenti simile esset, lectionem *μασι-χθήσεσθαι*, si genuina esset, nonnisi in tribus lissique saepissime interpolatis inque vitis fere semper consentientibus libris (Par. L. Vit. I. Ciz. vid. vv. 388. 395. 408. 434. 456. 466. 475. 483. 485. 512. 523. 530. 534. 593. 605. 699. 703. 729. 737. et saepius) servatam esse, alteram autem, quam veram esse contendimus, ab uno et quadraginta codicibus exhiberi, ita quidem, ut antiquissimi et optimi libri pro hac lectione stent, et ne minimum quidem variantis scripturae vestigium in quoquam reperiat. — 741. καύηξ] *κάβηξ* Edit. Ald. *κάρβηξ* Rehd. Reliqui libri ad unum omnes καύηξ. Vid. *Interpp.* ad Hecych. v. *καύαξ* et *κῆξ*. *Elym. M.* p. 493, 49. et *Hemsterh.* ad Aristoph. Plut. v. 913. p. 312 sq. edit. Lips. — ἐρινοῦ] ἐρινοῦ Par. L. — πρὸς καθήμενος Par. F.

742. καταβρώξῃ] Codd. mei et Edit. omnes, nec Sebastianus videtur in libris suis scripturae varietatem invenisse. Muellerus tamen in Ad-dend. p. 290. maluit „καταβρόξῃ a καταβρόγω.“ — νιν] *μιν* Rehd. et Edit. Ald. Eandem formam etiam supra v. 678. libri omnes agnoscunt.

743. ἐκφυσῶσαν] Par. ABDEGHJK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. omnes. Recte. *ἐκφυσῶσαν* Par. CFL. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. — βυθῷ] Par. ACFHJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Paraph. V-

tic. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. βυθῷ Par. B. βυ-θῶν solus Par. D. et ex Edit. Aldina Basil. II. et omnes deinceps, quae Canterianam recensionem sequutae sunt. βυθοῦ Par. EGK. Vind. II. IV. Neap. II. Vit. II. III. — 744. τοῖς] Par. ACH. Vat. 1307. Neap. I. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. τῆς Par. BDEFGJKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Muellerus* in Ad-dend. p. 290. haec habet: „τοῖς videtur praefendum; nam amat Lycophro articulum ita ponere, ut Substantivum praemittat alteri Substan-tivo, ad quod articulus pertinet. Sic Codd. optimae notae v. 132. le-gunt quoque τοὺς pro τοῦ.“ At non ex consuetudine poetae, sed ex ipsius articuli legibus, quae hodie notissimae sunt, haec lectio erat de-fendenda. — 745. αὐτοκάβδαλον] Hanc lectionem dedi e Par. A. et Vat. 1307. etiam ante me ex Codd. suis restituerat Sebastianus. Reli-qui libri in varios errores discedunt: αὐτοκαῦδαλον Par. DEGHJK.

ἀνέμου πρηστῆρι, τούτῃσι τῇ ἀστρα-
πῇ Vind. II.

741. Ὁ λαός· ἐρι-
νοῦ δέ, συκῆς ἀγέλης παρακαθημέ-
νος τῇ κλύδω Par. A. λαός — ἡ
ἀγέλης συκῆς ἡ τοπικῆς (vid.
Tzetz. ad h. l.) Par. C.

742. Ὅπως μὴ καταπῇ αὐτὸν ἐν
τοῖς ὕδασι· ὁ ταραχός Par. A. κύ-
μασι Par. C. ἴνα, ὅπως — καταπῇ
αὐτὸν δένυμασιν Vind. II. ἡ θά-
λασσα Pal. 40. 743. Τὴν λεγομέ-
νην ἄμπωτιν σφῆρας τῇ βάθει Par. A.

τὴν ἀναβρόσῃσιν τῆς θαλάσσης — ὁ
κλύδων Vind. II. 744. Ὀλίγον δὲ
χαρεῖς τοῖς Καλυψοῦς Par. A. ὀλί-
γον χαρεῖς· ἔ· γὰρ χρόνους ἦν παρ
αὐτῇ — τοῖς τῆς Καλυψοῦς Vind. II.
ἐπὶ ἐπὶ χρόνους Pal. 40.

745. Αὐτοσχέδιον· πλοῖον — κυ-
ρῶς τὰ ὑπερὰ καὶ μὴ ἀλληλωμένα
ἄλευρα· νῦν δὲ τὸ πλοῖον λέγει
Par. A. τὸ μὴ ὀνομαζόμενον ναῦτας.
αὐτοσχέδιον Par. C. καθὸ ὑπὸ τῶν
ναυτῶν οὐκ ὠρεῖται· αὐτοσχέδιον

βῆναι ταλάσσει, καὶ κυβερνήσai τάλας
αὐτουργότευκτον βᾶριν εἰς μέσσην τρόπῳ
εἰκαῖα γάμοις προστεταργανωμένην.
ἧς οἶα τυτθὸν Ἀμφίβατος ἐκβράσας

Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. et Pott. utr. αὐτοκάνδαλον Par. I. et Edit. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utr. et Reich. αὐτοκάνδαυλον Par. CF. Vit. I. Ciz. Rehd.

et Edit. Ald. αὐτοκάνδυλον Par. B. Praeterea in Codd. Par. B. et Rehd. vv. 745. et 746. sedes inter se mutarunt, ita ut v. βῆναι tal. antecederet. Lectio nostra confirmatur testimonio *Etymologi*, apud quem ex antiquo Scholiasta haec legimus p. 173, 49. αὐτοκίβδαλον σκάφος· Αὐτοκίβρων. ἀναυλόχρον· τὴν μικρὴν λέγει· οὐ γὰρ ἦν ναὺς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδέπω ἐν ὄρμῃ καὶ λιμένι καταγεγομενον· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκίβδαλον δὲ τὸ εἰκὴ καὶ ὡσαύτως καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφειῶν εἰρηται· τὸ ὡς ἔτυχε φυραδὲν ἄλευρον αὐτοκίβδαλον. Cf. *Hezych.* v. αὐτοκίβδαλα ibiq. Interpp. *Suid.* et *Favorin.* h. v. Apud *Eustathium* ad *Iliad.* λ'. 781. p. 884, 26. edit. Rom. (Tom. III. p. 86, 19. edit. Lips.) αὐτοκαυδάλους editum est; apud eundem vero ad *Odys.* ψ'. 189. p. 1944, 32. edit. Rom. (T. II. p. 303, 13. edit. Lips.) legimus: λέχος δὲ ἀσκητὸν τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ὅποια καὶ τὰ τῶν σκευῶν αὐτοκίβδαλα. Quam scripturae inconstantiam dubito an consulto reliquerit nuperrimi editoris diligentia.

746. ταλάσσει] ταλάσσεις Par. J. ταλάσει Par. C. et Edit. Basil. I. — κυβερνήσai] Sic Par. ABDEGJK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. et Sebast. — κυβερνήσai Par. CFHL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utr. Pott. utr. et Reich. — 747. βᾶριν] De hac voce vid. *Potteri* Annot. ad h. l. *Etym.* p. 189, 30. et p. 206, 21. Anecd. Bekkeri p. 84, 10. — εἰς] Par. ACEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utr. — εἰς Par. BDHK. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae. Unde corrige, quae supra p. 102. ad v. 423. non satis accurate e Schedis nostris enotavimus. — τρόπῳ]

τρόπῳ Rehd. τρόπον Par. L. Vit. I. et Ciz. τρόπῳ Par. AF. Vind. II. *Hezychius*: τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεώς. *Philoxeni* Glossar. Graecolat. p. 35. carina, τρόπις πλοῖον. *Favorin.* fol. 507. edit. Rom. τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοῦ ἐξόν, ὃ καὶ στείρα λέγεται, ὡς στερεωτάτον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· ἐντοτε δλον πλοῖον σημαίνει. Cf. *Polluc.* Onom. I. 85. 86. Anecd. Bekk. p. 307, 9.

748. προστεταργανωμένη] *Etym.* M. p. 753, 52. τεταργανωμένη· συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῶν σαργῶν παρὰ Ἀττικοῖς ταργῶν καλεῖται· καὶ τὸ συνειλησθαι τεταργανῶσθαι. Αὐτοκίβρων. Eadem fere habet *Favorinus* h. v. et *Tzetzes* ad h. l. Infra v. 1101. legitur συντεταργανωμένος.

πλοῖον Vind. II. αὐτοκατασκευαστὸν — σχεδῶν Pal. 40. 746. βῆναι καρτερῆσαι, καὶ κυβερνήσai ὃ ταλαπῶρος Par. A. καρτερῆσαι, ὑπομένη Vind. II. 747. Αὐτοκατασκευαστὸν, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γενομένην ναὺν, πλοῖον — εἰς μέσσην τὴν τρόπῳ — ἦν Par. A. τὴν αὐτομάτως γενομένην Par. B.

748. Εἰσὴ καὶ μάτην ταῖς ἐκλήσεις

περόναις προσδεδεμένην, συμπεπλεγμένην Par. A. προσδεδεμένην Par. C. καρφίσις προσηλωμένη Par. B. μεταλῶς περόναις συμπεπλεγμένην Vind. II. 749. Ἡστίνος, ὅποια μικρὸν — ἐπὶ κωμον τοῦ Ποσειδῶνος — ἐκρυφίς Par. A. ἀφ' ἧς σχεδῶς — μικρὸν — ὃ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίους — ὅπως τὸν Ὀδυσσεύ Vind. II.

τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτήνα σπόρον; 750
 αὐταῖς μεσόδμυς καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
 πρὸς κύμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
 πόντου δ' αὔπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς,
 ἀστὴρ σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνας
 ἔσται. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον, 755
 βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρόωνων πνοαῖς.

751. μεσόδμυς] *Heyschius*: μεσόδμη, ἔυλον, τὸ ἀπὸ τῆς τρόπῳς ἔως τοῦ ἰστού. *Apollon. Lex. Hom. h. v. Eustath.* ad *Odyss.* β. 424: p. 1452, 55. edit. Rom. (Tom. I. p. 107, 8. edit. Lips.) μεσόδμη δέ, ἡ ὅπῃ δι' ἧς ὁ ἰστὸς ἐνέειρεται· λεγθεὶς οὕτω, παρὰ τὸ μέσον τῆς νῆος δεδομῆσθαι· μέση γὰρ τοῦ τοιοῦτου πλοίου (non πλέου, ut in novissima edit. Lips. correctoris negligentia reliquit) ἐστὶ. Cf. Schol. ad *Arat. Phaenom.* 605. — 753. ἐνσαρούμενος] ἐκσαρούμενος *Par. F. Vind. IV. Vit. III.* — μυχοῖς] μυχή *Par. H.* — 754. Θρηκίας] *Par. ABCEFGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Pott.*

utrq. et *Sebast. Θρηκίας Par. D. Θρηκίας Rehd. Θρηκίας ex Edit. Aldina transit in Basil. II. Paris. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. Nostram lectionem tuentur etiam Steph. Byz. v. Ἀνθηδών, et Eustath. ad Iliad. β. 508. p. 271, 15. edit. Rom. (Tom. I. p. 219, 32.) Lycophronis verba afferentes. Vid. etiam supra v. 118. et infra v. 1341.*

755. κλάδον] κλάδων *Par. A. Meursius*: „Eleganter emendat V. Cl. Ios. Scaliger πεύκης κλάδος, id est, λαμπάς, ut in agone lampaducho lampas traditur sequenti, sic ventus vento succedens, insultans spiritu, agitatit Ulysem, tanquam suber in mari.“ Expressit hanc coniecturam Ios. Scaliger in secunda versionis editione, novis curis perpolita:

sic alius alium ventus excipiens, facis
 instar, rotabit suber, agitans spiritu;

cum antea multo, ut videtur, rectius dedisset:

alternus et sic mutuo, ut piceae librum,
 Caurus rotabit suber, agitans spiritu:

756. στροβήσει] στροφήσει *Par. A.* — φελλόν] Huc pertinet particula antiqui Scholii ab Etymologo nervata p. 790, 10. quod integrum Commentario suo inseruit Is. Tzetzes; ubi nota varietatem, πρὸς κουφισμόν τῶν σωμάτων.

750. Τῆς ἀλκυόνος γυναικός· ὁ γὰρ ἄρσεν κηρύλος λέγεται — μικρὸν νεοσσόν, τὸν μὴ πτερὰ ἔχοντα *Par. A.* τῆς θηλείας ἡλεκτρονόος (leg. ἀλκυόνος) *Par. C.* πωλὸν μικρόν *Pal. 40.* 751. Αὐταῖς ταῖς μεσόδμυς, ἧγον ὁδοῖς ἔυλοισ τῆς σχεδίας — καὶ σὺν τοῖς ὁδοῖς ἡ πλავτοῖς ἔυλοισ καταβαλεῖ *Par. A.* τοῖς μεταξὺ ἔυλοισ τῆς σχεδίας *Par. C.* σὺν μέσοις ἔυλοισ — ὁρθοῖς *Vind. II.* μέσοις ἔυλοισ σχεδίας — στροψάσιν ἡ ὁρθοῖς ἔυλοισ *Pal. 40.*

752. Πρὸς κύμα τὸν κολυμβητήν· λέγει δὲ Ὀδυσεῖα — ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις, ἡ τοῖς ἔυλοισ *Par. A.*

753. Τῆς θαλάσσης δ' αὔπνος ἐν τοῖς βυθοῖς περιφερόμενος ἡ κλυδωνιζόμενος *Par. A.* κυλιόμενος *Pal. 40.*

754. Τῇ πολλῇ σύνοικος· λέγει δὲ Γλαύκῳ — πόλεως Βοιωτικῆς, ἣν ᾤκησαν Θραῖκες *Par. A.* τῷ Γλαύκῳ — διὰ τὸ οἰκῆσαι αὐτὴν Θραῖκας — πόλιν Βοιωτίας *Par. C.* 755. Γενήσεται δὲ παρ' ἄλλου ἄλλος, ὥσπερ φελλός *Par. A.* γενήσεται — ἀπὸ ἀνέμου — τὸν φελλὸν λέγει *Vind. II.* σχῆμα ἐφερμενευτικόν *Pal. 40.*

756. Ὁ ἄνεμος συστρέψει, εἰάσει τὸν φελλόν — ἐμπηδῶν ταῖς πνοαῖς *Par. A.* ὁ ἄνεμος κινήσει, στρέψει *Vind. II.* ἐμπέκτων *Pal. 40.*

μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιβορίας κακῆς.
ἀμπυξ̄ σαώσῃ, στέφνα δεδρυφαγμένον
καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράπτους πέτρας

758. δεδρυφαγμένον] δεδρυφαγμένα Par. D. et Ms. Canteri. δεδρυ-
φαγμένος Par. J. Vid. Odys. l. 373.

αὐτίκα δὲ κηδεῖμον ὑπὸ στέφανο τάνυσεν.

759. χεῖρας ἄκρας] Muellerus in Addend. p. 290: „χεῖρας ἄκρας Ly-
cophro dixit secutus Euripidem, qui frequentat vocem ἄκρος, ut: εἰς
ἄκρους ὄνυχας, Cycl. 158. ἐν ἄκροισι ποσσίν, Ion. 1166. (1181. Herm.)
ἄκρας καρδίας ἔβραυσσε, Hec. 242. εἰς ἄκραν χεῖρα, Iphig. Aul. 951. ἄκρα
χερσὶ, Helen. 1460. ὁλένας ἄκρας τρέμων Iphig. Taur. 283. (272. Seidl.)“
— κρεαγράπτους] Respuunt hanc lectionem libri, ut statim videbis,
omnes. κρεαγρευτούς Par. J. Vat. 1307. et Pal. 40. κρεαγρεύσους Par.
A. in quo litteras τ̄ et ς saepissime inter se commutatas esse monui-
mus ad Lex. Seguer. p. 100, 19. coll. 186, 11. Paraph. Vatic. τῆς τὰ
κρέατα ἄγρευούσης πέτρας. In reliquis libris omnibus, quotquot equidem
excussi et ab aliis collatos vidi, exstat lectio κρεαγρεύτους, litteris τ̄ et
ς ex falsa pronuntiatione permutatis: Par. BCDEFGHKL. Neap. I. II.
III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. Accedunt Potteriana duo;
sex, quos enumerat Variet. Lect. Sebastiana, et Edit., Codicum instar
habendae, Aldina et Basil. I. Nullus omnino liber κρεαγράπτους.
At, inquires, quid undecim illi, quos silet Sebastianus? Vereor autem,
si serio hoc interpellaris, ut recte argumenteris quippiam e tali silentio.
Quod quale sit iam supra ad v. 361. satis, credo, expertus es, et infra
etiam, si lubet, saepius experire. Quid autem contra talem librorum
consensum festinantis illius et interdum consulto reticentis editoris ta-
curnitas? Aut libros, quos habuit, non inspexit, aut suppressit quod
ibi scriptum invenerat. Equidem autem pro certo ausim affirmare,
etiam in libris Vaticanis aut eandem, quae in Nostris obtinet, varia-
tem inveniri, aut in omnibus scriptum esse κρεαγρεύτους, non κρεα-
γράπτους. Nullo enim in loco vidi libros ad repellendam aliquam lectio-
nem concordiores. Hanc autem lectionem primus ex emendatione re-
posuit Guilielmus Canterus, ineptum illud priorum editionum κρεαγρέ-
πτους lenissima manu refigens; eiusque auctoritatem sequutae sunt,
si Paris. II. excipias, reliquae deinceps omnes editiones. Facta autem
est haec emendatio ad verba Isaacii Tzetzae, quae in libris sic scripta
inveniuntur: κρεαγρεύτους, τὰς κρεαγραπτούσας, (plurimi libri κρεαγρε-
πούσας) τραχείας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε, κατὰ διαφέ-
ρετον Ἀττικὴν· αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει· καὶ ἔστιν ἡ εὐ-
θεῖα ἢ κρεαγρεπτος. quae si diligentius consideraveris, quid aliud pro-
bare contendas, quam Tzetzen quoque in libris suis habuisse κρεαγρέ-
πτους vitiumque, si quod est, etiam hoc Scholiasta esse antiquius?
Priores autem interpretes locum sic explicarunt: τὰς τὰ κρέατα ἄγρευ-
ούσας πέτρας, τὰς σκληρὰς καὶ ἐν τῷ ἄπτεσθαι ἀφαιρούσας κρέατα πέ-
τρας· e quibus vix dubium esse potest, quin legerint, senau optimo
κρεαγρεύτους. Vide etiam quae sub v. κρεάγρα. habet Favorinus fol.
318. vers. edit. Rom. κρεάγρα δὲ εἰρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέατα ἀγρεύειν καὶ
ἀνασπᾶν. Eadem Schol. ad Aristoph. Equit. v. 782.

757. Μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, τῆς ἐντετυλιγμένου, ἡσφαλισμένου, κε-
τῆς ἔστι δὲ ἐνάλιος δαίμων· ἐκ κοσμημένου Vind. II. κατακεκομένου
κακῆς παλιβορέσεως. Par. A. ζάλης αὐτόν Pal. 40. 759. Καὶ εἰς τὰς
Pal. 40. 758. Περὶ δόλαιον σώσει ἄκρας χεῖρας, αἰτίσθαι τὰς σκληρὰς,
σπῆθι ἡσφαλισμένου Par. A. τὸ κε- καὶ ἐν τῷ ἄπτεσθαι ἀφαιρούσας
φαλοδέσιμον — κατακεκομένου Par. A. χερσὶ τὰς
B. τὸ κηδεῖμον, κεφαλοδέσιμον — τραχείας, ἀφαιρούσας κρέατα Vind. II.

μάρπτων, ἀλιβρώκοισιν αἰμαχθήσεται 760
 στόρθυγι. νῆσεν δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην
 Ἀρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,
 ἄχλαινος, ἱκτής, πημάτων λυγρῶν κόπης,
 τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
 ἀρὰς τετικῶς τοῦ τυφλωθέντος δάκους. 765
 οὐπω μάλ', οὐπω, μὴ τοσόςδ' ὕπνος λάβοι
 λήθης Μέλανθον ἐγκλιθέντ' Ἰππηγέτην.

760. ἀλιβρώκοισιν] ἀλιβρότοισιν Par. A. — 761. στόρθυγι] στόρθυγι
 Par. C. — εἰς] Sic h. l. Codd. mei omnes. — Κρόνῳ] Κρόνον Par. A.
 762. μεζέων] μαζέων Par. H. — κρεανόμον] κρεανόμων Par. F. et
 Ciz. κρεανόμων Vind. IV. κρεανόμου Par. L. Cf. Apollon. Rhod. IV.
 982 — 987. ibiq. Schol. — 763. κόπης] Eurip. Hec. 131. (Pors.) de Ulyse:
 πρὶν ὁ ποικιλόφρων, κόπης ἡδυλόγος —. Etym. M. p. 524. ex Oro
 grammatico: καὶ κοβάλους τοὺς λίλους, ἀπὸ τοῦ κοῖραι πεποιημένης τῆς
 λέξεως, ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λίλον καὶ κομμήδον. Cf. Eustath. ad
 Odys. ζ. 24. p. 1749, 28. edit. Rom. (Tom. II. p. 59, 12. edit. Lips.)
 765. τετικῶς] τεθεικῶς Par. A. — δάκους] Vox non raro apud Tra-
 gicos obvia. Vid. Blomf. Glossar. ad Aeschyl. Prom. v. 603. et ad
 Sept. v. 554. Eurip. Troad. 297. (Seidl.) Hippol. 646. ibiq. Vasek. Cf.
 Etym. M. p. 245, 34. — 766. τοσόςδ'] τοσός Par. A. τοσόνδ' Par.
 CDG. Neap. I. II. Vit. III. τὸ σόν Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I.
 Tzetzes utramque lectionem commemorat: μηδὲ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον
 ἢ μηδὲ τοσόςδε καὶ τοσοῦτος ὕπνος λαθήσεως λάβοι τὸν Ποσειδῶνα. —
 τόςος δ' Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph.
 Pott. utrq. et Reich. τοσόςδ' Sebast. — λάβοι] Par. ADEFGHJKL.
 Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Rehd. et Edit. omnes. λάβη
 Neap. I. λάβη Par. BC. — 767. Μέλανθον] Solus Par. H. in marg.
 γρ. Μέλανθρον. et Edit. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. et Reich.
 Reliquas recte Μέλανθον. Eustath. ad Iliad. α'. 350. p. 116, 8. edit.

760. Καταλαμβάνων, ταῖς ὑπὸ
 θαλάσσης βρωθεῖσιν αἰμαχθήσεται
 Par. A. 761. Τοῖς ἀκρωτηρίοις,
 ταῖς ἀκτίσι, ταῖς ἐξοχαῖς, ταῖς ὀξύ-
 τησι τῶν πετρῶν. Εἰς τὴν Κέρκυ-
 ραν, τὴν Φαιακίαν, ἐν ἣ ἦν κρυ-
 σμένον τὸ δρεπάνον, ὃ ὁ Ζεὺς τὸν
 Κρόνον ἐξέτεμεν· καὶ γὰρ Ἀρεπᾶν
 ἐκαλεῖτο τὸ πρὶν — μισουμένην Par.
 A. ὀδύτησι — τὴν Φαιακίαν ἦτοι τὴν
 Κέρκυραν — μισουμένην Vind. II.
 762. Ἔστι μὲν ἡ Ἀρεπᾶν· νῦν
 μὲν τὴν Φαιακίαν νῆσον καλεῖ, ἦγον
 τὴν Κέρκυραν — τῶν αἰδοίων τοῦ
 Κρόνου· κρεανόμον δὲ τὴν δρεπᾶν
 λέγουσι Par. A. δρεπᾶν τὰ χρέατα
 κόπτουσιν Vind. II. 763. Γυμνός,
 ὁ προσελθὼς πτωχός, ὁ Ὀδυσσεύς,
 παρὰ τὸ ἐκνεύθαι — βαβῶν χαλε-
 πῶν ἑμπειρος, προσελθὼς, οἰκίτης
 Par. C. χωρὶς χλανίδος, ἀσκέπα-
 στος, ἢ ὁ Ὀδυσσεύς προσελθὼς — ὁ
 ὄητωρ ὁ λαλῶν, ἦγον ὁ Ὀδυσσεύς
 Vind. II. 764. Τὸν μυθῶδη ἐκ-
 φωνήσει θρήνον Par. A. τὸν μυθῶ-
 δη φλυαρήσει, ἐκφωνήσεται θρήνον
 Vind. II. πεπλάσμενον Pal. 40.
 765. Τιμωρηθεὶς, ἀνταποδοὺς —
 τοῦ Κύκλωπος, Θηρός· τὸ γὰρ δά-
 κος θήρ σημαίνει Par. A. κατὰρας
 ἀποδοὺς τοῦ Κύκλωπος τοῦ λυπου-
 μένου Vind. II. 766. Οὐπω ἴαν,
 οὐπω· μὴ χροαυτὴ λήθῃ καταλάβοι
 τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι
 Ὀδυσσῆος Par. A. οὐ μέχρι τούτου,
 δηλονότι τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεύς
 — λήφεται Pal. 40. 767. Ἀήθον
 — τὸν παρ' Ἀθηναίους Μέλανθον
 Ποσειδῶνα — ἐγκλιθένα — τὸν Πο-
 σεῖδῶνα παρὰ Ἀγέλοις· Μέλανθος

ἦξει γὰρ, ἦξει ναύλοχον Πείθρον σέπας
καὶ Νηρίτου πρηγίας· ἀρεταὶ δὲ πᾶν
μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον
μύκλοις γυναικίλων· ἡ δὲ βασσάρα,
σεμνῶς κασωρεύουσα· κολλεῖ δόμους,

770

Rom. (T. I. p. 96, 44. edit. Lips.) διὸ καὶ Μέλαθος Ποσειδῶν παρὰ
Λυκόφρονι, τὸ μὲν διὰ τὴν τοῦ πόντου μέλαναν, τὸ δὲ διὰ τὸ οἶον ἐπα-
νοῦν καὶ ὑποπόλον τοῦ ἁπλοῦ. Et ad Odys. c. 214. p. 1817, 5. edit.
Rom. (T. II. p. 140, 34. edit. Lips.) ubi duplex vitium in verbis, ἔνα
τὸ μὲν μέλανα διὰ τὸν μέλαντα πόντον, corrigere debuit novissimus
editor Lipsiensis ex Favorino v. Μελάνδιος, fol. 352. edit. Rom. —

ἐγκλιθένθ' Ἰππηγέτην] ἐγκλινθένθ' Par. I. Ciz. ἐγκλινθένθ' Vit. I. ἐγκλι-
θέντες Ἰππηγέτην Par. A. Similiter Sophocl. Phil. 30. ὅσα καὶ ἕκκον
μὴ κατακλιθεὶς κύρῃ. — 768. Πείθρον σέπας] Tutissimus Ithacae por-
tus, cothibus undique circumdatus, hodie *Kathy* (βαθύς) nominatus.
Vid. Dodwell. Itiner. Graec. p. 85. et 95. vers. germ. et Chr. Muellcri
Itin. per Insul. Ion. p. 212. Cf. etiam Eustath. ad Odys. α'. 186. p.
1409, 32 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 47, 7 sqq. edit. Lips.)

769. Νηρίτου] Ithacae mons, in conspectu illius portus ad magnam
altitudinem assurgens. Vid. Illud. β'. 632. Odys. ε'. 22. ν'. 351. Strabo
X. p. 454. (Tom. IV. p. 72 sq. edit. Tzsch.) Schol. ad Odys. c. 207.

770. ἄρδην] Cyrill. Glossar. Graecolat. p. 395. ἄρδην, ὃ ἐστὶν ἀπὸ
θεμελίων· funditus. De etymologia huius vocis vid. Herod. περὶ μο-
νῆ. λέξ. p. 28. Etym. M. p. 137, 46. Eustath. ad Illad. β'. 187. p. 707,
37. edit. Rom. (T. II. p. 201, 18. ed. Lips.) et Blomf. Glossar. ad
Aesch. Prom. v. 1087. — 771. μύκλοις] Dictum in procorum oppro-
brium. Hesych. v. μύκλοι· οἱ λᾶγνοι καὶ ὀχευταί. cf. etiam v. μυγλός.
Antiquum Scholion, quod integrum h. l. in Tzetzae Commentario legi-
tur, servavit etiam Etymologus p. 594, 19. addito versu Lycophronis.
— γυναικίλων] Vit. I. et Ciz. — βασσάρα] Sebastianus ex uno Cod.
dedit κασσάρα, fortasse negligentiori Cod. scriptura deceptus. Saepis-
sime enim litterae *k* et *u* vix discernendo discrimine a librariis exa-
rantur. Idem vitium etiam in Favorini Eclog. v. κασωρεύουσα p. 260.
edit. Dind. Etym. M. p. 190, 51. βασσάρα σημαίνει κυρίως τὴν Βάκχην,
ὡς Ὡρίων λέγει· ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατοφερῆς καὶ πόρνος γυνὴ εἰρηται
βασσάρα. Λυκόφρων. cuius verba statim sequuntur. — 772. σεμνῶς]
dissimulanter et cum aliqua pudoris ac honestatis specie. Intelligitur
illud artificium, quo astutissima femina procorum ancipiti spe pendenti-
um multitudinem per plures annos domi suae detinuit. Aliiter explicat

καὶ Ἰππηγέτης ἐπώνυμο Ποσειδῶνος
Par. A. καταπεσόντι — ὁ Ποσειδῶν
παρὰ Ἀθήλους Pal. 40. 768. Πα-
ραγενήσεται γὰρ — ἐν ᾧ αἱ νῆες ἐν-
αίονται, ἡ οἱ ναῦται κρύπτονται —
ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ Par. A. τὸν
γαλήνιον τόπον Par. C. τὸν γαλήνης
τόπον τοῦ λιμένος — ὄνομα λιμένος
ἐν Ἰθάκῃ Vind. II. εἰς τὸ γαλήνιον
Pal. 40.

769. Καὶ ὄρους Ἰθάκης ἐξοχάς —
ὁφθαλμοὶ δὲ πᾶν Par. A.

770. Ὀλεῖται μοῦ ἐκ βαθυλίων
πεπτακός Par. A. ὀλεῖται πάντας

τῶν θεμελίων ἀνατετραμμένον Par. B.

771. Τοῖς μνηστῆσι τοῖς κατώφε-
ρεσιν εἰς γυναικίους· κυρίως δὲ μὲν
εἰς καλίδαν· ἡ ἐν τῷ τραχηλῷ τῶν
ὄνων ὑποδύλων· — μοιχοῖς — ἡ
δὲ πόρνη, ἡ Βάκχη, Πηνελόπη Par. A.
υπερσυσμῶσι (sic) Pal. 40.

772. Ὑπερηφάνως ἡ ἀσέμνως πορ-
νεύουσα — ἐντὶ τοῦ κενώσει, δαπα-
νήσει τοὺς οἴκους Par. A. ἀσέμνως —
κενώσει, δαπανήσει, ἀπολέσει Par.
B. μοιγευμένη κενώσει Par. C. πορ-
νήτως, ὑπερηφάνως ἀπατώσα, πορ-
νευομένη — κενώσει Vind. II.

λύγοις τετρανθάσσα, τὰς δ' ἡμεῶν
ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος ἀνέσει,
ἐκουσίαν σμῶδ' ἄγγα προστάσσων δομῇ,
ὅπως παλεύσῃ θυρωρεῖς, κατασκόποις
λάβαια καὶ κλανθμοῖσι φηλῶσας πρόμον. 785
ὄν Βομβυλίας κλιτὺς ἢ Τεμμικία.

781. *λυμεών*] *λυμαίων* Par. G. Vind. IV, Vit. III. — 782. *ἐπεγκολάπτειν*] Codd. mei omnes et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. *ἐσεγκολάπτειν* Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.

784. *παλεύσῃ*] *παλάσῃ* Par. DBGK. Neap. J. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. *παλεύσει* sola edit. Basil. I. — *κατασκόποις*] *κατάσκοπος* Par. J. et Neap. III. — 785. *κλανθμοῖσι*] *κλανθμοῖσι* Par. J. — *φηλῶσας*] Eustath. ad *Iliad.* i. 642. p. 781, 11. ed. Rom. (T. II. p. 304, 25. edit. Lips.) ὅτι δὲ τὸ *φηλῶν* φηλῶσαι φηλῶσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο κατὰ τὴν συνηθῆ των *ἀρστωμένων*, *δηλοὶ καὶ Λυκοφρον* ἐπὶ *ὡν* φηλῶσας πρόμον, ἦρουν ἀπατήσας τὸν ἀρχοντα, τὸ δὲ φηλῶ φηλῶσων των ὑπερὸν ἐστὶ. Cf. *Etym. M.* p. 160, 38. et 794, 32. *Blomf.* Glossar. ad Aesch. Agam. v. 475. et Meinek. ad Menandr. p. 15.

786. *Βομβυλίας*] Par. BEFJ. Vat. 1307. Neap. I. HI. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Paris. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. *Βομβυλίας* Par. H. Vit. I. *Βομβυλίας* Par. ADGL. Neap. II. Vit. II. III. Ciz. et

Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. *Βομβυλίας* Par. C. et Vind. II. *Βομβυλίας* Vind. IV. *Βαμβυλίας* Par. K. Ia. Tzetzes ad h. l. ita scribit: *Βομβυλίας*, τῆς Ἀθηνᾶς — *Βομβυλὶα καὶ Βομβύλιον ὄρος καὶ πόλις Βοιωτίας*, ὅπερ νῦν λέγεται· *γραφεῖται δὲ διὰ τοῦ ἰωτα*. εἰ δὲ εἴπῃς *Βομβυλίστα* κλιτὺς καὶ ἀκρωρεῖα, ὡς κητικόν, τότε *διάρθογον* γράφεται· ἢ *Βομβυλίστα*, τῆς *Βομβυλίας*, ἢ ἢ *Βομβυλίστα*, *διάρθογον*. *Lectionem Βομβυλίστα κλιτὺς*, habet etiam Steph. Byz. s. v. *Τέμμιξ*. — *κλιτὺς*] *κλιτὺς* Par. A. De diversa ultimae syllabae quantitate hodie satis constat. Vid. *Schaefer*. Melet. crit. p. 73. et Monk. ad Hippol. v. 227. p. 34. edit. Lips. Exemplis ibi allatis adde *Nicanor. Alex.* 34. *Νυσάτην ἀνὰ κλιτὺν ὑπέρθεμον ἀφραίνοντες*. — *Τεμμικία*] *Τεκμικία*

ἐγγαράσσει Par. C. τύπος Vind. II. οὐλή Pal. 40. 781. *λεπταῖς ῥάβδοις* *τροπηθεῖσα* — *ῥαβδὸς ὁ θῶας* Par. A. *ῥαβδὸς* *κοιλανθεῖσα* *κοιλανθεῖσα* Par. B. *κυρώας* *τροπηθεῖσα*, νῦν δὲ *ἐγκολαφθεῖσα* Par. C. *ῥαβδὸς*, *κλῆδος* *κοιλανθεῖσα* — *ῥαβδὸς ὁ Ὀδυσσεύς τὴν Τρώαν ἡμεῶν* Vind. II. *ῥαβδὸς* *ἐσθμηανθεῖσα* — *τὴν Τρώαν* Pal. 40. 782. *ἄντι τοῦ τύπτειν* — *ἄντι στεναγμοῦ ἐπαιτῶσι* Par. A. *ἐπιτύπτειν*, *ἐπιξέειν* Par. B. *ὑπομείνει* Par. C. *ἐπιξέειν*, *ἐγγαράσσειν*, *τυποῦν* — *ἄντι στεναγμοῦ ὑπομείνει* Neap. II. et Vind. II. *ἐπ' ἑαυτῇ ἐγγαράσσειν* *δελήσει* Pal. 40. *μαστίζειν* Neap. III.

783. *ἔκουσιον* *μῶλωτα* *ἀποπνυγῶν* τῷ σώματι Par. A. *κυρώας* *ὑφαιμος* *πληγῇ* — *προσάπτων* Par.

B. *ὑφαιμος* *πληγῇ* *ἐντυποῦν* τῷ σώματι Vind. II. *ἐντυπῶν*, *φέρων* Pal. 40. 784. *ἵνα ἐνεθρεῖσθῃ καὶ ἀγρεύσῃ* *ἐχθροῖς* (sic) *κατασκόποις* Par. A. *σκοπεύσεις* Par. B. *ἀπατήσῃ* *παλεύεται* γὰρ λέγονται *αἱ πλάται*, καὶ, οἷον εἰπεῖν, *ἀνδραποδίστριαι* (sic) *περιστρεφαί* *δυσμενεῖς* δὲ τοῖς Τρώας λέγες *κατασκόποις* δὲ *ἀντι* *κατασκοπεύματι* Par. C. *σκοπευτικαῖς* Pal. 40. 785. *βλάβαις* καὶ *δάκρυσι* *ἀπατήσας* τὸν πρόμον· *ὅθεν* *φίληχε* τὰ σῶμα τῇ δαίξει *πέπειρα*, ὅντα ὡμὰ Par. A. *πληγαῖς* Par. C. *βλάβαις* *ταῖς πληγαῖς*, *ἀδυστοις* *ἀπατήσας* τὸν *Πρόμον*, τὸν *πρόμαγον* Vind. II.

786. *Ὅντινα* ἢ *ἐν Βοιωτίᾳ* *κρήνη* *κακὴν*, *ἀκρόθρεπεν*, τὸν *Ὀδυσσεῖα* — *ἐξῶθεν* *ῥους* — *ὄρος Βοιωτίας* Par. A.

ἔψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέν ποτε,
 μόνος πρὸς οἶκους κατέλειπον σωθεῖς τάλας.
 λῶισθον δὲ καυῆς ὥστε κυμάτων ὄρμευς,
 ὡς κόγχος ἄλμῃ πάντοθεν περιτριβείς, 790
 κτῆσιν τε θοίναις Πρωϊῶν λαφύσσιαν
 πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβαρχέουτου κίχων,
 σύφαρ θανέεται, πόντιον φρυγῶν σκέπας,
 κόραξ σὺν ὕλοις Νηρίων δρυμῶν πέλας.

Neap. II. Τεχνητά Par. E. Neap. I. et Vind. II. in marg. — 787. ἐτέκνωσεν] Sic Par. AK. et Pal. 40. addito ᾤ. finali. Reliqui libri et Edit. omnes ἐτέκνωσε. — 788. μόνος] μόνους Par. J. — Cassandra apud Eurip. Troad. 449. (Seidl.) de Ulysse: ἔεται μόνος πάραν. — 789. καυῆς] καυῆς Par. B. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utq. — 790. ἄλμῃ] ἄλμης Par. H. in marg. γρ. ἄλμῃ. — πάντοθεν] solus Par. B. πάντοδε. — περιτριβείς] περιτριβής Par. K. et edit. Basil. I.

περιτριβείς Par. H. — 791. Πρωϊῶν] Πρωελίαν Par. A. — λαφύσσιαν] λαφυσίαν Par. K. λαφυσίους Par. E. — 792. πρὸς] πρό Par. H. — αἰνοβαρχέου] αἰνοβαρχου Vit. I. Ciz. — κίχων] κίχων Par. B. — 793. σύφαρ] σύφαρ Par. A. quod fortasse rectius. Vid. Callim. fragm. XLIX. p. 433. edit. Ernest. Reliqui tamen libri omnes et grammatici constanter σύφαρ. Phrynichus Bekkeri p. 66, 7 sqq. τέσσαρα εἰσιν ὀνόματα τοῦ γέροντος· ἀμογέρων, ὁ πρὸ τοῦ προσηκοντος καιροῦ γηράσας· εἰς ὁ γέρον, ὁμωνύμως τῇ παρὰ γέροντι· τρίτος δὲ σύφαρ· ἐστὶ δὲ σύφαρ κατὰ γλῶττιαν τὸ ἐνδύμα τοῦ ἀρεως· τέταρτος τυμβογέρων, ὁ τύμβου χρεῖαν ἔχων. Etym. M. p. 737, 9. τινὲς δὲ καὶ τὸ ἀρεως γήρας σύφαρ λέγουσι· τὸ ἀποσπάρμενον. Λυκόφρων δὲ, τὸ λίαν γεγηρακός. Cf. Hesych. et Suid. h. v. — φρυγῶν σκέπας] σκέπας φρυγῶν Par. A. et Vat. 1307. — 794. Νηρίων] Νηριῶν Par. G. Νηρίων δρυ-

Τιμᾶται ἐν Βοιωτίᾳ Βορβυλῆς ἡ Ἀθηνᾶ Par. B. καὶ ἐξοχῇ Βοιωτίας, ἐν ᾗ γεννηθῆναι φασιν τὸν Ὀδυσσεύα Pal. 40. 787. Μέγιστον ἡμῖν καπὸν ἐγέννησέ ποτε τὸν Ὀδυσσεύα Par. A. μέγα — τοῖς Τρώσιν βλάβος ἐγέννησε· συλλαβὴ κοινὴ τὸ πᾶ Par. C. ἔθρεψε Pal. 40. 788. Μόνος πρὸς τοὺς οἶκους πλέων, (sic) σωθεῖς ὁ τάλας Par. A. μόνος γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς υποστρέφων ἐσωθῇ ἀπὸ τῶν ἐξεπομένων αὐτῷ ἰβ' πλοίων εἰς Τροίαν Par. C. ἀπὸ τῶν ναυτῶν Vind. II. ἀπὸ τῶν σθν αὐτῷ Pal. 40.

789. Τὸ ἔσχατον δὲ ὁ λῆρος λέγει τὸν Ὀδυσσεύα· ὥσπερ τῶν κυμάτων ὄρμευς Par. A. ἡγοῦν κυματοδρομήσας Par. C. ἔσχατον — ὡς ὄρεον λῆρος, ἥτοι ὁ Ὀδυσσεύς — ἥτοι ὥσπερ κυματοδρόμος Vind. II.

790. Ὡςπερ κογχύλῃ ἐν θαλάσῃ πανταχόθεν περιτριβείς Par. A. περιμελαχθεῖς Vind. II. συντριβείς Pal. 40. 791. Καὶ τὴν κτῆσιν

ταῖς εὐχαῖς — Κεφαλληνίαν ἔθνος — ἀντλουμένην Par. A. ἐξαντλουμένην Par. B. εὐχαῖς — ἀντὶ τοῦ, μνηστήρων, ἀπὸ τόπου Par. C. τὴν περυσίαν — Κεφαλληνίαν, μνηστήρων — ἀντλουμένην Vind. II. ἀντληθεῖσαν Pal. 40. 792. Τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας Ἑλλῆς· καὶ γὰρ ὁ Ἰκαρός (leg. Ἰκαρίος) καὶ Λευκιππος καὶ Τυνδάρεως καὶ Ἀραρεὺς ἀδελφοί — τῆς ἐπὶ κακῶν οἰστησάσης, πηδησάσης — καταλαβὼν Par. A. κακῶς μανείσης πρὸς ἔρωτα Par. C. τῆς Πηνελόπης, τῆς ἐπὶ κακοῦ οἰστησάσης — καταλαβὼν Vind. II.

793. Πέμπελος γέρονι ἀποθανέται· τέσσαρες γὰρ ἡλικίαι γερόντων — τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆρος οὖσα, τὴν θαλάσσαν σκέπει, ἐπιχειμῶν ἐπ' αὐτὴν Par. A. λῶν γηραιός — ἢ τὴν Ἰθάκην, ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα Par. C. γέρονι ὑπέροχως — τὴν Ἰθάκην νῆσον Vind. II.

794. Ὁ πᾶν γέρον σὺν τοῖς

πιενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ 795
 κέντρον δυσαλθῆς ἔλλοπος Σαρδωνιῆς.
 κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,
 Ἀχιλλέως θάμαρτος αὐτανέμιος.
 μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτᾶν στέψει λεῶς,
 ὃ τ' αἰπὺ ναιῶν Τραμπύας ἐδέθλιον, 800

μῶ Par. J. — 795. πλευρά] πλευρᾷ Vind. II. Vit. II. — λοίγιος] λῳ-
 γιος Par. H. eadem lectione in margine repetita. — στόναξ Par. A.

796. δυσαλθῆς] Sic Codd. mei ad unum omnes, et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. sensu optimo. Dicitur enim Ulysses, pantinacae marinae aculeo transfixus, immedicabili vulnere periisse. Vid. Odys. I. 133. θάνατος δὲ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ — ἐλεύσεται. ibiq. Eustath. p. 1676, 43. edit. Rom. (T. I. p. 404, 23. edit. Lips.) Nicandr. Ther. 835 sq. λόγος γε μὲν, ὥς ποτ' Ὀδυσσεὺς || ἐγθίτο λευγαλέοις τριπέλις ἄλλου ὑπὸ κέντρον. — Altera lectio δυσαλθῆς ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et Reich. — ἔλλοπος] ἔλλοπι

Vit. I. Ciz. ἔλλοπος Rehd. — Σαρδωνιῆς] Par. BDGHJKL. Vind. IV.

Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Σαρδωνιῆς Par. C. et Vind. II. Σαρδωνιῆς

Par. AEF. et Editt. Pott. utrq. et Sebast. Σαρδωνιῆς Vit. I. et Ciz.

797. κέλωρ] κέλλωρ Par. II. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. metri gratia, ut ait scientissimus editor. — 798. Ἀχιλλέως] Ἀχιλλέως Par. CH. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. et Sebast. — αὐτανέ-
 μιος] ἀνιανέμιος Par. J. Consabrinus Medeae, Telegonus, Circes ex Ulysse filius. — 799. μάντιν δὲ νεκρὸν] Muellernus in Addend. p. 290: „Audiamus, quae Bachet de Meziriac in Comment. ad Ovid. Trp. Vol. I. p. 103., ut haec verba explicaret, observavit: „Il semble, inquit, qu'il veut donner entendre, qu'à son sepulchre se rendoient des oracles, quand il appelle son corps μάντιν νεκρὸν.“ Sine dubio super sepulcrum erat exstructum templum, in quo erat istud oraculum.“ — Εὐρυτᾶν] Εὐρυτᾶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Legitur hic versus apud Steph. Byz. v. Εὐ-
 ρυτᾶνες, cufus Codd. Par. 1412. et 1413. et Ms. Perusin. h. l. lectionem Εὐρυτᾶν proferunt, ubi manifestum est librariorum ultimae syllabae ac-
 centum pro compendio syllabae ον habuisse. De accentu Vid. Arcad. de Accent. p. 8; 4. Draco Strat. p. 18, 4. Lobeck. ad Phrynich. p. 196 sq. et Götting. in libello de Accent. gr. ling. p. 62 sq. — στέψει] στείρει
 edit. Ald. στείρει, ἀνοραβίτ. Vid. Soph. Antig. 431. χοῖσι τρισπόνδοισι
 τὸν νέκυν στείρει. ibiq. Erfardt. — 800. Τραμπύας] Par. ABCDEFHKL.

ὅπλοις· πολυχρόνιον γὰρ ἐὸ ζωὴν·
 λέγει δὲ Ὀδυσσεύς — ὄρος Ἰθάκης
 Par. A. ὀπλισμοῖς Par. C. πανούρ-
 γος ὁ Ὀδυσσεύς — ὄρος Ἰθάκης —
 πλῆστον Vind. II. ἦγον πολέμω
 Pal. 40. 796. Αποκτενεῖ δὲ τύ-
 ψας τὰ πλευρὰ ὁ ὀλέθριος· στόνυξ
 δὲ πᾶν τὸ εἰς δὲ λήγον Par. A.
 κέντρον Pal. 40. 798. Κέντρον
 δυσθεράπτετος τῆς τραγῶνος ἰχθύος,
 τοῦ ἐκ Σαρδωνίου πελάγους Par. A.
 δυσίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρον
 τῆς τραγῶνος, ἰχθύος ἀπὸ Σαρδου-
 νῆσου Par. C. ἐν τῷ τραύματι — ἡ
 δυσίατος Pal. 40. 799. Υἱὸς δὲ

τοῦ πατρὸς φρονεὺς ὀνομασθήσεται
 Par. A. φρονεὺς, σφαγεὺς Par. C.
 ὁ υἱὸς τῆς Κίρκης, ὁ Τηλέγονος, ὁ
 φρονεὺς ἄρταμος, ἀόρταμος τις ὢν,
 ὃ ἐν ᾧ καὶ ἔκειρε τέμνον Vind. II.
 798. Τῆς Ἀχιλλέως γυναῖκος Μη-
 δέας ἐξάδελφος Par. A.
 799. Μαρινεὺς Ὀδυσσεύς — ὀνο-
 μασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου ἔθνος Ἠπει-
 ρου — στείρει ὁ λαὸς Par. A. τὸν
 Ὀδυσσεά τιμῆται Par. C. ὀνομα-
 ῖον — στεφανώσκει ὁ λαὸς Vind. II.
 γένοντο — ὁ Αἰτωλιὸς ὡς ἀπὸ τυ-
 νος Εὐρύτου Pal. 40. 800. Ὁ τε
 τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν — χωρὶς Ἠπει-

ἐν ἣ ποτ' αὐθις Ἡρακλῇ φθίσαι δράκων
 Τυμφαῖος ἐν θοίνῃσιν Αἰθίων πρόμος,
 τὸν Αἰακοῦ τε καὶ Περσέως σποράς,
 καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.
 Πέρῃ δέ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρος 805
 ἐν Γορτυναίᾳ δέξεται περλεγμένον,
 ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον
 παιδὸς τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις

Pal. 40. et Edit. omnes, excepta Sebast. Τραμπύλας Par. G. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. Τραμπύλας Par. J. Τραμπέλας Neap. I. Steph. Byzant. Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον Βουνιῶν. — 801. Ἡρακλῇ] Ἡρακλεῖ Par. H. in marg. γρ. Ἡρακλῇ. Canterus: „Alexandri M. ex Barsine filium, quem Polysperchon, Tyniphaeus seu Epirota, dux Aethicum seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum XIV. Historiam integram leges apud Diodorum Sic. lib. XX. Hic Hercules ab Aeaco, Perseo et Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quod pater Alexander M. paternum genus ad Herculem et Perseum, maternum ad Aeacum referret.“ — 802. Τυμφαῖος] Τυμβαῖος Neap. I. — ἐν θοίνῃσιν] ex Par. JL. Vit. I. et Ciz. Reliqui omnes θοίναισιν. — 804. ἄπωθεν] Par. FK.

et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἄπωθεν Par. L. Vit. I. Ciz. ἀποθεν Par. ADEGJ. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. et

Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἀποθεν Par. BCH. Vit. II. et Rehd. Vid. supra ad v. 425. — 806. Γορτυναίᾳ] Par. ACDEFHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et edit. Sebast.

Γορτυναίᾳ Par. G. Γορτυνίᾳ Par. B. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Γορτυναίῳ Edit. Basil. I. in Scholiis vero Γορτυνίᾳ. — 807. ἐκπνεύσῃ] ἐκπνεύσει Par. AK. 808. κτείνας] κτείνει Par. G. Vind. IV. Vit. III.

ρου, ἀπ' ἧς καὶ ἔθνος Τραμπυνεῖς
 καλοῦνται — οἰκητήριον Par. A. ὁ
 λαός — ἔδαφος. 801. Ἐν ἣ χωρᾷ

ποτὲ πάλιν τὸν Ἡρακλέα, υἱὸν Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καὶ Βαρσά-
 νης, Πολυσπέρχων ὁ Ἠπειρώτης
 Par. A. φονεύσει, ἦτοι ὁ Πολυσπέρ-
 χων Par. C. ὁ βασιλεὺς Pal. 40.

802. Ὁ Ἠπειρώτης ἐν εὐωχίᾳς —
 ἔθνος Ἠπειρωτικῶ ἀρχηγός Par. A.

803. Παρ' ὅσον Ἀλέξανδρος ὁ Μα-
 κεδὼν κατὰ μὲν πατέρα εἰς Ἡρα-
 κλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος·
 κατὰ δὲ μητέρα εἰς Νεοπτόλεμον καὶ
 Ἀχιλλέα καὶ Αἰακὸν Par. A. Ἡρα-
 κλῇ, τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ
 Αἰακοῦ Par. C. μηρόθεν — πυρό-
 θεν Vind. II. λέγει Ἡρακλῇ τὸν
 ἀπώρχοντα τῆς Περσίδος Pal. 40.

804. Τημενὸς ἀπλόγτος Ἡρακλῆος
 — οὐ πόρρωθεν αἱμάτων Par. A.

ἀπογόνων Ἡρακλέος — πόρρω συγ-
 γενείας Vind. II. ἐγγόνων Ἡρακλέος
 τοῦ παλαιοῦ Pal. 40. 805. Ὅρος

Τυρσηνίας ἢ Πέρῃ, ἣτις αὐτὸν
 τεθνηκότα — τὸ Τυρσηνῶν ὄρος Par.
 A. φασὶ δέ, ὅτι μετετέθη ὁ Ὀδυσ-
 σεύς ἀπὸ Εὐρυτάνων ἐς Ἠπείρου εἰς
 τὴν Παλλίαν Par. B. ὄρος Τυρση-
 νίας, ἐνθα τὸν Ὀδυσσεύα φασὶ κει-
 σθαι. — Τυρσηνὸν δὲ Ἠπειρωτικὸν
 ἔθνος, καὶ Αἰθίκα ἐμπίδας Par. C.

806. Πόλις Τυρσηνίας ἢ Γορτυνὴ
 — δέξεται κεκαυμένον Par. A. κατέ-
 τη Vind. II. 807. Ἀποδάνη Par.
 A. ὁ Ὀδυσσεύς, ἦγουν τὸν θάνατον
 Vind. II. 808. Τηλεμάχου καὶ

Κίρκης — ἦντινα ἀποκτείνας ὁ ἀνήρ
 Par. A. Τηλεμάχου — τῆς Κίρκης
 τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀδυσσεύς — τῆς
 Κασσιφώνης Vind. II. Κίρκην ὁ Τη-
 λεμάχος Pal. 40.

αὐτὸς πρὸς ἔθην δευτέραν ὁδὸν περᾶ,
σφαγαῖς ἀδελφῆς ἡλοκισμένους δέρον, 810
Γλαύκωνος Ἀψύρτοιο ἔ' αὐτανειψίας.
χῶ μὲν τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδῶν
ἀστρεπτον ἔθην δύσεται τὸ δεύτερον,
γαληνὸν ἡμᾶρ οὐ ποῖ ἐν ζωῇ δρακῶν.
ὦ σκέτιλ', ὡς σοι κρεῖσσον ἦν, μέμνειν πάτρα 815

809. δευτέραν] δεύτερον Pal. 40. — περᾶ] περᾶν Par. C.
810. ἡλοκισμένους] ἡλοκισμένον Par. A. — δέρον] δέρον Par. CH.
δέρον Vind. II. — 811. Γλαύκωνος] Γλαυκῶνος ἔ' Par. DK. Vind. II.
Vit. II. Γλαυκῶνος ἔ' Par. G. Vind. IV. Vit. III. Γλαυκοῦ ἔ' Par. E. Eu-
statth. ad Iliad. ζ'. 234. p. 638, 61. edit. Rom. (Tom. II. p. 105, 40. edit.
Lips.) δι' δὲ καὶ ἕτεροι Γλαῦκοι διώσημοι, δῆλον καὶ αὐτό· ἐν οἷς καὶ ὁ
Ἀθηδόνιος καὶ ὁ παρὰ Ἡροδότῃ (I. 25. coll. VI. 86.) καὶ ὃν δὲ Γλαύ-
κωνα ὁ Λυκόφρων καλεῖ παρωνύμιος. — Ἀψύρτοιο ἔ' Ἀψύρτοιοις ὅτε
αὐτανειψίους Par. A. vitiosissime. αὐτανειψίας, quod est merum vitium
typographicum editionis Basil. II., repetitum est in Editt. Commel. Steph.
Reich. et a Lectio in Collect. Poetar. Graec. Tom. II. In novissima
editione operae dederunt τε αὐτανειψίας, invito, opinor, editore.

812. τοσοῦτον] Par. DFGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et
Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich.
et Sebast. τοσοῦτων Par. ACEH. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph.

τοσοῦτον Par. B. Vind. II. Vit. II. τούτων Par. J. Vulgata lectio, cui
quidem vides meliores Codd. refragari, nihilominus tamen retinenda
erat, cum propter verbum ἰδῶν, quod flagitare videtur, ut epitheton
ad θῖνα accedat, tum quod verissime ille πολὺν τις dicendus sit mul-
titudine malorum tandem oppressus occubuisse. Tot enim calamitatibus
iam ante exantlatis, quot nemo fere ante eum tulerat, vidit etiam in
extrema senecta uxorem a filio caesam, hunc rursus domestica caede
interemtum, et se ipsum denique insanabili vulnere ab altero filio sau-
ciatum: ita ut, licet haec mala horribilia sint, convenientius tamen
h. l. ingens malorum series commemoretur. — 813. ἀστρεπτον] Par.
ABCEFFJKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. ἀστρεπτον Par. DGH.
(hic in marg. γρ. ἄστρ.) Vind. II. (γρ. ἄστρ.) IV. Vit. II. III. Rectissime
Scholiastes antiquus: ἀπ' οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ, ὡς πρότερον· locus
enim intelligitur, unde nullus ei iterum reditus futurus sit; quem ἀνόστη-
τον βέρεθρον dicit Nonnus Dionys. XXX. 159. — 814. ζωῇ] Hanc for-
mam h. l. libri omnes tuerunt. Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. 946. p. 243.
sq. edit. Lips. — δρακῶν] δρακῶν Vit. I. δρακῶν Ciz. vitiose.

815. ὡς] ὡς Par. D. cum glossa ὥτινι. ἢ Vit. I. et Ciz. superaddito
ὡς. — μέμνειν] μέμνειν Par. L. — πάτρα] πάτραν Par. L. Pal. 40. εἰς

809. Αὐτὸς πρὸς ἔθην ἀπελεύσε-
ται Par. A. ἦγουν ὁ Τηλέμαχος· πρό-
τερον γὰρ ἡ Κίρκη ἐταῖρα; ἔπειτα
καὶ αὐτὸς Vind. II. ἦγουν μετὰ ταύ-
τα ἔρχεται Pal. 40.

810. Ταῖς σφαγαῖς τῆς ἀδελφῆς
Κασσιφῶνης τετιμημένος τὸν αὐχένα
Par. A. τῆς Κασσιφῶνης — τετιμημέ-
νος τράχηλον Vind. II. 811. Τῷ
Γλαυκῷ, υἱοῦ Παυρῆος καὶ Μίνως
— υἱοῦ Διῒτου· οἱ τούτων παῖδες

αὐτανέψιοι, ἦγουν ἐξάδελφοι Par. A.

812. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεύς τοσοῦ-
τον σωρὸν πημάτων ἰδῶν Par. A. ὁ
Ὀδυσσεύς πλήθος βλαβῶν Vind. II.

813. Ἀπ' οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ,
ὡς πρότερον — ὑπέειλδη τὸ δεύτε-
ρον Par. A. 814. Γαληνὴ ἡμέ-
ραν οὐποτε ἐν ζωῇ βλέψας Par. A.

815. Ὡς ταλαίπωρε, πῶς σοι κρεῖσ-
σον ὑπῆρχεν μέμνειν ἐν τῇ πατρίδι
Par. A. μᾶν — μέμνειν Vind. II.

βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
κάνθων' ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν ἐτι
πλασταῖσι λύσεως μηχαναῖς οἰστρομένῳ,
ἢ τηλικῶνδε πείραν ὀτλήσαι κακῶν.

‘Ο δ’ αἰνόλεκτρον ἀρπαγεῖσαν εὐνέτης
πλάτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
ποθῶν δὲ φάσμα πτηνόν, εἰς αἶθραν φυγόν,

820

πατρός Par. B. — 816. βοηλατοῦντι] βοηλατοῦντα Par. A. et Vat. 1307. βοηλατοῦν Ciz. — 817. κάνθων' κάνθωνες Par. A. Schol. ad Aristoph. Pac. 81. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. et ad Vesp. 179. Apud Aelianum Hist. Anim. X. 40. commemoratur κάνθων Σκυδικός. Vid. etiam Interpp. ad Aelian. Var. Hist. I. 27. p. 50 sq. edit. Gronov. et Eustath. ad Odys. i. 222. p. 1625, 40. edit. Rom. (T. I. p. 337, 4. edit. Lips.) — ζεύγλῃσι] Par. DGKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. ζεύγλαισι Par. AB

CEFHJ. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. ζεύγλαισι Rehd. — 818. λύσεως] λύσεως Par. BC. — οἰστρομένῳ] οἰστρομένον Par. A. et Vat. 1307. — 819. τηλικῶνδε] τηλικῶν δὲ Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. τηλικῶν δὲ Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. — πείραν] μοῖραν Par. K. πείραν τολμήσειν apud Soph. Electr. 463. (Herm.) — 820. ‘Ο δ’] ὁ δ’ Par. A. — αἰνόλεκτρον] Cf. infra v. 1354, αἰνόλεκτρον μυχόν, et Aesch. Agam. v. 692. ibiq. Blomf. Gloss. p. 213. edit. Lips. — εὐνέτης] εὐνάστης Ciz. εὐνάστης Vit. I. — 821. πλάτιν] πλάστιν Par. L. Vit. I. et Ciz. πλάτιν Par. EGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Suid. h. v. πλάτις, ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσι, (v. 132.) καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι. Quae eadem habent Schol. ad Aristoph. I. I. et Faventin. h. v. Cf. etiam Hesych. v. πλάτις ibiq. Interpp. — ματεύων] μαστεύων Vit. I. ματεύων Par. E. et Ciz. ματαῖαν Par. K. — κληδόνων]

κληδόνος Par. F. Pal. 40. κληδόνων Rehd. — πεπυσμένος] πεπεισμένος Par. L. — 822. φάσμα πτηνόν] Cf. Eurip. Helen. 605—619. (Dind.) — αἶθραν] αἶθραν Par. AG. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. αἶθρα Ciz. et Rehd. αἶθρα Vit. I. — φυγόν] φυγῶν Vit. III.

816. Βοῦς ἐλαύνοντα, καὶ τὸν ἐργάτην ὄνον Par. A. ἤγουν τὸν λάγνον, διὰ τὸ ἀδδῆφάγον καὶ κατωφρερές Par. B. παχυτράχηλον Par. C. ἤγουν ἐλαύνοντι τοὺς βόας — τὸν ὄνον λάγνον Vind. II. 817. Τὸν ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις — ὑπὸ τὰς τοῦ ζυγοῦ γλυφὰς ἐπιευννύνειν — μέσσαβα γὰρ αἱ γλυφαὶ τοῦ ζυγοῦ Par. A. ὄνον σεσαγμένον Par. C.

818. Τέχναις — μαινομένῳ Par. A. ψευδέσι μανίας πανουργίαις — σοί Vind. II. πεπλασμέναις — μαινομένῳ Pal. 40. 819. Ἡ τηλικούτων πείραν κατερεῖσαι κακῶν Par. A.

820. Ὁ δὲ Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῇ — ἀρπαγεῖσαν — γαμέτης Par. A. 821. Γαμε-

τὴν, γυναῖκα ζητῶν, τὴν πελάζουσαν καὶ μιγνυμένην — τῶν προδῆσεων καὶ μαντευμάτων καὶ τῆς φήμης ἀκηχοῦς Par. A. γυναῖκα τὴν Ἑλένην ζητῶν — φημῶν, μαντευμάτων — μαθῶν Par. C. τὴν γαμετὴν ψηλαφῶν, ζητῶν — ἀπὸ φημῶν, τῶν προδῆσεων καὶ μαντευμάτων Vind. II. γυναῖκα — παρὰ τὸ πλάζειν καὶ μύγνυσθαι — μαντείας τοῦ Ἀπόλλωνος — μαθῶν, ἀκούσας Pal. 40.

822. Πρώτος Ἡρόδοτος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἰδωλὸν παρήγαγε· καὶ Ἡρόδοτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν ἀληθινὴ Ἑλένη ἔμεινεν παρὰ τῷ Πρωτεῖ, τὸ δὲ εἰδωλὸν αὐτῆς συνέπλευσεν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τὴν Τροίαν — εἰς εὐδύαν, εἰς αἶθραν φυγῶν

ποῖους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσῃ μυχούς;
ποῖαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολῶν,
ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπὰς,
καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,
καὶ τὰς Ἐρεμβῶν ναυβάταις ἤχθημένας
προβλήτας ἀκτὰς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μυρῆας ἐρυμνὸν ἄστν, τῆς μογοστόκου

825

824. μολῶν] μολῶν Vit. II. — 825. πρῶτα] πρῶτον Par. J. — Τυφῶνος σκοπὰς] Rectissime Muellerus: „In promptu est, si quid equidem iudico, Ciliciam hic intelligi, quae regio natalis et sedes Typhonia, et in qua cubile eius Typhoneus specus fuit; Pomp. Mel. I. 13. et Hom. II. β. 783. qui ἐν Ἀρίοις eum habitasse canit. Ἀριον vero fuisse montes Ciliciae docet Steph. Byz. ad h. v. Cf. etiam Heyne ad Hom. I. I.“ Vid. Eustath. ad Iliad. I. I. p. 346, 38 sqq. edit. Rom. (Tom. I. p. 281, 14. edit. Lips.) coll. Etym. M. p. 772, 40 sqq. — 826. πέμπελον] πέμπλον Vind. IV. Etym. M. p. 660, 6. πέμπελος. Λυκόφρων, ἡ γραῖς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίων τοῦ πέμπεσθαι εἰς ἄσθν. — 827. τὰς] τῶν Rehd. — Ἐρεμβῶν] Vid. Bernhardt ad Dionys. Perieg. v. 180. p. 566. — ναυβάταις] Par. AFJ. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. ναυαίταις Par. BDEGHKL. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. ναυαίταις Par. C. cum glossa οἰκίας.

ναυαίταις Vit. III. — ἤχθημένας] Sic Codd. quos vidi, omnes, et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. ἰχθυόμενας Edit. Basil. I. ἰχθυωμένας e Cod. Vat. 117. in textum recepit Sebastianus; cuius mutationis iudicium penes te esto, erudite Lector.

Par. A. τὸ εἰδωλον τῆς Ἑλένης, ἣ ἦδη εἰς Ἄιδου πεμποιμένην, τὴν ἀπολιθωθείσαν Vind. II. Κύπρον ἀπὸ μέρους Pal. 40. 827. Καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν — ναύταις μεμνημένας Par. A. ἐχθράς, διὰ τὸ τραχὺ καὶ δύσκολον τοῦ τόπου Par. B. Τρωγλοδυτῶν οἰκίας — βαρυταίους, διὰ τὸ εἶναι ὑπὸ γῆν Par. C. Ἀράβων, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα βαίνειν, οἰκεῖν Pal. 40.

828. Προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους — θεάσεται δὲ τοῦ ταλαιπώρου Par. A. ἐπηρμένους εἰς ὕψος ὄχθας τοῦ Νεῖλου δηλαδὴ Par. C. αἰγιαλούς Vind. II. 829. Τῆς Μυρῆας, πόλεως Φοινίκης, τὸ ἰσχυρόν ἄστν. Μυρῆα ἡ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινίκῃ, περὶ ἧς Διογύσιος ὁ περιηγητής· (v. 912.) Βύβλον ἰ' ἀγγεῖα λον καὶ Σιθῶν' ἀνθεμόεσσαν. — Ἥρας θυγάτηρ, ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων τῶν τιτουσῶν γυναικῶν — τὰς ἐν τῷ τέκτειν, μογεῖν Par. A. τῆς Θεῆαντος θυγατρὸς — κορυμνῶδες — τὴν Βύβλον — ἡστίνος Μυρῆας τὰς ἐν τῇ γέννῃ κακοπαδεῖας Par. C. ὄνομα

ωδίνας ἐξέλυσεν δενδρωίδης κλάδος.

830

καὶ τὸν θεῖα κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον
Σχοινίῳ μουσόφθαρτον Ἀρέντα, Ξένη,
κραντῆρα λευκῷ τὸν ποτ' ἔκτανε πτέλας.
ἐπόψεται δὲ τύρσιος Κηφῆδας,

831. κλαυσθέντα] κλασθέντα Par. A. perperam. — 832. Σχοινίῳ] Sic recte Par. G. Vind. IV. Vit. III. Reliqui libri Σχοινίῳ, excepto Par. A.,

qui praebet Σχοινῆδι. — μουσόφθαρτον] μουσοφθάρτον Par. G. — Ἀρέντα] Ἀρβέντα Par. C. Ἀρέντα Vit. I. — Ξένη] Herodoti locum (lib. II, 112.) iam a Pottero allatum vidimus: ἐστὶ δὲ (ἐν Μέμφει) ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱερὸν, τὸ καλεῖται Ξένης Ἀφροδίτης· συμβάλλουσι δὲ τοῦτο τὸ ἱερὸν εἶναι Ἐλένης τῆς Τυνδάρω, καὶ τὸν λόγον ἀκηχῶς ὡς διατεθήσθαι Ἐλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ οὗ Ξένης Ἀφροδίτης ἐπωνύμιον ἐστὶ· δσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρά ἐστι, οὐδαμῶς Ξένης ἐπικυκλεῖται.

833. κραντῆρι] Nicand. Ther. 446. sq. ἐν κρατὶ νύγμα || εἶδεται αἵμα-
χθέντος ὑπὸ κραντῆρος ἀσάλου. ibique Scholiae: κραντῆρες λέγονται οἱ ἴσπερον ἀναβαίνοντες ὁδόντες παρὰ τὸ κραντεῖν καὶ ἀποπληροῦν τὴν ἡλικίαν· νεώτερον (adulta aetate) γὰρ ἦδη ἡμῶν γενομένων φρονταὶ οἱ ὁδόντες οὗτοι. Κλεάνδρος δὲ σωφρονιστῆρας (Ψαλκεῖταιζαλκε) αὐ-
τοὺς καλεῖ, διὰ τὸ αἶμα τῷ ἀνιέναι αὐτοὺς καὶ τὸ σῶφρον τοῦ νοῦ λαμ-
βάνειν ἡμῶς. Cf. Hesych. h. v. et Polluc. Onom. II. 92. — πτέλας] πτέ-
λας Par. E. Hesych. πτέλα· σὺς, ἀπὸ Λακωνίων. ἡ εἶδος δένδρου. ubi
prior glossa videtur ad vocem πτέλας pertinere. — 834. τύρσιος] Sic
Par. CFH. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Meurs. utrq.
Steph. Pott. utrq. et Sebast. τύρσιος Parisini reliqui, Vind. IV. Vit. II.
III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. Videntur
enim inter Grammaticos fuisse, qui τύρσιος scriberent ὀξυνοούμενον,
quasi παρώνυμον esset a τύρσιος (τὸ ἐν θύρῃ οἰκοδόμημα Hesych.). Re-
gulam vid. apud Arcad. de Accent. p. 34, 19. τὰ εἰς σῖς — τὰ μέντοι
παρώνυμα χαίρουσι τῇ ὀξείᾳ· χρύσης χρυσίς, νῆσος νησίς· σεσημέλιται
τὸ σῖς ὀρύσιος, ἀπὸ τοῦ ὄσσης γεγονός. De significatione vocis τύρσιος
vid. supra ad v. 717. et adde Schol. ad Pind. Olymp. II. 127. τύρσιον,
πόλιν· κυρίως δὲ τὸ τεῖχος. λέγονται γὰρ πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν τῶν τε-
χῶν κατασκευὴν εὐρηκέναι. Erotian. Lex. Hippocr. τύρσις· βακχεῖος ἐν
αἰ φησί· σκηπὴ, ἡ πυργος ἢ προμαχών. — Κηφῆδας] Κηφῆδας Par. G.

γυναικίος — ἦγον τὴν Βύβλον, στεφ-
ρὸν πόλιν — ἡστίνος ἐπισχετικῶς τῶν
ωδίνων Vind. III.

830. Τόκους
ἐξέφυσεν (sic) — ὁ τῆς μυσθῆνης κλά-
δος Par. A. τὰς ἐπὶ τοῦ τοκετοῦ,
ἦγον διε ἐγέννησε τὸν Ἀδωνιν —
ἦνοιξε τοῦ δένδρου φλοιὸς Par. C.

831. Καὶ τὸν τῇ θεῇ κλαυσθέντα —
τοῦ Ἀδωνίδος παρὰ Κυπρίοις· ἡ δὲ
εὐθεία ἐστὶν Γαύας Par. A. θρη-
νηθέντα — Ἀδωνίδος — ἦγον περι-
Ἀδωνιν περιφραστικῶς Par. C. τῇ
Ἀφροδίτῃ — τοῦ Ἀδωνίδος παρὰ
Κυπρίοις Vind. II. θρηνηθέντα —
Ἀδωνίς Γαύας παρὰ Κυπρίοις· περι-
φραστικῶς τὴν Κυπρον Pal. 40.

832. Τῇ Ἀφροδίτῃ ἐν Σάμω·
Σχοινίς δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεία — τὸν

ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρόντα — τῇ
Ἀφροδίτῃ Par. A. τῇ δίκῃ σχοινίου
συνδεοῦσά τοὺς ξένους πρὸς συνου-
σίαν· ἡ τῇ καταφορικῇ — τὸν ἀνα-
ρεθέντα ὑπὸ τῶν Μουσῶν — τῇ ἀρ-
μοποιῷ — τῇ φιλοποιῷ· ἐπὶ θεῖα
Par. C. ἀρμόδιον — φιλικῇ Pal. 40.

833. Τῇ ὁδόντι δέντινα ποτε ὁ
κάπρος· παρὰ Κιλίκων — ἔκτεινεν
Par. A. ὁδόντι, παρὰ τὸ τὰ κραναὰ
τείρειν Par. B. ὁ κάπρος, ὁ ἀγριὸς
χοῖρος Par. C. 834. Θάσσεται δὲ
τὰς πόλεις καὶ τύρσιος, ἀνοικοδο-
μήματα — τὰς Αἰθιοπικὰς· ἀπὸ Κη-
φῶς, βασιλέως Αἰθιοπῶν Par. A.
θάσσεται τὰς πόλεις, τὰ τεῖχη —
ἦγον τὰς τοῦ Κηφῶς βασιλέως Αἰ-
θιοπίας· ἦγον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν

καὶ Λαφρίου λακτίσμαθ' Ἐρμαίου ποδός, 835
 δισσάς τε πέτρας, κέπφος αἷς προσήλατο
 δαιτὸς χατίζων. ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη,
 τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἀρπάσας γνάθοις,

Vind. IV. Vit. III. *Κηφνίδας* Par. A. cui lectioni favere videntur *Agatharchides* in Photii Bibl. p. 442. ed. Bekk. οἱ γὰρ περὶ Κλεινίαν ἰστορικοὶ φασιν, ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας καὶ αὐτοὶ ἀδϊαν λαβόντες, ἐξ Ἀργούς εἰς Αἰθιοπίαν (ἐκαλεῖτο δὲ τότε Κηφνία) παραγεγονότα ἐπὶ λύσει τῆς Κηφείας θυγατρὸς τὸν Περσέα. et Nonn. Dionys. II. 682 sq. ἐπεὶ Νοτίην χθόνα Κηφεύς || νάσσατο, Κηφῆρων ἐπιήρανος Αἰθιοπῶν. Recte tamen hanc formam improbavit Tzetzes: πρόσχες δέ, μὴ γράψης Κηφνίδας, ὡς οἱ μωροί, λέγοντες Κηφῆνας τοὺς Αἰθιοπας λέγεσθαι. Cf. *Nicandr.* Alex. v. 100.

Περσεὺς ἦν ποτε ποσὰ λιπὰν Κηφνίδα γαῖαν.
 et Etym. M. p. 512, 14. — 835. λακτίσμαθ' Ἐρμαίου Par. H. — Ἐρμαίου] Par. ADGKL. Vat. 1307. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et edit. Bas. I. et Steph. Ἐρμεῖον Par. BCEFHJ. Neap. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. et Sebast. Ἐρμεῖον Neap. III. ex correct. (Par. D. in marg. γρ. Ἐρμεῖον ἦτοι Ἐρμεῖου.) et Edit. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Nostra lectio confirmatur etiam Is. Tzetzae testimonio, licet inepte eam explicantis: οἱ μὲν πάντες τὸ μῦθον ἀντιφράσσονται γράφουσι, ὡς εἰσιν, οὐκ εἰδότες διαφορὰν. ἐγὼ δὲ ἔρμα, ἔρμαιον τὸ εὐρῆμα, καὶ ἡ γενικὴ ἔρμαιον, τοῦ εὐρῆματος. Ἐρμεῖον δὲ ποδός, τοῦ Ἐρμεῖακος, ὑπὸν, ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ἰώτα γένονεν. — 836. κέπφος] κέμπος Par. E. De hac vocē vid. *Hemsterh.* ad Aristoph. *Plut.* τ. 913. p. 311. edit. Lips. et Schol. ad Pac. v. 1065. — προσήλατο] προσήλατο Par. CFGJL. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I.

838. μόρφνον] γρ. καὶ μόρφον Par. H. in marg. In accentu huius vocis paene invitus sequor Grammaticorum canonem, nullo, ut saepissime talia, certo fundamento nitentem; vid. *Schol. Venet.* ad *Iliad.* ω. 316. μόρφνον, ὡς ὑπὸν· καὶ οὕτως ἔχει ἡ ἀνάγνωσις. — τὰ γὰρ εἰς οὗς λέγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ὑρ συλλαβὴν, πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένον τῶν εἰς μὲν ληγόντων· οἷον χόρτος, φόρτος, δόρκος, ὕρθος τὸ μονογενές, (ἦν δὲ ζῶον Ἰηρυνόου *Favos.*) πόρκος· οὐ γὰρ θηλυκὸν αὐτοῦ τὸ πόρνη. οὕτως θέλει καὶ τὸ πτόρθος, οὕτως μόρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μὲν διὰ τὸ πορκμός καὶ φορκμός. Quae iisdem fere verbis leguntur etiam apud *Etymologum* p. 591, 25. et *Favorinum* fol. 366. edit. Rom. Cf. *Arcad.* de Accent.

θεάσεται Par. C. τῆς Αἰθιοπίας, ἧς βασιλεὺς Κηφεύς, ὁ Ἀνδρομέδας πατήρ Pal. 40. 835. Καὶ Λαφρίου πηγῇ· Λαφρίος ὁ φιλόξενος· λέγει δὲ τὸν Ἐρμῆν ἐπιδεικτικῶς. φασὶ δέ, ὅτι ἐν Αἰθιοπία Ἐρμῆς φυλάττων κατὰ βουλὴν τοῦ Διὸς τὴν Ἰώ, ἐν μὴ βλαβῇ ὑπὸ τῆς Ἑρας, καὶ διηγήσας ἑλαττισεν τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ· ὅθεν καὶ Ἐρμοῦ πτέρνα καλεῖται Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπώνυμται· Λαφρίος ὁ φιλόξενός ἐστι· ἐστὶ δὲ ἐπὶ δέτον Ἐρμοῦ — ἦγον τὸν τόπον, ὃν ποδὶ ἑλαττισεν ὁ Ἐρμῆς ἐν Αἰθιοπία Par. C. φυλάττων τὴν Ἰώ — διηγήσας ἑλαττισεν καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ — Ἐρμοῦ — τὴν Αἰθιοπίαν λέγει Pal. 40. 836. Τὰς δύο δὲ πέτρας — νῦν τὸ κῆτος καταχρηστικῶς αἷς προσεπῆψεν Par. A. ἦγον τὴν Ἰόνην — πέτρας, προσήλαξε Par. C. ἐπώνυμται Αἰθιοπία — τὸ κῆτος Pal. 40. 837. Εὐωχίας χορίζων Par. A. τροφῆς· λέγει δὲ τοῦ φαγεῖν τὴν Ἀνδρομέαν, τοῦ Κηφείας θυγατέρα — χορίζων — ὑπεχώρησε Par. C. εὐωχίας χορίζων — ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας — ὑπεχώρησε τὸ κῆτος Vind. II. 838. Τὸν Περσέα λέγει — μορφνὸν δὲ αἰτόν, ἀρπάσας αἰαγούσι Par. A. τὸν Περσέα, τὸν υἱὸν τοῦ Διὸς· ἦγον ὁ ἔχων πατέρα τὸν

τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
πεφῆσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῆ,
φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
ἵπποβρότους ὠδῖνας οἷξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς.

840

p. 62, 9. ubi in verbis τὸ δὲ μόρμος ὁ μέγας corrige, ὁ μέλας. Rectius autem, ut videtur, ὀξυτονεῖται haec vox apud Hesiodum Scut. v. 134. μορμνοῖο φλεγύσο. quae verba afferens Etym. M. p. 792. explicat: τουτέστι μέλας αἵτου. Similiter etiam Lex. Seguer. p. 303, 22. μορφόν· εἶδος αἵτου. et Photius Lex. p. 275. (Pors.) Utrumque accentum, e diversis glossis desumptum, habet Suidae compilatio: μορμόν· σκοτεινόν. μόρμος· εἶδος αἵτου, ὁποῦν μορμόνός τις ὦν· ὁ αἶνι περὶ γόνον μεμορμημένος. μόνι γὰρ οὔτοι τῶν αἵτῶν οὐ κυνηγετοῦσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. — 839. ἀρβυλόπτερον] Explicat hoc verbum Eustathius ad Odys. μ'. 70. p. 1712, 23. edit. Rom. (T. II. p. 9, 40. edit. Lips.) οἱ δὲ Βορέαδες, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, οὓς ὁ μῦθος πτερωτοὺς πλάττει, καθά που καὶ Περσέα τὸν ποιητικῶς ἀρβυλόπτερον, ἦγον πτερόπουν κατὰ τὸν μῦθον· ταῖς γὰρ ἀρβυλαῖς, (corrige ἀρβύλαις) αἵπερ εἰσὶν εἶδος ὑποδήματος, οἱ πόδες δηλοῦνται. Cf. Etym. M. p. 135, 11. Galen. Gloss. Hipp. p. 66. edit. Steph. ἀρβύλαι· ὑποδήματα τὰ βαθέα. Phot. Bibl. Cod. III. p. 2, b. 18. edit. Bekk. ex Nonnoso: οἱ τὰ σανδαλία, φησί, νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοί.

841. φάλαινα] φάλλαίνα Par. CFJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. — ἐξινωμένη] ἐξινωμένη Par. A. — 842. ἵπποβρότους ὠδῖνας] ἵπποβρότους Vit. I. Ciz. Cf. Nonn. Dionys. XXV. 40—42. XXXI. 23. — τόκων] τόκον Par. A. — 843. μαρμαρώπιδος] μαρμαρόπαιδος Par. K.

εἰκασθέντα χρυσῷ—αἵτον, τὸν Περσέα—λαβὼν, ἦγον τὸ κῆτος, σιγῶσι Par. C. 839. Τὸν μάγειρον τοῦ κῆτους, τὸν ἀνδρεῖον· τὸν ἔχοντα πτερωτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη γὰρ εἶδος ὑποδήματος Par. A. τὸν ἀνδρεῖον· τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Par. B. τὸν κατεργασθέντα τοῖς ἡπάτοις Par. C. τὸν ταχυτάτον Neap. III. ἐπώνυμον τοῦ Περσέως, τὸν μάγειρον, τὸν Περσέα ἰσχυρόν—πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα, πεδολόπεζον Vind. II. γενναῖον· ἔχοντα πτερά εἰς τοὺς πόδας, ἢ πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Pal. 40.

840. Φονευθήσεται δὲ τοῦ Περσέως τῷ ἔρει, ἢ δρεπάνῳ· ξυρῆν δέ, διὰ τὴν ἀκμὴν Par. A. λογχοδρεπάνῳ Par. B. ἦγον τοῦ Ἀκάμαριος δρεπάνῳ Par. C. φονευθήσεται, ἀναιρεθήσεται, ἀντὶ τοῦ φησεται—ἦγον τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ Vind. II. 841. Νῦν ἡ Γοργώ, ἡ πολυμίσητος—ἐκνευρισμένη Par. A. ἐκνευριζομένη Par. B. μεμισμένη, πείνονεμένη Par. C. τὸ κῆτος αὐτό—ἡ μιστή, ἡ ἀσθε-

νῆς, ἐκνευρισθεῖσα Vind. II.

842. Ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν· ἵππον μὲν, τὸν Πήγασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα—τοῦ Περσέως Par. A. ἦγον τὰς γεννησάσας τὸν Πήγασον ἵππον καὶ τὸν Χρυσάορα ἄνθρωπον—ἦγον τὸν τραχήλον τῆς Μεδούσης Γοργόνος καὶ Πήγασον—τῆς ἀπολωδούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς—τῆς Γοργόνος· καὶ αὐτὴ γὰρ, ὥσπερ ἡ γαλῆ, ἐκ τοῦ στομάτος (sic) ἐγέννησεν Πήγασον καὶ Χρυσάορα Par. A. τῆς λέθους ποιούσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς Γοργόνος· ἢ θαλάσσια γὰρ γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ Par. C. τῆς τεκούσης παῖδας ἐκ τοῦ τραχήλου—τῆς ἀπολωδούσης τοὺς ἀνθρώπους—θαλάσσης, τῆς ποιούσης γαλῆν (sic) Vind. II. φοβεῖς· ἀπολωδούσης τοὺς ὄντων αὐτὴν Pal. 40.

ὅς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους γύας,
καὶ ρεῖθρον Ἀσβύστια καὶ χαμευνάδας

845

845. ἀμφελυτρώσει πέτρων] ἀμφελυτρώσας Par. E., Solus Par. A. πτε-
ρῶν, quod refingendum est in πέτρῳ. vid. Schol. min. et Paraphrasten
Vaticanum: καὶ τῇ λίθῳ αὐτῆς περισκεπάζει, ἥγουν ἀπολιθώσκει. Reli-
qui tamen libri et impressi omnes Genitivum tuentur, sive πέτρων ex-
hibentes; sive, proclivi errore, πέλων Par. L. Vit. I. et Ciz. *Sebastianus*
tamen, respiciens fortasse ad v. 75., de suo dedit πέτροις, qua corre-
ctura locus minime indiget. — 846. τριπλανοῦς ποδηγίας] Intelligitur
oculus ille, quo duce Gorgones alternante vire utebantur. Eodem
sensu dixit *Nonnus* XXV. 36. Φορκίδος ἀγρόπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν
ἀλήτην. Male igitur *Scaliger*:

Nagax tricaecae lucifer custodidae.

847. θερειπότους] θερειβρότους Par. A. quod accuratissimo librario
excidit pro θερειβρότους, explicatum ab *Eustathio* ad *Iliad.* β. 287. p. 222,
20. edit. Rom. (T. I. p. 180, 21. edit. Lips.) πρὸς δὲ τὸ ἱππόβοτον σύγ-
κεται καὶ ὁ βούβοτος λειμών. κατ' αὐτὰ δὲ πῶς καὶ τὸ θερειβρότον συγ-
τέθειται, ὃ δηλοῖ τόπον κατὰ τοὺς παλαιούς ἔχοντα καὶ ἐν θέρει νομίας.
Vid. *Herm.* ad *Soph.* *Trach.* 187. — γύας] Par. ABDEFHJK. Vit. II.
et Edit. Basil. I. et Reich. γύλας Par. CGL. Vind. II. IV. Vit. I. III.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. reliquae omnes. — 848. Ἀσβύστια] Ἀσβύ-
στια Vind. II. Eodem nomine Nilum appellavit *Callimachus* apud *Steph.*
Byz. v. Ἀσβύστα (*Callim.* fragm. XIII. p. 422. ed. Ernest.) οἷα τε Τυρ-
ῳανὸς ἐφ' ὕδασι *Ἀσβύστα*. — χαμευνάδας] Par. ACEFHJ. Neap. I. II.
III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs.
utrq. *Steph.* *Pott.* utrq. *Reich.* et *Sebast.* χαμευνίδας Par. BDGKL.
Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. χαμευνάδων Edit. Basil. I.
in textu, in Schol. autem χαμευνάδας. Proprie apud *Homerum* *Odys.* x'.
243. ξ'. 14. dicuntur σῦες χαμαιευνάδες h. e. αἱ χαμαὶ κοιμώμεναι, ubi
haec monuit *Eustathius* p. 1748, 61. edit. Rom. (T. II. p. 58, 21. edit.
Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἑξ ὧν αὐτὴ κινεῖται ἀνθρώποι μέντοι χα-
μαιεύειν παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν *Ἰλιάδι* (π'. 235. Σέλλοι χαμαιεύειν). ἐπειδὴ

844. Ὃς ἀπολιθῶν ἄνδρας, Περ-
σεύς — ἀπ' ἄκρου τοῦ ποδὸς — λεί-
πει δὲ τὸ, μέχρι τῆς κορυφῆς Par. A.
ὁ μεταπλάττων Par. C. ὁ Περσεύς
μεταπλάττων ἀπὸ τῶν ζώων — ὁ
μεταβάλλων τοὺς ἀνθρώπους εἰς λί-
θους Vind. II.

845. Ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας
ποιήσας — ἐξαπλώσει, περισκεπάζει
λίθων Par. A. ἀγαλματοποιήσας, λί-
θους ποιήσας, ἀντὶ τοῦ, ἡγαλμάτων
— τῇ ἀπολιθώσει, τῇ ἐπικαλύψει
Vind. II. ἡγαλμάτων — περικαλύψει
τῶν πέτρων, ἥγουν τῇ ἀπολιθώσει
Pal. 40. 846. Ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ
ἐκ τῶν ὀπισθεν κρατῆρας τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τῆς Γοργόνος ἔκλειπε (sic) τὴν
κεφαλὴν· ἢ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν
ὀπισθεν ὑποκλήσας τῶν Φορκίδων —
ἀντὶ τριπλῆς ὁδηγίας Par. A. ὀφθαλ-

μοκλέπτης, ἥγουν ὁ κλέπτης τοῦ ἐνὸς
ὀφθαλμοῦ τῶν τριῶν Γοργόνων Par.
C. ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, ὁ Περσεύς —
τριπλῆς· αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας
ἐναλλάξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν· ὅτι
μία παρ' ἑτέρας ἐναλλάξ χρωμένη
τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ πα-
ραφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει Vind.
II. τῆς τῶν τριῶν Φορκίδων πλάνης
Pal. 40. 847. Ἐπιβλέψει δέ, τὴν
Ἀγυπτον λέγει· τῇ γὰρ θέρει ὁ Νεί-
λος ἀρδεύει αὐτὴν — μέτρον γῆς ὁ
γῆς Par. A. ὁ Μενέλαος· λέγει δὲ
τὴν Ἀγυπτον· ὁ Νείλος γὰρ ἐξερ-
χόμενος ἀρδεύει ἐν τῇ θέρει αὐτὴν·
οὗτος δὲ διδάσκει τὴν Αἰθιοπίαν τῆς
Λιβύης Vind. II. ἐν θέρει ποτιζομέ-
νας, τὴν Ἀγυπτον Pal. 40.

848. Τοῦ Νείλου τοῦ Ἀσβυκοῦ πο-
ταμοῦ· Ἀσβύστια γὰρ ἔσθ' ὁ Νείλος

τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
πεφῆσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῶ,
φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
ἵπποβρότους ὠδῖνας οἷξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς.

840

p. 62, 9. ubi in verbis τὸ δὲ μόρνος ὁ μέγας corrige, ὁ μέλας. Rectius autem, ut videtur, δέχονεῖται haec vox apud *Hesiodum* Scut. v. 134. μορνοῖο φλεγύνο. quae verba afferens *Etym. M.* p. 792. explicat: τούτῃσι μέλας αἰτοῦ. Similiter etiam *Lex. Seguer.* p. 303, 22. μορφόν· εἶδος αἰτοῦ. et *Photius Lex.* p. 275. (Pors.) Utrumque accentum, e diversis glossis desumptum, habet *Suidae* compilatio: μορφόν· σκοτεινόν. μόρνος· εἶδος αἰτοῦ, ὁνοεῖ μορόγονός τις ὦν· ὁ αἰεὶ περὶ γόνον μεμορμημένος. μόννοι γὰρ οὗτοι τῶν αἰτῶν οὐ κυναγεῖουσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. — 839. ἀρβυλόπτερον] Explicat hoc verbum *Eustathius* ad *Odys.* μ'. 70. p. 1712, 23. edit. Rom. (T. II. p. 9, 40. edit. Lips.) οἱ δὲ Βορεάδαι, Ζήτης καὶ Κάλαις, οὓς ὁ μῦθος πτερωτοὺς πλάττει, καθά που καὶ Περσέα τὸν ποιητικῶς ἀρβυλόπτερον, ἦγον πτεροῦν κατὰ τὸν μῦθον· ταῖς γὰρ ἀρβυλαῖς, (corrige ἀρβύλαις) αἰπερ εἶσιν εἶδος ὑποδήματος, οἱ πόδες δηλοῦνται. Cf. *Etym. M.* p. 135, 11. *Galen.* Gloss. Hipp. p. 66. edit. Steph. ἀρβύλαι· ὑποδήματα τὰ βαθέα. *Phot. Bibl. Cod. III.* p. 2, b. 18. edit. Bekk. ex *Nonnoso*: ὅτι τα σαρδέλια, φησί, νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοί.

841. φάλαινα] φάλλαινα Par. CFJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Basil. I. — ἐξινωμένη] ἐξινωμένη Par. A. — 842. ἵπποβρότους ὠδῖνας] ἵπποβρώτους Vit. I. Ciz. C. Nonn. Dionys. XXV. 40—42. XXXI. 23. — τόκων] τόκον Par. A. — 843. μαρμαρώπιδος] μαρμαρόπαιδος Par. K.

εἰκασθέντα χροσῶ — αἰτόν, τὸν Περσέα — λαβών, ἦγον τὸ κῆτος, διαγόναι Par. C. 839. Τὸν μάγειρον τοῦ κῆτους, τὸν ἀνδρεῖον· τὸν ἔχοντα πτερωτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη γὰρ εἶδος ὑποδήματος Par. A. τὸν ἀνδρεῖον· τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Par. B. τὸν κατεργασθέντα τοῖς ἡπάτοις Par. C. τὸν ταχύτατον Near. III. ἐπώνυμον τοῦ Περσέως, τὸν μάγειρον, τὸν Περσέα ἰσχυρόν — πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα, πεδολοπεῖον Vind. II. γενναῖον· ἔχοντα πτερά εἰς τοὺς πόδας, ἢ πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα Pal. 40.

840. Φονευθήσεται δὲ τοῦ Περσέως τῷ ἔρει, ἢ δρεπάνῳ· ξυρῶν δέ, διὰ τὴν ἀκμὴν Par. A. λογχοδρεπάνῳ Par. B. ἦγον τοῦ Ἀκαμαντος δρεπάνῳ Par. C. φονευθήσεται, ἀναιρεθήσεται, ἀντὶ τοῦ φησεται — ἦγον τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ Vind. II. 841. Νῦν ἡ Γοργῶ, ἡ πολυμίσητος — ἐκνευρισμένη Par. A. ἐκνευρισμένη Par. B. μεμωμένη, πείονεμένη Par. C. τὸ κῆτος αὐτό — ἡ μισή, ἡ ἀσθε-

νῆς, ἐκνευρισθεῖσα Vind. II.

842. Ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν· ἵππον μὲν, τὸν Πήγασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα — τοῦ Περσέως Par. A. ἦγον τὰς γεννησάσας τὸν Πήγασον ἵππον καὶ τὸν Χρυσάορα ἄνθρωπον — ἦγον τὸν τραχίλον τῆς Μεδοῦσης Γοργόνος κόψας Par. C. ἵππον καὶ ἄνθρωπον γεννῶσα — ἀποξάντος αὐτοῦ τοῦ Περσέως Vind. II. 843. Τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνος, καθάπερ αἱ γαλαί· τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγασον — τῆς ἀπολιπούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς — τῆς Γοργόνος· καὶ αὕτη γὰρ, ὥσπερ ἡ γαλῆ, ἐκ τοῦ στομάχου (εἰς) ἐγέννησεν Πήγασον καὶ Χρυσάορα Par. A. τῆς λίθους ποιούσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς Γοργόνος· ἡ θαλάσσια γὰρ γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ Par. C. τῆς τεκούσης παῖδας ἐκ τοῦ τραχήλου — τῆς ἀπολιπούσης τοὺς ἀνθρώπους — θαλάσσης, τῆς ποιούσης γαλῆν (sic) Vind. II. φοβεῖας· ἀπολιπούσης τοὺς ὄρωντας αὐτὴν Pal. 40.

ὅς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδός
ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
λαμπηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους γύας,
καὶ ρεῖθρον Ἀσβύσταιο καὶ χαμευνάδας

845

845. ἀμφελυτρώσει πέτρων] ἀμφελυτρώσας Par. E. Solus Par. A. πε-
ρὶ, quod refigendum est in πέτρῳ. vid. Schol. min. et Paraphrasten
Vaticanum: καὶ τῷ λίθῳ αὐτῆς περισκεπάζει, ἥγουν ἀπολιθώσκει. Reli-
qui tamē libri et impressi omnes Genitivum tuerunt, sive πέτρων ex-
hibentes; sive, proclivi errore, πέλων Par. L. Vit. I. et Ciz. *Sebastianus*
tamen, respiciens fortasse ad v. 75., de suo dedit πέτροις, qua corre-
ctura locus minime indiget. — 846. τριπλανοῦς ποδηγίας] Intelligitur
oculus ille, quo duce Gorgones alternante vires utebantur. Eodem
sensu dixit Nonnus XXV. 36. Φορκίδος ἀγρόπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν
ἀλήτην. Male igitur Scaliger:

Sagax tricaecae lucifer custodiae.

847. θερειπότους] θερειβρότους Par. A. quod accuratissimo librario
excidit pro θερειβρότους, explicatum ab Eustathio ad Iliad. β. 287. p. 222,
20. edit. Rom. (T. I. p. 180, 21. edit. Lips.) πρὸς δὲ τὸ ἱκρόβοτον σύγ-
κεται καὶ ὁ βούβοτος λειμών. κατ' αὐτὰ δὲ πῶς καὶ τὸ θερειβρότον συν-
τίθεται, ὃ δηλοῖ τόπον κατὰ τοὺς παλαιούς ἔχοντα καὶ ἐν θέρει νομαί-
ας. Vid. Herm. ad Soph. Trach. 187. — γύας] Par. ABDEFHJK. Vit. II.
et Edit. Basil. I. et Reich. γύλας Par. CGL. Vind. II. IV. Vit. I. III.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. reliquae omnes. — 848. Ἀσβύσταιο] Ἀσβύ-
στα Vind. II. Eodem nomine Nilum appellavit Callimachus apud Steph.
Byz. v. Ἀσβύστα (Callim. fragm. XIII. p. 422. ed. Ernest.) οἷα τε Τη-
τῶνος ἐφ' ὕδασι Νίλου Ἀσβύσταο. — χαμευνάδας] Par. ACEFHJ. Neap. I. II.
III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs.
utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. χαμευνίδας Par. BDGKL.
Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. χαμευνάδων Edit. Basil. I.
in textu, in Schol. autem χαμευνάδας. Proprie apud Homerum Odys. x'.
243. ξ'. 14. dicuntur οὐεὶ χαμαιευνάδες h. e. αἱ χαμαὶ κοιμώμεναι, ubi
haec monuit Eustathius p. 1748, 61. edit. Rom. (T. II. p. 58, 21. edit.
Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ συνῶν ἡ λέξις αὕτη κυρεῖ. ἀνθρώποι μὲντοι χα-
μαιεύναι παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ἰλιάδι (π'. 235. Σέλλοι χαμαιεύναι)· ἐπειδὴ

844. Ὃς ἀπολιθῶν ἄνδρας, Περ-
σεύς — ἀπ' ἄκρου τοῦ ποδός — λεί-
πει δὲ τὸ, μέχρι τῆς κορυφῆς Par. A.
ὁ μεταπλάττων Par. C. ὁ Περσεύς
μεταπλάττων ἀπὸ τῶν ζώων — ὁ
μεταβάλλων τοὺς ἀνθρώπους εἰς λί-
θους Vind. II.

845. Ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας
ποιήσας — ἐξαπλώσει, περισκεπάζει
λίθων Par. A. ἀγαλματοποιήσας, λί-
θους ποιήσας, ἀπὸ τοῦ, ἡγαλμάτων
— τῇ ἀπολιθώσει, τῇ ἐπικαλύψει.
Vind. II. ἡγαλμάτων — περικαλύψει
τῶν πέτρων, ἥγουν τῇ ἀπολιθώσει
Pal. 40. 846. Ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ
ἐκ τῶν ὀπισθεν κρατῆρας τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τῆς Γοργόνης ἔκλειψε (sic) τὴν
κεφαλὴν· ἢ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν
ὀπισθεν ὑποκλήψας τὸν Φορκίδων —
ἀπὸ τριπλῆς ὁδηγίας Par. A. ὀφθαλ-

μοκλέπτης, ἥγουν ὁ κλέπτης τοῦ ἐνός
ὀφθαλμοῦ τῶν τριῶν Γοργόνων Par.
C. ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, ὁ Περσεύς —
τριπλῆς· αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας
ἐναλλάξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν· ὅτι
μία παρ' ἑτέρας ἐναλλάξ χρωμένη
τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ πα-
ραφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει Vind.
II. τῆς τῶν τριῶν Φορκίδων πλάνης
Pal. 40. 847. Ἐπιβλέψει δέ, τὴν
Αἴγυπτον λέγει· τῷ γὰρ θέρει ὁ Νεῖ-
λος ἀρδεύει αὐτὴν — μέτρον γῆς ὁ
γῆς Par. A. ὁ Μενέλαος· λέγει δὲ
τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξε-
ρχόμενος ἀρδεύει ἐν τῇ θέρει αὐτὴν·
οὗτος δὲ δίδωται τὴν Αἰθιοπίαν τῆς
Λιβύης Vind. II. ἐν θέρει ποτιζόμε-
νας, τὴν Αἴγυπτον Pal. 40.

848. Τοῦ Νεῖλου τοῦ Λιβυκοῦ πο-
ταμοῦ· Ἀσβύσται γὰρ ἔθνος Λιβύης

καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας.

855

ἤξει δὲ Σίριν καὶ Λακινιόν μυχούς,

ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ

Ὀπλοσμία φυτοῖσιν ἐξησχημένον.

γυναιξὶ δ' ἔσται τεθμός ἐγγώροις, ἀεὶ

πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον

860

855. τὰς] τὰς Vit. III. — ἀσκέρας] Pollux Onom. VII. 85. p. 748. ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον. χειμῶν χρησίμον. quae explicat Hemsterhusius ad Polluc. X. 50. p. 1204. Suidas et Lex. Seguer. p. 151, 30. ἀσκέραι ὑποδήματα Ἀττικά. quod certe non erat ex Eustathio sollicitandum (ad Odyss. ε'. 44. p. 1522, 12. edit. Rom. T. I. p. 197, 32. edit. Lips.) ubi ita est interpungendum: ἀσβύλαι, αὶ καὶ ἀσβυλίδες. ἀσκέραι. Περσικαί, ὧν χρῆσις καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ. (vid. Aristoph. Nub. 151. ibiq. Schol.) De accentu vocis vid. Arcad. de Accent. p. 101, 3. τὰ εἰς ᾧ μακροκατάληκτα τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ἔ μονογενῇ βαρύνονται, εἰ μὴ ἐπιθετικά εἴη· ἡμέτερά, ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος, διφθέρα, λακέρα. — εὐμαρίδας] Vid. Muelleri Annotat. ad h. l. et Blomf. ad Aesch. Pers. v. 666. p. 62. edit. Lips. — 856. δέ] δ' ἐς Par. B. Rehd. in marg. et

Edit. Ald. δὲ Par. A. vitii origo neminem latebit. — Σίριν] Sic Par. A. Neap. III. Vit. II. et Pal. 40. Reliqui libri et Edit. omnes, praeter Reich., Σίριν. Vid. Athen. XII. 523, c et d. ubi novissimus editor Σίριν correxit. Strabo VI. p. 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) Steph. Byz. v. Πολέιον et Σίρις. Etym. M. p. 714, 11. et Eustath. ad Dion. Perieg. v. 223. p. 128, 12. edit. Bernh. — Λακινίου] Λακινίου Par. B. Λακινίου Steph. Byz. Lycophronis verba afferens: Λακινίον, ὄρος Κρότωνος. Λυκόφρων· καὶ Λακινίους μυχούς. ubi Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam Λακωνίους exhibent. Vid. Theocr. Id. IV. 33. ibiq. Schol. Strabo VI. p. 261. (T. II. p. 239. edit. Tzsch.) Etym. M. p. 555, 17.

857. ὄρχατον] Lucus lunoni sacer, teste Livio XXIV, 3. quem locum iam a Muellero allatum vidimus: „Sex millia aberat ab urbe nobili (Crotona) templum — ipsa urbe erat nobilitus — Lacinae lunonis, sanctum omnibus circa populis. Lucus ibi, frequenti silva et procera abietis arboribus septus, laeta in medio pascua habuit, ubi omnis generis sacrum Deae pascebatur pecus sine ullo pastore.“ Templum lunonis Lacinae commemorant Dionys. Perieg. v. 371. Paus. VI. 13, 1. alique, quorum testimonia diligentissime collegit Ruperti Comment. in Liv. Vol. I. p. 954. — 858. φυτοῖσιν] ποίτοισιν Par. G. Vind. IV. Vit. III.

859. γυναιξὶ δ'] γυναιξὶ ἔ Rehd. et Edit. Ald. — 860. πενθεῖν] ποθεῖν Par. K. — εἰνάπηχυν] εἰνάπηχυν Vind. II. Vit. II. εἰνάπηχυν

855. Καὶ τὰς τῆς γαμετῆς· ἀσκέ-
ραι δὲ εἶδη ὑποδημάτων — τὰς
δυσχερεῖς ποιηθείσας, κατ' ἀντίφρα-
σιν Par. A. καλίζουνα, ἐξάμιτα —
τὰς ἀραργίας, εὐαρμόστους Par. C.
ἡγῶν τῆς Ἑλένης ὑποδήματα εὐχο-
λα — τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑπο-
δυσόμενας Vind. II. ἀσκέρα εἶδος ὑπο-
δημάτων — καλῶς ὑποδυσόμενας Pal.
40. 856. Παραγενήσεται εἰς Σί-
ριν· πόλις Μακεδονίας, καὶ ποτα-
μός Ἰταλίας — ἀκρωτηρίου Κρότω-
νος Par. A. πόλις τῆς Ἰταλίας, γυν
Πόλιον (leg. Πολέιον) — ἀκρωτη-

ρίου τοῦ Κροτωνιάτου — ἐνδοτάτους
τόπους Par. C. 857. Ἐν οἷς ἡ
Θέτις κῆπον κατασκευάσει θεᾷ, τῇ
Ἥρᾳ Par. A. τόποις τῆς Κρότωνος —
ἡ Θέτις φυτεύσει Par. C. ἡ Θέτις κῆ-
πον, σίγρον, τὰξιν ἀναθήσει τῇ Ἥρᾳ
Vind. II. 858. Φυτοῖς ἐξευγα-
σμένον Par. A. πολεμικῇ — κεκαλ-
ωπισμένον Par. C. ἐπίβειον Ἥρας
— δένδρος κεκοσμημένον, τὸν κῆπον
λέγει Vind. II. 859. Ταῖς δὲ γυ-
ναιξιν ἔσται νόμος ταῖς ἐγγώροις
ἀεὶ Par. A. νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι
Vind. II. 860. Πενθεῖν τὸν ἐννέα

καὶ Δωρίδος, πρηστῆρα δαίτου μάχης,
καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθῃ,
μήθ' ἀβροπῆνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους
κάλλῃ φορυκτοὺς, οὐνεκεν θεᾷ θεός

Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Canterus*: „Novemcubitalem intellige Achillem, Thetidis filium; ab Aeaco Pelei patre et Doride Thetidis matre ortum. Quin etiam Eleae matronae, primis ludorum initiis, inter ceteros, quos Achilli habebant honores, solenni ritu pectus plangebant; testis *Pausan.* Eliae. β. (VI. 23, 3.) — 861. δαίτου] Sic libri h. l. omnes, quos infra v. 1327. in lectione δηῖας non minus concordem invenies. De discrimine significationis vid. *Schol.* ad Soph. Ai. 783. (771. Herm.) δαίον: κοινῶς τὸ πολέμιον. Ἀτικῶς δὲ τὸ δύστηνον. et ibidem *Hermannii* adnotationem: „δαίτα misera. Hoc significato haec vox etiam in iambis Doricam formam habet; sed ubi hostem notat, communi forma δηῖος dicitur.“ Ergo fortasse h. l. vertendum: *luctuosae pugnae.* Adde *Blomf.* Gloss. ad Aesch. Prom. 360. p. 113. edit. Lips.

862. καλλύνειν] καλύνειν Vit. I. Ciz. καλύνειν Par. B. — ῥέθῃ] ῥέθει Par. A. — 863. ἀβροπῆνους] ἀβροπίνους Vind. IV. Vit. III. — ἀμφιβάλλεσθαι] ἀμφιβάλλεσθαι Vit. I. et Ciz. ubi accentus scribarum errorem indicat. ἀμφιβάλλεσθαι duplici accentu Vind. IV. et Vit. III. Recte autem Vit. II. ἀμφιβάλλεσθαι. Ergo non satis accurate *Muellerus*: „Codd. nostri (Vit. I. II. III. et Ciz.) ἀμφιβαλέσθαι, perperam.“ — 864. κάλλῃ] κάλλῃ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. *Schol.* ad Soph. Antig. v. 20. κάλλῃ ἐστὶν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ἥτις ἐκ τοῦ θυτοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιούσα βαπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. *Elym. M.* 486, 31. ἡ παρὰ τὸ κάλλῃ, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην, δι' ἧς ἡ πορφύρα βαπτίζεται. Cf. *Interpp.* ad *Hesych.* v. κάλλῃ. — οὐνεκεν] Sic Par. A. et Vat. 1307. optimi libri. Eandem lectionem Codd. etiam duobus aliis locis apud Lycophronem teneantur: v. 935. Par. DGK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. III. et v. 1187. Par. AK. et Vat. 1307. quo librorum consensu permotus non dubitavi lectionem versui aptissimam recipere, licet nescius non essem, posse etiam excusationem aliquam vulgatae lectionis excogitari. Eodem iure in Eurip. Med. 967. (995. Pors.) edidit *Elmsleius* τέχνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεγέων. Adde etiam quae ex solutae orationis scriptoribus protulit *Buttmannus* Gramm. graec. ampl. T. II. p. 292. sq. οὐνεκα Par. C. οὐνεκα (sic) Vind. II. Vit. II. De accentu vocis vid. *Max. Planud.* περὶ Γραμμ. p. 61, 22. *Eustath.* ad Iliad. α'. 11. p. 24, 15. edit. Rom. (T. I. p. 22, 2. edit. Lips.) — θεᾷ θεός] θεός θεᾷ Par. DGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. θεῷ θεᾷ Par. J. Vulgatam lectionem

πήχεις ἔχοντα, τὸν Ἀχιλλέα· Διὰ-
κού· γὰρ Πηλεὺς, οὗ Ἀχιλλεύς τρίτος
Par. A. τὸν Ἀχιλλέα· θ' γὰρ εἶχε
πήχεις τὸν B. θρηνεῖν· ἦγουν τὸν
ἐγγονον τοῦ Διαικού· τρίτος καὶ ἀπὸ
τοῦ Διαικού, τρίτος καὶ ἀπὸ τῆς Δω-
ρίδος Par. C. τὸν Ἀχιλλέα ἐννέα πη-
χῶν λέγει μέγεθος ἔχοντα Vind. II.

861. Τῆς μητρός Θέτιδος, ἧς Θέ-
τις, ἧς Ἀχιλλεύς τρίτος — ἄνεμον·
Οὐρηος δ' ἡ πρὸ ῥήσσο υσσά, ἀντὶ τοῦ
φρυσῶσα· τῆς κοπιτικῆς Par. A. ἦγουν
ὁ ἐγγονος τῆς Δωρίδος — κεραυνόν
— ἀναμεικτικῆς Par. C. τὸν διαπυρον,
τὸν σφοδρόν, καυστικόν Vind. II.

862. Καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ φαι-
δρὰ καλλωπίζειν σώματα Par. A. τὰ
μέλη τοῦ σώματος Vind. II.

863. Μῆτε ἄβρως καὶ ἀβροπῆς
πεποιημένους, εὐφυνεῖς περιβάλλε-
σθαι πέπλους Par. A. λαμπράς,
ἦγουν ἄβρως καὶ εὐφυνεῖς πεποιη-
μένους Par. B. σηρικούς, μεταξω-
τοὺς ἐνδύεσθαι — χιτῶνας Par. C.
τροφεροστήμονας, σηρικούς — δύ-
σθαι, καλλωπίζειν — ἱμάτια Vind. II.
πλουσιούφεις Pal. 40.

864. Τῇ
πορφύρᾳ βαπτοὺς ἡ πλουμπερικούς·
χαρὶν τοῦ — τῇ θεᾷ ἡ θεός Par. A.
πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὐτινος χάριν

χέρσου μέγαν στόρυγγα δωρεῖται κτίσαι. 865
 ἤξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
 πάλης κωνίστρας, ὃν τε Κωλῶτις τεκνοῖ,
 Ἀλεντία κρείουσα Λογγούρου μυχῶν,
 Ἀρπης Κρόνου πῆδημα Κορχείας θ' ὕδαρ
 κάμψας, Γονοῦσαν ἔ' ἠδὲ Σικανῶν πλάκας, 870
 καὶ Θηροχλαῖνου σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου,
 ὃν Κρηθεὺς ἄμναμος ὀρμίσας σκάφος
 ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυηγέταις.

tuentur Par. ABCFL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. Editt. Ald. Basil. I. et reliquae. — 865. κτίσαι] κτίσει Par. G. Vind. IV. Vit. III.

866. ἤξει δέ] Hoc δὲ male omissum est in Vit. I. et Ciz. — In Par. L. vv. 866. et 867. desiderantur. — 867. κωνίστρας] Hunc fortasse locum respexit Eustathius ad Iliad. γ', 55. p. 382, 32. edit. Rom. (T. I. p. 310, 20. edit. Lips.) Κονίσσθαι τὸ ἀγωνίζεσθαι· ὕδωρ καὶ κωνίστρα ἢ κατὰ τὴν παλαίστραν μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον. Favoria. κωνίστρα, ὁ ἀγών, ἡ παλαίστρα, ἢ ἡ κυλίστρα. — Κωλῶτις Par. C. Κωλῆτις Par. K. Κολῶτις Pal. 40. De hoc nomine vid. Potteri Annot.

868. Ἀλεντία] Ἀλεντίου Par. G. Vind. IV. Vit. III. — Λογγούρου] Λογγάρου Par. B. Rehd. Λογγόρου Par. GK. Vind. IV. Vit. II. III. Λογκούρου Vind. II. Λογγούρου Ciz. — 869. Post Κορχείας abest θ' in Vind. IV. et Vit. III. — 870. Γονοῦσαν ἔ'] Hoc ἔ' omissum est in Par. K.

872. ἄμναμος] ἄμναμος Par. E. Vind. II. ἄμνος Ciz. — ὀρμίσας] ὀρμήσας Par. A. — 873. ναυηγέταις] Sic Par. CDFGJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. ναηγέταις Par. A. συναυηγέταις Par. H. coniunctim. ναυγάταις Par. B. Solus Par. E. ναυπηγέταις et Editt. Ald.

ἡ ὅστις τῇ Ἡρᾷ· κάλχη δέ, ἡ πορφύρα ἣτις χρησιμεύει ἐν τοῖς πορφύροις (sic) Vind. II. 865. Τῆς ξηρᾶς τοῦ μέγα ἀκρωτήριον χαρίζεται κτίσαι Par. A. τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον — κατοικῆσαι Vind. II. δέξεταιον ἀκρωτήριον Pal. 40.

866. Ἀφίξεται δὲ εἰς τὰς τοῦ Ἑρμῆος — διὰ τὸ ἀνδρεῖον — γυμνικὰς, κακούσας τοὺς ἐπιξενωμένους Par. A. εἰς τὴν Σικελίαν — τοῦ Ἑρμῆος — ξενοκτόνους Par. C. ὁ Μενέλαος — τοῦ Ἑρμῆος γυμνικὰς παλαίστρας Vind. II. μισθίας Pal. 40.

867. Τὰς παλαίστρας — ὃν ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ Par. A. ἤγουν γῆν, τὴν Σικελίαν λέγει Pal. 40.

868. Ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τόπου — βασιλεύουσα λιμένος Σικελίας Par. A. ἢ ἐν Ἀλεντι ποταμῷ τιμωμένη Pal. 40.

869. Τῆς δρεπάνης, ἐν ἣ Ζεὺς ταμῶν τὰ αἰδοῦτα Κρόνου ἐν Σικελίᾳ ἐκρυψεν — λίμνης Σικελίας Par. A. δῖμου Par. C. τοῦ δρεπάνου — ὁ

Μενέλαος ἤξει Vind. II. ἤξει εἰς τὸ τοῦ Κρόνου πῆδημα — τῆς Κερκύρας ποταμὸς Pal. 40. 870. Καὶ τῶν Σικελῶν τὰς πλάκας Par. A. παρελθὼν — λίμνην — Σικελῶν τόπους Par. C. 871. Καὶ τοῦ Ἡρακλέους ναὸν — τοῦ τὰ ὠμά ἐσθλόντος λύκου Ἡρακλέους Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — ναόν, τὸν ὄντα περὶ τὴν τύρῃν (leg. Σύρην) τῆς Λιβύης — ἀρπαγὸς Par. C. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας — τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντίνην τοῦ Ἡρακλέους — ὃν ἐκτίσεν Ἰάσων διὰ πεντήκοντα ναυτῶν Vind. II. ἀπηνούς Pal. 40.

872. Ὅν ὁ Ἀργεὺς ἀρχηγὸς Ἰάσων· Κρηθεὺς γὰρ Ἀἰῶων, Αἰῶνος δὲ Ἰάσων (in marg. ἀπόγονος) — ὀρμίσας τὴν ναῦν, τὴν Ἀργεὺ Par. A. λιμενίσας Par. C. δυνίαν ναὸν τοῦ Ἡρακλέους ὁ ἀπόγονος, ἤγουν ὁ Ἰάσων — ἐλλιμενίσας, ἤγουν τὴν ναῦν, τὴν Ἀργεὺ Vind. II.

873. Κατεσκεύασε σὺν πεντήκοντα

κρόκαι δὲ Μινυῶν εὐλαπῇ στελγίσματα
τηροῦσιν, ἄλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων,
οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα δηναῖον νηράς.

875

Basil. I. II. cum reliquis omnibus. Nostram autem lectionem praeter librorum consensum egregie confirmat ille ναυαγὸς Ἰάσων, quem Euphorio, nostro poetae et ingenio et tempore proximus, non *naufragum*, sed *ductorem navis* intellexit, ut testatur *Helladius* apud Photium Bibl. p. 532, b. 20. edit. Bekk. ἐπὶ παρὰ Εὐφροῖωνι τῷ φούσει μὲν Χαλκιδαί, θέσει δὲ Ἀθηναίῳ, κακοζήλους ἔστιν εὐρεῖν λέξεις. καὶ γὰρ τὸν Ἰάσονα ναυαγὸν εἶπεν, διπερ οὐ ναυαγοηγήτα μᾶλλον, τὸν δὲ ναῦν ἄγοντα δηλοῖ. Cf. Meinek. ad Euphor. p. 162 sq. et Naeke ad Choeril. p. 166. Similiter etiam h. l. heroes, qui navi in lasone conscenderant, a Lycophrone dicuntur ναυηγῆται (ut *ἱππηγῆτης*, *κυνηγῆτης*) *ναυηται* ducentes, sive nautae, h. e. Argonautae. — 874. κρόκαι] κρόκαι Par. A. Post κρόκαι omisum est δὲ in Par. E. et Neap. I. — Μινυῶν] Μινυῶν (sic) Par. A. — Hunc locum tetigit *Eustathius* ad *Iliad.* λ'. 721. p. 880, 53. edit. Rom. et ad *Odyss.* λ'. 283. p. 1685, 55. edit. Rom. (*Iliad.* T. III. p. 80, 16. et *Odyss.* T. I. p. 416, 25. edit. Lips.) — εὐλαπῇ] ἀλπιῇ Par. I. Vit. I. Ciz. — στελγίσματα] Par. ACFL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. στελγίσματα Par. BDEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. III. Huc pertinet Scholion antiquum ab Etymologo servatum p. 725, 47. στελγίσματα, ἀποξύματα· στελγίδες γὰρ αἱ ἐνδοταὶ αἱ τὰς πάλγας (πληγὰς Favor. corr. πάλγας) τοῦ σώματος ἀποξύουσαι. *Ανκόφρων*. Utraque forma videtur in usu fuisse, eo tamen discrimine, ut communior forma cum duplici γγ στελεγγίς diceretur. Vid. *Hesych.* Vol. II. p. 1262, στελγίς· ἐνδοτὴς. et p. 1272. στελεγγίς· ἐνδοτὴς. ibiq. Interpp. *Suid.* v. στελγίδες et v. στελεγγίς. *Pollux Onomast.* X. p. 62. στελγίδες. Bekk. *Anecd.* p. 303, 5. *Lex. Seguer.* p. 119, 1. *Erotian. Gloss.* Hipp. p. 44. edit. Steph. στελεγγίδα· Ἡρακλείδης μὲν ὁ Ταραντινός, διὰ τοῦ ῥ γραφῆς στρεγγίδα ἐν β' Ἑλληνικῇ τῆς δ' Ἑπιδημίας, χρυσῇ φησι τεχνίδια εἶναι, ὡς χρωματὰ τινες τῶν θεωρῶν, — οὐ κατὰ λόγον νοήσας. οὐ γὰρ διὰ τοῦ ρ, ἀλλὰ διὰ τοῦ λ' γράφεται· καὶ οὐκ ἔστι χρυσῶν τεχνίδιον, ὡς αὐτὸς οἵεται, ἀλλ' ἡ συνήθης· ἐξόστρα· καθὼς καὶ Μένανδρος μέμνηται καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων. — 875. τηροῦσιν] τείρουσιν Par. A. cum glossa καταπονοῦσιν. — φοιβάζει] φοιβάζων Par. G. (cum glossa ἐκπλύνων) K. Vind. IV. Vit. III. — 876. ὀμβρία σμήχουσα] ὀμβρίαν σμήχουσαν Par. A. δηναῖον Codd. mei omnes et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Sebast. *δυναῖον* Basil. II. Par. II. Commel. et Reich. — νηράς] νηράς Par. G. Vind. IV. Vit. III. Male priores interpretes: *πλωρία nix* (Cant.) sive *imbricae ninges*. (Scal.) Bene autem *Onofrio Gargiulli* p. 58.:

La spiaggia i segni ancor della lavande

Serba, che quivi fero i Minj erranti,

Cui nè la pioggia, che dal ciel si spande,

Nè le maree sono a purgar bastanti.

νηράς enim h. l. guttam significat. Photius et *Lex. Seguer.* p. 309, 8. νηράδες· σταγόνες. *Favorin.* fol. 375. edit. Rom. νηρετός λέγεται ὁ καθ-

ναῖταις Par. A. ἔκτισε — Ἀργοναυ-
ταις Vind. II.

874. Αἱ παραθαλάσσιαι δὲ ψῆφοι
— τῶν Ἀργοναυτῶν λιπαρὰ ἀποξύ-
σματα Par. A. αἱ ψάμμοι — ὀυπά-
σματα, ὀρωτίας Par. C. αἱ αλγυαλοὶ
τῆς θαλάσσης — Ἀργοναυτῶν — λι-

παρά — τοὺς ῥύπους Vind. II.

875. Καταπονοῦσι, τῆς θα-
λάσσης, οὐδὲ καθαίρει ὁ κλύδων
Par. A. τὰ κύματα Par. C. φυλάσ-
σουσι, θαλάσσης — πλύνει, καθά-
ρει Vind. II. 876. Οὐδὲ ἡ ὀμβρία
πλύνουσα ἐπὶ πολλὸν χρόνον — χιών

ἄλλους δὲ δίνες οἳ τε Ταυχείρων πέλας
 μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους
 ἔρμηον εἰς Ἀτλαντος οἰκητήριον
 θρυλιγμάτων δέριτροισι προσεσηρότας·

880

όλου χειμῶν· νιφὰς δὲ τὸ μέρος, καὶ ὄμβρος, καὶ ὑετός, καὶ ψεκάς. Sic νιφετός pluuiam significat apud Nonnum Dionys. VI, 67. 324. 359. 377. VIII, 260. 275. 300. XIII, 538. XXII, 277. XXV, 122. νιφεὶν guttas effundere, pluere, apud Eund. XXII, 283. ἐξ Ἀρεος αἵματι νιφείς· δύσμιρον ὕδωρ, aqua imbribus aucta, ibid. VI, 370. coll. XIII, 533. — Haec Argonautarum strigmenta commemorant *Apollo. Rhod.* IV. 655 seqq. *Strab.* V. p. 224. (T. II. p. 135. Tzsch.) ἔστι δὲ κατὰ τὴν *Alphailan* λαμὴν Ἀργῶος, ἀπὸ τῆς Ἀργούς, ὡς φασίν. ἐκείσε γὰρ πλεῦσαι τὴν τῆς Κίρκης οἰκήριον ζητοῦντα τὸν Ἰάσονα, τῆς Μηδείας ἐδαιλούσης ἰδεῖν τὴν θεῶν· καὶ θῆ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστειγγισμάτων παρόντων, ἃ ἐποιοῦν οἱ Ἀργοναῦται, διαμέμειν ἔτι καὶ νῦν διαποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ἡήρους.

· 877. Ταυχείρων] Sic Par. A. Neap. III. Paraphr. Vatic. et Ms. Canteri. Ταυχείρων libri reliqui omnes, et Editt. praeter Basil. I. omnes. Haec enim vitiose exhibet Ταυχείρων. Scriptura Ταύχειρα probatur *Herodoti* (IV. 171.) *Diodori Siculi* (XVIII. 20.) *Strabonis* (XVII. p. 836. T. VI. p. 691. Tzsch.) et *Stephani Byz.* (v. Ταύχειρα, Ἀσινόν τε καὶ Χερδάνης) testimoniis, quibus cum consentit *Reinesius* in Syntag. Inscript. VIII. 84. a Muellero laudatus. Ab altera parte stant *Ptolemaeus* (Geogr. IV. 4.) *Ammianus Marcellinus* (XXII. 16.) *Schol.* ad *Pind.* Pyth. IV, 26. alique, quos diligenter enumeravit *Petrus Thirge* in doctissimo libello, quem de rebus Cyrenensium scriptum reliquit, p. 114.

878. αἰάζουσιν] Par. ADGJKL. Neap. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I. II. et reliquae, praeter primam et ultimam, omnes. αἰάζουσιν Par. BCFH. Vind. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. αἰάσουσιν Par. E. Neap. I. — 880. θρυλιγμάτων] *fragmentum*. Hanc formam cum simplici λ tuentur Par. ACDEGHJL. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Ald. et Basil. I. Duplex λλ exhibent Par. BF. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. II. Par. II. Conimej. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. θρυλιγμάτων Par. K. *Eustath.* ad *Iliad.* p. 1307, 40. edit. Rom. et ex *ed. Favortianus* fol. 264. edit. Rom. θρυλλίξεσθαι πλείον τι κακὸν ὅλοι τοῦ δρῦν πεσθαι· ἀνομασιοπεποιήται δέ, καθά που καὶ τὸ θρυλέσθαι· ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ θρυλιγμα· — ταῦτα δὲ ἡ πλείων γοῆσις δι' ἐνὸς λ οἷδε προσφέρειν. — δέριτροισι] Par. ABCFHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. δέντροισι Par. EG. Vind. II. IV. Vit. II. III. δένδροισι Par. DK. et Ms. Canteri. Significationes huius vocis enumerant *Hesych.* h. v. et *Eustath.* ad *Odys.* I. 578. p. 1700, 10. edit. Rom. (T. II. p. 435, 29. edit. Lips.) Fuerunt autem iam an-

Par. A. ἡ βοόχινος — καθαίρουσα
 Par. C. σταγών — καθαίρουσα πολυχρονίως Vind. II. 877. ἄλλους δὲ οἱ αἰγιατοὶ· περὶ Γουνέως, Προδόου καὶ Εὐρυπύλου — καὶ οἱ πλησίον Ταυχείρων· ἔστι δὲ πόλις Αἰβύης· οὐδέτερος, Ταύχειρα γὰρ Par. A. περὶ τῶν Θεταλῶν — ἦγον τον Γουνέα, τὸν Προδόον καὶ τὸν Εὐρύπυλον — τῶν πόλεων τῆς Αἰβύης Par. C. 878. Αἰ ὑπάλαι πέ-
 τραι ἡχοῦσιν· σημεῖν δὲ τὸ θρη-

νοῦσιν· παρὰ γὰρ τὸ αἰ σχετλιαστικὸν ἐπιβόητα γίνεται — ἐκρυέν-
 τας Par. A. καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι — τὴ παδόνας καὶ ὑφέρτας Par. C. αἱ τραχέιαι καὶ ὑψαλοὶ πέ-
 τραι Neap. III. 879. Εἰς τὸ ἔρη-
 μον τοῦ Ἀτλαντος — τὸ ἐν Λιβυῇ ὄρος λέγει Par. A. αἰκοον Par. C.

880. Συντριμμαίων, ξυσμάτων· ἀντίστοιχον τὸ σχῆμα — αἰώρασιν — διεστιγμάτας, κεχρησμένας Par. B. αἰώ-
 ρασιν — διεσχαμμένων Par. B. συρ-

Μόρον Τιταιρώνειον ἐνθα ναυβάται
θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὑπερ
κηρυτὶδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργῶν δορός
κλασθέν πέτευρον, νεότερων κειμήλιον,

tigultus inter Grammaticos, qui verba Homerica, δέριτρον ἔσω δύνον-
τες, de rostris acciperent, quibus vultures Tityi secur laceraverint;
Cf. *Lex. Seguer.* p. 194, 10. et ex eo *Etym. M.* p. 257, 25. et *Suidas*:
δέριτρον· ἐπίπλουν — ἡμεινον δὲ τὸ ῥάμπος δέριτρον, ἀπὸ τοῦ δέριου,
ὅπερ ἔστι κροβύτην· τοῦτω δὲ διαφύσσουσιν, ἃ ἂν ἐσθλῶσιν οἱ γυπῆς τῇ
κρούσει τοῦ ῥάμπος· καὶ ἔστι ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρὰ τὸ πλῆσσω
πλήτριον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέριτρον. Qua significatione si Ly-
cophru etiam de acutis tabularum fragminibus dici potuisse sibi per-
suaserit, an tu miraberis? — προσσεσηρότης] Par. ACF. Pal. 40. Rehd.

et Editt. omnes. προσσεσηρότης Par. BE. προσσεσηρότης Par. HL. Vit. I.
Ciz. προσεσηρότης Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Deest haec vox
in Par. J. Scholiastae recte interpretantur per διεσχιζόμενος. Perfe-
ctum enim verbi σάωω notat id, quod partibus diductis dehiscit; sic
σεσηρότα δούρατα νηῶν apud Nonnum Dion. XXIV. 249. coll. XL. 459.
sunt dehiscences navium tabulae; et saepissime dicitur de ore ad cla-
morem, ad risum, aut, bestiarum instar, ob iram diducto; sic σεση-
ρότης λαμῶν, σεσηρότης ἀνδρεῶν apud Nonn. Dion. VI. 183. XVII. 216.
Hezych.: σεσηρότης· κειμήλιον, διηρηγμένον, ἀνοικτὸν ἔχον στόμα. *Galen.*
Gloss. Hipp. p. 93. edit. Steph. σεσηρότης· τὸ ἐκτετραμμένον καὶ διεστη-
κός ἐπὶ πλείστον τοῖς χελέσιν, ὅπερ καὶ ἐκτετραμμένον ὀνομάζεται. *Eu-
stath.* ad *Odyss.* v. 149. p. 1887, 36. edit. Rom. (T. II. p. 231, 38. edit.
Lips.) ἐξ οὗ (σάωω) καὶ σήραγες (corr. σήραγγες) γῆς, καὶ σεσηρόται
ῥήμα, καὶ χελεῖ σεσηρότα· ἐπ' ὧν πάντων σχίσμα τι γαίνεται καὶ μείω-
σις ὁλόγητος· ἐπεὶ οὐδὲν τι τῶν σεσηρότων ἔστι συνεχές, ἀλλὰ τῇ διεχέει
πάσχει ἀπέλευσιν τινα τῆς ὁλόγητος. Adde *Schol.* ad *Aristoph.* Pac. 621.
Vesp. 936. et *Bekk.* *Anecd.* III. p. 1417. — Compositum προσσεσηρότης legi-
tur in *Pherecratis* fragmento apud *Athenaeum* XV. 685 a. sensu tamen
a nostro loco longe diverso. Alia composita attulit *Lobeck.* ad *Phrynich.*
p. 83. — 881. Τιταιρώνειον] Τιταιρώνιον Par. ACHJ. et Editt. Ald.
Basil. I. et Steph. — ναυβάται] Par. ADFJK. Neap. II. III. Vind. II.
Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. ναυάται Par. BCEGL. Neap. I.
Vind. IV. Vtt. III. et Editt. Ald. Basil. II. et reliquae. — 882. τυμ-
βείαν] τυμβείας Rehd. τυμβίαν Par. L. Vit. I. Ciz. — 883. ἀνεστήλω-
σαν] ἀνεστήλωσαν Par. A. ἀνεστήσαντο Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. —
Ἀργῶν] Ἀργῶν Par. A. Ἀργίου Par. K. vv. 883 — 894. desunt in Cod.
Vit. II. defectu unius folii. — 884. κλασθέν] κλαυσθέν Par. DK. Vind.
IV. — πέτευρον] Par. ABCE. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. et reli-

quae omnes. πέτευρον Rehd. πέταυρον Par. DFGHJKL. Vind. IV. Vit.
I. III. Ciz. πένταυρον Vind. II. *Hezych.* πέτευρον· σαρὶς ἐπ' ἧς οἱ ὄρνεις

τεθλασμένον Par. C. ἀντιπρωτικῶς· ἄνω Par. A. ἡγουν ὑπὲρ τὸν τύμ-
βον καὶ τὸν ταρον Par. C.
ἐν συντήρησιν τῶν σωματίων διεθ-
ρηγμένον Pal. 40. 881. Ἀπόγο-
νον Τιταιρώνειον Μόρον· Μόρον
δ' Ἀμπυκλίδην Τιταρήσιον
(*Heziod.* Scut. v. 181.) — ἐκείσε
οἱ ἐπιβάται Par. A. τὸν ἀπὸ τῆς Τι-
ταιρώνειος πάλης Par. C. — ὅπου οἱ
Ἀργοναῖται Vind. II. 882. Ἀπο-
θανόντα ἔθαψαν, καὶ σαρὶδα ὑπερ-
πλατεία — τῶν νεκρῶν ἀπόδετον

Ἀυσίγδα, Κινύφειος ἦν τέγγων ῥόος 885
νασμοῖς λιπαίνει, τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ
Τρίτωνι Κολχίς ὥπασεν δάινος γυνή
χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,
δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ἧ διὰ στενῶν
μύρων ἐνήσει Τίφους ἀθραύστον σκάφος. 890
Γραικοὺς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη,

ποιῶνται, καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τοῦτω· καὶ ὄργανον ποῖον· καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλουτον (add. ξύλον). — λέγεται δὲ καὶ πέντευρον. *Phoebus Lex. πέτευρον· πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλουτον καὶ μετῴρων ξύλον.* Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε'. VII. *Nicandr. Ther.* 197. *Theocr. Id.* XIII. 13. ibiq. Schol. quod transscripsit *Favorinus*. — 885. *Ἀυσίγδα*] *Ἀυσίδα* Vit. III. ubi recentior manus γ inseruit. Idem vitium est etiam apud *Favor.* h. v. *Steph. Byz.* *Ἀυσίγδα, πόλις Λιβύης· οὐδετέρως, ὡς Καλλιμαχος.* Ἐκαταῖος δὲ νῆσον οἶδε. Cf. *Ptolem. Geogr.* IV. 4. — *Κινύφειος*] Par. AGH. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Paraph. Vat. et Edit. Sebast. *Κινύφειος* Par. BCDEFJKL. Neap. I. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. praeter novissimam omnes. *Κινύφιος* Pal. 40. Fluvii nomen erat *Κίνυψ* (*Herodot.* IV. 175. *Scylax Peripl.* 112.) et *Κίνυφος* (*Strabo XVII.* p. 835. T. VI. p. 683. ed. Tzsch. *Ptolem. Geogr.* IV. 3.) Cf. *Bekk. Anecd.* III. p. 1200. et *Tzschuck.* ad *Pomp. Mel.* I. 7, 5. *Κινύφειος ῥόος* autem ex more Lycophronis pro *Κινύφου ῥόος* dictum esse, iam supra ad v. 98. adnotavimus, ubi tamen male e vulgata scriptura dedimus *Κινύφειος*. — ἦν] ὅν Par. L. Vit. I. Ciz. — ῥόος] ῥόον Par. K. superaddito tamen ῥόος. — 886. *νασμοῖς*] *νασμοῖσι* Vit. I. Ciz. 887. *Κολχίς*] *Κολχίς* Vit. I. — ὥπασεν] Par. ABDEFHJKL. Vind. IV. Vit. III. et Edit. praeter Sebast. omnes. ὥπασε Par. CG. Vind. II.

Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Sebast. — 888. *κεκροτημένον*] *κεκροτημένον* Par. C. Apte attulit *Muellerus* locum e *Soph. Antig.* 426. (Herm.) ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίας ἄρδην πρόχου. Vid. ibid. Erfurdt.

889. *πλωτὴν*] *πλωτὴν* Vind. II. *πλατὺν* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — *οἶμον*] *οἶμον* Par. BDL. Vit. I. III. Ciz. — 890. *μύρων*] *μύρων γ'* Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Supra v. 878. eodem sensu *μύρωμης* dixerat. Vid. *Hesych.* h. v. — 891. *Γραικοὺς*] *Lycophronis* locum respexit *Eustath.* ad *Iliad.* μ'. 20. p. 890, 15. edit. Rom. (T. III. p. 94, 4.

Par. A. *πλατεῖαν σανίδα ἦτοι κώπην* Par. B. *συντριβὴν κωπὴν, ἣ τι μέρος* Par. C. *κοπὴν — ἦτοι κώπην, σανίδα — νεκρῶν σημείον, δώρημα* Vind. II. 885. *Πόλιν Λιβύης — τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ — ἦντινα βρέχων ὁ ῥόος* Par. A. *περὶ τὴν πόλιν τῆς Λιβύης — ἄρδων — τὸ θεῦμα* Par. C. *παρὰ τὴν Ἀυσίγδα πόλιν Λιβύης — Κίνυφος ποταμὸς* Pal. 40. 886. *Τοῖς ὕδασιν ἄρδεναι· τῷ δὲ Νηρέως παιδί* Par. A. *ὕγραναι* Par. B. *ἄρδει* Par. C. *θεύμασι, ὕδασιν παραρρεῖ — ἐνθα — νῶ* Vind. II. *Ποσειδῶνος* Pal. 40. 887. *Ποσειδῶνι, θαλασσῷ δαίμονι — ἡ Μήδεια, ἡ ἐκ Κολχίδος, ἔδωκε δῶρον*

γυνή· λέγει δὲ χρυσοῦν κρατῆρα Par. A. *χάρισμα — ἡ Μήδεια* Par. C. *ὄνομα υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος — ἡ Μήδεια παρέσχε δῶρον* Vind. II.

888. *Χρυσοῦν πλατὺν κρατῆρα* Par. A. *μέγαν — σκευὸς κατασκευασμένον* Par. C. *εἰργασμένον, κεκοσμημένον* Vind. II. 889. *Δοδεῖξαντι τὴν πλευστικὴν ὁδόν — ἐν ἧ διὰ τῶν στενῶν θαλασσῶν πετρώ* Par. A. *φανερωσαντι — τραχειῶν* Par. C. *τὴν ὁδόν ἀποδείξαντι* Pal. 40.

890. *Ἐλάσει καὶ πέμψει ὁ κυβερνήτης Τίφους ἀκλαστον Ἀργεῖ νῆον* Par. A. *ὄνομα, ἦγον κυβερνήτης — σῶν* Par. C. *πετρῶν θαλασσῶν διαβιβάσει* Vind. II. 891. *Τοὺς*

Θαλασσοπαῖς διμορφος αὐθάξει θεός,
ὅταν παλίμπαν δῶρον ἄγραυλος λεῶς
Ἑλλήν' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Αἰβύς.
εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται, κτέαρ
κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νεύροις· μυχοῖς,

895

edit. Lips.) Cf. Etym. M. p. 239, 14. et 241, 15. — τουτάκις Etym. M. p. 172, 5. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλά γίνεται πολλάκι, καὶ ὀλίγα ὀλίγακι, καὶ δέκα δεκάκι, καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρου· τουτάκι πεξαμένης. (fragm. 283. Boeckh. Cf. Pyth. IV. 49. 453. IX. 25. ubi Schöhl. recte per τηρικαῦτα explicat) οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ αὐτάκι, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα καὶ παραντίκα. — κράτη] κράτος Par. C. — 893. λεῶς] λεῶν Par. K. — 894. Ἑλλήν' Ἑλλήσ Par.

G. Vind. IV. Vit. III. Vid. infra ad v. 918. — ὀρέξῃ] ὀρέξει Vind. II. — Αἰβύς] Αἰβύς Vind. IV. Vit. III. Αἰβύς Vind. II. — 895. Ἀσβύσται] De hao gente vid. Salmas. Exercit. Plin. p. 381. sq. Wessel. ad Herodot. IV. p. 170. et Petr. Thirge de reb. Cyren. p. 124. — κτέαρ] Heysch. et Favotia. h. v. κτέαρ· δῶρον. κτήμα. γέρας. σκεῦος (καὶ κλίνεται κτέατος Fav.) Nominativum κτέας, qui legitur apud Etymologum p. 542, 9. videtur improbare Herodianus περ. μονήρ. λέξ. p. 30, 17. οὐδὲν οὐδέτερον εἰς αὐτὴν λήγον καθαρὸν τῷ ἑ παραλήγει κατὰ τὴν ἐνικὴν εὐθείαν ἐν χρήσει Ἑλλήνων, ἀλλὰ μόνον τὸ γέρας. Improbatur deinde etiam δέας et σπείας. Cf. Etym. M. p. 491, 23. — 896. ἄφαντον] ἄφαντον Vind. II. ἄφαντος Par. K. — νεύροις] Hanc lectionem confirmant Codd. mei duo et viginti omnes, sine ullo variantis scripturae indicio; quindecim apud Sebastianum, duo Potteriani et Ms. Canteri; ex his enim nulla ab illis notata est varietas, quam certe non praetermisissent, cum notum haberent apud Etymologum (p. 640, 52.), Suidam (v. νηρότης), et Favotium (v. νηρός) lectionem νηρός μυχοῖς e Lycophrone commemorari. Accedunt Edit. Ald. et Basil. I. e Codd. expressae, quas reliquae deinceps omnes sequutae sunt. Equidem autem hanc lectionem non solum hoc librorum consensu tutissimam arbitror, sed etiam sensui totius loci longe aptiorem altera. νειρή enim, [νείαιρα apud Homerum] si Gram-

Ἑλλήνας δὲ τοὺς τῆς Αἰβύς χώρας — τηρικαῦτα, τότε κρατήσιν Par. A. ἔξουσιαν, βασιλείαν Par. C.

892. Ὁ Θαλάσσιος Ποσειδῶν — τὰ γὰρ ἂν εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — φωνήσῃ θεός Par. A. ὁ τῆς θαλάσσης υἱὸς καὶ Ποσειδῶνος — ὁ ἔχων δύο μορφάς, ἀνθρώπου καὶ ἰχθύος Par. C. τὰ ἂν ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — εἴπῃ, ἔχων ὁ Τρίτων· διμορφος· διὰ τὸ τὰ ἂν μέγρι λαγόνων ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δελφίνος Vind. II. Νηρέως υἱὸς Τρίτων· οὗτος τὰ μὲν ἂν ἀνθρώπος τελείως μέγρι λαγόνων, τὰ δὲ κάτω δελφίνος ἔχων δύο μόνους ἔμπροσθεν πόδας ἵππου. Αἰμυρίτης καὶ Ποσειδῶνος υἱός· ἐστὶ δὲ Τρίτων καὶ ποταμὸς Αἰβύς Pal. 40. 893. Ὅταν ἐκ δευτέρου καὶ ἔξοπισιν τὸ δῶρον ἂν ἐν ἀγροῖς

αὐλιζόμενος λεῶς Par. A. τὸν κρατήρα — ἀγρότης Par. C. ὀπισθόρμητον, ἀντίστροφον τὸ δῶρον ὁ ἀγρότης λαὸς Αἰβυκός Vind. II.

894. Τῷ Ἑλληνι παράσχη ἀποχωρίσας τῆς πατρίδος ὁ Αἰβύς Par. A. δώσῃ — ἐκβαλὼν τῆς Αἰβύς Par. C. ἔχων τὸν κρατήρα Ἑλλησι δώσῃ, παράσχη, ἔχων τὸ δῶρον — στερησας, διελθὼν τῆς πατρίδος, ἔχων τῆς Αἰβύς, ὁ Αἰβυκός λαὸς Vind. II.

895. Τὸ δῶρον δὲ τῆς Μηδείας, τὸν κρατήρα, εὐλαβοῦμενοι καὶ φοβούμενοι, νῦν τοὺς χρησμούς — οἱ Αἰβύες — τὸ κτήμα Par. A. τὴν προφητείαν, τοῦ Τρίτωνος δηλαδὴ Par. C. ἔχων τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Αἰβύες, κρύπτουσι τὸ κτέαρ καὶ κτήμα, ἔχων τὸν κρατήρα Vind. II. 896. Κρύψουσιν ἀφανῇ ἐν τοῖς καθύγροις ἢ κολοῖς

ἐν ἡ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
ναύταις συνεκβράσουσι Βορραῖαι, πνῶαι,
τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενθρηδόνορος,

maticis fides habenda est, ultimam et infirmam ventris partem significat; Hesych. νεῖρή· κοιλία ἐσχάτη. et paullo ante: νεῖσση· ἐσχάτη. κατωτάτη· τοιτέστι κατὰ τὸ ἐσχάτον μέρος. Pollux Onom. II. 209. Eustath. ad Iliad. ε'. 539. p. 580, 25. edit. Rom. (T. II. p. 52, 16. edit. Lips.) νεῖσση γαστήρ οὐ μόνον, δι' ἧς τὰ σπύλα νέονται, ὅ ἐστι πορεύονται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐσχάτη· ὅθεν καὶ ἡ γυναικεία ὑστέρα μετελλήπται. Aeschyli autem locum Agam. 1455. (Blomf.) ἔρως αἱματολόιχος νεῖρη τρέφεται, consulto in testimonium vocare nolimus, cum lectio ibi valde adhuc incerta sit. Commemoranda vero est alia glossa Hesychii: νεῖρὸν· ἀφ᾽ ὁρόν. ἐσχάτον. cuius priorem quidem partem confirmat etiam Etym. II. p. 475, 29. altera autem interpretatio huic loco maxime convenit, ita ut Asbystae aptissime "dicantur hoc fatale donum in ultimis regionis suae recessibus abscondidisse. Aliam medelam huic loco quaevisit Muellerus in Addend. p. 291: „Re et vicinia verborum diligentius considerata, mihi neque verbum dubium νεῖροις neque νηροις in hunc locum satis quadrare videtur. Vix enim credibile est, Graecos hanc pateram a Medea Tritoni datam in spelunca humida abscondidisse; cavendum enim iis erat, ut integra et sordius ac robiginis expers servaretur. Legendum itaque videtur πολλοῖς μυχοῖς, ut v. 1062., pro νεῖροις μυχοῖς. Facile autem confundi poterant haec duo verba. Confusa autem saepius esse ἡ, ἑ, et οἰ, ostendit Bast. ad Gregor. Corinth. p. 605. uti etiam π et ν p. 726. et ρ et λ p. 289. Nec dubitandum est, hanc lectionem νεῖροις, quum omnes omnino Codd. adeo antiquissimos obsideat, iam antiquitus ante Tzetzen fuisse depravatam." Quo insigni exemplo iuniores intelligant, quomodo quis hac palaeographica critica ratione ad depravandas optimas lectiones imperite abuti possit. — 897. Κυφαίων] Κυφίων Par. A. — δύσμορον] δύσμορρον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Lycophronis verba affert Steph. Byz. v. Κύφος, ubi Cod. Par. 1412. ἐν Κυφαίῃς, Cod. Par. 1413. ἐν Κυφαίῃ, et Edit. Ald. Λυκόφρων ἐν δεκάτῃ, Κυφαίῃ vltiose exhibent.

898. ναύταις] ναῦται Par. C. ὁ minio appictum. — συνεκβράσουσι] Par. CDEGHK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. συνεκβράσουσι Par. ABFJL. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. — Βορραῖαι] Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. Basil. M. et reliquae excepta Basil. I. omnes. Βορραῖαι Par. E. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Βοραῖαι Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Βορέαι Par. CDEFGH. Pal. 40. et Edit. Basil. I. Βορείαι Par. K. Βόρειαι Vind. IV. Vit. III.

899. ἔκγονον] Par. BCDEFGH. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. ἔκγονον Par. AJKL. Vit. I. Ciz. et sola edit. Sebast. Iis, quae supra ad v. 431. adnotavimus, adde Philox. Gloss. p. 143. neptis, ἔγγονη. et p. 165. posterī, ἔγγονοι, μεταγενέστεροι. — Τενθρηδόνορος] Par. ABH.

ἐσχάτοις τῆς γῆς Par. A. ἐνδοτάτους τόπους Par. C. — 897. Ἐν ἡ τὸν ἐκ Κύφου πόλεως ὄντα Γουέα· Κύφος γὰρ πόλις Θεσσαλίας — δυσθάνατον στρατηλάτην Par. A. Λιβυκῇ γῇ — Θετταλῶν — κακοθάνατον, τὸν Γουέα Par. C. ἐν ἡνι Λιβυκῇ πόλει — πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουεύς — τὸν Γουέα Vind. II.

898. Σὺν τοῖς ναύταις ἐκρίπτονσι — αἱ τοῦ βορραῖ πνοαί, ἦγον ὁ βορραῖ Par. A. κατὰ περίφρασιν, ἦγον ὁ βορραῖ Par. C. σὺν τοῖς αὐτῶν — ἐκράφουσιν — ἦγον ὁ βορραῖ Vind. II. — 899. Τὸν ἐκ τῶν Παλαύθρων· ἔστι δὲ πόλις Μαγνησίας· τὸν Προδοον Par. A. ἀπὸ κοινοῦ [τὸ συνεκβράσουσι] — ὄντα — πόλις Θεσσα-

Ἀμφερσίδαν σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων, 900
καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
ἀποινοδόρπου καὶ πάγων Τυμφερρησίων.
ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
ποθοῦντες, οἱ δ' Ἐχίνον, οἱ δὲ Τίταρον,
Ἴρὸν τε, καὶ Τρηχίνα, καὶ Πεῤῥαιβικήν 905

et Editt. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. Τενθρηδόνος Rehd. Τενθρηδόνος Par. CGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ciz. Pal. 40. Τενθρηδόνος Par. DJL. Vit. I. Τενθρηδόνος Par. E. Cf. Iliad. β'. 756.

900. Ἀμφερσίων] Par. AJ. Ἀφρουσίων Par. CDEFGHKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Sebast. Ἀφρουσίων Par. B. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Ἀφρουσίων Edit. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrque. Steph. Pott. utrque. et Reich. Nostram lectionem tuentur Strab. IX. p. 433. et 435. (T. III. p. 597. et 613. ibiq. Tzschuck.) Apoll. Rhod. I. 54. ubi tamen Cod. Flor. legit Ἀφρυσσοιο. Callim. hymn. in Apoll. 48. Orph. Argon. 190. et Steph. Byz. vv. Ἀμφρυσος et Εὐρύαμπος, utroque loco Lycophronis verba afferens; ita tamen, ut priori loco Ἀμφρυσίων, altero autem Ἀμφρυσσίων in libris reperiatur. — Εὐρυαμπίων]. Εὐρυαμπίων Par. L. Vit. I. Ciz. Stephani Byz. Codd. Paris. 1412. et 1413. utroque in loco praebent Εὐρύαμπιον.

903. ἄθλιοι πάτραν] Sic Codd. mei omnes, uno excepto Par. C. in quo πέτραν scriptum est. Vitiosa lectio ἀθλιοπάτραν ex Edit. Aldina transiit in Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrque. et Reich. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. Αἰγώνεια. — 904. οἱ δ' — οἱ δέ] Par. AB. Vat. 1307. Neap. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrque. Pott. utrque. Reich. et Sebast. ἡδ' — ἡδέ Par. CDEFGHKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. οἱ δ' — ἡδέ Par. J. — Ἐχίνον e Lycophrone commemorat Etym. M. p. 404, 51. — 905. Ἴρὸν] De accentu vid. Etym. M. p. 475, 23—33. coll. Arcad. de Accent. 68. 11. et Eustath. ad Iliad. β'. 399. p. 719, 61. edit. Rom. (T. II. p. 218, 12. edit. Lips.) — Τρηχίνα] Τρηχίνα Par. A. Vind. IV. Vit. III. Τρηχίνα Steph. Byz. v. Ἴρὸν Lycophronis versum afferens, et sola Edit. Sebast. Vid. Mueller. ad h. l. — Πεῤῥαιβικήν] Περαϊβικήν Par. A. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. III. Eustath. ad Iliad. β'. 749. p. 335, 36. edit. Rom. (T. I. p. 272, 8. edit. Lips.) ἰστέον δέ, ὅτι οἱ μὲν καθ' Ὁμηρον καὶ οἱ

μάς — τὸν νιδόν, λέγει τὸν Πρόδοον Vind. II.

900. Τῶν Μαγνήτων ἀρχοντα· Ἀμφερσίδος γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας πόλις — Μαγνήτων, ἀπὸ τόπου Par. A. ποταμὸς Μαγνησίας — ἦγον τὸν βασιλεῖα — πόλις Μαγνησίας Vind. II. τῶν Μαγνήτων· Ἀφρυσσίδος (sic) ποταμὸς Μαγνησίας — τῶν Μαγνήτων, ὡς ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπου Pal. 40.

901. Καὶ τὸν ἀνδρείον — τοῦ λύκου, τοῦ νεμομένου τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ λυκοειδὲς πεδίον· ὃν ἀπελλίσωσεν ἡ θεῖς Par. A. λιθωθέντος Par. C. τὸν Εὐρύπυλον Vind. II. χώρα ἐν Θεσσαλίᾳ λύκου [πεδίον] καλουμένη Pal. 40.

902. Τοῦ φραγόντος τὰ

δῶρα τοῦ Πηλέως· ἡ τοῦ δόντος ἀποινα τὸ ἀπολιθωθῆναι ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτοῦ — καὶ ἐξοχῶν, ἀκρωτηρίων, ὄρους Μηλιέων Par. A. φραγόντος τὰ ἀποινα Pal. 40.

903. Ὡντων οἱ μὲν τὴν τῶν Μηλιέων πόλιν, Αἰγώνειαν, οἱ ταλαίπωροι, πατρίδα Par. A. Ἑλληνες — πόλις Ἑλλήνων Pal. 40.

904. Ἀγαπῶντες· οἱ δὲ πόλιν Θεσσαλίας· οἱ δὲ πόλιν, οἱ δὲ ὄρος Μηλιέων Par. A. πόλις Θεσσαλίας — ὄρος καὶ πόλις Μηλιέων Pal. 40.

905. Πόλις Θεσσαλίας — Πεῤῥαιβολὶ ἐθνὸς Ἠπειροῦ Par. A. πόλις Θεσσαλίας — ὁμοίως — Ἠπειρωτικὴν· Πεῤῥαιβολὶ ἐθνὸς Ἠπειρωτικόν

Γόννον Φάλανναν τ', ἥδ' Ὀλοσσόνων γύας,
καὶ Καστανάαν, ἀκτίριστον ἐν πέτραις
αἰῶνα κακῆθενσιν ἠλοκισμένοι.

Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός,
λυγρὴν πρὸ νόστου συμφορὰν δαρούμενος. 910

νεώτεροι ἐν ἐν ᾧ γράφουσι τοὺς Περραιβοὺς, ἕτεροι δὲ τινες παλαιοὶ ἐδ-
πλαζον τὸ ἀμειτάβολον. καὶ λέγει ὁ τὰ ἔθνικα γράψας, ὅτι Ἀλοεῖς ὄντες οἱ
Περραιβοὶ ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, Περρραιβοὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες, καὶ πό-
λιν Γόννον παρ' αὐτοῖς οὖσαν, καὶ Γόννατα (corrigere γόννατα. Vid. Steph.
Byz. v. Γόννοι) καὶ τοιαῦτα τινα. Cf. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 587 sq.
edit. Schaef. — 906. Γόννον] Par. AJ. Vat. 1307. Strabo IX. p. 140.
(T. III. p. 652. edit. Tzsch.) Steph. Byz. quem locum levi mutatione
ita legendum existimo: Γόννοι, πόλις Περρραιβίας, ἀπὸ Γουρέως κληθεῖσα
τοῦ ἀπογόνου Κύρου, ὡς φησὶ Ὅμηρος. ὁ πολῖτης Γόννιος, καὶ Γοννία
ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ υ. τοὺς δὲ
Περρραιβοὺς καλοῦντας ἑαυτοὺς, καὶ Γόννον διὰ δύο γγ τὴν πόλιν. γόν-
νατα γὰρ οἱ Ἀλοεῖς τὰ γόννατα. Eustath. ad Iliad. β. 573. p. 291, 42.
edit. Rom. (T. I. p. 236, 30. edit. Lips.) Γονούσα μέντοι τρισυλλάβως
πόλις Περραιβίας, ὥσπερ καὶ Γόννος ἐν δυοῖ γγ, ὁ (scrib. ᾗ) καὶ παρὰ
Ἀνκόφρων. Et ad Iliad. β. 739. p. 333, 36. edit. Rom. (T. I. p. 270,
25. edit. Lips.) καὶ ἡ Γόννος, ἥς καὶ ὁ Ἀνκόφρων μέμνηται, πρὸς τῷ
Ὀλύμπῳ κεκμένη, ὡς καὶ Ἠλώνη. ὁ δὲ τοῖς ἔθνικοις ἐνδιαιτρήσας Μαγνη-
σίας πόλιν λέγει αὐτήν. quae leguntur etiam apud Favorin. fol. 124.
edit. Rom. Apud Lycophronem reliqui libri et Edit. omnes Γόνον ex-
hibent. — Φάλανναν τ'] Sic Par. AJ. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Φά-
λαινον Ciz. Φάλοντ (in marg. γρ. Φάλανον) Vind. II. Reliqui libri et
Edit. omnes Φάλανον τ'. Cf. Strabo IX. p. 440. (T. III. p. 646. edit.
Tzsch.) ἡ δὲ Φάλαννα Περρραιβικὴ πόλις πρὸς τῷ Πηνειῷ πλησίον τῶν
Τεμπῶν. Liv. XLII. 54. Diruto magna ex parte et incenso oppido pro-
fectus, ad Phalannam castra movit. et Phalannaeus ager ibid. c. 65.
Alterius formae testem Ephorum adhibet Steph. Byzant. Φάλαννα πόλις
Περρραιβίας, ἀπὸ Φάλαννης τῆς Τύρου θυγατρός. Ἀνκόφρων. Γόνον,
Φάλανναν, ἥδ' Ὀλοσσόνων γύας. Ἐκαταῖος ἱστορίων α' Ἰππύαν αὐτὴν
καλεῖ. Καὶ Εὐφορος. Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ β'. Vid. Marx ad
Ephor. fragm. p. 210. Eustath. ad Iliad. β. 739. p. 333, 30. edit. Rom.
(T. I. p. 270, 19. edit. Lips.) Περρραιβικὴ δὲ πόλις ἡ Φάλαννος πρὸς τῷ
Πηνειῷ. — γύας] γύας Vind. II. IV. Vit. I. IH. Ciz. Pal. 40. Rehd.
907. Καστανάαν] Καστανάαν Par. A. Καστανέαν Vind. IV. Vit. I.
Ciz. Citat hunc versum Steph. Byz. v. Καστανάα. — 909. ἐπ' ἄλλῃ]
ἐπ' ἄλλην Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — κινήσει] μνησάει Par. K.

910. πρὸ νόστου] πρόνοστον Vind. IV. πρὸς νόστον Rehd. Lectionem
πρὸς νόστον ex duobus interpolatis libris in textum intulit Sebastianus.

Pal. 40. 906. Γόννος καὶ Φά-
λαννος πόλις Περρραιβίας — καὶ τῶν
Ὀλοσσόνων τὴν γῆν· ὁ δὲ γῆς μέ-
τρον γῆς Par. A. ἡ γῆν λεγομένη
Γονούσα· Ὀλόσσαν πόλις Θετταλίας
Pal. 40. 907. Πόλιν Μαγνησίας
— ἔδαπτον ἐν ταῖς πέτραις Par. A.
πόλιν Μαγνησίας — ἔδαπτον, τὸν
ἔμαχον Vind. II. 908. Αἰῶνα
θρηνησοῦσιν καταιετρωμένοι, ὑπὸ
τῶν πετρῶν διαφθαρμένοι Par. A.
ζῶνθ' θρηνησοῦσιν λυγρούμενοι, διε-
φθαρμένοι ὑπὸ τῶν πετρῶν Vind. II.
ἐπ' — διεθρηνημένοι Pal. 40.
909. Ἄλλην δὲ φθορὰν ἐπ' ἄλλην
πέμψει ὁ θεός Par. A. τοῦτο ἐπὶ
πάντων τῶν ἑλλήνων νοστήον Par. B.
910. Χαλεπὴν πρὸ τῆς ἐπιπόδου
συμφορὰν παρέχον Par. A. πρὸ τῆς
ὑποστροφῆς Vind. II.

Τὸν δ' Αἰσάρου τε ρεῖθρα καὶ βραχύπολις
 Οἰνωτρίας γῆς κεγχρόνῃ βεβρωμένον
 Κρίμισα φιτροῦ δέσται μαιφρόνον.
 αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χερσὶν
 Σάλπιγξ ἀποβάλλουσα Μαιώτην πλόκον.
 Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
 λείοντα βραβύχῳ χεῖρας ὤπλισε Σκύθη

915

911. Αἰσάρου] Mediam huius nominis syllabam producant Dionys. Perieg. 370. et Theocr. Id. IV. 17. ubi Scholiastes: Αἰσάρως ποταμὸς διὰ μέσας τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. Cf. Pot-teri Annotat. — βραχύπολις Par. G. Vind. IV. Vit. III.

912. Οἰνωτρίας Par. C. — κεγχρόνῃ] κεγχρόνῃ Par. A. Cf. Etym. M. p. 498, 36. et Nicandr. Ther. 463. — 913. Κρίμισα] Sic Vat. 1367. vid. infra ad v. 961. Reliqui libri et Edit. omnes Κρίμισσα. — φιτροῦ] φιτροῦ Par. G. Vind. IV. Vit. III. — μαιφρόνον] μαιφρόνου Par. C. — 914. αὐτῇ] αὐτῇ Paraph. Vatic. et Edit. Ald. — ἄκραν] ἄκρον Par. K. Vind. II. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. ἄρδιν ἄκραν Par. C. — 915. Σάλπιγξ] Σάλπιξ Par. C. Hunc locum respexit Eustath. ad Iliad. σ. 219. p. 1139, 54. edit. Rom. Vid. Potteri Annotat. et adde Etym. M. p. 708, 2. — ἀποβάλλουσα] ἀποβάλλουσα Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. — Μαιώτην] Μαιώτην Par. ADEGHK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Pal. 40. — πλόκον] Potterus: „Huc respexit Eustathius in Odyss. ε'. (v. 390. p. 1539, 49. edit. Rom. T. I. p. 222, 32. edit. Lips.) τοῦ δὲ εὐπλόκαμος ἥως καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν πλόκαμου, προὔπάρχει ὁ πλόκος, οὗ χρήσις παρὰ Ἀνδροφρόνι.“ — 916. Δύρα] Δύρας Par. A. Δύρρα Vit. I. Ciz. Rehd. Canterus: Trachiniae fluvii, iuxta quem Hercules in rogo vivus combustus est, ministrante illi Philoctete, et pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente; arcum enim hic draconem vocat propter formam rotundam; ut alii, propter sibilum telorum. Sic ὄφιν vocavit sagittam Aeschylus (πιττὸν ἀργηστήν ὄφιν Eur. 176.). — 917. ὤπλισε] ὤπλισεν Par. A.

911. Ποταμὸς Κρότωνος — καὶ μικρὰ πόλις Par. A. περὶ Φιλοκτήτου — νάματα — μικρὰ Par. C. τὸν Φιλοκτήτην ποταμὸς Κρότωνος — ἡ μικρὰ πόλις Κρίμισσα Vind. II.

912. Οἰνωτρίοι ἔθνος Ἰταλίας· εἶδος ὄφις ἡ κεγχρόνῃ· ἔλαβεν εἶδος ἀντὶ εἶδους Par. A. Ἰταλικῆς — ὅτε δεδηγγμένος Par. C. τῆς Ρωμῆς (sic) Ἰταλικῆς — τῷ ὕδατι, εἶδος ὄφως — τὸν καταβρωθέντα, δηχθέντα Vind. II. Ἰταλικῆς γῆς, ἐνθα νῦν ἡ Ρωμὴ ἐστὶ· πρῶτη Οἰνωτρία ἐλέγετο Pal. 40.

913. Πόλις μικρὰ Ἰταλίας — χορμὸν λέγει δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου — ὑποδέχεται τὸν φορᾶς μαινόμενον Par. A. τὸν Φιλοκτήτην, τὸν ἀναγρέτην τοῦ Ἀλεξάνδρου Par. C. φορέα Pal. 40. 914. Τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους ταῖς χερσὶν εὐθυνεῖ Par. A.

τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου — ἀκμὴν — ὁρθώσει κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρον — ἐν ταῖς χερσὶ, ἡγουν τοῦ Φιλοκτήτου Par. C. ἡ Ἀθηναῖα τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους τοῦ Φιλοκτήτου — τὸ βέλος ταῖς χερσὶ Vind. II. σαγίτα Pal. 40.

915. Ἐπώνυμον Ἀθηναῖς· ἀποβάλλουσα δέ, ἀποκινουσα — Σκυδικὸν πλόκον, τὴν νευρὰν Par. A. τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου Par. B. ἔλκουσα — Σκυδικὸν — νευρὰν Par. C. πολεμικὴ — κινουσα, ἀποπέμπουσα, ἤχον τὴν νευρὰν τοῦ τόξου Vind. II. 916. Παρὰ ταῖς τοῦ Δύρα ποταμοῦ Τραχίνοιο ὄχθαις — ὅστις ποτὲ φλέξας τὸν ἰσχυρὸν λείοντα τὸν Ἡρακλέα Par. A. ποταμοῦ Τραχινίας — ἀνδρείον Par. C. ποταμὸς — Φιλοκτήτης, καύσας Vind. II. 917. Τῷ ἀγκύλῳ καὶ σκολῷ, τὰς χεῖρας — Σκύθη δρᾶ-

δράκοντ', ἀφύτων γαμφίων λυροκτύπων.¹
 Κράδης δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
 εὐράξ' Ἀλαίου Παταρώς ἀνακτόρων,
 Ναύαιδος ἐνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.

920

918. δράκοντ'] Hic et supra v. 894. talem admissam vides Iota Dativi sing. elisionem, quae nullo neque emendandi neque interpretandi artificio tolli queat. Itaque uterque locus eorum numero accedat, in quibus viri docti, licet aegerrime, hanc veniam Fragicis poetis concessere. — λυροκτύπων] Par. L. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Cömpel. Meurs. utrqi. et Reich. Quam lectionem cur probaverim, neminem, opinor, fugiet, qui poetici sermonis paullo sit peritior. Secunda lectio, quam Codd. praebent, λυροκτύπον, et sensu et auctoritate librorum longe est altera inferior; exhibent eam Par. BDE. Neap. I. II. Vit. II. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrqi. et Sebast. Tertia autem, λυροκτύπων, cum in antiquissimo Cod. Par. A. reperiat, videtur vitium continere ex Iota adscripto natum; habent eam praeterea libri inferioris notae: Par. FGHJK.

Vind. IV. Vit. III. λυροκτύπων Par. C. λυροκτύπην Vind. II. Duas priores lectiones Tzetzes quoque in libris invenerat; dicit enim: τὸ δέ, εἰ μὲν δοτικῇ, λυροκτύπων, πρὸς τὸ δράκοντ'· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἦτοι τὸν Ἡρακλῆ. — 919. δεδουπότος] Hoc verbo senioris aevi poetae de quovis mortis genere usi sunt; cf. Nicandr. Alex. 447. Nonn. Dionys. VII. 363. XI. 327. XII. 118. XV. 386. XVI. 300. XXVII. 79.

920. εὐράξ'] Vid. Eustath. ad Iliad. λ'. 251. p. 842, 43. edit. Röm. (T. III. p. 25, 24. edit. Lips.) τὸ εὐράξ' δηλοῖ μὲν τὸ ἐκ πλῆγους, γίνε-
 ται δέ, φασίν, ἀπὸ τοῦ πλευράξ. — ἰστέον δέ, οὐ καθ' Ἡρακλῆδην δια-
 λέκτου Ἰωνικῆς καὶ Αἰολικῆς ἔστι τὸ εὐράξ. ἡ γὰρ τῶν Ἰωνῶν καὶ Αἰο-
 λέων, φησί, διάλεκτος τὰ πρῶτα σύμφωνα ἀφρην εἰσθεῖν, ἂν τε ἐν ῇ, ἂν
 τε καὶ δύο τύχη — ὁμοίως οὖν καὶ ἐκ τοῦ πλευράξ ἀφρηγήνται τὰ κατ'-
 ἀρχοντα δύο σύμφωνα, καὶ λείπεται τὸ εὐράξ, ὃ κείται καὶ παρὰ Λυκό-
 φρονι. De accentu vid. Herod. περ. μονήρ. λέξ. 25, 7. ubi vitiosum
 εὐδράξ recte videtur Blochius mutasse in εὐράξ., coll. Ioan. Alexandr.
 de Accent. p. 38, 5. Etym. M. p. 781, 48. — Ἀλαίου] Ἀλαίου Vind. II.
 Ἐλαίου Par. F. Etym. M. p. 58, 4. ex antiquo Lycophronis Scholiasta:
 Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλακτήτης γάρ, παραγεγόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ
 τοῦ συμβεβηκότος ἰδρύσατο Ἀπόλλωνος Ἀλαίου ἱερὸν, ἐν ᾧ καὶ τὸξον
 ἀπέθετο. Cf. etiam Meinek. ad Euphor. fragm. p. 88. — Παταρώς]
 Πατρέως Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. in quo alterum α diligenter era-
 sum est. — 921. Ναύαιδος] Vid. Euphorionis fragm. apud Steph. Byz.
 v. Ἀσκανία. et Etym. M. p. 598, 38. Νέαιδος dicitur Straboni lib. VI.
 p. 262. (T. II. p. 240. edit. Tzsch.) Νῆαιδος Theocrito Id. IV. 24. —
 πρὸς δεest in Par. J. — ἐρεύγεται] ἐρεύεται Par. A. ἐρύσσεται Par. E.

κοιτε, τῇ τόξῃ τοῦ Ἀχιλλεύος [leg.
 Ἡρακλέος] Par. A. τὸν Ἡρακλῆ —
 ἐπικαμπεῖ — Σκυδικῇ τόξῃ Vind. II.
 περιφερεῖ — ἐαυτοῦ Pal. 40.
 918. Τῶν μὴ ἀποκρυγόντων τῶν
 διστῶν, τῶν βελῶν — διὰ τὸ ἄκνειν
 τοὺς τιτρωσσομένους δίκην γαμφηλῶν
 — τῶν ποιουντων ἦχον μετὰ τῆς
 νευράς Par. A. ἦχον τῇ τόξῃ τῷ
 σφελζοντι — διὰ τῶν μὴ ἀποτυχόν-
 των βελῶν — τοξικὸν τὸν δίκην λυ-
 ρας κτυπέντα Par. B. τόξῃ — ἀφρευ-

των βελῶν — τὸν τοξικὸν Ἡρακλέα
 Par. C. ἦχον τῇ τόξῃ — τῶν μὴ
 ἀποτυγχάνοντων τόξων, βελῶν —
 τὸν τοξικὸν Vind. II. εὐστόχων βε-
 λῶν — περιφραστικῶς, τοξικῇ Pal. 40.

919. Ὁ δὲ Κράδης ποταμὸς Κρό-
 τωνος, τοὺς τάρους θεάσεται τοῦ
 ἀναιρεθέντος Par. A. 920. Ἐκ
 πλῆγους — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος —
 ἱερῶν οἰκῶν Par. A. ἐν Παταροῖς
 τιμωμένου Pal. 40. 921. Ὅπου ὁ
 Ναύαιδος, ποταμὸς Κρότῶνος, πρὸς

πτενοῦσι δ' ἀρτὴν. Αὔσονες Πελλήνιοι
βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,
οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὄρων
πλάνητας αἶθρον Θρασκίας πέμπει κώνων,
ξένην ἐποικήσαντας ὀθνεῖαν κόνιν.
ἐν δ' αὖ Μακάλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
ὑπὲρ τάφων δαίμαντες, αἰαντὴ θεὸν

925

922. Αὔσονες] Αὐδοῖς Par. D. Steph. Byz. v. Αὔσων Lycophronis
versum afflerens scripsit κτείνουσιν αὐτὸν Αὐσ. Iλλ. — In Cod. Vit. II.
vv. 922—950. desunt duorum, ut videtur, foliorum defectu.

923. στρατηλάταις] στρατηλάται Par. L. — 924. Θερμύδρου] Θερμύδρου
Par. H. — 925. Θρασκίας] Sic Par. AB. Vat. 1307. Neap. II. III. Rehd.
et Edit. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utr. Steph. Pott. utr. et
Reich. Θρακίας Par. CDEFGHJK. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz.

Pal. 40. et Edit. Basil. I. Par. II. et Sebast. Θρακίας Par. L. Cf. Etym.
M. p. 454, 25. — 926. ἐποικήσαντας] ἐποικήσαντας Par. AD. et Edit.

Steph. et Pott. utr. ἐποικήσαντας Vit. III. — κόνιν] Glossam χθόνα
in textu habent Par. JL. Vit. I. Ciz. — 927. ἐν δ' αὖ] ἐνθα (sic) Par. A.
— Μακάλλοις] Par. ABCDEFGHKL. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III.

Ciz. Rehd. Paraphr. Vatic. et Edit. Ald. Basil. I. et Sebast. Μακάλλοις
Vit. I. Μακάλλοις Par. J. Neap. I. III. Lectio Μακέλλοις debetur Can-
tero, qui non debuit Doricam formam cum communi urbis nomine
commutare: „Μακέλλοις, Italiae civitate, quam Polybius (I. 24, 2. cf.
Steph. Byz. v. Μάκελλα. Liv. XXVI, 21. et Cluver. Sicil. Antiq. II. 12.)
Μακέλλαν vocat. Quoniam tamen Macellus Siculis et Ionibus hortorum
septum significat, ut docet libro IV. Varro (de L. L. V. 41. p. 147 sq.
edit. Spengel.): non absurde quis existimet, μακέλλοις hic maceriam
sonare, in qua sepultus fuerit Philoctetes.“ Canteri auctoritatem se-
quuti sunt reliqui editores, praeter Sebastianum, cui libenter hanc
laudem concedo, quod primus ad librorum lectionem redierit. — ἔγχω-

ροι] ἔγχωρον Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. ἔγχωροι Rehd. Vid. supr. ad
v. 267. — 928. τάφων] τάφον Par. JL. Vit. I. Ciz. τάφον Rehd. τάφον

τὴν θάλασσαν ἐισβάλλει Par. A. ἐκ-
βάλλεται Par. C. ποταμὸς Ἰταλίας —
πρὸς τὴν θάλασσαν, ἣν ἀποτελεῖ
Vind. II. 922. Ἀποκτενοῦσι δ'
αὐτὸν — οἱ τὸ γένος εἶχον ἀπὸ Πελ-
λήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ὥκουν
δ' ἐν Ἰταλίᾳ (in marg. ἔθνος Ἰτα-
λίας) Par. A. ἦγον τὸν Φιλοκτή-
την — Ἰταλοὶ — πόλις Ἀχάτας Vind.
II. οἱ Αἰτωλοὶ, ἦγον οἱ ἐν Ἰταλίᾳ
οἰκίσαντες ἐκ Πελλήνης Pal. 40.

923. Ἐν βοῇ τρέχοντα, θέοντα.
δ' εἰσιν βοηδοῦντα — Ῥοδίων Ἀν-
δος δὲ πόλις Ῥόδου — στρατηλάταις
Par. A. συμμαχοῦντα Par. C. βοη-
δοῦντα — Ἀνδος πόλις Ῥόδου —
τοῖς Ῥοδίοις Pal. 40. 924. Οὓς-

τινας πόρρωθεν — Θερμύδρος λιμὴν
Ῥόδου — καὶ τῶν Καρπάθου ὄρων.
Κάρπαθος δὲ νῆσος πλησίον τῆς
Κω Par. A. Ῥοδίους — μακρὰν —
τῆς λιμένος Ῥοδίων — πόλις Ῥοδίων
Vind. II. 925. Πλανωμένους δ'
ψυχρὸς Θρασκίας πέμπει, δ' ἀναιδὴς
κώνων, διὰ τὸ σφοδρῶς πνεῖν Par. A.
καυστικός, δ' βορρᾶς ἄνεμος Vind. II.

926. Ξένην καὶ ἀλλοτρίαν μετοι-
κήσαντας — ξένην καὶ ἀλλοτρίαν γῆν
Par. A. κατοικήσαντας ξένην Vind. II.
927. Ἐν τοῖς Μακάλλοις δὲ δῆ-
ξοι δὲ πόλις Ἰταλίας — μέγαν ναὸν
οἱ ἔγχωροι Par. A. βωμόν Par. C.
πόλις Ἰταλίας — ναόν — οἱ πολῖται
ἐγκατοικοὶ Vind. II. 928. Ὑπερ-

λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοισι, βαῶν.

Ὁ δ' ἱπποτέκτων Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις, . . 930

ἔγχος πεφρικῶς καὶ φάλαγγα θουρίαν,

πατρῶον ὄρκον ἐκτίων ψευδόμετον,

ὃν ἀμφὶ μῆλων τῶν δορικτήτων τάλας

πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῷ

στεργοξυνεύων οὐνεκεν νυμφευμάτων

935

Vind. IV. — *αλανῇ*] Cf. *Herm.* ad. Soph. Al. 667. p. 100. et *Blomf.* ad Aesch. Pers. 935. — 929. *κυδανοῦσι*] *κυδάνουσι* Par. A. *κυδάνουσι* Ciz. — *θύσθλοισι*] *Vitiose* Par. A. *θόσθλοισι*, non raro ὁ et ὁ permittant, (v. 579. *ἀλυσσῶν*. v. 973. *λοιγαταν*. v. 1152. *Γοιγαῖς*; *θυάθλοισι* Vit. I. Ciz. — 930. *Λαγαρίας* Par. J. Vat. 1307. Neap. III. (a prima manu; postea additum est alterum γ) Vind. II. et Paraph. Vatic. *Λαγρίας* Par. A. *Λαγγαρίας* Par. BDEFGKL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae. *Λαγγρίας* Par. C. *Λαγκαρίας* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *Κλαγγαρίας* Rehd. Nostra scribendi ratio non solum scriptorum testimoniis probatur, sed metro etiam aptissima est; prima enim nominis *Λαγαρίας* syllaba, ut in voce *λαγαρός*, corripitur. *Strabo* p. 263. (T. II. p. 245. edit. Tzach.) *μετὰ δὲ Θουρίους Λαγαρία φρούριον*, *Ἐπειοῦ καὶ Φωκῶν κτίσμα*· ὅθεν καὶ *Λαγαριτῶν* οἶκος. Cf. *Steph.* Byz. v. *Λαγαρία*, et *Etyim.* M. p. 554, 15. — ἐν ἀγκάλαις] *In sinu atque recessu Lagarina*. Vid. *Muelleri* Annot. et *Blomf.* Gloss. ad Aesch.

Prom. 1055. p. 157. edit. Lips. — 932. *ψευδόμετον* Vind. II. et Ciz. *ψευδόμετον* Vind. IV. Vit. III. — 933. *δορικτήτων*] *δορηκτῶν* Par. A. *δομηκτῶν* Par. L. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes *δορηκτῶν*. Vid. *Pors.* ad Eurip. Hecub. 476. et *Blomf.* ad Aesch. Agam. v. 115. p. 18 sq. edit. Lips. — *τάλας*] *πάλας* Pal. 40. in textu, Vind. II. et

Rehd. in margine. *τάλας* Par. C. — 934. *Κομαιθοῦς*] *Κυμαιθοῦς* Vind. IV. Vit. III. Huius loci meminit Eustathius ad Iliad. α'. 197. p. 83, 7. edit. Rom. (T. I. p. 70, 33. edit. Lips.) — *συμπεφυρμένων*] *συμπεφυρμένων* Par. C. *συμπεφραγμένων* Par. G. Vit. III. *συμπεφυρμένων* Vind. II. — 935. *στεργοξυνεύων*] *ατέρων ξυνεύων* Par. A. *στόργος ξυνεύων* Par. E.

ἀνὰ τῶν τῶν κατασκευάσαντες — *διηγεῖ καὶ αἰώνιον θεόν* Par. A.

929. *Σπονδαῖς γεραροῦσι* — *νῦν θυσίαις καὶ θυμῶσι βοῶν* Par. A. *σπονδαῖς δοξάζουσι* — *θυσίαις* Vind. II.

930. Ὁ δὲ τὸν δούρειον κατασκευάσας ἱππὸν Ἐπειός — ἐν ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας Par. A. περὶ Ἐπειοῦ — ἐνδοτάτοις τόποις Par. C. λέπει τὸ παραγενήσεται Vind. II. 931. Τὸ δοῦν φοβηθεὶς καὶ τὴν πολεμικὴν τέχνην Par. A. κοντάριον φοβηθεὶς, ἡγουν ὁ δειλός — τὴν οὐσαν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Par. C. φοβούμενος — πολεμικὴν Vind. II. τὸν πόλεμον — καὶ παρτάειν ὀρηκτικὴν Pal. 40.

932. Ἀποδιδούς τὸν πατρικὸν ὄρκον ψεύδορκον Par. A. πατρικόν,

ἡγουν τοῦ Πανοπέως, ἀποδιδούς ἐπύροκον Par. C. 933. Ὅτινα περὶ τῶν προβάτων, ἢ τῶν κτημάτων ὄλων, ἀπὸ μέρους — τῶν ἐκ δοράτων κτηθέντων — ὁ ἄθλιος Par. A. ἐπύροκον — τῶν στυλευθέντων — ἄθλιος, ἢ πάλας, πολέμου Par. C. τὸν ὄρκον — προβάτων, τῶν διὰ τοῦ πολέμου κτηθέντων — ὁ Πανοπέως Vind. II. 934. Κομαιθὺς θυγάτηρ Πτερελάου — συμπεφραγμένων — τῆς πόλεως, τῇ στρατῷ Par. A. ποιῶν μῆλων καὶ προβάτων, τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ — ἐπικολῶν γινόμενων καὶ ληισθέντων Par. B. τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως — συμπεφραγμένων, ἀφαισθέντων Vind. II. τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν — Pal. 40.

935. Χάριν τῶν ἐπὶ συνοικήσει καὶ

Ἀλοῖτιν ἔτλη τὴν Κωδωνίαν Θρασὴν
ὀρκωμοτῆσαι, τὴν τε Κρησιτώνης θεὸν
Κανδάον' ἢ Μάμερτον· ὀπλίτην λύχον,
ὁ μητρὸς ἐντὸς δειλφύος στυγνὴν μάχην
στίχας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χροοῖν,

940

— οὐνεκεν] Sic Par. DGK. Vat. 1307. Vind. II. IV. et fortasse etiam Cod. Bonon. ex quo in Edit. Basil. I. vitiose editum est οὐνεκε. Reliqui libri et Editt. οὐνεκα. Vid. supra ad v. 964. et adde Orph. Lith. 261. (Herni.) δε τοι φυταλῆς ἐνεκον ῥέξαντε θυηλάς. — 936. Ἀλοῖτιν] Ἀλοῖτιν Par. A. — τὴν omissum est in Par. L. Vit. I. Ciz. — Κωδωνίαν] Κωδωνίαν Par. BE. Neap. I. II. Rehd. et Par. H. in marg. — Cf. Paus. VI. 21, 6. — Θρασὴν] Θρασὴν Par. C. (in quo tamen ῥ post θ ab alia manu insertum est) Θρασὴν Par. H. Θρασῶν Vind. II. Schol. Venet. in Iliad. ε. 2. Θρασὴν δὲ παρὰ τοῖς τιμᾶται ἡ Ἀθηνῶν. — 937. ὀρκωμοτῆσαι Vind. IV. Vis. III. — Κρησιτώνης Par. J. Κρησιτώνη Par. L. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. Κρησιτών. — 938. Κανδάον] Sic Par. CDFGJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. et Edit. Sebast. Κανδάονος Par. A. Κανδάον Pal. 40. Κανδάον Par. BEHK. Vind. II. Rehd. et Editt. omnes. Vid. supra v. 328. Eustath. ad Iliad. δ. 2. p. 437, 12. edit. Rom. (T. I. p. 351; 3. edit. Lips.) ἐξ τοῦ καλῶν καὶ δαλεῖν Κανδάον ὁ ἄρης διὰ τὴν καυστικὴν μάχην, τὴν καὶ διὰ. Favorin. fol. 285. edit. Rom. Κανδάον, ἐπιδετον ἄρεος· παρὰ τὸ καλῶν καὶ δαλεῖν. Infra autem v. 1410. alteram formam Κανδάος e melioribus libris tuebimur. — Μάμερτον] Ὁμάμερτον Par. B. in Schol. Μάμερτον Par. E. Μαμερτόν Vind. II. Ciz. Accentum in prima syllaba ponunt Par. ACEF. Neap. I. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliqui libri et Editt. Μαμερτόν. Hesych. et Favorin. Μάμερτος· ἄρης. Fest. lib. XI. Mamercus praenomen est Oscum, ab eo, quod ii Martem Mamertem appellant. Et paulo post: Mavortem poetas dicunt Martem; Mamers Martis facit, i. e. lingua Osca, Mars Martis, unde et in Sicilia Mamertini appellati — et nomen acceperunt unum, ut dicerentur Mamertini, quod coniectis in sortem duodecim deorum nominibus Mamers forte exierat, qui lingua Oscorum Mars significatur; cuius historiae auctor est Alphius lib. I. belli Carthaginiensis. Varro L. L. V. p. 78. edit. Speng. Mars ab eo, quod maribus in bello praeest, aut quod Sabini acceptus ibi est, Mamers. Vid. infra v. 1410. et 1417. — ὀπλίτην] ὀπλίτα Neap. II. τὸν ὀπλίτην Par. B. repetita praecedentis vocabuli ultima syllaba. 939. 940. Huc respexit Eustathius p. 1323, 56. edit. Rom. Ἐπειὸς κατὰ γαστρός, ἔτι ὦν ἐμβρυον, ἐπιδευσέ πως τῷ διδύμῳ ἀδελφῇ, καὶ νικησας προεξώδευσεν. ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων. Cuius errorem iam notavit Potterus ad h. l.

ὁμίλια στεργθέντων νυμφευμάτων
τῆς Κομαιδοῦς, ἢ τῆς Ἀλκμήνης·
διχῶς γὰρ νοητέον Par. A. τοῦ Κε-
φαίου Par. C. 936. Ἐκαρτέρει,
τὴν Ἀθηνᾶν· ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς τὰ
τρία· Θρασὴν δέ, διὰ τὴν ἀνδρείαν
Par. A. ἐπίθετα Ἀθηνᾶς· ὡς καὶ
Ἀρτέμιδος· Ἀλκυννα παρὰ Κρησίην·
Οὐλῆς παρὰ Θραξίν· Ὀρθωσίω παρὰ
Ἀρχασίην, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρ-
καδικοῦ Par. C. 937. Ὀρκον ὁμο-
σαι, ἐπινοήθησιν — καὶ τῆς Θράκης
θεόν· ἀπὸ πόλεως Κρησιτώνης Par. A.

Κρήτης (sic) Par. B. Θράκης· θεὸς
Θρακικὸς ὁ ἄρης, οὗτοι πολεμικοὶ τὸ
πάλαι οἱ Θράκες Par. C.

938. Ἐπώνυμα ἄρεος — ἐνοπλον
λύχον, διὰ τὸ ἰσχυρόν Par. A. γγ.
καὶ Ὁμάμερτον Par. B. ἐπιδετον
ἄρεος παρὰ τὸ καλῶν καὶ δαλεῖν·
ἐπιδετον πολεμικόν Par. C. φοβε-
ρόν Pal. 40. 939. Ὁ τῆς μητρὸς
ἔσωθεν τῆς μήτρας, ὁ Πανοπεύς·
δίδυμος γὰρ ἦν — φοβεράν μάχην
Par. A. 940. Πρὸς τὸν ἀδελφόν
— τὰς χεῖρας Par. A. καταπληκτι-

οὐπω τὸ Τιποῦς λαμπρὸν αὐτῶν φάος,
οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδίνας ἀλγεινὰς τάκων.
τοιγὰρ πόποι φύξην ἠνδρωσάν· ἀσθρον,
πύκτην μὲν εὐθλὸν; πῶκα δ' ἐν κλῶνι δρῶς,
καὶ πλείστα τέχναίς ὠφελήσαντα στρατόν. 945
ὃς ἀμφὶ Κῆριν καὶ Κυλιστάρου γάνος

941. οὐπω] οὐδέπω Par. F. — φάος] φάους Par. A. — 942. ἀλγεινὰς] Par. ABCHJ. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — ἀλγεινῶν Par. FL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. γαλεπῆς Par. DEGK. Neap. I. II. Vind. II (in marg. γο. ἀλγεινῆς) IV. (Vat. III. Ms. Cantori, et quinque apud Sebastiaum. Quae glossa, cum in tot libris inveniatur, nostram lectionem optime confirmat. — 943. πόποι] Ditt. Quod alii hac significatione Dryopibus (Plut. de Aud. poet. p. 22. c. Schol. min. ad Odyss. I. 32. Tzetz. ad h. l.) tribuunt; alii Scythias (Etym. M. p. 823, 31. Theognost. in Bekk. Anecd. p. 1433.) Eustath. ad Ilad. α'. 254. p. 98, 46; (T. I. p. 83, 17. edit. Lips.) τοῖς δὲ βιαζομένοις τὸν Ὀμηρον καὶ μεταγούσι πρὸς ἑτέρους πομπῆς τὰ ἐκείνους ἀρέσκει λέγειν, τὸ ὡς πόποι ἀντὶ τοῦ ὡς θεοί· ἐπεὶ δὲ εὐρηγται ἐν τοῖς μεθ' Ὀμηρον οἱ θεοὶ πόποι λεγόμενοι, τίονετ ἐποιοὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, ὥς τὰ πάντα διοικεῖσιν. Et ad Ilad. δ'. 2. p. 437, 3. edit. Rom. (T. I. p. 350, 41. edit. Lips.) καὶ ἐκ τοῦ στόπος καὶ ἀναξ, θεῶν λέξων, ὥς προσεφίληται, πόπων, πρὸ θεῶ ἀνακτι καθοικούμενον, ὡς ἐμφανέει ὁ κορινθίος. (Vid. Aristoph. Plut. 660.) Cf. Hesych. et Favorn. τὰ πόποι qui Apollinis testimonio utuntur; et Apollon. lex. Hom. p. 560. qui eandem significationem apud Euphorionem inveniat. Vid. Meibek. ad Euphor. fragm. p. 157. Blomf. ad Aesch. Agam. 1039. — ἠνδρωσάν] ἐνδρωσάν Par. H. (in marg. γο. ἠνδρωσαν). — 945. ὠφελήσαντα] ὠφελήσαντα Par. J. Quae lectio licet locum habere possit, multo tamen gravior et significantior est Aoristus. Iam enim animo viderat urbem fumens illo Epei artificio captam et incendio deletam, et luctuosissimam Argivorum victoriam. — στρατόν] στρατῶ Par. B. Rehd.

946. Κῆριν] Κῆριν Par. A. Κῆριν Par. C. Κῆριν Pal. Vit. I. Ciz. Κῆριν Edit. Ald. vitiose. Reliquae Editt. Κῆριν recte. Σῆριν maluerunt Cluver. Ital. Ant. IV. p. 1272. et Onofrio Gargiulli p. 63.: „In tutti gli esemplari si legge Κῆριν. Questo fiume è lo stesso che il Siri; il cambiamento del Σ in Κ ha potuto accadere per colpa degli amanuensi.“ — Κυλιστάρου] Sic Par. A. Vat. 1307. Pal. 40. et Paraph. Vatic. optimi libri, et omnium minime interpolatorum manus experti sunt. Reliqui Codd. et Editt. omnes Κυλιστάρου. Apud Etymologum autem p. 544,

ποῖς παραγοῖς, ἥγον πρὸς Κόισον Vind. II. 941. Οὐπω τὸ τῆς ἡμέρας· Τιτὼ εὐθεῖα· τὸ λαμπρὸν φῶς αὐτῶν Par. A. βλέπων Par. C. τοῦ Ἑλλῶς, τῆς ἡμέρας Vind. II.

942. Οὐδὲ τὰς ὠδίνας ἐκφυγὼν τὰς ἀλγεινὰς τῶν τοκετῶν Par. A.

943. Τοιγὰρ οἱ θεοὶ φυγάδα, δειλὸν — ὅθεν καὶ τὸ, ὡς πόποι, τινὲς ὡς θεοὶ ἢ Μούσαι παρ' Ὁμήρω — ἄνδρα γεννηθῆναι ἐποίησαν τὸν σπῆρον Par. A. σοί, ἡ διὰ τοῦ

το — θεοὶ φυγάδα, δειλὸν ἄνδρα ἐποίησαν γεννηθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐπειὸν Vind. II.

944. Ἐν πυγμῇ γενναῖον καὶ ἀγαθόν, δειλὸν δὲ ἐν τῷ δόρατι — παρὰ τὸ πῆσσειν Par. A. οἱ θεοὶ δειλὸν γὰρ, ἀσθενῆ ἔδρυσαν τὸν Ἐπειὸν — μάχη Vind. II.

945. Καὶ ἐν ταῖς τέχναίς πολλὰς — καὶ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα Par. A. 946. Ὅστις περὶ τὸν Κῆριν, ποταμὸν Ἰταλίας· Κῆρις εὐθεῖα καὶ Κυλιστάρος (sic) — καὶ τοῦ Κ-

ἐπὶ οἴκους πρὸς νάσσειται πᾶς.
 τὰ δ' ἐργαλεῖα τοῖσι τετραμέσ βρέτας
 τεύξει ποτ' ἐγχώροις μερμέραν βλάβην,
 καθεύουσι Μυνδίας ἀνακτόροις. 950
 Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
 πλαγκτοὶ μολόντες, ἐνθα Λαομέδων τριπλᾶς

30. hic fluvius *Κυλάτανος* vocatur: *Κυλάτανος*, πᾶσις, (corrige: *πρᾶσις*) Ἰταλίας. Παρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο· διὰ δὲ τὸν Ἡράκλεια φρονεῖσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτόν, *Κυλάτανος* ἐκλήθη. Quae eadem habet *Favorinus* fol. 323. vers. edit. Rom. Ubi gravius vitium fortasse recte suspiceris in verbis, Παρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. Parthax enim scriptoris nomen est, cuius Ἰταλικά laudat etiam *Herodianus* Dindorfii p. 19, 9. Eiusmodi autem derivationibus, quae saepenumero obscuri nominis, interdum etiam falsae lectionis causa inventae sunt, plane nihil tribuendum est. Crediderim potius vulgatam apud Lycophronem scripturam ita natam esse, ut, cum primum recte *Καλιστάρου* in textu scriptum esset, in antiquo autem Commentario (nam Etymologi verba verisimile est antiqui cuiusdam ὑπομνήματος partem continere) alterius formae *Κυλάτανος* mentio facta esset, haec primum superscripto ἦ compendiosius a librariis indicaretur, seriores autem scribae, non intelligentes, unde hoc ἦ venerit, e duplici forma unam conflarent. Ceterum de hoc fluvio ita scribit *Onasio Gargilius*, p. 63.: „è chiamato in oggi il *Racanello*, il quale sotto Casano entra nel fiume *Cochile* anticamente *Sibari* appellato.“

949. μερμέραν] Recte Paraphr. Vatic. χαλεπήν. *Heesych.* μέμερα χαλεπά, δεινά, φροντίδος ἄξια. Cf. *Etym. M.* p. 589, 23. Sic μερμέρα καὶ accipiendum est apud *Eurip.* *Rhes.* 509. ubi miram huius vocis derivationem excogitavit Scholiastes Vaticanus, quem, ex *Euripidis* edit. *Glasguensis* an. 1821. repetitum, nuper ad End. scripturam optimo consilio edidit Vir doctissimus, *Ludovicos Dindorfius*, p. 480. edit. Lips.

950. Μυνδίας] Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editt. Ald. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Μυδίας Par. BDEFH (hic in marg. Μηδείας, ἀλλαχοῦ Μυνδίας) K. Neap. I. Vit. I. III. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Μωδίας Par. J. Neap. II. Μυωδίας Vind. II. Μηδείας Par. L. Vind. *Muelleri* Annot. ad h. l. — 952. πλαγκτοὶ] πλακτοὶ Par. EFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — μολόντες] μολώντες Vind. IV. Vit.

III. μολόντες^{ον} Par. C. — Λαομέδων] Sic Par. ADEHJL. Vat. 1307.

Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. praeter Aldinam omnes. Λαομέδων^{ον} Par. C. Λαυμέδων Par. BFGK. Vind. II. (hic in marg. γρ. Λαομέδων) Vind. IV.

λιστάρου, ποταμοῦ Ἰταλίας, τὸ ὕδωρ Par. A. οὗτος ὁ Ἐπειός — ποταμὸς Ἰταλίας Par. C.

947. Ὁ μετανοστής καὶ ξένος οἴκους πόρῳ τῆς πατρίδος οἰκῇσει Par. A. ξένος κατ-οικῇσει — ἡγουν τῆς Φωκίδος, τῆς πατρίδος αὐτοῦ Vind. II.

948. Τούτοις δέ — τὰ ἐργαλεῖα — κατασκευάσας — νῦν τὸν δούρειον ἵππον Par. A. ἐν οἷς κατασκευάσας, τρυπήσας τὸν δούρειον ἵππον Vind. II.

949. Τοῖς ἐγχώροις ποτὲ ποιήσει — φροντίδος ἄξια βλάβην Par. A. τοῖς Τρωσὶ — φροντίδος ἄξια Vind. II.

950. Καθιερῶσει τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλεῦσι Par. A. ἱεροῖς Par. C. ἡγουν τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς ναοῖς, βασι-λεῦσι Vind. II. 951. Οἱ λοιποὶ δ' ἐνοικήσουσιν τὴν τῶν Σικελῶν γῆν Par. A. ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας — Σικελῶν Vind. II. 952. Πλανῇ-ται ἐλθόντες, δπου ὁ Λαομέδων, ὁ

ναύταις ἔδωκε Φαινοδάμαντος κόρας,
 ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένως,
 τηλοῦ προθεῖναι θηροῖν ὠμησταῖς βοράν, 955
 μολόντας εἰς γῆν ἑσπερον Αἰαιτρυνγόνων,
 ὅπου συνοικεῖ δαυιλῆς ἐρημία.
 αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρινθίας
 σηκὸν μέγαν δέιμαντο, δωτίνην θεᾶ,
 μόρον φρυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἔδρας, 960

Vit. H. III. Pal. 40. et Edit. Ald. Vulgata lectio et alia de causis et ipsius Lycophronis exemplis tutissima est:

v. 520. Βοαρμία Λογγαῖς Ὀμολοῖς Βία.

v. 700. τέινει πρὸς αἶθρα κρῖτα Πολυδέμων λῆρος.

v. 1046. τοῦ Χασονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.

954. δεδηγμένως] δεδείγμένως Par. A. — 955. προθεῖναι] προσθεῖναι Par. D. et Edit. Ald. — Hic versus deest in Par. AK. — 956. μολόντας] Par. ABDFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Ald. Basil. I. II.

cum reliquis omnibus. μολόντας Rehd. μολόντες Par. 5. Vit. I. Ciz. πολόντες Par. L. μολούσιν Par. CE. Pal. 40. — Αἰαιτρυνγόνων Par. G. Vind. IV. Vit. III. vv. 957—959. desunt in Cod. Ciz. — 958. αἱ δ' αὖ] αἱ δ' Vit. I. et Edit. Basil. I. Par. II. et Sebast. — Ζηρινθίας] Sic Par. A. Vid. supra ad v. 77. Reliqui libri et Edit. omnes h. l. Ζηρινθίας.

959. δέιμαντο] Hic verbo dicam de omissione augmenti, quam at-
 tehtius legentes his duodecim in locis a Lycophrone admissam in-
 veniant v. 6. προβαλέν. v. 17. ὑπερποιάτο. v. 21. λίσσῃ. v. 23. δέινον.
 v. 48. δομήσατο. v. 82. νήγοντο. v. 88. φέρβοντο. v. 274. φλάντο. v. 422.
 ἔθηκε. v. 460. λάσκει. v. 882. ταργύσαντο. 959. δέιμαντο. Hic ingens
 sane numerus est, si Atticae poeseos severitatem respexeris; praeser-
 tim cum hi loci eiusmodi sint, ut neque ullam vitii suspicionem admit-
 tant, neque iis rationibus defendi possint, quibus nuper certum exem-
 plorum numerum huius licentiae casibus victrici argumentatione eri-
 puit Hermannus in praefat. ad Eurip. Bacch. p. XXV. sqq. At nulla tali
 tamque subtili argumentorum inquisitione opus est apud nostrum poe-
 tam. Liberrime enim hic usus est omni, quam antiquior poesis sup-
 peditavit, dialectorum varietate, ita ut etiam augmenti omissionem,
 praesertim in verbis ex Epica Lyricave dialecto desumptis, pro metri
 commoditate non detrectaret. — δωτίνην] δωτίνην Par. J.

960. μόρον] μόρον Par. H. (in marg. γρ. μόρον) — μονοικήτους
 ἔδρας] vastos ac solitarios locos. Hanc lectionem tuentur Par. BDGJKL.
 Vat. 1367. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I. Steph.

τῆς Σικελίας βασιλεὺς — τρεῖς Par. A. —
 εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου ὁ Λαυμέδων
 Vind. II. 953. Τοῖς ναύταις ἔδω-
 ρησατο τοῦ Φοινδοδάμαντος κόρας,
 θυγατέρας Par. A. 954. Ταῖς δο-
 δεισταῖς θηροῖς βοράν — συμφοραῖς
 πεπληγμένος, ἢ τετραμένος Par. A.
 λυπουμένος, λελυπημένος Vind. II.
 ταῖς θλίψεσι τετραμένος Pal. 40.

955. Ὀμοφάγοις τροφήν Par. B.
 ὥστε Pal. 40. 956. Ἀπελθόντας
 εἰς γῆν δωτίνην τῶν Λεοντίνων τῶν
 ἐν Σικελίᾳ· ἔστιν δὲ ἔθνος ἀνθρω-

ποιάνων Par. A. ἑσπεριαν — Λεον-
 τίνων ἔθνος Vind. II. δωτίνην Pal. 40.

957. Ἐνθα συνοικεῖ πᾶν πολλὴ
 ἐρημία Par. A. συνυπάγει μεγάλη
 Vind. II. ἀνθρώπων Pal. 40.

958. Τοῦ καταπαλαίνοντος τοὺς ξέ-
 νους Ἔρυκος — τῆς Ἀφροδίτης μη-
 τρός Par. A. τοῦ Ἐρυκος — τῆς Θρα-
 κικῆς Ἀφροδίτης Vind. II. θυγατέρας
 Pal. 40. 959. Μέγαν ναὸν οικο-
 δόμεσαν τῇ θεᾷ δωρεάν, ἥτοι ἀπαρ-
 χήν Par. A. ἔκτισαν δωρεάν Ἀφρο-
 δίτῃ Vind. II. 960. Τὸν θάνατον

ὡν δὴ μίαν Κριμισός, Ἰνδαλθεὺς κινῆ,
ἔξενε λέκτροις ποταμός· ἡ δὲ δαίμονι
τῷ θηρομύκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,
τρισῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.

Pott. utrq. Reich. et Sebast. μονοκίτους Neap. I. Vind. IV. μονοκίτους
Par. H. μονοκίτους Par. AF. Neap. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II.

Commel. et Meurs. utrq. μονοκίτους Par. C. μονοκίτους Pal. 40. et

Par. A. in Schol. μονοκίτους Vit. I. Constitutum erat, ut Phoenodamantis filiae in deserta regione expositae morerentur. Iam vero cum mortem ac solitudinem, h. e. desertum locum, quo certam mortem invenissent, Deorum ope effugissent, Venerem templo donarunt. At cur Venerem? Minime vero ob contractas ibi contrahendasve nuptias, sed quippe quae mater esset herois, in cuius hospitalem regionem devenissent. Tzetzes more suo utramque lectionem interpretatur: καὶ μονοκίτους ἔδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ἡ μόναι τὴν οἰκίαν εἶχον· ἡ ἐν ἡ μονοκίτοι καὶ ὄχι συνύγας ἀδρῶν εἶχον τὴν καθέδραν καὶ τὴν εὐνήν. — 961. μύαν] μίαν Par. E. — Κριμισός] Κριμισός Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Κριμισός Vat. 1307. Reliqui libri et Editt. omnes cum duplici σ, et cum accentu in ultima syllaba, Κριμισός. Muellerus ad hunc locum haec adnotavit: „Varie in libris scribitur. Plat. Timol. 25. κριμισός. (Κριμισός Plat. Timol. XXV. p. 403, 30. XXVII. p. 404, 28. XXVIII. p. 406, 9. edit. Schaeff.) Olim in Corr. Nep. Timol. 2. Crimessus, iam Crimissus. Cf. Staveren ad h. l. In Virg. Aen. V. 38. olim Criniaus, iam vero Crimissus; cf. ad h. l. Heyne. Thryllitzsch. putat lectionem κριμισός non plane esse reiiciendam, quum et Diod. Sic. IX, 2. ita scribat; Strabonem vero (VI. p. 254. T. II. p. 219. edit. Tsch. ubi urbs Κριμισα, a Philoctete condita, et Κριμισα ἄκρα commemorantur) Suidam et Steph. Byz. exhibere κριμισόν simpliciter. Wesseling vero ad Diod. Sic. T. II. p. 319. lectionem κριμισός praefert alteri, quae κριμισός exhibet.“ Adde Aelian. Var. Hist. II. 33. ubi Κριμισός nunc editum est, Cod. Lugd. vero Κριμισον habet, teste Perizonio. Scripturam autem Κριμισός, quam unice probo, invenies apud Dion. Hal. Ant. Rom. I. c. 52. et apud Suidam et Favorinum h. v. Ekminanda enim sunt illa dubiae quantitatis fulcra, a librariis inventa. In accentu autem ponendo sequutus sum regulam Arcadii p. 77, 14. ἢ α̅ εἰς σος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα (sive ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς τ̅ ἐκτεταμένον) ὀξύνεται· εἰ δὲ τι βεβαυτόνηται, τοῦτο παρωνυμιον ὠφ-θη ἀπὸ θηλυκοῦ. Κηφισός, Ἰλισός, Κερδισός. τὸ δὲ Ἀρκισός Ἀρκισα, Λάρισος Λάρισα, ἢ πὸ θηλυκῶν. — 962. λέκτροις] λέκτρον Par. H. λέκτροις Vind. II. — δαίμονι] δαίμονι Par. H. ἡ δαίμονι, omisso δέ, Par. J. — 963. σκύλακα] σκύλακα Par. G. Vind. IV. Vit. III. σκύλα Vind. II. — τεκνοῖ] τεκοῖ Par. C.

ἐκρημνιστῶν, καὶ μονοκίτους
καὶ ἐκρημνιστῶν καθέδρας Par. A. ἐκ
ἐκρημνιστῶν Pal. 40. 961. Ποταμός
Σικελίας ὁ Κριμισός, ὁμοιωθεὶς
κινῆ Par. A. 962. Ὁ ποταμός,
ταῖς κοίταις, ἐμύλη νῦν — ἡ δὲ τῷ
δαίμονι Par. A. ἐμύλη — κοίταις;
συγγαμῆς — σὺν Vind. II.

963. Ἀνδρῶν γεννᾷ Par. A. τὸν
Αἰγύπτιον Par. C. τῷ Ποσειδῶνι —
ποταμῷ — τὸν Ἐγέστην γεννᾷ Vind.
II. τῷ Κριμισῶ — τὸν Αἰγύπτιον
Pal. 40. 964. Τρισῶν πόλεων
κτίστην· λέγει δὲ τὸν Ἐγέστην· Ἐγέ-
στας, Ἐρνος καὶ Ἀτάλλας Par. A.
ὅς γ' πόλεις ἐκτίσεν ἐν Σικελίᾳ.

ὅς δὴ ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον 965
 ἄξει τριδείρων νῆσον εἰς ληκτηρίαν,
 τῶν Ἀαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
 Αἰγέστα τλήμιον, σοὶ δὲ δαιμόνων φράδαῖς
 πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας 970
 ἔσται πυρὸς ῥεπαῖσιν ἡθαλωμένης.
 μόνη δὲ πύργων δυστυχέως κατασκαφὰς
 νῆπαιστον ἀλάζουσα καὶ γοωμένη
 δαρὸν στενάξεις. πᾶς δὲ λυγαίαν λεῶς

965. Ἀγχίσου] Ἀγχίτου Vit. II. — νόθον] γόγον Par. CDE. idemque habet Par. GH. Vind. H. Vit. II. III. cum nota in marg. γο. νόθον. — 966. ἄξει] ἦξει Par. K. — τριδείρων] τριδερων Par. G. Vind. IV, Vit. III. Huius loci meminit Eustath. ad Dionys. Perieg. 467. p. 188, 13. edit. Berab. — ληκτηρίαν] Σικελίαν Par. G. in marg. et Vit. III. in textu quidem, quod tamen eadem manus obelo transfixit et in margine adscripsit, γο. ληκτηρίαν. Vocem explicat Eustath. ad Odysa. i. 21, p. 1613, 32. edit. Rom. (T. I. p. 320, 19. edit. Lips.) εὐδέτελος δέ, κατα κοινὸν ἐπίθετον, ἢ εὐδαῖος δέ, ἦγον εὐπεριώριστος καὶ εὐόρατος· ἀπὸ τοῦ δήλων, ἐξ οὗ κατὰ διάλλυσιν δέεσθαι — καὶ κατὰ σύνθεσιν, εὐδέτελον, καὶ ἐπενδύσει τοῦ τ' εὐδέτελον, τὸ εὐπεριώριστον καὶ εὐκατάληκτον· διὸ καὶ νῆσον ληκτηρίαν (non ληκτηρίαν, quod nuperrimus editor videtur pro nomine proprio habuisse) ὁ Λυκοφῶν λέγει, ἐπεὶ ὁ μὲν ἄπειρος τόπος οὐδὲ εὐδέτελος· ὁ δὲ ληκτήριος (non ληκτηριος) πάντως καὶ εὐδέτελος διὰ τὸ εὐπέραντον. — 967. Ἀαρδανείων] Ἀαρδανίων Par. EJ. et Baraph. Vatic. — τόπων Vind. IV. Eadem fere verba recurrunt infra v. 1257.

968. Αἰγέστα] Ἐγέστα Par. ADGK. Vind. IV. Vit. II. III. et Mg. Cant. α. Ἐγέστα Vind. II. De nomine huius urbis vid. Cluv. Sicil. Antiq. p. 555. sq. Salmas. ad Solin. p. 78, 6. F. et Fazell. Hist. Sicil. VII. c. 4. Irritum Salmasii coniecturam, Αἰγέστει, iure improbat Potterus. Poeta enim h. l. non conditorem urbis, sed ipsam urbem alloquitur. — σοὶ δέ] σὺ δέ Par. A. δέ omisum est in Vind. II. — 970. πυρὸς] Haec vox desideratur in Par. J. — ῥεπαῖσιν] ῥυπαῖσιν Par. H.

971. μόνη δέ] Hoc δὲ deest in Par. E. — δυστυχέως] δυστυχῆς Pal. 40. — κατὰ σκαφὰς Ciz. Similiter πύργων κατασκαφὰς dixit Eurip. Phoen. 1212. (Pors.) — 973. στενάξεις] στενάξεις Par. DEGJK. Vind. IV. Vit.

Αἰγέστην, Ἰουκα καὶ Ἐστίλλαν (leg. Ἀταλλαν) Pal. 40.

965. Ὅστις δὴ, Ἐγέστης, ποδηγῶν τὸν νόθον Ἀγχίσου, ἔλμιον Par. A.

966. ἄξει εἰς Σικελίαν, διὰ τὸ τρία ἔχειν ἄκρα — εἰς τὴν πανταγόθεν ὑπὸ θαλάσσης τεματιομένην Par. A. τρία ἄκρωτήρια ἔχουσαν, Αἰλύβαιον, Παγυρον, Πελοπίδα Pal. 40.

967. Ἐκ τοῦ Ἀαρδάνου τόπων πλέοντα Par. A. Τρωϊκῶν — πλέοντα Par. C. πλεούσαντα Pal. 40.

968. Ὡς Ἐγέστα ταλαπῶρε· ἔστι δὲ πόλις Σικελίας, ἣτις διηλεκτῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις — σὺ δὲ τοῖς

χρησμοῖς τῶν θεῶν Par. A. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος Par. B. ὡς πόλις Ἀκράγας — χρησμοῖς Par. C. αἱ πόλεις Σικελίας — θεῶν συμβουλίας, συμφοραῖς Vind. II.

969. Καὶ μέγιστον πένθος δι' αἰῶνος τῆς πατρίδος Par. A. ἔνεκεν τῆς ἐμῆς δηλονότι πατρίδος, τῆς Τροίας Vind. II.

970. Γενήσεται, καὶς οὐκαὶ τοῦ πυρὸς κεκαυμένης Par. A. κατήσσει κεκαυμένης Vind. II.

971. Μόνη δὲ τῶν πύργων τὰς δυστυχίας καταπύσσει Par. A. 972. Κατὰ πᾶστον ὀδυρομένη καὶ κλαίονσα Par. A. 973. Ἐπὶ πολλὴν χρόνον στενάξεις — πᾶς δὲ ὁ λαὸς θρηνητι-

ἐσθῆτα προστρόπαιον ἐγγλαινούμενος . . . 975
 αὐχμῷ πινάξης λυπρὸν ὑμνεύσει βίον.
 κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φρόνη,
 μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.

Πολλοὶ δὲ Στρὶν ἀμφὶ καὶ Λευτερονίαν
 ἄκουραν οἰκήσουσιν, ἐνθα δύσμορος.

II. III. — *Ἰνγαλάν*] *λογγαλάν* Par. A. Rehd. et Edit. Ald. — 974. *πρόσ-
 τρώπαιον*] *πρὸς τρώπαιον* Par. CEHJL. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Rehd.
 Sic ante Canterum legebatur in Editt. Ald. et Basil. I. qui, distractas
 vocis partes consocians, certissima manu locum persanavit. „Lego
 autem; inquit, hic *πρόστρώπαιον* uno verbo; nam de lugubribus vesti-
 bus loquitur Cassandra; nisi quis malit *Πρόστρώπαιον* gentile; est enim
Πρόστρώπαιον Siciliae urbs. Quin etiam *Gregor. Nazianzenus*, in tragedia
 sua (Christ. pat. v. 1402.) carmen hoc a Lycophrone mutuatum, *πρόστρώ-
 παιον* habet.“ Hanc egregiam viri doctissimi emendationem nunc ex meo
 libro confirmant Par. BDFGK. Vind. IV. Vit. III. et Pal. 40. In Parisiis
 A. autem librarius, non intelligens compendium vocis *πρὸς*, dedit *πυρ-
 τρώπαιον*. — 975. *ὑμνεύσει*] *ὑμνηύσει* Par. H. (in marg. γρ. ὑμνηύσει)
ὑμνηύσει Par. EK. Neap. I. II. Vind. II. IV, Vit. III. ὑμνηύσει Par. D.
 Vid. supr. ad v. 635. — 976. *καλλυνεῖ*] *καλυνεῖ* Par. E. — *φρόνη*] *φρόβη*

Par. A. *φρόβη* Vind. IV. — 977. *παλαιῶν*] *παλαιαν* Rehd.
 978. *Στρὶν*] Sic Par. AF. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. *Στῶν*
 Vind. IV. Vid. supra ad v. 856. — *ἀμφὶ*] Codd. recte *ἀμφὶ* et Editt.
 Ald. Basil. I. et Steph. Reliquae *ἀμφι*. Vid. supra ad v. 365. — *Λευ-
 τερονίαν*] *Λευτερονίαν* Par. A. *Λευταράν* Pal. 40. Strabo VI. p. 281.
 (Tom. II. p. 294. edit. Tzsch.) μυθεύουσι δ' οἱ τοὺς περιληφθέντας τῶν
 Ἰγάντων ἐν τῇ κατὰ Καμπανίαν Φλέγρα, Λευτερόνους καλουμένους;
 Ἡρακλῆς ἐξελάσει [καὶ] καταφυγόντας δεῦρο ὑπὸ γῆς περιστάλειν· ἐκ
 δὲ ἰχθύων τοιοῦτον ἴσχυι ρεύμα ἢ πηγή· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν παραλλαν
 ταύτην Λευτερονίαν προσγοροῦσιν. Expositior tamen forma Lyco-
 phroni non eripienda. Onofrio Gargiulli p. 66. „Da i giganti Flegrei,
 che detti furono Leuterni e che da Ercole furono inseguiti sino al pro-
 montorio Salentino, Strabone (VI. p. 281.) vuole, che avesse avuto il
 nome la spiaggia Leuternia non molto lontana da Leuca. L'Antonini
 Lucan. Part. III. D. 1, p. 14. crede col Barrio, che l'antica Leuternia
 sia *Albidona* posta fra il fiume Cilistarno ed il Siri.“

κῆν, μέλαιναν Par. A. σκοτεινὴν, ἄκουροι γὰρ ἦσαν καὶ ἐξόμαζον. Sic
 μέλαιναν Par. C. δλος — μελαινας Par. B. θράξ Par. C.
 Pal. 40. 974. *Ἐσθῆτα*, διὰ τὸ κεφαλῆς ἀκείρους, ἄκοπος (sic) — τὰ
 Ἑλληνικὸν τρώπαιον, ἐνδύμενος, Vind. II. ὑπάρχουσα Pal. 40.
 ἀμφερνόμενος Par. A. πενθῆραν, 977. Τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων
 ἱετηρίαν Par. C. παρακλητικὴν, ἐν- ἐπιμελουμένην τὴν μνήμην Par. A.
 δεδυμένοι Pal. 40. 975. Ἀβροχος, φροντίζουσα, ἔχουσα Par. C. αὐ-
 τῇ ἀλουσίᾳ ὀυπαρὸς, λυπρὸν βίον ξουσα, σώζουσα Vind. II. τρέφουσα
 μετὰ κακοπαθείας διαξεί Par. A. ἑ- Pal. 40. 978. Πολλοὶ δὲ περὶ
 ρασμῷ λυπρὸν, ὀυπαρὸν Par. B. τὴν Στρίν· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας —
 ὀυπῶ, ἀλουσίᾳ — διαξεί, ἑήσει Par. C. καὶ αὕτη πόλις Ἰταλίας Par. A. Στ-
 τῇ ἀλουσίᾳ, λιμῷ — καὶ ὀυπώδης — ρις καὶ Λευταρονία πόλις Ἰταλίας
 λυπρὸν ἀνύσει, κακοπαθήσει Vind. Vind. II.
 II. 976. Ἀκούρουσιν δὲ τῆς κε- 979. Τὴν γῆν κατοικήσουσιν, ἤχι
 φαλῆς τὸ ὀπασθια κομῆσει τῇ κόμῃ τὸ δυσθάνατος Par. A.
 τῆς κεφαλῆς Par. A. ἀκούρητος.

Κάλχας, δλνθων Σίσυφους ἀνηρόθμων, 980
 κείται, κάρα μάστιγι γογγύλη τυπείς,
 θεθροισιν ὠκὸς ἐνθα μύρεται Σίνης,
 ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.
 πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
 δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην 985

980. Σίσυφους] *Emstath.* ad *Iliad.* ζ'. 153. p. 631, 46. (T. II. p. 95, 12. edit. Lips.) ὅσα δὲ καὶ θανάων μαθεύεται δολιεύσασθαι Σίσυφος, καὶ ὡς ἐν Λίφου λίθον δι' αὐτὰ κυλλεῖ, καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ Σίσυφους παρὰ Λυκόφρονι ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, δηλὰ ἐν ἄλλοις. — ἀνηρόθμων] ἀναρδθμων

Par. BJ. Ciz. Rehd. ἀναρδθμων Vt. I. — 981. κάρα] κάραν Par. E. Neap. J. Vind. II. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. De hac terminatione vid. supra ad v. 436. p. 108. Productionem ultimae syllabae docet *Etym.* M. 491, 9. ἡ εὐθεία τῶν ἐνικῶν, τὸ κάρα· τὸ γὰρ μακρόν, ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἡ δὲ τὰ εἰς α̅ λήγοντα οὐδέτερά συστέλλει τὸ α̅· πλὴν τοῦ κάρα. Cf. *Drac.* *Strat.* 37, 18. ubi corrige κάρα. *Regulae Prosod.* sect. 79. p. 438. — στρογγύλη Par. J. et Vit. I. Ciz. in Scholiis.

982. Σίνης] Sic Par. ABCFH. Vat. 1307. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Reich. Σίρις Vt. II. Σίρις Par. DEGJ KL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Sebast. Hunc fluvium, quem accuratioribus *Sirin* nominant, *Strab.* VI. p. 264. (T. II. p. 245. edit. Tzsch.) *Steph.* Byz. v. Σίρις. *Plin.* *Hist. Nat.* III. c. 11. coll. *Etym.* M. p. 714, 11. videtur *Alexandrinus* poeta, sive quod utraque forma in usu esset, sive etiam ut, novum quiddam proferens, reconditoris scientiae speciem simularet, ficto nomine *Sirin* appellasse; declinans simul, ne in eiusdem nominis prima syllaba duplicem mensuram admittere cogeretur. Adde hunc fluvium etiam nunc ab acrolis *Sino* vel *Senno* vocari; *Vid.* *Cluv.* *Ital. Ant.* IV. c. 14. *Leandr. Alberti* *Descriz. di tutta l'Italia* (Venet. 1577.) p. 223. „Poscia piu avanti passando incontrasi nel fiume *Sino*, *Syrus* (*Siris*) nominato da *Strabone* e da *Plinio*. Il quale, per esser molto alto di acqua, nei tempi di *Strabone* si navigava. Scende quello da i monti, e sbocca qui nel Golfo antedetto (*Tarentino*). Appresso il quale vi era posta la città di *Siro*: così è addimandata dal predetto fiume; e fu edificata da i *Trojani*, come ne facea fede la statua di *Pallade* quivi da *Ilio* portata, e molto honorata.“

983. Χωνίας] *Χωνίαν* Par. J. Neap. II. *Χωνίαν* Vind. II. Hunc verum affert *Steph.* Byz. s. v. *Χώνη*.

980. Κάλχας, ἀγρόων σύκων — γρόνμος, σοφός· ἀπὸ Σίσυφου — τῶν ἀναριθμητῶν Par. A. ὁ σοφός, ὁ μετρητής Par. B. σοφός ἀριθμητὴς Pal. 40. 981. Κατακείται, τὴν κεφαλὴν τῇ μάστιγι· περιφέρει καὶ στρογγύλη πέτρα, ἡ τῆς χειρὸς τῇ κονδύλι· πληγείς Par. A. τῇ χειροπλήτῃ μάστιγι, κονδύλι, τῇ γρόνθῳ τυφθεῖς Par. B.

982. Ἐνθα ὁ τοῖς θεθεροῖς ταχὺς πλημμυρεῖ ὁ Σίνης, ποταμός *Καλαβίας* Par. A. *μορμουρίζει*, πλημμυρεῖ — ποταμός *Ἰταλίας* Vind. II. κείται δέ, θπου πλημμυρεῖ Pal. 40.

983. Ἀρδεύων τὴν βαθεῖαν, τὴν παγκληρίαν τῆς Χωνίας· ἔστι δὲ πόλις *Ἰταλίας* Par. A. ὄνομα χώρας· ἔστι δὲ πόλις αὐτόθι *Χώνη* Par. C. ποτίζων ὅλην — πόλις *Ἰταλίας* — ὅλον τὸν τόπον Vind. II.

984. Ὅμοιαν δὲ πόλιν τῇ Ἰλίῳ — οἱ δυστυχεῖς Par. A. τὴν Σίρην πόλιν λέγει, ἣν οἱ λουποὶ τῶν Τρώων ἔκτισαν Par. C. ἐπὶ λαιποὶ Τρώων Pal. 40. 985. Κατασκευάσαντες, λυπήσουσιν τὴν Ἀθηνᾶν Par. A. τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ θετον, ὡς λαφυρεγαγόν Par. C.

Σάλπιγγα, θηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς
τοὺς πρόσθ' ἰδεθλον Ξουθίδας ὤκηότας.
γλήναις δ' ἀγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μῦσαι,
στιγγὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην
λεῦσσον, φόνον τ' ἐμφυλον ἀγραύλων λύκων, 990
ὅταν θανῶν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ

986. θεᾶς] θεῶς Par. H. — 985. Ξουθίδας] Sic Par. AB. Rehd. et

Editt. Ald. et Sebast. Ξουθίας Par. J. Ξουθίδος^{αδ} Par. C. Ξουθίδος Par. DEFH (hic in marg. γρ. Ξουθίδας) KL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. II. et, quae has sequuntur sunt, praeter Sebast. omnes. Ξουθίδος Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. At iam dudum verum viderat Io. Auratus, cuius certissimam emendationem in versione expressit Canterus, vitium, ut solet, in textu relinquens: „Pro Ξουθίδος, inquit, repono Ξουθίδας, ex emendatione Io. Aurati, viri utraque lingua doctissimi; nam Ion fuit Xuthi filius, a quo Iones appellati Xuthidae, teste Hesychio.“ Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες. Ἴων γὰρ Ξούθου. Commemorandum tamen est, etiam alteram lectionem, licet neque linguae neque metro conveniat, fautorem suum invenisse. Patrociniatur enim ei Heynius in Comment. de Instit. et legibus Heraclensium, Opusc. Acad. Vol. II. p. 237. ita tamen, ut iure mireris, virum doctissimum tam levi argumento, quod iam Salmatius ad Solin. p. 42, a. B. verbo profligaverat, adductum esse, ut certissimam lectionem repudiaret.

988. γλήναις — ταῖς ἀναιμάκτοις] γλήναι — τοῖς Vit. I. ἀναιμάκτοις Ciz. ἀναιμάκτοις Par. F. Rem narrat Strabo VI. p. 264. (T. II. p. 246. edit. Tzsch.) Lauti conjecturarum fercula h. l. lectoribus appositus Muellerus, ita tamen, ut in fine adnotationis ad ipsam lectionem ipse revertere-

tur. — 989. Ἰάονας] Ἰάονας Vit. II. — βλάβην] σκύλαξ Par. K.

990. λεῦσσον] Sic Par. ADE. Vind. II. Vit. II. et Editt. praeter Ald. et Basil. I. omnes. λεῦσον Par. BCFGHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Basil. I. — 991. λήταρχος] λήταρχος solus Vit. I. λήταρχος Par. A. „Pro flamine, inquit Canterus, posset etiam proprium Letarchi nomen, qui fuerit sacrificulae filius, poni.“ At huic sententiae refragatur consuetudo Lycophronis, nomina propria, ubicunque fieri possit, supprimendi. — ἱερέας] ἱερέας Par. DEG. Vind. IV. Vit. III.

986. Τὴν Σάλπιγγα — καύσαντες· ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς — τῆς θεᾶς ἐν τῇ ναῷ Par. A. ἐπίθετον, ὡς πολεμικὴν Par. C. ἐπίθετον Ἀθηνᾶς — ἀφαιρῶσαντες Vind. II. τὴν αὐτὴν ὡς πολεμικὴν Pal. 40.

987. Τοὺς πρότερον τὸ ἔδαφος, τοὺς Ἴωνας, οἰκήσαντας· ἀπὸ Ξουθου Par. A. ἔδος, γῆν — τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Ξούθου Par. C. Ἴωνας, πρότερον ἔδαφος, γῆν τῆς Ἰωνίας οἰκήσαντας Vind. II. Ἀτικῆς, ὡς ἀπὸ τινος Ξούθου Pal. 40.

988. Τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ, ἣ ταῖς πόραις ἀγαλμα ταῖς ἀδακρῦτοις καμμῦσαι Par. A. ὀφθαλμοῖς] — τὸ τῆς

Ἀθηνᾶς εἰδῶλον ἀδακρῦτοις καμμῦσαι Vind. II. 989. Φοβεράν, τῶν Κροτωνιατῶν νῦν, εἰς τοὺς Ἴωνας βλάβην Par. A. τῶν Κροτωνιατῶν — Ἀθηναίους Par. C. διὰ φοβεράν, τὴν τῶν Κροτωνιατῶν τὴν ποιουμένην Vind. II. εἰς τὴν — Κροτωνιατῶν — τὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους Pal. 40.

990. Βλέπον, εἰς τὸν ἐμφύλον φόνον τῶν Κροτωνιατῶν Par. A. Ἴωνων καὶ Κροτωνιατῶν Par. C. Βλέπον, ἡγουν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀγαλμα — τῶν Ἡπειρωτῶν, Ἴωνων Vind. II.

991. Ὅταν ὁ δημόσιος ἱερεὺς ἀποθανῶν· τὸ γὰρ δημόσιον λῆτον λέγεται — τῆς ἱερείας Par. A. λή-

πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ
 Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλησίους
 Αἶνου θ' ἑλισμῆκτιοι διαφαίαν ἄκραν,
 Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
 δούλης γυναικᾶς ζευγλαν ἐνδεδεγμένοι.
 ἣν χαλκομίτρου θῆσαν Ὀτρήρης κόρης

995

992. αἱμάξῃ] αἱμάξει Par. AE. Pal. 40. et Basil. I. et Steph.

993. Τυλησίους] Solus Neap. III. simplici λ. Τυλλησίας Par. J. Vid. Eustath. ad Iliad. β. 585. p. 295, 43. edit. Rom. (T. I. p. 240, 1. edit. Lips.) οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῦτο τοῖς ἀκριβέσιν, οἱ Τύλιν μὲν πόλιν Θράκης οἶδασι κλινομένην Τύλεως· Τύλον δὲ οὐ πόλιν Λακωνικὴν, καὶ Τυλησῶν δὲ ὄρος ἐκείνοι λέγουσιν Ἰταλίας. Steph. Byz. v. Τυλησῶς affert Lycophronis versum, cum varietate Τυλησῶν, quam Codd. quoque Parisini nr. 1412. et 1413. exhibent. Onofrio Gargiulli p. 86. „Tillesio monte, promontorio oggi detto Capo Corica; e Lino, oggi Capo Verre.“

994. ἑλισμῆκτιοι] fluctibus marinis verberati. Hanc optimam lectionem praebent Par. A. Vind. II. et Vat. 972. apud Sebastianum. ἑλισμῆκτιοι Par. C. et Vit. II. Cf. etiam Paraph. Vatic. et Schol. min. Reliqui libri et Edit. omnes ἑλισμῆκτιοι, praeter utramque Meursii, qui veram lectionem iam dudum, suadente Ios. Scatigero, reposuerat.

995. ἄρσονται] γάσσονται Par. L. Vit. I. Ciz. γάσσονται Par. HJ. Quod nil nisi glossa videtur esse verae lectionis. — 996. δούλης] Par. ABC FHJL. Neap. III. Vat. 1307. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae omnes. Κλήτης Par. DEGK. Neap. I. (hic in marg. γρ. δούλης) Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Quod nomen ē v. 1004. huc tenere a Glossatoribus illatum est. — ζευγλαν] Par. AG. Basil. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. Choerob. ad Theodos. in Bekk. Anecd. p. 1378. τὸ ζευγλα εὐρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν συνέστελλε τὸ ἴη εἰς α. ζευγλαν Pal. 40. ζευγλαν reliqui libri et Edit. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — ἐνδεδεγμένοι] ἐνδεδυμένοι Par. DEGK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. (hic in glossa interlin. ἡ ἐνδεδεγμένοι)

Vit. III. Pal. 40. et Ms. Cant. ἐνδεδεγμένοι Par. C. — 997. θῆσαν] θῆσαν Par. GK. Lex. Seguer. p. 256, 19. θῆσαν· μισθωτικὴν· ἡ εὐτελῆ,

ταρχος λέγεται ὁ δημόσιος ἱερεὺς· λήτων γὰρ τὸ δημόσιον· τινὲς δὲ τὸ Ἀήτηρχος ὄνομα κύριον Par. B. ὁ δημόσιος ἱερεὺς. — παῖς Vind. II.

992. Πρῶτος τῷ μέλανι λύθῳ τὸν βωμὸν αἱμάξῃ Par. A. δεινῷ, μέλανι — τὸν παῖον — μολυσμῷ, λύθῳ Vind. II. μεμολυσμένῳ αἵματι Pal. 40.

993. Οἱ λοιποὶ δὲ ἀκρωτήρια καὶ ἐξοχὰς ὄραν — δυσβάτα· Τυλλῆσιον δὲ πόλιν καὶ θρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ Par. A. Τυλλῆσιον ὄρος καὶ πόλιν καὶ θρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ Par. C. τὰς ἀκρωτείας — ὄρος, πόλιν Ἰταλίας Vind. II.

994. Αἶνον, ἀκρωτήριον Ἰταλίας· τοῦ ὑπὸ θαλάσσης σηματομενόν — τὴν ἐξέχουσαν Par. A. ἀκρωτήριον Ἰταλίας· Αἶνος

ἀρσενικόν, καὶ Αἶνον οὐδέτερον — ὑπὸ θαλάσσης σηματομενόν — τὴν ἐξέχουσαν τραχηλικὴν ἐξοχὴν Par. C. τραχηλικὴν ἐξοχὴν Pal. 40.

995. Συγκληρονόμον Ἀμαζόνος· λέγει δὲ τῆς Κλήτης, τῆς τροφοῦ Πενθεσιλείας — ἐφαρμόσσονται Par. A. ἦγουν τῆς τροφοῦ τῆς Πενθεσιλείας, Κλήτης — τὴν κληρωθεῖσαν κατοικήσονται πόλιν, γῆν Vind. II. ὁμῶνυμον Par. 40.

996. Ὑποταγὴν, δουλείαν δεξιέμενοι Par. A. ὑποταγὴν Par. C. ἦγουν δούλης γυναικὸς δουλείαν ἡ ὑποταγὴν — ἡ δεδεγμένοι Vind. II. τῆς δούλης Πενθεσιλείας, Κλήτης Pal. 40.

997. Ἦντινα, Κλήτην, τῆς χαλκῆς ζώνην ἐχούσης θεράττεισαν, δούλην,

πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
ἥς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπὲς
πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον

1000

δουλικὴν τροφήν. culus glossae ultima pars pertinet ad θήσαν τράπεζαν apud Eurip. Alc. 2. Eadem habet Photius in Lex. p. 91. Schol. ad Apoll. Rhod. I. 193. θήσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενυχῶς γυναῖκας θήσας λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ θητεῦν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδεῶν. καὶ ὥσπερ τῷ Κῆς παρακεῖται τὸ Κρήσσα, οὕτω καὶ τῷ θῆς θήσσα. Cf. Etym. M. p. 451, 54. ubi corrige pravum accentum in θήττα. Arcad. de Accent. p. 96, 8. Eustath. ad Iliad. p. 1246, 12. edit. Rom. Pollux. Onom. III. 33. Aliter, neque tamen rectius, Favonius in Eclog. p. 240. edit. Dind. θήσα. ὡς πείθω πείσω πείσσα, ὁ σταθμὸς, καὶ βῶ βήσω βήσσα, ὁ τοῦ ὄρους βάσιμος τόπος, οὕτως θῶ θήσω θήσσα, ἡ μισθωτὸς καὶ πενυχῶς. οἱ δὲ ἐκ τῆς θήσαν θήσσοντος, μετοχῆς, τὸ θηλοκὸν θήσσουσι καὶ θήσσα. — Ὀτρήρης] Otrere, Amazonum regina, mater Penthesileae. Apollon. Rhod. II. 386. sq. Ἀμαζονίδων βασίλειαι, || Ὀτρήρη τε καὶ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατώντο. Quint. Smyrn. I. 164. Io. Tzetzae Posthom. v. 8.

ἦλυθε Πενθεσίλεια κόρη μεγάλθυμος Ὀτρήρης.
coll. vv. 57. et 227. Schol. Venet. ad Iliad. γ'. 189. Ἀμαζόνες — αἱ δὲ ἐπιφανεῖς αὐτῶν Ἰππολύτη, Ἀντιόπη, ἥν καὶ ἠσπασε Θησεύς. Ἀναία, Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ὀτρήρη, ἥς Πενθεσίλεια. Adde Hygin. Fab. CXII. Ὀτρήρης, cum accentu in secunda syllaba, quo nomen proprium indicatur, exhibent Par. CK. Neap. I. II. Vind. II. Pal. 40. Rehd. διτρήρης Par. H. διτρήρης reliqui libri et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. διτρηροῦς (ab Ὀτρήρη, quod habet Tzetzae Schol. in edit. Basil. I.) Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Quod fortasse in Lycophrone praestaret, si vel unius Codicis auctoritate firmari posset.

999. ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμόν Par. G. et Vit. III. ὀφθαλμούς Par. L. Potterus: „Per τινέντι ὀφθαλμόν nonnulli intelligunt Achillis oculum, quoniam in caesae Penthesileae amore captus fuisse et Thersitem, cum id ei exprobravit, hasta, vel ut alii, pugni ictu occidisse dicitur. Cf. Schol. ad Hom. Iliad. β'. 220. (Quint. Smyrn. I. 765.) Alii Penthesileae oculum intelligunt, quem cum eruisset mortuae Thersites, ab Achille occisus est. Schol. ad Soph. Phil. 445. λέγεται [ὁ Θερσίτης] ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνυχοῦσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνείλεν· φονευθεῖσης γὰρ τῆς Πενθεσίλειας ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὁ Θερσίτης δόρατι ἐπληξέ τὸν ὀφθαλμόν αὐτῆς· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κονδυλοῖς αὐτὸν ἀνείλε· ἐλέγετο γὰρ καὶ μετὰ θάνατον ξρασθεὶς αὐτῆς συνελήλυθέναι.“ Adde Eustath. ad Iliad. β'. 219. p. 208, 2. edit. Rom. (T. I. p. 169, 8. edit. Lips.) Io. Tzetz. Posthom. v. 205. — 1000. πιθηκομόρφῳ] πιθηκομόρφου Par. A. Eustath. ad Iliad. β'. 216. p. 206, 6. edit. Rom. (T. I. p. 167, 24. edit. Lips.) Ἀνκόφρων δὲ εἰδοποιήσας τὸ τοῦ Θερσίτου αἰσχρὸς πιθηκομόρφον αὐτὸν ὠνόμασεν.

τῆς Πενθεσίλειας, θυγατρὸς Ὀτρήρης
Ἀμαζόνος Par. A. Κλήτην, τῆς πο-
λεμικῆς Πενθεσίλειας δούλην, τὴν
τροφόν, ἦρουν τῆς Πενθεσίλειας
Vind. II. Κλήτην, προτέραν ὑπάρ-
χουσαν δούλην, ἦρουν τῆς Πενθεσί-
λειας, θυγατρὸς τῆς Ὀτρήρης Pal. 40.
998. Πλανωμένην τὸ κῦμα ἀπύ-
ζει εἰς τὴν ξένην γῆν Par. A.

999. Ἦστινος, Πενθεσίλειας, τὸ τε-
λευταῖον ἐκπνευσάσης, ὁ ὀφθαλμὸς
πληγῆς Par. A. ἐξορυχθεὶς Pal. 40.
1000. Τῷ Θερσίτῃ — θάνατον τῷ
Αἰτωλῷ, τῷ ν φ θ ὁ ρ ω ν (sic) Par. A.
τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμνῶς, ἥτοι τῷ
Θερσίτῃ, θάνατον, τῷ ἐξ Αἰτωλίας
Θερσίτῃ, φθαρτικόν Vind. II. δυσ-
μόρφῳ Pal. 40.

τεύξει τράφηχι φοινίῳ τετμημένῳ.

Κροτωνιάται δ' ἄστν πέρσουσιν ποτε

Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,

Κλήτην, ἀνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.

πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐξ κείνης ὁδὰξ

1005

δάφουσι πρηνηχθέντες, οὐδ' ἄτερ πόνων

πύργους διαρξάσουσιν Λαυρήτης γόνοι.

Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἐνθα μυδαίνει ποτοῖς

1001. τράφηχι] *eupride*. Hesych. τράφης. χάραξ, σκόλον· ἐνιοι δέ, τὸ δόρυ. et paullo ante: τράπηχι, δόρατι. Insolentiam verbi egregie imitatus est Scaliger: trifaci saucium longurio. et vernacule fortasse non inepte diceres: durchbohrt mit blutgem Schaft. — 1002. πέρσουσιν] Par. ABDEFJK. Vat. 1307. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. πέρσουσι Par. CGHL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast.

1003. Ἀμαζόνος] Ἀμαζόνες Par. H. — φθέρσαντες] πέρσαντες Par. K.

1004. Κλήτην] Onofrio Gargiulli p. 67. „A rischiaramento di questa istoria poco nota giova qui riportare ciò che su tal proposito ci vien riferito dall' autore dell' Etimologico grande: (Etyim. M. p. 517, 54.) Κλειτή (scribe Κλείτη) μία τῶν Ἀμαζόνων, ἣτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν ᾤκησε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλείτην ὀνόμασαν, καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου· καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς δεχόμεναι τὴν βασιλείαν Κλείται ὀνομάσθησαν. Solino cap. V. dice, che la città di Cleta, oggi Pietramala, su da i Crotonesi edificata. — 1005. πρόσθεν] πρόσθε Par. C. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. — ἐκ κείνης] ἐκείνης Par. ADEGJK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. — 1006. δάφουσι] δάξουσι Par. K. — πόνων] πόνων Par. B. — 1007. διαρξάσουσιν] διαρξάσουσι Par. G. Vind. IV. Vit. III. διαρξάσουσιν Vit. II. — Λαυρήτης] Λαυρίας Par. H. (in marg. γο. Λαυρήτης) Λαυρήτων Neap. III. Onofr. Gargiulli p. 67. „Figli di Laureta qui detti sono i Crotoniati ἀπὸ Λαύρης, dicé lo Scoliaсте, γιγατρός Λακινίου· αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος. Sembra meglio il dire, che Λαύρη sia stato un luogo, ovvero un distretto di Crotone.“

1008. οἱ δ' οἱ δ' Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Paris. II. et Sebast. Τέρειναν] Τέριναν solus Par. J. Steph. Byz. Τέριναν πόλις Ἰταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν· ὡς Φλέγων. Et Marcian. Hera-

1001. Κατασκευάσει τῇ φοινικῇ δόρατι, εἴφει, πεπληγμένῳ, κεκομμένῳ Par. A. ὁ οὐρδαίμω — ἀκοντίῳ φορητικῷ σύγκοπένι Vind. II.

1002. Οἱ Κροτωνιάται δὲ τὴν πόλιν ἐκπορθήσουσιν ἤδη Par. A.

1003. Τῆς Κλήτης, φθείραντες τὴν ἄρροβον κόρην Par. A. et Vind. II.

1004. Τὴν βασίλισσαν Κλήτην· (in marg. ὄνομα Ἀμαζόνος) ἐπωνύμου τῆς πατρίδος Par. A. ὁμώνυμου, ἦγον Κλήτης Pal. 40.

1005. Πολλοὶ δὲ προτέρων τὴν γῆν μετὰ τῶν ὁδόντων, ἐξ ἐκείνης — τοῖς ὁδοῦσι Par. A. ἐμπροσθεν καὶ προτέρων τῆς ἀναιμε-

δέλης Par. B.

1006. Διαφθαρέντες φάφωσιν· οὐδὲ χωρὶς πόνων Par. A. δῆξουσιν ἐπὶ πρόσωπον πέ-

σόντες, ἦγον διαφθαρέντες Par. B.

1007. Οἱ Κροτωνιάται Par. A. δηλονότι τῆς Κλήτης — φθείρουσιν, ἦγον οἱ Κροτωνιάται· Λαύρη γὰρ πόλις Κρότωνος

Par. B. τοὺς τῆς Κλήτης — πόλιν πορθήσουσι — πόλις Ἰταλίας· τινὲς ὄνομα κύριον — οἱ Κροτωνιάται

Vind. II.

1008. Οἱ δὲ, τὴν πόλιν Ἰταλίας, ἐκείσε τοῖς νάμασιν ποτίζει, βρέχει Par. A. καὶ οὗτοι οἱ ἐτε-

Ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ,
ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ. 1010

Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
στρατηλάτην σὺν, καρτερόν Γόργης τόκον,
πῇ μὲν Λίβυσσαν ψάμμων ἄξουσι πνοαὶ
Θρηῆσαι, ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις. 1015
πῇ δ' ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐμπίπτων νότος

cleota Perieg. p. 12. edit. Hoesch. Ἑλληνικὰς οὖν παραθαλαττίους ἔχει || πόλεις· Τέριναν πρῶτον, ἣν ἀπέκτισαν || Κροτωνιαῖται πρότερον. Quae scribendi ratio alteri fortasse praeferenda. — μυδαίνει | μυδεύει Rehd.

1009. Ὠκίναρος] Ὠκίναρος Par. L. Vit. I. Ciz. Ὠκίναρος Rehd. Onofr. Gargiuli p. 48. „Fiume di Terina, che oggi chiamano il Santo.“ — ἐκβράσσων] ἐκβράσων Par. H. ἐκβράσων Vit. III. — 1010. ἄλῃ] ἄλῃ Ciz. ἄλλῃ Par. GH. (hic in marg. γρ. ἄλῃ) Vind. II. IV. Vit. III. Grammaticorum somnia de voce ἄλῃ commemorant Eustath. ad Odys. x. 75. p. 1648, 3. edit. Rom. (T. I. p. 367, 34. edit. Lips.) παράγων δὲ Ἡρακλείδης πρὸς ὁμοιότητα τοῦ γδελῶ εἶρω καὶ τὸ πλάνῃ ἀνῆλ καὶ ἀντιθέσει τοῦ γ εἰς λ, ἄλῃ· καὶ εἰπὼν ἀντιστοιχεῖν τὸ λ καὶ γ Λωρικῶς, ὡς ἐν τῷ ἀνῆλ, οὕτω καὶ ἐν τῷ γένιατος γένιατος. Etym. M. p. 62, 14. Faustorin. Lex. p. 34. edit. Rom. Vid. etiam Elmsl. ad Eurip. Med. 1251. p. 300. edit. Lips. — πικρᾷ] πικρῶς Vind. II. χρυσά (sic) Par. A. miro scribae errore. — 1013. καρτερόν] κρατερόν Par. B. — Γόργης] Γόργης Par. HL. et Vit. I. Γόργης Vind. II. — τόκον] γόνον Par. L. Vit. I. Ciz. — 1014. πῇ μὲν] τῇ μὲν Par. A. Neap. III. quod licet in duobus optimis libris et in Seldeniano apud Potterum inveniat, nihilominus tamen, ut sensui contrarium, librorum negligentiae imputandum est. Haud raro enim π et τ inter se permutantur. Reliqui Codd. et Edit. omnes πῇ. De accentu vid. Io. Alexandr. de Accent. p. 31, 11. et Arcad. de Accent. p. 144, 16—26. Etym. M. p. 669, 10. πῇ ἐπίρρημα ἐρωτήσεως, ἀντὶ τοῦ ποῦ. ἔστι καὶ ἀόριστον· διὲ δὲ ἔστιν ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. —

1150. Θρηῆσαι] Θρηῆσαι Par. C. — ποδωτοῖς] Lycophronis locum explicat Eustath. ad Odys. ε. 258. p. 1534, 26. edit. Rom. (T. I. p. 214, 21. ed. Lips.) Cf. Potter. ad h. l. — 1016. πῇ δ'] τῇ δ' Par. A. Neap. III. Re-

ροι — πόλεις Ἰταλίας, ὅπου ἀρδεύει, λιπαίνει Vind. II. βοῆγει Pal. 40.

1009. Τὴν γῆν ὃ Ὠκίναρος, ποταμὸς Ἰταλίας, καθαρὸν ὕδωρ ἐκπέμπων Par. A. ποταμὸς, καθαρὸν — ῥέων, ἐκπέμπων Vind. II.

1010. Πλάνῃ κατοικήσουσιν τῇ πικρᾷ κοπιῶντες Par. A. ταιλαιπωρούμενοι Par. B. 1011. Τοῦτον δὲ δὴ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων, ἦγουν τοῦ κάλλους Par. A. τῶν εὐμορφιῶν Par. B. τὸν Νιρέα — ἦτοι πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλεύς Vind. II.

1012. Τὸν λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ τῶν ναμάτων τοῦ Λυκόρμα, ποταμοῦ Αἰτωλίας, τοῦ νῦν Εὐήνου Par. A. Θάνατα — ποταμὸς Αἰτωλίας·

τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου Vind. II.

1013. Τὸν Ἀνδριμονίδην, λέγει Θάνατα — τὸν ἰσχυρὸν Γόργης (in marg. μητρὸς Θάνατος) υἱὸν Par. A. Θάνατα πολεμικόν, τοῦ Θάνατος μητρὸς Vind. II. Οἰνέως θυγατρὸς Pal. 40. 1014. Ἐκείσε εἰς τὴν Λιβυκὴν ψάμμων ἄξουσιν οἱ ἄνεμοι Par. A. πότε μὲν ἐνταῦθα εἰς πόλιν Vind. II. εἰς Λιβύην — βορέας Pal. 40. 1015. Θρακικαί, αἱ ἐκ Θράκης — τοῖς πρὸς τὸν πόδα τοῦ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσιν ἐμπίπτουσαι Par. A. αἱ ἀπὸ Θράκης — σχοινοῖς ἐμπίπτουσαι Vind. II. ἐσχάτοις τοῦ ἀρμένου Pal. 40. 1016. Ἐκείσε δέ, ἐκ τῆς Λιβύης· πρῶτον μὲν περὶ

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας
ἄξει, βαρεῖ προσητῆρι κυμαίνων ἄλα.

liqui omnes πῇ δέ. — ἐμπέτων] ἐκπέτων Par. K. ἐμπέτων Par. C.
— 1017. Ἀργυρίνους] Sic Par. G. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II.

III. Ciz. et Edit. Sebast. Ἀργυρίνους Vit. I. Ἀργυρίνας Rehd. Ἀργυ-
ρίνους Edit. Basil. I. Reliqui libri et Edit. omnes Ἀργυρίνους. Pot-
terus: „Argyrini erant, secundum Stephanum, Epiri populi: Ἀργυρί-
νοι, inquit, ἔθνος Ἑπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων καὶ Λυκόφρων.

εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας.

Et de his populis intelligendum esse hoc nomen indè constat, quod
caetera loca, quorum hic meminit Poeta, in Epiro sita sint. Frustra
est igitur Tzetzes et qui eum sequitur Thomas de Pinedo, qui Argy-
rinos hos in Sicilia collocant.“ Adde Suid. h. v. Ἀργυρίνοι, ὄνομα
ἔθνους. — 1018. κυμαίνων] Hic in antiquissimis libris Par. A. et Neap. III.
speciosissimam lectionem inveni, ποιμαίνων ἄλα, eamque talem, ut pri-
mum vix dubitarem, quin in textum recipienda esset, praesertim cum sta-
tim succurreret similissimus locus Aeschylī in Agamemna. 640 sqq. (Well.)

ναὺς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι θορήχαι πνοαί
ἤρεικον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίῃ
χειμῶνι τυφῇ σὺν ἅλῃ τ' ὀμβροκυτῶν,
φχοντ' ἀφαντοί, ποιμένος κακοῦ στροβφ.

Accessit, quod in Paraphrasi Vaticana Schollisque minoribus eandem
lectionem viderem per ἐλαύνων τὴν θάλασσαν explicari. At paullatim
subnatae sunt dubitationes, quae nunc me impediunt, quominus vul-
gatam derelinquam. Primum enim, si vim ac potestatem horum ver-
borum ponderaveris, concedes, opinor, licet utrumque imaginem com-
moti maris praebeat, longe tamen vehementius quiddam a vulgata
lectione indicari. ποιμαίνειν enim nihil aliud significat, quam *propellere*,
quemadmodum greges pastum abiguntur; ita ut nulla neque perturba-
tionis neque violentiae notio insit (cf. Nonn. Dion. I, 82. 330.); quo in-
telligitur, quam apte Aeschylus tempestatem, qua naves violenter con-
quassatae perierunt, κακὸν ποιμένα dixerit. κυμαίνειν autem, quod
proprie quamvis undarum agitationem indicat, h. l. activa significatione
de procellis dictum est, quae mare vehementer concutiant, ut ingenti
undarum aestu intumescat. Quod nostra lingua fortasse non minus in-
solenter dicas:

den Sund aufwogend mit gewalt'gem Wellersturm.

Deinde mutationi vulgatae lectionis obstant etiam rationes palaeographi-
cae. Quo saepius enim in antiquis exemplaribus, praesertim in iis, quae
ante saeculum XIV. scripta sunt, υ̅ et οι̅ permutata inveniuntur (vid.
quae supra v. 968. et v. 973. e Par. A. attulimus; adde v. 579. ἀλυφαίων
pro ἀλοκραίων. v. 1059. κυράνον pro χοιράνον. Lex. Seguer. p. 85, 8. 100,
6. 458, 22. et Bast. ad Greg. Cor. Addend. p. 869. Rarius vero οι̅ pro ι̅,
cuius mutationis in Cod. Par. A. unum tantum exemplum inveni, φοιςχος
pro φισχος. Vid. Lex. Seguer. p. 407, 23.), eo magis attendendum est, ne,
si quando talis corruptela commodum sensum praebeat, ea statim ad
labefactandam vulgatam lectionem abutamur. Sic in nostro loco fieri
facillime potuit, ut librarius, qui in antiquiori membrana fortasse iam
scriptum invenerat *κοιμαίνων*, (sicuti supra in Schol. min. ad v. 736.

Λιβύην, πλανηθέντες ἄμφω, ὕστε-
ρον ἦλθον καὶ κατεψήσαν εἰς Ἱτα-
λίαν — πάλιν ὁ νότος ἐμπέτων
Par. A. πότε — πάλιν ἀντιπνέων
Vind. II. 1017. Εἰς Ἑπειρωτικὸν
ἔθνος, τοὺς Ἀργυρίνους ὅρη Ἑπει-

ρωτικά τὰ Κεραυνία Par. A. ἔθνος
Ἑπειρωτικόν — ὅρος Ἱταλίας — συμ-
φύτους τόπους Vind. II. διότι πύ-
ππουσιν ἐκείσε κεραυνός Pal. 40.

1018. Ἄξει τῷ στροβφ καὶ βιαφ
ἀνέμῳ, ἐλαύνων τὴν θάλασσαν

ἐνθα πλανήτην λυπρὸν ὄφονται βλον
 Λαχυωνίου πίνοντες Αἰαντος βοάς.

1020

Κράθης δὲ γείτων ἥδὲ Μυλάκων ὄροις
 κῶρος συνοίκους δέξεται Κόλκων Πόλαις,
 μαστήρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
 Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός, Εἰδυίας πόσις,
 τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν,

1025

Cod. Par. A. ἀλοῖματον habet pro ἀλύματον] ipse vitium quoddam suspicatus, ποιμαίνων reponeret, et ita sanissimum locum pereleganti conjectura interpolaret. — 1019. πλανήτην] πλανήτην Pal. 40. —

ὄφονται] ὄφεται Vit. II. ὄφεται Vit. III. — 1020. Αἰαντος] Cf. Strab. VI. p. 271. (T. II. p. 267. edit. Tzsch.) Steph. Byz. v. Λάκμων. et Scylax Periopl. p. 118. edit. Hoesch. ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια γ', καὶ ποταμὸς διὰς (corrigere Αἴας) παραρρεῖ τὴν πόλιν. ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας εἰς Ἀμανίαν ἔστι στάδια ικ'. καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραρρεῖ. — 1021. Κράθης] Κράθης Par. GL. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. — Μυλάκων] Μελαίων Paraph. Vat. — ὄροις] ὄρος Par. A. et Neap. III.

ὄρος Vind. II. ὄροις Par. C. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Hic versus apud Steph. Byz. v. Μόλακες nunc ita scribitur:

Κράθης δὲ γείτων ἥδὲ Μυλάκων ὄροι.

ubi Codd. Paris. 1412. et 1413. Ms. Perusin. et Edit. Ald. constanter exhibent Κράθης et ὄρος. — 1022. Πόλαις] πόλεις Par. H. (in marg. γρ. πόλαις) πόλεις Rehd. (sed o insertum ex correctura) et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Vid. fragm. Callim. apud Strabonem I. p. 46. et V. p. 216. (T. I. p. 123. et T. II. p. 113. edit. Tzsch.) et Steph. Byz. v. Πόλα, ibiq. Interpp. — 1023. ἔστειλεν] Par. DK. Vit. II. et Edit. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. ἔστειλε reliqui libri et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast.

1024. Εἰδυίας] Εἰδείας Par. J. — 1025. τρόπον] navem. Vid. supra ad v. 747. addē Opp. Hal. V. 282. Loll. Bass. Epigr. v. 4. Antiphil. Epigr. v. 8. vid. Anthol. I. p. 74. et 80. Steph.

Par. A. διεγέρων Par. B. κινῶν
 Neap. HI. σφοδρῶ ἀνέμῳ βορέα συ-
 στρέφων ὁ νότος, λαύνων Vind. II.

1019. Ἐκεῖσε πλανήτην λυπρὸν
 ὄφονται βλον· ἀντὶ τοῦ θεάσσονται
 Par. A. ὅπου λυπηρὸν θεάσσονται
 Vind. II. 1020. Ἡ τοῦ Πίνδου
 ὄρους ἄκρα Λαχυωνία καλεῖται —
 τοῦ Αἰαντος, ποταμοῦ Ἡπειρου τὸ
 ἴδιον Par. A. 1021. ὁ Κράθης δέ,
 ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γείτων — ἔθνος
 Ἰλλυρικὸν οὐ Μόλακες Par. A. ἔθνος
 Ἰλλυρικόν, ὡς φασὶ τινες Par. C. πο-
 ταμὸς Σικελίας, ὁ γείτων τοῦ Αἰαντος
 ποταμοῦ — ἔθνος Ἰλλυρικόν — τοῖς
 ὀροδεσίοις Vind. II. ποταμὸς Ἰταλίας
 — καὶ ὁ γείτων κῶρος — ἔθνος Ἰλλυ-
 ρικόν Pal. 40. 1022. Ὁ τόπος
 συνοίκους δέξεται ταῖς ὑπὸ Κόλκων
 κτισθείσας πόλεις· Πόλαι ὄνομα

πόλεως Par. A. ὁ γείτων, ἦρουν ἐν
 ταῖς πόλεσιν, ταῖς ὑπὸ Κόλκων κτι-
 σθείσας Par. B. τόπος, ποταμὸς
 Ἰταλίας, ὁ γείτων τοῖς ὄροις — ἐν
 ταῖς πόλεσι τῶν Κόλκων· πόλεις εἰ-
 σὶν Ἡπειρου, ὑπὸ Κόλκων κτισθεῖ-
 σαι Vind. II. 1023. Οὐστίνως
 ἰγγενυτάς καὶ διώκτας τῆς θυγατρὸς
 ἀπέστειλεν ὁ βαρὺς Par. A. ψηλα-
 φητάς Par. B. ἰγγενυτάς, ζητητάς,
 οὐστίνως, Κόλκους — ἦτοι τῆς Μη-
 δέας — ὁ χαλεπὸς Vind. II. ψηλα-
 φήτας Pal. 40. 1024. Ὁ τῆς Κολ-
 χίδος τῶν πόλεων, τῆς Αἴας καὶ
 Κορίνθου, βασιλεὺς, ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰ-
 δυίας, γυναικὸς Αἰθίου Par. A. τῆς
 Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰήτης, οὐ
 Μήδεια καὶ Ἀψυρτος Par. C. Αἴα,
 γῆ Κολχίς — γῆ Πελοποννήσου Pal.
 40. 1025. Τὴν νυμφαγωγὸν ναὺν·

οὐ πρὸς βαθεῖ κάσαντο Λιζήρου πόρῳ.
 Ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας
 πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν περίξ κλύδων
 ἔμπλην Παχύνου Σικανὸς προσμάσσειται,
 τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν

1030

1026. *νάσαντο*] Par. CDEK. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Edit. praeter Aldinam omnes. *νάσαντο* Par. G. *νάσαντο* Rehd. *νάσσοντο* Par. ABFH. Neap. II. et Edit. Ald. *νάσσονται* Par. J. *νάσσονται* Par. L. Vit. I. Ciz. — *Λιζήρου*] *Λιζήρου* Par. C. alter accensus in ultima syllaba minio appictus est. Lycophronis versum affert Steph. Byz. *Λιζήρος*, ποταμὸς Ἰλλυρίδος. *Λυκόφρων*: οἱ πρὸς βαθεῖ *νάσαντο* *Λιζήρου* πόρῳ· ἴσως ἀπὸ τοῦ διέσθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθεῖς.

1027. *Ἄλλοι Μελίτην*] ἄλλοι δὲ Μελ. Par. C. Onofrio Gargiulli p. 69. „Lo Scoliaſte sostiene, che qui si parli di Melite, oggi *Meleda*, isola che con altra a lei vicina è posta nel mare adriatico tra Italia e la costa Illirica. Ma per *Μελίτη* qui pare, che intender si debba Malta, a cui il Pachino, uno de' tre promontorj di Sicilia, è posto di fronte.“ — Ὀθρωνοῦ] Ὀθρωνοῦ Par. D. et Ms. Canteri. Ὀθρωνοῦ Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Steph. Byz. Ὀθρωνος πόλις· οἱ δὲ, νῆσος πρὸς νότον Σικελίας· ἄλλοι δὲ, Μελιτηνῆς (corrige *Μελίτης* νῆσον, sive *πλησίον*). Onofrio Gargiulli l. l. „Sembra esser questa l'isola del Gozzo, non molto lontana da Malta, e che *Gaulus* fu da i Latini appellata.“

1028. *πλαγκτοὶ*] *πλακτοί* Par. CEG. Vind. II. IV. Vit. III. — *περίξ*] *περί* Par. J. *πέλας* Par. K. — 1029. *ἔμπλην*] Schol. ad Nicanor. Theſ. 322. *παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἔμπλην ἀντὶ τοῦ χωρὶς, οἷον· ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ ἐφ' ὅλῳ*· *παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ πλησίον*. Cf. Etym. M. p. 336, 15. Suid. et Hesych. h. v. ibiq. Interpp. Eustath. p. 173, 19. edit. Rom. et Favonin. h. v. *ἔμπλην, πλησίον, ἐγγύς· ἡ δὲ μὲν ἢ τὸ ἐμπελαδόν· ἡ τὸ χωρὶς· ὡς καὶ τοῦτο φασιν οἱ παλαιοί*. — *Παχύνου*] *Παχύνου* Vind. IV. Vit. III. *Παχύνου* Par. C. — *πρὸς μάσσειται* Par. CF. Vind. II. Vit. I.

1030. *Σισυφείου*] *Σισυφίου* Par. A. Canterus: „Ulyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecatae, quae somniis praeest, templum exstruxit et Hecubae cenotaphium; unde factum est, ut pars quaedam Pachyni ab Ulyssi denominata fuerit Ulysaeum promontorium.“ At minime h. l. de Hecatae templo cogitandum; *παρθένης Λογγάτης* est Minerva; vid. supr. v. 520.

ἀπὸ μέρους· τὴν Ἀργὼ λέγει Par. A. τὴν ὡς νυμφὴν τὴν Μήδειαν ἄγουσαν — θρωμένους — τὴν Ἀργὼ· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν Par. B. ἦτοι τὴν Ἀργὼ ζητῶν, θρωμένους — τὸ πλοῖον· λέγει τὴν Ἀργὼ Vind. II.

1026. *Ὀκτινες πρὸς τῷ βαθεῖ ὄκνον* τοῦ *Λιζήρου*, ποταμοῦ Ἠπείρου, τῷ πόρῳ Par. A. *Λιζήρος* ποταμὸς πλησίον Πολῶν, πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης Par. C. Κόλχοι — κατοικήσαν — ποταμοῦ Vind. II.

1027. *Ἄλλοι δὲ τὴν Μελίτην, νῆσον τῆς Σικελίας, πλησίον τῆς Ὀθρωνοῦ νῆσου, ἣτις ἐστὶ περὶ Ἰταλίας πρὸς τὸ στόμα τοῦ Ἀδρίου* Par. A. οἱ λοιποὶ, Κόλχοι Vind. II. ἡ πλησίον Ἰτα-

λίας νῆσος Pal. 40. 1028. *Πλα- νῆται κατοικήσουσιν — ἦντινα περίξ ὁ κλύδων* Par. A. *κυκλωθεν* Par. B.

1029. *Πλησίον Παχύνου, ἀκρωτηρίου Σικελίας — ποταμὸς Σικελίας περιελεῖται, περιγράφει* Par. A. *πλησίον ἀκρωτηρίου Σικελίας — περιγράφεται* Par. B. *πλησίον — προσκλύζει* Par. C. et Pal. 40. *πλησίον ἀκρωτηρίου — ὁ Σικελὸς περιγράφεται, μαλάσσει, περιελεῖται* Vind. II.

1030. *Ἡ Ὀδυσσεὶς ἄκρα, ἡ τοῦ Ὀδυσσεὺς Σισυφίου γὰρ αὐτὸν τινες παῖδα — τραχείαν ἄκραν* Par. A. ἡγουν τοῦ Ὀδυσσεὺς — *τραχείαν, κορυμνώδη πέτραν* Vind. II. *μισήτόν* Pal. 40.

ἐπώνυμόν ποτ' ὕστερον χρόνῳ γράφων
κλεινόν δ' ἱδρυμα παρθένου λογγατίδος,
Ἐλωρος ἐνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.

Παππατόκος δ' Ὀθρωνὸν οἰκῆσει λύκος,
τηλοῦ πατρῶα ρεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν. 1035

ὅς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβῶς ἐπὶ
ῥήτρας πολιταῖς τὰς στρατοπλάτους ἐρεῖ.
χέρσου πατρῶας οὐ γὰρ ἂν φωνῇ ποσὶ
ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
δίκης ἑάσει τάξεσδος Τελφουσία. 1040

1031. χρόνῳ γράφων γράφων χρόνῳ Par. A. J. Neap. III. γράφειν Par. I. DEG (hic cum glossa ἱστορεῖν, et in marg. γρ. γράφων) K. Neap. I. (in marg. γρ. γράφων) Vind. IV. Vit. II. III. χρόνος γράφων Neap. H. 1032. κλεινόν δ' κλεινόν δ' Par. BG. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Ald.

1033. Ἐλωρος Vit. I. Ciz. Paraph. Vatic. Steph. Byz. h. v. et Scylax p. 112. edit. Hoesch. — 1034. Ὀθρωνόν Ὀθρωνόν Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Basil. I. — 1036. ὅς ἐν θαλάσῃ ὡς ἐν θαλ. Par. K. — 1037. ῥήτρας — ἐρεῖ orationem ad populum habebit, de expeditione trans mare suscipienda. ῥήτρας h. I. sunt δημηγορίαι. Vid. Favorin. h. v. ῥήτρας ἐστὶ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπὶ τισι ῥήτραις, ὁ ἑστὼν ὠρισμένος· οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὀμηρον ῥήτραν τῆς δημηγορίας φασί, παρὰ καὶ ὁ Ἀντόφων. Simpliciter λόγον significat apud Nicanor. Alex. 132. — 1038. ποσὶ ποσὶν Par. AK. pravo accentu. — 1040. ἑάσει Sic Par. AK. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Edit. Basil. II. et reliquae Canticianam recensionem sequutae. ἑάσει Par. BCDEFGHJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. et Basil. I. — Τελφουσία libri omnes. Τελφουσία autem apud Steph. Byz.

1031. Ποτὲ ἐπώνυμον τῷ ἱσχυρῶν χρόνῳ περιγράφων καὶ περιορίζων Par. A. τὴν Ὀδυσσεύαν, τὴν ἐν ὕστερον τῷ χρόνῳ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσεύαν — περιορίζων Par. B. ἡγουν Ὀδυσσεύαν — συγγραφόμενος, ἱστορῶν, ἡγουν ὁ τόπος Vind. II. τὴν ὁμώνυμον — περιορίζων Pal. 40.

1032. Ἐνδοξον ἱερὸν τῆς Ἑκάτης Par. A. et B. γράφων — ἱερὸν ὀκνημα τῆς Ἑκάτης Vind. II. Ἀθηνᾶς Pal. 40.

1033. Ὅπου τὸ τοῦ Ἐλωρος, ποταμοῦ Σικελίας, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει Par. A. 1034. Ὁ Ἐλεφνηρῶς, ὁ ἀνελὼν Ἀβαντα, τὸν ἐαυτοῦ πάππον Ὀθρωνόν, νῆσον Ἰταλίας, κατοικῆσει ὁ λύκος· διὰ τὸ φονικὸν αὐτὸν εἶναι Par. A.

1035. Πόρρω τὰ πατρικὰ ρεῖθρα ποταμοῦ Εὐβοίας ἐπιποθῶν Par. A. ποταμός· Εὐβοίας, ἥτοι Εὐρίπου Par. C. πόρρω — ποταμοῦ Εὐβοίας — ἑρῶν Vind. II. 1036. Ὅστις ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν ὑφάλων πετρῶν ἐπιβεβηκώς Par. A. σταθεῖς Vind. II.

1037. Τὰς ἱκεσίας, ὁ ἑστὼν ἀγγελλας· τοῖς πολιταῖς τὰς πλευσθείσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐρεῖ Par. A. λόγους, ἱκεσίας, λιτὰς παρακλουόμενας τὸν στρατὸν πλεῖν πρὸς τὴν Τροίαν Vind. II. δημηγορίας — Εὐβοίας — πλευστούμενος Pal. 40. 1038. Τῆς πατρῶας γῆς· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φονέα τοῖς ποσὶν Par. A. φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικὴν Par. C. τῆς πατρικῆς χέρσου, ἡγουν τῆς Εὐβοίας — τὸν φονέα, ἡγουν τὸν Ἐλεφνηγορα Vind. II. 1039. Ὁ νόμος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τὸν φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐναυτὸν ὄλον Par. A. τελειώσαντα Par. B. καὶ τὸν ἐναυτὸν ὄλον Par. C. τί ποιῆσαι· χρόνον Vind. II. 1040. Ἡ τῆς δίκης βοηθὸς Ἐριννύς συγχωρήσει — πόλις ἐν Ἀρχαδίᾳ, ἐνθα ἡμᾶται ἡ Ἐριννύς Par. A. ἡ Ἀρχαδικὴ Ἐριννύς Par. C. ἡ ἐκδικος· πόλις ἐν Ἀρ-

Λάδωνος ἀμφὶ βῆθρα παύουσα σκύλας.
 ὄθεν, πεφρευγὼς ἐφ' ἑταῶν δεινὴν μάχην
 δρακοντομόρφων, εἰς Ἀμαντίαν πόλιν
 πλώσει· πέλας δὲ γῆς Ἀντιτάνων μολῶν,

v. Τέλφουσσα, qui Lycophronis testimonio utitur. Vid. supra ad v. 562. — 1041. Λάδωνος] Pausan. VIII. 25, 4. Μὲτὰ δὲ Θελπούσῃ ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθήνης ὃ Λάδων κάτεισι τὸ ἐν Ὀγκέῳ· καλῶσι δὲ Ἐρινὺν οἱ Θελπούσιοι τὴν θεὸν· ὁμολογεῖ δὲ σφίσι καὶ Ἀντίμαχος ἐπιστρατείας Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας, καὶ οἱ τὸ ἐπὶς ἔχει.

Ἀθήνητος τὸδε φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἔδεδλον.

1042. ὄθεν] ὅδε Par. H. — δεινῶν] δεινῶν Par. GK. Vind. IV. Vit. III.

δεινῶν Vind. II. Vit. II. — 1043. Ἀμαντίαν] Par. ABCDEFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. Ἀμαντίαν Par. L. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. cum reliquis praeter Basil. I. omnibus. Ἀδαμαντίαν Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Lectionem nostram confirmat fragmentum Callimachi a Stephano Byzantino servatum v. Ἀβαντίς· μαρτυρεῖ δὲ τῷ πρώτῳ λόγῳ ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιάς, τὸ Ἀβαντία θηλυκόν, ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνη ἐν Μακεδονικῇ περιγησίῃ· Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίην, ὡς Ἀεοντίην, αὐτὴν ἔφη· οἱ καὶ Ἀμαντίην ὥκισαν Ὀρικίην.

ut emendavit Salmastius ad Solin. p. 268. Quod autem de barbara literae mutatione dicit Stephanus, his ipsis, quos adducit, testibus satis refutatur. Et ipse infra s. v. Ἀμαντία haec habet: Ἀμαντία Ἰλλυρίων μοῖρα, πλησίον Ὀρικίου καὶ Κερκύρας, ἐξ Ἀβαντίων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστιγάντων ὥκισμένη. Καλλίμαχος Ἀμαντίην αὐτὴν φησιν. Cf. Scylac. Peripl. p. 118. edit. Hoesch. et Etym. M. p. 76, 55. ex antiquo in Lycophronem Commentario: Ἀμαντες· οἱ περὶ Ἐλεφάνθρα μετὰ Τροίας ἄλῳσαν διέβησαν εἰς τὴν Ἠπειρόν, καὶ ὥκισαν παρὰ τὰ Κεραυνία ὄρη· ἔκτισαν δὲ Εὐβοίαν (urbem; vid. Strab. p. 449. T. IV. p. 42. edit. Tzsch.) ὄθεν Ἀβαντες ἐκλήθησαν, καὶ κατὰ μεταφοράν, Ἀμαντες. . . . ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. Sic enim haec verba mihi videntur disponenda. Hunc Euboensium adventum commemorat etiam Marcianus Heracleota in Perieg. p. 18. edit. Hoesch.

Ἑλληνὸς Ὀρικός τε παράλιος πόλις·

ἐξ Ἰλίου γὰρ ἐπανάγοντες Εὐβοεῖς

κίχουσι κατενεχθέντες ὑπὸ τῶν πνευμάτων.

1044. Ἀντιτάνων] Par. A. (in marg. γρ. Ἀντιτάνων) BCDEHK. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. et reliquae praeter Basil. I. omnes. Ἀντιτάνων Par. F. Neap. III. et Edit. Basil. I. Ἀντιτάνων Par. GJL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Cf. Thucyd. II. 80. Polyb. II. 5, 8, 11, 11. Strab. VII. p. 326. (T. II. p. 463. edit. Tzsch.) Steph. Byz. v. Ἀντιτάνια. Apud Scylac. Peripl. p. 118. edit. Hoesch. editum est: ἅπασιν ὁμοροὶ ἐν μεσογείᾳ Ἀντιτάνες etc. quod corrige in Ἀντιτάνες.

καδία, ἐν ᾗ ἡ Ἐρινὺς τιμᾶται Vind. II. τῆς δικαιοσύνης — ἐκδικος, βοηθός — Ἀρχαδικὴ Ἐρινὺς Pal. 40.

1041. Περὶ τὰ βῆθρα τοῦ ποταμοῦ Ἀρχαδίας, Λάδωνος, κατοικοῦσα, ἡ ταρακτικὴ Par. A. πόλις Ἀρχαδίας — ἡ Ἀρχαδική, ἡ ταρακτικὴ Vind. II. 1042. ὄθεν, ἀπὸ Ὀδρωνοῦ,

φυγῶν ὁ Ἐλεφάνθω τοὺς ὄφεις Par. A.

1043. Τοὺς δρακοντομόρφους, εἰς τὴν Ἀμάντιαν, πόλιν Ἠπειρόν, τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ἐξ ἧς μετανομασθήσαν ἀντὶ Ἀβαντίων Par. A. ὄφρων — πόλις Ἠπειρόν Vind. II.

1044. Πλευσεῖ· πλησίον δὲ γῆς — ἔθνος Ἠπειρωτικόν — ἑλῶν Par. A.

Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας, 1045
τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.

1045. *Πράκτιν*] Sic libri Parisini, uno excepto, omnes, Neapol. tres, Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. *πράκτιν* Rehd. et Edit. Basil. I. *πλακτύν* Par. K. et Canterus in marg. edit. Basil. II. non indicato, unde hanc varietatem sumserit. *ἀκτὴν* Meursius in utraque editione ex coniectura Canteri, cuius haec est ad hunc locum adnotatio: „pro *πράκτιν* vel *πράκτιν* vel *πλακτύν* (quorum nullum placet) lego *ἀκτὴν*, idque sumo *εμφαικῶς* (queniadmodum et Plutarchus Arato [cap. 40.], praesertim cum adiciatur *αὐτὴν*) pro Leucade, quam Homerus (Odys. ω'. 377. Cf. Eustath. ad Iliad. β'. 631. p. 306, 44. edit. Rom. T. I. p. 248, 40. edit. Lips.) *ἀκτὴν Ἡπείροιο* dixit; licet id Stephanus [v. *Νήριος*] Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictae. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus [v. *Ἀκτῆς*].“ Quo Canteri invento ita usus est Mueller, ut, *ἀκτὴν* eo quidem loco, quo Cantero placuerat, improbens, id ipsum tamen in sedem vocis *αὐτὴν* transferret, *πράκτιν* autem in *πλαγκτός* mutaret, et ita, duabus Codd. lectionibus, quarum altera ne minimum quidem corruptelae indicium habet, expulsis, novum quiddam concinnaret: *πλαγκτός παρ' ἀκτὴν*. „Malim, inquit, si quid sit immutandum, legere *πλακτός* s. *πλαγκτός*, παρ' ἀκτὴν, ita ut *πλακτός*, quod vocabulum Lycophron in tali re amat, ut v. 1028. atque v. 852. ἤξει ἀλήτης, et cum *μολῶν* iungit, ut v. 952. *πλαγκτοὶ* sive *πλακτοὶ μολοντες*, retrahatur ad *μολῶν*.“ Quod quale artificium sit, tu, erudite Lector, ipse iudicabis. Scis enim, in tanto librorum consensu quam periculosum sit vel literulam tangere. Equidem autem, licet Scholiastarum expositioni, ὅρος Ἡπείρου ἢ Πράκτις, non multum tribuam, cum istorum hominum scientia admodum dubia sit, nec quicquam aliunde constet de tali in Epiro monte, lubentius tamen in hac incertitudine acquiescam, quam ut coniecturarum aleam experiar, quibus, ubi mens scriptoris in incerto est, vel tenuissimam verisimilitudinis speciem ipsi derogamus.

1046. *νᾶμα*] Haec vox deest in Vind. II. — [*Πολυάνθου*] Sic Par. ABDEGJ. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. Paraph. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Steph. *Πολυάνθου* Par. H. *Πολυάνθους* Par. CFKL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Hic iterum valde impedita crisis est, cum de duplici nominis proprii scriptura, cuius aliunde nulla est notitia, iudicandum sit, utraque autem forma h. I. in optimis libris inveniat. Nihil enim illis testimoniis proficimus, quibus confusus Canterus maluit *Πολυάνθους* scribi; alterum enim, Apollonii Rhodii IV. 599., manifestum est huc non pertinere, cum vox *πολυανθῆς* ibi, si lectio sana est, sensu adiectivo sumenda sit; apud Stephanum autem Byzantinum (v. *Χαονία*) nihil aliud inveniamus, praeter hunc ipsum Lycophronis versum cum eadem lectionis diversitate. Ibi enim nunc *Πολυάνθου* editum est; Aldi autem liber prae-buit *πολυανθέος*, et Codd. Par. 1412. et 1413. vitiosius etiam *πόλυαν θεός*. Equidem, licet dubitanter, revocavi formam *Πολυάνθου*, quippe in qua, cum in alterutra lectione peccatum esse necesse sit, aliquanto plus occasionis viderem,

1045. Ὅρος Ἡπείρου ἢ Πράκτις· ἐθνικὸν Ἡπείρου — τοῦ Πολυάνθου τραχὺ οἰκήσει ἀκρωτήριον τοῦ ὅρους Par. A. ὅρος Ἡπείρου· ὑψηλὸν κατοικήσει ἀκρωτήριον Vind. II. ἀπὸ Χαονίας πόλεως Ἡπείρου, καὶ

1046. Τὸ νᾶμα τοῦ Χαονίτου· Χάονες δὲ ἔθνος Ἡπειρωτικὸν πο-

Ὁ δ' Ἀύσονείων ἄγχι Κάλχαντος τάφων
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος ψευδηρίων
 ξένην ἐπ' ὀστέουσιν ὀγχήσει ζόνιν.
 δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις
 κρήσει καδ' ὕπνον πᾶσι νημερτῇ φάτιν,

1050

cur in alteram a sciolis librariis transformaretur. Multo enim proclivior error in eo esse videtur, quod, sensum loci non perpendentes, addita literula notioem genitivum adiectivi πολυανδρῆς effingerent, verae tamen lectionis accentu, ut fieri solet, in secunda syllaba relicto.

— δρέπων] ^{δοι} λέπων Par. K. τρυγῶν Paraphr. Vatic.

1047. Ἀύσονείων] Huic lectioni, quam metro flagitante retinuumus, refragantur Codd. mei omnes, ita quidem, ut Par. L. Vit. I. et Ciz. Ἀύσονίαν praebeant, undeviginti autem reliqui sine ullo scripturae discrimine in lectione Ἀύσονίων consentiant. Quae sane permira est scribarum in eodem vitio concors negligentia. De vocali enim per licentiam producta in tali nomine vix cogitandum est, quod imperitissimae, factum esset, et cuius licentiae vix alterum exemplum apud antiquos poetas reperitur. Accedit, quod, si supellectili Sebastiana uti velis, quatuor inde possis nostrae lectionis testes evocare (Vat. 117. 915. Pal. 142. et Casan. membr. nam in Pal. 40., quem ibidem addit Sebast., scriptum est Ἀύσονίων); et quod Stephanus Byzantinus v. Ἀύων hoc ipso Lycophronis versiculo usus sit ad formam Ἀύσόνειος comprobendam. Ἀύων ὁ Ἰταλός. — καὶ Ἀύσωνις τὸ θηλυκόν. καὶ Ἀύσόνιος καὶ Ἀύσονία, ἡ χώρα. ἀφ' οὗ Ἀύσονιεύς καὶ Ἀύσόνειος. Λυκοφῶν. ὁ δ' Ἀύσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων. Praeterea Ἀύσονείων habent Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meura. utrq. Pott. utrq. et Reich. Ἀύ-

σονίων Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. — τάφων] τάφον Vind. II. τάφον Par. H. τόπων Steph. Byz. I. I. — 1048. ἄτερος] ἕτερος Par. K.

1049. ὀγχήσει] οἰχήσει Par. E. a prima manu, quod correctum est inserto γ. ὀχήσει Par. KL. Vit. I. Ciz. peregrinam super ossa terram sustinebit, h. e. ut Scholia min. explicant, in peregrina terra morietur. Vid. supra ad v. 64. Varia h. l. protulerunt VV. DD. ὀγκώσει Ios. Scaliger; ὀκχήσει Reichardus; ὀκχήσει Sebastianus; ἐγγεύσει sive ἐγκώσει Mullerus; quorum nullum vulgata melius est. — 1050. τύμβον] τύμ-

βων Par. G. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. τύμβον Rehd. τύμβος Scaliger. At hic Accusativus optime sese habet. Vid. Bernh. Doctr. Synt. gr. ling. p. 115. — ἀγκοιμωμένοις Par. K. — 1051. καδ' ὕπνον] ὕπνων

Par. B. ὕπνον Rehd. — πᾶσι νημερτῇ] πᾶσιν ἡμερτῇ Par. CF. cum glossa ἐπιθυμητήν. πᾶσαν νημερτῇ Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III.

ταμοῦ Ἡλείου Par. C. — ποτίζων, ἀντλῶν Vind. II. 1047. Ὁ δὲ τῶν Ἰταλῶν (leg. Ἰταλικῶν) πλησίον τῶν τάφων τοῦ Κάλχαντος (in marg. περὶ Ποδαλείρου) Par. A. τοῦ Μόψου δηλαδὴ Par. C. Ποδαλείριος, Ἰταλικῶν, πλησίον τοῦ Μόψου Vind. II. Ἰταλικῶν — τοῦ ἀναρεθέντος ὑφ' Ἡρακλέους Pal. 40. 1048. Τῶν δύο ἀδελφῶν ὁ ἕτερος — κενοταφίαν Par. A. ὁ ἕτερος, ἦγονν ὁ Ποδαλείριος Par. C. τῶν δύο ἀδελφῶν,

τοῦ Μαχάονος καὶ τοῦ Ποδαλείρου ὁ εἰς Vind. II. 1049. Ἐπὶ τοῖς ὀστέοις ξένην ἐποχῆσεται κορίαν Par. A. ταφῆσεται Par. B. Ἰταλικήν — λειψάνοις — ἐποχῆσεται γῆν Par. C. πλησιάσει, ἐπιθήσει, πεσείται, τεθνήξεται Vind. II. 1050. Ἐν δέρμασι δὲ θρεμμάτων ἐν τῇ τάφῳ Ποδαλείρου τοῖς κοιμωμένοις Par. A. δέρμασι, μηλωταῖς Vind. II.

1051. Χρησμοδοτήσει καδ' ὕπνους πᾶσιν ἀληθῇ γῆμην Par. A. ἀπο-

νόσων δ' ἀκροῦς Δαννίοις κληθήσεται,
ὅταν κατιχμαίνοντες Ἀλθαίνου βοαῖς
ἀρωγὸν αὐδήσωσιν Ἠπίου γόνον

1052. νόσων δ' νόσων τ' Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. Vulgatam tuentur reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. — ἀκροῦς] Sic ex regula; licet Codd. meorum nonnulli etiam in secunda syllaba tonum exhibeant. Vid. Aristarchi canonem apud Favarin. v. ὠμροῦς. et Arcad. de Accent. p. 27, 6. εἰ τὰ διὰ τοῦ εἰσῆς, μὴ ῥηματικά, (βαρύνεται) Ὀρῶντες, Θυῶντες, Ἀκροῦς. τὸ μέντοι κηδεσῆς καὶ ἀκροῦς (corrigere ἀγορεῖς) ἐπιθετικά δέονται. Cf. Schol. Venet. ad Iliad. λ'. 306. χ'. 2. Etym. M. 509, 57. 179, 23. — Δαννίοις] Δαννίον Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — 1053. Ἀλθαίνου] Par. ABCDGHJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ἀλθαῖον Par. EF. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Ἀλθάου Par. K. Etym. M. p. 63, 3. Ἀλθαῖνος ποταμὸς Ἰταλίας, ὃν φασιν ὀνομασθῆναι (κατὰ Τίμαιον addit Tzetzes) διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουμένων (ζῶων ἀπάντων Tzetz.). Totum hunc locum illustrent verba Strabonis VI. p. 284. T. II. p. 302. edit. Tzsch.) δέονται δὲ τῆς Δαννίας περὶ λόφον, ᾧ ὄνομα Δρόν, ἥρφα· τὸ μὲν Κέλχαντος ἐπ' ἀκρὰ τῇ κορυφῇ· ἐναγίζουσι δὲ αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαρτυρόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέσματι· τὸ δὲ Ποδοκλείριον κατὰ πρὸς τῇ ῥέτῃ, δέχον τῆς θαλάττης ὅσον σταδίου ρ'. δεῖ δ' ἐξ αὐτοῦ ποταμὸν παρὰ πρὸς τὰς τῶν θρημμάτων νόσους. — 1054. αὐδήσωσιν] Par. BD. Neap. I. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. αὐδήσουσιν Par. A. In reliquis libris et editt. αὐδήσουσιν. — Ἠπίου] Ἠπίον Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et fortasse unus alterve e Parisinis, quorum in spiritibus varietatem, seorsim diligenter enotatam, iniquus mihi casus abstulit. Hunc locum in Commentario suo tractaverat Dectio ab Etymologo laudatus p. 434, 19. cuius nomen eliminare studuit Valckenarius in Diatr. Euripid. p. 291, a. parum feliciter, ut mihi quidem videtur, argumentatione usus; nam ex eo, quod alibi apud Etymologum, ubi huius Commentarii mentio facta est (vid. pp. 76, 56. 124, 26.) Grammatici nomen sive negligentia compilatoris exciderit, sive suppressum sit imperitia libroriorum, qui compendium nūminis (scribuntur enim talia saepissime compendiose; vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 798. 812. 814.) solvere nequiverunt, cui tandem inde persuadebis, etiam h. l. nomen illud omisum esse, et, cum adsit, nihilominus tamen abesse debere, et coniectura tollendum esse? Alteri autem sententiae, qua Δεκίων h. l. in Θέων mutandum sit, cuius in Lycophronem Scholia commemorantur apud Steph. Byz. v. Διελία et v. Κύτωα, non tantopere equidem repugnare; licet non videam, cum plures fuerint Lycophronis ὑπομνηματισταί, quorum nomina ignoramus, quo iure in Dectiois nomen tam acerba proscriptio saeviendum sit. Iam vero Grammaticus ille, sive Dectio sive Theon nominandus, ad nostrum locum haec annotavit: Ἠπίος· οὕτω πρῶτον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀρχιλη-

καλῦψι — ἐπιθυμητὴν προφητεῖαν Par. C. μαντεύσει — ἀληθῆ μαντοσύνην Vind. II. 1052. Νοσημάτων δὲ θεραπευτῆς, λατρός τοῖς Δαννίοις· ἔθνος Ἰταλίας — ὀνομασθήσεται Par. A. Καλαβροῖς, μάλλον Λογυμβάρδοις (sic) Par. C. θεραπευτῆς — Ἰταλοῖς, Κλαβροῖς — ἡγούν ρ

Ποδακλείριος Vind. II. 1053. Ὅποιαν βρέχοντες, ἀντιλύντες, λουόμενοι τοῖς ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Ἀλθαῖνον Par. A. λούοντες, βρέχοντες, βρεγόμενοι — ὄνομα ποταμοῦ Vind. II. 1054. Βοηθὸν φωνήσωσιν τὸν Ἀρχιληϊοῦ υἱόν, Ποδακλείριον Par. A. βοηθὸς ἐπικαλέ-

ἄστοις καὶ ποίμνησι πρευμενῇ μολεῖν.
ἔσται ποτὲ πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν φάος
ἐκεῖ γοηρὸν καὶ πανέχθιστον φανέν,
ὅταν Σαλάγγων γαῖαν Ἀγγαίων θ' ἔδῃ
μολόντες αἰτίζωσι κοιράνου γύας,
ἔσθλῃς ἀρούρης πῖαυ ἔγκληρον χθονός.

1055

1060

πίος· ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἡπιότητος· ᾧ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἡπιόνην (cf. Paus. II. 29, 1.)· ἔξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσωνα (leg. Ἰασώ, cf. Schol. ad Aristoph. Plut. 701.)· Πανάκειαν. Unde corrigendus est Etymologus p. 154, 46. et 604, 20. De spiritu vocis ἥπιος etiam legenda sunt, quae habet Eustathius ad Iliad. ε'. 417. p. 566, 40. edit. Rom. (T. II. p. 42, 32.) καὶ σημειώσαι ὡς φιλοῦται τὸ ἥπιον· οὐ γὰρ λέγει καθηπιόνωντο, ἀλλὰ ψιλῶς κατηπιόνωντο· δηλον δ' αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐκ τοῦ, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν. τῶν δὲ γε μεθ' Ὀμηρόν τινες ἐδάσσον αὐτὸ ἐκ τοῦ ἥδω παράγοντες. Et ad Iliad. λ'. 515. p. 859, 57. edit. Rom. (T. III. p. 49, 44. edit. Lips.) τὰ δὲ ἥπια, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἥδω γίνεται κατὰ τινάς, ἀλλὰ φιλοῦται, ὡς καὶ ἡ συναλοιφὴ δηλοῖ τό, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα· καὶ ἴσως μὲν ὡς Αἰολικόν, ἴσως δὲ καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἡπεροπευτής, ἡπεδαγός, ἡπύτα κηρυξ, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰ δὲ τις φιλονεικοῖ γράφων, ἐπὶ θ' ἥπια, ἵνα θασύνῃ τὸ ἥπιος, ἴστω πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν ἀντιγραφῶν ἀκριβεῖαν ἀπομαγόμενος, αἰδέσθω δὲ καὶ τό, ὁ δύναι κατηπλόωντο βαρεῖαι. Vid. etiam Lex. per pneumaticum a Valckenario editum, p. 224. — 1055. ποίμνησι] πρὸνμναισι Par. K. Reliqui libri et Edit. omnes ποίμναισι. Vid. supra ad v. 454.

1058. Σαλάγγων] Σαλώγγων Par. C. Vid. Steph. Byz. v. Σάλαγγος. — Ἀγγαίων] Par. ACDFJL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Ἀγγαίων Par. K. Ἀγαίων Par. E. Neap. I. Ἀγαίων Par. B. Ἐγγαίων Par. G. (in marg. γρ. Ἀγκαίων) Ἐγέσσων Par. H. Ἀγέσσων Edit. Ald. Bas. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. — 1059. αἰτίζωσι]

αἰτίζουσιν Par. L. Vit. I. Ciz. αἰτίζωσι Rehd. — κοιράνου] κοιράνων Par. G. κοιράνων Vind. IV. Vit. III. κυράνου Par. A. — γύας] γυίας Par. CGL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. praeter Basil. I. et Reich. omnes. — 1060. ἔγκληρον] ἐυκληρον Par. E. ἐγκλήρον Vind. IV. Vit. III. — vv. 1057 — 1060. in Cod. Par. H. in textu omisso alia manus in margine adscripsit.

σονται Par. C. 1055. Τοῖς πολλταῖς καὶ ταῖς ποίμναις εὐμενῇ προσ-
νηῇ, Μαν πρῶτον ἔλθειν Par. A. ἱλα-
ρον — ὥστε Pal. 40. 1056. Γε-
νησεται ποτε τοῖς πρεσβευταῖς, τοῖς
ἀγγέλοις τῶν Αἰτωλῶν φῶς Par. A.
γρ. πρὸς βεσέ· Δωρικὴ ἡ λέξις Par. B.
περὶ Διομήδους· φανήσεται — ἀπο-
κρισταλοῖς (sic) Ναυπακτιῶν — φῶς·
τὸ σχῆμα ἀστεῖσμός· ποῖον γὰρ φῶς
ἔσται τοῖς ἀνηρημένοις; Par. C. ἐν
Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Δυννίᾳ ἤγουν Καλαβροῖς
εἰς τὸ μέλλον — ἡμέρα Pal. 40.

1057. Ἐκεῖ θορήνου ἔξιον καὶ λυ-
πηρὸν καὶ παμμίστην φανέν Par. A.
ἐν τοῖς Δυννίοις — θρηνητικόν —

παμμίστην Par. C.

1058. Ὅταν τὴν τοῦ ἔθνους Ἰτα-
λίας γῆν, καὶ τοῦ Ἰταλίας ἔθνους
ἑδάμῃ Par. A.

1059. Ἐρχόμενοι αἰτιῶσιν — τοῦ
Διομήδους· μέτρον δὲ γῆς ὁ γῆς
Par. A. ζητῶσιν τοῦ Διομήδους τας
χωρας Vind. II. οἱ Αἰτωλοὶ ζητήσωσι
χωρὸν, χωράφια Pal. 40.

1060. Ἀναθῆς γῆς τὸ κληρωθὲν τῷ
Διομήδει πῖον καὶ λιπαρὸν ἑδάμῃ
Par. A. μέρος κληρονομικόν· τὸ πῖον
ἑδάμῃ, τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει
Par. C. τὸ λιπαρὸν κεκληρωμένον,
τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει Vind. II.
λίπος ἢ λιπαρὸν Pal. 40.

τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὰν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον
κρύψουσι κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγους.
τοῖς δ' ἀκτίριστον σῆμα Δαυνίται νεκρῶν
στήσουσι χωσιῶ τροχμάλῳ κατηρεφέες, .

1061. τοὺς δ' εἰς] τοὺς δ' εἰς Vit. I. II. et Editt. Ald. Basil. I. Steph.

et Par. II. — ἐρεμνόν] ἐρυμνόν Par. HJ. — τάφον] τάφων Par. L.

1062. κοίλης] Par. ADGK. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40.

Paraph. Vatic. κοίλης Par. C. Rehd. κολλοῖς Par. BEFHJ. Neap. I. II. Vit. I. Ciz. et ex Ald. et Basil. I. reliqui impressi omnes. *Muellerum* vides in Addend. p. 292 sq. satis verbosa annotatione vulgatam tueri. At congestis ibidem locis Euripideis quid tandem egit vir doctissimus, quam ut probaret, vocem *μυχός* haud raro apud Euripidem inveniri, interdum etiam (*Androm.* v. 1266. *Troad.* v. 84.) addito vocabulo *κοῖλος*, longe tamen diversa a nostro loco significatione? Ibi enim utroque in loco de *σῆπκοιο ἵτιο* dictum est. Apud Lycophronem autem *κοίλη διασφάξ* aptissimum videtur, cum non de voragine terrae, sed de fovea sermo sit, quam Daunii excavarant, ut Aetolorum legati in eam praecipitati morentur. *μυχός* autem, ut saepe, profunditatem significat. — *διασφάγος*] *διασφραγός* Par. AJ. et Neap. I. in marg. De accentu vid. supra ad v. 317. et adde *Drac. Strat.* p. 19, 9. *Arcad.* de Accent. p. 18, 22. — 1063. τοῖς δ'] τοῖ δ' Par. ACH. τοῖδ' Vit. I. Ciz. Pal. 40.

τοὶ ἀκτίριστον Neap. III. in quo δ' ab alia manu superadditum est.

ἀκτίριστων Par. C. ἀκτίριστα Par. J. — Δαυνίται] Δαυνίτων Par. F. —

νεκρῶν] νεκρόν Neap. II. Vind. II. — 1064. τροχμάλῳ] Par. ABCDEF HJKL. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Reich. *τροχμάλῳ* Neap. I. γρ. *τροχμάλῳ* in marg. *τροχάλῳ* Par. G. Vind. IV. Vit. III. accentu verae lectionis in secunda syllaba relicto. Par. H. in margine: γρ. *ἀλλεχοῦ τροχάλῳ*. et sic etiam Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebaast. contra metrum. *Hesych.* *τρόχμαλον*, τὸ πλήθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωφάγ. *Etym. M.* p. 770, 3. *τρόχμαλος*, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἰμασιὰ, ἡ περιχωδομημένη τοῖς χωρίοις. *τρόχμαλα* γὰρ κυρίως λέγονται οἱ μικροὶ λίθοι· οἱ καχληχεῖς· παρὰ *Λυκόφρονι*. Eadem habet *Favonius* et priorem partem Glossae etiam *Photius* v. *τρόχμαλος*. Cf. *Etym. M.* p. 809, 54. cuius verba respiciunt ad *Nicandr. Ther.* v. 143. ubi vid.

1061. Τούτους δὲ ζῶντας εἰς τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ ἐρεβος· ὠμοφάγοι, ὠμοί, ἀπνηεῖς — μνημεῖον Par. A. τοὺς πρέσβεις· σκοτεινόν· ἐκ τοῦ ἐρεβος ἐρεβόνον, καὶ ἐκβολὴ τοῦ εἰ καὶ τροπὴ τοῦ β εἰς μ ἐρεμνόν· ἡ γῆνιν ἀπὸ τοῦ ἐρα, ἡ γῆ Par. C. Αἰτωλοῦς — σκοτεινόν ἡ γῆνιν — οἱ Δαυνιοὶ Vind. II. 1062. Κρύψουσιν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς κοίλης· βαθείας καὶ κοίλης· διασφάξ γὰρ ἡ εὐθεία Par. A. ἀφανίσουσι — βαθείας ἡ βαθυτάτης — ἐνδοτάτοις τοποῖς ὀρυγματος, χάσματος Par. C. χασσοῦσι — χάσματος Vind. II. βαθείας — βαθυτάτοις τοποῖς σχίσμα-

τος Pal. 40. 1063. Οὗτοι δὲ ἄναπτον καὶ ἀνεταφίστον τάφον· οὐ γὰρ ἐτάφησαν· οἱ Ἰταλοὶ, τῶν νεκρῶν· κατεχώθησαν γὰρ, καὶ οὐκ ἐτάφησαν Par. A. ἀκτίριστον, ἀνεταφίστον· οὐ γὰρ ἐκτεφίσθησαν, ἀλλὰ ζῶντες κατεχώθησαν Par. B. ἄσπετον — μνημα — Καλαβροὶ Par. C. — ἀλλὰ ζῶντες κατεχομένηθησαν Vind. II. οὗτοι τὸ ἄταφον μνημα, οἱ Αἰτωλοὶ Pal. 40. 1064. Οὐ γὰρ ἐτάφησαν, ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βαθύῳ κατεχώσθησαν, μικρῷ λίθῳ, καχληκὶ κατὰστεγον Par. A. ποιήσουσι — ὀρωφυμένῳ — μικροῖς λίθοις ἐσκεπασμένον· ζῶντες γὰρ κατεχώ-

χώραν διδόντες, ἣν περ ἔχρηζον λαβεῖν. 1065
τοῦ κρατοβρώτου παιδὸς ἀγρέστου· κάπρου.

Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐγγόνων
ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἰππωνίον προῦνος εἰς Τηθύν κέρας
σκληρόν νένευκεν. ἀντὶ δὲ Κρίσης θρων 1070

Schol. τροχοὶ μάλα ex eodem Nicandri loco vitiose legi apud Etymologum p. 35, 13. iam indicavit et correxit Bastius ad Gregor. Corinth. p. 512. Equidem eiusdem generis vitium auspicor in Glossa apud Photium: τροχμαλλον· σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Corrige τροχμαλλον. — 1065. Hic versus in Neap. III. in textu omisus ab alia manu in margine adscriptus est. — 1066. ἀγρέστου] ἀγρέστου (γρ. ἀγρέστου) Neap. I. — 1067. τῶν] τοῖς (γρ. τῶν) Par. II. — Ναυλοχείων (γρ. Ναυβολείων) Neap. I. — ἐγγόνων] Par. ARDGK. Vat. 1307. Neap. I II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. ἐγγόνων Par. C. ἐγγόνων Par. EFHJL. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Intelliguntur Schedius et Epistrophus, Nauboli nepotes. Vid. Iliad. β. 517 sq. ibiq. Schol. Venet. — 1068. καταβλώξουσιν] καταβλώξουσιν Par. J. et Lectius in Collect. poet. gr. T. II. p. 156. operarum errore. — Λαμπέτης] Vid. Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 414. Osaftio Gargiuli p. 71. „Λαμπέτης κέρας, oggi Capo Suvaro. Ipponio monte e città detta da' Romani Vibona; ed anche Valentia. Da Hipponium ebbe la denominazione il seno Ipponiate o Lametico oggi Golfo di S. Eufemia.“ Cf. Leandro Alberti Descriz. di tutta l'Italia p. 204.

1069. προῦνος] προῦνος Vit. III. — 1070. νένευκεν] ἐνεκεν Par. A. — Κρίσης] Κορήσης Neap. I. II. Vind. II. et Vit. II. a prima manu. Κρίσης solus Par. A. in Schol. Cf. Etym. M. p. 515, 19. Eustath. ad Iliad. β. 520. p. 273, 27. οὐκ ἡγνόνται δὲ οὐδ' οὐτινὲς τὴν Κρίσσαν, ὥσπερ καὶ

σθῆσαν ἐν τῷ βοδύνῳ, καὶ ὡς τέφρον ἔσπον τοὺς λίθους Par. C. ποιήσουσι — κίσσῳ, λιθοστρώτῳ Pal. 40. 1065. Χώραν παρέχοντες, ἥγνινά περ λαβεῖν ἔχρηζον Par. A. τὸν τόπον, ἥγουν θάνατον, οἱ Λαυνίται δηλαδὴ· τὸ σχῆμα ἀστείμους· οὐ γὰρ ἔχρηζον λαβεῖν μόρον Par. C. γῆν — εἰρωνεία ἢ ἀστείμους Pal. 40.

1066. Τοῦ τὴν κεφαλὴν τραγόντος Τυδέως Διομήδους· ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῇ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδήδοναι· κρατοβρῶς οὖν Τυδεὺς· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης, ἀφόβου, ἀνδρείου Τυδέως, διὰ τὸ σθένος· ἢ διὰ τὸ δέσμα τοῦ Καλυδωνίου γόρου· ἐπειδὴ ἐχρήσατο αὐτὸ ἀντὶ περιβολίου Par. A. ἥγουν τοῦ Τυδέως· ἐπειδὴ τὸν μυελὸν τῆς κεφαλῆς τοῦ Μελανίππου ἐξεδήδησε — ἀκαταπλήτου· ἀπὸ τοῦ δέρματος κρηνοῦ κάπρου ἐκλήθη Par. C.

1067. Περί Σχεδίου καὶ Ἐπιστρώ-

φρου καὶ τῶν Φωκέων· τῶν τοῦ Ναυβόλου δὲ παίδων εἰς Τέμεσσαν, πόλιν Ἰταλίας Par. A. περὶ Φωκέων· οἱ ναῦται δὲ τῶν τοῦ Ναυβόλου ἐγγόνων, οὐδὲν δὲ Ἰφίτου, ἥγουν τοῦ Σχεδίου καὶ Ἐπιστρώφου, καταβλώξουσιν καὶ καταντήσουσιν εἰς Τέμεσσαν πόλιν Par. C. τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυβόλου ἐγγόνων — πόλιν Ἰταλίας — ἥγουν τῶν ἀνερμῶν τοῦ Ναυβόλου Vind. II. 1068. Οἱ ναῦται καταντήσουσιν, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον τοῦ τῆς Ἰταλίας ὄρους Par. A. κατέλθωσιν, ὅπου τὸ τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον Par. C. καὶ οἱ — καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ὅπου ἀκρωτήριον Ἰταλίας Vind. II.

1069. Πόλεως Ἰταλίας καὶ ἐξοχῆς τοῦ ὄρους — εἰς τὴν θάλασσαν — ἀκρωτήριον Par. A. ὄρους· ἔστι δὲ καὶ πόλις Par. C. 1070. Τραχύ· ἀντὶ δὲ τῶν ὀρισμάτων τῆς Κρίσης· πόλις Φωκίδος Par. A. τραχὺ κλίνει — ἢ ὁροθεσίῳ ἢ ὁρέῳ Par. C.

Κροτωνιάτιν ἀντίπορθμον αὐλακα
 βοῶν ἀροτρεύουσιν ὀλκαίῳ περῶ,
 πάτραν Αἰλαίαν κἀνεμωρείας πέδον
 ποθοῦντες, "Αμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.
 Σήταια τλήμων, σοὶ δὲ πρὸς πέτρας μόρος 1075
 μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυνούχοις πῆδαις
 οἴκτιστα χαλκείῃσιν ὠργυνωμένη

τὴν πρὸ μικροῦ δηδεῖσαν Νίσαν, δι' ἐνὸς ὁ γράφουσι, περιπαῶντες τὴν ἀρχουσαν. Cum simplici ὁ legitur etiam apud Paus. X. 37, 5: et Steph. Byz. h. v. — ὄρων] ὄρων (sic) Par. C. ὄρων Ciz.

1071. Κροτωνιάτιν] Κροτωνιάτην Par. H. Neap. I. — ἀντίπορθμον] ἀντίπορθον Vit. II. — 1072. ἀροτρεύουσιν] ἀροτρεύουσιν Par. J.

1073. Αἰλαίαν] Αἰλαίαν Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. et Edit. Basil. I. Αἰλαίαν Vind. II. — κἀνεμωρείας] κἀνεμωρείας Vind. II. Pal. 40. καὶ Ἀνεμωρείας Vit. I. Ciz.

1074. ποθοῦντες] πενθοῦντες Par. F. πορθοῦντες Vit. I. Ciz. — "Αμφισσάν] Ἀμφισσαν Par. H. Neap. I. et Edit. Basil. I. Cf. Steph. Byzant. h. v. Ἀμφισσα, πόλις Ὀζόλων Λοκρῶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς παρακειμένοις· παραγῶγως δὲ, ὥς, ἐκ τῆς ἀντ' Ἀντισσα, καὶ τῆς ἐπὶ Ἐπισσας, οὕτως ἄμφ] Ἀμφισσα. — Ἄβας] Eustath. ad Iliad. β'. 536. p. 278, 45. edit. Rom. (T. I. p. 225, 38. edit. Lips.) τὴν δὲ δηδεῖσαν Ἄβαν Ἡρόδοτος (I, 46. VIII, 33.) πληθυντικῶς Ἄβας λέγει· ἐνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἱερὰ, πλουσίον. καὶ Σοφοκλῆς δὲ (Oedip. Tyr. 893. Herm.) ὁμοίως πληθύνει· παρ' ἐκείνῳ δὲ καὶ δεύονται κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων αὖ Ἀβαί. Cf. Arcad. de Accent. p. 104, 12. Lycophronis versum affert Steph. Byz. v. Ἀβαί.

1075. Σήταια] Σηταία Editt. Ald. Basil. II. Commēt. Meurs. utrq; et Reich. Libri et accuratiores Editt. Σήταια. De Setaea vid. Steph.

Byz. v. Σηταίων. et Etym. M. p. 711, 39. — σοὶ] σοὶ Par. C. πρὸς πέτρας Neap. III. πρὸς deest in Vind. II. — 1076. γυνούχοις] γυνούχοις

Vind. II. Vit. II. πῆδες Vind. IV. — 1077. οἴκτιστα] οἴκτιστα Par. L.

πόλις Φωκίδος Vind. II. εἰς τὴν θάλασσαν — πόλις Φωκίδος, παρὰ Κρίσσου, ἀδελφοῦ Πανοπέως κτισθεῖσα Pal. 40. 1071. Τὴν ἐναντι

κειμένην· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα ἀνατολική, ἡ δὲ Κροτων δυτικὴ πόλις Φωκίδος Par. A. Κρότωνος — ἀντίπερα — γῆν Par. C. 1072. Τῶν

βοῶν ἀροτρεύουσιν τῷ ἐλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἧτις καλεῖται ὕγρις Par. A. Κάμνουσι — τοῦ ἀρότρου· ἀντίπτωσις· τῷ ἄκρῳ, ἦγουν τῇ ὕννεϊ (leg. ὕννει)· τῷ ἐλκομένῳ

τοῦ ἀρότρου ἄκρῳ, ὃ καλεῖται ὕγρις Par. C. τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου τῇ ὕννει, παρὰ τὸ ἐλκεσθαι Vind. II.

1073. Τὴν Αἰλαίαν πατρίδα· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὸ τῆς Ἀνεμωρείας ἑδάφος· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. πατρίδα· Αἰλαία καὶ Ἀνεμωρεία, Ἀμφισσα καὶ Ἀβαί πόλεις

εἰς Φωκίδος Par. C. 1074. Ποθοῦντες τὴν Ἀμφισσαν, πόλιν Φωκίδος, καὶ τὰς ἐνδόξους Ἄβας· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος Par. A. ζητοῦντες — ἐνδόξους Par. C.

1075. Ὄνομα μίᾳ τῶν Τρωάδων γυναικῶν· ὡ ταλαίπωρε, ὑπομονική, ἀφ' οὗ δυστυχής· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτρας Par. A. ἀθλία Par. C. μία Τρωάδων γυναικῶν· ταύτην φωραθεῖσαν φλέξει τὰς ναῦς, ἀνεσταύρωσαν οἱ Ἕλληνες Pal. 40. 1076. Μένει δυστυχής,

καὶ εὐαίων ὁ εὐτυχής — ταῖς ταγυῖα ἐγούσαις καὶ δεσμοῦσαις — δεσμοῖς Par. A. ἐκδέχεται ἡ ὑπάρχει δυστυχής — καὶ τὰ ἄλλα συνεχούσαις, δεόμεναις Par. C.

1077. Ἐλεεινῶς σιδηραῖς ἐκτετα-

θανῇ, πυρὶ γλέσσα δασπότων στόλον,
 ἐξβλητον αλάζουσα Κράθιδος πέλας
 τόργοισιν αἰώρημα φοιτλοῖς δέμας·
 σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φέρωνυμος τέχης
 πόντον προσαυγάζουσα φημισθήσεται.

1080

Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέρβλητος ῥοάς,
 νῆσόν τε Κερνεῶτιν ἐκπεπλωκότες,

οἰκιστὰ Vit. I. Ciz. ἤμιστα Par. K. — ὠργνωμένη Sic libri Paris. duobus exceptis, omnes, Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Reich. ὠργνωμένη Par. A. Neap. I. ὀργνωμένη Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ὀργνωμένη Par. H. Eustath. ad Odyss. γ. 53. p. 1898, 47. edit. Rom. (T. II. p. 245, 21. edit. Lips.) τὸ δὲ ὀρεξάμενη ἀντὶ τοῦ ἀπλώσασα, ἀναταδεῖσα· ἐξ οὗ καὶ ὀργνωθῆναι παρὰ Λυκοφῶνι. — 1978. στόλων Par. J. — 1079. αλάζουσα αἰάζουσα

Par. A. Κράθιος Par. C. — 1080. τόργοισιν] τόργμισιν — φοιτλοῖς Vind. IV. Vit. III. — 1081. σπιλὰς δ'] σπιλὰς δ' Par. C. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Basil. I. II. Commel. et Steph. — ἐκείνη] ἐκείνης Par. K. — 1082. προσαυγάζουσα] πρὸς αὐγάζουσα Par. CF. et Editt. Basil. I.

1083. Οἱ δ' οὐ δ' Νῆκ. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. I. et Sebast. — Μέρβλητος] Μέρβλητος Vind. II. et Vit. II. (non μεύβλητος, ut dictum est in Annotatione Muelleri). — 1084. Κερνεῶτιν] Par. ABCFHJL. Neap. III.

Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Editt. omnes. Κερνεῶτιν Vit. II. Κερνεῶτιν

Par. DEKG. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. Κερῶτιν Vind. II. vitiose; Vid. Eustath. ad Dion. Perieg. v. 219. p. 126, 35 sq. Κέρων Ἐρατοσθέους ὀνομάζει καὶ ἄλλους τόπους τοὺς μηδαμοῦ γνωσσομένους. ὁ δὲ Λυκοφῶν καὶ οὐτικὴν τὴν Κέρων παρὰ τὸν ὕπερ Τυρσητῶν, ἐνθα Κερνεῶτιν ἱστορεῖ, νῆσον; δοκοῦσαν ἀπὸ Κέρων παρονομασθῆναι. Muellerus et Gargiulli una literula mutata, Κερνεῶτιν maluerunt, non reputantes, ubi artificio quodam poeta ambiguitatem quaesiverit, ibi nullum esse posse ne facillimae quidem coniecturae locum. Praeterea mentem suam

μένη, ἡπλωμένη Par. A. σταυρουμένη, ἐκτεταμένη Par. C. ἐλεεινῶς σιδηραῖς δεδεμένη, ἐκτεταμένη Vind. II. ἰσχυραῖς — ἐξηπλωμένη Pal. 40.

1078. Ἀποθανῇ, ἐμπερήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν Par. A.

1079. Ἀποβλητὸν θορηνοῦσα, στένουσα, πληστόν Κράθιδος, ποταμοῦ Ἰταλλας· (in marg. Κράθις εὐθεία) Par. A. ἀποβλητόν, ἐλεεινόν Par. C. ἐρδμμένη ἡ δεδεμένη Pal. 40.

1080. Γυνὴν σπάραγμα ἡ βάσταγμα, τοῖς φονικοῖς τὸ σῶμα Par. A. γυνὴ ἔλκυσμα, σπάραγμα γενομένη δηλαδὴ — σαρκοβόροις Par. C. γυνὴ σπάραγμα — αἰσῶν τὸ κρεμῶ — φονικοῖς σῶμα Vind. II. — 1081. Ἐκείνη δ' ἡ πέτρα — ἐπειδὴ Σηταία ὠνομάσθη Par. A. ἐρεκα — ἡγών Ση-

τατα — τιμωρίας Par. C. ὁμώνυμος Pal. 40.

1082. Πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα, ἀφρορῶσα, κληθήσεται

Par. A. κληθήσεται, ὀνομασθήσεται Par. C.

1083. Οὗτοι δὲ Ἰελασγῶν περὶ ῥέματος τοῦ Μέρβλητος, ποταμοῦ Ἰταλλας, πληστόν Λευκανῶν Par. A. Λαρισσαῖοι ναῦται — Μέρβλης, ποταμὸς Ἰταλλας, πληστόν τῶν Λευκανῶν, οἵτινες εἰσιν ἔθνος Ἰταλλας Par. C. τινὲς Θεταλοῖ Λαρισσαῖοι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰταλλας Vind. II.

1084. Τὴν Κέρων νῆσον· παραγωγόν — ἐκπεπλωκότες Par. A. ἡγῶν τὴν Κέρων, παραγωγῶς — ἐκστρατεύσαντες· Κερνεῶτιν δὲ τὴν Κέρων νῆσον παραγωγῶς Par. C. τὴν Κέρων· παραγωγὴν ἀντὶ πρωτοτύπου Pal. 40.

ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμηταῖς 1085

δίναισιν, οὐκ ἔχουσιν Λευκανῶν πλάκας.

καὶ τοὺς μὲν ἄλλη ποικίλαι τε συμφοραὶ

ἄνοστον ἀλάζοντας ἔξουσιν τύχην,

ἐμῶν ἑκατὶ δυσγάμων ὁυσταγμάτων.

Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους, 1090

εὐκταῖον ἐκλάμπουσι θυμάτων σέλας,

χάριν τίνοντες Κερδύλα Λαρυνδίῳ.

miro modo explicat Onofr. Gargiulli p. 73. „Il testo ha Κερνεῖτιν νῆ-
σον· ma io stimo doversi leggere Κερνεῖτιν. Questa non sembra esser
la Corsica, che Cynrus fu detta; ma piuttosto un' isoletta posta al set-
tentrione della Iapigia. Κύρνος νῆσος πρὸς βορρῶς Ἰαπυγίας. Ecateo
presso Stefano.“ — [ἐκπεπλωκότες] Par. ABDEFGHJKL. Vind. IV. Vit.
I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. ἐκπεπλωκότες Par. C. ἐμπεπλωκότες Neap. III.
ἐκπεπλωκότες Neap. I. II. ἐκπεπλωκότες Vind. II. vitiose. ἐκπεπλωκότες
Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. — 1086. πλάκας] πέλας
Par. H. — 1088. ἔξουσιν] ἔξουσι Par. CGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III.
Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. et Sebast. In reliquis libris
et editt. ἔξουσιν. — 1089. ὁυσταγμάτων] Etym. M. p. 706, 54. ὁυστά-
ζειν, τὸ μετὰ βίας ἔλκειν· παρὰ τὸ ἐρύω ἢ ῥύω, καὶ πλεονασμῷ, ὁυστά-
ζειν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἔλκειν, καὶ μὴ γινώσκει γυναικί·
καὶ ἀκόφρων ὁυσταγμάτων λέγει. Cf. Eustath. ad Odys. φ'. 172.
p. 1906, 2. edit. Rom. (T. II. p. 255, 45. edit. Lips.) — 1090. μολόντες]

μολόντες Vind. II. — δόμοις] δόμοις Vind. II. — 1091. εὐκταῖον] Vid.
VV. DD. ad Thom. Mag. h. v. p. 387 sq. edit. Bern. et ad Moerin.
p. 137 sq. — ἐκλάμπουσι] vid. supra ad v. 345. — 1092. τίνοντες] τίνον-
τες Pal. 40. — Κερδύλα] Par. BDEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind.
II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott.
utrq. et Sebast. Tzetzes: Κερδύλας καὶ Λαρυνθίος, ἐπώνυμα τοῦ Διός.
— Κερδύλῳ Par. A. Neap. III. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel.

Meurs. utrq. et Reich. Κερδύλῳ Par. C. Κερδύλῳ Par. F. Κερδύλλῳ
(γρ. Κερδύλῳ) Par. H. — Λαρυνδίῳ] Λαρυνθίῳ Neap. III. Λαρυνθίῳ

1085. Ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον·
Λαμητός, ποταμὸς Ἰταλίας Par. A.
Λαμηταῖς δίναϊς, ταῖς τοῦ Λαμη-
τός, ποταμοῦ Ἰταλίας, ὡς φησὶ Φι-
λοξένης Par. C. τόπος ἡ θά-
λασσα Λαμητής (sic) ποταμὸς Ἰτα-
λίας Pal. 40.

1086. Ἐν ταῖς Λα-
μηταῖς δίναϊς οὐκ ἔχουσιν· ἔθνος Ἰτα-
λίας οἱ Λευκανοὶ Par. A. τοποῦς,
χώρας Par. C. συστροφαις Vind. II.
εἰς τὴν γῆν Pal. 40.

1087. Καὶ
τοὺς μὲν λύπαι καὶ συμφοραὶ πολυ-
σχεδεῖς Par. A. τοὺτους, ἡγοῦν τοὺς
Πελασγούς Par. C.

1088. Ἀνυπό-
στροφον θηροῦντας τύχην ἔξουσιν
Par. A.

1089. Τῶν ἐμῶν δυσγά-
μων ἕνεκεν βιαστικῶν μίξεων· ὅ-
υ-

σταῖζειν ἐστὶν τὸ μετὰ βίας καὶ
ἀνάγκης ἔλκειν, καὶ μὴ γινώσκει γυ-
ναικί Par. A. ἕνεκα τῶν ἐμῶν βια-
στικῶν μίξεων καὶ διακορήσεων,
ἡγοῦν τῶν ἐλευσμῶν Par. B. κα-
χογαμῶν ἐλευσμῶν Par. C.

1090. Οὐδὲ οἱ πολλῶ τῷ χρόνῳ
ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἴκους ἀσπα-
στῶς, ἀσμένως Par. A. βραδέως Par.
B. ποτὲ δηλαδὴ ἐλθόντες — ἀσμένως
Par. C. 1091. Εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμ-
ψουσιν ἢ ἐκκαύσουσιν — περιφρα-
στικῶς τὰ θύματα Par. A. ἐκτετριον
θύσουσιν Par. C. εὐχαριστήριον εὐ-
χῆς ἄξιον Vind. II. λαμπρὸν, εὐτυ-
χὲς ἄψουσι φῶς, πῦρ Pal. 40.

1092. Τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ

τοιαῖςδ' ἐχίνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,
 παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
 στεγανόμους ὄρνιθας. οὐδὲ ναυφάγοι
 λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαί,
 πτόρθου διαβρυσισθέντος, ὃν νεοσκαφεῖς
 κρούει ποτ' ἐν κλήροισι Μῆθύμνης στέγος.
 Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους

1095

Par. B. Onofr. Gargiuli p. 74. „Uno degli epiteti di Giove, che sembra derivato dall' Etrusca *Lar*, nome generico conveniente ad ogni deità, siccome vuole il *Passeri*, nella VII. delle sue Lettere Roncagliesi. Vid. Raccolt. di Opusc. Scient. T. XXII. p. 454. edit. Ven. 1740.“

1094. παραιολίξει Par. ACDEFGJKL. Neap. I. II. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. παραιολίξει Par. H. (in marg. γρ. παρβουκολίξει) Vind. II. Ciz. παρβουκολίξει solus Par. B. in textu et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meura. utrq. et Reich. Haec lectio, licet percommodum sensum praebeat, non tamen satis tuta videtur librorum praesidio. Vid. tamen Hesych. v. ἀποβουκολήσας ibiq. Interpp. Etym. M. p. 120, 9. et 656, 43. Eustath. ad Odys. α'. 264. p. 1416, 38. εἰ δὲ καὶ οὐ μόνον βουκολῶ, ἀλλὰ καὶ βουκολίω· οἶον, τοὺς ἀλώσαντας ἀποβουκολίζουσιν ἀποσκευάζονται τε τὸν κίνδυνον. σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἀπάτην. — 1096. λήξουσι πένθους] πένθος Par. L. Locus de Nauplii dolore intelligendus, qui etiam ultra illos funestos ignes alia in Graecorum perniciem sit machinaturus. — δυσμενεῖς] ^{οὐδὲ} δυσμενεῖς Par. G. — 1097. διαβρυσισθέντος Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1098. Hic versus deest in Par. F.

1099. χύτλα] Vid. Eustath. ad Od. ζ'. 80. p. 1552, 33. edit. Rom. (T. I. p. 239, 33. edit. Lips.) — δυσεξόδους] Par. ABCEFL. Vind. II.

Αἰτ' τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμα εἶσι τοῦ
 Λῆος Par. A. 1093. Τοιαύταις δὲ
 ὁ Ναύπλιος, Παλαμήδους πατήρ·
 ζωὸν θαλάσσιον πανοῦργον· νῦν δὲ
 λέγει τὸν Ναύπλιον μεταφορικῶς —
 μηχαναῖς τοὺς οἴκους φθείρων Par.
 A. τοιαυτὰς ὁ ἀκανόχοιρος, ἤγουν
 ὁ Ναύπλιος, ὁ πατήρ Παλαμήδους
 — πανουργίας οἴκους φθείρων Par.
 C. ἐν τοῖς οἴκοις φθορὰν ἐργαζόμε-
 νος Pal. 40. 1094. Ἀπατήσῃ,
 πλανήσῃ, παραλογήσῃ τὰς τῶν
 ὁμολεκτρῶν ἀνδρῶν· ἡ καὶ διὰ τὸ
 μάχημον Par. A. ἀπατήσῃ ποικίλως
 — Ἑλλήνων ὁμολεκτρῶν, συζύγων ἢ
 πολεμικῶν — δόλλας Par. C. ὁμοζύ-
 γων Ἑλλήνων Pal. 40. 1095. Τὰς
 κατοικίδιους ὄρνεις· μεταφορικῶς
 τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας· πυρσὸν
 ἄσπας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ
 κοῖλα τῆς Εὐβοίας, ἐπλάνησεν τοὺς
 Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς, καὶ
 τὰς ναῦς αὐτῶν Par. A. τὰς ἐν οἴκῳ
 νεμωμένας, ἣ τὰς τοὺς οἴκους τῶν
 ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειράσας·

ὄρνιθας νῦν τὰς γαμετὰς τῶν Ἑλλή-
 νων Par. B. κατοικίδιους γυναῖκας·
 αἱ κατακλῆσσαι καὶ φαγοῦσαι Par.
 C. τὸν Ξυλοφάγον λέγει φανέρ, ὅπου
 πολλὰ νῆες ἀπώλοντο Vind. II.

1096. Τοῦ πένθους παύσονται, αἱ
 δυσμενεῖς λαμπάδες, τὰ φῶτα Par. A.
 παύσουσι θρήνον — ἐναντία — φα-
 νοί, οὗς ὁ Ναύπλιος ἐποίησε Par. C.

1097. Κλάδου· νῦν δὲ τὸν Παλα-
 μῆδην λέγει, διὰ τὸ ἀκμαῖον — δια-
 φθαρέντος· ὄντινα νεωστὶ ἐσχαμ-
 μένον, νεοθάπτον Par. A. εἵνεκα,
 ἤγουν τοῦ Παλαμήδους φρονεθέντος
 — νεοταφεῖς Par. C. τοῦ νεοῦ αὐτοῦ
 Παλαμήδους τιανθέντος — νεοθῆν-
 κτος Pal. 40. 1098. Κρούει ποτὲ
 ἐν τῇ κληρουχίᾳ· Μῆδυμα πόλις
 Λέσβου· ἔχει δὲ πέντε πόλεις ἡ Λέ-
 σβος· Μῆδυμναν, Μιτυλήνην, Πύρ-
 ραν, Ἀντισσαν, Ἐρισσὸν Par. A.

δάψει — καὶ τῇ κληρουχίᾳ, τοῖς
 ὄρλοις — πόλεως Μιτυλήνης — τὰ-
 φρος Par. C. 1099. Ὁ μὲν γὰρ
 Ἀγαμέμνων περὶ τὰ λουτρά — τὰς

ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου 1100
 ἐν ἀμφιβλήστῳ συντεταργανωμένος
 τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ χροσσωτοὺς θαράς.
 θερμὴν δ' ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην,
 τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,

Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. διεξόδους Par. J. expuncto 7. διεξόδους Par. DGH (hic in marg. γρ. δυσξόδους) K. Vind. IV. Vit. II. III. Haec lectio potest nata videri e glossa: ἀδιεξόδους.

1100. Vid. quae ad hunc locum larga manu protulerunt Meursius atque Potterus. — 1101. συντεταργανωμένος] *Etyim. M.* p. 753, 52. τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαράνη, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλησθαι, τεταργανώσθαι· *Ανκόφρων*. — 1102. τυφλαῖς] τυφλὰς Par. A. et Neap. III. αἶ in utroque a prima manu; sed postea correctum in αἶς. — χροσσωτοὺς] Par. B. et Rehd. χροσωτοὺς Par. AJ. χροσωτὰς Par. H. χροσσοτούς Par. L. Vit. I. Ciz. χροσωτοὺς Par. DEFGK. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Steph. Reliquae omnes χροσσωτούς.

χοσσωτούς Par. C. χόσσω τοὺς Neap. I. *Heusych.* χροσσούς· τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη. De voce χροσσός vid. *Herodiani canonem* apud *Eustath.* ad *Odys.* v. 401. p. 1746, 27. edit. Rom. (T. II. p. 55, f. edit. Lips.) τὰ εἰς ὅς μονογενῇ δισσύλλαβα τῷ ὁ παραληγόμενα, ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀρχόμενα, καὶ ἔχοντα δις τὸ αὐτὸ σύμφωνον, βαρύνεται· κόντος, ὄθος, κοκκος, κόττος. — μάχεται τῷ κανόνι τὸ κοιμῶς. θαυμαστὸν δέ, φησὶν, οὐδέν, εἴπερ τὰ εἰς ὅς λήγοντα τῷ ὁ παραληγόμενα φιλεῖ ἐν ἔχειν α, εἰ μὴ κατὰ πάθος διπλοῦται ὡς τὸ τόσος· τοῦτο δὲ μόνον ἔαχε δισσοὺν αὐτό· τοιαῦτα δὲ κατὰ τὸν κανόνα τὸ νόσος καὶ θρόσος· τὸ γὰρ χροσσός οὐκ οἶδα, φησὶ, σύνθεσις Ἑλληνισιν. — θαράς] ῥαμφάς Par. G.

1103. θερμὴν δ'] θερμὴν δ' Vit. I. II. et Ciz. — 1104. τιβῆνα] τυβῆνα Par. C. *Eustath.* ad *Odys.* 9. 434. p. 1605, 3. edit. Rom. (T. I. p. 309, 16. edit. Lips.) ὁ δὲ τριπλούς καὶ τιβὴν παρὰ τὴν *Ανκόφρων* καὶ ἄλλοις λέγεται· ὡς οἰοεὶ τιβήν, ὃ ἔστι τρεῖς βάσεις ἔχων. Cf. *Etyim. M.* p. 753, 7. et *Favorin. Lex. fol.* 500. edit. Rom. — κύπελλον] ὑπέλλον Vind. II. — ἐγκάρῳ] *Eustath.* ad *Iliad.* i. 378. p. 757, 35. edit. Rom. (T. I. p. 269, 8. edit. Lips.) ἄλλοι δὲ γράφουσι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνως ἔγκαρως, καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ ἔγκαρος, τὴν δὲ λέξιν ἐπὶ ἐγκεφάλῳ νοοῦσιν, ὃν φασιν ὑπὸ Ἀθηναίων μὴ ἐσθλίσθαι, ὥνα λέγῃ οὐ ἀποτροπιάζομαι τὸν βα-

μὴ ἔχουσας ἔξοδον Par. A. Ἀγαμέμνων — περὶ τὸ λουτρόν — δυσεμβλήτους Vind. II. 1100. Ἐπιζητῶν ὁδούς — τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει Par. A. τοῦ τραχήλου τοῦ ἱματίου Par. C. τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου, τὸν τράχηλον λέγει· διότι καὶ καλεῖται Ἀγαμέμνονέϊον ἱμάτιον Vind. II. 1101. Εἶδος σαγήνης· ὡς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος, συνδεδεμένος Par. A. συγκεκλεισμένος Par. B. δικτύῳ, ἦγον ἱματίῳ Pal. 40. 1102. Τυφλὰς ζητήσῃ ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λῆνου ἀδιεξόδους θαράς Par. A. ψηλαφῇσῃ, τὰς ἐπὶ τῶν ἰκρῶν Par. B. τὰς χειρὶδας, τὰ

μανίκια Par. C. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔκφασιν — ζητήσῃ — ἀδιεξόδους τὰς τοῦ ἱματίου διεξόδους Vind. II. ἀνεκβάτοις — ἦγον τὰ μανίκια Pal. 40. 1103. Ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν στέγην τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρῶν· ἔστι δὲ εὐθεία — πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην Par. A. πηδῶν Par. C. τοῦ λουτροῦ — ζητῶν, πηδῶν — θερμὴν στέγην τὸ λουτρόν λέγει Vind. II. τοῦ λουτροῦ· λουτρῶν, ὁ τόπος· λουτρόν, τὸ θερμόν· λουτρόν, τὸ βαλνικόν Pal. 40. 1104. Τὸν τριπλόον καὶ τὸ ἄγγειον τὸν τριπλόον ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ Par. A. λεκάνην,

τυπείς σκεπάρῳ κόγχῳ εὐθήκῳ μέσον. 1105
 οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον περὶύξεται,
 λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν.
 ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
 Χαλυβδιῶ κνώδοντι συντεθραυσμένη, 1110
 ἐπεὶ με, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς
 ὅπως τις ὕλοκουρὸς ἐργάτης δρεῦς,

οἷλα ὡς τινες τὸν ἔγκαρ· ὃν ὁ Λυκόφρων ἔγκαρον λέγει, ὡς εἰ τις εἶποι καὶ τὸν μάρτυρα μάρτυρον, καὶ τὸν ἀλάστορα ἀλάστορον, οὐ χρήσις παρὰ Σοφοκλέϊ ἐν τῷ, ἀλαστούροισιν ὀμμάτων κύκλοις (Soph. Antig. 962. Herm.) Cf. Schol. Venet. ad Iliad. I. I. et Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 8. Hanc vocem, cuius vix alium testem invenias praeter Alcaeum quendam Epigrammatographum (Anthol. II. p. 172. Steph.), et Arcad. de Accent. p. 70, 19. vix dubium est quin ex Homericis illo, ἐν καρὸς αἰσῇ, ipsi procuderint Grammatici, inepta interpretatione doctrinam ostentantes; quorum vestigia hic, ut alibi, sequutus est Lycophron. Vid. supra ad v. 461. p. 117. — 1105. κόγχῳ] *cranium*. Vid. Poll. Onom. II. 38. p. 172. καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμπαλ (τῆς κεφαλῆς) πόλος, κρανίον, καὶ κόγχος παρὰ Λυκόφρονι· τυπείς σκεπάρῳ κόγχῳ εὐθέῳ μέσον. ubi non amplius tolerandum videtur vitiosum illud εὐθέῳ, praesertim cum vera lectio etiam in libro Falckenburgiano inventa sit. — 1106. πέμφιξ] *πεμφίς* Par. J. — 1107. Similiter Eurip. Hec. 1259. Pors. *κτενεὶ νιν ἢ τοῦδ' ἄλογος, οἰκουρὸς πικρά*.

1108. δροίτης] Vid. Interpp. ad Hesych. h. v. et Blomf. Gloss. ad Aesch. Agam. v. 1518. — 1109. Χαλυβδιῶ] Χαλυβιῶ Par. J. Χαρυβδιῶ Par. DG. Vind. II. IV. Vit. II. III. Hunc locum tetigerunt Steph. Byz. v. Χάλυβες, et Eustath. ad Dion. Perieg. v. 768. p. 244, 22. edit. Bernh. Citatur hic versus etiam apud Suidam v. Χάλυβες. Praeterea cf. Elmsl. ad Eurip. Heracl. v. 162. — 1110. στύπος δρυὸς] δρυὸς κλῶνα Par. A. Cuius corruptelae vestigia animadvertimus in verbis Etym. M. p. 731, 44. fortasse ex antiquo in Lycophronem Commentario desumptis: στύπος· Λυκόφρων, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς — πᾶν δὲ δένδρον σκληρὸν καὶ στερεὸν στύπος λέγεται· ἢ τὸ ταπεινόν, παρὰ τὸ στρέφασθαι ἐν συμφύτοις τόποις· σημαίνει δὲ στέλεχος, κλῶνα, κλάδον. Cf. Hesych. στυπογλύφος· ξυλογλύφος. στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἦγουν τὸ πρέμνον. — 1111. ὕλοκουρὸς] ὕλακουρός Par. DEGK. Vind. IV. Vit.

πύελον Par. C. τριπόδα, λεκάνην — ἄγγειον — τῷ ἐγκεφάλῳ μολύνει Vind. II. 1105. Πληγείς τῷ πελέκει τὸν κόγχον· ἔστι δὲ ὅσπου περὶ τὸν ἐγκέφαλον — τῷ εἰακονήτῳ — μεταξύ Par. A. πέλεκει ἐγκέφαλον — καλῶν ἠκονημένῳ Vind. II.

1106. Ἡ ἑλληνὴ δὲ ψυχὴ — ξνθα κάθοδος ἔστιν Ἰλίου, ἀκρωτήριον Λαωνικῆς — πετασθήσεται Par. A. πετασθήσεται Par. C. 1107. Τὴν λυπρὰν τῆς λεαίνης εἰσιδοῦσα οἴκου φυλακὴν· λέγει δὲ Κλυταιμνήστραν Par. A. ἐν τῷ οἴκῳ παραμονήν Pal. 40. 1108. Ἐγὼ δὲ ἡ Κασάνδρα, πλησθὼν τῆς πύλου (in marg. τῆς ξυλῆνης πυρῆου [sic. fors. πυρῆου]

νῦν δὲ τῆς πύλου) — ἀναιρεθήσομαι Par. A. ἡ Κασάνδρα — τῆς πύλου, λεκάνης τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος — πεσοῦμαι Par. C. ξύλινος σκάφη Pal. 40. 1109. Τῷ ἐκ Χαλύβων· ἔστι δὲ ξένος Παρλαγονίας οἱ Χάλυβες, παρ' οἷς δοκεῖ πρῶτος σίδηρος εὐρεθῆναι — τῷ πελέκει συντετριμμένη Par. A. κατακεκομμένη Par. B. ἀνηρημένη Par. C. Σκυδιῶ πελέκει, ξίφει πεφρονευμένη Vind. II. οἱ γὰρ Χάλυβες εὗρον τὸν σίδηρον — κεκομμένη Pal. 40. 1110. Ἀφ' οὐ με, ὁ τῆς πεύκης κλάδος καὶ στέλεχος — ἢ τὸ στέλεχος τοῦ δρυὸς κλάδον Par. A. στέλεχος, κορμός Par. C. 1111. Ὅπως τις ὕλοτο-

ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετάφρενον,
καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὰν δέμας
δράκαινα διψάς, κάπιβῶσ' ἐπ' αὐχένος,
πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, 1115
ὡς κλεινὺν μυχον, ποῦ δορίκτητον γέρας
δύςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρομένη.

II. III. — ὁρεὺς] Rectissime Schol. min.: ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρέφων ἐργάτης. *Muellerus* tamen in Addend. p. 294: „ὁρεὺς Reichardo in Indice pro ὄρειος, monticola, dictum videtur; legere tamen malim ὄρους, vel retinere ὄρεὺς sive ὄρεως, qui est Genitivus Doric. pro ὄρεος, ut sit ἐργάτης ὄρους vel ὄρεως, lignator, qui in montibus caedit materiem.“ Quae coniectura neminem fugiet quantum sit vulgata inferior.

1112. ῥήξει] ῥήξη Vit. I. III. Ciz. — 1113. πᾶν λακίζουσ' λακίζουσ' Neap. III. inter lin. Ineptam lectionem παλλακίζουσ' e libris commemorat Tzetzes. τινὲς δέ, inquit, παλλακίζουσα γράφουσιν, ἢ ᾗ, ὡς παλλακίδα τιμωρομένη. — 1114. ἐπ' αὐχένος] Sic Par. ACEJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Rehd. Paraph. Vatic. et Edit. Basil. I. *Ἐπανχένος* Pal. 40. *κάπιμβας* αὐχένος Neap. I. ἐπ' αὐχένα Par. BDFK. Neap. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. reliquae omnes. *Ἐπανχένα* Par. GH. Vind. IV. Vit. III. Si locus indicatur, non quo quis conscendat, sed quo quis constiterit, hoc verbum rectius enim secundo casu iungitur. Vid. supra v. 1036. *Eurip.* Hec. 108. (Pora.) *Here.* Eur. 380. Cf. *Eustath.* ad Odyss. ε'. 50. p. 1522, 48. edit. Rom. (Tom. I. p. 198, 6. edit. Lips.) Quod tamen non ita dico, ac si nescirem, hanc constructionem

interdum a poetis variari. — 1116. κλεινὺν μυχον] κλεινὺν μυχον Vit. II. κλεινόνμυχον Par. G. Vind. IV. Vit. III. — δορίκτητον] Sic Par. BCE FL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Reliqui libri et Edit. omnes δορύκτητον. — γέρας] γέρας (γρ. κόρη) Neap. I. — 1117. δύςζηλος] δύςζηλος Par. K. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Vid. *Eustath.* ad Odyss. η'. 307. p. 1584, 7. edit. Rom. (T. I. p. 277, 19. edit. Lips.) — ἀστέμβακτα] *Legere* βῆται ἀστέμβαται Nostrom, quod vulgato longe est significantius, praebent Par. AJ. Vat. 1307. Neap. III. et Par. C. in Schol. Praeterea tuentur hanc lectionem *Ergm. M.* p. 158, 39. ἀστεμβές, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέλαιον, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάζαι, ὃ ἐστὶν ὑβρίζαι. *Λυκόφρων* δὲ ἀπὸ τοῦ πολυστέ-

μος, δρυτόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρέφων ἐργάτης Par. A. ὥσπερ — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὀφείλει — ὁ ἐν ὄρει διατρέφων Par. C. καὶ καθά — ὕλο-τόμος, ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρέφων, ὁ ἐν τῷ ὄρει τέμνων Vind. II.

1112. Κόψει τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος — καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν, τῶν ὤμων, τόπον Par. A. κόψει μέγαν τράχηλον Par. C. τὸν ὀμολάτην, τὴν ὀμὴν Vind. II.

1113. Καὶ ὄλον ὑβρίζουσα ἢ ἀρηνίζουσα ἐν τοῖς τοῦ φόρου τόποις, ἐνθα ἐφρονεύθη καὶ Ὀμηρος ἐν ἀγαλλήσι φρονήσει (II. x. 521.) νῦν τὸ νεκρὸν καὶ ἀνυχον σώμα Par. A. σφίζουσα — φρονεῖσαι νεκρὸν Vind. II. 1114. Ἡ ἔχιδνα Κλυταμένη-

στρα· ἔλαβεν δὲ εἶδος ἀντὶ εἶδους — καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος βάσα Par. A. δίσταν ἐμποιοῦσα τοῖς δηχθεῖσι Par. C. ἢ Κλυταμένηστρα, ἣ ἔχιδνα — σιάσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ Vind. II. εἶδος ὁρεως Pal. 40.

1115. Πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς Par. A. καὶ ἀφ' οὗ πληρώσει καὶ τελειώσει Par. B.

1116. Ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην, καὶ οὐ δορυάλατον τιμῇ Par. A. μοιχαῖναν — δορυάλατον, ἀχμαλῶτον Par. B. μοιχαῖναν, ἐπιβάτην, οὐκ ἀχμαλῶτον, οὐ δορυάλατον Vind. II.

1117. Ἡ βαρύτηςλος — πολυστένακτα, μεμπτά — τιμωρομένη Par. A. κακοζήλος γρ. καὶ ἀστέμβακτα, παρὰ τὸ στεμβῶ, τὸ

βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν,
 θεύσω κατ' ἔγχος ἡνεμομένη πτεροῖς.
 σκύμνος δέ, πατὴρ κῆρα μαστεύων φόνου, 1120

νακτα, μεμπτή· δύσλητος ἀστεμβακτα τιμωρουμένη. Vid. etiam Zonar. p. 320. Favorin. Lex. fol. 86. edit. Rom. Et Eustath. ad Iliad. β. 344. p. 235, 8. edit. Rom. (T. & p. 190, 26. edit. Lips.) ἀστεμφής δὲ βουλὴ ἢ ἀμετακλήτος, κατὰ στήρησιν φασὶ τοῦ στέμβειν, ὃ δηλοῖ οὐ μόνον τὸ ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνεχῶς κινεῖν· ὅθεν καὶ ἀστεμβακτα, παρὰ Λυκόφρονι. — λέγει δὲ καὶ Εὐφρόνιον κλέος ἀστεμβακτον. Quod est, firma et inconcussa gloria; decus indelebile. Ἀστεμβακτον enim et ἀστεμφής id significant, quod flecti ac convelli nequit, quod est firmum atque robustum. Sic ἀστεμφής Τελαμών apud Theocr. Id. XIII. 37. a Scholiasta exponitur πτερόος, ἐμβροδὴς τὴν ψυχὴν, ἢ ἀκαμπτῆς καὶ σκληρῆς. Βλὴ ἀστεμφής apud Apollon. Rhod. IV. 1375., est infatigatum robur; et ἀστεμφής δόμος in Orph. Argon. 665. dicitur regia domus, lapidibus extructa, reliquis mapalibus ac stabulis opposita. Apud Lycophronem autem Clytaemnestra dicitur tam truculento animo ab inimica vindictam sumptura esse, ut neque misericordia neque ullo humanitatis sensu commoveatur. Quod apprimē coavenit in illam feminam, quam cum horrore audimus apud Aeschylum de patrata caede laetabundam gloriari: οἷς αὖδ' ἔχοντιον, πρέσβος Ἀργείων τόδε, καίρου' ἄν, εἰ χαίρου', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.

1118. βοῶσα] Canterus: „Miror audaciam prioris interpretis, qui haec ad Clytaemnestram refert, ideoque θεύσει pro θεύσω ausus est respondere: quod et sensus huic repugnet et scriptorum testimonia longe alio vergant. Nam apud Homerum (Odys. λ'. 420 sqq.) Agamemnon ad Ulyssem de Cassandrae clamore et eiulatu sic ait:

οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Ἠριάμοιο θυγατρὸς
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολομήτις
 ἄμφ' ἐμοί. —

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat. „Prior ille interpres, cuius operam hic et in Prolegomenis satis acerbè notavit Canterus, est Bernardus Bertrandus, cuius liber, nunc rariassimus, prodit Basileae, 1558. apud Ioan. Oporinum. Nos quum seorsim de omnibus Lycophronis versionibus disputare instituerimus, de hac quoque Bertrandi opera quid nobis visum sit, ibi accuratius explicabimus. — 1119. θεύσω] Favorin. fol. 260. edit. Rom. θεύσεσθαι· δραμεῖν· ἀπὸ τοῦ θέω, θεύσω· θεύσομαι, θεύσεται, θεύσεσθαι. Formam θεύειν habet etiam Etym. M. p. 449, 56. et θεύω Gregor. Corinth. p. 612. edit. Schaef. Ceterum in Edit. Basil. II. operae dederunt θεύσω, quod repetitum est in Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. et apud Lectium in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 157. mira profecto editorum socordia. — ἡνεμομένη πτεροῖς] ἡνεμομένης Par. DECK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Ms. Canteri, quod in Schol. nūn. exponitur ταχέσι. Equidem vulgatam praefero. Talia enim, ut δηνευμένην ἐδεικνύει in Philipp. Epigr. v. 3. (Anthol. IV. p. 306. Steph.) apte comparari non possunt. — 1120. μαστεύων] ματεύων Par. C. — φόνου] φόνον Par. L.

κινῶ· ἐξ οὗ καὶ ἀστεμφής· πολιστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ Par. C.

1118. βοῶσα μὴ ἀκούοντα δεσπότην πόσιν, ἥγουν ἄνδρα Par. A. ἐγὼ Par. C. ἐγὼ, ἥγουν καλέσασα — καὶ ἀκούοντα — ἥγουν τὸν Ἀγαμέμνονα Vind. II. ἐπικαλουμένη Pal. 40.

1119. Δραμοῦμαι κατ' ἔγχος, ἢ τοῖς πτεροῖς ἀνεμόφοιτος, ἐξ οὗ, ταχέα Par. A. πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ λόγος· κινουμένη ὡς ἀνεμος Par. B. δραμῶ — τοῦ Ἀγαμέμνονος Par. C. δραμοῦμαι, θρέξω — ταχέσι, δίχην ἀνέμου — ἐν Vind. II. 1120. Ὁ

εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίωνων κακῶ.

Ἐμός δ' ἀκροίτης, δμῶδος νύμφης ἀναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰμύλοις κληθήσεται,
τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών. 1125
οὐ μὴν ἐμόν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
ἔσται, μαρνανθὲν αὖθι ληθαίῳ σκότῃ.

1123. ἐμός δ' ἔμός δ' Vit. I. II. et sola Basil. I. — 1124. αἰμύλοις] αἰμύλοι Par. J. De hac voce docta est annotatio *Blomfieldii* ad *Aeschyl.* Prom. v. 214. Gloss. p. 99. edit. Lips. Adde *Lex. Seguer.* p. 52, 9. αἰμύλος· ὁ ἐμπερος ἢ ἡδὺς ἐν τῇ ἀπατῇ καὶ κόλῳ. *Πλάτων αἰμύλος* *Ἐρωσ φησὶ, καὶ Σοφοκλῆς* (αἰμυλώτατον Soph. Al. 381. Herm.) *Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλῃ εἶπε θηλυκῶς.* *Eustath.* ad *Odyss.* u. 54. p. 1391, 6. edit. Rom. (Tom. I. p. 19, 24. edit. Lips.) *Schol.* ad *Aristoph.* Equit. v. 690. (687. Dind.) αἰμύλος est *catus* et *callidus*, modo blande delinens alterum, modo fraude decipiens. Semper tamen quaedam reprehensionis nota inesse videtur; ita ut h. l. nimia adulatio notetur, quae in eo est, quod Spartani Agamemnonem non Deum, sed summum Deum, Iovem, appellaverint. De accentu vocis αἰμύλος vid. *Arcaid.* p. 56, 16. *Suid.* h. v. et *Schaeff.* ad *Gregor.* Corinth. p. 290. — κληθήσεται] κλυθήσεται Neap. II. In Par. K. vv. 1124. et 1125. in unum ita coniuncti sunt, ut post *Σπαρτιάταις* statim sequantur verba *μεγίστας Οἰβ. τέκν. λαχών*, reliquis utriusque versus verbis omissis.

1125. Οἰβάλου τέκνοις] De hoc Dativi usu videndus omnino *Bernhardy* in *Doctr. Synt.* gr. p. 77 sq. — Oebalus, Tyndarei pater, rex Spartanorum. Cf. *Paus.* III. 1, 4. *Apollod.* III. 10, 4. *Eustath.* ad *Iliad.* β. 581. p. 293, 11. edit. Rom. (T. I. p. 237, 30. edit. Lips.) Inde Spartanos *Oebalidas* vocari, tralatitium est. — λαχών] Vid. *Valcken.* ad *Phoen.* v. 1324. et *Pors.* ad *Hecub.* v. 41. — 1126. ἐμόν — σέβας] Similia adtulit *Porsonus* in egregia adnotatione ad *Eurip.* Med. v. 750. p. 84. edit. Lips. — νώνυμον] *Eustath.* ad *Iliad.* μ'. 70. p. 893, 7. edit. Rom. (T. III. p. 98, 11. edit. Lips.) νώνυμοι δὲ εἶτε νώνυμοι οἱ ἐστερημένοι τοῦ ὀνομάζεσθαι ἢ ὑμνεῖσθαι, ὃ ἐστὶν οἱ ἀνώνυμοι ἢ ἀκλεεῖς. Sensus: *equidem non ero famae ac honoris expers.* — 1127. αὖθι αὖθις Par. C. Eodem vitio inquinatus est Vat. 117., unde in textum illatum est a *Sebastiano*, quem in talibus iam nosti, erudite Lector.

Ὁρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τοῦ φόνου μοῖραν· ὅθεν μαστός, (fors. μαστιγῇ) ὁ ζητητικός Par. A. τὴν ἐκδίκησιν ζητῶν Par. C. ἤγουν ὁ Ὁρέστης ὁ παῖς *Ἀγαμέμνονος* θάνατον ζητῶν, ἰώμενος Vind. II. 1121. Εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης, μητρὸς *Κλυταιμνήστρας*, τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ Par. A. 1122. Ἐμφύλιον κακὸν μίασμα τῷ κακῷ ἰώμενος Par. A. ἤγουν τὸν φόνον τοῦ *Ἀγαμέμνονος* — ἤγουν ἐν τῷ φόνῳ τῆς αὐτοῦ μητρὸς *Κλυταιμνήστρας* Par. C. ὁμογενές, συγγενικόν — θεραπεύων Vind. II. 1123. Ὁ ἐμός δ' ἀνήρ *Ἀγαμέμνων*, ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης Par. A. δουλῆδος Par. C.

γυναικὸς βασιλεὺς Pal. 40.

1124. Ὁ *Ἀγαμέμνων* τοῖς *Σπαρτιάταις* δολοῖς, πανούργοις — ὀνομασθήσεται Par. A. *Λάκωσι* ἀπατητικοῖς — ὀνομασθήσεται Par. C. ἐν *Ἀσπεδαμονίῳς* πανούργοις Vind. II. θεὸς *Λάκωσι* ψευδίστα· *Λάκωνες* ψεύσται Pal. 40. 1125. Οἰβάλος βασιλεὺς *Ἀσπεδαμῶνος*· τοῦτου τοῖς νέεσσιν τιμώμενος Par. A. ἀπὸ τοῦ προγόνου αὐτῶν — *Λάκωσι* Par. C.

1126. Οὐ μὴν τὸ ἐμόν σέβας ἀκατονόμαστον ἀνθρώποις — τιμῇ Par. A. ἀνώνυμον, ἄδοξον Par. C. ἢ *Κασσάνδρα* λέγει περὶ ἑαυτῆς — ἀνώνυμον ἐν τοῖς Vind. II. 1127. Ἀρνανσθὲν αὐτότι γενήσε-

ναὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι·
Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἱ τε Δάρδανον πόλιν
ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν. 1130
κούραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν

1128—1130. in Cod. Vit. II. in textu omissos, alia manus in extrema ora paginae satis negligenter adscripsit. — 1129. Σάλπης] *Salapinae paludis*. Strab. VI. p. 284. (T. II. p. 302. edit. Tzsch.) μεταξὺ δὲ τῆς Σαλαπίης καὶ τοῦ Σιπώντος, ποταμὸς τε πλωτὸς καὶ στομαλιζμένη μεγάλη· δι' αὐφοῖν δὲ τὰ ἐκ Σιπώντος κατέγεται, καὶ μάλιστα ὁ σίτος. Hunc Strabonis locum optimè illustrat scriptor accuratissimus, *Leandro Alberti* in rarissimo libro, Descritt. di tutta l'Italia, fol. 248. Passato adunque di quà dal fiume Lofante, appare il luogo ove era l'antica Salapia, la qual era appresso il lito. Ella è talmente addimandata da *Strabone* et da *Plinio* (hist. nat. III. 11.); ma da *Tolomeo* et da *Appiano Alessand.* nel I. lib. dell' hist. Salpia; la quale fu fatta da *Diomede*, secondo *Varrone*, ma secondo altri, da *Elfia Rodiano*. — Vedesi poi il lago di Adoria, nominato da *Plinio* nel 106. cap. del II. lib. Mandurium; et dal *Boccaccio* nel libro de i Laghi, Andurium, dal castello ivi vicino chiamato Andurio. — Caminando più avanti si ritrova il fiume Candilare, talmente da gl' habitatori nominato. Al mio parere è questo fiume col lago antidetto quei nominati da *Strabone*, quando dice, che fra Salpia et Siponte si vede la foce d'un gran lago con un fiume, assai sufficiente da navigare. — ὄχθαις] ὄχθης Par. K. — Δάρδανον] Δάρδανοι Par. G. — 1131. κούραι] *Potterus*: „Praedicat statuae suae asyli ius fore tribuendum, quo virgines a nuptiis liberae praestabantur.“ — παρθένειον] παρθένιον Par. FJ. Sane insolenter h. l. dictum est παρθένειον ζυγὸν pro παρθενης ζυγὸν, virginale iugum pro eo, quod virginibus imponitur; quo virginis libertas coercetur. Sed hoc ex more suo fecit poeta, quo genitivos nominum substantivorum solet cum adiectivis indidem formatis commutare. Vid. supra ad v. 98. Neque cuiquam hodie ille genitivi usus, quem scimus latissime patere, ita impeditus videbitur, ut sanissimo loco velit coniectura mederi. Commemoranda tamen est *Valckenarii* sententia, qui ad *Eurip. Hipp.* v. 1425. haec adnotavit: „videtur difficultas non sine correctione superabilis in versu Lycophronis 1131. κούραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν || διὰν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι. ex uno Cod. [intelligit *Saldenianum*] lectio adnotatur, δι' οὐ θέλουσι. non sane παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν dixisse videtur Poeta, sed coniugii iugum declinare, vel coniugale vinculum; scripserat fortasse:

κούραι δὲ παντέλειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
διὰν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι — “

In qua coniectura miramur *Valckenarium* non sensisse, quantum id, quod reponeret, vulgato et impeditius esset et insolentius. Tres autem *Muelleri* coniecturae, quibus hunc locum in adnotatione ten-

ται Par. A. ἀφανέει Par. C. σβεσθὲν αὐτὰρ λανθανικῶ τῆς λήθης Vind. II. σβεσθὲν ἐκεῖ Pal. 40.

1128. Ναὸν δέ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλοὶ ἄρχοι Par. A. οἱ κρείσσορες Par. C. τῶν Καλαβρῶν οἱ προέχοντες, πρώτοι Vind. II.

1129. Παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπης, λίμνης, Ἰταλίας — καὶ οἱ τὴν Δάρδανον πόλιν Ἰταλίας Par. A. πο-

ταμὸς Ἰταλίας Par. C. ὄνομα λίμνης Vind. II. 1130. Κατοικοῦσι, τῆς λίμνης οἱ πλησιόχωροι, διοικοῦσι τῶν ναμάτων Par. A. Σάλπης πλησίον, πλησιόχωροι, γείτονες τῶν ναμάτων Vind. II. 1131. Αἱ κόραι δὲ τὸν πρόποντα τοῖς παρθένοις ἐκφυγεῖν γάμον Par. A. αἱ θυγατέρες τῶν Δαυνίων Par. B. περιφράζει τὴν παρθενίαν Par. C. αἱ κούραι τῶν

ὅταν θέλῳσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
τοὺς Ἐκτορείους ἡγλαϊσμένους κόμαις,
μορφῆς ἔχοντας σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,

1135

tavit, profecto eiusmodi sunt, ut, qui viro honestissimo bene cupiunt, optare debeant, ut omnino silentio premantur. — 1132. *διαν*

θέλῳσι] *ὅτ' οὐ θέλουσι* Par. BFH. *ὅταν θέλουσιν* Par. C. *ὅτ' ἂν θέλουσι* Par. J. Vat. 1307. Pal. 40. *ὅτ' οὐ θέλῳσι* Vind. II. inter lin.

1133. *Ἐκτορείους*] Sic Par. CHL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Basil. I. et Sebast. *Ἐκτορείους* Par. ADEFGJK. Vind. II. IV. Neap. I. II. Vit. II. III. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. *Ἐκτορείους* Par. B. et Edit. Ald. in qua operae Cod. lectionem vitiosius etiam dederunt *Ἐκτορέους*. Nostra scribendi ratio probatur testimonio *Eustathii* ad *Iliad.* χ'. 401. p. 1276, 29. edit. Rom. *Pollucis* Onomast. II. 29. *ἐκαλεῖτο δὲ τις κοῦρὰ καὶ Ἐκτόρειος κόμη* η. *περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλαος*.

τὴν Ἐκτόρειον τὴν ἐφίμερον κόμην.

Τιμαῖος δὲ τὴν κοῦρὰν ταύτην προσιτάλθαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περιεχῶσθαι δὲ τῇ τραχήλῳ. De hoc tonsurae genere vid. *Hadri. Iunium* de Coma cap. VI. p. 388. et *Petav.* ad Synes. p. 34. quem laudat *Thryllitschius* apud *Muellerum*. *Onofrio Gargiulli* p. 76. haec adnotavit: „Il portare i capelli lunghi dietro la testa, e tosati sulla fronte è ciò, che chiamavasi *κόμη ἢ κοῦρὰ Ἐκτορεία*, chioma o tonditura Ettorea, perchè da Ettore usata. *Polieno*, *Strab.* lib. I. riferisce, che fu *Teseo* il primo ad introdurre questa moda, che perciò fu detta *θησής*, e che fu in seguito imitata dagli *Abanti*, i quali ὀπισθεν κομῶντες, chiomati di dietro, appellati sono da *Omero*. Veggasi ancora *Plutarco* nel *Teseo* [cap. 5.]. Passò tal costumanza colle Greche colonie in Italia; e quindi s'intende ciò, che dice *Esichio*: *Ἐκτορεία κομήται*. *Δαῦνιοι καὶ Πευκέτιοι*, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου τοῖς ὤμοις περιεχουμένην τράχα.“ Quae eadem habet etiam *Favorinus*, fol. 175. edit. Rom. — *ἡγλαϊσμένους*] *ἡγλαισμένοι* Par. A. — 1134. *σίφλον*] *σίφλον* Par. H. *σίμφλον* Par. B. Rehd. et Editt. Basil. I. et Steph. *σίφλους* Par. L. Vit. I. Ciz. (non *σίμφλους*, ut adnotatum videtur apud *Muellerum*). *Lycophronis* locum commemorat *Eustath.* ad *Iliad.* ξ. 142. p. 972, 30. edit. Rom. (T. III. p. 206, 15. edit. Lips.) *σίφαλον τινὲς φασὶ τὸν ἐλδεχθῆ*. παρὰ δὲ *Λυκόφρονι* *σίφλον* κεῖται τὸ τοιοῦτον, συγκοπή καὶ τροπή τοῦ φιλοῦ πῖ εἰς δασύ τὸ πῖ. *Suidas*: *σίφλος* μῶμος, ὑβρός, μέμψις. Cf. etiam *Schol.* ad *Apoll. Rhod.* I. 204. — *μῶμαρ*] Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* α'. 576. p. 154, 45. edit. Rom. (T. I. p. 126, 30. edit.

Lips.) — 1135. *περιπτύξουσιν*] *περιπτύξουσιν* Par. A. *περιπτύξωσιν* Vit. I.

Δαυνίων τὴν παρθενίαν περιφραστῶς Vind. II. ἡγῶν τὸν γάμον Pal. 40. 1132. Ὅποταν θέλῳσιν, τοὺς νυμφίους ἀρνούμεναι Par. A. γρ. ὅτ' οὐ θέλῳσι — καταλλασσόμεναι Vind. II. ἀνδρας Pal. 40. 1133. Ἐκτορός ἡ κόμη, εἶδος κεκαλλωπισμένης τυχρός· κόμη τις λέγεται, ἣ τὰ ὀπισθεν καθεμένα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα ἔχει Par. A. — ὠραίζομένους Par. C. μακραίς κατὰ τὰ

ὀπισθεν — μὴ λελαμπρυσμέναις Vind. II.

1134. Μορφῆς ἔχοντας μομφήν, ἣ γένους ψόγον καὶ μῶμον Par. A. σῖνον (leg. σῖνος) ψόγον Par. C. δυσμορφίαν, μῶμον Vind. II. ψεκτον — ἀγένειαν Pal. 40.

1135. Τὸ ἐμὸν ἀσπασονται καὶ περιλαβοῦσιν ταῖς χερσὶν εἰδῶλον, ξᾶνον Par. A. ἀσπασονται, ἀγκαλίσονται ἀγκάλαις εἰδῶλον Vind. II.

ἄλλαρ μέγιστον κτῶμεναι νυμφευμάτων,
Ἑριννύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.

1136. *Canterus*: „adumbravit illud Euripidis ex Hippolyto [v. 1427.] πένθη μέγιστα δακρύων καρποῦμεναι. Multa quidem habet hic poeta ex Euripide atque etiam Sophocle sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.“ Nec omnino tanti est, talia, sensu hoc est, inutili diligentia conquirere. Nihil enim in his animadvertimus, nisi fortuitam aliquam numerorum utriusque versus aequabilitatem.

1137. Ἑριννύων] Ἑρινύων Vind. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. — ἐσθῆτα] nigra et ferali veste, qualis est Furiarum. Vid. *Aesch.* Eum. 332. et 353. (Well.) *Choeph.* 1036. ibiq. Gloss. Blomf. μελάμπελοι Ἑριννύες apud *Antipat. Sidon.* Epigr. 77. *Analect.* T. II. p. 27. — ῥέθους βαφὰς] βαφὴν Rehd. (in marg. βαφάς) medicamen, tincturam faciei. De hac propria sing. num. vocis ῥέθος significatione, vid. *Philém.* Lex. p. 109. *Eustath.* ad Iliad. π'. 856. p. 1090, 27. edit. Rom. (T. III. p. 362, 1. edit. Lips.) *Jo. Tzetz.* Exeges. in Iliad. p. 120, 15. *Etym. M.* p. 701, 33. et *Herm.* ad Soph. Antig. 524. Adde *Nicandr.* Alex. v. 438. 456. Ther. 165. Interdum autem ῥέθος totum corpus significat; vid. supra v. 173. *Nicandr.* Ther. 721. et μαλαχὸν ῥέθος in Epigr. *Philodemi* Anthol. III. c. 12. p. 226. Steph. Quo autem colore virgines faciem fucaverint, docemur a *Timaeo* apud *Tzetzem*: αἱ τῶν Λαονίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται πρὸ ῥῶ χρώματι, ὡς γησι Τίμαιος quocum consentiunt Schol. min. et Paraph. Vatic. Et sane hic rufus color cum atrata veste coniunctus aptissimus erat ad horrorem incutiendum. Vid. etiam *Boettigerum* in egregio libello, quem de persona *Furiati* (die *Furienmaske*) composuit; ubi p. 44—47. hunc quoque Lycophronis locum diligenter pertractatum invenies. Miraberis tamen, virum doctissimum levibus quibusdam argumentis adductum esse, ut *Furias* Aeschyleas etiam atrata facie in scenam prodiasse sibi persuaderet. Quod maxime abhorret ab illo pulcri sensu atque iudicio, quo certissimo duce Graecos scimus ex omni arte, quod turpe atque deformis videri posset, secrevisse et, si quando etiam horribilia fingerent, operam dedisse, ut haec quoque certis quibusdam artis finibus continerentur. In scena tragica autem vereor ut plus iis licitum esse visum fuerit, quam in reliqua arte. Ille enim foedissimus adspectus tantum abest, ut horrorem augeat, ut ridiculi quiddam habere videatur, qualis ille *Mercurius* apud *Callimachum* (*Hymn.* in *Dian.* v. 69.) σποδιῇ κεχρημένος αἰσθῇ. Illae autem μελαγχρόντες *Ἑδμενίδες* apud *Euripidem* (*Orest.* v. 315. Pors.), quo loco nititur *Boettigeri* sententia, nihil amplius sunt quam μέλαιναί, a nigro vestitu sic appellatae. Saepe enim vis vocabuli χρώς in tali compositione prorsus perit. Vide mihi, ne dubites, illum μελανοχρότα πορθύον apud *Eurip.* *Hec.* 1087. et χυανοχρότα πλόκαμον in *Phoeniss.* v. 317. (Pors.) In eundem errorem delapsus est *Onofrio Gargiulii*, qui Lycophronis verba ita reddidit p. 77.:

Con verghe in man, quai furie, in nero panno

Avvolte, e denigrandosi le belle

Gote, il mio simulacro abbracceranno.

1138. πεπαμέναι] πεπαμμέναι Vind. II. IV. Vit. I. III. Ciz. πεπαμέ-

1136. Ἄνναμιν ἢ βοήθειαν κτῶμεναι νυμφευμάτων Par. A. βοήθειαν — ὥστε μὴ γαμηθῆναι Vind. II. σώματος εἰδωλον Vind. II.

1137. Τὴν τῶν Ἑριννύων ἐσθῆτα, τὴν φαιάν, καὶ τὴν μέλαιναν, καὶ τοῖς βαπτηρίοις τοῖς πυθφοῖς, τοῖς

κείναις ἐγὼ θηραῖν ἄφθιτος θεὰ
φαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι. 1140

Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
τεύξω γυναιξὶν αἰθῆς, αἱ στρατηλάτην
ἀθεσμούλεκτρον, Κύπριδος ληστήν θεᾶς,
δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀπάρσιον
πέμπουσι παῖδας ἑσπερημένας γάμων. 1145
Λάρυμνα, καὶ Σπερχεῖ, καὶ Βοάγριε,

να Rehd. — 1139. ἄφθιτος] ἄφθιτον Par. HK. — 1140. φαβδηφόροις] Vid. Boettig. l. l. p. 42. Cf. Strab. III. p. 175. (T. I. p. 469. edit. Tzsch.) τῆς δ' ἄλλας [Cassiterides insulas, quarum una deserta est] οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μετὰ γλίαντοι, ποδῆρεις ἐνδευκότες τοὺς χιτῶνας, ἐξωμένοι περὶ τὰ στέρνα, μετὰ ῥά βδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ἰλιναῖς. Quae leguntur etiam apud Eustath. ad Dion. Perieg. v. 561. p. 215, 6. edit. Bernh. — 1141. πένθος] Vit. III. in Schol. πένθους. — τητωμέναις] τιμώμενος Par. A. — 1143. ἀθεσμούλεκτρον] ἀθεσμούλεκτον Par. AH. Neap. III. — 1144. εἰς] ἐς Pal. 40. κλῆρον ἀπάρσιον dicit hostilem terram, Troianam. Hesych. ἀπάρσιος ἀνάριστοι, πολέμιοι ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμοσθῆναι τοῖς ἡδέσιν. Cf. Etym. M. p. 98, 51. Eustath. ad Iliad. ω'. 365. p. 1354, 59. edit. Rom. coll. Odys. x'. 459. Vid. etiam Blomf. Glossar. ad Aesch. Agam. v. 494. et adde Tryphiod. v. 285. et 376. — De his virginibus, per mille annos ad expiandum Aiacis scelus a Locrensibus Troiam missis vid. Strab. XIII. p. 600. (T. V. p. 344. edit. Tzsch.) Polyb. XII. c. 5, 7. Alia veterum testimonia invenies apud Kusterum ad Suid. v. ποιή, et Muellerum in Hist. Graec. Civit. T. I. p. 167. Vid. etiam Meineckium ad Euphor. fragm. p. 23 sq. 1146. Λάρυμνα] Vid. Paus. IX. 23, 7. Strab. IX. p. 406. (T. III. p. 425. edit. Tzsch.) — Σπερχεῖ] Sic accuratiores libri ex regula. Vid. Arcad. de Acc. p. 44, 20. Σπερχεῖ Par. G. Vind. IV. et Edit. praeter Basil. l. omnes. Σπερχεῖ Vit. III. — Βοάγριε] Βοάγρια (in marg. Βοάγρια) Rehd. Paus. V. 22, 4. Strab. IX. p. 426. (T. III. p. 532. ed. Tzsch.) Eustath. ad Iliad. β'. 533. p. 277, 46. edit. Rom. (T. I. p. 225, 8. edit. Lips.).

ποικίλως κατεσκευασμένους φαρμά-
κοις Par. A. βάμμασι βαπτικοῖς
Par. C. ἐχούσαι, βεραιμμένα, ἐνδυ-
σάμεναι — χρώμασι βαπτικοῖς Vind.
II. 1139. Ἐξέλναις δ' ἐγὼ ἐπὶ
πολὺν χρόνον ἢ ἄρδατος θεᾶ Par.
A. ταῖς κόραις Pal. 40.
1140. Ταῖς θυροφόροις γυναιξὶν
φωγηθήσομαι Par. A. κηρυχθήσο-
μαι Par. B. 1141. Πολλαῖς δὲ
θῆρον παρθένας στερισκομένας
Par. A. Λοκρίαι — τὼν θυγατέρων
δηλαδὴ Par. C. 1142. Κατασκευ-
άσω γυναιξὶν αὐτότι, αἱ τὸν Ἀλα-
γὰ τὸν Λοκρὸν Par. A. ποιήσω Par.
C. ὕστερον* κοῦραι τὸν Ἀλαγὰ τὸν
Λοκρὸν Vind. II. Λοκρίδες Pal. 40.
1143. Τὸν ἀθεσμως αὐτῇ μίγνυ-
ται, τῆς Ἀφροδίτης τῆς θεᾶς τὸν

ληστήν καὶ ἄρπαγα καὶ βιαστήν Par.
A. τὰ Ἀφροδίσια τοῦ γάμου — ἄρ-
παγα Par. C. κακόγαμον, τοῦ τῆς
παρθένας γάμου — ἄρπαγα —
Ἀφροδίτης Vind. II. ἀσεβεῖς μῆξεις
ποιοῦμενον — τοῦ γάμου ἄρπαγα
Pal. 40. 1144. Μακρὸν στενάζου-
σαι — εἰς τὸν ἀνάριστον καὶ ἐχθρὸν
καὶ βλαβερὸν κλῆρον Par. A. λίγος
εἰσχρόν, ἀνάριστον Par. C. ἐπι-
πολύ — χρώαν, λάρχηον — πολέ-
μιον, ἀνάριστον Vind. II. λίγος
μισητόν Pal. 40. 1145. Τὰς παῖ-
δας πέμπουσιν γάμων ἑσπερημένας
Par. A. ἤγουν παρθένας δύο Par.
C. τὰς παρθένας Pal. 40.
1146. Πόλις Κολχίδος, Λοκρίδος
— ποταμὸς Θεσσαλίας, Ὀμηρος*
Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἡγή-

καὶ Κύνε, καὶ Σαύρατα, καὶ Φαλωριάς,
καὶ Ναρούκειον ἔστιν, καὶ Θροκίτιδης
Λοκρῶν ἀγνυαί, καὶ Πυρᾶνθιοὶ νάπαι,
καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος, 1150
ὁμῆς ἐμῶν ἕκαστι δυσσεβῶν γάμων,
ποινὰς Ἰνυαία τίσει Ἀγρίσκα θεᾶ,

1147. Κύνε] Κύνε Par. G. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Κωὲ Par. K. Vid. Mueller. ad h. l. — Φαλωριάς] Φαλωρίας Par. G. Vit. I. II. III. Ciz. Φαλωρία Pal. 40. Rehd. Vid. Steph. Byz. v. Φαλωριάς et Φαλώρη.

1148. Ναρούκειον] Sic Par. ABCEFHJ. Neap. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes. Ναρούκειον Par. D. Ναρούκειαν Par. GK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ναρούκειον Par. L. Vit. I. Ciz. Steph. Byz. Νάρουξ, πόλις Λοκρίδος, θηλυκῶς λεγομένη. τινὲς δὲ Ναρούκειον τὴν πόλιν φασίν, ἐξ ἧς Ἰλέως ὁ πολίτης Ναρούκειος καὶ Ναρούκεια, καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Ναρούκη, καὶ Ναρούκτιος [καὶ] θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Cf. Strab. IX. p. 425. (T. III. p. 549. edit. Tzsch.) ubi corrige Ναρούκτου. Suid. v. Νάρουξ, ubi pro Ναρούκτων reponere Ναρούκειον.

1149. Πυρᾶνθιοὶ νάπαι] Sic libri sine ulla diversitate omnes. Memorabili tamen varietate Stephanus Byzantinus: Πυρῶνα, πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Πύρωνος. Λοκρῶν ἀγνυαί καὶ Πυρῶναίαι νάπαι. Quae verba in Codd. Parisinis nr. 1412. et 1413. vitiosissime scripta sunt: Λοκρῶν καὶ Πυρῶναίαι νάπαι.

1150. Ἰλέως] Par. ACDFHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. et Sebast. Ἰλέως Par. BEL. Vit. I. (in quo tamen ab alia manu ὁ additum est) et Edit. Basil. I. Ἰλέως Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Οἰλέως Par. GK. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Quam lectionem iam Canterus e conjectura proposuerat. At post egregiam Hermanni disquisitionem in libro de emend. rat. graec. gramm. p. 41 sq., nemo hodie, opinor, hanc insolentiorē formam Lycophroni eripiet. — 1152. Ἰνυαία] Γοι-

γαία Par. A. Γοιγαία Vind. IV. Γοιγαία Par. C. σινγαία Par. D. cum glossa σκοτεινῇ. — τίσει] Par. ADFGHJK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III.

Pal. 40. et Editt. Ald. et Sebast. τίσει Vit. I. τίσειδ' Par. B. τίσειδ' Rehd. τίσαι' Par. EL. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. τίσαιδ' Par. C. τί σεαί ι' (sic) Ciz. mira scribae imperitia. τίσει' reliquae Editt. omnes. Poeta primam huius verbi syllabam Epicorum more produxit. — Ἀγρίσκα] Ἀγρίσκα Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ἀγρίσκα Par. K.

σατο (II. ψ. 144.) — ποταμὸς Λοκρίδος Par. A. Λάρισσα, Σκλαμβρία — ποταμὸς Λοκρίδος ἀμφοτέραι

1147. Πόλις Λοκρίδος ἀμφοτέραι — πόλις Λοκρίδος Par. A.

1148. Καὶ πόλις Λοκρίδος — καὶ πόλις Λοκρίδος Par. A. λαμπρὸν (sic) — πόλις Λοκρῶν Vind. II.

1149. Αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγοραί (sic) — καὶ ὄρους Θεσσαλίας οἱ σύμφυτοι τόποι Par. A. Πύρων (sic) ὄρος Λοκρίδος Par. B. τῶν — αἱ ὁδοί —

ὄρος Λοκρίδος Vind. II. ὄρος Πύρωνος Pal. 40. 1150. Καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πετρός Οἰλέως, πάππου Ἀτάντος — ὁ τοῦ Οἰλέως οἶκος Par. A.

1151. Ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων Par. A. ἀσεβῶν Pal. 40. 1152. Τιμωρίας τῇ Ἀθηνᾷ Ἰνυαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπώνυμα Ἀθηνᾶς — ἀποτίσετε Par. A. ἀποδόσετε Par. C. Ἀρχαίᾳ Ἀθηνᾷ Pal. 40.

τὸν χιλιῶρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
 πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας.
 αἷς ἀπτήριστος ἐν ξένη ξέναις τάφος 1155
 ψάμμω κλύδωνος λυπρὸς ἐκκλυσθήσεται,
 ὅταν ἀκάρποις γυῖα συμπλέξας φρυτοῖς
 Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβράσση σποδὸν

1153. χρόνον] χρόνους Ciz. χρόνους Vind. IV. — 1154. γηροβοσκοῦ-
 σαι] γηροβοσκοῦσαι Neap. III. Non educantes solum, ut Canterus ven-
 tit, sed ad senectutem usque publice nutriendas. Nam quum oraculo An-
 sni esset, ut per mille deinceps annos semper duae virgines Iliensi
 Minervae a Loerensibus mitterentur et, si utraque alterave ex his mori
 tua esset, aliae statim in eius locum sufficerentur: verisimile est Lo-
 eros, ut statim haberent, quas mitterent, duas semper virgines sorte
 lectas ad hanc rem publico sumtu aluisse. — κόρας] κόραν Par. L.
 (cum glossa τὴν Ἀθηναίων) et Vit. I. — 1155. αἷς] ὡς Par. K. — ἐν ξένη
 ξέναις] Sic Par. BCDFHJ. Neap. I. III. Pal. 40. Paraphr. Vatic. et Editi

omnes. ἐν ξένη ξένος Par. AL. Vit. I. Ciz. ἐν ξένη ξένος Neap. II,
 Vind. II. Vit. II. ἐν ξένη ξένος Par. E. ἐν ξένος ξένος Par. K. Vind. IV.

Vit. III. ἐν ξένος ξένος Par. G. ἐν ξένη ξένος Rehd. Vulgatam retineo,
 quum nihil in ea desiderem. Praeterea ξένος compendiose in libris ξέ-
 σcribe, ξένος autem per ξέν vel ξέν indicari notum est; elige, in utro

praeclivior sit ad errorem via. — 1156. λυπρὸς] λυπρὰν Vit. III. — ἐκ-
 κλυσθήσεται] Par. EFGHL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit.
 I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. ἐκκλυσθήσεται Par. C. ἐκκλυσθήσεται Par.
 ABDJK. ἐκκλυσθήσεται sola Edit. Basil. I. Reliquae omnes ἐκκλυσθήσεται.

1157. συμπλέξας] συμπλέξει Ciz. — φρυτοῖς] φρυτὸν Rehd.

1158. εἰς] ἐς Vit. I. Haec vox deest in Cod. Ciz. — ἐκβράσση] Par.
 CFJ. Vat. 1307. Neap. III. Vind. IV. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editi.
 Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. ἐκβράσσει Par. A.
 ἐκβράσση Par. BDEGHL. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. III. et Editi. Ba-
 sil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. ἐκβράσει Par. K.

1153. Τὸν χιλιετῆ· ὄρος γὰρ ὁ
 ἐνιαυτός· Ὁμηρος· ἀλείφαιτος ἐν-
 νεώροιο (II. 5. 351.) Par. A. τὰς
 παρθένους Par. C. τὸν χιλιετῆ· ὄ-
 ρος ὁ ἐνιαυτός· κακοθυμεινύτους
 Vind. II. κατὰ χιλιετόν· παρθέ-
 νους Par. 40.

1154. Πάλος ὁ κλήρος· κλήρω
 γὰρ ἐστὲλλοντό· ὡς καὶ Ὁμηρος·
 — τὰς κόρας γηροβοσκοῦσαι Par. A.
 παροχαῖς — τρέφουσαι Par. C. κλή-
 ρον παροχαῖς — τρέφουσαι Pal. 40.

1155. Αἷς τισιν ἄταρος ἐν ἄλλοις
 ταῖς ξέναις ὁ τάφος Par. A. Τέ-
 μαιος ἴστυρεῖ, διὰ αἱ παραγενό-
 μενα παρθέναι ἐδούλεον ἐν τῷ ἱε-
 ρῷ τῆς Ἀθηνᾶς, δυὼν οὐδῶν· εἰ δέ
 τις ἀποθάνοι ἐτέραν παραγίνεσθαι
 ἀντ' αὐτῆς· ἐκείνην δὲ οὐ θάπτεσθαι
 ὑπὸ τῶν Τρώων, ἀλλ' ἐκτελεσθαι ἀγρο-
 οῖς ξύλοις, καὶ τὰ ὅσα αὐτῆς ὀλίγε-
 σθαι εἰς θάλασσαν Vat. 1307. —
 κόρας ἄταρος — Λαοκόων Vind. II.

1156. Τῇ ψάμμῳ τοῦ κλύδωνος
 ὁ λυπρὸς ἀφανισθήσεται Par. A.
 θαλάσσης Par. C. ὑπὸ τοῦ —
 καταποντισθήσεται, ἀφανισθήσεται
 Vind. II. θαλάσσης — φηθήσεται
 Pal. 40.

1157. Ὅταν καὶ τὰ μέλη
 τοῖς ἀγροῖς συμπλέξῃ ξύλοις Par. A.
 ἀγροῖς δένδροις, ξύλοις Par. C.

1158. Ἡ τοῦ πυρὸς οὐσα — εἰς
 τὴν θάλασσαν ἐκρίψει τὸν χούν
 Par. A. ῥέψῃ τέφραν Pal. 40.

τῆς ἐκ λόφων Τρώωνος ἐφθιτωμένης.

ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανονμέναις ἴσαι

1160

1159. Τρώωνος] Τρώωνος Vind. IV. Equidem non muto scripturam, licet valde blandiatur illud Scaligeri artificium, quo unius literalae mutatione importunum montem (Τρώωνος) videmus in virginem (τρήωναν) transformari. Vertit enim:

cinerem procellis ventilabit Mulciber
columbae ab altis interemtuae montibus.

Placuit idem Cantero, qui tamen prudenter, ne in versione quidem, quicquam immutare ausus est. Tuetur etiam Potterus in adnotatione, vulgata tamen lectione in textu relicta: „Τρώωνος, columbae, qua voce designat Poeta puellam Locrensem; familiare enim est ab animalibus omnibus, praesertim vero innoxiiis, deumere εὐφημισμούς, eorumque appellationibus homines afficere: hinc toties audimus χελιδόνας, σκύλακας, πελειώδας, graculos, turturas etc.“ Godofredus autem Reichardus, qui praeter praefationem docte et eleganter scriptam, addidit pauca in edendo Lycophrone promeruit, h. l. eo erroris delapsus est, ut in nomine Traron interfectae cuiusdam puellae nomen agnosceret. Quod refutare velle paene puerile esset. Fluctuatur denique, ut solet, Muellerus; in fine autem adnotationis violentius medellae genus, quam ab eo exspectaveris, meditari videtur: „Ceterum tenendum est, inquit, inquit, quod versiculo plane omisso sensum reliquorum verborum sibi bene constare, servato autem omnia turbati atque obscurari.“ Quod scribens fortasse non meminerat, obscuritatem huius poematis arte et consilio quaesitam esse, ideoque tollendae obscuritatis causa neque mutandum esse quicquam in eo, neque rectendum. Et sane hoc obscurandi turbandique sensus artificium h. l. ita poetae cessit, ut multo facillius sit indicare, quae elus mens esse omnino non possit, quam quid sibi voluerit, certa ratione expedire. Quod longe nunc facilius foret, si Timaei locus, quo fortasse unus est Lycophron, integer ex antiquioribus Scholiis a Tzetza aervatus esset. Hoc unum tamen videre mihi videor, rectissime ab antiquo Scholiasta montem sive promontorium illud Troianae regionis, unde necatae puellae cineres in mare proiecerint Troiani, Traronem dici, sive ficto sive difficto nomine ita a poeta appellatum: πεμπομένης δὲ αὐτῆς προὔπαντωντες οἱ Τρώες, εἰ κατέσχον, ἀνέρου, καὶ χυλόντες ἀκάρποις καὶ ἀγροῖς ἔχλους τὰ ὅσα αὐτῶν, ἀπὸ Τρώωνος, ὅρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἐβρίστιον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἐτέρως ἀπέσπελλον. Quod verum esse, iam dialectus nominis Τρώωνος nos admonet. Iunge igitur: ὅταν — Ἡρακλῆος τῆς ἐφθιτωμένης σποδὸν ἐκ λόφων Τρώωνος εἰς θάλασσαν ἐβρίσσει. Neque tamen negare ausim, talem verborum Synchysis durissimam esse; habet tamen, quo sese, in Lycophrone saltem, tueatur. Synchyses non minus impeditas invenies v. 84 sq. v. 144—146. v. 286 sq. v. 807 sq. v. 1172 sq. v. 1225. v. 1432—1433. — Praeterea vv. 1157—1159. memoriter citans Io. Tzetzes in Chiliad. V, 23, v. 740 sqq. dedit συμπλέξας χελιδόνες.

1160. ἴσαι] ἴσαι Par. CG. Vind. II. IV. Vit. I. III. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. ἴσαι Vit. II. duplici accentu. Meliores libri et Edit. Ald. cum reliquis recte ἴσαι. In corripienda huius vocis prima syllaba Lycophroni placuit Tragicorum morem sequi (vid. vv. 167. 271. 1213. 1302.), licet alioquin non abhorreat ab Epicorum usu.

1159. Τῆς ἐκ τῶν ἀκρῶν τοῦ Τροίας — Κλεοπάτρας Pal. 40.

ἀκρωτήριον Τροίας ἐφθαρμένης Par.

Α. ἐκ τῶν ὁρέων — ὅρος Τροίας —

ἐφθαρμένης Vind. II. ἀκρωτήριον

1160. Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς

ἀποδνησκούσας ἴσαι Par. A. οἰονεῖ

τρέμουσαι Par. C. Ὅσαι γὰρ ἀπέ-

Σιδῶνος εἰς θυγατρὸς ἴσονται γῶας,
λαθραῖα κακκῆλευθα παπταλῶμεναι,
ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους
λιταῖς Σθένειαν ἰκέτιδες γονοῦμεναι.
θεᾶς δ' ὀφελιτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον, 1165

Cf. *Etym. M.* p. 477, 10. *Drac. Strat.* p. 49, 19. *Gregor. Corinth.* p. 302. ibiq. *Schaefer. Eustath.* ad *Iliad.* ε. 441. p. 569, 21. edit. Rom. (Tom. II. p. 44, 20. edit. Lips.) — 1161. Σιδῶνος] Sic Par. AG. (de reliquis Codd. Par. mihi nunc non constat) Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Reliquae Edit. Σιδῶνος. Sic etiam editum est apud *Steph. Byz.* v. Παλλήρη, et in *Phot. Bibl.* p. 132, h. 8. edit. Bekk. Vide tamen Schol. Par. ad v. 583. — 1162. κακκῆλευθα] κακῆλευθα Par. A. Non inopia et inaccessa (ἐκῆλευθα), sed, devia (ἐκῆλευθα) quaerebant; occultas semitas, quibus clam praeperentes Troiam pervenirent. Sola Edit. Reich. recte κακκῆλευθα. reliquae κακῆλευθα sine coronide. — παπταλῶμεναι] Sic Par. ABCDEFHJL. Neap. I. II. Vit. I. II. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. πεπταλῶμενοι Par. GK. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. πεπαλῶμενοι Vind. II. *Muellerus* emendat παπταλῶμεναι e Glossa *Hesychii*: παπταλῶν· περισκοπεῖν, ἐρευνᾶν· quae leguntur etiam apud *Favorin.* fol. 403. edit. Rom. Quae emendatio, si glossa sana est, certe non omni caret probabilitate. Equidem autem crediderim potius verbum παπταλῶν, quod significat anxie et rapide circumspicere, ita cum ITTAΩ, πταλῶ (Etym. M. p. 651, 12.), παπταλῶ cognatum esse, ut παμπαλῶν cum ΦAΩ, φταλῶ, παμφαλῶ (Etym. M. p. 650, 17.), et cum XAΩ, χταλῶ, καρχαλῶν. Neque tamen me fugit hoc ultimum etiam aliter derivari posse; vid. *Etym. M.* p. 482, 42. *Eustath.* ad *Iliad.* x. 564. p. 823, 59. edit. Rom. (T. III. p. 363, 41. edit. Lips.)

1163. Ἀμφείρας] Ἀμψίφρας Rehd. Hic versus in Par. C. in textu omisus, ab alia manu minio inter lineas insertus est.

1164. Σθένειαν] Ἀθηνᾶν Σθενιάδα commemorat *Pausan.* II. 30, 6. et II. 32, 5. Locos indicavit *Potterus*. — γονοῦμεναι] γονοῦμεναι Par. CFH. vv: 1163—1164. in Neap. III. post v. 1172. leguntur.

1165. ὀφελιτρεύσουσι] Sic Par. AEGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind.

II. IV. Vit. II. III. Ciz. Paraph. Vatic. ὀφελιτρεύσουσι Par. L. Vit. I. Ciz. et Rehd. ὀφελιτρεύσουσι Par. BDFHJ. Pal. 40. et Edit. Ald. Basil. I. et reliquae omnes. ὀφελιτρεύσουσι Par. C. Recte monet *Muellerus* haec non cum ἕως ἂν coniungenda esse. Lectionem nostram tuetur etiam varietas, qua hic versus ab *Etymologo* p. 644, 1. et *Favorin.* fol. 401. edit. Rom. laudatur: ὀφελιτρεύ· ὀφελιτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον· Λυκόφρων· σημαίνει τὸ καλλυνοῦσιν. Quae glossa latet fortasse etiam in *Suidas*

δησπον, τοσαῦτα εἰς Τρωάδα ἀπεστέλλοντο — ὁμοίαι Vind. II. κατὰ τὸν καιρὸν — ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Pal. 40.

1161. Τόπος ἐν Τροίᾳ ἢ Σιδῶν· ἀπὸ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενέσονται Par. A. τῆς Ποιτείας ἦγουν εἰς τὸ Ποιτεῖον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ποιτεῖον πᾶσαν τὴν Τροίαν δηλοῖ Par. B.

1162. Σκοτεινὰ καὶ κακοκῆλευθα· τὸ γὰρ α καχὸν σημαίνει, ὡς τὸ ἄρπυγος — περισκοποῦσαι Par. A.

κακοκῆλευθα Par. B. κατὰ ὁδοὺς περιστρέφουσαι Vind. II. κρυφίως, κατὰ τὰς ὁδοὺς Pal. 40.

1163. Μέχρις ἂν εἰσθρέξωσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς οἴκους Par. A. εἰς ἑλθῶσιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς Vind. II.

1164. Προσευχαῖς τὴν Ἀθηνᾶν αἰκέτιδες παρακαλοῦσαι Par. A. δεητικῶς Pal. 40.

1165. Τῆς θεᾶς καλυνοῦσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι Par. A. σεβάσσωσι;

δροσὸν τε φοιβάσουσιν, ἀστεργῇ χόλον
 ἀστῶν φυγοῦσαι, πᾶς γὰρ Ἰλιεύς ἀνὴρ
 κόρας δοκεύσει, πέτρων ἐν χερσὶν ἔχων,
 ἢ φάσγανον, κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
 στεφάνῃν κύβηλιν, ἢ Φαλακραίον κλάδον, 1170
 μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.
 Δῆμος δ' ἀνατὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
 τεθμῷ χαράξας, τοῦτυλώβητον γένος.

verbis: ἀφελιτρεῖν οὐσι· κοσμοῦσι, καλλύνουσι. Cf. Hesych. v. ὀφελμα et ὀφελτρον. Eustath. ad Odys. v. 149. p. 1887, 34. edit. Rom. (T. II. p. 231, 36. edit. Lips.) et 'Ez. Spanh. ad Callim. hymn. in Del. v. 225. p. 519 sq. — κοσμοῦσαι] κοσμοῦσαι Par. G. Vind. IV. Vit. III. 1166. φοιβάσουσιν] Par. AEG. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit.

II. III. Paraph. Vatic. φοιβάζουσιν Par. K. et Ciz. φοιβάσωσιν Par. D. φοιβάσωσιν Par. BCFHJL. Vit. I. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes.

1168. κόρας] κόρας Par. C. — ἐν χερσὶν ἔχων] Comp. Eurip. Hec. 576. (Pors.) — 1170. στεφάνῃν] στεφάν Par. G. Vind. IV. Vit. III. —

κύβηλιν] securim. κύβηλην Vit. III. Hesych. κυβηλῆς, μάκαιρα· ἄμεινον δὲ πέλεκυς, ὃ τὰς βούς κατεβάλλουσι. Cf. Phot. Lex. h. v. ubi corrige ἢ — τραχὺλοκοποῖσι. Polluc. Onom. X. 104. p. 1281. ibiq. Interpp. De accentu vocis vid. Arcad. de Acc. p. 31, 12. — Φαρακλαῖον Par. H vitiose. Hic versus legitur apud Steph. Byz. v. Φαλακράν. ubi inepte in Cod. Par. 1412. scriptum est κεφαλακράιον κλάδον.

1171. κορέσσαι] κορέσαι Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. κορεῖσαι Par. B. — χεῖρα διψῶσαν φόνου] Comparandus est Soph. Aiac. v. 50., quem locum fortasse imitatus est Lycophron.

1172. ἀνατὶ] ἀνατὶ Par. A. ἀνατὶ Vit. I. ἀνατὶ Ciz. Synchysis horum verborum ita solvenda est: δῆμος δὲ τὸν τὸ ἐπιλώβητον γένος κτανόντα ἐπαινέσει, τεθμῷ χαράξας ἀνατὶ scil. hoc civibus licitum esse.

καλυνουσι — τὸ ἔδαφος, τὸν ναὸν Vind. II. 1166. τῷ ὕδατι καθα-

ρὸν ποιήσωσιν — τὴν ἀστεργῇ δρ- γῇν Par. A. καθαρίσωσι — ἀκατά- πνευστον δρῆγῃν Par. B. ὅδατι πλυ- νουσι, καθαρὸν ποιήσουσι· φρεῖβος

δὲ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ Par. C. γε- λοκαλοῦσιν, καθαρτοποιήσουσιν — ἀκατάπνευστον Vind. II. ἄμιλον Pal. 40. 1167. Τῶν πολιτῶν φυγοῦ- σαι — πᾶς γὰρ ἀνὴρ Ἰλιεύς· ἦγουν

Τρώες, ὁ ἔξ Ἰλίου Par. A. Τρώων Par. C. 1168. Τὰς κόρας ἐπιτη- ρήσει, ὑποδέξεται, σκοπήσει, ἄλθον

ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν Par. A. 1169. Ἡ ξίφος δὲν καὶ μέλαν, ἢ ταυροκτόνον Par. A. οἱ τὸ παλαιὸν

πέλεκυσι τοὺς βόας ἐφαττον Vind. II. et Pal. 40. 1170. Ἰσχυρὸν πέλε- κυν· κύβηλις, πέλεκυς ἢ κλάδον

ἀπὸ Φαλακράϊου φέρου Par. A. Φα- λάκρα ἐστὶν ὄρος, ἀπ' οὗ τὰ δόρα-

τα εἶχον οἱ Τρῶες Par. B. ῥάβδον Pal. 40. 1171. Ἐπιθυμῶν κορέσ- σαι τὴν χεῖρα, τὴν διψῶσαν φόνου

Par. A. αἵματων χορεύεται Par. C. ἐπιθυμῶν ἐμπλήσει Vind. II.

1172. Ὁ δῆμος ἀνεῖν αὐτῆς καὶ βλά- βης καὶ κινδύνου τὸν ἀναιρούμενα

ἐπαινέσει Par. A. ὁ ὄχλος τῶν Τρώων

δηλοῦσι· νόμος δ' ἐστὶ τὸν φόνον ἐρ- χασόμενον ἢ κολάζειν, ἢ φρεῖβειν·

ὥστε τὸν ἀναιτόν· ἀντὶ γὰρ τῆς φόνου

κολάσεως μέλλουσι αὐτὸν ἐπαινέειν Par. B. ἦγουν τῶν Τρώων — χωρὶς

βλάβης Vind. II. 1173. τῷ θε- σπιάματι χαράξας, καὶ τῷ νόμῳ

νόμιμον ποιήσας, τὸ ἀλώβητον γένος Par. A. νόμῳ — ἐφ' ὁμοφρονίᾳ

Par. C. ἐν νόμῳ ποιήσας, γράφας τὸ λελησμένον, τὸ ἐνυβρισκόμενον γένος

τῶν Λοκρῶν Vind. II. ἐν νόμῳ τοῦ- το γράφας, ἦγουν τὰς Λοκρίδας Pal. 40.

Ὡς μήτηρ, ὡς δὲ μήτηρ, οὐδὲ σὸν κλέος
ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος 1175
Βριμὼ Τρίμορφος θήσεται δ' ἐπωπίδα
κλαγγαῖσι ταρμύσσουσιν ἐννύχοις βροτοῦς,
ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρινθίας
δείκνυται μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις,

1175. ἄπυστον] ἄπυστον Par. A. — 1176. Βριμὼ] Vid. Etym. M. p. 213, 49. — ἐπωπίδα] pedisequum. Sic cum aspero spiritu Neap. II. Vind. II. Vit. I. et Editt. Basil. I. et Pott. utrq. ἐπωπίδα Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. et reliquae editiones. Ἐπωπίδα Vit. II. De libris Parisinis nunc non habeo, quod certo dicam. Etym. M. p. 368, 32. ἐπωπίδα· εἰ μὲν δαίνεται, σημαίνει τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὄπας· Ἀνκόφρων. ἐκ τοῦ ἔπω, ἐπωπίδες αἱ θεοπαυνίδες. Cf. Hesych. v. ἐπωπίδες. — In Neap. III. omissum est δ'.

1177. ταρμύσσουσιν] Legebatur ταρβήσσουσιν vel ταρβήσσουσιν. At certam medelam iam dudum indicaverat Bēntleius ad Horat. Carm. h. 3, 18.: „Etymologia: ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν· ὡς Ἀνκόφρων. Nota, hoc ex Lycophrone citari. At apud illum hodie legitur, v. 1177. κλαγγαῖσι ταρβήσσουσιν ἐννύχοις βροτοῦς. Restituendum vero, vel Etymologi auctoritate, ταρμύσσουσιν, ut et scriptus codex etiam exhibet.“ Quod verissime monitum esse a Viro immortalī, nunc demum librorum testimonii comprobatur. ταρμύσσουσιν praebent Par. A. et Neap. III. et eandem lectionem, levi tamen vitio inquinatam, Par. BF. Pal. 40. et Rehd. ταρβήσσουσιν exhibentes; ταρβήσσουσιν Par. H. ταρβήσσουσιν Par. CDEGJKL. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. I. II. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs, utrq. et Reich. ταρβήσσουσιν Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. etiam Hesych. ταρμύσσειν· φοβηθῆναι. — 1178. Ζηρινθίας] Ζηρινθίας Ciz.

1179. δείκνυται] Vid. Etym. M. p. 260, 28. Hesych. v. δείκνυται, et Eustath. ad Iliad. l. 781. p. 884, 23. edit. Rom. (T. III. p. 86, 15. edit. Lips.) — σέβουσι] σέβωσι Par. AEG. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Ms. Canteri.

1174. Περὶ Ἑκάτης· ὡς μήτηρ, ὡς κακόμητηρ, οὐδὲ τὴν σὸν δόξαν Par. A. 1175. Ἀνάκυστον ἔσται· τὴν Ἑκάτην λέγει· ἀπὸ Περσέως γὰρ καὶ Ἀστερίας Par. A. ὑπάρξει — τοῦ Πέρσου Par. C. ἡ Ἑκάτη· ὁ γὰρ Ἡσίοδος (Theog. 4094.) Περσέως καὶ Ἀστερίας γενεαλογεῖ αὐτὴν· Τρίμορφος δὲ, τρικεφάλαιος· ἡ παρ' ὅσων μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἔδου· ἐπωπίδα δὲ, εἰ μὲν δαίμων, τὴν ἀκόλουθον· εἰ δὲ ψιλός, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τὰς ὄπας Vat. 1307. ἀνήκουστον, μὴ ἀκούμενον — ἡ θυγάτηρ, ἡ Ἑκάτη Vind. II. τοῦ Πέρσου Pal. 40. 1176. Ἡ τρικεφάλαιος Ἑκάτη, παρὰ τὸ βριμώσθαι· ποιήσει σε ἀκόλουθον· ἡ ἐπίσκοπον Par. A. διὰ τὸ ἐμφορησασθαι τῷ Ἑρμῇ — οὐρανοῦ γὰρ καὶ γῆς καὶ ἔδου μετέχει — ὁπαδόν,

ἀκόλουθον, ἐπειδὴ πύκναι γέγονεν Par. C. ἐπιδεῖν Ἑκάτης — τρικεφάλαιος — ποιήσει ἀκόλουθον Vind. II.

1177. Ταῖς ὑλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους Par. A. ὑλακαῖς — ἐκφοβοῦσαν Par. C. βοαῖς, ἤχοις ἐκφοβήσαντες — νυκτερινοῖς Vind. II.

1178. Ὅσοι τῆς βασιλείας Ἑκάτης τῆς Θράκης — τῆς Ἑκάτης Par. A. ἀπὸ τῆς βασιλείας — πόλις Θράκης Par. C. Ἑκάτης βασιλευούσης· Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ ἐπιμύτο — τῆς Θρακικῆς Vind. II.

1179. Τὰ ζῷα καὶ ἀγέλατα μὴ τιμῶν φρυκτωρίας ἢ λαμπάδων Par. A. αἰκῶνας — φρυκτωρίας Par. C. Φεραιάς, τὴν ἐν Φεραῖς πτωμένην· καὶ Καλλιμαχος (Hymn. in Dian. 259.) Ἀρτεμιονικήν, λυμενίσκοι, χαίρει Φεραιή· ἡ αὐτὴ δὲ δηλονότι τῇ Ἀρτε-

θύσθλοισι φεράσαν εξακείμενοι θεῶν. 1180

ψευδήριον δὲ νησιωτικὸς στόνος

Πάχυνος ἔχει σεμνόν· ἐξ. δουράταν,

ταῖς δεσποταῖαις ἀλέναις ὠγκωμένον

δείθρων Ἐλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης

ὅς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονος φανεί χόας, 1185

τριάυχενος μήνιμα δαιμαίνων θεᾶς,

λευστήρα πρῶτον οὐνεκεν ῥήψας πέτρον

1180. εξακείμενοι] εξακούμενοι Par. A. Neap. III. εξακόμενοι Par. C.

1181. δὲ] Par. ACDEFGJL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Particula omissa est in Par. B. Ad στόνον adscriptum est in Par. L. ἡ στεναγμοῦ ἄγιος. — 1182. σεμνόν] σεμνών Par. CDGK. Vit. III. et sola Edit. Basil. I. — 1183. δεσποταῖαις Par. L. — ὠγκωμένον Par. A.

1184. δείθρων] δείθρον Vind. IV. et Ciz. — ἐκτερισμένης] ἐκτερισμένη

ex uno Cod. dedit Sebastianus. — 1185. τλήμονος] τλήμονι Rehd. τλήμονι Par. B. et Editt. Basil. I. et Sebast. Ceterum transpositioni versuum, quam Canterus h. l. in versione tentavit, ut v. 1185. priori antecederet, libri mei omnes cum Paraphr. Vatic. refragantur; neque ea sensui apta videtur. Solus obsequutus est Reichardus. — 1187. λευστήρα] Etym. M. p. 561, 52. λευστήρα, τὸν λιθοβόλον. Λυκόφρων. Vid. etiam Zonar. h. v. et Blomf. Gloss. ad Aesch. Sept. v. 183. — πρῶτον] πρῶτος Par. A. et Vat. 1307. — οὐνεκεν] Sic Par. AK. et Vat. 1307. sed hi omnes cum levi spiritu οὐνεκεν. Vid. supra ad v. 864. οὐνεκα Par. G. Vit. I. II. III. Ciz. et Edit. Basil. I. Reliqui libri et Editt. omnes οὐνεκα. — πέτρον] πέτραν sola Edit. Basil. I.

μίδι ἢ Ἑκάτη Vat. 1307. εἰδωλα, φαντάσματα, ξόανα Vind. II. θυσίαις, φωταγίαις Pal. 40.

1180. Κλάδος τὴν Ἑκάτην τὴν θεὰν ἐξευμένλινουσαι Par. A. τὴν ἐκ φεραῖς τιμωμένην Par. C. θυσίαις τὴν Ἑκάτην θεραπευόμενοι, ἐξευμένλιναντες τὴν Ἑκάτην Vind. II. ἐκ φεραῖς τῆς Αἰόλου, καὶ Αἰὼς γενένηθείσαν Pal. 40. 1181. Κεκοτάφιον δὲ ὁ νησιωτικὸς, τῇ Ἑκάτῃ — νῦν τὸ ἀκρωτήριον, ὡς εἰς ὅθι λήγον Par. A. κεκοτάφιον τῆς Ἑκάτης δηλαδή — Σικελίος Par. C. κεκοτάφιόν σου ὁ Σικελίος — ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας Vind. II.

1182. Σεβάσμιον ἔχει τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας ἐκ τῶν οὐνέων Par. A. σεσεβασμένον Par. B. ὁ καλοῦμενος — ἐκ δαιματισέων, ἀφροβρισμῶν Par. C. ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας — σεβάσμιον — τὰ φαντασματώδη Vind. II. 1183. Ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν ὠκοδομήματόν Par. A.

οἰκοδομηθέν, ὑμωθέν Par. B. ταῖς τοῦ Ὀδυσσεὺς χερσὶν ὠκοδομημένον Vind. II. 1184. Ἐμπρόσθεν τῶν δειθρῶν τοῦ Ἐλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τεθαμμένης Ὀμηρος· περριοῖ με δύο Ἀχαιοί Par. A. ποταμοῦ Σικελίας — σοῦ τῆς Ἑκάτης ἐνταφιαζόμενης Vind. II.

1185. Ὅστις δὴ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ταλαιπώρου τας ἐπὶ νεκρῶν χύσεις φανεί Par. A. ταῖς τοῦ Λάμψτος ποταμοῦ Ἰταλίας, ὡς φησι Φιλοξένος Par. C. Ὀδυσσεύς — τοῖς νεκροῖς σώμασι — τῆς Ἑκάτης χύσει σπονδὰς, πλησὼν τῶν δειθρῶν τοῦ Ἐλώρου Vind. II. 1186. Τρικεφάλου τῆς Ἑκάτης μήνιμα, ὀργὴν φεβούμενος τῆς θεᾶς Par. A. τῆς Ἑκάτης, ἢ ἀνὸ Τριμορφον εἶπεν, τὴν ὀργὴν φροβούμενος Vind. II.

1187. Πρώτος δὲ τὸν λίθον τὸν καταλευστήν — διότι τὸν λίθον ὀφθαλμοῦ Par. A. λιθοβόλον Par. C. λιθοβόλον Vind. II. λιθοβόλον πρῶ-

"Αἰδη κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεσθαι.
 Σὺ δ', ὦ ξύνειπε, πλείστον ἐξ ἐμῆς φρονέας
 στερχθεῖς, μελόθρων ἔραα καὶ πάτρας ὄλης, 1190
 οὐκ εἰς κενὸν κρηπίδα φρονίζεις φρόνῳ
 τῶνδ' ἄνακτι τῶν Ὀφίωνος θυρόνων
 πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δοροῦμένους.
 ἀλλ' ἄξειται σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα
 τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν ἐξυμνημένην, 1195

1188. κελαινῶν] κελαινόν Par. A. — 1189. Σὺ δ'] σὺ δ' Vit. I. (non autem, ut Muebner indicavit, liber Cizensis. Hic enim in talibus non raro discedit a Vitebergensi I., pressius omnino sequens scripturam Cod. Padat. 158. apud Sebast. Sunt haec minutula quidem, sed ad indagandas Codd. familias non prorsus inutilia.) σὺ δ' etiam Edit. Haasii. I. + 1191. κρηπίδα φρονίζεις] κρηπίδας αἰμάξεις Par. K.

1192. Ὀφίωνος] Ὀφίωνος Par. C. Vid. Potter. Annot. ad h. l.

1194. ἄξειται] ἔξειται Par. DG. Vind. II. IV. Vit. III. — γενεθλίαν πλάκα] πλάκην Par. G. Canterus: „Natalem Iovis terram dicit Thebas, ubi locus erat quidam Διὸς γονῶ dictus, in quo Iupiter, secundum quosdam, natus est. Thebas quoque vocarunt Graeci quidam beatorum insulas, ut habet epigramma apud Herodotum:

ἴδ' εἶδ' ἐστὶν μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄριστον
 Ζῆνα θεῶν βασιλῆα Πῆγ' ἔτεκε τῆδ' ἐνὶ χώρῳ.

Schol. Venet. ad Iliad. v. 1. οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι πιεζόμενοι πα-
 τοὺς ἐμεινέοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. χρησμὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη παύσεσθαι
 τὰ δεινὰ, ἐὰν ἐξ Ὀφρυονίου τῆς Τρωάδος τὰ Ἐκτορος δατὰ διακομισθῶσιν
 εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς γονῶς. οἱ δὲ τοῦτο ποιή-
 σαντες καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες διὰ τῆς ἔσχον τὸν Ἐκτορα, κατὰ
 τε τοὺς ἐπὶ ἐλγόντιος καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιγάνειαν αὐτοῦ. ἡ ἱστορία
 παρὰ Ἀριστοδήμῳ. — 1195. ἐξυμνημένην] Hanc optimam lectionem
 tuentur ex Codd. meis Par. ACDEFGK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind.
 II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Ms. Canteri; ex Edit. autem sola

ιος γὰρ ἀπῆρξάτο τῆς λιθολευστή-
 σεως Ἐκάβης Ὀδυσσεύς Pal. 40.

1188. Τῷ Ἀιδῇ μελάνων θυμάτων
 ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν Ὀδυσ-
 σέα Par. A. θυσιῶν νεκρῶν ἀψύχων
 ἀπαρχὰς δώσει Vind. II.

1189. Σὺ δέ, ὦ ἀδελφέ, πλείστον
 ἐκ τῆς ἐμῆς θανάτος Par. A. περὶ
 Ἐκτορος — πλέον παρ' ἐμοῦ, κατὰ
 περιφρασιν Par. C. ὦ Ἐκτορ — ἴαν
 Vind. II. 1190. Ἀγαπητέ, ξει-
 σμα, φύλαγμα; ἀσφάλεια τοῦ οἴκου,
 καὶ ὅλης τῆς πατρὶδος Par. A. ἀγα-
 πητέ — πῶν οἰκησάντων στήθεγμα
 περὶ τοῦ Ἐκτορος Vind. II.

1191. Οὐκ εἰς μάταιον τὴν βάσιν
 τῶν βαμῶν βάψεις, αἰμάξεις αἵματι,
 καὶ τῷ φρόνῳ Par. A. μάτην — βά-
 ψεις, αἱματώσεις Par. C. τὴν βάσιν
 τοῦ βαμοῦ βάψεις, αἰμάξεις αἵματι

Vind. II. 1192. Τῶν ταύρων· τῷ
 βασιλεῖ καὶ θεῷ Ὀφίων ὁ βασιλεὺς
 τῶν Τιτάνων, ὃ ἐστὶ Ζεὺς Par. A.
 τῶν; τῶν θυμένων δηλαδή· ὁ
 Ὀφίων γὰρ καὶ Εὐρυνόμη καὶ πρὸ
 τοῦ Κρόνου ἐρασιλέων Par. C. ταυ-
 ρικῶν θυμάτων — τῷ Διὶ — τῶν
 Τιτάνων καὶ τῆς Εὐρυνόμης Vind. II.

1193. Πολλὰς θυσίας θυμάτων
 παρέχων Par. A. πολλὰς — ἀκρο-
 θίνια θυσιῶν παρέχων Par. C.

1194. Ἀλλ' ἄξει σε, πρὸς τὰς Θή-
 βας λέγει Par. A. ἵγουν φέρεται τὰ
 δατὰ σου, ὅταν λιμός κατασχῇ τὴν
 Ἑλλάδα Par. C. ἵγουν τὰ δατὰ σου
 ὁ Ζεὺς· διότι ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ Ζεὺς
 εἰς τὰς Θήβας Vind. II.

1195. Τὴν ἐξόχως τοῖς Ἑλλήσιν
 ἄδομένην Par. A. τιμωμένην Par. C.
 ἴαν τοῖς Ἑλλήσιν ἄδομένην Vind. II.

ὅπου σφε μήτηρ ἢ πάλης ἐμπείραμος
τὴν πρόσθ' ἀνασσαν ἐμβалоῦσα Ταρτάρῳ
ᾠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παιδοβρώτους ἐκφυγοῦσ' ὁμεινέτω
θοῖνας ἀσέπτους, οὐδ' ἐπίανεν βορᾷ
νῆδύν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον,
ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις ἐλλημένον,

1200

Basil. I. ἐξυμνουμένην habent Par. BHJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald.

Basil. II. cum reliquis omnibus. ἐξυμνουμένην Rehd. Similiter Marcian. *Heracleota de urbe Sybari*: (p. 14. edit. Hoesch.): ἦν καὶ πρότερον μέγιστον ἐξυμνημένη || πόλις μεγάλη, βαρεῖα, πλουσία καλὴ etc.

1196. σφε] Recte Scholiastae min. explicant per αὐτόν. Vid. Thom. Mag. Eclog. p. 825. edit. Bern. Maxim. Planud. περ. Γραμμ. p. 72, 13. Buttm. Lexil. I. p. 60. — 1197. ἐμβалоῦσα] ἐμβалоῦσα Par. A. et Vat.

1307. — 1199. παιδοβρώτους] παιδοβρώτος Pal. 40. παιδοβρώτος Rehd. ὁμεινέτω] ὁμεινέτω Vind. IV. Vit. III. ὁμεινέτω Ciz.

1200. ἀσέπτους] ἀσέπτους Par. E. — ἐπίανε] Par. ADEFGHJK. Vat. 1307. Vind. IV. Vit. II. III. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Sebast., omnibus. ἐπίανε Par. I. Neap. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Sebast. ὁδ' ἐπίανε Par. B.

1201. ἐκλάψας] ἐκλάψας Par. CEGKL. Vind. IV. Vit. II. III.

1202. ἐλλημένον] interpolatum. Hanc lectionem tuerentur Par. ADEGHJ. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. ἐλλημένον Par. CF. ἐλλημένον Par. K. et Vat. 1307. ἐλλημένον Par. L. ἐλλημένον Par. B. Vit. I. Ciz. ἐλλημένον solus Rehd. et Editt. Ald. Par. II. et Sebast. ἐλλημένον Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. et Reich. Eandem lectionem ex interpolato Codice videtur hausisse Gregorius Nazianzenus, quum hunc Lycophronis locum in Dramate suo (Christ. pat. v. 1472.) ita imitaretur:

κείσαι γὰρ ὀφάσματος τοῖςδ' ἐλλημένους
ἐν σπαργάνοις πρὶν ἐνσπαργανωμένους.

ubi corrige, ne metrum ruat, ἐντεταργανωμένους, e Lycophr. vers. 1101. Ex eiusmodi enim pannis totum hoc carmen artificiose consutum est.

1196. Ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ ῥέα, ἡ τῆς μάχης ἐμπειρος Par. A. ἐνθα — παλαιστρική τέχνης πεπειραμένη Par. C. αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ ῥέα — τῆς μάχης ἡ ἐμπειρος, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Vind. II. 1197. Τὴν ἐμπροσθεν βασίλισσαν ἐμβалоῦσα τῇ Ταρτάρῳ Par. A. τὴν τοῦ Ὀφίωνος γυναῖκα Εὐρυνομῆν Par. B. ἦγον ταρταρώσασσα Par. C. 1198. Τὰς ᾠδῖνας διέλυσε λαθραίας γονῆς Par. A. πόρους ἀπεβάλετο κρυφίας γέννας Par. C. ἦγον ἐγέννησε τὸν Δία — τῆς κρυφίας — τόκου Vind. II. κρυφίας γεννήσεως Pal. 40.

1199. Τὰς παιδοφθόρους λέγει δὲ τοῦ Κρόνου· ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοίου Par. A. παιδοφάγους τοῦ Κρό-

νου· ἥσθι γὰρ τὰ αὐτοῦ τέκνα Par. C. 1200. Εὐωγίας ἀσέπτους, ἀντὶ τοῦ ἀπρεπεῖς· οὐδαμῶς ἐλλέπα- γεν τῇ τροφῇ Par. A. παρανόμους· ἐκόρεσε, ἐλλέπαγε Par. C. εὐωγίας — ἐκόρεσεν ἐν τῇ τροφῇ Vind. II. μισήτους — ἐν τῇ τροφῇ Pal. 40.

1201. Τὴν γαστέρα· τὸν ἀντιδοθέντα λῆθον, καταπιὼν τὸν λῆθον· παρὰ τὸ λάττω Par. A. γαστέρα — καταπιὼν λῆθον Par. C. τὴν γαστέρα· τὸν ἀντὶ τοῦ Διὸς δοθέντα φησας, καταπιὼν Vind. II. κοίλλαν — λῆθον τοῦ Διὸς — ἐκροφῆσας Pal. 40.

1202. Ἐν τοῖς τῷ σώμα συσφύγουσι σπαργάνοις ἀνελλημένον Par. A. ἐλλέμασι Par. C. τοῖς σφύγουσι τὸ σῶμα — ἐντετυλιγμένον Vind. II.

τύμβος γεγώς Κένταυρος ἀνδρῶν σπορᾶς.
 νήσοις δὲ μακάρων ἐγκατοιχήσεις μέγας
 ἥρωας, ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξενμάτων,
 1205
 ὅπου σε πεσθαις Ὀγύγῳ σπαρτὸς λεῶς
 χρησιμοῖς Ἰατροῦ Λερικου Τερμινθέως
 ἐξ Ὀφρυονείων ἡρώων ἀνειρύσας

Ceterum *ἐλλυμένος* et *ἐλλυμένος* ita inter se differunt, ut prius illud involvendi tegendique notionem habeat (ab *εἰλέω*, *wickeln*, *einwickeln*; vid. *Buttm.* Lexil. II. p. 151.); altiorum autem (ab *εἰλόσσω*, *winden*) latiori sensu omne id significet, quod est *flexum atque contortum*; licet non negem, utriusque verbi significationem ex eodem fonte defluxissim. Sic *ἐλλυμένος βόστροχος* apud *Eurip.* *Thea.* frag. VII. 7. p. 358. *Matth.* est crispus capillus, cincinnus; *ἐλλυμένος δριπέων* apud *Apollon.* *Rhod.* IV. 1541. et *Νεῖλος ἐλλυμένος* apud *Dionys. Perieg.* v. 226. dicuntur a flexibus, quibus torti prolabantur. Adde *Hesiod.* *Theog.* 790. — 1203. γεγώς] γεγονώς Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — Κένταυρος] „Saturnus, qui Philyræ, Oceani filiae, amore captus, ut ab Ope seu Rhea uxore fusta sua occultaret, in equum se convertit; ex eo igitur concubitu natus est Chiron Centaurus.“ Haec ex *Tzetz. Potterus*; *Tzetzes* autem fortasse ex *Pherecyde*, cui haec narratio tribuitur a *Schol. Apoll.* *Rhod.* II. 1231. Cf. *Pind.* *Pyth.* III. 1 — 4. (Boekh.) ibique *Schol. Apollod.* I. 2, 4.

1204. νήσοις δὲ μακάρων] Legobatur νήσοις μακάρων (Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrque), vel νήσοις μακάρων δ' (Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrque Reich. et Sebast.); quod vitium tale est, ut etiam sine libris recte repudiaverit *Valckenarius* ad *Eurip.* *Hipp.* v. 31. p. 166. quod idem nunc facimus librorum freti auctoritate, νήσοις δὲ μακ. Par. ACJL. Vit. I. et Ciz. νήσοις μακάρων omisso δ'; Par. B. νήσοις μακ. δ', Par. DEGIK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Pal. 40. μακάρων δὲ νήσοις Rehd. — ἐγκατοιχήσεις] ἐγκατοιχήσει Par. J. Vit. I. Ciz. — 1205. λοιμικῶν] μῦθικῶν Par. K. — 1206. ὅπου γε] ὅπου γε Par. C. σπαρτὸς λεῶς] *Thebani*. Sic σπαρτῶν λαός apud *Eurip.* *Phoen.* 1250. coll. 1022. et 1260. (Pors.) λόγῃ σπαρτὸς Suppl. 578.

1207. Τερμινθέως] Τερμινθέως Par. DGK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ταρμινθέως Edit. Basil. I. et Steph. Explicationem huius nominis valde obscuri tentavit *Potterus* in Annot. ad h. l.

1208. Ὀφρυονείων] Ὀφρυονείων Par. H. Vid. *Pampan.* IX. 18, 3. *Strab.* XIII. p. 595. (T. V. p. 349. edit. Tzsch.).

τὰ μέλη τῶν βρεφῶν σφελγούσι Pal. 46. 1203. Τάφος γεγονώς ὁ Κρόνος, ὡς αἰ φρονῶν κατὰ τῶν τέκνων Par. A. ἦγον ὁ Κρόνος. Ἐπεὶ γὰρ ὁμοιωθεὶς, ἐλύγῃ τῇ Φιλύρᾳ, Ὀφρυονείου θυγατρὸς, καὶ Χείρωνα γεννᾷ — ἦγον δ' αἰμὰ καὶ παρὰναμα φρονῶν Par. C. τάφος γερόμενος ὁ Κρόνος — ὁ Κρόνος ἀπηνῆς — καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Vind. II. 1204. Ἐν Θήβᾳ, ταῖς Βοιωτικαῖς τόποις καλεῖται μακάρων νήσοι, περιφερόμενος ὑπὸ Ἰσμητροῦ καὶ Ἀρχῆς ἐνθα καὶ τοῦ Λόος (In marg. τὰς Θήβας λέγει νήσους μακάρων). — ὁ μέγας ἐγκατοιχήσεις Par. A. ἐν Θή-

βαις Par. C. τὰς Θήβας λέγει κολακικῶς, ἐπεὶ αἱ τῶν μακάρων νήσοι παρὰ τὸν Ὀφρυονείον εἰσιν Pal. 40.

1205. Ἡμῖθες, βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διακτής Par. A. ὁ ἔκτωρ βοηθός ἢ διακτής λοιμικῶν νόσων Vind. II.

1206. Ὅπου πεισθεὶς σε — ἀρχαίου βασιλέως Θηβῶν — ὁ σπαρτὸς λαός Pal. A. βασιλεὺς Θηβῶν — τοῦ ἀρχαίου — ὁ ἀπὸ τῶν ὀδοντων τοῦ θράζοντος ἀναφύς Par. C. τὸν ἔκτορα — βασιλέως Θηβῶν — Θηβαϊκός Vind. II. 1207. Χρησιμώμασι — ἐπαύνημα Ἀπόλλωνος Par. A.

1208. Τάφῳ, τύμβῳ ἀνελκύσας

ἄξει Καλύδνου τύραν. Λόνων τε γῆν
σωτήρ, ὅταν κάμνωσιν ὀπλίτη στρατῷ 1210
πέφθοντι χώραν Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.
κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτίνων πρόμοι
λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.

Ἦξει δὲ Κνωσσὸν κατὰ Γόρτυνος δόμους
τοῦμόν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος 1215
ἔσται στρατηγῶν οἶκος. οὐ γὰρ ἦσυχος

1209. Καλύδνου] Καλύδνου Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Vid. Steph. Byz. v. Κάλυδνα. De accentu vid. Arcad. p. 62, 3. — Λόνων τε γῆν] Vid. Paus. IX. 5, 1. Strab. IX. p. 401. (T. III. p. 390. edit. Tzsch.) Steph. Byz. vv. Λόνες et Βοιωτία. et omnino Ez. Spanh. ad Callim. in Del. v. 75. Adde Etym. M. p. 203, 18. Schol. Venet. ad Iliad. β. 494. et Sturz. ad Hellan. fragm. p. 68 sq. — 1211. Τηνέρου] Paus. IX. 26, 1. τοῦ Καβείρου δὲ ἐν δεξιᾷ πεδίῳ ἐσὶν ἐπώνυμον Τηνέρου μάν-
τειας, δὲν Ἀπόλλωνος παῖδα εἶναι καὶ Μελλας νομίζουσι. coll. IX. 10, 6. Strab. IX. p. 413. (T. III. p. 467. edit. Tzsch.) et Schol. ad Pind. Pyth. XI. 5. Haec iam indicavit Potterus. — 1212. Ἐκτίνων] Vid. supra ad v. 433. et adde Nonn. Dionys. V. 37. Scribarum errores sunt Ἐκτίνων Par. G. Vind. IV. Vit. III. Ἐκτίνων Vit. I. Ἐκτείνων Ciz.

1213. κυδανοῦσιν] κυδαλιούσιν Par. K. — 1214. Γόρτυνος] Γόρτυνος^{ος}
Vind. II. Vit. II. — δόμους] δόμος^{ος} Vind. IV. — 1216. οὐ γὰρ ἦσυχος] *irrequietus*; b. e. citissime, ut irae suae satisfaciat. Figura est, quam Litoten grammatici appellarunt. Sic apud Eurip. Hecub. 1091. (Pors.) οὐ γὰρ ἦσυχος || πέτρας ὀρεῖας παῖς λέλας ἀνὰ στρατὸν || Ἠχώ ita dictum est, ut intelligamus, *ingenti clamore tota castra resonuisse*. Echus enim quies silentium est. Et Peloponnesii, qui apud Polyb. V. 106. ex incerto Euripidis fragmento dicuntur *τλησέμορχοι κουπος* ἦσυχ-

Par. A. τῶν τάφων ἀνέλων Par. C. τέπος τῆς Τροίας — ἐλκυσας Vind. II. Ὀφρονός τόπος Τροίας Pal. 40.

1209. Ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, βασιλέως τῶν Θηβῶν — τῶν Βοιωτῶν γῆν Par. A. τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν δηλαδὴ — ἔθνος Βοιωτῶν Λόνες Par. C. τὰς Θήβας λέγει, ὡς ἀπὸ τινος Καλύδνου πρώτως ἐκείσε βασιλεύσαντος — τεῖχος τῶν αὐτῶν Λόνες ἔθνος Βοιωτικόν Pal. 40.

1210. Ἀετρεῖ τὸ, ἐσόμενον — τῷ ὀπλισμένῳ στρατῷ Par. A. βοηθόν, ἀσθενῶσι πολέμῳ Par. C. αἰσυνον — τῷ καθ' ὀπλισμένῳ Vind. II. πολεμικῷ Pal. 40.

1211. Τὴν χώραν πορθοῦντι — τὰ τοῦ Τηνέρου, νιοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν — βασιλεια Par. A. αὐτῶν τῶν Θηβαίων δηλαδὴ — βασιλεὺς Θηβῶν ἦγον τὰς Θήβας Par. C. πορθοῦντι — ὄνομα κύριον, ἦγον ὁ Ἀπόλλων — βασιλεια παλάμη Vind. II. μάχεως

μαντεία Pal. 40. 1212. Δόξα δὲ σὴ μέγιστον τῶν Θηβαίων οἱ πρόμαχοι Par. A. ἀκρέμονες Par. C. Θηβῶν οἱ πρῶτοι Vind. II.

1213. Ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσων τοῖς ἀφ' ἁρῶν τοῖς θεοῖς Par. A. σπονδαῖσι — ζῶσι — ὁμοίως Par. C. θυσταῖς δοξάσουσιν — τοῖς θεοῖς Vind. II.

1214. Παραγενήσεται δὲ εἰς πόλιν Κρήτης, καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως Κρήτης οἶκους Γόρτυν γὰρ πόλιν Κρήτης Par. A. περὶ Ἰδομενέως Par. C. 1215. Τὸ ἐμὸν κακὸν τῆς τυλαιπώρου δυστυχέσουσι δὲ δι' ἐμὲ καὶ οἱ Κρήτες — πᾶς δὲ ἔρημος Par. A. βλάβη — ἠφρανισμένος, ἔρημος Par. C. ἀστασίατος, ἀφανής Vind. II. ἦγον δυστυχήσουσι καὶ οἱ Κρήτες, δι' ἐμὲ Pal. 40.

1216. Γενήσεται τῶν στρατηγῶν οἱ οἶκος τοῦ Ἰδομενέως Par. A. ἦγον τοῦ Ἰδομενέως Pal. 40.

πορκεύς δ' αὖτις πόνος σέλιμα ναυστολῶν ἔλατ',
 Λεύκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
 ψυδραῖοι τ' ἐχθρὰ μηχαναῖς ἀναπλέκων,
 ὃς οὔτε τέκνων φείσεται, οὔτε συγγάμου 1220
 Μῆδ' αὖ δάμαρτος, ἡγριωμένος φρένας,

χοι δορὶ sunt infatigati acerrimique bellatores. Quo in loco inaptum illud πασιμαχοί, cui patrocinatus fuerat Schweighauser; recte aut per repudiavit Matthiae ad Eurip. fragm. inverte. XCIX. (Tom. IX. p. 385.) — 1217. πορκεύς] πορὴν Par. A. vitiose. — ἔλατ'] περὶ Par. C. minio tamen additum γρ. ἔλατ. — 1218. Λεύκον] Ita recte exhibent Codd. mei omnes, Paraphr. Vatic. et Editt. Ald. Basil. I. Pbt. Petr. et Sebast. Λεύκον Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utq. Steph. et Reisch. Vid. Erym. M. p. 191, 55. ξανθός, ξανθός, λευκός, Λεύκος, ὄνομα κυρίου — Φίλων. Hunc Herennii Philonis locum e libro περὶ διαφύσεων σημειωμένων integrum, ut videtur, exscripsit Eustathius ad Iliad. μ. 310. p. 997, 2 sqq. edit. Rom. (T. M. p. 117, 8 sqq. edit. Lips.) — στροβήσων] στροβήσων Par. J. στροβείν et στροβείσθαι apud poetas vertiginem illam indicat, quae mens humana aut cupiditate aut quavis alia vehementiori animi perturbatione percussa corripitur. Vid. Asch. Agam. 1189. Choeph. 1048. (Well.) Hensch. στροβείν. ἀποστέκεσθαι, ἀποσβεῖν καὶ αὐτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν. Lex. Segner. p. 372, 2. στροβείν. ταράττει. κινεῖ. περισφοβεῖ. καταπονεῖ. Quae eadem habent Phot. Lex. p. 543, 17. et Suidas h. v., ubi nemo adhuc vitii quiddam suspicatus est. At vera lectio iam dudum latet apud Favorinum fol. 491. edit. Rom. στροβείν. ταράττει. κινεῖ. περισφοβεῖ. — φύλακα τῆς μοναρχίας] Sic Par. CFH. Pal. 40. Paraphr. Vat. et Editt. Ald. cum reliquis, lexcepta Basil. I., omnibus. φύλακῆς μοναρχίας Par. A. φύλακα μοναρχίας omisso articulo Par. BDEGJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Basil. I. Ad hunc Lycophronis locum respicit Eustath. ad Odys. τ. 174. p. 1860, 56. edit. Rom. (T. H. p. 197, 12. edit. Lips.) ἀναστεινωμένην γὰρ φασὶ δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπικαλεῖσθαι ὁ δὲ Τῆς, ὅτε Λεύκος αὐτὸν ἀπῆλθεν, ὃν θετὸν παῖδα ὄντα φύλακα τῆς βασιλείας κατέλειπε, δρᾶκοντα θρεπτόν, ὡς ὁ Λευκόφρων φησὶ. De hac et similibus fabellis rectissime statuit Hoeckius, Creta T. II. p. 404 sq. — 1219. ψυδραῖοι τ'] ψυδραῖοι δ' Par. C. ψυδραῖς τ' Par. J. ψεύδεται ἐχθραῖς, quod correctum est in ἐχθρὰς Par. B. — ἀναπλέκων] Scholiastes min. Cod. Par. B. et auctor Paraphr. Vat. videntur ἀναπλέων legisse; explicant enim: ἐκκαλὼν καὶ ἀναζωπυρῶν. — 1220. ὃς οὔτε] ὃς οὐ Par. JL. Vlt. I. Ciz. — τέκνων] παίδων Par. K. — φείσεται Rehd. — 1221. ἡγριωμένος] ἡγριωμένος Vind. IV. — φρέ-

1217. Ὁ ἀλλεὺς λέγει δὲ Ναύπλιον — διήρη ναῦν ἐπὶ νῆος καθήμενος ἐλαύνει Par. A. διήρη ναῦν Par. C. ἡγρὸν ὁ Ναύπλιος ἀλλεὺς — τὸν Ναύπλιον λέγει — σκαρὴ, καθέδρα Vind. II. πλοῖον ἐλαύνει Pal. 40. 1218. Τὸν τῆς Κρήτης τύραννον ἀπατήσων, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας Par. A. δακτύλος Par. C. Ταντάλου υἱόν, κινήσων, ἀπατήσων — τῆς τοῦ Ἰδομενέως Vind. II. παραινέσων — τηρήσων Pal. 40. 1219. Τοῖς ψεύδασιν ἐχθρὰς καὶ

μηχαναῖς ἀναπλέκων Par. A. ψεύδεται — τοῖς Ἑλλήσι δηλαδὴ, διὰ τὴν τοῦ Παλαμῆδους ἀναίρεσιν — συστροφῶν Par. C. ἐκκαλὼν, ἀναζωπυρῶν Par. B. ψεύδεται — ἀναζητῶν, ἀνάπτων Vind. II. μῖσος δ' εἶχε Pal. 40. 1220. Ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, ὅπῃ τῆς γαμετῆς Par. A. Λεύκος — τοῦ Ἰδομενέως Ἰφίχλου καὶ Λεύκου — συγγάμου Par. C. Ἰφίχλου καὶ Λεύκου — συγγάμου τοῦ Ἰδομενέως Pal. 40. 1221. Μῆδ' αὖ γυναικὸς ἔστιν ὃς

οὐ Κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ λέχος
 θρεπτῷ δράκοντι συγκαταμύσσει πυκρόν.
 πάντας δ' ἀνάγκοις χειρὸν ἐν ναῶ κτενεῖ,
 λῶβαιον αἰκισθέντας Ὀγκαίου βόθρου.

1225

νας] φρένα sola Edit. Basil. I. — 1222. οὐ Κλεισιθήρας] ἐγκλεισιθήρας Hae. J. miro librarii errore. — 1223. συγκαταμύσσει] συγκαταμύσσει Par. GK. Vind. IV. Vit. Ml. Simile vitium inhaeret glossae apud Hesychium et Favorinum: καταμύσσει· συγκαταμύσσει, quod corrigendum est e Photii Lex. p. 137, 2. καταμύσσει· συγκαταμύσσει καὶ συνεπιμύσσει. Eustath. ad Odys. f. 149. p. 1755, 13. edit. Rom. (T. II. p. 66, 41; edit. Lips.) ἀνιδνεσθαι δὲ ἐστὶ τὸ μὴ συγκαταμύσσειν, παρὰ τὴν αὐτὴν στερήσιν καὶ τὸν αἶνον, ὃς θεοὶ συγκαταμύσσειν. ἐξ οὗ καὶ ἡ συναλκίσις καὶ τὸ συνεπιμύσσειν καὶ συγκαταμύσσειν. Eodem sensu Eurip. Iphig. Aul. 695.

τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτι κατήγεας.

1225. αἰκισθέντες Vind. II. Vind. Mews. ad h. l. — Ὀγκάου βόθρου] βόθρου Vind. II. Vit. II. Hanc verborum Synchysin iam supra ad v. 1159. indicavi. Iungea ἐν ναῶ, Ὀγκάου βόθρου, ut templum Cereris Ὀγκάου indicetur, qui in subterraneo specu horribilia sacra fiebant. — De Minerva Ὀγχα (Aesch. Sept. 469. et 483. (Well.) Steph. Byz. v. Ὀγκάου. Schol. ad Eurip. Phoen. 1068.), sive Ὀγχα (Paus. IX. 12, 2. Hesych. v. Ὀγχα), iam satis coniecturarum protulerunt viri docti. Vid. Valcken. ad Schol. in Eurip. Phoen. p. 725. Interpp. ad Hesych. l. I. Heyne Observ. ad Apollod. p. 224. et 248. et Otf. Mueller. Hist. Civit. Gr. Vol. I. p. 121. Mihi eorum ratio maxime probatur, qui nomen Ὀγχα peregrinum esse statuunt, sive id Aegyptium fuerit (Schol. ad Aesch. Sept. 469.) sive, quod probabilius videtur, Phoenicium (Paus. l. I. Steph. Byz. v. Ὀγκάου. Schol. in Eurip. Phoen. l. I.); unde desunt Ὀγχα Boeotiae locus (Paus. l. I. Etym. M. p. 613, 42. Hesych. v. Ὀγχα. Favorin. v. Ὀγκάου), et Ὀγχεον χωρίον (Paus. VIII. 25, 4. Steph. Byz. h. v.) in Arcadia nomen acceperint. Nam quod de Onco quodam, Apollinis filio, commemorat Pausanias, id satis probat, eum in talibus vix ultra plebeculae captum sapuisse. Aliam derivationem vid. apud Nonnum Dionys. V. 71. coll. XLV. 69. — Hoc autem loco non Minervam sed Cererem Ἐρινὸν a poeta intelligi, monuit Tzetzes ad h. l., quod videtur confirmari posse e Paus. VIII. 25, 4. ubi etiam Ἀπόλλων Ὀγκάιος sive Ὀγκάιος ex Antimacho commemoratur. De accentu formae Ὀγκάιος haec habet Eustathius ad Odys. π'. 471. p. 1809, 6. edit. Rom. (T. II. p. 133, 14. edit. Lips.) Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ καίνον, εἴτε ἐκ τοῦ Ἐρμού, ὁ μὲν Ἐρμῆος λόφος προπερισπάζεται, τὸ δὲ Ἐρμῆον, εἴτε τοιαύτως, ὡς ἐρδέρη, νοεῖται, εἴτε ἐπὶ εὐρήματος, τυχροῦ, προπαροῦνται. ἀναλογίαν γὰρ ταῦτα αἰθεῖ. οὕτω γὰρ καὶ Ὀγκάιος μὲν προπερισπάζεται ὁ παρὰ Λυκόφρονι, ὀγκάιον δὲ τὸ καὶ ὀγκιον ἐν ταῖς ἐξῆς παρ' Ὀμήρῳ (Odysa. φ.

ὄνομα κύριον τὸ Μήδας, τῆς τοῦ Ἰδομενῆος γυναικός — τὰς φρένας ἰγνώσκει Par. A. 1222. Οὐ τῆς θυγατρὸς Ἰδομενῆος καὶ Μήδας, Κλεισιθήρας· ἐστὶ δὲ ἡ εὐδαιμία, Κλεισιθήρας — ἥστως τῇρ χολῆν ὁ πατὴρ Par. A. δακτύλος Par. C. τὸν γάμον Pal. 40. 1223. Τῷ Λεύκῳ πυκρὸν ὁμογεωμορῶσι Par. A. ὑποσχεθήσεται Par. B. ὑποσχεθεῖ Par.

C. Λεύκῳ (sic) τῷ ἀναδρέπῳ Vind. H. 1224. Ἐν τῷ ναῶ ἀποκτενεῖ Par. A. ἀνοστίς — βαμῶ — φρενῶν Par. C. μεμισασμένοις — ὁ Λεύκος Vind. H. 1225. Πληγαῖς τραυματισθέντας — τοῦ Ἐριννυίδους λάκκου Par. A. μακαρίας κατακοπέντας — τοῦ Ἐριννυέως, ἥρουν τῆς Ἀρητιδος Par. C. πληγαῖς μασιχθέντας — θαλαττῶδους, Ἐριννα-

Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὐδῖς κλέος
μέγιστον αὐξήσουσιν ἄνναμοί ποτε,
αἰχμαῖς τὸ πρωτόβλιον ἄραντες στέφος,
γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον, ἀδλία πατρίς, 1230
κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζῳφρ.

61.) παραπορεύεται. Cf. *Arsad. de Accent.* p. 43, 6. ubi in verbis ἡ κύριον εἰη σύνδετον corrigendum esse ἡ κύριον εἰη ἡ σύνδετον sequentia docent. — 1227. ἄνναμοί] ἄνναρμοί Par. A. — 1228. αἰχμαῖς] αἰχμῆς Neap. III. a prima manu; correctum tamen in αἰχμαῖς. — στέφος] κλέος Vind. II. IV. Vit. III. — 1229. γῆς καὶ θαλάσσης] Hanc locum, de quo celebris est disputatio Niebuhrī in *Mus. Rheu.* an. 1827. T. I. fasc. 2. p. 108 sqq. repetita in *Eiusd.* Opuscul. Hist. et Philol. Vol. I. p. 438 sqq. accuratius tractabo in Praefatione. Hic solammodo ea apponam, quae ad exemplar Edit. Potter. I., quod Lipsiae in Bibliotheca Senatoria asservatur, manu satis antiqua adscripta leguntur: „Haec saepe Lycophronis esse non possunt. ταδε λέγει ὁ Ἡρόδοτος ἐκείνην περιπελεκούμενα ἐν τῇ δεξιῇ τοῦ ἐξηγήματος· οὐ παρὰ τὸ εἶκος, ὥς ἐμοὶ γε δοκεῖ· καὶ ἐν τῇ ἐξηγήσει ἀντιβάλλεται περὶ τούτων. Δισσ. Halic. Antiq. Rom. I. cap. 4. ἐτι γὰρ ἀγνοεῖται παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δόλγου δεῖν πᾶσιν ἡ παλαιὰ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἱστορία x. τ. λ. — πῶς οὖν ταῦτα τοῦ Λυκόφρονος παλαιοτάτου ποιητοῦ εἶναι πιστεύομεν;“ Et ad v. 1281. „Haec non cohaerent cum historia Aeneae, et superiora nullo modo dici potuerunt a Lycophrone, unde παρεμβεβλημένα videntur a versus 1226., quod etiam veteri Scholiastae merito visum est. Vetus tamen est interpolatio; versus enim 1254. legitur apud Stephanum [v. Λαῖνον].“ — μοναρχίαν] μοναρχίας Par. G. Vind. IV. Vit. III. μοναρχίαν Vind. II. Vit. II. — 1230. ἄμνηστον] ἄμνηστος Par. A.

1231. ἐγκατακρύψεις] Par. BPF. Vind. II. Vit. II. Rehd. et Edit. Ald.

Basil. I. cum reliquis omnibus. ἐγκατακρύψει Par. C (in quo ῥ minio additum est) G. Pal. 40. ἐγκατακρύψει Par. ADHJKL. Vind. IV. Vit. I. III. Ciz. Quae varietas unde in textum venerit facillime potest de-

πῶς, ἦγον ἰδίου Vind. II. Βεννὺς δὲ ἡ Δημήτηρ τιμάται ἐν Ὀρχαῖς, πόλει Ἀρχαδίας Pal. 40.

1226. Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν Par. A. λέγει τὸ ἐμῶν· τούτῃσι τὸ προγονικὸν ἐμῶν Par. B. ἐμῶν δηλαδὴ, ἦγον τὸ προγονικὸν μου κλέος, τὴν δόξαν Par. C. Ἐπευδὲν περὶ Ῥωμαίων λέγει, καὶ Λυκόφρονος ἐτέρου νομιστέον εἶναι τὸ ποῖμα, οὐ τοῦ γραφέντος τὴν τραγωδίαν· συγῆθης γὰρ ὦν τῷ Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο Vat. 1307. ἦγον τοῦ ἐμῶν — προγονῶν — ὕστερον Vind. II. τούτῃσι τὸ προγονικὸν μου Pal. 40.

1227. Μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε Par. A. οἱ Ῥώμιος καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Χρυσούσης τῆς

Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν Ἐκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ Σπερτέρου ἐκτίσαν τὴν πόλιν Ῥώμην Vat. 1307. οἱ ἀπόγονοι τοῦ Αἰνείου Vind. II. ἀπόγονοι· Κυρηναϊκῶς Pal. 40. 1228. Ἀράσαι τὸ πρωτεῖον ἄραντες στέφος, ἐπάραντες Par. A. κράτος Par. B. πολέμοις — ἐξείρετον — στέμμα, βασιλείαν Par. C. κονταρίοις — κατὰ τὴν πρώτην λαυραγωγίαν — ἡ στέφος Vind. II. ὑψηλόν, μέγα Pal. 40.

1229. Τῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης τά τε σκῆπτρα καὶ τὴν μοναρχίαν Par. A. λαβόντες Vind. II. 1230. Οὐδὲ μὴν ἡ Ἴλιος ἀμνημόνευτος μαρανθῆσται — ταλαίπωρος πάτρα Par. A.

1231. Τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν τῇ σκοτίᾳ ἐγκατακρύψει Par. A. ἀφανισθὲν Vind. II. σβεσθὲν Pal. 40.

τοιούσδ' ἑμὸς τις ἀγγιγόντα λείπει διπλοῦς :
σχύμουνος λέοντας, ἔξοχον ῥώμην γένος,
ὁ Καστνίας τε τῆς τε Χειράδος γένος,

monstrari. Fuerunt enim, qui distinctionē post ἀγγιγόντα deleta, verba ἑλπίε πατρὶς ἀρετῆς cum verbo ἐγκαταρρύπτειν coniungerent. Sic auctor Paraphraseos Vaticanæ: ἡ δὲ ταλαπάρρος πατρὶς τὴν μαρτυρεῖσαν δόξαν οὐκ ἀμνηστον τῇ σκοτίᾳ βλάπτει, οὐ κατακρύπτει. At neminem fugiet quantum aptior sit Apostrophe ad patriam, quum statim id commemoretur; unde maxima in eadē gloria sic redundatura: — ῥώμην γένος

Par. L. ῥώμην Vit. I. Bebd. — 1232. ἑμὸς τις. ἑμὸς τε. Par. A. ἑμὸς αὖ Par. C. ἀγγιγόντος ἀγγιγόντος. Rehd. διπλοῦς. διπλοῦς. Par. G. Vind. IV. Vit. III. In Vit. I. librarius negligenter scripsit λέε διπλοῦς.

1233. σχύμουνος. σχύμουνος Vind. II. — ἔξοχον ῥώμην γένος. ἔξοχον ῥώμην γένος Par. A. Lectionem ῥώμην exhibent Pan. CDEFHGJKL Vat. 1207. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. hi omnes aut cum glossa interlin. ῥώμην, aut superaddito ἐν, quo solent Scholiastæ Dativum indicare. Accedunt huius lectionis quindecim. Codd. apud Sebastianum, duo Potteriani, et Cod. Bononiensis in Edit. Basil. I. expressus. Refragantur autem ex omnibus libris, quotquot adhuc excussī sunt, tres solummodo: Par. B., in quo librarius dubitantes scripsit.

ῥώμην, Pal. 142. apud Sebastianum, et Cod. Venetus Aldinae editionis, uterque recentior et valde interpolatus, in quibus ῥώμης dederunt librarii. Quod, si ratio palaeographica te delectat, fortasse non inepte dicas ex altera lectione ῥώμην cum lotā adscripto natum esse; cuius mutationis exempla invenies in Schaeferi Melet. Crit. p. 113. Praeterea Aldinae auctoritatem obsequuti sunt reliqui editores praeter Sebastianum, qui Codd. suorum consensu quasi perterriti, neque tamen, quid eorum lectio sibi vellet, intelligens, litera maiuscula Ρώμην exhibuit, lectionem omni sensu prorsus destitutam. — Quas vero haec gemella leonina proles, eximio robore praedita, intelligenda sit, manifestissimum est, licet poeta eo, quo solet, artificio studiose evitaverit, ne notiori quodam nomine adhibito, totius orationis color mutaretur, et obscura illa tolleretur vaticiniorum ambiguitas. Alludit autem his verbis ἔξοχον ῥώμην γένος ad gemella fratrum nomina: Ἰάωρος et Ρωμύλος; Idque fecit dexterrime; et talem allusionem concedes, opinor, multo magis ingenio Lycophronis convenire, quam si mater gemellipara, sive nunc Iliam, sive Romam, mulierem Troianam, cogitaverit, ipsa hic nominata inveniretur. Aliiter de hoc loco statuit Meursius et quem valde equidem demiror, etiam Niebuhrus in Hist. Rom. T. I. p. 219. de cuius sententia dicam in Praefatione. — Tetigit etiam hunc locum Io. Tzetzes in Schol. ad Exeges. in Iliad. p. 141, 23. — 1234. Καστνίας. Καστίνας Par. G. Vind. IV. Vit. III. — τε τῆς deest in Par. B. Vind. II. et Edit. Ald. — Χειράδος. Ταχειράδος Par. A. Χειράδος Vit. I. Χειράδος est emendatio Canteri, qui eam in Annot. p. 218. ita explicat: „Castnia et Choeras, Veneris epitheta, matris Aeneae. ac de Castnia quidem ante diximus (ad v. 403.); Choeras autem a porcis, quos illi mactabant Argivi potest nuncupata videri.“ Hanc lectionem recepit Reichardus.

1232. Τοιούτους δὲ ὁ ἑμὸς ἀδελφὸς καταλείπει duo Par. A. ἀγγιγόντος; ἔχουν ὁ Αἰνείας, καταλείπει, ἀρῆσεν duo Par. C. ἀγγιγόντος καταλείπει Pal. 40. — 1233. Τὸν Ρῶμην καὶ Ρωμύλον — ἔξοχον γένος — ἐν τῇ ῥώμην Par. A. ὑπερχον — ἐν —

φυλῆν Par. C. Ρῶμην καὶ Ρωμύλον — ἰσχυρὸν Vind. II. — 1234. Καστνία καὶ Ταχει. . (sic) ἐπώνυμα Ἀφροδίτης — υἱὸς δὲ αὐτῆς Αἰνείας Par. A. Καστνία καὶ Ταχειρά, ἡ Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ χειροῦσθαι διὰ τῆς ἐπιδυμίας Vat. 1207. Καστνίας διὰ τοῦ

βέλους ἀριστος, οὐδ' ἀνδρός ἐν μάχαις. 1235
ὅς πρῶτα μὲν Πάριλλον οἰκίσει μολών,
Κισσεῦ παρ' αἰπὸν πρῶτα καὶ Λαυραστίας
κερασφόρους γυναῖκας. ἐκ δ' Ἀλκιωνίας
πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία

Libri autem et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus vulgatam tuerentur. — 1236. Πάριλλον] Ex Lycophrone offert Eustath. ad Odys. §. 508. p. 1769, 13. edit. Rom. (T. II. p. 84, 18. edit. Lips.) Steph. Byz. h. v. Πάριλος, πόλις Μακεδονίας· τὸ ἐθνικόν, Παρήλιος. Pertinet ad hunc locum Theonis Scholion, a Stephano Byz. serratum: Ἀλκεία, τόπος (πόλις) Θράκης, ὡς Ἀλκεία, Ζέλεια· ἀπὸ Ἀλκείων. Θέων Ἀλκείας ταύτην καλεῖ, ὁπομηματίζων τὸν Ἀνκίρορωνα· Ἀλκείας δὲ μετὰ τὴν ἴλιν πρόσθην εἰς Θράκην παρεγένετο, καὶ ἐκτίσε πόλιν Ἀλκείας, ἔπον τὸν πῖστρον ἔδρανε. De hac urbe vid. Salmon. ad Solin. p. 114. et Heyn. ad Aen. III. 18. ibiq. Excurs. I. p. 562. Cf. Conon. in Phot. Bibl. p. 140. b. 34. edit. Bekk. Scylac. Peripl. p. 133. edit. Hoesch. ubi vitiose editum est Ἀλκεία. — 1237. Κισσεῦ] Κισθὺ Pal. 40. Κίσσου Par. G. Vind. II. IV. Vit. M. III. et Ma. Canteri. Vid. Nicandr. Ther. v. 804. Strab. VII. p. 390. (T. II. p. 486. edit. Tzsch.) Hesych. at Favorin. v. Κισσοῦς.

1238. κερασφόρους] Vid. Porson. Praef. ad Eurip. Hecub. pag. X. — Ἀλκιωνίας] Sic, quod formam attinet, libri mei omnes; quorum, qui nunc mihi ad manus sunt; Vind. II. Vit. H. et Paraph. Vatic. Ἀλκιωνίας cum leni spiritu exhibent; Ἀλκιωνίας Vit. I. et Ciz. Ἀλκιωνίας Vind. IV. et Vit. III. vitiose. Ex Editt. sola Reich. Ἀλκιωνίας. Canterus ex Thucydide (II. 99.), et Stephano Byz. correxit Ἀλκιωνίας, idque non dubitavit in versione exprimere. Apud Steph. Byz. enim haec leguntur: Ἀλκιωνία, χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ὄκουν Ἀλκιωνες. Ἀνκίρων· ἐκ δ' Ἀλκιωνίας || πλανήτην δέξεται Τυρσηνία· περὶ Ἀλκείων λέγων. Vide tamen Mullerium Hist. Civit. Gr. p. 139. et 249.

1239. πάλιν πλανήτην] Libri et Editt. nihil variant. Apud Steph. Byz. autem l. i. editum est πλανήτην, quod extat etiam in Cod. Paris. 1412. Alter. Cod. Paris. 1413. πάλιν πλανήτην exhibet. Recte. Dicitur enim Ulysses novis erroribus delatus esse in Tyrrheniam. πάλιν

ἔρως Pal. 40. 1235. Ὁ ἐν ταῖς βούλαις ἀριστος καὶ βέλυστος, οὐδὲ μέμπτος ἐν μάχαις· ἐξ οὗ ἀνδρός Par. A. ἐν πολέμῳ Par. C. ὁ φρονηώτατος — μέμπτος Vind. II.

1236. Ὅστις πρῶτος μὲν τὴν νῦν ἄλιν πόλιν Μακεδονίας καλουμένην οἰκίσει — παραγενόμενος ὁ Ἀλκείας Par. A. πόλις Μακεδονίας, ἣ νῦν ἄλιν — παραγενόμενος Par. C. Παρήλιος, Μακεδόνων πόλις· Κισσοῦς δὲ, ἔως Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Ἀλκείας μετὰ τὴν ἄλιν ὄκησε, καὶ ἀπ' ἐαυτοῦ ἄλιν τὴν πόλιν ὠνόμασεν· Ἀλκιωνία δὲ, πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ δὲ Μακεδονίας εἰς Ὑτάλλαν ἦλθεν Ἀλκείας Vat. 1307.

1237. Τοῦ Μακεδονίας ὄρους παρὰ τὴν ἔξοχον· Ἀλκείστιος ὁ Ἀλκίονος ἀπὸ τοῦ· ἐξ οὗ Ἀλκυστίας λέγει τὰς Βάκχας Par. A. ὁμηλὸν — ἔξο-

χὴν — τὰς ἀπὸ Λαυραστίου τοῦ ὄρους Par. C. Λαυραστίας, ὁ Ἀλκίονος ἀπὸ Λαυραστίου· ἔρως Βουωτίας· ὅθεν Ἀλκίονος, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι; αἱ καὶ Μιχαλόνες ἐκαλούντο, διὰ τὸ μιμῆσθαι αὐτὰς τὸν Ἀλκίον· κεραιτοφοροῦσι γὰρ καὶ αὐταί, κατὰ μίμησιν Ἀλκίονος· τανόρακος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται· καὶ Εὐροπιδῆς, καὶ σὺ κέραιε κρατὶ προσπτερυκέναι (Eurip. Bacch. 917. Herm.) Vat. 1307. — κεραιτοφοροῦσαι· κατὰ μίμησιν Ἀλκίονος· Μακεδονίας Pal. 40.

1238. Τῆς κέραια γερούσας γυναῖκας Βάκχας — ἐκ πόλεως, ἣ ὄνομα τόπου Μακεδονίας Par. A. τὰς Βάκχας τὰς Μακεδονίας — πόλις Μακεδονίας Par. C. 1239. Πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα Par. A. τὸν Ἀλκίον Par. C. ἡ Ἰταλία — πόλις Σα-

Λιγγεύς τε, θερμῶν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν, 1240
καὶ Πῖσ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύρροιοι νάπαι.
οὐν δέ σφι μῖξει φίλιον ἐχθρὸς ὦν στρατόν,

autem in compositione, praesertim cum verbis coniunctum quae motum indicant, significat *retrosum*. Sic supra vv. 180. et 628. *παλιμπρευτος*. v. 739. *παλιντοόρητος*. infra v. 1431. *παλιμπλωτος*. v. 1461. *παλίσαιτος*. Cf. *Schol. Venet.* ad *Iliad.* α. 59. et *Eustath.* p. 47, 10. edit. Rom. (T. I. p. 41, 18. edit. Lips.) *Etym. M.* p. 649, 28 sqq. Similiter *παλινναμπτοι* κλεινθοι apud *Tryphiod.* 523. *παλινόροτος* πλους *ibid.* v. 145. *παλιντοπῆτες* apud *Nicandr.* *Ther.* v. 402. At nolo notissimae rei exempla congerere. — *Τυρσηία*] *Τυρσηίας* Par. C.

1240. *Λιγγεύς*] Sic Par. K. Pal. 40. quinque apud Sebastianum (Vat. 117. 915. 916. 1421. et Pal. 142.), et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utr. et Reich. *Λυγγεύς* Par. L. Vit. I. Ciz. *Λυγυεύς* Par. ABCDEFGHJ. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Paraph. Vatic. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utr. et Sebast. Ubi vide quam constanter vel in optimis libris peccatum sit. Paene persuasit *Heynius* *Excurs.* I. ad Aen. VII. p. 515. ut una literula deleta, *Λυγυεύς* reponerem; sed manum retardarunt ille *Λιγγαίος* χέρσος *Orph.* *Argon.* 1213. et τὰ *Λιγγούριον* apud *Strab.* IV. p. 202. (Tom. II. p. 75. edit. Tzsch.) quae comieturix vix crediderim amolienda. *Onofrio Gargiulli* p. 84. haec adnotavit: „Linceo, fiume della Toscana. Vid. *Cluverio* *Ital. ant. lib.* II. p. 71. II *Mariani* de Etruria I. III. c. 12. crede, che sia questo fiume quello, che Aquas Caldas, o come vuole il *Cluverio*, Aquas calidas Vetulonien-ses, appellarono i Romani, oggi *Caldano*.“ — *θερμῶν*] Par. AJ. Vat.

1307. Neap. I. III. Paraph. Vatic. *θερμῶν* Par. C. *θερμῶν* reliqui libri et Editt. omnes. — *ῥεῖθρον*] *εἶδος* Par. K. *ῥῥωρ* Par. D. Vit. III. —

ποτῶν] *ποτόν* Par. F. *ποτόν* Par. K. — 1241. *Πῖσ'*] *Πῖσ'* Par. AC. Vat. 1307. *Πῖσ'* Par. BDEFGHJKL. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. Alterum ὁ eliminavi, quum vox tali fulero minime indigeat. Vid. *Drac. Strat.* p. 20 sq. τὰ εἰς α' λήγοντα θηλυκά, εἶτε ἐπὶ ὀνομάτων εἶτε ἐπὶ μετοχῶν; εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ὄγκρονον λήγουσαν, πάντως ἐκτεταμένον αὐτὸ ἔχει· πᾶσα, πλάσα, φύσα, δύσα, Πῖσα, Κρίσα, κνῖσα. οὐκ ἀνρροῖ δὲ οὐ Πῖσαν εἶπε τὴν πόλιν κατὰ συστολὴν Πινδαρος. Inde etiam mutandus erat accentus. Cf. *Seidler.* ad *Eurig. Iphig. Taur.* v. 1. *Onofrio Gargiulli* I. I. „Il detto *Mariani* I. I. vuole, che Pissa qui non debba intendersi per Pisa non ancora fondata, quando Cassandra profetizzava; ma per una città edificata de Pelasgi, alla riva del mar Tirreno, dove oggi è *Pescia*. Ma può dirsi, che il poeta forse parlò di Pisa per anticipazione.“ — *Ἀγύλλης*] Sic Par. ACDFH. Neap. III. Pal. 40. et Editt. Reich. et Sebast. *Ἀγγύλλης* Par. G. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. H. III.

Ἀγγύλλης Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utr. *Ἀγγύλλης* Par. J. *Ἀγυύλλης* Par. BEL. Neap. I. Vit. I. Ciz. et Editt. Basil. II. Commel. Par. II. et Meurs. utr. *Ἀγύλλης* Rehd. et Edit. Ald. *Ἀγυύρρης* Par. K. Vid. *Steph. Byz.* s. v. *Ἀγύλλα* ibiq. Interpp. — *πολύρροιοι*] *πολύρροιοι* Par. G. Vind. IV. Vit. III. *πολύρροιοι* Par. K. — 1242. *οὐν δέ σφι*] Scholiastae

κείλας (sic) ἀπὸ *Τυρσηίου Τηλέφου* υἱοῦ Vind. II. 1240. *Ποταμὸς Τυρσηίας* — *θεῦμα ἀναπέμπων τῶν ὕδατων* Par. A. *Λυγυεύς*, *ποταμὸς Ἰταλίας*, *θερμὰ ὕδατα ἔχων* Vat. 1307. et Pal. 40. 1241. *Πῖσα καὶ*

Ἀγύλλα, *πόλεις Τυρσηίας ἢ Ἰταλίας* — *οἱ πολυθρόεματοι σύμφυτοι τόποι* Par. A. *πόλεις Τυρσηίων* — *πολύρροιοι*, *πολυθρόεματοι* — ἢ *Ἰταλία* Vind. II. 1242. *Τὸν Ὀδυσσεά.* *φρηστὴν ἐν Ἰταλίᾳ συντυχίῳ Διελῆ,*

ὄρκοις κρατήσας καὶ λιπαρὲς γουνασμάτων
νάνος, πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας· μυχὸν
ἄλός τε καὶ γῆς· σὺν δὲ δάπνυχοι τόκοι 1245
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ
γνάμψει θόονος, γυῖα συνδήσας λόγοις,

recte per αὐτῶ intellexerunt. Similiter in *Hymn. Hom. XIX. 19.* σὺν δὲ
σφιν τότε Νύμφαι — μέλπονται. Vit. *Bullm. Lexil. I. p. 60.* *Herm.* ad
Soph. *Oedip. Col. v. 1487.* Lycophronis locum attigit etiam *Lobeck.* ad
Soph. *Ai. v. 801.* — στρατὸν] στρατῶ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III.

1243. λιπαὶ γουνασμάτων dictae sunt, ut supra v. 408. ἄλγῃ κοχυμῶ-
τον. — 1244. νάνος] Par. ABCDEFHJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III.
Vit. I. H. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. omnes cum simplici ν. νάνος
Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Canteri. νῶνος Par. L. Vid. *Heysch.*
h. v. *Phot. Lex. p. 286, 9.* *Gellii Noct. Att. XIX, 13.* et *Fest. lib.*
XII. a. v. nanus. Alii cum duplici ν, ut *Suidas* et *Favorinus* ν. νάνος,
(ubi tamen Codd. etiam alteram formam praebent), et *Schol. ad Ari-*
stoph. Pac. v. 790., cuius Scholli ultimum comma emendatius et plenius
extat apud *Favorinum* t. I. De accentu vocis νάνος vid. *Arcad. p. 63,*
12. τὸ δὲ πλάνος βαρύνεται, καὶ τὸ νάνος ὁ μικρός. — 1246. οὐ ποτ']
οὐ π' Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiose. — Οἰκουρὸς] *Eustath.* ad *Dion.*
Perieg. v. 566. p. 216, 21. ἰστέον δέ, ὅτι ἐννύχια τῇ Διονύσῃ ἐτελοῦντο
τὰ μυστήρια, πρὸς ἀνίγμια τοῦ δεῖν τοὺς πίνοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον,
καὶ μὴ ἐς προὔπτον ἀσχημοεῖν κωμίζοντας· ἢ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ
ταμνεύεσθαι τὸν οἶνον καὶ κρύπτεσθαι ὡς εἰς παλαίσθιν. διὸ καὶ Οἰκου-
ρὸς Διονύσος ἐλέγτο. — 1247. γνάμψει] γνάψει Par. A. Vind. II. IV.
(uterque superaddito μ.)

καὶ ὄρκοις ἀλλήλοις δοῦναι, ὥστε
μὴτε κακὸν ἀλλήλους θράσειν· λέγει
οὖν, ὡς διάφορος ὢν, φίλον στρα-
τὸν ἔχων, συμβήσεται διὰ τὰς σπον-
δάς, ὄρκοις καὶ λιτανείαις πείσας,
ὡς ἂν δὴ φυγὰς· νάνους καὶ τοὺς
πλανήτας φησί· λιτανεύει οὖν μετα-
δοῦναι αὐτοῖς ἄλός καὶ γῆς· σὺν αὐ-
τῇ δὲ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρ-
χων καὶ Τυρσηνός, οἰκησούσας τὴν
Τυρσηνίαν Par. A. Ὀδυσσεύα φησὶ
ἐν Ἰταλίᾳ συνκτυχεῖν Αἰνείαν, καὶ
συνδήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην
ποιῆσαι· λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὢν,
φίλον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ
τὰς σπονδάς, ὄρκους καὶ λιτανείας
ποιήσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὢν· νά-
νους δὲ τοὺς πλανήτας φησί· σὺν
αὐτῇ δὲ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρ-
χων καὶ Τυρσηνός, οἰκησούσας τὴν
Τυρσηνίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ Τυρσηνοῦ
ἢ χώρα Τυρσηνία καλεῖται Vat. 1307.

1243. Τοῖς ὄρκοις κατασχών —
καὶ ταῖς ἐντεύξεσιν τῶν παρακλή-
σεων Par. A. καταπαθῇ ποιήσας
Pal. 40. 1244. Ὁ πλανήτης, ταῖς
πλάναις πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας
Par. A. νάνος, πλάνωσιν· ὁ Ὀδυσ-

σεὺς παρὰ Τυρσηνὸς νάνος καλεῖ-
ται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν
πλανήτην Vat. 1307. ὁ Ὀδυσσεύς ὁ
μικρός Vind. II.

1245. Γῆς τε
καὶ θαλάσσης — σὺν τοῖσι δὲ οἱ
δύο ἀδελφοί, οἱ υἱοὶ Τηλέφου· ἀρ'
οὐ ἡ χώρα Τυρσηνία Par. A. σὺν τῇ
Ὀδυσσεὶ καὶ τῇ Αἰνείᾳ μίξονται τὸν
στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Par.
B. οἱ υἱοὶ Τηλέφου, Τάρχων καὶ
Τυρσηνός Vind. II. 1246. Τοῦ
Τηλέφου, βασιλέως Μυσῶν — οὐκ
νός ποτε ὁ Διόνυσος τὸ ξίφος Par. A.
Οἰκουρὸς ὁ Διόνυσος, δια τὸ ἅπαξ
τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ
εἰσέρχεσθαι· τὰς δὲ λοιπὰς (sic) οἰ-
κοι μένειν καὶ οἰκουρεῖν Vat. 1307.

1247. Κάμψει, θράσειε ὁ Διόνυ-
σος, τὰ μέλη συνδεδεμμένα τοῖς λό-
γοις· ἔστιν δὲ εἶδος φυτοῦ ἀπαλοῦ
Par. A. Διόνυσος ὁ εὐφορος (leg.
ἐφορος) τοῦ οἴνου — μέλη, πόδες—
συμποδίσας ἀμείλεις Par. C. Θεοί-
μος, ὁ αὐτός· ὡς Αἰσχύλος· πά-
τερ θόονε, Μαινώδην ζευκτηίη·
καὶ Διονύσιος Σχυμναῖος·
μὲ τὰς θαλόγων καὶ Κορωνίδος κό-
ρας Vat. 1307. κάμψει — ὁ αὐτός

Τάρχων τε καὶ Τυρσηνός, αἰθωνες λύκοι,
 τῶν Ἡρακλείων ἐχγεῶντες αἱμάτων.
 ἔνθα τράπεζαι αἰδάνων πλήρη κιχών, 1250
 τὴν ὕστερον βρώθεισαν ἐξ ὀπαδίων,
 μνήμην παλαιῶν λήψεται θεοπισμάτων.
 κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
 ὑπὲρ Λατίνους Λαυτίους τ' ὤκισμένην,
 πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς 1255

1248. Τάρχων] Sic libri omnes. Τάρκων nominatur apud Strabon. V. p. 219. (T. II. p. 123. edit. Tzsch.) Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 347. p. 154, 34. edit. Bernh. et ad Iliad. β'. 21. p. 167, 23. edit. Rom. (T. I. p. 137, 9. edit. Lips.) Eadem lectionis varietas etiam apud Virgil. Aen. VIII. 506. et 603. Lycophronis versum affert Io. Tzetzes in Schol. ad Exegrs. Iliad. p. 134, 5. — αἰθωνες] αἰθωνες Par. L. Vit. I. Ciz.

1250. Vid. Dion. Halic. l. 55. Strab. XIII. p. 608. (T. V. p. 382. edit. Tzsch.) Conon. apud Phot. Bibl. p. 140, b. 40. et omnino Heynii Excurs. II. ad Aen. VII. p. 519 sqq. — 1253. Βορειγόνων] Βορυγόνων Pal. 40. Hic deprehendimus poetam, Aboriginum nomen suo more ita dissingentem, ut nunc plane aliud quid sonet, quam antea. Quod artificium merito improbavit Tzetzes his verbis: πάντα τολμητά, βῆτά καὶ γραπτά τῷ Λυκόφρονι. οἱ Ἰταλοὶ πρῶτον Ἀβοριγίνες ἐκαλοῦντο καὶ ἑτέρα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν ἔθνων. οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβοριγίνους. — 1254. Extat hic versus apud Steph. Byz. v. Λαυτίον, cum hac lectionis varietate: ὑπὲρ Λακίου Λαυτίου τ' ὤκισμένη. Sic enim Codd. Paris. 1412. et 1413. et Ms. Perusinum a Iac. Gronovio collatum exhibent. — 1255. πύργους τριάκοντ' τριήκοντ' Pal. 40. Recte senserunt Interpretes de triginta urbibus cogitari nullo modo posse. Nemo enim ex omnibus, qui historiae Romanae primordia scripserunt, hoc tradidit, nec potuit tale quid a quoquam tradi, quum plane absurdum sit Troianos illos, quorum numerus vix uni oppidulo condendo sufficeret, triginta urbes condidisse. Miraberis autem Interpretes praeter Meursium omnes Lycophronem inscitiae incusare, quam aliam huius loci explicationem tentare maluisse. Nam quum in tali narratione, si

Λιδνυσος — κλήμασι — τοῖς ἀμπέ-
 λους Vind. II. κοπιήσει, θεὸς οἶνου
 Pal. 40. 1248. Ὁ Τάρχων καὶ
 Τυρσηνός, υἱοὶ Τηλέφρου Par. A.

1249. Ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεν-
 νημένοι αἱμάτων Par. A. ἐξ Ἡρα-
 κλέους καὶ Ἀγης, Τηλέφρου. Τηλέ-
 φρου δέ, Τάρχων καὶ Τυρσηνός Vat.
 1307. γεγεννηκότες Vind. II.

1250. Ἐκτίσει τράπεζαν, ἐδεσμά-
 των πλήρη, καταλαβὼν Par. A. ὁ
 Αἰνείας Par. C. χρησὸν ἐλάβεν ὁ
 Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ
 καταφάγῃσι τὰς ἐνταῶν τραπέζας.
 ἐκεῖ κίττειν πόλιν. ἐλθόντες δὲ ἐν
 Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορησάντες τραπέζων,
 ἀρτοῖς ἀντὶ τραπεζῶν ἐχρήσαντο,
 καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τοὺς ἀρτους.
 συνεῖς οὖν τὸν χρησὸν ὁ Αἰνείας,

ἔκτισε τὴν Ρώμην ἐκεῖσε Vat. 1307.
 ὅπου — βρωμαίων Vind. II.

1251. Τὴν βρωθείσαν ὕστερον ἐκ
 τῶν ἀκολουθῶν Par. A.

1252. Μνήμην παλαιῶν λάβη νό-
 μων ἢ μαντευμάτων Par. A.

1253. Χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις
 — ἔθνος Ἰταλίας Par. A. εἰς τὰς
 χώρας: οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται,
 ἀλλὰ ἡ πόλις Par. B. εἰς Par. C.
 Βορειγόνων. ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ οὕτω
 καλούμενον Vat. 1307. πόλιν — τὴν
 Ἰταλίαν. ὄνομα ἔθνος Ἰταλίας
 Vind. II. πόλιν οὐχὶ χώραν — Λα-
 τίνων Pal. 40. 1254. Λατίνους καὶ
 Λαυτίους ἔθνη Ἰταλίας — ὤκισμένην
 Par. A. Καλαβρούς Par. C.

1255. Πόλεις τριάκοντα, ἰσαριθ-
 μους τοῖς πενσὶ Par. A. ἔχον πύ-

σὺς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰθαίων λόφων
καὶ Λαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,
Ἰσρηθίων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων·

quis scriptor antiquus, cui tot, quae nobis interiere, veteris historiae monumenta suppeditarunt, aut novum quiddam aut a communi opinione diversum tradiderit, non mediocris est arrogantiae, id ex illius inciscitia malle, quam ex nostra repetere: multo tamen incautius hoc factum videtur, si scriptor ille, quem incusamus, et doctrinae laude floruerit, et idoneas habuerit rationes, cur aut reconditius quiddam promeret, aut, nota referens, fallaci quodam verborum artificio uteretur. Difficultas autem, qua hic locus laborat, primum in eo esse videtur, quod poeta verbum *κίσει* duplici significatione ad *χωραν* et *πύργους* retulerit; notat enim etiam, *coloniam aliquo deducere ibique habitare*; vid. *Etym. M.* p. 90, 47. τὸ κίσει ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ πελαῖοι· unde *ἀμφικίλωνες*, *περικίλωνες*, et *περικίται* *Odys.* λ'. 287; deinde quod πόλει μὲν ita dixerit, ut non una quasi ex triginta urribus, sed urbs illa, quam unam solam inter triginta propugnacula condiderat, debeat intelligi. Sensus igitur huius loci, nisi magnopere fallor, hic esse debet: *Considet tandem Aeneas in ditioris Aboriginum, ibique regionem occupatam triginta turribus communet; faciet autem hoc ad similitudinem prodigii illius partus Idaeae suis, cuius simulacrum deinde in ipsa urbe ad aeternam memoriam consecrabit.*

1256. σὺς κελαινῆς] Non nigrae suis, quemadmodum hunc locum intellectum video ab omnibus, sed horrendae ac furiosae. Constat enim, hanc suam, qua duce Aeneas locum condendae urbis invenerit, *albam* fuisse eamque, furore quasi percitami, a littore usque ad Albanos montes viginti quatuor stadiorum viam uno cursu confecisse, ibique in clivo quodam languore confectam procubuisse. De hoc autem *albæ* *suis* portento, quod arctissime cohaeret cum primis gentis Romanae incunabulis, absurdum fuisset, si poeta contrarium quiddam narrare voluisset; lusus tamen videtur in ancipiti voci *κελαινῆς* significatione. Saepenumero enim apud Lycophronem obscuritas non in rebus, sed in artificiosa quaerenda est verborum ambiguitate. *κελαινὸν* autem, praeter notissimam significationem, non raro etiam id significat, quod horrendum est, sive quippe perniciosum sit, sive immane quoddam habeat atque portentosum. Vid. supra v. 7. *Σφίγξ κελαινή.* v. 325. *μήτηρ κελαινή.* v. 471. *δόρπον κελαινόν.* v. 1169. *φάσγαγον κελαινόν.* v. 1188. *θύματα κελαινά.* et infra v. 1425. *δίψα κελαινή.* Cf. *Eurip.* *Bacch.* 621. (Herm.) *Herc. fur.* 780. *Opp.* *Hal.* II. 385. *Orph.* *Lith.* 415.

1257. *Λαρδανείων* *Λαρδανίων* Par. G. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Basil. I. et Steph. — *ἐκ* omissum est in Par. J. — *ναυσθλώσεται*]

ναυσθλώσεται Par. C. *ναυσθλώσεται* Par. J. *ναυσθώσεται* Par. G. Vind. IV. Vit. III. — 1258. *Ἰσρηθίων* *Ἰσαρηθίων* Par. ADGK. Neap. III.

Vit. III. et Edit. Basil. I. *Ἰσρηθίων* Vit. II. — *κάπρον* Par. L.

λεις Par. C. *πύργους* ἔκτισεν ἐν Ἰταλίᾳ *Ἰσαρηθίους* τοὺς τῆς σὺς τεχθεῖσιν, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβεν *Vat.* 1307. ἔχονσαν — *Ἰσαρηθίους* — τῆς πόλεως *Vind.* II. *πόλεις* Pal. 40.

1256. Τῆς τραχείας σὺς, ἥτινα ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ἀκρῶν Par. A. σὺν — *Τρωϊκῶν* Pal. 40.

1257. Καὶ ἐκ τῶν *Λαρδάνου* τό-

πων ἐπὶ νεὸς ἄξει Par. A. ἐπὶ νηὸς ἄξει Par. C. διὰ νηὸς ἄξει Pal. 40.

1258. Τὴν τροφὸν τῶν *Ἰσαρηθίων* πόλεων (sic) τοὺς υἱοὺς *Ἀλγέλου*, τὴν πολύγονον Par. A. *Ἰσαρηθίων*· καὶ τὸς πύργους *Ἰσαρηθίων*· λέγει τὰς πύργους (sic) τοὺς πύργους Par. B. *Ἰσαρηθίων* τῶν πόλεων ἢ τῶν

ἥς καὶ πόλει δείκηνλον ἀνθήσει μιᾷ.
χαλκῷ τυπώσας καὶ τέκνων γλαγοτρόφων. 1260
δείμας δὲ σηκὸν Μυνδίᾳ Παλληνίδι,
πατρὶ ἁγάλματ' ἐγκατοικισί. Θεῶν.
ὃ δὴ, παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα
καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται, 1265
πέπλοις περισχών, ἥμος αἰχμηταὶ κύνες,

1259. ἥς πόλει, omisso καὶ, Par. G. Vind. IV. Vit. III.

1260. τυπώσας] τυπώσας Par. A. — γλαγοτρόφων] λαγοτρόφων
Par. K. γηγοτρόφων Pal. 40. — 1261. δείμας] δήμας Par. G. Vind. IV.
Vit. III. — Μυνδίᾳ] Μυνδίᾳ Par. L. Vit. I. Ciz. Μενδίᾳ Par. DEG.

Neap. I. II. Vind. IV. Vit. III. Μενδίᾳ Vind. II. Vit. II. Μωδίᾳ Par. J.
et Edit. Basil. I. — 1262. ἐγκατοικισί] ἐγκατοικί Par. G. Vind. IV. et
Edit. Basil. I. et Sebast. ἐγκατοικίζει Par. L. Vit. I. ἐγκατοικί Par. Ciz.
litera ζ ab alia manu inserta. — 1263. παρώσας ἁγάλματα καὶ τέκνα
Par. K. omissa voce δάμαρτα. — 1264. ὀμπνίαν] οὐμπνίαν Par. K.
ὀμπνίαν Neap. III. — 1265. τῷ omissum in Par. DGK. Vind. IV. Vit.
III. — γεραιῷ] γηραιῷ Par. DFG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. et Edit. Ba-

sil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. γεραιῷ Vit. II. Vid. Elmsl. ad Eu-
rip. Med. v. 62. p. 77. edit. Lips. — πρεσβειώσεται] Sic Par. FL. Neap.

III. Ciz. πρεσβειώσεται Vit. I. πρεσβυώσεται Neap. I. Reliqui libri et
Edit. omnes πρεσβειώσεται.

πύργων Vind. II. τοσαυτερόμων
ταῖς πόλεσι — τροφόν Pal. 40.

1259. ἤστινος καὶ ἐν τῇ πόλει
ἁγάλμα, εἰκόνισμα, εἰδωλὸν ἀνα-
θήσει· κατὰ συγκοπὴν — τῇ μιᾷ
Par. A. ἁγάλμα ἀναστήλωσει Par. C.
ἀναθήσει, κατὰ συγκοπὴν Vat. 1307.
σὺν δ' εἰδωλὸν ἀναθήσει ὁ Δινεῖας,
ἀναστήλωσει ἐν τῇ Λαβινίᾳ πόλει
Vind. II. 1260. Χαλκουργήσας,
καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων,
ὑπομαζίων τέκνων Par. A. κατα-
σκευάσας — ὑπὸ γάλακτος τρεφο-
μένων Vind. II. χαλκουργήσας —
γαλαθηνῶν Pal. 40. 1261. Οἰχο-
δομήσας δὲ ναόν — ἐκωνύμων Ἀθη-
ναῖς Par. A. κτίσας ναόν — ἐπίθε-
τον τῆς Ἀθηνᾶς Vind. II. Μυνδίᾳ
καὶ Παλληνίδι ἢ Ἀθηνᾷ τιμάται· ὁ
δὲ Δινεῖας, ἄγων τὰ ἀγάλματα ἐκ
τῆς Τροίας καὶ τὸν πατέρα Ἀγχίστην,
ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν Vat. 1307.

1262. Τὰ πρῶτα (sic) ξόανα ἐγκα-
τοικῆσει τῶν Θεῶν Par. A. ἐν τῇ
Λαβινίᾳ πόλει ἦσαν τὰ ἐκ Τροίας
Ἀχθῆνια ἀγάλματα Vind. II. εἰσχο-
μίσει Pal. 40. 1263. Ἄτινα δὴ

παρωσάμενος, παρωθήσας, ξόσας,
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα Par. A.
ἁγάλματα — καταλείψας Par. C. ἐν
ὑπερβάτῳ ἢ σύνταξις· ἅτινα δὴ
ἀγάλματα σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ πρε-
σβειώσεται, τοῦτέστι τιμήσει, τοῖς ἱμα-
τίοις καλύψας· τὸ δὲ ἔξης, παρώσας
δάμαρτα καὶ τέκνα καὶ τὸν πλοῦτον.
Δινεῖον δὲ γυνὴ Κρέουσα, Πριάμου
θυγάτηρ· ἀφ' ἧς ἔσχευ Ἀσκάκιον καὶ
Εὐρυλέοντα· ὀμπνίαν δέ, τὴν συν-
τελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέει·
ἐξ οὗ, πλουσίαν Vat. 1307. ἅτινα
ἀγάλματα — παρείσας — γυναῖκα τὴν
Κρέουσαν — Ἀσκάκιον καὶ Εὐρυ-
λέοντα Vind. II. 1264. Καὶ τὴν
λοιπὴν κτῆσιν, τὴν συντελοῦσαν
πρὸς τὸ ζῆν, ἐξ οὗ, πλουσίαν Par. A.
πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντε-
λοῦσαν, ἀπὸ τοῦ ἐμπνέω Vind. II.
1265. Σὺν τῷ πρεσβύτῳ πατρὶ τι-
μήσει Par. A. Ἀγχίστη — τιμήσει
Vind. II.

1266. Τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἡνί-
κα οἱ ἀνδρεῖσι πολεμισταὶ Par. A.
ποικίλοις ὑράμμασι περικαλύψας —
οἱ Ἕλληνες Vind. II.

τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλη,
τούτω μόνῳ πόρῳσιν αἰρεσιν, δόμων
λαβεῖν ὃ χρεῖται κάπενέγκασθαι δάνος.
τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεῖς, 1270
τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσάν ἐν χάσμαῖς πάτραν
ἐν ὀψιτέκνοις ὁλβίαν δαμήσεται,
τύρσιν μακεδνὰς ἔμφοι Κιρκαίου νάπας
Ἀργοῦς τα κλεινὸν ἔθρονον Αἰήτην μέγαν,

1267. συλλαφύξαντες] συλλαφίσαντες Par. K. — 1270. εὐσεβέστατος κριθεῖς] Vid. Interpp. ad *Aelian.* Var. Hist. III. 22. Post hunc versum deausit in Neap. III. viginti sex versus, ita ut verba Κορυθῆς ἀντίποινον statim sequantur. Sed reperiuntur hi versus infra post v. 1323. inserti. — 1272. ἐν] τὴν Par. K. — δαμήσεται] Sic Par. AEF. Neap.

III. et Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. δαμήσεται Par. BL. Vit. I. δαμήσεται Par. H. Vit. II. Rehd. δαμήσεται Par. CDGJK. Neap. I. H. Vind. II. IV. Vit. III. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Compej. Meurs. utq. Reich. et Sebast. Vid. supra ad v. 719.

1273. μακεδνὰς] Vox dubiae originis et admodum rara etiam apud Epicos. *Hom. Odys.* η'. 106. *Nicandr. Ther.* 472. Cf. *Eustath.* p. 1571, 47. edit. Rom. (T. I. p. 265, 2. edit. Lips.) et *Etym. M.* p. 28, 48. — Κιρκαίου νάπας] νῆφος ὤλησσε apud *Hom. Odys.* x. 308. coll. v. 150. — νάπους Vit. I. Ciz. *Eustath.* v. 692. p. 233, 10. edit. Bernh. Ἰστέον δέ, οὗ κατὰ τὸν Λυκόφρονά ἐστι Κιρκαῖον τι ὄρος καὶ περὶ τοῦ τῆς Ρώμης ὄρεα. Accuratissime totam hanc regionem nuper descripsit *Westphal, Römische Campagne*, p. 56—61.

1267. Τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ Par. A. κλήρῳ γὰρ τὴν λεῖαν διένειμαν Vat. 1307. συναδρόσαντες καὶ καταπιόντες Vind. II.

1268. Ταύτῃ μόνῳ δῶσιν ἐκλογὴν, οἶκον Par. A. αἰρέσεως δοδελσῆς Αἰνεία ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὃ βούλεται λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προέκρινε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς πόλεως, παρτάσας τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα Vat. 1307. τῇ Αἰνείᾳ παρασχωσιν — πρόκρισιν Vind. II. βούλῃσιν Pal. 40.

1269. Ἀρεῖν ὅπερ θέλει, καὶ ἀπενέγκασθαι δωρεάν Par. A. δῶρον Vind. II.

1270. Αἰ δ' καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐσεβέστατος (sic) κριθεῖς Par. A. διὸ δὴ — λογιθεῖς Pal. 40.

1271. Τὴν πολὺ ὕμνηθεῖσαν ἐν πόλεμῳ πατρίδα Par. A. πόλεμῳ — Ρώμῃ Par. C. μάχῃς — τῇ Ρώμῃ λέγει Vind. II. καταπολὺ δοξασθεῖσαν Pal. 40.

1272. Ἐκ τοῖς βαδυνγενέσι πλουσίαν κατασκευάσας Par. A. βαδυνγε-

νέσι. Ρώμος γὰρ καὶ Ρωμύλος, (sic) οἱ τούτων ἀπόγονοι, ταύτην ἐκτίσαν Par. B. ἐν θυμῳ τοῖς — οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἐκτίσαν αὐτὴν — κατασκευάσει Vind. II. ὑστερογεννήτοισι — ἐνδοξον κτίσει Pal. 40.

1273. Πόλιν περὶ τὰς μακρὰς — περὶ τοῦ ὄρους Ἰταλίας συμφύτους τόπους — Κιρκαῖον, ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Κίρκης· ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας φαρμάκων Par. A.

1274. Αἰήτης ὄρεος καὶ λιμνῇ ἐν Κιρκῇ, ὅπου καὶ ἡ Ἀργὴ λέγεται προσωρημένη· καὶ ἐκεῖ ἐκατέρωθεν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ροδίῳ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην, ἥ οὗ ἐκεῖ ἐπλευσεν ἡ Ἀργὴ, ἥ οὗ ἐκεῖ ἐν τῇ Αἰήτην ποταμῷ ἐκατέρωθεν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἀνυρτου. Κιρκαῖον δὲ, ἀπὸ τῆς Κίρκης Par. A. Αἰήτης λιμνῇ ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνθα φασὶν τὴν Ἀργὴν ὄρ-

λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ 1275
 Τιτώνιον τε χεῦμα, τοῦ κατὰ χθονὸς
 δύνοντος εἰς ἄφρατα κευθμῶνος βάθῃ,
 Ζωστηρίου τε κλιτύν, ἐνθα παρθένου
 στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν ολκητήριον,
 γρῶνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφές στέγης. 1280
 τοσαῦτα μὲν δύσκλητα πείσονται κακὰ
 οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰστώσειν πάτρην.

1275. Φόρκης] Φόρβης Par. K. — 1276. Τιτώνιον] Ἀπιτώνιον Par. K.
 1277. εἰς ἄφρατα κευθμῶνος] εἰς ἀνευκτα δαιμόνων Par. K. — κε-
 μῶνος Par. D. Deest versus in Cod. Par. A. — 1278. Ζωστηρίου]

Ζωτηρίου Par. K. Vid. Meinek. ad Euphor. fragm. p. 151 sq. — κλιτύν]
 κλιτήν Par. G. Vind. IV. Vit. III. Rehd. κλείτην Par. K.

1280. γρῶνῳ Par. G. γρόνῳ Vind. IV. Vit. III. — βερέθρῳ Par. G.
 βρεθέρῳ Vind. IV. Vit. III. — 1282. αἰστώσειν] Sic Par. ABCFHJL.

Vat. 1307. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. omnes. αἰστώσειν
 Vind. II. Vit. II. αἰστώσαι Par. DEGK. Neap. II. Vind. IV. Vit. III.
 Alterum est, qui eversores futuri sunt patriae meae; alterum, qui ever-
 suri sunt patriam meam. Eadem ratione supra v. 540. οἱ δεινὰ πείσε-

μίσαι, καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ
 τοῦ φρόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ
 Μήδειαν Vat. 1307. τοῦ πλοίου, τῆς
 νηὸς — ὄνομα λίμνης ἐν Ῥώμῃ
 Vind. II. 1275. Φόρκη λίμνη
 ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίου θ'. Μαρ-
 σοί δέ, Ἰταλικὸν ἔθνος, παροικούν
 τὴν λίμνην, τὴν πλησίον τῶν Μαρ-
 σῶν· οἱ δὲ Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλίας
 Par. A. Φόρκη δὲ λίμνη, ἀπέχουσα
 Ῥώμης σταδίου πεντακοσίου· Μαρ-
 σοί δέ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ τὴν λί-
 μνην οἰκοῦντες καὶ περὶ τοὺς φυτευ-
 σίμους καὶ εὐλείμωνας τόπους τῆς
 Μαρσῶν γῶρας Vat. 1307.

1276. Ποταμὸς Ἰταλίας — τὸ δεῦ-
 μα, τοῦ κατὰ γῆν· οὐ γὰρ εἰς θά-
 λασσαν ῥεῖ Par. A. Τίτων ποταμὸς
 Ἰταλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου. οὗτος δὲ
 ὁ ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥεῖ,
 ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὥς
 φησὶ καὶ Φίλοστράτος Vas. Vat.
 1307. ὑποκάτω γῆς Pal. 40.

1277. Ὑπερελθόντος ἀδεωρήτα τοῦ
 Ἰδίου Vind. II. ὑπερσερχομένου Ἰθη-
 λα Pal. 40. 1278. Ἐπώνυμον
 Ἀπόλλωνος — εἰς ἔσοχῃν ὄρους Par.
 A. Ζωστηρίου, ἐπώνυμον Ἀπόλλω-
 νος· φησὶ οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν
 ἡ Σίβυλλα Vat. 1307. τοῦ Ἀπόλλω-
 νος — ἱερὸν — ἔσοχῃν Vind. II.

1279. Ὅπου τῆς παρθένου οἴκημα
 ὑπάρχει· φασὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα
 διῆγεν ἡ Σίβυλλα. Ἡ Ἀτὴ εἰς
 Ἀθήνας παρεγένετο, βουλομένη ἀπο-
 τεκεῖν τὸν Ἀπόλλωνα, κακίσεις ἔλυσε
 τὴν ζώνην, δι' ὃ καὶ Ζωστήρ ὁ τό-
 πος ὠνόμασται, καὶ ἐν αὐτῇ Ζωστη-
 ρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν. Καὶ
 παρὰ Κυμαίοις δὲ Ζωστηρίου Ἀπόλ-
 λωνός ἐστιν ἱερὸν, ἐν ᾧ ταρῆναι
 φασὶ τὴν Σίβυλλαν Κυμαίαν οὔσαν,
 ἣν Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν διὰ
 τῶν προφηνημάτων. Ἔστι γὰρ καὶ
 ἄλλη Ἐρυθραία, καὶ τρίτη Σαρδιακή
 Par. A. φοβερόν Vind. II.

1280. Γρῶνῳ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ
 δέ, τῷ σπηλαίῳ· τὸ τῆς στέγης συγ-
 κατηρεφές καὶ κατὰστυγον Par. A.
 κοίλῳ σπηλαίῳ, κοίλῳ πετρῷ — ἐσκεπασμέ-
 νον Vind. II. σπηλαίῳ σκοτεινῷ
 Par. 40. 1281. Τοσαῦτα μὲν
 ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσαν Par. A.
 δυσκατέρητα Vind. II. ἀπὸθεως
 Pal. 40. 1282. Τὴν Ἀσίαν λέγει·
 Ἰαπέτου γὰρ καὶ Ἀσίας Ἐβρομηθεύς·

Τί γὰρ ταλαίηνη μητρὶ τῇ Προμηθεύς
 ξυνὸν πέφυκε καὶ τροφῇ Σαρπηδόνης,
 ὡς πόντος Ἑλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες 1285
 καὶ Σαλμυδησὸς καὶ καχόξεινος κλύδων,

οἶσαι μέλλοντες non sunt horribilia paucuri, sed qui futuri sunt horribilia patientes. Inter quae quid discriminis intersit, nemo, opinor, hodie ignorabit. — 1283. μητρὶ τῇ Par. ABHJL. Neap. I. III. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Cömmel. Meurs. utrq. et Reich. τῇ μητρὶ Par. C. Neap. II. Vind. II. μητρὶ τοῦ Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Vid. Valcken. ad Hippol. v. 224. p. 187. et Schaeff. Melet. crit. p. 72. Hunc et sequentem versum affert Schol. ad Dion. Perieg. v. 270. p. 341, 26. edit. Bernh. Cf. Etym. M. p. 153, 29. Eustath. ad Dion. Perieg. vv. 270. et 620. et Tzet. Schol. ad Exeg. Iliad. p. 135, 22.

1284. ξυνὸν πέφυκε] Similiter Nonnus Dionys. I. 430. τί ξυνὸν καλὰ-μοῦσι καὶ ἀθάλοέντι κεραυνῷ; — 1285. Respicit hunc versum Eustath. ad Odys. μ'. 70. p. 1712, 4. edit. Rom. (T. II. p. 9, 19. edit. Lips.)

1286. Σαλμυδησός] Sic dedi ex uno sed optimo libro, Neap. III. Scribatur Σαλμυδησός, quod praebent Par. BCEFGL. Vit. I. III. Ciz. Quae forma non dubito quin omnino librariis tribuenda sit, insolentius nomen vel particulam eius in notiores aliquem sonum (δισσός) diffingentibus. E tali enim studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus provenierint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulent in ore imperitae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror alteram formam Σαλμυδησός, licet eam h. l. Codd. Par. ADJ. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. praebant, eandemque supra v. 186. equidem e bonis libris retinuerim; ubi tamen nollem sprevissem reliquorum Codd. auctoritatem. Multo enim pronoiores librarios inveneris ad geminandas tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandis. Quo fit, ut, ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior forma, (quam Valckenarius ad Eurip. Phoen. p. 388. antiquiorem iudicavit) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse probabilior. Quod sentiens Blomfieldius recte edidit in Aesch. Prom. v. 751. Σαλμυδησα γνάθος, et Erfurdthus in Soph. Antig. 956. ο Θρησκῶν Σαλμυδησός. Eadem scriptura est apud Hesych. T. II. p. 1144. Photium Lex. p. 497. et Favorinum fol. 465. edit. Rom. — Hanc periculosissimam Thracii littoris oram describunt Xenoph. Anab. VII. 5, 12. Strabo VII. p. 319. (T. II. p. 438. edit. Tzsch.) et utriusque verba compilans Marcianus Heracleota p. 30. edit. Hoersch.

εἰς ἀγιάλος τις Σαλμυδησός, λεγόμενος
 ἐφ' ἐπακόσμια στάδια τεναγώδης ἄγαν,
 καὶ δυσπρόσορμος ἄλμηνός τε παντελῶς
 παριέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος.

ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς χώρας — ἀφανίσαι πετρίδα Par. A. ἀφανίσαι Vind. II. 1283. Τί γὰρ τῇ ταλαί-
 πωρῳ, τῇ Ἀσίᾳ λέγει· τῇ τοῦ Προ-
 μηθεύς Par. A. 1284. Τῇ Εὐρώ-
 πῃ· ἐκ γὰρ Αἰὼς Εὐρώπη, Μίνως,
 Ῥαδάμανθους· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα
 τὸ ὄνομα ἔληφεν — τῇ τοῦ Σαρπη-
 δόνος μητρὶ καὶ τροφῇ, Εὐρώπη
 Par. A. κοινόν — τῇ Εὐρώπῃ· ἔχουν
 τῇ Ἑλλάδι· Vind. II. 1285. Ἀσι-

νας ὁ Ἑλλήσποντος καὶ αἱ Συμπλη-
 γάδες· πέτραι, αἱ περὶ τὸ Βυζάν-
 τιον, ὧς καλεῖ Ὀμηρος Πλαγκτίς
 Par. A. Εὐρώπην καὶ Θρηκην —
 Ἑλλήσποντος — πόλεις (leg. πέτραι),
 ἐν τῇ Στενῇ, λεγόμεναι κλείδες Vind.
 II. Πλαγκταὶ συγχρονοῦσαι Pal. 40.
 1286. Καὶ ποταμὸς Σκυθίας, καὶ
 ὁ Εὐξείνους πόντος Par. A. πέλαγος
 — ὁ Εὐξείνους, τὰ Στενὸν Vind. II.
 τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμιλῆως

Σχύθαισι γείτων, καρτεροῖς εἶργει πάροις,
 λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀραιφνὴς μέσσην
 φείθροις δρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
 χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσιν ποδῶν.
 ὄλονται ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες,
 οἱ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην
 Λέωνης ἀνηρείραντο, φορτηγοὶ λύκοι,
 πλάτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμω,

1290

— καχόξενος] καχόξενος Par. AH. Neap. II. Vind. II. καχόξενος Par. C. καχόξενος Ciz. Non delenda videtur allusio ad commune nomen Εὐξενος. Deest hic versus in Cod. Par. K. — 1287. εἶργει] οἶργει Par. L. in marg. cum glossa διαχωρίζει, ἀνοίγει. — 1288. λίμνην τέμνων Par. D. Vit. III. omisso τε. — ἀραιφνὴς] ἀραιφνὴ Par. DK. Vind. IV. et

Ms. Canteri. ἀρεφνὴ Par. G. ἀρεφνὴ Vit. III. — μέσσην] μέσον Par. K. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Cant. — 1289. πρὸς φιλεστάτην Vind. II. Ciz.

1290. χίμετλα] χίμαιλα Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. Schol. ad Aristoph. Vesp. 1206. (1167. Dind.) et Eustath. ad Iliad. ζ. 181. p. 635, 24. edit. Rom. (T. II. p. 100, 17. edit. Lips.) Primam huius vocis syllabam corripuit Nicanor Ther. v. 682. — θρηνοῦσιν] Libri et Edit.

omnes θρηνοῦσι. — 1291. πρῶτα] πρώτοι Par. B. πρώτοι Rehd. — Καρνῖται] Καρνῖται Par. G. Vind. IV. Vit. III. Versus legitur apud Steph. Byz. v. Κόρη, ita corruptus in Cod. Par. 1413.: ὄλονται ναῦται πρῶτ' ἀκονῖται κύνες. — 1292. ταυροπάρθενον κόρη] Similiter supra v. 669. dixerat μισοπάρθενος, et Gregorius Nazianzenus Christ. pat. Argum. v. 6. hanc analogiam sequutus ausus est dicere μητροπαρθένου κόρης. — 1294. πλάτιν] Hoc accentu Par. AC. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Pal. 40. Reliqui libri et Edit. omnes πλάτιν. πλάτην Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vid. supra ad v. 821. — πορεῦσαι] περῶσαι Par. DGK. Vind. IV. Vit. II. III. Non erat, cur vulgatam addubitaret Muellerus. —

— ὁ Εὐξείνιος πόντος, ἣ τὸ Στενὸν Pal. 40. 1287. Καὶ τῶν Σχυθῶν γείτων, καὶ ἰσχυροῖς ἐπέχει ἡ κωλύει πάροις Par. A. μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος καὶ τὸ Ἰερὸν ἡ Σχυθία ἐστίν — κωλύει, τοῖς ἀκρωτηρίοις Vind. II. μεγάλοις χωρίζει βουνοῖς Pal. 40. 1288. Τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σχυθίας, μέσση, ὁ καθαρὸς οἷον ἀραιωφαιρῆς Par. A. δάκτυλος Par. C. τὴν Μαιώτιν — ποταμὸς Σχυθίας, καθαρὸς Vind. II. Μαιώτιδα Pal. 40.

1289. Ψεύμασι διορίζει, ἀγαπητὴν ἀνθρώποις Par. A. διαχωρίζει Vind. II. 1290. Τὰ τῶν ποδῶν τραύματα καὶ ἀποκαύματα τοῖς Μαιώταις· διὰ τὴν ψύξιν — θρηνοῦσι τὰ τῶν ποδῶν Par. A. Σχύθαις Par. C. τὰ ἐκ χειμάτων ἀποφύγματα, τὰς τῶν ποδῶν ἀποκαύσεις· ὑπὸ γὰρ

τοῦ ψύγους ἀποκαίνονται οἱ πόδες αὐτῶν Vind. II. τοῖς Σχύθαις Pal. 40.

1291. Ἀπόλονται ἐν πρώτοις οἱ Φοίνικες· ἀπὸ Κάρνης κώμης ἡ πόλεως Par. A. πόλις Φοινίκης Par. C. εἶθε — ἐκ πόλεως Φοινίκης Vind. II.

1292. Τὴν Εὐρώπην λέγει, τὴν εἰς βοῶν μεταβληθεῖσαν κόρην Par. A. τὴν μεγαλόφθαλμον ἢ βουπροσώπον Par. B. τὴν Ἰω, τὴν Ἰνάγον θυγατέρα — γένος ἀντὶ γένους ἔλαβεν, ἀρσενικὸν ἀντὶ θηλείας — τὴν Ἰω Par. C. βοὸς ὁμματα ἔχουσαν Pal. 40.

1293. Ἐκ τῆς πηγῆς Ἀργεῖος ἀνῆλπαξαν — οἱ Φοίνικες· ἔμποροι γὰρ Par. A. Λέωνη πηγὴ Ἀργεῖος — ἤρπασαν ἔμποροι Par. C.

1294. Τιμητὴν παρᾶσαι μεμοισαμένην τῇ Αἰγυπτίᾳ προμάχῃ — ἀπὸ Μέρμηδος πόλεως Αἰγυπτίας Par. A. παρᾶσαι Par. B. γυμνήν, γυναικα

ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦσαν ἡπείροις διπλοῖς.

1295

αὐθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἀρπαγῆς

Κουρήτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι.

ζητούντες, αἰχμάλωτον ἡμπερυσαν πόρῳ

ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι

Σαραπτιαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον

1300

κῆρα] Compararunt priores Interpretes *Aesch.* Sept. 759. (Well.) et *Eurip.* Troad. 788. (Seidl.) Cui tamen non statim in mentem veniat Euripideum illud in *Andromacha* (v. 103 sq.):

Ἰλῶ αἰπεινῆ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
ἡγάγει εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλένας.

1295. ἡπείροις διπλοῖς] ἡπείρου διπλῶς Par. L. διπλῆς Vit. I. διπλοῖς Ciz. Totum hunc locum cum *Herodoteis* (I, 1—4.) comparandum esse, iam monuit *Canterus*. — 1296. τὴν omisum est in Par. J.

1297. Κουρήτες] Sic Par. G. Neap. I. II. Vind. IV. Vit. II. III. Scribatur Κουρήτες. De accentu vid. *Etym. M.* p. 534, 14. *Schol. Venet.* ad *Iliad.* r. 529. p. 265, b 9. edit. Bekk. et *Eustath.* ad *Iliad.* i. 525. p. 771, 37. edit. Rom. (T. II. p. 289, 23. edit. Lips.) — Ἰδαῖοι] Hunc locum attigit *Schol.* ad *Aristoph.* Ran. 1389. (1356. Dind.)

1298. ἡμπερυσαν] *abstraxerunt, rapuerunt.* Vid. *Etym. M.* p. 86, 30. et *Eustath.* ad *Iliad.* ζ. 40. p. 623, 38. edit. Rom. (T. II. p. 84, 10. edit. Lips.) — πόρῳ] Par. A. Vat. 1307. Neap. III. et Edit. praeter *Sebast.*

omnes. πόρῳ Par. K. πόρῳν Par. BCDEFGHJL. Neap. I. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. *Sebast.* πόρῳν Neap. II. et Vind. II. — 1299. τράμπιδος] τράμπιδος Par. A. *Hesych.* et *Favonius* fol. 531. τράμπις γαῦς. ἄκατος. πορθμῆς. τινές. πλοία βαρβαρικά. Cf. *Schol.* ad *Nicandr.* Ther. 268. et *Etym. M.* p. 157, 23. ubi in verbis τράμπις. ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὄπλον corrige πλοῖον. — τυπώματι] Sic *Codd.* mei ad unum omnes, et Edit. Ald. Basil. I. et *Sebast.* Reliquae τυμπώματι. Cf. *Eustath.* ad *Iliad.* η'. 86. p. 667, 15. edit. Rom. (T. II. p. 145, 20. edit. Lips.), et ad *Odys.* ν'. 408. p. 1747, 15. edit. Rom. (T. II. p. 56, 24. edit. Lips.) — 1300. Σαραπτιαν] Par. BEFGJK. Vat. 1307. Neap. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et

— περῶσαι — θάνατον. δι' ἀρχὴν πολέμου αὕτη γέγονε τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ Par. C. τὴν νύμφην, γυναικα ἀγαγεῖν. λέγεται δέ, δι' ἀρχὴν γέγονε πολέμου τῶν ἀνθρώπων — τῷ Ὀσίριδι Vind. II. τὴν φθορὰν — Ὀσίριδι βασιλεῖ Pal. 40.

1295. Τὸν δὲ πυρσὸν τῆς ἔχθρας ἔπῃσαν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας Par. A. εἰς ὕψος ἤγαγον — Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ Par. C. μάχης — φλόγα ἀνῆψαν Vind. II.

1296. Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τὴν βαρεῖαν, τῆς ἀρπαγῆς Par. A. εἰς — τῆς Ἰούς Vind. II. διὰ τὴν μεγάλην Pal. 40.

1297. Οἱ Κρήτες ἀντίτιμωσαν — οἱ ἐξ Ἰδης, ὅρους Κρήτης Par. A. οἱ Κρήτες — ἀνταμύνημα — οἱ ἐξ Ἰδης, ὅρους Κρήτης Par. C. Ἰσην αἰς Ἰούς —

νέοι Pal. 40. 1298. Τὴν αἰχμάλωτον ζητούντες διήγαγον δάμαλιν Par. A. λέγεται ὁ στίχος οὗτος λαμβος χωλός Par. B. εἰς ζυγὸν ἤγαγον. ἅμπερα γὰρ λέγονται οἱ δεσμοὶ τῶν ἀνενεστημένων τῶν βοῶν καὶ τοῦ ζυγοῦ. πρὸς δὲ τὸ πόρῳν τοῦτο καλίστως εἰρηται. πόρῳις γὰρ ἡ δάμαλιν Par. C. ἔλαβον δάμαλιν, εἰς ζυγὸν ἤγον, ἔλαβον Vind. II. ἤρπαξαν — τὴν Εὐρώπην Par. 40.

1299. Οἱ ἡ γαῖς ταύρου ἐκτίπωμα εἶχεν — τυπώματι τριήρους πλοῦν Par. A. ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ πλοῦν ταύρου μορφὴν ἔχοντες — βαρβαρικοῦ πλοῦν, τῆς Ἀργούς Vind. II. εἰκοσιπλοῦν Par. 40. 1300. Πόλις Φοινίκης Σαραπτιὰ Σιδωνίης, Ἡλίου ἀκητήριον — τὸ Κρητικὸν εἰς τὸ

δάμαρτα Κρήτης Ἀστέρω στρατηλάτῃ.
οὐδ' οἱ γ' ἀπηρχέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν
καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ φντοσπόρῳ
εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον, 1305
σμίνθοισι δηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
ἑμούς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,

Edit. Basil. I. *Σαραππίαν* Par. L. *Σαραππίαν* Par. CH. Neap. I. et Edit.
Ald. Basil. II. cum reliquis excepta Basil. I. omnibus. *Σαραππίαν* Par. A.

Σαραππίαν Par. D. Steph. Byz. v. *Σάρακτι*, πόλις Φοινίκης· ὁ πολῖτις
Σαραππίος καὶ Σαραππία καὶ Σαραππηρός. „De varia huius urbis scri-
ptura vid. Iac. Gothofredum ad Anonymum Geographum p. XLIX. et
Salmasium ad Achill. Tat. p. 574.“ Thryllätzsch. apud Muellermum. —
[*Δικταίων*] *Δικταίου* Vind. IV. Vit. III. — [ἀνάκτορον] ἀνάκτορα Par. DK.
Vind. IV. Vit. III. — 1301. Ἀστέρω] Sic libri, quotquot collati sunt,
omnes, etiam Vit. II. et III., e quibus tamen Muellermus, fortasse com-
pendiosa nominis scriptura deceptus, Ἀστερίῳ protulit. Quod idem
etiam Meursius voluit ex importuna coniectura Lycophroni obtrudere.
In vulgata autem lectione nemo haerebit, qui Lycophronem paullo
attentius perlegerit. Vide, quae supra ad v. 189. adnotavimus. De
Asterione sive Asterio, Europae marito, vid. Diod. Sic. IV. 60. *Apol-
lod.* III. 2, 1. ibiq. Heyn. Observ. p. 213 sq. Nonn. Dionys. I. 354. II.
695. Io. Tzet. Antehom. v. 101. Chiliad. I. v. 473. et in Exeges. Iliad.
p. 14, 22 sqq. Etym. M. p. 588, 24. et Hoeck. Creta, Vol. II. p. 48 — 50.
1304. Δραυκίῳ] Δραυκίῳ Par. A. Δραυκίῳ Neap. II. Δραυκίῳ Rehd.
Vid. Hoeck. Creta, Vol. I. p. 433. cuius coniecturam, Πανκίῳ, (cf. Steph.
Byz. v. Πανικός) vellem libri comprobarent. — 1306. σμίνθοισι] Vid.
Heynch. v. σμίνθα et σμίνθος ibiq. Interp. Etym. M. p. 721, 16. Arcad.
de Acc. p. 49, 6. Fabellam hanc tradunt Strabo XIII. p. 604. (T. V.
p. 364 sq. edit. Tzsch.) Aelian. H. A. XII. 5. Schol. Venet. ad Iliad. α'.
39. et Eustath. p. 34, 38. edit. Rom. (T. I. p. 30, 43. edit. Lips.) Io.
Tzet. Exeg. Iliad. p. 96, 24 sq. Vid. omnino Hoeck. Creta, T. II. p. 273
— 286. — [δηρίσοντας] δηρήσαντες Neap. III. δηρήσοντας Vit. L. δηρή-
σοιτες Ciz. — 1307. γενάρχας] τανάρχας Par. C. γενάρχους Rehd. —
Δάρδανος] Δάρδανον Vit. I. et Ciz.

βασίλειον Par. A. ἀπὸ πόλεως Σι-
δώνος — Κρητικὸν βασίλειον Par. C.
τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πόλεως Σιδώνος —
βασίλειον Vind. II. τὴν Εὐρώπην
λέγει, τὴν ἀπὸ πόλεως Σαραππίας —
εἰς τὸ Κρητικὸν βασίλειον· Δίκη γὰρ
καὶ Ἰδη ὅρη Κρήτης Pal. 40.

1301. Γυναικα Κρήτης Par. A.

1302. Οὐδ' οὗτοι ἀπηρχέσθησαν
ἀντ' ἴσων ἴσα Par. A. οἱ Κρήτες καὶ
οἱ Φοίνικες Vind. II. οἱ Κρήτες —
οἱ Ἕλληνες Pal. 40.

1303. Λα-
βόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν τῷ Τεύ-
κρῳ, τῷ στρατηγῷ — Κρήτης τὸ
στρατεῖμα Par. A. κλέπτην Vind. II.

1304. Καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ,

πατρὶ Τεύκρου, Κρητὶ τὸ γένος —
Κρητί· ἀπὸ πόλεως Par. A. Κρητι-
κῷ· Δραυκὸς γὰρ πόλις Κρήτης Par.
C. Κρητικῷ· πατρὶ Τεύκρου Pal. 40.
1305. Εἰς τὸ τῶν Τρώων ἀπέστει-
λαν οἰκητήριον Par. A.

1306. Τοῖς μυσὶ πολέμησεν· Νέ-
χανδρος δὲ τοὺς μύας ὕρακας
ἐκάλεσεν ἐν Ἀλεξυφαρμάχοις — ὧ-
τινων ἀπὸ σπορᾶς Par. A. πολέμη-
σοντας — τοῦ Τεύκρου καὶ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ Σκαμάνδρου Par. C. τοῖς
μυσὶ φιλονεικῆσοντας — Σκαμάνδρου
καὶ Τεύκρου Vind. II. Τρωαὶ πολε-
μήσαντας Pal. 40. 1307. Τοὺς
ἑμούς γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρ-

γῆμας Ἀρίσταν Κρήσαν, εὐγενῇ κόρην.
Καὶ δευτέρους ἐπεμψαν ἄρπαγας λύκους

1308. Ἀρίσταν] Ἀρίσταν⁷ Par. C. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur. Communem formam habet etiam *Etymologus* p. 143, 56. haec Lycophronis verba afferens. De Arisba, Dardani uxore, vid. *Steph. Byz.* v. Ἀρίσβη, qui eadem refert ex Cephalone Gergithio. Alii aliter. Vid. *Apollod.* III. 12, 5. et *Heyn.* Obs. p. 293. et 301. *Eustath.* ad *Iliad.* μ. 96. p. 894, 31. edit. Rom. (T. III. p. 100, 2. edit. Lips.)

1309. δευτέρους] δευτέρας Pal. 40. — ἐπεμψαν] ἐπεμψεν Vit. I. et Ciz. Recte, inquit Muellerus, nam *pluratis* ἐπεμψαν non habet, ad quos pertineat. Quod scribens vir doctissimus non meminerat, quam frequenter poetae ita transitum faciant a regione ad incolae eius. Vid. *Canteri* adnotationem ad v. 411. — ἄρπαγας λύκους] Sic uno consensu libri omnes, quotquot adhuc novimus, neque aliter Impressi; et recte quidem, ut nobis videtur, atque ex more Lycophronis, apud quem vox λύκος saepe ita cum aliis nominibus coniuncta legitur, ut aut periphrasin faciat aut prorsus abundare videatur; vid. v. 147. ἀρπακτῆρας λύκους. v. 246. αἰθων λύκος. v. 524. πορθηταῖς λύκοις. v. 938. ὀπλήτην λύκον. v. 990. ἀγραιῶν λύκων. v. 1034. παπποχιτόνος λύκος. v. 1248. αἰθωνες λύκοι. v. 1293. φρονητοὶ λύκοι. Neque in sensu huius lectionis quippiam desideramus, cum, quinam isti *rapaces lupi* intelligendi sint, statim ex sequentibus appareat. Aliam autem et speciosissimam lectionem e Stephano Byzantino et Eustathio iam Canterus adnotavit: „Pro ἄρπαγας Stephanus et Eustathius legunt Ἀτρακας, i. e. Thessalos; est enim Atrax Thessaliae oppidum et fluvius.“ *Stephani* verba haec sunt: Ἀτραξ καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας, τῆς Πελασγιάδος μόρας. — τὸ ἔθνηκον Ἀτράκιος, καὶ θηλυκὸν Ἀτρακία· καὶ Ἀτραξ, ὁμόφρωνον τῇ πόλει. Λυκόφρων· καὶ δευτέρους ἐπεμψαν Ἀτρακας λύκους. Τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν, Ἀτραγος, ὡς Εὐπόλις· εἰς Ἀτραγα-νύκτωρ. Ἔστι καὶ Ἀτρακίς θηλυκόν. *Eustath.* ad *Iliad.* β. 754. p. 337, 15. edit. Rom. (T. I. p. 273, 25. edit. Lips.) ὅρα δὲ τὴν ἀνωτέρω ᾠθεΐσαν Ἀτρακα, ἧς οἱ πολλοὶ Ατρακες παρὰ Λυκόφρονι· κἂν ἀντὶ τοῦ Ἀτρακας λύκους, ὃ γράφει ὁ ἔθνηκόλογος, ἄρπαγας λύκους γράφωσι τὰ τῶν ἀντιγράφων κοινότερα. Idem etiam (libet enim partem copiarum ad adversarium deducere) videtur in textu habuisse auctor glossae in Cod. Par. A., licet, quod nunc ibi scriptum est, ut nonnunquam fit, glossae non respondeat: τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἡγουν τοὺς Ἀργοναύτας. Hanc lectionem quisvis sentiet perelegantem esse ingenioque Lycophronis dignissimam, neque deerunt fortasse, qui receptam velint; prudentiores tamen, opinor, non mirabuntur, quod Canterus tam leviter eam transmiserit. Intellexit enim vir praestantissimus, esse quidquam in vulgata lectione, quod illa elegantia ac poetico colore potius habendum sit; idque in eo positum esse, quod illa lectio et aptissima sit ac paene necessaria. Cassandreae enim narratio maxime in eo vertitur, ut intelligatur, *continuas illas rapinas*, quibus Europa priorem illam Asiae iniuriam ulta fuerit, causam exattissime, ut tanta tamque horribilia bella in utriusque terrae perniciem exarserint; ideoque iteratis verbis studiose quaerit hanc culpam et ignominiam in Europaeos transferre. Sic coloniam Cretensem, quae Teucro duce in Phrygia consedit, κλωπα στρατόν appellat; Argonautas, lectissimum

δαμος Par. A. τοὺς προγόνους μου τέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λύκους· Vind. II. 1308. Γῆμας Ἀρίσταν, τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἡγουν θυγατέρα Τευκρου, Δαρδάνου γυναικα, ἀπ' ᾧ ὦν Ἐριχθόνιος — εὐγενῇ κόρην Par. A. 1309. Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λύκους· Vind. II.

ταγῷ μονοκρήπιδι κλέφοντας νάκην,
δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.

1310

Graecae iuventutis florem, qui Iasonem, aureum vellus ab Aeeta rege petiturum, in Colchidem comitati erant, periculorum ac gloriae socios, contumeliose ἀρπαγας λύκους dicit, subiunctis statim verbis κλέφοντας et ἀρπάσας (vv. 1310. et 1317.); et Theseum, qui cum Hercule in Scythiam ad Amazones penetravit, ζωσιτροκλέπτην vocat et duplicis furti incusat; quae omnia, nisi egregie fallor, ita a Cassandra dicta sunt, ut illa nimiae audaciae et rapacitatis nota Europaeis inureretur. Sed contendat fortasse aliquis, poetam, ut supra Καρνίται χύνες et Ἰδαῖοι κάπροι posuerit, sic verisimillimum esse, etiam hoc loco Ἀτράκας λύκους dixisse. Quod prima fronte non leve videtur probabilitatis argumentum; concidet tamen, si paullo accuratius totius narraticnis rationem et artem consideraveris. In enarranda enim tot raptuum ac bellorum serie, cum aut alternatim Europa Asiave nominandae essent aut indicandum certe, ex utra terra oriundi fuerint, qui iniuriam alteri aut fecerint aut rependerint: poeta hoc ita fecit, ut primos odii illius auctores Phoenices, Asiaticos homines, non χύνες solum, sed distincte, nomine ab urbe desumpto, Καρνίτας χύνες appellaret; deinde huius sceleris ultiores Ἰδαῖους κάπρους, h. e. Cretenses, commemoraret; in sequentibus vero, quae usque ad v. 1332. ad eorundem Europaeorum iniurias pertinent, non a terra, sed ex fabulosa historia occultiora indicia suo more desumeret. Tum autem, ad Asiae vindictam transiens, iterum montium fluviorumque Asiaticorum nomina componit, ut appareat, in cuius vindictam illae ultrices virgines proruperint; quibus statim novus Asiae vindex succedit, ipsius Cassandrae avus, rex Troiae Laomedon. A quo poenas desumens narratur Europa Herculem Troiam misisse (ἤν' ἀντὶ τούτων — στείλασα); et rursus e Tmolo, Asiae monte, accipitres devolasse (κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες) Italiam invasuri. Iam ex his, opinor, satis apparebit, quid discriminis inter illa priora (Καρνίται χύνες et Ἰδαῖοι κάπροι) et nostrum locum intersit, et quo iure omnem inde factam coniecturam repudiandam censeamus. De Stephano autem Byzantino nullus dubito, quin lectionem suam non ex ipso Lycophrone, (apud quem etiam Eustathium nihil tale in exemplaribus suis invenisse, verba eius comprobant) sed ex Grammatici cuiusdam penu depromserit, qui videtur operam in eo luisse, ut docti poetae verba emendando doctiora redderet.

1310. κλέφοντας] κλέψαντας Par. A. et Ciz. κλέψαντας Vind. II. — νάκην] vellus. Huc pertinet fortasse Scholium antiquum ab Etymologo p. 597, 13. servatum: νάκη, τὸ αἰγείον δέρμα· κωδία (ieg. κώας) καὶ κώδιον, τὸ προβάτειον· οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον· κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος φησί. Hoc antiquum vocabulum, quod Grammatici modo de pelle caprina ex loco Homerico (Odys. ξ. 530.), modo de ovino vellere interpretantur, videtur proprie quamvis villosam pellem significasse, coriis oppositam; Lex. Seguer. p. 306, 5. νάκος· ἐντριχὸν δέρμα· ἦτοι δορὰ προβάτων. Eadem leguntur apud Photium p. 286, 2. Hesych. νάκος· κώδιον· αἰγείον δέρμα μετὰ τριγῶν. Inde ναχοῖσιν, Poll. Onom. VII. 28. Eustath. ad Odys. ξ. 530. p. 1771, 47. edit. Rom. (T. II. p. 88, 16. edit. Lips.) Festus lib. XII. s. v. naccae.

1311. δρακοντοφρούροις] δρακοντοφλόροις Par. A. δρακοντοφόροις Par. J. — σκοπαῖς] φρουραῖς Par. K.

1310. Τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι δέρας Par. C. ἡγεμόνι, τῷ Ἰάσονι — Ἰάσονι, τῷ μονοπεδίῳ, κλέψαν- τὰς τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ Par. A. τὸ χρυσοῦν δέρμα Vind. II.
1311. Ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασ- σομένης θήκας τοῦ δερμάτος — ἀντὶ

ός, εἰς Κύταιαν τὴν Αἰγυπτικὴν μολών,
καὶ τὸν τετράπνιν ὕδρον εὐνάσας θρόνοις,
καὶ γυρὰ ταύρων βασιτάσας πυριπνύων
ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας, 1315
οὐκ ἄσμένως ἔμαρψεν ἐρῶδου κύτος,

1312. *Κύταιαν*] Ita Codd. mei plerique omnes cum Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. et utraque Potteri. Recte. Regulam vide apud *Arcad.* de Acc. p. 99, 24 sqq. Cf. *Etyim. M.* p. 305, 34. et *Eustath.* ad *Iliad.* δ. 103. p. 449, 33. edit. Rom. (T. I. p. 360, 12. edit. Lips.) Aldina autem, Basil. II. et reliquae Edit. *Kytalan* exhibent; quo accentu hoc nomen legitur etiam apud *Steph. Byz.* h. v. et *Suid.* T. II. p. 404. Cytasam, Colchidis urbem, quae *Κύτη* etiam sive *Κύτα* nominatur, commemorant *Etyim. M.* p. 77, 46. *Seylac.* Peripl. p. 136. edit. Hoesch. (ubi editum est *Κυδάτα*), *Schol.* ad *Apoll. Rhod.* II. 399. Inde Colchis dicitur apud poetas *γαῖα Κυταίς* (*Apoll. Rhod.* IV. 511.) sive *Κυτήϊς* (*Orph. Arg.* v. 824. et 1009. *Herm.*) et Aetetes, Colchidis rex, *Κυταῖος* (*Callim.* fragm. CXIII. p. 233. *Blomf. Apoll. Rhod.* II. 1094.) sive *Κυταῖός* (*Apoll. Rhod.* II. 403.), et Medea *Κυταῖχῃ* (*Lycophr.* supra v. 174.) et *Κυταῖς* (*Etyim. M.* p. 77, 84.) sive *Κυτήϊας* in Euphorionis loco apud *Eustath.* ad *Odys.* δ. 228. p. 1493, 46. edit. Rom. (T. I. p. 161, 34. edit. Lips.), quam formam ibi ex vitiosa lectione certissima manu re finxit *Meinekius* ad *Euphor.* fragm. p. 64. — *Αἰγυπτικὴν* habent omnia exemplaria; neque aliter Edit. principes, Aldina et Basil. I., cum reliquis omnibus, et *Eustath.* ad *Dionys. Perieg.* v. 76. p. 100, 10. edit. Bernh. *Ἰστέον δ' ὅτι ἐστὶ καὶ Κολχικοὶ τινες Αἰγύπτιοι ἀποικοὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν· καὶ ὅτι ὁ Αὐχόφρων ἱστορῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύταιαν Αἰγυπτίαν πόλιν.* ubi tamen fallitur doctissimus Editor Annot. p. 860. *Αἰγυπτίαν* scribens in Codicibus apud Lycophronem reperiri; quae lectio exstat solummodo apud *Steph. Byzant.* v. *Κύταια*. et in *Paraphrasi Vaticana*. — *μολών*] *μολών* Par. A. Vind. II. Vit. I. II. Ciz.

1314. *βασιτάσας*] Vind. II. in marg. *γρ. εὐνάσας*. — 1315. *λέβητι δαιτρευθεὶς*] Eadem ex Pherecyde et Simonide commemorat Scholiastes Euripidis in *Argum. Medae*: *Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσσει.* — 1316. *ἐρῶδου*] *ἐρῶδου* Par. D. et Edit. Ald. *ἐρῶδου* Rehd. *Hesych.* et *Favorin.* *ἐρῶς, κριός.* Aliter *Callimachus* apud *Tzetzam*: *ἐρῶδου, τοῦ κριοῦ. ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει, τοῦ κάπρου· παρὰ τὸ ὄρου, τὸ ὄρω.* Utramque significationem

τοῦ, δράκοντος παραφυλάσσοντος τὸ δέρος Par. A. ὡς ἐπὶ θήκης· ψυχρὸν καὶ μωρὸν Par. C. ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσουμέναις — *φυλακαῖς* Vind. II. 1312. *Πόλιν Κολχίδος·* ὅστις εἰς τὴν *Κύταιαν*· ἐστὶ δὲ ὅμοια τόπου — τὴν γέγονα τῶν *Αἰγυπτίων*, *ἐλθὼν* Par. A. *Ἰάσων* Par. C. ὁ *Ἰάσων* — ἀποικοὶ γὰρ *Αἰβύης* οἱ *Κόλχοι* Pal. 40.

1313. *Καὶ τὸν τετρακέφαλον,* ἡ τερατώδης, ἡ δικέφαλον· αἱ γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν — ὕδρος εἶδος ὄφις· νῦν δὲ δράκοντα λέγει — ἡμερώσας φαρμάκοις Par. A. *τετρακέφαλον* Par. C. τὸν τέσσαρας

πνοὰς ἔχοντα, τὸν δικέφαλον — κοιμήσας, φρονευσας φαρμάκοις Vind. II. *δικέφαλον*, ὃ πνοὰς ἔχοντα Pal. 40.

1314. *Καὶ τὰ περιφερὴ καὶ καμπύλα τῶν ταύρων* Par. A. *περιφερῇ, ἐπικαμπῇ* Par. C. *ἐπικαμπῇ κρατήσας* Pal. 40. 1315. *Ἀροτρα,* καὶ τῷ *χαλκίῳ μαγειρευθεὶς τὸ σῆμα*· φασὶ γὰρ τὸν *Ἰάσονα* ὑπὸ *Μηδείας* ἐψηθῆναι, καὶ γενέσθαι νέον Par. A. φασί, ὅτι *Ἰάσων* ὑπὸ *Μηδείας* ἐν *λέβητι* ἐψηθεὶς πάλιν νέος ἐβράζετο Vind. II. 1316. *Οὐκ εὐτυχῶς ἐλαβεν τοῦ κριοῦ ἢ τοῦ κάπρου τὸ δέμα* τὸ *χρυσοῦν* Par. A. *οὐκ εὐτυχῶς ἐλαβεν* — εἶδος τεύχους — τοῦ

ἀλλ' αὐτόκλητον ἀρπάσας κεραΐδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,
φθογγὴν ἐδάλων Χαονιτικῶν ἄπο
βροτησίαν ἰέσαν, ἔμπαιον δρόμων.

1320

Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρούσας

proferunt etiam Schol. min. et auctor Paraphraseos Vaticanae. — κύτος] Libri omnes, quos ipse viderim, et Edit. scύτος exhibent, cuius tamen prima syllaba ubique producit. Vid. *Aristoph.* Vesp. 643. Eccl. 385. 432. *Meinek.* Cur. crit. p. 66. Dedit igitur κύτος, quod hac significatione, apud Lycophronem saltem, nihil habet offensivae, et quo ducit librorum in his vocibus solemnis error. Vid. supra v. 73. et Paraphr. Vatic. ad v. 1312. ubi Σύτταιαν pro Κύτταιαν in Codice scriptum est.

1318. γνωτοφόντιν] γνωτοφόντην Par. EG. Vind. IV. Vit. II. III.

1320. φθογγήν] φθόγγον Neap. I. — ἐδάλων] Par. BDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. ἐδάλων Par. ACH. cum leni spiritu. Vid. tamen *Lex. de Spirit.* p. 215. coll. *Etyim.* M. p. 317, 9. ἐδάλων ex Edit. Aldina transiit in reliquis omnes, praeter Basileensem primam, quae accurate ad Codicis scripturam edita est. Refragantur autem huic lectioni libri, quantum sciam, omnes, neque videtur eam Sebastianus in Codd. Vatic. invenisse, licet ille, ex parte tantum eorum scripturam referens, reliquorum lectionem aut negligentia dubiam reddiderit aut consulto suppresserit. — Χαονιτικῶν] Sic Par. ADEFGHJ. Vat. 1307. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. Paraphr. Vatic. et Edit. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Χαονιτικῶν Par. C. et Neap. III. Χαονιτικῶν Par. K. Χαονικῶν Par. BL. Vit. I. Χαονικῶν Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Primae et tertiae syllabae mensuram Editores docere potuit ipse Lycophron v. 1046.: τοῦ Χαονίτου νῆμα Πολυάνθου δρέπων. Adde *Euphorionis* locum apud Steph. Byz. s. v. Χαονία. *Aristoph.* Acharn. 613. (580. Dind.) Equit. 78. et *Orph.* Argon. v. 130. Herm. — 1321. δρόμων] δρόμον Par. D. — 1322. ἀσκέρας] Pollux Onom. VII. 86. ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσων, χειμῶνι χρήσιμον. Vid. Interpp. ad *Heusych.* h. v. et *Hemsterh.* ad *Polluc.* X. 50. p. 1204.

κριοῦ δέσμα Vind. II. μεθ' ἥδονης· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσμαι ἄσμενος καὶ ἄσμενως, ἥγουν μετὰ χαρᾶς, καὶ μετὰ τοῦ οὐχί, ἀρνητικοῦ ἐπιρρήματος, οὐχί ἄσμενως καὶ οὐκ ἄσμενως, ἥγουν οὐ μετὰ χαρᾶς καὶ ἀνέσεως, ἀλλὰ μετὰ κόπου δηλονότι Pal. 40. 1317. Ἀλλ' αὐτόμολον ἀρπάσας· τὴν Μῆδειαν λέγει· ἔστιν δὲ κεραΐς εἶδος ὀρνέου μικροῦ Par. A. ἠτομώλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Μῆδειαν Vind. II. ἐξελουσίαν Pal. 40. αὐτόμολον Μῆδειαν· ἥγουν τὴν λευπημένην Par. C. 1318. Τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον ἀνελούσαν· τὴν τοὺς ἑαυτῆς γνωτοὺς ἀναιροῦσαν — καὶ τὴν τῶν τέκνων φρονεῦσαν καὶ ἀναιρῆν καὶ αὐτόχειρα Par. A. ἀδελφοφόντιν Par. C. τὴν ἀνελού-

σαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον — τὴν φρονεῦσαν Vind. II.

1319. Εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον — εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ τὴν Ἀργῶ — ἀνεβίβασεν Par. A. τὴν φωνήεσσαν, τὴν Ἀργῶ Par. C. λαλούσαν, Ἀργῶ, ἐκάδυεν Pal. 40.

1320. Φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος Ἠπείρου, ὅθεν τὰ τῆς Ἀργοῦς εὐλα ἦνέχθη Par. A. φωνὴν τῶν σανιδωμάτων — ἔθνος Ἠπειρωτικόν Vind. II.

1321. Ἀνθρωπίνην προπέμπουσιν, ἐπιστήμονα τῶν δρόμων Par. A. ἐπιστήμονα τῆς ὁδοῦ Pal. 40.

1322. Πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑπόδημα ἀνελκύσας Par. A. τὰ ὀρτάκια, γυν τὰ ὑπόδημα Par. B. ἀνελκύσας, λαβὼν Par. C.

καὶ φασγάνου ζωστήρα καὶ ξίφος πατρός,
ὁ Φημίον παῖς, Σκύρος ὧ λυγροὺς τάφους
κηρμνῶν ἐνερθεν ἀγίλιψ ῥοιζοιμένων 1325
πάλαι δοκεῖε τὰς ἀταρχύτους διφάς,
σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπᾶσαντι δηΐας
· Μύστη Τροπαίας μαστὸν εὐθῆλον θεᾶς,

1323. φασγάνου] φάσγανον Vind. II. φάσγάνον Vit. II. Hunc Lycophro-
nis locum tetigit *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 1017. p. 296, 30. edit. Bernh.

1324. Σκύρος] Σκύρος Vind. II. Vit. I. II. III. Ciz. et Editt. Basil. I.
Steph. et Pott. utrq. — Aldina et reliquae Editt. Σκύρος. Vid. *Arcad.* de

Acc. p. 69, 7. Vox deest in Vind. IV. — λυγροὺς] λυγρούς Par. C.

1325. ἀγίλιψ] *Eustath.* ad Iliad. i. 664. p. 782, 38. edit. Rom. (T. II. p. 306, 12. edit. Lips.) Σκύρον ἔλὼν ἀπείαν· *Αυτοῖσιν δὲ ἐντεῦθεν λα-
βὼν ἀγίλιπα ταύτην φησὶν, ὅπερ εἶκε πρὸς τὸ ἀπείαν. Dionys. Perieg.
v. 521. Σκύρος ἔ' ἡμεῖς εἶσα. — ῥοιζοιμένων]* Si hoc littore undarum
aestu resonante accipias, neque Canteri emendationem, *ῥοιζοιμένων*,
desiderabis, neque Muellerum audies, vulgatum lectionem miro modo
explicantem: „Lectio vulgata a Cantero in dubium vocata non est mo-
venda, nec Reichardus audiendus, nam refertur ad petras, e quibus
Theseus a Lycomedes deturbabatur, multum stridorem edentes, quum
simul cum corpore multa saxa, ut fit, devoluta raperentur. Id quod
innuit Schol. interlin. suo: ἤχουμένων.“ Minime; Scholia interlin. ple-
niora habent: ἤχουντων, ἀνεμῶδων. — 1326. δοκεῖε] δοκεῖσει Par. A.

1327. δηΐας] Sic libri omnes. Vid. supra ad v. 861.

1328. Μύστη] Μύστα Neap. II. — Τροπαίας] *Reichardus*: „Nescio an
contextui convenientius legatur *Τροπαίας*. Causa in proximis verbis
est: σπᾶσαντι μαστὸν.“ Quod merito repudiavit Muellerus. — μαστὸν]
μαζὸν Neap. I. μασθὸν Pal. 40. — εὐθῆλον] Par. BCDEFGHJKL.
Neap. III. Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. omnes.
εὐθῆλον Par. C. inter IIa. εὐθῆλαγον Par. A. ex utraque lectione con-
flatam. εὐθαλῆ Neap. I. εὐθυλον (γρ. εὐθαλῆ) Neap. II. Vind. II. Cf. Eu-
rip. *Bacch.* 736. εὐθῆλον πόριν, ubi vide Elmsleii annotationem.

1323. Καὶ τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης
ἔλαβεν, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος, ὁ
Θησεύς Par. A. ἐπὶθετον (ad lectio-
nem φασγάνου) Par. C. τὸ φάσγα-
νον καὶ τὸν ζωστήρα τῆς Ἰππολύτης
ἔλαβεν Vind. II. τῆς σπᾶσθς Pal. 40.

1324. Αἰγέως γάρ, ὁ δὲ Φημίον—
νῆσος περὶ Εὐβοίαν· ᾧτιν χαλεποὺς
τάφους Par. A. κατὰ τοῦτον· ὁ τοῦ
Φημίον, ἦγον τοῦ Φημιῶδον Αἰ-
γέως Par. C. τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεύς—
πόλις Δολόπων — θανάσιμος
Vind. II. οὐ Φημίον παῖς, ἀλλὰ Αἰ-
γέως ὁ Θησεύς — ἡ νῆσος Θησεῖ
Pal. 40.

1325. Κάτωθεν τῶν
κηρμνῶν — ὑψηλοτάτη — ἤχουντων,
διὰ τὰς βλάβας τῶν ἀνέμων Par. A.
ὑποκάτω — ὑψηλῇ — ἤχουντων, ἀνε-
μῶδων Par. C. κάτωθεν· ὁ *Αυκω-
μήδης* Pal. 40.

1326. Πάλαι

ἔτοιμάσει, ἐπιτηρήσει, φν-
λάξει τὰς ἀνεπαιφάστους διφάς
Par. A. ἐτοιμάζει, ἐπιτηρεῖ Par. C.
ἐτοιμάζει — ἀταρχύτους Vind. II. φν-
λάσσει Pal. 40.

1327. Σὺν τῷ
θηρὶ καταντήσας, τῷ σπᾶσαντι τῆς
Ἥρας· ἐπώνυμον τῆς Ἥρας τὸ Δηΐας
Par. A. παραγενομένος — θηλά-
σαντι πολεμικῆς Par. C. τῷ Ἥρα-
κλεῖ καταντήσας — μεταλαβόντι τῆς
Ἥρας ἀρτανιστικῆς Vind. II. πλεν-
σας — λαβόντι τῆς Ἥρας· πολεμικῆ
γὰρ ἦν Ἡρακλεῖ Pal. 40.

1328. Μύστης, ὁ Ἡρακλῆς· ἐμνή-
θη γὰρ τὰ Ἐλεονεία· Τροπαίας δέ,
ἐπώνυμον Ἥρας· τῆς Ἥρας τὸν εὐ-
θαλῆ μαστὸν ἐθῆλασεν ὁ Ἡρακλῆς
καὶ ἀπεθαναιόθη Par. A. τῆς νικο-
ποιοῦ Ἥρας — γρ. εὐθῆλαγον Par.
C. τῷ Ἡρακλεῖ — τῆς Ἥρας — εὐ-

ζωστηροκλέτης, νῆκος ὥρην διπλοῦν,
 στόρην τ' ἀμέρας καὶ θεμισχύρας ἀπο 1330
 τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.
 ἥς αἱ ξύναιμοι παρθένοι Νεπουνίδος,
 Ἔριν λιποῦσαι, Λάγμον, ἠδὲ Τήλαμον;

1329. ὥρην] ὥρινε Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Aldina autem cum reliquis

recte ὥρινε. — διπλοῦν] διπλοῦν Vind. II. Vit. II. — 1330. στόρην] τόρην Par. L. Vit. I. Ciz. — θεμισχύρας ἀπο] θεμισχύρας βλάβην Par. K. — 1331. τοξόδαμνον] Hoc accentu Codd. Paris. fere omnes, Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. et Editt. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. τοξόδαμνον Neap. I. II. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Ald. Pott. utrq. et Sebast. Prius illud etiam Tzetzes in omnibus exemplaribus iuenerat: οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξυτόνως τοξόδαμνον γράφουσιν· ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. τὰ γὰρ προπαροξυτόνα πάθος δηλοῦσιν· οἷον τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξων· τὸ τοξόδαμνον δὲ τὴν δαμαζοῦσαν τόξοις. Vide tamen τοξόδαμνον Ἀρτεμιν apud Eurip. Hipp. 1470. (Valck.) et Diphili fragm. apud Athen. VI. 223, b. p. 486. (Dind.)

Ἀποῦς ἄνδρ' τε τοξόδαμνε παρθένη.

— Ὀρθωσίαν] Vid. Etym. M. p. 631, 2. et Potteri Annot. ad h. l.

1332. Νεπουνίδος] Par. ARDGH. Neap. III. Vind. IV. Vit. III. Rehd. Νεπουνίδος Par. F. Neap. II. Vit. II. et Edit. Basil. I. Νεπουνίδος Par. C. Νεπουνίδες Par. JL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Νεπουνίδες Par. E. Neap. I. Pal. 40. et Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. παρθένοις ἐπουνίδος Vind. II. παρθένοις ἐπουλίδος Par. K. — 1333. Ἔριν] Ἴριν Par. F. et Casan. membr. apud Sebast. quod probavit Muellerus in Addend. p. 294. ex loco Strabonis XII. 566. [et 561. T. V. p. 125. et 145. edit. Tzsch.] Ἴριν fluvium commemorant etiam Menippus in Periplo apud Steph. Byz. v. Χαδίσια. Scylax p. 188. edit. Hoesch. Dionys. Perieg. v. 783. Πίν. Hist. Nat. VI. 3. Ἀρδίην Rehd. Vulgata tamen lectio, quam accuratiores libri omnes uno consensu retinent, satis tuta videtur ex Ἀγρίανι loco apud Eustath. ad Dion. Perieg. p. 248, 32. edit. Bernh. δι' ἐρεξῆς τῷ Θερινῶντι ὁ Ἴρις ποταμὸς καθαρὸν ῥέον εἰς ἅλα βάλλει· περὶ τοῦτου ὁ Ἀθήναιος ταῦτα φησιν· Ἄμιος, βασιλεὺς Σκυθῶν, οὐκ ὡς Ἐρλί-

θαλῇ· νιοθετήσατο γὰρ αὐτὸν ἡ Ἥρα Vind. II. 1329. Τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλαβεν· ἄλλον δὲ ἦν τοῦτο τοῦ Εὐρυσθέους ἕκτον, ὡς φασί· ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαιρινόν. — ὁ δὲ Θεσεύς δέδωκεν Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ Ἰππολύτην ἡγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἰππολύτον — διπλοῦν παρ-εσκεύασε φιλονεικίᾳ Par. A.

1330. Τὴν τῆς Ἀμαζόνος ζώνην ἀποσυλῆσας, στέρησας — θεμισχυρά πόλις Παφλαγονίων, ἡ καὶ τῶν Ἀμαζόνων Par. A. κλέφας — ὄνομα ζώνην ἀφελών, συλῆσας — ὄνομα πόλεως Παφλαγονίας Vind. II.

1331. Τὴν τοξικὴν κλέφας· ἐπώνυμον δὲ τῆς Ἰππολύτης τὸ Ὀρθωσίαν Par. A. τῆς Ἰππολύτης Par. C. τὴν τοξότιν — ἐπώνυμον Ἰππολύτης Vind. II. Ἰππολύτην ἀγαπομένην τῇ Ἀρτεμίδι· τὴν Ἀρτεμιν ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦν τὰς τιχτούσας· μακρυτέρα γὰρ ἡ Ἀρτεμὶς Pal. 40.

1332. Ἡς αἱ ἀδελφαὶ παρθένοι Ἀμαζόνες — ἐπώνυμον Ἰππολύτης· ἡ δὲ εὐθεία ἔστιν Νεπουνίδος Par. A. τῆς Ἰππολύτης Par. C. συγγενεὶς Pal. 40.

1333. Καταλιποῦσαι τοὺς τρεῖς ποταμούς Πόντου Par. A. ποταμὸς Σκυθίας Par. C.;

καὶ χεῦμα θερμῶδοντος Ἀχταῖον τ' ὄρος,
 ποινὰς ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς διζήμεναι, 1335
 ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκυθὰς
 ἔκτους, ὁμοκλήτειραν ἰῦσαι βοήν.

Γραικοῖσιν ἀνὰ μοῖς τε τοῖς ἑρεχθίως.
 καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
 τὰς Μοῖρας αἰθαλώσασαι γῆας. 1340
 Πάππος δὲ Θρήκης δῦμὸς αἰσιώσας πλάκα

διος· ἄφ' οὗ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεῖς Ἐρίδιος ὑστερον εἰς
 τὸ δεξιότερον μειωνομάσθῃ Ἰρις. — Τήλαμον] Τήλαμον Par. P. Τή-

λαμον Par. C. — 1335. ποινὰς ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς] Legebatur ἀρ-
 παγῆς sine copula. Editiones autem principes et Codd., quos ipse vi-
 derim, ἀρπαγὰς exhibent; copulam autem alii prorsus omittunt, alii
 alio loco inserunt, ποινὰς ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς Par. AE. Vat. 1307.
 Neap. I. II. III. Vit. II. Pal. 40. ποινὰς τ' ἀδελκίτους ἀρπαγὰς Par. L.
 Vit. I. Ciz. Rehd. ποινὰς καὶ ἀδελκίτους θ' ἀρπαγὰς Vind. II. ποινὰς ἀδελ-
 κίτους ἀρπαγὰς Par. BCDFGHJK. Vind. IV. Vit. III. et Edit. Ald. et
 Basil. I. ἀρπαγῆς primus edidit Canterus ex coniectura, quem sequuti
 sunt praeter reliquos editores etiam Potterus et Sebastianus, licet
 ille in utroque Codice suo, alter autem in tredecim libris ἀρπαγὰς in-
 venisset. — 1339. Ἀκτὴν] Atticam. Vid. Steph. Byz. v. Ἀκτὴ. Hella-
 dium in Phot. Bibl. p. 534, a 26. Bekk. Lex. Seguer. p. 60, 5. Eu-
 stath. ad Dion. Perieg. 423. p. 117, 10. Bernh. et ad IIad. v. 689.
 p. 954, 64. edit. Rom. (T. III. p. 182, 17. edit. Lips.) Cf. Strab. IX.
 391. (T. III. p. 334. edit. Tzsch.) — δορί] δουρί Par. H.

1340. Μοῖρας] Par. ACGH. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et
 Edit. Basil. I. et Sebast. Μοῖρας] Par. BFIJK. et sola Edit. Meurs. II.

Μοῖρας] Rehd. Μοῖρας] Par. DEL. Pal. 40. et Edit. Ald. Ba-
 sil. II. cum reliquis omnibus. Steph. Byz. p. 473. Pin. Μοῖρας] ἢ Ἀτ-
 τική, ἀπὸ Μόωρος — ὁ πολλὴς Μοῖρας, διὰ διεφθόγγου, καὶ διὰ
 τοῦ τ. καὶ Μοῖρας. — γῆας] γῆας Par. GL. Neap. I. Vind. IV.
 Vit. I. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. praeter Reich. omnes.

1341. πλάκα] πλάκας Par. ACDEFK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III.

1334. Καὶ χεῦμα ποταμοῦ Θεμι-
 σῆρας θερμῶδοντος αἰ δ' ἀπὸ
 θερμῶδοντος ἀρπυγίλοι
 γυναῖκες (Tryphiod. v. 33.) —
 καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος — Ἀμαζόνων
 Θεμισκῆρας πόλεως Par. A. ποτα-
 μὸς Σκυθίας — Σκυθικὸν ὄρος Vind.
 II. 1335. Τιμωρίας ἀμειλίχτους

καὶ ἀγρίους, ἀνήμερους ἀρπαγὰς
 ἑκτόσας Par. A. ἀσπόνδους Par. C.
 ἀμειλίχτους, σκληροῦς, ἀσπόνδους
 ἑκτόσας Vind. II. 1336. Ὑπὲρ
 τὸν βαδὺν Ἴστρον, ποταμὸν Σκυ-
 θίας, τὸν Λανουβιον Par. A. βαδὺν
 — Σκυθίας Par. C. τοὺς μεθ' ἑα-
 τῶν Pal. 40. 1337. Τοὺς ἑκτούς,
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀμειλίχτους ὁμο-
 ροῦ Par. A. ἀπειλητικὴν Par. C. et

Pal. 40. ἑκτικὴν τάξιν — ἀπειλη-
 τήσαν πέμπουσαι αἱ Ἀμαζόνες
 Vind. II. 1338. Τοῖς Ἑλλήσιν καὶ
 τοῖς ἀπογόνοις, τοῖς Ἀθηναίοις Par.
 A. τοῖς Ἑλλήσιν — τοῖς ἑγγόνοις,
 ἀπογόνοις, ἡγόν — τοῖς Ἀθηναίοις
 Vind. II. 1339. Καὶ πᾶσαν Ἀττι-
 κὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν Par. A.
 τὴν Ἀττικὴν Par. C. 1340. Τοὺς
 Ἀττικούς· ἀπὸ Μόωρος βασιλείας —
 κατακαύσασαι τόπους, ἢ μέρη τῆς
 γῆς Par. A. τὰς Ἀττικάς, ἀπὸ Μό-
 ωρος βασιλείας — καύσασαι Par. C.
 Μόωρος βασιλεὺς Ἀθηναίων — ὑποτά-
 ξασαι, ἐμπερῆσσαι — τόπους, χώρας
 Vind. II. τὰς τοῦ Μόωρος Pal. 40.

1341. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θρεκίας·
 λέγει δὲ τὸν Ἴλον — ὁ ἐμὸς, ἀπα-

χώραν τ' Ἑορδῶν καὶ Γαλαδραίων πέδον,
 ὅρους ἐπέηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποταμοῖς,
 στεγρὰν τραχήλῳ ζεύγλαν ἀμφιδίαις πέδας,
 ἀλλήν νεάνδρος, ἐκπρεπέστατος γένους.
 ἥδ' ἀντὶ τούτων τέρψοτον βουλάτην

1345

et Ms. Canteri. Vulgatam retinent Par. BGHJL. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. omnes. — 1342. Ἑορδῶν] Par. ADEGHJKL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Ἑορδῶν Par. B. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq.

Pott. utrq. Ἑορδῶν Reich. Ἑορδῶν Par. C. Ἑορδῶν Par. F. et Edit. Basil. I. Veram lectionem restituit Sebastianus. Vid. Herodot. VII. 185. Thucyd. II. 99. ubi Ἑορδους editum est contra Herodiani praeceptum apud Steph. Byz. v. Ἑορδαῖαι· δέχεται δὲ τὸ Ἑορδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἔκτε. Ald. Alberti annot. ad Herych. v. Ἑορτός ἢ Ἑορδός. — Γαλαδραίων] Par. AF. Neap. III. Vat. 1307. Paraphr. Vatic. Γαλαδραίων Neap. II. Vit. II. Γαλαδραίων Vind. II. Γαλαδραίων Par. BCE

III. Neap. I. Pal. 40. Rehd. et Edit. praeter Sebast. omnes. Χαλαδραίων Par. J. Χαλαδραίων Par. D. Χαλαδραίων Par. K. Χαλαδρῶν Par. G. Vind. IV. Vit. III. γκαλαδραίων Vit. I. Ciz. Χαλαδρῶν Sebastianus. Genitivum plures et accuratiores libri prae buerunt; nec refragari videtur Stephanus Byzantinus, apud quem s. v. Γαλαδραὶ haec leguntur: ὁ πολίτης Γαλαδραῖος· Λυκόφρων· καὶ Γαλαδραίων πέδον. ubi genuina lectio mutata videtur ob sequentia: τὴν χιτῶν ἔδει Γαλαδραῖον· in quibus tamen non dubito quin plura, quae intermedia posita fuerant, resciderit Epitomator. Hoc certe nemo, opinor, contendet, vulgatam lectionem apud Lycophronem hoc Stephani testimonio contra meliorum Codd. auctoritatem confirmari. — πέδον] πέδων Par. C. — 1343. ὅρους] ὅρους Vind. II. altera lectione in margine notata.

1344. ζεύγλαν] Ita quidem optimi libri et Edit. omnes, una excepta Reichardiana, in qua est ζεύγλαν, quod exhibent etiam Vind. IV. Vit. I. II. III. Ciz. et probavit Muellerus. Vide supra ad v. 996. — ἀμφιδίαις] ἀντιδίαις Neap. III. ἐντιδίαις Neap. I. ἀμφὶ δίαις Vit. II. Pal. 40.

1345. ἐκπρεπέστατος] Legebatur εὐπρεπέστατος, quod est in Par. BJL. (in hoc tamen correctum in ἐκπρ.) Vit. I. Ciz. et Rehd. Nostram autem lectionem tuentur Par. ACDEFGHK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Edit. Basil. I. Vid. Valcken. ad Phoen. v. 171. — 1346. ἥδ' Edit. Ald. Basil. I. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. ἥ δ' Reich. ἥ δ' Potteri utrq. et Sebast.

νίσας ἢ ὑποτάξας τὰς πόλεις Par. A. ὁ Ἴλος — γῆν Par. C.

1342. Καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων, καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶν δὲ ἔθνη Μακεδονίας οἱ τε Ἑορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι Par. A. Μακεδόνων — πόλις Μακεδονίας Par. C. Ὁρακῶν — Γαλαδρα πόλις Μακεδονίας Pal. 40.

1343. Περὶ τοὺς ὅρους ἐπέηξεν — τοῦ ποταμοῦ Θεσσαλίας τοῖς ὅρμασιν Par. A. μέγρι γὰρ Θεσσαλίας ὁ Ἴλος ἐκράτει Par. C. ὁροδέσια —

ποταμοῦ Θεσσαλίας — ἔως δὲ Θαλάσσης (sic) ὁ Ἴλος ἐκράτει Vind. II.

1344. Ἰσχυρὸν τῷ τραχήλῳ δουλικὸν δεσμὸν περιδεῖς δεσμοῖς Par. A. δουλείαν περιδεῖς — αὐτοῖς Vind. II.

1345. Τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς γε νέοις ἀνδρείος καὶ εὐγενής Par. A. εὐγενής Par. C. ἦγουν ὁ ἀνδρείος Pal. 40.

1346. Ἡ ἀντὶ τούτων βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα (in marg. περὶ τοῦ Ἡρακλέους) Par. A. ἦγουν τούτων τιμωρημάτων βοηθὸν — τὴν τὰς βουῶς ἐλάσαντα τοῦ Γηρυόνοιο Ἡρα-

τὸν ἐξάπρυμον, στέρφος ἐγγλαινούμενον,
στείλασα, λίστροις αἰπὺν ἤρειψεν πάγον,
τὸν ἢ παλλέμφρων Γοργᾶς ἐν κλήροις Θεῶν
καθιερώσει, πημάτων ἀρχηγέτις.

1350

αὐδῖς δὲ κίρκοι, Τμῶλον ἐκλειοιπότες
Κίμψον τε καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτᾶ,
καὶ νᾶμα λίμνης, ἐνθα Τυφῶνος δάμαρ
κευθμῶνος αἰνόμετρον εὐδάνει μυχόν,

1348. ἤρειψεν] ἤρειψεν Par. A. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. II. Par. H. Commel. Meurs. utrq. Steph. Pott. utrq. ἤρειψε Par. CF. et Edit. Sebast. ἤρειψεν Par. BG. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. ἤρειψεν libri reliqui et Edit. Reich. — 1350. ἀρχηγέτις] ἀρχηγέτης Par. G. Vind. IV. Vit. III. Vitiosum ἀρχηγέτις, quod ex typographico errore Aldinae editionis in reliquis omnes, excepta Basil. I., intactum transierat, sustulit tandem Potterus; in Reichardiana autem, nolente sine dubio editore, iterum apparuit. — 1354. αἰνόμετρον] αἰνόμετρον Ciz. αἰνόμετρον Rehd. — εὐδάνει] Hoc verbum libri omnes, qui hanc scripturam praebent, cum leni spiritu exhibent; uno excepto Vit. I., in quo alter spiritus ab alia, ut videtur, manu illatus est. In aliis exemplaribus librarii hoc novum ac insolens verbum varie corruperunt. εὐδάνει Par. BDEJKL. Vind. II. Vit. II. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. II. et reliquae, una excepta Meursiana II., omnes. ἐνθα

ναι Par. AG. Vind. IV. Vit. III. εὐδύνει Par. H. ἐνδύνει Par. F. ἐνδυνει Par. C. Verbum εὐδάνω secundum analogiam ita ab εὐδω formatum

κλέα Par. C. Ἑλλάς ἦγον Εὐρώπη —
τῶν τιμωρημάτων βοηθὸν τὸν Ἡρα-
κλέα Vind. II. 1347. Τὸν ἐξ τριή-
ρεις ἔχοντα ἢ ναῦς — τὴν λεοντὴν
ἀμφιεννύμενον Par. A. τὸν ἐξ ναῦς
ἔχοντα — λεοντὴ ἐνδεδυμένον Par. C.
δέσμα ἐνδεδυμένον Vind. II. τὸν ἐξ
νῆος ἄγοντα — λεοντὴν Pal. 40.

1348. Ἀποστείλασα, ἀξίναις ἢ δι-
κέλλαις τὸ ὑψηλὸν κατέαξε καὶ ἐβ-
ρίσθη τὸ ἀκρωτήριον, καὶ λόφον, τὴν
Πίον Par. A. ἀξίναις — ἰαχυρόν,
ὑψηλὸν κατέβαλε — πύργους Par. C.
ἐβρίσθη, ἀξίναις, δικάλλαις — τὸ
ἀκρωτήριον, τὴν Πίον Vind. II.

1349. Τοῦτον ἢ ἐμποητικὴ φόβον
Ἡρα ἢ Ἀθηνᾶ — ἐν τοῖς τῶν Θεῶν
λαχμοῖς Par. A. ἀγανόφρων, κατα-
πληκτικὴ — μοῖραις Par. C. τοῦτον
τὸν Ἡρακλέα ἢ Ἡρα καταπληκτικὴ,
φοβερά Vind. II. ἐκπληκτικὴ Pal. 40.

1350. Θεὸν ποιήσει ἢ ἱερώσει —
ἢ κακὸν ἀρχηγός Par. A. Θεὸν ποι-
ήσει Par. C. Θεὸν ποιήσει — τῶν
βλαβῶν Vind. II. αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ
ἀρχῇ, αἰτία Pal. 40. 1351. Πά-
λιν δὲ τοῦ Ἄντος οἱ παῖδες, ὁ Τυρ-
σηνὸς καὶ Ἀνδός, τοῦ Ἀνδῶν βασι-

λέως — τὸ ὄρος Ἀνδίας. ἐκλειοιπό-
τες Par. A. ἱερακτες, ἦγον οἱ Τυρ-
σηνοὶ ἢ Ἀνδοὶ Par. C. πάλιν Τυρ-
σηνοὶ — ὄρος Ἀνδίας Vind. II. οἱ
υἱοὶ Ἄντος — ὄρος ἐν Ἀνδίᾳ Pal. 40.

1352. Πόλις Ἀνδίας, καὶ τὰ χρυ-
σεργὰ τοῦ Πακτωλοῦ ρεύματα Par. A.
κωμὴ Ἀνδίας — ποταμὸς Ἀνδίας,
χρυσσοῦν πρὶν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ
ὕελον Par. C. 1353. Καὶ τῆς
λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἢ τῆς
Ἀσκανίας· πλησίον δὲ τῆς Ἀνδίας
εἰσὶ τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου ἡ Ἐχιδνα,
ἢ συνεμίγη Τυφῶνος· καὶ Ὀμηρος
(Iliad. v. 391 sq.)

ἐνθα δὲ τοι δάνατος, γενεὴ δὲ τοῖ
ἐστὶ ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴων
ἔστιν.

ἐνθα ἡ γυνὴ Τυφῶνος Ἐχιδνα, κατὰ
Ἡσίοδον (Theog. 304.) Par. A.
τῆς Ἀσκανίας — ἦγον ἡ Ἐχιδνα, ἡ
γυνὴ Par. C. ὕδωρ τῆς Γυγαίας —
ἡ γυνὴ Ἐχιδνα Vind. II. ἐν Ἀνδίᾳ
τὴν Γυγαίαν λέγει ἢ τὴν Ἀσκανίαν
Pal. 40. 1354. Τὸ δεινοκοῖτον καὶ
κακοκοῖμτον τοῦ κευθμῶνος ἐνδι-
τρίβει μυχόν Par. A. κακόλετρον —

- "Αγυλλαν Ἀδσονῆτιν εἰσεκώμασαν, 1355
 δεινὴν Λιγυστίνοισι τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
 ρίζαν γιγάντων Σιδόνων κεκτημένοις
 λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην.
 ἔλλον δὲ Πίσαν καὶ δορίκτητον χθόνα
 πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν Ὀμβρων πέλας 1360
 καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.

est, ut αὐξάνω ab αὐξω et similia; vid. *Etym. M.* p. 566, 25. coll. p. 450, 13. — 1355. Ἀγυλλαν] Par. ABCJL. Vit. I. et Editt. omnes. Ἀγυλλαν Pal. 40. Ἀγγυλλαν Par. DEFGHK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Ἀγυλλαν Rehd. Ἀγκυλλαν Ciz. — Ἀδσονῆτιν] Ἀδσονῆτιν Par. AG. Vind. IV. Vit. III. — εἰσεκώμασεν Ciz. et Steph. Byz. p. 19. Pin. Ἀγυλλὰ, πόλις Τυρρήνιας. Ἀνκόφρων Ἀγυλλαν Ἀδσονῆτιν εἰσεκώμασεν. ubi eandem scripturam servant etiam Codd. Par. 1412. et 1413.

1356. Λιγυστίνοισι] Vide Polybii locum a Cantero prolatum. Adde *Eustath.* ad Dion. Perieg. v. 76. p. 99, 30. Bernh. οὐ μετὰ τοὺς Μασσαλιώτας οἱ Ἀλγυες, οὓς Λιγυστίνοους ὁ Ἀνκόφρων καλεῖ. *Marcjan. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. λιγυστίνοισι Par. G. Vind. IV. Vit. III. vitiosae. — τοῖς ἀφ' Ciz. omisso τ'. ἀμφ' Vind. IV. Vit. III. — 1357. Σιδόνων] Σιδόνων Par. ACFL. Neap. I. II. III. Vit. I. Ciz. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Σιδόνων reliqui libri et Editt. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Recte. Vid. infra ad

v. 1406. — 1358. λόγχης] λόγχης Par. L. — πάλην] πάλιν Par. DH. Vind. II. Vit. II. — 1359. Πίσαν] Sic accuratiores libri et Paraphr. Vaticana cum simplici ὁ. Editi autem omnes Πίσαν, praeter Sebast. Accentum autem ex regula posui, quam supra ad v. 1241. attuli ex *Dracone* Stratonicensi p. 21, 4. Eundem Grammaticorum canonem sequuti sunt *Guil. Dindorfius* in *Aristoph. Ran.* 1232. et *Fr. Passovius* in *Prosoed. gr. ling. Tab. II. b.* — δορίκτητον] Par. ACDF. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Reliqui libri et Editt. omnes δορύκτητον. Vid. supra ad v. 933. — 1360. τὴν Ὀμβρων πέλας] *Marcjan. Heracl.* p. 9. edit. Hoesch. Τυρρήνιαν δ' ὁ Λυδὸς Ἄντος ἔκτισεν || Τυρρήνους ἐπὶ τοὺς Ὀμβρικούς ἐλθὼν ποτε. — 1361. Σαλπίων] Σαλπύγων Neap. III. *Thryllitzschius* apud *Muellerum* p. 227. „Σάλπισα dixit τὰ Ἀλπια ὄρη *Lycophron*, quod veteres Graeci promiscue huiusmodi voces modo cum σῆγμα, modo sine eo efferebant, ut ad *Strab.* [I. p. 134. T. VII. p. 381. edit. *Tzsch.*] docuit *Casaubonus* et probat *L. Holstenius* ad *Steph.* p. 27.

καθεύδει, κρύπτεται Par. C. κατὰ τοῦ — δεινόλεκτρον, δεινόκοιτον Vind. II. διατρέβει Pal. 40.

1355. Εἰς πόλιν Ἰταλίας — εἰς κώμας ὤκησαν Par. A. ἐν κώμασι ὤκησαν Par. C.

1356. Τὴν χαλεπὴν τοῖς Λιγυστίνοις ἔστιν δὲ ἔθνος Ἰταλίας — καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος Par. A. ἔθνος Ἰταλίας Vind. II.

1357. Τὴν τῶν γιγάντων ὄζαν, τὴν Σιδωνίαν κεκτημένοις ἔστι δὲ ἡ Θράκη οἱ δὲ γίγαντες Πιθηκοῦσαν ὥκουν Par. A. γενεάν — Θρακικῶν Vind. II. τοῦ αἵματος — ἀπὸ τοῦ Σιδωνός, υἱοῦ

Γίγαντος, ὁ Σιδὼν βασιλεὺς Θράκης Pal. 40.

1358. Ἐν ταῖς μάχαις λόγχης δεινὴν — πάλιν, τὸ ἐξῆς — μίξαντες ἀλλοῖς (sic) Par. A. παλαιστραν Vind. II.

1359. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας, καὶ τὴν γῆν αἰχμαλώτων Par. A. ἐπόρθησαν πόλιν Ἰταλίας ἢ Τυρρησίας Par. C.

1360. Ἀπασαν ἐπόρθησαν τὴν πλησίον Ὀμβρων Ὀμβροὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας Par. A. Γαλατῶν, ἦτοι Ἰταλίας Par. C. ὑπέταξαν — ἔθνος Ἰταλίας Vind. II.

1361. Τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων Par. A. ὄρεων Par. C. ὄρος Τυρρησίας — ἐπιβεβηκυῖαν

Λοῖσθος δ' ἐγείρει γυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,
πῦρ εὐδον ἦδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
ἐπεὶ Πελασγούς εἶδε Πυνδακοῦ ποτῶν
κρωσσοῖσιν ὀθνηίοισι βάφαντας γάνος.
ἡ δ' αὖθις οἰστροῖσάσα τιμωρουμένη

1365

neque enim verisimile putaverim, ex altera Holstenii coniectura Lycophronem reputasse, ἀπὸ Σάλλης supra v. 1129. memoratae montes illos vocatos esse. — πάγων] πάγον Par. A. — 1363. γυνὸς] Ita quidem meliores libri omnes praeter unum Par. A. in quo est γουόν. Vid. supra ad v. 86. et adde Tzetz. Antehom. v. 41. Vitiosa autem scriptura γηρός, quam habent Par. K. Vind. IV. Vit. III., cum ex falsa pronuntiatione orta sit, aperte facit pro nostra lectione. — 1363. ἐξάπτων]

ἐξάπτων Par. B. ἐξάπτων Rehd. — φλογί] φλόγιν (sic) Vit. I. et Ciz.

1364. Πυνδακοῦ] Sic libri Parisini plerique omnes, Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. Paraphr. Vat. et Editt. Ald. Basil. I. II. Par. II. cum reliquis omnibus. Πυνδακοῦ Neap. II. Vit. II. Πηνδακοῦ Rehd. Πηνδακοῦ Par. G. Vind. IV. Vit. III. Oxytonon hoc nomen legitur etiam in Oepon. Narrat. apud Photium in Bibl. p. 139, a 30. Bekk. apud Tzetz. Chil. XI. 968. et apud Schol. ad Apoll. Rhod. I. 1165. Πυνδακὸς ποταμὸς ἐστὶ Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης. Καλλιμάχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν τῷ διακόσμῳ. Ἄλλως. Πυνδακὸς, ποταμὸς Φρυγίας — Πυνδακὸς δέ, ὡς Ἀλακός. Proparoxytonon autem est apud Strab. XII. p. 576. (T. V. p. 225. edit. Tzsch.) Scyl. Peripl. p. 141. edit. Hoesch. Steph. Byz. h. v. quod probare videtur Eustath. ad Iliad. v. 771. p. 959, 32. edit. Rom. (T. III. p. 188, 8. edit. Lips.) τὸ δὲ Ὑρτακος πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὸν τόνον κανονικῶς. τὰ γὰρ εἰς πῶς τρισύλλαβη, τὴν πρώτην συλλαβὴν ἔχοντα λήγουσαν εἰς ἀμετάβολον, προπαροξύτονται. Ἀμφακος, Ὑρτακος, Πύνδακος οἶον, Πύνδακον ἀμφὶ βαθυσχοινον. οὕτως ἐν τοῖς Ἀπώωνος καὶ Προδώρου. καὶ σκοπιτέον, εἰ καλῶς ποιοῦσιν οἱ παρὰ Λυκόφρονι τὸ Πύνδακος ὀξύτοντες, οὗ ποταμοῦ ὄντος φυλάττεται μέχρι καὶ νῦν τὸ ὄνομα. — ποτῶν] ποτοῦ Par. L. Vit. I. Ciz. — 1365. κρωσσοῖσιν] κρωσσοῖσιν Par. A. Eustath. ad Iliad. ε'. 738. p. 603, 22. edit. Rom. (T. II. p. 68, 38. edit. Lips.) τῶν δὲ μνημονευθέντων κρωσσῶν δὲ τοῦ ὁ μικροῦ ἢ παραλῆγονσα, οἷς δηλαδὴ τὸ ἄκρον σέεται. ὁ μὲντοι παρὰ Σοφοκλεῖ κρωσσὸς (Oed. Col. 479. Herm.), ὁ ἐστὶ χροτῆρ, γενόμενος, φασί, παρὰ τὸ κερῶ, καὶ ἐν συγκοπῇ κρῶ, τὸ σταλάσσω καὶ ἐπιχέω· καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ καὶ ἑτέροις κρωσσοί, ἀγγελία ἐκεῖνα δεξιὰ ὑδρεύεσθαι, λάνυνοι ἴσως ἢ ξέσται καὶ τοιαῦτά τινά, τῷ ὧ μεγάλῳ παραλήγεται. — βάφαντας] βάφαντος Vit. I. Ciz.

βάφαντος Par. L. βάφαντας Rehd. βάφασα Par. K. — 1366. αὖθις] Hoc dedi e Par. EK. Neap. I. quibuscum consentiunt tres apud Sebastianum. Reliqui libri et Editt. omnes αὖτις. Vid. supra ad v. 546. —

τραχυτάτων ἀκρωτηρίων Vind. II. Ἀργοναύτας ἐξεάσατο — ποταμὸς Ἀλπίων ὄρος — κειμένην πέλας μεγάλων Pal. 40. 1362. Ἐσχατος δ' ἐγείρει κορμός· λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον· τὴν ἀρχαίαν ἔριν, τὴν ἀπὸ τοῖς — τῶν ἡπείρων Par. A. 1363. Τὸ πρότερον πῦρ ἦδη σὺν φλογὶ ἐκκαύσει — τῇ φλογὶ ἐξάπτων Par. A. 1364. Ἐπειδὴ τοὺς Ἀργοναύτας ἐξεάσατο — ποταμὸς Μυσίας· ὀξύτονος ὁ Πυνδακὸς Par. A. τοὺς Ἀργοναύτας — Μυσίας Par. C. Ἀργείους Pal. 40. 1365. Ἀμφορεύσιν ἦτοι ἀγγελοῖς ξένους εἰς τὸ ὕδωρ βάφαντας Par. A. ἀγγελοῖς ἀπαντιοῦντας ὕδωρ Vind. II. ταβάρους Pal. 40. 1366. Ἢ δὲ εὐρώπη μανεῖσα κακοῦμένη Par. A.

τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
πορθοῦσά χώρας ἀντίπορθμον ἥονα.

Πρῶτος μὲν ἦξει Ζηνὶ τῷ Ἀρπερσίῳ
ὁμώνυμος Ζεὺς, ὅς, καταιβάτης μολῶν,
σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά.
σὺν ᾧ θανοῦμαι, κὰν νεκροῖς στρωφωμένη
τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.

1370

Ὁ δεῦτερος δέ, τοῦ πεφασμένου κέλωρ

οἰστροῖσάσα] οἰστροῖσάσα Par. L. Vit. I. Ciz. οἰστροῖσάσα Rehd. Desinit in hoc versu Cod. Par. H. — 1367. τριπλᾶς τετραπλᾶς Vind. IV. Vit. III. — ἂν τίσεται Par. J. Vit. I. Ciz. — 1368. χώρας ἀντίπορθμον]

χώρας ἀντίπορθμόν τ' Rehd. χώραν ἀντίπορθμόν Vit. I. et Ciz.

1369. πρῶτος] πρῶτον Vind. IV. Vit. III. — 1370. καταιβάτης] καται-

βάτης Vit. I. Ciz. καταιβάτης Rehd. Vid. Petr. Burnianum in libello eruditionis plenissimo, cui titulus: Ζεὺς Καταιβάτης, sive Jupiter Fulgurator (Trai. Batav. 1700.), p. 15 — 19. — μολῶν] μολῶν Neap. I. II.

Vit. I. II. Ciz. et Edit. Basil. I. — 1371. σκηπτῷ] σκηπτῷ Par. I. σκηπτῶν Rehd. — σταθμά] σταθμόν Neap. I. Inepte Glossator in Cod. Neap. III. addidit: τὰ πλοῖα. — 1372. θανοῦμαι] νεκροῦμαι Vit. I. Ciz. — στρωφωμένη] στρωφωμένη Par. G. Vind. IV. Vit. III. στρωφωμένη Par. A. στρωφωμένη Par. L. στρωφωμένη Vit. I. ex correct. scriptum erat στρωφωμένη στρωφωμένη Ciz.

1373. ἀκούσας Par. C. — ταῦτα ἃ μέλλω Par. L. Neap. III. Vit. I. Ciz. omisso νῦν. — θροεῖν] θροεῖν Par. DEK. Neap. I. Vind. IV. Vit. III. Eadem corruptela etiam in Par. G. Neap. II. Vind. II. Vit. II. superaddito tamen ἢ θροεῖν καὶ λέγειν. Hoc θροεῖν autem in textum recepit Sebastianus, quem in talibus non amplius mirabimini, eruditi Lectores. — 1374. πεφασμένου] Eustath. ad Odys. μ. 385. p. 1728, 11. edit. Rom. (T. II. p. 32, 3. edit. Lips.) ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φῶ, καί- ἄρχον τοῦ φέω καὶ τοῦ φόνος καὶ τῶν ὅσα ἐκ τούτων· μυθία δὲ ἐξεῖ- να. — τοῦ δ' αὐτοῦ φῶ παράγωγον τὸ σφάζω. — αὐτοῦ δὲ καὶ δύο παθητικοὶ παρακέμενοι, ὁ μὲν εἰς μετὰ τοῦ ὄ, οὗ μετοχὴ πεφασμέ- νος ταῦρος ὁ παρὰ Λυκόφρονι (v. 269.), καὶ ἕτερος ὄλχα τοῦ ὄ ἔχων τρίτον πληθυντικόν, τὸ πέφανται. Hesychius: πεφασμένον· ἀνηρημένον ἢ πεφανρωμένον.

1367. Πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρη- θήσεται Par. A. πολλαπλᾶς Par. C. ἀνταποδώσει Pal. 40. 1368. Χώ- ρας αἰχμαλωτίζουσα — τὸν ἐναντι αὐτῆς κειμένην ἥονα Par. A. ἀντι- κρού αὐτῆς κειμένην Par. C. τὸν Τρώων — τὴν ἐναντίον αὐτῆς κειμέ- νην ἥονα, Ἄσταν Vind. II. ἀντίπε- ραν Pal. 40. 1369. Περὶ Ἀγα- μέμνονος — πρῶτος μὲν παραγενή- σεται ὁ τῷ Αἰτ Par. A. 1370. Ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅστις κεραυνὸς κατερχόμενος Par. A. ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεὺς — κατωφερῆς, σφοδρὸς Vind. II. 1371. Τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ καύσει πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα Par. A. οἰκίας Par. C. τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ κατακαύ- σει — θύρετρα Vind. II. ἀργὴ ἀφα- νίσαι, καύσει Pal. 40. 1372. Σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι, καὶ ἐν τοῖς νε- κροῖς στρεφωμένη Par. A. διάγουσα Pal. 40. 1373. Τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτα, ἃ νῦν μέλλω λέγειν Par. A. τὰ ἐπιλοιπὰ — ἢ θροεῖν καὶ λέγειν Vind. II. 1374. Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅστις δεῦτερος υἱὸς καλεῖται· ἔστι δὲ ὁ Γράς, υἱὸς Ὀρέστου Par. A. τοῦ ἀνηρημένου Ἀγαμέμνονος Par. C. ἦξει — τοῦ

ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην, 1375
καταθαλάσσει γαῖαν ὀθνεῖαν, μολῶν
χρησιμοῖς ἱατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.

Τρίτος δ', ἄρακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος,
τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν
παραιολίξας, βῶλον ἐμπεφυρεμένην 1380
νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεκρημένῳ δάνος,
σφραγίδα δέλτω δακτύλων ἐφαρμόσαι,

1375. μυνδοῦ] μυνδοῦ Par. JL. Vit. I. Ciz. μινδοῦ Par. C. μινδοῦ
Par. G. Vind. IV. Vit. III. Accentum autem libri omnes et Editt. prin-
cipes in ultima ponunt. Recte; ita enim μυνδός et Μύνδος, Cariae
urbs, dignoscuntur. Vide etiam Steph. Byz. v. Βάλλος. et Arcad. de
acc. p. 48, 11. — 1376. μολῶν] μολῶν Vind. II. Neap. I. II. Vit. I. II.
et Edit. Basil. I. — 1377. στρατῷ] γένει Rehd. — 1378. δρυηκόπου]

δρυηκόπου Par. L. δρυοκόπου Par. C. — γόνος] γένος Par. AC. γένους
Par. DGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. — 1379. τὴν] τοῦ Par. A. — Βραγ-
χεσίαν Par. G. Vind. IV. Βραγχησίαν Vit. III. Intelligit Κάειραν Mi-
lesiam. Branchidarum oraculum commemorant Herodot. I. 92. II. 159.
Paus. VII. 5. 4. Strab. XIV. p. 634. (T. V. p. 508. Tzsch.) Conon. Narrat.
in Phot. Bibl. p. 136, b. 32. edit. Bekk. — 1381. κεκρημένῳ] κεκρη-
σμένῳ Par. EGK. Vind. IV. Vit. III. — 1382. σφραγίδα] Hoc accentu
meliores ex Parisinis, Neap. II. III. Vind. II. Vit. I. Ciz. et Editt. Bas-
sil. I. Par. II. Meurs. II. Steph. Pott. utrq. Reich. et Sebast. σφραγίδα
reliqui libri et Editt. Ald. Basil. II. Commel. et Meurs. I. De his semi-
nitiis disyllabis in ἔξ exeuntibus dixerunt Lobeck. ad Phrynich. p. 171.
Spitzner. de vers. Graec. her. p. 49 sqq. Spohn. in Comment. de extr.
Odys. parte p. 169—176. et nuper etiam acute, ut solet, Bernhardt
ad Dionys. Perieg. p. 649. Veterum autem Grammaticorum canones
neque certo fundamento nituntur, neque omnino poetarum usu com-
probantur. Ex ingenti enim horum nominum multitudine, quorum ma-
xima pars apud Aristophanem inque reliquorum Comicorum fragmentis
inveniuntur, perpauca sunt, quae constanti ratione ultimam producant;
reliqua fere omnia, quorum facillimum esset quam plenissimum agmen
producere, paronyma maximam partem et deminutiva, brevi ubique

ἀναιρεθέντος υἱός, ἀπόγονος Vind. II.
τοῦ φρονευθέντος Ἀγαμέμνονος υἱός,
Ὁρέστης Pal. 40. 1375. παρ' ὅσον
δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν
ἐν τῷ χιτῶνι ἀνήρται — ἰχθύος
ἀφρώων δίκην Par. A.

1376. Κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξέ-
νην παραγενόμενος Par. A. τὴν Μι-
τυλήνην Pal. 40. 1377. Τοῖς χρη-
σιμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἱατρός γὰρ —
σὺν στρατῷ πολυεθνεῖ Par. A. πο-
λυπληθεῖ Par. C. τοῖς τοῦ Ἀπόλλω-
νος — τοῖς Ἀολέουσι — πολυεθνεῖ
Vind. II. 1378. Τρίτος δὲ τοῦ
βασιλέως (in marg. περὶ τοῦ Νη-
λέως) τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ
τόν τοῦ Κόδρου Νηλεῦ Par. A. Νη-
λεὺς τοῦ Κόδρου τοῦ δρυοκόπου —

γρ. γόνος Vind. II. ὁ υἱός, ὁ Νη-
λεὺς Pal. 40. 1379. Τὴν τευχο-
ποιόν· λέγει δὲ κεραμέως θυγατέρα,
τὴν Κάειραν — ἀπὸ Βράγχου, τοῦ
πίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαρτεῖον
Par. A. χυτροποιόν — Κάειραν Par.
C. τὴν τευχοποιόν λέγει κεραμέως
θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου —
Καρικὴν Vind. II. χυτροπλάστιν —
Καρικὴν Pal. 40. 1380. Ἀπατή-
σας, παραλογισάμενος, γῆν πλῆνθον
— μεμιγμένην Par. A. γῆν ὑγρὰν
Pal. 40. 1381. ὕδασι — δοῦναι τῷ
χρήζοντι ὠρεῖαν Par. A. ὕδασι — δο-
ναι τῷ ζητούντι ὠρεον Vind. II. με-
μαντευμένῳ Pal. 40. 1382. Τὴν
σφραγίδα τῇ βίβλῳ, ἢ τῷ χρίστῳ —
τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι Par. A.

Φθειρῶν δρεῖαν νάσσεται μοναρχίαν,

ultima leguntur; sunt tamen etiam, in quibus modo corripiendis modo producendis dominetur poetarum licentia. Sic *καρὶς*, *squilla*, brevi ultima legitur apud *Aristoph.* Vesp. 1522. longa apud *Opp.* Hal. I. 281. II. 132. *καρῖδες* et *καρῶδες* in *Comico* fragmentis apud *Athen.* III. 105. cf. 106, a. b. (p. 241. Dind.). *κλήϊς*, quod ex canone eximunt Grammatici, longam ei ultimam tribuentes, vid. *Etym. M.* p. 518, 18. *Drac. Strat.* 56, 15. *σεσημειώται τὸ κλήϊς καθαρόν καὶ ἐκτεῖρον τὸ ἰ.* (Cf. *Dion. Perieg.* 703. *Callim.* hymn. in Ap. 7. *Arat.* 192. *Orph. Arg.* 1380. *Nonn.* *Dion.* VII. 23.) brevi ultima adhibuit *Pindarus* Pyth. IX. 40. *Boeckh.* *κνημῖς*, alias ubique longum, ultimam corripit in *Alcaei* fragmento apud *Athen.* XIV. 627. b. (p. 1393. Dind.). *νεβρίς* breviter efferunt *Eurip.* *Phoen.* 1628. (Pors.) *Opp.* Cyn. IV. 245. *Nonn.* *Dion.* XI. 233. Producit tamen *Dion. Perieg.* v. 307. 946. 1155. *νηῖς*, de quo dissentiunt Grammatici, (vid. supra ad v. 599.), producta ultima legitur apud *Dion. Perieg.* 479. in *Antiphili* Epigr. v. 2. *Anth. Steph.* p. 81. et apud *Marcian.* *Heracle.* p. 11. et 24. edit. *Hoesch.* *μαιῖς* breve est apud *Aristoph.* *Ran.* 985. in *Antiphili* fragm. apud *Athen.* VII. 295. c. et 313. c. (p. 641. et 682. Dind.) et apud *Opp.* Hal. III. 188., longum tamen apud eundem *Opp.* Hal. I. 108. *χυτρίς* brevi ultima legitur in *Callim.* fragm. 478. p. 316. *Blomf.* producta autem in *Batonis* comici fragmento apud *Athen.* VII. 279. c. (p. 640. Dind.); *ἀκίς* autem, *γλωκίς*, *ὠδός* et similia, quorum genitivus in *ivos* formatur, huc non pertinent; neque *ἰκίς* et *τευθίς* iis annumeranda sunt, quae ultimam interdum producunt; vid. *Nicandr.* *Ther.* 196. et *Aristoph.* *Acharn.* 880. (846. Dind.), ubi nunc recte *ἰκίδος* in *ἰκίδος* commutatum vidimus; *τευθίδος* *Aristoph.* *Acharn.* 1156. (1121. Dind.) coll. *Equit.* 929. *τευθίδας* *Sotades* comicus in fragm. apud *Athen.* VII. 293. c. (p. 637. Dind.) *τευθίδες* *Opp.* Hal. I. 428. coll. III. 167. IV. 439. 246. De trisyllabis autem oxytonis in *ῖς* exeuntibus Grammatici docent, quae penultimam brevem habeant, eorum ultimam apud Atticos corripri, produci autem in Ionica et communi dialecto. Vid. *Drac. Strat.* p. 23, 16. *δισύλλαβα δὲ παρ᾽ἐθεῖον, ἐπεὶ ὁράται, τρισύλλαβα βραχέα παραληγόμενα κατὰ μὲν τὴν συνήθη χοῦρον καὶ τὴν τῶν Ἰωνῶν ἐκτείνοντα τὸ ἰ· κατὰ δὲ τοὺς Ἀττικοὺς συστέλλοντα.* Cf. *Eustath.* ad *Iliad.* φ'. p. 1220, 53. edit. Rom. Quorum ex numero nunc haec delibare sufficiat: *πατραχίς* brevi ultima apud *Aristoph.* *Eq.* 1406. longa apud *Nicandr.* *Ther.* 416. *πλοκαμῖς* etiam Attici producunt. Vid. *Menandr.* apud *Photium* p. 434, 21. Similiter *Nonnus* *Dion.* IV. 133. XI. 462. *δαφανίς* ultima longa apud *Aristoph.* *Nub.* 981. *Plut.* 544. et in *Comicorum* fragmentis apud *Athen.* II. 55, d. 56, e. et VII. 277, c. (p. 127. 129 et 600. Dind.). *τροφαίς* ultimam producit apud *Aristoph.* *Vesp.* 838. et *ψαμαθίς* in *Numenii Heracleotae* fragmento apud *Athen.* VII. 306, d. (p. 666. Dind.). — *δακτύλων*] *δακτύλῳ* *Par. JK.* *Vind.* IV.

Vit. III. *δακτύλῳ* *Par. G.* — 1383. *Φθειρῶν*] Ita quidem libri omnes summo consensu; neque aliter *Editt.* principes, unde reliquae fluxerunt; *Stephanus* vero *Byzantinus*, et ex eo desumens *Eustathius* ad *Iliad.* β'. 868. p. 368, 8. edit. Rom. (T. I. p. 298, 24. edit. Lips.) hoc nomen cum simpliciter afferunt: *Φθῖρ*, ὄρος *Καρίας*· οἱ κατοικοῦντες *Φθίρας*. ubi statim haec sequuntur: ἡ δὲ γραφὴ τῆς παραληγουσῆς τῶν *Φθειρῶν* τούτων διάφορος κατὰ τὸν *Χοιροβοσχόν*· οἱ μὲν γὰρ πλείους διὰ *διφθόγγου* γραφουσιν αὐτό· ὁ δὲ *τεχνικός* γησι διὰ τοῦ *ἰ*, *τεχνικὸν* λέγων τὸν *Ἡρωδιανόν*· παρὰ τὸ *Φθῖρ* γὰρ, γησί, γέγονε κύριον τὸ ἐπὶ τοῦ νιού τοῦ *Ἐνδυμῶνος*. ἡ δὲ διὰ *διφθόγγου* γραφὴ παρὰ τὸ *φθῖρ*, ὃ σημαίνει τὴν πλ-

χάρτη *Par. C.* τύπῳ — ὥστε σφραγίσαι *Pal.* 40. 1383. Ὅτι ἡ *Μιλήτος* τὸ πρὶν *Φθῖρ* ἐκαλεῖτο· ὅρει-

γῇ, *τρικεῖαν*, *κραναήν*· *Φθῖρ* ὄρος *Ἀρκαδίας*, διὰ τὸ πολλοὺς *φθῖρας* ἔχειν· ἔστιν δὲ *καρπὸς* τῆς *πέπλους*,

τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δηώσας σιραιόν,
 ὕταν κόρη κασωρίς, εἰς ἐπίεισιον 1385
 χλεύην ὑλακτῆσασα, κηδέσῃ γάμους,
 νυμφεῖα πρὸς κηλωσιὰ καρβάνων τελεῖν.
 Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντείου σοφοῦς,

πυν, ἣ τοὺς κώνους τῆς πίπτος, οἶονεῖ τὸ ἔχον ὅρος τοιοῦτους ἠθεῖρας. Cf. Hesych. s. v. Φθειρών ὅρος, et Etym. M. p. 792, 43. — νάσσειται] Par. ABCDFGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. νάσειται Par. E. στήσεται solus Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. cum reliquis omnibus. Equidem Codd. lectionem reduxi. — 1384. Κᾶρα δηώσας] καρὰδηώσας Par. E. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. vitiose. Totum hunc Lycophronis locum expressit Tzetz. Chiliad. XIII. 113—122. Cf. praeterea Strab. XIV. 632. (T. V. p. 499. sq. edit. Tzsch.) Sturz. ad Pherecyd. fragm. p. 124. et Schol. ad Aristid. Panath. p. 32. et 43. edit. From. — 1385. κασωρίς] Par. ABDK. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. κασσωρίς Par. CEF GJL. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Rehd. et Edit. Basil. I. et Sebast. — ἐπίεισιον] ἐπίσειον Par. JL. Neap. III. Vit. I. Ciz. et Edit. sola Sebast. Reliqui libri omnes vulgatam tuentur, quae etiam ob metrum non erat sollicitanda. Eustath. ad Odys. η'. 129. p. 1572, 15. edit. Rom. (T. I. p. 265, 38. edit. Lips.) ὅς δὴ κῆπος μετακτῆθη-θῆς ὑπὸ χωμικοῦ σκόμμου ἐποβήσῃ γυναῖκα γὰρ τις μανιοκτῆτον εἶπε, τὴν μεμνηνοῖαν περὶ μῆξεις· κῆπον ἐκείνος ὑποθέμενος εἶναι τὸ παρὰ Λυκοφρονι ἐπίεισιον. Eadem habet ad Iliad. ε'. 185. p. 536, 23. edit. Rom. (T. II. p. 20, 9. edit. Lips.) ἐπίσειον editum est apud Etym. M. p. 363, 56. Suid. T. I. p. 828. et Favorin. fol. 120. edit. Rom. ἐπίσειον autem apud Hesych. h. v. Polluc. Onom. II. 170. 174. 224. Galea. Gloss. Hipp. p. 73. edit. Steph. — 1386. χλεύην] χλεύη Neap. II. — κηδέσῃ Vind. II. — γάμος Par. A. — 1387. κηλωσιὰ] κηλωιά Par. L. Neap. II. Vit. I. Ciz. κηλωσιὰ Par. A. Eustath. ad Iliad. α'. 156. p. 70, 27. edit. Rom. (T. I. p. 60, 5. edit. Lips.) κηλῶσω μὲν τὸ θέλῶ, ἐξ οὗ ὃ ἐν Ὀδυσσεὶ κηλῶσω μὲν· κηλῶσω δὲ ὅμα οὐ σεμνόν, ἐξ οὗ κηλωσιὰ τὰ πορνεία παρὰ Λυκοφρονι. — καρβάνων] καρβανῶν Par. AL. Vit. I. inque margine Par. G. et Neap. I. γρ. καρβανῶν. et Edit. omnes. βαρβάρων Par. EGK. Neap. I. III. Vind. IV. Vit. III. καρβάρων Neap. II. Vind. II. βαρβάρων Par. C. καρκανῶν Ciz. Vind. supra ad v. 605. — 1388. οἱ δ'] οἱ δ' solus Vit. I. et Edit. Commel. et Sebast. — Δυμαντείου] Δυμαντείας Neap. III.

τὰ λεγόμενα στρόβιλα Par. A. τῶν Καρῶν Vind. II. 1384. Τὸν πρῶ-
 τως ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα, κα-
 ταπολεμήσας, κατακτώντας στρατόν
 Par. A. πρῶτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἐμι-
 σθοφορήθησαν εἰς ἐπικουρίαν· ἦγουν
 ἐπὶ μισθῷ συνεμέχον Par. B. πρῶ-
 τοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν·
 ἡ Μιλήτιον χώρα φθελὺ ἐκαλεῖτο,
 διὰ τὸ πολλοὺς φθειράς ποιεῖν Vind.
 II. μέγαν — Καριζήν Pal. 40.
 1385. Ὅταν κόρη πόρνη καὶ κα-
 τωφρῆς εἰς αἰδοῖον γυναικὸς Par. A.
 ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ Par. C. ἐπις-

ακτόν (sic) Pal. 40. 1386. Κατὰ
 χλεύην ἀδέσμως βοήσασα, ὕβριση
 τοὺς γάμους, λοιδορήσῃ Par. A. κα-
 τὰ φλυαρίαν ἀδέσμως βοήσασα ὕβρι-
 ση Vind. II. λοιδορήσῃ Pal. 40.
 1387. Πρὸς τὰ ἀκόλαστα καὶ πορ-
 νεῖα νυμφεῖα τῶν βαρβάρων ἐπιτε-
 λεῖν Par. A. χαμιτυπεῖα, πορνεία
 βαρβάρων — δουλεύειν Vind. II.
 1388. Περὶ Ἰππότου καὶ τῶν Δω-
 ρεῶν. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι τῆς τοῦ
 Δύμαντος· τοὺς Δωρεῖς λέγει Par. A.
 οἱ Δωριεῖς — τοῦ Δύμαντος, βασι-
 λέως Δωριεῶν Vind. II.

Λακωνῖοι τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι,
οἱ Θίγγρον ολκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄρος, 1390
καὶ χερσόνηρον τοῦ πάλαι ληκτιήριαν
θεᾷ Κυρίτῃ πάμπαν ἐστυγημένον,
τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
τοκῆος, ἥτ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός, 1395

1389. Λακωνῖοι τε] Λακωνῖοι τε Par. G. Vind. IV. Vit. III. — Κυτιναῖοι] Steph. Byz. Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ὁ πόλις, Κυτιναῖος. Vid. ibi Interpp. — Κόδροι] Hunc locum respexit Eustath. ad Odyss. α'. 58. p. 1391, 37. edit. Rom. (T. I. p. 20, 15. edit. Lips.) Κόδρος δὲ θανάτῳ ἑαυτὸν ἐπιδούς ὑπὲρ τῆς τῶν πατριωτῶν Ἀθηναίων νίκης, ὡς καὶ Λυκόφρων ὑπολαλεῖ, ἐποίησε Κόδρος καλεῖσθαι τοὺς δι' ἀρχαιότητα εὐήθεις. — 1390. Θίγγρον] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Paraphrasis Vaticana. Θίγγρον Par. B. Rehd. et ex Edit. Ald. et Basil. I. reliquae deinceps omnes. Θίγγρον Par. DK. Neap. I. II. Vind. II. Vit. II. Θίγγρον Par. E. Θρύγγρον Par. G. Vind. IV. Vit. III. Stephanus Byzantinus: Θίγγρος, πόλις Λυκόφρων· οἱ Θίγγρον ολκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄρος· τὸ ἐθνικόν, Θίγγριος. Quam Stephani lectionem, cum nihil aliunde habeat, quo confirmetur, tantum commemorasse sufficiat. — 1392. Κυρίτῃ Par. C. — ἐστυγημένον Par. D. — 1393. παντομόρφου] Thryllitzschius apud Muellerum: „Vit. I. et Vit. III. et Schol. παντεμόρφου, quae lectio nulli alii Codici propria favet emendationi J. Tollii, πενταμόρφου. Vid. eius Fortuita I, 2.“ — Quae non satis accurate a Thryllitzschio notata Muellerus, licet iisdem Codicibus utens, corrigere tamen neglexit. Cod. Vit. I. enim in textu habet παντεμόρφου, vulgatam autem lectionem in Scholiis; in Vit. III. vero in textu recte scriptum est παντομόρφου, in Scholiis autem idem, quod J. Tollius olim coniecerat, τῆς πενταμόρφου. — λαμπουρίδος] λαμπυρίδος Vat. 1307. λαπουρίδος Vind. II. Philox. Gloss. p. 37. edit. Vulcan. cicindela, λαμπυρίς. Lycophronis versum affert Etym. M. p. 190, 55.

1394. καθ' ἡμέραν] καθήμεραν Par. CFGL. Vit. I. III. Ciz. Pal. 40.

1395. ἀκμαίαν Neap. I. vitiose.

1389. Οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Πεδραβίας, ἔνθα ὄκουν· Πεδραβίαι, ἀπὸ ὄρους Λακωνῶν· λέπει ὁ καί, ἐν ᾧ, καὶ οἱ Κόδροι· οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Par. A. Δωριεῖς — ἦγουν οἱ Ἀθηναῖοι Pal. 40.

1390. Οἵτινες τὴν πόλιν Καρίας Θίγγρον ολκήσουσιν — Καρίας ὄρος Par. A. οἱτοὶ πόλιν Καρίας — ὄρος Καρίας Vind. II. πόλις Καρίας Pal. 40.

1391. Τὴν περὶ τὸ Δωϊνίον, (sic) ἔνθα ὄκει ὁ Ἐρυσίχθων — τοῦ πάλαι — τὴν Λήμητραν, τὴν πάντας καὶ λῆξει ποιήσαν Par. A. τὴν περὶ τὸ Δωϊνίον, ἔνθα ὄκει ὁ Ἐρυσίχθων — καταπανστριαν Vind. II.

1392. Τῇ θεᾷ Λήμητρὶ· ἐστὶ ἐπώνυμον — παντελὲς μεμισημένον

Par. A. ἐπίθετον τῆς Λήμητρος — τοῦ Ἐρυσίχθωνος Vind. II. μισομένην Pal. 40.

1393. Τῆς εἰς πᾶν ζῶον καὶ εἶδος μεταμορφουμένης Μηστρας, θυγατρὸς Ἐρυσίχθωνος — τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης — ἀλώπεκος, λαμπυρίδες γὰρ ἡ κερώδης Par. A. ἦγουν τῆς Μηστρας, τῆς κατωφεροῦς, τῆς Βαρχῆς — ἀλώπεκος Vind. II. Neap. I. et II. πόρνης τῆς Μηστρας (sic) Pal. 40.

1394. Ἦτις ταῖς τοῦ πατρὸς ἐμπορείας, ἥτοι πραγματείας — ταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν Par. A. τοῦ πατρὸς, τοῦ Ἐρυσίχθωνος ταῖς ἐμπορείας Vind. II. 1395. Τὴν μεγάλῃν λιμὸν ἐδεράπευσεν τοῦ πατρὸς, τὴν ἰσχυρὰν καὶ αἰὲ ἀκμάουσαν

ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἰθωνος περὰ.

Ὁ Φρῦξ δ', ἀδελφὸν αἷμα τιμωροῦμενος,
παῖν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα
τοῦ νεκροτάγου, τὰς ἀθωπεύτους δίκας
φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπον.
ὅς δὴ ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρῳτιδας,

1400

1396. Hic versus cum tribus qui antecedunt legitur apud Io. Tzetzen in *Chiliad.* II. 672—675. ubi tamen iure miraberis turbatum verborum ordinem etiam a nupero *Chiliadum* editore relictum esse. Anne Tzetzen notissimū metri tam rudem fuisse existimavit, ut talia quoque, nulla licentia excusanda, concuqueret? — 1397. ἀδελφόν] Hoc dedit ex Par. FGK. Vat. 1307. Neap. I. Vind. II. IV. Vit. III. Legebatur ἀδελφῆς, quod habent etiam Par. BDL. Neap. II. Vit. I. Ciz. et Rehd. aperte ex glossemate; unde tertia etiam lectio ἀδελφῶν provenisse videtur, cum verisimile sit Glossatorem illud ἀδελφόν αἷμα per ἀδελφῆς ἢ ἀδελφῶν reddidisse. ἀδελφῶν exhibent Par. AJ. Neap. III. et Paraph. Vatic. ἀδελφῶν Vit. II, ἀδελφῆς Par. C. Lectionem nostram, quam Scholia Paris. rectissime explicant τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσσανῶν, vix opus est simillimis poetarum locis comprobare. Vid. *Aesch.* Sept. 700. 793. (Well.) *Soph.* Oed. Tyr. 1468. Ant. 1. (Herm.) *Eurip.* Orest. 216. (Pors.) — τιμωροῦμενος] *Eurip.* Oen. frag. IV. p. 239. Matth. ἐγὼ δὲ πατὴρ αἷμα ἐτιμωροῦμαι. Vid. etiam *Monk.* ad *Eurip.* Alc. 743. — 1398. τιθηνόν] τιθωνόν

Par. L. Vit. I. Ciz. τιθηνόν Rehd. — 1399. νεκροτάγου] νεκροτάτου Par. CEGK. Vind. IV. Vit. III. — ἀθωπεύτους] ἀθωπεύτους Par. A.

1400. ῥητρεύοντος] ῥητρεύοντας Vind. II. ῥητορεύοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν Vind. IV. Vit. III. omissa huius et sequentis versus particula.

1401. ἀμφώδοντος] In Cod. Par. D. haec adscripta leguntur: ὑπὸ τοῦ ξίφους κατὰ τοῦτον, ἦγουν τὸν Λυκόφρονα· ἢ λέγει τοῦ ὄνου. Vid. *Etym.* M. p. 94, 4. et *Hezych.* v. ἀμφώδων. ibique Interpp. Adde *Schol.* ad *Aristoph.* *Plut.* v. 287. — 1402. κύφελλα] κύφελαι Vind. IV. Vit. III.

Par. A. τὸν μέγαν λιμόν — πολλήν Vind. II. μεγάλην πέναν, ἰσχυράν Pal. 40. 1396. ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου. Αἰθων ὁ Ἐρυσίχθων, διὰ τὸ βλαῖον τῆς λιμοῦ ἐπεκλήθη· ὡς καὶ Ἡσίοδος, (*Eclog.* v. 333.) ὁ δ' ἀλύζεται αἰθόπα λιμόν Par. A. ξένα ἀροτριῶντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου Vind. II.

1397. Ὁ Μίδας βασιλεὺς Ἀνδίας — τῆς ἀδελφῆς τὸ αἷμα — τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσσανῶν — μαστιγούμενος Par. A. ὁ Μίδας — γρ. ἀδελφῆς, ἦγουν τῆς Κλεοπάτρας — ἐπιδκῶν Vind. II. 1398. Πάλιν τὴν τροφόν· νῦν δὲ τὴν μητέρα — ἀντιπορθήσει γῆν Par. A. τὸ θρεπτήριον — τὴν Εὐρώπην Vind. II. Εὐρώπην λέγει τροφόν Pal. 40.

1399. Τοῦ τοῦς νεκροῦς κελεύον-

τος — τὰς ἀκολακεύτους, τὰς δικαίας, τὰς θωπεύσεις μὴ πειθόμενας Par. A. τοῦ τοῦς νεκροῦς δικαίοντος Μίνως, καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς. — ἀκολακεύτους Vind. II. Μίνως Pal. 40. 1400. Τοῖς φθαρτοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος, θεμιστεύοντος, κρήνοντος — τῷ στερεῷ καὶ ἀποτόμῳ τρόπῳ Par. A. ἀκολακεύτῳ Pal. 40.

1401. Ὅστις δήποτε περὶ τοῦ ὄνου τὰ ὠτα· ἔστιν δὲ δολόφρονος (leg. εἰσὶ δὲ δύο λόφοι) ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ὁ ἔχων ἀληθῶς ὡτα ὄνου ὁ Μίδας — ἐκ τῶν ἀπαλῶν μερῶν τῶν ὠτων· λοβοὶ τὰ ἄκρα τῶν ὠτων Par. A. ὁ Μίδας — τοῦ ὄνου — ἐκ τῶν ἀπαλῶν μερῶν τοῦ σώματος Vind. II. διὰ τοῦ ξίφους — ῥιζῶν Pal. 40.

1402. Ἀμοτεμῶν — νεφέλη· νῦν δὲ τὰ ὠτα — κοσμήσει τοὺς λοβούς,

δαπταῖς τιτύσκων αἰμοπώτησιν φόβον.
 τῇ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται
 Θραμβουσία τε δειράς ἢ τ' ἐπάκτιος
 στόρδυγξ Τίτωνος αἶ τε Σιδόνων πλάζες

1405

Etym. M. p. 90, 44. Ἀρισταρχὸς φησὶ σημαίνειν τὴν λέξιν (κύρελον) τὴν διὰ τῶν ὧτων ἐκατέρωθεν περιγέρειαν. — 1403. δαπταῖς] *Huc accentu* Par. ACG. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Rehd. *Scribebatur δάπταις*. Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* v. 831. p. 962, 58. edit. Rom. (T. III. p. 193, 5. edit. Lips.) τὸ δὲ δάπτει, ἐξ οὗ καὶ δαπταὶ παρὰ Λυκόφρονι αἶ-μνῖαι, καὶ τὸ δαρδάπτειν ὡς ἐπὶ ἐμψύχου τοῦ δόρατος καὶ αὐτὸ ἐφοῖται. — δαπταῖς Par. EL. Neap. I. II. Vit. I. Ciz. — τιτύσκων Vit. I. et Ciz. vitiose. — αἰμοπώτησιν] αἰμοπώτησι Par. G. Vind. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. αἰμοπότοισι Par. L. αἰμοπώτοισι Ciz. αἰμοπώτοισι Vit. I. αἰμοπώτισι Neap. III. — 1404. Φλέγρας] Vid. *Steph. Byz.* νν. Φλέγρα et Παλλήρη, ibiq. *Interpp. Eustath.* ad *Iliad.* β. 574. p. 291, 45. edit. Rom. (T. I. p. 236, 33. edit. Lips.) ἡ μέντοι Παλλήρη διὰ τοῦ α ἡ πόλις ἐστὶ Θράκης· καὶ χερσόνησος δὲ τριγώνος ἢ καὶ Φλέγρα λεγόμενη, περὶ ἣν Ἡρακλῆς τοὺς Γίγαντας κατεπολέμησεν. *Marcianus Heracleota* p. 26. edit. Hoesch.

— Παλλήρη τ' ἐπ' Ἰσθμοῦ κειμένη·
 ταύτην δὲ Φλέγραν τὸ πρότερον καλουμένην
 τοὺς θεομάχους Γίγαντας οἰκῆσαι λόγος.

1405. Θραμβουσία] Vid. *Steph. Byz.* v. Θράμβος. In Vit. III. scriptum erat Θραμβουσία, quod eadem manus correxit. — 1406. στόρδυξ Par. A. et Vind. II. In quo tamen γ superadditum est. — Τίτωνος] Τίτωρος Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Retinui accentum ex Codd. Paris. et Editt. omnibus. *Steph. Byz.* p. 658. Pin. Τίτωνεύς, ὅρος· Διονύσιος Γίγαντιδος πατήρ· ὁ οἰκῆτωρ, Τίτωνεύς. Ubi nomen montis facili negotio in Τίτων refingendum esse, iam alii viderunt. — Σιδόνων] Sic Par. L. et Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq. Σιδόνων Par. ABCE. Neap. I. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. Par. II. *Steph. Pott.* utrq. Reich. et Sebast. Σιδώνος Par. GJK. Vind. IV. Vit. III. Σιδώνος Neap. II. Vind. II. Vit. II. Σιδώνες Par. D. Equidem nolui ab illa forma discedere, quam supra v. 1357. metrum efflagitavit; ubi eodem modo librariorum inter utramque formam stultantes invenies. Utraque enim, apud poetas saltem, in usu fuisse videtur. Σιδόνα Nonn. Dion. XLVIII. 185. Σιδόνος ibid. 209. 226. Σιδόνος ibid. 113. Σιδώνες autem in *Conon.* Narrat. in *Phot. Bibl.* p. 136, b 1. Bekk. *Schol.* in *Dion. Perieg.* 323. p. 344, 36. Bernh. Σιδονίη Nonn. Dion. III. 40. Σιδωνίη *Herodot.* VII. 122. Similiter Σιδόνες *Iliad.* ψ. 743. Σιδώνος autem *Odys.* ο'. 424. Σιδόνος Nonn. XLI. 243. Σιδώνος apud *Eund.* IX. 99. Σιδόνιος *Iliad.* ζ. 290. *Callim.* fragm. 217. *Nicanor.* Ther. 608. Nonn. Dion. I. 46. III. 40. et saepius. Σιδώνιος *Eurip.* Bacch. 168.

τὰ ἄκρα τῶν ὧτων Par. A. ἂποτε-
 μεῖν ὧτα Par. C. κόρας ὧτα —
 ὠραῖσι Pal. 40. 1403. Ταῖς μνίσαις
 καταστοχαζόμενος, ποιῶν· διὰ τῆς
 κινήσεως τῶν ὧτων — ταῖς τὸ αἶμα
 πινούσαις φόβον παρέχων Par. A.
 μνίσαις ἢ λησιταῖς Vind. II. τραχι-
 καῖς μνίσαις Pal. 40. 1404. Οὐδὲν
 ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ Θράκη Φλέγρα· τοῦ-

τω πᾶσα ἡ τῆς Θράκης γῆ ὑποταγ-
 σεται — ἡ Μακεδονία περιφραστι-
 κῶς Par. A. ὦτινι, τῇ Μίδῃ — τῆς
 Θράκης Vind. II. 1405. Ἀρωτη-
 ριον Μακεδονίας — ἀκρώρεια, λόφος
 — καὶ ἡ παραθαλάσσιος χερσόνησος
 Par. A. ἐξοχή Pal. 40.

1406. Ἀρωτηρίον τῆς χερσόνη-
 σου — καὶ ἡ Θράκη ἀπὸ μέρους Par.

Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερος
Βρύχων λπαίνει, γηγενῶν ἐπηρέτης.

Πολλῶν δ' ἐναλλάξ πημάτων ἀπάρξεται
Κανδαῖος ἢ Μάμερος, ἢ τί χρή καλεῖν 1410
τὸν αἰμοφύρτοις ἐστιώμενον μάχαις;

(Herm.) *Helen*. 1413. *Aristoph. Ran.* 1249. Vid. *Eustath.* ad *Odyss.* σ'. 424. p. 1787, 32. edit. Rom. (T. II. p. 106, 2. edit. Lips.) σημειῶσαι δὲ καί, ὅτι ἐν τούτοις εὐρηται ἡ Σιδῶν φυλάττουσα τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ ὅσον, ἐξ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι· καὶ τὸ τοπικὸν αὐτῆς πανταχοῦ κατὰ συστολήν ὁ ποιητὴς προάγει, τὸ Σιδόνιος, τὸ Σιδονίη, καὶ τὰ τοιαῦτα. Cf. *Etym. M.* p. 713, 34. *Steph. Byz.* v. Σιδῶν. et *Grammaticum Parisin.* quem edidit *Schaeferus* post *Gregor.* Corinth. p. 677. καὶ Ἀττικῇ μὲν ἔστιν [ἐκτασις] ἐν τῇ Σιδῶνος, ὅπερ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ὁ μικροῦ γραφουσι.

1408. Βρύχων] *Hesych.* Βρύχος· ποταμὸς περὶ Πελλήνην (leg. Παλλήνην). *Favorin.* fol. 113. edit. Rom. Βρύχος· ποταμὸς.

1409. ἐναλλάξ] *Etym. M.* p. 337, 18. et *Favorin.* fol. 184. edit. Rom. ὡς παρὰ τὸ μῦθον γίνεται μὴ καὶ ἐπιμῆξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλουσα γίνεται ἀλλάξ καὶ ἐναλλάξ, ἥρουν ἐνηλλαγμένως. De accentu vid. *Herodianum* Dindorfii p. 25, 7. Utitur hac voce *Pindarus* Nem. X. 55. *Boeckh.* μετεμειβόμενοι δ' ἐναλλάξ ἀμέραν—νέμονται. — ἀπάρξεται] *Legebatur* ἀμείρεται, quod cum h. l. vix ullum sensum praebeat, mirum est ab Editoribus tam diu toleratum esse. Vide etiam, quam concordēs libri sint in hac lectione repellenda: ἀπάρξεται Par. ABCD EFJL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Paraphr. Vatic. κατάρξεται Par. GK. Vind. IV. Vit. III. ἀμείρεται solus Par. G. in margine, et Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. Reliquae ἀπάρξεται. Sensus totius loci hic est: Multorum vicissim bellorum, h. e. alternante vice Europam Asiamque depopulantium, primitias sibi decerpēt Candaeus sive Mameris, aut quo nomine appellandus est is, qui cruenta caede delectatur? — 1410. Κανδαῖος] Hanc formam praebent Par. ADEGJK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Κανδαῖος Par. BCF. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Κανδάων Par. L. Vit. I. Ciz. — Μάμερος] Hoc accentu accuratiores libri, ut Par. AC. Vat. 1307. Neap. III. et Editt. Basil. I. Pott. utrq. et Sebast. — 1411. αἰμοφύρτοις] Vid. *Eustath.* ad *Odyss.* σ'. 21. p. 1835, 28. edit. Rom. (T. II. p. 164, 43. edit. Lips.) et ad *Odyss.* υ'. 348. p. 1895, 33. edit. Rom. (T. II. p. 241, 36. edit. Lips.) αἰμοφύρουκτα δὲ χρᾶ τὰ αἰμοβαγῇ, ὅποια καὶ τὰ ὠμά. συγχεχοπται δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ αἵματοφύρουκτα· ἄλλως γὰρ παρὰ τὸ αἷμα αἰμαφύρουκτα ὠφείλειν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ αἰμοφύρτον καὶ τὸ αἰμοβαφές καὶ αἱ παρὰ τῷ Λυκόφρονι αἰμόφυρτοι μάχαι.

A. ἀκρωτήριον ὁ Τίτων — ἀπὸ μέρους ἡ Θράκη Par. C. 1407. Πόλις Θράκης ἡ Παλληνία, ἦντινα ὁ βουκέφαλος· ἔστιν δὲ ἐπίθεται τῶν ποταμῶν Par. A. 1408. Ποταμὸς Μακεδονίας· λπαίνει δέ, ἀντὶ τοῦ λπαίνει — ὁ τῶν Γυγάντων ὑπουργός Par. A. ποταμὸς Θράκης — ἀρδεύει Vind. II. ἡγῶν Pal. 40. 1409. Πολλῶν δ' ἄλλοτε ἄλλος

ἀμοιβαδὶς κακῶν ἀπάρξεται Par. A. ἄλλοτε ἄλλο κατὰ ἐναλλαγὴν Vind. II. ἀμοιβαδὸν πότε ἐν Εὐρώπῃ, πότε ἐν Ἀσίᾳ πόλεμοι γενήσονται Pal. 40. 1410. Ἐπώνυμα Ἀρεως Par. A. ὁ Ἀρης Vind. II. 1411. Τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον (sic) — ἐν πολέμοις εὐνοχούμενον Par. A. αἵμασι μολυνόμενον Vind. II.

Οὐ μὲν ὑπέξει γ' ἡ ἑπιμηθέως τοκάς,
 ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἓνα σποράς
 στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
 πεζῷ ποτ' ἔσται, γῇ δὲ ναυσθλωθήσεται 1415
 ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
 οἴκοι Μαιμέρσας, ῥηθαλωμένοι φλογί
 σὺν καλίνουσι τειχέων προβλήμασι,
 τὸν χρησιμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,
 ψαίνυνθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτρην. 1420

1412. οὐ μὲν ὑπέξει γ' ἡ ἑπιμηθέως τοκάς, — ὑπέξει γ' ὑπέξει γ' Par. G. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. οὐ μὲν γ' ὑπέξει γ' Par. JL. Vit. I. Ciz. — 1413. ἓνα] νῆα Par. K.

1416. οἱ δὲ Λαφρίας] οἱ δ' ἑλαφρίας Vit. I. Ciz. et Rehd. vitiose.

1417. ῥηθαλωμένοι] ῥηθαλωμένη Vit. I. Ciz. — 1418. καλίνουσι] καλινούσι Vind. IV. Vit. III. Vide tamen *Arcad. de acc.* p. 65, 9. — τειχέων] πημάτων Par. K. superaddito τειχέων. — προβλήμασιν Par. B.

1420. ψαίνυνθα] Scribatur ψαίνυνθα, ex correctura Canteri, quam ille (quod rarissime fecit vir prudentissimus) tacite in textu posuerat, respiciens fortasse ad illam glossam *Hesychii*: ψαίνυνθιος· ψευδής, μάταιον, εὐτελής, φλύαρον, οἰκτρόν. quam eandem habet etiam *Favortius*, fol. 538. edit. Rom. Codices autem ad unum omnes formam ψαίνυνθα reposcunt, in accentu tantum discrepantes: ψαίνυνθα Par. ABCEGJKL. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. I. II. III. Ciz. Pal. 40. Rehd. et Edit. Basil. I. ψαίνυνθα Par. DF. ψαίνυνθα Edit. Ald. Consentiant Codd. Potteri et novem apud Sebastianum; nec quidquam contra hanc lectionem probare potest eiusdem de reliquorum scriptura silentium. Scholiastae hoc ψαίνυνθα explicant ψευδῆ. Equidem autem adverbialiter dictum crediderim, formatum a Lycophrone ad analogiam Homericis illis μύνυνθα, de quo vid. *Eustath.* ad *Iliad.* α'. 352. p. 116, 34. edit. Rom. (T. I. p. 97, 21. edit. Lips.) *Etym. M.* p. 588, 15. *Bekk.* Anecd. gr. p. 562, 5.

1412. Οὐ μὲν ὑπαγορήσει γε ἡ Ἀσία — μήτηρ· ἐξ Ἰαπετοῦ γεννῇ ἑπιμηθέα Par. A. ὑποταγῆσεται ἡ Ἀσία — ἡ μήτηρ, ἡ Ἀσία Vind. II.

1413. Ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σποράς ἓνα Par. A. τὸν ἑξοχῆν Vind. II.

1414. Ἀποστελεῖ γίγαντα· τὸν ἑξοχῆν λέγει· τοῦτο γὰρ μὲν θάλασσα βάσιμος καὶ ὀδυνή Par. A. ξηρὰ γενήσεται Pal. 40. 1415. Πεζῷ ποτε ὄντι — γενήσεται — ἡ γῇ δὲ ναυσθλωθήσεται· ὁ γὰρ ἑξοχῆς, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἕλλησποντον ἔγωγε, τὸν δὲ Ἄδων τὸ ὄρος κόπῃς ἐποίησε θάλασσαν Par. A. ὄντι — γενήσεται — πλευσθήσεται Vind. II. πλευσθήσεται, ἵγουν θάλασσα γενήσεται Pal. 40.

1416. Ῥήσσοντι, τῷ κόπτοντι, τοῖς πηδαλίοις τὴν γῆν· Λαφρία καὶ Μαμερσα ἐπωνυμία Ἀθήνης Par. A.

ταῖς κόπαις, ὡς Ὅμηρος· ἀναβόππειν ἅλα πηδῶ. (*Odys.* η'. 328.) Par. B. κόπτοντι κόπαις — τῆς Ἀθηνῆς Vind. II.

1417. Κεκαυνμένοι τῷ πυρὶ Par. A. ἐπιδετορ Ἀθηνῆς Vind. II. αὐτῶν Vind. II.

1418. Σὺν τοῖς ξυλίνουσιν· καὶ ἄλλον γὰρ τὸ ξύλον, καὶ αἰλοπόδιον ὁ ξύλινος ποῦς· — τῶν τειχέων προμαχώσι Par. A. τειχίσμασι — προμαχώσι Par. C. ξυλίνους προμαχώσι Vind. II. ἐξοχαῖς Pal. 40.

1419. Τὸν χρησιμοδότην, μάντιν, μέμφομαι τῆς βλάβης Par. A. τὸν χρησιμοδότην, Ἀπόλλωνα — ἐνεκεν Vind. II.

1420. Πευδῆ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον — τοῦ Ἀἰδου τὸν ἑγγελον, Ἀπόλλωνα Par. A. πευδῆ μαντευόμενον — ὑπερηγῆν Par. C.

στρατῷ δ' ἀμίκτω πᾶσα μὲν βρωθήσεται,
 φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σέπην,
 καρποτρόφος δρυὺς ἀγριᾶς τ' ὀρειθαλῆς.
 ἅπας δ' ἀνάντων νασμὸς αὐανθήσεται,
 χανθὸν κελαινὴν δίψαν αλονωμένων.
 κύφελλα δ' ἰὼν τηλόθεν ροιζουμένων

1425

1421. βρωθήσεται] βροθήσεται Vind. IV. Vit. III. Ciz.

1423. ἀγριᾶς τ'] Sic Par. ACFK. Neap. I. II. III. Vind. II. Vit. II. Pal. 40. et Edit. Basil. I. ἀγριᾶς sine τ' Par. E. ἀγριᾶς Par. G. Vind. IV. Vit. III. ἀγριᾶ Par. BDJL. Vit. I. Ciz. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. Reich. et Sebast. Tales formae in τας et ας poetis, senioribus praesertim, usitatissimae; nulli tamen magis quam Dionysiacorum scriptori: ἀγριᾶς XII. 299. XIV. 211. (cf. Nicandr. Ther. 89. Arat. 918.) ἁλωῖας XXX. 68. ἀμοιβᾶς XXV. 208. δεινδράς XIII. 399. διυράς II. 58. ἐρημῖας XV. 169. θυλυσιᾶς XIX. 86. κοιλάς XV. 195. κυκλάς I. 133. λυσᾶς XIV. 207. λευκῖας I. 150. ὀρειᾶς XIII. 11. ὀρεσιᾶς XV. 158. πενθῖας II. 136. ποτιᾶς XXI. 173. πολυδειράς III. 380. ρωγῖας I. 420. στοιγῖας XVIII. 282. ὑδριᾶς XL. 212. φωλάς I. 163. φορβῖας II. 1. Similiter etiam Ἀδωνῖας XXXIII. 25. Ἀδωῖας III. 399. Βαρυῖας XXV. 77. Ἰσθμῖας XLIII. 88. Κενταυριᾶς XIV. 143. Κυθωνῖας XLVII. 298. Ἀηλαντιᾶς XLVIII. 245. Ναξιᾶς XLVII. 287. Πανιᾶς XXIII. 212. Πελασγιᾶς XXVIII. 34. Τυτηριᾶς I. 219. Nolo plura apponere; hoc enim ferculo sine dubio iam satiatius es, erudite Lector.

1424. νασμὸς αὐανθήσεται] βασμὸς αὐανθήσεται Par. K. Hic versus deest in Cod. Ciz. — 1425. δίψαν] δίψην Vind. II. — αλονωμένων]

Par. A. Vat. 1307. Vind. II. αλονωμένων Neap. II. Vit. II. αλονωμένων Neap. III. Scribatur αλονωμένων. — 1426. κύφελλα] Hesych. κύφελαι· τὰ νέφη. περιβλή γνωφώδης. οὐκίλη. οὐκίλωδες κατάστημα. Etym. M. p. 549, 16. κύφελλα· τὰ νέφη, ὁλοεὶ κρύφελλα· ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα, ἀπὸ τοῦ κεῦθειν τὴν ἑλλην, ἧγουν τὸν τῆ ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Eadem leguntur apud Suid. II. p. 405. et Euseb. fol. 326. edit. Rom. — δι' ὧν Par. D. Vit. II. vitiose. — ροιζουμένων]

ροιζουμένων Vit. II.

1421. Τοῦ Ξέρξου — τῶν Περσῶν τῷ παγγινεῖ, παμμιγεῖ Vind. II. πολυμυγεῖ Pal. 40.

1422. Τῇν τῶν φλοιῶν διπλὴν σέπην· ἡ γὰρ βάκανος διπλὴν ἔχει τὴν σέπην· ἀπὸ οὖν τοῦ ἑνὸς καρποῦ τοὺς πάντας ἐξήλωσεν Par. A. τὴν τοῦ δερματος ἐκβάλλουσα διπλὴν Vind. II. 1423. Βοτάνη ἡ ἀγρωστis, ἡ ἐν οὐρῇ θάλλουσα Par. A. ἡ ἀγρωστis· καὶ εὖ λέγεται [Vit. II. καὶ κλέγεται] ἀγρωστis Vind. II. εἶδος φυτοῦ Pal. 40.

1424. Ἀπασα δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσις ξηρανθήσεται Par. A. ἀναυροῖς ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμὸς Pal. 40. 1425. Νῦν χαίνον-

τες διὰ τὴν δίψαν — νῦν πολλὴν ἢ μεγάλην δίψαν μεταφορικῶς· ἐπιστοτοὶ γὰρ τὸν νοῦν — ἀντιλούντων ἢ ἀρουμένων Par. A. κεχρηνῶς Par. C. κεχρηνῶς — τὴν μεγάλην, χαλεπήν — ἀντιλούντων, ἀρουμένων Vind. II. βεβρεγμένων τῶν Περσῶν Pal. 40.

1426. Τὰ νέφη· λέγει δὲ μεταφορικῶς τὰ τῶν βελῶν πληθὴ — βελῶν· Ὁμηρος (Iliad. v. 68.) Ἀκροσοκύμης ἔχων τὰ πτερόεντα — πόρρωθεν ἡχούντων, ποῖον ἦχον ἀποτελούντων Par. A. κύφελλα νῦν τὰ νέφη, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι· λέγεται δὲ τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν Vind. II. τὰ νέφη βελῶν Pal. 40.

ὑπὲρ κάρα στήσουσι, Κίμμερός θ' ὅπως
 σχιὰ καλύψει πέδον, ἀμβλύνων σέλας.
 Λοχρὸν δ' ὅποια παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,

1427. στήσουσι] *Muellerus*: „Interpretes omnes vertunt: *stant*, quod leges linguae graecae violat; est enim *statuent*, sive potius, *excitant* *nubes sagittarum*, ut apud Homerum *νεφέλας στήσαι*. Sed quiaam? Nil fere in iis est, quae praemittuntur, ad quod referri possit, nisi ad *στρατός*, vel absolute est sumendum. Insolenter tamen dictum.“ Vid. *Eustath.* ad *Iliad.* ε'. 523. p. 578, 33. edit. Rom. (T. II. p. 51, 3. edit. Lips.) et ad *Odys.* λ'. 313. p. 1688, 7. (T. I. p. 420, 13. ed. Lips.)

1428. σχιὰ] *σχιῶ* Par. ACDGK. Vind. IV. Vit. III. Rehd. *σχιῶ* Vit. II.

utramque lectionem indicans. — καλύψει Vind. II. Vit. II. — πέδον]

πέδον Neap. I. πέδον Vit. III. Reliqui libri ad unum omnes vulgatam tuentur. Quam cum Canterus satis infelici coniectura tentasset, neque quidquam auxilii apud Scholiastam inque Glossariis graecis inveniretur, aliam viam ingressus est Potterus, cuius in priorie editione haec legitur annotatio: „πέδον, *solem*. Hanc vocem, Lexicographis omnibus incognitam, vir Orientalium linguarum peritissimus, *L. Pickius* Gallus a Copticis petitam esse voluit, uti me nuper admonuit vir venerabilis

G. Wake, Decanus Exon. Illi enim solem vocant ΠΕ ΡΗ (pe re). Nec absimile vero est, Lycophronem, qui Alexandriae cum Ptolemaeo familiariter vixit, et e Pleiadum septem numero habitus est, vocabulo Copticae originis usum fuisse; cum alii quoque auctores verba quaedam ex ea lingua in Graecam transtulisse comperiantur. Sic enim Sappho vinum vocavit *ἐρπιν*, quod Coptitae appellant ΠΕ ΗΡΠ

(pe erp). Quae vox apud Lycophronem quoque occurrit v. 579. „Equidem in hac re imitatus sum exemplum Potteri. Cum enim his nostris temporibus viri doctissimi memorabili conatu vetustissimae linguae Aegyptiacae studia redintegraverint, et tali quidem successu, ut, quod olim vix speratum esset aliquando exploratum iri, qua lingua quibusve litteris illa antiquissimae gentis monumenta consignata sint, id nunc, magna ex parte saltem, constet certissime: equidem non dubitavi, quin ex hoc ingenti linguarum scientiae incremento aliqua lux etiam in nostrum locum sit redundatura. Aut enim fieri potuit, ut ea, quae Potterus attulerat, vana et irrita invenirentur: et tunc hoc certe in lucro deputandum videbatur, a diuturno tandem errore liberari; aut, probata illa sententia, nova eius et luculenta testimonia expectabam, quibus omnis in posterum ea de re dubitatio doctis hominibus eximeretur. Quae cum ita essent, petii a Viro Clarissimo, *Gustavo Seyffartho*, qui, edito illo praecclaro opere de rudimentis Hieroglyphicis, quam admirabili studio omnia ubique antiquitatis Aegyptiacae monumenta pervestigaverit, ego ipse testis fui, cum duobus abhinc annis Lutetiae Parisiorum per aliquot menses coniunctissime viveremus: una cum *Gustavo Haenelio*, cuius eximiam et indefessam operam in recensendis totius fere Europae Bibliothecis Mss. nunc docti omnes admiran-
 — ab eo igitur petii, ut, quid sibi de hoc Lycophronis loco

1427. Ὑπὲρ τῆς χειρὸς στήσου-
 σιν, ὡς ὁ Κίμμερός· ἔστιν δὲ χώρα
 περὶ τὴν δύσιν Par. A.

1428. Τῇ σχιῶ σκεπάσει — κατὰ
 γλώσσαν τὴν γῆν — τὸ φῶς ἀμα-

λύνων Par. A. τὸ φῶς, ἀέρα Par. C.
 τὴν γῆν κατὰ γλώσσαν — καλύνων
 Neap. III. τὴν γῆν κατὰ γλώσσαν,
 διάλεκτον — σκοτίζων τὸ φῶς Vind.
 II. τὸν ἥλιον αὐτὸν — κατὰ Pal. 40.

καὶ πάντα φλέξας, ὥστε κάγκανον σιάχυν, 1430
αὐτὶς παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψιαν

videretur, litteris mecum vellet communicare. Ad quae Vir Clarissimus ea, qua in me est, voluntate ita respondit, ut non solum expectationi meae satisfaceret, sed etiam non mediocre editioni meae accederet ab illius doctrina ornamentum. Haec enim ad me dedit *Scyffarthus*: „Vox *πέρρα*, de qua sententiam meam requiris, est mera Aegyptiaca, *solem* significans. Sol enim in dialecto Memphitica dicitur

Πι ρη, Φ ρη: in Saidica Π ρη, ΠΕ ρη: in vetustissima autem Aegyptiorum lingua et scriptura

i. e. pe ra, pi re.

Vid. Biblioth. mea Aegypt. p. 9579. delin. thecae sepulchralis in Museo Britannico. Hanc duplicem autem eiusdem vocis (ρα ρη) pronuntiationem non est quod mireris in lingua Coptica, in qua vocales literae alternare solent, vid. Apocal. VIII. 7. coll. Zoeg. Cat. p. 281. adde vocem ρα etiam in Compositis *solem* significare, ut in ραστ: proximus sol, h. e. proximus dies; et in ραασι: a sole prognatus, solis filius. Praeterea duplex ρ in περρα pro περα

positum est ad analogiam vocis πορρο, rex, pro πορο. quod clarius fortasse apparebit ex ipsa Hieroglyphica Aegyptiorum scriptura, in qua sol, Deus solis, saepe ita exprimitur:

(perra) pro

(perera)

Vid. Lex. meum Hieroglyphicum Vol. II. p. 699. — σέλας] Ad hunc locum respexit *Eustath.* ad *Odyss.* φ'. 246. p. 1908, 20. edit. Rom. (T. II. p. 258, 34. edit. Lips.) ἰστέον δέ, οὐ σέλας οὐ μόνον πυρὸς ἀλλὰ καὶ ἡλίου· ὁθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ἱστορικῇ εὐρηται λεξιῶ, παρὰ τὸ σέλας φασὶν ἐμβιβάζειν· ἡ δὲ χοῆσις καὶ παρὰ *Αντοφρον.*

1431. αὐτὶς] Par. ACFJL. Vat. 1307. Neap. III. Vit. I. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. αὐτὶς Par. BEGK. Neap. I. II. Vind. II. IV. Vit. II. III. et Edit. Ald. cum reliquis. Vid. supra ad v. 546. — παλιμπλώτοιο Par. B. Neap. II. Vind. II. Rehd. — 1432. μόσσυνα] μόσσυνα Codd. mei omnes praeter Par. A. in quo est μόσσυνα. Quam scripturam nunc alteri

1429. Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ῥὸν σιάχυν Par. A. 1431. Ἐκ δευτέρου πάλιν πλεύσεως μετὰ σῃ, φυγῆς Par. A. εἰς τοῦ πλῶν ἢ πάλιν — μετὰ σῃ Vind. II. ὀπισθοδρομήτον — ἀφεται Pal. 40. 1432. Πύργον ἔβλινον, ἢ τὴν ναῦν ἐκ ὀρνυὸς πεποιημένην τὰς (leg. εἰς) ναυμαχίας —

κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλῶμενος,
χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματομένη.

Πολλοὶ δ' ἄγωνες καὶ φόνοι μεταίχμοι 1435
λύσουσιν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,

praeferebam existimo, cum vix locus ullus apud graecos poetas invenitur, in quo metrum primam syllabam brevem postulet. Vid. *Apoll. Rhod.* II. 1017. 1026. *Dion. Perieg.* 766. *Orph. Arg.* 745. *Herm.* Cuius rei me nuper admonuit *Ludovicus Dindorfius*, quem vide ad *Xenoph. Anab.* V. c. 4, 27. p. 133. edit. ster. — φηγοτεύκτον] φηγοτεύκτον Par.

FGL. Vind. IV. Vit. III. Ciz. — 1433. κόρη] κόρη Vit. II. — κνεφαίαν] κνεφναίαν Par. GK. Neap. II. Vind. II. IV. Vit. III. — παμφαλῶμενος] Schol. ad *Apoll. Rhod.* II. 127. παμφαλῶν, τὸ μετὰ πτοίησεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἰππώναξ καὶ Ἀνακρέων. Cf. *Etymologum* p. 650, 16. qui Apollonii loco utitur. — 1434. δειματομένη] δειματομένη Vit. II. Totum hunc locum interpres Italus pereleganter, sed liberrime, ut solet, ita reddidit:

Simili a rosa di Locrese valle

Fiano i trionfi, ed arrestato il corso

Sarà di sue vittorie a mezzo il calle:

E ricalando d'Anfitrite il dorso,

Qual donna guarderà, smarrita il volto,

Ove ritrovi scampo, ove soccorso.

1435. πολλοὶ δ' Vit. I. II. et Ciz. — 1436. ἐν γαίᾳ] Verte: ad terram, prope littus; vid. *Odyss.* ε'. 466. quod ita dictum existimo, ut in sequentibus (v. 1438.) insit quaedam consulto quaesita ambiguitas. ἐν

γαίᾳ Rehd. ἐν γαίᾳ Par. I. Vit. I. Ciz. *Potterus*: „Difficilis locus, et secundum Canteri versionem plane ineptus, cum idem sit ita terra, quod in dorsis aratis terrae. Sensus facile constabit, si pro γαίᾳ legamus γαίας, et cum Tzetze γαίας ἀρχαῖς exponamus ταῖς ἀρχαῖς. Tunc enim praedicat Cassandra, praedia quaedam in littore maris, quaedam in locis mediterraneis futura esse.“ — πάλας] πέλας Par. BC. et Par. I.

in marg. πέλας Rehd. — 1437. δειναῖσιν] Sie Par. ABCDEFGJKL. Vat. 1307. Neap. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Edit. Ald. Basil. I. cum reliquis omnibus. δίναισιν Neap. I. II. Vit. J. Ciz. et Vind. II. inter lin. γο. δίναισιν. Par. L. in marg. inferiori: οὐ μὲν ἐν ταῖς ἀρχαῖς δίναις τῆς γῆς, ἤρουν εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς. Varia explicandi et corrigendi tentamina invenies apud *Muellerum*, qui longa annotatione hoc saltem effecit, ut intelligas, obfirmato animo ad vulgatam redeundum esse. Sensus enim hic esse debet: *Multa interim certamina ac caedes component populorum contentiones, nunc ad terrae littora, nunc in locis mediterraneis, h. e. terra marique, de principatu depugnantium.*

ὡς ἐρημῶν· οἱ δὲ, ἀστραπὴν Par. A. πυρρον ξύλινον, τὴν ναῦν — τὴν ἐρημῶν, ἀμαύρωσιν Vind. II. καθὰ σκέπην Pal. 40. 1433. Κόρη μέλαιναν, σκοτεινὴν — πληθὺν πανταχόθεν περιβλεπόμενος Par. A. σκοτεινὴν — πανταχόθεν περιβλεπόμενος, ψηλαφῶν Vind. II. ἀπὸ κοινοῦ, ψηλαφῶ — ψηλαφῶν Pal. 40.

1434. Χαλκηλάτῳ ἔλπει ἐπιφρομένην Par. A. 1435. Πολλοὶ δὲ ἄδλοι καὶ φόνοι ἐν τῷ μεταξὺ Par. A. ἐν τῷ μέσῳ Pal. 40.

1436. Λύσουσιν τὸν ἄνδρα — οὐ μὲν ἐν τῇ γῇ — παλαστήσας Par. A.

1437. Ταῖς ἀρχαῖς τῆς θαλάσσης· παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχομένων Par. A. γο. δίναισιν —

οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουσιτρόφοις χθονός,
ἕως ἂν αἰθῶν εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον;
ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ Δαρδάνου γεγώς
Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Καναστραῖος λέων,
πρηνὴ θ' ὁμαίων πάντα κυπώσας δόμον,
ἀναγκάσει πηξάντας Ἀργείων πρόμους,
σᾶναι Γαλάδης τὸν στρατηλάτην λύχον

1440

1439. εὐνάσῃ] εὐνάσει Vit. I. Ciz. — 1440. ἀπ' Αἰακοῦ] ἐπ' Αἰακοῦ Par. GK. Vind. IV. Vit. III. — 1441. Καναστραῖος] Par. ADEFGK. Vat. 1307. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Tzetz. in Schol. Χαλαστραῖος Par. A: in marg. et Steph. Byz. v. Χαλάστρα p. 710. Pin. Hanc lectionem recepit Sebastianus. Χαλαστραῖος Neap. I. in marg. Χαλαστραῖος Par. BCJL. Vit. I. Ciz. (Neap. II. et Vind. II. inter lin. γρ. Χαλαστραῖος) et Pott. utrq. Χαλαστραῖος solus Par. G. in marg. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. et Reich. Χαλαστραῖος Edit. Bdsil. I. operarum, ut videtur, errore pro Χαλαδραῖος. Nostra lectio et aptissima est (vid. Apoll. Rhod. I. 599. Ptolem. III. 13. Steph. Byz. v. Κύναστρον. Srgl. Peripl. Maced. p. 133. edit. Hoesch.) et librorum praesidio firmissima. Fortasse inest etiam allusio ad fabulosos illius regionis Gigantes. Fons interpolationis in v. 1444. quaerendus est. — λέων] λέως Par. L. Vit. I. Ciz.

1442. οὐλαίων] Onofrio Gargiulli p. 99. „Per congiunti di Alessandro intendo il Cantero i Persiani, e così soggiunge: *Alexander enim a Perseo per Herculem, non minus quam Persae, ducebat originem. Ma sembra doversi restringere nome di congiunti alla sola stirpe di Dario.*“ Aliter huc locum intellexit Vir doctus, e cuius Notis Mss. supra ad v. 1229. aliquid delibavimus: „*Hic versus de Thebanis intelligendus, non de Persis.*“ — 1443. Ἀργείων] Neap. II. et Vit. II. in margine: γρ. Ἀχαιῶν. Eandem lectionem commemorat etiam Tzetzis in Comment. — 1444. Γαλάδης] Sic exhibent Par. AGK. Vat. 1307. Neap. II. Vind. II. Vit. II. III. et Steph. Byz. v. Γαλάδης p. 195. Pin. Χαλαδης Par. CF. Neap. I. III. Vind. IV. et Editt. Basil. I. et Sebast. Χαλαδης Par. JL. Vit. I. Ciz. Χαράδης Par. BD. Pal. 40. et Editt. Ald. Basil. II. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq. Pott. utrq. et Reich. Χαράδης

ἐν ταῖς ἀρχαῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, μαχομένους Vind. II. βασιλείαις Pal. 40. 1438. Οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοισι, τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βοῶν Par. A. ταῖς ἀρουραῖς Par. C. ἀντὶ τοῦ, ἐν πέλοις· ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριώσεως Vind. II. γῆς, τῆς ὑπὸ βοῶν στρεφόμενης Pal. 40.

1439. ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Μακεδὼν, καταπαύσῃ τὸν πόλεμον (in marg. παρὶ Ἀλέξανδρου τοῦ Μακεδόνος) Par. A. ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος — κατακοιμήσῃ Vind. II.

1440. Ἀπὸ Αἰακοῦ καὶ ἀπὸ Δαρδάνου γεγονώς· ὁ ἔστιν, τὸ γένος ἔχων Par. A. τὸ γένος ἔχων Vind. II.

1441. Ἀμφω, Ἡπειρώτης καὶ Μακεδὼν· γρ. Χαλαστραῖος ἢ Γαλα-

στραῖος Par. A. Ἡπειρώτης· ἐν γὰρ Ἡπείρῳ οἱ Θεσπρωτοί· γρ. Χαλαστραῖος Vind. II. ἡγουν Χαλαστραῖος· Χαράδρα πόλις Μακεδονίας, ἀφ' ἧς τὴν ὅλην Μακεδονίαν ὀηλοῖ, ἢν μέλει δηλώσαι καταθεν Pal. 40.

1442. Πρὶν πάντα ὁ ἀδελφὸς ἔβη· γρ. πρὶν ἦνδ' (leg. πρηνὴ θ') — ταράξας, κλένας τὸν οἶκον Par. A. ἀπὸ Περσέως γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος — ταράξας Vind. II.

1443. Ἀναγκάσει φοβηθέντας τοὺς τῶν Ἑλλήνων προμάχους Par. A. τῶν Περσῶν· γρ. Ἀχαιῶν Vind. II. φοβηθέντας· γρ. Ἀχαιῶν Pal. 40.

1444. Κολακεῦσαι, υποταγεῖναι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξανδρον λέγει Par. A. κολακεῦσαι — τῆς Μακεδονίας — τὸν Ἀλέξ-

καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς παλαι μοναρχίας, 1445
 ᾧ δὴ μεθ' ἔκτῃν γένναν αὐθαίμων ἑμὸς
 εἰς τις παλαιότης, συμβαλὼν ἄλλῃν δορὸς
 πόντου τε καὶ γῆς κείς διαλλαγὰς μολῶν,
 πρέσβιστος ἐν φίλοιαν ὑμνηθήσεται,
 σκύλων ἀπαρχὰς πὰς δορικτήτους λαβῶν. 1450

Rehd. *Λαγάρως* Par. E. Similes scribarum errores vid. supra ad v. 1342. — 1445. ᾧ δὴ μεθ' ἔκτῃν γένναν] De hoc implicatissimo loco vid. *Laur. Begeri Examen Dubiorum quorundam* p. 14. I. C. *Wolffium* ad Theoph. Antioch. II. 7. p. 98. et p. 410 sqq. *Comment. Acad. Petro-pol.* an. 1735. Tom. IV. p. 255. et *Niebuhris Opuscul.* Hjst. et Phil. T. I. p. 443 sqq. Equidem sententiam meam in Commentariis, qui tertiam huius editionis partem constituent, explicabo. — 1447. εἰ τις Par. A. — ἀπὴν δορὸς Vind. IV. Vid. *Eurip. Phoen.* 1381. (Pors.) *Heracle.* 761. — 1448. κείς] Par. ABCDFGK. Neap. I. II. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Rehd. et Editt. Ald. Basil. I. cum reliquis, excepta Reich., omnibus. εἰς Par. EdL. Vit. I. Ciz. et Editt. Reich. et sic e conjectura Scaligeri scribendam videbatur Cantero: „Pro κείς διαλλαγὰς lego cum Scaligero, εἰς διαλλαγὰς, ac similis est in Euripide loquendi modus, quum ad nutricem sic ait Hippolytus: (v. 652.) ὡς καὶ σύ γ' ἦμιν πατρός, ὃ κακὸν κάρα, || λέκτρων ἀδίκτων ἡλθες εἰς συναλλαγὰς.“ Vulgata tamen optime sese habet. μολῶν] μολῶν Neap. I. II. Vind. II. et Editt. Basil. L. Steph. et Pott. utrq. — 1449. ὑμνηθήσεται Par. A. 1450. σκύλων ἀπαρχὰς] σκύλων i' Par. ADEGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. σκύλων γ' Neap. III. Durliusculum videtur, haec ita prioribus particiis annectere. Similiter *Euripides* in *Phoenissis* 871. (Pors.) λαβῶν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων. — δορικτήτους] Par. ABCF. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. δορικτήτους Par. L. Reliqui libri et editt. omnes δορυκτήτους. In hoc versu finitur Cod. Neap. II.

ἄνδρον Vind. II. 1445. Καὶ τὰ σκῆπτρα ἐξαπλώσας τῆς ποτε μονοκρατορίας Par. A. δοῦναι — μονοκρατορίας Par. C. 1446. Ωτινι δὴ μετὰ τὴν ἔκτῃν γενεάν· περὶ Ταρπίνου τοῦ Ῥωμαίου — ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς Par. A. ἀδελφός μου, φησί, μετὰ τῆς γενεᾶς, ἀπὲ τοῦ, ἐκ πολλοῦ συγγενῆς· λέγει δὲ τὸν Ταρπίνιον· οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου ἔκτος ἐστὶν οὕτως· Ῥωμύλος· Μυλῖος Πομπήιος Δύλιος· Ὀστίνιος Ἀγγυς· Μάρκος Καρπίνιος· Πρῶτος Ἐρπίνιος· Τύλλιος Ταρπίνιος· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυοὶ καὶ πλείοσι ἐχρῶντο δρόμασιν. ἔκτος οὖν ὁ Ταρπίνιος ἀπὸ Ῥωμύλου· ὁ δὲ Ῥωμύλος, ὃς φησι, Διελον ἦν υἱός. Ἄλλως· Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνας ἔσχον μετ' ἀλλήλων πόλεμον, καὶ πολλὰς καὶ ἐν χερσὶ καὶ ἐν θαλάσῃ ἐπολέμησαν· ὕστερον μὲν τοὶ συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥω-

μῶν στρατηγὸν ὑπὸ Μακεδόνων ζῶντα· καὶ πάλιν Ἀλεξάνδρον τινα συγγενῆ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου ἡμεψαντο· καὶ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀπέδοντο τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ οἱ Μακεδόνες τὸν στρατηγόν· καὶ ἐκ τούτου ἐγένετο εἰρήνη Vat. 1307. Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἄλλῳ μετ' αὐτὸν ὁμωνύμῳ — συγγενῆς Pal. 40. 1447. Εἰς τις μονομάχος συμβαλὼν μάχῃν δοράτος Par. A. ὁ Ταρπίνιος μονομάχος — μονομαχῶν μάχῃν Vind. II.

1448. Γῆς τε καὶ θαλάσσης, καὶ παραγενόμενος εἰς διαλλαγὰς εἰρήνης Par. A. εἰς εἰρήνην Par. C. — εἰτα δὲ Pal. 40. 1449. Ἐντιμος πρεσβευτής, ἄγγελος ἐν τοῖς φίλοις κηρυχθήσεται Par. A. μέγας — ἐαντοῦ ἀρχουσιν Pal. 40. 1450. Τὰς τῶν λαφύρων ἀπαρχὰς λαβῶν, τὰς ἐκ δοράτος κτηθείσας Par. A.

Τί μακρὰ πλήτων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
εἰς κῦμα κωφόν, εἰς νάπαις δασπλήτιδας
βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;
πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεπιδεύς ἐνόσφισε,
ψευδηγόροις φημαῖται ἐγχερίδας ἔπη, 1455
καὶ θεοφάτων πρόμαγνιν ἀνευδῆ φρόνιν,
λέκτρων στερεθῆεις, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν.

1452. εἰς κῦμα κωφόν] Nonn. Dion. I. 128. κωφὸν ὄσορ, ἐγγυῖτες ἀνασῶδες. — εἰς — ἡ Par. AB. Rehd. et Edit. Ald. ἡ — ἡ Vat. 1307. et Neap. III. Reliqui omnes εἰς — εἰς: — νάπαις δασπλήτιδας] ingentes horrendosque saltus. Haec optime locum depingunt, ubi infelicissima virgo ex hominum consortione relegata vaticinabatur. Turrim enim intelligimus ita fuisse collocatam, ut ab altera parte mare eiusque promontoria, ab altera autem saltuosa Idae iuga prospiceret. δασπλήτιδας Par. A. Neap. III. et Seld. apud Potterum. δυσπλήτιδας reliquorum est lectio, quam etiam Impressi sequuntur. δυσπλήτιδας, Vit. III. et Rehd. δυσπλήτιδας Par. L. Ciz. Utramque explicat Thetzel: δυσπλήτιδες, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ αἱ καταπληκτικαί. Quorum alterum perquam ineptum est. Vid. etiam Schol. ad Nicand. Ther. 609. De voce δασπλής egerunt Ruhkenius Epist. crit. p. 155. sq. (p. 204. edit. Lips.), et Meinek. ad Euphor. fragm. p. 121. sq. cpi tamen dubitanti, an apud poetas Nonno antiquiores haec vox etiam ad res inanimatas translata inveniatur, hic Lycophronis locus videtur non succurrere. — 1453. βάζω] βαύζω Par. A. — 1454. γὰρ ἡμῶν] Fidem meam, inquit, Apollo abstulit, fictis fabellis et verba mea et fatidicam mentem calumniatus. Genuinam lectionem e Codd. suis iam restituit Sebastianus. γὰρ ἡμῶν Par. ABCEJL. Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Edit. Basil. I. et Sebast. γὰρ ὑμῶν Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. γὰρ ἡμῶν Rehd. Lectionem λόγων γὰρ Aldus inexit, locum ita exhibens: πῶστιν γὰρ λόγων γὰρ, ubi fortasse non temere conicias, duas Codicis lectiones, alteram in textu, alteram inter lin. positam, coaluisse. Aldinam sequutae sunt reliquae omnes, — ἐνόσφισεν Neap. III. — 1455. ψευδηγόροις] Sic Par. ADEGK. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. Ms. Canteri et Edit. Pott. utrq. et Sebast. ψευδηγόροις Par. ACEJL. Vit. I. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Basil. II. Par. II. Compl. Steph. Meurs. utrq. et Reich. — 1457. ἐκάλ-

1451. Ἐπιλόγος. Τί μακρὰ, ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος, εἰς ἀνηκόους λίθους Par. A. δυσωσθήτους Pal. 40.
1452. Εἰς κῦμα ἀναισθητόν, ἢ εἰς θαλασσίας πέτρας, τὰς ἄγαν πληττομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων Par. A. τὰς λίαν πληττομένας· δυσπλήτιδες δέ, αἱ καταπληκτικαί Vind. II.
1453. Μάτην φδέγγομαι, μάταιον κινούσα τὰ ἀτόματά, ἢ τοῦ χελλὸς τὸν ἦχον, τὸν ψόφον Par. A. κινούσα τοῦ ἀτόματος ἦχον Vind. II. λαλῶν Pal. 40. — 1454. Τὰν γὰρ πῶστιν ἡμῶν — ἐπαύνημον· ὁ Ἀπόλλων, ἀπεχώρισε Par. A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγχερίδας· τὸ δὲ ἔξης, ἐκ ψευδηγόροις φημαῖς κοῦτε λόγους καὶ πᾶν ἀνευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων ἐγχερίδας· φημὴν γὰρ διηγείρεται ὁ Ἀπόλλων, ὅτι Κασσιόδρα οὐκ ἐστὶ μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην. Ἰταγεὶ Vat. 1307. ἐπιβέτοιν Ἀπόλλωνος — ἐχώρισεν Vind. II. ὑπόληψιν — Ἀπόλλων, ὁ κεκαλυμμένος λόγων Pal. 40. — 1455. Ἐπαύριδας τοὺς λόγους Par. A. ψευδέσι, ἐμφοράδας λόγους Vind. II. ψευδέσι λόγοις — ἐμβαλῶν Pal. 40. — 1456. Καὶ τῶν θέλων προρρήσεων πρόμαγνιν ἀληθῆ φρόνησιν, βουλὴν δίδοναι Par. A. τῶν θέλων προρρήσεων φρόνησιν Vind. II. μαντευμάτων προρρηστικὴν φρόνησιν Pal. 40. — 1457. Τῆς κοίτης στερεθῆεις, ἢς ἐπεσθῆμαι, ἐπε-

θήσει δ' ἀληθείῃ· σὸν κακῷ δέ τις μαθήσεται
 οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελῆν πάτρων·
 τὴν φοιβόληπτον ἀνέσαι χελιδόνα. 1460

Τόσσ' ἠγόρευε, καὶ παλίσσιτος ποῶν
 ἔβαινεν εἰρκτῆς ἐντός· ἐν δὲ καρδίᾳ
 Σειρήνος ἐστέρναζε λοιδορίαν μέλος.

γαίην] ἐκάλχαιεν Neap. III. et Rhed. ἐκάλχαινε Par. BCF. ἐκάλχαινε
 Par. EG. Vind. IV. Vit. III. et Ms. Cantori. ἐκάλχαινε Par. AL. Neap. I.
 Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. et Editt. Basil. I. et Sebast. Reliqui
 ἐκάλχαιεν, ut etiam Editt. Ald. et Basil. II. cum reliquis. καλχάινειν
 de animo dicitur curis aut affectu aliquo vehementer perturbato. Vid.
 Schol. ad Soph. Ant. 20. Hæsch. h. v. ibiq. interpp. Propria signifi-
 catione legitur apud Nicandr. Ther. 641. — 1458. θήσει δ' θήσει ε'
 Vind. IV. Vit. III. — 1459. ἔσται] Sic ex meis solus Par. A. et Editt.
 Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. et Sebast. ἔστι Par.
 BCEFIL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Ciz. Pal. 40. Rhed. et Editt.

Ald. Basil. I. Steph. et Pott. utrq. πατράν] πάτρα Par. A. πάτραν Vit. II.
 Desideratur hic versus in Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. 1460. φοιβο-

ληπτον] γυμνόληπτον Par. DGK. Vind. IV. Vit. III. ἀνέσαι Par. A.
 — χελιδόνα] Schol. ad Aristoph. Ran. 93. χελιδόνα μούσεια ἀντὶ τοῦ
 βάρβαρον καὶ ἀσύνετον. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολλολόγων
 καὶ ἐπαχθῶν ἔστι ταυτομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνον γένος, πλέον
 διὰ τὸ πολὺ τῆς φθῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραίνειν.
 Hæsch. v. χελιδόνα. τοὺς βαρβάρους χελιδόνας ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύν-
 δετον λαλῶν. Eustath. ad Odys. φ. 411. p. 1914, 31. edit. Rom. (T. II.
 p. 265. 40. edit. Lips.) Vid. etiam Meurs. ad h. l. et Blomf. Glossar. ad
 Aesch. Agam. 1017. p. 234. edit. Lips.) — 1464. Τόσσ'] Par. ABCDEGK.
 Vat. 1307. Neap. I. III. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Bas-
 sil. I. et Sebast. — τόσσ' Par. FJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. Basil. II.
 cum reliquis. — ἠγόρευε] Par. ABCDFGK. Vind. II. IV. Vit. II. III. Pal.
 40. Rhed. et Editt. præter Sebast. omnes. ἠγόρευσε Par. EJJL. Vit. I.
 Ciz. et Editt. Sebast. Imperfectum in talibus necessario adhibetur. Vid.
 Euphr. Phoen. 1193. (Pors.) Electr. 788. Bacch. 1074. (Herm.) coll.
 Orest. 888. Phoen. 1269. (Pors.) Cf. Valken. ad Herodot. III. 135. —
 1462. καρδίᾳ] Par. BJL. Vit. I. Ciz. et Editt. Ald. cum reliquis, excepta
 Basil. I., omnibus. καρδίᾳ Par. ACDEFGK. Neap. I. III. Vat. 1307. Vind.
 II. IV. Vit. II. III. Pal. 40. et Editt. Basil. I. — 1463. ἐστέρναζε] ἐστέρναζε
 Par. DE. Vit. II. et Editt. Basil. I. in textu, in Scholiis autem Vit. I. et Ciz.
 ἐστέρναζε Par. GK. Vind. IV. Vit. III. hic quidem in Scholiis ἐστέρναζε, (non
 ἐστέρναζε, ut Muellerus enotavit). Vulgatam multo plures et meliores li-
 bri recte tuentur. Opponitur enim hoc ultimum longis illis prioribus vati-

οῖς λαβεῖν Par. A. συνουσίων —
 ἐπεθύμει Par. C. βουλευθέντος γὰρ
 Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι τῇ Κασσάν-
 δρᾳ, αὕτη οὐκ ἔδωκετ' αὐτήν· διὰ
 μνηστῶν δ' Ἀπόλλων παρεσκευάσεν,
 ὥστε, ὅταν μαντεύηται, μηδεὶς αὐτῇ
 προσέχη, ἀλλ' οὐ πιστεύεται Vat. 1307.
 1458. Πόησει δ' ἀφρευθῇ· σὸν δει-
 κνῶν δέ τις ποῶν Par. A. δηλονότι δ'
 Πρίαμος Par. C. ποιήσει δ' χρόνον·
 ταῦτα δ' Πρίαμος Pal. 40.

1459. Οὐς οὐδὲ μία μηχανὴ ἔσται

συμβάλλεσθαι τῇ πατρὶδι Par. A. οὐς
 οὐδὲ μία μηχανὴ Vind. II.

1460. Εὐατὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα
 — τὴν τῷ Ἀπόλλωνι ἀνερωμένην
 ἐκαινέσει χελιδόνα Par. A. τὴν τῷ
 θεῷ ἀνερωσταιμένην· εἰρκτῆς ἐντός,
 τοῦ παρθενώου Par. B. τὴν μαντι-
 κήν Par. C. 1461. Τόσσ' αἶψα εἶπεν,
 καὶ ὁπισθόρμητος τοῖς ποσὶν Par. A.
 1462. Ἐπέβαινε τοῦ παρθενώου
 καὶ τῆς τρυφῆς ἔστω· ἐν δὲ τῇ ψυχῇ
 Par. A. 1463. Ἀνιστέρναζε· Σει-

ἐλκτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη,
 ἐγὼ δὲ λοξὸν ἤλθον ἀγγέλλων, ἀναξ,
 σοὶ τόνδε μῦθον παρθένον φοιβαστρίας,
 ἐπεὶ μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης
 καὶ πάντα φράζειν ἀναπεμπάζειν λόγον 1470
 ἐτητύμως ἀπορῶδον ὠτρυνας τρόχιν.
 δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λαΐνον ἐκδραμεῖν
 τεύσειεν, ὥσπερ σὼν προκίδεται θρόνων,
 σῶζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Neap. I. Vind. II. Vit. H. et Editt. Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast. Σφίγκειον Par. D. Σιρήκειον Par. GK. Vind. IV. Vit. III. gl'ion Par. F. κίφειον Par. B. Cf. Hesiod. Scut. 33. ibiq. Schol. Steph. Byz. p. 697. Pin. Φίκειον ὄρος Βοιωτίας· καὶ διὰ διαφθογῶν, καὶ διὰ βραχέως τοῦ Γ. Vid. Valcken. ad Eurip. Phoen. 813. (p. 315. edit. Lips.) — 1466. κωτίλλουσα] κωτίλλουσα Vind. IV. Vit. III. Cf. Etym. M. 551, 55. Hesiodi locum, quem afferunt Schol. min., imitati sunt Nonn. Dion. XXXI. 72. et Manetho Apotel. II. 330. — 1467. ἀγγέλλων] Par. ABCEPJKL. Neap. I. III. Vind. II. Vit. I. II. Pal. 40. et Editt., excepta Aldina, omnes. ἀγγέλλων Par. DG. Vind. IV. Vit. III. Ciz. Rehd. et Edit. Ald. Emendationem Valckenarii ἀγγέλων, quam ad Eurip. Phoen. 1082. proposuit, nemo hodie necessariam existimabit. — 1469. λαΐνου] λαΐνον Par. K. Vind. IV. Vit. III. — 1471. ὠτρυνας] Codd. mei miro consensu omnes ὠτρύνας exhibent, quod participium h. l. vix ferendum videtur. ὠτρυνας Editt. Ald. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. et Reich. Reliquae ὠτρυνας. Correxerit Potterus. — τρόχιν] Cf. Aesch. Prom. 943. (Well.) ibique Schol. τρόχιν, ἄγγελον· ἀπὸ τοῦ τρέχειν. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκίτην, τὸν σπουδαιῶς πράττοντα τὰ ποσειταγμένα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ βραδύνοντα καὶ χρονοῖοντα. — 1472. ἐς] eis Par. G. Vit. II. III. Vid. supra ad v. 423. — 1473. θρόνον Vind. IV. — 1474. Ad Βεβρύκων in Par. L. adscriptum: ἐκ Βεβρύκων γὰρ κατήγετο ὁ Πρίαμος.

σημεῖον, τῆς ἐν Φικίῳ ὄρει διατριβούσης· τὸ δὲ Φίκειον ὄρος πλησίον τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν Par. A.

1466. Συνεστραμμένα, δυσχερῆ λέγουσα ἢ ἀπατώσα· Ἡσί ο δ ος (Erg. 344.) αἰμυλα κωτίλλουσα — δυσκόλως, λόγους Par. A. αἰνιγματώδη Pal. 40. 1467. Ἐγὼ δὲ αἰνιγματώδη ἢ δύσκολον — παρεγενομένη, ὡ βασιλεῦ, ἀπαγγέλλων Par. A. λοξόν, τὸν αἰνιγματώδη καὶ μυστικόν, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, διὰ ... λον τῶν χρησμῶν· τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελον, παρὰ τὸ τρέχειν· οἱ δὲ τὸ δνομα τοῦ λέγοντος ἀγγέλου Τρόχιν θέλουσιν ἀκούειν. λείπει δὲ τὸ ἐμέ, ἀπὸ τοῦ, ἐμαυτὸν διηγείρας τοῦ ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν περὶ πάντων Vat. 1307. 1468. Σοὶ τοῦτον τὸν λόγον τῆς μαντικῆς παρθένου

Par. A. μαντιτροίας Par. C.

1469. Ἐπειδὴ με φύλακα ἐποίησας ἢ κατέστησας τοῦ λαΐνου δωματος Par. A. ἀνάπαστος Par. C. λαΐνου οἴκου, δόμου Vind. II.

1470. Καὶ πάντα λέγειν λόγον, καὶ ἀναμετρεῖν καὶ λογίζεσθαι Par. A.

1471. Ἀληθῶς ἀπιστοῦμενον παροτρύνας — τὸν ἄγγελον· παρὰ τὸ τρέχειν Par. A. 1472. Ὁ δὲ θεός — νῦν τοὺς χρησμούς· εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐκβῆναι Par. A. et Vind. II.

1473. Κατασκευάσει, ὅστις δὴ φροντίζει τῆς βασιλείας Par. A. εἴθε εὐδοκῆσειεν, κατασκευάσειεν — μεγαλῶς φροντίζει — βασιλείαν Vind. II.

1474. Σῶζων τὴν παλαιὰν τῶν Τρώων πολυπηλιδίαν Par. A. τὴν τῶν Τρώων πόλιν, πληθος Vind. II. γενεάν Pal. 40.

P A R A P H R A S I S.

Π Α Ρ Α Φ Ρ Α Σ Ι Σ .

1—27. *Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἀκρης καὶ τὰ ἐξῆς· εἰπω καὶ γράσω τὰ πάντα, ἃ μ' ἐπερωτᾷς¹, ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην πάρεχε, ὦ βασιλεῦ· οὐ γάρ, καθάπερ τὸ πρότερον ἦσινχος οὔσα, ἡ κόρη τῶν χρησμῶν² τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν· ἀλλ' ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέασα³ πολύμικτον⁴ φωνήν, ἐκ τῶν θαφνηφάγων⁵ λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνήν, τῆς ποικίλης Σφιγγὸς τὴν φωνὴν ἐναπομαζαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. Τούτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκούσας ἂν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναψηφίζων⁶ τῇ συνετῇ διανοίᾳ, διέλθῃ⁷ τοὺς δυσφράστους τῶν αἰνιγμάτων ὁδοὺς, ἐρευνῶν ὅπου εὐτριβῆς⁸ καὶ σαφῆς⁹ ὁδὸς τῇ ὁρθῇ τρίβῳ καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδηγῇ καὶ προάγῃ· ἐγὼ δὲ, τῆς ἀρχῆς τῆς βάσεως¹⁰ σχοινίον¹¹ διαρῆξας, πρόειμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσφαῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην κρούσας ἀφηγηρίαν, ὡς ταχὺς ὁρομεύς. Ἡ ἡμέρα δὴ¹² τὸ ὑψηλὸν ὄρος τοῦ Φηγίου¹³*

Particulam huius antiquissimae Paraphraseos, quam e Cod. Vatic. 1307. descripsimus, delibavit quidem indidem iam ante viginti tres annos Leopoldus Sebastianus, in praefatione tamen ad *Lycophronem* ita de ea loquutus est, ut neque, quanti ea momenti sit, perspexisse neque omnino huic rei administrandae par fuisse censendus sit. Tali enim in describendo Codicis usus est sive levitate sive inscitia, ut verba lectu paulo difficiliora aut proprio Marte mutaret, aut e Tzetziānis Scholiis, ut ipsi quidem videbatur, corrigeret, aut, nullo lacunae indicio posito, prorsus supprimeret. De Inscriptione huius Paraphraseos, quam idem Sebastianus ne verbo quidem commemoravit, diximus supra eo loco, ubi de Codd. in universum disputavimus.

1) ἐρωτᾷς Sebast. omissa praeposit. 2) τοῖς χρησμοῖς Sebast.

3) ἐκχέασα Sebast. miro errore. 4) πάμμικτον Sebast.

5) Cod. θαφνηφάγων. 6) ἀναψηφίζόμενος Sebast.

7) διέλχου Sebast. e Schol. Tzetz.

8) ὅπου σε ἄγει ἡ ἀληθείς Sebast. e Schol. Tzetz.

9) σαφῆ apud Sebast., operarum! fortasse vitio, legitur.

10) βαλβίδος Sebast. 11) σχοινίδον Sebast.

12) δὴ omisit Sebast. 13) τοῦ Φηγίου ὄρους Sebast.

τὸ ἀκρωτήριον ταῖς ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ὑπερέ-
 πτατο¹, τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοίταις πλησίον τῆς Κέρης,
 τὸν τῆς σῆς μητρὸς ἀδελφόν, καταλιπούσα· οἱ δὲ ναῦται τὰ
 εὐμάλακτα σχοινία τῆς τετριμμένης πέτρας ἔλκον καὶ ἐχώρι-
 ζον, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπων². αἱ δὲ πολύ-
 ποδες καὶ λευκοχρώματα καὶ ἡμίαι καὶ λείαι καὶ εὐόφθαλ-
 μοι νῆες ταῖς κώπαις τὴν ἐπὶ³ τὸν Ἑλλίςποντον παρθενο-
 κτόνον θάλασσαν ἔτυπτον καὶ ἔπαιον⁴, ὑπεράνω τῶν Καλυ-
 δων⁵ νήσων τὰ λευκὰ ἄρμενα ἀναφαίνουσαι, τὰ ἀκροστόλια⁶,
 καὶ τὰ ἰστία ἐκτεταμένα⁷ ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου θερμοῦ ἀνέ-
 μου πνοαῖς⁸.

28 — 51. Ἡ δ' ἔνθεον σχάσσα βακχεῖον στόμα,
 Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων, τοι-
 ῶν δ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχε, καὶ τὰ ἐξῆς⁹. ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα τὸ
 μαντικὸν καὶ μανικὸν στόμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν ἄκρων τῆς βλά-
 βης τῶν ἐκ τοῦ βοδὸς κτισθέντων πύργων, τοιοῦτων ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἤρξατο λόγων· Θεῦ, φεῦ ταλαίπωρε τροφέ¹⁰, ἐμπερη-
 σμένη καὶ πρότερον ταῖς πολεμηφόροις ναυσὶ τοῦ τριεσπέρου
 λέοντος, ἦτοι τοῦ Ἡρακλέος· ὅτινὰ ποτε ταῖς σιαγόσιν ὁ καρ-
 χαρόδους¹¹ κύων, ἦτοι τὸ κῆτος, τοῦ Τρίτωνος ἠφάνισε· ζῶν
 δὲ μάγειρος τῶν σπλάγχων, φλεγόμενος¹² τῷ θερμῷ κύτει τοῦ
 λέβητος, ἦτοι τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, καὶ τῷ ἐπιπέδῳ, ἐν
 ταῖς μὴ φλεγούσαις ἐσχάrais, τουτέστι ἐντέροις, τὰς τρίχας
 τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλλετο, ὁ τῶν ἰδίων τέκνων ἀναιρέτης, ὁ
 πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος· ὁ τὴν κατὰ δεύτερον λόγον τε-
 κοῦσαν αὐτὸν ἄφθαρτον Ἦραν βαρεῖ καὶ ἐπιπόνῳ βέλει κατὰ
 τὸ στέρον πλῆξας· ὁ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Λιδὸς Παλαίοντος ταῖς
 χερσὶ τὸ σῶμα κρατήσας ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ παρὰ τὸν διψη-
 λὸν λόφον τοῦ Κρόνου, ὅπου ὁ τάφος ἐστὶ τοῦ ταράσσοντος
 τοῦ Ἰπποῦς Γίγαντος· ὁ τὴν τῆς Ἰταλικῆς θαλάσσης τοὺς
 ἐσωτάτους καὶ στενοὺς τόπους περιβλεπομένην ἀγρίαν Σκύλ-
 λαν¹³ καὶ ταυροσφάγον λέαιναν, ὑπὲρ τοῦ σπηλαίου δίκη-
 ληθὺς πλέουσας, ἀποκτείνας· ἦντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρ-

1) ὑπερεπέτατο Sebast. 2) ἀπέσπων Sebast.

3) περὶ Sebast. 4) καὶ ἔπαιον omisit Sebast.

5) τῶν Καλυδωνίων. Cod. perperam. 6) Cod. τὰ ἀκροστόλια vitiose.

7) ἐκτεταμέναι Sebast. 8) Cod. πνοαῖς.

9) Haec prorsus omisit Sebastiani. 10) Cod. τροφῆ.

11) Cod. καρχαρόδης. 12) Cod. φλεγόμενος. 13) Cod. σκύλακ.

κυν, τὰς δάκρυας κατακλύσας ταῖς λαμπύραις, ἀνεκτίσαστο καὶ ἐκσωσάστω· τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα Περσεφόνην τὴν κα-
ταχθαρὴν Ψεὸν οὐ τρέμουσαν, οὐδὲ φοβουμένην· ὅπως ποτὶς
ἄνθρωποι ξίφους δόλφ ἀπέκτανεν ὁ νεκρὸς Νέσσοις, τὸν τὸν Αἰ-
δὸν πρῶτον χειρὸς ἀμάμενον.

52 — 68. Λεύσω σε, τλήμων, δεύτερον πυρρον-
μένην κ. τ. ἐ. βλέπω σε, ταλαίπωρε, τὸ δεύτερον ἐμπε-
ρησμένην ταῖς ἀπ' Αἰαντοῦ καταγομέναις χειρσί· τοῖς οὐραν-
οῦσι καὶ φυλάττουσι τὴν Αἰτρίαν πῶλιν λειψάνους τοῦ
πατρὸς τοῦ Ταντάλου Πέλοπος, τοῦ κατεποθέμενος ἐπὶ
σπαθιδῇ τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα, τοῖς τε τοῦ βουκόλου Τεντάρου
διατοῖς καὶ βέλαισι. Ταῦτα πάντα εἰς φανέρωσιν ἔξει ἡ βασι-
μῆς καὶ βαρύνητος γαμετῇ Οἰωνῇ· ἀποστείλασα τὸν υἱὸν
κατήγαγον τῆς πατρίδος, ταῖς τοῦ πατρὸς ὀνειδίσαι ἐξηγη-
μένη· χάριν τῶν ἐπεισάκτων κοιτῶν καὶ νόθων· αὕτη δὲ φαρ-
μακοεργὸς ὑπάρχουσα, τὸ ὀπίσκειν καὶ χαλαρὸν τραῦμα τοῦ
συζύγου τὸ πεπληγμένον ταῖς τοῦς Γίγαντας ἀνελούσαις
ἀκίσαι τῶν βελῶν ἰδοῦσα παρὰ τοῦ ὁμοιοεικέλου Φιλοκτή-
του, τοῦ καινοῦ μεθέξει θανάτου, ἀπὸ τῶν ἀκρῶν πύργων
πρὸς τὸν νεόπληκτον νεκρὸν μετὰ βοῶν καὶ ἔχον ἐκρήψασα
ἐπὶ κεφαλῇ τὸ σῶμα· φίλῃ γὰρ καὶ στοργῇ τοῦ ἀπαθανόν-
τος ἐλκομένη, τὴν ψυχὴν σφαλίζοντι καὶ ἀποπνέοντι ἐκπνεύσει
τῷ νεκρῷ.

69 — 89. Στένω, στένω σε δις καὶ τριπλῇ,
δορὸς αὐθις κ. τ. ἐξ. στενάζω, στενάζω σε δις καὶ
τρισσῶς δόξατος πάλιν πρὸς μάχην, καὶ πρὸς διαρπαγὰς οὐ-
κων, καὶ πῦρ ἀναφαίνουσαν ἀφανιστήριον· στενάζω σε, ὦ
πατερί, καὶ τοὺς τάφους τοῦ κολυμβητοῦ Δαρδάνου, τοῦ υἱοῦ
τῆς θυγατρὸς Ἀτλαντος Ἠλέκτρας· ὅστις ποτὲ ἐν τῇ Θρηκτικῇ
σχεδίᾳ, καθάπερ ὁ τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ τετρασεκλῆς πόρος,
τῷ δέρματι περικάμψας¹ τὸ σῶμα, μιᾷ κώπῃ Κρητικῇ ὥσπερ
κέκφοις ἔπλευσε, τὸ Θρηκτικὸν σπήλαιον τῆς τοῦ ρεύματος
θυομένης θαλῆς Ἐκάτης καταλιπών· τὸ σκοτεινὸν οἶκημα
τῶν ἐπὶ τῇ Ρέαν δαιμόνων· ὅπου ἤρπαισε πᾶσαν ὕσας καὶ
βρέξας ὁ τοῦ Διὸς ἥϊον καὶ ψοφῶν ὑπὸς τῆς γῆς· αἱ δὲ
πρὸς τὸν χέρσιν πύργου κατέπεσαν· οὗτοι δὲ ἔπλεον τὴν
ἐσχάτην μοῖραν βλέποντες πρὸ τῶν ὀμμάτων· αἱ δὲ φάλαγγες
καὶ οἱ δελφῖνες καὶ αἱ πῶν ἀρσένων ἀνδρώπων τὰς κοίτας

1) Corrige περικλήψας.

ἐπιθυμοῦσαι φῶκεν τὴν θρῶν καὶ τὰ θρόναρκα καὶ τὸν γλυκὺν ἐτρέφετο βότρυ· Βλέπω τρέχοντα πορρὸν πλεόμενον εἰς ἀρπαγὴν περιστερῶς τῆς φοικῆς καὶ ἀναιδοῦς Ἑλένης· ἦτινα ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς φοιτῶν καὶ ἀναστρεφόμενος κύκτος γενῇ τῷ περιφερῇ ὡς ἰσπρακωμένην.

90 — 100. Καὶ δὴ σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος καταιβάτις πύγαρον οὐ πατρὸς κόπρους στεῖβοντα ῥακτῶν βουστάθμῳ ξενώσεται κ. τ. ἐξ. καὶ δὴ σε, ὃ Ἀλέξανδρε, ναύτην ἢ εἰς τὸν¹ Αἰὶον κατὰγονσα ὁδός, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἀσκωνικῆς, ἄρπαγα ξενώσεται καὶ ὑποδέξεται, οὐ τοῦ ἰδίου πατρὸς τὰς μάνδρας καὶ ἐπαύλεις πατοῦντα τῶν τραχείων βουστασίῳ, ὡς ἔμπροσθεν τραπέζιτην καὶ κριτὴν ταῖς τρισσῶς θεαῖς, Ἀθηνᾶ καὶ Ἥρα καὶ Ἀφροδίτῃ, τοῦ κάλλους γεγονότα· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὅρου τῆς Φρυγίας, τοῦ καλουμένου Ὀστρίμον, καὶ τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου, τὸν τόπον περὶ τῆς Ἀσκωνικῆς καὶ τὴν Μάλειαν· ἀντὶ δὲ τῆς εὐχίλου φάτης, καὶ τῶν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμησῶν, καὶ τῆς καλῦροπος², βαρβαρικὸν σε πλοῖον ἀπάξει καὶ οἱ τοῦ Φερέκλου πόδες, τοντέστιν αἱ νῆες· εἰς τὰς δισσὰς θυρίδας καὶ εἰς τὰς ἐπὶ³ Γυθίου πλάκας· ἐν αἷς πρὸς τραχεῖς καὶ ἀνσιμένους τόπους τοὺς ἐπτακαμπεῖς ἀφήσεις καὶ βαλεῖ νῶν ὁδόντας, ἦτοι τὰς ἀγκύρας, τὰς ἐχέτορας καὶ φυλακτικὰς τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς ζάλης, ὁρμίσσεις ἐν νεάπλοιον στόλον· καὶ τὴν πολύννημον δάμαλιν ὡς λύκος ἀρπάσας, δυοῖν περισταρᾶν, τοντέστι δυῶν θυγατέραν, ἡλλοτριωμένην· καὶ δεύταρον εἰς δίκτυον ξένων βρόχων ληίστην ἐμπεσοῦσαν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου περῷ, ταῖς θυσίαις γεωσὶ τῶν προβάτων ἀπαρχὰς καίουσαν ἐν ταῖς θαλασσίαις ψήφοις τῇ θεᾷ Ἰνοῖ, δραμῇ ὑπὲρ τὴν Σκάνδειαν καὶ τὴν τοῦ Ἀγίλου ἄκραν, διάπυρος κνηγὸς χαίρων τῷ θηράματι.

110 — 146. Νήσω δ' ἐνὶ δράκοντος κ. τ. ἐξ. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ, τῆς τοῦ Κέκροπος διφυοῦς Γίγαντος βασιλείᾳ, τὸν πόθον ἐκχέας καὶ ἐκκενάσας, τὴν χθερσινὴν καὶ πάλαιαν μίξιν τῆς Ἑλένης οὐκ ὄψει· κεκρὸν παρηγορήμα ἐκ τῶν ὀνειράτων κεραῖς ἀγκάλαις ψηλαφῶν τὰ κοιτάφια· ὁ γὰρ Πρωτεύς, ὁ τῆς ἐκ Φλεγραίας πόλεως Τρωῶνς στυγρὸς ἀνὴρ, ἦτινι γέλως καὶ δάκρυ μεμίσθηται καὶ ἀπέστραπται· ἀπειρος

1) Inserui τὸν.

2) Cod. καλῦροπος.

3) Cod. ἀπὸ.

γὰρ ἐσσι καὶ σποριστόμενος ἀμφοτέρων· ὁπότε ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Αἰχμητον τὴν χέρσον τὴν τοῖς ἐκβολαῖς τοῦ Νείλου ἐπεσκαπασμένην περάσας, οὐχὶ διὰ προσομιπῆς νηὸς, ἀλλὰ ἄβητον ὁδὸν, καθάπερ τις ἀσπίδα ἐν σπηλαίῳ κρυπτήρας τρηπῆσας τοὺς ἐσωτάτους τόπους, τοὺς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἀσπιβήτους ὁδοὺς διήλθε, τῶν τέκνων ἐκφυγῶν τὰς δευκατάνους χεῖρας· καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς ὑπεκόους παρακλήσεις, σέησαι αὐτὰν παλιμπόρευτον εἰς τὴν πατρίδα, ὅθεν πλακώμενος τὴν Παλληνίαν πόλιν ἐπῆλθε, τῆς τῶν Γιγάντων τροφὸν· ἐπαῖνός σε, καθάπερ τῆς δικαιοσύνης ἐργάτης Γορεύς, τῆς τοῦ Ἥλμου θυγατρὸς τῆς κατ' ἔχρος τῶν ἀνδρώπων παρενομένης Θέμιδας βραβευτής, λοιδορήσει· χαλεπά· χωρίσει τῶν γάμων ἐπιθυμοῦντα τῆς νεότητος καὶ τεκνογονίας τῆς περιστερᾶς ἐκβαλὼν· ἥστis, τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέας τάρους τοῖς χρησιμοῖς κυδαίνοντας καὶ δαζόντας· ἔλληνας οὐκ αἰδούμενος, οὐ τοὺς ἔρωτας τοῦ Ἀνθέως, οὐδὲ τὸν ξένοισι σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος ἀγνὸν ἔλα, ἐτόλμησας, ἀμαρτυλέ, τῇ δίκῃ τῶν θεῶν παρεκβῆναι, λεκτίσας τὴν τράπεζαν καὶ ἀναστρέψας τὸν νόμον, τῆς τροφοῦ ἄρκτου τοὺς τρόπους ἀναμαζάμενος. Τοιγαροῦν κωπήσας κεκὼν καὶ μάτην τῆς νεότης τὸν πύκτον, ἄνευ οἴτου καὶ ἄνευ δόρων κίθαριζων μέλη· κλαίων δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρότερον κεκαυμένην ἦεις, ταῖν χερσὶν τὸ εἶδωλον ἐνηγκαλισμένος τῆς πέντε ἀνδράσι γεγαμημένης μαινάδου καὶ σοβαρίδος¹ καὶ Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρώνος πόλεως Ἑλένης. Αἱ χολαὶ γὰρ Μοῖραι, ἀπόγονοι τῆς παλαιᾶς θαλάσσης, ἥτοι τῆς Τηθύος, τοὺς μετῆρας τρισσαῖς ἀτράκτοις ἐπέμοίρασαν τὰ νυμφεῖα τῶν γάμων τῆς Ἑλένης πένταδρα εὖωχηθῆναι.

147.—179. Αἰοῶ μὲν ἀρπακτῆρας κ. τ. ἐξ. ἀρπακτῆρας λύκους ἰδεῖν τοὺς ταχεῖς τριάρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας· τὸν δ' ἐκ Πλυκοῦ τε καὶ τῶν Καρικῶν πομάτων τῆς ῥίξης βλαστήσασκα· τὸν ἐξ ἡμισείας Κρητικὸν βάρβαρον, τὸν οὐτ' Ἐπειὸν, οὔτε Λακεδαιμόνιον καθαρὸν γοναῖς Μενέλαον. Οὐτιμὸς πατε τὸν πάππον ἢ Δημήτηρ ἢ ὀρημητικῇ, ἐνθους, Ἐριννὺς καὶ ξιφηφόρος, πολὺσαρκα κατακόψασα τῷ λαίμῳ ἔφαγε, τὸν ὠμοπλάτην καθασθίουσα· ὅντινα δις αὐξηθέντα καὶ τὸν βαρὺν ἔρωτα ἀρπακτικὴν διαφυγόντα τοῦ Ποσειδῶνος ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς τὰς τῆς Λατορίκης πόλεις, ἥγουν

1) Sic.

2) Corrige σοβάδος.

της Μελανθίδος δδωός· δμακὴν δραμεύμετον πύραυρον τοῦ Μόδων-
θους, τοῦ τῷ διβαίῳ Ἀτρεΐδῃ τὸ σῶμα σφαγιασθέντος, τὸν γαρ-
βρόχον τὸν Οὐρμάων ἀποκτείνει· ταῖς πανθεραφείοις βου-
λάις καὶ ἀκαθάρτοις, ὡς ὁ τοῦ Καμήλου υἱὸς Μυρτίλος κατε-
σκεύασε· τὸ δὲ ἔσχατον ἐκπιὼν ποτήριον, τοὺς φερωνύμους
ἀπὸ αὐτοῦ κατέδωκεν τῷ Νηρέως τάφου, πάνθαντον μίσμα
βυθίσας καὶ καταρυσόμενος τῷ γένει τῆς ἑπιποδωρίας, ὃ τὴν
ταχεῖαν τοῖς ποσὶ Ψύλλαν, καὶ τὴν ταῖς ὀπλάσι ταῖς τῶν
ἀνέμων φορέας Ἰδὴν Ἀρπυρινὰν ἤνωχῶν. Τὸν δὲ τέταρτον τὸν
ἑθελφὸν θεάσεται τοῦ ἰσχυροῦ ἱέρακος, τοῦτέστι τοῦ Ἀλεξ-
άνδρου, τὸν Ἀλέκτορον, ὅτινα τῶν ὁμογενῶν τὰ δεύτερα τῆς
πύλης καὶ μάχης ἕνεκα λαβόντα ἀναγορεύουσιν· ἐν δὲ ταῖς
κοίταις τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον τεταραγμένον Ἀχιλλέα
τῷ πεπλανημένῳ εἰδώλῳ προσκατατίρῃσαι τῷ σώματι, τὸν
μελλόνουμφον ξυνενέτην ἐν τῷ Ἀιδῇ τῆς Κυταίπῃς Μηδείας,
τῆς τῷ ξένῳ βακχευθείσης Ἰάσονι. Ὅτινα πάτε ὃ πατήρ καὶ
φυγὰς ὁ Πηλεΐδης, τῶν μυρμήκων τὸν ἐξάπουν στρατὸν ἀν-
δρείαν ποιήσας, Θεσσαλικὸν γίγατα γεννᾷ ἀπὸ ἑπτὰ παίδων
τεφρουμένων καὶ καιομένων μόνον τὴν φλόγουςαν σποδὸν ἐκ-
δραμόντα καὶ ἐσφυρόντα.

180.—215. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος παλίνστροφος καὶ
ὑποστραφεὶς¹ τὴν τρίβον παραγενήσεται τοὺς θερμοὺς σφῆ-
κας, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας, τῶν καταδύσαντων ἀνελκύσας, καθά-
περ νέος κατὰ τὸ δῶμα τῷ καπνῷ κινήσας καὶ ταραξάς· οἱ
δὲ ἀμειψάγοι Ἕλληνες τὴν πρώτην γενήσασαν τὸν ἐπώνυμον
τοῦ πολέμου Νεοπτόλεμον, Ἰφιδέειαν, τοῖς ἀνέμοις ὡς δά-
καλιν σφαγιάσαντες, τὴν τὸν ἀπὸ Σκύρου δράκοντα,
τοῦτέστι Νεοπτόλεμον, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν καὶ λελοχευμένην·
ἦντινα ὁ σύγκοιτός Ἀχιλλεὺς τοῦ Εὐξείνου πόντου ἔσωθε ζῆ-
τῶν, τὴν τῶν Ἑλλήνων καρπύμενην καὶ φροντίτριαν, ἐπὶ πολλὸν
χρόνον τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην Σπῆλον, κατοικήσει,
πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμνῶν πομάτων τῆς Κέλτρον
λίμνης, ποδῶν τὴν γαμετήν· ἦντινα ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς
ἑλᾶφος, τὸν λαίμην ἐκτείνασα, ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται· βαθὺς
δὲ ἔσω τοῦ αἰγιαλοῦ ἐρημικὸς ἐν ταῖς ψάμμοις τοῦ νυμφῆος,
ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως, δρόμος κληθήσεται καὶ λεχθήσεται, στε-
νάζοντος τὰς βλάβας καὶ τὴν ματαίαν πορείαν τῶν πλοίων,
καὶ τὴν ἀφανῆ, τὴν τὸ αἶδος ἀλλάζουσαν, γραιὴν Ἰφιδέειαν,

1) Cod. ἐξ ὑποστραφῆς.

ἐγγὺς τῶν σφαγίων, καὶ τῶν θυσιῶν, καὶ τοῦ παρὰ τὸν ἄλσος καὶ βράχοντος κρατῆρος τῇ φλογὶ ἐκ τῶν βυθῶν τοῦ Ἰσίδου· ὁπότε τῇ μέλαινα θεὸς, ἥτοι Περσεφόνη, φησὶν αὐτῇ· τειχίσαι τὰς σφάκας τῇ λέβητι ἐκκαίονσα τῇ μαγειρίᾳ. Καὶ δὲ μὲν Ἀχιλλεὺς πατήσαι τῶτον Σκυθικὸν σκευάζων εἰς πέντε πῦρ ἡμιστοῖς ἐπιθυμῶν τῆς κοίτης· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμάντεως υἱοῦ τοῦ Κρόνου Διὸς, τοῦ κρανίου τοῦ κρητῆρος τέκνων αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῶν, ἥτοι τῶν στρουθῶν, τὸν δευτέρου ζυγὸν ποιήσαντες τῶν ὄρκων, ἰσχυρὰν καθοπελίσσαν· ταῖς χερσὶν εἰσάσαν καὶ κωπηλασίαν, σιωτῆρα τὸν Διόνυσον, καὶ Βάκχον καὶ Σφάλην, τῶν ἔμπροσθεν κακῶν καὶ κινδύνων ἀνακαλούμενοι· ὥτινι ποτε τῷ Τάτρω Διονύσῳ ἐν¹ τοῖς ἐσωτάτοις παρὰ τὰ σπῆλαια τοῦ Κροῦον καὶ Δελφικίου θεοῦ, Ἀπόλλωνος, μυστικῶς θυσίας τελήσει ὁ τῶν χιλιῶν ὄρκων τοῦ τὰς πόλεις πορθοῦντος στρατοῦ Ἰλαμένων. Ὡτινι τῶν θυμάτων τὴν πρόσφατον χάριν ἀποτινύων καὶ ἀπειλειβόμενος ὁ Ἐνάρχης Φιγαλεὺς καὶ Θανστήριος θεός, Διόνυσος, τὸν λέοντα, ἥτοι τὸν Τήλεφον, τῆς σφαγῆς καθέξει καὶ κωλύσει· τὸ ἔκτος, ἥτοι τὸν πόδα, τοῖς κλάδοις τοῖς ἀμπέλου ἐμπλέξας, τὸ μὴ ἐκ ῥιζῶν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας, ὡς στάχυν, τέμνοντι τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς σιαγόναι.

216 — 242. Δεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκάων κακῶν κ. τ. ἐξ. βλέπω πάλαι τὴν συναγωγὴν κακῶν, τῶν ἀπὸ τῶν ὀλκάδων καὶ πλοίων συρομένων ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν καὶ θροῦσαν τῇ πατρίδι φοβερὰς ἀπειλάς, καὶ ἐκ πύρρος βλάβας. Ὡς ὠφελέ σε μηδαμῶς ὁ Ἑρμῆς τὸν Περύλιν ἐν τῇ περιβέδομένη νήσῳ, τῇ Ἰσση², γεννῆσαι, τῶν πολέμιων Ἑλλήνων ὀδηγόν, συμποσθητὴν τῶν ἀδελφῶν, τὸν τέταρτον σπόρον ἐκ τοῦ ἀθλίου Ἀτλαντος, ὃ μάντι, πρὸς τὰ μέγιστα ἀληθέστατα. Μὴ δὲ τῶν τοῦ Δισάκου ὠφελειν ὁ ἐμὸς πατὴρ χρησμῶν καὶ τὰ ἐν τῇ νυκτὶ φάσμα· τα ἀποπέμψασθαι· μὲν δὲ μοῖρα, ἥτοι ἐν θανάτῳ, τοὺς δύν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀφανίσαι, κείρας καὶ αἰθαλώσας τὰ μέλη τῷ Ἀθηναίῳ πατρί· οὐκ ἂν τοσοῦτων κακῶν κύμα ἐπέκλυσε καὶ ἐπεκάλυψε. Καὶ δὴ ὁ βροφοτόνος Παλαίμων βλέπει τὴν παλαιὰν σύγκοιτον καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ τροφὸν³.

1) Inserui ἐν.

2) Cod. Ἰση.

3) Scholiastes videtur in textu habuisse τὴν νύκτα.

θάλλονσαν καὶ βράδυνσαν τὰς πελύσσους καὶ πολυκόποις — ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολυπόδος πλεκτανῶν. — γράσαν ὄναιον· λέγει τῇ Τηθύϊ τοῦ Ὀκεανοῦ· ἡ αὐτὴ δὲ ἔσσι τῇ θαλάσῃ· Ὀρέον δὲ, τοῦ Ὀκεανοῦ, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρό-
αρον. — Καὶ δὴ διδοὺσιν σὺν τῷ πατρὶ ἀναιρέσται τέκνα, ἰσχυρῶ· πληγέστα κατὰ τῆς κλειδας λίθου τοῦ καλῶς ἀρχοντος Ἀχιλλεύς· τὰ ἔμπροσθεν διαφυγόντα ταῖς ψευδέσι φήμασι τοῦ ἀδελφεοῦ τοῦ Μόλπου σὺν τῷ λάρνακι βίβας· ὥτινι δὴ Μόλπου πιστεύσας ὁ φοβερός φονεὺς τῶν τέκνων Κύπρος, ὑπὸ τῶν αἰθνῶν τεθραμμένος· ὁ ὑπὲρ ἀλίαν τοῖς δικτύοις ἀγρευθεὶς, ὁ τοῖς ὀστέοις καὶ τοῖς κοχλῆσι τοῖς θαλασσοῖσι φίλος, τῇ κιβώτιῳ καὶ τῇ λάρνακι κατέκλεισε τὰ δύο τέκνα. Τὸν τούτοις δὲ ὁ ταλαίπωρος μνήμων τῆς μητρὸς θεᾶς Θέτιδος οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεῖς, ἐπὶ πρόσωπον πεσὼν ἀποθανεῖται, κατὰ τὸ στήθος πληγῆς ἔϊφει.

243 — 280. Καὶ δὴ στενάζει καὶ στενοχωρεῖται ἡ Μύρ-
να, καὶ αἱ ὄχθαι, τῶν ἱππῶν τὸν χρημετισμὸν οἱ αἰγιατοὶ
προςδεχόμενοι, ὁπότεν τὸ Θεσσαλικὸν πῆδημα τοῦ ταχέος
ποδὸς εἰς τὸν αἰγιαλὸν στηρίζας τὸ ἔσχατον καὶ τελευταῖον ὁ
θερμὸς λύκος Ἀχιλλεὺς πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου ἀναδύσῃ ὕδωρ,
τὰς πηγὰς τὰς πάλαι κεκρυμμένας ἀνοίξας. Καὶ δὴ κατα-
καίει τὴν γῆν ὀρχηστὴς πόλεμος τῷ κόχλῳ, ἔχουν τῇ σάλ-
πιγγι, τὸν πολέμιον νόμον ἡχῶν καὶ κυτυῶν· ἅπαντα δὲ ἡ γῆ
πρὸ τῶν ὀμμάτων, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, πορθομένη καὶ αἰ-
χμαλωτιζομένη πρόκειται· παφρίκασι δὲ ταῖς λόγχαις, καὶ
τοῖς ἔϊφαι ἀποστίλβοντες οἱ Ἕλληνες, καθάπερ σιτοφόρου
χώρας πλέθρα, ἥτοι μέτρα· οἰμωγὴ δὲ καὶ βοή ἐν τοῖς ὠσί-
μῳ ἐκ τῶν ἀκροπόλεων τυποῦνται καὶ ὁμοιοῦται τὰς τοῦ αἰθέ-
ρος νηνέμους βάσεις¹, τῷ γὰρ τῶν γυναικῶν καὶ ταῖς διαβ-
ραγαῖς² τῶν πέπλων, ἄλλην ἐπ' ἄλλη συμφορὰν προσδεχομέ-
νων. Ἐκεῖνό σε, ὦ ταλαίπωρε καρδία, τὸ ὑπέρτατον κακὸν
τῶν βλαβῶν ποιήσῃ³, ὁπότεν λάβρος γενόμενος ὁ φοβερός
πολεμιστὴς χάσῃ· Ἀχιλλεὺς τοῖς τροχαῖς τὴν γῆν, ὡς ἀετός,
διαχαράσσων, τῇ ἐπικαμπεῖ καὶ ἀγκύλῃ βέσσει τετυπωμένην
αὐλάκα, κλάζων τε ἀνόμοιον καὶ παρηλλαγμένην τῷ σκόματι
φοβερὰν βοήν, τὸν προσφιλέστατόν σου τῶν ὁμογαστρίων ἐν-

1) Deest ἐπιτυχάνουσα.

2) Cod. διαρπαγαῖς.

3) Corrige πείσει, sive, quod malim, ἀνῆσει.

τροπον¹, ἐκ τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος τοῦ Πυλίου, μεταρσίον ἀρπάξας τοῖς ὄνυξι ταῖς ἐπικαμπέσαι τὸ σῶμα καθαιμάσσω καὶ καθυσθίων, τὰ ἐγχωρα ἔλη καὶ τὸ ἔδαφος τῷ φόνῳ μαινῇ, διὰ τῆς ἑμαλῆς γῆς ὁ βοηλάτης καὶ ἀροτριεὺς τέμνων τὴν αὐλάκα· λαβὼν δὲ τοῦ ἀποκτανθέντος ταύρου Ἐκτορος τὸ δώρον, ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς τροτάνης ἐπληρόμενον καὶ μεταωρισμένον, πάλιν τὸν ἀντίδοτον ἴσον ἐγχέας τοῖς σταθμοῖς τὸν τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν, τὸν κρατῆρα τοῦ Διονύσου ὑποδύσεται κεκλानσμένος ταῖς Νύμφαις, αἵτινες ἡσπάσαντο τοῦ Βηφύρου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν Λειβηθρίαν ἐξοχὴν καὶ ἀκρόρειαν, καὶ τὴν ὑπεράνωθεν τῆς Πιμπλείας πόλιν, ὁ νεκροπέρνας καὶ νεκροπόλος², ὅστις, φοβούμενος τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖον περὶ τὸ σῶμα ἱμάτιον καρτερήσῃ ἐνδύσασθαι, παρὰ τοῖς ἱστοῖς τῆς κερκίδος ἀψάμενος τῶν κρότων, καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν πολεμίων τὸν πόδα ῥίψαι, τὸ σόν, ὦ ἀδελφε Ἐκτορ, καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ δόρυ φοβούμενος.

281 — 306. ³ Ὡς δυσδαῖμον Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον κίονα ἀφανίσαις τῶν οἰκῶν, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυστοχοῦς καὶ ἀτυχοῦς πατρίδος ἀποσπάσας· οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ ληστής στρατὸς Ἑλλήν γελᾷ, ἐπεγγελῶν καὶ ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος· ἀλλὰ ἐπὶ ταῖς πρῦμαις τὴν ἔσχατην τοῦ βίου βλάβην δραμῶν, ταῖς ναυσὶ συμπλεχθήσεται, προσκαλούμενος ἐν ταῖς εὐχαῖς πολλὰ τὸν φυγαδευτικόν

1) Scholiastes haec verba ita distinxit: ὁμογαστρίων· ἔντρογον· Codex enim nullam interpunctionis notam habet, praeter eam, quam Grammatici μέσην συγμῆν appellant.

2) Corrige νεκροπώλης.

3) Afferam hic locum alterius Paraphraseos ineditae, quae in Cod. Vat. CXVII. legitur, et quam Sebastianus eandem cum Paraphrasi Cod. MCCCVII. esse censuit. Quantum vero ea et ab hac, quam edimus, et a Tzetzanis expositionibus diversa sit, ex his, quae sequuntur, luculenter apparebit. V. 281 — 313. Ὡς Ἐκτορ ἀδελφε, ὁποῖον ἔκτορα, διὰ τὴν ἰσχύν, ἀφανίσαις οἰκῶν, ἐπιστήριγμα τῆς πατρίδος ἀτυχοῦς ἀρελόμενος· οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης οὐδὲ χωρὶς πικρῶν κακῶν καὶ τοῦ πένθους τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνικῶς (omissum est γελάσει στρατὸς) ἐπεγγελῶν τοῦ Ἐκτορος τῷ θανάτῳ· ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἔσχατην δραμῶν, ταῖς ναυσὶ τὸν βίον συνκαυθήσεται, καλῶν ἐν ταῖς προσηυχαῖς πλείστα τὸν τῆς φυγῆς αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἑλλήσι Δία, τοῖς πολεμοῦμένοις τῶν πικρῶν μόλρας ἀποστρέφαι. Τότε οὐδαμῶς ἡ τάρφος, οὔτε τοῦ ἡμέτερος τῶν σπασίων ἡ περιβολή, σταυρώμασιν, ἡγρουν τοῖς ξυλοῖς, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος, οὔτε ἡ στεφανὶς τοῦ τεύχεος βοηθήσουσι, οὐδὲ αἱ προμαχῶνες· ἀλλ' ὥσπερ μέλισσαι τῷ καπνῷ συντεταραγμέναι, τῆς ἀνάδυσσεως τοῦ καπνοῦ ταῖς ὀρμαῖς καὶ πορρωτῶν βολαῖς, τὰ ἀκρὰ τῆς νεφῆς τὰ πρὸς

Δία, τοῖς πορθομένοις τὰς πικρὰς καὶ θανατηφόρους μοῖρας ἀπαστρέφει· τότε οὔτε ἡ τάφος, οὔτε τῶν λιμένων καὶ τῶν ἐπαύλειων ἡ περιβολή, καὶ τὸ τοῖς ὀρθοῖς λήθεις κλιμακωτὸν τεῖχος, οὔδ' αἱ στεφανίδες τῶν τειχέων βοηθήσουσιν, οὔτε αἱ κλίμακες· ἀλλ' ὥσπερ μέλισσαι τῷ κηπνῷ συμπεφυρμέναι καὶ ταῖς τοῦ κήπου φοραῖς καὶ τοῦ κορμοῦ ταῖς βολαῖς, τὰ εὐθλαστα πρυμνήσια, καὶ πρῶρας, καὶ τοὺς θρόνους, καὶ τὰ καθεστήρια τῶν ἐρεσσόντων καὶ κωπηλατούντων, πικροὶ καὶ συνεχεῖς ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τῶν σανίδων φυγόντες, τῷ αἵματι μαλυνούσι¹ τὴν ἀλλοτριάν γῆν. Πολλοὺς δὲ ἀριστεῖς τὰ πρῶτα ἐκινίχια τῆς Ἑλλάδος τῷ δόρατι φέροντας, καὶ ταῖς σκοπαῖς καὶ τῇ εὐγενείᾳ ἐπλημένους, αἱ σαι ἰσχυραὶ χεῖρες κατακόμψουσι, τῷ φόβῳ βρῦνουνσαι καὶ ἐπιθυμοῦσαι τῆς μάχης. Ἐγὼ δὲ οὐ μικρὸν τὸ πένθος ἀποίσομαι, τὰς σὰς στεναζούσα διὰ τοῦ αἰῶνος ταφὰς καὶ κηδείας· ἔλεινόν γὰρ ἐκείνο, ἔλεινόν τὸ φῶς θαάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν καὶ συμφορῶν τὸ μέγιστον, ὧντινων ὁ τελεστής χρόνος τῆς σελήνης περιελίσσων καὶ περιφέρων τὸν κύκλον ὀνομασθήσεται.

307 — 347. Αἴ, αἰ στενάξω καὶ σὸν εὐγλαγον θάλος κ. τ. ἐξ. ἰού, στενάξω τὰ σὸν² αὐτραφές ἄνθος, ὦ σκύμνε, τὸ φαιδρὸν ἐμοὶ παρίπλεγμα τῶν ἀδελφῶν, Τρωῖλε· ὅστις τὸν ἄγριον δράκοντα τῷ ἐρωτικῷ ἔγγι τῶν τόξων τρώ-

μναῖα καὶ εὐφημισμὸν, (omissa est vox ἄφλαστα, ad quam spectat καὶ εὐφημισμὸν. Cf. Tzetz. ad h. l.) τὰ πρῶτα ἄκρα καὶ τὰς κλεῖδας, ἐν αἷς καθήνται οἱ ἐρεσσόντες συνεχεῖς κολυμβηταί, ἐκ τῶν καταστρωμάτων τῆς νεῶς ἀλλόμενοι, αἱματώσουσι τὴν ξένην γῆν. Πολλοὺς δ' ἀριστοὺς Ἑλλήνων καὶ τὰ ἐξαιρέτα τοῦ πολέμου λάμυρα τῷ δόρατι κομίζοντας, καὶ εὐγενεῖα μεγαλαυχοῦντας, αἱ σαι ἀναιρήσουσιν, ὦ Ἐκτορ, αἱ ἰσχυραὶ χεῖρες, τοῦ φόβου βρῦνουνσαι καὶ μάχης ἐπιθυμοῦσαι, ὀρμῶσαι· ἐγὼ δὲ θρήνος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ πολὺ καὶ μέγα ἀπενέγκωμαι (βλφ), τὰς σὰς στεναζούσα καὶ μέγα ζωῆς ταφὰς. Ἐλεινὴν γὰρ, ἔλεινὴν, ἔκλεινὴν τὴν ἡμέραν θαάσομαι, καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην, ὧντινων ὁ τελεστής (leg. ἐπιτελεστής) χρόνος τῆς σελήνης (in Cod. haec vox figurate expressa est) συστρέφων τὸν κύκλον δηθήσεται. Φεῦ, φεῦ, θρηῶν καὶ τὸ σὸν αὐτραφές ἄνθος, λέγει τὸν Τρωῖλον — φασὶ γὰρ διδύμους Τρωῖλον καὶ Κασσάνδραν — κυλεῖ φίλιον τῶν συγγόνων, ἦτοι ἀδελφῶν· (omissum est δὲ τὸν ἄγριον δράκοντα,) τὸν Ἀχιλλεὺς λέγει, τῷ ἐρωτικῷ βάλων, τρώσας τῷ ἐρωτὶ τῶν τόξων· τὸν δὲ τυπέντα ἐν τοῖς βρόχοις καταλαβὼν τοῖς ἀλγείοις τὸν μικρὸν, ἦτοι ὀλίγον, ἡγαπημένον χρόνον, παρὰ τοῦ δαμασθέντος Ἀχιλλεῶς αὐτὸς τῷ ἐρωτὶ οὐ τετρωμένος, ὦ Τρωῖλε, τὴν κεφαλὴν τμηθεῖς (omissum est τὸν βρον αἱμάξεως) τοῦ Ἀπόλλωνος λέγει. Praeterea haec apprime cum liis Scholiis conveniunt, quae e Cod. Parisino A. edidimus.

1) Cod. μαλυνούσι.

2) τὸ σὸν ἰσχυραῖς.

σας, τὸν δὲ βληθέντα ἐν τοῖς ἀλύτοις βρόχοις κατασχών, δόλγον καὶ ἄστατον χρόνον, παρὰ τοῦ-δαμιασθέντος αὐτοῦς μὴ τετρωμένος ἔρωτι, κεφαλοτομηθεὶς τὸν τάφον αἱματώσεις τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος. Φεῦ μοι, ὦ δυστυχῆς σκύλαξ, Ἐκάβη, καὶ τὸν σὸν, ταλαίπωρε, θάνατον στενάζω, καὶ τὰς σὰς¹ ἀηδόνας, Λαοδίκην καὶ Πολυξένην· ὣν τὴν μὲν, Λαοδίκην, σὸν τοῖς κλάδοις καὶ ῥίζαις ἢ τεκοῦσα γῇ χανοῦσα τῷ μυκῷ διὰ τοῦ χάσματος χεῖσεται καὶ καταπίεται² βλέπουσαν τῆς πατρίδος τὴν βλάβην πλησίον τῶν στεναγμῶν, ὅπου τὸ ἄλσος τοῦ πάππου Τρωῶς, καὶ τῆς πόρνης Κίλλας οἱ θάνατοι, τῆς λαθραίως νυμφευθείσης δαμάλεως, μεμιγμένοι τῷ τέκνῳ κέχυνται, πρὶν ἢ γεύσασθαι γάμων, πρὶν ἢ ἐκ τῶν λοχευμάτων τὰ μέλη ἀποπλύναι τῷ ὕδατι. Σὲ δέ, ὦ Πολυξένη, ὡμῶς καὶ ἀπηνῶς πρὸς νυμφευτήρια καὶ γαμηλίους θυσίας ἄξει ὁ φοβερὸς λέων τῆς Ἰφιγενείας νίδος Πύρρος, τῆς χαλεπῆς μητρὸς τὰς θυσίας μιμούμενος· ἦντινα εἰς τὴν βαθεῖαν τάφρον λαιμοτομήσας, εἰς τὴν πόλιν Βοιωτίας τὴν Ποιμανδρίαν ἐπολισμένην βοῦν, φοβερὸς ἐπηρμένος δράκων ἀποκτενεῖ τῷ ξίφει τοῦ τριπάρτου Ἄρεος τοῖς λύκοις Ἑλλῆσι τὸ πρῶτον σφαγὲν ὀρκωμόσιον λύσας. Σὲ δέ, ὦ Ἐκάβη, ἐπὶ τὴν κοίλην καὶ βαθεῖαν ἡῖονα τῶν Δολόγκων ἔθρους, πρέσβυν καὶ παλαιὰν ὑβριστικαῖς κατάραις παροξύνουσαν, τῇ χειρὶ τοῦ δήμου λιθόλευστον γενομένην, καλύψει χιτῶν τις τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν χειροπληθῶν λίθων, ὅταν εἰς κυνὸς φαιδὸν σῶμα ἀλλάξης τὸ σῶμα. Ὁ δὲ Πρίαμος, ἐπὶ τῷ βωμῷ³ τοῦ Διὸς ἀποκτανθεὶς, τὴν βάσιν λευκῷ τῷ πλοκάμῳ κάτωθεν καλλωπίσει· ὁ διὰ τῆς καλύπτρης τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης ταλαίπωρος ἀγοραστός, εἰς τὴν ἐμπειρησμένην πατρίδα παραγενόμενος, τὸ πρότερον ταπεινὸν ὄνομα ἀφανίσας τῇ λήθῃ· ὀπηνίκα ὁ χέλυδρος Ἀντήνωρ, ὁ ὠμόθριξ τῷ Πριάμῳ⁴, ὁ προδότης καὶ πρᾶτης τῆς φουάσης αὐτὸν πατρώας γῆς, τὸν βαρὺν σπινθῆρα καύσας, τὸν γεννήσοντα τὴν φοβερὰν ἐνέδραν, ἥγουν τὸν δούρειον ἵππον ἀνοίξει, τῆς γαστροῦς ἐλκύσας τὰς σαρτίδας· τῆς δὲ τοῦ Σισύφου⁵ σχολιᾶς⁶ ἀλώπικος, ἥτοι τοῦ Ὀδυσσεῦς, ὁ αὐτανέπιος Σίμων, ἀνάψει κακὴν λαμπηδόνα

1) Sic. 2) Cod. χύσει καὶ καταπίει vitiose. 3) Cod. τὸν βωμόν.

4) Scribendum ex mente Scholiastae ὁμόθριξ, voluit enim exprimere, Antenorē Priamo aequalem, i. e. grandaevum, fuisse.

5) Cod. Σισυφείου. 6) Cod. κοιλίας.

τοῖς εἰς τὴν στενὴν Λεύκοφρον, τῶν δὲ Τένεδον, ἐκπεπλευ-
κόσι Ἑλλήσι, καὶ ταῦ τοὺς παῖδας καταβιβρώσκοντος Πόρ-
κως δράκοντος δισπᾶς Καλυδνᾶς νήσους.

348 — 386. Ἐγὼ δὲ τλήμων ἢ γάμους ἀρνούμενη
π. τ. ἐξ. ἐγὼ δὲ ἡ ταλαίπωρος Ἀλεξάνδρα, ἡ τοὺς γάμους
ἀθετοῦσα καὶ ἀποστρεφόμενη, ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τοῦ λι-
θίνου παρθενῶνος χωρὶς πασιδάων καὶ ὀροφωμάτων ξυλίνων,
εἰς ἄξυλον στέγην ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς ἀφανίσασα τὸ σῶμα, ἡ
τὸν Θοραῖον καὶ Πτωῶν καὶ Ὠρίτην θεὸν Ἀπόλλωνα, ἐπι-
θυμοῦντα τῶν εὐνῶν καὶ μίξεων, ἐκβαλοῦσα τῶν δε-
μνίων, ὡς ἂν παρθενεῖαν ἄφθαρτον κεκτημένη πρὸς ἄκρον
γῆρας, τῆς πολεμικῆς Ἀθηνᾶς καὶ μισογάμου καὶ Λαφρίας
καὶ Πυλαίτιδας τοῖς ξηλοτυπήμασι, τότε βιαίως, ὡς φάσσα,
εἰς γυτὸς κοίτην γνάθοις ἐπικαμπέσει, ἢ δρεπάναις,
ὑπὸ τοῦ Αἰάντος, ὡς ἄμπελος, ἐλκυσθήσομαι· ἦτις πολλὰ
τὴν Βούθειαν καὶ Αἰθυίαν κόρην Ἀθηνᾶν ἀντιλήπτορα καλέ-
σασα, καὶ βοηθὴν τῶν γάμων· αὕτη δὲ εἰς τὰς ὀροφὰς τῆς
ἀπὸ ξύλου γεγλυμμένης στέγης τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω στρέ-
ψασα, κοιτέσεται καὶ μηνίσει τῷ στρατῷ· ἡ ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ πιθοῦσα καὶ τῶν τοῦ Διὸς θρόνων, τῷ βασιλεῖ πάμπαν
ἔλπιον πρᾶγμα τιμαλφέστατον. Ἀντὶ ἐνὸς δὲ ἁμαρτίας Αἰάν-
τος, πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει τῶν μυρίων τέκνων τὰ κενοτάφια
τῶν ὑφάλων πετρῶν ὑποκαθήμενα, οὐχὶ τοῖς τάφοις καὶ ταῖς
τῶν ὀστέων θήκαις· οὐδὲ τὴν ἐσχάτην ὀρώντες ἐκ τοῦ πυρὸς
τέφραν τοῖς ἀμφορεῦσιν, ἢ τοῖς ξέσταις, ταφείσαν, ὡς νόμος
ἐστὶ θνητῶν· ἀλλ' ὄνομα ἐλκεῖνόν, καὶ κενοταφίων ἐπιγραφὰς
τοῖς θερμοῖς τῶν τεκόντων δάκρυσι καὶ τῶν παιδῶν καὶ τῶν γα-
μετῶν τοῖς θρήνοις βεβρεγμένας. Ὡς Ὀφέλτα, καὶ ὦ μύχουρε,
καὶ ὦ Ζάραξ τῶν ὑφάλων πετρῶν· καὶ ὦ σπιλάδες, καὶ ὦ
Τρύχατα, καὶ ὦ Νέδων τραχύς· καὶ πάντα τὰ τοῦ Διρφωσσοῦ
ὄρους, καὶ τῶν Διακρίων¹, καὶ αἱ καταδόσεις τῆς θαλάσσης,
καὶ τὰ τοῦ Φόρκυος οἰκητήρια· ὁ πόσων στεναγμῶν τῶν
ἐκβεβρασμένων νεκρῶν σὺν τοῖς ἡμιθραύστοις ξύλοις ἀκού-
σετε· ὁ πόσων δὲ φλοῖσβον τῆς ἀνεκβάτου καὶ τραχείας πέ-
τρας, ταῖς συστροφαῖς καὶ παλιρροίαις τοῦ σάλου ἔλκοντος
ἀκούσετε· ὁ πόσων δὲ Ἑλλήνων διεφθαρμένων τὰς συνθέσεις
τῆς κεφαλῆς πρὸς ταῖς πλατεῖαις πέτραις· ὧντινων κατα-
βάτης κεραυνὸς κατὰ τὴν νύκτα φάγεται διακοπτομένῳ, ὁπό-

1) Cod. ὦ Διακρίων.

ταν ὡς μεθύοντας ἐκ τῆς μέθης ἀπάγων ὁ Ναυύπλιος¹ φανὸν φαίνη, τὸν ὁδηγὸν τοῦ σκότους, ὁ βλαπτικὸς τῇ ἀγρύπνῳ τέχνῃ παρακαθήμενος.

387 — 416. Τὸν δὲ Αἴαντα, ὥσπερ κολυμβητὴν ἀλκυνόνα, διὰ στενοῦ πορθμοῦ, ἢ εἰσόδου, ἀπάξει τὸ κύμα τὸν γυνὸν φάγγρον, μεταξὺ δύο πετρῶν σπαραγμένον. Ἐν ταῖς Ἰσραῖς δὲ πέτραις τινάσσων καὶ ξηραίνων καὶ ψύχων τὰ περὰ ἀποστάζοντα τῆς θαλάσσης, δευτέραν θάλαυσαν ἐπισπάσεται, τυπεῖς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν τῇ τριαίνῃ² δόρατι. ὥτινι αὐτὸν ὁ φοβερός τιμωρός, καὶ λατρεὺς τοῦ Λαομέδοντος, Ποσειδῶν, πλήξας, ἀναγκάσει τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν, τὸν ὡς κόκκυγα κανχόμενον ματαίως λουδορίας. Ψυχρὸν δὲ ἐν ταῖς ἀπταῖς, καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ἐκβεβρασμένον καὶ ἐκπεπτωκότα, ὡς δελφῖνα, νεκρόν, ἢ ἡλιακὴ ἀκτίς καταξηρανεῖ τεταριχευμένον ἐν τοῖς μνίοις δὲ καὶ βρύοις καὶ διαλελυμένον κατακρύψει καὶ διασώσει ἐλεήσασα ἢ τῆς Νησάιας Νηρηΐδος ἀδελφῇ Θέτις, ἢ τοῦ μεγίστου Αἰὸς καὶ Κυναιδέως βοηθός. Ὁ γείτων τάφος τῆς πετρωθείσης³ Ὀρτυγίας, ἥτοι Αἴηλον νήσον, ὁ Τρέμων διατηρήσει τὸν ῥοῦν τῆς Αἰγιαλίας θαλάσσης. Τὴν Καστανίαν δὲ καὶ Μελινναίαν θεὸν Ἀφροδίτην ὁ λυπηρὸς Αἴας παρὰ τὸν Αἰδὸν ὀβρισεὶ κακολογῶν καὶ λουδορῶν, ἥτις αὐτὸν ἀργεῖναι τοῖς ἀλύτοις τοῦ πόθου δικτύοις· ἔρωτας καὶ οὐκ ἔρωτας, ἀλλὰ τῶν Ἑρινύων, καὶ τιμωρητικῶν δαιμόνων, πικρὰν καὶ χαλεπὴν ἀποτινάξασα καὶ ἀποκινήσασα τὴν εἰς θάνατον καὶ εἴρα θανατηφόρον ἔλκουσαν παγίδα.

Ἄπανα δὲ ἡ γῆ πόρους καὶ ἀλγηδόνας δέχεται τῶν θρήνων καὶ στεναγμάτων, ὁπόσῃν ὁ Ἄραιθος ποταμός, καὶ αἱ κακόβατοι⁴ Λεῖβηθραὶ συνέχουσιν ἐν ταῖς τοῦ Αἰωτίου ἀκρωτηρίου πύλαϊς, ἥτοι πᾶσα ἡ Ἑλλάς· οἷστισιν ὁ ἐμὸς ἔσται περὰ τὴν Ἀχερουσίαν ῥηγμῖνα καὶ ἀκτὴν ἐπὶ πολὺ ἐστεναγμένος γάμος. Πολλῶν γάρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ταφῆσεται βρωθεῖς τοῖς πολυδοῦναι γνώθοις τῶν κητῶν, ἀναρίθμητος ὄχλος· οἳ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι τῶν συγγενῶν χωρὶς τάφους ἀσπάζονται.

1) Cod. ὁ ναύπιλος, ita ut ipse accentus vitii indicium habeat.

2) Incipit Cod. fol. 47. rect.

3) Cod. πετροθήκης. Scholiastes videtur in textu legisse πετρομένης.

4) Cod. κακώτατοι.

417 — 477. Τὸν μὲν γὰρ Ἡϊῶν Στρυμόνος Βισαλτία¹. τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἡ πόλις τῶν Θρακῶν Ἡϊῶν τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, ἔθρους τῶν Βισάλτων, τῶν Ἀψυνθίων καὶ τῶν Βιστόνων ἡ ἀστυγείτων ἄγχουρος, καὶ τῶν Ἡδωτῶν ἡ ἑγγύς, τὸν παιδοτρόφον τοῦ Ἀχιλλέως Φοίνικα τὸν γέροντα καλῶνται, πρὸ τοῦ τὸ Τυμφορηστὸν θεάσασθαι ἀκρωτήριον· τὸν τῷ πατρὶ πολὺ μεμισημένον τῶν ἀνθρώπων, ὅστις αὐτὸν ἐποίησεν τυφλόν, διατρέψας καὶ τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμούς, ὁπότεν εἰς νόθον κόλπην περιστερᾶς, ἥτοι τῆς Κλυτίας, παλλακίδος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκοιμήθη (sic). Τοὺς τρεῖς δὲ λόρους², Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελλον, θάψουσι τοῦ Κερκάρου ὄρους ἑξοχαί, τουτέστιν ἡ Κολοφών, οὐ μακρόθεν τοῦ Ἀλέντος ποταμοῦ· τὸν μὲν τοῦ Μολοισσοῦ καὶ Κυπέως καὶ Κοίτου Ἀπόλλωνος σκῆμνον Κάλχαντα, τῆς Θηλείας σὺνδς πλαγηθέντα τῶν τόκων, ὅταν εἰς τὴν τῶν ἀγρίων σκύων μάχην σοφὴν ἄξας τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, σφαλεῖς ὑπνώσει τὸν πεπτρωμένον θάνατον. Τὸν δὲ τέταρτον τὸν καλούμενον ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Διὸς, τὸν αὐτάδελφον τοῦ Ὀδυσσεώς, τοῦ πεπλασμένως καλουμένου Αἰθωνος, Ἰδομενέα³. Τρίτον δὲ τὸν Σθένελλον τὸν υἱὸν τοῦ Καπανέως, τὸν τὰ τεῖχη τῶν Θηβῶν ποτε τῇ ἰσχυρᾷ δικέλλῃ σκέψαντα, ὅντινα ὁ Γογγυλάτης καὶ Βουλαῖος καὶ Μυλεὺς Ζεὺς ἀνείλε, τῇ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαυνούσῃ μάστιγι, ἥτοι τῷ κεραυνῷ, συνθλάσας τὴν κεφαλὴν· ὀπηνίκα τοὺς ἀδελφούς, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος, αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες Μοῖραι πρὸς πόθον καὶ ἔρωτα τοῦ ἑαντοὺς ἀποκτεῖναι ὤπλισαν⁴. Δύο δὲ οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος κύνες, καθὼ μάντις, ὁ Ἀμφίλοχος καὶ ὁ Μόψος, παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ρεῖθρων τοῦ Πυράμου πολεμήσαντες τὴν ἐσχάτην μάχην, ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν σφαγαῖς ἀνῆρέθησαν, ὑπὸ ταῖς πτέραις τῶν πόργων τῆς Παμφυλίας πόλεως. Ὑψηλὸς δὲ παραθαλάσσιος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ τῆς Μεγαρείας τῶν ἀγνῶν θυμάτων⁵ οἰκοδομηθήσεται, ὅπως μὴ βλέπωσι, μηδὲ τῶν κατωτέρων καὶ ἐν Αἰδοῦ τὰς ἔδρας εἰσδύντες, τοὺς ἀλλήλων τάφους τῷ φόνῳ μιανθέντας. Οἱ πέντε δέ, Τεύκρος, Ἀγαπήνωρ, Ἀδάμας, Πράξανδρος, Κηφεῖς, εἰς τὴν Σφήκειαν καὶ Κεραστιαν, ἥτοι τὴν Κύπρον, καὶ τὴν Σάτραχον πελάσαντες καὶ παραγε-

1) Cod. in margine: περὶ Φοίνικος. 2) In margine: περὶ Ἰδομένεως.

3) Cod. Ἰδομένεως. 4) Cod. ὤπλισε. 5) Fortasse μνημάτων.

νόημοι, τὴν τε γῆν τοῦ Ὑλάτου ἦτοι Ἀπόλλωνος, τὴν Ἀφροδίτην παροικήσουσι, τὴν ἐν Ζηρυνθίᾳ τιμωμένην. Ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενὴς, τὸ τοῦ πώλου, ἦτοι Τελαμῶνος¹, νόθον γέννημα, ἡ τῶν συγγενῶν βλάβη, ταῖς τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος μομφαῖς καὶ ὕβρεσιν ἐξελαθήσεται² τοῦ διφρυοῦς Κέκροπος τῶν σπηλαιῶν, ἦτοι τῆς Σαλαμῖνος, καὶ τῶν ὕδατων τοῦ Βωκάρου ποταμοῦ, ὡς τοῦ ὁμογαστρίου φονεὺς Αἴαντος, τοῦ τὴν μανίαν τὴν πολεμικὴν ἐν ταῖς ποιύμαις ἐκχέαντος· ὅντινα τοῦ ὠμοφάγου λέοντος ἡ δορὰ τῇ σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἐποίησεν ἐν τῇ μάχῃ, μίαν πρὸς τὸν Αἰδῶν καὶ τοὺς θνητοὺς κεκτημένον ὁδόν, ἣν ἡ Σκυδικὴ φαρέτρα ἐκρυψεν³, ὁπηνίκα κατακαίων θύματα ὁ λέων, ἦτοι Ἡρακλῆς, τῷ Αἰτ', τῷ ἰδίῳ πατρί, ἔλεγε τὰς εὐπροςδέκτους εὐχὰς καὶ παρακλήσεις, τὸν σκύμνον, ἦτοι τὸ βρέφος, Αἴαντα, τοῦ φίλου καὶ τοῦ ἐρωμένου Τελαμῶνος παρὰ ταῖς ἀγκάλαις πῆλας καὶ τιναῖας. Οὐ γάρ τι πείσει τὸν πατέρα, ὡς ὁ διαπυρρος καὶ χαλεπὸς πρηστὴρ τῆς μάχης, οὐδέποτε εἰς φυγὴν τραπεῖς, ὁ βαρύνφρων καὶ ἰσχυρόφρων ταῦρος Αἴας, τῷ τοῦ πολεμικωτάτου τῶν ξένων δώρῳ ἐπληξεν κατὰ τὸ σπλάγχνον, μάτην (sic) κυβιστήσας⁴ καὶ πηδήσας χαλεπὸν πῆδημα πρὸς αὐτοῦ τοῦ γοῦ ξίφους σφαγῆς. Ἐλάνει δὲ τῆς πατρίδος πόρῳ τὸν τοῦ Τραμβήλου ἀδελφοῦ δημοπάτριον Τεῦκρον, ὅντινα ἡ συγγενὴς Ἡσιόη ἐκ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος γενῆ, δοθεῖσα ἀπαρχὴ τοῦ πολέμου τῷ καταστρέφοντι τοὺς πύργους τῆς Τρωάδος· ἦντινα δὴ ποτε ἐν ταῖς ῥητορείαις τῶν δημοτῶν, ἦτοι τοῦ πλήθους, σταθεὶς ὁ Φωωδάμας ῥήτωρ, ὁ τὰς τρεῖς θυματέρως σπείρας· τῷ φοβερῷ κυνί, ἦτοι τῷ κῆτει, ποικίλην (sic) πρῶτην διηγείρεν ἀποστεῖλαι καὶ παραδοῦναι, τῷ πᾶσαν τὴν γῆν τῷ ὕδατι τῆς θαλάσσης πηλοποιούντι, ὅταν ἐκ στόματος ἐρεούγηται τοῦ κλύδωνος τῇ ἀφοδρᾷ ἑρικυμία σαλεύων πᾶν ἔδαφος. Ὁ δὲ κύων ἀντὶ ὀρνέου θαλαττίου σκρῆπτον, ἦτοι τὸν Ἡρακλέα, τῷ λαίμῳ σπασάμενος, τῷ Νηρεί τῆς κακῆς ὠδίνος, ἦτοι τοῦ ἐμῆτου, τὸ βάρος ἐκλαυσε, χρηζὼν ἐπικρωτῆσαι τῶν συμφορῶν καὶ βλαβῶν συμβουλίαν.

1) Incipit Cod. fol. 47. vers.

2) Cod. ἐξελαθήσεται.

3) In margine: πῶς ἀποδνήσκει ὁ Αἴας.

4) Fortasse κατακυβιστήσας.

478 — 493. Ὁ Ἀγαπήνωρ¹ δέ, ὁ ἀγρότης καὶ χειρσαῖος καὶ αὐτόδαιτος, δεύτερος τὴν νῆσον Κύπρον παραγεγόμενος, ὁ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῆς δρυῆς, τῶν εἰς λύκους μεταμορφωθέντων, τῶν κρεανομησάντων τὸν Νύκτιμον, τῶν πρὸ τῆς σελήνης τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ παραγεγόμενης, δρυῶν σιτίων τροφὴν τῇ σποδῷ κατὰ τὸν ἄκρον χειμῶνα τοῦ πυρὸς θερμανάντων, χαλκοῦ εὗρεσιν ὀρύξει, καὶ τὸν ἐκ λάκκου ἐπισπασεται², τῇ δικέλλῃ πᾶν τὸ ὄρυγμα μεταζητῶν καὶ διερευνῶν. Οὕτως τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἀπέκτεινεν ὁ δῆξ δόδους τοῦ χοῖρου, ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος θραύσας τὸ σῶμα· ἔγνω δὲ ὁ ταλαίπωρος σὺν τῷ κακῷ τραύματι μαθὼν τὸ ἔπος· ὥς πολλὰ ἐν μέσῳ κυλίζει ἢ πάντων τῶν ἀνθρώπων μήτηρ Μοῖρα τοῦ χεῖλους καὶ τῶν ἐκ ποτηρίων πομάτων. Αὐτὸς δὲ ὁ δόδους, περιφραστικῶς ὁ χοῖρος· τῷ λευκῷ περιλευκαινόμενος ἀφρῶ, πεπτωκὼς τὸν ἀποκτείναντα³ τρώσας ἀνιάτως κατὰ τὸ ἄκρον σφυρὸν τοῦ πολεμικοῦ Ἀγκαῖου.

494 — 534. Τρίτος δὲ Ἀκάμας⁴, ὁ υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ ἐκ τῆς κοίλης πέτρας τὰ ὄπλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰγέως ἀψαμένον καὶ λαβόντος, ὄντινὰ ποτα εἰς κοίτην λαθραίαν αὐτοπροαίρετος ἢ ἐκ τῆς Ἰδης ἔλαφος, ἀλληγορικῶς δὲ ἡ Λαοδίκη· ἥτις ζῶσα εἰς τὸν Αἰδὴν καταβαίνουσα, παραγενήσεται, τοῖς θρήνοις ἐκτακείσα καὶ ἐκλιπούσα ἡ μήτηρ τοῦ Μουνίτου· ὅντινα δῆποτε ἐν ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον τῆς Θράκης ὄφης ἀποκτενεῖ τὴν πτέρναν τῷ ἀγρῷ βέλει πλήξας, ὅταν αἰχμάλωτος ἡ Αἶθρα, ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀκάμαντος Θησέως μήτηρ, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς Ἀκάμαντος τὸν ἐν κρυφῇ τεθραμμένον νεωστὶ γεγεννημένον σκύμνον, ἥτοι τὸν Μούνιτον, βάλῃ· ἥτινι μόνῃ τῇ Αἶθρᾳ τὸν δουλικὸν ζυγὸν οἱ τῆς Ἀττικῆς λύκοι Διόσκουροι, Πράξανδρος καὶ Κηφεύς (sic), περιέδηκαν, ἀντὶ τῆς ἀρπαγείσης ὀρμητικῆς καὶ Μαινάδος Ἑλένης ποιήν. Ὡντικων τοῦ λεπύρου τοῦ ὠοῦ τὸ περιφερὲς διχοτόμημα τὴν κεφαλὴν σκεπάσει, σωτήριον φύλαγμα⁵ τοῦ φονικοῦ δόρατος. Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Ἀττικῆς ἢ ἐκ τῶν σκολήκων βεβρωμένη ἀσάλευτος σφραγὶς τῶν οἰκῶν τηρήσει, θαῦμα ἐγγχωρίοις μέγα· ὅτινα δὲ ἔργα πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων κλίμακας καὶ ἀναβάσεις τὸν

1) In margine: περὶ Ἀγαπήνωρος.

2) Deest βῶλον. 3) Adde ἐκτεινε.

4) In margine: περὶ Ἀκάμαντος. 5) Incipit Cod. fol. 48. rect.

δρόμον στήσει τοῖς δυσὶν ἡμιθνήτοις καὶ ἡμιθέοις, κατ' ἐπω-
 νυμίαν Λαπεροῖσις. Οὕστινας, ὦ Ζεῦ, μὴ ὤφελές ποτε εἰς
 τὴν ἐμὴν πατρίδα βοηθοὺς ἀποστεῖλαι τῇ δις αργάγῳ, τῇ
 δις ἀρπαγείῃ κρεκί, τῇ κακονύμφῳ· μηδὲ τὰς ἐπιτερω-
 μένας ναῦς εὐτρεπίσαντες ἀπὸ τῆς ἀκρας πρύμνης γυμνὸν
 ταχὺν πόδα¹ εἰς τὴν τῶν Βεβρύκων καὶ Τρώων ἔξοδον ῥί-
 ψειαν· μηδὲ οἱ τούτων τῶν λεόντων, ἦγον τῶν Διοσκουράων,
 ἰσχυρότεροι, Ἰδας καὶ Λυγαεύς, οἱ κατὰ τὴν δύναμιν ἀσύγ-
 κριτοι, οὕστινας ὁ Ἄρης ἐπόθησε, καὶ ἡ ἔνδοξος Ἐννώ, καὶ
 ἡ Τριτογένεια θεά, καὶ Βοαρμία καὶ Λογγάτις καὶ Ὀμολαῖς
 τῇ μάχῃ (sic). Οὐκ ἂν ἄτινα οἱ χειροτέχναι δύο ἐργάται,
 ὁ Δρύμας, ἦγον Ἀπόλλων, καὶ ὁ Πρόφαντος, ἦγον ὁ Πο-
 σειδῶν, ὁ τῆς Κρώμνης χώρας βασιλεὺς, ψυχοδόμησαν τῷ ψευ-
 δαμότῃ Λαομέδοντι βασιλεῖ, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διήρκεσε τοῖς
 πορθηταῖς λύκοις, ἦγον τῷ Ἰδᾷ καὶ τῷ Λυγαεῖ, ὑπομείναι
 τὴν βαρεῖαν καὶ ἀφανιστικὴν προσβολήν, καίπερ πρὸ τῶν
 πύργων τὸν Καναστραῖον τὸν μέγαν ἐπιχώριον ἔκτορα γίγα-
 ντα, κατὰ τῶν πολεμίων μέγαν μοχλόν, ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶ-
 τον προθυμούμενον τῇ εὐστόχῳ βολῇ πληῆξαι τὸν ὀλετήρα τῶν
 ποιμνίων, ἦτοι τῶν Ἑλλήνων, Πρωτεσίλαον. Ὅτου δήποτε ὁ
 Θερμὸς καὶ Θρασύς κίρκος ἐγκαινέσει τὸ δόρυ, πῆδημα
 ταχὺν βάλων, Ἑλλήνων πολλῶν κράτιστος· ὥτινί ποτε κατα-
 σκευάζει τοὺς τάφους ἡ ἀκτὴ τοῦ Δολόγκων ἔθρους ἀποθα-
 νόντι ἡὺτρεπισμένους², καὶ ἡ Μαξουσία, τὸ ἀκρωτή-
 ριον, ἡ προέχουσα τοῦ χερσαίου κέρατος, τῆς Χαλδονήσου.

585 — 583. Ἄλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἑλ-
 πίδα ἡμῖν ἀρωγός· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν καὶ παρ' ἑλπίδα
 βοηθός ὁ πρῶτος θεὸς ὁ Δρύμνιος, ὁ Προμηθεύς (sic), ὁ
 Αἰθίοψ, ὁ Γυράβιος, Ζεὺς· ὅστις, ὅταν πλανήτην καὶ ἀρ-
 παγα καὶ βλαπτικὸν καὶ καταβῆκετῃρα πικρὸν Ἀλέξανδρον
 δέξωνται ἐν ταῖς οἰκοῖς οἱ περὶ τὸν Ἰδαν καὶ Διοσκουροί, ἐν τῇ
 εὐωχίᾳ, καὶ τῇ κομιδῇ τῶν καρπῶν, ταῖς σπονδαῖς ἐξιλεῶν-
 ται τὸν μὴ στέρεξαντα Κράγον, ἦτοι τὸν Δία, οἱ χαλεπὲ καὶ
 μισητὰ παθεῖν μέλλοντες, θήσει βαρὺν δόρυβον ἐν ταῖς σπν-
 τυχίαις μέσαις. Καὶ πρῶτα μὲν ταῖς λόγοις ἀλλήλους ἀργί-
 λως βρύξουσιν, ταῖς λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι τετραχυσμένοι³.

1) Cod. conjunctim, τεχύνποδα.

2) Scholiastes interpretatus est lectionem εὐπρεπέως.

3) Cod. τετραχυμένοι.

δεύτερον δὲ πολεμήσουσιν οἱ αὐτανέψιοι Τυνδάρεως υἱοὶ καὶ Ἀφარέως τῶν ἀδελφῶν ταῖς ἀνεψιαῖς, ἦτοι ταῖς τοῦ Θεῖου Λευκίππου θυγατρῶν ὕνισιν, τουτέστι Φοῖβη καὶ Ἰλαίρα, βοηθῆσαι τοὺς βιαίους καὶ κλωπιμαίους καὶ ἀρπακτικούς τῶν συγγενῶν γάμους αἰτοῦντες. Ἦτις (sic) δὴ πολλὰ βέλη ὁ ποταμὸς Κνηκείων ταῖς τόλμαις τῶν ἀετῶν διφέντα, ἦτοι τῶν περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Λυγκέα καὶ Διοσκούρους, θεάσεται, ἄπιστα καὶ θαυμαστά τοῖς Μεσσηνιακοῖς ἀκούειν. Φηραὶ γὰρ πέλις τῆς Μεσσηνιακῆς, ἀφ' ἧς οἱ περὶ Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Ὁ μὲν Ἴδας τῷ ἀπὸ κρανεῖας δόρατι ὑπὸ τὸ κοῖλον στέλεχος τῆς βαθείας δρυὸς τρώσας τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον¹ λέοντα τὸν Κάστορα, τῷ ταύρῳ, ἦτοι τῷ Ἴδα, συμβαλόντα πόλεμον, διαφθερεῖ. Ὁ δὲ Πολυδεύκης τῷ ὀλοσιδῆρῳ τὰ πλεονὰ τοῦ βοός², ἦτοι τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὴν γῆν· ἐπὶ δὲ τῷ Πολυδεύκῃ δευτέραν πληγὴν ὁ καταπληκτικὸς κριὸς, τουτέστιν ὁ Ἴδας, βαλεῖ, στήλην ῥίψας ἐκ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων. Ὁμοῦ δὲ ὁ τε χαλκὸς καὶ αἱ βολαὶ τῶν κεραυνῶν ταύρους, ἦτοι τοὺς Τυνδαρίδας καὶ Ἀφαρητιάδας, κατακόψουσιν· ὧντινων τοῦ ἑνὸς τὴν δύναμιν οὐδ' ὁ Σκιαστής καὶ Ὅρχιεὺς Τελφούσιος Ἀπόλλων ἐμῆψατο ἐν ταῖς μάχαις, ἀλλ' ἐθαύμασε κυκλώσας καὶ ... μίσας³ τὸ τόξον. Καὶ τοὺς μὲν ὁ Ἄιδης, τοὺς δὲ αἱ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πλάκες, ἦτοι οἱ κερανοὶ (leg. οὐρανοὶ), παρὰ μίαν ἡμέραν⁴ αἰεὶ δεξιῶσονται πρὸς ξένους, φιλαδέλφους, ἀθανάτους τε καὶ θνητούς. Καὶ τούτων μὲν ἡμῖν ὁ θεὸς τὸ δόρυ κοιμήσει, μικρὰν τι μηχανήμα ἐν τοῖς κακοῖς χαριζόμενος· τῶν δὲ λοιπῶν Ἑλλήνων ἀπαρτοπέλαστον καὶ πολὺν τῇ χειρὶ κινήσει νέφος, ὧντινων οὐδὲ ὁ τῆς Ῥοιοῦς υἱὸς ἕνις (sic) κοιμίζων τὴν δύναμιν κατάσχη τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ μένειν προτρεπόμενος, ταῖς θεοπροπταῖς πεισθέντας· τρεφὴν δὲ ἄφθονον καὶ πολλὰς πᾶσι λέγων παρέξειν τὰς τρεῖς θυγατέρας τῆν τε Οἰνῶ καὶ Σπερμῶ καὶ τὴν Ἑλαΐδα, ὅπόσοι τὴν ἐξοχὴν τοῦ Κυνθίου ὄρους μένοντες διατρέβουσιν ἐγγὺς τοῦ Ἰωποῦ ποταμοῦ, τοῦ τὸ Αἰγύπτειον τοῦ Νείλου ἔλκοντος πόμα. Ἄστινας δὲ ὁ Ἡρόβλαστος καὶ Θρασύς Λόνυσσος ἐδίδαξε τῆς Δημητριακῆς τρο-

1) Corrige τὸν ἕνα τῶν δύο. Auctor paraphraseos scripserat: τὸν αὐτῶν (sive ἐκ) β. quam compendiosam scripturam librarius noster non eo, quo debuit, modo intellexit.

2) Deest ἀναρρόφας.

3) Syllaba deest.

4) Cod. μιᾶ ἡμέρᾳ.

φῆς κατασκευαστρίας, οἶνόν τε ἐξεργάζεσθαι καὶ τὸ ἀλειφόμενον ἔλαιον, τὰς οἰνοτρόπους τοῦ Ζάρηκός τε ἀπογόνους φάβας ὄρνιθας. Αἰτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν ἰσχυρὰν βούπειναν τῶν ξένων κυνῶν καταπονοῦσαν ἰάσσονται, παραγενόμεναί ποτε εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς Θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἄρεος¹ Σιδῶνος, ἦγονν τὸ Ῥοῖτειον.

584—609. Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι στρόμβων ἐπιρῆοιζοῦσι γηραιαὶ κόραι· καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι καὶ κλώσμασι τῶν χαλκῶν ἀτράκτων ἐπινηθουσι αἱ παλαιαὶ κόραι, ἥτοι αἱ Μοῖραι· ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος οὐ νανκληρίας λαῶν βασιλεῖς, ἀλλ' ἀκατονόμαστοι γενεταί, πέντε καὶ τέσσαρες² εἰς τὴν γῆν παραγενήσονται τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, τῆς βασιλείσης τῶν Γόλων· ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος Λακίωνων πλῆθος ἄγων ἀπὸ τῆς Θεράπνης πόλεως· ὁ δὲ ἕτερος, ἦγονν ὁ Κηφεὺς, ἀπὸ τῆς πόλεως Ὠλένης, καὶ τῆς φυλῆς³ τῶν Βουραίων καὶ Ἀχαιῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμῶν.

Ὁ δὲ Διομήδης παρὰ τὴν παγκληρίαν τῶν Δανυιτῶν, τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, τὴν Ἀργυρίπταν πόλιν, τοντέστι τὸ Ἄργος τὸ Ἰππειον⁴, οἰκοδομήσει, πικρὰν καὶ χαλεπὴν τὴν οἰωνόμικτον τῶν φίλων μοῖραν ἐπτερωμένην θεασάμενος· οὔτινες τὴν θαλασσίαν διατριβὴν ἐπαινέσουσι καὶ ποθήσουσι, ἁλιέων δίκην, κύκνοις εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα δμοιωθέντες, τοῖς χεῖλεσι δὲ ἀγρευόντες τὰ ἔκγονα τῶν ἰχθύων, τὴν ἐπώνυμον νησίδα τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντος Διομήδους κατοικήσουσι, θεάτρῳ εὐοικῦϊαν⁵, πρὸς ἡμικυκλίῳ τῷ ὑψηλῷ ἀγνιᾶς ποιήσαντες ταῖς ἀσφαλέσι κατατομαῖς ἄλλεπαλλήλους νεοσσιᾶς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι. Ὁμοῦ δὲ εἰς τὴν ἄγραν καὶ εἰς τὴν τῆς κοίτης νάπην, ἥτοι ἐξοχὴν, ἐν νυκτὶ γένωνται, πάντα φεύγοντες ἀνθρώπων βάρβαρον ὄχλον· ἐν δὲ Ἑλληνικοῖς ἱματίοις τῶν κόλπων ἐπαύλεις τὰς εἰδισμένας ζητοῦντες, καὶ σταλάγματα κυκεῶνων καὶ ἀπὸ χειρῶν καὶ ἀπὸ τροφῆς κλάσματα ἄρτων λήψονται, προσκυλῆς ἀσήμεως φθεγγόμενοι, τῆς πάλαι διαίτης οἱ ταλαίπωροι μεμνημένοι.

1) Cod. ἄρεος.

2) Librarius iterum male intellexit literas ε καὶ δ'.

3) Scholiastes legisse videtur δήμου τε Βουραίοισιν.

4) Cod. Ἰππειον.

5) Legit θεατρόμορφον.

610 — 641. Τῆς Τροιζηνίας δέ, ἥτοι τῆς Ἀφροδίτης, τὸ τραῦμα· τῆς τε ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτήσεως καὶ πλάνης, καὶ τῶν κακῶν βλαβῶν ἔσται τῷ Διομήδεϊ αἴτιον, ὅταν ἡ Θρασεῖα πόρνη καὶ ἀναιδὴς πρὸς κοίτας Ἰηπολίτου ἐκμανῇ Αἰγιάλεια. Ὁ γὰρ δὲ αὐτὸν τῆς Ὀπλοσμίας, ἥτοι τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Θανάτου ἐκσώσει, ταῖς σφαγαῖς ὄντα ἐτοιμόν. Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν σταθεῖς, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἑδαφῶν τοῦ Ἀμοιβέως, ἥτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεῶς ἐκβαλὼν λίθον. Τῇ κρίσει δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλαίνου βλαβεῖς καὶ ἀδικηθεῖς, περὶ τὰς γᾶς (sic) εὐχὰς ἀληθεῖς καὶ ἀρὰς βαλεῖ, τῆς Δήμητρος μηδέποτε ἀναβῆναι καὶ ἀναδοῦναι καὶ ἀναβλαστῆσαι Δημητριακὸν καρπὸν, τὰς ἀρόσεις ἐπιμελομένου τῷ ὑετῷ τοῦ Διός, ἂν μὴ τις αὐτοῦ τῶν Αἰτωλῶν ῥίξαν ἀποσπάσας τὴν χέρσον ἐργάσεται, τοῖς βουσί τοὺς αἰλάκας διατεμὼν καὶ διακόψας. Ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις κατὰ τὸ ἑδαφος κρατήσῃ καὶ σαλεύσει ὁ Λαῦνος, ὃς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καὶ δυνάμεως ὀλίγον μετακινήσας καυχῆσεται. Ὅντως γὰρ ἄνευ πτερῶν αὐταὶ αἱ στήλαι παλιμπόρευτοι¹ πρὸς τὴν βάσιν γενήσονται, τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ μὴ ἔχοντα (sic) πόδας τοῖς ἵχνεσι διακοπεῖσθαι. Θεὸς δὲ παρὰ πολλοῖς ὁ Διομήδης ὑψηλὸς φημισθήσεται, ὅτι οὖσι παρὰ τὸ Ἴουζ, ἥγον τὸ Ἴονιον πέλαγος, ἣ τὸν κόλπον, οἰκοῦσι τὴν γῆν, τὸν φθείροντα τοὺς Φαίακας δράκοντα ἀποκτείνας.

Οἱ δὲ Βοιωτοὶ² τὰς περικλύστους καὶ ὑφάλους πέτρας καὶ Γυμνασίας νήσους τῆς Τυρσηνίας, δερματίνους χιτῶνας ἐνδεδυμένοι, καρκίνων δίκην πεπλωκότες, ἄνευ χλαίνης καὶ ἄνευ ἱματίου κακοπαθήσουσιν ἀνυπόδετοι τὸν βίον, τριασαῖς διπλόκοις σφενδόταις καθωπλισμένοι. Ὡντινων αἱ μητέρες τὴν ἑκαθεν καὶ πόρρωθεν βόλον³ τέχνην ἄνευ τροφῆς διδάξουσιν τὰς νηπίους γονάς, τουτέστι τὰ τέκνα. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν γέυσεται τῷ στόματι τροφὴν, πρὶν ἂν κρατήσῃ τῷ εὐστόχῳ λίθῳ, ἥτοι τῇ εὐστοχίᾳ, τὸν πλαστὸν ἄρτον ὑπὲρ τῆς ὑποπλάτου βάσεως σημεῖον κείμενον τοῦ σκοποῦ.

642 — 665. Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς· καὶ οὗτοι μὲν τὰς ἀκτὰς τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης

1) Incipit Cod. fol. 49. rect.

2) In margine: περὶ Βοιωτῶν.

3) Cod. βάλλου.

βεβρωμένας, τὰς τοὺς Ἰβήρους τρεφούσας ἐγγὺς τῆς Ταρτησοῦ πύλης, ἥτοι τῆς ἐπὶ τῶν Γαδείρων νήσου, ἐμβατεύουσιν καὶ παραγενήσονται, τῆς παλαιᾶς πόλεως τῶν Βοιωτῶν Ἀργῆς γεννήματα, τῶν Τεμνίκων οἱ πρώταρχοι· τὴν Γραῖαν πόλιν τῶν Βοιωτῶν, ἥτοι τὴν Τάναγραν, ποθοῦντες, καὶ τῆς Λεοντάργης πόλεως ἐξοχὰς· καὶ τὴν Σκῶλον πόλιν, καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ Ὀρχηστοῦ, καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ Ὑψάρου ποταμοῦ.

Τοὺς δὲ περὶ τὴν Ὀδυσσεᾶ περὶ τε τὴν Σύρτιν καὶ τὰς Λιβυτικὰς πλάκας, περιφραστικῶς δὲ τὴν Λιβύην, καὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Τυρσηνικοῦ τὴν συνδρομήν, ἐκ μεταξὺ τοῦ Τυρσηνικοῦ καὶ τοῦ Ἀδριαντικοῦ πελάγους, καὶ τοὺς σκοπέλους τοὺς ναυτιλοφόρους τῆς μιξόθηρος Σκύλλας, τῆς προαποθανούσης ἐκ τῶν χειρῶν Μηκιστέως, ἤγουν τοῦ Ἡρακλέους, τοῦ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος πέπλον ἔχοντος, τοῦ σκάψαντος τὰς κόπρους τῶν Αὔγειου βοῶν, τοῦ ἀγαγόντος τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνης, τοὺς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῶν ἐκ τῶν Ἀρπυιῶν γεγεννημένων Σειρήνων ἀηδόνων πλανηθέντας, ὧμούς ἐσθιομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, ὁ πάντας ὑποδεχόμενος Αἰδὴς ἀγρεύσει, βλάβαις καὶ τιμωρίαις παντοίαις διεσπαραγμένους, ἕνα τῶν φθαρέντων φίλων καταλιπὼν ἄγγελον, τὸν δελφῖνος τύπον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχοντα Ὀδυσσεᾶ, τὸν κλέπτην τῆς Φοινίκης Θεᾶς Ἀθηνᾶς. Ὅστις θεάσεται μὲν τοῦ μονοφάλμου χάρῳ, ἥτοι τοῦ Κύκλωπος, τὰς στέγας καὶ τὰς οἰκίας, οἶνον ἔκπωμα τῷ κρεωφάγῳ ταῖς χερσὶ προτείνων τὸν ἐπιδείπνιον πότον. Θεάσεται δὲ τοὺς καταλοιπούς τῶν Λαιστρυγόνων ἐκ τῶν τοξευμάτων τοῦ τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀμνομένου καὶ παλαίσαντος τὸν Αἰά, Πευκέως Ἡρακλέος. Οἵτινες πάντα συντρίψαντες τῇ εὐτόρῳ σκάφῃ, τῷ περιφερεῖ λιμένι, τῇ σχοίνῳ περονήσουσι καὶ διαπλέξουσιν ἰχθύων ἄγρην κακὴν, ἥτοι τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ.

666 — 819. Ἄλλος δὲ ἐπὶ ἄλλῳ κάματος δυσφόρητος καὶ ταλαιπώρος μενεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ, τοῦ ἐμπροσθεν αἰεὶ χαλεπώτερος καὶ ὀλεθριώτερος. Ποία ἴλιγξ τοῦ θαλαττίου ὕδατος οὐ γεύσεται καὶ εὐαγγελήσεται τῶν νεκρῶν; ποῖος δὲ τιμωρητικὸς δαίμων, ἐξ ἀνθρώπου καὶ κυνὸς μεμιγμένη κύν; τίς οὐκ ἀηδὼν στείρα καὶ παρθένος Σειρὴν¹ Κενταυροκτόνος, Αἰτωλὴς ἢ Κουρήτις, τῷ ποικίλῳ μέλει πείθει τακῆναι ἢ

1) Cod. Σειρην.

ισχνωθῆναι τὰς σάρκας ἀγεύστου τροφῆς; Ποίαν δὲ εἰς
 θηρία μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους Κίρκην οὐ θεάσεται,
 τὴν δράκαιναν τὴν μιγνύουσαν τῷ ἀλεύρῳ τὰ φάρμακα ποι-
 κίλα, καὶ συμφορὰν θηριόμορφον; οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσεά,
 δυσθάνatoi στεναζόντες τὴν βλάβην, ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοί-
 ταις τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ροιῶν ἐνδοθεν ὄντα σπέρματα, τῇ
 ἐκ οἴτου τροφῇ συμμεμιγμένα, καὶ τῶν σταφυλῶν λέπτυσ-
 φάγονται. Ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεά τῆς βλάβης ἡ ῥίζα σαώ-
 σαι, καὶ ὁ Ἑρμῆς ἀναφανείς ὁ Νωννακριάτης¹ καὶ τρικέφαλος
 καὶ φαιδρὸς θεός. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὸ σκοτεινὸν καὶ
 λεῖον πεδίον τῶν νεκρῶν, καὶ τὸν γέροντα καὶ μάντιν Τειρε-
 σίαν ζητήσῃ, τὸν τῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν τὰς συνουσίας
 ἐπιστάμενον. Ταῖς ψυχαῖς θερμὸν αἷμα τῷ βόθρῳ σπείσας
 καὶ ῥάνας, καὶ τοῦ ξίφους τὴν προσβολὴν πῆλας καὶ σείσας,
 τοῖς ὑποταρταρίοις φόβον, ἀκούσει ἐκείθεν² ἀσθενοῦς καὶ
 λεπτοῦ λάρυγγος ἀποφθέγματος. Ἐκεῖ τῶν Γιγάντων νῆσος
 καὶ πέριξ θάλασσα, καὶ τὸ τοῦ ἀγρίου Τυφῶνος δέμας,
 τῷ βρασμῷ ζέουσα δέχεται τὸν Ὀδυσσεά ἐν πλοῖον ἔχοντα.
 Ἐν ἡ νήσῳ τὸ τῶν πιθήκων δύσμορφον τοσοῦτον γένος ὁ τῶν
 ἀφθάρτων καὶ ἀθανάτων Ζεὺς βασιλεύς, ³ὄνειδισμόν καὶ
 γέλωτα κατώκισεν, οὔτινες πόλεμον διήγειραν τοῖς ἀπογόνοις
 τοῦ Κρόνου. Τοῦ κυβερνήτου δὲ τοῦ Βαίου τὸν τάφον παρ-
 ἀλλάξας, ἤτοι τὴν Σικελίαν, καὶ τῶν Κιμμερίων ἐθνῶν τὰς
 ἐπαύλεις, καὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τοῦ Ἄιδου τοῖς ρεύμα-
 σιν ὀγκοῦσαν καὶ κυμαίνουσαν τοῦ οἴδατος καὶ κύματος τὴν
 ρεῦσιν· καὶ τὴν Ὀσσαν τὸ ὄρος, καὶ τοῦ λέοντος, ἤτοι τοῦ
 Ἡρακλέους, τὰς χωστὰς ὁδοὺς τῶν βοῶν, καὶ τὸ ἄλσος τῆς
 Ὀρειμοῦς, ἡγουν τῆς Περσεφόνης, τῆς τοῦ Ἄιδου κόρης· τό-
 τε πυριφλεγὲς ρεῦμα, τουτέστι τὸν Πυριφλεγέθοντα τὸν πο-
 ταμόν, ὅπου ὁ δυσεξόδετος Πολυδέγμων, ἤτοι τὸ ὄρος τῆς
 Ἰταλίας, ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα τὴν κορυφὴν· ἐξ οὗ τὰ
 παντοῖα νάματα καὶ ρεύματα, πᾶσαι τῶν ἐσωτάτων αἱ πηγαὶ
 κατὰ τὴν Ἰταλικὴν γῆν ἔλκονται καὶ φέρονται. Καταλιπὼν
 δὲ τοῦ Ἀθηαῖωνος, ὄρους τῆς Ἰταλίας, ἀκρώρεϊαν, καὶ τὴν
 Ἄορον λίμνην, τὴν δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένην, καὶ ρεῦ-
 μα τοῦ Κωκυτοῦ ποταμοῦ ὑψωθὲν⁴ τῷ σκότῳ, τῆς μελαί-

1) Incipit Cod. fol. 49. vers. Cod. ὀνωνακριάτης.

2) Desunt verba περιφιδῶν ὅσα λεπτήν.

3) Deest εἰς. 4) Cod. ὑψόθεν.

νης Στυγὸς τὸ νῆμα, ὅπου ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ὀγκωμοσιῶν τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς καθέδρας κατασκεύασεν· καὶ τὰς σπονδὰς ἀπαντῶν τοῖς χρυσοῖς ποτηρίοις τὸ ὕδωρ, μέλλων τοὺς Γίγαντας καὶ τοὺς Τιτᾶνας διαπερᾶν, θήσῃ τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ Ξιννευέντῃ αὐτῆς δῶρον τὴν περικεφαλαίαν, τῇ κορυφῇ τοῦ κίονος ἐφαρμόσας. Ἀποκτενεῖ δὲ τὰς τρεῖς θνηγέρας τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θνηγατρὸς τῆς Τηθύος Ἀχελώου, τὰς ὁδὸς (sic) τῆς μελωδοῦ μητρὸς Τερψιχόρης ἀναμαζαμένας καὶ ἀνατυπούμενας¹, ταῖς αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς ὑπὸ τῆς ἄκρας ἐξοχῆς πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα καὶ ρεῖμα δυπτούσας τοῖς περσείοις, ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λῖνα, ἥγουν ἡ πεπρωμένη πικρὰ Μοῖρα ἄξει. Καὶ τὴν Παρθενότῃν τοῦ Φαλάριδος τὸ τεῖχος, ἥτοι ἡ Νεάπολις, ἐκβεβρασμένην ὃ τε Γλάνις ποταμὸς τοῖς ρεύμασιν δέξεται βρέχων τὴν γῆν. ὅπου τάφον δομήσαντες, ἥτοι οἰκοδομήσαντες οἱ ἐγχώριοι τῆς κόρης, λοιβαῖς καὶ θυσίαις βοῶν ἐτησίαις δοξάσουσι τὴν οἰωνὸν θεὰν τὴν Παρθενότῃν. Τὴν δὲ προκειμένην ἄκτῃν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Ποσειδῶνος, ἥτοι Ποσειδῆϊον ἀκρωτήριον, Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπώνυμον πέτραν, ἥτοι νῆσον, ἐποχήσεται ἐπὶ πολὺ· ὅπου ὁ σφοδρώτατος ποταμὸς Ἰς, καὶ ὁ γείτων Λάρις, τὰ πόματα ἐξερεύγονται καὶ ἐκχέουσι. Ἡ Αἰγία δὲ εἰς τὴν Τέρεϊναν πόλιν τῆς Ἰταλίας ἐκπλεύσει² καὶ ῥιφήσεται, τὸν κλύδωνα νηχομένη. Ταύτην δὲ ἐν ταῖς ναυσὶ βαίνοντες ταῖς ψάμμοις καταχῶσανσιν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ταῖς συστροφαῖς τοῦ Ὠκινάρου ποταμοῦ γείτονα καὶ ὁμοιον. Λούσει δὲ τὸν τάφον τοῖς νάμασιν ὁ ἰσχυρὸς βούκερως, ἥτοι ποταμὸς, τῆς ὀρνιθοποιοῦ Σειρήνης λευκαίνων³ τοῖς ρεῖμασιν. Τῇ πρώτῃ δὲ τῶν ἀδελφῶν θεᾷ Παρθενότῃ ποτὲ ὁ κρατῶν καὶ ἄρχων πάσης τῆς Ἀττικῆς ναυαρχίας τοῖς πλέουσιν λαμπαδοῦχον βαλεῖ εἰς τὴν θάλασσαν δρόμον· ὃν ὁ τῶν Νεαπολιτῶν λαὸς αὐξήσει, οἵτινες παρὰ τὸ ἀκύναντον σκέπασμα τῶν ὄρμων τοῦ Μισσηνίου λιμένος τὰ τραχέα ἀκρωτήρια κατοικοῦσιν. Τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν ἄσπῳ βοδὸς συγκατακλείσας, ὅπισθ-ορμήτοις βλάβαις ἀλώμενος, τῇ κεραυνῇ⁴ μάλιστα συγκατακαυθήσεται ὁ λάρος, ἥγουν ὁ Ὀδυσσεύς, ἀγρίας συκῆς ἐπικαθήμενος κλάδῳ, ἥγουν⁵ τῷ πλοίῳ, ὅπως αὐτὸν

1) Cod. ἀναμαζάμενος καὶ ἀνατυπούμενος.

2) Cod. ἐκπνεύσει. 3) Cod. λευκαίνων. deest ἴσμα.

4) Cod. κεραυνῇ. 5) Incipit Cod. fol. 50. rect.

μὴ καταπῆν ἐν τοῖς ρεύμασιν ὁ κλύδων, Χάρυβδι· ἐκπνέουσαν ἑλκύσας τῷ βυθῷ. Ὀλίγον δὲ τερψθεὶς τοῖς τῆς τοῦ Ἀτλαντος θυγατρὸς Καλυψοῦς γάμοις, αὐτοσχέδιον πλοῖον καὶ ἀλλέμενον ἐπιβῆναι ὑπομείνη καὶ καρτερήσῃ, καὶ κυβεῖν ἤσῃ ὁ ταλαίπωρος τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν ναῦν κατὰ τὴν μέσσην τρόπιν εἰκῇ καὶ μάτην τοῖς ξυλίνοις γόμοις συμπεπλεγμένην καὶ συνειληγμένην. Ἦς ὅποια μικρὸν ὁ Ποσειδῶν ἀναδὺς καὶ ἀναφήνας τῆς τοῦ ἄρσανος ἀλκυόνος γαμετῆς τοὺς ἀπτέρους νεοσσούς, σὺν αὐτοῖς τοῖς μέσοις ξύλοις τῆς σχεδίας καὶ τοῖς κύκλῳ ὀρθοῖς καταβαλεῖ πρὸς τὸ κύμα δύνοντα τὸν Ὀδυσσεά, ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἐσωτάτοις τῆς θαλάσσης κλυδωνιζόμενος, τῷ πολλῇ τῆς Θορκικῆς πόλεως Ἀνθηδόνο· Γλαύκῳ σύνοικος γενήσεται. Ἄλλος δὲ παρ' ἄλλου ἄνεμος συστρέψει, ὥς πεύκης κλάδον, ἥτοι φελλόν, ἐμπηδῶν καὶ ἀλλόμενος τοῖς φυσήμασι· μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, ἥτοι τῆς Ἴνους, ἐκ τῆς κακῆς συστροφῆς τοῦ ρεύματος τὸ περιβόλαιον σώσει τὸν Ὀδυσσεά κατὰ τὰ στέργα ἡσφαλισμένον καὶ τὰς ἄκρας χεῖρας, αἰστισι τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας ἀπτόμενος καὶ δρασσόμενος, ταῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσιν ὀξύτησιν τῶν πετρῶν αἵμαχθῆσεται. Εἰς δὲ τὴν νῆσον Ἀρπην, ἥτοι τὴν Κέρκυραν, τὴν τῷ Κρόνῳ μισουμένην, τὴν τῶν αἰδοίων κρεατόμον, περάσας, ἄνευ χιτῶνος, προσαίτης, συμφορῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, ὥς ἐπὶ τὸ μυθῶδες καὶ τὴν διήγησιν πλάττων ἐκφωνήσῃ τῶν θρηγῶν, τὰς κατάρas τιμωρηθεὶς τοῦ ευφλωθέντος θηρίου, ἦγουν Κύκλωπος. Οὐπω λίαν, οὐπω τῶν κακῶν λήξει· μὴ τοσοῦτος δὲ ὕπνος καταλάβῃ τὸν Μέλανδον καὶ Ἰππηγέτην, τουτέστι Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα. Παραγενήσεται γὰρ εἰς τὸν καλούμενον Ρεῖθρου σκέπας λιμένα, καὶ Νηρίτου ὄρους τὰς ἐξοχάς· περιφραστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων· θεάσεται δὲ ὅλον τὸν οἶκον ἐκ τῶν θεμελίων ἀνεστραμμένον τοῖς τῶν γυναικῶν κλέπταις καὶ καταφερῇ μνηστῆρσιν· ἡ δὲ πόρνη Πηνελόπη, ὑπερηφάνως πορνεύουσα, κενώσει καὶ θάπανῇ τοὺς οἴκους, ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς δαψιλείαις τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦσα τοῦ ταλαιπώρου. Αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πύλαις τῆς Τροίας πόρους θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος, καρτερήσῃ μὲν ἐκ τῶν δούλων φοβεράς ἀπειλὰς τῷ γενναίῳ νώτῳ ὑπομένειν, ταῖς λοιδορίαις τιμωρηθεὶς· καρτερήσῃ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν πληγὰς ὑποφέρειν καὶ τὰς βολὰς τῶν ὀσφράκων.

Οὐ γὰρ ξέναι ἄνται αἱ μάστιγες, ἀλλὰ σφοδρὰ σφραγίς καὶ σημασία διαμένει ἡ τοῦ Θόαντος ἐν ταῖς πλευραῖς ἔτι, ταῖς ῥάβδοις κοιλανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα· ἄστινας ὁ λυμεὼν Ὀδυσσεὺς ἐπιξέειν καὶ ἐπιτύπτειν ἀστενοχωρῆτως ἐπαινέσαι, καὶ ἐθελουσίαν πληγὴν τῷ σώματι προσεξαίμασσαν, ὅπως ἐνδρεῦσῃ καὶ ἀγρεύσῃ τοῖς πολεμίοις κατασκόποις βλάβαις καὶ κλαυθμοῖς ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον. Ὅτινα ἡ Βοιωτία ἐξοχὴ τοῦ ὄρους, τοῦ καλουμένου Τιμμικία, μεγάλην βλάβην ποτὲ ἐγέννησε, μόνος τῶν ναυτίλων πρὸς τοὺς οἴκους σωθεὶς ὁ ταλαίτωρος. Ἐσχάτον δὲ καδῶπερ καύηξ τὸ ὄρεον τῶν κυμάτων ὁ δρομεὺς, ὥσπερ κογχύλος τῇ ἄλλῃ περιτριβεῖς καὶ περιβληθεὶς, τὴν κτῆσιν τὴν ταῖς σφαγαῖς ὑπὸ τῶν Πρωνίων, ἥτοι μνηστήρων, λαφυρσομένην καὶ ἀπαντλουμένην παρὰ τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας ἐπὶ κακῷ οἰστροησάσης Πηνελόπης καταλαβὼν, καὶ λίαν γεγηρακῶς ἀποθανῇ, τὸ θαλάττιον σκέπασμα, ἥτοι τὴν ναῖν, διαφυγῶν, κόραξ σὺν τοῖς ὅπλοις τῶν θαλασσιῶν δρυμῶν ἐγγύς. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὴν πλευρὰν ὁ ὀλέθριος στόνυξ, ἥτοι τὸ κέντρον τὸ δυνφόρητον τοῦ Σαρδωνικοῦ ἰχθύος, τουτέστι τῆς τρυγόνος. Ὁ δὲ αὐτανέσιμος, ἥτοι¹ ἐξαδελφος τῆς ἐξ Ἀχιλλέως γαμηθείσης Μηδείας Τηλέγονος υἱός, καὶ φονεὺς τοῦ πατρὸς Ὀδυσσεὺς κληθήσεται. Νεκρῶν δὲ μάντιν ὁ Εὐρύταν ἀναγορεύσει λεώς· ὃ ἐστὶν ἔθνος Ἠπείρου, ὃ καὶ ἀναγορεύσει· ὁπότε εἰς τὸ ὑψηλὸν κατοικητήριον κατοικῶν Τραμπύλας χώρας· ἐν ἡ ἡμέρᾳ² καὶ πάλιν ποτὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἡρακλέα ὁ δράκων Τυμφαῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐν ταῖς εὐωχίαις ἀποκτενεῖ, τὸν ἐκ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Περσέως τῶν ἀπογόνων καὶ τοῦ Ἡρακλέος οὐ πόρρωθεν τῶν αἱμάτων καταγόμενον. Ἡ Πέργη δὲ αὐτὸν καὶ τῶν Τυρρηῶν ὄρος ἀποθανόντα καὶ ἐν Γορτυναίᾳ τῇ πόλει καυθέντα ὑποδέχεται, ὁπότεν στεναῶν τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Κίρκης τὰς θανατηφόρους μοίρας ἐκπνεύσῃ· ἥντινα Κίρκην ὁ ἀνὴρ τῆς Κασσιφόνης Τηλέμαχος ἀποκτείνας, αὐτὸς πρὸς τὸν Αἶδην δευτέραν ὁδὸν περάσει, τῆς τοῦ Γλαύκωνος καὶ Ἀψύρτου ἐξαδέλφης Κασσιφόνης ταῖς σφαγαῖς τὸν ἐράχην τετμημένος. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσούτων βλαβῶν σωρὸν ἰδὼν, ἀμετάστρεπτον εἰς τὸν Αἶδην τὸ δεύτερον παραγενήσεται, πρᾶον καὶ ἥσυχον

1) Incipit Cod. fol. 50. vers.

2) Inepte pro χόρις.

μὴ καταπίῃ ἐν τοῖς ρεύμασιν ὁ κλύδων, Χάρυβδιν ἐκπνέουσαν ἐλκύσας τῷ βυθῷ. Ὀλλύγον δὲ τερφθεὶς τοῖς τῆς τοῦ Ἀτλαντος θυγατρὸς Καλυψοῦς γάμοις, αὐτοσχέδιον πλοῖον καὶ ἄλλμενον ἐπιβῆναι ὑπομείνῃ καὶ καρτερήσῃ, καὶ κυβεῖν ἢ σῃ ὁ ταλαιπώρος τὴν αὐτομάτως γεγονυῖαν αὐτὴν κατὰ τὴν μέσσην τρόπῃν εἰκὴ καὶ μάτην τοῖς ξυλίνοις γόμοις συμπεπλεγμένην καὶ συνειληγμένην. Ἦς ὅποια μικρὸν ὁ Ποσειδῶν ἀναδύς καὶ ἀναφῆνας τῆς τοῦ ἄρσανος ἀλκυόνος γαμετῆς τοὺς ἀπτέρους νεοσσούς, σὺν αὐτοῖς τοῖς μέσοις ξύλοις τῆς σχεδίας καὶ τοῖς κύκλῳ ὀρθοῖς καταβαλεῖ πρὸς τὸ κύμα δύνοντα τὸν Ὀδυσσεά, ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινίοις. Ἄνυπνος δὲ τοῖς ἐσωτάτοις τῆς θαλάσσης κλυδωνιζόμενος, τῷ πολιτῇ τῆς Θρακικῆς πόλεως Ἀνθηδόνης Γλαύκῳ σύνοικος γενήσεται. Ἄλλος δὲ παρ' ἄλλου ἄνεμος συστρέψει, ὥς πένκης κλάδον, ἥτοι φελλόν, ἐμπηδῶν καὶ ἀλλόμενος τοῖς φνσήμασι. μάλιστα δὲ τῆς Λευκοθέας, ἥτοι τῆς Ἰνοῦς, ἐκ τῆς κακῆς συστροφῆς τοῦ ρεύματος τὸ περιβόλαιον σώσει τὸν Ὀδυσσεά κατὰ τὰ στέργνα ἡσφαλισμένον καὶ τὰς ἄκρας χεῖρας, αἵστισι τῆς τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας ἀπτόμενος καὶ δρασσόμενος, ταῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσιν δξύτησιν τῶν πετρῶν αἰμαχθήσεται. Εἰς δὲ τὴν νῆσον Ἀρπην, ἥτοι τὴν Κέρκυραν, τὴν τῷ Κρόνῳ μισουμένην, τὴν τῶν αἰδοίων κρεατόμον, περάσας, ἄνευ χιτῶνος, προσαίτης, συμφορῶν χαλεπῶν ἔμπειρος, ὥς ἐπὶ τὸ μυθῶδες καὶ τὴν διήγησιν πλάττων ἐκφωνήσῃ τῶν θρηγῶν, τὰς κατάρas τιμωρηθεὶς τοῦ ευφλωθέντος θηρίου, ἥγουν Κύκλωπος. Οὕπῳ λίαν, οὕπῳ τῶν κακῶν λήξει· μὴ τοσοῦτος δὲ ὕπνος καταλάβῃ τὸν Μέλανθον καὶ Ἰππηγέτην, τουτέστι Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα. Παραγενήσεται γὰρ εἰς τὴν καλούμενον Πείθρου σκέπας λιμένα, καὶ Νηρίτου ὕρους τὰς ἐξοχάς· περιφραστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην· ὕπνεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων· θεάσεται δὲ ὅλον τὸν οἶκον ἐκ τῶν θεμελίων ἀνεστραμμένον τοῖς τῶν γυναικῶν κλέπταις καὶ κατωφερέσι μνηστῆρσιν· ἡ δὲ πόρνη Πηνελόπη, ὑπερηφάνως πορνενούσα, κενώσει καὶ θαπανήσῃ τοὺς οἴκους, ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς δαμυλείαις τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦσα τοῦ ταλαιπώρου. Αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πύλαις τῆς Τροίας πόρους θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος, καρτερήσῃ μὲν ἐκ τῶν δούλων φοβερὰς ἀπειλὰς τῷ γενναίῳ νώτῳ ὑπομένειν, ταῖς λοιδορίαις τιμωρηθεὶς· καρτερήσῃ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν πληγὰς ὑποφέρειν καὶ τὰς βολὰς τῶν ὀσφράκων.

Οὐ γὰρ ξέναι ἄνται αἱ μάστιγες, ἀλλὰ σφοδρὰ σφραγίς καὶ σημασία διαμένει ἡ τοῦ Θόαντος ἐν ταῖς πλευραῖς ἔτι, ταῖς ῥάβδοις κοιλανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα· ἄστινας ὁ λυμεὼν Ὀδυσσεὺς ἐπιξέειν καὶ ἐπιτύπτειν ἀστενοχωρήτως ἐπαινέσει, καὶ ἐθελουσίαν πληγὴν τῷ σώματι προσεξαίμασσων, ὅπως ἐναδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ τοῖς πολεμίοις κατασκόποις βλάβαις καὶ κλαυθμοῖς ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον. Ὅτινα ἡ Βοιωτία ἐξοχὴ τοῦ ὄρους, τοῦ καλουμένου Τιμικία, μεγάλῃ βλάβῃ ποτὲ ἐγέννησε, μόνος τῶν ναυτίλων πρὸς τοὺς οἴκους σωθεὶς ὁ ταλαιπώρος. Ἔσχατον δὲ καθάπερ αὐτῆς τὸ ὄρεον τῶν κυμάτων ὁ δρομεὺς, ὥσπερ κογχύλος τῇ ἄλμῃ περιτριβεῖς καὶ περιβληθεὶς, τὴν κτῆσιν τὴν ταῖς σφαγαῖς ὑπὸ τῶν Πρωινῶν, ἥτοι μνηστήρων, λαφυρσομένην καὶ ἀπαντλουμένην παρὰ τῆς ἐκ Μακεδαιμονίας ἐπὶ κακῷ οἰστροσάσης Πηνελόπης καταλαβὼν, καὶ λίαν γεγηρακῶς ἀποθανῆ, τὸ θαλάττιον σκέπασμα, ἥτοι τὴν ναῦν, διαφυγὼν, κόραξ σὺν τοῖς ὕπλοις τῶν θαλασσίων δρυμῶν ἐγγύς. Ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὴν πλευρὰν ὁ δλέθριος στόνυξ, ἥτοι τὸ κέντρον τὸ δυσφόρητον τοῦ Σαρδωνικοῦ ἰχθύος, τουτέστι τῆς τρυγόνος. Ὁ δὲ ἀντανέσιος, ἥτοι¹ ἐξαδελφος τῆς ἐξ Ἀχιλλέως γαμηθείσης Μηδεῖας Τηλέγονος υἱός, καὶ φονεὺς τοῦ πατρὸς Ὀδυσσεὺς κληθήσεται. Νεκρῶν δὲ μάντιν ὁ Εὐρυτὰν ἀναγορεύσει λεώς· ὃ ἐστὶν ἔθνος Ἡπείρου, ὃ καὶ ἀναγορεύσει· ὁπότε εἰς τὸ ὑψηλὸν κατοικητήριον κατοικῶν Τραμπυλίας χώρας· ἐν ἡμέρᾳ² καὶ πάλιν ποτὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἡρακλέα ὁ δράκων Τυμφαῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐν ταῖς ἐν-ωχίαις ἀποκτενεῖ, τὸν ἐκ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Περσέως τῶν ἀπογόνων καὶ τοῦ Ἡρακλέος οὐ πόρρωθεν τῶν αἱμάτων καταγόμενον. Ἡ Πέργη δὲ αὐτὸν καὶ τῶν Τυρση-
 ῶν ὄρος ἀποθανόντα καὶ ἐν Γορτυναίᾳ τῇ πόλει καυθέντα ὑποδέξεται, ὁπότεν στενάζων τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Κίρκης τὰς θανατηφόρους μοίρας ἐκπνεύσῃ· ἦντινα Κίρκην ὁ ἀνὴρ τῆς Κασσιφόνης Τηλέμαχος ἀποκτείνας, αὐτὸς πρὸς τὸν Αἰδὴν δευτέραν ὁδὸν περάσει, τῆς τοῦ Γλαύκωνος καὶ Ἀψύρτου ἐξαδέλφης Κασσιφόνης ταῖς σφαγαῖς τὸν ἐράχην τετμημένος. Καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσοῦτων βλαβῶν σωρὸν ἰδὼν, ἀμετάστροπτον εἰς τὸν Αἰδὴν τὸ δεύτερον παραγενήσεται, πρᾶον καὶ ἥσυχον

1) Incipit Cod. fol. 50. vers.

2) Inepte pro χώρῃ.

ἡμέραν οὐδαμῶς ποτε ἐν τῇ ζωῇ θεασάμενος. Ὡς ἁμαρτωλὲ καὶ ἄδικε, ὃ τὰ ἐπισχεθῆναι ἄξια ἔργα τελειῶν· ὡς κρεῖσσον ἦν σοι ἐν τῇ πατρίδι μένειν, τὸν βοῦν ἐλαύνοντι καὶ τὸν ἐργαστὴν μύκλον κἀνθῶνα ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις τοῦ λοιποῦ ζευγνύειν, ταῖς ἐπιπλάστοις μανίας μηχαναῖς μαιώμενον, ἢ τηλικούτων κακῶν αἰῖραν ταλαιπωρῆσαι!

820 — 876. Ὁ δ' ἀνόλεκτρον ἀρπαγεῖσθαι. εὐνέτης· ὃ δὲ ἀνὴρ τῆς Ἑλένης Μενέλαος, τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ γυναῖκα ἀρπαγεῖσθαι ζητῶν καὶ πυνθανόμενος τῆς φήμης, ποθῶν δὲ τὸ πικρὸν φάντασμα τὸ εἰς οὐρανὸν διαφυγόν, ποίας τῆς θαλάσσης τόπους ἐσωτάτους οὐκ ἐρευνήσει; ποίαν δὲ στερεὰν γῆν παραγενόμενος οὐ ψηλαφήσει; Θεάσεται μὲν πρῶτον τὴν Κιλικίαν, καὶ τὴν ἤδη εἰς Αἶδον πεμπομένην γραῦν, μαρμαρωθεῖσαν τῷ σώματι· καὶ τὰς τῶν Ἀράβων προνευκυίας πέτρας, τοῖς ναύταις μεμισημένας· θεάσεται δὲ καὶ τῆς ταλαιπώρου Μύρρας τὸ ἰσχυρὸν πόλισμα, τὸ λεγόμενον Βύβλον· ἦςτινος τὰς ἐν τῷ τίκτειν οἰμωγὰς ποιούσας ὠδῖνας ὁ δεινὸς κλάδος διέλυσε· καὶ τὸν παρὰ τῇ θεᾷ Σχοινίδι¹ καὶ Ἀρέντῃ καὶ Ξένη Ἀφροδίτῃ κλαυσθέντα Ἀδωνίδος τάφον, τοῦ ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρέντος· ὅτινά ποτε τῷ λευκῷ ὀδόντι ὁ χοῖρος ἀπέκτεινε. Θεάσεται δὲ τὰς Αἰγυπτίας πόλεις καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὴν πηγὴν ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ γενομένην· καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ἐν αἷς τὸ κῆτος προσήλατο, χρηζὼν τῆς εὐωχίας τῆς Ἀνδρομέδας· ἀντὶ δὲ αὐτῆς ἐπορεύθη τὸν αὐτὸν Περσέα τὸν ἑαυτοῦ ἀνδρεῖον μάγειρον, τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα ταῖς σιαγόνιν ἀρπάσας (sic). Φονευθήσεται δὲ τῷ ξίφει τοῦ Περσέως ἡ πολυμίσητος Γοργὼ ἐκνευριζομένη, τὰς ἰπποτρόφους ὠδῖνας τῶν τόκων τοῦ Περσέως ἀνοίξαντας, τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης καὶ ἀπομαρμαρούσης τοὺς ἀνθρώπους Περσεῖς ἐκ τοῦ ἄκρου ποδὸς μέχρι τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν² ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑποκλέψας τῆς τριπλῆς Γοργόνης, καὶ τῷ λίθῳ αὐτοῦς³ περισκεπάσει, ἥρουν ἀπολιθώσει. Θεάσεται δὲ καὶ ἐν Θέρει ἀρδευόμενας ὁδοὺς, καὶ τὸ ρεῖθρον τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ, καὶ τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας, εἰς δυσὸς δμοὺς καίτας ταῖς φώκαις συγκοιμώμενος. Καὶ πάντα καρτερήσῃ χάριν τῆς ἀναιδοῦς Ἑλένης, τῆς πολυάνδρου, καὶ μίαν θῆλυν παῖδα

1) Cod. Σχοινῆδι.

2) Cod. τῶν ὀφθαλμῶν.

3) Cod. αὐτῆς.

τεκούσης κόρης. Παραγενήσεται δὲ πλανήτης εἰς τὸ τῶν Ἰαπείγων¹ στράτευμα, καὶ δῶρα ἀναθήσει τῇ παρθένῳ Ἀθηνᾷ, κρατῆρα Ταμᾶσιον καὶ² ἀσπίδα ἐξ ἀγρίου βοῶς κατασκευασθεῖσαν, καὶ τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας τῆς γαμετῆς Ἑλένης ἀκέρας· ἅπερ εἰσὶν εἶδη ὑποδημάτων. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὴν Σίριν³, πόλιν Ἰταλίας, καὶ τοὺς ἐσωτάτους τόπους τοῦ Λακινίου, ὃ ἐστὶν ἀκρωτήριον Κρότωνος· ἐν οἷς τόποις ἡ Θέτις κῆπον τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ κατασκευάσει τοῖς φυτοῖς ἐξευρησμένον. Ταῖς γυναιξὶ δὲ ταῖς ἐγγχωρίοις ἀεὶ ἔσται νόμος, πενθεῖν τὸν ἀπ' Αἰακοῦ καὶ τῆς Δωρίδος τρίτον ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα, τὸν ἄνεμον⁴ τοῦ καυστικοῦ πολέμου· καὶ μήτε τῷ χρυσῷ τὰ λαμπρὰ σώματα εὐτρεπίζειν, μήτε εὐφυεῖς καὶ καλοὺς περιβάλλεσθαι χιτῶνας ἢ πορφύρα βεβαμμένους, διότι ἡ Θεὸς Θέτις τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ μέγα ἀκρωτήριον τόπῳ (εἰς) ἀμείβεται ἐνοικεῖν καὶ ἱερὸν ἔχειν. Παραγενήσεται δὲ εἰς τὰς κακῶξένους γυμνικὰς παλαιστρας τοῦ Ἑρκος, ὅντινα ἡ Κωλῶτις καὶ Ἀλεντία Ἀφροδίτῃ γεννᾷ, ἡ βασιλίσσα τῶν ἐσωτάτων τόπων τῆς Δογγούρου λίμνης· καὶ εἰς τὸ πῆγμα τῆς τοῦ Κρόνου δρεπάνης, καὶ εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Κογχίας (εἰς) λίμνης ἀνακάμψας, εἰς τὴν Γονοῦσαν λίμνην, καὶ εἰς τὰς πλάκας τῶν Σικελῶν. Καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θηροχλαῖνου Ἡρακλέους, τοῦ πολλὰ ἐσθίοντος λύκον· ὅντινα ὁ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὀρμίσας τὴν Ἀργαίαν, σὺν τῇ Ἀργοναύτῃς ἰδρύσατο. Αἱ δὲ παραθαλάσσιοι ψῆφοι τῶν Ἀργοναυτῶν τὰ λιπαρὰ ἀποξύσματα φυλάττουσιν, ἅτινα οὐδὲ ὁ τῆς θαλάσσης κλύδων, οὐδὲ ἡ ὀμβρία χιὼν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀποπλύνουσα⁵ καθαίρει.

877 — 910. Τοὺς δὲ λοιποὺς Ἀργοναύτας οἱ αἰγιαλοὶ καὶ οἱ πλησίον τῶν Ταυχείρων πόλεως ὕφαλοι πέτραι στενάζουσιν ἐξεῤῥιμένους εἰς τὸ τοῦ Ἀτλαντος οἰκητήριον ἔρημον τοῖς ξύσμασι τῶν σωμάτων προσκεχνηότας, ὅπου τὸν Τιταρῶνος ἀπόγονον Μόψον ἀποθανόντα οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν, καὶ ὑπεράνωθεν τυμβεῖαν βάσιν ἐκ τῶν κατωτέρων μερῶν τῆς Ἀργοῦς, κλασθὲν ὑπερκείμενον ξύλον, ἥτοι πλατεῖαν σανίδα, εἰς στηλὴν ἔστησαν, ὥς ἂν γνωρίζοιτο ἐκεῖσε· καὶ ὁ τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ ροὴς τὴν Ἀυσίγδα πόλιν βρέχων τοῖς ὕδασι ἀρδεύει. Καὶ τῷ νύμφῃ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος Τρίτῳνι ἡ γυνή.

1) Cod. Ἰαπυγίων. 2) Incipit Cod. fol. 51. rect.

3) Cod. Σίριν. 4) Cod. ἄνεμον. 5) Cod. ἀποπλυνούσα.

Μήδεια δῶρον ἐχαρίσατο κεχαρισμένη μέγαν κρατήρα δείξαντι πλευστήν ὁδόν, ἐνθα διὰ τῶν στενῶν πετρῶν τῆς θαλάσσης ὁ κυβερνήτης Τίφως ἄκλαστον¹ τὸ σκάφος ἐλάσει, ὁδηγήσει. Τοὺς δὲ Ἕλληνας χρήσει καὶ φωνήσει² ὁ δύο μορφὰς ἔχων Τρίτων θεός, τηνικαῦτα κρατήσιν τῆς ἀρχῆς τῆς χώρας τῶν Αἰβύων, ὁπόταν ἐξοπίσω ὁ ἐν ἀργῷ διανυκτερεύων Αἴβως λαὸς κλέψας τῆς πατρίδος τὸν κρατήρα Ἕλλησι ἀνδρὶ παρέξει· τοὺς δὲ χρησμοὺς φοβούμενοι, οἱ Αἴβως τὸ κτῆμα, ἦγον τὸν κρατήρα, ἀφανῇ ποιήσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις καὶ κοίλοις τόποις τῆς γῆς· ἐφ' ἣτινι γῇ τὸν κακοθάνατον τῶν Κυφαίων στρατηγέτην Γουνέα σὺν τοῖς ναύταις αὐτοῦ Βορῆου πρῶσι ἐκρίψουσι· τὸν τε υἱὸν τοῦ Τεθρηδόνος, Πρόθοον, τὸν τῶν Παλαύθρων καὶ Ἀφρυσίων καὶ Εὐρυαμπίων Μαγνήτων βασιλέα, καὶ τὸν τοῦ ἀποπετρωθέντος λίκου πεδίου, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, καὶ τὸν τῶν ἀκρωτηρίων τοῦ ὅρους τῶν Μηλίων βασιλέα Εὐρύπυλον. Ὠντιῶν οἱ μὲν ἄθλιοι τὴν Αἰγώνειαν πόλιν καὶ πατρίδα τῶν Μηλίων ποθοῦντες, οἱ δὲ τὴν Ἑχίον, οἱ δὲ τὴν Τίταρον, τὴν τε Ἴρον³ καὶ Τρηχίνα καὶ Πεῤῥαιβικήν⁴ Γόνον, Φάλαντόν τε καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν Ὀλοσσόνων, καὶ τὴν Κασταναίαν· αἰτινὲς εἰσι πόλεις Λυκίης (sic)· ἄταφον ἐν ταῖς πέτραις εἰς αἰῶνα θρηνήσουσιν ἐσπαραγμένοι. Ἄλλην δὲ ἐπὶ ἄλλην θανατηφόρον μοῖραν καὶ χαλεπὴν συμφορὰν πρὸ τῆς ἐπανόδου δωρούμενος ὁ⁵ θεὸς κινήσει.

911 — 929. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ρεῖθρα καὶ βραχύπτολις Οἰνωτρίας γῆς καγχρίνη βεβρωμένον· Τὸν δὲ ὑπὸ ὄψεως καγχρίνης βεβρωμένον καὶ τοῦ κορμοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν αἵμασι μαινόμενον Φιλοκτῆτην, τὰ ρεῖθρα τοῦ Αἰσάρου ποταμοῦ καὶ ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας γῆς Κρίμισσα δέξεται. Αὕτη γὰρ ἡ Σάλπιγξ Ἀθηναίαν τὴν ἀκμὴν καὶ ἄκραν τοῦ βέλους ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Φιλοκτῆτου εὐθυνεῖ, κατ' Ἀλεξάνδρου ἀποπέμπουσα τὸν Σκυθικὸν τῆς νευρᾶς κτύπον. Ὅστις ποτὲ Φιλοκτῆτης παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἀύρα ποταμοῦ καύσας τὸν ἰσχυρὸν λυρόκτυπον⁶ λέοντα Ἡρακλέα τῷ ἐπικαμπεῖ Σκυθικῷ αὐτοῦ τόξῳ, καὶ τῷ μὴ ἀποτυγχάνοντι τῶν βελῶν τὰς χεῖρας ὥπλισεν. Ὁ δὲ

1) Cod. ἄκλαστον.

2) Cod. repetit ὁφλήσει.

3) Cod. Ἴρον.

4) Cod. Περραιβικήν.

5) Incipit Cod. fol. 51. vers.

6) Cod. εὐρόκτυπον.

Κράθις¹, ποταμὸς Κρότωνος, τοὺς τάφους τοῦ Φιλοκτῆτου θρασάμενος ἀναιρεθέντος ἐκ πλαγίου τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀλαίου καὶ Παταρέως Ἀπόλλωνος, ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Ἰταλίας, τὸν κλύδωνα ἐρεύγεται. Ἀποκτενοῦσι δὲ καὶ αὐτὸν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ ἄποικοι τῆς Παλλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ συμμαχοῦντα τοῖς τῶν Ῥοδίων στρατιώταις. Οὕστινας, πόρρωθεν τῶν ὀρίων τοῦ Θερμύδρου λιμένος καὶ τῶν Καρπάθου νήσων πεπλανημένους, ὁ Θρακικὸς ἰσχυρὸς κύων Βορρᾶς πέμψει ἐπὶ ξένην καὶ ἀλλοτριάν κατοικήσοντας. Ἐν δὲ δὴ τοῖς Μακάλλοις, ὃ ἔστι πόλις τῆς Ἰταλίας, ναὸν μέγαν οἱ ἐγγυῖοι ὑπεράνω τῶν τάφων τοῦ Φιλοκτῆτου κατασκευάσαντες αἰώνιον καὶ διηνεκὴ θεὸν ταῖς σπονδαῖς καὶ θυσίαις τῶν βοῶν δοξάσουσιν.

930—950. Ὁ δὲ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας Ἐπειός, διὰ τὸν πατρῶν ψευδῆμοτον ὄρκον τιμωρηθεὶς, τὸ δόρυ πεφροβημένος καὶ τὴν ὀρμὴν καὶ ἰσχυρὰν παράταξιν τοῦ πολέμου, ἐν ταῖς ἀγαλαῖς τῆς Λαγαρίας πόλεως Ἰταλίας παραγενήσεται· ὄντινα ὄρκον ταλαίπωρος αὐτοῦ πατὴρ Πανοπεὺς περὶ τῶν κτημάτων τῶν διὰ τοῦ πολέμου αὐτοῖς κτηθέντων ἐκ τῆς πόλεως τῆς Κομαιθοῦς θυγατὶς Πτερελαίου², τῶν ἐν τῷ στρατῷ βεβολημένων χάριν τῶν στεργθέντων γάμων Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρυῶνος, ἐκατέρησε τὴν Ἀλοῖτιν καὶ Κυδωνίαν καὶ Θρασῶ Ἀθηναῖν ἐπιορκῆσαι, καὶ τὸν ἐκ τῆς Θράκης Κανδάονα ἢ Μάμερτον θεὸν Ἀρέα τὸν πολεμιστὴν λύκον· ὃ ἔσωθεν μήτρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ Πανοπεὺς στήσας φοβεράν μάχην πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῖς σπαραγμοῖς τῶν χειρῶν, οὐπω τὸ τῆς ἡμέρας λαμπρὸν φάος βλέπων, οὐδὲ τὰς χαλεπὰς ὠδῖνας τῶν τόκων ἐκφυγών. Τοιγαροῦν οἱ θεοὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ φυγάδα ἄνδρα ἐποίησαν, ἐν μὲν τῇ πυγμῇ ἀγαθὸν καὶ γενναῖον, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τοῦ δόρατος δειλόν, καὶ πλείστα ἐν τῇ τεκτονικῇ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα. Ὅστις περὶ τὸν Κίριν⁴ ποταμὸν καὶ τοῦ Κυλιστάρου τὸ ὕδωρ ὁ ξένος καὶ μετανάστης πόρρω τῆς πατρίδος τοὺς οἴκους κατασκευάσει. Τὰ γὰρ ἐργαλεῖα αὐτοῦ, ἐν τούτοις ποτὲ τορνεύσας χαλεπὴν βλάβην τοῖς ἑγχωρίοις, ἤγουν τοῖς Τρωσὶ, τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσει, καὶ τῆς Μυνδίας Ἀθηναῖς ἱερῷ ἀναθήσει.

951 — 977. Οἱ δὲ λοιποὶ πλανῆται παραγεγόμενοι εἰς

1) Cod. Κράθις.

2) Cod. Περιλάου.

3) Cod. Κίριν.

τὴν τῶν Σικελῶν γῆν κατοικήσουσιν, ὅπου ὁ Λαομέδων τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Φοινოდάμαντος τοῖς ταύταις ἔδωκε, τε-
 τρωμένος ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς,
 πόλῳ παραγενομένους εἰς τὴν ἑσπερίαν γῆν τῶν Λαιστρυγόνων,
 ὃ ἐστὶν ἔθνος ἀνθρωποφάγον, τοῖς ὠμοφάγοις θηρίοις
 τροφὴν προθεῖναι, ἐνθα πολλὴ ἐρημία συνπαύσκει. Αἴται
 δὲ δὴ, τὸν θάνατον καὶ τὰς μονοκοίτους καὶ ἐρήμους καθ-
 ἕδρας διὰ τῆς τοῦ Ἑρως μητρὸς Ἀφροδίτης φρυγῶσαι,
 μέγαν ναὸν δωρεὰν τῇ θεῇ κατέσχευσαν· ὧντινων δὴ μιᾷ
 ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς, ὁμοιωθεὶς κυρί, ἐν ταῖς κοίταις συνε-
 γένετο· ἡ δὲ τῷ Θηρομίκτῳ δαίμονι τὸν γενναῖον Αἰγέστην
 γεννᾷ, συνοικίτορα καὶ¹ κτίστην τριῶν πόλεων. Ὅστις δὲ
 ὁδηγῶν τὸν νότον νῆδον Ἀγχίσου Ἐλυμον εἰς τὴν πανταχόθεν
 ὑπὸ τῆς θαλάσσης λήγουσαν νῆσον Σικελίαν ἀπάξει ἐκ τῶν
 Λαρδανίων τόπων πλέοντα. Ὡς ταλαίπωρε Αἰγέστη, πόλις
 Σικελίας, ταῖς τῶν δαιμόνων διδασκαῖς μέγιστόν σοι πένθος
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ αἰῶνος ἔσται ταῖς τοῦ πυρὸς βο-
 λαῖς κεκαυμένης. Μόνη δὲ σὺ τῶν πόλεων τὰς δυστιχεῖς ἐκ-
 πορθήσεις τῆς Ἰλίου ἀκατάπαυστον κλαίονσα καὶ ὀδυρομένη
 ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις· πᾶς δὲ ὁ λαὸς, ἀβρόχῳ τροπῇ
 μέλαιναν ἐσθλὰ καὶ ὑπαρὰν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρό-
 παιον ἐνδεδυμένος, λυπηρὸν βίον διάξει· ἄκουρος δὲ τῇ
 κόμῃ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχων, τὰ ὀπίσω τῆς κεφαλῆς καλλω-
 πίσαι τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων τὴν μνήμην ἐπιμελουμένη.

978 — 1010. Πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σίριν² καὶ Λευταρίαν
 γῆν οἰκήσουσιν, ὅπου ὁ δυσθάνατος καὶ φρόνιμος καὶ σοφὸς
 Κάλχας χάριν τῶν ἀναριθμῶν ἀγρίων σύκων τῷ κοινῷ
 τοῦ Ἡρακλέους πληγεὶς τὴν κεφαλὴν κατακεῖται, ἐνθα καὶ ὁ
 ταχὺς Σίρις ποταμὸς Ἰταλίας τοῖς ρεύμασιν πλημμυρεῖ, πᾶ-
 σαν τὴν βαθεῖαν γῆν τῆς Χωνίας³ πόλεως ἀρδεύων. Τὴν
 πόλιν δὲ Σίριν⁴ ὁμοίαν τῇ Ἰλίῳ οἱ κακοδαίμονες Τρῶες κα-
 τασκευάσαντες λυπήσουσι τὴν Λαφρίαν καὶ Σάλπιγγα κόρην
 Ἀθηναῖν, χειρωσάμενοι καὶ ἀποκτείναντες ἐν τῷ ναυῷ τῆς θεᾶς
 τοῦς πρόσθεν Ἴωνας τὸ ἔδαφος κατοικοῦντας. Τοῖς δὲ ἀδα-
 κρυτοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ εἶδωλον τῆς Ἀθηναῖς καμνύσει, βλέπον
 φοβερὰν βλάβην τὴν εἰς τοὺς Κροτωνιάτας ἐκ τῶν Ἰωνῶν
 γενομένην, φρόνῳ τε ἔμφυλον τῶν ἐν ἀγρῷ διανυκτερευόντων

1) Incipit Cod. fol. 55. rect. 2) Cod. Σίριν.

3) Cod. Χωνίας. 4) Cod. Σίριν.

λόκων, ὅποταν ὁ τῆς ἱερσίας υἱὸς ἱερεὺς, ἀποθανών, πρῶτος τῷ μέλανι ἀνθρωπίνῳ αἵματι τὸν καὶ αἱματώσῃ.

Ἄλλοι δὲ τὰς Τυλλησίους δυσβάτους ἐξοχάς, καὶ τὴν ἀνέχουσιν ἄκραν τοῦ ὑπὸ τῆς θαλάσσης σμῆχόμενου ἀκρωτηρίου Αἰνῶ, τὴν σύγκληρον¹ Πενθεσιλείας ὁ τρηρῆς πεπλανημένην πρὸς ξένην γῆν ἀπάξει· ἥρσιος Πενθεσιλείας τὸ ἔσχατον ἐκπνεύσεως πληγεὶς ὁ ὀφθαλμὸς παρὰ τῷ Αἰτωλῷ Θερόστῃ φθαρτικὸν θάνατον αὐτῷ δεδασμένῳ τῷ φοινικῷ δόρατι ὁ Ἀχιλλεὺς κατασκευάσει. Οἱ δὲ Κροτωνιάται τὴν πόλιν ποτὲ ἐκπορθήσουσιν, ἀποκτείναντες τῆς Ἀμαζόνης τὴν ἄφοβον κόρην Κλέετην, τὴν βασίλισσαν τῆς ἐπωνύμου πατρίδος· πολλοὶ δὲ ἔμπροσθεν ἐξ ἐκείνης διαφθαρέντες τὴν γῆν τοῖς ὀδοῦσι χαρόντες δήξουσιν· οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων τοὺς πύργους διακόψουσιν οἱ τῆς Λαυρήτης² ἀπόγονοι Κροτωνιάται. Οὗτοι δὲ δὴ τὴν Τέρεϊναν πόλιν Ἰταλίας τῇ πικρᾷ πλάνῃ κάμνοντες κατοικήσουσιν, ὅπου τοῖς πόμασιν ὁ Ὠκίναρος παταμὸς τὸ καθαρόν ἕδωρ ἐκβράσων τὴν γῆν ποτίζει.

1011 — 1046. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων λαβόντα· τὸν δὲ δὴ Νιρέα τὸν τὰ δευτέρα κάλλη τοῦ Ἀχιλλεύος λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκομαίων ποτῶν δεινὸν καὶ ἰσχυρὸν ἡγεμόνα υἱὸν τῆς Γόργης Θόαντα, πῇ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ψάμμον αἱ Θρακικαὶ πνοαὶ τοῖς ἐσχάτοις ἀρμένοις ἐμπίπτουσαι ἀπάξουσι· πῇ δὲ ἐκ τῆς Λιβύης πάλιν ὁ Νέστος ἐμπίπτων εἰς τοὺς Ἀργυρίνους, ὃ ἐστὶν ἔθνος Ἠπείρου, καὶ εἰς τὰς ἕλας τῶν Κεραυνίων ὄρων, τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ ἐλαύνων τὴν θάλασσαν, ἀπάξει· ὅπου πεπλανημένον καὶ λυπηρὸν βίον θεάσονται τοῦ Λακμωνίου ὄρους καὶ τοῦ Αἰάντος ποταμοῦ τὰς ἐκφεύσεις πίνοντες. Ὁ δὲ γαίτων Κράδις,³ ὁ ποταμὸς Ἰταλίας, σὺν τοῖς ὄφοις τῶν Μελαίνων (sic) καὶ ταῖς Ἠάλαις τῶν Κόλχων οἰκήτορας ἄξειται, (sic) οὕτως Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Αἴας πόλεως καὶ τῆς Κορίνθου Αἰήτης, καὶ ἀνὴρ τῆς Εἰθσίας, διώκτας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἀπάσσειλε, τὴν νυμφαγωγὸν τρόπον, ἥγον τὴν Ἀργώ, ἀγρεῦσαι θέλων· οἵτινες Κόλχοι πρὸς τῷ βαθεῖ πόρῳ τοῦ Αἰζηροῦ ποταμοῦ κατώκησαν.

Οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὴν Μελλίτην νῆσον πλησίον τῆς Ὀθρῶ-

1) Desunt duo versus.

2) Cod. Λαυρήτης.

3) Cod. Κράδις.

νοῦ νήσου πακλωλημένοι οἰκήσουσιν· ἦντινα Μελίτην νῆσον¹ πέριξ ἔργος τοῦ Παχύνου ποταμοῦ ὁ Σικελὸς κλύδων ἐπιβῆε καὶ ἐπικλύζει, τὴν τοῦ Σισυφείου παιδός, ἦγον Ὀδυσσεύς, ἐπώνυμον τραχεῖαν καὶ ὑψηλὴν ἄκραν, ἣν ποτε τῷ ὑστέρῳ χρόνῳ περιγράφων ὁ Ὀδυσσεὺς ἐνδοξον οἶκημα τῆς παρθένου Ἑκάτης Ὀδύσειαν ἐκάλεσεν, ὅπου ὁ Ἐλωρος ποταμὸς Σικελίας τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει. Ὁ δὲ τὸν πᾶπτον ἀποκτείνας Ἀβαντα λύκος, Ἐλεφῆνωρ, τὴν Ὀθρωνὸν νῆσον κατοικήσει, τὰ πόρρω ὄντα πατρῷα θεύματα τοῦ Κασκύνθου ποταμοῦ Εὐβοίας ἐπιθυμῶν. Ὅστις ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν πετρῶν ἐπιβάς, τὰς στρατοπλάτους ἰκσίας, ἦγον βοηθείας, τῆς πατρῷας γῆς τοῖς Ἀτρεΐδαις λέξει· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φορέα τοῖς ποσὶ προσψαῦσαι τῆς πατρίδος ἐπὶ πλεονα χρόνον μὴ παφευγὸτα ἢ βοηθὸς τῆς δίκης Τελφουσία Ἑριννὺς παραχωρήσει, ἢ περὶ τοῦ Λάδωνος τοῦ ποταμοῦ τὰ ρεῖθρα κατοικοῦσα. Ὅθεν, πεφευγὼς τὴν δεινὴν μάχην τῶν δρακοντομόρφων ἑρπετῶν τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου, εἰς τὴν Ἀμαντίαν πόλιν τῆς Ἠπείρου πλεύσει· πλησίον δὲ τῆς Ἀιτιτανῶν (sic) γῆς παραγενόμενος, παρ' αὐτὴν τὴν πράκτιν εἰς τὸ ὑψηλὸν λέπας, ὃ ἐστὶν ὄρος, οἰκήσει, τοῦ Ἠπειρώτου Πρῶτακτου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ τρυγῶν καὶ πίνων.

1047 — 1089. Ὁ δὲ ἕτερος τῶν δύο ἀδελφῶν Ποδαλείριος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος ἐπὶ ξένην γῆν τοῖς δοτέοις ταφῆσεται· τοῖς δὲ ἐν μηλωταῖς περὶ τὸν τάφον αὐτοῦ κοιμωμένοις πᾶσιν ἀληθῇ λόγον καθ' ὑπνοῦς χρησιμοδοτήσει· ἱατρὸς δὲ τῶν νόσων παρὰ τοῖς Δανύιοις ὁ Ποδαλείριος κληθήσεται, ὅποτε λουόμενοι ἐν ταῖς θεύμασιν τοῦ Ἀλθαίου ποταμοῦ βοηθὸν ἀναβοήσουσι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν υἱόν, τοῖς πολίταις καὶ τοῖς θρόεμμασιν αὐτῶν ἄγαν εὐμενῇ παραγενέσθαι. Γενήσεται ποτε τοῖς πρεσβευταῖς τῶν Αἰτωλῶν καὶ ἀγγέλοις ἐκεῖ φῶς λυπηρὸν καὶ ἐχθρότατον φανέν παρὰ τῶν Δανύων, ὅποταν ἐπὶ τῶν Σαλάγγων τὴν γῆν καὶ τῶν Ἀγγαίσων τὰ ἐδράσματα παραγενόμενοι οἱ Αἰτωλοὶ καὶ ἀπαιτοῦντες ἀπαιτήσουσι (sic) τοῦ Διομήδους τοὺς τόπους, τῆς ἀγαθῆς ἡρωτριασμένης γῆς τὸ κληρωθὲν αὐτῷ λιπαρὸν μέρος. Τούτους δὲ οἱ ὠμοφάγοι Δάνιοι ζῶντας εἰς σκοτεινὸν τάφον χῶσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις τόποις τῆς ὤρημένης καὶ φαραγγώδους κοίλης γῆς. Οὗτοι δὲ οἱ Δάνιοι

1) Incipit Cod. fol. 55. vers.

ἐνταλές ἄταφον μνημα τῶν νεκρῶν Αἰτωλῶν τῷ κεχωσμένῳ σμικρῷ λίθῳ κατασκευάσουσι, τὴν χώραν παρέχοντες, ἥτινα ἀπολαβεῖν ἐξηγῶσι τοῦ Τυδέως, ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι, κρατοβρώτος οὖν τοῦ Τυδέως· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης.

Τῶν τοῦ Ναυβόλου¹ δὲ παίδων εἰς Τέμεσαν, πόλιν Ἰταλίας, οἱ ναῦται καταστήσουσι, ὅπου τὸ ἀκρωτήριον² σκληρὸν νένευκεν· ἀπὲρ δὲ τῶν ὀρισμάτων τῆς Κρίσσης, πόλεως Φωκίδος· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα ἀνατολική³, ἡ δὲ Κρότων δυτικὴ πόλις Φωκίδος, τῶν βοῶν ἀροτρεύσουσι τῷ ἐλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἥτις καλεῖται ὕνις, τὴν Αἰλαίαν πατρίδα· ἐστὶ δὲ Φωκίδος πόλις· καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνεμωρείας· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· ποθοῦντες Ἀμφισσαν· ἐστὶ δὲ πόλις Φωκίδος· καὶ τὰς ἐνδόξους Ἄβας· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρωάδων. Ὡς ταλαίπωρε Σήταια· ἐστὶ δὲ μία τῶν Τρωάδων· σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις μενεῖ δυστυχῆς, ταῖς τὰ γυῖα δεσμούσαις σιδηραῖς ἐλευσινῶς ἐκτεταμένη ἀποθανῇ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν· ἀπόβλητον⁴ θρηνοῦσα πλησίον Κράθιδος ποταμοῦ Ἰταλίας γυψὶ σπάραγμα τοῖς φοινικοῖς τὸ σῶμα. Ἐκεῖνη δὲ ἡ πέτρα· ἐπειδὴ Σήταια ὠνομάσθη· πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα κληθῆσεται.

Οὗτοι δὲ τῶν Παλασγῶν περὶ τὰς ῥοὰς τοῦ Μίμβλητος ποταμοῦ Ἰταλίας πλησίον Λευκανῶν, τὴν Κέρνην νῆσον, παρὰ γῆρας, ἐκπεπλευκότες, ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον⁵ Λάμητος ποταμοῦ Ἰταλίας ἐν Λαμηταῖς δίκαις οἰκήσουσιν· ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί· καὶ τούτους μὲν λύπαι καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς ἀνυπόστραφον θρηνοῦντας τύχην ἐξουσιν ἕνεκα τῶν δυσγάμων βιαστικῶν μίξεων.

1090 — 1122. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς· οὐδ' οἱ πολλῷ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς οἴκους ἀσμένως εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμπουσιν ἢ ἐκκαύσουσι, περιφραστικῶς, τὰ θύματα, τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ Διὶ· τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμά εἰσι τοῦ Διός. Τοιαύταις δὲ ὁ Ναυπίλιος Παλαμήδους πατὴρ μηχαναῖς οἴκους φθείρων, ἀπατήσῃ καὶ πλανήσῃ τῶν ὁμολέκτρων ἀνδρῶν, διὰ τὸ μάχιμον, τὰς κατ-

1) Cod. Ναυβολείου. 2) Deest versus.

3) Cod. ἐπειδὴ ἡμεῖς Κρίσσαν ἀνατολικήν.

4) Incipit Cod. fol. 52. rect. 5) Cod. πόρον.

οικιδίους ὄρνις (sic), μεταφορικῶς δὲ τὰς γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων· πῦρ γὰρ ἀνάψας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας ἐπλάησας τοὺς Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν· οὐδὲ τοῦ πένθους πάσονται αἱ θυγατέρες λαμπάδες· τὸν Παλαμήδην δὲ λέγει διὰ τὸ ἀκμαῖον διαφθαρέντα, ὅντινα νεόταπτον κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρονομίᾳ· Ὁ μὲν γὰρ περὶ τὰ λουτρά, ὃ Ἀγαμέμνων, τὰς μὴ ἔχουσας ἐξόδους ἐπιζητῶν ὁδούς· τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει· ὥς ἐν δικτύῳ συμπεπλεγμένος ἢ τεταραγμένος, τυφλὰς ζητῇσαι ταῖς χερσὶ τοῦ λίνου ἀδιεξοδεύτους ῥαφάς· Ὑπὸ τῇ θερμῇ δὲ τοῦ λουτροῦ πηδῶν ἢ ὀλλόμενος στέγην, τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἔγκεφάλῳ ῥαεῖ, πληγεὶς σκαπάρην τὸν κόγχον· ἐστὶ ὁστοῦν περὶ τὸν ἐγκέφαλον· τῷ εὐαπονήτῳ μεταξὺ· ἢ ἔλεεινὴ δὲ ψυχὴ τὸ Ταίναρον ἀκρωτήριον πετασθήσεται, τὴν λυπηρὰν τῆς λεαίνης εἰσιδοῦσα οἴκου φυλακὴν· λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν· Ἐγὼ δέ, ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς πυέλου ἀναιρεθήσομαι τῷ πελέκει· ἐστὶ δὲ ἔθνος Παφλαγόνων οἱ Χάλυβες· συντετριμμένη· ἀπ' οὗ ὃ κλάδος τῆς πεύκης, ἢ τὸ στέλεχος τῆς δρυὸς, ὅπως τις ὕλοτόμος, ὃ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης, τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ ἀνέχενος κόψει καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν τόπον· καὶ ὄλον ἱβρίζουσα καὶ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς φόνοις τὸ νεκρὸν σῶμα ἢ ἔχιδνα Κλυταιμνήστρα· ἔλαβε δὲ αἶδος ἀντὶ εἰδους· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέχενος βᾶσα, πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν¹· ὁμοῦ ὥς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην καὶ οὐ δορυράλωτον τιμὴν ἢ βαρύντηλος πολυστένακτα τιμωρομένη· Βοῶσα μὴ ἀκοῖαντα τὸν δεσπότην, ἀναδραμοῦμαι κατ' ἔγνος, ὥς ἐπ' ἀνέμου κουφιζομένη τοῖς πτεροῖς, ἐξ οὗ, ταχεῖα· σκύμνος δὲ ὁ Ὁρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τὸν φόνον, εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης μητρὸς Κλυταιμνήστρας τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ, ἐμφύλιον κακὸν μῖασμα τῷ κακῷ ἰώμενος.

1123 — 1175. Ὁ ἐμὸς δὲ ἀνὴρ, ὃ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης, Ἀγαμέμνων, τοῖς πανούργοις Σπαρτιάταις Ζεὺς ὀνομασθήσεται·² Οἶβαλος βασιλεὺς Λακεδαιμονίας. Οὐ μὴν ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον τοῖς ἀνθρώποις ἀφανισθὲν αὐτόθι γενήσεται, τῷ τῆς λήθης σκότῳ· ναὸν δὲ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἰταλῶν ἀρχοὶ παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλλπιδος λίμνης Ἰταλίας, καὶ οἱ τὴν Ἀράδανον πόλιν Ἰταλίας κατοικοῦντες, οἱ

1) Desunt verba ἀγρίας χολῆς.

2) Deest versus.

πλησιόχωροί τῶν ναμάτων τῆς λίμνης. Αἱ κόραι δὲ τὸν πρόποντα τῆς παρθενίας γάμον· Ἐπτόρειος κόρη λέγεται ἢ τὰ ὀπίσω καθιεμένη, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα¹ ἔχουσα· κεκαλλωπισμέναις θριξίν, ὅταν θέλωσι τοὺς νυμφίους ἐκφάγειν, ἀρνούμεναι τούτους ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ γένους ψόγον καὶ μῦθον, τὸ ἔμὸν περιλαβοῦσιν εἰδῶλην ταῖς χερσὶ, δύναμιν ἢ ἰσχὺν ἢ βοήθειαν κτώμεναι ὁμοῦ τῆς ἐσθῆτα τῶν Ἑρινύων τὴν φαιάν, καὶ πρῶς ὅσα χρᾶς βεβαμμένοι τοῖς βακτηρίοις², τοῖς πυλῆσις φαρμάκοις· Ἐκείναις δὲ ἐγὼ ἐπὶ πολὺ ἄφρατος θεὰ ταῖς θυρηοφόροις γυναιξὶ φωνηθήσομαι. Πολλαῖς δὲ γυναιξὶ κατασκευάσω πένθος αὐτόθι στερισκομέναις παρθένων, αἱ τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν, τὸν ἀθέσμως αὐτῇ μυχθέντα, τῆς Ἀφροδίτης θεᾶς τὸν ληστὴν καὶ ἄρπαγμα, μακρὸν στεναζόνσαι εἰς τὸν ἀνάρμοστον κλῆρον τὰς κόρας πέμψουσι γάμων ἐστερημένας. Λάρυμνα, καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις Λοκρίδος· Σπερχειὸς δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας· πόλεις Λοκρίδος· αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγναιαί, καὶ ὄρος Λοκρίδος, καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πατρὸς Οὔλεως, πάμπαν Αἴαντος· καὶ Οὔλεως οἶκος· ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων τιμωρίας τῇ θεῇ Ἀθηνᾷ ἀποτίσετε³, τὸν χιλιετὴ χρόνον· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· τὰς ἀνυμφεύτους· κλῆρον γὰρ ἐστέλλοντο· κόρας γηροβοσκοῦσαι. Αἵτισι ξέναις ἐν ξένη ἀνεταφίαστος τάφος ἐν ψάμμῳ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυπρὸς ἀφανισθήσεται, ὅταν δὲ τὰ μέλη τοῖς ἀγρίοις ξύλοις συμφλέξῃ τὸ πῦρ, εἰς τὴν θάλασσαν τὴν σποδὸν ἐκρίψει, τῆς ἐκ τῶν λόφων τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίας ἐφθαρμένης. Αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ ταῖς ἀποδησκοῦσαις ἵσαι· τόπος ἐν Τροίᾳ ἢ Σιδῶν, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Τροίαν παραγενησονται· λαθραῖα ἀκκέλευθα περισκοποῦσαι, μέχρις ἂν εἰσδραμῶσιν εἰς τοὺς οἶκους τῆς Ἀθηνᾶς, ἱκετίδες προσευχαῖς τῇ Ἀθηνᾷ παρακαλοῦσαι· τῆς δὲ θεᾶς καλυνοῦσι τὸ ἔδαφος κοσμοῦσαι, τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσουσι, τὴν ἀστεργῇ ὀργὴν τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι.⁴ ἀνὴρ Ἰλιεύς, ἡγουν Τρώς, τὰς κόρας ἐπιτηρήσει λῆδον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν, ἢ ξίφος μέλαν, ἢ ταυροκτόνον ἰσχυρὰν πέλεκυν, ἢ ξύλον ἀπὸ Φαλακράϊου ὄρους, ἐπιθυμῶν κορέσαι τὴν χεῖρα τὴν διψῶσαν φόνου· ὁ δῆμος

1) Incipit Cod. fol. 52. vers.

2) Cod. βακτηρίοις.

3) Cod. ἀποτίσεται.

4) Desunt verba πᾶς γὰρ.

δὲ ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης τὸν ἀκαιροῦντα ἐπαινέσει, τῷ θεο-
σπίσματι χαράξας καὶ νόμον ποιήσας τὸ ἀλώβητον γένος.

1174 — 1213. Ὡ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν
κλέος ἄπυστον ἔσται· ὦ μῆτερ, ὦ κακώμητερ, οὐδὲ ἡ
σὴ δόξα ἀνέκονστος ἔσται· τὴν Ἑκάβην¹ λέγει· ἀπὸ Περσέως
γὰρ καὶ Ἀστερίας² ἡ τρικέφαλος Ἑκάτη· Βριμῶ παρὰ τὸ
βριμᾶσθαι· ποιήσει ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον, ταῖς ὕλακαῖς
ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους· ὅσοι τῆς με-
δούσης τῆς Θορακικῆς Ἑκάτης τὰ ἀγάλματα μὴ σέβωσι φρυ-
κτωρίαις ἢ λαμπάσι, κλάδοις τὴν Ἑκάτην τὴν θεὰν ἐξευμε-
νίζεσθαι. Ὁ νησιωτικὸς δὲ κενοτάφιον τῇ Ἑκάβῃ³ σεβάσμιον
τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας ἔξει, καὶ ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν
οἰκοδομημένον ἔμπροσθεν τῶν ῥείθρων τοῦ Ἐλώρου ποταμοῦ
Σικελίας τεθαμμένης· ὅστις παρὰ ταῖς ἀκταῖς τῆς τλήμονος
τὰς ἐπὶ νεκροῖς χεύσεις ῥανεῖ, τῆς Ἑκάτης τὸ μῆνιμα τῆς
θεᾶς φοβούμενος. Πρῶτος δὲ τὸν λιθοβόλον ῥίψας λίθον
τῷ Αἰδῷ τῶν μελάνων θυμάτων ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν
Ὀδυσσεύα.

Σὺ δέ, ὦ ἀδελφέ, πλείστον ἐξ ἐμῆς διανοίας ἀγαπηθεῖς,
ἀσφαλεια τοῦ οἴκου καὶ ὅλης τῆς πατρίδος, οὐκ εἰς κενὸν
τὴν βᾶσιν τοῦ βωμοῦ αἰμάξεις τῷ φόνῳ τῶν ταύρων, τῷ βα-
σιλεῖ καὶ θεῷ τῶν Τιτάνων Διὶ πλείστας ἀπαρχὰς καὶ θυ-
σίας δωροῦμενος· ἀλλ' ἄζεται σε πρὸς τὰς Θίβας, τὰς ἐξό-
χως τοῖς Ἕλλησιν ἄδομέναις· ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ
ἔμπειρος τῆς πάλης, τὴν ἔμπροσθεν βασιλίσσαν ἐμβαλοῦσα
Ταρτάρῳ, τὰς ὠδῖνας ἐξέλυσε τῆς λαθραίας γοῆς· τὰς παι-
δοφθόρους, λέγει δὲ τοῦ Κρόνου, ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου
εὐωχίας ἀσέμνους⁴, οὐδαμῶς ἐλίπανε τῇ τροφῇ τὴν γαστέρα,
τὸν ἀκαδοθέντα λίθον καταπιὼν, ἐν τοῖς τὸ σῆμα σφίγγουσι
σπαργάνοις ἐνελημμένον, τύμβος γέγονεν ὁ Κρόνος· Νήσοις
δὲ μακάρων· τὰς Θήβας λέγει ὁ Λυκόφρων· ἐγκατοικήσεις
ἡμίθεος βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης· ὅπου πεισθεῖς
σε ὁ σπαρτὸς λαὸς τοῦ ἀρχαιοτάτου βασιλείως τοῦ τῶν Θη-
βῶν τοῖς χρημοῖς τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐκ τῶν Ὀφρυ-
νείων· ἐστὶ δὲ τόπος ἐν Τροίᾳ· τάφῳ⁵ ἀναλκῶρα, ἄξει εἰς
τὸ τεῖχος τοῦ Καλῆδονος⁶, βασιλείως τῶν Θηβῶν τῶν Βοιω-

1) Cod. τὴν Ἑκάτην. 2) Cod. Ἀστέρης. 3) Cod. τῇ Ἑκάτῃ.

4) Incipit Cod. fol. 53. rect. 5) Cod. τάφον.

6) Cod. Καλυδῶνων.

τῶν· λείπει τὸ ἐσόμενον¹· τῷ ὠπλισμένῳ στρατῷ² τὴν χώραν πορθοῦντι, καὶ τὰ βασίλεια τοῦ Τηλέφου υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν. Σὸν δὲ μέγιστον κλέος τῶν Θηβῶν οἱ πρόμαχοι ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσον τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς.

1214 — 1282. Ἦξει δὲ Κνωσσὸν καπὶ Γόρτυνος· παραγενήσεται δὲ καὶ εἰς τὴν Κρήτην γῆσον· Γόρτυνος (κίε) πόλις Κρήτης· τὸ ἐμὸν πῆμα τῆς ταλαίνης· δυστυχήσουσι δὲ καὶ δι' ἡμᾶς οἱ Κρήτες· πᾶς δὲ ἔρημος ὁ οἶκος τῶν στρατηγῶν γενήσεται· οὐ γὰρ ἦσαν οἱ ἀλλεὺς Ναύπλιος διήρη τῶν ἐπικαθημένων θλαύνει, τὸν φύλακα τῆς μοναρχίας ἀπατήσας Λεῦκον ταῖς ψευδέσι μηχαναῖς, ἔχθραν ἐκκαίων καὶ ἀναζωπυρῶν· ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται, οὔτε τῆς συγγάμου Μήδης γυναικός· ἐστὶ δὲ κίριον τὸ Μήδας· τὰς φρένας ἄγριος· οὐ τῆς θυγατρὸς Κλεισιθήρας, ἥστινος τὴν κοίτην ὁ πατὴρ τῷ Λεῦκῳ πιπρὸν ὁμογνωμονήσει· πάντας δὲ ἀνάγνοις ἐν τῷ ναυῷ ἀποκτείνει πληγαῖς τραυματισθέντας, τοῦ Ἐριννώδους βόθρου.

Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε, δούρασι τὸ πρωτεῖον ἀρμοσάμενοι στέφος, τῆς τε γῆς καὶ τῆς φυλῆς τὰ σκήπτρα λαβόντες. Ἡ δὲ ταλαίπωρος πατρίς τὴν μαρανθεῖσαν δόξαν οὐκ ἄμνηστον τῇ σκοτίᾳ βαλεῖ, οὐ κατακρύψει. Τοιούτους δὲ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο, τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥωμύλον ἔξοχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ· ὁ τῆς Ἀφροδίτης δὲ υἱὸς Αἰνείας, ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος, οὐδὲ μεμπτός ἐν μάχαις, ἐξ οὗ ἀνδρείος· ὅστις πρῶτον μὲν τὴν Αἶνον πόλιν Μακεδονίας οικήσει, παραγενόμενος εἰς τὴν ἔξοχον τοῦ Μακεδόνης ὄρους, καὶ τὰς Βάκχας τὰς κερασφόρους γυναῖκας· ἐκ δὲ τῆς Ἀλμωνίας, ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπου, πάλιν πλανώμενον δέξεται ἢ Τυρσηνία χώρα, ὁ Λυγκεὺς τῶν θερμῶν τὸ φεῖθρον ἀναπέμπων, καὶ αἱ πόλεις Ἰταλίας, αἱ πολυθρέμματοι νάπαι³. Τοῖς ὄρκοις κρατήσας καὶ τῶν παρακλήσεων ἐντευξασιν ὁ πλανήτης ταῖς πλάναις πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας γῆς τε καὶ τῆς θαλάσσης· σὺν τούτοις δὲ οἱ δύο ἀδελφοὶ υἱοὶ Τηλέφου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Τυρσηνία· τοῦ Τηλέφου βασιλέως Μυσῶν, οὗτινός ποτε τὸ δόρυ ὁ Αἰώνυσος κάμψαι τὰ μέλη συνδαμῆσας τοῖς λύγοις· ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ· υἱοὶ Τηλέφου ὁ Τάρ-

1) Pertinet ad σωτήρα. Cod. ἐπόμενον.

2) Desunt verba εἰταν κάμνωσι. 3) Deest versus.

χων καὶ ὁ Τυρσηνός, ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμάτων. Ἐξεῖσε τρέπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη καταλαβόν, τὴν βρωθεῖσαν ἐκ τῶν ἀκολούθων, μνίμην παλαιῶν νόμων λάβη· χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις ἔθνους Ἰταλίας, ὑπὲρ τοὺς Ἀατίνους καὶ τοὺς Λαυνίους ὤκισμένην, πόλεις τριάκοντα, ἰσαρίθμους τοῖς παισὶ τῆς σφός, ἥτινα ἀπὸ τῶν Ἰδαίων λόφων, καὶ τῶν Λαρδανείων τόπων ἐπὶ νηὸς ἄξει, τὴν τροφὸν τῶν ἰσαρίθμων πόλεων (sic) τοῖς υἱοῖς Αἰνείου, τὴν πολύγονον. Ἡστίνος καὶ ἐν πόλει μιᾷ ἄγαλμα ἀναθήσει χαλκουεγγήσας, καὶ τῶν ὑπομαζίων τέκνων. Οἰκοδομήσας δὲ ναὸν τῇ Ἀθηνᾷ, τὰ πατρῷα ξόανα τῶν θεῶν ἐγκατοικήσει· ἅτινα δὴ, παρωσάμενος καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν· παρὰ τὸ πνέω, ἐξ οὗ πλουσίαν· σὺν τῷ πρεσβύτῃ πατρὶ¹ τιμήσει τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἥτινα οἱ ἄνδρεῖοι πολεμισταί, τὰ πάντα τῆς πατρίδος τῷ κλήρῳ καταπιόντες², τούτῳ μόνῳ δώσουσιν ἐκλογὴν οἴκου λαβεῖν, ὅπερ θέλει δωρεὰν ἀπενέγκασθαι. Διὸ καὶ παρ' ἐχθροῖς κριθεὶς εὐλαβεστάτος, τὴν πλεῖστον ὕμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα ἐν τοῖς βραδυγενέσι πλουσίαν κατασπενάσαι πόλιν, περὶ Μακεδνὰς ὄρος Ἰταλίας, καὶ τὸν ὄρμον τῆς Ἀργοῦς τὸν κλεινόν, τὴν ἐν Ῥώμῃ λίμνην, καὶ τῆς Φόρκης λίμνης πλησίον τῆς Ῥώμης· Τιτῶν Ἰταλίας ποταμός· τοῦ κατὰ τῆς γῆς δύνοντος εἰς τὰ ἀφανῆ βάθη κευθμῶνος· Ἀπόλλωνός τε εἰς ἐξοχὴν, ὅπου τῆς παρθένου Σιβύλλης στυγνὸν οἶκημα ὑπάρχει, τῷ κοίλῳ σπηλαίῳ τὸ συγκατηραφές καὶ κατάσταγον. Τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κατὰ πάθωσιν οἱ μέλλοντες τὴν ἐμὴν ἀφάνισαι πατρίδα.

1283 — 1308. Τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ μητρὶ Ἀσίᾳ τοῦ Προμηθέως καὶ τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς καὶ Εὐρώπης Σαρπηδὼν, Ῥωδάμανθος, Μίνως· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα· καὶ τῇ τοῦ Σαρπηδόνης τροφῇ κοινὸν εἴληφεν; ἄστινας ὁ Ἑλλήσποντος καὶ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, καὶ Σαλμυδρησὸς ποταμὸς Σκυθίας, καὶ ὁ Εὐξείνιος πόντος ὁ ρεῖτων τοῖς Σκυθαῖς εἰργεῖ τοῖς ἰσχυροῖς πάγοις, τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς ποταμὸς μέσον ὁ καθαρὸς τοῖς ρεῖθροισι διορίζει, τὴν προσφιλεστάτην βροτοῖς, τοῖς ἀποκαύματα ποδῶν θρηνοῦσι Μαιώταις διὰ τὴν ψύξιν.

1) Incipit Cod. fol. 53. vers.

2) Cod. καταλιπόντες.

"Ολοαντο ναῦται, πρῶτα Καρνίται κύνες, οὐ
τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρη· τὴν Εὐρώπην
λέγει· οὐ τὴν εἰς βοῦν μεταβληθεῖσαν κόρη· ἐκ τῆς πηγῆς
τοῦ Ἀργούς ἀνῆρπαξαν· κυρίως δὲ φορητοὶ οἱ Φοίνικες,
ἐμποροὶ γάρ· προμᾶχ¹ ἀπὸ Μένφιδος πόλεως γαμετὴν πε-
ρᾶσαι μεμοιραμένην τῷ Αἰγυπτίῳ· πρῶτον δὲ πυρρὸν τῆς
ἐχθρας ἐπῆραν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ. Πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν τῆς
βαρεῖαν τῆς ἀρπαγῆς οἱ Κρήτες οἱ ἐξ Ἰδης ὄρους Κρήτης
ἀντιτιμωρίαν ζητοῦντες, τὴν αἰχμάλωτον διήγαγον δάμαλιν, ἐν
ταυρομόρφῳ τυπώματι τριήρους εἰς Σαφαττίαν πόλιν
Κρήτης, τῷ βασιλεῖ Κρήτης. Οὐδὲ οὗτοι ἀπερκέσθησαν ἀντὶ
ἴσων ἴσα λαβόντες, ἀλλὰ κλέπτην σὺν Τεύκρῳ στρατὸν καὶ
σὺν τῷ Σκαμένδρῳ Δραυκίῳ πατρὶ εἰς τὸ τῶν Τρώων ἔστει-
λαν οἰκητήριον, πολεμήσοντας τοῖς μυσίν· ὠντικῶν ~~σκο~~ σπο-
ρᾶς τοὺς ἐμοὺς γεννήτορας ἐβλάστησεν ὁ Δάρδανος, ἀγῆμας
Ἀρίσβαν θυγατέρα Τεύκρου· ἀφ' ὧν γέγονεν Ἐριχθόνας.

1309 — 1321. Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λυ-
ποὺς τῷ μονοπεδίῳ ἔρχοντι Ἰάσονι· τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ
κλέψοντας, ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλαττομέναις θήκαις τοῦ
δέρματος ἐσκεπασμένην σκοπαῖς. "Ὅστις εἰς τὴν Κύνταϊαν²
ἔστι δὲ τόπος· ἐλθὼν, τὴν γείτονα τῶν Αἰγυστινίων, καὶ
τὸν τετρακέφαλον δράκοντα, ἢ τερατώδη, ἢ δικέφαλον· αἱ
γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσσαρας πνοὰς ἔχουσι· καὶ τὰ περιφερῆ
τῶν ταίρων τῶν πυριπνύων βαστάσας ἔροτρα, καὶ τῷ χαλ-
κίῳ τὸ σῶμα μαγειρευθεῖς, οὐκ εὐτυχῶς κατέλαβε τοῦ κρίου
τὸ δέσμα, ἢ τοῦ ἀπῆρου· ἀλλ' αὐτόμολον ἀρπάσας τὴν Μή-
δειαν· εἶδος δὲ ὀρνέου μικροῦ ἢ κερατῖς τὴν ἀναεροῦσαν
τοὺς ἑαυτῆς γνωστούς, καὶ τῶν τέκνων φονεύτρια καὶ ἀναι-
ρέτιν καὶ αὐτόχειρα εἰς τὴν φωνήεσσαν Ἀργῶ ἀνεβίβασε,
φθογγὴν σανιδωμάτων ἀπὸ τῶν Χαθγιτικῶν, ἐνθεν τῆς
Ἀργούς ξύλα ἠνέχθη, ἀνθρωπεῖαν πέμπουσαν, ἐπιστήμονα
τῶν δρόμων.

1322 — 1340. Πάλιν δὲ ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα
ἀνελκύσας καὶ ζωστήρα Ἰππαλνίτης ἔλαβε, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς
ξίφος ὁ Θησεύς· Αἰγεὺς γὰρ ὁ Φημίου· ἦνεν χαλεπαὺς τοῖς
τάφους ἢ ὑψηλοτάτῃ κάτωθεν τῶν³ ἡχοῦντων κρημνῶν, διὰ

1) Cod. vitiose: ἐμπειροὶ γὰρ μάχης. Vid. Schol. Cod. Par. A.

2) Cod. Σχύνταιαν.

3) Incipit Cod. fol. 54. rect.

τὰς βολὰς τῶν ἀνέμων· πάλαι ἐπιτηρήσει τὰς ἀνταφιάστους
 ῥίφας· σὺν τῷ Θῆρϊ καταντήσας τῷ σπάσαντι τῆς Ἥρας· ἐστὶ
 γὰρ ἐπώνυμον τὸ Μύστη· τῆς Ἥρας, παρόσον οἱ νικῶντες
 τρόπαιον εἰτίθασαν τῆς Ἥρας· τὸν εὐθὺ λήμαστος ἐδήλασεν
 Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθανάτισθ· τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλα-
 βεν· ἄθλον δέ ἐστι· τοῦτο διπλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος¹,
 τὴν ζώνην τῆς Ἀμαζόνος ἀποσυλήσας, καὶ πόλεως Παφλα-
 γῆτος Θεμισκύρας ἄπο τὴν τοξότιν κλέψας· Ὁρθωσία δὲ
 ἐπώνυμον Ἰππολύτης. Καταλιποῦσαι δὲ αἱ ταύτης ἀδελφαὶ
 τὴν Ἔριν καὶ τὸν Λάγμον καὶ τὸν Τήλαμον· εἰσὶ δὲ οἱ τρεῖς
 ποταμοὶ Πόντου· καὶ τὸν ποταμὸν Θεριώδοντα, καὶ τὸ Ἀτ-
 τικὸν ὄρος², Θεμισκύρας ἐξήλασαν τοὺς ἵππους, καὶ τὴν ἀπηγῇ
 βοὴν καὶ θόρυβον ἀφιεῖσαι τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις,
 τὴν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν, τοὺς Μοψοπολίους·
 ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως· καύσασαι τόπους.

1341 — 1361. Ὁ πάππος δὲ τῆς Θράκης· λέγει δὲ τὸν
 Ἴλαν· ὁ ἐμός, ἀφανίσας τὰς πόλεις, καὶ τὴν χώραν τῶν Μα-
 κεδόνων, καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶ δὲ ἔθνη³
 Μακεδόνων οἱ τε Ἑορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι· ὄρους
 ἔπηξεν⁴ περὶ τοῖς ῥεύμασιν τοῦ Πηνειοῦ, ποταμοῦ Θεσσα-
 λίας, τὴν στερῆν τῷ τραχήλῳ δουλικὴν δέσμην περιθεῖς· τῇ
 δυνάμει ὁ ἐν τοῖς νέοις ἀνδρεῖς, ὁ εὐγενής· Ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ-
 των βοηθὸν τὸν Ἡρακλέα, ἔξ τριήρεις ἔχοντα, ἤγουν ναῦς,
 τὴν λεοντῇ ἀμφιεννύμενον ἀποστείλασα, ἀξίναίς ἢ δικέλλαις
 κατέαξε καὶ ἔρριψε τὸ ἀκρωτήριον· τοῦτον ἢ ἐμποητικὴ
 φόβου Ἥρα ἢ Ἀθηναῖ ἐν τοῖς κλήροις τῶν θεῶν καθιερωσεί,
 ἢ πημέτων ἀρχηγός. Πάλιν δὲ τοῦ Ἄντρος οἱ παῖδες, ὁ Τυρ-
 σσηνός καὶ Ἀνδός, τῶν Ἀνδῶν τὸ ὄρος ἐκλελοιπότες, Κιμψόν
 τε, πόλιν Ἀνδίας, καὶ τὰ χρυσεργὰ τοῦ Πακτωλοῦ νάματα,
 τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίης, ἤγουν Ἀσκανίας· πλησίον
 τῆς Ἀνδίας ἐστὶ τινα ὄρη, ὅπου ἢ Ἐχιδνα, ἢ συνείγη ὁ
 Τυφών, τὸν δεινόκοιτον τοῦ κευθμῶνος μυχὸν ἐνδιατρίβει·
 εἰς τὴν Ἰταλικὴν πόλιν Ἀγυλλαν ὤκησαν, τὴν δεινὴν τοῖς
 Αἰγυσινοῖς· ἐστὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας· καὶ τοῖς ἀπ' αἵματος
 τῇν ῥίξαν τῶν Γιγάντων τῶν Σιθῶνων κεκτημένοις· ἐστὶ δὲ
 Θράκη, εἰς ἣν οἱ Γίγαντες Παλλήνην⁵ ὤκουν· ἐν ταῖς μάχαις

1) Cod. εἶκος. 2) Desunt duo versus.

3) Cod. ἔστι δὲ ἔθνος.

4) Cod. ἐπηξεν.

5) Cod. Προήνην.

λόγῃς δεινὴν μίξαντες πάλιν τὸ ἐξῆς μίξαντες ἄθλοις. Ἐπόρθησαν δὲ τὴν Πίσαν· πόλιν Ἰταλίας· καὶ τὴν γῆν δορυκτετον πᾶσαν κατεργάσαντο τὴν πλησίον τῶν Ὀμβρων καὶ βεβηκυῖαν τῶν ὀρῶν Τυρσηνίας τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων.

1362 — 1408. Ἐσχατος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐγείρει τὴν ἀρχαίαν ἐριννῦν (sic) ἀπὸ Ἰοῦς· τῶν ἡπειρῶν· ἥδη τὸ πρὶν πῦρ εὐδον τῇ φλογὶ ἐξάπτων, ἐπεὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἐδεῶσατο· Ῥυνδακὸς ποταμὸς Μυσίας δξυντόνως· καὶ τοῖς ξένοις ἀμφορεῦσιν, ἤτοι ἀγγείοις, εἰς τὸ ὕδωρ βάψαντας· ἡ δὲ Εὐρώπη μανέισα κακουμένη πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθῆσεται, πορθοῦσα χώρας τὴν ἐναντίαν ἀντικειμένην ἡϊόνα. Πρῶτος μὲν παραγενήσεται τῷ Διὶ τῷ Λαπερσίῳ· ἐπώνυμον δὲ Διός· ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς Ἀγαμέμνων, ὅστις, κεραυνὸς καταρχόμενος, τῷ πυρὶ τοῦ κεραυνοῦ καύσει πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα· σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς στροφόμενη, τὰ λοιπὰ ἀκούσω, ἃ μέλλω νῦν λέγειν. Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅστις δεῦτερος υἱὸς καλεῖται· υἱὸς Ὀρέστου, ὃς ἐστὶν ὁ Γραῦς· παρόσον δίκην ἐχθρὸς ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνήρηται, κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξὴν παραγενόμενος, τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, σὺν στρατῷ πολυεθνῇ. Τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως τοῦ δρωτόμου Νηλέως, τὴν τευχοποιὸν· λέγει δὲ τὴν κεραμέως θυγατέρα τὴν Κάειραν· ἀπὸ Βράγχου¹ τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον· ἀπατήσας, παραλογισάμενος ἐμπεφυρμένην ὕδασι τῷ περημένῳ δοῦναι² δωρεάν, τὴν σφραγίδα τῇ βίβλῳ ἢ τῷ χάρτῃ τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι· ὀρεῖαν. Φθειρῶν· ἡ Μίλητος γὰρ Φθεῖρ ἐκαλεῖτο· κατασκευάσει μοναρχίαν, πρῶτον ἐπὶ μισθῷ συμμαχήσαντα³ στρατὸν Κᾶρα δηώσας καὶ ἀφανίσας ἢ κατακαύσας, ὅταν κόρη πόρνη εἰς αἰδοῖον ἀθέσμως βοήσασα κατὰ χλεύην ὑβρίσῃ λοιδορουμένη πρὸς τὰ ἀκόλαστα νυμφεῖα τῶν βαρβάρων τελεῖν. Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι· τοὺς Λωριεῖς λέγει· οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Παρῆαιβλας, ἐνθα ὄκουν· οἱ αὐτοὶ Λωριεῖς· Κύνιον πολίχνιον Λωριέων· οἵτινες οἰκήσουσι πόλιν Θίγγρον· Σάτιον· Καρίας ὄρος· τῶν περὶ τὸ Δάτιον⁴, ἐνθα ὄκει ὁ Ἐρυσίχθων, ὁ πάλαι τῇ Κυρίτῃ· ἐστὶ δὲ ἐπώνυμον Ἡρας· παντελῶς μεμισημένος, τῆς εἰς πᾶν εἶδος μεταβαλλομένης Μνήστρας, θυγατρὸς Ἐρυσί-

1) Cod. Βράγχου. 2) Incipit Cod. fol. 54. vers.

3) Cod. συμμαχήσαντα. 4) Cod. τὸ τίνα.

χθονος, τῆς κατωφεροῦς ἀλώπεκος, ἥτις ταῖς ἐμπορίαις ἢ πραγματεαίαις ταῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν μεγάλην λιμὸν τοῦ πατρὸς θεράπευε τὴν ἰσχυρὰν καὶ αἰεὶ ἀκμάζουσαν, ξένα ἀροτριούντος πτερά, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου. Αἶθων δὲ ὁ Ἑρσαίχθων, διὰ τὸν λιμόν. Ὁ Μίδας δὲ τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν τιμωρούμενος, πάλιν τὴν τροφὸν καὶ μητέρα ἀντιπαρδήσει γῆν τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος τὰς ἀκολακεύτους δίκας τοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος τῷ στεφθεῖ τρόπῳ· δεστίς δὴποτε περὶ τοῦ ὄνου τὰ ὦτα· ἐστὶ λόφος ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ἔχων ἀληθῆ ὦτα ὄνου· κοσμήσει. νῦν¹ τοὺς λοβοὺς πῶν ὦτων· τούτῳ πάσα ἡ γῆ δουλωθήσεται τῆς Θράκης, καὶ ἡ Μακεδονία, περιφραστικῶς· ἡ παραθαλασσία Χερσονήσος, καὶ ἡ Παλληνία· ἥτινα ὁ βουκέφαλος· ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τοῦ ποταμοῦ· ποταμὸς λιπαίνει, ὁ τῶν Γιγάντων ὑπερβότης.

1409 — 1440. Πολλῶν δὲ ἄλλοθεν ἄλλως πημάτων ἀπάρεξεται ὁ Ἄρης, ἐπυνύμως· ἢ τί χρὴ καλεῖν τὸν τοῖς αἵμασι φροῦμενον, ἥγουν ἐν τοῖς πολέμοις εὐωχούμενον; Οὐ μὴν ὑπείξει γ' ἢ ἡ πικρὴ θάλασσα· οὐ μὴν ὑποχωρήσει γ' ἡ Ἀσία, ἥτις ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθέα· ἀλλ' ἀντὶ πάντων ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σποράς ἕνα ἀποστελεῖ γίγαντα, τὸν Ξέρξην λέγει· τούτῳ ἡ μὲν θάλασσα βατὴ περὶ ποτε ὄντι γενήσεται· ἡ δὲ γῆ πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθω τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν· τὴν γῆν ταῖς κόπαις ῥήσσοντι· οἱ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπώνυμοι², ἥγουν οἱ κεκαυμένοι τῷ πυρὶ σὺν τοῖς ξυλίνοις τῶν τειχέων προμαχώσι, τὸν χρησιμοδότην τῆς βλάβης αἰτιάσονται, ψευδῇ νομοθετοῦντα ἢ μαρτυρούμενον τὰ τοῦ Αἰδου. Τῷ παμμιγεῖ δὲ στρατῷ πᾶσα μὲν βρωθήσεται ἢ τὴν φλοιῶτιν ἐκδιδούσα διπλὴν σκέπην· ἢ γὰρ βάλανος διπλὴν ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ τοῦ ἐνὸς καρποῦ τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· ἢ καρποβότος, ἀγριὰς ὄρεσι θαλάης, ἢ ἀγρωστis, ἢ ἐν τοῖς ὄρεσι θάλλουσα. Ἀπασα δὲ πληρωσις τῶν ποταμῶν ξηρανθήσεται, τὴν μεγάλην νῦν χαίνοντες δίψαν τῶν ἀντιλούντων ἢ ἀρρομένων· νέφη βελῶν ἡχούντων, ποιοὺν ἡχον ἀποτελούντων, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς στησούσι πως· ὁ Κίμμερός τε· ἐστὶ δὲ χώρα περὶ τὴν θάσιν· τῇ σκιᾷ καλύψει τὴν γῆν, τὸ φῶς ἀμβλύνων. Τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ῥόδον ἀνθήσας ὁ Ξέρξης, καὶ πάντα κατακαύ-

1) Cod. γαῦν.

2) Deest οἱ τοὶ ἡθαλυμένοι.

σας καθάπερ ξηρὴν σιάνην, ἐκ δευτέρου τῆς παλιμπλευσεως, φυγῆς μετάσχη, τὰ ναυμαχῇ¹ μόσυνα δὲ· ἐστὶ δὲ μόσυν· πύργος ξύλινος· ὡς λυκοψίαν· ἐστὶ δὲ ἡ ξημίλια, οἱ δέ, ἀστραπή· κόρη σκοτεινὴν, πλησίον πανταχόθεν περιβλεπόμενος, χαλκηλάτω ξίφει ἐκφοβουμένη.

Πολλοὶ δὲ ἄθλοι καὶ φόνοι μεταξὺ λύσουσι τῶν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ τὰς παλαιίστρας ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης περὶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος περιμαχουμένων· οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βρῶν· ἕως ἄν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, ἀπ' Αἰακοῦ καὶ Δαρδάνου τὸ γένος.²

1) Cod. μετάσχη· τὰ ναυμαχῇ. Integrum locum praebent Scholia Paris. Cod. A. ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιημένην εἰς τὰς ναυμαχίας. Pertinent ad φηγότευκτον.

2) Reliqua in Codice desiderantur.

VARIETAS LECTIONIS

A

IOANNE POTTERO ET LEOPOLDO SEBASTIANO

COLLECTA.

CUM ANNOTATIONE EDITORIS.

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 40
PART 1
1910

TABULA CODICUM.

Codices Mss. a Ioanne Pottero collati:

- 1) Cod. Baroccianus.
- 2) Cod. Seldenianus.

Asservantur Oxonii in Bibliotheca Bodleiana nr. 153, et 3406.
Vid. *Ed. Bernardi Catal. libr. Mss. Angliae et Hiberniae*
p. 20. et 161.

Codices Mss. a Leopoldo Sebastiano collati:

I. Codd. Vaticani.

1. nr. 117. bomb. saec. XIII.
2. nr. 915. bomb. saec. XIII.
3. nr. 916. chart. saec. XVI.
4. nr. 972. chart. saec. XVI.
5. nr. 1306. membr. saec. XII.
6. nr. 1307. membr. saec. X.
7. nr. 1421. bomb. saec. XIV.
8. nr. 1471. chart. saec. XV.

II. Codd. olim Palatini.

1. nr. 40. chart. saec. XV.
2. nr. 139. chart. saec. XVI.
3. nr. 142. chart. saec. XV.
4. nr. 158. chart. saec. XV.

Asservantur hi libri hucusque in Bibl. Vaticana, uno excepto
Pal. 40. qui an. 1816. Bibl. Heidelbergensi redditus est.

III. Codd. Casanatenses.

1. nr. I. 2, 11. membr. saec. XIV.
2. nr. I. 2, 5. chart. saec. XV.

Asservantur Romae in Monasterio S. Maria sopra Minerva.

IV. Cod. Bibl. Alexandrinae, sive Christinae Reginae.
Cod. chart. saec. XV.

Asservatur in Bibl. Vaticana.

V. Cod. Bibliothecae Barberinae.
Cod. chart. saec. XV.

Editiones, in usum huius Collectionis a me collatae:

1. Aldina, edit. princeps, Venet. an. 1513. (8.)
 2. Basileensis I. (Arlenii Peraxyli) an. 1546. (fol.)
 3. Parisina I. (ap. Iacob. Bogardum) an. 1547. (4.)
 4. Basileensis II. (Guil. Canteri) an. 1566. (4.)
 5. Parisina II. (ap. Feder. Morellum) an. 1584. (4.)
 6. Commeliniana. Heidelbergae, an. 1596. (8.)
 7. Meursiana I. Lugd. Batav. an. 1597. (8.)
 8. Meursiana II. Lugd. Batav. an. 1599. (8.)
 9. Stephaniana. Genevae, an. 1601. (4.)
 10. Iac. Lectii in Collect. Poet. gr. Colon. Allobr. 1614. (fol.)
 11. Potteriana I. Oxonii, an. 1697. (fol.)
 12. Potteriana II. Oxonii, an. 1702. (fol.)
 13. Godofr. Reichardi. Lipsiae, an. 1788. (8.)
 14. Sebastianiana. Romae, an. 1803. (4.)
-

De his criticis subsidiis, quibus usi sunt Potterus et Sebastianus, iam supra disputavimus. Nunc verbo dicam, cur annotationem subiecerim. Insunt enim huic Collectioni etiam aliunde desumptae lectiones, quarum maximam partem margines priorum Edit. Pottero suppeditarunt; aliae sunt Codicis Canteri, quae in Edit. Basil. II. seorsim in una plagula recensentur; reliquae autem, ex variis Edit. petitae, mera sunt menda typographica. Haec omnia sine ullo delectu congregavit ac confudit Potterus; Sebastianus autem, neque indicio neque diligentia Pottero comparandus, inconsultius etiam ea in farraginem suam ita transfudit, ut manifestissimum sit, eum hanc triplicem eorum originem prorsus ignorasse. Inde enim natum importunum illud et identidem repetitum „*alii*“, quod nisi quis ex Potteri lectionibus ortum animadvertit, facillime poterit pro variis Codd. lectionibus habere. Eo autem fallacior est ista apud Sebastianum negligentia, quo fuit a magna librorum Mss. copia instructor. Quis vero huic homini non succenseat, si viderit eum interdum lectiones, quae unius libri sunt, aliis temere aliisque tribuentem, aut, quod peius etiam est, lectiones marginales Canteri, quae casu in alius editionis margine exstant vitiosiores, quasi tot diver-

suas lectiones commemorantem? Talla et detegenda erant, et iusta ignominia in aliorum exemplum denotanda.

In Annotatione igitur haec duo potissimum egi, primum, ut illa turpissima vitiorum messis, nullius pretii ususque nullius, temere atque immerito huc illata, nunc tandem, indicato ubique erroris fonte, profligaretur; deinde, ut de lectionibus illis marginalibus, quae priores Editiones exhibent, quantum fieri posset, certissime constaret. De quibus cum Canterus in Prolegomenis dixisset: „*Quin etiam in colligendis undeque variis lectionibus, quae marginem occupant, curiosi esse volumus, partim ut aliis aliquid inventendi melius occasionem praeberemus, partim ut varia corruptelae exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus.*“ — constans adhuc erat apud doctos opinio, eas universas a Cantero collectas ac digestas esse. Pervestiganti autem mihi pleraque omnia, unde verisimile erat Canterum hunc variarum lectionum indicem concinasse, primum, cum haud exigua earum pars in editis libris non inveniretur, non levis suspicio subnata est, Canterum eas fortasse ex alio Codice, quam cuius lectiones seorsim indicaverat, tacite desumpsisse; postea vero, quippe cum talis negligentia vix cadere videretur in hominem prudentissimum, meum ea de re iudicium distuli, usque dum editionem Parisinam I., tamdiu desideratam, videre atque exentero mihi contigisset. Quod rarissimum exemplar nunc tandem ante paucos dies liberaliter mihi utendum concessit Vir Illustrissimus, *Ioannes Schulzius*, quo singulari beneficio me in hac re mirifice adiutum esse gratissime testor. Inspecto enim hoc libro, qui undeviginti annos ante Canteri editionem prodiit, non amplius erat dubitandi locus. Conspiciuntur ibi etiam in margine adiectae lectiones, quarum partem ex Aldina et Basileensi I. desumpsit Editor, (quem suspicor fuisse *Ioannem Auratum* [1508—1588] cuius in fronte libri legitur Epigramma in Lycophronem) reliquas autem ex Cod. Parisin. 2840. (Par. K.) depromptas esse veri fit simillimum ex iis locis, ubi discrepantes scripturae in solo hoc Codice inveniuntur. Vide infra ad vv. 95. 275. 633. 867. 1045. cf. etiam vv. 103. 163. 502. 517. 579. 678. 743. 784. 786. 864. 996. 1282. 1294. 1463. Hanc Collectionem ita auxit Canterus, ut non solum

plures eiusdem Codicis lectiones *) accederant; vid. vv. 30. 55. 64. 92. 159. 160. 212. 238. 430. 1152. 1390. 1444., sed etiam, quicquid discrepantis scripturae apud Stephanum Byzantinum, Favorinum, inque prioribus Editt. et Tzetzae Commentarioprehendisset, id diligenter in margine notaretur, omissis tamen omnibus, quae manifesto falsa et inutilia viderentur. Contulit etiam alium Codicem, cuius lectiones seorsim a reliquis exhibuit, qui, nisi me coniectura fallit, fuit liber Parisinus nr. 2724. (Par. D.) Vid. infra ad v. 380. 461. 475. 758. 1027. Reliqua suo quaeque loco indicabuntur. Totam hanc criticam suppellectilem, suppresso tamen Canteri nomine, suis opibus adiunxerunt Potterus ac Sebastianus; prior quidem ita, ut ex antiquioribus Editt., Meursianis praesertim, et Iac. Lectii Collectione Poetar. Graecor. T. II. p. 140—162., libris inquinatissimis, vitiosissima quaeque sine ullo delectu adiceret; alter autem, etiam ea in re Pottero inferior, quod, unde haec congesta essent, nesciret, incredibili levitate effecit, ut tota haec farrago prudentioribus quam maxime incerta ac nullius fidei esse videretur.

Equidem editoris esse existimavi, ut huic incommode, quantum posset, mederetur. Igitur totam hanc telam non sine summo taedio retexui, et in expiscandis notandisque aliorum erroribus subtilior fortasse et largior, quam cum fastidio quodam parcius esse malui.

*) Quas fortasse idem *Auratus* suppeditavit, cultis institutione Canterus, dum Parisiis versaretur, (an. 1559—1562.) in graecis literis plurimum profecit. Testatur hoc in Epistola ad *Cornelium Valerium* editioni Pepli Aristotelici praemissa: „Ego Te, et I. Auratum, utrumque summum et maximum virum, praeceptores nunquam poenitendos agnoscō: quibus quantum debeam (debeo autem permultum) et privatim libenter, et publice, cum datur occasio, testatum soleo reddere. Itaque sicut ante dies aliquot Lycophronis oraculorum compendium versibus brevibus utraque lingua conscriptum Aurato misi, ita nunc haec Aristotelis carmina tanquam a mortuis revocata sub Tuo nomine proferre volui, atque hoc pacto grati et memoris animi significationem aliquam dare.“

VARIETAS LECTIONIS.

Inscript. Al.¹ *Κασσάνδρα*. (Pott.)

- v. 1. Al. *ἃ μὴ ἱστορεῖς*. al. *ἀλλ' ἱστορεῖ*. (P.)
 — *ἃ μὴ ἱστορεῖς* aliqui. *ἀλλ' ἱστορεῖ* alii², Tzetza referente. (Sebast.)
- v. 3. Quidam³ distinguunt post *κόρη*, et particulam *οὐ* connectunt voci *ἥσυχος*. Ego vero sine distinctione legendum puto, et particulam negativam verbo *ἔλυσε* coniungo, Scholiasten in hoc secutus. (P.)
 — *ἥσυχως* Vatic. 972. Membr. autem Casanat. ea post *κόρη* interpunctione legit, ut dicat: *neque enim tacita est virgo*. *Ἀέσποτα*, Vatic. 916. (S.)
- v. 4. *αἰόλων* Ms. Seld. (P.)
 — *αἰόλων* Vat. 117. (S.)
- v. 6. Al. *δαφνηφάγον*.⁴ *δάφνην φάγων* Coel.⁵ *δαφνηφάγων* habet quidem Seld., isti tamen *ω* superscribitur *ο* eadem, ut videtur, manu. (P.)

1) Sola Edit. Par. II. in fronte: *Ἀλεξάνδρα ἢ Κασάνδρα*.

2) Iam in limine huius collectionis notare debemus eorum levitatem, qui has Scholiastarum explicandi rationes provariis Codd. lectionibus habere non dubitarunt. Quod non ita esse, et Tzetzae verba docent, et multo etiam clarius Scholiastes antiquus Codic. Vat. 1307., cuius annotationem, cum non una ex parte mutilatam ediderit Sebastianus, non abs re existimo, integram h. l. adscribere: *λέξω τὰ πάντα· τοῦτο τριπλῶς ἀποδίδεται· λέξω σοι ἀληθῶς, ὡς Πρίαμος, ἃ με πυνθάνη· ἥτοι οὖν κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναλοιφῆς, ἣ ἀπολύτως, ἀλλ' ἱστορεῖ· ἥ ἃ μὴ ἱστορεῖς, ἃ μὴδὲ καταπτορῶν ἐγίνωσκεις· ἥ ἃ μὴ ἱστορεῖς· ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθασμένου· κατὰ τὸ σιωπώμενον· ὡς Ἀριστοφάνους· εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι· τὰλλα ψεύδομαι· θεράπων ἐστὶν ὁ προλογίζων πρὸς τὸν Πρίαμον· ἐκβάλλεται δὲ τὸ προσήμιον παρὰ τισιν· οὐ γὰρ φαίνεται οὐδὲν ἑρωτῶν ὁ Πρίαμος.*

3) Sola Edit. Basil. I. Eandem distinctionem habent etiam Codd. Vind. II. Vit. I.

4) Lectio marginal. Canteri ex Etym. M. p. 797, 7. et Tzetzae Commentario.

5) Coel. Rhodigin. Lect. Antiq. lib. V. p. 169.

- v. 6. *δακρυοπαγον* Vatic. 1306. Sic pariter legunt et Vatic. 117. et Palat. 158. Sed eadem in utroque manus, ut videtur, *ω* isti *ο* superscripsit contra, atque in Selden. fit. Sic et Tzetzta legisse videtur ex Commentario, quamvis alterutram lectionem pariter admittat. Ego tamen alteram, quae est in textu, huic longe praefero. (S.)
- v. 9. *ἄναξ* Bar.¹ *ἄναξ* Seld. (P.)
 — *ἄναξ* Palat. 139. Alexand. seu Christinae reginae, Casan. chart. *ω* *ἄναξ* Vatic. 1421. *Ἀναπαύων* Vat. 117. (S.)
- v. 10. *διῴχει* videtur legisse Theodorus Beza, quod expl. *pervestigia*, ad D. Lucae Evang. cap. 1. com. 7. (P.)
 — *διῴχει* Theod. Beza ad D. Lucae Evang. cap. 1, 3. et sane eam lectionem vulgari praeferimus, reluctantibus licet omnibus Mss. *δυσφάτων* Vat. 1421. (S.)
- v. 11. *οἴμους* Vatican. 916. 972. 1421. Palat. 142. et Casan. membr. (S.)
- v. 12. *σκότει* Seld. (P.)
 — *σκότει* Seld. tanquam a *σκότος*, *εὸς*. *ποδηγέται* alii imper. teste Tzetzta. (S.)
- v. 13. *βαλβίδα* Vat. 916. et Pal. 139. (S.)
- v. 15. *ἀρράξας* Bar. observa hic Scholiasten, et ex antiquioribus editt. nonnullas hunc versum priore loco posuisse ante *ἄναιμι* etc. Sed non multum interest, utrum hoc vel illo colloques, cum sensus integer prorsus et idem maneat. (P.)
 — *νύσαν* Pal. 158. Caeterum apud aliquos verus iste praelatus videtur antecedenti, sed nihil ad sensum. (S.)
- v. 16. *αἰπὺν* non agnoscit Bar. Al. *Φηγύλον*. (P.)
 — *φεγγύλον* alii.² (S.)
- v. 17. Al. *ὑπὲρ ποτατο*. (P.)
 — *ὑπὲρ ποτατο* nonnulli.³ (S.)
- v. 21. *λύαζον* Pal. 139. at *λνάζω* de garrulis ac seditiosis hominibus usurpari licet. *ἐσχάζουσιν* in textu et in scholiis Vat. 972. (S.)

1) Lect. marg. Cant. s. Basil. I. in Schol.

2) Canterus, ut videtur, e Favorino fol. 522. edit. Rom.

3) Editionum, quod sciam, nulla.

- v. 22. ὑσπληγας Bar. et Impressi quidam. (P.)
 — ὑσπληγας pro ὑσπληγγας ex Vat. 916. 972. utroque Casan. aliisque.¹ ὑσπληγα Pal. 40. (S.)
- v. 23. εὐώπαις Pal. 142. (S.)
- v. 25. πύλα Pal. 139. (S.)
- v. 26. Al. ἀπλαστα. Phavorinus legit ἄλφιστα. Verba eius haec sunt: φώσσαν, σινδῶν, φωσσώνιον λινούν τι, ἦτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ περυσνημένον ἱατίον τῆς νεώς, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, ἄλφιστα καὶ φώσσωνας ὀργνωμένους. — ὠργνωμένους habent Codd. Mss. eandemque lectionem in Scholiis repetunt. Ὅργνωμένους Etymologus, qui tamen in edit. Venetiana ὠργνωμένους legit. (P.)
 — ὠργνωμένους Vat. 117. Casan. chart. et Potteriani Mss. ἀπλαστα aliqui.² ἄλφιστα Etymol. in φώσσαν, ex eoque Varinus. ὠργνωμένους Vat. 916. ὀργνωμένους Etymol. loco cit. (S.)
- v. 27. hunc versum sic profert Vat. 1421. ἀπαρκτίαις προαῖς
 πρηστῆρος αἰθωνος. (S.)
- v. 30. Al. ἦρχε Κασσάνδρα.³ (P.)
 — ἦρχε Κασάνδρα Pal. 139. (S.)
- v. 31. Al. αἰ αἰ.⁴ (P.)
 — αἰ, αἰ Pal. 40. et 158. (S.)
- v. 32. Al. πρόσθεν.⁵ (P.)
 — πρόσθεν Barberinus. (S.)
- v. 33. ἐκποντίου Barinus Camers in suis Collectaneis. —
 ὃν ποτ' ἐν γνάθοις Bar. aliique.⁶ (P.)
- v. 34. ἡμάλαψε cum spiritu aspero Barin. Camers, atque ita legisse videtur Canterus.⁷ (P.)
- v. 35. ἐγκάτοις Seld. (P.)
 — ἡ πάντων pro ἡπάτων Cas. membr. φλυδούμενος Suidas in voce. (S.)

1) Editt. Basil. I. et Steph.

2) Quinam?

3) Lectio marg. Cant. e Cod. Par. K.

4) Editt. Basil. I. et Steph.

5) Hoc vitium in Editt. non inveni.

6) Codex Canteri (Par. D.).

7) Apud Favorin. fol. 248. edit. Rom. et in Canteri editione est ἡμάλαψε cum tenui spiritu.

- v. 37. *κωδίας* Bar. (P.)
 — *κωδίας* Vat. 916. (S.)
- v. 38. *τεκνοραίστης ὁ λυμεών* Steph. (P.)
 — *τεκνοραίστης, ὁ λυμεών* Stephanus. Barberinus autem art. non agnoscit. (S.)
- v. 43. *Quidam legere malunt Ὠλέον, vide Canteri notas.* (P.)
 — *ἔ ἀράχης pro ταρακτής* Pal. 158. *Ἰσχαίνου* Vat. 915. (S.)
- v. 44. *τῆς* Bar. aliique. (P.)
 — *τῆς* Vat. 1471. Pal. 139. Alexandr. Barber. aliique.¹
θαλάσσην Pal. 158. *θαλάττης* alii.² *Λύσσητιδος*
 Vat. 972. (S.)
- v. 45. *δπιπτεύουσα* Seld. (P.)
- v. 46. *σπήλιγγας* Pal. 40. (S.)
- v. 47. *Al. ταυροσφάγην.* (P.)
 — *ταυροσφάγον* Vat. 972. et Casan. membr. *ταυροσφά-
 γου* Pal. 158. *ταυροσφάγην* alii.³ (S.)
- v. 48. *Al. λοφνίσι sine ᾗ finali, repugnante metro.*⁴ *δωμή-
 σατο* Seld. *δομήσατο* quidem habet Bar. sed isti
 primae ὀ superscribitur ὦ; eadem, ut videtur,
 manu; quod rursum in Scholiis factum. (P.)
 — *λοφνίσι sine ᾗ finali* Vat. 1471. Pal. 142. 158. Alex-
 andr. Barberin. Casan. chart. aliique. *δωμήσατο*
 Vat. 916. 1306. et Pal. 158. *Parvo ὀ* Vat. 117. et
 Baroc. eadem manus superscripsit magnum ὦ. (S.)
- v. 49. *Versum hunc non agnoscit Seld. οὐδέαν θεόν* Bar.
 alii etiam *θεόν* habent.⁵ (P.)
 — *οὐδέαν* Barb. et Casan. chart. *θεόν* Vat. 916. 972.
 aliique: reliqui omnes *θεόν*. (S.)
- v. 50. *ἄξιῳ* Vat. 1471. (S.)
- v. 51. *δεξιούμενος πάλαι* Bar. *Al. δεξιούμενον πάλιν.*⁶ (P.)
 — *δεξιούμενος* Barb. et Baroc. vid. scholia. *πάλας* Pal.
 158. *πάλιν* alii. (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. *Λύσσην*.

2) Immo Editt. omnes, excepta Sebastiana.

3) Sola Meursiana II. operarum negligentia. Prior recte habet *ταυ-
 ροσφάγον*.

4) Editt. Basil. I. et Steph.

5) Editt. Ald. Basil. II. Par. I. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Lect. marg. Cant. e Tzetzæ Comment.

- v. 52. *λεύσω* Bar. aliique.¹ (P.)
 — *λεύσω* reposui pro *λεύσσω* ex Vat. 117. 915. 1421. Pal. 139. Alexandr. utroque Casan. Baroc. aliisque. (S.)
- v. 53. *Διακείαις* Bar. eandemque lectionem servat in Scholiis, ubi Seld. etiam legit *Διακείαις*, sed isti *α* superscriptum habet *δ*. (P.)
 — *Διακείαις* pro *Διακείοις* tuentur Vat. 915. 972. 1471. Pal. 139. Barb. et Casan. chart. Baroc. et Seld. (S.)
- v. 54. *Δαίτρυναν* Bar. *Δέτρυναν* Seld. quas lectiones in Scholiis etiam tuetur uterque. (P.)
 — *Δαίτρυναν* Pal. 139. (S.)
- v. 55. *πυρός καταβρωθέντος* Bar. Al. *καταβρωσθέντος*. (P.)
 — *καταβρωθέντος* pro *καταβρωχθέντος* ex Vat. 916. 972. 1471. et Pal. 139. *καταβρωθέντος* Barb. *καταβρωσθέντος* alii.² *Αιδάλη* Pal. 140. (S.)
- v. 56. Al. *Τενταρίοις*. Al. *Τενταρισίοις*. *βουκώλου* Bar. (P.)
 — *βουκώλου* Vat. 915. et Barb. *Τενταρίοις* alii, aliique *Τενταρισίοις*.³ (S.)
- v. 57. *βαρίζηλος* Pal. 139. (S.)
- v. 59. Al. *ἡγριομένη*. (P.)
 — *μομφήσιον* Vat. 1307. *ἡγριομένη* alii.⁴ (S.)
- v. 60. Al. *λέκτρον*. (P.)
 — *λέκτρον* alii.⁵ *ἐπισάκτων* Pal. 142. (S.)
- v. 62. *ξυνεννεύειτον* Pal. 158. *λυγρών* Pal. 158. (S.)
- v. 63. *ἄρδεσι* Bar. *τετρωμένον* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Tzetzes etiam eandem lectionis varietatem agnoscit.⁶ (P.)
 — *γυγαντοραίστης* Vat. 1421. *ἄρδεσι* alii.⁷ *τετρωμένον* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex-

1) Edit. Ald. Basil. I. Par. I. Steph.

2) Canterus e Cod. Par. K. notaverat *καταβρωθέντος*, quod operae in Basil. II. depravarunt in *καταβρωσθέντος*. At vitium iam sublatum est in marg. Edit. Par. II.

3) Duplex vitium Edit. Basil. I. et Steph. Hae enim in textu habent *Τενταρισίοις*, in Tzetzae Scholiis vero *Τενταρίοις*.

4) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

5) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

6) Lectiq. marg. Cant. ex Aldina.

7) Quinam?

- andr. Barb. et Casan. chart. Tzetzta etiam innuente.
 Vat. autem 117. lectionis varietatem innuit. (S.)
- v. 64. Al. *ὀκμήσει*, Al. *ὀκμήσει*. Bar. habet *οἰχῆσει*. Quid
 si legas *ὀκῆσει*? id certe valet *βαστάζει*, qua
 voce utuntur Scholia lineis Barocciani Cod. inter-
 polata, ad explicandam suam *οἰχῆσει*, eodemque
 modo explicant *ὀκῆσει* vers. 97. sequente, *ὀχέω*
 autem et *ὀκχέω* idem sunt. (P.)
- *αὐτοπλήτου* Vat. 915. *ὀκῆση* Pal. 40. et Barb. *ὀκμή-*
σει alii, aliique *ὀκμήσει*.¹ (S.)
- v. 68. *περισπέρωντι* uterque Ms. — Al. *φυσσῆσει*. (P.)
- *φυσσῆσει* Vat. 915. aliique.² *φυσσίσσει* Pal. 142. *νε-*
κρῶν Pal. 158. (S.)
- v. 69. Al. *στένω δισά*. Bar. habet *διπλᾶ*, sed eadem, ut
 videtur, manu superscribitur duplex *σα*. (P.)
- *τὸ σὲ* aliqui non agnoscunt.³ (S.)
- v. 70. *ἀλκμήν* Casan. membr. (S.)
- v. 71. Al. *ἐνανυάξουσαν*. (P.)
- *ἐνανυάξουσαν* alii.⁴ (S.)
- v. 72. *δόμους* pro *τάφους* Vat. 915. (S.)
- v. 73. *σύντει* Bar. aliique⁵; Tzetzes utramque lectionem
 agnovit. (P.)
- *μέλωρος* pro *πέλωρος* Casan. membr. *ῥάπτω* pro *ῥα-*
πτῶ Palat. 158. *κύντει* Vat. 117. 972. 1306. 1421.
 Casan. membr. quanvis recentior manus prae-
 fixerit *σ*, Seld. aliique⁶: *σύνθει* Pal. 158. (S.)
- v. 74. *ιστοβιάς* pro *ιστριεύς* Cas. membr. (S.)
- v. 75. *μονεῖρη* Pal. 158. (S.)
- v. 76. *Ῥευθιμνιάτης* Bar. Al. *Ῥυθιμνιάτης*.⁷ (P.)
- *Ῥυθιμνιάτης* Vat. 117. 1306. 1421. 1471. Pal. 142.

1) Canterus in marg. Basil. II. e Cod. Par. K. protulerat *ὀκμήσει*.
 Hoc vitium in marg. Par. II. vitiosius factum apparet *ὀκμήσει*. Utram-
 que pro variis lectionibus nobis venditant Potterus et Sebastianus.

2) Editt. Ald. et Par. II. Prior habet *φυσῆσει*.

3) Deest hoc *σὲ* operarum negligentia in Edit. Commel. et in *Lectii*
 Collect. Poet. graec. T. II. p. 143.

4) Utraque Meursiana.

5) Vid. supra p. 24.

6) De Seldeniano libro h. l. nihil apud Potterum.

7) Vid. supra p. 24.

158. et Alexandr. *Ραιθυμιάτης* alii.¹ *κέμπος*
 Vat. 916. 1306. Pal. 142. (S.)
- v. 77. Al. *Ζήρυνθον*. — Al. *κυνοσφάγον Θεοῦ. κυνοσφάγους*
 Seld. *κυνοσφαγοῦς* Bar. alii² (P.)
 — *Ζήρυνθον* alii.³ *κυνοφαγοῦς* Vat. 1421. Alex. et Cas.
chart. κυνοσφάγου alii.⁴ κυνοσφανοῦς impressi⁵,
alii⁶que. Θεοῦ aliqui. (S.)
- v. 78. *κυρβάτων* Pal. 142. (S.)
- v. 79. *ὀμβρίας* Bar. (P.)
 — *ὀμβρίας* Pal. 139. (S.)
- v. 80. *πέδων* Pal. 158. (S.)
- v. 81. *κατερείποντο* Pal. 40. *κατηρίποντο* Vat. 117. 916.
 1307.⁶ Pal. 142. 158. et Cas. membr. *λισθοίαν*
 Pal. 158. (S.)
- v. 82. *προδμάτων* Vat. 972. et Pal. 139. (S.)
- v. 83. Al. *φηγόνδε*. (P.)
 — *φηγόνδε* alii.⁷ (S.)
- v. 84. Al. *φάλλαι*. (P.)
 — *φάλλαι* Vat. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Casan.
chart. alii⁸que. δελφίνες Vat. 916. (S.)
- v. 85. *δορῶσαι* Vat. 915. (S.)
- v. 86. *γυνόν* Bar. Seld. *γυνον* Al. (P.)
 — *λεύσω* Vat. 916. 972. 1306. 1307.⁹ Pal. 40. 142. 158.
 Cas. membr. et Barb. *γυνόν* Vat. 117. 915. 1307.
 1421. Pal. 139. 142. 158. Alex. et Casan. membr.
*Nonnulli autem γυνον.*¹⁰ (S.)
- v. 89. Al. *ὄστρακωμένην*. (P.)
 — *στρόβυλον* Vat. 1421. et Casan. membr. *ὄστρακωμέ-*

1) Quinam?

2) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.

3) Sola Meursiana II.

4) Lect. marg. Canteri e Schol. ad Nicandr. Ther. v. 462.

5) vid. supra p. 25.

6) Erravit Sebastianus. In Vat. 1307. scriptum est *κατερείποντο*.

7) Editt. Basil. I. et Steph.

8) Editt. Basil. I. et Steph.

9) In Vat. 1307., quem ipse inspexit, legitur *λεύσω*.

10) Mendum typogr. e marg. Par. I. a Cantero repetitum ex Aldinae lectio, quae ibi notatur, est *γυνόν*.

- νην Vat. 915. 1307.¹ 1471. Pal. 40. 142. 158.
Alex. aliique.² (S.)
- v. 90. Al. ἡ Ἀχερουσία. (P.)
— ἡ Ἀχερουσία aliqui.³ (S.)
- v. 91. καταιβάτης Vat. 1421. Pal. 40. et Cas. membr. (S.)
- v. 92. ξεινώσεται Bar. Al. χειρώσεται. (P.)
— στείβοντε Vat. 1421. στείκοντα Pal. 158. βουσταθμῶν
Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. ξεινώσεται Vat.
916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. Alii
autem χειρώσεται.⁴ (S.)
- v. 93. πρόσθεν Vat. 1307. τριπλῶν Vat. 1306. (S.)
- v. 94. γαμφίλας Vat. 1471. γαμφιλὰς Vat. 1307. 1421. σταμ-
φηλὰς Pal. 158. (S.)
- v. 95. Al. εὐχέλων.⁵ Al. εὐχύλων.⁶ (P.)
— Λάν Cas. membr. εὐχίλων Vat. 117. 915. 1306. 1421.
Pal. 40. 139. Alex. Barb. et Cas. membr. ἐκχίλων
Vat. 916. εὐχύλων alii. (S.)
- v. 96. μηλιαθμὸν Etymol. in v. μηλιαθμός. Al. μηλιαν-
θμῶν. (P.)
— μηλιανθμῶν Vat. 915. aliique.⁷ μηλιανμῶν Vat. 916.
μηλιασθμῶν Cas. chart. μηλιαθμὸν Etymol. in
voce.⁸ ἥδε pro ἡδὲ Vat. 117. (S.)
- v. 97. Al. δ' ὀχῆσει.⁹ at Bar. γ' ὀχῆσει habet. (P.)
- v. 98. Al. Γυθίους. (P.)
— Γυθίους alii.¹⁰ Γιθύου Pal. 40. (S.)
- v. 99. Al. καμπύλον. (P.)
— καμπύλας Pal. 40. καμπύλως Cas. membr. καμπύλου
alii.¹¹ (S.)

1) Minime vero. Cod. Vat. 1307. habet sine ulla litura ὠστρακωμένην.

2) Vid. supra p. 27. 3) Utraque Meursiana.

4) Lect. marg. Canteri e Cod. Par. K.

5) Vid. supra p. 29.

6) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Canterus in marg. Basil. II. addidit εὐχέλων e Favorino fol. 233.

7) Canterus, respiciens ad Etym. M. p. 586, 33., notaverat μηλιανθμῶν; quod operae in marg. Basil. II. depravarunt in μηλιανθμῶν. Errorem repetierunt Par. II. Commel. et utraque Meursiana.

8) Apud Etym. M. l. l. editum est μηλιανθμῶν.

9) Vid. Schol. ad Nicomach. Ther. v. 268.

10) Lect. marg. Canteri e Steph. Byz. v. Γιθύον.

11) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I.

- v. 100. Al. *πλημυρίδος*. (P.)
 — *ἐκτορος* Pal. 142. *πλημυρίδος* alii.¹ (S.)
- v. 101. *εἰναφώσσονα* Bar. Al. *εἰναφώσσονα*. Al. *θῖνα φώσσονα*.² (P.)
 — *σκαρμῶν* Pal. 142. *λαύσης* Cas. chart. *εἰναφώσσονα* Alex. Cas. chart. et Barb. *εἰναφώσσονα* Vat. 915. et Pal. 139. *εἰναφώσσονα* alii.³ *θῖνα φώσσονα* aliqui, referente Tzetza. (S.)
- v. 102. *πόρτην* Vat. 117. et Pal. 158. *ὡς λόκος* Pal. 158. (S.)
- v. 103. *πελειᾶν* Steph. *γοναῖν* Bar. aliiq. *γοναῖς* Steph. (P.)
 — *δυσὶν* Pal. 158. et sane potius reliquis. *πελειᾶν* Vat. 972. 1421. 1471. Pal. 40. 158. Alex. Barb. et uterque Cas. *πελῖαν* Pal. 40. *γοναῖν* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. aliiq.⁴ *γοναῖς* Vat. 1421. Pal. 40. 1442. Cas. membr. Steph. et ed. Basil. *γόνης* Pal. 158. (S.)
- v. 104. *ὀθνίων* Vat. 916. (S.)
- v. 105. *ληῖτην* Bar. — *ἐμπεισοῦσαν* Seld. et eandem lectionem in Scholiis retinet. *ἐμπέασαν* Bar. et in suis etiam Scholiis. Al. *ἐμπείδασαν*. (P.)
 — *ληῖτην* Vat. 1306. *ἐμπεισοῦσαν* pro *ἐμπταίσαν* ex Vat. 1306. Pal. 158. et Cas. membr. *ἐμπέασαν* Vat. 916. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. *ἐμπταίσαν* Vat. 117. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 142. aliiq.⁵ *ἐμπέασα* Vat. 915. Vat. autem 1421. sic hunc versum legit: *ληῖτην ἐμπταίσαν ἐν κρόκησι καὶ Βύγη Θεῷ*, propositio ad alterum hemistichium versus 107. omisso 106. (S.)
- v. 106. Al. *θύσσησιν*. (P.)
 — *θύσσησιν* Pal. 142. Cas. membr. aliiq.⁶ *θύσσησιν* Alex. *ἀφπάγματα* Pal. 158. (S.)

1) Non inveni.

3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.

2) Mēnd. typogr. Editi. Meurs. II.

4) Lect. marg. Par. I. e Codice Par. K.

5) Vid. supra p. 32.

6) Editt. Ald. Par. I. II.

- v. 107. *φλίγουσαν* Vat. 916. *φλάγουσαν* Alex. *φίγη* alii,
Tzetza testante. (S.)
- v. 108. *θρύξεις* Vat. 1421. (S.)
- v. 109. *καρχάλων* Pal. 40. (S.)
- v. 110. Al. *δράκωντος*. (P.)
— *δράκωντος* alii.¹ (S.)
- v. 113. *κῆξ* Bar. Seld. aliiq^{ue}.² (P.)
— *ψυχῆς* pro *ψυχῶν* Pal. 142. *κῆξ* pro *κῆξ* ex omni-
bus Mss. (S.)
- v. 115. Haec in Seld. hoc modo distinguuntur: *πόσις συν-
γνός, Τορῶνης ᾧ γέλως ἀπέρχεται*. (P.)
— Hunc versum non agnoscit Vat. 1471. (S.)
- v. 117. *νῆϋς* Vat. 1471. (S.)
- v. 118. *ἐπακτεῖαν* Pal. 158. (S.)
- v. 119. *ἡ λοικισμένην* Pal. 158. (S.)
- v. 120. *ναυβάτη* Bar. (P.)
— *ναυβάτη* reposui pro *νανάτη* ex Vat. 972. et 1306.
Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 121. *σιφῶς* Seld. (P.)
— *ὄλιμον* Vat. 1306. *σιφῶς* Pal. 158. (S.)
- v. 122. *τετάρτας μυχοὺς νέρθεν θαλάσσης, ἀτραποὺς διή-
νους* Seld. *διήνους* etiam habent Bar. aliiq^{ue}.³
(P.)
— *κενυῶνος* Vat. 916. *σύραγγι* Vat. 916. et Pal. 142. (S.)
- v. 123. Al. *νέρθεν* cum *τ* finali.⁴ (P.)
— *νέρθεν* Vat. 915. 972. 1307. 1471. Pal. 139. 142.
158. Alex. Barb. Cas. chart. *διήνους* pro *διή-
νους* ex utroque lib. Cas. (S.)
- v. 126. *ἔθε* Vat. 117. (S.)
- v. 127. *Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε* Seld. (P.)
— *Παλανηνίαν* Vat. 117. (S.)
- v. 128. Al. *ᾧπερ*. (P.)
— *κείνο* Pal. 158. *ᾧπερ* alii.⁵ (S.)

1) Sola Basil. I. operar. negligentia.

2) *κῆξ* Edit. Steph. et *Lectius* in Collect. Poet. graec. T. II. p. 142.
κῆξ Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq.

3) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

4) Edit. ante Potterum omnes.

5) Sola Meurs. II. operarum errore.

- v. 130. ἐπισβολήσας λυγρῶν νοσφιῶ γάμων Bar. (P.)
 — Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Cas. chart. post ἐπεσ-
 βολήσας incisum ponunt, et λυγρῶν νοσφιῶ γά-
 μων legant. (S.)
- v. 131. κᾶσις ἐμβάλων corrupte legit Barinus Camers. (P.)
 — λίποντα Vat. 972. κᾶσις ἐμβάλων Varinus. κᾶσις
 legit etiam Pal. 40. (S.)
- v. 132. τοῦ Λύκου vs Seld. aliiqne. (P.)
 — τοῦ legunt pro τοῦς Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158.
 Seld. aliiqne.¹ Χιμαρώς Pal. 40. (S.)
- v. 134. οὐκ pro οὐδ' Pal. 142. (S.)
- v. 135. Αἰγαίωτος præ Αἰγαίωνος ex Vat. 916. et 1471. Αἰ-
 γέωνος Pal. 40. (S.)
- v. 136. Al. δίκη.² (P.)
 — ἄλοιτοδς Barb. δίκη vetustus Cod. 1307. vide Tze-
 tzem. (S.)
- v. 137. Al. κᾶνακωσας. (P.)
 — κᾶνακωσας Vat. 972. aliiqne³; nec spernenda qui-
 dem lectio. (S.)
- v. 138. ἐκμεγαμύνας Vat. 916. et Pal. 40. (S.)
- v. 139. Al. τοίγαρ.⁴ at Bar. habet τοὶ γάρ. (P.)
 — τοίγαρ pene omnes Codd. τοὶ γάρ Cas. chart. εἰς pro
 sis Vat. 117. (S.)
- v. 142. Al. ἔξη. (P.)
 — ἔξη alii.⁵ (S.)
- v. 143. Πλευρωνίας Pal. 158. (S.)
- v. 144. Versus ab hocce inclusive ad 200 usque exclusive,
 cum folio ob vetustatem amisit Vat. 915. (S.)
- v. 145. δηναίος Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 146. πεντάγαυρα Pal. 139. (S.)
- v. 147. λύκου Palat. idem. (S.)
- v. 148. πηγροδς pro πτηροδς Alex. nec male. (S.)

1) Vid. supra p. 38.

2) Tzetzes in Commentario: οἱ δὲ λοιποὶ δίκη χωρὶς τοῦ ᾧ γρά-
 φουσιν.

3) Lect. marg. Canteri.

4) Editt. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

5) Sola Meurs. II. vitiose.

- v. 149. τὸν δ' Seld. aliiq. ¹ τὸν τ' Bar. quam lectionem in Scholiis uterque Mss. habet. (P.)
 — τὸ δ' non agnoscunt Vat. 916. 972. 1306. et Pal. 40. Pal. autem 139. 142. uterque Cas. in τ' convertant. (S.)
- v. 150. βλάστωρτα Vat. 1421. et Cas. membr. βλάστωρτα Pal. 158. (S.)
- v. 151. Ἐπεὶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis una cum Seld. retinet. Al. Ἐλαίων. (P.)
 — Ἐλαίων alii ² Caeterum Alex. et Pal. 139. incisum ponunt post Ἀργείον. (S.)
- v. 152. Ἐναῖα cum circumflex. Barb. (S.)
- v. 153. Ἐρχυν Mss. uterque. — Al. Ἐρινός, ξιφοφόρος Bar. (P.)
 — Ἐρχυν ³ uterque Cusan. Ἐρχυν Vat. 916. Pal. 139. 158. Alex. et Barb. Ἐρχυν Vat. 1421. et Pal. 40. Ἐρινός alii. ³ ξιφοφόρος Barb. (S.)
- v. 154. μιστέλλασα τύμβευσε Seld. Al. μιστέλλασ. φάρω Etymologus, cuius haec sunt verba: ἐτύμβευσε φάρω; ἀπὲ τοῦ φάρωγι. (P.)
 — μιστέλλασ. Vat. 117. 1421. Pal. 158. aliiq. ⁴; μιστέλλασα Pal. 40. ἐτύμβευσε Vat. 1307. φάρω pro τάφω Etymol. exponitque φάρωγι. (S.)
- v. 155. Al. ἐνδαιτουμένη. (P.)
 — ἐνδαιτουμένη alii. ⁵ (S.)
- v. 156. ὃν δις ἡβήσαντα Seld. ἡβήσαντα etiam habet Bar. (P.)
 — ἡβήσαντα pro ἡβάσαντα ex Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. et Barb. (S.)
- v. 157. Al. Λαυμέδοντος, perperam, ut observat Tzetzes. (P.)
 — Λαυμέδοντος aliqui, auctore Tzetzi. (S.)
- v. 158. ἔσπευτε Περθεὺς ἐς Αἰγιναιὸς γαίης Seld. εἰς Αἰγριναιῆς Bar. et ex Impressis quidam. ⁶ Al. Αἰγριναιῆς. Al. γυῖας. ⁷ (P.)

1) Vid. supra p. 41.

2) Utraque Meursiana.

3) Sola Basil. I.

4) Edit. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq.

5) Sola Meurs. II. vitiose.

6) Vid. supra p. 44.

7) γυῖας cum punctis diaeres. sola Par. II.

- v. 158. ἔσταιτε Περθεύς Pal. 40. εἰς pro ἐξ. Alex. Ασπριν-
ναίους Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 158. Alex.
Casan. chart. et Barb. Ασπρινναίους Pal. 40. et
Cas. membr. Ασπρινναίους Vat. 1421. Ασπρινναίους
alii. ¹ (S.)
- v. 159. ἀλετρεύσαντα Bar. aliiq. ἀλετρεύσαντος Seld. (P.)
— ἀλετρεύσαντα Vat. 1421. Pal. 139. Baroc. aliiq. ²
ἀλετρεύσαντος alii. (S.)
- v. 160. ἀγρίῳ Bar. aliiq. (P.)
— ἀγρίῳ pro ὀμβρίῳ Vat. 1471. Alex. Barber. Casan.
chart. Baroc. aliiq. ³ Vat. 117. folii iacturam
fecit, 16 versus complectentis ab 160 ad 176 ex-
clusive. (S.)
- v. 161. ῥαίσαντα Bar. Seld. aliiq. (P.)
— ῥαίσαντα Vat. 1421. 1471. Pal. 139. Casan. chart.
aliiq. ⁴ παρθενοκτόνον Pal. 142. pro γαμβρο-
κτόνον. (S.)
- v. 162. ἀνάγκαις Vat. 1306. ἀνάγκοις Pal. 139. (S.)
- v. 163. ἤρητος Bar. Seld. aliiq. δὲ non agnoscit Bar. (P.)
— ἤρητος Baroc. Seld. aliiq. ⁵ (S.)
- v. 165. κυλίδα Bar. al. κηλίδα. (P.)
— κηλίδα alii. ⁶ θωίξας Vat. 1471. (S.)
- v. 167. ὀπλᾶς Eustath. Comment. in Iliad. χ'. vide Nötas
meas. — Al. Ἀρπιναν. — Ἀρπινᾶς Eustath.
loc. cit. (P.)
— ταῖς pro τὴν Pal. 158. ὀπλᾶς Eustath. ad Iliad. χ.
ὀπλαις Palat. 40. Ἀρπιναν Vat. 972. 1306. in
scholiis, Cas. membr. aliiq. ⁷ Ἀρπιναν Vat.
1421. Ἀρπιναν Vat. 916. et Pal. 40. Ἀρπινᾶς
• Vat. 916. ἴσιν Cas. membr. (S.)
- v. 168. Al. αὐδομαίμον'. (P.)
— αὐδομαίμον' Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139.
Cas. chart. aliiq. ⁸ (S.)

1) Lect. marg. Canteri ex Aldina.

2) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

6) Editt. Basil. I. et Steph.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

8) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 169. Al. καταρακτήρος. — Al. συγγόνου. (P.)
 — καταρακτήρος alii. ¹ συγγόνου alii. ² (S.)
- v. 170. Al. δευτέρεια. (P.)
 — δευτέρεια alii. ³ δαυράλλον Vat. 1471. (S.)
- v. 172. πέμπτον Pal. 158. ἐστρωβημένον Vat. 1421. (S.)
- v. 173. εἰδολοπλάστῃ Vat. 1421. πρὸς καταναξεί Pal. 158. (S.)
- v. 174. μελόνυμφον Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
- v. 176. ἐξάπεσον Pal. 158. ἄνδρας Cas. chart. (S.)
- v. 177. γινῆται Vat. 1471. (S.)
- v. 178. φειάλλῃ Bar. (P.)
 — φειάλλῃ Pal. 139. (S.)
- v. 179. ἐξαλέξαντα Vat. 1471. (S.)
- v. 181. Al. χειράμων. — Al. ἀρνευρύσας. (P.)
 — σφῆκας Vat. 1421. σαφινός Pal. 158. χειραμῶν Vat. 1471. χηράμων Vat. 117. Pal. 40. 139. 142. Alex. aliique. χειράμων nonnulli. ⁴ ἀρνευρύσας alii. ⁵ (S.)
- v. 183. Al. Οὐλαδωνύμου. ⁶ (P.)
 — προγεννήτριαν Pal. 40. οὐλαδωνίμου Pal. 158. alii-que. οὐλαμονύμου Pal. 40. (S.)
- v. 184. πόρῳ Bar. aliique. ⁷ (P.)
 — χειρῶν πάντες Vat. 1307. ἀμισαί Vat. 916. et Pal. 158. πόρω Vat. 1306. et 1307. (S.)
- v. 185. ἐντοχὸν λέγω Pal. 158. (S.)
- v. 186. Al. Σαλμυδησσίας. (P.)
 — Σαλμυδησσίας Vat. 1307. Pal. 40. 158. aliique. ⁸ (S.)
- v. 187. καράτομον Seld. quoad voces Cod. Baroc. eandem cum Impressis lectionem habet, in punctatione vero ab iis variat; hoc enim modo sententiam hanc

1) Sola Edit. Aldina.

2) Lectio marginalis Canteri. Vid. supra p. 48. In Par. I., ut in reliquis omnibus, est συγγόνου.

3) Mend. typogr. Edit. Steph.

4) Lect. marg. Cant. ex *Etym. M.* p. 810; 25. mutato tamen accentu.

5) Sola Basil. I. operarum negligentia.

6) Tzetzes in Comment. ad h. l.

7) Vid. supra p. 52.

8) Lect. marg. Cant. fortasse e *Steph. Byz.* v. Σαλμυδησσίας.

profert: Ἑλλάδος κατατόμον θυρὸν, φεληγιδῶσαν etc. quasi poeta vellet Iphigeniam per longum tempus Graecos Dianae Tauricae sacrificasse; cum potius tempus illud ad diuturnam Achillis in Scythia moram referendum videntur. (P.)

- v. 187. *μαντεύων* Cas. membr. Post *κατατόμον*, quod pro-
parox. Seld. profert, nullam Baroc. alique¹ dis-
tinctionis notam ponunt, quasi diu Iphigenia,
Tauris sacrificula, in hospitam Graecorum ca-
pita saevierit. (S.)
- v. 188. Al. *σπίλον* paroxyton.² sed *πέλλαν* habet Seld. (P.)
— *φαλληγιδῶσαν* Vat. 117. et Cas. membr. *σπίλον* par-
ox. omnes Codd. legunt, si excipias Cas. chart. (S.)
- v. 189. *Κέλτρον* Mss. uterque, Scholastes, et alii.³ (P.)
— *Κέλτρον* alii.⁴ *ἐκβολαῖς* Vat. 1307. *ἐκβολαῖσιν* Cas.
membr. (S.)
- v. 191. Al. *ἐκρύσσεται*, coniunctim.⁵ (P.)
— *ιακτῆρα τοῦ φασγάνου* in Pal. 139. superior manus
consuluit. *ἐκρύσσεται* ali.⁶ (S.)
- v. 193. Al. *εὐρημος*. (P.)
— *εὐρημος* alii⁷: *κρόκνισι* Vat. 1307. (S.)
- v. 195. *ἡλλιωμένην* Vat. 916. (S.)
- v. 196. *γαῖαν* Bar. — *σφαγίων* Mss. uterque. (P.)
— *γαῖαν* Barb. *σφαγείων* Vat. 117. 1307. 1421. Pal.
40. (S.)
- v. 200. *Σκύθον* Vat. 916. 972. et 1306. (S.)
- v. 202. *προμάντως* Bar. Seld. alique.⁸ (P.)
— *προμάντως* pro *προμάντιος* ex Vat. 916. 972. 1306.
Pal. 139. Alex. et Cas. chart. *προμάντως* Vat.
1471. (S.)
- v. 203. *κτένων* Bar. (P.)
— *κρεονόμον* Vat. 1421. (S.)

1) Editt. Ald. et Par. II.

2) Editt. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reliquae omnes
σπίλον. 3) Vid. supra p. 53.

4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

5) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Vid. supra p. 54.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

8) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 204. ὄρκον Bar. (P.)
 — ὄρκον Barber. (S.)
- v. 205. πλάττον Bar. Steph. (P.)
- v. 206. Al. Βάκων. — πάροιθεν cum ᾱ finali Seld. (P.)
 — Βάκων alii.¹ (S.)
- v. 207. φάλαγ Pal. 158. μύχοις plerumque librorum. (S.)
- v. 210. πολυραίστου Seld. πσυραίστου Bar. Al. πολυρφαί-
 στον.² (P.)
 — πολυραίστου Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb.
 πολυρφαίστου Potter. et alii.³ πολυραίστου Vat.
 915. 1421. et Pal. 139. πολυραίστου alii.⁴ (S.)
- v. 212. Φηγαλεύς Bar. Seld. aliiq; verum in Seld. ἔ ab
 eadem manu superscribitur. Al. Φυγαλεύς. —
 Φανστήριον Bar. sed ᾱ finali ᾱ superscripta est
 superiori manu. (P.)
 — Φηγαλεύς reposui ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 40.
 158. Alex. Cas. membr. ipso Tzetzæ aliisque.⁵
 φυγαλεύς alii⁶: φηγαλεύς aliiq;.⁷ φανστήριον
 Barber. (S.)
- v. 213. λίγοις Vat. 915. (S.)
- v. 216. λεύσω Bar. Seld. — δέ Bar. — ὀλκαίων cum tenui
 spiritu Mss. uterque. (P.)
 — λεύσω Pal. 142. 158. aliiq;.⁸ (S.)
- v. 217. ἔλμην Seld. — κᾶπιροῖζουσαν Seld. κᾶπι ροῖζου-
 σαν Bar. κᾶπιρῶζουσαν Al.⁹ (P.)
 — κᾶπιροῖζουσαν Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 158. et
 Cas. membr. κᾶπι ροῖζουσαν Vat. 1471. Pal. 139.
 Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 218. δειλᾶς, δεινᾶς Vat. 916. (S.)
- v. 219. ὦφελε περιρρύτω Seld. (P.)
 — Χάδμος Vat. 915. ὦφελλ' Vat. 972. et 1471. ὦφελεν

1) Solus Lectus in Collect. Poet. gr. T. II. p. 143.

2) Vid. supra p. 58.

3) Vid. supra p. 58.

4) Solus Seld. apud Pott.

5) Lect. marg. Cant. e Tzetzæ Comment.

6) Vid. supra p. 58.

7) Lect. marg. Cant. ex Edit. Basil. I.

8) Editt. omnes, exceptis Ald. et Par. I.

9) Mend. typ. Editt. Basil. I. et Steph.

- περιφόντα Vat. 1307. ὥφειλε περιφόντω Seld.
lectionibus minime spernendis. (S.)
- v. 220. Ἰση Bar. (P.)
— Ἰση Barb. (S.)
- v. 221. ἄθλιον σπόρον Bar. σπόρον Al.¹ (R.)
— ἄθλιον σπόρον Vat. 918. 1471. Pal. 139. Alex. ἄθλιον
σπόρον Vat. 1306. Barb. et Cas. chart. ἄθλιον
σπόρον Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 158. (S.)
- v. 222. Πρὺλῃ Bar. eademque lectionem in Scholiis reti-
net. (P.)
— αὐθουαίνον Vat. 916. αὐθουαίνον Vat. 1421. Πρὺ-
λῃ, quidem, ut Potterus, Vat. 916: sed eadem
manu litura deletum videtur ἢ finale, ut vocandi
casus sit. Πρὺλῃ Pal. 158. Castetio ontissimus
hunc vers. in Vat. 915. longa recentior manus
interlinearem restituit. (S.)
- v. 223. τοῦμενος Vat. 916. τοῦμοσ. Vat. 1471. (S.)
- v. 224. οὐμός Mss. uterque. οὐμός Al.² ὥφειλε Bar. alii-
que.² ὥφειλε Seld. (P.)
— οὐμός plerumque Codicum, alii autem οὐμός.³ ὥφε-
λε Vat. 117. 1306. 1307. 1471. omnes Palat. uter-
que Casan. et Alexandr. ὥφειλε alii.⁴ ὥφειλεν
Vat. 972. (S.)
- v. 226. διπλοῦς Seld. (P.)
— διπλοῦς Pal. 139. Baroc. aliique.⁵ (S.)
- v. 227. λαυναίῳ Seld. (P.)
- v. 228. τοσόνδε Bar. aliique. — κακὸν Bar. (P.)
— τοσόνδε Vat. 972. 1307. 1471. Pal. 139. et Barb. το-
σόνδε κακὸν Baroc. aliique.⁶ ἐπέκλωσε Vat. 915.
(S.)
- v. 230. αἰθυλίοισι Seld. αἰθύησι Bar. (P.)
— αἰθύησι Barb. αἰθυλίοισι Seld. aliique.⁷ (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

4) Vid. supra p. 60.

5) Quinam?

6) Cod. Canteri.

7) Quinam?

- v. 231. ΑΙ. σύνεινον. — Ὀγανός Bar. quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. (P.)
 — σύνεινον Vat. 1471. Pal. 139. 142. alique.¹ Ὀγόνον Vat. 1421. (S.)
- v. 233. στερεῶ Bar. — κλισίας πέλας Bar. (P.)
 — στερεῶ Bar. κλισίας Bar. εὐάργα Eustath. ad Odys. p. 1857, 62. (S.)
- v. 235. λαρνακοφόρους Bar. (P.)
 — λαρνακοφόρους Vat. 916. 1421. 1471. Pal. 139. 142. 158. Baroc. alique, teste Tzétza.² (S.)
- v. 236. πειθήναι Bar. (P.)
 — πειθήναι Vat. 916. 972. κύκλον pro τέκνων Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. (S.)
- v. 237. αἰθυόθρεπτος Bar. ΑΙ. αἰθυόθρεπτος — ΑΙ. λινα-
 γέτω (P.)
 — αἰθυόθρεπτος Pal. 158. alique.³ αἰθυόθρεπτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. αἰθυόθρεπτος Vat. 1421. λιναγέτης Pal. 139. λιναγέτω alij.⁴ (S.)
- v. 238. ΑΙ. κρηθυοῖσι. — ῥαβοῖσι Seld. — κηρίταις Seld. alique.⁵ (P.)
 — κρηθυοῖσι Vat. 915. Pal. 142. alique.⁵ ῥαβοῖσι Vat. 1471. ῥαβοῖσιν κηρίταις Cas. membr. κηρίταις Vat. 1421. κηρίταις Seld. alique.⁶ saniori sane lectione, quam recepissem utique, si per unum saltem librum nūhi Hcuisset. (S.)
- v. 239. χιλῶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. — ΑΙ. καταδρύφαξε.⁷ (P.)
 — χηλῶ τε Pal. 158. χιλῶ Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. καταδρύφαξε Vat. 972. 1396. alique.⁸ καταδρύφαισε Vat. 915. (S.)
- v. 240. θεᾶς Seld. (P.)

1) Vid. supra p. 62.

2) Tzetzes in Comment.: λαρνακοφόρους δὲ τὰς φερομένας διὰ θάλασσαν ἐν λάρνακι.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

4) In Editis non legitur.

5) Vid. supra p. 63.

6) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 604, 42.

7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

8) Quinam?

- v. 240. *φράσαι* Vat. 1421. (S.)
- v. 241. *ληθαργῶ* Seld. (P.)
— *ἐφετριάς* Vat. 1421. *ληθαργῶ* Barb. (S.)
- v. 242. *οὐταθαίς* Bar. (P.)
— *οὐταθαίς* Vat. 916. 972. 1421. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 243. *Μύρρινα* Seld. idemque in Scholiis habet; alii *Μύρινα*.¹ (P.)
— *Μύρινα* Vat. 915. 1421. Pal. 142. Eustath. in Iliad. β. p. 759. ed. Flor. aliique.² *Μύρρινα* Vat. 117. Pal. 158. Cas. membr. (S.)
- v. 244. Al. *Ἰσπαν*. — *φρουμαγμὸν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. — Al. *ῥόνες*. at Seld. *ῥόνες*, sine ῖ subscripto, solentque uterque Mss. ut id semel dicam, literae istius subscriptionem omittere. — *δεδεγμένοι* Etymolog. (P.)
— *Ἰσπαν* alii.³ *φρουμαγμὸν* Vat. 1471. *φρουμαγμὸν* Vat. 972. Barb. *ῥόνες* Vat. 117. 915. 916. 1471. Pal. 142. Alex. aliique.⁴ *δεδεγμένοι* Pal. 40. et Etymolog. in *ῥών*. (S.)
- v. 245. pro *οὐταν*, *ἐντ' ὧ* Vat. 915. *ἐς ἄν* Vat. 117. (S.)
- v. 247. *ἄμοιο* cum simplici *μ* Bar. — *λοιβδήσει* Bar. alii- que. (P.)
— *ἄμοιο* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *λοιβδήσει* Vat. 117. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Barb. aliique.⁵ (S.)
- v. 249. *κατέθει* Bar. (P.)
- v. 251. *προϋμάτων* Bar. — *δηουμένη* uterque Mss. alii- que.⁶ (P.)
— *προϋμάτων* Vat. 1471. Pal. 139. *δηουμένη* omnes Codd. exceptis Vat. 117. et Cas. membr. (S.)
- v. 252. *γυῖα* Seld. *γύαι* al. (P.)

1) Vid. supra p. 64.

2) Vid. supra p. 64.

3) Utraque Moursiana operarum errore.

4) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. ῥόνες Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

5) Vid. supr. p. 65.

6) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich. *δηουμένη* Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

- v. 252. ὡς pro ὡςτε Pal. 139. γῶαι alii.¹ (S.)
- v. 253. ἀποσιλβοντος legi posse existimavit Canterus, cuius Annotatiōnes videbidas. (P.)
- ἀποσιλβοντος Canterus. (S.)
- v. 255. κινῶσα Vat. 915. (S.)
- v. 257. ἐπ' ἄλλην Vat. 972. (S.)
- v. 258. τὸ δ' deficit in Vat. 1421. (S.)
- v. 260. Nonnulli videntur legisse καίωνων, ut patet ex Scholiis, quae Mss. Codd. suppeditarunt. (P.)
- καίωνων pro χάρων aliqui.² (S.)
- v. 262. ἀγκύλη Mss. aliique.³ (P.)
- ἀγκύλῳ cum Pottero legunt Vat. 1421. Pal. 142. et Alex. Placuit tamen ἀγκύλῃ ex pluribus et accuratioribus libris et Tzetzta reponere. (S.)
- v. 263. Hunc versum hoc loco posui, Ios. Scaligerum et Ioan. Meursium secutus, quem alii⁴ posuerunt loco ducent. sexag. octavo, post ἔγχωρα τίφη etc. (P.)
- v. 264. Al. κρέζων. (P.)
- κρέζων alii.⁵ διγίστων Cas. membr. (S.)
- v. 265. τῶν φιλτάτων Etymol. ib. ἀγαστόρων τρέφειν coniunctim al. (P.)
- τῶν φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων alii.⁶ (S.)
- v. 266. δὲ Bar. (P.)
- δὲ pro τὲ Barb. (S.)
- v. 267. γαμφηλῆισι δ' Vat. 1307. αἰμάξας Vat. 915. Caeterum hunc versum Vat. 1471. insequenti posthabet. (S.)
- v. 268. παίδων pro πέδων, Vat. 1421. (S.)
- v. 269. πηφασμένου Vat. 1421. (S.)
- v. 270. ἡρτυμένον al. ἡρτήμένον al. (P.)
- ἡρτημένου Vat. 117. 1421. Pal. 142. Alex. aliique⁷,

1) Vid. supr. p. 66.

2) Scholia Potteri: πτεροῖσι, καίωνων καὶ κόπτων. Nihil amplius.

3) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I.

4) Editt. ante Meursium omnes. Vid. supr. p. 69.

5) Quinam?

6) Etym. M., 216, 20.

7) Vid. supr. p. 71.

nec sane ineleganter. ἡρτημένον alii¹: ἡρτημέ-
νον Barb. ἀρτημένον Pal. 158. (S.)

- v. 271. ἀντιζ al. (P.)
— ἀντις Vat. 117. 1306. 1307. 1421. Pal. 40. aliique.²
ἴσον Vat. 915. 1306. 1421. 1471. omnes Pal. alii-
que.³ (S.)
- v. 272. σταθμὸν Etymol. in μύθος. De cetero hunc ver-
sum Vatic. 916. pessime insequenti postponit. (S.)
- v. 273. κεκλαισμένος al. (P.)
— ῥακτῆρα Pal. 139. pro κρατῆρα. Βάχχον Pal. 158.
κεκλαισμένος alii.⁴ (S.)
- v. 275. Λειβηθρίης al. — ὑπερθεν cum τ̄ finali Mss. uter-
que, quorum Seld. in Scholiis eandem habet le-
ctionem. (P.)
— Λειβηθρίης Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. alii-
que.⁵ ὑπερθεν Vat. 916. 972. 1306, omnes Pal.
et Alex. Πιμπλίας Vat. 916. 972. σκοπὸν Pal.
142. (S.)
- v. 276. τόπων Seld. (P.)
— προδημαίων Vat. 1471. πότων Pal. 158. (S.)
- v. 277. δύσεται pro τλήσεται Vat. 915. et Cas. membr. πλή-
σεται Vat. 1471. (S.)
- v. 278. δύναι al. — χρότον Bar. sed isti finali ὁ super-
scripsit aliquis ὦ. χρόκην Seld. (P.)
— δύναι alii.⁶ ψαῦσαι reposui pro ψάυσας e Vat.
1307. χρότον Baroc. (S.)
- v. 279. λοῖσθον Seld. — ἐς al.⁷ — ῥίψας pleraeque editt.⁸
Impress. habuerunt. Nos Mss. utriusque, nec

1) Cum in marg. Par. I. recte ex Aldina et Basileensi I. notatum
esset ἡρτημένον, operae hanc lectionem in marg. Basil. II. corruerunt
in ἡρτημένον, quod vitium deinde in textum recepit Meursius.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I. operarum errore.

5) Lect. marg. Par. I: e' Cod. Par. K.

6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. et
Reich. δύναι Basil. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

7) Lect. marg. Cant. e Basil. I. Vid. supr. p. 72.

8) Immo omnes ante Pötterum. Canteras e Codicis suo (Par. D.):
„ῥίψαι· quod melius videtur.“

- ... non G. Canteri auctoritate et iudicio freti, *δίναι* legimus. (P.)
- v. 279. *εις* Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. alique.¹ *δίνας* solus Pal. 142. male tuetur. *σόδας* Vat. 916. 972. (S.)
- v. 280. *ὑποπτήσεων* Bar. *πτήσεων* Seld. (P.)
— *ξύναντε* Pal. 142. *ὑποπτήσεων* pro: *ὑπὸ πτήσεων*, Barb. *πτήσεων* Vat. 1471. (S.)
- v. 281. *οἶον* deest in Seld. scriptoris, opinor, negligentia. Et *κίονα* deest in Meursii edit. typographorum incuria. (P.)
— *δαίμων* Pal. 158. *αἰστούσας* Pal. 158. (S.)
- v. 282. *ἀποσπάσεις* Seld. (P.)
— *ἔρισμα* Vat. 1421. (S.)
- v. 283. Al. *μήν*.² → *δ'* Bar. alique. — *οὖν δ'* Seld. alique. (P.)
— *μὲν* alii³, *δ'* pro *γ'* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Alex. Baroc. alique.⁴ *ἀνατοὶ* Vat. 1421. *οὐδ' ἂν εὐμόχθων* Pal. 158. *οὖν δ'* pro *οὐδ'* Seld. alique.⁵ (S.)
- v. 285. *ἐπικαγχάζων* Bar. *ἐπεκαγχάζων* Al. — *δεδουτόμος* Seld. (P.)
— *ἐπικαγχάζων* Vat. 1306. 1421. Pal. 139. Alex. Barb. *ἐπικαγχλάων* Vat. 1471. *ἐπεκαγχάζων* Pal. 40. 158. Cas. membr. alique.⁶ (S.)
- v. 286. Post *δραμῶν* distinctionis notam habet uterque Mas. (P.)
- v. 287. *βαλβίδα* Vat. 915. Pal. 40. et 139. (S.)
- v. 289. *ἀλύξαι* Seld. (P.)
— *ποθουμένοισι* Pal. 158. *ἀλύξαι* pro *ἀρέσαι* Vat. 1307. (S.)
- v. 290. *τάφρων* Pal. 158. (S.)
- v. 291. *χροσσωτή* Seld. (P.)

1) Edit. ante Sebast. omnes, excepta Basil. I.

2) Corrige *μὲν*. Sic Meurs. II. operarum incuria. Reliquae Edit. omnes *μήν*.

3) Quinam?

4) Sola Edit. Ald.

5) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

6) Mend. typogr. Edit. Ald. et Par. II.

- v. 291. *προσωπῇ* Pal. 40. 158. (S.)
- v. 292. *γεῖσα* Bar. aliique. (P.)
 — *γεῖσα* Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. uterque Cas. Barb. aliique.¹ *χραισμήσ-
 σουσιν* Alex. *χραισμήση* Etymol. in *γεῖσα*. *ἐπάλ-
 ξεις* Vat. 1421. (S.)
- v. 294. *λιγνίων* Seld. — Al. *γρονῶν*. (P.)
 — *λυγνίος* Vat. 1421. *γρονῶν* Vat. 916. 972. aliique.² *βουλαῖς* Pal. 139. (S.)
- v. 295. Al. *κλήδων*.³ Al. *κλήδων* sine *ῥῶτα* subscripto. (P.)
 — *κλήδων* pro *κλήδων* Vat. 915. 1306. 1421. Pal. 40. 139. et uterque Casan. *κλήδων* alii.⁴ (S.)
- v. 297. *αἰμάσσουσι* Vat. 1306. *αἰμάττουσι* Vat. 1421. (S.)
- v. 299. *ὄγκουμένους* Seld. (P.)
 — *ὄγκωμένους* Vat. 915. 1421. Caeterum Vat. 1307. post 301. hunc versum legit. *ὠγκομένους* Vat. 916. 1306. *κύκνον* pro *κύκλον* Vat. 1421. (S.)
- v. 300. *ὄβριμοι* Seld. aliique. (P.)
 — *ὄβριμοι* Vat. 117. 915. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Alex. Cas. membr. Seld. aliique.⁵ *χείρες* Vat. 1421. (S.)
- v. 301. *βλύνουσαι* Mss. uterque, aliique.⁶ — *φόνου* Seld. (P.)
 — *φόνου* Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 40. Cas. membr. *βλύνουσαι* omnes Codd. si excipias Vat. 1306., cuius fide Potterianam lectionem retinui. (S.)
- v. 302. *πένθους* Bar. (P.)
 — *πένθους* Vat. 1471. (S.)
- v. 304. *ἐσόψομαι* Bar. (P.)
 — *τότε* pro *κείν'* Vat. 1307. lectione non contemnenda. *ἐσόψομοι* Vat. 972. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 307. *αἰ αἰ* Seld. (P.)
 — *αἰ αἰ* Vat. 915. Pal. 40. et 158. *εὐγαλον* Vat. 916. *εὐγυγαλον* Cas. chart. (S.)

1) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

2) Utraque Meursiana.

3) Editt. Basil. I. et Reich.

4) Editt. Ald. Par. I. et reliquae omnes, exceptis Basil. I. et Reich.

5) Vid. supr. p. 76.

6) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

- v. 308. ἀγκάλισμα Mss. uterque et alii, nec repugnat metri ratio. (P.)
 — τερπνῶν Cas. membr. ἀγκάλισμα pro ἐναγκάλισμα e Vat. 117. 916. 1421. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.¹ (S.)
- v. 309. Al. ὅς τ' ἄγγιον.² al. ὅς τ' ἄγγιον.³ (P.)
- v. 312. Vat. 972. in scholiis a me erutis negativum οὐ non agnoscit, longe satius. (S.)
- v. 313. αἰμάξας Vat. 1471. (S.)
- v. 314. δυσσαίων Seld. (P.)
 — δυσσέων Vat. 1421. διπλὰς Vat. 1471. Cas. membr. et Barb. (S.)
- v. 315. αἰάξω Seld. (P.)
- v. 316. ἦ pro ἡ Pal. 158. (S.)
- v. 317. Al. κεθμῶ. al. χασμῶ. — διὰ σφαγὸς Bar. (P.)
 — χασμῶ Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. alique⁴ pro κευθμῶ. κευμῶ Vat. 916. κεθμῶ alii.⁵ χώσεται Vat. 972. διὰ σφάγος Alexandr. διὰ φάγος Pal. 139. (S.)
- v. 318. Al. λεύσσουσαν.⁶ (P.)
 — λεύσσουσαν Vat. 915. 972. 1306. 1307. 1421. Pal. 142. 158. et Cas. chart. λούσασαν Vat. 1471. αὐτὴν pro αἶτην Pal. 139. ἀγγίτου Vat. 1471. (S.)
- v. 319. Versum hunc hoc modo legit Etymologus: ἐν ἄλμα πομποῦ καὶ χαμευνίδου διπλοῦν. (P.)
 — χαμευνίδος Casan. membr. (S.)
- v. 322. Al. λοχίας.⁷ — al. λοκείας.⁸ — Al. κυκλώσαι. (P.)
 — κυκλώσαι alii⁹ pro χυτλώσαι. (S.)
- v. 323. νυμφία Bar. (P.)
 — νυμφία Pal. 158. (S.)
- v. 324. στιγνὸς Bar. (P.)

1) Codex Canteri. Editt. omnes ἐναγκάλισμα.

2) Editt. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. I. Reich.

3) Editt. Basil. I. Steph. Meurs. II.

4) Vid. supr. p. 79.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

6) Editt. Basil. I. et Steph.

7) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

8) Mend. typogr. Edit. Steph.

9) Sola Par. II. operarum errore. Prior recte habet χυτλώσαι.

- v. 324. *θολός* Chs. membr. (S.)
- v. 325. *μυμουμένας* Pal. 158. (S.)
- v. 326. Al. *λαιμίσσας*. al. *λαιμάσας*. (P.)
— *λαιμάσας* alii, aliique *λαιμίσσας*.¹ (S.)
- v. 327. *στεφανηφόρον* al. *στεφιφόρον* Bar. (P.)
— *στεφανηφόρον* alii.² τὸ δεινός Vat. 117. et Pal. 139.
non agnoscunt: in illo vero recentior manus superaddidit. (S.)
- v. 328. Canterus dubitat, an legendum sit *τριπάτρον*. Eius Annotationes videsis. (P.)
— *τριπάτρω* omnes Codd. si excipias Vat. 916. (S.)
- v. 330. *ἡόνα* Seld. Bar. aliique.³ (P.)
— *ἡόνα*, si excipias Vat. 972. et 1307., omnes Codd. legant. (S.)
- v. 331. *πρέσβην* al. (P.)
— *πρέσβην* alii.⁴ (S.)
- v. 332. *ἡρεθισμένην* al. (P.)
— *ἐπεσβόλης* Vat. 972. *ἐπασβολῆς* Vat. 916. *ἡρεθισμένην* Vatt. omnes, excepto 1306. Pal. omnes, excepto 142. Cas. chart. Barb. aliique.⁵ (S.)
- v. 333. *κόπας* habet Seld. sed isti ὁ aliquis superscripsit ὃ, ut videatur lectionis variationem agnovisse. (P.)
- v. 334. *φαιουργόν* al. (P.)
— *Μαίραν* Vat. 915. *ὄτ' ἂν* Vat. 117. *φαιουργόν* Vat. 916. Pal. 142. 158. Cas. membr. aliique.⁶ (S.)
- v. 335. *τάγαμέμνονος* una voce al. (P.)
— τὸ τ' non agnoscit Vat. 1421. *δαμασθεῖς* Vat. 117. (S.)
- v. 336. *πηγῶν* Seld. (P.)
— *κηρίδα* Vat. 916. *πηγῶν* Vat. 1471. *καλυνεῖ* Pal. 139. et 158. (S.)
- v. 337. *καλλύπτρης* Bar. (P.)

1) Vid. Steph. Byz. v. *Τάναγρα* p. 633. edit. Pin.

2) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Commentario.

3) Editt. Basil. II. Par. II. Meurs. utrq. et Reich. *ἡόνα* habent Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. Pott. utrq. et Sebast.

4) Editt. Ald. et Par. II.

5) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. Steph. Canterus tacite, hunc locum correxit, eumque sequuti sunt reliqui Editores.

6) Sola Edit. Aldina.

- v. 337. *καλύπτρας* Pal. 158. *καλλίπτρας* Barb. (S.)
- v. 338. *ἐπὶ πέτραν* Bar. Quinetian in Scholiis *πέτραν* habet Seld. (P.)
- pro *ἐς ἐπὶ* Barb. *πρὸς* Vat. 1307. (S.)
- v. 339. *δ' ahest* in Seld. — *ὄνομ'* Bar. (P.)
- Articulus *τὸ ahest* in Barb. Coniect. *δ'*, quam post *πρὶν* habent omnes Codd., deleui auctoritate Vat. 916. *ὄνομ'* Pal. 139. et 158. (S.)
- v. 340. *δρ' ἄν* Vat. 117. et Pal. 158. (S.)
- v. 342. *μυρωτόν* Al. (P.)
- *μυρωτόν* Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158. Alex. alii-que.¹ *μόρδον* pro *μυρωτόν* Vat. 1471. (S.)
- v. 344. *δακτύλιος* Bar. (P.)
- *Σισυφίας* Vat. 916. 972. 1421. et Cas. membr. (S.)
- v. 345. *λάμψει* al. — *ἀντενέμιοις* Seld. (P.)
- *λάμψει* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. alii-que.² *φρύκτωρα* Tzetziana scholia, quae erui ex Cod. Vat. 972. *φρύκτωνον* Cas. chart. (S.)
- v. 346. *Λεύκοφριν* Vat. 916. (S.)
- v. 347. *Πορκέος* Pal. 158. *διπλός* Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. *διπλούς* Cas. chart. (S.)
- v. 348. *ἐγὼ δὲ τλήμων* Seld. (P.)
- *τλήμον* Vat. 915. Priorem articulum *ἦ* non agnoscit Cas. membr. *ἐγὼ δ' ἦ τλήμων* Alex. (S.)
- v. 350. *ἀντίφορον* Vat. 916. *ἀνόρωρον* Vat. 1471. (S.)
- v. 351. *ἀλιβδόσσα* al.³ *ἀλυβδόσσα* Seld. Eustath. in Iliad. *λ'* alii-que. (P.)
- *εἰρκτής* Vat. 1471. *ἀλιβδόσσα* Vat. 916. 972. 1421. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. Barb. alii-que.⁴ *ἀλυβδόσσα* Vat. 117. Eustath. ad II. *λ'* alii-que.⁵ *ἀλιβδόσσα* Vat. 1306. *λυγαίης* Vat. 1471. (S.)
- v. 352. *Θωραῖον* Bar. (P.)
- *Θωραῖον* Vat. 1471. Alex. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)

1) Vid. supra p. 83.

2) Vid. supra p. 84.

3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 63, 16.

4) Vid. supra v. 85.

5) Vid. supra v. 85.

- v. 353. *λίπτονι' ἀλέκτρον* Seld. aliique: ¹ (P).
 — *λίπτονι' ἀλέκτρον* Vat. 972. 1306. 1421. Cas. membr.
 aliique; Tzetz. testante. *λίπτονι* Vat. 1471. (S.)
- v. 354. Al. *πειπαμμένη*. ² (P).
 — *πειπαμμένη* Vat. 117. 1367. aliique; immo omnes ex-
 scriptores, ut Tzetz. loquuntur. (S.)
- v. 355. Al. *πατρός γῆρας*. (P).
 — *πατρός alii pro παός*. ³ (S.)
- v. 356. *Ασφράς* Vat. 117. (S.)
- v. 358. Al. *ἀρπης*. ⁴ — *ἐλκυθήσομαι* al. (P).
 — *ἀρπης* Vat. 915. 1306. Pal. 158. aliique, Tzetz.
 teste. *ἐλκυθήσομαι* Vat. 1471. Pal. 139. Cas.
 chart. aliique. ⁵ (S.)
- v. 359. *Εἰσιθῦιαν* Ms. Vossianus, Berkelio in Stephani
Βούδεια ad hunc modum referente: *Βούδειαν αἰ-*
θῦιαν — ita hunc *Lycophronis* locum legunt
libri editi omnes; sed variat mirum in modum
Ms. Voss. in quo haec verba ita concipiuntur:
Οἱ πολλὰ δὴ Βούδειαν Εἰσιθῦιαν κόρην. Ne-
que haec lectio adeo inconcinna et invenusta, ut
speciosae interpretationis non sit capax. Omnes
norunt Εἰσιθῦιαν esse Lucinam, quae a partu-
rientibus invocatur, ut partus in lucem veniat.
Multo rectius haec τάρβουρος γάμων, id est, nu-
ptiarum auxiliatrix, dici potest, quam αἰθῦια,
licet illa voce Ἀθηνᾶ intelligatur. Quicquid sit,
Lycophronis locus in mendii suspicionem venit;
nam Stephani scopus est, ex Lycophrone proba-
re, Minervam in Thessalia Budiam appellari et
coli, cuius praenomen in versu, nisi sensu quo-
dammo detorto, non conspicitur. Βούδειαν
Vat. 1471. Ἀθηνᾶν Vat. 139. (S.)
- v. 360. *αὐδέξουσα* Seld. (P).
 — *γάμον* Cas. membr. (S.)

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

2) Vid. Tzetz. Comment. ad h. l.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

4) Vid. supra p. 87.

5) Edit. quod sciam, nulla.

- v. 361. *τέρεμα* Vat. 915. 916. *δοξατογλόφον* Vat. 1421. (S.)
- v. 362. Al. *ἄνω στράψαα*. al. *ἀναστρέψαα*. (P.)
 — *ἀναστρέψαα* Vat. 1307. aliiq. ¹. *ἄνω στράψαα* alii. ². *ἀνωτρέψαα* Vat. 972. et 1306. (S.)
- v. 363. καὶ *Διδος θρόνων* Seld. (P.)
 — *θρόνον* Pal. 139. (S.)
- v. 364. *χεῖμα* Seld. aliiq. (P.)
 — *χεῖμα* Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. Seld. aliiq. ³. *καταλγίστατον* Vat. 972. uterque Cas. (S.)
- v. 365. Al. *ἔντι* ⁴. penacut. quod casu suo postponatur: nam, ut aiunt Grammatici, postposita praepositione retrahitur accentus; non desunt tamen exempla, in quibus haec regula fallit, quod experientia quotidiana abunde testabitur. (P.)
 — *ἐντι* alii ⁵. contra canonem Grammat. nec audienda sunt, quae Potterus causatur. (S.)
- v. 366. *σπανάξει* Mss. uterque. (P.)
 — *σπανάξει* Vat. 117. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 367. *ἐφημέρους* Seld. *ἐφειμένους* al. (P.)
 — *ἐφειμένους* Vat. 915. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliiq. ⁶. *ἐφημίους* Vat. 1471. (S.)
- v. 368. Al. *κέρθοντας*. — Al. *τέπην*. (P.)
 — *κέρθοντας* alii. ⁷ *χειρὸς* pro *πυρὸς* Vat. 1471. *τέφραν* Pal. 158. *τέφρης* Vat. 1471. *τέπην* alii. ⁸ (S.)
- v. 369. *κρωσσοῖσι* Seld. — *ὡς θέμις φθιτῶν* Seld. (P.)
 — *κρωσσοῖσι* Vat. 1306. *κρωσσοῖσι* Vat. 915. et Pal. 158. *καρχηθεῖσαν* Vat. 1306. *ὡς θέμις φθιτῶν* Pal. 40. 158. (S.)
- v. 370. *ταφὰς* Bar. (P.)
 — *πενηγρίων* Vat. 972. pro *κενηγρίων*. *ταφὰς* pro *γαφὰς* Vat. 916. 1306. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)

1) Vid. supra p. 89. 2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Vid. supra p. 90. *κῆμα* Cod. Canteri. (Par. D.)

4) Vid. supra p. 90. 5) Ibid. 6) Ibid.

7) Sola Par. II. operarum negligentia.

8) Sola Meurs. II. vitiose.

- v. 371. Versum hunc non agnoscit Bar. (P.)
 — Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)
- v. 373. καὶ in quodam Impress. deest. (P.)
 — Ὅφελτρα Vat. 1306. et 1471. τὸ καὶ quidam non agnoscunt.¹ χιράδων Pal. 158. (S.)
- v. 374. Τρυχάτα paroxyton. Bar. eundemque tonum in Scholiis retinet. (P.)
 — σπίλοι Vat. 1471. Τρίχτα Vat. 1421. et Pal. 40. Τρύχαντα Stephanus in Τρίχαι, ubi etiam nominis metaphrasten nominat Lycophronem. Τραχύτα Pal. 158. Caetero hunc et insequentem versum non agnoscit Cas. chart. (S.)
- v. 375. Διρφωσῖο Vat. 915. Διάκρια Pal. 40. (S.)
- v. 376. γωλοιὰ Bar. eiusque Scholia, et alii. γηλειὰ al. (P.)
 — γωλοιὰ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. aliique.² γηλειὰ alii.³ (S.)
- v. 377. ὄσον al. (P.)
 — ὄσον alii.⁴ ἐκβεβρασμένον Alex. (S.)
- v. 378. ἀκούσεται Cas. membr. (S.)
- v. 379. ὄσον δὲ φλοῖσβον Vat. 915. 1421. et Casan. membr. φοῖσβων Pal. 142. ἀνρηβάτου Vat. 1421. pro ἀνεκβάτου. (S.)
- v. 380. παλλιρόοισιν Bar. παλιρρόοισιν al.⁵ Scaliger παλιρρόιβδῃσιν legendum putat: sed vulgatam lectionem retinendam esse non immerito existimat G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (P.)
 — παλιρρόοισιν Vat. 915. 972. 1307. 1421. 1471. Alex. Barb. aliique.⁶ παλιρρόιβδῃσιν Scaliger. παλιρρόοισιν Pal. 139. 158. et Cas. chart. παλιρρόοισι Vat. 916. et 1306. (S.)

1) Accuratus Potterus. Solus enim Lectus in Collect. Poet. gr. T. II. p. 146. vitiose exhibuit: Ὅφελτρα μύχουρε, omisso καί.

2) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 127. edit. Rom.

3) Haec est eadem lectio marginalis Canteri, in margine Edit. Meurs. in γηλειὰ depravata. Vide, qualia corraserint Potterus et Sebastianus.

4) Edit. Commel. et Lectus in Collect. Poet. Gr. T. II. p. 146.

5) Codex Canteri. (Par. D.)

6) Quinam?

- v. 381. *δύων* Seld. aliiq. (P).
 — *δύων* Pal. 40. Cas. membr. Seld. aliiq. ¹ *ἡλοκισμένω* Vat. 1471. (S.)
- v. 382. *τηγάνοις* Cas. chart. (S.)
- v. 383. *δερφην* Vat. 1306. *κατόφρη* pro *κατ' ὄφρη* Vat. 916. *δηιούμεναν* Vat. 1307. (S.)
- v. 384. *Al. κερηβαροῦντας*. (P.)
 — *ὄτ' ἔν* pro *ὅταν* Vat. 117. *κερηβαροῦντας* Pal. 142. aliiq. ² (S.)
- v. 385. *σκότου* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (P.)
 — *φαίνει* Vat. 916. et Pal. 158. *σκότου* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 386. *προσκαθήμενον* Vat. 916. (S.)
- v. 387. *τόνδ'* Mss. uterque, et idem in Scholiis retinent. (P.)
 — *κηρυλον* proparox. *κηρήλου* Pal. 158. (S.)
- v. 388. *γυμνίτα φαγρὸν* Seld. (P.)
 — *οἴσοι* Vat. 1421. (S.)
- v. 389. *χιράδων* Pal. 158. (S.)
- v. 390. *πέτραισι* Mss. uterque. (P.)
 — *γηράσι* Pal. 40. *πέτρησι* Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. 142. et Barb. (S.)
- v. 391. Post *στάζοντα* omnes Codd. distinctionis notam ponunt, ut *τὸ πόντου* ad *ἄλμην* pertineat. *στάζοντα* Vat. 1306. (S.)
- v. 392. *Al. ἀφ'.* — *τριονύχῳ* Seldi (P.)
 — *ἀφ' ὀχθων* alii. ³ *τριονύχῳ* Vat. 915. Pal. 40. (S.)
- v. 393. *οὐτάνας* Seld. (P.)
 — *καλαστός* Vat. 1421. *τὸ δεινὸς* Pal. 142. non agnoscit: legit vero *λατρεὺς τότε*. *οὐτάσαν* Vat. 1471. (S.)
- v. 394. *Al. φάλαισι.* — *δρόμων* Seld. (P.)
 — *ἀναγκάσι* Vat. 1421. *ἀγκάσι* Pal. 139. *φάλαισι* Vat. 915. Pal. 40. 142. aliiq. ⁴ (S.)

1) Editt. Basil. I. Steph. et Lect. Coll. p. 146.

2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

3) Sola Editt. Steph. operarum errore.

4) Editt. Basil. II. Par. II. (prior habet *φάλλαισι*). Commel. Meurs. utr. et Reich.

- v. 395. *κόκνυγα* Bar. sed ad oram paginæ scripsit, aliquis *κόκκνυγα*. — *μαψαύρονς* Seld. — *στόμους* Mss. uterque, eandem lectionem in Scholiis retinent. *στόβους* al. (P.)
- *κόκνυγα* Pal. 40. *κόρνυγα* Vat. 1421. et Cas. membr. *μαψαύρονς* Pal. 40. *μαψκύνονς* Vat. 1307. *στόβους* Vat. 915. Pal. 142. 158. Alex. aliiqne.¹ *στόμους* Potter. aliiqne.² *στόδους* alii.³ *στόμα* Vat. 1471. (S.)
- v. 396. *ἀπὸ αὐταῖς* Bar. (P.)
- *ἐπάκταις* Cas. membr. (S.)
- v. 397. *Σειρίου* Mss. uterque, et alii.⁴ — *κατανανῖ* Bar. cum editt. vulgg. et Seld. et alii nonnulli malunt *καθανανῖ*, siquidem *νῖω*, *sicco*, asperum est, ut nos docuit Bisetæ in Aristoph. Ran. Act. 4. sc. 2. quem videsis. Huic tamen contradicit Tzetzes. (P.)
- Pro *ἀντίς ἀνταῖς* Vat. 117. *ἀντή* Pal. 158. *Σειρία* Potterus et alii.⁵ teste etiam Tzetza. *καθανανῖ* Vat. 117. 915. Pal. 40. 158. Seld. aliiqne.⁶, ut qui *αὖω*, *sicco*, aspiratum cum Biseto in Aristoph. efferant. *καθανανῖ* Vat. 1421. (S.)
- v. 398. *βρίους* Seld. (P.)
- *τάβριχον* metri gratia Cas. membr. (S.)
- v. 400. *Νησαίας* Seld. (P.)
- *ταρόδος* Pal. 142. *Κυναδέως* Cas. chart. (S.)
- v. 403. *Al. Καστανίαν*. al. *Κασταναίαν*. (P.)
- *Καστανίαν* alii.⁷ *Κασταναίαν* aliqui.⁸ *Μελιδναίαν* Pal. 142. *Μελλιναίαν* Pal. 158. *Μελιναίαν* Vat. 915. (S.)
- v. 405. *μὲν* pro *μὴν* Vat. 1421. *παλεύσσει* Vat. 972. *βροχοῖς* Pal. 158. (S.)

1) Vid. supra p. 95.

2) Editt. Basil. I. Steph. et Pott. utrq.

3) Quinam?

4) Vid. supra p. 96.

5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

6) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

7 — 8) Utramque lectionem exhibet margo Edit. Par. I. In Editt. nulla est varietas.

- v. 406. Ἐρινύων Al. (P.)
 — Ἐρινύων Vat. 117. 1471. aliiq.¹ (S.)
- v. 407. ἀποψήλλασα Seld. — πᾶν Al. (P.)
 — πᾶν alii.² Caetero hunc versum non agnoscit
 Pal. 139. (S.)
- v. 408. κομνημάτων Palat. 158. (S.)
- v. 409. ὄση Palat. 158. — δύσβατος Vat. 1421. et Pal. 158. (S.)
- v. 410. Δειβήθριοι al. Et Seld. habet. ὁ eadem manu τῷ
 α superscriptum. (P.)
 — Δειβήθριοι Vat. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 40.
 139. 158. Alex. Cas. chart. aliiq.³ Δοτίου
 Vat. 916. πύλου Vat. 117. (S.)
- v. 411. οὐμός alii.⁴ ὁ ὕμός Vat. 1471. ὁ ἕμός Vat. 972. (S.)
- v. 412. ἐστεναγμένοι Vat. 1421. (S.)
- v. 413. σπλάγχνοις Vat. 916. σπλάγχνοισι alii.⁵ (S.)
- v. 414. Al. πολυστήχοισι. (P.)
 — πολυστήχοισι Vat. 117. 915. 1307. 1421. Palat. omnes,
 aliiq.⁶ (S.)
- v. 415. Al. οἱ δ'.⁷ — ἐπὶ ξένους ξένοι Mss. uterque. (P.)
 — ξένους Vat. 1421. Pal. 40. 1421 Barb. pro ξένης. (S.)
- v. 416. πηῶν Bar. (P.)
 — πηῶν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 40. 139. Cas. chart.
 Barb. τάφοις Palat. 142. φίλους pro τάφους
 Vat. 916. (S.)
- v. 417. Βυσαλία Seld. aliiq. Βυσαλία Bar. Βισσαλ-
 τία al. (P.)
 — τὸ pro τὸν Pal. 158. Ἡτῶν ex Vat. 916. 1306. Barb.
 et utroque Cas. Βυσαλία Vat. 915. 1307. 1421.
 Pal. 139. 158. aliiq.⁸ Βισαλία Alex. Βι-
 σαλτίας Vat. 117. Βισσαλία alii.⁹ (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Meurs. II. operarum errore.

3) Codex Canterianus.

4) Edit. Meurs. II. Pott. utr. et Reich. Reliquae omnes οὐμός.

5) Edit. Basil. I. Par. II. Steph. Pott. utr. Reich. σπλάγχνοισι Ald.
 Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utr. Lect. Collect. Poet. gr. T. II.
 p. 146.

6) Vid. supra p. 100.

7) Edit. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utr.

8) Vid. supra p. 100.

9) Lect. marg. Cant. e Basil. I. vitiose notata. Errorem non anim-
 adverterunt Editores.

- v. 418. Ἀψινθίων Bar. Ἀψινθίων al. (P.)
 — Ἀψινθίων Vat. 915. 1471. omnes Palat. Alex. alii-
 que.¹ ἥδε pro ἡδὲ Vat. 117. (S.)
- v. 419. Ἑδονῶν Seld. quod habuisse videtur etiam Bar. Sed
 ὁ illud emendator aliquis in ᾧ mutavit. (P.)
- v. 420. Al. πρὶν ἤ.² — Al. Τυφρησιόν. (P.)
 — κρύψη Vat. 1307. et Pal. 40. πρὶν ἢ pro πρηνή Vat.
 916. πρὶν οὐ pro πρηνή, alii.³ Τύμφρηστον
 Vat. 972. Τυφρησιόν alii.⁴ (S.)
- v. 421. τὸν πρὶν πλεῖστον Seld. (P.)
- v. 422. λήχνους Vat. 1421. (S.)
- v. 423. Al. ἐς.⁵ — ἡνιάθη Bar. εὐνάθη al. (P.)
 — εἰς Vat. 117. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. et
 Alex. εὐνάθη alii.⁶ ἡῦνασεν Vat. 1307. sed
 antiqua perinde manus isti ἐν finali superscripsit
 τὸ θῆ. εὐνάθη Pal. 142. (S.)
- v. 424. ταρχεύουσι Bar. ταρχήσουσι al. — Κεκάρφου Bar.
 eandemque lectionem in Scholiis retinet. — πά-
 πας Seld. (P.)
 — ταρχύσουσι Vat. 1471. ταρχήσουσι Vat. 1306. alii-
 que.⁷ Κεκάρφου Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (S.)
- v. 425. ἄπωθεν al. sic etiam Seld. sed isti ᾧ habet ὁ su-
 perscriptam. — Ἀλέντος al. (P.)
 — ἄπωθεν Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Cas.
 membr. Seld. aliique.⁸ Ἀλέντος Vat. 915. 916.
 1307. 1421. Pal. 142. aliique.⁹ Ἀλλέντα Vat.
 117. (S.)
- v. 426. Κυπέος Bar. (P.)
- v. 427. τόκον Bar. τόκοις Seld. (P.)
 — οὐδὲς παρὰ πλαγχθέντα Vat. 916. παραπλαχθέντα

1) Vid. supra p. 101.

2) Sola Meursiana II.

3) Quinam?

4) Lect. marg. Cant. fortasse e Steph. Byz. p. 674. Pin.

5) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq.

6) Edit. Ald. et utrq. Meurs.

7) Sola edit. Steph.

8) Vid. supra p. 103.

9) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Meurs. utrq. Reich.
 Ἀλέντα Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

- Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. et Alex.
παρὰ πλάγιον Vat. 142t. *ἐξ ὅκον* Vat. 1471.
 Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 428. *ἐλαύνσας* pro *ἐλκύνσας* Pal. 158. (S.)
- v. 429. *ἀνθράμιλον* Seld. (P.)
- v. 430. Al. *σφαγείς*. (P.)
- *σφαγείς* pro *σφαλείς* alii.¹ *μεμαρμένον* Vat. 1306. (S.)
- v. 431. *ἐγγόνων* Seld. (P.)
- *ἐγγόνων* Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142.
 Potter. aliiq. ² *συγγόνων* Vat. 916. 972. (S.)
- v. 432. Al. *αὐτάδελτον*. — *πλαστοῖς* Bar. aliiq. (P.)
- *αὐτάδελτον* alii.³ *ἐν λόγοις μόνοις* pro: *ἐν πλα-*
στοῖς γραφαῖς Pal. 40. *πλαστοῖς* Baroc. alii-
 que.⁴ (S.)
- v. 433. *μόσωνας* Bar. aliiq. (P.)
- *τρίτων* Pal. 139. *μόσωνας* Vat. 117. 915. 916. 972.
 1307. Pal. omnes, Baroc. aliiq.⁵ (S.)
- v. 434. *βουσκαφήσοντος* Seld. aliiq. (P.)
- *βουσκαφήσοντος* pro *βουσκαφήσαντος* rescripsi ex
 Pal. 158. Cas. membr. Seld. aliiq.⁶ (S.)
- v. 435. *Βουαῖας* Seld. (P.)
- v. 436. *ἀγγλάτω* alii, in quibus Mas. uterque, cum tenui
 spiritu, alii cum aspero proferunt. Vide Scho-
 liasten. — *συνθλάσας* Etymol. *συνθράψας* Bar. —
κάρα Etymol. et Seld. (P.)
- *ἀγγλάτω* alii⁷, ut Pott. uterque, cum tenui, alii
 cum aspero, vide Tzetzem. *συνθράψας* Vat. 916.
 972. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. *συνθλάσας*
 Etymol. *κάρα* Vat. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr.
 aliiq. (S.)
- v. 437. *ῥῆμος* alias cum tenui, alias cum denso spiritu pin-
 gitur. (P.)

1) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

2) Editt. ante Sebast. omnes.

3) Mend. typogr. in Edit. Cammell. et in Lect. Coll. P. Gr. T. II. p. 147.

4) Lectio Cod. Canteri.

5) Sola Aldina.

6) Non invenit.

7) Editt. omnes cum tenui spiritu.

- v. 437. ἡμος alii cum tenui ¹; ἡμος δὲ Pal. 158. (S.)
- v. 438. ἀντοφόντην Mss. uterque, et alii. ² — μόρον Mss. uterque, et alii. ³ (P.)
- ἀντοφόντην μόρον omnes Vat. si excipias 915. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. Alex. Barb. uterque Potter. aliique. (S.)
- v. 439. Πυράνου Bar. (P.)
- ῥεῖθρον Vat. 1421. Πυράνου Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. (S.)
- v. 440. ΑΙ. Δηραίων. (P.)
- Δηραίου Vat. 916. 1421. Alex. aliique. ⁴ (S.)
- v. 441. αἰχμάσσουσι Vat. 1307. (S.)
- v. 442. Παμφίλου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
- ἐπὶ pro ὑπὸ Vat. 1471. πτέρησι Vat. 1307. Παμφίλου Alex. (S.)
- v. 443. ΑΙ. ἀλιβρώς, quam etiam lectionem habet Seld. sed τῷ ὦ habet ὁ eadem, ut videtur, manu superscriptum. (P.)
- ἀλιβρός Vat. 972. 1307. 1471. Alex. Casan. membr. et Barb. ἀλιβρός Vat. 915. 916. 1421. (S.)
- v. 444. Μάγαρσος Seld. aliique. Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubon. (P.)
- Μάγαρσος Seld. aliique. ⁵ Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubonus. (S.)
- v. 445. μὴ δὲ al. (P.)
- μὴ δὲ alii ⁶, μὴ tantum Pal. 158. (S.)
- v. 446. λουσθέντες al. (P.)
- λουσθέντες Vat. 117. 915. omnes Pal. aliique. (S.)
- v. 447. ΑΙ. Κερασιίδα. (P.)
- δὴ pro δὲ Pal. 158. Κερασιείαν Vat. 1471. et Pal. 142. Κερασιίδα alii. ⁷ (S.)

1) Editt. Par. I. Basil. II. Commel. Meurs. utrq. Reich.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

3) Sola Basil. I.

4) Vid. supra p. 108.

5) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. p. 433. Pin.

6) Sola Aldina.

7) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. p. 627. Pin.

- v. 448. *Σέτρεχον βλώσαντες* al. (P.)
 — *Σέτρεχον* alii, Tzetza teste.¹ *βλώσαντες* alii.² τὸ γῆν deest in Pal. 158. (S.)
- v. 449. *Τροιζηνίαν* al. *Ξηρινθίαν* Seld. *Ζηρινθίαν* al. *Ζηρινθίαν* al. (P.)
 — *Μορφῶ* Vat. 972. *Ζηρινθίαν* Vat. 915. Pal. 139. aliique. *Ζηρινθίαν* alii.³ *Τροιζηνίην* alii.⁴ (S.)
- v. 450. *ἡλασσημιμένος* Pal. 139. (S.)
- v. 451. *Κυχρεῖος* Seld. istique *αἰ* habet ἢ superscriptum. al. *Κυχρεῖος*. al. *Κεγχρῆος*. — Al. *Βοκάρου*. (P.)
 — *Κυγχρεῖος* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. et Barb. *Κυχρεῖος* Vat. 915. aliique.⁵ *Κυχρῆος* Pal. 142. *Κυγχρῆος* Vat. 1307. *Κεγχρῆος* alii.⁶ *Κυχρεῖος* alii. *Βοκάρου* alii.⁷ (S.)
- v. 452. *οὐμὸς* al. *ὁ ὕμνος* al. — Al. *ὁ πατρίου*. al. *ὀγαστρίου*. at quod Canterus separatim haec legerit, id plane miror. Vide Commentarium nostrum. (P.)
 — *ὁ οὐμὸς* Vat. 1306. *ὁ ὕμνος* Pal. 158. *ὀγαστρίου* alii, teste Tzetza: *ὁ πατρίου* alii. (S.)
- v. 453. *φύτημα*. Bar. Seld. (P.)
 — *φύτμημα* Vat. 915. 916. 1471. Barb. *φίτημα* alii.⁸ *φοίτμημα* Pal. 139. (S.)
- v. 454. *τοῦ λύσαντος ἐν* Seld. — Al. *ποίμνησιν*. (P.)
 — *ποίμνησιν* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. alii-que.⁹ (S.)
- v. 455. Al. *χέοντος*. (P.)
 — *χέοντος* Vat. 117. aliique. (S.)
- v. 456. *τὸ ῥητὸν* Seld. (P.)
 — *τὸ ῥηκτὸν* Pal. 158. (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment.

2) Quinam?

3) Lect. marg. Cant.

4) Schol. a Potterio editum; *γράφεται τὴν Τροιζηνίαν*.

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Vid. supra p. 111.

7) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

8) Quinam?

9) Vid. supra p. 113.

- v. 457. *πεπαμμένον* Vat. 117. et 1307. *πεπαμμένος* Cas. membr. *πεταμένον* Pal. 139. (S.)
- v. 458. ὄν al. (P.)
— ὄν pro ἦν alii.¹ *γορητός* Vat. 915. *γυρωτός* Pal. 158. *γωρητός* Pal. 139. *σκήτης* Pal. 158. (S.)
- v. 459. *θύσα* Vat. 916. *θύλα* Cas. membr. *κωμύρας* Cas. chart. (S.)
- v. 460. *λάσαις* pro *λάσας* Vat. 1421. *ὑπηκόους* Cas. chart. *ἐπηκόας* Vat. 1471. (S.)
- v. 461. *αἰτήν* Seld. *αἰέτον* al. *αἰέτον* al. Canterus *αἴτου* vel *αἰήτου* rescribendum existimat. Al. *αἰέ τ' ἀβράσας* al. *βράσαι*. (P.)
— *αἰέτον* Vat. 1421. Pal. 142. alii. *αἰέτον* alii.² *αἴτου* vel *αἰήτου* Canterus: *αἴτα* alii, teste Tzetza. *αἰε τὰ* pro *αἰέτα* Pal. 158. *αἰέ τ' ἀβράσας* alii.³ *βράσαι* alii.⁴ (S.)
- v. 462. *φίτην* Bar. (P.)
— *φίτην* Pal. 158. *Λίμνος* Cas. membr. (S.)
- v. 463. *Ἐννοῦς* Bar. (P.)
— *Ἐννοῦς* Cas. chart. Barb. *οὐτ' ποτ'* Pal. 158. *φύξαν* Alex. (S.)
- v. 464. *δυσμενεσιάτων* Seld. (P.)
— *δυσμενεσιάτων* Vat. 1421. *ξένον* Vat. 915., ubi recentior manus *Ἐκτορος* superscripsit, et 972. (S.)
- v. 465. *σπλάγχν'* Seld. (P.)
- v. 466. *προσκνώδαντος* Seld. — *αὐτουργοῦ* Seld. alii. (P.)
— *πνήδημα* Vat. 916. *αὐτουργοῦ* Vat. 915. 972. 1307. Pal. 158. Barb. alii. ⁵ (S.)
- v. 468. *ξύνενος* Seld. (P.)
- v. 469. *πρωταίχμια* al. *προταίχμια* Bar. (P.)
— *πρωταίχμια* Vat. 916. 1306. 1471. Cas. membr. Barb. alii. *πρός αἶχμια* Pal. 142. Hic versus superiori anteponitur in Cas. membr. (S.)
- v. 470. Al. *δήποτ'* una voce. (P.)

1) In Editt. non vidi.

2) Editt. Par. II. et Meurs. II.

3) Sola Basil. I. operarum negligentia.

4) Codex Canteri (Par. D.).

5) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 470. ἦ pro ἦν Pal. 153. ῥήτορις Vat. 1307. ῥήτορις
Vat. 915. ῥηδοτών Vat. 916. (S.)
- v. 471. ΑΙ. ὄτρυνε. (P.)
— καλαινῶ Vat. 1421. ὠτρυνεν Vat. 117. 1307. 1421.
et Pal. 40. ὄτρυνε alii.¹ (S.)
- v. 472. τριτλᾶς Bar. eandemque lectionem etiam in Scholiis
habet. — θυματέρας δ σπείρων Seld. (P.)
— τριτλᾶς Vat. 915. 1471. Pal. 139. θυματέρας Vat.
1421. 1471. Caeterum hanc vocem, quae deerat,
in Vat. 117. recentior manus reduxit. (S.)
- v. 473. ἔλμην Vat. 1421. (S.)
- v. 474. ὄτ' ἂν Seld. — ἐξερεύεται Seld. (P.)
— ὄτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. 915. Cas. membr. κλύδων
Vat. 1421. (S.)
- v. 475. λάβρω lego ex Bar. Canteri etiam iudicio fretus.²
λάβρος Seld. alii. λάρως al. (P.)
— λάβρος Vat. 117. Cas. membr. alii. λάρω Pal.
139. λάρως Vat. 915. 1307. Pal. 40. 142. alii-
que, λάμβρος Pal. 158. πᾶδον pro πέδον Vat.
1471. (S.)
- v. 476. σκορπίω Seld. (P.)
— πίπους Pal. 158. κορπίων Vat. 1421. πάσας pro
σπάσας Pal. 158. (S.)
- v. 477. ἔκλαυσεν Vat. 1307. (S.)
- v. 478. versum proximum, qui priorem locum occupavit,
transposuit Canterus, ita re exigente. (P.)
- v. 479. ΑΙ. συμβουλίαν. (P.)
— συμβουλίαν alii³: ξυμβουλλίαν Pal. 158. (S.)
- v. 481. Νυκτίου Cas. membr. (S.)
- v. 482. πρόσθεν cum ᾤ finali Bar. idque in Scholiis repe-
tit. — ΑΙ. μήνις. — φυγίνων Bar. — πύργων
Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. (P.)
— πρόσθεν Barb. et Baroc. μήνις alii. μόνης Alex.
φηγίτης Pal. 139. φυγίνων Barb. πύργων idem
pro πύργων. (S.)

1) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

2) Canterus e Codice (Par. D.) notavit: „λάβρω· quod equidem ma-
him.“

3) Editt. Basil. I. et Steph.

- v. 483. *σπληδῶ* Seld. aliiq. *σπλεδῶ* Bar. *σπληδοῖ* al. (P.)
 — *σπληδῶ* pro *σποδῶ* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1307.
 Pal. 40. 142. Cas. membr. aliiq. *σπλεδῶ* Alex.
 Barb. Cas. chart. Pal. 139. *σπληδῶν* Vat. 1421.
σπληδῶν Vat. 915. *σπληδοῖ* alii.¹ τὸ πυρὸς non
 agnoscit Pal. 139. (S.)
- v. 484. Al. *χαλκωρυχήσαι*. (P.)
 — *χαλκωρυχῆσαι* alii.² *γνάθος* pro *γνύθος* Vat. 1421.
 et Pal. 158. (S.)
- v. 485. *μεταλεῶν* Seld. (P.)
- v. 486. *φύτην* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. —
Οἰσταῖος Bar. — *σάναξ* Seld. (P.)
 — *Οἰσταῖος* Vat. 1471. Pal. 139. *Οἰσαῖος* Alex. (S.)
- v. 487. Al. *ἐν τόμαισι*. al. *ἐντόμαισι*. — *θρυλλῆξας* Seld.
θρυλλήξας Bar. (P.)
 — *ἐν τόμαισι* pro *ἐν τόμαισι* tuentur Vat. 972. 1421.
 Barb. aliiq.³ *ἐν τόμαισι* alii, aliiq. *ἐντόμαι-*
σι.⁴ *τόρκεσι* Cas. chart. *θρυλλήξας* Alex. Cas.
 chart. Barb. (S.)
- v. 489. Al. *χειλεὺς oxyton*. — *δεπατραίων* Bar. (P.)
 — *χίλεως* Vat. 916. *χειλεὺς oxyt.* alii.⁵ *δασαστρέων*
 Vat. 1307. (S.)
- v. 490. Al. *μέσον*. — *παμμήτωρ* Mss. uterque et alii. (P.)
 — *μέσον* Pal. 142. aliiq.⁶ *μέσσω* Vat. 916. *μοίρα*
paroxyt. Vat. 147. *παμμήστωρ* Cas. chart. alii-
 que. (S.)
- v. 492. *στροφύξ* Seld. — *κτανόντ'* Bar. aliiq. (P.)
 — *στροφύξ* Vat. 915. et Pal. 139. *στροφύγξ* Cas. membr.
κτανόντ' Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 139. 158.
 Alex. Cas. membr. Barb. Baroc. aliiq.⁷ *ἡμύ-*
κετό Vat. 1421. (S.)

1) Lect. marg. Par. I. vitiose fortasse pro *σπληδῶ*.

2) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

3) Editt. Ald. Basil. I. Stēph. Pott. utrq. et Reich.

4) *ἐν τόμαισι* Editt. Par. utraque. *ἐντόμαισι* Basil. II. Commel. Meurs. utrq. operam incuria.

5) Mend. typogr. Editt. Basil. II. Commel. et Meurs. utrq.

6) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

7) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Comment. τὸ δὲ γράφειν κτανόντα μωρόν ἔστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου. Vid. tamen supra p. 122.

- v. 493. σφόρον paroxyt. al. (P.)
 — σφύρον alii, σκυρόν Pal. 158. (S.)
- v. 495. τόν Bar. allique. (P.)
 — τόν pro τοῦ Vat. 916. Pal. 158. Alex. Tzetzés alii-
 que. (S.)
- v. 496. ΑΙ. πόρις. (P.)
 — λαθραίων Vat. 1471. Ἰδαία Cas. membr. alii-
 que. Ἰδέα Vat. 915. πόρις Vat. 915. Pal. 142. et
 alii. (S.)
- v. 497. Ἰζονσ' legendum putavit Auratus, vide Canteri An-
 notationes. (P.)
 — Ἰζεταί Vat. 915. καταβαίνης Vat. 916. 972. (S.)
- v. 498. ἐκτακέισα Seld. et alii. (P.)
 — ἐκτακέισα reposui pro ἐντακέισα ex Vat. 916. 1306.
 1307. Alex. et aliis.¹ (S.)
- v. 499. ἀγρεύσονται Κρησιόνης Seld. (P.)
 — ἀγρώσονται Vat. 117. Κρησιώνης Cas. chart. (S.)
- v. 501. δε' ἄν Seld. (P.)
 — δε' ἄν Vat. 117. 915. εἰς pro ἐς Pal. 158. et Cas.
 membr. αἰχμάλωτον Pal. 142. χάρις pro χέρις
 Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 502. γνόφω Mss. uterque, et alii. (P.)
 — γνόφω Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. alii-
 que. † (S.)
- v. 503. βάλλη Seld. (P.)
 — βάλλη Vat. 972. μόνον Cas. chart. (S.)
- v. 504. ἀφηρέισαν Seld. (P.)
 — ἀμφιρέισαν Vat. 1471. ἀμφιέρησαν Pal. 139. (S.)
- v. 505. Θριάδος Vat. 117. et Cas. membr. (S.)
- v. 506. ἐν ᾧ Vat. 915. ἐντετριμμένος idem. (S.)
- v. 507. ΑΙ. κόρσιw.³ (P.)
 — κόρσιν Pal. 158. alii-
 que. (S.)
- v. 508. ΑΙ. διπρόβρωτος.⁴ — ἄψανστα Bar. (P.)
 — θριππρόβρωτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. (S.)

1) Cod. Canteri (Par. D.).

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I. in Tzetzae Schol.

4) Lect. marg. Cant. e Favorino fol. 262. edit. Rom. θριπρόβρωτος·
 κακῶς διχα τοῦ ᾧ λέγεται καὶ διπρόβρωτος· ὁ ὑπὸ σπητῶν βεβρωμένος.

- v. 509. σφαγείς Vat. 1471. et Alex. (S.)
- v. 510. κλίμακος Pal. 139. (S.)
- v. 512. οὗς μὴτ', ὃ ζεῦ πάτερ Vat. 916. πάτερ pro σῶτερ
legunt etiam Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex.
Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 513. Al. δισαρπάγω. Et hanc lectionem habet etiam Bar.
(P.)
- στείλαις pro στείλας tuentur Vat. 972. 1306. Barb.
aliique. δισαρπάγω Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40.
142. Alex. et alii. κραταί Pal. 158. (S.)
- v. 514. μὴ δὲ Mss. uterque cum aliis. (P.)
- μὴ δὲ Vat. 117. 1471. omnes Pal. et Cas. membr. (S.)
- v. 515. λαιψηρόν Barb. et alii. (P.)
- προυμνῆς Pal. 139. ῥύμνης Pal. 158. λαιψηρόν pro
αἰψηρόν ex Vat. 1471. Cas. chart. aliisque.¹ (S.)
- v. 516. ὡς εἰς Βεβρύκων al.² Ceterum hic versus sequenti
postponitur in Seld. — Al. ἐκβακτηρίαν. (P.)
- ἐκβακτηρίαν omnes Codd. si excipias Pal. 158. Barb.
et Casanatenses. (S.)
- v. 517. Al. μὴ δ'. — Al. καρτερώτατοι. (P.)
- μὴ δ', ut supra in μὴδέ. καρτερώτατοι alii.³ καρ-
τερώτατος Vat. 1306. (S.)
- v. 518. ἀμικτούς Vat. 1307. (S.)
- v. 519. Ἐννώ Barb. (P.)
- Ἐννώ Cas. chart. Ἐννώ Pal. 158. (S.)
- v. 520. Λογγάτις quidam legendum putant. Vide Canteri An-
notationes. — Al. Ὁμολοῖς. (P.)
- Λογγάτις Pal. 158. Λογγάτις alii. Ὁμολοῖς alii.⁴
Ὁμωλοῖς Vat. 916. (S.)
- v. 521. χειρόνακτες Vat. 915. (S.)
- v. 523. τυράννω Pal. 158. pro κοιράνω. ψευωμῶντη Vat.
916. (S.)
- v. 525. σιῖξαι malit Canterus. Sed mihi videtur nullam
esse rationem, qb quam recepta lectio mutari

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

2) Male hoc Potterus desumsit ex Tzetzae verbis: τινὲς δὲ φασιν,
ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵνα ᾗ, ὡς εἰς Βεβρύκων ἔψ. ἔξβ.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

4) Mend. typogr. Edit. Meurs. utrq.

- debeat. Vide Commentarium nostrum. — *δα-
στιρίαν* Seld. (P.)
- *στέξαι* Canter. (S.)
- v. 526. *καὶ πέρσαι πρὸ πύργων* Vat. 916. *πύργων* Pal. 158. (S.)
- v. 527. *ἐχώριον* Cas. membr. *μόχλον* Cas. chart. (S.)
- v. 528. *εὐστόλῳ* pro *εὐστόχῳ* Cas. chart. quin amplius ex-
ponitur ab eadem manu, *εὐκόσμῳ*. (S.)
- v. 529. Al. *ποινίων*. (P.)
- *ποινίων* alii¹, auctore Tzetza. (S.)
- v. 530. Al. *κινῆσει*.² (P.)
- *καινίσει* omnes Codd. si excipias Vat. 915. et Barb. (S.)
- v. 531. *δίκην* Seld. (P.)
- *Pro δικῶν δίχον* Pal. 158. (S.)
- v. 532. *τεύχῃ* Seld. (P.)
- v. 533. *εὐτρεπεῖς* Seld. (P.)
- *Δολόγκρων* Cas. chart. *κεκμηκότα* Vat. 916. (S.)
- v. 534. Al. *ἡ μαζουσία*. — Al. *κέρας*. (P.)
- *ἡ Μαζουσία* alii, teste scholiasta. *Μαζουσίας* Pal.
158. *κέρας* pro *κέρως* ex Vat. 1307. aliisque. (S.)
- v. 535. *παρελπίδα* Seld. (P.)
- v. 536. Al. *Δρύμιος*. (P.)
- *πνευμένης* Pal. 158. *Δρύμιος* Pal. 142. aliique.³ (S.)
- v. 537. Al. *Προμαθεῖς*. (P.)
- *Προμαθεὺς* alii. ⁴ *Αἰθίου* Vat. 915. Pal. 40. 139.
Αἰθίου Pal. 158. *Αἰθίου* Vat. 117. (S.)
- v. 538. *δτ' ἄν* Vat. 117. 915. (S.)
- v. 539. Al. *σίνιν*. al. *σίνιν*.⁵ — *κατὰρακτῆρα* cum simpliciter
ῥ Bar. *καταρδατῆρα* al. (P.)
- *σίνιν* Vat. 117. 1307. Cas. membr. aliique. *σίνιν*
Pal. 40. aliique. *σίτιν* Vat. 916. *κατὰρακτῆρα*
Pal. 139. 142. Alex. et Cas. chart. *καταρδατῆ-
ρα* alii.⁶ (S.)

1) Tzetzes in Comment.: γράφουσι δὲ καὶ ποινίων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλ-
θόντων ποινὴν ἀποτίσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλλένος, τῆς
ὑπὸ Ἀλεξάνδρου γενομένης.

2) Lect. marg. Cant. e Tzetza. 3) Sola Aldina.

4) Lect. marg. Par. I e Codice. Priores enim Editt. habent προ-
μανθεὺς.

5) *σίνιν* est lect. marg. Canteri ex Basil. I., in qua tamen legitur
σίνιν. Utrumque ergo idem est, et ex eodem loco petitum.

6) Sola Par. II. operarum errore.

- v. 540. ΑΑ. *καπόθέστα*. (P.)
 — *καπόθεστα* Vat. 916. 1306. et Cas. membr. *καπόθεστα* Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. alii-
 que.¹ (S.)
- v. 541. *θαλάττιοις* Seld. *θαλασσίοις* al. *θαλυσίαις* al. (P.)
 — *θαλασσίοις* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 139. et alii.
θαλυσίαις alii.² (S.)
- v. 542. *μειλιξωσιν* pro *μειλίσσωσι* reposui ex Vat. 972. et
 1307. (S.)
- v. 543. *μέσαις* Seld. (P.)
 — *μέσαις* pro *μέσον* ex Cas. membr. et Seld. *μέτοις*
 pro *μέσον* aut *μέσαις* Pal. 142. (S.)
- v. 545. *βρίξουσι* Etymolog. — *κνκασμοῖσιν* Seld. — *ὠκρυ-
 ωμένοι* Bar. (P.)
 — *βρίξουσι* Etymol. *κοκισμοῖσιν* Pal. 139. *ὠκρυωμένοι*
 rescripsi pro *ὠκρυωμένοι* ex Alex. Cas. membr.
 et Baroc. (S.)
- v. 546. *αὐτίς* Seld. (P.)
 — *αὐτίς* Vat. 1307. Pal. 142. 158. et Seld. *ἐναιχμάσ-
 σουσι* Vat. 915. 916. et 1306. *ἐν αἰχμάζουσιν*
 Pal. 158. (S.)
- v. 547. *γάμος* Seld. (P.)
 — *χραισμάσαι* Pal. 158. *γάμοις* Pal. 158. (S.)
- v. 549. *ἀλφῆς τινὸς ἀέθλου δίκην* Seld. (P.)
 — *ἀλφῆς* Vat. 916. (S.)
- v. 550. *Κνηκείων* Mss. uterque, cum aliis. (P.)
 — *Κνηκείων* pro *Κνηκείου* ex omnibus prorsus Mss. (S.)
- v. 551. *διφέντα* Bar. aliiquē. (P.)
 — *διφέντα* pro *διφθέντα* ex cunctis plane Codd. si ex-
 cipias Pal. 40. *ἀετῶν* pro *αἰετῶν* Vat. 916. (S.)
- v. 552. *Φηραίης* Seld. (P.)
 — *θαμβητικά* Vat. 1471. *Φηραίους* Pal. 158. *κλύειν*
 pro *κλύει* ex omnibus libris. (S.)
- v. 553. *κρανίῳ* Seld. (P.)
 — *κρανεία* pro *κρανείῳ* ex cunctis Mss. (S.)
- v. 555. *συμβάλλοντα* Cas. membr. *φυλόπην* Pal. 158. (S.)
- v. 558. *ἐκκορύψεται* Vat. 915. Pal. 40. 158. (S.)

1) Vid. supr. p. 129. *καπόθητα* Cod. Canteri (Par. D.).

2) Lect. marg. Par. I. ex Basil. I. *θαλυσίους* Cod. Cant. (Par. D.).

- v. 560. *κεραίνιος* Pal. 158. (S.)
- v. 562. Canterus maluit *Τιλφούσιος*, auctore Pausania. *Δελφούσιος* legi posse existimat Meursius. Eorum Annotationes videsis. (P.)
- *Δελφούσιος* Meursius. *Τιλφούσιος* Canter. ex Pausania. (S.)
- v. 563. *ἀπέμψατ* Vat. 915. *χάρμασι* Vat. 1306. (S.)
- v. 565. Al. *ἀει*. (P.)
- *ἀει* Vat. 117. aliiq. (S.)
- v. 566. Al. *φιλαντομαίμονς*. (P.)
- *φιλαντομαίμονς* alii.¹ (S.)
- v. 567. *ἀνάσσει* Seld. (P.)
- v. 569. *ἄπλαστον* Seld. *ἄπλατον* quidem habet Bar. sed isti secundae *ᾱ* aliquis recantiori manu supersuit *ε*. (P.)
- *ἄπλαστον* Cas. membr. (S.)
- v. 570. *δνις* Bar. *ινις* paroxyt. Seld. (P.)
- *ᾶνις* Barb. (S.)
- v. 571. *σχοίσει* Vat. 1306. (S.)
- v. 573. *δ* Mass. uterque. Alii neutrum agnoscunt. (P.)
- *δ* pro *τ* ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. 1471. utroque Cas. et Potter. Alii autem neutrum agnoscunt.² (S.)
- v. 574. *Ἰσχυον* Vat. 916. *Κυνδίας* Pak 40. (S.)
- v. 575. *Οἰνωποῦ* Bar. idemque in Scholiis habet. (P.)
- *Οἰνωποῦ* Vat. 972. *Οἰνώπου* Alex. et Cas. chart. (S.)
- v. 576. Al. *ἔλκοντες*. (P.)
- *ἔλκοντες* Cas. membr. aliiq.³, Tzetza testante. *ποτῶν* Vat. 915. (S.)
- v. 577. *Πρόβλαστος* quidem habet Seld. sed isti *β* eadem, ut videtur, manu *κ* superimposita est. (P.)
- v. 578. *μηνυφάτου κηλοῖο* Bar. aliiq. (P.)
- *μηνυφάτου* Vat. 1471. Barb. Baroc. aliiq.⁴ *κηλοῖο* Baroc. aliiq. *δαιταλεντρίας* Pal. 139. 158. et Alex. (S.)
- v. 579. *δέξειν* Bar. (P.)

1) Sola edit. Steph. vitiose.

2) Sola Meurs. II. operarum negligentia habet τροφήν ἀμεμφή, omisso *τ*.

3) Lect. marg. Cant. e Tzetzae Scholiis.

4) Quinam?

- v. 579. ὁδῶν Vat. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr. et Barb. (S.)
- v. 580. οἰνοτρόπον Pal. 142. (S.)
- v. 581. Al. ὁθνεῖαν, (P.)
— ὁθνεῖαν alii.¹ κακῶν pro κυνῶν Pal. 142. (S.)
- v. 582. ἀλθαίρονσαν Pal. 139. (S.)
- v. 583. ἐκ pro εἰς Cas. chart. (S.)
- v. 584. καὶ non agnoscit Bar. (P.)
— Initialem coniunctionem καὶ non agnoscunt Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 585. ἐπὶ ροιζοῦσι Bar. ἐπιροιζοῦσι al. (P.)
— ἐπιροιζοῦσι Vat. 915. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barber. et alii. (S.)
- v. 586. Al. Κηφᾶς. al. Κηφᾶς. (P.)
— Κηφᾶς alii, aliiq̃ue Κηφᾶς.² (S.)
- v. 590. ἄτερος Seld. (P.)
— ἀπὸ Pal. 158. (S.)
- v. 591. Λύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμῶν ὄχλον Etymologus, si bene meminini. — Al. στόλον. (P.)
— Λύμη Etymol. in voce. Βουρέοισιν Vat. 1306. ὄχλον Etymolog. στόλον alii pro σιρατοῦ.³ (S.)
- v. 592. Al. Ἀργυρίκα. (P.)
— Ἀργυρίκαν Vat. 1306. Pal. 139. Ἀργυρίκα alii.⁴ (S.)
- v. 593. Φιλαμόν Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Πύραμον Stephanus Byzantinus lib. de urb. et pop. Πυραμοῦν reponendum existimat Meursius, cuius Commentarius videndus. (P.)
— Λύσονίτην Vat. 916. 972. Pal. 139. Alex. uterque Cas. Barb. et Stephanus. Φυλαμήν Pal. 158. Πύραμον Steph. Πυραμοῦν putavit Meursius. (S.)
- v. 594. ἐπτερωμένων mavult Canterus, emendatione, ut opinor, minime necessaria, cum recepta lectio non

1) Sola Par. II. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I. quae in textu quidem Κηφᾶς, in Scholiis autem Κηφᾶς exhibet. Utrumque ergo vitium idem est, eiusdemque originis.

3) Lect. marg. Cant. ex Steph. Byz. v. Βούρα. p. 179. Pin.

4) Lect. marg. Cant. ex Steph. Byz. b. v. cuius Edit. Aldina, qua Canterus usus est, hunc verum sic exhibet: ὁ δ' Ἀργυρίκα δανίων παγκληρία.

minus commodè retineri possit. Eius Annotationes consulendae. (P.)

- v. 595. οἰνόμικτον Cas. membr. (S.)
 v. 596. αἰνέσουσι Vat. 1471. (S.)
 v. 598. δάμφει al. δάμφαισι Seld. — ἀγρώσσοντες Seld. (P.)
 — δάμφει Vat. 117. 916. 1471. Pal. 40. 139. et 158.
 ἐλλύπων Vat. 916. ἐλόπων Pal. 139. (S.)
 v. 599. νάσσονται Seld. aliique. (P.)
 — νηρίδα Pal. 139. et Cas. chart. νάσσονται Vat. 1307.
 Pal. 142. 158. aliique. (S.)
 v. 600. καὶ πρὸς Pal. 139. (S.)
 v. 602. καλλιὰς Vat. 1471. et Cas. membr. (S.)
 v. 604. τελοῦνται Seld. (P.)
 — νύκτα Vat. 1307. (S.)
 v. 605. Χραικίταις Seld. (P.)
 — κάρβανον, ὅχλον δὲ Γραικίταις Vat. 1471. κάρβαρον
 Pal. 158. (S.)
 v. 606. ἡθασάς διψημένοι Bar. (P.)
 — διζήμενος Vat. 916. (S.)
 v. 607. τρίφον Pal. 158. (S.)
 v. 608. Versum hunc hoc modo profert Codex Bezaecianus:
 μάξης σπάσσονται πρὸς φιλαῖς κνιζόμενοι. Ubi
 notatu dignum est, in voce μάξης subscriptam
 esse ζ, quam alibi fere negligit. — Al. πάσσον-
 ται ¹ (P.)
 — μάξης Vat. 1471. et Cas. chart. ἀπροσπάσσονται Pal.
 158. προσφιλῶς Pal. 139. προσφιλαῖς κνιζόμε-
 νοι Vat. 1471. et Cas. chart., προσφιλεὺς Vat.
 916. (S.)
 v. 612. ὅτ' ἄν Vat. 117. οἰστροήσει Vat. 1471. (S.)
 v. 613. ἐκσώση Seld. et alii. — Notandum in utroque Mss.
 post μόρον distinctionis notam poni, ut Ὀπλο-
 σμίας non tam ad τύμβος, quod fit in caeteris,
 quam ad σφαγαῖσιν referri possit. (P.)
 — αὐτῶν Vat. 916. ἐκσώση Seld. aliique. ² (S.)
 v. 614. Al. σφραγαῖσιν. — ἡντρεπισμένον Bar. ubi tamen
 ἦν superscripsit τῷ ἦν manus aliqua recentior. (P.)

1) Lect. marg. edit. Par. I. e Codice.

2) Sola Basil. I.

- v. 614. Ὀπλισμαίης Vat. 916. Ὀπλοσμένης Vat. 1471. Ὀπλισμαίης Vat. 972. σφραγαῖσιν alii.¹ εὐτρεπισμένον Vat. 1307. (S.)
- v. 615. πιχαῖσιν Vat. 916. πτωχαῖσι Vat. 1471. (S.)
- v. 617. Al. τοιχοποιοῦ. — γαπέδων al. γαπέδων δ' Seld. — Ἀμειβέως Bar. eandem etiam in Scholiis lectionem observat. (P.)
- τοιχοποιοῦ, si excipias Vat. 972. 1306. et Barber., omnes Codd. legunt. γαπέδων Vat. 915. Pal. 40. 158. Cas. membr. aliique.² (S.)
- v. 618. πέτρον Pal. 158. (S.)
- v. 619. σφαγίς al. (P.)
- σφαγίς alii pro σφαλῆς.³ (S.)
- v. 620. ἀφ' ἐτητύμους Seld. (P.)
- ἀμφ' ἐτητύμους Pal. 40. 158. et Cas. membr. (S.)
- v. 621. ἐπνιον Seld. (P.)
- Δηνοῦς Vat. 916. (S.)
- v. 622. τιθαιβρώσσοντος Seld. (P.)
- τιθαιβρώσσοντος Pal. 40. 139. τιθαιβρώσσοντος Vat. 1471. (S.)
- v. 623. ῥίψαν pro ῥίζαν Pal. 139. (S.)
- v. 624. χέρσην Vat. 1471. αὐλακα Vat. 972. (S.)
- v. 625. στῆλαι Vat. 915. ὀχμάση Vat. 972. (S.)
- v. 627. μετοχλήσας al.⁴ ὀλλίζον Seld. aliique. (P.)
- ὀλλίζον pro ὀλλίζον ex Vat. 916. 1471. et utroque Cas. Alii autem ὀλλίγον.⁵ (S.)
- v. 628. αὐται Cas. membr. (S.)
- v. 629. Al. ἂν δὴ δ'. (P.)
- ἂν δὴ δ' alii⁶ pro ἄνδρη. ἔχουσι Vat. 1471. (S.)
- v. 630. Versus ab hoc inclusive ad 919. exclusive desunt cum aliquot foliis in Vat. 915. (S.)
- v. 631. Al. χρώνον εἰκοῦνται. Al. οἰκοῦντες. (P.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

2) Lect. marg. edit. Par. I. ex Edit. Basil. I. quae sola hanc varietatem suppeditat.

3) Sola Par. II. operarum errore.

4) Sola Basil. I. vitiose.

5) Edit. Pott. utrq. et Steph.

6) Sola Meurs. II. vitiosissime.

- v. 631. γῶμον pro γρῶων Vat. 916. χρῶον εἰκούνται alii.¹
οἰκούντες alii.² (S.)
- v. 632. φθείραντα Seld. aliiq. (P.)
— φθείραντα Vat. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliiq. κτεί-
ραντα Pal. 40. et 158. (S.)
- v. 633. ἀμφικλύστρους Bar. eandemque lectionem in Scho-
liis habet. al. ἀμφὶ κλύστους.³ — Al. δειρά-
δας. — Γυμνασίας Seld. (P.)
— ἀμφὶ κλύστρους Vat. 916. 1471. Pal. 158. Alex. alii-
que. ἀμφικλειστρους Cas. chart. δειράδας alii.⁴
pro χοιράδας. Γυμνασίας ut Pott. Vat. 117. 916.
1471. Pal. 139. 142. et 158. (S.)
- v. 634. σισυρνοῦνται al. σισυρνιδῶται Crispin. Lexic. σιαρ-
νοῦνται Bar. — καρκίνοι Bar. aliiq. καρκίνοι
τε al. — πεπλωκότες Mss. uterque, et alii.⁵ (P.)
— σισυρνοῦνται Vat. 1306. Alex. et Cas. chart. σισυρ-
νιδῶται Crispin. Lex. σιαρνοῦνται Barb. καρ-
κίνοι Vat. 916. 1306. Cas. membr. et alii. Con-
iunct. τε, quae post καρκίνοι haud necessario
sequebatur, sustuli auctoritate Vat. 972. Alex.
aliorumque. πεπλευκότες Vat. 972. Pal. 142. alii-
que. (S.)
- v. 635. ἀμπρέουσιν ἥλιτοι Etymol. ἀμπρεύουσιν ἥλιποι
Seld. (P.)
— ἀμπρέουσι Vat. 1471. ἀμπρέουσι Pal. 139. ἀμ-
πρεύουσιν ἥλιτοι Etymolog. in ἀμπρεύω. ἥλι-
ποι pro ἡλίπων ex Vat. 916. Pal. 40. 139. Alex.
utroque Cas. et Barb. βίον Vat. 916. (S.)
- v. 637. ἐκηβόλου Bar. aliiq. (P.)
— ἐκηβόλου Baroc. aliiq.⁶ Caetero hunc versum
non agnoscunt Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 638. παιδεύουσι Bar. — γονᾶς Mss. uterque, et alii. (P.)
— ἄδοντα pro ἄδορπᾶ Vat. 916. παιδεύουσιν ἡλίους
Vat. 1306. et Alex. παιδεύουσι Vat. 916. 972.

1) Quinam? 2) Codex Canteri.

3) Codex Canteri.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

6) Codex Canteri (Par. D.).

1307. 1471. Pal. 158. Cas. chart. et Barb. *νη-
πλων* Vat. 1307. *γονας* Vat. 117. 916. 972. 1307.
1471. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. Barb.
uterque Potter. aliique.¹ Caetero neque hunc
versum agnoscit Pal. 139. (S.)
- v. 639. *ψήσεται* Etymolog. Seld. (P.)
— *αὐτός* pro *αὐτῶν* Etymolog. in *ναστός*. *ψήσεται* Pal.
158. Cas. membr. Etymolog. in *ναστός*. *ψύσεται*
Pal. 139. (S.)
- v. 640. Al. *κρατήσι*. (P.)
— *κρατήσι* alii.² *εὐστόλῳ* pro *εὐστόλῳ* Vat. 916. (S.)
- v. 641. *τραφήκος* Bar. idemque habet in Scholiis. (P.)
— *τραφήκος* Alex. *τραφήκος* Pal. 139. *ἐμβατήσονται*
Pal. 139. *ἐμβατεύσονται* Pal. 158. Seld. aliique.³
λέπρας uterque Cas. Barb. aliique.⁴ (S.)
- v. 642. *καίτοι* Bar. — *ἐμβατεύσονται* Seld. aliique. — *λέ-
πρας* al. (P.)
- v. 643. Al. *Ἰβηροβοσκοῦς*.⁵ — Al. *Ταρτησοῦ*. (P.)
— *Ἰβηροβοσκοῦς* Vat. 1306. 1307. et Cas. chart. *Ἰβη-
ροβοσκοῦ* Pal. 139. *Ταρτησοῦ* pro *Ταρτησοῦ*
ex Pal. 158. Cas. membr. *Ταρτήτου* Pal. 139.
πέλας Vat. 1471. et Cas. chart. *πέλης* Barb. *πέ-
λει* Alex. (S.)
- v. 644. *Τεμμίτων* Vat. 1307. (S.)
- v. 645. *πάγας* Seld. (P.)
- v. 646. *Τέγγυρον* Bar. *Τέγγυραν* al. — Al. *δ*. (P.)
— *δ* pro *δ*⁶ alii.⁶ *Τέγγυραν* Vat. 117. 916. 972. 1307.
Pal. 40. 142. 158. Barb. et alii. *Τέγγυρον* Vat.
1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 647. *Ὑψαύρου* Pal. 139. (S.)
- v. 648. *Λιβυστικὰς* al. *Λιβυστικὰς* Seld. sed isti β eadem,
ut videtur, manus γ superposuit. *Λυβιστικὰς*
Bar. ibi vero τῷ υ recentior manus ι, et τῷ ι
superposuit υ. (P.)

1) Editt., quod sciam, nulla.

2) *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiosae.

3) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

4) Mend. typogr. Editt. Basil. I. et Steph.

5) Sola Edit. Basil. I.

6) Editt. Basil. I. et Steph.

- v. 648. *Σύστην* Vat. 916. et 1306. *Λυβιστικὰς* Pal. 158. et Barb. *Λυβικὰς* Pal. 139. (S.)
- v. 649. Al. *πορθμῷ*.¹ al. *πορθμοῦσιν δρομήν*.² — Al. *Τυρσηνοκοῦ*. (P.)
— *Τυρσηνοκρῦ* alii.³ (S.)
- v. 650. *ναντιλοφθόρου* Pal. 139. *ναντιλοφόρους* Cas. membr. *σκόπας* Pal. 139. (S.)
- v. 651. *χειρῶν* al. *χειρὸς* Bar. (P.)
— *χειρὸς* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *χειρῶν* Vat. 117. aliique. *Μηκησιῶς* Vat. 916. (S.)
- v. 652. Al. *Βουγαϊάδα*. (P.)
— *Βουαγίδα* Pal. 142. *Βουγαϊάδα* alii.⁴ (S.)
- v. 653. Al. *ἀρπυνογύνων*. (P.)
— *Ἀρπυνογύνων* alii.⁵ (S.)
- v. 654. *δαιταλουμένους* Bar. (P.)
— *πλαχθέντας* Pal. 40. 142. *πλαγχέντας* Vat. 1471. *δαιταλουμένους* pro *δαιταλωμένους* ex Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. et Barb. (S.)
- v. 655. *πρὸ πάντας* Seld. (P.)
— *ἀγρεύεται* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 657. *φίλον* Mss. uterque. ubi tamen *ō isti ō eadem*, ut videntur, manus superposuerunt. (P.)
— *φίλον* Vat. 972. et Pal. 158. (S.)
- v. 656. Al. *δελφινόσαμον*. (P.)
— *δελφινόσαμον* alii. (S.)
- v. 659. Al. *μονοφλήνου*. (P.)
— *μονοφλήνου* alii.⁶ *τέγας* Vat. 1471. *στέγους* Cas. membr. (S.)
- v. 660. *χάρωνος οἴνης, τῷ κρεασφάγῳ, σκύφον* Seld. *κρεασφάγῳ* etiam Bar. aliique habent. (P.)
— *κρεασφάγῳ* Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139.

1) Sola Par. II. operarum errore.

2) Mend. typogr. in Editt. Basil. I. et Steph.

3) Solus *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 150. vitiose.

4) Vid. *Etym. M.* p. 726, 28.

5) Sola Edit. Steph.

6) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 150. vitiose.

- Alex. Barb. Cas. chart. uterque *Pottar*, aliique.¹
πρεσφάγω Pal. 40. *πρεσφάγω* Pal. 158. (S.)
- v. 661. *τοῦτι δόρπιον* Bar. (P.)
- v. 662. *ἐπ' ὄψεται* Pal. 139. *λείψανα* Vat. 117. et Cas. membr. (S.)
- v. 683. *Κηραβύνταν* Seld. (P.)
- v. 664. Al. *σκάφη*. Quam lectionem si quis malit sequi, in *εὐτορα* ponat, pro *εὐτόρων*. Canter. (P.)
- *εὐτορα σκάφη* alii.² *σκάφη* habet etiam Pal. 158. reliqui omnes *σκάφει*. (S.)
- v. 665. Al. *καλόν*. (P.)
- *καλήν* pro *κακήν* alii.³ *σχόλον* Pal. 158. *χρήσσουν* Alex. (S.)
- v. 667. *πλείστον* Seld. (P.)
- *ἀσι* Pal. 40. *πλείων* Vat. 972. et 1307. *πλείστον* Cas. membr. *ἐξολέστερος* Cas. chart. (S.)
- v. 668. *ποίω* Pal. 40. *δεύσεται* pro *δαίσεται* Vat. 916. (S.)
- v. 669. *μιξοπαρθενον* Seld. (P.)
- *Ἐρνός* Vat. 117. (S.)
- v. 671. *Κορητίς* Vat. 916. (S.)
- v. 672. *ἀκμήνας* Vat. 1471. *ἀκμήνου* Vat. 916. (S.)
- v. 673. *ἐπόψεται* al. (P.)
- *ἐπόψεται* Pal. 142. aliique.⁴ (S.)
- v. 674. *ἀλφίτις* Seld. fortasse voluit *ἀλφίτοις*. (P.)
- *ἐγκυπλῶσαν* Vat. 1306. (S.)
- v. 677. *τριγός* Bar. (P.)
- *γίγαντά* pro *γίγαρτα* Pal. 158. *χυλῶ* Pal. 158. *μεμιγμένα* Pal. 139. (S.)
- v. 678. *βρώξουσιν* Seld. aliique. (P.)
- *βρώξουσιν* pro *βρώξουσιν* e Vat. 916. 972. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Seld. aliisque.⁵ (S.)

1) Lect. marg. edit. Par. I. ex Basil. I.

2) Vjde. mihi levitatem hominis. Cum lectionem *σκάφη* ex sola Edit. Basil. I. (in qua tamen est *σκάφη*) et Tzetzae Comment. commemorasset Canterus, *εὐτορα* autem ex coniectura proposuisset, Sebastianus non dubitavit utrumque in unam aliorum quasi librorum lectionem conflare.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. I. Altera vitiosius etiam habet *καλόν*.

4) Sola edit. Basil. I.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 679. *καόνος* Vat. 1306. (S.)
- v. 681. Al. *ἐρυμνόν*. — Al. *ἀλίπεδον* cum tenui. (P.)
- *ἴξει* Vat. 916. *ἐρυμνόν* alii. *ἐρημνόν* Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Cas. membr. et Barb. *ἀλίπεδον* alii.¹ (S.)
- v. 682. *νεκρομάντιν* Pal. 40. *πέπλον* pro *πέμπτελον* Pal. 139. et Barb. (S.)
- v. 683. *συνουσίας* al. (P.)
- *συνουσίας* Vat. 117. 916. 1307. 1471. Pal. 142. 158. Alex. aliique. (S.)
- v. 684. *πρὸς ῥάνας* Vat. 916. (S.)
- v. 685. *φάσγανον* Pal. 139. *φάβος* Pal. 139. (S.)
- v. 686. *κινήσας* pro *ἀκούσει* Vat. 1306. *πεμφθίτων* Cas. membr. (S.)
- v. 687. Al. *ἀμυδραῦ*. (P.)
- *ἀμυδροῦ* pro *ἀμανρᾶς* Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique. *προσφλέγμασιν* Casan. chart. (S.)
- v. 688. *ῥῥι* Seld. (P.)
- *ῥῥι* Vat. 972. Barb. Seld. aliique. (S.)
- v. 689. *τλάσσαα* al. *θάλασσα* Bar. idemque legit in Scholiis. (P.)
- *τλάσσαα* alii.² *θάλασσα* pro *θλάσσαα* Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)
- v. 691. *πάλμης* Vat. 916. (S.)
- v. 692. *κηκασμὸς ῥῥικισα τόσων* Bar. (P.)
- *ῥῥικισ* sine *ν* finali ex Vat. 1307. Pal. 40. et Barb. (S.)
- v. 693. *ἐκγόνων* Seld. (P.)
- *ἐκγόνους* fere omnes Codd. *Κρόνον* Vat. 1471. (S.)
- v. 694. Mallem hic *Βαίου* scribere, ut distinguatur ab adiectivo *βαίος*, quod in propriis nominibus fieri solere supra docui. Et Stephanus Byzantinus *Βαίου* scribit in *ν*, *Βαία*. τοῦ nom agnoscit Seld. (P.)
- v. 695. Al. *κ' Ἀχερουσίαν*. (P.)
- v. 696. *κομαίνουσαν* Bar. (P.)
- v. 697. *ῥσαν* Pal. 139. (S.)

1) Edit. Ald. Par. I. Basil. H. Par. II. Commel. Steph. Meurs. utrq.

2) Sola Par. II. operarum errore.

- v. 698. Ὀμβρίμους Pal. 139. Ὀμβριμοῦς alii, Tzetza teste. (S.)
- v. 699. τὸ τέ non agnoscit Vat. 916. (S.)
- v. 700. αἰθραν κράτα Seld. κράτα etiam habet Bar. (P.)
— αἰθραν κράτα Vat. 916. κράτα etiam Cas. membr.
πολυδέσμων Cas. chart. (S.)
- v. 701. χῦπλος Cas. membr. μυχῶν πᾶσαι Pal. 158. (S.)
- v. 702. Ἀύσονιτην Mss. uterque. in Seld. vero aliquis ἰν
superposuit τῷ ἦν. — ἔλκοντα Seld. (P.)
— Ἀύσονιτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 158. Alex.
Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 703. τὲ Bar. alique. (P.)
— δὲ pro τὲ tuentur Vat. 1307. et 1471.* (S.)
- v. 704. ἄσριν Bar. — ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Bar.¹ (P.)
— ἄσριν Vat. 916. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart.
et Barb. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Alex. βρόχον
habent etiam Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Barb.
Caeterum hic versus praepositus antecedenti est
in Pal. 139. (S.)
- v. 705. λαμβρωθὲν Seld. (P.)
- v. 707. ἀφθίζους Bar. (P.)
— ἔτενξαν Vat. 1471. (S.)
- v. 708. Versum hunc et sequentem transposuit Guil. Canterus,
ne vacillaret sententia. — Τιτᾶνας al. Τι-
τίνας Seld. (P.)
— χρυσαίαις Vat. 916. 1471. πέλαις Pal. 142. 158.
γάνους Pal. 139. (S.)
- v. 709. πέλαις Seld. (P.)
— Τιτᾶνας Vat. 117. 916. Pal. 40. 139. 142. alique.
καπιτιτῆνας Vat. 916. Caetero hunc versum Can-
terus, nescio qua innovandi libidine, contra
omnium plane Mss., Scholiastae, ipsiusque potis-
simum sententiae auctoritatem praecedenti ante-
posuit. (S.)
- v. 710. Non paucae Editiones Δαείρα et ξυνευνέτη sine ἱ pro-
ferunt, quam Bar. praeter morem subscripsit. (P.)
- v. 711. ΑΙ. πῆλικά. (P.)
— πῆλικά alii.² (S.)

1) Eandem lectionem exhibet etiam Codex Canteri (Par. D.).

2) Sola Basil. I. vitiose.

- v. 712. *πτανεῖ* tanquam Futur. 2. Pal. 40. *τριπλᾶς* Vat. 916.
τριπλᾶς Vat. 1471. (S.)
- v. 713. Al. *οἶμας* cum aspero.¹ — *ἐκμεμωσμένας* Seld. (P.)
- v. 714. Al. *αὐτοχθόνοις*. al. *αὐτοφθόροις*. (P.)
 — *αὐτοχθόνοις* alii.² *αὐτοφθόροις* alii.³ (S.)
- v. 717. *τύρης* Vat. 972. (S.)
- v. 718. *δὲ* Bar. (P.)
 — *Γλάνοις* Vat. 1471. *δὲ* pro *τὲ* Vat. 916. 1306. 1471.
Cas. chart. (S.)
- v. 719. *δομήσαντες* Bar. aliique, et Seld. Sed in hoc linea
 isti *ὁ* superducta est, eaque videtur lectionis di-
 versitas significari. (P.)
 — *δομήσαντες* Vat. 916. 1306. Pal. 142. *Cas. membr.*
aliique. (S.)
- v. 721. *Φεδν* Vat. 1307. (S.)
- v. 722. *Ἐνιππέως* Vat. 1307. (S.)
- v. 724. *λαῦρος* Vat. 117. (S.)
- v. 725. Al. *ἐξερεύγεται*. (P.)
 — *ἐξερεύγεται* alii.⁴ *πολλὰ* pro *ποτὰ* Vat. 1471. et
Barb. (S.)
- v. 726. Al. *Τέριναν*. (P.)
 — *ἐς* pro *εἰς* Pal. 139. *Τέριναν* alii.⁵ *Τέρεινα* Vat.
 916. (S.)
- v. 727. *χελλύσουσα* Mas. uterque. *χελύσσουσα* al. — Al.
νανάται. (P.)
 — *κλύδονα* Vat. 916. et Pal. 142. *χελλύσουσα* Vat. 1471.
 Pal. 139. 142. Barb. uterque *Cas.* *χελλύσσουσα*
 Pott. et alii, teste Tzetz. *νανάται* Vat. 916.
 1306. 1471. Pal. 139. 142. aliique. (S.)
- v. 728. *κρέσαισι* Seld. — Al. *ταρχήσουσιν*. (P.)
 — *ταρχήσουσιν* alii.⁶ (S.)
- v. 729. *Ὠκαρίνου* Seld. eandemque lectionem in Scholiis re-
 tinet. al. *Ὠκηάρον*. — *ἀγγιτέμονος* Seld. (P.)

1) Sola Basil. I. reliquae omnes *οἶμας*.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Haec plane eadem lectio est, in margine Edit. Meurs. II. ita depravata.

4) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

5) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. p. 649. Pin.

6) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

- v. 729. ὤκνηάρον pro ὤκνηάρον ex Vat. 117. Pal. 139. Barb. utroque Cas. aliisque. διγῆται Pal. 158. (S.)
- v. 730. λούσσει pro λούσει Pal. 158. (S.)
- v. 734. ὀρειδόπεδος Pal. 142. (S.)
- v. 732. Al. αἰθις. al. οὐθι. (P.)
— αἰθι Vat. 916. Cas. membr. Potter. aliisque. οὐθι alii pro αἰθις.¹ (S.)
- v. 733. Al. Μοψάμας. (P.)
— Μοψόπους alii.² (S.)
- v. 734. ἐκτείνει Pal. 139. (S.)
- v. 736. σκέποις Seld. (P.)
— Ναπολίων Pal. 40. (S.)
- v. 737. μοσύνου al. — στυφλα paroxylon al. (P.)
— Μισεινοῦ Vat. 916. Pal. 139. Μεσηνοῦ Pal. 142. Μοσύνου alii.³ στυμφλα Pal. 142. στυφλα uterque Cas. aliisque. γάσσονται Pal. 158. (S.)
- v. 738. δ' nonnulli haud agnoscunt. — Al. συγκατακλείσαι. (P.)
— τὸ δ' aliqui non agnoscunt. συγκατακλείσαι alii.⁴ (S.)
- v. 739. Al. παλινστομβήτοις. — Al. ἀλώμενος cum aspero. (P.)
— πάλιν στροβήτοις divisim Vat. 916. et Pal. 158. παλινστομβήτοις alii.⁵ ἀλώμενος alii. (S.)
- v. 740. Al. μαστιχθήσεται. (P.)
— συμπλεχθήσεται pro μαστιχθήσεται omnes Vat. Pal. 40. 139. aliisque. (S.)
- v. 741. Al. κάβηξ. (P.)
— κάβηξ alii.⁶ (S.)
- v. 742. Al. μὲν. (P.)
— μιν alii.⁷ ῥέθοις Vat. 1307. (S.)
- v. 743. βυθοῦ Bar. aliisque. βυθῶν alii. (P.)
— χάριβδιν Vat. 916. ἐκφυσσῶσαν Pal. 40. et Cas. membr. βυθοῦ Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139.

1) Sola Meurs. II. operarum errore.

2) Sola Basil. I. reliquae omnes Μόψοπος.

3) Lect. marg. Cant. e cod. Par. K.

4) Hoc vitium in Edit. non inveni.

5) Sola Basil. I. vitiose.

6) Lect. marg. Par. I. ex Aldina.

7) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- Cas. lehart. Baroc. aliiqne. ¹ ὁρῶν Vat. 117.
Pal. 142. 158. Alex. aliiqne. ² (S.)
- v. 744. τῆς Bar. aliiqne. (P.)
— τοῖς pro τῆς servavi ex Vat. 1307. Barb. et utroque
Cas. (S.)
- v. 745. Al. αὐτοκαῖδαλον. ³ al. αὐτοκαῖδαλον. (S.)
— αὐτοκαῖδαλον Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Potter.
aliiqne. αὐτοκαῖδαλον Vat. 916. Cas. membr. et
alii. κάρος Vat. 1307. ⁴ (S.)
- v. 746. ταλάσει Seld. aliiqne. — Al. κυβερνήσαι ⁵ (P.)
— ταλάσει Cas. membr. aliiqne. ⁴ κυβερνήσει Vat. 1307.
Pal. 142. 158. Alex. Cas. membr. et alii. (S.)
- v. 747. Al. εἰς (P.)
— εἰς pro εἰς Vat. 972. 1471. Barb. utroque Cas. et
alii. (S.)
- v. 748. εἰκέα Pal. 158. εἰ καὶ ἀγόμενος Pal. 139. et Cas.
membr. πρὸς τεταργανωμένην Cas. membr. πρὸς-
τεταργανωμένην Pal. 139. (S.)
- v. 749. Ἀμφίβους Vat. 117. (S.)
- v. 750. κυρὺλα Cas. membr. ἀηρήχον Vat. 916. (S.)
- v. 751. μεσόδοις Vat. 916. (S.)
- v. 752. δόπην Bar. ubi tamen τ manus aliqua recentior su-
perscripsit. (P.)
- v. 753. ἐκσαρούμενος Cas. membr. (S.)
- v. 754. Θρακίας al. — post Ἀνθηδόνος periodam faciunt
Impress. nonnulli ⁶, et Seld. (P.)
— Θρακίας Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. aliiqne. Θρη-
κίας Steph. Byz. in Ἀνθηδόν. (S.)
- v. 755. κλάδος rescribendum putavit Ioseph. Scaliger. (P.)
— ἄλλωξ pro ἄλλος Vat. 916. κλάδος Ios. Scaliger. (S.)
- v. 756. στροβήση Bar. — ἐκθρόσων Seld. (P.)
— στρομβήσει Vat. 1307. ἐνθρόσων Pal. 139. ἐκθρό-
σων Vat. 916. (S.)
- v. 757. καλλιῤῥοίαις Vat. 1306. (S.)

1) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

2) *Etyim. M.* p. 173, 49. laudato Lycophrohe.

3) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

4) Sola edit. Basil. I.

5) Sola Stephaniana, vitiose.

- v. 758. *Al. δεδρυφαγμένα. (P.)*
 — *ἀμνξ* Vat. 916. *δεδρυφαγμένα* alii.¹ *δεδρυφαγμέ-*
νον Cas. chart. *δὲ δρυφαγμένον* Vat. 1306. (S.)
- v. 759. *κρεαγρέπτους* Mss. uterque, et alii. — *κρεαγρά-*
πτοις al. (P.)
 — Initiallem coniunct. non agnoscit Cas. chart. *κρεα-*
γρέπτους Vat. 916. 1471. Pal. 142. Alex. Cas.
 membr. Barb. uterque Mss. Potter. aliique. *κρεα-*
γράπτοις alii.² *κρεαγρέτους* Pal. 40. (S.)
- v. 760. *ἀλιβρότοισιν* Vat. 117. *ἀλιβρώτοισι* Pal. 139. (S.)
- v. 761. *στόρνιγξε* Bar. aliique. *στόρνιγξι* al. (P.)
 — *στόρνιγξι* Cas. membr. aliique.³ *στόρνιγξι* alii.⁴ (S.)
- v. 762. *μαζίων* Vat. 916. *κρεανόμου* Pal. 139. *κρεανόμων* Pal.
 158. et Cas. membr. (S.)
- v. 763. *ληγρών* Pal. 158. (S.)
- v. 764. *μυθοπλάστον* Alex. *ἐξηλακτήσει* Vat. 1306. *γόνον*
 Pal. 139. (S.)
- v. 766. *τόσον δ' al. τοσόν δ' Bar. (P.)*
 — *τοσόςδ'* repsoni ex Vat. 117. et Pal. 158. *τοσόνδ'*
 Vat. 972. 1306. 1471. uterque Cas. Alex. et Barb.
τόσον δ' alii.⁵ λάβη Vat. 972. (S.)
- v. 767. *Al. Μέλανθρον. al. Μέλανθον. al. Μέλαθον. — 'Ιπ-*
πηγέτη Seld. (P.)
 — *Μέλανθρον* Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 158. Alex.
 aliique. *Μέλαθον* alii.⁶ *ἐγκληνηθένθ'* Pal. 158. (S.)
- v. 770. *βόθρων* Seld. (P.)
 — *μέλανθρον* Pal. 158. (S.)
- v. 771. *βαύρα* Seld. *κασσάρα* Bar. eandemque lectionem in
 Scholiis retinet. *κασσάρα* al. (P.)
 — *γυναικίλωνιν* Pal. 158. *κασσάρα* pro *βασσάρα* ex
 Vat. 972. *κασσάρα* alii.⁷ (S.)
- v. 772. *κασσωρεύουσα* Etymol. et Bar. qui in Scholiis etiam
 eandem lectionem habet. — Hunt locum Ety-

1) Codex Canteri (Par. D.).

2) Solus *Lectius* in Collect. Poet. gr. T. II. p. 151. inepte.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Sola Basil. I. vitiose. Vitiosius etiam Meurs. II. *Μέλανθρον*.7) Favorinus in Eclog. v. *κασσωρεύουσα*.

- mologicographus sic distinguendo variavit: *κοι-
λανεῖ δόμους θοίναισιν*, ὅλβον ἐχέασα — (P.)
- v. 772. *κασσωρεούσα* Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Barb. Alex.
Cas. membr. Etymolog. in *σεμνός*. *κασσωρεούσα*
vero Vat. 916. 1306. et Cas. chart. Caeterum
comma, aliter *τῷ δόμους* apponendum, post τὸ
θοίναισιν collocans Etymologistes, sententiam
variat. (S.)
- v. 774. *πλείω* al. et Bar. qui id etiam habet in Scholiis.
πλείον al. (P.)
- *πλείους* Vat. 117. 972. Pal. 40. 142. 158. Potter.
aliique. *πλείον* alii.¹ *Σχαιῆς* Vat. 916. 972. et
1306. *πύλαις* pro *πόνους* Pal. 158.; lectione non
contemnenda. (S.)
- v. 777. *δένοις* Vat. 1307. τὸ καὶ non agnoscit Vat. 1471.
χειρῶν Pal. 142. (S.)
- v. 781. *λίγοις* Pal. 142. *λύγοις* Pal. 158. (S.)
- v. 782. Al. *ἐσεγκολάπτειν*. (P.)
- *ἀπεγκολάπτειν* Vat. 916. *ἐσεγκολάπτειν* alii. (S.)
- v. 784. *παλαιῇ* Bar. aliique. *παλεύσει* Seld. aliique. — Al.
κατασκόπους. (P.)
- *παλεύσει* Seld. aliique.² *παλαιῇ* Vat. 972. 1306.
1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. aliique.³ *πα-
λαίσει* Vat. 916. *κατασκόπους* alii.⁴ (S.)
- v. 785. *κλανθμῆσι* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb.
κανθμοῖσι Vat. 916. (S.)
- v. 786. *Βαμβυλίας* Bar. *Βαμφυλίας* al. *Βομβυλείας* al. et
Seld. in quo tamen isti diphthongo superscripta
est τ eadem, ut videtur, manu. (P.)
- *Βομβυλείας* Vat. 117. 916. 1307. Pal. 40. 142. Seld.
aliique. *Βομβυλεία* Vat. 972. *Βαμβυλίας* Alex.
Cas. chart. Barb. *Βαμφυλίας* Pal. 139. aliique.⁵
Τεκμηρία Vat. 916. et 1306. (S.)
- v. 789. Al. *κάβηξ*. (P.)

1) Mend. typogr. in marg. Par. II.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 789. *κάβηξ* Vat. 972. 1306. 1307. Pal. 142. et alii. (S.)
- v. 790. Al. *περιτριβής*. Codex Seld. habet quidem *περι-
τριβείς*, sed istis *ε* et *ι* eadem manus *α* superscri-
psit, ut videatur aliquis legisse *περαντριβείς*. (P.)
- *περιτριβής* Pal. 139. aliique.¹ (S.)
- v. 792. *πρὸ* Seld. — *κιχὴν* Seld. (P.)
- *αἰνοβάκχου* Pal. 158. (S.)
- v. 793. *σκέπας φυγῶν* Vat. 1307. (S.)
- v. 794. *Νηριτῶν* Bar. (P.)
- *Νηριτῶν* Pal. 139. (S.)
- v. 795. *κτείνει* Schottus. — *λύγιος* Seld. — *στόνωξ* Schot-
tus. (P.)
- v. 796. *versum hunc sic profert Seld.: κέντρον δυσαλθείς,
ἔλλοπος Σαρδονικῆς*. — Al. *δυσαλγῆς*. *ἔλλοπος*
cum spiritu aspero Bar. — *Σαρδανικῆς* al. *Σαρ-
δωνικῆς* al. (P.)
- *δυσαλγῆς* alii. *ἔλλοπι* Pal. 158. *Σαρδανικῆς* alii.²
Σαρδωνικῆς legunt cuncti Mss. excepto Vat. 916.
qui egregie receptam a Scholiasta lectionem tue-
tur. (S.)
- v. 797. *κέλλωρ* Vat. 972. metri gratia. (S.)
- v. 798. *Ἀχιλέως* Seld. aliique. — post *αὐτανέμφιος* interro-
gationis signum habet Seld. (P.)
- *Ἀχιλλέως* pro *Ἀχιλλέως* tuentur Vat. 972. 1471. Barb.
Seld. aliique.³ (S.)
- v. 799. Al. *στέφει*. (P.)
- *στέφει* alii.⁴ (S.)
- v. 800. *Τραμπνίας* Bar. idque in Scholiis retinet. *Τραμ-
πνίας* habet Seld. sed isti *υ* superposita est di-
phthongus *υι*. — *ἐδέθλιον* cum aspero Seld. (P.)
- *ὅταν πυναίων* pro: *ὃ τ' αἰπὸν ναίων* Pal. 158. *Τρα-
μπνίας* Vat. 1471. *Τραμπείας* Vat. 916. 972. 1306.
Τραμπνίας alii. *ἐδέσθλιον* Vat. 1306. (S.)
- v. 801. *Ἡρακλεῖ* Seld. (P.)
- *Ἡρακλεῖ* Pal. 139. (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Vide Scholia Ttetzæ.

3) Sola Basil. I.

4) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 802. *ῥολήσαν* Pal. 158. (S.)
- v. 804. *ἄνωθεν* Seld. aliique; in illo autem τῷ ᾧ superscriptura reperio ὁ. (P.)
- *Ταμεναίων* Pal. 139. *ἀποθαν* cum o tuentur Pal. 139. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 805. *Πέρση* Vat. 916. (S.)
- v. 806. *Γορτυναίῳ* al. *Γορτυναίᾳ* Seld. Bar. quorum hic in Scholiis eandem lectionem retinet. (P.)
- *Γορτυναίᾳ* pro *Γορτυνίᾳ* ex Vat. 117. 916. 972. 1306. Pal. 40. 139. 158. Alex. Cas. chart. Tzetza in scholiis, aliisque: *Γορτυναίῳ* alii.¹ (S.)
- v. 807. *δὲ ἄν* Seld. (P.)
- *δὲ ἄν* Cas. membr. *ἐκ πινύσαι* Pal. 139. *ἐκπινύση* Vat. 1471. (S.)
- v. 808. *κταίνει* Pal. 139. (S.)
- v. 810. *δέριν* Seld. (P.)
- *σφάγαις* Vat. 1471. (S.)
- v. 811. *Γλαύκωνος τ' Ἀχέραιο* Bar. (P.)
- *Γλαύκωνος τ' Ἀψύρτοιό τ'* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Γλαῦκος τ'* Vat. 916. *αὐτανειψίαις* Pal. 158. *αὐτανειψίοις* Cas. chart. (S.)
- v. 812. *τοσοῦτων* Seld. aliique. (P.)
- *τοσοῦτων* Vat. 117. 972. 1307. Seld. aliique.² (S.)
- v. 813. *ἄτρεπτον* Mss. uterque. (P.)
- *ἄτρεπτον* Pal. 139. Cas. chart. et Barber. *τοδεύτερον* Vat. 916. 1307. Pal. 139. 142. aliique. (S.)
- v. 814. *γληνόν* Cas. membr. (S.)
- v. 815. *πάτραν* Vat. 916. 1307. et 1471. (S.)
- v. 816. *βοηλατοῦντα* Vat. 1307. *βοηλατοῦν* Pal. 158. (S.)
- v. 817. *Αἱ ζεύγλαισιν*. (P.)
- *κάνθον* Pal. 139. *ζεύγλαισι* Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. et Cas. membr. *ζεύγλαισιν* alii.³ *ζεύγλησιν* Barb. *μεσαβοῦν* Vat. 117. et Pal. 158. *ἔστι* pro *ἔτι* Pal. 139. (S.)
- v. 818. *λήθης* pro *λύσσης* Pal. 139. *οἰστρονόμενον* Vat. 1307. et Cas. membr. (S.)
- v. 819. *τηλικῶν δὲ* al. (P.)

1) Sola Basil. I.

2) Editt. Basil. I. et Steph.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

- v. 819. τηλικῶνδε pro τηλικῶν δὲ ex Vat. 117. 972. Barb. Cas. chart. aliisque. τηλικῶν δὲ Vat. 916. et 1307. (S.)
- v. 820. αἰνέσκοντες Pal. 139. εὐνίστης pro εὐνίτης Pal. 158. (S.)
- v. 821. πλάτην Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
- πλάτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. πλάτην Alex. μαρτυρῶν Pal. 139. μαρτυρῶν Vat. 972. κληδόνος Vat. 117. Pal. 40. et Cas. membr. (S.)
- v. 822. παθῶν Seld. ibi tamen ὁ superscripsit eadem, ut videtur, manus. — φρυγῶν Bar. (P.)
- φρυγῶν Pal. 139. Barb. (S.)
- v. 826. πέμπλον Seld. (P.)
- τὸ καὶ non agnoscit Vat. 916. (S.)
- v. 827. ΑΙ. ναυβάταις. — ΑΙ. ἰχθυόμεναις.¹ (P.)
- τῶν pro τὰς Pal. 142. ναυβάταις Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Cas. chart. Alex. aliisque. ἰχθυομένων reposui pro ἰχθυομένων ex Vatican. 117. (S.)
- v. 829. μογορσίστην Palatin. 139. (S.)
- v. 833. κρατῆρι Seld. Et hanc lectionem Mss. Scholia utriusque Codicis defendunt. — ἐκάτανε Seld. (P.)
- πέλαιον Vat. 916. (S.)
- v. 834. τυροίας Mss. uterque et alii. — Κηφηνίδας al. (P.)
- κηφηνίδας alii, teste Tzetza. (S.)
- v. 835. λακτισμά 3 Mss. uterque. — Ἐρμαίου Bar. aliisque. Ἐρμέν Seld. aliisque.² Et hanc lectionem habent Mss. Scholia Codicis utriusque. (P.)
- λακτισματα Vat. 916. Ἐρμαίου Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Casan. chart. aliisque; imo omnes, teste Tzetza. Ἐρμαίου Vat. 1306. Pott. et alii. (S.)
- v. 836. προσήλλατο Bar. aliisque. (P.)
- δὲ pro τὲ Vat. 1307. κέμφος Vat. 916. προσήλλατο Vat. 117. 916. 972. 1471. Pal. 158. Alex. uterque Cas. Barb. Baroc. aliisque.³ προσήλλατο Vat. 1306. (S.)

1) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

2) Sola Aldina.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

- v. 839. *ἵπαιονεργόν* Seld. (P.)
- v. 840. *πεφύσεται* Alex. (S.)
- v. 841. Al. *φάλλαινα*. (P.)
— *φάλλαινα* Vat. 1307. Pal. 158. Cas. membr. aliiq. ¹
ἀξινωμένη Vat. 916. (S.)
- v. 842. Al. *ἱπποβρώτους*. (P.)
— *ἱπποβρώτους* Vat. 1306. Pal. 139. aliiq. ² (S.)
- v. 843. *μαρμαρόπιδος* Vat. 1471. Alex. et Barb. *μαρμα-
ρόπαιδαις γαιῆς* Pal. 139. (S.)
- v. 845. *πέτρον* legendum existimavit Guil. Canterus; *πέτρον*
Scaliger. (P.)
— *ἀμφελιτρώσας* Vat. 916. *ἀμφελιτρώσει* Pal. 142. *πε-
τρῶν* Vat. 972. *πέτρον* Scaliger: *πέτρον* Cante-
rus: *πέπλων* Palatin. 158. (S.)
- v. 846. Al. *ποδηγιάς*. (P.)
— *ποδηγιάς* alii. ³ (S.)
- v. 847. Al. *γύας*. Quae lectionem habet etiam Seld. sed
aliquis diphthongam *ῶα* isti *ῶ* superposuit. (P.)
- v. 848. *χαμευνίδας* al. (P.)
— *χαμευνίδας* Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart.
aliiq. ⁴ *χαμευνέδας* Pal. 142. *χαμωνίδας* Vat.
1471. (S.)
- v. 849. *δυνὰς δυσόδοις* Bar. aliiq. ⁵ (P.)
— *δυσόδοις* Vat. 972. Pal. omnes, Alex. et alii, vid.
Schol. *δυσόδοις* Vat. 916. (S.)
- v. 850. *τλήσει' εἶνεκ'* Seld. aliiq. ⁶ *τλήσειθ' οὔνεκ' Αἰγύας*
Stephanus Byzantinus. Vide Commentarios. (P.)
— *τλήσειθ' οὔνεκ' Αἰγύας* *κυνὸς* legit Stephanus in
Αἰγύς, quam Meursius lectionem veram esse ait;
sed dubitat Berkelius, et nihil propterea mutari
prudenter censet, nisi aliunde lux, diu quidem,
inea sententia, optanda affulgeat. *τλήσαι θ'*
Cas. membr. (S.)
- v. 851. *τριάνηρος* Vat. 972. (S.)
- v. 852. *Ἰαπύων* Vat. 916. (S.)

1) Sola Basil. I. 2) non inveni.

3) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

4) Sola Edit. Ald.

5) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

6) Vid. Tzetz. Schol. ad h. l.

- v. 853. *Σκυλευτρία* Pal. 40. omnibus fortasse accuratius. (S.)
v. 854. *Τεμέσιον* Pal. 158. (S.)
v. 855. *ἀσκαίρας* Pal. 139. et 142. (S.)
v. 856. Al. *Λακινίους*. (P.)
— *Λακινίους* alii. ¹ *Λακινίων* Vat. 117. (S.)
v. 858. *Ὀπλισμός* Vat. 916. 972. et 1307. (S.)
v. 859. Al. *ε'*. (P.)
— *ε'* pro *δ* Pal. 142. aliique. ² *ἐγχωρίους* Pal. 142. (S.)
v. 860. *εἰσνάπηχον* Bar. (P.)
— *εἰσνάπηχον* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. Barb. (S.)
v. 861. *πρητήρος* Seld. — *δαίτον* Seld. *δαίον* al. ³ (P.)
— *δαίτον* pro *δαίον* ex Vat. 972. 1307. 1471. Barber. utroque Cas. aliisque. (S.)
v. 862. *καλύνειν* Palat. 158. (S.)
v. 863. *μὴτ' ἀδροπήρους* Vat. 1307. *ἀδροπήρους* Pal. 139. *ἀμφιβαλέσθαι* Pal. 139. et 158. (S.)
v. 864. *χάλη* Al. — *θεός θεῶ* Bar. (P.)
— *χάλη* Pal. 139. Cas. chart. aliique. ⁴ *θορυκτοῖς* Vat. 1307. *οὔνεκεν* Vat. 1307. *θεός θεῶ* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
v. 865. *χέρσον* al. — *κτίσει* Bar. (P.)
— *χέρσον* alii. *στόρθιγγα* Pal. 142. *κτίσει* Vat. 1471. Pal. 139. et Cas. chart. (S.)
v. 867. *πάλις* Seld. — Al. *κωλίτις*. (P.)
— *Κωλώσις* Pal. 158. *Κωλίτις* alii. ⁵ *Κολῶ τις* Pal. 40. (S.)
v. 868. *κρίουσα* Seld. — *Λογγόρον* Bar. (P.)
— *Ἀλεντεῖους* Vat. 117. *κρίουσα* Vat. 916. Seld. alii- que. *Λογγόρον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Λογγύρον* Pal. 158. (S.)
v. 869. Hanc particulam non agnoscit Seld. (P.)
— *τὸ θ'* non agnoscunt Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
v. 870. *κάψας* Bar. (P.)

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 413. ed. Pin.

2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

3) Edit. Basil. II. Commel. Meurs. I.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 870. *ἀμφίαν* Pal. 139. (S.)
- v. 871. Al. *ὠμμηστοῦ*. (P.)
— *ὠμμηστοῦ* alii.¹ (S.)
- v. 872. *ἄμνονος* Pal. 158. (S.)
- v. 873. *ἐκκατηγέταις* Vat. 1424. pro *ὁὐν κατηγέταις*. ἐκ-
πηγέταις Vat. 916. *κατηγέταις* Pal. 139. et uter-
que Cas. (S.)
- v. 874. *κρόκοι* Bar. *κρόκαι Μινναῶν δ' ἐὺλεπῇ* Seld. *Μι-
νίων* Bar. sed isti l. eadem, ut videtur, manus ὁ
superposita. — *στελεγγίσματα* Bar. aliiqne. *στελε-
γίσματα* al. (P.)
- *κρόκαι* Vat. 1307. sed alterum x obelo transfixum
est. *κρόκοι* Vat. 1471. Cas. chart. et Barb. *κρό-
χοι* Alex. τὸ δὲ non agnoscit Vat. 972. *Μη-
κῶν* Vat. 1306. *ἐὺλεπῇ* Pal. 158. *στελεγγίσματα*
alii.² *στελεγίσματα* Vat. 117. 972. Pal. 40. Cas.
chart. Barb. Haroz. aliiqne.³ *στελεγίσματα* Vat.
1471. *στελεγγίσματα* Alex. Apudodis in lib. VI.
Topic. Aristot. p. 222. (S.)
- v. 875. *ὁ* pro *ὁὐδὲ* Vat. 916. *φωβόλα* Vat. 1471. et Pal.
139. (S.)
- v. 876. *φουαῖον* alii.⁴ *δηαῖον* Pal. 158. (S.)
- v. 877. Al. *Τευχειρῶν*. al. *Τανχειρῶν*. (P.)
— *Τευχειρῶν* Vat. 916. 972. aliiqne.⁵ *Τανχειρῶν* alii.⁶
Caeterum hic versus deest in Vat. 1307. in mar-
gine vero ab recentiori manu restitutus; et ab
hoc usque ad 888. exclusive deficiunt ob folii
iacturam in Vat. 117. (S.)
- v. 878. *αἰάξουσιν* Seld. (P.)
— *μύρκεες* Vat. 916. *αἰάξουσιν* pro *αἰάξουσιν* ex Pal.
40. Cas. membr. *αἰάκουσιν* Vat. 916. *ἐκβεβρα-
μένους* Vat. 1471. (S.)
- v. 880. *Θρυλιγμάτων* Mss. uterque, et alii. — *δένδροις*
Bar. aliiqne. — *προσεφρότας* Bar. (P.)

1) Sola Meurs. II. vitiose.

2) Vit. typogr. in marg. Edit. Meurs. II.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. Edit. omnes *στελεγγίσματα*.

4) Edit. Basil. II. Par. II. Commel.

5) Sola Edit. Basil. I. cum accentu in ultima.

6) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. h. v.

- v. 880. *Θρηλιγμάτων* Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 142. Cas. chart. uterque Ms. Potter. aliiqne.¹ *Θρηλιγμάτων δέντροισι* Vat. 916. Alex. Cas. membr. et Barb. *δένδροισι* Var. 1471. Pal. 139. aliiqne.² *προσεσηρότας* Vat. 1306. Pal. 139. et 158. *προσεσηρότας* Vat. 916. 972. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. (S.)
- v. 881. *Τιταϊρώνιον* Bar. aliiqne. *καυβάται* Seld. aliiqne. (P.)
- *Τιταϊρώνιον* Cas. membr. Baroc. aliiqne.³ *καυβάται* Vat. 972. Alex. Cas. membr. Seld. aliiqne. (S.)
- v. 882. *ταρχύσαντος* Seld. (P.)
- *συμβίτα* Pal. 158. Caeterum sic corrupte et mendose hunc locum profert Cas. chart.
- ταρχύσαντο Ἀργίου τοῦ ὁδοῦ*
κλασθέν (S.)
- v. 883. *ἀνεστήσαντο* Bar. (P.)
- *ἀνεστήσαντο* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. (S.)
- v. 884. *κλαυσθὲν* Bar. — *πέταυρον* Mss. uterque, et eandem lectionem in Scholiis retinent. (P.)
- *κλαυσθὲν* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Barb. *λασθὲν* Vat. 916. *πέταυρον* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. et Cas. membr. (S.)
- v. 885. Al. *Ἀνσίδα*. Malim *Ἀνσίδα*. — *Κινύφειος* Mss. uterque. (P.)
- *Ἀνσίδα* Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 139. aliiqne.⁴ Potterus autem mavult *Ἀνσίδα*. *Κινύφειος* pro *Κινύφειος* ex Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Alex. *Κινύφιος* legunt Pal. 40. et Cas. membr. *Κιννυφείος* autem Pal. 158. (S.)
- v. 887. *ᾠπασε* sine π finali Mss. uterque. (P.)
- *ᾠπασεν* Vat. 972. Pal. 40. 142. aliiqne.⁵ (S.)
- v. 889. *πλατὴν* Bar. — *οἶμον* cum aspero Seld. (P.)
- *πλατὴν* Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. *πλατὴν* Vat. 1471. (S.)

1) Editt. Ald. Basil. I. Par. I. (altera habet *Θρηλιγμάτων*).

2) Cod. Canteri. (Par. D.)

3) Editt. Basil. Par. I. (altera habet *Τιταϊρώνιον*) et Steph.

4) Lect. marg. Cant. e *Favario* fol. 91. edit. Rom.

5) Editt. ante Sebast. omnes.

- v. 890. *Al. ἐνῆσαι* (P.)
 — *μύρων μ'* Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. *ἐνῆσαι* alii.¹ (S.)
- v. 892. *δύσμορφος* Pal. 139. (S.)
- v. 893. *δ' ἂν* Seld. (P.)
 — *δ' ἂν* Vat. 117. (S.)
- v. 894. *Ἑλλης* Vat. 916. *Αἰβίς* Vat. 1471. (S.)
- v. 895. *δεξιμαίνοντος* Vat. 1471. *δεξιμαίνοντος* Pal. 139. (S.)
- v. 896. *ηροῖς* Etymolog. alii. (P.)
 — *ηροῖς* Etymolog. in voce, *Suidas* in *Νηρείης* alii. que.² (S.)
- v. 897. *Κυφαῖον* Cas. chart. *δύσμορφον* Pal. 139. (S.)
- v. 898. *συνεμβράσσουσι* Bar. — *Βορέαι* Seld. alii. que, *Βορεαὶ* Bar. αἱ *Βορεαὶ* al. (P.)
 — *συνεμβράσσουσι* Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. Barb. et Cas. membr. *βράσσουσι* Cas. chart. *Βορεαὶ* Vat. 1471. et Pal. 139. *βορέαι* Pal. 40. Cas. membr. Seld. alii. que.³ *βορεαὶ* Vat. 117. Barb. et Alex. *βοραῖαι* Pal. 158. αἱ *βορεαὶ* alii.⁴ *βορῆαι* Cas. chart. (S.)
- v. 899. *Παλύνθρων* al. — *Τερθρηδόρος* Bar. (P.)
 — *τὸ τ'* non agnoscit Vat. 916. *Παλύνθρων* alii.⁵ *ἐχγονον* pro *ἐχγονον* tuentur Vat. 972. et Pal. 158. *Τερθρηδόρος* Vat. 1307. 1471. Pal. 158. et Cas. chart. (S.)
- v. 900. *Ἀφρουσίων* Mss. uterque. *Ἀφρουσίων* al. Canterus hunc versum ex Stephano Byzantino sic emendavit: *Ἀμφρούσιον σκηπτουχὸν Εὐρνάμπιον*. Vide Stephanum in voce *Εὐρνάμπιος*. Idem in v. *Ἀμφρουσος* hunc versum eodem modo laudavit, nisi quod *Ἀμφρούσιον* cum simplici *ῶ* proferat. (P.)
 — *Ἀφρουσίων* Vat. 916. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb. et Cas. uterque. *Ἀφρουσίων* Vat. 972. 1307. Pal. 40. alii. que.⁶ *Ἀφρουσίων* Vat. 117. Pal. 139. Pot-

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Hi „alii“ iidem sunt, quos modo nemiavit, *Suidas* et *Etym. M.* p. 640, 52. e quibus Canterus hanc lectionem in marg. Edit. Basil. II. adnotavit.

3) Sola Basil. I.

4) Lect. marg. Canteri.

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Sola Edit. Aldina.

- ter, aliiqub. *Ἀμφρόσιον σκηπτοῦχος Εὐρυάκιον*
Vossianus Stephani Byz. Ms. in voce. Idem in
v. *Ἀμφρυσος* hunc versum eodem modo habet,
nisi quod *Ἀμφρόσιον* cum simpliciter offerat. *Εὐ-
ρυαμπύων* Alex. *Εὐρυαπίων* Vat. 916. (S.)
- v. 901. *περωθέντος* Cas. membr. *πεπρωθέντος* Vat. 1471. (S.)
- v. 903. Al. *ἀθλιοπάτρον*.¹ (P.)
- *Αἰγώνιον* Vat. 916. *ἀθλιοπάτρον* Pal. 139. Alex,
aliiqub. (S.)
- v. 904. Al. *ἡδ'*. — Al. *ἡδέ*. (P.)
- *ἡδ'* pro *οἷδ'*, et mox *ἡδέ* pro *οἷ δέ* legunt Vat. 417.
1306. 1471. Pal. 40. 158. uterque Cas. Alex. Barb.
et alii.² (S.)
- v. 905. *Παραβικὴν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis
retinet. *Πεῤῥαιβίην* al. (P.)
- *Ἰρίν* Pal. 142. et Cas. chart. *Τρηχίνα*, *ἢ ἐχαρίνα*
Vat. 117. et dups illos, qui mendosam lectionem
habent, omnes omnino libri legunt. *Τριχίνα* Vat.
1471. *Τρηχία* Vat. 916. *Παραβικὴν* Vat. 916.
972. 1307. 1471. Cas. chart. Alex. et Barb. *Πεῤ-
ραιβίην* alii.³ (S.)
- v. 906. Al. *Γόννον*. — Al. *Φάλαγγον*. al. *Φάλανον*.⁴ — Al.
γύας. (P.)
- *Γόννον* Vat. 1307, aliiqub.⁵ *Φάλαγγον* Vat. 1307. alii-
que.⁶ *Φάλαινον* Pal. 158. aliiqub. *γύας* alii.⁷ (S.)
- v. 907. *Καστανέαν* Pal. 158. (S.)
- v. 908. *κωλύσσορσιν* Vat. 117. 1307. et Alex. *κωλύσσορσιν*
Cas. chart. *ἡλομισμένον* Vat. 916. (S.)
- v. 909. *ἄλλην* Bar. (P.)
- *ἐπ' ἄλλην* Vat. 1471. (S.)
- v. 910. *πρὸς* Seld. (P.)

1) Rectius dedit in priorē Edit. *ἀθλιοπάτρον*, quod legitur in Edit.
Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. et Meurs. utrq. Hoc in Edit.
Pott. II. operae depravarunt in *ἀθλιοπάτρον*, idque repetivit Sebastianus.

2) Edit. Basil. I. et Steph.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Quinam?

5) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. *Γόννος*.

6) Cant. in marg. Basil. II. e Steph. Byz. citavit: *Φάλαγγάν* τ'.

7) Utraque Meursiana.

- v. 910. πρὸς τὸν αὐτὸν παρ. παρ. πρὸς τὸν αὐτὸν ex Vat. 916.
et Pal. 142. (S.)
- v. 911. βραχύντολις Bar. (P.)
— βραχύντολις Vat. 117. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alex.
et Barb. βραχυντόλης Vat. 916. (S.)
- v. 912. περὶ Pal. 158. βεβρωμένον Pal. 139. (S.)
- v. 913. Κρίμινα Vat. 1307. et Alex. μεταφόνον Pal. 139. (S.)
- v. 914. ἄκρον Bar. aliiq. — ἄρδην Seld. (P.)
— Αὐτὴ δὲ γὰρ Pal. 139. ἄκρον Pal. idem, Baroc.
aliiq. 1: ἄκρη Vat. 1471. (S.)
- v. 915. ἀποψάλλουσα Bar. — Μαιῶτιν Bar. Μαιῶτιν Seld.
— Al. πλόκων (P.)
— ἀποψάλλουσα Alex. Cas. chart. Barb. ἀποψαλοῦσα
Vat. 1471. Μαιῶτιν Cas. chart. πλόκων alii. 2 (S.)
- v. 916. Δύδρα Pal. 158. (S.)
- v. 918. Al. λυροκτύπη: 3 al. λυροκτύπη. 4 Quam lectionem
amplēxus est in sua versione G. Canterus. λυρο-
κτύπον quidem habet Seld. in eo tamen isti ὁ
finali eadem manus ω superposuit, ut videatur
iste librarius lectibris varietatem agnovisse, quam
a Tzetzē etiam observatam fuisse constat. Vide
Commentarios. (P.)
— λυροκτύπον pro λυροκτύπη tuentur Vat. 916. 972. 1471.
Pal. 139. et Barb. λυροκτύπων Cas. membr. (S.)
- v. 919. Κράθις paroxyt. Mss. uterque. — τύμβας Bar. sed
eadem manus isti ας superposuit οὐς. — δεδον-
πόλος Bar. sed isti λ manus nuperior superpo-
suit τ. (P.)
— Κράθις Vat. 117. 1307. 1471. aliiq. τύμβας Vat.
1471. τυμβας Pal. 139. δεδονπόλος Vat. 1471. Pal.
139. et Barb. (S.)
- v. 920. Ἐλαίου Cas. membr. Πατρέως alii. 5 (S.)
- v. 921. pro ἐρείγεται ἐρρύσεται Vat. 916. ἐρρύγεται Vat.
1306. εὐεργέται Vat. 1471. (S.)
- v. 922. Αὐδονες Bar. (P.)

1) Codex Canteri.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

4) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel.

5) E Tzetzæ Comment.: καὶ Πατρέως τὸ αὐτὸ ἔστιν.

- v. 922. *κτείνουσιν* Steph. in *Μύσων*. (S.)
- v. 925. Al. *Θρακίας*. Et hanc lectionem Mss. uterque tam in Scholiis, quam Textu defendunt. (P.)
— *Θρακίας* Vat. 1307. Pal. 40. 142. Cas. chart. Eustath. in *Iliad* ἡ' aliiq^{ue}. (S.)
- v. 926. *ἐποικῆσαντας* pro *ἐποικῆσαντας* ex Vat. 117. *ἐποικῆσαντας* Vat. 916. et Alex. *χρόνον* pro *κόνιν* Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 927. *Μακάλλοις* Seld. itaque Tzetzen legitime constat. (P.)
— *Μακέλλοις* Vat. 916. cum Pötter. *Ἰγχιόρον* Pal. 158. (S.)
- v. 929. *κιδαννοῦσι* Pal. 158. *δυάθλοις* pro *δυσθλοις* Pal. 158. (S.)
- v. 930. Al. *Λαγρίας*. — hanc vocem (ἐκ) non agnoscit Seld. (P.)
— *Λαγρίας* Vat. 1307. aliiq^{ue}.¹ *Λαγνυρίας* Vat. 1471. et Barb. *Λαγκυρίας* Alex. (S.)
- v. 931. *φάλαγχα* Barb. (E.)
— *φάλαγχα* Barb. (S.)
- v. 932. Al. *ἐκτείνων*. (P.)
— *ἐκτείνων* alii.² *ψευδόμοτον* Vat. 916 et 1306. *ψευδόμοτον* Vat. 1471. (S.)
- v. 933. *δουρεκινήτων* Pal. 158. *πάλας* pro *βάλας* alii, teste Tzetza. (S.)
- v. 934. *Κυμαιθοῦς* Barb. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. — *συμπεφραγμένων* Bat. quae lectio non est prorsus reiicienda. (P.)
— *Κυμαιθοῦς* Vat. 972. Cas. chart. et Barb. *συμπεφραγμένων* Vat. 1471. Alex. Cas. chart. et Barb. *συμπεφραγμένων* Vat. 915. *δυπεφραγμένων* Vat. 916. (S.)
- v. 935. *στοργοξενούνων* Vat. 916. *οὔνεκεν* Vat. 916. 1306. 1307. et Cas. chart. *οὔνεκα* Barb. (S.)
- v. 936. Al. *Κλυδωνίας*. — *Θαρσῶ* Seld. (P.)
— *τὸ τὴν* deest in Pal. 158. *Κλυδωνίας* Vat. 916. 972. 1306. Pal. 142. aliiq^{ue}.³ *Θαρσῶ* Pal. 117. (S.)
- v. 937. *κόν, τε* Seld. (P.)

1) Lect. marg. Cant. ē Steph. Byz. h. v. et Etym. M. p. 554, 15.

2) Sola Edit. Basil. I. in Schol. vitiose; in textu autem ἐκ τίνων.

3) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 937. *δροκομωτῆσαι* Alex. *δροκομωτῆσαι* Barb. (S.)
v. 938. Versum: hunc non agnoscit Seld. (P.)
— *Κανδαίων* pro *Κανδαίων* tuentur Vat. 972. Pal. 142.
153. et Cas. chart. ἢ pro ἡ Cas. chart. (S.)
v. 941. *αὐγάζον* Bar. Sed isti finali syllabae recentior manus superposuit *ων*. (P.)
+ *οὐδάριω* Cas. membr. *αὐγάζον* Vat. 1471. et Alex. (S.)
v. 942. *ἀλγεινῶν* al. *χαλεπὰς* Bar. aliique; ubi Scholium in contextum est receptum, inquit Canterus. (P.)
— *ἀλγεινῶν* Vat. 117. Pal. 158. aliique. *χαλεπὰς* pro *ἀλγεινὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et alii. *χαλεπῶν* Vat. 1306. et Alex. (S.)
v. 943. *τοὶ γὰρ* Bar. (P.)
— *τοὶ γὰρ* Vat. 916. Cas. chart. *φύλιξεν* Pal. 142. ἤν-
δρασε Alex. (S.)
v. 945. *στρατῶ* Pal. 142. longe melius caeteris. (S.)
v. 946. *Κίριν* paroxyt. Bar. *Κίριν* Seld. *Κεῖριν* al. *Σίριν* legendum esse putavit Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. — Al. *Κιλιστάρου*. (P.)
— *Κίριν* Vat. 916. 1306. *Κίριν* Vat. 1471. Pal. 158. *Κύριν* Vat. 915. *Κοῖριν* Pal. 139. *Κεῖριν* alii.¹ *Σίριν* denique Cluverius Ital. Antiq. L. IV. p. 1272. *Κυλιστάρου* Vat. 1307. *Κιλιστάρου* Pal. 139. aliique.² (S.)
v. 947. *ἐπηλὺς* Pal. 139. *γάσσασθαι* Cas. chart. *πάτρης* Pal. 142. (S.)
v. 950. *καθ' ἰσρώσαι* Seld. — *Μυδίας* Mss. uterque, et alii. — post *ἀνακτόροις* interrogationis notam habet Seld. (P.)
— *Μωδίας* Vat. 1306. *Μυρδίας* pro *Μυδίας* tuentur Vat. 117. Pal. 40. et 142. (S.)
v. 952. *πλακτοὶ* Bar. aliique. — *μολῶντες* Bar. (P.)
— *πλακτοὶ* Vat. 915. 916. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. uterque Cas. Barpc. aliique.³ *μολῶντες* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. *Λαυμέδων* Vat. 1471. Pal. 40. uterque Cas. et Barb. *Ναυμέδων*

1) *Κοῖριν* exhibet marg. Edit. Par. I. e Codice; hoc Edit. Pott. utr. depravavit in *Κεῖριν*. errorem propagavit Sebastianus.

2) Lect. marg. Edit. Par. I. e Codice.

3) Sola Edit. Basil. I.

- Pal. 139. *τριπλῆς* Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 953. *ναύτας* Pal. 142. (S.)
- v. 955. *προσθελναι* Barb. (P.)
- *προσθελναι* Vat. 972. Pal. 142. (S.)
- v. 956. *μολόντες* Vat. 916. *μολούσων* Vat. 1807. *βελόδοσιν* Pal. 40. (S.)
- v. 957—59. Tres hi versus desunt in Pal. 158. (S.)
- v. 960. *μονοικοίτους* al. *μονήκοίτους* al. *μενοικητούς* quidem habet Seld. sed eadem manus *ἢ* isti *οἱ*, et *οἱ* isti *ἢ* superposuit; idemque in Scholiis factum. (P.)
- *μενοικητούς* pro *μνηκοίτους* tueritur modo Vat. 1806. et Cas. chart. *μονοκοίτους* Pal. 40. *μονοικοίτους* alii.¹ (S.)
- v. 961. *Κριμαγός* Seld. (P.)
- *Κριμησός* Vat. 1307. (S.)
- v. 962. *λέντρας* Barb. sed isti *αἱ* eadem manus superscripsit *οἱς*. — Seld. habet *ἡδέ*. (P.)
- v. 963. *σκύλλαχα* Vat. 1471. Alex. Barb. et Cas. chart. (S.)
- v. 964. *συνουκησιτήρα* Vat. 916. 1306. (S.)
- v. 965. *Ἀγγέσου* al. *Ἀγγίγου* Barb. in eo tamen isti *ξ* nuperior manus superposuit *ῥ*. → *γόνον* Mss. uterque. (P.)
- *Ἀγκίστου* Vat. 916. 1471. Cas. chart. *Ἀγκέσου* alii.² *γόνον* pro *νόθον* ex Vat. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (S.)
- v. 967. *Δαρδανίων* Vat. 916. et Pal. 139. *ναυσθλαμένον* Vat. 1306. *ναυσθλουμένον* Cas. membr. *ναυθλούμενον* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 968. *Ἐγέστα* Mss. uterque, et eandem lectionem (quam etiam alii sequuntur) in Scholiis retinent. Salmasius in Plinian. Exercit. in Solini Polyhistora, contra omnium Codicum fidem reposuit *Ἀγέστα*, idque de Troiano heroe dictum putat, insulse quidem et ridicle, cum in versibus sequentibus

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose in Scholiis: καὶ μονοικοίτους ἔδρας.

2) Rectius Potterus *Ἀγγέσου*, quod legitur apud *Lectionum* in Collect. P. gr. T. II. p. 154.

quatuor adjectiva foemina huius vosi copulet poeta. Sed quid mirum, si quando bonus derimitet Homerus? (P.)

v. 968. Ἐγέστα Alex. uterque Pötter. aliique. ¹ Ἐγέστα Pal. 139. (S.)

v. 970. ὑπαῖσιν Seld. (P.)

v. 971. δυστυχῆς Pal. 40. nec male. (S.)

v. 972. γοωμένους Vat. 916. (S.)

v. 973. σπασαίεις Bar. — Al. λοιγαίαν. ² (P.)

— σπασαίεις Vat. 1471. Pal. 139. Alex. uterque Cas. λοιγαίαν cum parox. omnes Codd. si excipias Pal. 142. (S.)

v. 974. πρὸς τρόπαιον Seld. cum Impress. omnibus. Ego vero προστρόπαιον una voce legendum puto ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Bar. Quinetiam Gregor. Nazianzenus in Tragoedia versum hunc a Lycophrone mutatus, προστρόπαιον habet. Posset etiam legi Προστροπαῖον gentile; est enim Προστροπαία Siciliae urbs. Vide Canteri Annotationes. (P.)

— προστρόπαιον una voce pro: πρὸς τρόπαιον tuentur modo Barb. et Cas. membr. (S.)

v. 975. ἄμπρεύσει Bar. (P.)

— ἐτηώδης Pal. 142. ἄμπρεύσει Alex. et Barb. ἐμπορεύσει Vat. 1471. ἄμπνεύσει Vat. 972. εὐπνεύσει Pal. 139. (S.)

v. 976. καλυνεῖ Vat. 915. et 916. (S.)

v. 978. Σίριν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart. Λευταρίαν Vat. 1471. et Pal. 40. (S.)

v. 980. ὀλόνθον Pal. 158. ἀναρίθμων Pal. 142. (S.)

v. 981. Al. κάρα. (P.)

— κάραν pro κάραι tuentur Vat. 916. 1306. et Cas. membr. (S.)

v. 982. Σίρις Bar. aliique. Quam lectionem genuinam esse, testatur Cluverius Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. Idem paulo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod advenas istos Troianos urbem ad

1) Codex Canteri (Par. D.).

2) Sola Edit. Aldina.

- eum fluvium conditores ait Lycophron, quam
ejus Commentator Isaacius Sirin intelligit una
cum Strabone ibid. p. 1274. (P.)
- v. 982. *ἀιθροισιν* Pal. 158. *Σίρις* pro *Σίνις* ex Vat. 915.
916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas.
chart. Baroc. aliisque. (S.)
- v. 983. Al. *Χωνίαν*.¹ (P.)
— *Χωνίαν* Vat. 117. et Pal. 142. (S.)
- v. 985. *ἀλγενοῦσι* Vat. 916. (S.)
- v. 986. *θεαῖς* Seld. (P.)
- v. 987. Al. *πρὸς θ'*. — *Ἐουθίδας* reposuit, ex emendatione
Ioan. Aurati, Guil. Canterus, cuius Annotationes
consulendae. (P.)
— *πρὸς θ'* alii.² *Ἐουθίδας* pro *Ἐουθίδος* reposui e
Vat. 915., quam lectionem Canterus ex Io. Au-
rati emendatione iam probarat. *Ἐουθίδος* Vat.
1306. 1471. *ψόκτας* Vat. 916. *εὐκηκότας* Vat.
916. (S.)
- v. 988. *μύει* Seld. (P.)
— *γλήνας* Vat. 916. aliique³: *γλήναι* Pal. 158. *τοῖς* pro
ταῖς idem. *ἀναιμάκταις* Vat. 916. *ἀναιμάντοις*
Cas. membr. (S.)
- v. 989. *Ἰώνας* Seld. (P.)
— *Ἰώνας* pro *Ἰάονας* uterque modo Cas. tuetur. *σχύλας*
pro *βλάβην* Pal. 139. (S.)
- v. 990. Al. *λεῦσον*. (P.)
— *λεῦσον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. 158. Cas. membr.
aliique.⁴ (S.)
- v. 991. *ὄτ' ἄν* Seld. — *ἰρσίας* Bar. (P.)
— *ὄτ' ἄν* pro *ὄταν* Cas. membr. *Αἰταρχος* Vat. 972.
ἰρσίας Pal. 139. Alex. et Barb. (S.)
- v. 992. Al. *αἰμάξι*. (P.)
— *αἰμάξι* Vat. 916. Alex. aliique.⁵ (S.)

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Χώνη*. ibi enim Edit. Ald.,
qua Canterus usus est, exhibet *Χωνίαν*.

2) Mend. typogr. in Edit. Basil. I. et Steph.

3) Quinam?

4) Edit. Ald. Basil. I. Par. I. *λεῦσον* reliquae omnes *λεῦσον*.

5) Edit. Basil. I. et Steph.

- v. 993. ΑΙ. Τυλησίων. al. Τυλησίων. (P.)
 — Τυλησίων alii.¹ Τυλλησίων alii.² Hunc versum non agnoscit Pal. 139. (S.)
- v. 994. ἀλισμήκτοιο reponendum putavit Scaliger, emendatione etsi non inerudita, me tamen iudice, minus necessaria. (P.)
 — ἄλις μίκτοιο Vat. 1471. ἀλισμήκτοιο reponendum putavit Scaliger, *emendatione etsi non inerudita, me tamen iudice*, inquit Potterus, *minime necessaria*. Nos vero, intercedente potissimum praestantissimi Cod. Vat. 972. auctoritate, si non recipimus lectionem, magis certe magisque probamus. ἱλισμίκτοιο Vat. 916. (S.)
- v. 995. ἄρδονται Bar. νάσσονται Seld. (P.)
 — νάσσονται Pal. 158. et νάσσονται Seld. pro ἄρδονται, lectione minime gentium despicienda. ἄρδονται Baroc. (S.)
- v. 996. Κλήτης Bar. alii. — ἐνδεδυμένοι Bar. alii. (P.)
 — Κλήτης pro δούλης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. Cas. membr. Baroc. alii. ³ ζεύγλαν properisp. accuratius reliquis paroxyt. Vat. 1471. ζεύγλην Pal. 40. ἐνδεδυμένοι omnes Vat. Pal. 139. Alex. Barber. Cas. membr. Baroc. alii. ⁴; et sane lectio, habita constructionis ratione, vulgatae, meo iudicio, anteponenda. (S.)
- v. 997. ὀτρηρῆς Bar. alii. — ὀτρήνης Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
 — χαλκομίτου Vat. 915. θῆσαν Vat. 916. et Pal. 139. ὀτρηρῆς reposui pro ὀτρηροῦς ex Vat. 972. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. (S.)
- v. 998. πλανήτην Pal. 139. (S.)
- v. 999. ὀφθαλμὸν Pal. 139. κτυπσις Vat. 117. (S.)
- v. 1002. Κροτωνιάται paroxyton. Mss. uterque, et alii. — πέρσονσι sine ῥ finali Mss. uterque et alii. Quidam sunt, qui post ποτὲ notam distinctionis po-

1) Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. Τυλησός.

2) Non inveni.

3) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

4) Cod. Canteri (Par. D.)

nunt, ut *Ἀμαζόνος* ad *κόρη* referatur, inter quos etiam est Tietzen. (P.)

- v. 1002. *Κροτωνιάται* Vat. 1306. Pal. 139. 142. Alex. uterque Cas. uterque Potter. et alii. ¹ *πέρσονται* pro *πέρσσονται* ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. Pal. 139. Alex. Cas. chart. utroque Potteriano libro aliisque: ² Quidam ³ post *ποτὶ* notam distinctionis ponunt, ut *Ἀμαζόνος* ad *κόρη* referatur; sed perperam. (S.)
- v. 1003. *φθέσονται* Vat. 1471. (S.)
- v. 1004. *Κλητὴν* Cas. membr. (S.)
- v. 1005. *πρόσθε* sine *ν* finali Seld. *πρὸς θε* al. — *ἐκείνης* Bar. (P.)
— *πρὸςθε* pro *πρὸςθεν* ex Pal. 142. et Cas. membr. *πρὸς θ'* alii. ⁴ *ἐκείνης* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. et Cas. chart. (S.)
- v. 1007. *διαραίσουναι* Bar. — *Λαυρήτας* Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
— *διαρραίσουναι* Vat. 1471. Barb. Alex. Cas. chart. *διαρραίσουναι* Vat. 1306. 1307. *διαραίσουν* Pal. 139. *Λαυρήτας* Pal. 142. *Λαυρήτης* Vat. 1307. (S.)
- v. 1008. *κυδαίνει* al. ⁵ (P.)
— *Τέρειραν* Vat. 1306. *μυδαίνει* Vat. 117. *μυδεύει* Pal. 142. (S.)
- v. 1009. *γῆς* Bar. — *ἐκβράσων* Seld. (P.)
— *Ωκήναρος* Pal. 158. *γῆς* Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. *ἐκβράσων* Pal. 139. (S.)
- v. 1010. *ἄλλη* Seld. (P.)
— *ἄλλη* Vat. 972. Pal. 142. *καμύντας* Vat. 916. (S.)
- v. 1013. *κερταρόν* Bar. (P.)
— *γόνον* pro *τόκον* Palat. 158. (S.)
- v. 1014. *τῇ* Seld. (P.)
— *ψάμον* Vat. 117. (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Edit. Basil. I. quam temere secutus est Sebastianus.

3) Quidam? — Immo omnes ante Potterum ita interpuerunt. *Canterus* in versione tantum comma transposuit.

4) Rectius Potterus *πρὸς θε*. Respicit hoc ad Edit. Basil. I. in qua vitiose operae dederunt *πρὸς θεγαίαν*.

5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

- v. 1015. *Θεῖσαι* Seld. — *ἐμφηρούμεναι* Al. (P.).
 — *Θρησαι* Vat. 916. Cas. chart. *ἐμφορούμεναι* Pal. 139. *ἐμφορούμεναι* alii.¹ (S.)
- v. 1016. *τῇ* Seld. (P.)
- v. 1017. *Ἀργυρίους* al. quam lectionem tam in Contextu, quam in Scholiis habet Bar. *Ἀργυροδίνους* al. (P.)
 — *Ἀργυρίους* pro *Ἀργυρίωνους* ex omnibus exemplaribus, si excipias Vat. 972. Pal. 40. 142. et Cas. membr. qui *Ἀργυρινούς* c. περισπῶν. legit. Alii autem², inter quos Steph. Byz. in voce, *Ἀργυροδίνους*. (S.)
- v. 1019. *ὄψεται* Bar. (P.)
 — *πλανῆτιν* Pal. 40. *ὄψεται* Vat. 1471. Cas. chart. Barb. (S.)
- v. 1021. Al. *ῥοος*.³ (P.)
 — *Κράθις* cum paroxyt. Vat. 117. 1471. et Cas. membr. *Κράθης* Cas. chart. *ἐν δὲ* pro *ἡδὲ* mavult Berkel. in Stephani *Μολάων*. (S.)
- v. 1022. *πύλαις* al. *πόλαις* Seld. quam lectionem in Scholiis habet Bar. (P.)
 — *πύλαις* pro *Πόλαις* Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. alii que. (S.)
- v. 1023. *ῥυταιλε* Cas. chart. (S.)
- v. 1026. *νάσαντο* Pal. 142. Barb. alii que. *νάσσονται* Vat. 916. et Pal. 158. *Διζηρῶ* Vat. 916. et 1306. (S.)
- v. 1027. Al. *Ῥοθρωνοῦ*. Et hanc lectionem tam in Textu, quam in Commentariis habet Bar. (P.)
 — *Ῥοθρωνοῦ* Cas. chart. Barb. et alii.⁴ *Ῥοθρωνοῦ* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1028. *πλακτοὶ* Bar. (P.)
 — *πλακτοὶ* Vat. 916. 1306. 1471. Alex. Barb. Casan. chart. *πέρυξ* Vat. 117. (S.)
- v. 1029. *προσμάσεται* Seld. (P.)
- v. 1030. *τῆς Σισυφσίου* Bar. (P.)

1) Accuratus Potterus *ἐμφηρούμεναι*. Hoc vitium habet *Lectius* in Collect. P. gr. T. II. p. 155.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) *Lect. marg. Cant. e Steph. Byz. v. Μολαίης*. In Editione enim Aldina Stephani legitur *ῥοος*.

4) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 1030. Σισυφείων Vat. 1471. Σισυφίου Pal. 139. (S.)
- v. 1031. Al. ποδ.¹ — γράφειν Bar. (P.)
— γράφειν Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barber.
γράφει Cas. chart. (S.)
- v. 1032. Hunc locum sic distinguit Bar. παρθένου Δογγά-
τιδος Ἐλωρος, ἐνθα — (P.)
— κλένοντα pro κλεινόν 3 Vat. 916. (S.)
- v. 1033. Al. πόρον. Hic etiam Codex Baroccianus diversa
interpunctione sensum variavit; sic enim legit:
ποτὸν παπποκτόνος· δ' Ὀρθρωνόν — (P.)
— Ἐλωρος Pal. 139. ἐκβάλλει Vat. 1306. πόρον pro
ποτὸν alii.² (S.)
- v. 1034. Ὀρθρωνόν Bar. aliiqne, (P.)
— παππωκτόνον Pal. 139. Ὀρθρωνόν Cas. chart. Barb.
aliiqne.³ (S.)
- v. 1035. Hanc vocem non agnoscit Bar. (P.)
— πατρίων Vat. 1307. (S.)
- v. 1036. ὡς pro ὅς Palat. 139. χειράδος Pal. 139. ἔπει pro
ἐπὶ Pal. 158. (S.)
- v. 1038. ποσὶν Pal. 139. (S.)
- v. 1039. πλείονα Vat. 1471. (S.)
- v. 1040. ἐάση Bar. — Τελφουσία al. Τελφουσαι Seld. (P.)
— ἐάση Vat. 117. 916. 1306. Pal. 139. 142. 158. Cas.
chart. Τελφουσία Steph. in voce, aliiqne.⁴ (S.)
- v. 1041. δεῖθραν Pal. 158. νέουσα Vat. 916. (S.)
- v. 1042. 39ε Seld. (P.)
— δεινῶν Cas. chart. et Barb. δεινικήν Vat. 1471. (S.)
- v. 1043. Ἀμαντίαν Bar. aliiqne. (P.)
— Ἀμαντίαν Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. Barb.
Cas. membr. Baroc. aliiqne.⁵ Ἀδαμαντίαν Vat.
1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1044. Al. Ἀτιάνων. (P.)
— Ἀτιάνων Vat. 915. 916. 972. Alex. Cas. membr.
aliiqne.⁶ (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

2) Quinam?

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Sólus Steph. Byz. p. 646. ed. Pin.

5) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

6) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

- v. 1045. Al. *πράκτῃν*. al. *πλακτῃν*. Guil. Canterus proposuit *ἀκτῃν*. Eius Annotationes videntur. (P.)
 — *πράκτῃν* Pal. 142. aliiq. ¹ *πλακτῃν* alii. ² *ἀκτῃν* Canter. (S.)
- v. 1046. *Πολυάνθου* habent Impress. omnes, et Bar. Ego *Πολυάνθους* lego cum Seld. itaque scribendum esse prius monuit doctissimus Canterus, cuius Annotationes hac de re consulendae. (P.)
 — *Πολυάνθους* pro *Πολυάνθου* tuentur Vat. 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 1047. *Ἀυσονίων* Mss. uterque, et alii. ³ — *τάφον* Seld. *τόπων* al. (P.)
 — *Ἀυσονείων* Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr. et Stephanus in voce cum Pottero. *Ἀυσονίαν* Pal. 158. *τόπων* pro *τάφων* Seld. aliiq. ⁴ (S.)
- v. 1049. Al. *ξένοις*. — *ἀστέοισιν* Mss. uterque et alii. — Scaliger mavult *ὀγκῶσαι*. Vide quae in hanc vocem adnotavi initio huius libelli. (P.)
 — *ξένοις* alii. ⁵ *ὀστέοισιν* Pott. *ὀστυοισιν* Vat. 1306. uterque Cas. aliiq. *ὀγκῶσει* Pal. 139. et 158. *ὀγκῶσει* Scaliger. *ὀγκῶσει* Vat. 916. Ego vero mallet *ὀγκῶσει*. (S.)
- v. 1050. *τύμβος* scribendum existimat Scaliger. (P.)
 — *τύμβος* Scaliger. (S.)
- v. 1051. *πᾶσιν* cum *σ* finali Seld. *πᾶσαν* Bar. — Al. *νημερτήν*. (P.)
 — *πᾶσαν* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Baroc. *πᾶσιν ἡμερτῇ* Cas. membr. et Seld. *νημερτήν* alii. ⁶ (S.)
- v. 1052. *ἀκεστής* Bar. aliiq. Differunt autem *ἀκέστης* et *ἀκεστής*, ut nonnulli aiunt. — *Ἰωνί* Bar. (P.)
 — *ι* pro *δ* Vat. 916. et 1471. *ἀκεστής* pro *ἀκέστης* ex Vat. 972. Pal. 139. utroque Cas. Barb. Baroc.

1) Sola Basil. I. vitiose.

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K. qui solus omnium hanc lectionem exhibet.

3) Editt. Basil. I. et Steph.

4) Lect. marg. Cant. ex Steph. Byz. v. *Ἀύσον*. p. 141. ed. Pin.

5) Editt. Basil. I. et Steph.

6) Sola Edit. Basil. I.

- aliquae. ἀριστής Vat. 1471. Δαυίδ Pal. 139.
Δαυὶ pro Δαυίδος Vat. 1471. et Baroc. (S.)
- v. 1053. ὅτ' ἂν Seld. — Αἱ κατὰ μαίνοντες. — Αἱ Δα-
δαίου. (P.)
- ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 1307. Cas. membr. et Seld.
κατιμύοντες Vat. 916. κατιμύοντες Vat. 1306.
κατὰ μαίνοντες pro κατιμύοντες, alii.¹ Δα-
δαίου Vat. 1307. Pal. 40. alitque. (S.)
- v. 1054. Αἱ ἀδδῆσονται. — Ἠπίον cum spiritu aspero
Bar. caeteri cum leni scribunt. (P.)
- ἀδδῆσονται Vat. 117. 916. 1306. 1471. Pal. 40. 139.
158. Alex. alitque. (S.)
- v. 1055. πρῶμαισι Pal. 139. (S.)
- v. 1056. ἐσται ποτε Bar. (P.)
- v. 1057. πανεχθινέστων Vat. 916. πανέχθιον Cas. membr. (S.)
- v. 1058. ὅτ' ἂν Seld. — Αἱ Σελάγγων. — Ἀγγαίσων Bar.
Αἰγέσων al. (P.)
- ὅτ' ἂν pro ὅταν Vat. 117. Cas. membr. et Seld.
Σελάγγων alii.² Ἀγγαίσων Vat. 117. et Cas.
membr. Ἀγγαίσων Pal. 139. Baroc. alitque. Αἰ-
γέσων Vat. 972. Pal. 40. 142. alitque. Αἰγέσων
Vat. 1307. Ἀγγέσων Vat. 916. (S.)
- v. 1059. κοιράων Bar. — Αἱ γῆες. (P.)
- κοιράων Vat. 916. αἰτίζονται Pal. 158. κοιράων
Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. γῆες Cas.
chart. alitque. (S.)
- v. 1060. ἐκλήρον Vat. 916. ἐκλήρων Vat. 1471. et Pal.
139. (S.)
- v. 1061. ἐρμυῶν Seld. (P.)
- ἐρ Vat. 972. alitque. In Vat. 117. trina, ut vide-
tur; folia perierō, versus complectentia 33. ab
hocce inclusive ad 1094. exclusive. ὀμῆσται
Vat. 1471. (S.)
- v. 1062. κοίλης Mas. uterque. — μοιχοῖς Seld. — διὰ σφά-
γος Bar. (P.)
- κοίλης Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart.
et Barb. κοίλαις Vat. 1307. διὰ σφάγος Casan.
chart. et Barb. διάσφαγος Pal. 139. (S.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

2) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1063. τοι αλ. (P.)
 — τοι pro τοις alii. ¹ *ἐπὶ τὸν σπον* Pal. 139. *ἐπὶ τὸν σπον*, et mox *Δαννίτων* Cas. membr. *Δαννίται* Vat. 1306. 1471. et Barb. (S.)
- v. 1064. τροχμάλω Mss. uterque, et alii. (P.)
 — στήχουσι Alex. τροχμάλω Vat. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 139. 158. Alex. uterque Cas. uterque Potter. aliique. τροχμάλῳ Barb. τρομάλω Vat. 1471. τρηγμάλω Vat. 972. κατήφες Pal. 158. (S.)
- v. 1066. παραβρωῖος Vat. 916. κάπον Pal. 142. (S.)
- v. 1067. τοῖς Seld. — ΑΙ. Τέμεσαν. — ΑΙ. ἐγγόνων. (P.)
 — Ναυβολίων Vat. 915. Τέμεσαν Cas. chart. aliique ², et fortasse rectius. ἐγγόνων Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Cas. chart. aliique. ἐγγόνων Pal. 158. (S.)
- v. 1068. ΑΙ. καταβλώζουσι. (P.)
 — ναύται Vat. 1471. καταβλώζουσι alii. ³ καταβρώζουσιν Vat. 1471. et Cas. chart. (S.)
- v. 1069. πρηῶνας Bar. (P.)
 — Ἰπώνιον Pal. 139. πρηῶνας Barb. τηθὲν pro Τηθὲν Vat. 1471. Τιθὲν Alex. (S.)
- v. 1070. Κρήσης Bar. Κρίσης Seld. — ΑΙ. ὄρων. ΑΙ. ὄρων. (P.)
 — σκληρον Pal. 158. τὸ δὲ non agnoscit Vat. 916. Κρήσης Barb. ὄρων Vat. 915. aliique. ⁴ ὄρον alii. ⁵ (S.)
- v. 1071. Κροτωνιάτιν Bar. Κροτωνιάτην Seld. — ἀντίκροτον Bar. (P.)
 — Κροτωνιάτιν Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barb. Κροτωνιάτην Vat. 916. ἀντὶ πόρθμον Pal. 158. (S.)
- v. 1073. ΑΙ. Λιλαίαν paroxylon. Et hanc lectionem tam in Scholiis, quam in Textu habet Bar. (P.)
 — Λιλαίαν Vat. 916. 1471. Cas. chart. Baroc. aliique. κάσμεωρίας Vat. 1471. Pal. 40. et 139. (S.)

1) Basil. I. in Schol. vitiose: τοῖς ἐπὶ τὸν σπον.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Accuratus Potterus καταβλώζουσι. Hoc vitium est apud Lectum in Coll. Poet. gr. T. II. p. 156.

4) Lect. marg. Cant. e Codice.

5) Vitiose in Lecti Collect. Poet. gr. T. II. p. 156. editum est ὄρων, quod festinanter a Pottero enotatum repetiit Sebastianus.

- v. 1074. *Ἀμφισόν* *te* Bar. aliique. (P)
 — *πανθοῦντες* Cas. membr. *πορθοῦντες* Pal. 158. *κλει-*
νόν Cas. membr. (S.)
- v. 1075. Al. *Σηταία* paroxyton. (P)
 — *Σηταία* alii. (S.)
- v. 1076. *γνούχοις* Vat. 916. (S.)
- v. 1077. *ὠργνωμένη* Bar. aliique. (P)
 — *ὀκτηστα χαλκήρην* Pal. 139. *χαλκείοισιν* Pal. 142.
ὠργνωμένη Vat. 915. Pal. 158. uterque Cas. Barb.
 aliique. *ὠργνωμένη* Vat. 916. 1306. et 1307. (S.)
- v. 1078. *στόλων* Vat. 1306. (S.)
- v. 1079. *ἐκβληστον* Vat. 916. et 1306. (S.)
- v. 1080. *τόρησιν* Vat. 1471. et Cas. membr. (S.)
- v. 1082. *πρὸς ἀντάξουσα* Seld. aliique. (P)
 — *πρὸς ἀντάξουσα* Cas. membr. Seld. aliique.¹ (S.)
- v. 1083. *Μέβλητος* Seld. (P)
 — *Μέμβλητος* Vat. 916. (S.)
- v. 1084. *Κερνεῶτιν* Bar. eandemque lectionem in Scholiis
 retinet. *Κερνεάτιν* al. — *ἐκπεπλωκότες* Mas.
 uterque, et alii. (P)
 — *Κερνεῶτιν* Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas.
 chart. et Barb. *Κερνεάτιν* alii.² *ἐκπεπλωκότες*
 paene omnes Codices; attamen Potterianam le-
 ctionem mutare nolui. *ἐκπεπλευκότες* Vat. 915.
 1307. *ἐμπεπλωκότες* Cas. chart. (S.)
- v. 1085. *σπόρον* Vat. 916. *Τυρσημικόν* Vat. 1306. *Ἀσμη-*
τίαις Vat. 972. (S.)
- v. 1086. *πέλαις* Seld. (P.)
- v. 1088. Al. *ἔξουσι* sine *ν* finali. (P)
 — *ἄνοσον* pro *ἄνοστον* Pal. 158. *ἔξουσιν* alii. (S.)
- v. 1090. *ὃ δ'* pro *οὐδ'* Vat. 1471. et Pal. 139. *δόμοις* Vat.
 916. 972. et 1306. (S.)
- v. 1091. *ἐνκλαῖον* Pal. 40. *ἐκλάτρουσι* Vat. 916. (S.)
- v. 1092. *Κερδύλλῃ* Bar. *Κερδύλῃ* al. — Al. *Λαρινδίῃ*. (P)
 — *τίννοντες* Vat. 972. *Κερδύλῃ* Vat. 915. 972. 1306.
 Pal. 40. aliique. *Κερδύλῃ* Cas. membr. *Λαρβυδίῃ*
 Vat. 972. et Pal. 142. *Λαρινδίῃ* alii.³ (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1094. ΑΙ. παρβονκολίξει. (P.)
 — παρβονκολίξει Pal. 142. aliique pro παρτολίξει.
 παρτολιίξει Pal. 158. (S.)
- v. 1095. σὺδὲν Seld. (P.)
- v. 1096. Tres ab hoc versus desunt in Vat. 1306. (S.)
- v. 1097. διαρῥαιθέντος Bar. (P.)
 — διαρῥαιθέντος Vat. 916. (S.)
- v. 1098. Hunc versum non agnoscit Cas. membr. (S.)
- v. 1099. διεξόδους Mss. uterque. (P.)
 — διεξόδους Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart.
 Barb. (S.)
- v. 1100. ΑΙ. κελύσθους. (P.)
 — κελύσθους alii.¹ (S.)
- v. 1101. Versus iste adverbio comparat. ὥς infit in vetusto
 Cod. Vat. 1307. (S.)
- v. 1102. κροσωτὸς Bar. κροσωτὸς al. (P.)
 — κροσωτὸς omnes Vat. excepto 1307. Pal. 40. Cas.
 chart. Barb. et alii. κροσσοτὸς Barb. κροσωτὸς
 Pal. 139. κροσσοτὸς Pal. 158. (S.)
- v. 1104. κύπελον Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1105. εὐθέτω Julius Pollux Onomast. Videsis Commen-
 tarium meum. (P.)
 — εὐθέτω Pollux. Onom. L. II. cap. 4. (S.)
- v. 1106. ἀέκτα Vat. 1471. πέφλιξ Vat. 1307. (S.)
- v. 1107. εἰσιδαῖσαι κορυίαν Cas. chart. (S.)
- v. 1108. ἐγώδε Bar. — ΑΙ. δρύτης. (P.)
 — ἐγώδε Bar. δρύτης Vat. 117. aliique.² δροίτος Pal.
 142. δροήτης Pal. 139. ἀμφικεῖσθαι pro ἄγχι
 κεῖσθαι Pal. 139. (S.)
- v. 1109. Χαρυβδικῷ Bar. (P.)
 — χαρυβδικῷ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. αν-
 τεδραυμένη Pal. 139. (S.)
- v. 1111. ὕλακουργὸς Bar. Et hic Codex versus hos inter-
 ruptione sic variavit: ἐργάτης ὁρεὺς φήξει· πλα-
 τῶν — (P.)
 — ὕλοκουργὸς Vat. 972. ὕλακουργὸς Vat. 916. 1471.
 Pal. 139. Cas. chart. Alex. et Barb. (S.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. 2) Lect. marg. Cant. ex Etym.
 M. p. 288, 3. et Favorin. fol. 153. edit. Rom.

- v. 1113. ΑΙ. παλλακίζουσ'. (P.)
 — παλλακίζουσ' alii, teste Tzetza.¹ (S.)
- v. 1114. επανχένα una voce Seld. επ' αχένος al. (P.)
 — δι' αχένος Vat. 916. 972. 1307. Pal. 158. aliique.²
 επανχένος Pal. 40. (S.)
- v. 1115. πλήσαι Vat. 915. et Cas. chart. χωλῆς Pal. 138. (S.)
- v. 1116. κλειφόνυμφον Vat. 1471. δορίκτητον Vat. 117. 1306.
 1307. et Pal. 158. (S.)
- v. 1117. ΑΙ. δέζηλος — ἀστέμβακτα Etymologici Auctor,
 quam lectionem Scholiastas quosdam Graecos am-
 plexos fuisse tradit Canterus. (P.)
 — δέζηλος Pal. 40. 139. aliique. ἀστέμβακτα Vat.
 1307. Etymolog. in ἀστεμφής et Eustath. in Iliad.
 α'. p. 441. ed. Flor. (S.)
- v. 1118. δεπότιν Bar. (P.)
 — βρωσα pro βοῦσα Pal. 139. κλυτάον pro κλύοντα
 Etymol. in ἀστεμφής. δεσπάτιν Vat. 1471. (S.)
- v. 1119. Miror audaciam prioris Interpretis, qui hæc ad
 Clytaemnestram refert, ideoque θεύσει pro θεύσω
 ausus est reponere; quum et sensus huic repu-
 gnet, et Scriptorum testimonia longe alio ver-
 gent. Canterus. — ΑΙ. κατήγος. — ἡνεμωμέ-
 νους Bar. aliique. (P.)
 — θεύσει alii.³ κατήγος alii.⁴ ἡνεμωμένοις Vat. 916.
 972. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Ba-
 roc. aliique.⁵ (S.)
- v. 1121. αὐτόχει Seld. (P.)
 — σπλάχν' Vat. 916. βάξει Vat. 117. (S.)
- v. 1122. ἐκφυλον Cas. chart. (S.)
- v. 1123. νύμφης δ' ἀναξ Vat. 1306. (S.)
- v. 1124. αἰμύλοις cum tenui Mas. uterque. (P.)

1) Tzetzes in Comment.: τινὲς δὲ παλλακίζουσα φασίν, ἐν ᾗ,
 ὡς παλλακίδα τιμωρομένη.

2) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

3) Solus *Bertrandus* hoc in versione expressit. Vitiosum θεύσω,
 quod notavi ad h. l. p. 232., habet, ut nunc demum video, etiam Edit.
 Par. I. alioquin emendate expressa.

4) Sola Edit. Basil. I.

5) Codex Canteri (Par. D.).

- v. 1124. αἰμιλλοῖς oum tenni Vat. 1306. Pal. 139. et uterque Potter. (S.)
- v. 1127. Al. λιθαίω. (P.)
— αἰθῆς reposui pro αἰθεῖ auctoritate Vat. 117. λι-
θαίω alii.¹ (S.)
- v. 1128. Al. μῆν. — Al. ἄγκραις. (P.)
— μῆν pro μοῖ alii.² ἄγκραις pro ἄγκροι alii.³ (S.)
- v. 1129. Δαρδάνου Vat. 972. (S.)
- v. 1131. παρθένιον Vat. 117. Pal. 139. 142. et Cas. membr. (S.)
- v. 1132. ὅτ' οὐ θέλουνσι Seld. (P.)
— ὅτ' ἔν pro ὅταν Vat. 117. θέλουνσι Vat. 1307. et
Pal. 40. ὅτ' οὐ θέλουνσι Cas. membr. (S.)
- v. 1133. τοῖς Ἐκτορείοις Seld. τοῖς Ἐκτορείοις al. (P.)
— ταῖς pro τοῖς Pal. 142. Ἐκτορείοις pro Ἐκτορείαις
ex Vat. 117. 915. 1307. Pal. 158. et Cas. membr. (S.)
- v. 1134. σίφλον Seld. σίμφλον al. (P.)
— ἔχοντα Pal. 139. σιφλὸν Pal. 139. σίμφλον Pal.
142. aliique.⁴ σίφλους Pal. 158. μῶμον Pal.
142. (S.)
- v. 1137. Al. Ἐρινύων. (P.)
— Ἐρινύων Vat. 117. 1306. Pal. 40. aliique.⁵ ἐσθῆ-
τας Vat. 972. (S.)
- v. 1138. πεπαμμέναι Bar. quod habuit etiam Seld. Sed in
hoc aliquis μ illud prius deletorio signo nota-
vit. (P.)
— πεπαμμέναι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et
Cas. chart. πεπταμέναι Vat. 916. γραμματη-
ροῖς Vat. 916. (S.)
- v. 1139. κείναις δ' ἐγὼ Seld. — ἀφθιτον Seld. (P.)
- v. 1140. θαυδηφόρος Vat. 1471. θαυδηφόρος Pal. 139. (S.)
- v. 1143. ἀθεσμόλεκτον Mss. uterque. (P.)
— ἀθεσμόλεκτον Pal. 139. Cas. membr. Κυπρίδος
Cas. membr. θέας Vat. 1471. (S.)
- v. 1144. Versus hos sic distinguit Seld. δαρὸν στένουσαι
κλήρον εἰς ἀνάρσιον. πέμπουσαι. (P.)

1) Mend. typogr. Edit. Basil. I. et Steph.

2) Basil. I. in Scholiis vitiose: γὰρ δὲ μῆν.

3) Lect. marg. Par. I. e Codice.

4) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

5) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1146. *Σπερχειδ* oxyton. *Mass.* uterque, et alii. (P.)
 — *Σπερχειδ* pro *Σπέρχεις* ex Vat. 916. 972. Barb. utroque Potter. aliisque.¹ *Βοαργία* Pal. 142. (S.)
- v. 1147. *Κόνε* Bar. alii. — *Φαλωρίας* Bar. (P.)
 — *Κόνε* pæne omnes Codd. *Κάρφεια* Vat. 916. *Φαλωρίας* Vat. 1471. Barb. et Cas. chart. *Φάρις* Vat. 916. (S.)
- v. 1148. *Νωρύνιον* Bar. (P.)
 — *Νωρύνιστον* Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. *Νωρύνιον* Pal. 158. *Θρονίτιδος* Vat. 117. *Θρονίτιδος* Pal. 142. (S.)
- v. 1149. *ἀγσαι* Seld. (P.)
- v. 1150. *Ἰλέως* al. *Οιλέως* maluit Canterus, cuius Annotationes consulendae. (P.)
 — *Ὀδοιδόκτος* Vat. 1471. *Ἰλέως* pro *Ἰλέος* ex Vat. 117. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 40. Alex. utroque Cas. aliisque. *Οιλέως* Canterus. (S.)
- v. 1151. *θυσεβῶν* Seld. (P.)
 — *ἀμῶν* Pal. 142. (S.)
- v. 1152. *τίσσετ'* *Mass.* uterque. *τίσαιτ'* al. (P.)
 — *τίσαιτ'* pro *τίσσετ'* ex Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. et utroque Cas. *τίσαντ'* Vat. 916. 972. 1306. alii. *τίσεται* Vat. 915. *τίσαι* Pal. 158. *ἀγισκα* Vat. 1471. (S.)
- v. 1153. *χρόνους* Pal. 158. (S.)
- v. 1154. *πάλλον* Vat. 1307. (S.)
- v. 1155. *ἐν ξένοις ξένος* Bar. (P.)
 — *ὡς* pro *αἷς* Pal. 139. *ἐν ξένοις ξένος* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. uterque Cas. *ἐν ξένοις τάφος* Pal. 158. (S.)
- v. 1156. *λυπρὰν* Bar. — *ἐκλυσθήσεται* Bar. *ἐκκλυσθήσεται* Seld. quas lectiones uterque in Scholiis retinent. *ἐκλυσθήσεται* al. (P.)
 — *λυπρὰν* Vat. 1471. et Cas. chart. *ἐκκλυσθήσεται* Vat. 117. 915. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. uterque Cas. *ἐκλυσθήσεται* Pal. 139. 142. *ἐκλυσθήσεται* Tzetzes alii. ³ (S.)

1) Sola Edit. Basil. I.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

- v. 1157. *ἔν' ἂν* Seld. — Al. *ἀκάρπου*, et deinde *φουτοῦ*. — *γυία* Impressae quaedam editt. (P.)
 — *ἔν' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. Cas. membr. *ὅταν δ'* Vat. 1307. *ἀκάρπου φουτοῦ* Pal. 142. aliiqne.¹ *γυία* aliqui.² *συμφλέσαι* Pal. 158. (S.)
- v. 1158. *ἐν βράσση* al. (P.)
 — *ἐδ' εἰς* non agnoscit Pal. 158: *ἐκβράσση* Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. et alii. *ἐκβράσαι* Pal. 139. (S.)
- v. 1159. *Τρήρωνος* reposuit Iosephus Scaliger, quem sequi malle se profiteretur Canterus. (P.)
 — *Τρήρωνος* Scaliger, consentiente etiam Cantero, sed perperam. *ἐφθιγμέναις* Pal. 139. *ἐμφθιγμένης* Pal. 142. (S.)
- v. 1160. *Ἰσαι* pro *Ἰσαν* taceatur Vat. 915. 972. et Barb. *Ἰσα* Cas. membr. (S.)
- v. 1161. Al. *Σίδωνος*. — Al. *γῆας*. (P.)
 — *Σιδῶνος* pro *Σίδωνος* taceatur Vat. 972. 1471. Barb. aliiqne. *γῆας* cum aliis Vat. 117. (S.)
- v. 1162. *κακκέλευθα* Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur, ubi etiam cum eo consentit Seld. — *παπταλωμένοι* Seld. *πεπταλωμένοι* Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. (P.)
 — *κακκέλευθα* Vat. 916. *κακκέλευθα* Cas. chart. *πεπταλωμένοι* Vat. 916. 972. et 1306. *πεπταλωμένοι* Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 1163. *εἰσθραξωσίν* Vat. 916. (S.)
- v. 1164. *γονοῦμεναι* Seld. (P.)
 — *ἰπέτις* Pal. 139. *γονομεναι* Vat. 117. (S.)
- v. 1165. *ὀφελτρεύνουσι* al.³ *ὀφελτρεύνουσι* Etymologici Auctor. *ὀφελτρεύνουσι* Bar. — *κοσμοῦσαι πέδον*, *θρόσω τε φοιβάσθωσιν* abest a quodam Impress. (P.)
 — *ὀφελτρεύνουσι* Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. *ὀφελτρεύνουσι* Ety-

1) Lect. marg. Cant. non accurate ex Aldina enotata; ibi enim e Cod. editum est: *ἀκάρποις* — *φουτοῦ*.

2) Accuratus Potterius *γυία*. Hoc vitium est in Editt. Basil. II. Commel. Steph. et Meurs. utrq.

3) Mend. typogr. Edit. Steph.

- mol. κοσμήσαι Pal. 139. Caeterum haec duo hemistichia κοσμοῦσαι πίδα, Ἀφρόδιτε φοιβάσῃσιν absunt ab impresso, quodam.¹ (S.)
- iv. 1166. φοιβάσουσιν Vat. 916. 1306. 1307. 1471. φοιβάζουσιν Pal. 139. et 158. (S.)
- v. 1167. φρυγύσαι pro φρυγύσαι tuerentur Vat. 972. 1471. Pal. 139. et Barb. (S.)
- v. 1170. Φαρακλαῖον Seld. (P.)
- v. 1171. Al. κορέσαι. Vide Scholia. (P.)
- κορέσαι Vat. 915. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart. aliiq.² (S.)
- v. 1172. ἀνακτὴ Vat. 1307. ἀνακτῆ Pal. 158. (S.)
- v. 1173. τοῦπολίβητον Pal. 139. (S.)
- v. 1176. ἐπωπίδα alii cum tenui, alii cum aspero apiritu pingunt, quem quidem ego malim. (P.)
- ἐπωπίδα Vat. 1471. Cas. chart. aliiq.³ ἐπωπίδα cum leni alii, sed scholia consulas. θήσεται ἐπωπίδω; Vat. 916. θήσεν ἐπωπίδα Pal. 158. (S.)
- v. 1177. κλαγκαῖσι Bar. γλαγγαῖσι Seld. — ταρβήσουσαν Bar. aliiq.⁴ ταρβήσουσα al. ταρμύσσουσαν al. (P.)
- κλαγκαῖσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. ταρβήσουσαν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Cas. chart. Barb. aliiq.⁵ ταρμύσσουσαν alii³, et Etymol. in γ. ἐτάρμυκτον. ταρβύσσουσι Pal. 40. ταρμύσουσαν alii.⁴ (S.)
- v. 1178. Ζηρανδίας Pal. 158. (S.)
- v. 1179. Al. δίκηλα. — σέβωσι Bar. aliiq.⁶ (P.)
- δίκηλα alii.⁵ δήληλα Vat. 1471. σέβωσι Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. aliiq.⁶ (S.)
- v. 1180. ὁμόθλους Vat. 1306. et 1471. (S.)
- v. 1181. Al. τοί. (P.)
- τοί pro δέ Pal. 40. 142. aliiq.⁶ στώνυξ Alex. (S.)

1) Desunt apud Lectum in Collect. P. gr. T. II. p. 157.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Lect. marg. Cant. ex Etym. M. p. 162, 8. Sebastianus inepte addidit αἱ.

4) Quisnam?

5) Lect. marg. Cant. e Favorin. fol. 147. edit. Rom.

6) Codex Canteri. (Par. D.)

- v. 1182. *σεμνῶν* Bar. Aliique. (P.)
 — *σεμνῶν* Vat. 916. Pal. 139. Cas. chart. aliiq. ¹ (S.)
- v. 1183. *ὠγκώμενος* Vat. 916. (S.)
- v. 1184. *ῥεῖθρον* Pal. 158. *ἑκτεροσμένη* pro *ἐκτεροσμένης*, et
 mox in sequenti *εὐλήμωνι* pro *εὐλήμωνος* rescripsi
 ex Pal. 142. *ἐκτεροσμένη* Pal. 142. (S.)
- v. 1185. Al. *εὐλήμωνι*. ² (P.)
 — *εὐλήμορος* Vat. 916. (S.)
- v. 1187. *πρώτος οὐνεκον* Vat. 1307. (S.)
- v. 1188. *κλειῶν* Vat. 916. (S.)
- v. 1190. *πέτρας* pro *πάτρας* Cas. membr. (S.)
- v. 1191. *καινὸν κρηπίδα* Bar. eandemque lectionem in Scho-
 liis retinet. (P.)
 — *κρηπίδα* legit etiam Vat. 1471. (S.)
- v. 1193. *θυμῶν* Pal. 158. (S.)
- v. 1194. *ἔξενε* se Bar. — Al. *γενετλάν*. (P.)
 — *ἔξενε* Vat. 916. Pal. 139. Barb. *ἐξ* se non agno-
 scit Vat. 916. *γενετλάν* alii. ³ (S.)
- v. 1195. *ἐξυμνημένην* Mas. uterque, et alii. (P.)
 — *ἐξυμνημένην* Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal.
 40. 139. uterque Cas. Alex. uterque Potter. alii-
 que. ⁴ (S.)
- v. 1196. Al. *σφι*. (P.)
 — *σφι* pro *σφε* alii. ⁵ (S.)
- v. 1197. *ἐκβαλοῦσα ταρτάρων* Vat. 1307. (S.)
- v. 1199. *παιδοβρώτος* Cas. membr. *ἑμμενύσας* Pal. 158. (S.)
- v. 1200. *ἐπίαν* Sekl. (P.)
 — *ἀσέμνους* Vat. 916. et 1306. *ἐπίαν* pro *ἐπίανεν*
 tinentur Vat. 972. 1307. Pal. 40. 158. Cas. membr.
 (S.)
- v. 1201. *ἐκλάμπας πτέρον* Vat. 916. 1306. et 1471. (S.)
- v. 1202. Al. *γυνοκόλλοις*. — *εἰλυμένον* al. *εἰλμένον* Mas.
 uterque, et eandem lectionem in Scholiis reti-
 nent. (P.)

1) Sola Edit. Basil. I. vitiose.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Solus *Lectius* in Coll. P. gr. T. II. p. 157.

4) Codex Canteri (Par. D.) et Edit. Basil. I.

5) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

- v. 1202. *γυιοκόλλοις* pro *γυοκόλλοις* timentur Vat. 117. 972. uterque Cas. aliiq. *ελλημένον* pro *ελλημένον* ex Vat. 915. et 972. *ελλημένον* Vat. 117. 916. 1471. et Pal. 139. *ελλημμένον* Vat. 1306. et 1307. *ελλημένον* Pal. 40. Alex. et Cas. chart. *ελλημμένον* Pal. 158. et Cas. membr. *ελλημμένον* alii.¹ (S.)
- v. 1203. *γεγονώς* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1204. *δ'* omittunt nonnulli Impress.² (P.)
— coniunct. *δ'* agnoscunt modo Vat. 1306. 1471. Pal. 139. et Alex. Cas. vero membr. *νήσις δ'* legit, fortasse melius. *ἐγκατοικήσει* Pal. 158. (S.)
- v. 1207. *Ταρμινθέως* al. *Τερμινθέως* Bar. (P.)
— *Ταρμινθέως* Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. *Ταρμινθέως* alii.³ *Τερμινθέως* Vat. 916. (S.)
- v. 1208. *Ὅσφρονείων* Seld. (P.)
— *Ὅσφρονέων* Vat. 1471. et Pal. 139. *ῥήρειων* Vat. 1306. *ἀνηρείας* Pal. 139. (S.)
- v. 1209. *Καλυδνοῦ* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
— *Καλυδνοῦ* Vat. 916. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 1210. *ὅτ' ἂν* Seld. (P.)
— *ὅτ' ἂν* pro *ὅταν* Vat. 117. *ὀπλήτην* Vat. 1471. (S.)
- v. 1212. *τὸ μέγιστον* deest in Vat. 916. (S.)
- v. 1213. *κυδαλίουσιν* Pal. 139. *κυδανούσι* Pal. 158. *ἴσον* pro *ἴσον* ex Vat. 117. 1306. 1307. aliiq. (S.)
- v. 1214. *κάπὸ* Bar. — *Γόρτινος* Al. (P.)
— *Κνωσὸν* Vat. 1471. et Pal. 139. *Γόρτινος* alii.⁴ (S.)
- v. 1217. *ἐλά* cum spiritu aspero Bar. (P.)
- v. 1218. Al. *Λευκὸν*, de qua lectione dictum supra. — *τῆς* non agnoscit Bar. (P.)
— *Λευκὸν* alii. *στροβήσω* Cas. membr. Artic. *τῆς* non agnoscunt Vat. 916. 972. 1471. Pal. 142. 158. Alex. et Barb. (S.)
- v. 1219. *χεύδεσι* Vat. 916. *ψυδράσι* Vat. 1471. (S.)

1) Mend. typogr. in marg. edit. Basil. H. pro *ελλημένον*, quod ibi debuit ex Basil. I. notari. Vitium repetiverunt Pott. et Sebast.

2) Edit. Ald. Par. I. Basil. II. Par. II. Commel. Mours. utrq.

3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I.

- v. 1220. Al. *πείσεται*. (P.)
 — οὐ pro οὕτε Pal. 158. *πείσεται* alii.¹ (S.)
- v. 1221. Al. *φρένα*. (P.)
 — ἡγχιούμενος Cas. membr. *δέματος* pro *φρένας* Vat. 1471. et Pal. 139. *φρένα* alii.² (S.)
- v. 1222. *λάχος* Seld. (P.)
 — *Κλεισιθύρας* Pal. 189. (S.)
- v. 1223. *συγκατανεύσει* Vat. 1471. et Pal. 139. *κεκράν* Pal. 158. (S.)
- v. 1224. *πταγῇ* Vat. 1307. (S.)
- v. 1225. Al. *βόστρον*. (P.)
 — *βόστρον* alii.³ (S.)
- v. 1226. *πάπω* Seld. (P.)
- v. 1228. Al. *ἄροντες*. — *κλέος* Bar. (P.)
 — *ἀρχαῖς* pro *αἰχμαῖς* Vat. 916. *ἄροντες* alii.⁴ *κλέος* pro *στέφος* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. (S.)
- v. 1229. *μοναρχίας* Vat. 1471. et Barb. (S.)
- v. 1230. *ἄμνημον* Cas. chart. (S.)
- v. 1231. *ἐγκατακρύψει* Mss. uterque. (P.)
 — *ἐγκατακρύψει* Vat. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et uterque Potter. (S.)
- v. 1232. *διπλούς* Mss. uterque. (P.)
 — *συγγεστής* Pal. 142. *λείων* pro *λείψει* Pal. 158. *διπλούς* Vat. 1471. Cas. chart. et ambo Potter. (S.)
- v. 1233. *Ῥώμη* Mss. uterque et alii. (P.)
 — *λέοντος* Vat. 1307. *Ῥώμη* pro *Ῥώμης* reposui ex omnibus Vatic. omnibus Pal. (excepto 142.) Alex. utroque Cas. utroque Pott. aliisque.⁵ (S.)
- v. 1234. *τε* non agnoscit Bar. — Al. *Χοιράδος*. (P.)
 — *ὁ Καστίας τε τῆς χαράδος* Vat. 1471. Alterum *τε* non agnoscit Barb. *Χοιράδος* alii.⁶ (S.)
- v. 1236. Al. *Ῥάηλον*. — *μολῶν* Seld. (P.)

1) Mend. typogr. Edit. Meurs. II.

2) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

3) Editt. Basil. I. et Steph. in Scholiis vitiose: *ὀγκάλου βόστρον*.

4) Sola Meurs. II. vitiose.

5) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

6) Lect. marg. Par. I. e Codice.

- v. 1236. *Ῥάκηλον* alii.¹ (S.)
- v. 1237. *Κίσσου* Bar. aliiq. (P.)
 — *Κίσσου* Vat. 1471. Barb. Cas. chart. Baroc. aliiq.²
Κίσου Pal. 139. *Κισοῦ* Pal. 40. (S.)
- v. 1238. *Ἀλμωπίας* legendum iudicavit Guil. Canterus, cu-
 ius Annotationes videsis. (P.)
 — *Ἀλμωπίας* Canterus ex Stephano in voce. (S.)
- v. 1239. *παλιμπλανήτην* al. (P.)
 — *παλιμπλανήτην* alii.³ (S.)
- v. 1240. *Λιγκεὺς* Seld. *Λιγγεὺς* al. (P.)
 — *Λιγγεὺς* Pal. 158. *Λιγκεὺς* Pal. 139. *Λιγγεὺς* Vat.
 117. 915. 916. 1421. Pal. 40. 142. aliiq. Pro
δεῖθρον εἶδος Pal. 139. *ὑδωρ* Vat. 117. Alex. et
 Barb. *θερμῶν* Vat. 1307. (S.)
- v. 1241. *Ἀγύλλης* Seld. aliiq. *Ἀγγύλης* al. *Ἀγκύλης* al. —
πολλύρηνοι Bar. (P.)
 — *Πίσ' Ἀγύλης* Vat. 1307. *Ἀγύλλης* reposui pro *Ἀγ-*
γύλλης ex Vat. 972. Pal. 40. Cas. membr. *Ἀγκύ-*
λης Cas. chart. *Ἀγγύλης* Vat. 1471. et Barb. *Ἀκύ-*
λης Pal. 142. *Ἀγκύρης* Pal. 139. *πολλύρηνοι* Vat.
 1471. Barb. *πολλύριοι* Pal. 139. (S.)
- v. 1242. *Αἰ δὲ σφιμῖξει.* — *στρατῶ* Bar. (P.)
 — *ἐχθρὸν* Cas. membr. *στρατῶ* Vat. 1471. Pal. 139.
 Barb. Casan. chart. (S.)
- v. 1244. *νάνος* Bar. aliiq. — *Αἰ. ἐρεμνήσας.* (P.)
 — *νάννος* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Cas.
 chart. *ἐρεμνήσας* alii.⁴ (S.)
- v. 1247. *λόγοις* Seld. (P.)
 — *γνάψει* Vat. 916. *Θεοιγὸς* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1248. *Αἰθονες* Pal. 158. (S.)
- v. 1250. *χιτῶν* pro *κιχῶν* Vat. 1471. (S.)
- v. 1251. *ὑστέραν* Vat. 916. (S.)
- v. 1252. *δέξεται* pro *λήψεται* Vat. 916. (S.)
- v. 1253. *Βορνηγόνων* Pal. 40. (S.)

1) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* p. 572. edit. Pin.

2) Codex Canteri. Editt. omnes *Κισσοῦ*.

3) Lect. marg. Cant. e *Steph. Byz.* v. *Ἀλμωπία*, β. 66. edit. Pin.

4) Lect. marg. Cant. e Basll. I.

- v. 1254. Hunc versum sic profert Stephanus Byzantinus:
ὑπὲρ Δακίου Δανίου τ' ὀκτισμένην. (P.)
 — Hunc versum sic profert Steph. Byzant. in *Δαύ-
 νιον*. *ὑπὲρ Δακίου Δανίου τ' ὀκτισμένην. (S.)*
- v. 1255. *τετρήκοντ'* Pal. 40. Sex versus ab hocce inclusive
 ad 1260. exclusive desunt in Vat. 1306. (S.)
- v. 1257. Al. *Δαρδανίων. (P.)*
 — *Δαρδανίων* Pal. 142. aliiq. ¹ *ναυοθώσεται* Vat.
 1471. (S.)
- v. 1258. Al. *ἰσαρίθμων*, habet quidem *ἰσηρίθμων* Bar. sed
 isti ἢ eadem, ut videtur, manus superposuit α. (P.)
 — *ἰσαρίθμων* Vat. 1471. Baroc. aliiq. ² *θρέστειραν*
 Vat. 916. (S.)
- v. 1261. *δήμας* Bar. — *Μυδιά* al. *Μενδιά* Bar. (P.)
 — *δήμας* pro *δείμας* Vat. 1471. Barb. Pal. 139. *μὲν*
 pro *δὲ* Pal. 139. *Μενδιά* Vat. 1306. 1471. Pal.
 139. Alex. Barb. Cas. chart. *Μυδιά* alii. *Μιν-
 διά* Pal. 158. *μὲν Δία* pro *Μυνδιά* Vat. 916. (S.)
- v. 1262. *ἐγκατοικεῖ* al. (P.)
 — *ἀγάματα* Vat. 916. *ἐγκατοικεῖ* pro *ἐγκατοικεῖ* ex
 Alex. aliisque. ³ *ἐγκατοικῆζει* Pal. 158. (S.)
- v. 1264. *ὀμπνείαν* Alex. *οὐμπνείαν* Pal. 139. (S.)
- v. 1265. Versus hic sic scribitur in Bar. *σὺν γηραιῷ πατρὶ
 προσβιώσεται. (P.)*
 — Articulum *τῷ* non agnoscunt Pal. 139. et Barb. *γη-
 ραιῷ* pro *γραιῷ* tuentur Vat. 972. 1471. Barb.
 uterque Casan. *πρεσβειώσεται* Cas. membr. (S.)
- v. 1266. *ἦμος* cum spiritu aspero profert Bar. (P.)
 — *ἦμος* Vat. 972. 1307. Cas. membr. (S.)
- v. 1267. *συλλαφῆξαντες* Vat. 117. *συλλαφῆσαντες* Pal. 139.
 (S.)
- v. 1269. *χεῖζει* Vat. 1306. *κάπενεγκᾶσθαι γένος* Vat. 916. (S.)
- v. 1270. *τὸ κριθεῖς* deest in Vat. 916. (S.)
- v. 1271. *πάτρας* Pal. 158. (S.)
- v. 1272. Al. *δομῆσεται*. et hanc lectionem tuentur Mss. uter-
 que, tam in Scholiis quam in Textu: utrobique

1) Edit. Basil. I. et Steph.

2) Sola Edit. Basil. I.

3) Mend. typogr. solius Edit. Basil. I.

- tamen in Seld. eadem, ut mihi videtur, manus
 α isti δ superposuit (P.)
- v. 1272. ἀλβείαν Vat. 916. δωμήσεται Vat. 972. Barb. uter-
 que Cas. aliique. (S.)
- v. 1273. ΑΙ. Κρικαίου. (P.)
 — τέθειν pro κύρειν Vat. 1471. Μριμαίου alii per me-
 tathesin. ¹ καίτοις Pal. 158. (S.)
- v. 1275. Μαριωνίδος Vat. 1471. et Barber. (S.)
- v. 1276. καταχθονός Seld. (P.)
 — Τιτάνειον, fortasse melius, Pal. 142. καταχθονός
 Vat. 116. (S.)
- v. 1277. κεθμῶνος Bar. (P.)
- v. 1278. κλειτήν Bar. (P.)
 — κλειτήν Vat. 916. (S.)
- v. 1279. στήνον Vat. 117. 918. 1307. 1471. omnes Pal. Alex.
 aliique. (S.)
- v. 1280. γρόνῳ Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. βηρέθρῳ Vat.
 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1281. δύσκλητα pro δύσκλητα Vat. 916. (S.)
- v. 1282. αἰσιῶσαι Bar. aliique. (P.)
 — αἰσιῶσαι reposui pro αἰσιῶσειν ex Vat. 117. 1306.
 1471. Pal. 142. Cas. chart. Baroc. aliique. ² (S.)
- v. 1283. τοῦ pro τῇ tuentur Vat. 912. 1471. Barb. Cas. chart.
 aliique. τῆς pro τοῦ Cas. membr. (S.)
- v. 1284. Σαρπηδῶνος Vat. 916. (P.)
- v. 1285. Σαλμυδησός Bar. — κακόξενος Seld. (P.)
 — Σαλμυδησός rescripsi pro Σαλμυδησός ex Vat. 916.
 1306. 1471. Pal. 158. Alex. et Barb. Σαλμυδι-
 σός legit Potterus; ita et Xenophontem legere
 testatur Ortelius. κακόξενος Pal. 158. (S.)
- v. 1287. κρατερῶς Bar. (P.)
 — κρατερῶς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. (S.)
- v. 1288. τε nonnunquam deest. — τέκνων Bar. sed isti α
 manus nuperior superposuit μ, — ἀκραφνῆς Seld.
 ἀκραφνῆ Bar. aliique. — ΑΙ. μέσον. (P.)
 — το τε non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Alex.

1) Edit. *Commel.*, ceteroquin emendate expressa, h. l. vitiose Κρι-
 καίου habet, quod inde repetiuit *Lectius* in *Collect. P.* gr. T. II. p. 159.

2) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- Barb. aliiq. ¹ τέκνων pro τέκνων Vat. 1471.
 Pal. 139. ἀκραφνῇ Vat. 1471. Pal. 139. Alex.
 Cas. chart. Baroc. aliiq. μέσον Vat. 1471. Alex.
 Cas. chart. aliiq. ² (S.)
- v. 1289. πρὸς φιλεσιτάτην Pal. 158. (S.)
- v. 1290. χίμαιτλα Bar. aliiq. χέμειλα al. (P.)
 — χίμαιτλα Vat. 1471. aliiq. χέμειλα alii. ³ Μαι-
 ὄτσι Vat. 1306. (S.)
- v. 1291. Καρνίται paroxyton. Bar. (P.)
 — ναίται Pal. 139. πρώτοι Pal. 142. Καρνίται Alex.
 et Cas. chart. (S.)
- v. 1293. Λεύνης Bar. (P.)
- v. 1294. πλάτην περῶσαι Bar. aliiq. (P.)
 — πλάτην περῶσαι Vat. 1471. Alex. Baroc. aliiq. ⁴
 πλάτην περῶσι Pal. 139. περῶσαι legunt etiam
 Casan. chart. et Barb. Μεμφητὶ δρόμῳ Casan.
 membr. (S.)
- v. 1295. διπλοῖς Pal. 158. (S.)
- v. 1296. Κουρῆτες Bar. (P.)
- v. 1297. πόρῃν Mss. uterque, et eandem lectionem in Scho-
 liis retinent. (P.)
 — Κουρῆτες Vat. 916. 1306. 1471. (S.)
- v. 1298. τυπώματι Mss. uterque, et alii. (P.)
 — πόρῃν reposui pro πόρῃν ex Vat. 916. 972. 1306.
 1471. omnibus Pal. Alex. utroque Cas. Barb. (S.)
- v. 1299. τραμπίδος Vat. 1471. τυπώματι pro τυμπώματι
 ex Vat. 117. 916. 1306. omnibus Pal. Alex. utro-
 que Cas. Potterianis aliisque. ⁵ (S.)
- v. 1300. Σαραπτιαν Bar. aliiq. — ἀνάκτορα Bar. (P.)
 — Σαραπτιαν Vat. 1397. 1471. omnes Pal. uterque
 Cas. Barb. Baroc. aliiq. ⁶ Αἰπταίου ἀνάκτορα
 Vat. 1471. et Pal. 139. ἀνάκτορα etiam Barb.
 legit. Casterum postposito cum insequenti hanc
 versum proferunt Vat. 916. 972. et 1306. (S.)

1) τε omissum est in sola Edit. Basil. I.

2) Codex Canteri (Par. D.). 3) Sola Edit. Basil. I.

4) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

5) Edit. Ald. et Basil. I. recte. Reliquae τυμπώματι.

6) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

- v. 1301. Al. *Μαίερον*.¹ Meursius maleit *Μαίερον*, ut sit anapaestus, vel *συνέλησις*, quales apud poetas frequentes; eius Commencarius consulendus. (P.)
— *Μαίερον* omnes Codd. *Μαίερον* alii. (S.)
- v. 1302. Al. *Ισα*. (P.)
— *Ισα* Vat. 916. 1306. Cas. chart. aliique.² (S.)
- v. 1304. *Θρακίω* Seld. (P.)
— *Δρακίω* Vat. 916. (S.)
- v. 1307. *Δάρδαρον* Pal. 158. (S.)
- v. 1308. *Αρίαβην* Etymologici Auctor. (P.)
— *Αρίαβην* Etymol. in voce. *Κρήσαν* Vat. 916. *χόρον* Cas. membr. (S.)
- v. 1309. *Ατρακας* Stephanus et Eustathius. Vide Commentarios. (P.)
— *δευτέρας* Pal. 40. *ἐπέμψεν* Pal. 158. *Ατρακας* pro *ἄτρακας* Stephanus, ex eoque Eustath. ad Il. β', p. 729. Ed. Flor. (S.)
- v. 1310. *κλέψαντας* Bar. in quo tamen isti *αν* eadem, ut videtur, manus superscripsit *ον*. (P.)
- v. 1311. *δρακοντοφόροις* Vat. 916. *γοναῖς* pro *σκολιαῖς* Vat. 972. (S.)
- v. 1312. Al. *Κυταίαν*. — *Λιβυστινήν* Stephanus. — *μολών* Seld. (P.)
— *Κυταίαν* pro *Κυταίαν* tuentur Vat. 916. 972. Barb. et uterque Cas. *Λιβυστινήν* Steph. Byz. et Eustath. ad Dionys. 76. (S.)
- v. 1313. *ἦδρον* Pal. 142. (S.)
- v. 1315. *ἄροτα* Bar. (P.)
— *δευτερευθεις* Pal. 139. (S.)
- v. 1316. *ἀμεινών* Pal. 139. *ἐρῶου* Vat. 972. et Pal. 142. (S.)
- v. 1318. *γνωτοφόντην* Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. (P.)
— *γνωτοφόντην* Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. (S.)
- v. 1320. Al. *ἐδάλων*, quam lectionem habet etiam Bar. *ἰδάλων* cum spiritu tenui Seld. — Al. *Χανικῶν*. (P.)

1) Non accurate Potterus. Festinanter inspexit Scholia Edit. Basil. I. ubi vitiosae editum est *ἀστέρον σικαιηλάτης*.

2) Edit. Basil. I. et Steph.

- v. 1320. *ἰσώλων* Vat. 916. 972. 1306. 1307. omnes Pal. excepto 142. uterque Cas. et Barb. *ἰσώλων* Vat. 1471. *Χαωταίων* Vat. 117. 915. Pal. 142. 158. aliique. (S.)
- v. 1321. *ἰεῖσα* Pal. 142. *δρομον* Vat. 916. et Pal. 142. (S.)
- v. 1322. *εἰρύσας* Pal. 139. (S.)
- v. 1323. *ξίφου* Seld. (P.)
- v. 1324. Al. *Σκύρος*. (P.)
— *σχύρος* Vat. 916. 1306. et alii. (S.)
- v. 1325. *ῥοιζουμένων* reposuit G. Canterus, cuius Annotationes videndae. (P.)
— *αἰγίλος* Vat. 916. *ῥοιζουμένων* Canterus. (S.)
- v. 1326. *δοκεύσει* Vat. 972. *ἀπαρχύτας* Vat. 1471. (S.)
- v. 1328. *μαζὸν εὐθαλή* Vat. 972. (S.)
- v. 1329. *ᾠρῖνε* sine ὠ finalī Mss. uterque, et alii. (P.)
— *ζωτηροκλήπτης* Palat. 139. *ᾠρῖνε* pro *ᾠρῖνε* ex Vat. 1307. Pal. 40. 139. utroque Cas. Potter. aliique. (S.)
- v. 1330. *στόργην* Bar. (P.)
— *τόργην* Pal. 158. (S.)
- v. 1331. *τοξόδαμνον* proparoxyt. al. utroque in loco tonum habet Seld. (P.)
— *τοξόδαμνον* nonnullos legisse refert Tætzes. Omnes Codd. si excepiam Vat. 916. 972. et Cas. membr. (S.)
- v. 1332. *Νεπτιυνίδος* Al. *Νεπτινίδος* al. *Νεπουνίδος* Mss. uterque, et in Scholiis eandem lectionem defendit Bar. sed *Νεπωνίς* habet Seld. (P.)
— *Νεπτιυνίδος* Vatic. 117. 1307. 1471. Pal. 139. 142. uterque Cas. Alex. aliique.¹ *Νεπτιυνίδος* Vat. 1306. *Νεπτινίδος* alii.² (S.)
- v. 1333. *Τήλαμνον* Seld. (P.)
— *Ἄρδιον* pro *Ἐριν* Pal. 142. *Ἰριν* Cas. membr. *Τήλαμνον* Cas. membr. (S.)
- v. 1334. *Χερμώδοντος* Vat. 1471. (S.)
- v. 1335. *ἀρπαγὰς* Mss. uterque, et alii.³ (P.)
— *ποινάς* et Pal. 158. *αἰθέλκτους* et *ἀρπαγὰς* Vat. 117. 916. 972. 1307. et Pal. 40. *ἀρπαγὰς* legunt etiam

1) Lect. marg. Par. I. ex Edit. Basil. I.

2) Quinam?

3) Edit. Ald. et Basil. I. In Par. I. est *ἀρπαγὰς*.

- Vat. 1471. reliqui Pal. Alex. uterque Cas. Barb.
uterque Pott. aliique. ἀθέλκους 3' ἀρπαγῆς Vat.
1306. (S.)
- v. 1339. δονῖ Seld. (P.)
- v. 1340. Μοιροπειούς Seld. aliique.¹ Μοιροποιούς Bar. (P.)
- Μοιροπειούς reposui pro Μοιροποιούς ex Vat. 117.
Μοιροποιούς Vat. 1471, Pal. 139. Cas. chart. αἰ-
θαλάσσια Vat. 1471. πλάκας Vat. 1307. Alex.
Barber. et Cas. chart. (S.)
- v. 1341. πλάκας Bar. aliique.² (P.)
- v. 1342. Ἐορδῶν Bar. aliique. Ἐορδῶν al. — Χαλαδραιῶν
Bar. (P.)
- Ἐορδῶν pro Ἐορδῶν ex omnibus Vat. Pal. 139.
utroque Cas. Alex. aliisque. Ἐορδῶν alii.³ Χα-
λαδραῖον pro Γαλαδραῖον ex Vat. 972. Pal. 139.
Alex. Cas. chart. Tzetz. aliisque. Γαλαδραίων
Vat. 1306. et 1307. Γαλαδραιῶν Cas. membr.
Χαλαδραιῶν Vat. 1471. (S.)
- v. 1343. ἐπειξεν Cas. membr. (S.)
- v. 1344. στεράν Vat. 1471. et Pal. 139. ζεύλαν Vat. 1306.
ζεύλων Vat. 1471. ἐντιθείς Vat. 972, πέδης Vat.
1307. (S.)
- v. 1345. ἐκπρεπέστατος Mss. uterque, et alii. (P.)
- ἐκπρεπέστατος Vat. 916. Cas. membr. uterque Pot-
ter. aliique.⁴ (S.)
- v. 1346. τάροδον Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1347. ἐχραινούμενον Bar. (P.)
- στέργνος Pal. 139. (S.)
- v. 1348. ἤριψε Seld. ἤραιψε Bar. (P.)
- ἤριψε pro ἤριψεν ex Vat. 117. 1307. Cas. membr.
ἤραιψε Vat. 916. 972. Pal. 40. aliquanto accura-
tius. (S.)
- v. 1350. ἀρχιγέτης Bar. eandemque lectionem in Scholiis
habet. (P.)
- ἀρχηγέτης Vat. 916. 1471. et Pal. 139. ἀρχιγέτης
Vat. 1306. (S.)

1) Sola Edit. Basil. I. In Meurs. II. est Μοιροπειούς.

2) Codex Canteri (Par. D.). 3) Lect. marg. Cant. e Basil. I.

4) Cod. Cant. (Par. D.) et Edit. Basil. I.

- v. 1352. *Κῆρυθον* Pal. 158. *Νακταλῶν* Vat. 1471. (S.)
- v. 1354. *ἐνδύνει* Seld. (P.)
— *ἐνδύνει* Cas. membr. (S.)
- v. 1355. *Ἀγγυλλαν Ἀδσονίτην* Mss. uterque. (P.)
— *Ἀγγυλλαν* Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. uterque Cas.
Alex. et Barb. *Ἀγκυλλαν* Pal. 158. *Ἀμυλλαν* Vat.
1306. *Ἀύσονίτην* Vat. 916. 972. 1306. 1471. et
Pal. 139. (S.)
- v. 1356. *Αἰ. ἀφαίματος.* (P.)
— *Λιγυστόνοισι* Pal. 139. *τοῖς ἀφ' αἵματος* Pal. 158.
ἀμφ' pro *ἀφ'* Vat. 1471. *ἀφαίματος* alii. ¹ (S.)
- v. 1357. *Γηγάντων* Bar. — *Αἰ. Σιθόνων.* (P.)
— *Σιθώνων* tuentur Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et
uterque Cas. (S.)
- v. 1358. *ὑσμένοισι* Seld. — *πάλιν* Mss. uterque. (P.)
— *πάλιν* Vat. 916. 1471. Barb. et Alex. (S.)
- v. 1359. *δορίκτητον* Bar. (P.)
— *Πίσαν* pro *Πίσσαν* ex Vat. 1307. *δορίκτητον* Vat.
117. 972. Pal. 158. et Barb. (S.)
- v. 1361. *Σαλπείων* Vat. 117. (S.)
- v. 1362. *Αἰ. ἐγείρη.* — *γορνός* Bar. (P.)
— *ἐγείρη* alii. ² *ἐγείρα* Cas. membr. *γορυνός* Vat. 916.
ἀρχαίων Cas. membr. (S.)
- v. 1363. *εὐδον* Vat. 117. *τοπρίν* Vat. 915. 1471. Pal. 139.
158. Alex. aliique. *φλόγην* Pal. 158. (S.)
- v. 1364. *Ῥυνδάκου* Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Cas. chart.
Ῥυνδακοῦ Vat. 972. *ποτοῦ* Pal. 158. (S.)
- v. 1365. *κροσσοῖσιν* Vat. 117. *βάψαντος* Pal. 142. et 158. (S.)
- v. 1366. *αὐθις* Vat. 916. 972. et 1306. *οἰστησούσα* Pal.
158. (S.)
- v. 1367. *τριπλὰς τετραπλὰς* Bar. et *τριπλὰς* etiam habet
Seld. (P.)
— *τριπλὰς τετραπλὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex.
Barb. Cas. chart. *ἀντίσσεσται* Cas. membr. (S.)
- v. 1368. *χώραν* Pal. 158. (S.)
- v. 1370. *μολῶν* Seld. (P.)

1) Edit. Basil. I. et Steph.

2) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

- v. 1370. *ἀμείνων* Vat. 916. *κακαβάτης* Vat. 1471. *καταιβάτις* Pal. 158. (S.)
- v. 1371. *σκηπτῶν* Pal. 142. *στάθμῳ* Cas. membr. (S.)
- v. 1372. Al. *κῆν*. — *στρωφουμένη* Seld. (P.)
— *τεκροῦμαι* pro *θανοῦμαι* Pal. 158. *κῶνεκροῖς* Cas. membr. *υποσφωμένη* Vat. 1471. et Pal. 139. *στρωφουμένη* Pal. 158. (S.)
- v. 1373. *θρηγεῖν* Bar. (P.)
— *ταῦτα* Pal. 158. *θρηγεῖν* reposui pro *θροεῖν* ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 1375. *ἔλλοπος* Barb. (S.)
- v. 1376. *μολῶν* Seld. (P.)
- v. 1377. *γένει* i. e. *populo* pro *στρατιῷ* Pal. 142. (S.)
- v. 1378. Al. *δρυκόπου*. — *γένους* Bar. (P.)
— *δρυκόπου* alii.¹ *γένος* pro *γόνος* Vat. 117. et Alex. pro *γόνος*, *γένου* Vat. 1471. et *γένους* Pal. 139. (S.)
- v. 1379. *Βραγχηστίαν* Bar. (P.)
— *τεχνοπλάστην* Vat. 916. et 1306. *τεχνοπλάστην* Pal. 142. *Βραγχηστίαν* Alex. Cas. chart. *Βραγχησίαν* Vat. 1306. (S.)
- v. 1381. *κεχηρημένῳ* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1382. *σφραγίδα*, si excipias Vat. 972. Barb. et Cas. membr., omnes Codd. legunt. *δακτύλῳ* Pal. 139. *ἐφαρμώσαι* Pal. 139. (S.)
- v. 1383. *νάσσεται* al. (P.)
— *Φθείρων* Cas. chart. *ὀρείαν* alii. *νάσσεται* Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. chart. aliique.² *νάσσεται* vero Vat. 972. pro *στήσεται*. (S.)
- v. 1384. *κᾶρα* al. *καραδηώσας* Seld. aliique. (P.)
— *Κᾶρα* Vat. 1306. aliique. *καραδηώσας* plerumque exemplar. (S.)
- v. 1385. *κασσωρίς* al. — *ἐπίσειον* Seld. aliique. (P.)
— *ὄτ' ἂν* Vat. 117. *κασσωρίς* reposui pro *κασωρίς* ex omnibus Vat. Pal. 158. Alex. aliisque. *ἐπείσειον*

1) Edit. Basil. I. in textu; in Schol. recte *δρυκόπου*.

2) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

- omnes omnes Codd. si excipias Casanat. quos et Seld. sequi volumus. (S.)
- v. 1386. *κατάση* Vat. 972. (S.)
- v. 1387. *πρὸς τὰ κηλωτὰ* Seld. *κηλωτὰ* al. (P.)
κηλωτὰ alii¹, ipseque in scholiis Tzetzes: *καρβά-*
ναν Alex. uterque Cas. et Barb. *βαρβάρον* Vat.
 916. 972. et Pal. 139. (S.)
- v. 1388. Ob aliquot foliorum iacturam triginta versus ab hoc-
 ce inclusive ad 1418. exclusive desunt in Vat.
 117. (S.)
- v. 1389. *Κυτιναῖ* Bar. (P.)
 — *Κυτιναῖ* Barb. (S.)
- v. 1390. *Θρίγγον* Mss. uterque, et alii, *Θίβρος* al. (P.)
 — *Θρίγγον* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart.
 uterque Potter. aliique.² *Θρίγγον* Vat. 1306. *Θί-*
γγον Vat. 1307. Pal. 158. et Cas. membr. *Θίβρος*
 alii.³ (S.)
- v. 1391. *Χερσόνητον* Vat. 916. *πάλον* idem pro *πάλαι*. *λε-*
κτηρίαν Cas. membr. (S.)
- v. 1393. *λαμπυρίδος* Etymologicographus. (P.)
 — *κισσάρας*, ut Potterus, Vat. 1307. *λαμπυρίδος* idem
 Vat. et Etymol. in *βασσάρα*. (S.)
- v. 1394. *καθημέραν* una voce Pal. 139. (S.)
- v. 1395. *βουπειραν* paroxyt. alii habent. (P.)
 — *βουπειραν* alii.⁴ *ἀλκυμίου* pro *ἀκμαίων* Vat. 916. (S.)
- v. 1397. *ἀδελφῶν* Bar. eandemque lectionem habet Seld. sed
 hic eadem, ut videtur, manus superposuit ἤς. (P.)
 — *Φριξ* Vat. 916. et 1306. *ἀδελφόν* Vat. 1307. 1471.
 Pal. 139. Alex. et Cas. membr. *ἀδελφῶν* Barb. (S.)
- v. 1399. *νεκροτάτου* Vat. 916. 972. et Pal. 139. (S.)
- v. 1400. *ῥητρούοντες* Cas. membr. Caetero hunc locum sic
 profert Pal. 139.:

φθιταῖσι ῥητρούοντες ἐξ ἄκρων λοβῶν,
φθέρους, etc. (S.)

1) Lect. marg. Cant. e Tzetze Comment.

2) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K.

3) Steph. Byz. p. 309. ed. Pin.

4) Vitium Edit. Basil. II. repetitum in Par. II. Steph. Commel. et Meurs. utrq. In Ald. Basil. I. Par. I. est *βούπειραν*.

- v. 1400. Versum hunc sic interpretatur Meursius: *φθέρσας κύ-
φειν ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας*. Commentarium eius
videtur. (P.)
- *κύφειν* Alex. *κύφειν* Pal. 139. *καλλυνεῖ* Vat. 916.
Versum hunc sic praefert Meursius: *φθέρσας κύ-
φειν, ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας*, videtur eius Com-
mentar. (S.)
- v. 1403. *αἰμοπαύησι* Bar. *αἰμοπαύηται* al. *αἰμοπαύοισι* φθ-
βοις Seld. (P.)
- *δαπυῖς* Vat. 916. *δαπυῖς* Vat. 1471. Pal. 139.
Alex. Barb. et Cas. chart. *τισυῖν* Pal. 158.
αἰμοπαύησι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et
Cas. chart. *αἰμοπαύηται* Vat. 1307. (S.)
- v. 1405. *Θραμμεσία* Bar. (P.)
- v. 1406. *Τιτώνος* Bar. — *Σιδώνων* Seld. alique; in Seld.
autem eadem, ut videtur, manus superscripsit α.
Σιδώνος Bar. (P.)
- *Τιτώνος* Pal. 158. Cas. chart. Barb. *Σιδώνων* pro
Σιδώνων tuentur Vat. 916. 972. et Barb. *Σιδώνος*
Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. *Σιδών* Vat. 1306. (S.)
- v. 1407. *Παλλυνία* Bar. (P.)
- v. 1408. Versus tredecim ab hocce inclusive ad 1421. ex-
clusive abeunt cum folio a Vat. 1306. (S.)
- v. 1409. Al. *ἀμείψεται*. (P.)
- *ἀμείψεται* pro *ἀμείψεται* Vat. 916. 1307. Pal. 40.
158. alique. *κατάρξεται* Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1410. *Κανδάος* Seld. alique. (P.)
- *Κανδάος* Vat. 915. Pal. 40. 142. Seld. alique. *Καν-
δάων* Pal. 158. *Κανδάος* Cas. membr. (S.)
- v. 1411. *δοτιωμένον* Cas. membr. (S.)
- v. 1412. Al. *μῆν*. (P.)
- *μῆν* pro *μάν* Pal. 142. alique.¹ *οὐκ ἂν ὑπείξῃ* Pal.
139. et Alex. *ὑπείξῃ* legunt etiam Vat. 972. 1471.
Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 1413. *Ξα* pro *Ξα* Pal. 139. (S.)
- v. 1416. Al. *ρήσσον τι*. — *πηδεῖς* Bar. (P.)
- *ρήσσον τι* alii² pro *ρήσسونτι*. *πηδεῖς* Vat. 1471.

1) Lect. marg. Cant. ex Aldina.

2) Sola Edit. Basil. l. operarum negligentia.

- Alex. Cas. chart. Barb. et δ *Βλαφύλας* Pal.
156. (S.)
- v. 1417. *οἶκη* Pal. 139. et Cas. membr. *οἶκη ἡθαλωμένη*
Vat. 916. et Pal. 138. (S.)
- v. 1418. *καλέροισι* Pal. 158. (S.)
- v. 1420. *ψαίνονθα* Mss. uterque, et alii. (P.)
— *ψαίνονθα* Vat. 972. 1471. Pal. 139. 142. 158. Barb.
uterque Cas. ambo Potter. aliiq.¹ *ψαίνοντα*
Vat. 916. *Πλούτινος* Vat. 1471. (S.)
- v. 1421. *βροθήσεται* Pal. 158. et Cas. membr. (S.)
- v. 1423. *ἀγρίας* Mss. uterque et alii. (P.)
— *ἀγρίας* Vat. 916. 972. et Pal. 49. *ἀγγελίας* Vat. 1471.
et Pal. 139. *ἀπειθαλγίας* Pal. 142. *ἀγρίας ἔ' ὄρει*
Θαλλίς Barb. Caetero hanc versum postposito cum
inseq. legit Vat. 1306. (S.)
- v. 1424. Hanc versum non agnoscit Pal. 158. *ἀνέρων* pro
ἀναύρων Vat. 916. (S.)
- v. 1425. *χάνδοι* Pal. 158. *αἰδουμένων* Vat. 1307. (S.)
- v. 1426. Al. *δι' ὧν*. (P.)
— *πέφικα* Vat. 1471. et Pal. 139. *δι' ὧν* pro *ὅ' ἰών*
Barb. aliiq.² (S.)
- v. 1428. Vox haec nusquam alibi extat; si quis igitur velit
πέτρον reponi, non iniquopere repugnabo, in-
quit Canterus, quem sequitur Meursius, quorum
Annotationes consulendas. Mihi autem inter vo-
ces extraneas, et forte Aegyptias, numeranda
videtur, qualis est *ἐρως* supra v. 579. (P.)
— *πέτρον* pro *πέφικα* mallet Canterus, ex eoque Meur-
sius, quod ea vox nusquam extet, quae inter ex-
traneas, et forte (immo proorsus, mea sententia)
Aegyptias, numeranda videtur Pottero. *πέφικα* Vat.
916. (S.)
- v. 1429. *κοκρῶν* pro *λοκρῶν* Vat. 1307. (S.)
- v. 1430. *κάχκρον* alii. (S.)
- v. 1431. Al. *αὐτίς*. al. *αὐ τίς*.³ (P.)

1) Edit. Basil. I. in textu, et Par. II. in margine; *ψαίνονθα* Edit. Ald. et Par. I.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

3) In Edit. Basil. I. operae vitiosae dederunt *αὐ τίς*, quod Canterus

- v. 1431. αὐτίς Vat. 1307. Pal. 40. et Cas. membr. παλιμ-
πρώτοιο Pal. 142. (S.)
- v. 1432. φηγόντενκτον Vat. 1471. (S.)
- v. 1433. πόρην Bar. (P.)
- πόρην Vat. 1471. et Cas. chart. κρεφναίαν Vat.
1471. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 1434. δειματουμένην Bar. (P.)
- δειματουμένην Vat. 1471. Cas. chart. (S.)
- v. 1436. γαίης Pal. 158. (S.)
- v. 1437. ἀμφιδηριομένων Vat. 1471. (S.)
- v. 1438. βουτρόφοις Seld. (P.)
- v. 1439. εὐνάσει Vat. 1471. et Pal. 158. (S.)
- v. 1441. Χαραδραῖος al. Χαλαστραῖος al. Καναστραῖος Bar.
Χαναστραῖος al. quarum lectionum nulla priorum
repudiari debet. Vide Commentarios. — γεγώς
Seld. (P.)
- Καναστραῖος Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139.
uterque Cas. Alex. Barb. Baroc. alique. Χαλα-
δραῖος Vat. 117. Pal. 142. 158. alique.¹ Χαρα-
δραῖος alii. Χαναστραῖος alii.² Καναστρέως Vat.
1307. Receptam praeter alios tuetur etiam Ste-
phanus in Χάλαστρα. λεών Pal. 158. (S.)
- v. 1442. πρινη Bar. (P.)
- δ' pro θ' Vat. 1471. et Pal. 139. (S.)
- v. 1443. ΑΙ. Ἀκταίων. — δρόμους Seld. (P.)
- Ἀκταίων pro Ἀργείων alii, Tzetza referente. (S.)
- v. 1444. Χαλάδρης Seld. Γαλάδρης Bar. alique. (P.)
- σᾶλαι Pal. 158. pro σῆναι. Γαλάδρης Vat. 117.
1306. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart.
Barb. Stephanus in Γαλάδραι, alique.³ Χαρά-
δρης Vat. 915. Pal. 40. 142. alique. Receptam le-
ctionem tuantur Pal. 158. Cas. membr. et Seld. (S.)
- v. 1446. ἐμοὶ pro ἐμὸς Pal. 142. (S.)

in marg. Edit. Basil. II. indicant per αὐτίς. Inde haec duplex varie-
tas Potteri.

1) Tzetzes in Comment. et Editt. Pott. utrq.

2) Sic vitiose olim legebatur apud Tzetzam, ubi nunc recte editum
est Καναστραῖος.

3) Lect. marg. Cant. e Cod. Par. K. et Steph. Byz. p. 195. ed. Pia.

- v. 1447. παλαιστος Seld. (P.)
 — παλαιστος Pal. 139. (S.)
- v. 1448. εις διαλλαγας reponendum putavit Scaliger, quem sequitur Guil. Canterus. — μολων Bar. (P.)
 — εις pro κεις Pal. 158. Scaliger, ex eoque Canter. μολων alii. (S.)
- v. 1449. πρεσβυστος Vat. 1306. et Pal. 139. (P.)
- v. 1450. σκυλων τ' απαρχας Seld. (P.)
 — σκυλων τ' απαρχας Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Barb. Cas. chart. Seld. aliique. δορικτητους Vat. 117. et Pal. 158. (S.)
- v. 1451. δασπλητιδας Seld. sed isti primae α eadem manus superposuit υ. (P.)
- v. 1452. η pro εις utrobique Vat. 1307. δασπλητιδας repositi pro δυσπλητιδας ex Tzetzae expositione, Pal. 139. adstipulante. δυσπλητιδας Pal. 158. (S.)
- v. 1454. πιστιν γαρ υμων Bar. πιστιν γαρ ημων al. πιστιν γαρ Λεψιδε Seld. (P.)
 — ημων rescripsi pro λογων ex Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. utroque Cas. aliisque.¹ υμων Vat. 1471. Pal. 139. Alex. (S.)
- v. 1455. ψευδηγοροις lego cum Bar. et Cantero aliisque nonnullis, plures vero habent ψευδηγορις. (P.)
 — ψευδηγοροις pro ψευδηγορις tuentur Vat. 916. 972. 1306. Barb. Cas. chart. aliique.² ψευδηγοροις Vat. 1471. (S.)
- v. 1456. θεσφρων Cas. membr. (S.)
- v. 1457. εκαλχαινε Bar. aliique.³ εκαλχαινε Seld. (P.)
 — εκαλχαινε pro εκαλχαινε ex Vat. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. εκαλχαινε Cas. membr. (S.)
- v. 1459. Versum hunc non agnoscit Bar. — Al. εστιν. (P.)
 — εστι pro εσται legunt Vat. 117. 916. 1306. Pal. 40. 158. aliique. Hunc versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barb. (S.)
- v. 1460. νυμφοληπτον Bar. (P.)

1) Lect. marg. Par. I. e Basil. I.

2) Codex Canteri (Par. D.) et Edit. Pott. utrq.

3) Cod. Canteri.

- v. 1460. *νυμφόληπτον* pro *φουβόληπτον* Vat. 1471. Barb. (S.)
- v. 1461. *τόσσ'* Bar. aliiue. *τὸ σ'* al. (P.)
 — *τόσσ' ἡγόρευσε* rescripsi pro: *τόσ' ἡγόρευε* ex Vat. 916. 972. 1306. et 1471. *τόσσ'* legunt etiam Vat. 117. 1307. Pal. 40. 139. Alex. Baroc. aliiue.¹ *τὸ σ'* alii², pro *τόσ'*. Vat. 916. sic corrupte hunc locum profert:
Τόσσ' ἡγόρευσε; καὶ παλίσυτος· ἐν δὲ καρδίῃ
Σειρήνος etc. (S.)
- v. 1462. *καρδίῃ* al. *κραδίῃ* Seld. (P.)
 — *εἰρκτῆς* pro *εἰρκτῆς* aut *εἰρκτῆς* ex Vat. 972. et 1471. *καρδίῃ* Vat. 1307. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alex. aliiue.³ *κραδίῃ* Vat. 117. 1306. 1471. *κραδίᾳ* Vat. 972. (S.)
- v. 1463. *ἐστέναξε* Mss. uterque, et alii; eandemque lectionem in Scholiis habet Seld. *ἐστάλαξε* al. (P.)
 — *ἐστέναξε* Vat. 117. 972. Alex. Cas. chart. uterque Potter. aliiue.⁴ *ἐστάλαξε* Pal. 139. aliiue.⁵ *λοι-σθεον* Pal. 158. *μέρος* pro *μέλος* Alex. (S.)
- v. 1464. *Μελαγγραῖρας* Bar. *Μελαγγραῖνας* legendum iudicavit Meursius. — *κώπις* Bar. (P.)
 — *Μιμαλλῶν* Vat. 117. Cas. membr. et Eustath. in Dionys. 445. *Μελαγγραῖρας* Cas. chart. Barb. aliiue. *Μελακραῖας* Vat. 916. *Μελακραῖρας* Vat. 1306. *Μελαγκάρας* Pal. 139. *Μελαγγραῖνας* Meurs. *Μελαγγαῖρας* Vat. 1471. *Μελαγγραῖροις* Cas. membr. *κώπις* Barb. *κόπη* Vat. 916. *κάπις* Vat. 1471. (S.)
- v. 1465. *Νησσοῦς* Seld. quam lectionem Mss. uterque in Scholiis habent. — *Φίκειον* Seld. aliiue. (P.)
 — *Σφίκειον* pro *Φίκειον* tuentur Vat. 972. 1306. 1471. Barb. Cas. chart. Baroc. aliiue. *Φίκιον* Vat. 117. *φίλιον* Cas. membr. *Σφήκειον* Pal. 139. et Alex. (S.)

1) Lect. marg. Cant. ex Basil. I.

2) In Basil. I. operae vitiose dederunt: *τός σ'*.

3) Sola Edit. Basil. I.

4) Sola Edit. Basil. I.

5) Lect. marg. Par. I. e Cod. Par. K.

- v. 1466. κατύλλουσα Bar. (P.)
 — κατύλλουσα Vat. 1471. Alex. (S.)
 v. 1467. ἀγγέλων Vat. 117. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr.
 et Barb. ἀγγελῶν Vat. 916. (S.)
 v. 1469. Λαῖον Pal. 139. (S.)
 v. 1471. ΑΙ. ὀτρύνας. al. ὄτρυνας. (P.)
 — ὀτρύνας Alex. uterque Cas. et Barb. ὄτρυνας alii. (S.)
 v. 1472. εἰς Bar. (P.)
 — εἰς pro ἐς Alex. Barb. (S.)
 v. 1473. ὅς πεσῶν¹ pro ὅσπερ σῶν Vat. 916. (S.)
 v. 1474. ΑΙ. παλαιᾶν. (P.)
 — παλαιᾶν alii.² (S.)

1) Sine dubio notare voluit ὅς περσῶν, quo vitio magnus Codd.⁹ numerus inquinatus est. Sic Par. DEGKL. Vind. II. IV. Vit. II. III. ὁ περσῶν Par. A. In Cod. Vit. I. librarius diastolen interposuit ὅσπερ, σῶν.

2) Mend. typogr. Edit. Basil. I.

LYCOPHRONIS
C A S S A N D R A

IAMBICO CARMINE TRANSLATA

PER

IOSEPHUM SCALIGERUM

IULII F.

Quaecunque poscis, ultima ex origine
 Plane expedibo: sed tamen prolixius
 Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
 Secura solvit multiplex os carminum,
 Sed et tumultum marmoris multi ciens, 5
 Superstitiosa¹ fauce bacehata est sonum,
 Tenebricosae verba Sphingis aemulans:
 Quorum memor mens quae mihi nunc suggerit,
 Adverte, Rex, putansque mente singula,
 Percurre dictionum² inobservabiles 10
 Scrutans camenas, quia expedita semita
 Ad planam ineptos ducit errores viam.
 Ego at solutis carcerum repagulis,
 Verborum obibo flexuosos tramites,
 Primumque pulsans oppidum, ut cursor celer. 15
 Matuta Fagutalis arcis culmina
 Citis supervolabat alis Pegasi,
 Cascum³ maritum proxime Cernem insulam
 Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
 Tranquillaque ocris⁴ concavi ancoralia 20
 Nautae luebant, atque tonsilla⁵ tenus:

Hoc artificiosissimum opus primum prodiit Basileae, an. 1566.
 in editione *Canteri*. Inde ad verbum repetitum est in edit. Paris. II.
 an. 1584. Postea novis curis ab ipso auctore recensitum edidit Meursius,
 Lugd. Bat. an. 1597. et 1599. Hanc secundam recensionem editioni
 suae subiecit *Potterus*, Oxon. an. 1697. et 1702., in eo tamen
 lapsus, quod has mutationes, quae ipsius Scaligeri sunt, Meursio
 tribueret. Potteri errorem propagavit Muellerus. Nos primae recen-
 sionis lectiones diligenter indicabimus.

v. 21. tonsillae.

1) fatidica.

2) oraculorum, *Pacuv.*

3) senem, *Varr.*

4) petra.

5) fune, *Plaut.*

Puellucidam et vermigradae Salaciam ¹
 Scapis ruebant e columbariis ² suis
 Ciconivestes pupulae Phalacriae,
 Ultra Calydnas obstinentes ³ palmulas, 25
 Aplustreque passim, et explicata suppara,
 Phrenetici Septemtrionis flatibus:
 At ora solvens entheis bacchatibus,
 Ates ab altis pervagae bovis iugis
 Cassandra dictis infit orsa talibus. 30
 Heu! heu! cremata lacrymosa patria,
 Primum quidem feralibus Trinoctii
 Stlatis ⁴ gigantis, ore quem quondam suo
 Consi vohavit campam manduces ⁵ canis,
 Qui vivus ustus excavator viscerum 35
 Intra lebetis ignis expertes focos
 Formo ⁶ capronas verticis fudit solo,
 Prolis peremtor, patriae pestis meae:
 Matri secundae qui volanti cuspide
 Detersit uber, inque Circi pulvere 40
 Quinquertionis membra patris sustulit
 Saturnium ad cacumen, ubi terra satâ
 Formido equorum cespes Ischeni tumet:
 Salsas Triquetri ⁷ qui latebras aequoris
 Torve obsidentem semifeminam canem 45
 Stinxit ⁸, rapinis imminentem piscium,

v. 25. ventilantes.

v. 26. puppemque, passimque explicata oraria. Ad hanc ultimam vocem in margine notatum est: *vela*, Suidas. [v. *φώσων*]

v. 28. At ipsa lymphata ora solvens caelitus.

v. 30. Cassandra tali voce primitus fremit.

v. 34. campo.

1) mare, *Pacuv.*

2) foraminibus, quibus inseruntur remi.

3) ostendentes, *Fest.*

4) navibus, *Fest.*

5) *Festus*.

6) calido, *Fest.*

7) Siculi.

8) *pro* exstinxit, *antique*.

Gumiam¹ boum leaenam, adustis quam pater
 Membris lucernis corporavit igneis,
 Mortam² haud paventem, sedis inferae deam:
 Quem caute inermi fraude quondam mortuus 50
 Exstinxit, olim iam Quietali agnitum.

Heu! tene rursus, ten' crematam contuor
 Vetusti ab armis Aeaci, atque Tantali
 Rogo sepultis intra Letrinam ossibus
 Pulli igne subverbusti³ ad impiam dapem, 55
 Telis bubulci Teutari volucris?
 Rivalis uxor cuncta in oras luminis,
 Legans parectatum⁴ minantem patriae,
 Producet, efferata patriis probris,
 Dirisque nuptiis peregrini tori: at 60
 Salubrium cata unguinum incurabile
 Vulnus mariti conspicata pristini,
 Giganticidis interemti spiculis
 Ab hoste, obibit morte communi diem,
 Falis ab altis ad cadaver saucium 65
 Corpus ruina cernuum in praeceps ruens:
 Et tunc recentis icta amore mortui,
 Iam palpitanti spiritum efflabit viro.
 Duplex tūum triplexque bellum conqueror,
 Ad arma rursus et rapinas aedium, 70
 Tuique te ignem contueri incendii.
 Heu patria! et vos busta nati Atlantidis
 Audacter urinantis olim, cum cute
 Suta revinctus corpus, utre scorteo,
 Et solus, ut aper quadrupes Hercynius, 75
 Rhithymniates navit ut larus fretum;

v. 64. Ab hoste, saltabit ruinam comparem.

1) voratricem.

2) Parcam.

3) veribus usti, *Plant.*

4) ephebum.

Zerinthi hiatum virginis Canariae
 Linquens, Deumque tecta Lucumonum Saum:
 Cum corruebat omnem humum Diespitris.
 Rapax aqualis nimbus, et putres solo 80
 Falae fatiscentes lababant, at genus
 Hominum natabat ultimo periculo.
 At fagum, et alnum fructum, et uvam musteam
 Orcaeque tum Delphines, atque masculum
 Phocae esitabant in toris mortalium. 85
 Adest, adest fax involuta incendio
 Praedam in columbae morte mulctandae canis,
 Vultur palustris quam edidit satu suo
 Testae rotundae convolutam fornice.
 At hospitalis infera unda remigem 90
 Te muricidam¹, nec bucerdam in patriis
 Caulis prementem scrupeis adhuc manet,
 Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
 Sed pro mapalibus tu Aselli mattias,
 Et Lan adibis: pro boum praesepibus, 95
 Ovilibusque, proque rustico pedo
 Vehet faselus te, et Phereclii pedes
 Festrās gemellas inque Gythii iuga,
 Ubi ad scabrosa saxa pandatos luens
 Pinus tenaces lubrici dentes freti, 100
 Classem expeditibus noviratem a iactatibus,
 Et tu virosae praedo iunicis lupus
 Orbae duarum iam columbarum pari,
 Cassis peregrinae in secundam indaginem
 Ultro incidentis aucupis pennae dolo, 105

v. 85. Phocae insilabant in toros mortalium.

v. 95. Et Lan obibis.

v. 101. Classem univalem liberabis motibus.

1) ignavum, *Plant.*

Dapem ambidentum nuper in crepidine
 Bacchis cremantis, atque divae Albunae,
 Currus super Scandeam, et arces Aegili,
 Venator acer praeda opima ganniens:
 Explensque amores in Draconis insula 110
 Actae, biformis editi terra imperi,
 Vanam secundo non videbis Murtiam¹,
 Ulnarum inanem sarcinam, eque somniis
 Vacua torum nocturnus explorans manu.
 Nam te Phlegraeae iam maritus coniugis 115
 Tristis Torones, abdicator risuum
 Et lacrumarum, namque nescit, et caret
 Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
 Fecundi opimatam Melonis² fluctibus
 Humum penetrans, non trabe stalaria, 120
 Inhospitale sed iter, ut cubilia
 Terrae in profundos talpa pertundens specus,
 Quaerens recessus in cavernis aequorum,
 Cavensque natos perduelles hospitum,
 Et audiendas supplicans patri preces, 125
 Redux ut iret patriam, unde pervagus
 Matrem gigantum adiverat Palleniam:
 Tete ille Guneus, quaestor urnae vindicis,
 Sagacis arbiterque Solis filiae
 His nuptiis privabit incilians probris, 130
 Pellens ab omni iure prosedae³ lupae.
 Qui nec Lyci sepulcra, nec Chimaerei
 Oraculorum voce venerantes timens,
 Nec illecebras Anthei, nec hospitum
 Dapum sodalem, filium Consi, salem, 135

v. 109. Venator atrox. °°

1) Venerem.

2) Nili, Fest.

3) meretricis, Plaut.

Deum tulisti transilire sagmina,
 Mensamque calcans, ius supinans, et bonum,
 Fetae modum secutus ursae incicorem.
 Ergo stupentes frustra tundes nervias,
 Egentia et ieiona fundens carmina: 140
 Sed flens adibis patriam incensam prius,
 Exsanguis spectrum baiulans ulnis tuis
 Iam quinque nuptae Thyados Pleuroniae.
 Satae cataces¹ namque Carmentae mari
 Iam panuclis nevere trinis, coniuges 145
 Thalassiones quinque celebrare illius:
 Duos quidem videre praedones lupos,
 Cate intuentes praepetes immussulos:
 Plyni et Libyssae, Caricique gurgitis
 E stirpe cretum semicreta barbarum, 150
 Et vere Epeum, nec quidem Argivum satu,
 Cuiusque avum quondam in molaribus suis
 Hercynna Educa, quae gerit secespitam²,
 Fartim minutal frendicans, tumulto indidit,
 Humeri vorax epulata cartilaginem: 155
 Quem dudum adultum virbium, et cupidines
 Graves caventem navium promi dei
 Misit Terentus in Letrinae iugera
 Ocrin³ paratum praeterire Molpidis
 Lustrale caesi corpus Imbrico Iovi, 160
 Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
 Iussis nefandis, quae Camilli filius
 Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
 Cognomini sepultus est Salacia,
 Suasam⁴ suis labem insipans natalibus, 165
 Surae petillae⁵ Psyllan aurigans equam,

1) claudae, Fest.

2) gladium, Fest.

3) petram.

4) inelutibilem.

5) albae, Fest.

Picatae ¹ et Harpinnam parem ungula Strigi.
 Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
 Circanei acceptoris ²: ille e fratribus
 Pugnae secundum acerrimae palmarium 170
 Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
 Quintum anxiis insomniis exercitum
 Iactabit atro imaginis ludibrio,
 Sponsum futurum Angitiae ³ Cytaicae
 Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans, 175
 Vertens in hominum membra formicas breves,
 • Pelasgicum Typhona produxit pater,
 Septem e puellis torridis forma lice ⁴
 Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
 Reciprocam ille sed remanabit viam, 180
 Vespas suis e pumicetis exciens,
 Quasi puer vapore suffiens domum:
 Et caeteri Burri Duellinominis
 Flabris iuvencam atabulis ⁵ caedent popae,
 Matrem draconis incientem ⁶ Scyrii: 185
 Quam saepe coniux Salmydesium salum
 Intra requirens, immolatricem hospitum,
 Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
 Celti liquentes ad paludes gurgitis,
 Amore sponsae, cerva quam volueripes 190
 Iugulum propinans eximet secespitaе.
 Spaciosus intra littus appellabitur
 Solus mariti cursus in crepidine
 Sortem gementis, atque classem coelibem,
 Et non videndo membra mutatam modo 195
 Cascam ⁷ cruentum vas prope et libamina,
 Orcique flammam exuberantem funditus

1) aduncaе, Fest.
cinere. 5) ventosis.

2) accipitris.
6) gravidam.

3) Medae.
7) anum, Varr.

4) calido

Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
 Cadavera elixans coquinatu improbo.
 Et ille obibit eiulans campum Scythen, 200
 Procans amoris quinque circites¹ torum:
 Illi ante acerras auguria Saturnii
 Deglutientis cum parente filios
 Secunda iurantes fidusta sagmina,
 Tonsarum amicient remiges stropis² manus, 205
 Bacchumque sospitem, et prioris vindicem
 Luctus canentes, cui in obscuris cavis
 Delphorum operta ad antra Lucrini dei
 Abstrusa liba Tauriformi offeret
 Classis tremendae millepraetor navium. 210
 Cui gratiam sacri novam redandruans³
 Nefrondinosus Esquilinus Lucius,
 Leoni ademto prandio, implicans rubis,
 Segetem vetabit eruisse funditus
 Vasto molari, mattiisque⁴ querqueris. 215
 Cerno sequacem iam napuram⁵ luctuum
 Mari trahentem, et conserentem patriae
 Minas feroces, et malorum incendia.
 Atque utinam in Issa te Camillus insula
 Non procreasset hostium nostrum ducem, 220
 Quartum satum ex Atlante destina covi⁶,
 Tuis parantem damna cognatis Prylin,
 Sagax aruspex, vere ad omnia optima:
 Paterque iussis Aesaci fanatici

v. 208. Delphorum Apertae. cum nota in margine: Apollinis epitheton.

v. 210. Camillus Issa nec utinam in circumflua.

v. 220. Te procreasset hostium nostram ducem.

1) annos. 2) funibus. 3) referens, Fest.

4) malis asperis, Fest. 5) funem, Fest. 6) columna coeli,

Varr.

Non improbasset signa noctis areula ¹, 225
 Celasset uno sed duos pro patria
 Fato, perurens membra Lemnio rogo.
 Non tot malorum nunc procella surget.
 Portumnus en! cernet nefrendum ² carnifex
 Fervere mergis spartisirpeis anum, 230
 Glauci Terenti coniugem Titaniam.
 Iam duo necantur cum parente pignera,
 Humeros molari coclaca fracto ducis;
 Quae sabulonis apparata fugerant
 Vanis loquelis alvei discrimina, 235
 Cui cuncta credens ille tortor liberum,
 Mergorum alumnus, pisculentae compedis
 Praeda, ostreis valgisque naritis comes,
 Fetus gemellos clusit uno ploxeno. ³
 Cumque his miser non matris advertens Deae 240
 Praecepta Mnamon, sed veterno oblivius,
 Suppus ⁴ recumbet, pectus ense saucius,
 Nunc, nunc gemit Myrina, nunc praesentiunt
 Hinnitum equorum littorales margines,
 Ubi Pelasgum lubricae saltum pedae ⁵ 245
 Librans crepidine ultima fremens lupo,
 Fontis creabit e saburra gurgitem,
 Olim recludens ociosa flumina.
 Iam culta vastat arva Mars Salisubsulus,
 Reciproco cruenta signa murice 250
 Edens: palam omnis vasta nunc tellus iacet,

v. 232. Cum patre bina dissipantur pignera.

v. 233. Ducis molari lacinati coclaca.

v. 240. ediscens Deae.

v. 251. tellus nunc iacet.

1) infausta, *Fest.*

2) puerorum, *Fest.*

3) capsae, *Catull.*

4) supinus, *Lucil.*

5) vestigii, *Fest.*

Horretque crebris ut seges novarium
 Sicilicibus ¹ corusca: luctuum mihi
 Pinnis imago aures ab altis personat,
 Covi serescens omne pervolgans fretum ², 255
 A feminarum voce, scissis vestibus,
 Luctus sequaces mutuo capientium.
 Sed illud, illud te, o cor infelix, malum,
 Illud lacesset omnibus crudelius,
 Ubi fremiscens celibari ³ caesius 260
 Versam rapax sanqualis inscribens humum,
 Urvoque lirans orbitam anfractu viae,
 Bubulcus imporcitor ampli iugeri
 Horrendum acutus ore clangorem ciens,
 Fratrum tuorum filium carissimum 265
 Ptoi parentis ex humo susum auferens,
 Artus cruentans ungue et immani gena,
 Tifata ⁴ patria tabo, et arva polluet,
 Et libripens trionis occisi stipem
 Ferens aginae ⁵ examinatum lacibus, 270
 Et rursus aequipondium redhostiens
 Rodi ⁶ micantis in statera auraria,
 Bacchi iacebit funeratus amphora,
 Fletusque Nymphis inquilinis Bephyri,
 Superque Pimpleam petrae Libethniae, 275
 Cadaverum propola, qui fatum tremens,
 Effeminatam corpori pallam induet,
 Insilia tractans, staminumque insubulos:

v. 263. In prioribus Edit. hic versus nondum transpositus est, et post v. 267. sequitur.

v. 278. Incillia.

1) hastarum spiculis, *Enn.* 2) solum. 3) hasta, *Fest.*

4) illicita, *Fest.* 5) in qua se vertit trutina, *Fest.*

6) massae.

Tanget supremum vinciam & hostilem pede,
 Te, Frater, unum vel patens in somniis. 280
 Qualem heu! tuas, Fortuna, luctantem domus
 Patriae caducae subtrahens tibi cinem.
 Non absque lacrymis, atque lessa riserit
 Impensè latro Doriensum exercitus,
 Vitulans ovanter morte confecti viri: 285
 Sed circa puppès ultimo aucto² spiritus
 Excursu, amaris ignibus cremabitur,
 Iovem Fugalem plurima incalans prece
 Amara fata concremato avertere.
 Nec agger, aut navale propugnaculum, 290
 Nec crebrisurus pluteus atque scansilis,
 Non iuverit lorica, non pinnarum opus,
 Sed fumo ut axe³ conglobatae apiculae,
 Vaporis aura, terræque verberare,
 E puppe rostrisque atque rostrorum foris 295
 Crebri petauristae e sedilibus suis
 Saltu peregrinam cruentabunt humum.
 Proceaque⁴ multos Graeciae palmarium
 Hasta ferentes, inclutos prosapia,
 Tuas feroces morte mactabunt manus 300
 Tabo cruentae, amore belli asperimae.
 Sed ipsa luctum non minorem perferam,
 Tuo per omne moesta tempus funere.
 Nam dira mi illa dira luceâcet dies,
 Gravissimisque luctum, anni quo senes 305
 Circum⁵ rotantes Noctilucae viderint.
 Heu! heu! gemendus et mihi flos est tuus,
 O polle, dulcis heu! parentum sarcina,

v. 308. O puella Par. II.

1) terram, Fest. 2) spacio. 3) confertim, Fest. 4) Pro-
 cures. 5) circulum.

Amore saevius qui draconem saucius
 Et illic igni, sauciusque compede
 Grata coecons: tempus ingratis breve,
 A saucio non ipse saucius tamen,
 Truncatus aram tu orientabis: patris.
 Heu me miscellam, et par benignum virginum,
 Tuumque bruta conqueror: fatam tassis!
 Quarum sororem terra nutrix alteram
 Hiulca devorabit infero specu.
 Adulta proxiqne nituentem incommoda,
 Qua late avitus lucus, et bustum lupae
 Iacet sepulchrae adulterae cum filio,
 Priusquam opem mulgeret infans lacteum,
 Et obstetricis rore corpus tingeret.
 Sed cruda te ad sponsalia et connubii
 Sacra admovebit durus Iphidis leo,
 Atrae parentis aemulatus februa.
 Namque in capaeis ventre inactans naviae
 Bovem infulatam draco cupencus¹ impius,
 Iugulae tripatriis caedebant olivastulo²,
 Priora confedusta dans hispis sacra.
 At mancupatam te in supino tictore
 Thracum lapitum funditorum iactibus
 Conviciosi percitorum iniuriis
 Abscondet imber saxos manualium,
 Pulla hirriente membra mutata came.
 Ast ad bidental Anxuri domestici
 Ornabit albis antiis³ crepidinem

v. 314. Sed heu miscella, par benignum virginum.

v. 319. Quam late.

v. 322. Assaeque mundo rore corpus ungeret. Ad vocem *assae* in margine adiectum: *obstetricis*.

1) mactator.

2) cultro, Fest.

3) capillis, Fest.

Sororis olim lutea calantica
 Redemptus, ustam cum rediret patriam,
 Vetus tenebris nomen obruens suum:
 Ubi supex hirtipilus ignes indices. 340
 Terrae parentis indicator perfidus.
 Lucens, caballum gente praegnantem hostica
 Pertundet; altis ventris impages trahens:
 Et Sisyphæae volpis astutus cato
 Lucebit ardens triste lucubrum nepos 345
 Leucophryn atra nocte navigantibus,
 Infanticidae et insulas duas boas:

Ast ipsa abhorrens prœnubas taedas ego
 In aedis atrae scrupis conclavibus
 Tecto carentis et lacunari domus 350
 Tenebricoso membra mergens carcere,
 Ptoumque Semonemque Vortumnum Deum
 Fugans amore captum ab innupto toro,
 Tamquam potis signata¹ perpetim fore
 Summae ad senectae tempus, innubae aemulo 355
 Ritu Minervae Carneae Feretriæ:
 Ad volturis columba tunc raptim torum
 Exsanguis ales ungue picato trahar,
 Clangore multo Acredulam Budetiam
 Calans rapinae nuptialis vindicem: 360
 Ast illa signis aspero palatio
 Pupae coruscans coelitus minabitur,
 Lapsa ex falanto² patrii solo Iovis,
 Avo imperanti nobilis possessio
 Unius ob noxam orba mille liberum 365
 Tumulos inanes conqueretur Graecia

v. 340. hirsipilus.

v. 341. parentis ille manceps perfidus.

1) virgo, antique.

2) coelo, *Ettruce*, Fest.

Non in sepulcris, sed maris fundo sitos,
 Rogi supremum non tegentes pulverem
 Urnis latentem, ut iusta denūcia:
 Sed triste nomen, atque cespitum notas. 370
 Parentum amicis irrigatas flotibus,
 Et liberorum lacrimis et coniugum.

Ophelta, tuque rupium custos Zarax,
 Petraeque, tu Trychata, tuque asper Nedon,
 Et saxa Dirphossi omnia et Diacrium 375
 Specus hiantes, atque Phorcynis iuga,
 Quot fluctuantum aenias cadaverum
 Cum dissipatis audietis puppibus?
 Quantum tumultum murmurum infrænabili
 Reciprocantem vorticum spumas salo? 380
 Quot deinde thunnos saucii compagibus
 Ad saxa fractis verticis, quos coelitus
 Noctu rubentes manubiae¹ obatitos² prement,
 Ubi flore iam vertiginosis Liberi
 Lucebit indicem tenebrarum facem 385
 Ultor, nocenti pervigil curae studens?

At hunc ut amburvantem aquis alcedinem
 Per saxa iniqua velitem fluctus feret
 Actum procellis inter aras³ duplices:
 Gyrisque siccans in petris alas mari 390
 Multo madentes, alterum mare hauriet
 Perpressus ictus a tridente fuscina,
 Qua ultor illum vulnerans operarius,
 Cum orcis adiget habere communem fugam,
 Vano cucullum blattientem pipulo.⁴ 395

v. 374. tu Trychanta.

v. 393. 394. Qua dirus illum vulnerans ultor Latro,
 Orcis habere coget aequalem domum.

1) fulmina.

2) de coelò tactos, *Fest.*

3) saxa, *Virg.*

4) convicio.

At luridum cadaver expulsum foras
 Delphini aprica concoquet Canicula,
 Passumque in algis inque musco putridum
 Miserata condet una Nesaeae soror,
 Opitula abadir¹ maximi Cynaethi. 400
 Bustumque proximum coturnici aliti
 Tremens cavebit murmur Aegaei sali.
 Tunc ille Castniam et Melinaeam Deam
 Proscindet audax Vragi² in palatio,
 Quae lacies illum rete inextricabili, 405
 Furore nec furore, verum Erinnyum
 Tendens amaram compedem fatitrahā.

Omnisque moestum Graecia eiulabitur,
 Quamcumque Araethus intus atque inhospitae
 Fauces coercent Dotii Libethriae: 410
 Quibus meae vel ad paludis inferae
 Ripam diu sunt lacrumandae nuptiae.
 Nam plurimarum ventre funerabitur
 Serratidentum fauce camparum abditum
 Examen ingens, hospitesque in hospite 415
 Terra subibunt busta cognatis procul.

Nam ripa quendam Strymonis Bisaltia
 Absinthiorum proxima atque Bistonum
 Vesticipis altorem optimum Edonos prope
 Teget prius Tymphresta quam cernat iuga, 420
 Suo parenti plurimum invisum omnium,
 Qui fecit illum caecifium, oculos forans,
 Cubile spurium quando inivit pellicis.

Tres Cercaphi spelunca casnares teget
 Olim sepulcro non ab Alenta procul: 425

v. 401. Bustumque coturnicis udae proximum.

1) Lapidis, *Prisc.*

2) Plutonis.

Molossi olorem praescium Inani Cubi,
 Scrofae inscientis nescientem delicos,
 Cum caprifici lite compellans cata
 Vatem aemulum, ipse falsus ex oraculo
 Somnum Teniris¹ praestitutum dormiet: 430
 Quartumque magni liberorum Diiovis
 Fratrem dolosi Aethonis in fictis notis:
 Et tertium ligone Thebarum falas
 Aheneo demolientis filium,
 Quem Strebulus olim Consus agili discidit 435
 Pilumnus, ara dissipans sudaculo²,
 Quando creatae Nocte germanos patris
 Ad unum amorem mutuae armarunt necis.
 Duo at scatentis ad fluenta Pyrami
 Deraeni ovantes vertagi icti mutua 440
 Depraeliabunt caede barritum ultimum
 Subtele in ipso virginis Pamphyliae.
 Altusque rumo sulcus in meditullio
 Stabit Megarsus cespitem nitentium,
 Ut ne in profundis inferum sedilibus 445
 Imbuta cernant busta caedibus sua.
 At quinque dehinc Cerastiam in Vespariam
 Et bitientes Satrachum, et Silvani humum,
 Iusta³ manebunt Murtiam Zerinthiam.
 Unus parentis exulans conviciis 450
 Cychrei cavernis Bocarique flumine,
 Meus sobrinus, ut peremtor patrii
 Pulli, nothum propagmen et labes domus,
 Rabiem vomentis bellicosam ovilibus,
 Ravi leonis quem pilis horrens cutis 455

v. 427. inscientis.

v. 443. rumon.

1) Parcisi.

2) flagello, Fest.

3) pro iuxta, antiquae.

Runis : tegebat acieis imperium,
 Obnoxiam unam possidentem semitam :
 Ad fata, quam vagina celabat Scythas,
 Cum durus adolens sacro Comyro luo
 Suo parenti fatus est claras preceps, 460
 Immussuli ulnis subrumtam gestans suis.
 Nec ipse credat hoc parens, quod Lemnium
 Fulmen duelli, nescius turpis fugae,
 Trio efferatus hospitem infensissimū
 Traiecit ille mure, urinans forum 465
 Saltum tepentis ensis ad promptam necem :
 Fratremque Trambeli ille patria exigit,
 Cognata patris quam parit nixu suo,
 Donata praeda divatori moenium,
 Quam pro frequenti divium comitio 470
 Ferale glauco prandium suasit cani
 Misisse linguax virginum trium pater
 Omnem mare tectam inundantē toto,
 Siquando fluctus expuisset faucibus
 Sorbens procellis omne decumanis solum; 475
 Nepam sed ille fauces pro pupa vorans,
 Partus maligni quæstus est onus grave
 Venator adiens at secundus insulam
 Ut expedite conculat inalis suis,
 Indigena solum epulo liberis Virae 480
 Priscis Lupercis atque Nyctimi coquis
 Lunam ante natas, filiam glandis dapem
 Terrere suetis in calentibus focis,
 Eviscerabit, et medullitus trahet
 Ligone glebas, omne vestigans specum 485
 Cuius necavit bronchus Oetaeus patrellis
 Ad verticillas illas artus lancipans.

1) telis, Est. 2) HamaDryadis nymphae.

Adagionem hunc sensit accepto malo,
 Quod plurima inter punculam et labrum solet
 Vertisse fatum res agens mortalium: 490
 Et tabe manans ora spumanti, occidens
 Solocisetus imminentem ulciscitur,
 Salii coertens incito¹ statu valam
 At tertius tollentis ex cava petra
 Natus nerquis² arma, cuius in torum 495
 Idaea iunx sponse consendet sua,
 Quae viva Avernii obibat umbras, questibus
 Et lacrumis confecta Muniti parens,
 Quem tortae Crestonae aliquis in venatibus
 Necabit, acrem cuspidem inficiens pedae, 500
 Ubi parentis collocabit in manibus
 Captiva patris avia furtivo satum
 Amore pullum, cui iugum solae hosticum
 Iecere servitutis Actaei lupi
 Hostimen, atque Bacchae ademptae gratiam, 505
 Quorum rotundae testulae caesus tholus,
 Munimen ictus hostici, caput tegit
 Intacta vermiculata elaxendix domos
 Servabit alias, in oculis stupenda res
 Quod templa ad alta siderumque subleant 510
 Ducet duos Lapersios mediocrum;
 Quos numquam in orbem Iuppiter, saepe meum
 Duxis bipennem liberatores subim:
 Nec vel calocas instrucentes classium,
 E puppe summa nudipes vestigium 515
 Hostes vetusto Bebrycum insigant solo:
 Neque hos leones anteuntes viribus,
 Duri duello, quosque Mavors armiger,
 Quos Nerienes, Capta quae amat Dea

1) immoto.

2) robusti. 3) pro: nubibus, Etc.

Boum Iuga, et Curtius Homolois Dea. 520
 Haec, quae eluentes arte fabrica duo,
 Querquetulanus, Censur et Cromnae imperans,
 Struxere quondam peieranti principi,
 Crudis diem unum vix lupis suffecerint
 Vim fulminantis impetus depellere, 525
 Quamvis in arcibus Canastraeum gravem
 Giganta, constans hostium repagulum,
 Habentia, atque certa primum verbera
 Vibrare promptum lancinatori gregis,
 Et cuius iras primus accendit graves 530
 Acceptor¹ acer, lubricum saltum citans
 Flos ipse Graiûm, cui Dolongorum elegans
 Olim sepulcrum ripa defuncto parat
 Rumona, cornu prominens peninsulae.
 Accedet insperatus, accedet tamen 535
 Nobis amicus sospes unus, Drymas
 Deus Promantheus Aethiops Gyrapsius,
 Qui bitientem quando Mutunum atriis
 Nocentem amarae pestis admittent reum,
 Et quos acerba, quosque rerum asperrima 540
 Manent, dape atque in inferio libamine
 Mactare conabuntur immitem Crepum,
 Gravem tumultum ponet in convivio.
 Primumque amara voce sese mordicus
 Frendent, frementes improbis gannitibus: 545
 Tandemque cernent patruces praefio,
 Ut consobrinis nuptiarum averterent
 Papis rapinas, furta patruclium,
 Sponsalorum propter immunem vicem.
 At tela certe multa Cnecei alveus 550
 Vibrata nisu vulturum intuebitur,

1) accipiter, *antique*.

Res mira Phœacis et alidius aspera.
 Hic namque cornu scipitem pullos cavam
 Fagi retundens, opprimet duum alterum,
 Tauro leonem conserentem praelum: 555
 Alter sibynna dissipans tauri latus,
 Affliget hunc solo: hunc secundo verberare
 Reciprocabit ut coniscans arvigus¹,
 Cippum caducum busti Amydæi ruens.
 Stimulque fortuna, fulgurumque vortices 560
 Fortes patales² hostient³, quorum unius
 Non vel Soiastes Orchieus Telphusius
 Manum improbarit, quando cornu tenderet.
 Summanus hos Dis, hosque coeli fornices
 Grata dierum semper excipient vice, 565
 Fratres amicos, compotes vitæ et necis.
 Illorum at arma sopiet nobis Deus,
 Parvum levamen in malis hoc largiens:
 Multorum et ingens agmen excubit manu,
 Quos Rhœae alumnus non tenebit, spiritus 570
 Mulcens, novenum tempus in magna insula
 Manere nexos imperans oraculis,
 Tres multa cunctis virgines alebria⁴
 Praebere mandans, qui cacumen Cynthium
 Errore pervagantur Inopum prope 575
 Aegyptias Melonia⁵ electantem aquas:
 Progerminator quas petalæus erudit
 Adorearum rite pilumnas opum,
 Vinumque facere, vel nitores unguinum,
 Neptes Zarecis vinitoreculas aves: 580

v. 579. vel linimen unguinum.

1) aries.

2) tauros, *Plant.*

3) ferient.

4) alimenta.

5) Nili, *Fest.*

Quae saepe solabuntur hospitum castra
Famem furentem exercitus, cum venerint
Sithonis uda ad filiae cubilia.

Atque aenearum pænuclarum stamine
Olim librarunt ista virgines anus. 585

Cephasque tum Praxander, ullis navibus
Non imperantes, plebis obscurum genus,
Et quinque quarti post petent terram Deae
Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
Ductans Therapnia, alter autem ab Oleno 590
Dymeque Buraei imperator agminis.

At Argyrippam, Dauniorum haeredium¹,
Ad Ausoniten excitabit Phylamum,
Aves sodales membra plumantes videns
Fatis amaris, qui natatum aquatilem 595
Degent in alto, more piscantum, mari,
Similes figura cassiis oloribus:

Rostrisque spumas aucupantes piscium,
Ducis tenebunt insulam cognominem,
Theatrimformis inque citellis iugi 600

Vicos secantes, perque distinctas vias
Iunctis tabernis, quo prius Zethus modo:
Simulque pastus et simul cubilia

Noctu rebitent, gentis omnem barbarae
Coetum caventes, inque Graecorum pepelis 605
Cognati amantes ocium cicur sinus:

Manuque ab insipiente² pultem prandii
Ossam polentae blandum adulantes edent,
Vitae prioris non adhuc obliuii.

v. 583. Ad filiae Sithonis uda littora.

v. 593. extruebit. In margine notatum: pro *extruet*, antiquè.

1) possessionem.

2) ingerentia, Fest.

Verum Liburnae vulnus erroris vagi 610
 Erit minaciumque causa luctuum,
 Procax virosa cum catulliet lupa
 Asilo¹ amoris, et bidental Nortiae
 Defendet ipsum, victimam novi sacri:
 Colossicusque in Ausonum pomoerfii 615
 Stans, fabra sistet membra saxeo super
 Campsoris Architectonis statamine,
 Saxi, saburra navis, eductis foras:
 Arbitrioque fratris Alaeni obrutus,
 Veras preces precabitur novakibus, 620
 Seiae nec agnas² umquam adoreas dare,
 Aquis opimante arva substillis Iove,
 Ni forte quidam Aetolus urgens stirpitis
 Proscindat arva, sulcum arans trionibus:
 Cippisque late cinget innotis humum, 625
 Quos gloriatur nemo vi mortalium
 Statu movere posse; nam cita fuga
 Ipsi reciprocam redibunt semitam,
 Gradu prementes nec gradu Nitus sali.
 Deusque multis indiges vocabitur, 630
 Quicumque brutum litus Ionis tenent,
 Caeso dracone noxio Phaeacibus.
 Gymnasiisque retrogradi circumfluis
 Renonivestes applicantes, indigum
 Victum iuvabunt invicem orbi vestibus, 635
 Fundis bicaudis membra defensi tribus:
 Vbi rudimen verberantis eminus
 Artis puellus mater impransos docet;
 Nam nemo panem dentibus frendet prius,

v. 636. Fundis bipedibus.

1) oestro, *Virg.* 2) apicis; *Fest.*

Quam capsit illum pendulum certo lapsi¹, 640
Super tigillo destinati ictus notam.

Iniqua scrupis et recedent littora

Hispana, Tartessi fretum tangentiæ.

Arnae vetus propago, Temmicum duces,

Graiam expetentes et Leontarnes iuga, 645

Scolumque, tum Tengyram, Onchesti solum,

Fluenta Thermodontis, Hypsarnique aquas.

In Syrtin alios et Libyætica æquora,

Et brevia, et Infernatæ æquoris vada,

Et semipiscis gurgites navifragos 650

Olim interemtae vestipellis dextera

Sangi Bubulci Fovii Stercutii,

Inque alta saxa virginum volucrum

Dispalcitantes, lancinatos cruditus

Opacus omnem Tellure venabitur, 655

Multis ruinis obrutos, ex mortuis

Uno relicto nuncio sodalibus,

Delphinisigne, fure Punicae Nepe:

Qui vasta ravi coelitis magalia

Videbit, aheni maximo calpar² meri 660

Manu propinans, poculum bellarium:

Videbit et quæ liquerit cadavera

Praestanus Avernuncus armorum cluens,

Qui rutro adunco runcinantes omnia,

Nectent foratam reste prædam magilum. 665

Atque alius alium saevus excipiet labor

Labore semper pristino ferocior.

Quæ non Charybdis mortuorum explebitur?

Quæ non Erinnyes, semivirgo bestia?

v. 662. liquerat.

1) lapide, *Enn.*

2) scyphum, *Fest.*

Quae non Camena, carnifex bismembrum, 670
 Aetolis aut Curetis, artus liquet
 Suadebit aura flexanima immemores cibi?
 Vel quam ferarum non fabram intuebitur,
 Atrôx venenum farre miscentam excetram,
 Fatumque monstriforme? sed miserrimi 675
 Sortem gementes atque palantes hâris,
 Miscella semper cum polenta floccium
 Acina frâcesque devorabunt: ast cum
 Herba, atque Manus vindicabit obvius,
 Nonacriates Vinulus Triceps Deus, 680
 Et mortuorum regna descendet cava,
 Atque inferum rogabit apricum augurem,
 Coitus virorum et feminarum conscium,
 Umbris hianti sanguinem obsipans solo;
 Ensique trux munimen, inferis metum, 685
 Vibrans, trementum murmur umbrarum audiet
 Gracile caduca sucrotilla fabula.¹
 Atque hinc Gigantum quae lacertos insula
 Confregit, et Typhonis artus querqueri,
 Adusta flammis cum mera excipiet rate; 690
 Qua rex Deorum informe clunatum² genus
 In risum eorum transtulit coloniam,
 Qui praehum movere Saturno satis.
 Bâii magistri postmodo bustum, casas
 Post praeteribit Cimmerum, et Plutonium 695
 Aquae procellis fluctuantem gargitem,
 Ossan, boumque Viriati³ semitas
 Stratas, nemusque Liberâe pusae inferâe,
 Candensque flammis flumen, atque ubi aetheri

v. 694. Baci.

1) tenui voce, Titin. 2) simiarum, Fest. 3) robusti, Non.

Tollit cacumen ampla praecipēs¹ iugī,
 Ex quo fluent cuncta, cuncti funditus
 Fontes per arva dissipantur Italia:
 Linquensque Lethaeonis alta culmina,
 Lacumque Avernum, quem labro ambit circites,
 Et flumen atra nocte Coccyti obrutum,
 Stygis nigrantis gurgitem, qua Terminus
 Iuranda posuit iura supremis Deis,
 Ire in Gigantes atque Titanos parans:
 Libamen haustisque aureis antlans aquae,
 Orcae dicabit et viro donarium,
 Silam columnae vertici appendens suam.
 Et tres necabit filii Salaciae.
 Pupas, caeserae matris aemulas soni,
 Iactu insolenti praecipēs e culmine
 Pinnis caducas aequor in Tyrrhenicum,
 Quacumque amari iura staminis trahent.
 Unam Phaleri turris eiectam foras
 Glanisque capiet, flumine irrorans humina:
 Qua pusae acerram construunt incolae,
 Vitulatum strepente Parthenopem sono
 Solennia² Deam iubilabunt alitem.
 At litus exstans in Veniliis Deae
 Se corruens, cognomine Leucosia
 Petram tenebit, qua fluens Is et ferax
 Fluenta pingui Laris eructat solo.
 Ligea agetur in Teranam fluctuans,
 Sulcans procellae murmur: illam navitae
 Linquent sepultam littorali cespite,
 Aquis propinquam garrulis Ociniari.

v. 704. circites.

1) radix, Fest.

2) solenniter.

Illam lavabit Corniger so gurgite; 730
 Volucri membris busta februant aqua.
 Primae sorores ante cognatas Deas
 Classis vetustus imperator Atticae
 Certamen ardens lampadum nautis aget,
 Iussis Deorum, plebs quod augebit dehinc 735
 Neapolitis, quae prope undantem sinum
 Portus Miseni scrupeas ripas colet.
 Claudensque Coros scorteo sinu bovis,
 Et rursus actus casibus reciprocis,
 Flagri trisulci verbera ustulabitur 740
 Larus, quiescens caprifici frondibus,
 Ne gurges illum fluctibus deglutiat,
 Imo Charybdin fundo anhelantem trahens.
 Nec sat refectus nuptiis Atlantidis,
 Rudem serilibusque sirpatum alveum 745
 Intrabit audax, atque moderator regit
 Ad media combae caudicariam trabem
 Sutam infabre compage substudum rudi:
 A qua acer Ambarvalis expellens Deus,
 Implume quale pignus orbae alcedinis, 750
 Ipsi ageis et foris simul, vagis
 Merget procellis impeditum copulis;
 Pontique inerrans parvigil cubilibus,
 Anthedonio erit contubernalis Deo:
 Sic alius alium ventus excipiens, facis 755
 Instar, rotabit suber, agitans spiritus
 Vix et procellas vorticisae Albuneae
 Defendet illi supparum, arma pectoris

v. 751. agaeis.

v. 755. 56. Alternus et sic mutuo ut piceae librum
 Caurus rotabit suber agitans spiritu.

1) rudentibus, Caesar.

Manuumque, quæc: et ipse canispos petras:
 Prendens, apertis membra lacinabitur. 700
 Scrupis: ad inyasque Saturaque insulam
 Laniam profectus, seculam nequidquam.¹
 Nudusque egenusque garrulus tenebris,
 Ficti latrabit fabulam infortunii.
 Pendens acerbus oculitis monstri procer, 765
 Non hic veturnus dormientem coepiat
 Oblivionis Equirum Melanthium;
 Namque ibit ibit nauticum ad Rithri sinum;
 Et Neriti cacumen: intuebitur
 Vastos penates susque deque funditus. 770
 Luxu procorum turpium: at scripta² improba,
 Speciose adulterata corrodet domum,
 Luxu misselli absentis effundens opes,
 Atque ipse ibidem plura quam in Scæcis mala
 Videns sarcinicosus, a domesticis 775
 Minas toroso tetricas dorso pati,
 Sannis repressus discet, et pavirier
 Pugnis iniquis, frivolamque³ iactibus
 Nec insueta flagra sunt: uberrima
 Vibix manet Thoantis in tergis, adhuc 780
 Lentis bestulis sculpta, quæ trico nocens
 Siccis genis infligere exhortabitur,
 Gratam libenter corpori insculpens notam,
 Ut nescios illectet oculatis malis
 Hostes, querelis principem inducens senem: 785
 Quem Bombylea vallis, et Temmicia
 Infame nobis terra produxit malum,
 Servatus unus navitarum in patriam.

v. 784. Ut nescios supplantet.

1) testiculorum, Fest.
 torum fictilium, Fest.

2) meretrix, Varr.

3) fragmen-

Postremo qualis latus angarius maris,
 Salsaque murex corpus unda exercitus, 790
 Exhausta luxu Proniensium bona
 Olim a Lacaena putida offendens lupa,
 Portu relicto passus¹ occidet senex
 Corvus sub armis Neriti luco prope:
 Quem latere fosso cuspis incurabilis 795
 Piscis necabit aculeo Sardonii:
 Natusque patris carnifex vocabitur,
 Achillis ille consobrinus coniugis.
 Post funus augurem Eurytan populus colet,
 Et qui cubile Trampyae celsum tenet: 800
 In qua necabit Herculem rursus draco
 Tymphaeus in convivio, rex Aethicum,
 Trahentem ab Aeaco atque Perseo genus,
 A Temeneis non procul natalibus.
 Sed mortuum illum Perga, mons Tyrrenius, 805
 In Gortynaeco condet ustrinae situm:
 Cum lacrumanter occidet propter malum
 Natique coniugisque, quam frater necans
 Orcum secundus postuma via petet,
 Caesus sororis ense funesto gulam, 810
 Glauconis Absyrtique sobrinae improbae,
 Hic tot ruinis, totque cumulus malis,
 Secundo adibit Ditem inexorabilem,
 Cui nullus umquam sudus arrisit dies.
 O quam tibi praestabat esse in patria, 815
 Miselle, taurus vel colenum rustico
 Jugare asellum sub coho cantherium,
 Fictis furoris inaeolenti dolis, 820

v. 796. aculeo Sardoniae.

1) rugosus.

Quam tot subire luctuum discrimina!

At anxius vir coniugem raptam expetens, 820

Et augurales omniū audiens notas,

Amore spectri pervagantis aethera

Quae non marina templa perscrutabitur?

Quae non vaga lustrabit arva indagine?

Primo quidem Typhomios cernet specus, 825

Anumque saxo membra duratam aspero,

Nec non Erebum cognitas piscatibus

Ripas hiantes, atque adulterae inclytum

Myrrhae videbit oppidum, cuius uterum

Levabit obstetricis arboris liber: 830

Et fleta multum busta Gauantis suae

Herae, Hospitali Viciæ Iugae Deae:

Quem trux bisetus¹ dente cano conscidit,

Arces videbit nec minus Cepheidas,

Nec non Camilli lubricum pulsum pedis, 835

Arasque duplices, quas dapis cupidine

Bocas subivit, pro parata virgine

Hiante fauce corpus Aurigenae vorans,

Rimantis exta maculi plumigradae.

Messoris autem secula necabitur 840

Exenterato turpis orca vistere,

Mustelæ alumnos qui caballimilites

Cervicimatrix saxifrontis extudit,

Hominesque durans suctus a vestigia

Formare statuas involucro marmoris, 845

Sagax tricaecae lucifur custodiae.

Videbit aestu quae rigantur iugura,

Asbysta flumina, atque humo stertentium.

v. 833. conscidit.

1) aper, Fest.

Cubas olentes, conquiniscens bestias, et
 Quae cuncta obibat propter Argivam Iupam, 850
 Triviram puellam feminipuerperam,
 Iapygumque adibat exo exercitum,
 Ponetque donum virgini Eoetriae,
 Ancile scutum, et hircum¹ Temesiamque
 Sponsae nocentis cernasque mullesque
 Siringue adibat et Labinia ardua
 In qucis iuvenca consilium Feroniae
 Deae Monetae praeparabit hortulana
 Et feminis lex semper indigena erit
 Cubitum novem flere tertium Aegae, 860
 Et Doridis, salmen dnelli Martii,
 Nec corpus auro perpoliz vniulm²,
 Nec ferre membris delicata palia
 Sandice pictas, ideo quod Divae Deae
 Terrae cacumen muneratur alduae, 865
 Pugilisque tauri inhospitam certaminum
 Arenam adibat, quem creat Libentis
 Mancina³, regnans arce Longuri edita,
 Saturniam falceoque, Concheaeque aqua
 Ventans, Gonusamque, atque Sicanum, aequora, 870
 Et templa crudi pelle vestiti Iupi,
 Quae quondam aluuntur Crethei appellens ratem
 Cum gente quinquaginta nautarum edidit,
 Minyûmque salsi rîpa servabit maris
 Strigmenta, quae neo diluet Venilia, 875
 Nec abluentes imbricæ ningues⁴ diu
 Ripae sed alijs, atque Teuchiris iugabit
 Vicina lebunt, littore biectos procul

v. 871. pelle muniti.

1) pateram. 2) molle, *Plant.* 3) manca. 4) nives,
Lucret.

Atlantis ad desertæ territoria,
 Membris nocentum lacinatos fragminum: 880
 Mopsalmi Titaenoneque ubi olim navitas
 Busto indidere infortunum, et busto super
 Statuere cippum fœnebrem Argœe stabis
 Transtrum revulsam, staniam donarium,
 Ausigda Cœnhyphaea, quod rigans aqua 885
 Fecundat undis: mast. alomont Nerei
 Tritoni Colchis munus uxor obtulit,
 Luræ¹ sapiacis autem carthesium,
 Iter docenti qua per angustas freti
 Immittat aras Tiphys incelsum fatem. 890
 Et iura Græcos Africae capessere
 Pontigena tunc bifortis afferet Deus,
 Cum munus id plebs offerens recipere
 Libyæ Græcæ, patriæ exemptum dabit
 Metuque sati munus Asbystæ infera 895
 Telluris umbra subter ignotum olruent,
 Ubi ducem miserum Cyphensium,
 Nautasque ad unum sabra Volturum regent,
 Et ex Palythris filium Teothredonis,
 Amphrysiensem principem Euryatnium, 900
 Et optimatem saxicorporis lupi
 Donorum edacem, et culmois Tyrophrestii,
 Quorum quidem Aegæan alii patriam
 Desiderantes, atque Echinum et Titurum,
 Irumque, tum Trachina, tum Perrhæbiam, 905
 Gonum Phalanque, atque Olossrum
 Et Castanaean, inscriptum in rupibus
 Aevum supremis ciulabuntur malis.

v. 894. patriis pellens locis.

v. 902. Tymphestiarum et rupium cacuminis.

1) oris, Fest.

Sic aliud alii funus adiuget Deus,
 Dura ante reditus excitans discrimina 910
 Illum Aesari unda, et oppidum minutulum
 Oenotriae, Crimissa, torris nexii
 Stinctorem habebit, quem momordit excoctus,
 Namque ipsa summum diriget telum manu
 Tendens tenum¹ virago Masoten Taba 915
 Durae ad fluenta qui cremato acerrimo
 Leone, valgo dexteram armavit Scythae
 Colubro, volantem pinsitore² cuspidem
 Crathis sepulcrum sed videbit mortui
 Ad ima templa Bitientis Patarei, 920
 Ubi sonora stagna Nauaethus vomit
 Ipsum necabunt Ausones Pellenii
 Opem ferentem Lindium praetoribus,
 Quos Thermydri, quos Carpathi iugis proci
 Vagos coruscus Thrascias mittet canis, 925
 Novi colonos hospitisque pulveris.
 Ergo Macellis maximum templum inoelae
 Busto struentes, numen aeternum colent
 Libisque opimis et boam sideribus
 Faber caballi Langariae in cubilibus 930
 Timore Martis et ceterae Thuriae
 Pendens parentis peierata crimina,
 Quae peona propter comparata praelio,
 Celsae Comaethus dirutis prosimuriis³
 Ob conjugalis curae amorem uxorum, 935
 In Bellicam Cydoniam viraginem,
 Crestoniumque peieravit in Deum,
 Lupum Quirinum Trossulum⁴ Flexupinem,

v. 937. Hic peieravit atque Crestones deum.

1) funem, *Plant.*

2) expulsore, *Enn.*

3) pomeriis, *Fest.*

4) equitem.

- Qui torminosum praetium in fratrem dedit.
 Intra parentis intimam bulgam pugil, 940
 Natale nondum lucis intuens iubar,
 Nec liber a Partundae adhuc laboribus:
 Meticulosum auxere sic fetum Dei.
- Caesta valentem, in Marte lauricem¹ tamen,
 Et arte plurimum utilem in castris suae 945
 Qui circa Cirin et Cylistarni humida
 Habebit hospes patria procul domos,
 Ubi dolabras, quois gravem molem ascians,
 Illustre damnum fabricabit incolis,
 Molae² sacrabit in Cluacinae tholo. 950
 Alii tenebunt Sicanorum littera
 Aborigines, qua tres Alumento³ senex
 Nautis puellas Phoenodamantis dedit,
 Servans repostum mente ceti prandium,
 Porro obsipare edacibus coenam feris, 955
 Ubi ad crepuscos⁴ venerint Laestrygonas,
 Qua squalet alta inhospitalis vastitas.
 Illae parentis maximum donarium
 Quinquertionis struxerunt templum Deae,
 Morte expeditae et solitariis locis. 960
 Quarum alteram Crimissus assimilis cani
 Vincolo marito coniugabit, atque ea
 Semifero alumnum nobilem pariet Deo,
 Trium colonum conditoremque urbium:
 Qui convocatum termitem Anchisae nothum 965
 Ducet triquetram marginalem ad insulam,
 E Dardaneis nuper arvis hospitem.
 Heu heu Segesta, coelitum sententia
 Te luctus atrox, te querela patriae

1) Ieporem.

2) Martiae, Gell.

3) Laomedon, Fest.

4) occidentales, Varr.

Manet flagrans ignis hostis rogo; 970
 Tu sola mœroq¹, sola tæres dirutas
 Ad omne tempus lacrimata; 971
 Sat eiulabis: omnis atrato mæro
 Cultu popellis involatus supplicis;
 Pedore deget aequaleque 975
 Soloxque capitis terga fedabit coma;
 Memorem præcutans veteris ærummæ notam;
 Multique circa Sirin et Leucamque
 Colent opima cæta, quæ miserimus
 Grossorum acutus supputator 980
 Calchas feritus ungulo calvæ caput
 Qua fluctuosa marmurat fuga Sinit;
 Rigans amoena Choniæ novæ
 Urbem hi struentes Iliv cognominem
 Iram Minervæ Buccinæ accendunt heras; 985
 Cum Xuthidas in aede mactabant Dææ
 Quicumque ad aram supplices confugerant
 Purasque conivebit illa pupulas;
 Saavis Achæis vapulantes Ionas
 Videns, laporum et civicam agrestium 990
 Quando camillus publicis flamen cadens,
 Primus tepente sparget aram sanguine.
 Itemque saxa plurima Tullensia,
 Nec non marini prominens litus agam;
 Regnata ædunt arva priscae Amazoni;
 Emancipati feminae servæ iugo,
 Quam servientem strömæ viragini
 Vagam repellet unda ad hospites sinus
 Exsculpta cuius interemtae lumina

v. 975. Pedore teget aequale vitam sordidam.

v. 986. Ad templa torvæ cum trucidabunt deæ.

1) muros, antique.

2) pro, et squalore.

Leto cruento, cunctisq; animis, 1000
 Sternent, trifidiq; aurum longioris
 Crotchiitaci civitatem Ginnipid
 Amazonia, fortis, inecantes virgilem
 Cletam, imperantem patrisq; cognationem
 Et inde: testis medicus, quamplurima
 Proni prehendant, nec dapnibus sine
 Lauretae alumni tœnia nequibant
 Alii Tebeniam, quia flumen Ginnipid
 Recentat arva, felixq; structas Aquilam,
 Errore laxandum, fuge sacculum, colent,
 Sed et secunda, laudis palatium
 Cluentem, et alia ex Lytorisq; aqua
 Fortem, nepotemq; filium Gorgas, decem
 Modo Libyssam Therania, Teirum, dicit
 Flabella, stans, inpolata, linteis, 1015
 Modo ex Libyssam, utrusq; Auster accidens
 In Argyrinus, versus, et Ceraunus
 Fleret, sonanti tubine instans, balo
 Ubi victus, illis, durus, exantlebitur
 Lacmonii qui flumen Acontis habet, 1020
 Civesque, capiet, Crathis, omnes Colthina
 Polis propinquas, Mylactinque, terminis,
 Quoscumque, in his, quas, citat, filiam
 Aeae et Cosinthe, Apollon, Eldyae, imperans,
 Venans carinam, perfidam, sponsae, veharo, 1025
 Qui limpidam, accipere, Dizeri, alveum,
 Melitem insulam, non, alii, Orthrono, procul
 Vagi obsidebunt, quam, iugosi, pluribus
 Circum Pachyni, Sinanus, lambit, liquor,
 Arcem petrosam, rutinans, bognum, 1030
 Olim futuram, Sisyphei, filii, et, qui, in, mure, loq;

1) deformem.

2) tricubitali hasta, Fest. 1) 2) vagis (1)

Curitis etiam virginis splendens opus,
 Qua vomit Helorus frigerantem gargitem:
 Avi peremtor hispus Orthrenum incolet,
 Patrii procul fluente Coscynthi capiteus, 1035
 Et in procellis resupens, moti insidens,
 Classem imperabit navigandam civibus:
 Terrae paternae namque non annuum integrum
 Perduktionis patriae reum foni
 Sequestra iustas Furis vindictas amat, 1040
 Ladonis udi larva roris accola,
 Et inde vitans praedium anguiformium,
 Abantium post navigabit oppidum,
 Ventansque Propius tertiam Atitanensium,
 Ad litus ipsam colmen Iardum incolet, 1045
 Libans Polyanthei Chaositae flumina,
 Calchantis atque busta propter Italia
 Fratrum duum mendacis alter coepitis
 Tumulum sepultis excitabit ossibus:
 Bustumque ex illo vellere incubantibus 1050
 Veram in quiete dictionem proferet:
 Salutiferque Daaniis vocabitur,
 Cum fluminis gens Iota Iuturnis aquis,
 Gnatum invocabunt opitulum Aesculapii
 Gregi benignum civibusque accedere. 1055
 Hec nempe cunctis lumen Aetoliaris
 Ibi cruentum et omniū stevissimum,
 Quando Salanga rara et Angarros sinus
 Cum venerint, ducis reposcent iugera:
 Boni novatis sumen, arvum haeredium 1060
 Quos ad sepulcrum solitarium olagent
 Vivos hiantis in soli veragine,
 Sepulcrum et ipsis insepultum Dauni

1) osculum, Pacet: secundum Aristotelem, &c. &c. &c.

- Statuent acervo formicatum saxum,
 Terram offerentes, quam volebant sumere; 1065
 Cerebrisque filii apri bellici.
 Sed filiorum Nanbelectorum petent.
 Nautae Temessam, qua iugosus Lampetes
 Illustre cornu verticis Hipponii.
 Salo tetendit: proque Crissae finibus 1070
 Crotoniatem portuum pulverem
 Taurorum arabunt ferreis dentalibus,
 Patriam Lilæan, et Anemorrhæ sola,
 Amphissan et desiderantes atque Ahas.
 Setaea misera, rupium te crux manet; 1075
 Ubi numellis membrivincis ferrina
 Misella passis compedita brachiis
 Moriere, horiles ausa classes urere,
 Ad Crathin eiulante, queatu voluturum
 Rapina pendens, oscinum voracium; 1080
 Quin sortis ille, mors tuæ cognominis,
 Ponti præcellis imminens, vocabitur.
 Tamen Pelasgi ad alta Membletis vada,
 Quicumque Corsicae appulerunt insulae,
 Tyrrhenicum ultra pugnatur, ad Lametias 1085
 Lucana habebunt gurgites novalia.
 Illos ruinae duraque infortunia
 Moestos habebunt, non relaturus pedem
 Propter mearum nuptiarum vim truce.
 Nec qui penates gestientes post petent, 1090
 Vitulationis pingua adolebunt sacra,
 Redhostientes gratiam Lucretio.
 Nam tot ruinis, tot malis Ericius,
 Tot Martiorum coniugum aedituæ nurus
 Dolis rotabit, nec malis navifraga 1095
 Cessabit ignium excubans custodia,
 Ob caesi alumni fata, quem cespes recens

Effossus in tellure Methymnae teget, 1100
 Ast calum ad dolabra inextricabiles, 1101
 Laquei nocentis caecus ex plorantibus, 1102
 Scelestae amictus involucre compedas, 1103
 Manibus requireret impeditis exitus, 1104
 Caveamque subter balnei urians, 1105
 Cerebro recenter atque polubrum inibuet, 1106
 Scena¹ bipenni dissiluit medianocaput, 1107
 At umbra pulla perfolabit Tarnarum, 1108
 Aversa abominanda: scriptae² monia, 1109
 Ego stabo propter navium iacens humi, 1110
 Divisa abenae securis verberet, 1111
 Cum mi, sapinum stipitem aut truncum ilicis, 1112
 Frondator aliquis ut opifex humaritis, 1113
 Illustre collum franget et tergum patens, 1114
 Et omne acerba lancinans corpora torcelis, 1115
 Excetra dipsas immensae cervicibus, 1116
 Iras amarcae bilis explebit suas, 1117
 Ut non duelli iure captam, at suilibam, 1118
 Stimulo furoris ulta me implacabili, 1119
 Surdis querelis coniugem clamans herumque, 1120
 Curram repente convolans pernitenti, 1121
 Sed vertagus parentis indagans necem, 1122
 Crudelis ensem merget exitu viperae, 1123
 Gentile sahas prodigus malum malum, 1124
 Sed vir meus, rex servientis coniugis, 1125
 Lepidis coletur Spartias Iuppiter, 1126
 Honorum adeptus Oebali natis vixes, 1127

v. 1101. compede.

v. 1106. bulla.

v. 1116. 1117. Ut nempé fôrto non adeptae praelia, 1118. 1119. Muto dolore iura vindictae ferens.

v. 1122. Malum scelestum civicum sanans malo.

1) dolabra, Liv. 2) sceleratae, Tulin.

Meus nec ultra cultus ignorabitur
 Oblivione obrutus silentia;
 Colentque tetoplia opantatos Danaï
 Salpes ad iram; quique servant Dardanium
 Urbem, paludis proximi voragini.
 Sed et caveptes coniugale vinculum
 Pœsae virorum studio deformium
 Comis receptæ Hecuba nitantium,
 Insignium formæ aut totis natalium;
 Arae lacertis implicabuntur mœne,
 Taedarum habentes aere præpugnaculum,
 Pullos amictus atque fœcum corporis
 Lito¹ gerentes vestitum testorio:
 Illustre numen his ego longum Dea
 Canar bacillos feminis gestantibus,
 Luctumque multis virginum parentibus
 Orbis relinquam retro, quæ ducem impium,
 Deae latronem militarem Cypridis
 Diu gementes, iure fraudatas tori,
 Mittent puellas sorte iniqua virgines,
 Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
 Tu Cyne, tu Scarphea, vel Phalarias,
 Urbsque alta Narycea, vel Thronitides:
 Vici Locrenses, et Pyranthia ardua,
 Necnon Hododocœ tecta Oilei,
 Vos ob mearum nuptiarum crimina
 Poenas Minervæ scilicet magnæ Deæ
 Solvetis, anno: mille virgines, anus
 Urnæ nefastis nutriendes sortibus:
 Quis insephalum semper in terra hospite

v. 1144. excidentis nuptiis.

1) uncto.

- Hospes sepulcrum distrahetur fluctibus;
 Cum membra cremis ustulans infamibus,
 Cinerem procellis ventilabit Multiber
 Columbae ab altis interemtae montibus.
 : Aliaeque noctu mortuis simillimae 1160
 Campos adibunt virginis Sichoniae,
 Caecas ocellis aucupantes semitas,
 Augusta Divae dum penetrent atria;
 Votis cientes supplices Duelliam:
 : Magnaeque verrent aream scopis Deae, 1165
 Et rore spargent; iam caventes civici
 Furoris aestum: nam vir omnis Ilius
 Servabit illas, saxum rotas¹ tenens,
 Aut aeneam secespitam, aut bupetiam
 : Acierim² acutam, vel Phalacraeam rudem; 1170
 Manum studens satiare ieiunam necis:
 Impune tunc plebs laude noxum efferet
 Genus necantes, lege sanciens rata.
 O mater, o misella mater, nec tua
 : Laus interibit: quin virago Persei 1175
 Triformis Orca te canem pernoctibus
 Saeyam offerabit in viros nictatibus,
 Quique imperantis Strymoni Caniculae
 Delubra flammis non colent ardentibus,
 : Pheraeam opima caede placantes Deam: 1180
 Sed busti infans insulare cespitem
 Pachyni habebit culmen, ex insomniis
 Heri timentis excitatum dextera,
 : Ad purum Helori funeratae marginem
 : Qui functae in oris insepit libamina, 1185

v. 1167: Ilii.

v. 1173. necantem.

1) lapidem, *Att.*2) securim, *Fest.*

Triviae furorē scilicet timens Dede,
 Quod primus audens saxei iactus nefas,
 Orco praeibit dux inhumani sacri.

O frater, animae plurimum frater meae
 Dilecte, fulmenta aedium atque patriae, 1190
 Non frustra tauris imbues altaria
 Caesis, tenentem Ophionis sedilia
 Venerans opimo victimarum munere;
 Sed rura te vestabit in natalia,
 Graecis vigentem rura adeptam gloriam; 1195
 Ubi palaestram docta mater Latia
 Olim imperantem Tartaro trudens anam,
 Furtiva solvit vincla partitudinis,
 Gumiae¹ mariti pullimanducas cavens
 Epulas nefandas; nec saginavit dape 1200
 Alvum, faceta glutens saxum vice
 Suffarcinatum mollibus cunabulis,
 Prolis sepulcrum triste semiferus suae:
 Quin templa habebis insulasque Manium²
 Verruncus aurae pestilentis Indiges, 1205
 Ubi secutus Ogygi poplos satus
 Oracula Medici Lepsi Terminthei,
 Ex Ophryneis te sepulcretis agens,
 Arcem ad Calydni ducet et terram Aenum,
 Levamen acre, cum tumultus hosticus 1210
 Vastabit arva, et Teneri donaria;
 Sed et sufetes³ victimis Ectenii
 Tuam fovebunt, ut Deorum, addeam.
 Et Cnossum adibit atque Gortynis domos
 Meae ruinae luctus, et caduciter 1215

v. 1206. Ubi obsecutus.

v. 1207. Oraculo Apertae Lepsi Terminthei.

1) voracis.

2) beatarum. . . 3) optimates, *Calid.*

Ducum lababunt testat: non enim timens: in 7
 Lembum bitermen nauta piscator: neget, q. l. 1219
 Leucum sequestrem regine duras dolos: q. l. 1220
 Odiumque caecis implicans mendaciis: q. l. 1221
 Nec ille pariter libris, nec coniugi: q. l. 1222
 Medae, furoris aestibus mentem avins, q. l. 1223
 Non Clesitherae filiae, cuius pater: q. l. 1224
 Draconi alumne sponte nuptiis dabit: q. l. 1225
 Omnesque crudae cedet in sacris manibus: q. l. 1226
 Cereris favissis¹, saepulos crudeliter. q. l. 1227
 Decusque avitum illustre progeni meae: q. l. 1228
 Aevum nepotes efferent in posterum, q. l. 1229
 Coronam adepti praeliis perduelliam, q. l. 1230
 Terrae marisque ius tenentes principes: q. l. 1231
 Nec mentione posthuma nomen carens: q. l. 1232
 Celabis altis in tenebris, patria; q. l. 1233
 Tales relinquet consobrinus duplices: q. l. 1234
 Meus leones, maximum Romae genus, q. l. 1235
 Gnatus venustae Vorticordiae, cluens: q. l. 1236
 Mentis, nec acri poenitendus praelio; q. l. 1237
 Rhaecelon urbem qui prius ventans coelestia: q. l. 1238
 Cissi ad supremum culmen, et Laphystias: q. l. 1239
 Cornu rigentes feminas: Halmopia: q. l. 1240
 Ruram exeuntem quem manet Turrenia, q. l. 1241
 Tepente, Lyceus et redundans agmine, q. l. 1242
 Et Pisa, pecorosa atque Agylles pascua: q. l. 1243
 Miscebit hostis quocum amicum exercent, q. l. 1244
 Adigens sacramento atque supplicis² pregeni,³
 Erro latentes pamilus ruspans vias. q. l. 1245

v. 1217. regit.

v. 1227. magnum nepotes.

v. 1244. erro latentes Nappa indagans vias, q. l. 1244. erro latentes Nappa indagans vias, q. l. 1244.

1) cellis, Cell. 2) supplicationibus. Fest. 3) pregeni, q. l. 1244.

Terrae marisque: tum simul natî duo 1245
 Mysos regentis (cuius avertit Deus
 Vitisator hastam, membra vineto implicans)
 Tarchonque tum Turrenus, immanes lupi,
 Sancti ferentes Herculis primordia.
 Ubi refertam glisceram¹ mensam dapum 1250
 Tandem voratam conspicatus assecclis,
 Oraculorum fiet antiquum memor,
 Pinguique sub Aboriginum solo struet
 Ultra Latinos atque Daunios sitas
 Turres, alumnis fabricans numero pares 1255
 Scrofae nigellae, quam ab Idaeis iugis
 Et Dardaneis collibus ductam evehet,
 Quae tot nutrit his pares numero sacres;
 Ut urbe cuius ponet una imaginem
 Sigillo aheni, delicosque grundules. 1260
 Et aede structa Myndiae Pallenidi,
 Delubra ponet patriorum praestitum,
 Quae sola, sprete uxore, spretis liberis,
 Aliisque copum² rerum opimitatibus,
 Tandem senili cum parente praeferet, 1265
 Velans amictu; cum canes duellici
 In cuncta spolia sortientes patriae,
 Soli huic ab ipsis aedibus praedam offerent
 Et munus exportare quod cordi fuat:
 Sic visus etiam perduellibus pius, 1270
 Multum cluentem laude belli patriam
 Recidivam et ipsam deseret nepotibus
 Urbem, suprema iuxta Circae iuga,
 Et trux Maricae³ littus, atque Argus ratis,

v. 1269. munus expectare.

1) crescentem, *Fest.*

2) copiosarum.

3) Circes.

Phorcae paludis Marsionides lacum 1275
 Titoniumque flumen, arcanae humum
 Rimans opertas in vias canalibus,
 Cacumen et Zosterium, qua virginis
 Faunae Sibyllae scriptum specus patet,
 Pendente tota fornicatum pumico, 1280
 Tot execranda tanta perferent mala,
 Meae parabunt quae ruinas patriae.
 Quid enim parenti maximi Promethaei
 Commune magni matris cum Sarpedonis,
 Quas pontus Helles, quas petrae Symplegades, 1285
 Quas Salmiudissus, quas inhospitus liquor
 Scythis propinquas rapulum arcet obice,
 Tanaisque nullo gurgitem contagio
 Mediam paludem disseccans, gratae incolis
 Algum¹ et pedarum perniones flentibus. 1290
 Ut primo pereant Carni nautae canes,
 Qui fronte ruba² tauriformem virginem
 Rapuere Lernes institores improbi,
 Sponsam ruinas ferre Memphiti duci,
 Odii moventes signa utrique littori. 1295
 Namque et rapinae contumeliam gravem
 Florentis Idae expostulantes incolae
 Curetes, extulere captivam bovem
 Paronis intra taurifrontis alveum
 Ad sancta templa coniugem Sarapthiam. 1300
 Dictaea Cretes Stelliom principi:
 Nec visi habere sat, ferentes par pari,
 Ductore Teucro sed rapacem exercitum
 Teucris Scamandro cum parente Draucio

v. 1300. Sarapiensem coniugem ad donaria.

1) frigus.

2) rufa, Fest.

Misere ad alma Bebrycum novalia, 1305
 Bellum ferentes muribus: quorum satu
 Generis creasti, Dardane, auctores mei,
 Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.

Secundo item misere furaces lupos,
 Ut uniplotio vellus avertant duci, 1310
 Servabat acri quod draco custodia:
 Qui cum Cytaeam venerit Libysticam,
 Et quadrinarem sapiens offa boam,
 Vomentium ignes presserit dentalia
 Urva italarum¹, elixus immiti rogo, 1315
 Non abstulit libenter arvigi cutem,
 Sed et bidentem sponte sectantem auferens,
 Germanicidam, pestitatem liberum,
 Picae ad loquacis alveum aurigans tulit,
 Humanum ab altis Chaoniticis sonum 1320
 Transtris loquentis, et peritae currere.

At rursus antro qui revulsit mulleos,
 Amentum et ensis, baltheum, atque ense patris,
 Cui Scyrus olim lacrumosa funera
 Praecipitis infra stridulum umbonem iugi. 1325
 Saltus parabit insepultos, Phemipor²,
 Mystae comes leonis, hosticae Deae
 Qui mulsit uber lacteum Feretriae;
 Fur balthei item excitavit duplicem,
 Cestum revellens, et Themiscyrae inclutam 1330
 Arcu potentem Porrimam civem auferens:
 Cuius sorores virgines Neptunides
 Erim atque Lagmum deserentes, Telamum,
 Fluenta Thermodontis, atque Actae iuga;

v. 1311. Observat acri.

v. 1318. Hostemque fratris et novercam liberam.

1) boam, *Fest.* 2) Phemii puer: sic Marcipor., *Fest.*

Poenas rapinae quaesitantes asperas, 1335
 Istri uls ¹ sonantem gurgitem citas equas
 Egere, hiantes horritorem ² oris sonum
 Graecis, vetusti filiisque Erechthei.
 Omnemque duro Marte vastarunt agrum,
 Igne ustulantes patrimonia Mopsopi. 1340

Meusque campos Thraciae populans avus,
 Terramque Eordam, tum Galadraecum solum,
 Penetram ad amnem panxit arvi terminos,
 Servile vinclis imprimens collo iugum,
 Virtute praestans iuvenis et forma suis. 1345
 At haec bubulcum suppetias pro tot malis
 Cudemivestem sexque navium ducem
 Mittens, ligone celsa fodit moenia.
 Eum Moneta vorticordia coetibus
 Deum sacrabit, causa princeps luctuum. 1350

Rursus Timolum deserentes volturess,
 Et Cimpson, aureumque Pactoli sinum,
 Et aquas paludis, amius in cubilibus
 Typhonis uxor aspero toro incubat,
 Agyllan Ausonitin intrarunt, grave 1355
 Saevis Liguribus, quique primo Sithonum
 Duro gigantum sunt creati sanguine,
 Certamen actis conserentes praelii,
 Pisamque capiunt, et relinquunt omnia
 Praedam duelli iugera, Umbris finibus 1360
 Propinqua et Alpium iugosis arcibus.

Litem supremus torris antiquam excitat,
 Olim sepultos ignibus animans rogos,
 Postquam Pelasgos haurientes Rhyndaci

v. 1344. Iugum in catastis imprimens cervicibus.

v. 1362. supremus fomes.

1) ultra, Cato.

2) hortatorem, Diomed.

Conspexit urnis in peregrinis aquam. 1365

Lymphata at illa offeratis aestubus
Triplamque quadruplamque vindictam inferet,
Magnis ruinis littus adversum impetens.

Aderitque primus hic Iovi Lapersio
Cognominisque et Fulguritor Iuppiter, 1370

Telis trisulcis hosticas flammans domos:
Quicum ipsa moriar, inque mortuis vagans
Tunc audiam illis illa, quae post eloquar.

Sed et secundus, interemti filius
In rete muti piscis immiti modo, 1375
Terram cremabit hospitem, Medici Dei:
Oraculis, cum multilingui exercitu.

At rege lignatore tertius satus,
Figulam recenter virginem Branchesiam
Glebam solutam flumine inducens sibi 1380

Terrestre egeno munus optanti dare,
Libro sigillum quod fuisset conduli¹,
Montana Phthirum regna solus incolet,
Peditem retundens Cara mercenarium:
Petulca cum nonaria² eugium³ terens 1385

Nictabit olim nuptias, catulli
Turpi suburrae barbarorum nubere.

Quasi Dymantis sanguine a veterrimo,
Lacmonique, tum Cytinaei, et Codri:
Qui Thingrum habebunt et cacumen Sataium, 1390

Et marginalem pristini peninsulam
Empantae Educae plurimum invisi Deae,
Patris virosae multiformis scriptae;

Quotidiano quae libidinis lucro
Miseri lupinam patris explevit famem, 1395
Extremam arantis terram Edonis hospitem.

1) anuli, Fest.

2) meretrix.

3) ἐὺγεν.

Ast ultor acer Phryx necis sororiae
 Rursus nutricem continentem diruet
 Parici¹ opaci, iura sincerissima
 Reddendis arte contumace pluribus²: 1400
 Lallisionis auriam qui appendices
 Flaccas recidens, tempora ornabit sua,
 Muscis timorem sanguisorbis adferens;
 Cui cuncta Phlegræ terra capta serviet,
 Thrambusiumque culmen, atque caeruli 1405
 Rupes Titonis, atque Sithonum plagæ,
 Palleniumque iugerum, quod corniger
 Humon saginat, lixa gentis accolæ.
 Multas vicissim concitabit lacrimas
 Quirinus aut Gradivus, aut quem dixeris 1410
 Ligurrientem pota casæ praelia.
 Sed non quiescet sic parens Promethei,
 Sed pro universis stirpis unum Persei
 Mittet gigantem, cui via mare hospitum
 Erit pedestri, et terra navigabitur 1415
 Tensis secanti rura: tunc Feretriæ
 Domus Quirinae tota flagrans ignibus
 Cum moeniorum ligneo procestrio³,
 Faunum vocabit pestis auctorem, augurem
 Mendaciorum, Februique antistitem. 1420
 Crudæque genti cuncta mandetur simul
 Deglubta duplici delibrato cortice
 Mansueta nutrix fructuum, atque arbor fera:
 Exhaustietur omnis unda fluminum
 Sitis calores affatim extinguentium: 1425
 Nubes sagittis eminens stridentibus

v. 1401. 1402. Lallisionis quique ab appendicibus
 Onus retundens, aurem honestabit suam.

1) iudicis, Fest. 2) mortuis. 3) ambulacro, Fest.

Super caput crebrescet, utque Cimmerae
 Obnubet umbrae squalor obscurans iubar,
 Qualis Loerensis non diu vivax rosa,
 Et cuncta vastans velut aprica stramina, 1430
 Rursus feretur in pades reciproens,
 Natantis alni caudicem, ut crepusculum
 Puella serua, mobili visu legens,
 Aheneo latronis ense territa,

Multi labores, multa belli funera 1435
 Erunt virorem, nunc gravis certamina
 Ob sceptræ regni fortiter certantium,
 Nunc exaratis in bonis novalibus:
 Dum crudus herps sopiat bellum grave
 Ab Aeaco atque Dardano ducens genus, 1440
 Thesprotus utrumque et Chaladraeus leo:
 Omnem et supinans fratris eversam domum,
 Formidolosos coget Argivos duces
 Ditis Chaladrae saevum adulari lupum,
 Et sceptræ prisci principatus tradere. 1445
 Cui sexta iam post saecula cognatus meus
 Manus feroces conserens quinquertio,
 Terraeque aquaeque non recusans sagmina,
 Inter sodales tum cluet veterrimus,
 Partas duello primitu exuvias ferens. 1450

Quid misera longum tempus in surdas petras,
 Surdas procellas, irritas cautes loquor,
 Sonos inanes oris incassum ciens?
 Nostram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
 Rumore vano veriverbium illinens, 1455
 Mentemque certae dictionis augurem,
 Passus repulsam quorum amabat assequi:
 Veram esse faciet; et malo edoctus suo

v. 1428. obnubens iubar.

v. 1432. ut crepusculi.

Quis, quod iuvandi patriam nulla est via,
Carmentam abunde hirundinem laudaverit. 1460

Tantum locuta est; et reciproco pede
Recta petebat carcer, atque in pectore
Sirenis exspiravit ultimos modos
Clari sacerdos, atque Nesus filiae
Augur satelles, quale Picatum loquax 1465

Monstrum, involuta verba lime tinniens.
Ego implicatum nunciaturus tibi
Veni furentem virginis Fatuae¹ sonum,
Cum sim locatus saxeae custos domus,
Narrare cuncta, tum putare singula 1470
Iussus, lequellae nuncius volubilis.

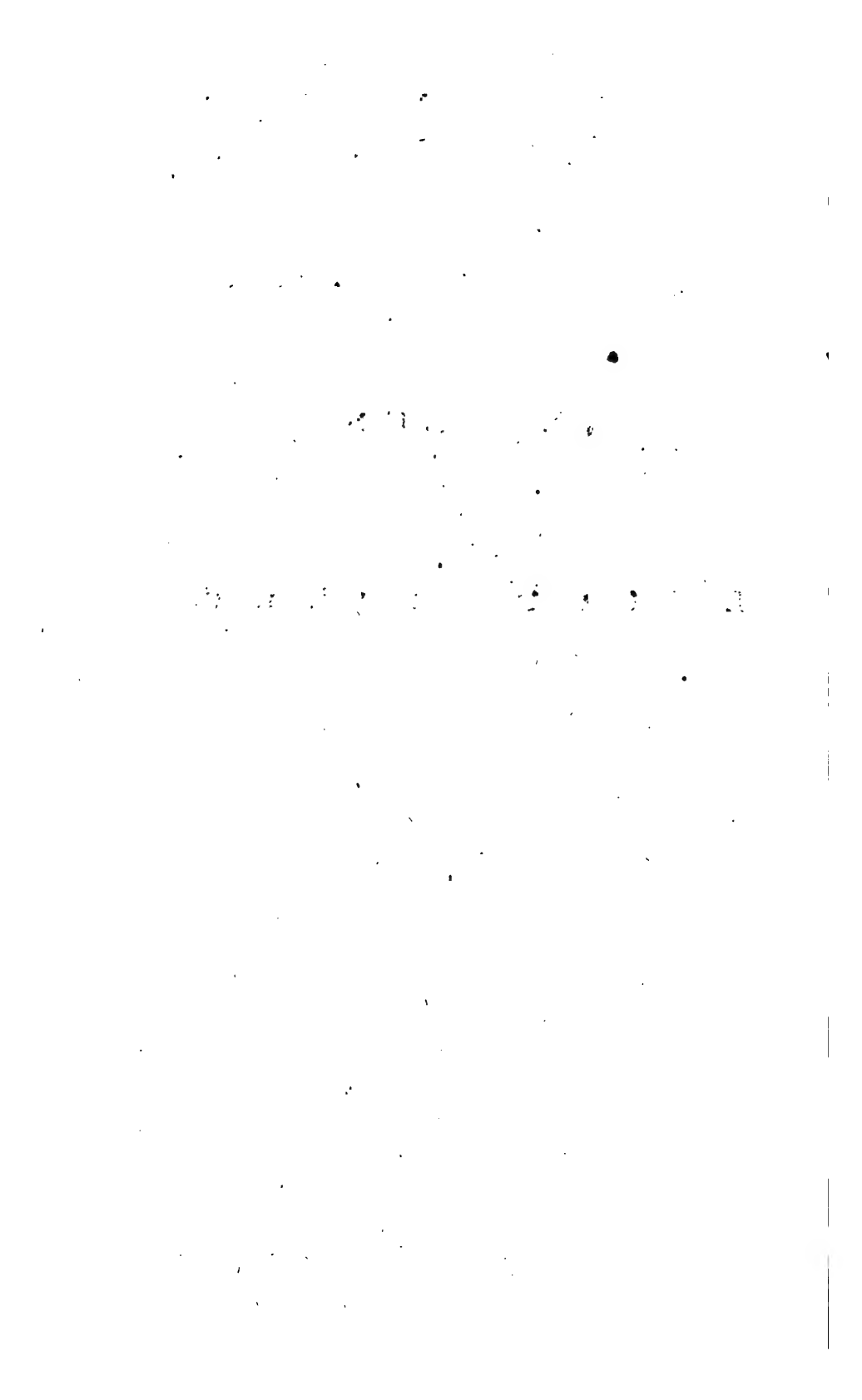
In melius autem Dius istaec omina
Vortat, tuo qui tutor assidet solo,
Priscam tuens possessionem Bebrycum.

1) fatidicae.

INDICES

IN

LYCOPHRONEM.

DE INDICE GRAECO.

Indicem hunc, olim a *Richardo Wright* ad usum Potterianae editionis diligenter confectum, aliquoties immutatum editioni suae addiderat Sebastianus; Muellerus autem, quo aptiorem et utiliorem redderet, plane refigit eum novoque ordine digessit; de qua opera ita Lectores admonnit Praefat. p. XXI: „Indicem vocabulorum graecorum, uti Potterus et Sebastianus dederunt, plane diffingendum ac novandum putavimus. Qui quidem eum vocabulis Lycophronis omnibus ornarunt, ita tamen, ut nomina Substantiva et Adiectiva eodem casu ac numero, atque Verba eodem tempore ac numero, quo dederat Lycophron, redderent: quod sane parum vel nihil ad graecitatem Lycophronis intelligendam valet. Itaque hac ratione relicta, ad exemplum Lexicorum confeci Indicem, qui verba et formulas dicendi exhiberet *omnino omnes*, ut is, qui loca plura inter se et cum aliorum scriptorum locis comparare, et graecitatem poetae nostro propriam cuperet penitus cognoscere, haberet, unde sibi consuleret.“ Quo in laudabili incepto accidit viro diligentissimo, ut non solum quem uberimum acceperat Indicem magnè ex parte mancum et mutilum ederet, sed etiam singulis vocibus ea, quae minime addenda essent, addendo totosque saepenumero poetae versus inserendo hunc novum Indicem suum inutili verborum mole oneratum magis quam ornatum emitteret. Haec recidenda mihi erant, illa reducenda. Reduxi igitur haec: ἀκταῖς 396. ἄλλαι 1160. ἄλλους 877. ἀλώμενος 739. ἀνῆναι 621. ἀσκή 738. ἀνχμῶ 975. βοδς 556. 738. Βρύχων 1408. γδ 283. 1302. 1412. Γραικοῖσιν 1195. 1338. γυναικῶν 683. γυναικας 1238.

Δάρδαρον 1129. *δάμας* 1261. *δέμας* 66. *δορίκτητον* 1359.
ἐκμιμνημένη 7. *ἐμός* 1232. *ἐξ* 1189. *ἐστεναγμένος* 412. *ζη-*
λώμασι 355. *Ζῆθον* 602. *ῆξι* 852. *Ἰοῦς* 631. *καθιερώσει*
 950. *κεκρυμμένος* 248. *κίρκου* 169. *Κλάρον* 1464. *Κομαι-*
δοξ 934. *κόπρον* 91. *κόραι* 437. 585. *κρύψει* 399. *Κρώ-*
μης 522. *κυνί* 961. *λουσθέντας* 446. *μαθών* 488. 1458. *μηδὲ*
 445. 514. 517. *μητερ* 1174. *μίαν* 961. *μυνοῦ* 1375. *μύσει*
 988. *Ξυδόν* 64. 1284. *ὄπον* 1206. *ὄμός* 224. *οὔτε* 290. 1220.
Παλαιστοῦ 958. *πάτραν* 1282. *Περσέως* 803. 1175. 1413.
Πιμπλίας 275. *ποτὲ* 1002. *πρωτόσφακτον* 329. *ρεῖθροι*
 982. *ριφαῖσι* 714. *ριφάς* 235. 1326. *στεῖλαι* 472. *στείλαις*
 513. *στείλασα* 58. 1348. *στενοῦ* 387. *συνοικιστήρα* 964. *σφι*
 1242. *Τιτοῦς* 941. *Τρικέφαλος* 680. *τριπλᾶς* 952. *τύμβους*
 919. *τύχη* 1088. *ὑπαί* 1103. *ὑπὸ* 442. 817. *ὑποσπάσας* 282.
φύλοπτε 555. *ὠμηστὰι* 1061. *ὠμηστοῦ* 871.

Quae autem reciderim, ea Lectores, si tanti existiment,
 utrumque Indicem diligenter conferentes, facile invenient.
 Reliquos Indices ipse novos confeci.

INDEX GRAECUS.

A.

- Ἄβαι, ποδοῦντες κλεινὰς Ἄβας, 1074.
 Ἀβρόππρος· ἀβροπηνους ἀμφιβάλλε-
 σθαι πέπλους, 863.
 Ἀγαλμα· ἀγαλμα τῶν Ἀμυκλαίων
 τῶρων, 559. ἀγαλμα μῦσει γλή-
 ναις, 988. ἀγάλματα θεῶν, 1262.
 Ἀγαλματώ· ἀγαλματώσας, 845.
 Ἀγαμέμνων· ἀμφιτύμβῳ Ἀγαμέμνο-
 νος (Διός), 335.
 Ἀγαστῶρ· τὸν φιλιππῶν σου τῶν
 ἀγαστῶρων, 265.
 Ἀγγαῖοι· Ἀγγαῖων ἔδη, 1058.
 Ἀγγέλλω· ἤλθον ἀγγέλλων μῦθον,
 1467.
 Ἀγγελος· ἄγγελον λιπῶν, 657.
 Ἀγγηλατος· ἀγγηλατος μάστιγι· συν-
 θραύσας παρα, 436.
 Ἀγκάλη· σκύμονον παρ' ἀγκάλην
 βράσας, 461. ἐν Λαγαρίας ἀγκά-
 λαις, 930.
 Ἀγκάλισμα· χειρὶν εἰδωλον ἡγα-
 λισμένος, 142.
 Ἀγκάλισμα· τερπνὸν ἀγκάλισμα συγ-
 γόνων, 308.
 Ἀγκιστρώ· πόδι τοῦ θανόντος
 ἡγκιστρωμένη, 67.
 Ἀγκύλος· ἀγκυλῇ βάσει, 262. ἀγκύ-
 λης λαμπουρίδος, 344.
 Ἀγλαῖω· ἡγλαῖσμένους κόμαις, 1133.
 Ἀγνίτης· τὸν ξένους σύνδορον ἀγνί-
 την πάγον, 135.
 Ἀγνός· ἐν μεταιχυμῷ ἀγνῶν ἡρώων,
 444.
 Ἀγορεύω· τόσ' ἡγόρευε, 1461.
 Ἄγρα· ἐς ἄγραν στελοῦνται, 603.
 σχολῆα τρησσοῦσι κεστρέων ἄγρην,
 665.
 Ἀγραυλος· ἄγραυλος λεώς, 893.
 λεύσσον φόνον ἀγραυλῶν λυκῶν,
 990.
 Ἀγρευμα· ἐπακτήρη καρχαλῶν ἀγρευ-
 ματι, 109.
 Ἀγρεύω· πρόπαντας ἔδης πανδοχεὺς
 ἀγρεύεται, 655.
 Ἀγρίας· ἀγρίως θρῶς, 1423.
 Ἀγριος· Τυφῶνος ἀγρίου δέμας,
 689. γέμοντα θυμὸν ἀγρίου χα-
 λῆς, 1115. πατάξας πτέρων ἀγρίου
 βέλει, 500. ἄγριον δρᾶκοντα βα-
 λῶν, 309. ἀγρίαν κύνα κτανῶν, 45.
 Ἀγριῶ· ἡγριωμένος φρένας, 1221.
 μομφαῖσιν ἡγριωμένη, 59.
 Ἀγρίσκα· ποινὰς τίσει Ἀγρίσκα δεῖ,
 1152.
 Ἀγρότης· ὁ δεύτερος νῆσαν ἀγρό-
 της μολῶν, 478.
 Ἀγρυπνος· ἀγρυπνῶ προσκαθήμενος
 τέγγη, 386.
 Ἀγρώσσω· ἀγρώσσοντα ἔχris κτενεῖ,
 499. ῥάμφεσσι ἀγρώσσοντες ἐλ-
 λόπων θορούς, 598.
 Ἀγυιά· Θρονίτιδες Λοκρῶν ἀγυιά,
 1149.
 Ἀγυιοπλαστῆω· ἀγυιοπλαστήσαντες
 καλίας, 601.
 Ἀγυλλα· Ἀγυλλαν εἰσεκώμασαν, 1355.
 Ἀγυλλῆς πολυβόηνοι νῆπαι, 1241.
 Ἄγχι· ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης, 643.
 ἄγχι Καλχαντος τῶρων, 1047.
 δροβίτης ἄγχι, 1108. ἄγχι παμ-
 φάλωμενος, 1433.
 Ἀγχιπούς· λεύσσανσαν αἶτην ἀγχι-
 πουν, 318.
 Ἀγχισης· ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχι-
 σου νόθον, 965.
 Ἀγχιτέρμων, cum Gen. κίμνης ἀγ-
 χιτέρμονες ποτῶν, 1130. cum Dat.
 Ὠκινάρου δίνησιν ἀγχιτέρμονα,
 729.
 Ἀγχουρος· ἄγχουρος Ἀψυνθίων, 418.
 Ἀγων· ἀγῶνες, 1435.
 Ἄγω· καρηβαρευντίας ἐκ μέθης ἄγων,
 384. Λύκων ὄχλον ἄγων, 590.
 cum praepr. πρὸς· πρὸς φῶς ἄξει,
 59. πρὸς γαμηλλούς θυηλῆς ἄξει,
 324. πλανῆτιν ἄξει κύμα πρὸς
 ξένην χθόνα, 998. ἄζεται σε πρὸς
 γενεθλίαν πλάκα, 1194. cum
 praepr. εἰς· ἄξει εἰς νῆσον, 966.
 εἰς Κεραινῶν νῆπας ἄξει, 1018.
 Sine praepr. ἄξει· Καλύδονον τύρ-
 σιν, 1209. στρατηλάτην Αἰβυσσὸν
 ψάμμον ἄξουσι πνοαί, 1014.
 Ἀδελφός· Adi. ἀδελφὸν αἷμα, 1397.
 Ἀδελφός· θυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος,
 1048.

- Ἀδελφή**· ἀδελφῆς ἡλοκισμέτος δε-
 ρην, 810.
Ἀδης· τούς μὲν ἔδης δεξιῶσται,
 564. πρὸπαντας ἔδης ἀγρεύσεται,
 655. πέλας Ἀΐδου κρατήρος, 197.
Ἀιδη θυμάτων ἀπάρχεται, 1188.
 τὸν Ἀΐδην δεξιούμενον, 51. παρ'
 ἔδην, 404. μίαν πρὸς ἔδην κέ-
 λευθον, 457. πρὸς ἔδην δευτέ-
 ραν ὁδὸν περᾶ, 809. ἐς ἔδην
 ἔξεται, 497. ἔδην δύσεται, 813.
Ἀδορπος· ἀδορπα παιδεύσουσι νη-
 πίδους γονάς, 638.
Ἀδωρητός· ἄσιτα κἀδωρητα φορμύ-
 ζων μέλη, 140.
Ἀδνώτος· ἀλφῆς τῆς ἀδνώτου δι-
 κην, 549.
Ἀεὶ· ἔσται τεθμός αἰε, 859.
Ἀηδών· ἀηδὼν Κενταυροκτόνος, 670.
 ἀρπυριογονων ἀηδώνων, 653. δι-
 πλῆς ἀηδόνας αἰᾶω, 314.
Ἀδαμῆς· πληγὴν ἀδαμῆς κριδὸς
 ἔγκορυφεται, 558.
Ἀδελκτος· ποινὴς ἀδελκτους δ' ἀρ-
 παγὰς διήμμεται, 1335.
Ἀδελφλεκτρος· στρατηλάτην ἀδε-
 φμωλεκτρον, 1143.
Ἀήλιος· μοχθὸς Ἀήλιος, 666. ἀήλια
 πατρὶς, 1230. Ἀτλαντος ἀήλιου,
 221. ἀήλιοι, 903.
Ἀδανυστός· ἀδανυστον σκάρος, 890.
Ἀδωπεύτος· ἀδωπεύτους δίκας, 1399.
Αἰαί· 31. 307.
Αἰα· Αἰας ἀρχός, 1024.
Αἰα· Φλέγρας αἰα, 1404.
Αἰᾶω· πότμον αἰᾶω, 315. μύρ-
 μηκες αἰᾶζουσιν ἐκβεβρασμένους,
 878. αἰᾶων, 200. νῆπανυστον αἰ-
 αζουσα, 972. ἐκλήγον αἰᾶζουσα
 δέμας, 1079. αἰᾶζοντας τύχην,
 1088.
Αἰακίος· Αἰακείος χερσὶ, 53.
Αἰακός· Αἰακοῦ σποράς, 803. πεκ-
 θεῖν τὸν εἰγάπηχυν Αἰακοῦ τρί-
 τον, 860. ἀπ' Αἰακοῦ γέγως, 1440.
Αἰανής· αἰανὴ θεόν, 928.
Αἰας· Αἰακτὸς ῥοῆς, 1020.
Αἰαίως· Αἰαίως αἰὸς ῥοχθον, 402.
Αἰαίων· Αἰαίωνος πάγον, 135.
Αἰγέστης· Αἰγέστα τλήμον, 968.
Αἰγλήω· κρημνῶν ἔγχεσθαι αἰγλήω
 βοϊδουμένων, 1325.
Αἰγίλος· Αἰγίλου ἄκραν, 108.
Αἰγυπτιος· Αἰγυπτίαν Τρίτωνος πο-
 τόν, 576.
Αἰγώνεια· Αἰγώνειαν πόδουντες, 903.
Αἰδέομαι· ταρῶς κυδαίνοντας οὐκ
 αἰδούμενος 133.

Αἰεὶ· παρ' ἡμῶν αἰε δεξιῶσονται
 ξένους, 565. τοῦ πρὸςθεν αἰεὶ
 ἐξωλέστερος, 667.
Αἰετός· πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς δια-
 γοῶρων, 261. βέλεμα αἰετῶν, 551.
 αὐγᾶσαι τριόρκας αἰετούς, 148.
Αἰήτης· Αἰήτην μέγαν, 1274.
Αἰθαλος· παιδὸς καταβροχθέντος αἰ-
 θάλω δέμας, 55.
Αἰθυλώω· αἰθαλώσασαι γῶας, 1340.
 πάτραν ἡθαλαμμένην ἔση, 144. πά-
 τρας πυρὸς ῥηπαῖσιν ἡθαλαμμένης,
 970. οἴκοι ἡθαλαμμένοι φλόγι, 1417.
Αἰθαλωτός· αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν
 μολῶν, 338.
Αἰθήρ· πρὸς αἰθέρος ἰδρας, 255.
Αἰθικες, **Αἰθίκων** πρόμος, 882.
Αἰθίου (Iupiter), 537.
Αἰθρα· τεῖνει πρὸς αἰθρὰν κοῖτα,
 700. εἰς αἰθραν γηγόν, 822.
Αἰθνια· ἔξουσιν αἰθνυτοὶ πλετα-
 ροστόλοισι, 230. **Αἰθνιαν** ἀρωγόν
 αὐδάσσα (Minervam), 359.
Αἰθινδρεπτος, 237.
Αἰθων· αἰθων ἐπικτήρ, 109. αἰθων
 λύκος, 246. αἰθων κίρκος, 530.
 αἰθων κυῶν, 925. αἰθων λέων,
 1439. προσητήρος αἰθωνος προαῖς,
 27. αἰθωνες λυκοί, 1248. **Αἰ-**
θωνός (Ulysses) ἀνταῖδιον, 432.
 ὀδνεῖα γατομουῆτος Αἰθωνος (Eri-
 sleththonis) περᾶ, 1396.
Αἰζώω· λῶβαισιν αἰζισθέντας, 1225.
Αἶμα· θερμὸν αἶμα, 684. ἀδελφὸν
 αἶμα τιμωρούμενος, 1397. ἀρ' αἶ-
 ματος Ἰγναντιον 1356. **Τημενέων**
 οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων, 804. **Ἡρα-**
κλείων ἔγχεσθαι αἱμάτων, 1249.
Αἱμάσσω· τῆμνον αἱμάξεις πατρός,
 313. αἱμάζουσι ζῶν, 297. κε-
 λαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βοτῶν, 992.
 ὄνυξι δέμας αἱμάσσων, 266. ἀλ-
 βρωτοῖσιν αἱμαχθήσεται σφόδρυν-
 ξι, 760.
Αἱματηρός· στροφῶν τὸν αἱματηρὸν
 ἑσάρων νόμον, 250.
Αἱμοπότης· δαπταῖς αἱμοπότησιν,
 1403.
Αἱμοφύρτος· αἱμοφύρτοις μάχαις,
 1411.
Αἱμύλος· Σαρπητιάταις αἱμύλοισι,
 1124.
Αἰνέω· αἰνέσαι χεῖρόνα, 1460. ἐπεγ-
 κολᾷπτεῖν ἀνέστη, 782. θαλασ-
 σίαν δλίταν αἰνήσουσι, 596.
Αἰνῆμα· δυσφάτους αἰνῆματων οἰ-
 μας τυλίσσω, 16.

- Αινωβακχεύτος**· πρὸς εἰς *Αινωβακχεύτων* πυχῶν, 792.
Αινώλεκτρος· αἰνώλεκτρον πλάτν ματεύων, 820. αἰνώλεκτρον εὐδάνει μυχόν, 1354.
Αἰόλος· αἰόλον στόμα, 4. αἰόλω μέλει, 671.
Αἰονάω· δάψαν αἰονωμένων, 1425.
Αἰπύς· αἰπύς ὄχμος, 443. αἰπύς θεός, 630. αἰπύ ἐδέσλει, 800. αἰπύ λέπας, 1045. αἰπὺν Φηγιου πάγον, 16. παρ' αἰπὺν ὄχρον, 42. παρ' αἰπὺν πρῶν, 1237. αἰπὺν ἤρειπεν πάγον, 1348.
Αἰρεσις· τούτῳ μόνῃ πόρωσιν αἰρεσις, 1268.
Αἰρώ· ὃν εἰλε Βουλαῖος, 435. εἶλον Ἰῶσαν, 1359.
Αἶρω· πυρσὸν ἥσαν, 1295. αἶρωις τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος, 1228.
Αἰσάκειος· Αἰσάκειον χρησμῶν δειμνία, 224.
Αἰσαρος, Αἰσαρου ρείθρα, 911.
Αἰστώω· κίον αἰστώσεις δομών, 281. αἰστώσειν πάτραν, 1282. αἰστώσαι στήχον ὀδόντι, 214. σὺν ὀμ' αἰστώσας σκότῳ, 339. αἰστώσας πλάκα, 1341.
Αἰστωτήριος· πῶρ αἰστωτήριον, 71.
Αἶψα· σκύμνον παρ' ἀγκάλῃσιν αἶτα βράσας, 461. cf. *Corrigenda*.
Αἰτιάομαι· τὸν χρησμολέσχην αἰτιῶσονται βλάβης, 1419.
Αἰτίζω· διὰν αἰτίζωσι κοιρανὸν γύας, 1059.
Αἰτωλῆς· ἀηδὼν Αἰτωλῆς, 671.
Αἰτωλός· πιδηχομόρφῳ Αἰτωλῷ φθόρον τεύξει, 1000. Αἰτωλῶν τις, 623. ἠρεσβεύσιν Αἰτωλῶν, 1056.
Αἰχμάω· αἰχμάσανσι λουσθῆσαν βοήν, 441.
Αἰχμάλωτος, 501. αἰμὶρ αἰχμάλωτον ἦδνα, 330. αἰχμάλωτον πόριν, 1298.
Αἰχμή· πρωτόλεια αἰχμὴ φέροντας, 299. αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος, 1228.
Αἰχμητήριος· τοῦ λύσαν ἐν ποίμνησιν αἰχματηρίαν χέντος, 454.
Αἰχμητής· αἰχμητής αἰετός, 260. αἰχμηταὶ κύνες, 1266.
Αἰψηρός· αἰψηρόν πόδα, 515.
Αἰών· δι' αἰώνος, 303. 969. ἀτέριστον αἰῶνα κοινύουσιν, 908.
Αἰώρημα· τόρροισιν αἰώρημα φοινύεις δέμας, 1080.
Ἀκαιρέτος· ἀκείρετος γὰρ συμπλέξας φυτοῖς, 1157.
Ἀκιστής· νόσων ἀκιστής, 1052.
Ἀκίνητος· ἀκίνηταις ἀκίνητοις δχμάσας πέδον, 625.
Ἀκλυστος· παρ' ἀκλυστον σκέπας ὕδρων Πάσην, 736.
Ἀκμαῖος· βούπειναν ἀλδανισκιν ἀκμαῖαν πατρός, 1395.
Ἀκμήνος· τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς, 672.
Ἀκοίτης, ἐμὸς ἀκοίτης, 1123.
Ἀκουρός· κριτὸς ἀκουρός φῶρ, 976.
Ἀκούω· ἀκούω ταῖτα, 1373. ἀκούσει πέμψω ὅσα λεπτὴν, 666. ὅσων διειραγμῶν ἀκούσετε, 378.
Ἀκραμηνῆς· Τανταῖς ἀκραμηνῆς, 1288.
Ἀργεῖον· ἀκραμηνῆ γοναῖς, 151.
Ἀκρῶ· ὑπὲρ Αἰγίλου ἄκραν, 108.
Ἄλνου· δειράων ἄλνων, 994. ὄχρησαν ἄλνων, 1080.
Ἄκρος· ἐξ ἄκρου ποδός, 844. πρὶν μῆς ἀπ' ἄκρης, 515. ἐξ ἄκρης σκύπης, 714. ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης 2. πρὸς γήρας ἄκρον, 355. κατ' ἄκρον χεῖμα, 483. κλήδας ἄκρον σφυρόν, 493. ἔκρας βαλβίδα μηρόδου σχάσας, 13. ἄκραν ἄρδιν εὐδυρεῖ, 914. Λαυνίαν ἄκροι, 1128. ἀπ' ἄκρων λόφων, 29. πύργων ἀπ' ἄκρων, 65. πύργων ἐξ ἄκρων, 254. ἐξ ἄκρων λοβῶν, 1401. δεδρυφαγμένον χεῖρας ἄκρας, 759.
Ἀκταῖος· Ἀκταῖον ὄρος, 1384. Ἀκταίων λύκοι, 504.
Ἀκτέριστος· ἀκτέριστος τάφος, 1165. ἀκτέριστον αἰῶνα κοινύουσιν, 907. ἀκτέριστον σῆμα νεκρῶν στήθεσσι, 1063.
Ἀκτὴ· ἀκτὴ Πολύγων, 533. ἀκτὴν τὴν προδύσαν εἰς Ἐπιδάρας ἐφείσα, 722. ἐπ' ἀκταῖς 396. παρ' ἀκταῖς 1184. ἀκτὰς ἐμβατήροισιν λεπράς, 642. ἐπόψεται προβλήτας ἀκτὰς, 828.
Ἀκτὴ (Attica)· ἐν γῆσιν Ἀκτῆς, 111. πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπορθεσαν δορί, 1339.
Ἀκτίς· ἀκτίς Σελῖα, 397.
Ἀλαῖνος· κρῖσει Ἀλαῖνου σφαλες, 619.
Ἀλαῖος· εὐράς Ἀλαῖου Πατρώος ἀνακτῶν, 920.
Ἀλάομαι· παλιντοροβήτοις κημόνας ἀλάμενος, 739.
Ἀλάστορ· μαμῶντα τύφαι ποιμνίων ἀλάστορα, 529. τὴν τέκνων ἀλάστορα, 1318.

- Ἀδριατικός· ἑκατομῶν ἀδριατικὸς ἀλγανὸς τοῦτων, 942.
 Ἄλγος· ἀλγὴ δέξεται κοκκυμάτων, 408. τοὺς μὲν ἄλγῃ ἔξουσι, 1087.
 Ἀλγυναι· ἀλγυνουσί· Ἀμφιφαια κόρη, 985.
 Ἀλέκτρος· ἵππου· ἀλέκτρον ἐβαλοῦσα Ἀμνίων, 353.
 Ἀλέκτωρ· παρασιλλέει τὰς ἀλεκτῶρων στεγανόμους ἀρνίους, 1094.
 Ἀλντία (Venus), 868.
 Ἀλεάνδρα, 30.
 Ἀλετρεῦσαι· λευρὰν ἀλετρεῦσονται Μόλιπτος πέτραν, 159.
 Ἀλη· ἄλη καίνοντες πικρᾷ, 1010.
 Ἀληθής· θήσῃ δ' ἀληθῇ, 1458.
 Ἀλῆς· οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν, 425.
 Ἀλήτης· ᾄξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατὸν, 852.
 Ἀλθαῖνος· κατιχμαίνοντες Ἀλθαῖνου θοαῖς, 1053.
 Ἀλθαῖνω· βούπειναν, ἀλθαῖνεσεν πατρός, 1395. βούπειναν ὀθνεῖων κυνῶν ἀλθανούσι, 582. κακὸν μάσῃ ἀλθαῖνων κακῶ, 1122.
 Ἀλβόνω· εἰς στέγην ἐφικτὴς ἀλβόσασα θέμας, 351.
 Ἀλβρώς· ἀλβρώς ὄχμος, 443.
 Ἀλβρωτός· ἀλβρωτόσιν ἀμαχθήσεται σιρόθυγι, 760.
 Ἀλίπδον· ἤξει ἔρεμνὸν εἰς ἀλίπδον φθιάν, 681.
 Ἀλισμηκός· ἄλινου δ' ἀλισμηκτοῖο ἄκρον, 994.
 Ἀλκαρ· ἄλκαρ πταίμεναι νυμφευμάτων, 1136.
 Ἀλκή· ἀλκή νέανδρος, 1345. πρὸς ἀλκὴν δορός, 70. ἀλκὴν ἀμικτοί, 518. ἀλκὴν ἐμέμψασο, 561. συμβαλὼν ἀλκὴν δορός, 1447.
 Ἄλλα, 678. ἀλλὰ — γὰρ, 535. ἀλλὰ μὲν, 94. οὐ — ἀλλὰ, 241. 406. 587. 1194. 1317. οὐχί — ἀλλὰ, 121. οὐ — οὐδ' — ἀλλὰ, 293. 370. οὐδέ — γὰρ — ἀλλὰ, 1303. οὐ γὰρ — ἀλλὰ, 5. 779. οὐ μὴν — γ' — ἀλλὰ, 286. 1413.
 Ἀλλάττω· μάρκας ὅταν ἀλλάξῃς δομήν, 334.
 Ἀλλήλων· φόνῃ λουσθέντας ἀλλήλων τάφους, 446. μύθοισιν ἀλλήλους ὁδὰς βρούσουσι, 544.
 Ἀλλοιόω· εἶδος ἡλλοιωμένην γραῖαν, 195.
 Ἄλλος· ἄλλος ἐπ' ἄλλω μόχθος, 656. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, 755. ἄλῃν ἐπ' ἄλλῃ, 257. 909. παρῶσας κτή-
 συν ἄλῃν, 1264. ἄλλοι, 951. 993. 1027. ἄλλαι, 1160. ἄλλων χειρὶ κινήσει γέφυρος, 569. ἄλλους δὲ δίνες αἰάζουσιν, 877. τὰ δ' ἄλλα, 508.
 Ἄλμα· Πελασγὸν ἄλμα 245.
 Ἄλμα· ἄλμα πάππου 319.
 Ἄλμη· ἄλμης κλύδων, 875. λεύσσω σπέραν κακῶν σφύρουσαν ἄλμη, 217. πᾶσαν ἄλμη πηλοποιούντι χθόνα, 473. κογχος ἄλμη περιτριβαίς, 790. δευτέραν ἄλμη σπάσει, 391.
 Ἀλμωνία· ἐκ δ' Ἀλμωνίας πλαγὴν τὴν δέξεται Τυρσηρία, 1238.
 Ἀλοῖτις· Ἀλοῖτιν ἐπὶ ὀρεωμοτήσαι, 936.
 Ἀλοῖτας, 136.
 Ἀλουραῖος· ἀλουραῖον ἴππος, 579.
 Ἀλοκίω· σφαγαῖς ἀδελφῆς ἡλοκισμένος δέσσην, 810. Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἡλοκισμένην χέρσον περάσας, 119. ἐν πέτραις ἡλοκισμένοι, 908. θύνην ἡλοκισμένων θαφρῆς κρατοῖ, 381.
 Ἄλος· ἀνγαμοὶ θηναῖς Ἄλος, 145. Σαλμυθνήσιος ἄλος ἐντός, 186. φυλάξει δοχθον Διγαλὸς ἄλος, 402. πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν ἄλος, 1245. πρηστήρι κυμαίνων ἄλα, 1018.
 Ἄλσος· ἄλσος οὐδαῖας Κόρης, 698.
 Ἀλύσσω· ἀλύσας τὰς ξενοκτόνους πάλας, 124.
 Ἀλφῇ· ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην, 549. ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν, 1394.
 Ἀλφίτον· ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῃ θρόνα, 674.
 Ἀμαζών· Ἀμαζόνος πέδον, 996. ἔστιν Ἀμαζόνος, 1003.
 Ἀμαθύνω· ἡμάθυνη πᾶσαν χθόνα, 79.
 Ἀμαλάπτιω· ὃν κύων Τρίτωνος ἡμάλαψε, 34.
 Ἀμαντία· Ἀμαντίαν πόλιν, 1043.
 Ἀμαυρός· ἀμαυρὸς μυστακὸς πρὸς φθέρμασι, 687.
 Ἀμβλύνω· ἀμβλύνων σέλας, 1428.
 Ἀμείβω· ἀμείβας τοῦ κυβερνήτου τάφον, 694.
 Ἀμεμφής· τροφὴν ἀμεμφῇ παρέξει, 573.
 Ἀμέρδω· στέφανον ἀμέρσας, 1330.
 Ἀμικτός· στρατῷ ἀμικτῷ, 1421. κελύων ἀμικτον βοήν, 263. ἀλκὴν ἀμικτοί, 518.
 Ἀμμος· ὅταν — ἐξ ἄμμοιο φοιβήσῃ κρηναῖον γάνος, 247.

- Ἀμνηστος**· Κρηδέας Ἀμνηστος, 872.
Ἀμνηστοί· ἀμνηστοὶ θηναῖοις Ἀλός, 144. Ἀμνηστοί, 1227. ἀμνηστοὶ τοῖς Ἑρεχθεύς, 1338.
Ἀμνηστοί· Ἀμνηστον κῦδος, 1230.
Ἀμοιβεύς· τειχοποιοῦ Ἀμοιβεύς, 617.
Ἀμπερεῖον· λυτὸν Ἀμπερεῖον βίον, 975. ἀχλαῖνον Ἀμπερεῖον βίον, 635. αἰμαλάων ἡμπερεῖον βίον, 1296.
Ἀμπυξ· Βύνης Ἀμπυξ, 758.
Ἀμυδρός· Ἀμυδρὸν οὐνομα, 339.
Ἀμυκλαίος· ἀγαλμα τῶν Ἀμυκλαίων τῶν, 559.
Ἀμύνω· τὸν πτανόντι ἡμύνω, 482.
Ἀμφεῖρα· Ἀμφεῖρα δομοῦς, 1163.
Ἀμφελυτρώς· ἀμφελυτρώσει πέτρων, 845. ἀσφὶ ἀμφελυτρώσεις δέμας, 75.
Ἀμφερεῖον· ἡ ζυγὸν δούλειον ἀμφερεῖον, 504.
Ἀμφί· cum Gen. ἀμφὶ μῆλων, 933. cum Dat. ἀμφὶ πρύμναις, 286. ἀμφὶ τύμβῳ, 335. εὐχὰς ἀφουρῶν ἀμφὶ ἐκτιμώμενος βαλεῖ, 620. ἀμφὶ Πηνειοῦ ποταμοῖς, 1343. cum Acc. ἀμφὶ βομῶν, 202. ἀμφὶ σῶμα πέπλον δύναι, 277. ἀμφὶ πόλιν πόνα, 330. ἀμφὶ Σύρην, 648. ἀμφὶ Κίον, 946. Σίριν ἀμφὶ, 978. Λάδωνος ἀμφὶ δεῖθρα, 1041. ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοῖς, 1083. ἀμφὶ γυτῖα, 1099. ἀμφὶ Κιρκάου νῆας, 1273.
Ἀμφίβανος· (Ποσειδῶν) 749.
Ἀμφιβάλω· ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους, 863.
Ἀμφιβληστρον· ἐν ἀμφιβληστρον, 1101. ἐν ἀμφιβληστροῖς, 1375.
Ἀμφιδιηροῖα· ἀρχαῖς ἀμφιδιηροῖα, 1437.
Ἀμφικλύστος· ἀμφικλύστους χοιράδας Τυμναῖας πεπλωκότες, 633.
Ἀμφιμήτριος· ἀμφιμήτριον κῆσιν, 49.
Ἀμφισσα· ποδοῦντες Ἀμφισσαν, 1074.
Ἀμφισθέμι· τραχὺν ζεύγλαν ἀμφισθέμις, 1344.
Ἀμφιστοφωτῆς· λιπὼν — ἡμνην τ' Ἀσθρον ἀμφιστοφωτῆν βρόχῳ, 704.
Ἀμφυσός· Ἀμφυσῶν σκηπτοῦχος, 903.
Ἀμφω, 1441. ἀμφωτὶν ζητώμενος, 118.
Ἀμφώδων· ἀμφώδοντος φθέρσας πυρελλῶ, 1401.
Ἄν· cum Ind. οὐκ ἂν ἐπέλυσε, 228. οὐ γὰρ ἂν ἐλάσει, 1038. cum Opt. κλυοῖς ἂν, 9. οὐκ ἂν ἀρκέσει, 521. cum Coni. εὐτ' ἂν χαλῶν, 260. πρὶν ἂν κρατήσῃ, 640. ἔως ἂν εἰσθροῖσιν, 1163. ἔως ἂν εὐνάσῃ, 1439.
Ἀναγκάζω· ἀναγκάζει φάλασι ποιωντὶν δρόμου, 394. ἀναγκάζει σῶναι, 1443.
Ἀναγνός· βουλαῖς ἀνάγνοις, 162. ἀνάγνοις χερσὶ, 1224.
Ἀναίμακτος· γλῆραις ἀναίμακτοις, 988.
Ἀνάκτορον· Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον, 1300. Τηλέρου τ' ἀνάκτορα, 1211. εὐράς Παταρέως ἀνακτόρων, 920. καθιερώσει Μυρδίας ἀνακτόροις, 950.
Ἀνακυπῶς· ἀνακυπῶς θέμις, 137.
Ἀναξ· ὁ Κρωμῆς ἀναξ, 522. δμωδός νύμφης ἀναξ, 1123. ἀναξ, 1467. ὦ ναξ, 9. ὀπίπτοι τόκοι Μυσῶν ἀνακτος, 1246. ἀνακτος γόνος, 1378. ἀνακτι πάππῳ, 364. ἀνακτι τῶν Ὀφρωῶν δρόμων, 1192. λαῶν ἀνακτες, 587.
Ἀναπεμπῶ· ἀναπεμπάειν λόγον, 1470. ἀναπεμπῶν φρενί, 9.
Ἀναπλέω· ἐχθρον μηχαναῖς ἀναπλέων, 1219.
Ἀνάπτω· δωρὶ ἀνῆπει παρθένη Σκυλητρίᾳ, 853.
Ἀναρδηννυμι· σιγύμῳ πλευρὶ ἀναρδῆσας βοός, 556.
Ἀναρσίος· κληρὸν εἰς ἀνῆρσιον πέμψουσι παῖδας, 1144.
Ἀνασσα· Γόλῳ ἀνάσσης, 589. ἀνασαν τῆς ἐπώνυμου πάτρας, 1004. τὴν πρόσθ' ἀνασαν, 1197.
Ἀνάστατος· ἀνάστατος ἔσται στρατηγὸν οἶκος, 1215. μελαδρον ἐκ βαδρων ἀνάστατον, 770.
Ἀναστηλώ· ἀνεστήλωσαν κλασθὲν πέτευρον, 883.
Ἀνατεῖ· οὐ μὴ ἀνατεῖ γ', 283. ἀνατεῖ τὸν πτανόντι ἐκατέρωθεν, 1172.
Ἀνατῶμι· ἡς δελκῆλον ἀνατῶμι, 1259.
Ἀναυλόχητος· ἀναυλόχητον σκάφος, 745.
Ἀναυρός· ἀναυρῶν νασμός αθανῆσεται, 1424.
Ἀναψάσσω· δταν — τὸν εἰδρόντα λόγον ἀναψάλαξ, 343.
Ἀνδρῶν· ἀνδρῶν ἔχουσι δαυόμεναι, 629.
Ἀνδρώ· πόποι ἡνδρωσαν σπόρον,

943. μύρων ἀνδρώας στρατὸν, 176.
Ἀνεμι· ἀνεμι ἐς διεξόδους ἐπὶ, 14.
Ἀνευρύω· σφηκας χηραμῶν ἀνευρύσας, 181. ἐξ ἡρώων ἀνευρύσας, 1208. ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνευρύσας, 1322.
Ἀνεκβάτας· φαχίας ἀνεκβάτου, 679.
Ἀνεμόω· ἡνεμωμένη πτεροῖς, 1119.
Ἀνεμώρεα· Ἀνεμωρείας πέδον, 1073.
Ἀνερείπομαι· κόρην Ἀέρης ἀνερείψαντο, 1293.
Ἄνευ· ἀνευ μόχθων, 283.
Ἀνευάζω· Βάχχον ἀνευάζοντες, 207.
Ἀνεψία· ἀνεψιαῖς ὀρνισι χραισιμῆσαι γάμους, 547.
Ἀνήκοος· εἰς ἀνηκόους πέτρας, 1451.
Ἀνηρ· Πιεὺς ἀνηρ, 1167. οὗτις ἀνδρῶν, 626. ἀνδρῶν γυναικῶν ἐλδοτα ξυνουσίας, 683. ἀνδρῶν πάλας, 1436. ζωοπλαστῶν ἀνδρας, 844.
Ἀνήριθμος· δλύνθων ἀνηριθμῶν, 980.
Ἀνθάμιλλος· εἰς δλύνθων δῆριν ἐλκύσας τὸν ἀνθάμιλλον, 429.
Ἀνθέως· οὐδ' Ἀνθέως ξρωτίας αἰδούμενος, 134.
Ἀνθέω· παύρον ἀνθήσας ὅποια Δοκρὸν δόδον, 1429.
Ἀνθηδάν, Ὀρχίας *Ἀνθηδόνος*, 754.
Ἀνδοπλίτης· τερωμένον πρὸς ἀνδοπλίτου, 64.
Ἀνδρωπος· οὐ νῶνυμον ἀνθρώποις ἐμὸν τίβας ἔσται, 1126.
Ἀνίμμι· Ἀηοὺς ἀνείναι ὁμπνιον σταχυν, 621.
Ἄνις· ἄνις τεράμνων, 350.
Ἀνιχνεύω· χέρσον ἀνιχνεύσει, 824.
Ἀνολγῶ· πηγὰς ἀνολγας κεχυμμένως, 248.
Ἀνοστός· ἀνοστον ἀλαιοῦτας τύχην, 1088.
Ἀντί· ὀπρῶν ἀντί, 94. ἀντί εὐχίλου καπῆς, 93. λῶβης ἀντί, 365. ἀντί πιπούς, 476. ἀντί θηλείας, 837. ἀντί Κρήτης ὄρων, 1070. ἀντί Ἰσων Ἰσα, 1302. ἀντί τούτων, 1346. ἀντί πάντων, 1413.
Ἀντίποινος· τὸν ἀντίποινον ἐκχέας μύδρον, 271. ἔθριν ἀπαγῆς ἀντίποινον ζητούντες, 1297. τὸν ἀντίποινον ἐκλάφας πέτρον, 1201. τῆς ἀπαγωγῆς ἀντίποινα θανάτος, 505.
Ἀντιπορθῶ· ἀντιπορθῆσε χθόνα, 1398.
Ἀντιπορθμός· ἀντίπορθμον αὐλακα ἀποτρεῦσουσιν, 1071. πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον θόνα, 1368.
Ἀντρον· ἀντρον τῆς κυνοσφραγῆς θεᾶς, 77. παρ' ἄντρα θεοῦ, 208. ἡλαστορημένος Κυρκείος ἀντρον, 451.
Ἀντιπῶν· ἀντιπῶται βλάβας, 1367.
Ἀνυμφεῦτος· τῆς ἀνυμφεῦτους γηροβοσκουσαι κόρας, 1153.
Ἀνυμφος· ἀνυμφον πόρτιν ἀρπάσας, 102.
Ἄνω· γλήνας ἄνω στρέψασα, 362.
Ἀνώγω· μέμνειν ἀνώγων, 572.
Ἀνώνυμος· ἀνώνυμοι σποράι, 587.
Ἀνώροφος· εἰς ἀνώροφον στέγην, 350.
Ἄξυρος· ἀξέρω δόλω, 50.
Ἄονες· γῆν Ἄονων, 1269.
Ἀορνός· λιπὼν λιμνὴν Ἀορνόν, 704.
Ἀπαργμα· μηλῶν ἀπαργματα, 106.
Ἀπαρξέω· οὐδ' ἀπαρξέσθων ἀντί Ἰσων Ἰσα λαβόντες, 1302.
Ἀπαρξίος· ἀπαρξίως πορσητῆρος προαῖς, 27.
Ἀπαρχή· ἀπαρχὰς θυμάτων δωρουμένος, 1193. ἀπαρχὰς τὰς δορικτήτους λαβῶν, 1450.
Ἀπαρχομαι· θυμάτων ἀπαρξεται, 1188. πολλῶν πημάτων ἀπαρξεται Κανδαῖος, 1409.
Ἄπας· ἅπας νωμός, 1424. ἅπασα χθών, 251. ἅπασα ἄλγη δέζεται, 408. κραινῶν ἀπάσης ναυπηγίας, 733.
Ἀπέξος· ἄνδρ' ἀπέξος ἔχρεσιν δατούμεται, 629.
Ἀπειλή· ἐπιθροῖζουσαν πάτην δευγὰς ἀπειλὰς, 218. σιωνγὰς ἀπειλὰς νῶτφ φέρειν, 776.
Ἀπεμπολητής· ἀπεμπολητής τῆς χθονός, 341.
Ἀπέχδομαι· ὃ γέλως ἀπέχεται, 116.
Ἀπιστος· ἄπιστα κλύειν, 552.
Ἀπλάτος· ἀπλάτον γέφυρας, 566.
Ἀπό· ἀρχῆς ἀπ' ἀκρῆς, 2. καπὸ γῆς ἐσχατοῦσαν ὑσπληγγας, 21. ἀπ' ἀκρων λόφων, 29. ἀπ' ἀρχῆς, 30. πύργων ἀπ' ἀκρων ἐκβράσασα δέμους, 65. καπὸ Καρικῶν ποτῶν, 149. ἀπ' ἔχθων, 392. πρύμνης ἀπ' ἀκρῆς, 515. καπὸ Περσέως σποράς, 808. ἀπ' Ἰδαίων λόφων ναυσθλῶσεται, 1256. φθογ-

- γῆν ἰδῶσαν ἀπο ἰσθμῶν, 1320.
 Θεμισκύρας ἀπο νοσφίσεως, 1330.
 ἀπ' Ἠλένου ἡμερῶν, 590. ὃν ἀπὸ
 σποράς γενέσθαις ἐξέφυσε, 1306.
 ἀπ' Διαικού τε καὶ Δαρδάνου
 γένεσις, 1440. ὃν ἐπὶ τὰ παιδῶν,
 178. ἀπ' αἵματος, 1356.
 Ἀπόδεστος· ἀπόδεστα πείσασθαι
 μέλλοντες, 540.
 Ἀπονοδόροπος· δυνάστην λύκου ἀ-
 πονοδόροπον, 902.
 Ἀποσιλβῶ· γυαί λόγχαις ἀποσιλ-
 βοντες, 253.
 Ἀποφράω· ἀπενέγκασθαι δάρος,
 1269.
 Ἀποφάλλω· ἀποφάλλουσα πλόκον,
 915. ἀποφύλασσε πάγην, 407.
 Ἀπίτερος· ἀπίτερος ἔχονται βάσις,
 627.
 Ἀπτήν· ἀπτήνα σπόρον, 750.
 Ἀπυστος· κλέος ἀπυστον, 1175.
 Ἀπῶθεν· οὐκ ἀπῶθεν Ἀλέντα πο-
 τῶν, 425. οὐκ ἀπῶθεν αἵματος,
 804.
 Ἀπῶδω· χρησῶν ἀπῶσαι δελμα-
 τα, 225.
 Ἀρά· ἀράσιν ἡρεδισμένην, 332.
 ἀρὰς τετικῶς, 765.
 Ἀραμῶς· ἀραμῶσις χερσὶν, 940.
 Ἀραῖδος, 409.
 Ἀράσσω· ἀράσας νύσαν, 15.
 Ἀρβυλόπτερος· ἀρπάσας γνάθοις
 μύρρον ἀρβυλόπτερον, 839.
 Ἀργείος· ἐνεχ' Ἀργείας κυρτός, 850.
 οὐκ Ἀργείον ἀραιμνή γοναίς,
 151. Ἀργείων πρόμους, 1443.
 Ἀργός· ἄργα φάληρων λύδων, 491.
 Ἀργυραῖ· εἰς Ἀργυρίνους ἄξει,
 1017.
 Ἀργυρίππα· Ἀργυρίππαν δωμή-
 σεται, 592.
 Ἀργῶ· ἀμφὶ Ἀργοῦς κλεινὸν δρ-
 μον, 1274.
 Ἀργῶος· κρητὶδ' ἀμεστέλυσαν Ἀρ-
 γῶον δορός, 883.
 Ἀρδημῶς· γυῖσι τιθυβώσσοντος
 ἀρδημῶ Λιός, 622.
 Ἀρδην· μελαθρον Ἀρδην ἐκ βάθρων
 ἀνάστατον, 770.
 Ἀρδης· ἄρδην εἰδύνει χερσὶν, 914.
 ἡρδαιαν τετραμένον, 63.
 Ἀρδων· ἄρδων Κωνίως παγκληρίαν
 963.
 Ἀρέκτα· Ἀρέκτε, 882.
 Ἀρης, 249. 518. λούσει σῆμα βού-
 κηρος νοσμοίς Ἀρης, 730.
 Ἀρίσβα· γῆρας Ἀρίσβαν Κρησσίαν,
 1308.
 Ἀριστεύς· πολλοὺς ἀριστεῖς κατα-
 ξανοῦσι χεῖρες, 298.
 Ἀριστος· Γραικῶν ἄριστος, 532.
 βουλαῖς ἄριστος, 1235.
 Ἀρκέω· περδομύνοιαι κῆρας ἀρ-
 κέσαι πικράς, 289. οὐκ ἂν ἀρκέ-
 σαι πορθηταῖς λόκοις, 524.
 Ἀρκτος· ἀρκτου τῆθνης ἔκμαμα-
 γμέρος τρόπους, 138.
 Ἀρκος· εἰς ἄρκυν ἐμπτασάσαν, 104.
 Ἀρκοῖ, 106.
 Ἀρνεομαι· γάμους ἀρνούμενη, 348.
 νυμφίους ἀρνούμεναι, 1132.
 Ἀρνεύω· ὑπὸ λωπερώος ἀρνεύων
 στέγην, 1103. Ἀρνεύσας πήδημα
 πρὸς σφαγῆς, 465.
 Ἀρνη· Ἀρνης παλαιὸς γέννα, 644.
 Ἀροτρον· γυρὰ ταύρων ἄροτρον, 1315.
 Ἀροτρεύω· αὐλακὰ ἀροτρεύουσιν,
 1072.
 Ἀροῦρα· Παλλήνια ἄροῦρα, 1407.
 ἐσθλῆς ἀροῦρης, 1060. Ἀευταρ-
 νίαν ἀροῦσαν οἰκησοῦσι, 979. εὐ-
 χὰς ἀμφ' ἀροῦρσις βυλαί, 620.
 Ἀρπαγῆ· ὕβρι ἀρπαγῆς ἀντίποι-
 νον ζητούντες, 1296. ἀρπαγὰς δι-
 ζήμεναι, 1335. χραισμήσαι ἀρπα-
 γὰς συγγόνων, 548.
 Ἀρπαγμα· τρήφωρος εἰς ἄρπαγμα,
 87.
 Ἀρπάω· πόρον ἀρπάσας λύκος,
 102. ἀρπάσας μεταρσίον, 265.
 μύρρον ἀρπάσας γνάθοις, 838.
 ἀρπάσας κεραῖδα, 1317. τῆς ἀρ-
 παγείσης ἀντίποινα θνιάδος, 505.
 ἀρπαγέσσαν κλέτιν ματεύων, 820.
 Ἀρπακτῆρ· ἀρπακτῆρας αὐγάσαι
 λύκους, 147.
 Ἀρπακτῆριος· πόδον φρυγόντα ἀρ-
 πακτῆριον, 157.
 Ἀρπαξ· ἐπεμψαν ἄρπαγας λόκους,
 1309.
 Ἀρπη· γῆσον εἰς Ἀρπην περάσας,
 762. Ἀρπης Κρόνου πήδημα, 869.
 Ἀρπη· γαμφαῖσιν ἄρπης ἐλκυσθή-
 σομαι, 358.
 Ἀρπυια· Ἀρπυριαν Ἀρπυίας ἴσθη,
 167.
 Ἀρπυια· τῆν ὀπλίαις Ἀρπυριαν Ἀρ-
 πύϊας ἴσθη, 167.
 Ἀρπυιογούνος· ἀρπυιογούνων κλώ-
 μακας ἀηδόνων, 653.
 Ἀρσην· ἀρπάσας τὸν ἡπατοργόν
 ἄρσηνα, 839. ἐπ' ἀρσένων λέκτρα
 θουράσται βορῶν, 84.
 Ἀρταμος· ἄρταμος τέκνων, 236. ἄρ-
 ταμος δρῶκων, 327. πατρὸς ἀρ-
 τιμος, 797.

- Ἀρτίω· δάνος ταλάντω τρυπῶντις
 ῥητημένον, 270.
 Ἀρτι· Ἰώης ἀρτι Φηγίου πάγον
 ὑπεροπῆτο, 16.
 Ἀρτύω· ἔς ὃ καθύλλου γόνος ἤρ-
 τυσε, 163.
 Ἀρχαίος· ἐγείρει ἀρχαίαν ἔριν, 1362.
 Ἀρχή· ἀρχῆς ἀπ' ἀρχῆς, 2. ἀπ'
 ἀρχῆς, 30. δεινῶσιν ἀρχαῖς ἀμ-
 φιδοκροαμένων, 1437.
 Ἀρχηγέτις· πημάτων ἀρχηγέτις, 1350.
 Ἀρχος· Κορίνθου ἀρχος, 1024.
 Ἀρχω· ἤχ' Ἀλεξάνδρα λόγων, 30.
 Ἀρω· Ἀμαζόντας σύγκληρον ἄρσων-
 ται πέδον, 995. ἔρμων ἄρσαντες
 ζυγόν, 204.
 Ἀρωγός· ἤμιν ἀρωγός πρευμανής,
 536. ἀρωγός λοιμικῶν τοξευμα-
 των, 1205. Κόρην ἀρωγὸν αὐδά-
 ξασα, 360. ἀρωγὸν αὐδήσουσιν,
 1054. ἀρωγὸς τῇ δυσαρπᾶγῃ
 κρεαί, 513.
 Ἀσάρκος· ἄσαρα μιστύλασ' ἐτύμ-
 βυνσεν τάφῳ, 154.
 Ἀσβύστις· Ἀσβύστιος δεῖδρον, 848.
 εὐχὰς δαιμαίνοντες Ἀσβύστιαι, 895.
 Ἀσέπτος· ἐκφυγούσ' ὀμεινέτου θοί-
 νας ἀσέπτους, 1200.
 Ἀστικός· ἄσται φορμίζων μέλη, 140.
 Ἀσκέρα· δάμαρτος ἀσκέρας εὐμα-
 ρίδας, 855. πέτρας ἀσκέρας ἀνι-
 ρύσας, 1322.
 Ἀσκός· ἀσκή ἀμφελιγρῶσας δέμας,
 75. βυκτας ἐν ἀσκή συγκτακκεί-
 σας, 738.
 Ἀσμένως· οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν
 ἐρῶτον κύτος, 1316.
 Ἀσπαστῶς· μολόντες ἀσπαστῶς δό-
 μους, 1090.
 Ἀσπετος· ἀσπετον χέλας βοήν, 5.
 Ἀσσα (ἄτιν), 8.
 Ἀστέμβακτος· ἀστέμβακτα τιμωρου-
 μένη, 1117.
 Ἀστένακτος· ἀστένακτος ἐλνέσει, 782.
 Ἀστεργής· δίκας φητραυοντος ἀστερ-
 γει τροπῷ, 1400. βαῖον ἀστεργῇ
 χρόνον, 311. μελίσσασιν ἀστεργῇ
 Κράγον, 542. ἀστεργῇ χόλον
 ἀστων φηγούσας, 1166.
 Ἀστερος· Ἀστέρη στρατηλάτη, 1301.
 Ἀστίβητος· περᾶσας ἀστίβητον ὀ-
 μον, 121.
 Ἀστὺς· ἀστὺ σύνοικος, 754. χόλον
 ἀστων φηγούσας, 1167. ἀστοῖσι
 πρηνειῇ μολεῖν, 1055.
 Ἀστρεπτος· ἀστρεπτον φθην δόσει-
 ται, 813.
 Ἀστρων· πρὸς ἄστρον κλίμακα
 στήσει δρόμον, 510.
 Ἀστρ· Μυρῆας ἐρμυρὸν ἄστρ, 829.
 ἄστρ πέρσουσι, 1002. Ναρρῆκιον
 ἄστρ, 1148.
 Ἀτάργητος· πάλαι δοκεῖται τὸς ἀταρ-
 γήτους φάρας, 1326.
 Ἀταρ· ἄτερ πόνων, 1066.
 Ἀτερος· δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος, 1048.
 Ἀτῇ· Ἀτῆς ἀπ' ἄκρων λόφων, 29.
 λεύσσουσιν ἄτην στενεγκματων,
 318. στένοντος ἄτας, 194. στί-
 νοντες ἄτας, 676.
 Ἀνιτάνες· πέλας γῆς Ἀνιτάνων,
 1044.
 Ἀτλαντὶς· στένω τάρκους πέλαφος
 Ἀτλαντῆδος, 72. τερφθεῖς τοῖς
 Ἀτλαντῆδος γάμοις, 744.
 Ἀτλας· ἐξ Ἀτλαντος σπόρον, 221.
 εἰς Ἀτλαντος οὐκλήτηον, 879.
 Ἀτρακτος· τύψας ἀτρακτὶ στέρνον,
 40.
 Ἀτραπός· ἀτραπὸς διήνυσαι, 123.
 ἀτραπὸς βοῶν, 697.
 Ἀτρεστός· παιδὸς ἀτρεστοῦ κάπρου,
 1066.
 Ἀτρωμος· φθέρσαντες ἀτρωμον κό-
 ρην, 1003.
 Ἀτρωτος· ἀτρωτον τύψας ἀτράκτῃ
 στέρνον, 40.
 Αὐ· ὁ δ' αὐ, 556. τὸν δ' αὐ, 168.
 431. 1011. οἱ δ' αὐ, 163. 1008.
 1093. 1398. ἀλ δ' αὐ, 558. ἐν δ'
 αὐ Μυκάλλοις 927.
 Αὐάνω· ἀναύρων τασμὸς αὐανθῆ-
 σται, 1424.
 Αὐγάσω· αὐγάσαι λύκους, 147. πρὶν
 αὐγάσαι λέπας, 420. οὐκ αὐ-
 γάζων φάος, 941.
 Αὐδάσω· αὐδάσει θεός, 892. ἀρω-
 γὸν αὐδάσας, 360.
 Αὐδάω· ἀρωγὸν αὐδήσουσιν, 1054.
 ἀρδῖτος θεία γυναιξὶν αὐδηθήσο-
 μαι, 1140. αὐδηθήσεται τυμφίου
 δρόμος, 192. ὦν χρόντης χρόνος
 αὐδηθήσεται, 306. θεὸς πολλοῖς
 αὐδηθήσεται, 680.
 Αὐθαίμων· αὐθαίμων ἑμός, 1446.
 Αὐθι 732. 1127.
 Αὐθις· ἦν αὐθις πατὴρ δωμήσατο,
 47. αὐθις πρὸ ἱκαναρίζοντων, 70.
 αὐθις ἐμπύκταιν 1016. πάνθος τεύ-
 ξω γυναιξὶν αὐθις 1142. μέσους
 αὐθις κλέος αὐδήσουσιν 1296. αὐ-
 θις ἀντίποινον ζητοῦντες 1296.
 αὐθις Τυώλον ἐκλειούπτες 1351.
 αὐθις οἰστροφῶσαι 1366. παρ' αὐ-
 θις, 801.

Αὐδομαίμος· αὐδομαίμον θύεται
 χίρκου 168. αὐδομαίμων συγκα-
 τασκάπτην 222.
Αὐλαξ· λευρᾶς γατομῶν δι' αὐλακος
 268. αὐλακα ἀποτρεφύουσιν 1071.
 βουσὶν αὐλακας τεμῶν 624.
Αὐλητῆρ· αὐλητῆρος 234.
Αὐλος· ἐν αὐλῇ μέσθ 40.
Αὐλῶν· διὰ στενοῦ αὐλῶνος 388.
Αὐξάνω· ὅν ποτ' αὐξήσει λεώς 735.
 κλέος αὐξήσουσιν 1227.
Ἄυπνος· πόντου δ' ἄυπνος ἐνσα-
 ρούμενος μυχοῖς 753.
Αὐσίγδα 885.
Ἀύσωνεος· Ἀύσωνεων ἄγχι τάφων
 1047.
Ἀύσονίτης· παρ' Ἀύσονίτην Φυλα-
 μόν 593.
Ἀύσονιτις· θαλάσσης Ἀύσονιτιδος
 μυχοῦς 44. κατ' Ἀύσονίτιν χθόνα
 702. Ἀγύλλαν Ἀύσονίτιν εἰσεκώ-
 μασαν 1355.
Ἀύσων· Ἀύσωνες Πελλήνηοι 922. ἐν
 πυγμαῖσιν Ἀύσωνων 615.
Αὐτάδελφος· Αἰθωνος αὐτάδελφον
 432.
Αὐτανέμιος· τῆς Σισυφείας λαμπου-
 ρίδος αὐτανέμιος 345. Ἀχιλλέως
 δάμαρτος αὐτανέμιος 798. αὐτα-
 νέμιοι 546. αὐτανεμίως 811.
Ἀυτίς· 271. 546. 1431.
Αὐτόδαυτος· αὐτόδαυτος ἐγγόνων
 δρυός 480.
Αὐτοκάβαλος· αὐτοκάβαλον σκά-
 φος 745.
Αὐτόκλητος· αὐτόκλητος πόρις Ἱξεί-
 ται 496. αὐτόκλητον ἀρπασας κε-
 ραῖδα 1317.
Αὐτόκτονος· αὐτοκτόνοις σφαγαῖδι
 δημηθέντες 440. αὐτοκτόνοις δι-
 φασί πρὸς κῆμα δυπτούσας 714.
Αὐτόπρεμνος· αὐτόπρεμνον κόνις
 χανοῦσα χεῖσεται 316.
Αὐτός· αὐτός οὐ τετρωμένος 312.
 αὐτός ἰαύσει πότιμον 429. ὃ δ' αὐ-
 τὸς ἀργῇ φαληριῶν λύθρῳ 491.
 αὐτὸς δὲ πᾶνους ἰδῶν 774. αὐτὸς
 πρὸς ἔσθην ὁδὸν περὶ 809. αὐτὴ
 δὲ φαρμακουργὸς 61. αὐτὴ ἄρδιν
 εὐθύνει 914. τις αὐτοῦ ὄψιν σπά-
 σας 623. αὐτὸν ἐκώσσει 613. κτε-
 νοῦσι δ' αὐτὸν 922. Πράκτιν παρ'
 αὐτὴν 1045. αὐταὶ Ἱξονται 628.
 οὐ γὰρ τις αὐτῶν 639. αὐταῖς μισ-
 δόμας βαλεῖ πρὸς κῆμα 751.
Αὐτουργότευκτος· κυβερνήσας αὐ-
 τουργότευκτον βῆριν 747.

Αὐτουργός· πρὸς κινώδοντος αὐτουρ-
 γούς σφαγῆς 466.
Αὐτοφόντης· πρὸς αὐτοφόντην στρε-
 γον μόρου 438.
Αὐτόχειρ· αὐτόχειρ βάθει ἕλκος 1121.
Ἀυγευστήρ· ζητῶν μελεύθους αὐγε-
 νιστήρος βοσχοῦ 1100.
Ἀυχῆν· ἐπιβάσ' ἐπ' αὐχένος 1114.
Ἀυχμός· αὐχμῇ πινώδης 975.
Ἄφαντος· ἄφαντον εἶδος 195. κτέαρ
 ἄφαντον 896. ἄφαντα βάθη 1277.
Ἄφασσων· ἀφάσσων ὠλένασι δέμνια
 114.
Ἄφθιτος· ἄφθιτος θεά 1139. κορείαν
 ἄφθιτον πεπαιμένην 354. πάλμυς
 ἄφθιτον 691. ὀρκωμένουσιν ἔτευξεν
 ἄφθιτους Ἱδρας 707. κυθαροῦσιν
 ἄφθιτους Ἴσον 1213. ἄφθιτους τε
 καὶ φθιτούς 566.
Ἄφλαστον· ἄφλαστα 26. ἄφλαστα
 καὶ κόρυμβά 295.
Ἄφλογος· ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάταις 36.
Ἄφυκτος· ἀφύκτων γομφίων λυρο-
 κτύπῳ 918. ἐν βορχοῖς ἀφύκτοις
 311.
Ἄφύκτως· πλήγας ἀφύκτως 493.
Ἀφύσσω· ἀφύσσων πέλλαι γάνος
 708.
Ἄγχι· Ἀγχιὼν εἰς Ἰάονας βλάβην
 λείψον 989.
Ἀχεροῦσιος· Ἀχερουσία τρίβος 90.
 Ἀχερουσίαν πᾶρα θημίνα 411.
 ἀμείψασα Ἀχερουσίαν χροῖν 688.
Ἀχδομαι· ναυβαίαις ἡχθημέναις
 ἀκτίας 827.
Ἀχιλλεύς· Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτα-
 νέμιος 798.
Ἀχλαῖνος· ἄχλαινος ἱκτής 763. ἄχλαι-
 νον ἐμπρεῦσονται βίον 635.
Ἄφαντος· ἄφαντος σφραγίς 508.
Ἀψευδής· ἀψευδῆ φρόνιν 1456.
Ἀψορός· ἀψορόν ὠτρυνας τρέχιν
 1471.
Ἀψύνθιος· Ἀψυνθέντων ἄγχιουρος 418.
Ἀψυρτος· Ἀψύρτοιο 811.

B.

Βάβαξ· 472.
Βάω· τί μακρὰ βάω; 1453.
Βάθος· ἄφαντα κευθμῶνος βάθη
 1277.
Βάθρον· μέλαθρον ἐκ βάθρων ἀνά-
 στατον 770.
Βαθύς· βαθύς γυμφίον δρόμος 192.
 πρὸς βαθεῖ διζήρου πόρον 1026.
 ἐς βαθεῖων Ποιμανθρίων 326. ἄρ-

- δων βαθείαν Χωρίας παγκληρίαν 983.
Βαίνω· ἔβαινεν εἰσκήτης ἐντός 1462.
 ἔβη ἀρπάσας 837. σκάφος βῆναι ταλάσσει 746. χοιράδιον βεβῶσι 1036. χθόνα Σαλλίων βεβῶσαν πάγων 1361.
Βαίος· Βαίου τοῦ κυβερνήτου τάφον 694.
Βαῖος· βαῖον χρόνον 311. βαῖον μή-
 γαρ 568. βαῖον τεφθεῖς 744.
Βακχεῖος· ἐνθεον βακχέιον στόμα 28.
Βάχχος· κρατήρα Βάχχου δύσεται 273. Βάχχον ἀνευάζοντες 206.
Βαλβίς· ἄκραν βαλβίδα μηρῖνθου σχάσας 13. τὴν παννυστήν δρα-
 μων βλον βαλβίδα 287.
Βάλλω· εὐχὰς ἀμφ' ἀρούραις βαλεῖ 620. βαλεῖ πρὸς κύμα 751. διὰν τεκόντος ἐς χέρας βάλῃ σκυμνον 503. δράκοντα βαλὼν ἰγγι τόξων 309. πληθεῖς ἀπ' ὄχθων 392.
Βάπτω· εἰς σπλάγχμα βάψει ἔξρος 1121. Ρυνδαχοῦ ποτῶν κρυσσοῖ-
 σιν βάψαντας γάμος 1365.
Βάρβαρος· ἡμικροῖτα βάρβαρον 150.
Βᾶρις· κυβερνήσαι βᾶριν 747.
Βάρος· ὠδίνος ἔκλαυσεν βάρος 477.
Βαρύς· βαρὺς ἀρχὸς 1023. βαρεῖ
 τύψας ἀτράκτω στέρνον 39. βαρεῖ
 πρηστήρι κυμαίνων ἄλα 1018. βα-
 ρὺν πόδον φυγόντα 156. πυρρὸν
 βαρὺν φλέξας 340. θήσει βαρὺν
 κολῶν 543. ἔως ἂν εὐνᾷσῃ βαρὺν
 κλόνον 1439. στέργας βαρείαν ἐμ-
 βολὴν 525. ὕβριν βαρείαν ἀρπαγῆς
 ἀντίποινον ζητοῦντες 1297.
Βαρυζήλος· βαρυζήλος δάμαρ 57.
Βαρυφρων· ταῦρος βαρυφρων 464.
Βάσις· ἀγκυλὴ βάσει 262. παλμπό-
 ρευτον ἔχονται βάσιν 628.
Βασσάρα· ἡ δὲ βασσάρα κοίλανεῖ
 δόμους 771. τῆς παντομόρου
 βασσάρας 1393.
Βαστάζω· ταῖων βαστάσας πυρι-
 πνόνων ἀροτρα 1314.
Βατός· τῷ δάλασσα βατὴ πεῖρῃ 1414.
Βαφῆ· ῥέθρους βαφὰς πεπαμέναι 1137.
Βεβρυκίς· πόδα εἰς Βεβρυκίων ὀ-
 ψειαν ἐκπατητοῖαν 516. εἰς Βεβρύ-
 κων ἔστειλαν οἰκητήριον 1305. σῶ-
 ζων Βεβρυκίων παγκληρίαν 1474.
Βέλεμνον· βέλεμνα διφέντα 550.
Βέλος· πατάξας πέτρῳ ἀγρῶν βέ-
 λει 500.
Βερεθρον· οἰκητήριον γούων βερέ-
 θρον συγκατηρέφες 1280.
Βηκυρος· Βηκυροῦ γάμος 274.
Βία· (Ἀθηνᾶ) 520.
Βία· ἐκ βίας μετοχλίσας 626.
Βιαιοκλήρ· γάμους βιαιοκλήπτας 548.
Βιαιώς· βιαιώς ἔκυσθήσομαι 357.
Βίος· τὴν παννυστήν βίον βαλβίδα
 δραμῶν 287. ἔχλαινον ἀμπρεύ-
 σουσι βλον 635. διὰν ἐκπνεύσῃ βλον
 807. λυπρὸν ἀμπρεῦσει βλον 975.
 λυπρὸν ὀψονται βλον 1019.
Βιβρώσχω· πᾶσα βρωθήσεται δρυς
 1421. κεγχρόνῃ βιβρωμείον 912.
 βρωθεῖς καμπέων γνάφους 414.
 τραπέζαν βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαδῶν
 1251.
Βισάλλιτος· Ἡῶν Στρυμόνος Βισαλ-
 τίς 417.
Βίστονες· Βιστόνων 418.
Βλάβη· συγγενῶν βλάβη 453. νιν
 βλάβης σώσει ῥίξαι 678. τὸν χρη-
 σιολέσχην αἰτιάσονται βλάβης 1419.
 τευξεῖ ἐγγχώροισι βλάβην 949. Ἀ-
 χαιῶν εἰς Ἴάονας βλάβην λεύσασον
 989. λεύσσω πυριφλέκτους βλά-
 βας 218. ἀντιπίσεται βλάβας 1367.
Βλαστάνω· τὸν ἐκ ῥίζης βλαστόντα
 150.
Βλέπω· ὥς μὴ βλέπωσι τάφους 445.
Βλῶ· φόνῃ βλίνουσαι χέρες 301.
Βλώσχω· σὺν θηρὶ βλώσας 1327. εἰς
 Κεραστίαν βλώξαντες 448.
Βοαγίδης· τοῦ στεροφοπέλου Βοα-
 γίδα 652.
Βοάγων· δῶρ' ἀνάψει βοάγων
 854.
Βοάγριος· Βοάγριε 1146.
Βοαρηία· (Ἀθηνᾶ) 520.
Βοῶα· βοῶσα πόσιν 1118.
Βοή· χέσας παμμιγῆ βοήν 5. κλά-
 ζων ἀμικτον βοήν 263. ὀμοκλή-
 τειραν λείσαι βοήν 1337. αἰχμα-
 σουσι λοισθίαν βοήν 441.
Βοηδρομέω· κτεροῦσι βοηδρομαῖοντα
 Δινδῶν στρατηγῆταις 923.
Βοηλατέω· βοηλατοῦντι 816.
Βοηλάτης· τάρβοδον βοηλάτην στεί-
 λασα 1346.
Βόθρος· τὸν ἐκ βόθρου σπᾶσει βῶ-
 λον 484. ἐν ναφ' Ὀγκαίου βόθρου
 1225. αἶμα προσράνας βόθρου 684.
Βολή· εὐστόχῳ βολῇ τύψαι ποι-
 μνίων ἀλάστορα 528. κεραύνιοι
 βολαί 560. μέλισσαι συμπεπρη-
 μέναι γυνῶν βολαῖς 294. βολαῖ-
 σιν ὀστράκων 778.
Βομβυλεία· Βομβυλείας κλατὺς ἡ
 Τεμυκία 786.
Βορά· σάρκας ἀμψίνους βορᾶς 672.

ἐπείκειν βορὰ νηδὺν 1200. προδεῖ-
 ραι θηρῶν βορᾶν 955.
 Βορέωνες· ἐν τόποις Βορειῶνων
 1253.
 Βορβᾶιος· πρὸς Βορβᾶται 898.
 Βόρυς· βόρυον φέροντο 83.
 Βουβών· βουβώνος ἐν τόποισι θρυ-
 λῆας δέμας 487.
 Βούδεια· (Ἀθηναῖ) Βούδειαν ἀρωγὸν
 αὐδάστα 359.
 Βούκερος· λούσει σῆμα βούκερος
 γαστροίς· Ἀρης 730. τὴν ὁ βούκε-
 ρος Βούων λιπαίνει 1407.
 Βουκάλος· Τευταρίοις βουκόλου πτε-
 ρώμασι 56.
 Βουλαῖος· (Ζεύς) 435.
 Βουλή· βουλαῖς ἀνάγωνις 162. βου-
 λαῖς ἀρίστος 1285.
 Βούπεινα· βούπειναν στρατοῦ ἀλ-
 θανούσιν 581. βούπειναν ἀλθα-
 γεσκαι ἀμύαιαν πατρός 1395.
 Βουπλανόχτιστος· Ἀτης ἀπ' ἀκρων
 βουπλανοχτίστων λόφων 29.
 Βουραῖος· Βουραῖοισιν ἡγεμῶν στρα-
 τοῦ 591.
 Βούς· ἐν ἀσπὶ βοός 738. πλεύρ'
 ἀναρῆξας βοός 556. λαίμασας στε-
 φηροσιν βούν 327. ἀτραπούς βοῶν
 697. θισθλοῖσι βοῶν 720. 929.
 βοῶν ἀποτρεῦσουσιν ὀλκᾶν πτε-
 ρῶ 1072. βοῦσιν αὐλακας τεμῶν
 624.
 Βουσκαφῆν· μόσσυνας Ἐκτῆνων βου-
 σκαφῆσαντος 434.
 Βούσταδμον· στείβοντα βουσταδμων
 κόπρους ξενώσεται 92.
 Βούστροφος· ἐν μεταφρένοισι βου-
 στρόφοις χθονός 1438.
 Βούπις· τὴν βοῦπιν κόρην Ἀέρης
 ἀνηρεψαντο 1292.
 Βούτης· βοῦτης γατομῶν δι' αὐλα-
 κος 268.
 Βραβεῖα· πάλου βραβεῖαις γηροβο-
 σκούσαι κόρας 1154.
 Βραβεύς· Ἰγναῖος βραβεύς 129.
 Βραγχηῖος· παρθένον Βραγχηῖαν
 παρῳολῆας 1379.
 Βράσσω· σκύμονον παρ' ἀγκάλῃσιν
 βοάσας 464.
 Βραχύπολις· βραχύπολις Κορμι-
 σῶ 911.
 Βρέτας· τετρήτας βρέτας 948. περι-
 παύουσιν ἀλένας βρέτας 1185.
 Βρεφοκτόνος· Παλαίμων βρεφοκτό-
 νος 229.
 Βριμά· Βριμῶ τετμορφοί 1176.
 Βροτησείας· φθογγὴν βροτησείαν ἐί-
 σαν 1321.

Βρότος· ὅταν βωμὸν αἵματι βρότη
 992.
 Βροτός· λίκτρα θουρῶσαι βροτῶν 85.
 πλείστον ἐστνημένον βροτῶν 421.
 μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν 490.
 φεύγοντες βροτῶν καρβανον ὄχλον
 604. λίμνην προσφιλιστάτην βρο-
 τοῖς Μαιώταισι 1289. κλαγγαῖσι
 ταρμύσσουσιν βροτούς 1177.
 Βρόχος· ζητῶν κελεύδους αὐχενι-
 στήρος βρόχου 1100. λιπὼν λίμνην
 ἄστρον ἀμφοτεροπότην βρόχῳ 704.
 εἰς ἄκρον ὀδνείων βρόχων ἐμπλα-
 σσαν 104. τὸν τυπέντα ἐν βρό-
 χοῖς μάριφας ἀφύκτοις 310. ἡ μιν
 παλεύσει δυσλῆτοις ὀστρου βρό-
 χοῖς 405.
 Βρούα· μύθοισιν ἀλλήλους ὁδᾶς
 βρούουσι 545. στέμφυλα βρούου-
 σιν 678.
 Βρύον· τάριχον ἐν βρύοις κρύψει 398.
 Βρύων· ὁ βούκερος Βρύων 1408.
 Βυθός· Χάρυβδι ἐκρυψάσαν ἐλκυ-
 σας βυθῶ 743. Ἰλίου παφλάζον-
 τος ἐκ βυθῶν φλογί 197.
 Βύκτης· βύκτης στροβήσει φελλόν
 756. βύκταισι χειρὶψουσιν ὦμη-
 σται πόριν 184. βύκτας ἐν ἀσπὶ
 συγκατακλίσας βοός 738.
 Βύνη· Βύνης ἀμπυξ 757. ἀπάγ-
 γματα φλέγουσαν Βύνη θεῖ 107.
 Βωκαρος· Βωκαρὸν γαμάτων 451.
 Βῶλος· τὸν ἐκ βόθρου σπάσει βῶ-
 λον 485. βῶλον ἐμπεφυρμένην γα-
 στροῖς ὀρέξει 1380.
 Βωμός· ἀμφὶ βωμὸν Κρόνου 202.
 ὅταν βωμὸν αἵματι βρότη 992.

Γ.

Γαῖα· ἐν γαίᾳ 1436. καταθδει γαῖαν
 Ἀρης 249. γαῖαν ἔχονται 588.
 γαῖαν ὁδᾶς δαφουσι 1005. γαῖαν
 Σαλάγγων μολόντες 1058. κατα-
 θάλωσι γαῖαν θνείαν 1376.
 Γαλαδραῖος· Γαλαδραῖον πέδον 1342.
 Γαλαδρα· σῶσαι Γαλαδρης λύκον
 1444.
 Γαληνός· γαληνὸν ἡμᾶρ 814.
 Γαλῆ· τῆς δειρόπαιδος γαλῆς 843.
 Γαμβροκτόνος· γαμβροκτόνον θα-
 λασσὶν βουλαῖς ἀνάγωνις 161.
 Γαμῶ· γήμας Ἀφίσαν 1308.
 Γαμῆλας· πρὸς γαμῆλους ἄξει θυη-
 λῆς 323.
 Γάμος· δαφὸν ἐστεναγμένος γάμος
 412. ἔκται τῶν ἐπείσκτων γα-

μων 60. νοσφιζέ γάμων 130. συμ-
φεία δαίσασθαι γάμων 146. εὐ-
δάσσα τάφροθον γάμων 369.
πέμφουσι παῖδας ἑσπεριμένους γά-
μων 1145. ἔκπτι δυσσεβῶν γάμων
1151. τερωθεῖς τοῖς Ἀτλαντίδος
γάμοις 744. γάμους ἀρουμένην
346. ἀνεψιαῖς ὄρουσι χραισιμήσαι
γάμους 547. γάμους τελειν 1386.
Γαμφή· ἐν γαμφαῖσιν Ἑνναία μι-
στύλασα 152. γαμφαῖσιν ἄρηης
οἰνὰς ἐκυσθῆσομαι 358.
Γαμφηλή· γαμφηλῆσι αἰμάσσων δέ-
μας 266. Γαμφηλὰς ὄνου περή-
σεις 94.
Γάνος· κρηναῖον γάνος 247. Βηφύ-
ρον γάνος 274. πρὶν λαφύεσθαι
γάνος 321. ἀφύσσαν πέλλας γά-
νος 709. Κυλιστάρου γάνος 946.
Ῥυνδακού ποτῶν κρωσσοῖσι βύ-
ψαντας γάνος 1365.
Γάπεδον· ἐρεῖσει κῶλα χειρῶν
ἐπὶ γαπέδων Ἀμοιθέως 617.
Γάρ· 3. 115. 144. 304. 413. 462. 639.
768. 779. 1000. 1038. 1167. 1216.
1296. 1454. ἡ γάρ 627. ἡ γάρ
1283. τοι γάρ 139. 943. ὁ μὲν
γάρ 1099. τὸν μὲν γάρ 417. ἀλλ'
ἔστι γάρ τις 535.
Γαστήρ· γαστρός ἐλκύσας ζυγά 343.
Γατομέω· βοῶντες γατομῶν δι' αὐ-
λατος 268. ὀθνεῖα γατομοῦντος
αἰδωνος πτερά 1396.
Γαύας· (Ἀδωνις) ὀψεται Γαύαντος
τάρον 831.
ΓΥ· οὐ μὴν ἀνατεῖ γ' 283. οὐδ' οὐ
γ' 1302. οὐ μὴν ὑπεῖξει γ' 1412.
Γεῖσον· οὐ γείσα χραισιμησουσι 292.
Γεῖτων· τύμβος γείτων ὄρυγος πτε-
ρουμένης 401. γείτων ὁ Λάρις 725.
Κρῶνις δὲ γείτων 1021. Σπύδασι
γείτων 1287.
Γελάω· οὐδ' ἄντε πένθους γελᾷ
στρατός 284.
Γέλως· ὃ γέλως ἀπέχθεται 116.
Γέλω· πλῆσει γέμοις θυμὸν χολῆς
1115.
Γενάρης· ἐμὸς γενάρης ἐξέφυσε
Λαρδανος 1307.
Γενέθλιος· ἄζεται σε πρὸς γενέθλιαν
πλάκα 1194.
Γέννα· Ἀρρη παλαιὰς γέννα 644.
μεθ' ἔκτῃ γένναν 1446.
Γενναῖος· σκυλάκα γενναῖον τενοῖ
963.
Γεννάω· Τυφῶνα γέννῶται πατήρ
177.

Γένος· μῦθος γένους 1134. γένους
πάππων τῶν ἐμῶν κλέος ἀδελ-
φούτων 1226. εὐπρεπέστατος γέ-
νους 1345. κηλίδι θαυδεῖς γένει
165. πιδήκων γένος δύσμορφον
691. τοῦπιλάωβητον γένος τεθραῖ
χαράκας 1173. ἐξοχον ῥάμῃ γένος
1233.
Γεραῖος· σὺν τῷ γεραῖῳ πατρὶ 1265.
Γέρας· δορίκτητον γέρας 1116.
Γενομαι· ὦν σκηπτὸς γένσεται θρου-
μένων 363. γένσεται φυγῆς 1431.
Γεώλορος· πρὸς κλίτῃ γεωλόγῳ 600.
Γῆ· γῆ ναυσθλωθήσεται 1415. ἀπὸ
γῆς ἐσχάσσαν ὑσπληγγας 21. βρα-
χυπολὺς Οἰνωπρίας γῆς 912. πέ-
λας γῆς μολῶν 1044. γῆς καὶ θα-
λάσσης σκηπτρα 1229. πάντ' ἐρευ-
νησας μυχὸν ἄλδος καὶ γῆς 1245.
πόντου τε καὶ γῆς 1448. εἰς γῆν
ὄβρας πόδα 279. βλαῖξαντες Ὑά-
τον γῆν 448. μολόντας εἰς γῆν
ἑσπερον 956. ἐνθα μυδαίνει πο-
τοῖς Ὠκείαντος γῆν 1009. ἄξει Ἀό-
νων γῆν 1709.
Γηγενής· γηγενόες Ἰσάχνου τάρος
42. ἀμμοσφρον γηγενούς 111. Παλ-
λήνιαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν
127. γηγενῶν ὑψηρέτης 1408.
Γηραιός· γηραιὰ κόρη 586.
Γῆρας· πρὸς γῆρας ακρον 355.
Γηροβοσκίω· γηροβοσκούσαι κόρας
1154.
Γῆρυς· Σφρυγγὸς γῆρυς ἐκμμουμένη 7.
Γίγας· κέλευρ γίγαντος 495. ἐγγυ-
ριον γίγαντα ἔχοντα 527. στείλει
γίγαντα 1414. Γίγαντων νῆσος ἡ
μετᾶφρενον θάλασσα 688. ὄλαν
γίγαντων Σιδόνων κεκτημένους
1357. μέλλων ἐπὶ Γίγαντας πε-
ρὼν 709.
Γιγαντοράστος· Γιγαντοράστοις ἄρ-
δισιν τετρωμένον 63.
Γιγάρτον· γίγαρτα βρωζονος 677.
Γιγνώσκω· ἐγγω σὺν κατῷ ἔπος 488.
Γίγνωμαι· Κένταυρος τύμβος γεγῶς
σποράς 1203. ἀπὸ Λαφδάνων γε-
γῶς 1440.
Γλαυότροφος· δεικνῶν τῶντων γλα-
υοτρόφῳ 1250.
Γλάνις· Γλάνις τέγγων χθόνα 748.
Γλαυκός· γλαυκῷ κυνὶ 471.
Γλαύκων· Γλαυκῶνας αὐτανάμιας
811.
Γλήνη· γλήνηας ἄγαλμα μῦσαι 988.
εἰς τέτταρτα στέγῃς γλήνης· αὐτὸ
αἰσθῆσας 362.
Γλυκός· γλυκὺν βότρω φέρωντο 83.

Γνάθος· φέρεται πόρρον γνάθω 636.
 ἐν γνάθοις Τρέφανος ἠμάληψε
 αἰών 33. δταν ἀλδδωνας ἐρευν-
 γηται γνάθων 474. λαφυσταίς
 γνάθοις 215. καμπέτων γνάθοις
 414. μόρφον ἀρπίδας γνάθοις
 838.
 Γνάμπω· δόρυ γνάμψει θεόμοιος 1247.
 Γνύθος· πᾶν μεταλλεύων γνύθος 485.
 Γνωτοφάντης· ἀρπίδας τὴν γνωτο-
 φάντιν 1318.
 Γοάω· γοωμένη θαρὸν στενάξει 972.
 Γογγυλάτης (Ζεύς) 435.
 Γογγύλος· ἀέρα βᾶσιγι γογγύλῃ
 τυπεί 981.
 Γοηρός· φάος γοηρὸν φανέν 1057.
 Γόλγοι· γαίαν ἔξονται θεῶς Γόλγων
 ἀνάσσης 589.
 Γομφίος· ἀφικτωρ γομφίων λυρο-
 πτυκῶ 918.
 Γόμφος· τρόπιν γόμφους προστετα-
 γανωμένην 748.
 Γογή· ὠρρακωμένην γογῆς 103. α-
 δίνας ἐξέλυσε λαθραίως γογῆς 1198.
 Γοργεῖον ἀκραιφνὴ γογαίς 151.
 γογῇ κατεδρυφεῖ διπτύχους γο-
 γας 239. παιδεύουσιν νηπίους γο-
 γας 638. ἐξαριθμησας γογᾶς σὺς
 1255.
 Γόνος· Καδμῖλου γόνος 162. Χει-
 ράδος γόνος 1234. ἀνακτος γόνος
 1378. Νηρέως γόνω ὡπασεν δά-
 νος 886. τοῦ μόστυνας Ἐκτήρων
 βουσακρήσαντος γόνον 434. αὐ-
 θήσουσιν Ἡλίου γόνον 1054. Δαν-
 ρήτης γόνος 1007.
 Γόννος· Γόννον ποδοῦντες 906.
 Γονούσα· κάμψας Γανούσαν 870.
 Γόος· ἐξυλακτῆσει γόον 764. γόω
 γυναικῶν 256.
 Γοργάς· ἡ παλῖμψων Γοργάς 1349.
 Γοργῇ· καρερὸν Γοργῆς τόκον 1013.
 Γορτυν· ἦξεν ἐπὶ Γορτυνος δόμους
 1214.
 Γορτυναῖος· ἐν Γορτυναίᾳ (γῇ) 806.
 Γουνασμα· κρατήσας λιταῖς γουνα-
 σμάτων 1243.
 Γουνεύς· Γουνεύς ὥσπερ ἐργάτης δι-
 κης 128.
 Γουνόομαι· λιταῖς Σθένεωαν ἰκέτιδες
 γουνοῦμαι 1164.
 Γραῖα (πόλις Βοιωτίας)· Γραῖαν πο-
 δοῦντες 645.
 Γραῖα· εἶδος ἡλιωμένην γραῖαν,
 196. γραῖαν Τισσηίδα 231.
 Γραικίτης· ἐν Γραικίταις πέπλοις 605.
 Γραικός· Γραικῶν ἀρεστος 532. Γραι-
 κοῖσιν ἐξυμνημένην 1195. λῆσαι

βοῇν Γραικοῖσιν 1338. Γραικοὺς
 κράτη λαβεῖν αὐδαίξει θεός 891.
 Γραδς· ἐπόψεται πέμπειλον γραδν
 826.
 Γραφῇ· ἐν πλαστικῇ γραφῇ 432.
 κληρίων γραφῆς 370.
 Γραφῶν· αὐδῶν ἀκραιφνῶν γραφῶν 1031.
 Γρυγός· ἐγείρας γρυγὸς ἔριν 1362.
 λύσσω θέοντα γρυγόν 86. γρυ-
 γῶν βολαῖς 294.
 Γρώνος· οὐσα γρώνης χερμάδος ναῦ-
 ται λαθόν 20. γρώων βερέθρη συγ-
 κληρείτης στέγῃς 1280. παρ' Ἰούς
 γρώων πέδον 631.
 Γυγαία· ποιῶνς Γυγαίᾳ τίσσει θεῇ
 1152.
 Γύδιον· ἐπὶ Γυδίου πλάκας 98.
 Γύα· λήϊου γύα 252. ἐς Λετρινάλους
 γύας 158. γύας τιθαμβωσσοντος
 ἀρθηθμῶ Διός 622. ἐπόμεται γύας
 847. Ολοσσόγων γύας 906. δταν
 αἰτίῳσι κοίρωνου γύας 1059. ἔξον-
 ται εἰς γύας 1161. αἰθαλάσσαι
 γύας 1340.
 Γυιοκόλλος· πέτρων ἐν γυιοκόλλοις
 σπαργάνους εἰλημένον 1202.
 Γυῖον· τεφρώσας γυῖα πυρὶ 227.
 πρὶν γυῖα χυτλώσαι δρόσῳ 322.
 γυῖα συμπαλέξας φυτοῖς 1157. γυῖα
 συνθήσας λόγους 1247.
 Γυῖος· γυῖα ἀμναμοὶ δηναῖς Ἄλός
 144.
 Γυιοδχος· γυιούχους πέδας ὠργυιω-
 μένη 1076.
 Γυμνας· ἦξει γυμνάδας πάλης κονί-
 στας 866.
 Γυμνηταί· ἀμφικλύστους χοιράδας
 Γυμνησίας πεπλωκότες 633.
 Γυμνίτης· οἶσιν κῆμα γυμνίτην φά-
 γρον 388.
 Γυμγός· γυμγὸν πόδα εἰς ἐκβατη-
 ρίαν ὀφείειαν 515.
 Γυναιχοκλωψ· μύκλους γυναιχοκλω-
 ψιν 771.
 Γυνή· Κολχίς γυνή 887. δούλης γυ-
 ναῖκος ζεδυλῖαν ἐνδεδεγμένον 996.
 γόφ γυναικῶν 256. ἀνδρῶν γυναι-
 κῶν εἰδῶτα θυνοῦσας 683. γυ-
 ναιξ δ' ἔσται τεθμός 859. θεῖα
 γυναιξὶν αὐθηθήσομαι 1140. πέν-
 θος τεύξω γυναιξὶν 1142. κερας-
 φόρους γυναικας 1238.
 Γυραῖ· Γυραῖσι δ' ἐν πετραῖσι 390.
 Γυράπιος (cupiter) 537.
 Γυρός· γυρά ὑποτρα 1314.
 Γωλιών· Διακρίων γωλιᾷ 376.
 Γωρυτός· ἦν γωρυτός ἐκρυψε Σκυ-
 θης 458.

A.

- Δαίαιρα*· θήσει *Δαίαιρος* 710.
Δαιδαλευτρία· μνηστήτου χιλοῖο δαιταλευτρίας 578.
Δαίμων· δαίμων *Ἐνδορξής* 212. *Δαίμωνος* δαίμων 537. εὐνάσει δαίμων δόρυ 567. δαίμων φήμας ἐς τὸ λῆθον ἐκδραμεῖν τεύθειεν 1472. ἡ δαίμωνι τῷ θηρομύκτην σκύλακα τεκνοῖ 962. ὁ δαίμων 281. σοὶ δαιμόνων φραδαῖς πένθος ἔσται 968.
Δαίνυμι· ποῖα χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν 668. νυμφεῖα δαίσσθαι γάμων 146.
Δάιος· πρηστήρα δαῖον μάχης 861.
Δαίς· δαίτιος χαλῶν 837. διαν ἐν δαίτι μελλίσσωνιν Κράγον 541.
Δαΐσφαλτος· τὰ δευτερεία τῆς δαΐσφαλτου πάλης 170.
Δαιταλουργία· σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία 199.
Δαιταλάω· ὀμόσσει δαιταλωμένους ἔθης ἔγχευέσεται 654.
Δαιτρεῖν· λέγῃται δαιτρευθεὶς δέμας 1315. τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος δέμας 160.
Δαιτρός· δαιτρός ἡπάτων 35.
Δάκνω· συμφοραῖς δεδηγμένος 954.
Δάκος· ἀρὰς τεικῶς τοῦ τυφλωθέντος δάκους 765.
Δάκρυ· ὃ ἀπέχθεται δάκρυ 117.
Δάκρυον· θέρμοις τεκόντων δακρυοῖς λελούμενος 371.
Δάκτυλος· σφραγίδα δέλτω δακτύλων ἐφαρμόσαι 1382.
Δάμαρ· βαρύζηλος δάμαρ 57. Τυφώϊνος δάμαρ 1353. τῆς Κηρύλου δάμαρτος σπόρον 750. δάμαρτος αὐτανέμους 798. στενάζων κήρας δάμαρτος 808. ἀνίσχει δάμαρτος ἀστέρας 855. συγγάμου δαίμαρτος 1221. ποδῶν δάμαρτα 190. παρώσας δάμαρτα 1263. ἡμπερεσαν δάμαρτα *Ἀσιτέρφ* 1301.
Δαμάω· ἀμφὶ τύμβον δαμείς 335. πρὸς τοῦ δαμέντος οὐ τετριωμένος 312. αὐτοκτόνοις σφραγαῖσι δηγθέντες 441.
Δάνος· λαβὼν τάνυον τοῦ πεπρασμένου δάνος 269. θήσει *Δαίον* δάνος 710. *Τρίτων* Κολῆς ἄπασεν δάνος 887. κάπνεύγκασθαι δάνος 1269. δρεῖται δύνος 1261.
Δαπταῖ· δαπταῖς τιτύσων φόβον 1403.
Δάπτω· ἐκείνῳ σε κατὰ δάπτει 259. πολλοὶ γαῖαν ὁδὰς δάπτουσι 1006.
Δαρδάνειος· *Δαρδανείων*· ἐκ τόπων γανσθλουμένων 967. 1257.
Δάρδανος· ἐμὸς γενάρχης ἐξέφυσεν *Δάρδανος* 1307. ἀπὸ *Δαρδάνου* γεγώς 1440. *Δάρδανον* πόλιν νάουσι 1129.
Δαρὸν· δαρὸν οἰκῆσαι σπῖλον 188. δαρὸν ἐστεναγμένους γάμος 412. πέτραν ὀχῆσαι δαρὸν 724. δαρὸν στενάξεις 973. δαρὸν στένουσαι 1144.
Δασπλήτης· εἰς νάπας δασπλήτιδας βῶω 1452.
Δατέομαι· ἄνδρ' ἀπέλοις ἔχρεσιν δατούμεναι 629.
Δαυνίος· *Δαυνίαν* παγκληρίαν δαμῆσεται 592. *Δαυνίων* ἄκροι 1128. νόσων ἀκεστῆς *Δαυνίος* κληθήσεται 1052. ὑπὲρ *Δαυνίους* ὤκισμένην 1254.
Δαυνίτης· σῆμα *Δαυνίται* στήσουσι 1063.
Δαυρηγάτος· δαυρηγάτων φοίβαζεν ἐκ λαϊμῶν ὅπα 6.
Δαυρινός· σφῆκας δαυρινούς χηραμῶν ἀνεύρυσας 181.
Δαυριλῆς· δαυριλῆς σφραγίς 779. δαυριλῆς ἐρημία 957.
Δέ· passim. μὲν — δέ vid. μὲν. δέ — δέ 80 sq. 904. δέ — δέ — δέ 251 — 253. τάριχον ἐν μυτοῖς δέ 398.
Δείκηλον· δεικῆλον ἀνθήσει 1259. δεικῆλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχταῖς 1179.
Δείκνυμι· δεικνυμι πλωτὴν οἶμον 889.
Δεῖμα· νυκτῆροισι δέσματα 225.
Δειμαλῶ· μήνισσι δειμαλῶν θεῶς 1186. εὐχὰς δειμαλόντες 895.
Δειματόω· πωδῶντι δειματουμένη 1434.
Δειρός· δειρὸς δράκων 327. κολαστῆς δειρός 393. περηνγῶς δειρὴν μάχην 1042. δειρὴν μέλαρτες πάλιν 1366. δειναῖον ἀρχαῖς ἀμνησθηριωμένων 1437. δεινὸς ἀπειλὰς ἐπαρθεύουσιν πάσῃ 218. δεινὰ πείσεσθαι 540.
Δειραῖος· δειραῖαν ἄκραν ἄρσονται 994.
Δειράς· θραμβουσία δειράς 1405.
Δειροπαῖς· τῆς δειροπαίδος γαλῆς 843.
Δέλτος· σφραγίδα δέλτω ἐφαρμόσαι 1382.

- Δελφίς· ψυχρὸν νέκυν δελφίνος 397.
 φάλαί τε καὶ δελφίνες 84.
 Δελφίνιος· Δελφινίου παρ' ἄντρα 208.
 Δελφινιόσημος· ἄγγελον λιπῶν δελ-
 φινιόσημον 658.
 Δελφύς· μητὸς ἐντὸς δελφύος 939.
 Δέμας· χερσὶν ὀχμασάς δέμας 41.
 παιδὸς καταβροχθέντος αἰδῶλη δέ-
 μας 55. κύμβαχον δέμας 66. ἀσκή-
 ἀμπελιτρώσας δέμας 75. τοῦ Ζητὶ
 δαιτρευθέντος δέμας 160. ὄνυξι
 αἰμασῶν δέμας 266. εἰρκτῆς ἀλι-
 ρύσασα δέμας 351. θρυλλέας δέ-
 μας 487. Τυφῶνος δέμας 669.
 γραῦν μαρμαρουμένην δέμας 826.
 ἐκβλήτων αἰδῶνυσα δέμας 1080. λα-
 κῆνυθ' ἐν φροναῖς ψυχρὸν δέμας
 θράκαινα 1113. λέβητι δαιτρευθεὶς
 δέμας 1315.
 Δέμνιον· λιπὸντ' ἀλέκτρων ἐκβα-
 λούσα δέμνιον 353. ἐν δέμνιοις
 171. ἀρῶσσαν ὠλέναισι δέμνια 114.
 Δέμων· σηκὸν ἔδεμα 873. δέμας ση-
 κὸν 1261. σηκὸν δέμαντο 959. ση-
 κὸν δέμαντες 928. πόλιν δέμαν-
 τες 935.
 Δενδρώδης· δενδρώδης κλάδος 830.
 Δενναῖω· θεὸν δέννασαι καπορόφω-
 δῶν 404.
 Δέννος· δέννοις κολασθεὶς 777.
 Δεξιόμοι· τὸν Ἀθῆν δεξιούμενον
 πάλαι 51. οἱ δεξιῶσονται τάφρους
 416. ὀλύμπιοι πλάκες δεξιῶσονται
 ἔξνους 565.
 Δεπαστραῖος· δεπαστραίων ποτῶν
 489.
 Δέρη· ἡλοκισμένος δέρην 810.
 Δέρω· μοῖραν προύμμάτων δεδορ-
 κότες 82. δέρχεται ζέουσιν γραῖαν
 229. ἡμαρ δρακῶν 814. οὐκ ἰά-
 σιμον ἔλκος δρακούσα τοῦ ξυνευ-
 νέτου 62.
 Δέρτρον· θρυλιγμαῖται δέρτροισι
 προσσσηρότας 880.
 Δεσπότης· δεσποτέλεις ὠλέναις ὠγ-
 κωμένον 1183.
 Δεσπότης· βῶσσα δεσπότην πόσιν
 1118. σύγγνωθι, δέσποι' 3. πυρὶ
 φλέεσα δεσποτῶν στόλον 1078.
 Δευτερεῖα· τὰ δευτερεῖα πάλης 170.
 τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων 1011.
 Δεύτερος· ὁ δεύτερος 478. 1374. λεύ-
 σαι σε δεύτερον πυρρὸν 52.
 ἔσθην δύσεται τὸ δεύτερον 813. ὁ
 δεύτεραν τεκούσαν τύφας 39. δευ-
 τέραν εἰς ἄρκυν ἐμπλάσασαν 104.
 τὴν δευτέραν οὐκ ὀνει κύπριν 112.
 δευτέραν ἄλμην σπᾶσαι 391. δευ-
 τέραν πληγὴν πρὸς ἐγκορύφεται
 557. δευτέραν ὁδὸν περὶ 809.
 δευτέρους ἐπεμψαν λύκους 1309.
 Δευτεροῦχος· δευτεροῦχον ἄρσαντες
 ζυγὸν 204.
 Δέχομαι· ἅπανα ἄλγη δέζεται 408.
 δέζεται μονόστολον 690. ἐκβεβρα-
 σμένην Γλάνις δειδῶροις δέζεται 718.
 θανόντα ὄρος δέζεται 806. κεν-
 χρόνη βεβρωμένον Κόλμισα δέζε-
 ται 913. χωρὸς συνολεῶν δέζεται
 1022. πλανήτην δέζεται Τυρσηνία
 1239. πλανήτην ὅταν δόμοις δέ-
 ζονται 539. ἔκπινω φοιμαγμὸν ἡό-
 νες δεδεγμένοι 244. ἄλλην ἐπ'
 ἄλλῃ συμφορᾷ δεδεγμένον 257.
 Δῆ· καὶ δῆ 90. 229. 239. 243. 249.
 πάλαι δῆ 216. ἡ πολλὰ δῆ 359.
 550. ὡς δῆ 354. ὅς δῆ 965. 1184.
 ὅν δῆ 156. φ δῆ 236. 1446. ὦ
 δῆ 510. 1263. ὦν δῆ 961. ὤς δῆ
 577. ὅς δῆ ποτ' 1401. οὐ δῆ ποτ'
 530. ὅν δῆ ποτ' 499. ἦν δῆ ποτ'
 470.
 Δῆω· χθῶν δηουμένη 251. ὦν
 σκηπτὸς γεύσεται δηουμένην 383.
 δηώσας στερᾶτον 1384. δηώσαντες
 τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον ζουθίδας
 ψηκῆτας 986.
 Δῆϊος· σπᾶσαντι δῆϊας μαστὸν θεῖς
 1327.
 Δημόλευστος· πρόσθεν δημόλευστον
 331.
 Δήμος· δήμος τὸν κτανόντ' ἐπαι-
 νέσει 1172.
 Δημότης· ἐν ῥήρησι δημοτῶν στα-
 θεὶς 470.
 Δηναιός· γυῖαι ἀνναμαι δηναιῖς Ἀλός
 145. σμηχουσα δηναιὸν νυφῆς 876.
 δηναιὸν ἀρθιτος θεᾷ αὐθηθήσομαι
 1139.
 Δηράνος· Δηράνου κύνες 440.
 Δηρῶ· ἔστειλαν σμίνθοισι θεράσον-
 τας 1306.
 Δῆρις· εἰς ὀλύνθων δῆριν ἐλκύσας
 τὸν ἀνδάμλλον 428.
 Δῆρ' (Δημήτηρ) Ἀηδὺς ἀνέναι μὴ
 ποτ' ὀμπνιον σιάχυν 621.
 Διά· ὅσσα διὰ μνημης ἔχω 8. γα-
 τομῶν. δι' αὐλακος 268. δι' αἰώ-
 νος 303. 969. διὰ στενοῦ αὐλώματος
 387. διὰ στενῶν μύρμων ἐνήσει
 σκάφος 869.
 Διαγράφω· πετροῖσι χέρσον αἰετὸς
 διαγράφων 261.
 Δίαιτα· τῆς πρὶν διαίτης μεμνημέ-
 νοι 609. οἱ θαλασσίαν δίαιταν
 αἰγῆσουσι 596.

- Διακρία**· (ὅρη Εὐβολίας) Διακρίων γωλειά 375.
Διαλλαγή· εἰς διαλλαγὰς μολῶν 1448.
Διάνω· ἀτραποὺς δεινυσε 123.
Διαρπαγή· διαρπαγὰς δόμων ἐναυγέουσιν 70.
Διαρβαῖω· πύργους διαρβαίσουσι 1007. πτόρθου διαρβαίσθέντες 1097.
Διασφάξ· πνευμὴ χεῖσται διασφάγος 317. κρύψουσι κόλλης ἐν μυχοῖς διασφάγος 1062.
Δίδωμι· καύταις ἰδωκα κόρας 953. χῶραν δίδωτες 1065. δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκόφῳ 469.
Διεξόδος· ἀνείμι ἐς διεξόδους ἐπῶν 14.
Δίζημαι· νεκρόμαντιν διζήσεται 682. κόλπῳ λαυθμοὺς διζήμενοι 606. ἀρπαγὰς διζήμενοι 1335.
Διζήρος· (ποταμός) πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζήρου πορῶ 1026.
Δίκη· ἐργατίας δίκης 128. δίκης τάρβοδος 1040. ἐκβῆναι δίκην 136. ἀλφῆς τῆς ἀεθνωτοῦ δίκην 549. πορῶν δίκην 596. ἔλλοπος μυρσὸν δίκην 1375. δίκας φθειτοῖσι ῥητεύοντος 1399.
Δικέλλα· στερόβη δικέλλη βουσκαυήσαντος 434. δικέλλη πᾶν μεταλλεύων γνῶδος 485.
Δικταῖος· Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον 1300.
Δικαῖν· πῆδημα δικῶν 531.
Δικαίως· δικαίως σφενδονίως ἀπλυσμένοι 636.
Δικωπος· δίκωπον σέλιμα ἐλῆ 1217.
Διμόρφος· θαλασσοπαῖς διμόρφος· θεός 892. διμόρφου γηγενούς 111.
Δίκη· δίνους παλιρρόλοισιν ἐκοντος σαλου 380. Ὀκινάρον· δίνουσι ἀγγιτέρομονα 729. ἐν Λαμητίαις δίνουσι 1086.
Διοιχνέω· διοιχνεῖ δυσφάτους αἰνεμάτων οἶμας τυλίσαν 10.
Δίος· δι' Ἐνυὼ 519.
Δίπλαξ· ἐκδύνονσα δίπλακα σκέπη 1422.
Διπλοῦς· νεῖκος ὥρινεν διπλοῦν 1329. ἐργάται διπλοὶ 521. διπλὰ δαίνεται τέχνα 232. διπλῶν μεταξὺ χοιράδων παρούμενον 389. πυρσὸν ἦσαν ἡπείρους διπλαῖς 1295. μαζὶ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς μορῶς 226. λείπει διπλοῦς σκυμνούς 1232. διπλὰς ἀθρόνας αἰάτω 314. Προκίως εἰς νήσους διπλῆς 347.
Διπτυχος· διπτυχοὶ τόκοι ἀνακτος 1246. διπτύχων ἴνα φέρει 554. διπτύχοις ἀκπερσοῖς 511. χηλὸν κατεδρύφατε διπτύχους γογὰς 239.
Διρμασμός· (ὄρος Εὐβολίας) Διρμασσοῖο γωλειά 375.
Δίς· ὃν θεὸς ἤθρσαντα ἔστειλε 156.
Δισάρπαγος· ἀρωγούς τῇ διαρπαγῇ κρεῖν 513.
Δίσκος· Δίσκου μεγίστου τάρβοδος 400.
Δισσός· δισσὰς σαλάμβας 98. ἐπόψεται δισσὰς πέτρας 836. σιένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾷ 69.
Δίψα· κελαινὴν δίψαν 1425.
Διψάς· δράκοντα διψάς 1114.
Διψάω· κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου 1171.
Διψῶς· δμωίδος νύμφης ἀναξ 1123.
Δνόςος· τὸν δνόςον τετραμμένον σκυμνον 502.
Δοῖός· δοῖῶ ἀγῶσαι λύκους 147. δοῖοι κύνες 439.
Δοκεῖν· δοκεῖν τὰς ἀταρχύτους ῥιγὰς 1326. τὰ δ' ἄλλα σφραγῖς δοκεῖσαι 509. πᾶς Ἰλιεύς ἀνῆρ κόρας δοκεῖσαι 1168.
Δολογχοί· ἀμφὶ κόλπῳ ῥόνα Δολόγῳν 331. ἀπὶ Δολόγῳν 533.
Δόλος· ἀξίφω δόλῳ 50.
Δομή· σμῶδιγγα προσμάσσαν δομῇ 783. μαῖρας δταν φαιουρόν ἀλλάξης δομῇ 334. κυνοισιν ἐν δαλδέντες δομῇ 597.
Δόμος· Ὀδοδόκειος δόμος 1150. πάντα κυκώσας δόμον 1442. πρὸς διαρπαγὰς δόμων 70. κίον' αἰστωσεῖς δόμων 281. τὰ δ' ἄλλα δόμων σφραγῖς θακεῖσαι 508. δόμων λαβεῖν ὃ χρῆζει 1268. πλῆρη δταν δδομοῖς δέξονται 538. κοιλανεῖ δόμους 772. πολύντες δόμους 1090. ἔως ἂν εἰσθρέξωσι Λυγαράς δόμους 1163. ἦξει ἐπὶ Γόρτυνος δόμους 1214.
Δορυ· χάριτος ἀμνηστοῦ δορυ 455. δορυαῖς μῆλων 1050.
Δορικτιος· δορικτιον γέρας 1114. δορικτιον χθονα 1359. ἀμφὶ μῆλων τῶν δορικτιῶν 933. σκυλῶν ἀπαρχὰς τὰς δορικτιῶν λαβῶν 1450.
Δόρπον· κελαινὸν δόρπον κατὰ στείλαι 471.
Δόρυ· καὶ ἔπη πτήσσαν δόρυ 280. καυῖσαι δόρυ 530. ἡμῖν εὐνῶσαι δαίμων δόρυ 567. δόρυ γνάμψιν θείωνος 1246. δόρυς πρὸς ἄλκην 69. ῥύμα φονίου δορυ 507. ἀνα-

στῆλιν Ἀργαίου δορός κλασθῆν
πίτευρον 883. πῶκα ἐν κλόνῳ
δορός 944. συμβαλὼν ἀλκὴν δο-
ρός 1447. βληθεὶς τῇ τριωνίχῳ
δορί 892. Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν
δορί 1339.
Δούλεος· ζυγὸν δούλειον 504.
Δούλη· δούλης γυναικὸς ζεύγλαν
ἐνδεδεγμένοι 906.
Δουλώ· πᾶσα αἷα δουλωθήσεται
1404.
Δουπέω· δεδουπῶς τὸν κτανόντ'
ἡμύνατο 492. ἐπεγκαχάων τοῦ
δεδουπῶτος μόρῳ 285. τύμβους
οἰεται δεδουπῶτος 919.
Δουρατόγλυφος· τέρασμα δουρατο-
γλύφου στήλης 361.
Δρακαινα· δρακαίνα δηλῶς 1114.
Θρόεπλάστον ἐξοψεται δρακαιναν
674.
Δρακοντομόρφος· περὶ τῶν ἐρετιῶν
μάχην δρακοντομόρφων 1043.
Δρακοντοφρουρος· ταννὴν δρακοντο-
φρουροῦς ἐσκαπασμένην σκοπιῖς
1311.
Δράκων· δεινὸς ὥρταμος δράκων 327.
δράκων Τυμφαῖος Αἰθίων πρό-
μος 801. ἦσαν δ' ἐν δράκοντος
ἐχέας πόδα 110. Σκυρίου δρά-
κοντος ἔντοκον λεχὶ 185. θρεπτῶ
δράκοντι 1223. χεῖρας ὥπλισε
Σκύθη δράκοντι 918. δράκοντα
βαλὼν λυγρὴν τόξων 309. δράκοντα
κτανῶν 632.
Δραυκός· σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυ-
κῷ 1304.
Δρέκω· νῆα Πυλινῶν δρέκων
1046.
Δροίτη· δροίτης ὥχῃ κέλομαι 1108.
Δρομεύς· εἰς πτηνὸς δρομεύς 15.
καὶ ἡ κυματῶν δρομεύς 789.
Δρόμος· ἔρημος ἐν πρόκαισι νυμ-
φίου δρόμος 193. γάλλισι κοινω-
νῶν δρόμον 394. πρὸς ἄστρον
κλίμακας στήσει δρόμον 510. λαμ-
παδοῦσαν ἔνταται δρόμον 734. ἐμ-
παυκα δρόμον 1321.
Δρόσος· γυνὴ χυτῶσαι δρόσῳ 322.
δῆς πέδον δρόσῳ φοιβάσουσιν
1166.
Δρουκάπος· ἄνακτος τοῦ δρουκάπου
γένος 1378.
Δρουκαπὴ· δρουκαρπα φέρωντο φῶ-
κα 83.
Δρούμις (Δρούμιον) 522.
Δρούμιος· ὁ Δρούμιος δαίμων 536.
Δρυάτος· Νηϊέων δρυῶν πέλας 794.
Δρύς· καρποφόρος δρύς 1423. πύ-

τόδατος ἔγγνων δρύος 480. στί-
πος δρύος 1110.
Δρυάσσος· στήνα διδρυαγμένην
758.
Δυμαντιός· οἱ τῆς Δυμαντίου σπο-
ρᾶς 1388.
Δύμη· ἀπ' ὧν Δύμης τε ἡγε-
μῶν στρατοῦ 591.
Δυναστής· τὸν δυναστὴν τοῦ πετρα-
θέντος λύκου 901.
Δύω· ἀμφὶ σῶμα πέπλον δύναι
278. ταῦ κατὰ χρόνους δύνοντες
1277. νετέρων ἰδρας δύντες 446.
κρατῆρα ἑκάχον δύσεται 273. ἔθην
δύσεται 813.
Δύο· δυοῖν πελαιῖν ὠφρανισμένην
γονῆς 103. δυοῖν ἀδελφοῦν ἑτε-
ρος 1048.
Δύκτης· Ἀλαντίδος δύπτον κέλω-
ρος 73. δύπτην πῆρυλον 387. βα-
λαὶ πρὸς κύμα δύπτην 752.
Δύπτι· ἔδωκε Νηρέως τάφους 164.
πρὸς κύμα δύπτουσας πτεροῖς 715.
Δύρας· Δύρα παρ' ὄχθας 916.
Δυσάλων· οἰμοὶ δυσάλων 314. μό-
ρος δυσάλων 1076.
Δυσάλθης· στόνουε δυσάλθης 796.
Δυσβάτος· δύσβατος λόφος 699. δύс-
βατοὶ Λυβηθροὶ πύλῃ 409. πρῶ-
τας δυσβάτους Τυλλήσιους ἀρσού-
ται 993.
Δυσγάμος· ἑκατὶ δυσγάμων θυσταγ-
μάτων 1089.
Δυσδαίμων· πόλιν δυσδαίμονες δει-
μαντες 984.
Δυσέξοδος· τὰς δυσέξόδους ζητῶν
κελεύθους 1099.
Δυσζήλος· δύσζήλος ἀστεύβατα τι-
μωρουμένη 1117.
Δυσλῦτος· δυσλῦτοις οἰστρον βρόχος
405.
Δυσμενής· δυσμενεῖς φρυκτωροὶ
1096. δυσμενεστάτου ξένων ἔτυπε
δωρὸν σπλάγγχνον 464. δυσμενῶν
ποδηγέτην 220. εἰς γῆν δυσμενῶν
δύρας πόδα 279. δυσμενῶν μο-
χλῶν 527. πυρῶσει πάντα δυσμε-
νῶν σταθμὰ 1371. ὅπως παλεύσῃ
δυσμενεῖς 784.
Δυσμητηρ· ὡ δυσμητερ 1174.
Δυσμίστος· φράλαμα δυσμίστος
841.
Δύσμορος· δύσμορος Κάλχης 979.
δύσμορον στρατηλάτην ναυταῖς συν-
εβράσασσι πύλαι 897. δύσμοροι
σιέγοντες αἶας 675.
Δύσμορφος· πιδάκων γένος δύσμορ-
φον 692.

Ἀδόδομος· δαδόμενος θηρῶν συγχοιμώμενος 849.

Δυσσεβής· ἔκατι δυσσεβῶν γάμων 1151.

Δυστήτης· δύστητα πέσσονται κακὰ 1281.

Δυστυχής· ἔρεσμα πύτρας δυστυχούς 282. πύργων δυστυχεῖς κατασκαφῶς ἀλέσουςα 971.

Δυσφάτος· διοίχνει δυσφάτους αἰνυμάτων οἶμας 10.

Δυσφράστως· κατέλλουσα δυσφράστως ἐπη 1466.

Δῶμα· δῶμα κινήσας καπηρὶ 182.

Δωμάω· σῆμα κόρης δωμήσαντες 719. Ἀργυρέππαν δωμήσεται 593. τύραννι δωμήσεται 1272. ἦν αὐτῷ πατὴρ δωμήσατο 48.

Δωροῦμαι· χέροισι στέφονγγα δωρεῖται κτίσαι 865. βαῖν τι μήκαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος 568. λυγρὴν συμφορὰν δωρούμενος 910. ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενοι 1193.

Δωριεύς· στρατὸς Δωριεύς 284.

Δωρὶς· πενθῆν τὸν εἰσάπηχυν Ἀλακού τρίτον καὶ Δωρίδος 861.

Δῶρον· ἔειπε δῶρον σπλάγγνον 465. παλμπουν δῶρον 893. δῶρ' ἀνάψαι παρθένω Σουλπείῳ 853.

Δωτίνῃ· σπαθὸν δέμαςτο δωτίνῃν θεῖ 959.

Δωτῶν· Δωτίζομαι Δωτίου πύλῃ 410.

E.

Ἐάω· χέροισι πατρός ψαῦσαι ἔασαι 1040.

Ἐργονος· τὸν τέταρτον ἔργονων Ἐρεχθέως 431. κατόδατος ἔργονων ὄρους 480. τῶν Ναυβολείων ἔργονων ναῦται 1067.

Ἐγείρω· ἐγείρει ἔρον 1362.

Ἐγκωρος· κυπέλλον ἐγκάρῳ θανεῖ 1104.

Ἐγκατακρύπτω· κῦδος ἐγκατακρύπτεις ἴσῳ 1231.

Ἐγκατοιμάω· νήσοις μακάρων ἐγκατοιμάσκει 1204.

Ἐγκατοικίζω· ἀγάλαμα Ἐγκατοικίει θεῶν 1262.

Ἐγκλήρας· πῶαρ ἔγκληρον. χθονός 1060.

Ἐγκλίνω· μὴ ὕπνος λάβος λήθης Μελέανθον ἐγκλινέτα 767.

Ἐγκοιμάομαι· τύμβαν ἔγκοιμώμενοις χρήσει φάτιν 1050.

Ἐγκορύπτω· πληγὴν κρός ἐγκορύπεται 558.

Ἐγκυαῖα· ἐξοφεται δράκαιων ἐγκυαῖαν ἀλφειῶν θρόνα 674.

Ἐγγλαινώω· ἐσθῆτα ἐγγλαινούμενος 974. στέφανος ἐγγλαινούμενον στέλλασα 1347.

Ἐγχος· ἐγχος πεποικίως 931.

Ἐγχόλι· ψευδοφλοῖς φημισαῖον ἐγχόλις ἐπη 1425.

Ἐγχωρος· σῆμα δωμήσαντες ἐγχωροὶ 719. σπαθὴν ἐγχωροὶ μέγαν δειμαντες 927. θάμβος ἐγχωροῖς μέγα 509. ἔσται τεθμός γυναιξὶν ἐγχωροῖς 859. τεύξει ἐγχωροῖσι βλάβην 949. ἐγχωρα τέρεν χραλὴν φόνῳ 267.

Ἐγχώριος· ἐγχώριον γέναντα 527.

Ἐγώ· ἐγὼ δ' ἀνείμι 13. ἐγὼ δὲ πένθος ὀλοομαι 302. ἐγὼ δὲ τλήμων 348. ἐγὼ δὲ κέλομαι 1108. ἐγὼ θεὰ ἀσθρόησομαι 1139. ἐγὼ δὲ ἦλθον 1467. οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὧσι ἐσθάλλεται 253. γὰρ δέ μοι τεύξουσιν 1128. ἃ μ' ἱστορεῖς 1. ἐπεὶ με — φήξει πλατὺν τέροντα 1110. ἐπεὶ μ' ἐταφας φύλακα στέγης 1469. πλῆστιν ἡμῶν Δεψμεύς ἐνόσφρισε 1454. ἔστι ἡμῖν ἀρωγός 536. ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δορυ 567. θυσιστὸν ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσε 787.

Ἐδεθλιον (ἐδεθλον)· ἀπὸ νάων ἐδεθλιον 800. ἔδεθλον φαγκότας 987.

Ἐδος· Ὀρχηστου ἔδος 646. Ἀργαίων ἔδη μολόντες 1058.

Ἐδοκ· αἰδέρος νημέρους ἔδοκ 255. νεριτέρων ἔδοκ δύντες 445. ἔτευξεν ἠρθέτους ἔδοκ 707. φρυγούσαι μονοικητους ἔδοκ 960.

Ἐδωλιον· (ἐδωλον)· ἐξ ἐδωλίων πηδῶντες 266. φρογγὴν ἐδωλιον ἀπο βροτησίαν ἱεῖσαν 1320.

Εἶδακ· εἰδατων πληρὴν τράπεζαν κίων 1250.

Εἶδος· τὴν ὤραντων εἶδος ἡλλοιωμένην 195.

Εἶδω· Εἰδωίως πόσις 1024.

Εἶδω· Πελαγονούς εἶδε βάφοντας γάνος 1364. διήσεται ἀνδρῶν γυναικῶν εἶδοτα ἔννουσίας 683. πικρὰν ἐταίρων ἰδὼν μοῖραν 594. πόνοτος ἰδὼν 775. θίνα πημάτων ἰδὼν 812.

Εἶδωλον· χερσὶν εἶδωλον ἡγκλωσμένον 142.

Εἶδωλόπλαστος· εἰδωλόπλαστον προσκαταβαρεῖ ῥέθρα 173.

Εἰκτικός· βαρὺν εἰκτικὸν γόμφους προστεταρταμένον 748.

- Ελπίς**: πόντος ἐν σπέρματός· ελλη-
 μένος 1322.
Ελπί: ἐνθα ὑπὸν ταρκατὴς ἐστίν
 43. πῶς δ' ἐστὶ καὶ ταρώμενος ἀμ-
 φότεν 127. ἐστὶ γὰρ τις, ἐστὶ ἡμῖν
 ἀρωγός 535. Σβούλλης ἐστὶν οὐκ-
 ἤσαν 1079. ὡς οὐκ ἀρῶσαν τὴν 845,
 οὐς ἔσται. ὁπτενωμένος γάμος 411.
 ἐστὶν καπὼν παρατίων 611. συν-
 αἶμος. Ἀνθρόνος· ἐστὶν 755. γυ-
 ναιξὶ ἐστὶν τεθμός 859. καὶ πέν-
 θος· ἐστὶν 970. ἐστὶν ποτὶ προ-
 σβέσων φάος γοηρόν 1056. οὐ μὴν
 γαῖονμον· ἀνδρώμενος αἶφας ἐστὶν
 1127. οὐδὲ σὺν κλέος ἀπαιστον
 ἐστὶν 1175. ἀνάστατος ἐστὶν στρα-
 τῶν οὐκ 1216. τῇ θάλασσᾳ
 μὲν ἄπει· περὶ ἐστὶν 1416. δι'
 οὐδὲν ἐστὶν μήχος 1459. ἐχθρός
 αὖν 1242.
Εὐνάπηνος: περθεῖν τὸν εὐνάπηνον
 860.
Εὐναρσάκος: σπαρσμένων ταύσεως εὐ-
 ναρσάκος· σπύλον 101.
Εὐνεκ: αἰσάν· τλήσει· εἶναι· ἀο-
 γνίας· ποπός 860.
Εὐνοῦ: καταρσῆς εὐνοῦ πᾶντος 1287.
Εὐνοῦ: αἰσάν· ἀλεθρῶσας· δέμας
 351. εὐνοῦ· ἐπὶ 1462.
Εὐ: 104. 118. 126. 246. 279. 346.
 350. 361. 423. 428. 447. 496. 516.
 582. 681. 722. 726. 747. 761. 822.
 852. 879. 956. 966. 1017. 1043.
 1061. 1067. 1069. 1121. 1144. 1158.
 1161. 1277. 1300. 1305. 1312. 1319.
 1451. 1452. λεύσσω θάοντα εἰς
 ἀρπῆμα κυνός 87. εἰς· κηρασμὸν
 τῶσαν 692. εἰς ἐπείσιον χλεῖν
 ὕλακτῆσας 1385. Ἀγνῶν εἰς
 ἴσωνας βλάβην λεύσσω 989. εἰς
 κερὸν ψαλαξέας 139. οὐκ εἰς κε-
 ρὸν κρηπὶδα φαινέσει· φόνον ταύ-
 ρων 1191. εἰς πέντε που πλειώνας
 201. κεί· διαλλαγὰς πολῶν 1448.
Εἰς: εἰς τὴν παλαιστήν 1447. ἐν
 ἡμαρ 524. ἐνὸς λαίβης ἀπὲς 365. ἐν
 ἀλφῆν· ἐνὸς ἐμμενῆτος 561. μὴ
 ἀρῶναι τοὺς ἐπὶ τοῦ μοῖρα 226.
 πόλει δεκτὸν ἀνδρῆσι μὴ 1259.
 δεκτὸν· ἐν· ὡς 554. ἐν·
 ἄγγελον λιπὼν 657. ἀντὶ πάντων
 ἐν· σπεία 1413. μὴν σφός· φόνον
 κλέψων πεπαισμένον 457. ἐν μίαν
 Κρημνός· ἐξέφει λέκτρος 961.
Εἰσεῖδω: λαπρὸν εἰσεῖδω· οὐκ ὁρᾶν
 1107.
Εἰσεμῶν: Ἀγυλλῶν εἰσεμῶσαν
 1365.
Εἰσπρόξω: ἴως ἐν εἰσπρόξω· Ἀμ-
 φείρας δόμους 1163.
Εκ: 6. 149. 197. 484. 494. 757. 770.
 899. 967. 1012. 1016. 1159. 1238.
 1257. πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα γυ-
 τλάσσει 322. ὡς αὐτὴν ἐκ πυρός τέ-
 φρον 368. καθαρὰν ἐκ μέ-
 θης 384. ἐκ βίας 626. θανούσης
 ἐκ χειρὶν Μηκιστέως 651. γαῖαν
 ἐκ πείνης ὁδᾷ δάφουσι 1005. ἐκ
 μαρτυμάτων λαῖσι τὸν πότμον
 429. θρήνης ἐκ 118. φασγάνων
 ἐκ θύσσει 191.
Εκατ: λέκτρον· ἐκατὶ 60. ἐμῶν
 ἐκατὶ δυσγάμων δυσταγματῶν 1089.
 ἐμῶν ἐκατὶ δυσερῶν γάμων 1151.
Εκατήριος: εἰς Βερβόκων πόδα ῥέ-
 ψων ἐκατήριον 516.
Εκβαλῶ: ἐκβαλῶν δίκην 136.
Εκβάλλω: ἑλῶν· ἐνθα ἐκβάλλει
 ποτὸν 1033. λήποντα κῶσης ἐκ-
 βαλῶν 131. γνός ἐκβαλῶν πέτρον
 618. λήποντι ἀλέκτρον ἐκβαλῶσα
 δεινῶν 353.
Εκβλητός: ἐκβλητόν αἰάζουσα δέμας
 1079.
Εκβολή: δειδρῶν Πυράμου πρὸς ἐκ-
 βολαῖς 439. Κέλτρον πρὸς ἐκβο-
 λαῖς 189. Τρίτωνος ἐκβολαῖς
 ἡλακισμένην χέρσον 119.
Εκβράσσω: ἐκβράσσω ὕδωρ 1009.
 θερμῶν δειδρῶν ἐκβράσσω πατῶν
 1240. ὅταν εἰς θάλασσαν ἐκβράσσω
 σποδόν 1158. οἷα τυτθὸν ἐκβρά-
 σης· τῆς κρηλίου σπύρον 749. ἐκ-
 βράσσω πυρῶν ἀπ' ἄκρων δέ-
 μας 66. ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον
 νεκρὸν 396. τυρσῶν ἐκβεβρασμένην
 δέξειται 717. ὅσαν στεναγμῶν ἐκ-
 βρασμένων νεκρῶν ἀκούετε 377.
 αἰάζουσι ἐκβεβρασμένους εἰς Ἀ-
 τλάντος οὐκ ἔστιν 878.
Εκγίνομαι: Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες
 αἰμάτων 1249.
Εκγονος: ἐκγονον Τενδορῆδος 899.
 ἐκγόνους Κρέων 693. Ζαῆτος
 ἐκγόνους φάβας 580.
Εκδύνω: φλοιῶν ἐκδύνασα δίπλακα
 σκέτην δούς 1422.
Εκεί: ἐστὶν φῶς ἐκεῖ γοηρόν φανέν
 1057.
Εκείνος: σπλάς· ἐκεῖν σῆς φερώνυ-
 μος· τύχης φημισθήσεται 1081.
 ἐκεῖν σὲ κακόν· ἐκεῖν δάφει 258.
Εκμήβολος: αἱ τεκούσαι τὴν ἐκμήβω
 τέχνην παιδεύουσαι γοῆας 637.
Εκκέλευδος: λαθραῖα κἀκκέλευθα
 παπταλόμενα 1162.

- Ἐκλήθε· ἔκλυσθ' ἄσπετος 1156.
 Ἐκφυγεῖται· τὴν νυμφωγαγὸν ἐκ-
 φυγεῖται τὴν τρόπον 1025.
 Ἐκλήμω· ἐκλήμω ἐκλήμωσι θυ-
 μῶν σέλιος 1094.
 Ἐκλάπτω· τὸν ἀντίποινον ἐκλάπτω
 πέτρον 1201.
 Ἐκλείπω· κλέπτω Τρωλὸν ἐκλειοί-
 τες 1354.
 Ἐκλογεύομαι· ἦν τόργος ἐκλογεύεται
 88. ὃν ἡ ἐνταῖμος ἐκλογεύεται
 466.
 Ἐκλύω· ὠδίνας ἐξέλυσε θενδροῖδης
 κλάδος 836. ὠδίνας ἐξέλυσε λα-
 δροῖδης γογῆς 1197.
 Ἐκμάσσω· ἄρκτου ἐνθ' ἡνῆρας ἐκμαγ-
 μένος· τρόπους 1381· κτερεῖ πούρας
 οἰμας μελωδοῦ μητροῦ ἐκμαγ-
 μένας 713.
 Ἐκμιμούμαι· Ζῆδον ἐκμιμούμεναι
 602. γῆρον ἐκμιμούμεναι 7.
 Ἐκναυσθίδω· Αἰγία εἰς Τέρειναν
 ἐκναυσθίδεται 726.
 Ἐκουστος· ἐκουσίαν σμώδιγγα προσ-
 μάσσω δομῇ 783.
 Ἐκπαιδεύω· ὡς δὴ Περσέας ἐξε-
 παιδεύσε 577.
 Ἐκπίνω· ἐκπίνω σκύφον 163.
 Ἐκπλέω· οἱ δ' αὖ — νῆσον Κερνῶ-
 τιν ἐκπεπλωότες 1084. τοῖς εἰς
 στεγνὴν Λεύκοφρον ἐκπληκτοῖς
 346.
 Ἐκπορθέω· Ἀκτὴν ἐκπορθέσαν δορί
 1339.
 Ἐκπνέω· θύαν ἐκπνεύσθ' βλον 807.
 ἐκπνεύσσης λοιπὸν οὐδ' αὖτις ἐν-
 τὴν 999.
 Ἐκπροπῆς· ἐκπροπῆστατος γένους
 1346.
 Ἐκσώζω· τύμβος αὐτὸν ἐκσώσει μό-
 ρον 613.
 Ἐκτίγω· θορήσοισιν ἐκτακίω 498.
 Ἐκτίγεις· τοῦ μέσσηνας Ἐκτίγεις
 βουσακρήσαντος 433. Ἐκτίγων
 πρόμοι 1212.
 Ἐκτίγω· φ' θυμάτων ἐκτίγων χάριν
 211. δοκον ἐκτίγων πρεσβύμοτον
 982.
 Ἐκτόρειος· νυμφίδος Ἀρνούμεναι
 Ἐκτόρειος· ἡγλαῖσμένους κόμης
 1133.
 Ἐκτός· μέσ' ἔκτην γένων 1446.
 Ἐκτρέχειν· δαίμων κρήμης ἐς τὸ ἄβρον
 ἐκτρέχειν τεύθειν 1472.
 Ἐκτώ· σκῆψος· πύκνως ἄδωτος,
 ἔκτορας πλημμελίδος 100.
 Ἐκφυγῶ· ἐκφυγῶν ὕγρον 1191. ἐκ-
 φυγῶν ὠδίνας 942. τὰς πινδο-
 φῶντας ἐκφυγῶν ἀντίστοιχον δό-
 νας 1199. τέχνη· ἐκτεφροῦναι
 ἀποκαταφθόρους θυράς 234.
 Ἐκφύσσω· Ἐκφύσσω ἐκφύσσω 743.
 Ἐκρύω· γενέσθης ἐκρύωσι· Ἀκρῶ-
 νος 1307.
 Ἐκχέω· ἐκχέω πόδον 1101. τὸν ἀν-
 τίστονον ἐκχέω μύθον 271. θο-
 νισαὶ δὲ ἐκχέω 773.
 Ἐκκαστρώ· ἡλασθημένους Κυκκῆους
 ἄνθρωπον 460.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 467.
 πορκεῖς ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 427.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1336.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1466.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 306.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 62.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 343.
 ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 428.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 356.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 702.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1871.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 296.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 894.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1285.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 196.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1875.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 595.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1033.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1184.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1197.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 64.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 525.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1123.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1446.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 452.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1341.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1189.
 Ἐκκῶ· ἐκκῶ πύκνως ἐκκῶ 1189.

1126. ἐμὸν βράσιος 1135. ἐμὸν πάλαιος πῆμα 1215. οὗς μήποτε ἐς πατρὸν ἐμὴν στείλαις 512. τὴν ἐμὴν αἰστώσειν πατέρα 1282. ἐμὸς γενέχας ἐξέρωσι Ἀδράνιος 1307. ἐμὴν ἔκατι θυσιῶν 1089. ἐμὴν ἔκατι γαμῶν 1151. γένους πάππων τῶν ἐμῶν αἵλος 1226.
- Ἐμπαῖος· ἐμπαιδὸν θρόνων 1321.
Ἐμπεδος· ἐμπεδοῖς τομαῖς 604.
Ἐμπελάριος· πάλης ἐμπελάριος 1196.
Ἐμπάτων· ἐκ Λιβύσης ἐμπάτων 1016.
Ἐμπλάω· ἴχνος ἐμπλάας λύγος 213. βαλεῖ πρὸς κῆμα ἐμπεπλέμενον αἰλός 752.
Ἐμπλήν· ἐμπλήν Μαχόνου 1029.
Ἐμπρῶς· ἐμπρῶς δαιτὸς ἡπάτων 36.
Ἐμπυαῖω· εἰς ἔρκυν — ἐμπυαῖασι 105.
Ἐμφορέω· ποδοῖς ἐμφορούμεναι ἴλως 1015.
Ἐμφθός· λεύσσειν φόνον ἔμφυλον 990. μάσμι· ἔμφυλον αἰδωίων κακῶ 1122.
Ἐμφύρω· βῶλον ἐμπεφυμένην γαστροῖς ὀρέει 1280.
Ἐν· 48. 40. 73. 99. 107. 122. 152. 171. 190. 193. 207. 219. 254. 310. 349. 390. 398. 413. 432. 443. 454. 456. 470. 487. 541. 543. 563. 568. 571. 605. 616. 676. 691. 728. 738. 742. 780. 801. 802. 806. 814. 857. 896. 907. 927. 930. 944. 986. 1036. 1062. 1085. 1098. 1101. 1113. 1155. 1168. 1202. 1224. 1235. 1253. 1258. 1299. 1349. 1358. 1375. 1436. 1438. 1449. 1462. ἐν ᾗ (χθονί) στρατηλάτην αὐταῖς συκεβράσουςι πνοαί 897. τὴν ὑμνηθεῖσαν ἐν χάριτι πατέρα 1271. ἐν ὀφθαλμοῖς ὀφθαλμῶν δαμνῆται τύφῳ 1272. τῷ 12.
Ἐναχμαῖω· ἐναχμαῖουσιν ἀδελφοῖς 546.
Ἐναλλάξ· πολλῶν ἐναλλάξ πημάτων ἀπάρεστι 1409.
Ἐναρξῶ· οὐ φάσκον ἡνέριξαν Οἰταῖος στόνῳ 486.
Ἐναυγάω· πῦρ ἐναυγάουσιν αἰστωτήριον 71.
Ἐνδατέρομαι· τὸν ὠλεντὴν χόνδρον ἐνδατομένην 155.
Ἐνδέχομαι· δούλης ζεύγλαν ἐνδεδεγμένον 996.
Ἐνεργεῖν· κρημνῶν ἐνεργεῖν 1325.
- Ἐνθα· ἔνθα ἐστὶν Τυχέον τάφος 42. ἔνθα κένει πρὸς αἰδραν κράτα — λόφος 700. ἔνθα Τερμεύς ἀρκυμῶντος ἔτευξεν ἀρδάνους ἔδρας 707. ἔνθα ἐξερευγόνται ποτὶ 724. Μόσων ἔνθα ναυβάται ταρχύσαντο 881. Ναυαῖδος ἔνθα πρὸς κλῖδων ἐρωγεται 921. ἔνθα Ἀμομέδων γαυταῖς ἔδωκε πόρας προδείναι θηροῖν 952. ἔνθα Κάλχας κείται 979. ἔνθα· μύρεται Σίγης 982. ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὀλύνκρος γῆν 1008. ἔνθα λυπρὸν ἐφρονται βίον 1019. ἔλκωρος ἔνθα ἐκβάλλει ποτὶ 1033. ἔνθα πηρώνας εἰς Τηδὺν κέρας νένευκεν 1068. ἔνθα οὐκίστα θνητὴ 1076. ἔνθα τρέπεται κίχων 1250. ἔνθα Σιρύλης ἐστὶν οἰκητήριον 1278. ἔνθα Τυφώνας δάμναρ ἐδδάνει 1353.
Ἐνθεός· ἔνθεον σχάσασθαι στόμα 28.
Ἐνθρῶσκω· ρύτις ἐνθρῶσκων πνοαῖς 756.
Ἐνί· νήσῳ ἐνι θράκωντος 110.
Ἐνίμι· μύφωαν ἐνηγεῖ Τίφους σάφρος 890.
Ἐνιεύς· ἀτὴν εἰς Ἐνιέως θυρεῖσα 722.
Ἐνναία· οὐ πάππον Ἐνναία ἐτύμβευσεν τάφῳ 152.
Ἐννέρος· ἐννέρος χρόνον μέμνειν ἁνῶν 571.
Ἐννυχός· ἀλαγγαῖα ταρμύσσουσιν ἐννυχούς βορρῶς 1177.
Ἐνοικέω· ἄλλοι ἐνοικῆρουνσι Σικωνῶν χθόνα 951.
Ἐνοπλίζω· ἐνοπλίσουσιν ὠλεντὴς πλάτην 205.
Ἐνὸρχος· (Λύοννος) 212.
Ἐνσάρω· πόντου ἐνσάρωμενος μυχός 753.
Ἐντέμνω· ὦν ὀστράκον· ὀστράκῳ ἐντέμμενος κόρην ἀπεπάσας 508.
Ἐντοκός· Συρίου ὀρεκκῶτος ἐντοκὸν λεγῶ 185.
Ἐντός· ὅλος ἐντός ματεῖται 187. δσην Ἀραῖδος ἄντες ἡδὲ Λαβήθροι πύλοι σφίγγωνσι 408. μητρός ἐντός δειμνός 939. ἐβαχεῖ εἰρατὴς ἐντός 1462.
Ἐντύνω· ἐντύνει δρόμον 784.
Ἐνυθ 549. πρηστήρ Ἐνυθς 463.
Ἐξ· ἐξ ὀνείρων ἐστραβημένον 172. τέτακτον ἐξ Ἀτλαντὸς ὀπέρου 221. κρηναῖον ἐξ ἁμμοῖο θυροδῆσος γένος 247. ὀμωγὴ πύργῳ ἐξ ἀκρῶν ἐνδύλλεται 254. ἐξ ἐδωλῶν πηδῶντες 296. ἐξ ἀδρανῶν παρῶν

963. ἐξ οὗ πηγαί ἔλκονται 701.
 ἐξ ἄκρας σκοπῆς 714. ἐξ ἄκρου ποδός 844. ἐξ ὀνειράτων 1182.
 ἐξ ἐμῆς φρενός 1189. ἐξ Ὀφρυ-
 νέων ἡρώων ἀνείρυσας 1208. τρα-
 πέσαν βρωθείσαν ἐξ ὀπαδόνων 1251.
 ἐξ ἄκρων λοβῶν 1401. καὶ ὀνει-
 ράτων 113.
 Ἐξαέομαι· δύσθλοισι ἐξακεύμενοι
 θεῶν 1189.
 Ἐξαλύσχω· φλέγουσαν· ἐξαλύσαντα
 σποδὸν 179.
 Ἐξάπειρος· μύρων τῶν ἐξάπειρον
 ἀνδράσας στρατὸν 176.
 Ἐξάπρυμνος· τὰδροδὸν τὸν ἐξάπρυ-
 μον στελλασα 1347.
 Ἐξάπτω· πῦρ εὐδον ἐξάπτων φλόγι
 1363.
 Ἐξαριθμέω· ἐξαριθμήσας γούτις σῦός
 1255.
 Ἐξάρχω· στραφῶν τὸν αἱματηρὸν
 ἐξάρχων νόμον 250.
 Ἐξασκέω· ὄχατον τεύζει φυτοῖς
 ἐξησκημένον 858.
 Ἐξαναρίζω· ἐξαναρίζειν ὃν ἀξίφω δέ-
 λω γένος 50.
 Ἐξεργαζομαι· ξερεύνονται ποτὰ 725.
 διὰν κλύδωνας ξερεύνεται γνά-
 θων 474.
 Ἐξινάω· φάλαινα ἐξινωμένη 841.
 Ἐξογος· ἐξογον ὥμην γένος 1233.
 Ἐξοχος· ἐξόχως ἐξυμνουμένην 1195.
 Ἐξυλακτέω· τὸν μυθοπλαστήν ἐξυ-
 λακτῆσει γόνυ 764.
 Ἐξυμνέω· πλάχα Γραικοῖσιν ἐξυ-
 μνημένην 1195.
 Ἐξώλης· τοῦ πρόσθεν πλεῖον ἐξω-
 λέστερος 667.
 Ἐορδοί· (Μακεδόνες) αἰσιώσας χά-
 ρων Ἐορδῶν 1342.
 Ἐπαινέω· δῆμος τὸν κτανόντ' ἐπαι-
 νέσει 1172.
 Ἐπακτῆρ· ἐπακτῆρ καρχαλῶν ἀ-
 γρευμάτι 109.
 Ἐπακτιος· ἡ τ' ἐπακτιος στόρυγγε
 Τιτῶνος 1405. εἰς ἐπακτίαν χερ-
 σον περάσας 118.
 Ἐπαλῆς· ἐπαλῆς 292.
 Ἐπαυλον· Κιμμέρων ἐπαυλα 695.
 Ἐπεγχαράω· ἐπεγχαράων τοῦ δε-
 δουπότος μορφ 285.
 Ἐπεγχολάπτω· τὰς (λύγους) ἐπεγ-
 χολάπτειν ἀστέρας αἰνέσει 782.
 Ἐπει· ἐπεὶ με βῆξε τένοντα 1110.
 ἐπεὶ Πελοδοῦς εἶδε 1364. ἐπεὶ
 μ' ἐταξας φύλακα στέγης 1469.
 Ἐπειδὲ· Ἐπειδὴ, οὐκ ἀργεῖον
 ἀπαρκῆ γοναῖς 151.
 Ἐπελάπιος· ἕκατι τῶν ἐπειράκιων
 γαμῶν 60.
 Ἐπειζον· εἰς ἐπειζιον χλεύην ὑλα-
 κήσασα 1385.
 Ἐπεόχομαι· Παλληνίαν ἐπῆλθε 127.
 Ἐπεσβολέω· ἐπεσβολήσας λυγρὰ 130.
 Ἐπεσβόλος· ἐπεσβόλοις ἀφάϊσιν ἡρε-
 θασμένην 332.
 Ἐπήκοος· πατὴρ πέμψας τὰς ἐπη-
 κόους λιπὸς 145. πατὴρ λάσχε τὰς
 ἐπηκόους λιπὸς 460.
 Ἐπήλυς· ἐπήλυς οἴκους τῆλε θάσσε-
 ται πατὴρ 947.
 Ἐπί· cum Gen. αἱ ἐπὶ ξένῃς θένου
 415. ἐρείσει κώμα χειρμάδων ἐπὶ
 616. χοιράδων βεβῶς ἐπὶ 1036.
 κάπιβᾶς ἐπ' αὐχένος 1114. cum
 Dat. ἀπλόγοις ἐπ' ἐσχάρως 36.
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορῶν 257.
 καλῶν ἐπ' εὐχαῖς 288. ἐπ' ἀπταῖς
 ἐκπεβρασμένον γένου 396. θευσε-
 ραν ἐπὶ πύργῳ 567. ἄλλος ἐπ'
 ἄλλῳ μόχθος 666. ἐπὶ Σκαυαῖς
 πόνους ἰδῶν 774. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ
 κῆρτι 909. ξένῃ ἐπ' ὀπίθεσιν
 ὀγγῆσει κόνιν 1049. cum Acc.
 ἐπ' ὀπίθενον λέκτρα θουράσσει 84.
 κατὰ Γυθίου πλάσας 98. κατὰ κοι-
 ταίαν νάκην 602. κατὰ Τιτῶνας
 περὶ 708. κατὰ Γόρτινος δόμους
 1214.
 Ἐπιβαίνω· κάπιβᾶς ἐπ' αὐχένος
 1114.
 Ἐπιδόριπος· κάπιδορπιον πρύπος
 607. τοῦ ἐπιδόριον ποτὸν 661.
 Ἐπικλύω· κῶμ' ἐπέκλυσε 228.
 Ἐπιλώβητος· τοῦ ἐπιλώβητος γένος
 1173.
 Ἐπιμιαμῶ· κάπιμιαμῶσαι μάχης
 301.
 Ἐπιμυθεύς· ἡ πμυθεὺς τοκάς 1412.
 Ἐπιφθοίζω· μύκοις ἐπιφθοίζουσι
 γηράται πόροι 585. κάπιφθοίζου-
 σαν πατέρ' δεινὰς ἀπειλὰς 217.
 Ἐποικέω· ξένῃ ἐποικισθῆσας κόνιν
 926.
 Ἐπομβρία· χειρμάδων ἐπομβρία 333.
 Ἐπόπιωμα· ἐπάρωμαι ὀκτρον· ἐράος
 304. βέλεμνα ἐπόπεται 551. ἐπό-
 ψεται λείψανον τοξευμάτων 662.
 ἐπόψεται Τυφῶνος Κηφισίας 825.
 ἐπόψεται τύρσιος Κηφιδίας 834.
 ἐπόψεται γνάς 847.
 Ἐπος· ἔγγω σὺν κακῇ μαθὼν ἔπος
 488. ἀνεμι ἐς διεσόδους ἔπων
 14. ψευδῶντος φημισαν ἔγχο-
 σας ἐπὶ 1455. ἐλικτὰ κατέλλουσα
 ἐπὶ 1466.

- Ἐπί· ἀφ' ἐπιτά· παίδων 178.
 Ἐπώνυμος· ἄνασσα κῆς ἐπώνυμου
 πατρὸς 1002. τὴν ἐπώνυμον πέ-
 τραν ὀχρεῖ 723. ἄκρον ἐπώνυ-
 μον ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων 1031.
 Ἐπωπῆς· Βοιωτὸν Τόμοσφορὸς θῆκε-
 ται σ' ἀνωπίδα 1176.
 Ἐργαζέσθαι· εὐὰ ἐργαλείᾳ καθιερώσει
 Μυνδίας ἀνακτοροῖς 948.
 Ἐργάτης· ἐργάτης δάκτυ 128. ἡλο-
 κυρὸς ἐργάτης ὄρεος 1111. ἐρ-
 γάτην μυκλον 816. χειρῶνακτες
 ἐργάται 521.
 Ἐρεθίζω· ἀραιῶν ἡρεθισμένην 332.
 Ἐρείδω· ἐρείσει κἀλα· χειρῶν ἐπὶ
 616. ἔλμα ποδὸς εἰς δὴν ἐρείσας
 246.
 Ἐρείπω· λιστροῖς ἥρειψεν πάγον
 1348.
 Ἐρείσμα· ἐρείσμα πάτρας ὅπουπά-
 σαι 282.
 Ἐρεμβοί· Ἐρεμβῶν ἀπᾶς 827.
 Ἐρεμνός· ἦξει ἐρεμνὸν εἰς ἄλπεδον
 γῆτων 681. εἰς ἐρεμνὸν ταύρον
 κούρησαι 1061.
 Ἐρεύνωμαι· Νανάδος ἐνθα πρὸς
 κλυδῶν ἐρευνέται 921.
 Ἐρευνάω· θαλάσσης ἐρευνήσει μυ-
 χροῦς 823. πάντ' ἐρευνήσας μυχρόν
 1244.
 Ἐρεχθεύς· 158. τέταρτον ἐγγόνων
 Ἐρεχθεύς 431. ἀμνάμοις τοῖς
 Ἐρεχθεύς 1338.
 Ἐρημία· δαψιλῆς ἐρημία 957.
 Ἐρημος· ἔρημος γρημῶν δρόμος
 193. ἔρημον Ἀτλαντος οἰκητήριον
 879. πᾶν ἔρημον 416.
 Ἐριννός· 153. 669. Ἐριννύων ἀπο-
 πήλασε πάγην 406. Ἐριννύων
 ἐσθῆτα πεπαμέναι 1187.
 Ἐριπός· ἐρινού προεκαθήμενος κλά-
 σθαι 741.
 Ἐρις· (ποταμός) Ἐριν λιποῦσαι 1333.
 Ἐρις· ἐγείρει ἔριν 1262.
 Ἐρικυννα 153.
 Ἐρικ· μελίσθρων· ἔρικα καὶ πάτρας
 1190.
 Ἐριμαίω· εἰς τὴν λάληθρον αἵσαν
 ἡριμαίετο 1819.
 Ἐριμαίτης· τὸν ἐριμαίτην νῆος ἐκ-
 βαλὼν πέτρον 618.
 Ἐριμαῖος· λαπίσμαθ' Ἐριμαίου πο-
 δὸς 835.
 Ἐριπετόν· πέφρυγὸς ἐρπετῶν μάχην
 1042.
 Ἐριπῆς· ἔριπιν ῥέζειν 579.
 Ἐρδμος· ἐρδμου κύτος 1316.
 Ἐρυμνός· ἐρυμνὸν πτόμα Κυρβάν-
 των 78. Μόρβας ἐρυμνὸν ἄστυ
 829.
 Ἐρχομαι· ἐνθ' δὲ ἦλθον ἀγγέλιον
 μυθόν. 1467. ἐλθοῦσαι Σιδωνος
 εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον 582.
 Ἐρως· Ἀνδρῆς ἔρωτας 134. ἔρωτας
 οὐκ ἔρωτας 406.
 Ἐρῶ· fut. ἤτρας· πολλῆς ἐρεῖ 1037.
 Ἐς· ἀνεμι εἰς διεξόδους ἐπῶν 14.
 Ἐσεῖ· ἐς γῆρας 158. ἐς βαθεῖαν
 λαμψάσας Ποιμανδρίαν βοῦν 326.
 ἐς πατρὶν μολῶν 338. ἐς φύσαν
 τραπέις 463. ἐς ἔδην ἵσταται 497.
 διαν ἐς χέρας τεσσάρους βάλλη ἀνύ-
 μνον 501. οὐς μήποτε ἐς πατρὶν
 ἐμην στείλαις 512. ἐς ἄγρην στε-
 λούνται 603. ἐς τὸ λῆρον 1472.
 Ἐσθῆς· λεὼς ἐσθῆτα προστρόπαιον
 ἐγγλαυνόμενος 974. Ἐριννύων
 ἐσθῆτα πεπαμέναι 1137.
 Ἐσθλός· πύκτην ἐσθλὸν 944. ἐσθλῆς
 ἀρούρης πᾶρ ἐγκληρον χθονός
 1060.
 Ἐσμός· νῆριδμος ἑμός 415.
 Ἐσώπομαι· ἐσώμεται δράκαιναν 673.
 Ἐσπερος· μολόντας εἰς γῆν ἔσπερον
 956.
 Ἐστῶν· τὸν αἰμοφύρτοις ἐστῶμε-
 νον μάχαις 1411.
 Ἐσχάρα· ἀπλόγοις ἐπ' ἐσχάrais 36.
 Ἐσώ· ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
 192.
 Ἐταῖρος· πικρὰν ἐταῖρων ἰδὼν μοι-
 ραν 594.
 Ἐτειος· θύσθλοισι βοῶν ἔτεια κυ-
 δανοῦσιν 721.
 Ἐτήτυμος· εὐχὰς ἑσούρας ἀμφ'
 ἐτητύμους βαλεῖ 620.
 Ἐτητύμος· φράζειν πάνταπεμπάσειν
 λόγον ἐτητύμως 1471.
 Ἐτι· σφραγὶς μενεῖ ἐν πλευραῖς
 ἐτι 780. κἀνθῶν· ὑπὸ ζεύγλῃσι
 μεσσαβοῦν ἐτι 817.
 Ευαρχος· τυπέντα κλειδας εὐαρχου
 μύλω 233.
 Ευγάληνος· οὐσα· εὐγάληνα 20.
 Ευγενής· γῆρας Ἀρσῆων εὐγενῆ
 κόρην 1308.
 Ευγλαγός· εὐγλαγον θάλος 307.
 Ευγλῆρος· κύκνοιςιν Ἰνδαλθέντες
 εὐγλῆροις δομῇν 597.
 Ευδανῶ· ἐνθα Τυφῶνος δάμαρ εὐ-
 δάνει μυχρόν 1354.
 Ευδῶ· πῦρ εἶδον ἐγείρει 1363.
 Ευθῆκτος· τυπείς σκεπάρνῳ κόγχον
 εὐθῆκτω 1105.
 Ευθῆλος· σπᾶσαντι μαστὸν εὐθῆλον
 θεᾶς 1328.

Εὐδύνα· ἄφρον ἄφρον εὐδύναι γε-
ροῖν 914.

Εὐμαῖος· εὐμαῖον θυράτων σέλας
1091.

Εὐλιπής· εὐλιπή στεγλίσματα 874.

Εὐλόφος· εὐλόφω νωτῇ φέρειν 776.

Εὐμαθής· εὐμαθῆς τρέφει 11.

Εὐμαρής· τὰς δαμαρῶν ἀσπέρας εὐ-
μαρῆδας 855.

Εὐνάς· εὐνάσει δαίμων δόρυ 567.
ὅως ἂν αἰθῶν εὐνάσῃ κλόνον 1439.

εὐνάων μένος 570. ὕδρου εὐνά-
σας θρόνους 1313. δὲ εἰς πόθον
ἠνιάσθη λέγει 423.

Εὐναστήρ· εὐναστήρας νηφεῖα δαι-
σσομαι γάμον 144.

Εὐναστήριον· Σιδώνιος θυγατρός εὐ-
ναστήριον 583.

Εὐνέτης· εὐνέτης πλάττω ματεῶν
820. τὸν μελλόνμφρον εὐνέτην
Κυταίης 174.

Εὐνή· ἐποψεται χαμηνιάδας εὐνάς
849.

Εὐπρεπής· ἀπὲρ ἀδολύγων εὐπρε-
πής 533.

Εὐραξ· εὐραξ ἀναπύκνον 928.

Εὐρυάμπιοι· σκηπτοῦχον Εὐρυαμ-
πίων 990.

Εὐρυτάν· Εὐρυτάν λεώς 799.

Εὐσεβής· παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος
προφίης 1270.

Εὐστόχος· εὐστόχῳ βολῇ τύχαι 528.
πρὶν ἂν κρατῇσθαι πρὶν εὐστόχῳ
ἴθω 640.

Εὐπ· εὐτ' ἂν πέδον κρατῇ φόνω
260.

Εὐτόρονος· πάντα θραύσαντες εὐ-
τόρον σπάρει 664.

Εὐτραπείων· σφαγαῖσιν ὑπηρετισμέ-
νον 614.

Εὐχή· καλὸν ἐπ' εὐχαῖς Ἄλφ 288.

εὐχὰς ἀρούρας βολαί 620. εὐχὰς
δαιμαίνοντες 895.

Εὐχίλος· ἀπὲρ εὐχίλου κέλης 96.

Εὐώπ· εὐώπες Φαλακραῖαι κόρη 23.

Εὐφραμίδω· σφραγίσαντα δέλτω δακτύ-
λων ἐφραμίσσαι 1382.

Εὐρετμή· οὐ φράσας θεῶς ἐφρετμὰς
241.

Εὐρημα· τάρους χοιράδων ἐφρημέ-
ρους 367.

Εὐχάνομαι· ναυρίταις ἡχθημέρας
αἰτίας 827.

Εὐχθρα· ἐχθρας πυρσὸν ἦσαν 1295.

ἐχθραν μηχαναῖς ἀναπλέων 1219.

Εὐχθρός· ἐχθρὸς ὢν 1242. παρ'
ἐχθροῖς εὐσεβέστατος ἀριθεῖς 1270.

Εὐχθρὰ· ἀσπλάγχχ' ἐχθρὸς βάφει
ἔλφος 1124.

Εὐχίος· ἐχίος μηχαναῖς οἰκωθο-
ρῶν 1093.

Εὐχίος· ποθεύοντες Εὐχίον 904.

Εὐχίς· Κορησίου εὐχίς 499.

Εὐχ· ὅσα δὲ ἀνήμες ἔχω 8. ψευ-
δήριον σιόνυς Ἰλαχυνος ἔχει σε-
μνόν 1182. καὶ τοὺς ποικίλοις συμ-
φοραῖς ἔξωσι 1088. ἰδοὺται θεῶν
σχησεῖ 214. ὢν μένος σχήσει 571.

πέτρων ἐν χερσὶν ἔχων 1168. πρὸ
πύργων ἔχοντα 528. μορφής ἔχον-
τες σάφριον 1134.

Εὐλος· τὴν δαιμόνα Εὐλον οὐκ ἔχει
κύπριν 112.

Εὐως· ὥς ἂν εἰσδραξῶν Ἀμφείρας
δομους 1163. ὥς ἂν αἰθῶν εὐ-
νάσῃ κλόνον 1439.

Z.

Ζάρεξ· μύχουρε χαριάδων Ζάρεξ
373.

Ζάρεξ· οἰνοτρόπους Ζάρεκος ἐγώ-
γους φράξας 580.

Ζαω· ἡ ὥσ' ἐς ἔθνη ἔξειτα 497. τοῖς
δ' εἰς ἐρεμνὸν ζωτικὸς τιμὸν πρὶν
ψοῦσι 1061.

Ζεύγλα· δούλης γυναικὸς Ζεύγλαν
ἐνδεγεμένους 996. τραχὺν Ζεύ-
γλαν ἀμφιδεῖς 1344.

Ζεύγλη· ὑπὸ Ζεύγλης μεσσαβούν
μυκλον 817.

Ζεύγνυμι· ὢν μίαν Ρενεῖς λέτρου
962.

Ζεύς· Ζεὺς Σπαρκάτιος κληθήσεται
1124. ἦτοι Ζηνὶ τῷ ἀπερσῶν
ὁμῶνμος Ζεύς 1370. Ζηρὸς κα-
χλάων ναμὸς 80. ἐξ οὐρανοῦ
πεσούσας καὶ θρόνον δὸς 363.

γυίας τιμωρῶσθαι οὐδ' ὀρθῶς
Διὸς 622. τοῦ Ζηνὶ δαιτυμένεος
Ὀμβρόν δέμας 160. καλὸν ἐπ' εὐ-
χαῖς Φύξιον Ἄλφ 288. ὡ Ζεὺ πά-
τερ 542.

Ζέω· Τυρῶνος ἀγροῦ δέμας φλο-
γμῇ ζέουσι 690. ζέουσαν αἰθρῇ
σι πλεκτανοστόλους 230.

Ζήθος· Ζῆθον ἐκμιμῶμενοι 602.

Ζηλωμα· Παλλάδος ἡλωμαῖος 355.

Ζηρώδης· Ζηρωδῆας σπῆρον δέμας
το 958. Ζηρωδῆας δέμας 1173.

παροικησάντων τῶν Ζηρωδῶν 449.

Ζήνιθος· Ζήνον ὅσον ἀπὸν λιπὸν 77.

Ζητέω· ἐκπῶν μελεῶντος αὐχμησῆ-

ρος βρόχου 1100. ἀρωγῆς ἀνί-
ποιον ζητούντες 1208.
Ζῆφος· κθεός· ἐγκασακρύψει βόφω
1231.
Ζυγόν· δοκον ἄρσαντες ζυγόν 204.
μόνη ζυγόν δουλείον ἀμνηρεῖσαν
λύκοι 503. παρθένειον· ἐκφυγεῖν
ζυγόν 1131. γαστρός ἐλκύσας ζυγά
343.
Ζωή· γαλήνην ἡμαρ οὐ ποῖ ἐν ζωῇ
δρακῶν 814.
Ζωοπλαστόν· ζωοπλαστών ἄνδρας ἐξ
ἄκρου ποδός 644.
Ζωστήρ· φασγάνου ζωστήρα 1248.
Ζωστήριον· Ζωστήριου κλιτὺν 1278.
Ζωστήροκλέπτης· (Θησεύς) 1329.

H.

Ἡ· ὑπερ τριβας δοθῇ κελεύθω πο-
θημετεί 11.
Ἡ· ἡ πολλὰ δὴ — ἀρωγὸν αὐδάξα-
σα 459. ἡ πολλὰ δὴ βέλεμνα ἐπό-
ψεται 550. ἡ γὰρ ἀπέρως αὐταὶ
πασμυρόμενοι ἔχονται βασιμω 627.
Ἡ· 671. 938. 1110. 1134. ἡ — ἡ 1410.
1464. seq. ἡ — ἡ — ἡ 1168 seq.
1169. κρείσσον ἢ μῆνιν — ἡ
819.
Ἡβῶν· ὅν δὴ δις ἡβήσαντα εὐτελε
156.
Ἡγεμών· ἡγεμὼν στρατοῦ 591.
Ἡδὲ· 96. 196. 409. 418. 579. 870.
906. 1021. 1338.
Ἡδὴ· ἄδῃ εὐδον ἡδὴ ἐξάπτων φλο-
γῇ 1363.
Ἡδωνοί· Ἡδωνῶν πέλας 419.
Ἡθάς· ἱανθμους ἡθάδας διζήμενοι
606.
Ἡῶν· ἀμφὶ κοίλῃν ἡῶνα 330. πορ-
θοῦσά ἀντίπορθμον ἡῶνα 1368. ἱπ-
πῶν φοιμαγμὸν ἡῶνες δεδεγμένοι
244.
Ἡῶν· (πόλις Θωάκης) 417.
Ἡῶ· ἥξει εἰς ἀλλέκερον φθιτῶν 681.
ἥξει γὰρ, ἥξει Ραῖθρου σκέπας 768.
ἥξει εἰς ἱαπύγων στρατὸν 852.
ἥξει Στρον 856. ἥξει πάλῃς κοί-
της 866. ἥξει Κνωσσόν καπλ
Γορτίου δόμους 1214. ἥξει Ζεὺς
1369.
Ἡλάσκω· Κυνθίαν ὑκοπὴν ἡλάσκου-
σιν 675.
Ἡλιος· Ἡλίου θυγατρός Ἡγνάας 129.
Ἡμαρ· ἐν ἡμαρ 524. παρ ἡμαρ 565.
γαλήνην ἡμαρ δρακῶν 814.
Ἡμερα· ἀλφαῖς ταῖς καθ' ἡμέραν
1394.

Ἡμίδνητος· τοῖς ἡμίδνητος διπτύ-
χοις Λακτοροῖς 511.
Ἡμίδραντος· σὺν ἡμίδραντοῖς
ἐκροῖς 378.
Ἡμικρῆς· ἡμικρῆτα βάβαρον 150.
Ἡμος· ἡμος — ἐπλήσαν 437. ἡμος
— λίσκε λιτὰς 439. ἡμος — του-
πο πόρωσιν ἀφροῖν 1266.
Ἡν· ἡν δὲ μηκυνθῇ λόγος 2. ἡν μὴ
τις χέρσον λαχῆνῃ 623.
Ἡποστρόφω· ὁ τὴν πόδαργον ὕψι-
λαν ἡποστρόφων 166.
Ἡπαρ· δαιτρός ἡπῶων 36.
Ἡπατοηγρός· ἀρκάδας τὸν ἡπατουρ-
γόν 839.
Ἡπερος· ἐχθρας πυρσὸν ἦσαν ἡπεί-
ρος διπλάις 1295.
Ἡπιος· διαν ἀρωγὸν αὐδῆσων
Ἡπίου γόνον 1054.
Ἡρακλειος· τὸν Ἡρακλείων ἐκγεγῶ-
τες αἱμάτων 1249.
Ἡρακλῆς· Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
801.
Ἡριον· ἐν μεταίχμιφ ἀγνῶν ἡρίων
444. ἐξ ὄφρουσιων ἡρίων ἀνει-
ρύσας 1208.
Ἡρως· μέγας ἥρως 1205.
Ἡσυχος· οὐ γὰρ ἡσυχος κόρη ἔλυσε
στόμα 3. οὐ γὰρ ἡσυχος πορκεύς
σώμα ἐλῆ 1216.
Ἡραιστος· διαν Ἡραιστος εἰς θά-
λασσαν ἐκβράσση σποδόν 1158.
Ἡώς· Ἡώς Φηγίου πάγον ὑπερπο-
ταῖο 16.

Θ.

Θάλασσα· τῷ θάλασσα βατὴ πεζῷ
ἔσται 1414. ὁ τὴν θαλάσσης μυ-
χοὺς ὀπιπτεύουσιν κύνα κτανῶν
44. κέρθεν θαλάσσης 123. θαλάσ-
σης ἐρευνήσῃ μυχοὺς 823. γῆς
καὶ θαλάσσης σκηπτρα λαβόντες
1229. ἐν θαλάσση χαράδων βε-
βῶς ἐπὶ 1036. διαν εἰς θαλάσσαν
ἐκβράσση σποδόν 1158.
Θαλάσσιος· οἱ θαλάσσιον δαΐταν
αἰνῆσουσι 596.
Θαλμσόποις· θαλασσοποις δῆμορ-
φος ἀνδάξει θεός 892.
Θάλος· στενάζω σὺν εὐγλαγον θά-
λος 307.
Θάλω· τῶν — πύρρων ὄχῃν σπλη-
δῶ θαλμῶντων πυρός 483.
Θαλύσιος· ἐν θαλυσίσι λοιβαῖσι 541.
Θαμβητός· θαμβητὰ κλέειν 552.
Θάμβος· θάμβος ἐγγῶροις μέγα 509.
Θάτερος· ὧν ὁ μὲν, θάτερος δὲ 590.

- Θεά· Τρυγένηςτος Θεά 519. ἄφθι-
τος Θεά 1139. ἄντρον τῆς κυνο-
αγαγός Θεάς 77. οὐ φράσας Θεῆς
ἐρετιμίας 240. Θεῆς Γόλων ἀνίσ-
σης 588. κλῶπα Φωκίης Θεῆς
658. ἐν ναφ Θεῆς 986. Κύπριδος
ἰστίην Θεῆς στένουσαι 1143. Θεῆς
ὀφελτρεῖσούσαι πέδον 1165. τρομύ-
χατος μήνυμα δειμαίνων Θεῆς 1186.
σπᾶσαντι Τροπάδας μαστόν Θεῆς
1328. ἀπαργματα φάγουσαν Βί-
νῃ Θεῆ 107. Θεῆ ἐκτυνεῖ θρόμον
732. τὸν Θεῆ κλανοφέντα Γαυαν-
τος τάφον 831. ὀρχατον τεύζει
Θεῆ Ὀπλοσμία 857. Θεῆ θεδς χέρ-
σων σφόδρην γα δωρεῖται κτίσαι
864. σηκὸν δειμαντο, δωτίνην
Θεῆ 959. ποινας εἰσει Ἀγρόσκα.
Θεῆ 1152. Θεῆ Κυρία ἐστιν γημέ-
νου 1392. κωδωουσιν οἰωνόν
Θεῶν 721. θύσθλους Φεραίων ἐξα-
κούμενοι Θεῶν 1180.
- Θεατρομόρφος· Θεατρομόρφῳ πρὸς
κλίτει 600.
- Θελνω· θεῖον σπάδας 23.
- Θέλω· ἐκφυγεῖν ζυγὸν διὰν θέλωσι
1132.
- Θέμις· ὡς φθεῖων θέμις 369. ἀνα-
κυπώσας Θέμις 137.
- Θεμισκυρα· Θεμισκυρας ἀπο νασφί-
σας Ὀρδαοίαν 1330.
- Θέοινος· οὐ δόρυ γνάμψει θέοινος
1247.
- Θεός· θεὸς πολλοῖς αἰπὺς αὐθηθή-
σεται 630. Φαυδρὸς Θεός 680. θα-
λασσόπαις δίμορφος Θεός 892. ἄλ-
λην δ' ἐπ' ἄλλη κῆρα κινήσει θεός
909. παρ' αὐτοῖς Κερδῶφου Θεοῦ
208. τὸν Ὁρίτην Θεὸν ἐκβαλαῦ-
σα δειμνίαν 352. αἰανῇ θεὸν λοι-
βαῖσι κυθανοῦσι 928. ἔτλη ὀρκω-
μοτήσῃ τὸν Κρησιτώνης Θεόν 937.
Θεῶν ἐκβῆναι δίαν 136. πατρὶ
ἀγάλματα Θεῶν 1262. τὸν ἡ Γορ-
γὸς ἐν κλήροις Θεῶν καθιερώσει
1349.
- Θεός (ἡ)· Θεῆ θεδς χέρσων σφόδρην
γα δωρεῖται κτίσαι 864. Λέπτυν-
ιν οὐ τρέμουνσαν οὐδαμάν Θεόν
49. τὴν Καστινίαν καὶ Μελινάαν
Θεόν 403.
- Θεράπην· ὁ μὲν Λάκων ὄχλος ἄγων
Θεράπην 590.
- Θερεῖποτος· ἐπόψεται τὰς Θερεῖπό-
τους γούας 847.
- Θεριστήρ· περφήσεται τοῦ Θεριστήρος
ἐνρῶ 840.
- Θερμός· θερμόν αἷμα 684. Θερμῶν
θεῖδρον, ἐκβράσσων ποτῶν 1240.
θερμὴν ἀρρωτῶν στέγην 1103. θερ-
μῆς τεκόντων διακρῶς λελουμέ-
νας 371.
- Θερμύδρος· οὗς τῆλε Θερμύδρου
πέμψει 924.
- Θερμῶδων· γένυμ Θερμῶδοντος 647.
1034.
- Θεσπίζω· αἰτιάσονται ψαλγνῶδα θε-
σπίζοντα 1420.
- Θεσπίσμα· μύθησιν λήφεται Θεσπι-
σμάτων 1252.
- Θεσπρωτός· Θεσπρωτός λέων (Al-
exander Magnus) 1441.
- Θεσφατος· Θεσφατῶν, πρόμαντιν
φρόνῃ 1456. Θεσφατοῖς πεπει-
σμένους 542.
- Θέτις· Θέτιν θεῖον σπάδας 22.
- Θέω· θεῶσω ἡνευδιμένη σπεροῖς
1119. λεῦσσω θέωται γρονόν 86.
- Θηλαμῶν· τάλαντα Θηλαμῶν κεκαυ-
μένη 31.
- Θήλως· σὺδς παραπλανηθέντες θη-
λείας τόκων 427. ἀνὰ Θηλείας
ἔβη ἀγπίσας μόρφων 837. θήλυν
ἀμφὶ σῶμα πέπλον δύναι 277.
- Θηλύπαις· εἰρήκα τῆς Θηλύπαιδς
καὶ τριάνορος κόρης 851.
- Θήρ· σὺν θηρὶ βλώσας 1327. δυσ-
ὀδροις θηρὶ συγκοιμώμενος 849.
προδεδίναι θηρὶν ἡμησταις βοράν
955.
- Θηρόμιπος· θεῖμον τῷ θηρομικτῷ
σκέλακα τεκνοῖ 863.
- Θηρόπλαστος· θηρόπλαστον εὐχ ἐξό-
ψεται θράκωναν 673.
- Θηρόχλαινος· ἦδε θηροχλαῖνου ση-
κὸν λύκου 871.
- Θήσσα· θήσσαν Ὀτρήρης κόρης 997.
- Θήγρος· οὐ θήγρον οἰκῆσουσι 1390.
- Θίς· ἔλμα ποδὸς εἰς θίς ἐρείσας
246. ἄλλους θίνες αἰάζουσιν 877.
τοσοῦτον θίνα πημάτων ἰδῶν 812.
- Θλάω· νῆσος ἡ μεταφρενον Γηγᾶν-
ταν θλασάσα 689.
- Θνήσκω· ἐνθα δικτατὴ θαγῇ 1078.
θανῶν λήταρχος, ἱερέας σκύλας
991. πόθῳ τοῦ θανόντος ἡγκι-
στρωμένη 67. τῆς θανούσης ἐκ χει-
ρῶν Μηκιστέως 651. Πέτρῃ θα-
νόντα δέξεται 805. ἐνθα νασθά-
ται θανόντα ταχέως 882. προ-
νῆς θανεῖται, στέροναν οὐτασθεῖς ἔλ-
ρει 242. σφραγ θανεῖται 793. σὺν
ψ θανοῦμαι 1372. τὰς θανουμέ-
ναις ἴσαι 1100.
- Θῆας· σφραγίς μενεῖ. Θῆαντες ἐν
πλευραῖς 780.

Θάλη· λέοντα θολίης· στήθεα 213.
 θάλασσαν ὕβριν ἐκχεῖσα 773. κτή-
 σι θάλας λαυρυσίαν 791. φθί-
 σι Ἡρακλῆ ἐν θοίλαισι 802. ἐκ-
 φυγῶσθ' ὁμιεντέρου θόλας· ἀσέπτους
 1290.
 Θοραίος· τὸν Θοραίων θεὸν ἐκβα-
 λούσα δαμνίων 352.
 Θορός· ἀγρώσσοντες ἑλλόπων θο-
 ροῦς 598.
 Θουράς· θρασυία θουρὸς οἰστηρήσῃ
 κῆρον πρὸς λέκτρα 611.
 Θουρίος· Θουρία 158. περριπῶς
 φάλαγγα θουρίαν 931.
 Θουράω· ἐπ' ἀρσένων λέκτρα θου-
 ραῖα βροτῶν 85.
 Θραμβούσιος· Θραμβουσία χειρὰς
 1443.
 Θραυύσσω· πάντα θραυύξαντες 664.
 Θραυκίας· πλάνητας Θραυκίας πεμ-
 ψει κυων 925.
 Θραυός· κίρκος θραυός 581. Πρό-
 βλαστας θραυός 577. θραυεία
 κυων 612. φλέξας θραυὸν λέοντα
 916.
 Θραυώ· (Αἰθρῶ) 936.
 Θρέπτειρα· θρέπτειραν κάκρων 1258.
 Θρεπτός· θρεπτὴ θράκωντι 1223.
 Θρήκη· ὁ Θρήκης· ἐκ εἰς ἐπατίαν
 χέρον περσέας 118. Θρήκης εἰ-
 σσώσας πλάκα 1341.
 Θρήκιος· ἀσπὶ σύνκοικος Θρηκίας· ἄν-
 θρώδους 754.
 Θρηνέω· χίμετα θρηνοῦσιν ποδῶν
 1290.
 Θρήνης· κενηρίων γραφὰς λελουμέ-
 νης θρήνοισι 372. θρήνοισιν ἐκ-
 τάκῃσα 498.
 Θρήσσα· πνοαὶ Θρήσσαι 1014.
 Θρηπόβρωτος· θρηπόβρωτος σφραγίς
 508.
 Θροέω· ἂν μὲλλον θροεῖν 1373.
 Θρόνιτιδες· Θρονίτιδες Λακρῶν ἀγνι-
 αὶ 1148.
 Θρόνων· ἐξόψεται ἐγκλωσσαν ἀλφί-
 τη θρόνα 674. θρόνοισι, φαρμα-
 κηρίοις 1438. ὑθρον εὐνάσας θρό-
 νοις 1313.
 Θρόνος· πεσοῦσα ἐκ θρόνων Διὸς
 363. ἀνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων
 1192. ὅσπερ σὼν προαχθεῖται θρό-
 νων 1473. κληδῶν θρόνους πηδῶν-
 τες 295.
 Θρυλιγμα· θρυλιγμάτων δέσμευσι
 προσεσηροτάς 880.
 Θρυλλίσσω· βομβῶνος ἐν τόρμῳσι
 θρυλλίξας δέμας 487.
 Θυγάτηρ· τῆς Ἑλλοῦ θυγατρὸς βρα-

βεύς 129. Σιδωνος εἰς θυγατρὸς
 εὐναστήριον 583. μαστήρας θυ-
 γατρὸς ἐστελε Ἀλας 1023. Σιδῶ-
 νος εἰς θυγατρὸς ἵκονται γύναι 1161.
 οὐ φέρεται Κλεισίδης θυγατρὸς
 1222. Νησοῦς θυγατρὸς 1465. τρι-
 πλῆς θυγατρὸς ὁ σπείρας 472.
 Θυλή· αἶψι πρὸς θυλῆς ἱερὸς
 λέων 324.
 Θυλῆς· εἰδωλον ἡγκαλισμένος θυιάδος
 Πλευρωνίας 143. τῆς ἀρπαγείας
 ἀντίποινα θυιάδος 506.
 Θύμα· θυμάτων ἐκτίων χάριν 211.
 ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας 1091.
 Ἀδὴ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρχεται
 1188. ἀνακτι ἀπαρχας· θυμάτων
 δωρούμενος 1193.
 Θυμός· ἔσσα θυμῷ ἔγω 8. πλήσει
 γέμοντα θυμὸν χολῆς 1115.
 Θύννος· δσαν θύννων ἡλοκισμένων
 βαφῆς κρατὸς 381.
 Θύσαι· Θύσηων μηλίων ἀπάρχμα-
 τα φλέγονσαν 106.
 Θύσθλα· καταβῶν θύσθλα 459.
 θύσθλοισι βοῶν κυδανούσιν θεῶν
 720. θεῶν κυδανούσι θύσθλοισι βοῶν
 929. θύσθλοισι ἐξαικείμενοι θεῶν
 1180.
 Θυωρίτης· κάλλους θυωρίτην 93.
 Θωύσσω· κηλῖδα θωύσας γένει 165.

I.

Ίανες· Ἀχαιῶν εἰς Ίανας βλάβην
 λείψον 989.
 Ίάνυγες· ἤδη εἰς Ίαπύγων στρατὸν
 852.
 Ίάσιμος· οὐκ ἰάσιμον ἔλκος 61.
 Ίατρός· χρησμοῖς Ίατροῦ 1207. 1377.
 Ίαυθμός· κόλπων ἰαυθμούς διζήμε-
 νοι 606.
 Ίαυω· σκαρδμῶν ἰαυίσεις σάολον 101.
 ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον 430.
 Ἰβηροβοσκός· ἐμβατήρονται ἀκτὺς ἰβη-
 ροβοσκός 643.
 Ἰδαίος· Ἰδαία πόρις 496. Κούρητες
 Ἰδαίοι κάπροι 1297. ἀπ' Ἰδαίων
 λόφων νωσθλώσεται 1256.
 Ἰδρυμα· ἰδρυμα παρθένου Δογγά-
 τῆς 1032.
 Ἰερεία· λήταρχος ἱερείας σκύλας
 991.
 Ἰημι· ἰεῖσαι βοήν 1337. φθογγὴν
 ἰεῖσαν 1321.
 Ἰκέτις· λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γου-
 νομεται 1164.

Ἰνδομαι· πάτραν ἔξη 142. ἔεται
τρίβον 180. ἐς ἄδην ἔεται 497.
γαίαν ἔονται 588. παλιμπόρευ-
τον ἔονται βάσιν 628. Σιδῶνος
εἰς Θυγατρὸς ἔονται γῆρας 1161.
Ἰκρίων· σὺν ἡμιθρηνητοῖς ἱκρίοις 378.
σὺν ἱκρίοις· παλεῖ πρὸς κύμα δὴ-
περὶ 751.
Ἰκτις· 763.
Ἰλεύς· Ἰλίου δῆμος 1150.
Ἰλεύς· Ἰλίου ἀνὴρ 1167.
Ἰλιον· πόλιν ὁμοίαν Ἰλίου θεῖμιντος
984.
Ἰμερῶ· Ἰμερῶν λέγουσιν 201.
Ἰνα· ἐν· ἄλμυ πᾶσι 319.
Ἰνδάλλουμαι· οἰμωγὴ δὲ μοι ἐν ὄσῳ
Ἰνδάλλεται 254. Ἰνδάλθεῖς κυνί
961. κύνοισι Ἰνδάλθεντες δομῆς
597.
Ἰνις· δὲ Ροιῶδες Ἰνις 570.
Ἰνωπός· Ἰνωποῦ πέλας 575.
Ἰξευτής· Ἰξευτοῦ πτερὰ 103.
Ἰός· κύρεια τῶν ὑπὲρ χάρα στή-
σουσι 1426.
Ἰουλόπετρος· Ἰουλόπετροι αἱ Φαλα-
κραταὶ πόρι 23.
Ἰππηγέτης· μὴ τέσος θῆνος λάβει
λήθης Ἰππηγέτην 767.
Ἰππόβοτος· Ἰπποβοτούς ἀδινὰς
τῆς δειρόπαυδος γαλῆς 842.
Ἰππος· Ἰππων ταρακτὴς 43. Ἰππων
φριμαγμῶν θόνες δαδεγμέναι 244.
ἦλασαν Σκύδας Ἰππους 1337.
Ἰπποτέκτωρ· 930.
Ἰππώνιος· ἔνθα Λαμπρέτης Ἰππώνιον
πρηνῶνος εἰς Τηδὺν κέρας γένευκε
1069.
Ἰρος· ποδοῦντες Ἰρον 926.
Ἰς· λῆβρος Ἰς 724.
Ἰσας· τὸν ἀντίπικρον ἐχέας Ἰσὸν
σταθροῖσι μύθρον 271. κλέος
ἀφθίτοις Ἰσὸν 1213. ἡνιοστροφῶν
τὴν ὄπλαις Ἀρπύναν Ἀρπύλαις
Ἰσὴν 167. τῆς θανουμένης Ἰσῆς
1160. ἀντ' Ἰσὸν Ἰσά 1302.
Ἰσηριθμος· Ἰσηριθμὸν δρεπεῖραν
ἐν τοκοῖς κάπων 1258.
Ἰσχω· τροφὴν Ἰσχων παρέξειν 574.
Ἰσμα· δρονόπαυδος Ἰσμα τριβάτων
ποτοῖς 731.
Ἰσσα· ἐν περιφύτῳ Ἰσση 220.
Ἰσσημι· πρὸς ἄστρον χλίμακας στή-
σει δρόμον 510. σῆμα στήσουσι
1064. ὑπὲρ χάρα στήσουσι 1427.
στήσαι παλιμπόνει εἰς πάτραν 126.
μάχην στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κα-
σίγητον χερσὶν 940. ὄχμος ἐν
μεταιχμίῳ ἡρίων σταθῆσεται 444.

ἐν ἡγήσει δημοσίων σταθεῖς 470.
ἐν πτυχαῖσιν Ἀνσόκων σταθεῖς 616.
Ἰστορέω· ἢ μὴ ἱστορέω 1.
Ἰστός· παρ' ἱστοῖς κεραμίδος ἡρώδας
κροτάλι 279.
Ἰστορεύς· ποταμός Ἰστοριεύς τετρασκε-
λῆς 74.
Ἰστρος· ὑπὲρ κελαινὸν Ἰστρον 1336.
Ἰσχενος· Ἰσχένου τάφος 43.
Ἰνγέ· δράκοντα βαλὼν Ἰνγγε-τόξων
310.
Ἰρις· στυγρὸς Ἰριδος λέων 324.
Ἰρυνῶν· ἀγρὸν κύνα κτανὼν ὑπὲρ
σηλήνυχος Ἰρυνωμένην 46.
Ἰχναλ· τῆς ἡλίου θύγατρὸς Ἰχναλῆς
βραβεύς 129.
Ἰχνος· Ἰχνης ἐμπλέκας λόγους 213.
θεύσω κατ' Ἰχνος· 1119. ἀπὸ θε-
ῶν ἰχθυοῖς Ἰχνησι θαυομένην 629.
Ἰω· παρ' ἰούδας χρόνον· πέδον 631.

K.

Κάγκανος· γλῆζας ὥστε κάγκανον
στάχυν 1430.
Καρχηλάω· ἐπακτὴρ καρχηλῶν ἀγρεύ-
ματι 100.
Καδύλλος· δὲ Καδύλλου γόνος 162.
Καδύλλος· ὡς μὴ σὲ Καδύλλος ἀπὸ
ἐν Ἰσση φρενέσσαι 219.
Καδαναῖνον· νέκυν ἀκτὴς Σαρδίας καθ-
ανανεῖ 397.
Καδιερώ· καθαιρώσαι Μυρτιάς ἀνα-
κτόροις 950. τὸν ἢ Τοργῆς καθι-
ερώσαι 1250.
Καί· 8. 26. 69. 70. 71. 72. 86. 95.
96. 97. 102. 104. 107. 117 bis.
125. 156. 167. 194. 195. 215. 218.
238. 243. 256. 267. 279. 294 bis.
295 bis. 305. 314. 315. 319. 328.
347. 363. 370. 373. 448. 457. 484.
489. 519 bis. 528. 552. 560. 607
bis. 648. 675. 678. 679. 682. 685.
689. 701. 710. 720. 746. 761. 759.
769. 778. 785. 816. 826. 827. 831.
835. 848 bis. 850. 851. 853. 854.
855. 856. 861. 862. 901. 902. 929.
931. 945. 946. 960. 964. 972. 978.
1019. 1017. 1055. 1057. 1104. 1112.
1118. 1137. 1190. 1229 bis. 1237.
1243. 1257. 1260. 1284. 1304. 1318.
1323 bis. 1339. 1342. 1359. 1361.
1430. 1435. 1445. 1456. 1464. 1470
bis. cum emphasi, etiam, uti-
que: 277. 303. 307. 535. 581. 732.
969. 1259. 1270. 1309. καὶ — καὶ
— καὶ 1263 sq. 1313 — 1315. καὶ
— καὶ — καὶ — καὶ 294 sq. καὶ

→ καί — καὶ — τε 1285 — 1288.
 τε καί — καί — καὶ — καί — καί
 374 — 376. et novies repetitum
 1146 — 1150. τε καί 84. 132. 140.
 372. 374. 522. 566. 646. 697. 803.
 808. 905. 1074. 1245. 1248. 1352.
 1389. 1440. 1448. τε — καί 299.
 541. 911. 1330. 1391. δὲ καί 88.
 398. 403. 586. 732. 777. καί —
 τε — καί 648 — 650. τε καί —
 καί 803 sq. 1352 sq. 1448. τε —
 καί — δ' 1240. τε — τε — καί 703.
 — 706. τε καί — καί — τ' 1440.
 — 1442. καί — καί — τε καί — τ'
 83 sq. καί — καί — τε καί — τε —
 τε 695 — 699. καί — τε καί — δ'
 — καί — δ' 645 — 647. καί — ἡδὲ
 96 — ἡδὲ — καί — τ' 1333 sq. καί
 καί — ἡδὲ — τε 194 — 197.
 τε — δ' — τ' ἡδὲ — καί 867 —
 871. π καί — καί — τ' ἡδὲ —
 καί 905 — 907. οὐτε — οὐτε —
 καί 290 sq. καί δ' 90. 229. 232.
 243. 249. καί — μέν 82. 544. 564.
 567. 584. 642. 1087. καίπερ 526. —
 In Coptic: καθάρηται 140. κάκχε-
 λευθα 1162. κέν 280. 1372. κά-
 κχυπάσας 137. κάκχυμαρσίας 1073.
 κάκχυμαρσίας 9. κάκχυμαρσίας
 1470. κάκχι 98. 603. 708. 1214.
 κάκχυς 1114. κάκχυορπίον 607.
 κάκχυμαρσίας 301. κάκχυορπίον
 σάν 47. κάπό 21. 149. 803. 1440.
 κάκχυμαρσίας 1269. κάκχυορπίον
 411. 695. κείς 1448. καί 113.
 καὶ 116. καὶ 180. 200. 812.
 Κακίω· πρώτα κακίωσι δόρυ 530.
 Κάω· τάλαινα θηλαίων κεκαυμένη
 31.
 Κακός· κακῆς ὠδίνος ἐκλάσεν βά-
 ρος 477. ἐκ παλαιοτάτης κακῆς
 ἀμπυξ παύσει 757. σὺν κακῇ μα-
 θῶν 488. 1458. κακὸν μίασμα ἐλ-
 θαίνων κακῇ 1122. κακὸν ἐκείνῳ
 σε δάψει 858. κάμκει κακὸν φρύ-
 κτωρον 345. κακὴν τρησονοῖ ἀγρὴν
 665. λεύσσω σπείρω οὐκ αὖ κα-
 κῶν 216. τοσῶνδε κύμ' ἐπέκλυ-
 σεν κακῶν 228. ἔσται κακῶν πα-
 λαιῶν 611. περὶ ὧν ἀλήσας κα-
 κῶν 819. μήχαρ ἐν κακοῖς 568.
 δύστηντα πείσονται κακά 1281.
 Κακοῦςενος (κακοῦςενος)· κακοῦςενος
 κλύδων 1286. ἤξει κακοῦςενος πά-
 λης κονίστας 866.
 Κακοῦςενος· φέει δειννάσαι κακοῦ-
 ροῦ 404.
 Καλέω· τί χρὴ καλεῖν; 1410. κα-

λῶν ἐπ' εὐχαῖς Δία 288. ἔλεος
 πατρὸς ἀρετῆς κληθήσεται 797.
 νόσων ἀρετῆς Αἰθιοπίας κληθή-
 σεται 1052. Ζεὺς Σπαρτιάταις κλη-
 θήσεται 1124.
 Καλιά· ἀγνοοπλαστήσαντες πυκνὰς
 καλίας 602.
 Κάλιος· σὺν καλίοις τευχέων προ-
 βλήμασι 1418.
 Καλλιστευμα· τὸν τὰ δευτερεῖα καλ-
 λιστευμάτων λαβόντα 1011.
 Κάλλος· κάλλους θυώσων 93.
 Καλλύνω· κρηπὶδα καλλυνεῖ πλόκαυ
 336. ἀκουρος νῶτα καλλυνεῖ φρόνη
 976. καλλυνεῖ παρῳτίδας 1402.
 γουθὺ καλλυνεῖν ῥέση 862.
 Κάλος· ἐμπειλεγμένον κάλους 752.
 Κάλυθαι· ὑπὲρ Κάλυθων φαίνου-
 σαι πύλα 25.
 Κάλυθνος· ἄξεν. Κάλυθων τῶρων
 1209.
 Καλύπτω· πρὸς καλύπτου ἀνθρώπου
 337.
 Καλύπτω· θύει καλύπτει πέτραι 1428.
 Καλχαίνω· ὡς ἐκάλχαιεν τυχεῖν
 1457.
 Κάλχος· δούρορος Κάλχος 980. ἄγχι
 Κάλχαντος ταφῶν 1047.
 Κάλχη· ἀμφιβάλλεσθαι πέτρους κάλ-
 χη· φρονετούς 864.
 Κάμνω· διὰ κάμνων στράτην πέ-
 ρωτι· γῶραν 1210. ἄλλ' κάμνοντες
 πικρὰ 1010. φ' τεύχει· τάφους κε-
 κμηκότες 533.
 Κάμπος· βρωθεὶς καμπέων γνάθος
 414.
 Κάμπτω· Κορυθαίς δ' ὕδωρ κάμπτας
 870.
 Καμπύλος· καμπύλους σχάσας πύ-
 κης ὁδοῦτας 99.
 Καναστραῖος· τὸν Καναστραῖον μέ-
 γαν γίγαντα 526. Καναστραῖος
 ἴων 1441.
 Κανθαῖος· Κανθαῖος ἢ Μάμεστιος
 1410.
 Κανθαῖος· βασιλεὺς τριτάτου φασγάνου
 Κανθαῖος 328. Κανθαῖος ἢ Μά-
 μεστιος 938.
 Κανθῶν· κἀνθῶν ὑπὸ ζεύγλῃ μεσ-
 σαθῶν 817.
 Κάπη· ἀντὶ εὐχλίου κάπης 95.
 Καπνός· δῶμα κινήσας καπνὸς 182.
 μέλισσαι κυμαίνονται καπνῷ
 293.
 Κάπρος· παιδὸς ἀπρέστου κάπρου
 1066. Κούρηντες ἰθαῖοι κάπροι
 1297. ἰσηρόδμων θρέπτειραν ἐν
 τόκοις κάπρων 1258.

- Καρά**· *Καρά* θηώσας στρατὸν 1384.
Καρά· *μάστιγι συνδραύσας καρά* 436. *κάρα βλάστηι τυπεί* 981.
ὑπὲρ καρά στήσους 1427.
Καρατομέω· *καρατομηθεὶς τύμβον*· *ἑμιάξει πατρός* 343.
Καρατόμος· *μυρεῖον Ἑλλάδος καρατόμον* 187.
Καρβανός· *φεύγοντες βροτῶν κάρβανον ὄχλον* 605. *κηλωσά κάρβανω* 1387.
Καρδία· *ἐν καρδίᾳ ἐστέναι μελος* 1462. *ὡ τάλαινα καρδία* 258.
Καρηβαρέω· *καρηβαρεύοντας ἐκ μέθης ἄγων* 384.
Καρμός· *καπὸ Καρικῶν ποτῶν* 149.
Καρμίνος· *καρμίνος πεπλωκόντες* 634.
Καρνίτης· *ὄλονται Καρνίται κύνες* 1291.
Καρπάδος· *τῆλε Καρπάδου δρῶν* 924.
Καρπορόφος· *καρποπόροφος δρῦς* 1423.
Καρτερός· *καρτερόν Γόργης τόπον* 1013. *καρτεροὶς εἰργει πύργοις* 1287. *λεόντων τῶνδε καρτερωτέροι* 517.
Καρχαρος· *Τρίτωνος κάρχαρος κύων* 34.
Κασίγνητος· *κρίσει Ἀλαῖνον τοῦ κασίγνητον σφάλει* 619. *μέχην στήσας πρὸς κασίγνητον* 940.
Κάσις· *Νηπιάς κάσις* 399. *ἄμφιμήτριον κάσις* 19. *Τραμῆλου κάσις* 467.
Κάσσα· *ἄλποντα κάσσης ἐκβαλὼν πελαγὸς* 131.
Καστανάια· *ποδοῦντες Καστανάιν* 907.
Καστρία· *ὁ Καστρίας γόνος* 1234. *τὴν Καστρίαν δεινύσει* 403.
Κασσινεύω· *ἡ βασίσαρα σμενῶς κισσινεύουσα* 772.
Κισσώρις· *κόρη κισσώρις* 1385.
Κατά· *cum Geni κατὰ χθονὸς διύοντος* 1276. *cum Acc. κατ' ὄρωγην* 383. *κατ' ἄκρον χεῖμα* 483. *κατ' Αἰσονίτην χθόνα* 702. *καθ' ἕλπον* 1051. *κατ' ἴχνος* 1119. *καθ' ἡμέραν* 1394.
Καταβλάσσω· *εἰς Τέμεσσαν αὐταὶ καταβλάξουσιν* 1068.
Καταβροῦσσω· *ὡς μὴ καταβροῦξεν κιν κλυδών* 742.
Καταβρόχω· *παιδὸς καταβροχθέντος αἰνάλῳ δέμας* 55.
Καταδουράσσω· *χηλῶ καταδουράζει γονάς* 239.
Καταβάτης· *καταβάτης θνητὸς* 382. *Ζεὺς καταβάτης μολῶν* 1370.
Καταβάτης· *τρίβος καταβάτης* 91. *ἡ ἰδὼ ἐς ἄδην ἔξεται καταβάτης* 497.
Καταδαλῶ· *καταδαλῶσει γαῖαν ὀδρεῖαν* 1376.
Καταδῶ· *καταδῶ γαῖαν Ἄρης* 249. *σάρκας καταδῶν λογιῶν* 48. *καταδῶν θύσθλα* 459.
Κατάκλωθω· *τρίπλαις πῆγαις αἰτεκλώσαντο* 145.
Καταξάινω· *καταξανούσιν ἄμβριμοι χέρεις* 300. *κεραγγίνοι βολαὶ τινέους καταξανούσι* 561.
Καταρράγη· *καταρράγαις πέπλων* 256.
Καταρράκτηρ· *αὐθόρμητον ἔσται χερσὶν καταρράκτηρος* 169. *ὅταν ὁμοῖς καταρράκτηρα δέξονται πικρὸν* 539.
Καταρρομαί· *Ταύρω χερσὶβας καταρρέται* 209.
Κατασκαφή· *πύργων κατασκαφῆς αἰετοῦσα* 971.
Κατάσχοπος· *κατασχόποις κλωβίσι φηλώσας πρόμακ* 784.
Κατεργάομαι· *χθόνα πᾶσαν κατεργάσαντο* 1360.
Κατερείπω· *οἱ δὲ πρὸς πέδῳ πύργοι καταρείποντο* 81.
Κατήγορος· *στεύλασα κατήγορον χθονὸς* 58.
Κατηρέφης· *σημὰ χωστῆ τραχυλάφ κατηρέφης* 1064.
Κατιμαίω· *κατιμαίφοντες Ἀθλαίου ῥοαῖς* 1053.
Κατοικέω· *Τέρειναν κατοικήσουσι* 1010. *Μελέτην νῆσον κατοικησουσι* 1028.
Κατοικίω· *κατοικίσασα Νηπαίας χάσας* 390.
Καυῆς· *κεραυνὴ μάστιγι συμπεριχέσθεται καυῆς* 741. *καυῆς ὥστε κμαίων δρομῶς* 780. *τρισοὺς ταρχύσουσι παλαι καυῆκας* 425.
Καυκαμαί· *ἔς οὕτως ἀνδρῶν καυχῆται μετοχλῶσας* 686.
Καχλάω· *Ζητὸς καχλάων νασμός* 80.
Κεγχόλην· *κεγχόλην βεβρωμένον* 912.
Κεῖδι· *ἀκούσει κείδι περιφῶν ὅπα* 686.
Κεῖμαι· *χθῶν προὔμμετων δρουμένη κείται* 252. *ἐνδὲ Καλκῆς κείται* 981. *ἐγὼ κείσμαι πέδῳ* 1108. *σημὰ κείμενον* 641.
Κεμήλιον· *νεκρῶν κειμήλιον* 864.

- παράδας κτῆσιν ὁμιλίαν κειμη-
λίων 1264.
Κείνος· κείνος· σε νοσφι με γάμων.
 128. πολλοί — ἐκ κείνης προ-
 νηθότες 1005. οἰκτρὸν κείν
 ἐπόμοιαι φάος 304. κείνας ἐγὼ
 δεῖ αὐδῆσθαι 1139.
Κεῖται· κείροντι ὀδόντι 215.
Κελαινός· Σιργγὸς κελαινῆς γῆρον
 ἐκμιμουμένη· 7. μητρος κελαινῆς
 χερνίβας μιμομένης 325. στύπος
 φηγού κελαινῆς 354. λιπὼν Στυ-
 γος κελαινῆς πασιόν 706. ἐξαρ-
 θήσας γονὰς σὺς κελαινῆς 1256.
 ὅταν κελαινῇ βωμὸν αἰμῶν βρότη
 992. κελαινὸν ὀδοποῦν αἰτρυνεν
 κυλὶ στείλει 471. ἔχων φάσγανον
 κελαινὸν 1169. ὑπὲρ κελαινὸν
 Ἰστρον 1336. ἀναύρων κελαινῆς
 δῆσαν αἰωνομένων 1425. Αἰδη κελ-
 αιῶν θυμάτων ἀπὸκτείνεται 1188.
Κελευθός· τολφὸς ὁρθῇ κελευθῷ πο-
 δηγεῖται 12. μίαν πρὸς ἔδην πα-
 παμένον κελεύθον 458. ἔχων κελ-
 ευθους βρόχου 1100.
Κέλτρος· Κέλτρον· πρὸς· ἐκβολαῖαι
 189.
Κεῖφανον· κελυφάν· στρόβιλον
 ὠστρακωμένην 89.
Κέλω· κέλω γίγαντος 495. κέλω
 πατὴρ ἀρακμος κληθήσεται 797.
 τὸν πεφασμένον κέλω 1374. τῶ-
 φος Ἀτλαντίδος κέλωρος 73.
Κεῖας· τὴν μεῖας φασγάνων ἐκ ῥύ-
 σεται 190.
Κένος· εἰς κένον 139. 1191. κενὸν
 ψάλλοντα μῆστακος κρότον 1453.
 στέγοντος κενὴν ναυκληρίαν 194.
Κεναῖς· φάσσαν ὠλέγασι δέμνια
 114. Ἑλλὰς στενάξει· τοῖς κενούς
 τάφους 366.
Κενήριον· κενήριον γραφῆς 370.
Κενταυροκτῆς· ἀνδρῶν Κενταυρο-
 κτῆς 670.
Κένταυρος· τύμβος γεγὼς Κένταυρος
 σποδῆς 1203.
Κέντρον· σιδνὺς κέντρον δυσαλδῆς
 ἡλοπος Σαρδωνικῆς 796.
Κέπφος· Ρειθυμικῆς κέπφος 78.
 αἷς κέπφος προσήλατο δαιτὸς χα-
 τίων 823.
Κεραῖς· αὐτόκλητον ἀρπάζας κεραῖδα
 1317.
Κέρας· χερσαίου κέρας 534. Ἰπ-
 παρίου προήως κέρας 1069. ἐν
 χάσματι ῥαβδῶσας κέρας 563.
Κεραστία· εἰς Κεραστίαν βλώξαντες
 447.
Κερασφόρος· παρὰ Λαυρεντίας κε-
 ρασφόρους γυνάικας 1238.
Κεραυνία· εἰς Κεραυνίων νάπας ἔξει
 1047.
Κεραυνίος· κεραυνὸς μῆστιν 740.
 κεραυνιοὶ βολαὶ 560.
Κερδύλας· χάρων τίνοντες Κερδύλε
 Λαυρονδῶν 1092.
Κερδῶς· Δελφίνου· παρ' αὐτοῦ
 Κερδῶν θεοῦ 208.
Κέραφος· Κεραφῶν νάπας 424.
Κερκίς· κερκίδος ψαύσας κρότον 278.
Κερνεάτις· ἀμφὶ νῆσον Κερνεάτιν
 1084.
Κέρνη· τῆς Κέρνης πέλας 18.
Κιστορέας· τρησούσας κιστρέων ἄγρην
 663.
Κεῖθμός· κευθμὸς διασφάγας 317.
Κευθμῶν· κευθμῶνος ἐν σήραγγι
 122. εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βρόθ
 1277. ἐνθα Τυφῶνος δάμαρ κευ-
 θμῶνος εὐδάνει μυχόν 1354.
Κεύθω· ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυ-
 ρὸς τέφρην 368.
Κηκῶν· ὅταν κόρη κῆσσας κη-
 κῶν γάμους τελείν 1386.
Κηκασμός· εἰς κηκασμόν 692. κη-
 κασμοῖσιν ὠκισμένοι 545.
Κηλῆς· κηλῆδα φωνῆς γένει 165.
Κηλωστά· κηλωστά καρβάνων 1387.
Κηρ· ἐγκυκῶσα κῆρα κνωπομορ-
 φον 675. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κη-
 νήσει θεός 909. πατὴρ κῆρα μα-
 στεῶν ἰφρόν 1120. πλάτην πορεύ-
 σαι κῆρα Μεμφρίτῃ πρόφω 1294.
 πορθευμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πι-
 κρας 289. στενάζων κῆρας 807.
Κηραμύντης· ἐπόψεται λείψανον το-
 ξευμάτων τοῦ Κηραμύντου 663.
Κηρουλκός· ἀπουήλασα κηρουλκὸν
 πάγην 407.
Κηρύλος· κηρύλου δάμαρτος ὑπέρων
 750. δύπτην κηρύλον 387.
Κηρύσσω· τὰ δευτερεῖα τῆς πάλης
 λαβόντα κηρύσουσι 171.
Κητοδόρπος· ταῖς κητοδόρποις συμ-
 φοναῖς δεδιγμένους 954.
Κηφεύς· 586.
Κηφῆς· ἐπόψεται τύρσας Κηφῆδας
 834.
Κίμμερος· Κίμμερος σκιά 1427. Κίμ-
 μερων ἑπαυλα 695.
Κίμψος· κίρσοι ἐκλαλοπότες Κίμψον
 1352.
Κινέω· ἄλλον χειρὶ κινήσει νέφος
 569. κῆρα κινήσει θεός 909. δῶ-
 μα κινήσας καπνῷ 182.
Κινύρειος· Κινύρειος ῥόδος 885.

Κίρις ἀμφὶ Κίριν 946.

Κίρκαιον ἀμφὶ Κίρκαιου γάλας 1273.

Κίρκος κίρκος θρασύς 531. αὐθόμιμον οἰρεται κίρκου καταδρακτῆρος 169. κίρκου Τιμῶλον ἐκκλεομαι πρὶς 1351.

Κίσσα εἰς τὴν λάληθρον κίσσαυ ἡρματίζατο 1319.

Κισθός· Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα 1237.

Κιχάνω· κίχσιν θολῶναι λαφυστέον· λῆχων 792. τράπεζαν· εἰδάτων πλήρη κίχων 1251.

Κίω· πήληκα πόρση Κίονος προσ· αρμόσας 711. κίω· αἰσθησέμε· δόμων 881.

Κλαγγή· κλαγγαῖσι ταρμύσσοσαν· ἐνυχοῖς βοτοῦς 1177.

Κλάδος· δεινρώδης κλάδος 830. ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδω 741. ὡς· πύκνης κλάδον 755. ἐν· χερσὶν ἔχων Φαλακροῖον κλάδον 1170.

Κλαῖω· κλαῖων ἄμικτον· βόην 263.

Κλαῖω· ὠδίνος ἐκλαυσεν· βαρος 477. κλαῖων πάτραν 244. κεκλαυσάμενος νυμφρασι 273. τὸν θεῶν κλαυσθέντα Γαῦαντος τάφον 831.

Κλαρός· Κλαροῦ Μιμάλων 1454.

Κλαυθμός· κλαυθμοῖσι φηλώσας· προδόν 785.

Κλαῖω· κλασθέν· πέτευρον 884.

Κλεινός· κλεινὸν Ἰδρυμα· παρθέδου· Λογγάτιδος 1032. Ἀργούς κλεινὸν δομον 1273. ποδοῦντες κλεινὸς Ἀβας 1074.

Κλείς· τυπέντα κλείδας εὐάροχου μύλων 233.

Κλεισθήρα· φεῖσεται οὐ Κλεισιθήρας 1222.

Κλέος· οὐδὲ σὸν κλέος ἄπυτον· ἔσται 1174. κλέος σὸν μέγιστον· κυδανούσι 1212. κλέος μέγιστον· ἀδῆσουσιν 1226.

Κλειτῶ· ἐπεμψάν· λῦκος· κλέψοντας· νάπην 1310.

Κλέτας· λιπὼν ὑψηλὸν· κλέτας 703.

Κλειφνυμφοῖς· ὡς· κλειφνυμφοῖν· τρωορουμενῇ 1117.

Κληδών· κληδόνων πεπύσμενος 824.

Κληῖς· κληδὼν θρόνους· πηδῶντες 295.

Κλήρος· κλήρον εἰς ἀνάρισον· πέμψουσι· παῖδας 1144. ἐν· κλήροισι· Μηθύμνης 1098. ἐν· κλήροις· θεῶν· καθιερώσει 1349.

Κλήτη· Κλήτην ἀνωσσαν 1004.

Κλίμαξ· πρὸς ἄστρον· κλίμακας· στήσεν· δρόμον 510.

Κλῖνω· κλινεῖ· πρὸς· οὐρανὸν 557.

Κλίτος· κλῖτος· κλίτει· γεωλὺς· ὁ 600. στυφλα· νύσσονται· κλίτη 737.

Κλίτυς· κλίτυς· ἡ· Τεμμήδα 786. Ζωστήφον· κλίτυν 1258.

Κλόνος· ἐν· κλόνῳ· δορὸς 944. Φως· ἔν· αἰθῶν· εὐράσῃ· βαρὺν· κλόρον 1439.

Κλύδων· ὡς· μὴ· καταβῆξῃ· νιν· κλύδων 742. ἄλμης· κλύδων 875. κλύδων 1286. τῆφος· ἡμῶν· κλύδωνος· ἐκκλυσθήσεται 1156. κλύδων· κελύσσουσα 727. Ναυαθὸς· πρὸς· κλύδων· ἐρεῖνεται 921. ὅταν· κλύδωνας· ἐξερεῖνεται· γνάφον 474.

Κλύω· κλύοις· ἔν· 9. Θερμῆτά· κλύειν 552. βῶσθα· οὐ· κλύοντα· πόσιν 1118.

Κλώμας· ἀποπνιγούων· κλώμακας· ἀψιδόνων 658.

Κλώσις· ἀνεργῆς· κλώσις 716.

Κλώπ· λιπὼν· κλώπα· Φοινίκης· θεῆς 658. κλώπα· σιγατόν· ἐστειλαν 1303.

Κνέγαιος· ὡς· ἀνοχοῖσαν· κνέγαιαν 1433.

Κνηκίος· πόρος· Κνηκίον 550.

Κνυζέομαι· προσφιλές· κνυζούμενοι 608.

Κνωδίων· ἀρνεύσας· πήδημα· πρὸς· κνώδοτος· ἀργαῖος 466. Χελυβδικῶ· κνώδοντι· πνυτεδρανομένη 1109. χαλκηλκίτῳ· κνώδοντι· δειματορμμένη 1434.

Κνωπόμενος· κῆρα· κνωπόμενος 675.

Κνωσσός· ἦν· Κνωσσόν 944.

Κογγεία· Κογγείας· ἔδω· κάμψας 869.

Κόγχος· κόγχος· ἄλμη· περιτοβαῖς 790. τυπεί· σκεπτόμε· κόγχον· μέσον 1105.

Κόδροι· 790.

Κοῖλαινω· ἡ· δὲ· βασσάρα· κοιλανεῖ· δόμους 772.

Κοῖλος· ἐκ· κοίλης· πέτρας 484. κοῖλον· οὐτάσας· στυπός· φηγοῖ 553. ἀντὶ· κοίλην· ἡῶνα 330. κοίλης· ἐν· μυχοῖς· δικασαῖος 1088.

Κοινανέω· φάλασι· κοινανέω· δρόμον 394.

Κοιράνος· ὅταν· αἰτῶσιν· κοιράνου· γῆρας 1069. ἐλατῶτησαν· κοιράνω· φενδωμότη 523.

Κοιταῖος· ἐπὶ· κοιταῖαν· νάπην· στελονται 603.

Κόρινθος ἑν κατὰ τὴν λαοῦσα
18.

Κοῖκος· Κοῖκος κῆρυξ 426.
Κόλκω· κοκκυῶ συμπίπτοντα μα-
γνῆσις· στίβους 895.

Κολάω· δέναντας· καλασθαίς 777.

Κολαστής· καλαστής δένος· λατρεύς
393.

Κολασσάβιαν· καλασσοβίαν στα-
θείς· 615.

Κόλπος· κόλπον λαυθμούς διζήμενοι
606.

Κολύς· Κολύς γυνή 897.

Κόλπος· χώρος συνολούς δέεται

Κόλπον· Πόλις 1021.

Κολύρ· θηρίδι βροχὸν· κολύρον 543.

Κοιμῶ· πυρῶν Κοιμηθῶς 933.

Κόμη· Κεκομμένος ἡγλασμένους· κό-
μας 1133.

Κομμάς· κομμάς κομμάς· μα-
γνῆσις· 606.

Κόμος· ἡ κομῶ· κόμος 316.
Κόμος· κόμος· 291.
Κόμος· κόμος· 296.
Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

Κόμος· κόμος· 299.

κομῶς 711. βασιλέως στεφάνου
χρῶν διέπαισι 507.

Κορσῶς· ἀναρῶσις κορσῶς πτε-
ρῶς 291.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κορῶν· ἀρῶσις καὶ κορῶν
πιδῶντες 293.

Κρεῖς· ἀρωγὸς ἐπ' ἀσφαλείῃ κρεῖς 513.

Κρεωράγος· τῷ κρεωράγῳ σκύρον· προτείνων 660.

Κρηθεύς· Κρηθέως ἄνθρωπος 872.

Κρηθμύς· κρηθμύσις φίλος 238.

Κρημνός· κρημνῶν ἐκρῆθεν 1325.

Κρηναῖος· κρηναῖον γένος 247.

Κρηπίς· κρηπίδα πηγῇ καλλυνεῖ πλόκῳ 336. τυμβεῖαν ὑπὲρ κρηπίδα 883. κρηπίδα φοιτᾷς φωνῇ 1191.

Κρησσα· γημῖς Ἀρσάβαν· Κρησσῶν 1308.

Κρηστῶνιη· Κρηστῶνιης ἔχισ 499.

Κρηστῶνιη· Κρηστῶνιης 937.

Κρήτη· Κρήτης· Ἀστέρεω σιγατηλάτῃ 1301.

Κρίνα· παρ' ἐχθροῖς, ἐντεβέλτατος· κριθεῖς 1270.

Κριμισα· 912.

Κριμυός· ὡν ἦσαν Κριμυός· ἔλανε· ἑσπεροῖς ποταμός 961.

Κριμυον· κρίμυα σπάσσονται 607.

Κριός· πληγὴν κριός ἐγκορυψεται 558.

Κρίσις· κρίσει σιγᾷς 619.

Κρίσια· ἀντὶ Κρίσης θρῶν 1070.

Κρόκη· κρόκαι Μινυῶν σιελγίσματα τηροῦσι 874. ἐν κρόκῃσι θρόμος 193. κρόκησι ἐν παρακρίσις 728.

μυλῶν ἀπάργματα φλέγουσαν ἐν κρόκῃσι 107.

Κρόνος· Κρόνου παρ' ὄρθου 42.

ἀμφὶ βαρὸν Κρόνου 202. μῶλον ὀρθῶνται· ἐκρονοῖς· Κρόνου 698.

Ἀρπης Κρόνου πηδημαῖα κρόφας 869. γῆσον Κρόνῳ σκυγουμένην 761.

Κροσσώτος· ματεῖται χροῶ· κροσσώτος φαρὰς 1102.

Κροτέω· χροσῶ· κρατῶ· κροτῶμενον 888.

Κρότος· κρότον ψάλλουσε μαστακας κρότον 1453. κερκίδος· ψαύσας κρόταν 278.

Κροτωνιάτης· Κροτωνιάται ἄστυ πέρσονται 1002.

Κροτωνιάτις· Κροτωνιάτιν αἰλακα ἀροτρεῦσους 1071.

Κρύπτω· κρύψει κρύψας τις 333. ἐκ μύλοις κρύψει 399. κουροτρόφον παύουρον κρύψει 420. ὃν κρύψει πεσοφῆς ἀέρος 1098. εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας ταῖρον κρύψουσι 1062.

κτέα· κρύψουσι ἐν χροῖος μυχοῖς 896. ἦν γερυτός ἐκρυψε Σκύθης 458. μὴ κρύψαι τοὺς διπλοῦς

μολοῖ 226. ἀπηγὸς· ἡλίκαι κερύμμεναι 248.

Κρυφαῖος· κρυφαῖος· χερσηβας κατάρζεται 209.

Κρώμνη· ὁ Κρώμνης ἀναξ 522.

Κρωσσός· τέφρον· κρωσσόσι ταχθῶ· θείσαν 369. κρωσσόσι· βαρυντας γένος 1365.

Κτώμαι· ἄλλα· μέγιστον· κτώμεται· γυμνευμάτων 1136. τοῖς ἀφ' αλματος ὄξαν· Γυνάτων· κακτημένους 1357.

Κτώρος· (Πρώς) 679.

Κέαο· κέαο· κρυμνός· ἀρῶντον ἐν χροῖος μυχοῖς 896.

Κτεῖνω· ὃν· Κρηστῶνιης ἔχισ· κτενεῖ 500. κτενεῖ· κούρας· τριπλᾶς 712.

κτενεῖ· τῆρας· πλεονὸς· λοθμους· σιγῆς 795. ἡντας· ἀνάγνους· χροῖοι· κτενεῖ 1224. κτενοῦσι· αὐτόν· Ἀύ· σονες 922. τὸν· κτενεῖ· κροτῶνιη· πτεῖας 433. ἦν· πτεῖας· πόους 868.

δεδοῦναι· τὸν· κροτῶνιη· ἡμῶντο 492. ἀρῶν· κῶνα· κταῖνα 48.

δεδοῦναι· κταῖνῃ· 682. δημῶς· ἀνα· τει· τὸν· κταῖνῃ· ἐπαύ· 1472.

Κτερίω· κτερίω· ἑσπεροῖς· κροτῶνιη· 1185.

Κτῆσις· κτῆσι· θολῶς· λαρυστίαν· κτῶν 791. παρῶς· κτῆσι· ἄλλῃ· κτῆσι· 1264.

Κτῆς· κτῆσι· κῶν· 1253. κτεῖν· σιγῆς· 466.

Κτῆς· κτῆσι· κτῆσι· 78.

Κτῆσις· κτῆσι· κτῆσι· 964.

Κτῆσις· κτῆσι· κτῆσι· 132.

Κυβερῶ· κυβερῶ· βῶν 764.

Κυβερῶ· ἀμῆσας· τοῦ· κυβερῶ· 694.

Κύβηλις· ταυροκτόνῳ· κύβηλιν 1170.

Κυβιστητή· κυβιστή· 296.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυβιστή· κτῆσι· 133.

Κυλιστάρος· ἑμφρὶ Κυλιστάρου γυνὸς 946.

Κύμα· κύμα ἐπέκλυσε μακρῶν 224.
οἶσε κύμα γυναικὴν γάγρον 388.
αἶξε κύμα πρὸς ἔθνη χθονα 998.
Τυρρηκὶν πρὸς κύμα δυστοῦσας.
715. βαλεῖ πρὸς κύμα δύστην 752.
εἰς κύμα κωφὸν βάω 1452. ὥστε
κυμάτων δρομεύς 789.

Κυμαίνω· νότος βαρεῖ πρηστήρι κυ-
μαίνων ἔλα 1018. ὀρχοῖται κυ-
μαίνουσαν οὐδατος χυτὴν 696.

Κυμβαχός· ἐκβάσασα κυμβαχὸν δέ-
μας 66.

Κυναιθέος· τάφροθός Κυναιθέως 400.

Κύνδιος· Κυνδίαν ὄσοι σκοπὴν με-
μνοντες ἡλάσκει 574.

Κύνος· καὶ Κύνε 1147.

Κυνοσφαγίς· σφύρον· τῆς κυνοσφα-
γούς θάξ λιπών 77.

Κυνούρον· πρὸς κύνουρα σχάσας
πενυχὴ ὀδόντας 99.

Κυνός· κύνειτι κυνός τις χειρῶν
θρομβράς 333.

Κυπέλλον· κύπελλον ἐγκάρῳ φανεί
1404.

Κυπέω· πρὸς κύνουρα Κυπέως κύκνον
426.

Κυπώ· πάγια κυπώσας δάμον 1442.

Κύπρις· Κύπριδος ληστήν θάξ στε-
νοῦσαι 1145. δευτέραν οὐκ ὤφει
κύπριν 112.

Κυρβάντες· πύγμα Κυρβάντων 78.

Κυρεῶ· πρὸς αἰθέρος κυρεῶσα ἔδρας
255.

Κυρίτα· θεῶ Κυρίτα ἐστιγνημένον
1392.

Κύταα· εἰς Κύταιαν μολών 1312.

Κυταχός· μεμλόνυμρον εὐνέτην Κυ-
ταχῆς 174.

Κυτιναῖοι· 1399.

Κύτος· ἐν θαπτῷ κύτει 73. ἐρῶν
κύτος 1316.

Κυρταῖος· Κυρταῖον στρατηλάτην 897.

Κυρελλόν· φθόρας κυρελλῶ 1402.
κύφελλα ἰών 1427.

Κύων· Τριτωνος κάρχαρος κύων 94.
Θρασεία κύων 812. μισοπάρθενος
κύων 669. αἰδων Θρασείας κύων

925. περναίας κυνός 87. εἰνεκ
Λαγέλας κυνός 850. γλαυκῶ· κυνὶ

471. Κομισσόφινδαλεις κυνὶ 961.
ἀγρίων κύνα πταίνω 45. Αἰραίνον
κύνες 440. αἰχμηταὶ κύνες 1286.

καῖται Καρτίται κύνες 1291. βοῦ-
πεινα ὀδνεῖων κυνῶν 581.

Καῖται· σμήριγγας ἐστάλαξε κα-
δαίας 37.

Κάκυμα· ἄλγη δέξεται ποικυμάτων
408.

Κωκυτός· χεῦμα Κωκυτοῦ 705.

Κωκύω· ἀπείριστον αἰῶνα κωκύ-
σουσι 908.

Κῶλον· ἐρεῖσει κῶλα χειρῶν ἐπι
616.

Κωλώτις· 867.

Κῶμυρος· καταβδων θύσθλα Κῶμύ-
ρω 459.

Κωφός· εἰς κύμα κωφὸν βάω 1452.

Κωτίλλω· ἐλαττεῖ ποτίλλουσα ἐπι
1466.

Λ.

Λαβράω· λαβράω περκνός αἰετός
260.

Λάβρος· λάβρος ἴς 724. λάβρω σα-
λεύων ἀπικυμῆς πέδον 476.

Λαβρώω· χεῦμα Κωκυτοῦ λαβρωθέν
σκότιν 706.

Λαγαριά· Λαγαρίας ἐν ἀγκάλας
930.

Λάγμος· λιποῦσαι Λάγμον 1333.

Λαγγάω· πύμας λαγών 1125.

Λάδων· Λάδωνος ἀμφὶ δαῖθρα 1041.

Λάω· λάας τραπέζαν 137.

Λαδραῖος· εἰς λέχος λαδραῖον 496.
ὠδίνος ἐξέλυσε λαδραῖας γονῆς
1198. λαδραῖα κάκχελευδα παπτα-
λωμεναι 1162.

Λαδρονυμφος· μόρσι τῆς λαδρονύμ-
φου πόριος 320.

Λαιμίζω· λαμίσας βοῦν 326.

Λαιμός· σκορπίον λαμῶ σπάσας
476. ἐν σφαγαῖς λαμῶν πρῶθει-
σα 191. διαφρηγαγὼν ἐκ λαμῶν 6.

Λάινος· ἐν παρθενῶνος λαῖνου τυ-
κίσμασι 349. φύλακα λαῖνου· στέ-
γης 1469.

Λαιστρυγόνες· μολόντας εἰς γῆν
Λαιστρυγόνων 956.

Λαιηρός· ἔλμα λαηήρου ποδός
245. λαηήρον πῆδημα δεικῶν 531.

Λάκαινα· πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνο-
βραχευτοῦ κύων 792.

Λακίω· λακίωσεν ἐν φοναῖς δέμας
1113.

Λακίων· ἤξει Λακίον μυχός 856.
Λακμώνιοι (Λακίεις)· 1389.

Λακμώνιος· Λακμωνίου πίνοντας
Αἰαντός βοάς 1020.

Λακίωμα· λακίωμαδ' Ἑρμαίου πο-
δός 835.

Λάκων· ὁ Λάκων ὄχλον ὕγων 589.

- Ἀλλῆθρος· εἰς τὴν λήθηρον κίβαν
 ἡμαρτίσται 1319.
 Ἀμβάνω· μνήμην λήφεται θεσι-
 μῶκεν 1252. μὴ ἰσός ὕπνος
 λαβὼν λήθης Μέλανθων 766. Γρα-
 κούς χωρὰς λαβεῖν κράτη 891. γῶ-
 ραν ἐχρήζον· λαβεῖν 1063. θάμιν
 λαβεῖν ὁ χρῆζει 1269. λαβὼν ἐν-
 ροσ δάνος 269. σκύλων ἀπαρχὰς
 λαβὼν 1430. τὰ δευτερεῖα τῆς
 πάλης λαβόντα 191. τὰ δευτερεῖα
 καλλιστευμάτων λαβόντα 1012.
 σκηπτρα καὶ ρομφαίαν λαβόντες
 1030. ἀντ' ἰσων ἰσα λαβόμενες
 1303.
 Ἀμμητιος· ἐν Ἀμμητίᾳ θίνασι 1085.
 Ἀμπαδοχίαι· δέλεηλα μὴ σεβοσθί
 Ἀμπαδοχίαις 1179.
 Ἀμπαδοχός· κλεμπαδοχὸν ἐντυ-
 νεῖ ὁρμον 734.
 Ἀμπτίης· 1088.
 Ἀμπουρίς· τῆς Ζισθρεῖας λαμπυ-
 ρίδος 344. τῆς παντομόρφου λαμ-
 πουρίδος· 4393.
 Ἀμυπρός· λαμπρὸν αὐγάζων, φάγος
 941.
 Ἀμυπτήρ· ὅτε λαμπτήρα κενήν 385.
 Ἀμυπταραλπίτης 946.
 Ἀμυπτα· λαμβρεῖ κακὸν φρονήτορον
 349.
 Ἀμυπτόων 952.
 Ἀμυπτόσιος· Ζηλὶ τῷ Ἀμυπτόω 1369.
 ἀμυπτόσιος Ἀμυπτοῖσις 511.
 Ἀμυπ· 725.
 Ἀμυπτοφθόρος· ἐκπεφυγὸς λα-
 νακοφθόρος· ὁφάς 235.
 Ἀμυμνα· 1146.
 Ἀμυνθίος· χάριν πίνοντες Ἀμυ-
 νθῇ 1092.
 Ἀμυς (λαῖς)· λαῖς Νεαπολιτῶν 735.
 Εὐρυταὶ λαῖς 799. ὀγρυνλὲς λαῖς
 Ἀμυς 893. πᾶς λαῖς 973. Ἀνύγου
 σπαρτὸς λαῖς 1206. οὐ· ναυκλῆ-
 ρίας λαῖς ἄντατες 537.
 Ἀμ· Ἀμν περήσεις 95.
 Ἀμωκω· πάτρι λωκμα τὰς ἐπηκόους
 λίας 460.
 Ἀμύνοι· πύσει χωρὰν ὑπὲρ Ἀμύ-
 νους ὀκισμένην 4254.
 Ἀμυρὸς· κολαστὴς θεῶς· λατρεὺς
 393.
 Ἀμυρ· Πλούτωνος λατριν 1420.
 Ἀμυπύα· ἐλατύπησεν 523.
 Ἀμυρῆα· Ἀμυρῆας γόνι 1007.
 Ἀμυρία· ἐηλώσας Παλλάδος Ἀμ-
 ρίας 366. οἱ Ἀμυρίας οἴκοι ἡθα-
 λωμένοι 1416. ἀλγυνούσι Ἀμυρίαν
 πόρην 985.
 Ἀμυρίας· Ἀμυρίων λατρίσται· Ἐρ-
 μαίου ποδὸς 835.
 Ἀμυρῶν· πρὶν· λαμβάσθαι γένος
 321.
 Ἀμυρυσταί· παρὰ Ἀμυρυστιάς κερας-
 γόρους γυναικας 1237.
 Ἀμυρυστιος· κτήσιγ δοχῆαις λαμυ-
 ριστῶν κίων 791. λαμυρυστίας γνά-
 θοις 215.
 Ἀμυρῶν· ἣν μὴ τις χέρσον λαχρήν
 624.
 Ἀμύνα· λαῖνης εἰσιδοῦς οἰκουμένη
 5107. κτηνῶν ταυροσφάγον Ἀμυ-
 ναν 47.
 Ἀμύνης· κινῶν λέβητος πέδιφ 36. λέ-
 βητι· δαυρευθῆις δέμας 1315.
 Ἀμυρῶν· ἀρχὸς ἀμυρῶν 199.
 Ἀμύω· ἔξω τὰ πάντα 1.
 Ἀμυρῶν· ἀμυρῶν ἐκτοχῶν 275.
 Ἀμυρῶν· Ἀμυρῶν πύλαι 410.
 Ἀμύων· λαμβρεῖ δαυρὸς σκύμους
 ὁ λόντας 1232. λαπὼν Σάον 78.
 ὅτε ἀγγέλον, λαπὼν 654. λαπὼν
 ἡμῶν κλέτας 703. Ἐμυρῶν· ἐν
 κατῆσι λαπύσας 19. Ἐμυρῶν·
 λαπύσας 1333.
 Ἀμύων· λαμβρεῖ τρεφόμενων
 662. λαμυρῶν ποδὸς 54.
 Ἀμύων· λέμρων ἔλατι 60. λέμρων
 στερεοῖς 1457. μίαν· ἔξω λέμ-
 ροις 962. λέμρῶν ὀδουρῶσαι ἀν-
 θρώπων 85. ὅτε δουρῶς οἰστέ-
 ρη κύνων πρὸς λέμρῶν 613.
 Ἀμύων· πρὸς δουρῶς Ἀμύων
 πύλους 645.
 Ἀμύων· Τυμφορῶν Ἀμύων 420. αἰ-
 πὺ γαστρεῖται λέμρας 1045.
 Ἀμύων· ἀκτὴς ἐμβατήσονται λαμύων
 642.
 Ἀμύων· ἀκούσει πεμψόμενων ὅσα λε-
 πτήν 687.
 Ἀμύων· Ἀμύων οὐ τρεφόμενων
 οὐδαμν διδόν 49.
 Ἀμύων· κόρη Ἀμύων ἀνηγέλιμαντο
 1294.
 Ἀμύων· ὅτε βαρύν κολῶν ἐν λέ-
 ραις 543.
 Ἀμύων· τοῖς Ἀμύων οἰκουρῶσι
 λαμύων 54.
 Ἀμύων· ἐς Ἀμύων τοὺς γένος
 158.
 Ἀμύων· οἰκήσονται Ἀμύων πλά-
 κας 1086.
 Ἀμύων· Ἀμύων στρογγύλων 1218.
 Ἀμύων· τρανέης λεμύων 833. λεμύων
 φαινομένη πύλαι 25.
 Ἀμύων· εἰς στενὴν Ἀμύων
 ἐκπεπλευκῶσι 346.

- Λευκωσία* 723.
Λευρός· λευρός γατομῶν δι' αὐλά-
 κος 268. λευρὰν ἀλειφρύνοντα
 Μόλιπιδος πέτραν 159.
Λεύσσω· λεύσσω δεύτερον πυρουρέ-
 νην 52. λεύσσω θέοντα γυνόν
 86. λεύσσω σπείραν καπῶν 216.
 ἀγάλμα βλάβην λεύσσαν 990. λεύ-
 σουσαν αἶτην 318.
Λευστήρ· λευστήρα βίβας πέτρον
 1187.
Λευταρία· ἀμφὶ Λευταρίαν 978.
Λέχος· ἱμεῖρων λέχους 201. πρὸς
 τόγγον λέχος ἐλκεσθῆσμαι 357.
 ἐς νότον ἠνιάσθη λέχος 423. εἰς
 λέχος λαθραίων αὐτοκλήτος ἔεται
 495. ἥς λέχος πατήρ δρακόντι
 συγκατανώσει 1222.
Λεῶν· τοῦ δρακόντος ἔντοπον λεῶν
 185.
Λευιεύς· 1454.
Λέμμος· χερσμοῖς Λεψίου 1207.
Λέων· ἱριδὸς λέων 324. καταλῶν
 θύσθλα λέων 459. Καναστραῖος
 λέων 1441. τριεσπέρου λέοντος
 33. λέοντος ἀρακτοῦς βοῶν χω-
 στίας 697. λέοντα θολῆς σχήσει
 213. λέοντα τυφρὰ συμβαλόντα
 φύλαπιν 535. φλέξας θρασὺν λέ-
 οντα 917. λεόντων κακτωτέρωτοι
 517. λείπει διπλοὺς σκύμνους
 λέοντας 1233.
Λήγω· οὐδὲ ναυφάγοι λήξουσι πέν-
 θους φρυκτωρίαι 1096.
Ληθαῖος· Ληθαῖω σκότῳ 1127.
Ληθαίων· λιπὼν Ληθαϊκῶνος κλέτας
 703.
Ληθαργός· κηδόμενος σφαλεῖς 241.
Ληθῆ· ὕπνος λήθης 767.
Λήον· πέφρικαν ὥστε λήον γυναι
 252.
Λήτης· λήτην ἐμπυλίσασαν ἔξυτοῦ
 πτεροῦ 105.
Ληκοῖος· τοῖδεῖρον νῆσόν· εἰς λη-
 κηρίαν 966. οἰκησοῦσι χερσόνη-
 σον Ληκηρίαν 1391.
Λημναῖος· Λημναῖω πυρὶ 227.
Λημνιος· ὁ Λημνιος πρῆστηρ Ἐννός
 462.
Ληστής· ὁ ληστής Λαριεύς στρατὸς
 284. Κύπριδος ληστήν θεᾶς γε-
 μουσαί 1143.
Ληταργός· ληταργός· ἱερεὺς συνίλαξ
 991.
Λιάζω· ὀδύσα· χερμίδος νύκται λια-
 ζῶν 21.
Λίβυς· ἄγραυλος λεῶς Λίβυς 894.
 ἐκ Λιβύης ἐμπόλων νότος 1016.
Λίβυσσιν· ψάμμον ἄξουσι πνοαί
 ὄρησαι 1014.
Λιβυστικός· ἀμφὶ Λιβυστικὴν πλά-
 κας 648.
Λιγγεύς· Λιγγεύς θεριμῶν βεῖδρον
 ἐκβρασσών ποτῶν 1240.
Λίγεια (Siren)· 726.
Λιγνός· λιγνὸς διπαῖσι 294.
Λιγυστικός· εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυ-
 στικὴν μολῶν 1312.
Λιγυστινοί· Λιγυστινῶσι μίξαντες
 πάλην 1356.
Λίθος· εὐστόχῳ λίθῳ 640.
Λίλεια· πάτραν Λίλειαν ποδοῦντες
 1073.
Λιμναῖος· πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναῖων
 ποτῶν 189.
Λίμνη· λίμνης ἀγγιτέρμονες ποτῶν
 1130. λίμνης Φόρκης ποτὰ 1275.
 γᾶμα λίμνης 1353. λιπὼν λίμνην
 ἄορον 704. λίμνην τέμνων Τα-
 ναῖς μέσσην 1288.
Λιναργέτης· πορκέαν λιναργέτης 237.
Λίνδιος· πτενοῦσαι βοηδρομόντα Λιν-
 δίων στρατηλάταις 923.
Λινεργής· λινεργής κλώσις 716.
Λίον· ποδατοῖς ἐμφερούμεναι λι-
 νοῖς 1015.
Λίνος· Λίνου ἁλισμήτοιο ἄκραν 994.
Λιπαῖω· ἦν ὁδὸς νασμοῖς λιπαίνει
 886. τὴν Βρυγῶν λιπαίνει 1408.
Λίπος· ἀλοιφαῖων λίπος 579.
Λίπτω· λίπτοντα κώσης ἐκβαλὼν
 πελαιῶδος 131. λίπτοντ' ἀλέκτρων
 ἐκβαλοῦσα δεινῶν 353.
Λίστρον· λίστροις ἤρειψεν πάγον
 1348.
Λιτή· λιταῖς Σθένειαν γουνοῦμεναι
 1164. κρατήσας λιταῖς γουνασμά-
 των 1243. πατρὶ πέμψας τὰς ἐπη-
 κόους λιτάς 125. λάσσε τὰς ἐπη-
 κόους λιτάς 460.
Λοβός· ἐξ ἄκρων λοβῶν 1401.
Λογγάτις· 520. Ἰδρυμα παρθένου
 Λογγατίδος 1032.
Λογγούρος· κρείσσου Λογγούρου
 μηχανῶν 868.
Λόγος· ἦν μηχανῶν λόγος 2. ἀνα-
 πεμπέμεν λόγον 1470. ἤχεε λό-
 γων 30.
Λογχή· λόγῃς ἐν ὕσμῃνσι 1358.
 γυναι λόγῃς ἀποσιτίλοντες 253.
Λοιβή· Θυλυστοῖς λοιβαῖσι 542. λοι-
 βαῖσι κυδανούσι θεᾶν 720. 929.
 λοιβαῖσι κυδανούσι 1213. λοιβὰς
 ἀφύσσαν πέλλας 708.
Λόγιος· λόγιος σιόνου 795.

Λοιμικός· ἀρωγός λοιμικῶν τοξεν-
 μάτων 1205.
 Λοιπός· τὰ λοιπ' ἀποῦσιν 1373.
 Λοισθίος· Σιερήνος λοισθιον μέλος
 1463. λοισθίαν μοῖραν δεορχό-
 τες 81. εἰς θίνα λοισθίαν 246.
 αἰχμασσοῖσι λοισθίαν βοήν 441.
 Λοῖσθος· λοῖσθος εἰς γῆν ὀήρας πό-
 δα 279. λοῖσθος ἐγείρει ἔριν 1362.
 λοῖσθον ἐκπιῶν σκυρον 163. λοῖ-
 σθον 789. 999.
 Λοκρός· Λοκρὸν δόδον 1429. Λο-
 κρῶν ἀγνυαί 1149.
 Λοξός· λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων μῦ-
 θον 1467. λοξῶν ἐς διεξόδους
 ἐπῶν 14.
 Λοῖω· λούσει σῆμα νασμοῖς 730.
 γραφὰς τεκόντων δακρυοῖς λελον-
 μένας 371. λουσθέντας ἀλλήλων
 τάφους 446.
 Λουτρῶν· ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων
 στέγην 1103.
 Λοφνίς· σάρκας καταλθων λοφνίσιν
 48.
 Λόφος· Πολυδέγμων λόφος 700. ἀπ'
 ἄκρων λόφων 29. ἐκ λόφων Τρά-
 ρωνος 1159. ἀπ' Ἰδαίων λόφων
 1256.
 Λοχεία· ἐκ λοχείας γυῖα χυτῶσαι
 δρόσῳ 322.
 Λόχος· τὸν ὠδινόντα λόγον 342.
 Λυγαῖος· εἰρκτής ἀλιβύσσατα λυ-
 γαῖας δέμας 351. λυγαῖαν ἐσθῆτα
 ἐγγλαινομενος 973.
 Λύγος· ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις 213.
 σφραγὶς λυγοῖσι τετρακθεῖσα 781.
 γυῖα συνδήσας λύγοις 1247.
 Λυγρός· ἔλκος δρακοῦσα λυγρόν 62.
 ἀρνεύσας λυγρόν πῆδημα 465. λυ-
 γρὴν συμφορὰν δωροῦμενος 910.
 πημάτων λυγρῶν κόπις 763. λυ-
 γροῦς τάφους δοκεῖν 1324. ἐπε-
 βολήσας λυγρὰ 130.
 Λύθρον· ἀργὸν πᾶς φηληριῶν λύθρῳ
 491.
 Λυκαινόμορφος· λυκαινομόρφων Νυ-
 κτίμου κρεανόμεν 481.
 Λυκορμαῖος· ἐκ Λυκορμαίων ποσσὶν
 1012.
 Λύκος· Λύκου τάφους οὐκ αἰδούμε-
 νος 132.
 Λύκος· πόρτιν ἀρπάσας λύκος 102.
 αἶδων λύκος 246. παπποκτόνος
 λύκος 1034. θηροχλαῖνου σητὸν
 λύκου 871. δυνάστην τοῦ πειρω-
 θέτος λύκου 901. ὀπλήτην λύκον
 938. Γαλάθης τὸν στρατηλάτην
 λύκον 1444. Ἀκταίων λύκος 504.

αἰθωνες λύκοι 1248. φροετηγὸι
 λύκοι 1293. ἀγραύλων λύκων 990.
 λύκοις ὄρκιον ἐγνάσας 329. πορθη-
 ταῖς λύκοις 524. ἀρπακτῆρας αὐ-
 γάσαι λύκους 147. ἐπεμψαν ἀρ-
 παγὰς λύκους 1309.
 Λυκοψία· ὡς λυκοψίαν κνεφαῖαν
 1432.
 Λυμεῶν· λυμεῶν ἐμῆς πάτρας 38.
 ὁ λυμεῶν 781.
 Λυπρός· λυπρὸς δειννάσει θεόν 404.
 τῆφος λυπρὸς 1156. λυπρὸν ἀμ-
 πρεῦσαι βίον 975. λυπρὸν οἶον-
 ται βίον 1019. λυπρὸν λεαίνης
 εἰσώδασ' οἰκουρίαν 1107.
 Λυροκτύπος· δρακοντ' ἀρυκτιῶν γομ-
 φῶν λυροκτύπῳ 918.
 Λύσσα· πλαστιάσις λύσσης μηχαναῖς
 818. τοῦ λύσσαν αἰχμακτηρίαν χέ-
 αντος 454.
 Λύχνος· τετρήνας λύχνους 422.
 Λύω· ἀγῶνες λύσσοις σπάλας 1436.
 ἔλυσε χρησμῶν ἀλόλων αἰτία 4.
 Λώβη· ἐνὸς λώβης ἀνὰ 365. λώβησι
 πάντολαιον ἐπαρκαγμένους 656.
 κατασκόποις λώβησι φηλῶσας πρό-
 μον 785. λώβησιν ἀπαθρόντας
 Οὐγαίου βόθρου 1225.
 Λῶν· ἐς τὸ λῶν ἐκδραμεῖν 1472.
 πρὸς τὰ λῶστα νημεριότητε 223.

M.

Μάχαρος· 444.
 Μᾶζα· ἐπιδρόπιον τούφους μᾶζης 608.
 Μαζουσία· Μαζουσία προύχουσα
 534.
 Μαμῶω· μαμῶων χορέσσαι χεῖρα
 1171. τὸν μαμῶντα τύψαι 529.
 Μαῖρα· μαίρας θιαν ἀλλάξης δομῆν
 334.
 Μαυῖτης· ἀποβάλλουσα Μαυῖτην
 πλάκην 915. λυμην προσφιλεστα-
 την βορτοῖς Μαυῖτασι 1290.
 Μακᾶλλα· ἐκ Μακᾶλλοις σητὸν δελ-
 μαντες 927.
 Μακάρ· νήσοις μακάρων 1204.
 Μακεδνός· μακεδνὰς ἀμυρὶ Κιεκαίου
 νάπας 1273.
 Μακρός· τί μακρὰ βῆται 1451.
 Μᾶλα· οὐπω μάλ', οὐπω 766.
 Μάμερσα· οἶκοι Μάμερσας 1417.
 Μάμερτος· Κανθαῖος ἢ Μάμερτος
 1410. ἔτλη ὀρκωμοτήσιν Μάμερ-
 τον 938.
 Μακδάρω· σὺν κακῷ μακδάρω ἔπος

488. σὺν πατρὶ δέ τις μάσῃν 1458.
Μάντευμα· ἐκ μαντευμάτων 429.
Μάντις· μάντιν νεκρὸν στέφει λέως 799.
Μαράνω· σέβας μαρανθὲν σκότῃ 1127. κῦδος μαρανθὲν 1231.
Μαρμαρόω· γραῦν μαρμαρουμένην δέμας 826.
Μαρμαρώπις· τῆς μαρμαρωπίδος γαλῆς 843.
Μάρπτω· ἔμαρπεν ἑρδίου κύτος 1316. πέτρας· μάρπτων 760. τὸν τυπέντα ἐν βρόχοις μάρπας 311. μάρψαντος ἐκ κοίτης πέτρας ὄπλα 494.
Μαρσιωνίς· λίμνης Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ 1275.
Μάσταξ· ἀμαυρῶς μάστακος προσφθέγματος 687. ψάλλουσα μάστακος κρότον 1453.
Μαστεύω· πατὴρ ἀνὴρ μαστεύων φόνου 1120.
Μαστήρ· μαστήρας θυγατὸς ἔστιλε 1023.
Μάστιξ· μάστιγι συνδραύσας κῆρα 436. κεραυνίη μάστιγι 740. κῆρα μάστιγι τυπείς 981. οὐ γὰρ ξέται μάστιγες 779.
Μαστός· σπᾶσαντι μαστὸν εὐθελον θεᾶς 1328.
Ματεύω· ἄλδς ἐντὸς ματεύων 187. πλάτνι ματεύων 821. ματεύσει χερσὶ βαφῆς 1102.
Μάχη· χέρες ἐπιμαμῶσαι μάχης 301. πρηστιῆρα δαίον μάχης 861. τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ 456. στυγνῇ μάχῃ στήσας 939. πεφρευγὸς δευτῇ μάχῃ 1042. οὐδ' ὀνοστός ἐν μάχαις 1235. αἰμοφύροισι ἔστιώμενον μάχαις 1411.
Μάψαυρα· κομπάζοντα μαψάυρας σταβούς 395.
Μέγας· μέγας ἥρωα 1204. θάμβος ἐγγυρῶς μέγα 509. Καναστραῖον μέγαν γίγαντα 526. μέγαν στόρφυγαν δρεφίται κίτσαι 865. σιχρὸν μέγαν δειμαντες 927. 959. μέγαν πλεῶνα 1039. Διήτην μέγαν 1274. Superl. Δίσκου μεγίστου τάρβος 400. πένθος μέγιστον ἔσται 969. ἄλλαχ' μέγιστον νυμφευμάτων 1136. κλέος μέγιστον κυδανούσα 1212. κλέος μέγιστον αὐξήσουσα 1227. τιμὰς μεγίστας λαχών 1125.
Μέδω· μεδοῦσας Στρυμόνος Ζαρινθίας 1178.
Μέζα· μέζαν κρεανόμον 762. 1
- Μέση*· καρθαρεύντας ἐκ μέσης 384.
Μειλίσσω· διαν λοιβαῖσι μειλίσσωσι Κρήνον 542.
Μείρω· λαύσει τὸν μεμορμένον πότμον 430.
Μελαγκραῖρα· Μελαγκραῖρας κόπας 1464.
Μελαθρον· μέλαθρον ἐκ βάθρων ἀνάστατον 770. μελάθρων ἔρμα 1190.
Μελανθος· (Ποσειδῶν) 767.
Μέλας· μέλαινα 198.
Μελιναία· (Αφροδίτη), *Μελιναίαν* θεὸν δεινῶσει 403.
Μέλισσα· μέλισσαι συμπεφυρμέναι κυπρῷ 293.
Μελίτη· Μελίτην νῆσον κατοικήσουσι 1027.
Μελλόνυμφος· τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταίχης 174.
Μέλλω· ἂ νῦν μέλλω θροεῖν 1373. μέλλων ἐπὶ Τιτῆνας περᾶν 708. πείσεσθαι μέλλοντες 541. μέλλοντες αἰστώσων 1282.
Μέλος· Σειρήνος λοδοθιον μέλος 1463. αἰδῶ μέλει πείσει 671. ἅσιτα φορμίζων μέλη 140.
Μελωδός· ὄλμας μελωδοῦ μητρός ἐκμεμαυμένας 713.
Μέμβλης· ἀμφὶ Μέμβλητος φάος 1083.
Μεμφίτης· πλάτνι πορεύσασαι Μεμφίτη πρόμῃ 1294.
Μέμφομαι· ὡκ ἀλκήν ἐνδὸς οὐδ' ὁ Σκωπῆς ἐλέμψατο 563.
Μέν· 450. 1281. μέν — δέ 16. 94. 147. 316. 417. 426. 553. 564. 589. 659. 717. 775. 825. 903. 944. 1014. 1099. 1236. 1369. 1414. 1421. 1436. καὶ — μέν — δέ 32. 180. 200. 544. 564. 567. 584. 642. 812. 1087.
Μένος· εὐνάων μένος 570.
Μένω· (μῆνω)· μόχθος ἄθλιος μενεῖ 666. σφραγὶς μενεῖ ἐν πλενραῖς 780. σοὶ μορος μῆναι θυγατρὶ 1076. μῆναι ἀνωγων 572. μῆναι πατρὶ 815. Κυνδῖαν σκοπὴν μῆνοντες ἡλάσκουσιν 575.
Μέρμερος· τεύξει μέρμερον βλάβην 949.
Μεσόδμη· αὐταῖς μεσόδμαις βαλεῖ πρὸς κύμα 751.
Μέσος· ἐν αὐτῷ μέσῳ 40. χεῖλες καὶ ποτῶν μέσῳ 490. τυπείς κογχον μέσον 1105. ὅσῃσι κολῶν ἐν λέσχαῖς μέσον 543. ἐς μέσῃν τρόπῳ 747. λίμνην τέμνων μέσῃν 1288.

Μεσσαβόμ· μέκλον ὑπὸ ζεύγλει
μεσσαβούν 817.

Μετὰ· μεθ' ἔκτην γένναν 1446.

Μεταίχμιοι· ἐν μεταίχμῳ ἡρίων
443. φόνοι μεταίχμιοι 1435.

Μεταλλεύω· πᾶν μεταλλεύων γνύ-
θος 485.

Μεταξύ· διπλῶν μεταξὺ χοιράδων
389.

Μετάρσιος· ἀρπάσας μετάρσιον 265.

Μετάρρενον· νῆσος Γυγάντων με-
τάρρενον θλάσσω 688. φῆξει με-
τάρρενον 1112. ἐν μεταρρένοισι
βουστρόφοις χθονός 1438.

Μετοχλίω· μετοχλίσας ὄλσον 627.

Μή· σῆψει τὸ μὴ αἰσθῆσαι σάχυν
214. ὡς μὴ σε ὠφελε φυτεύσαι

219. μὴ δ' ὠφελεν πατήρ — ἀπώ-
σαι 224. μέγαν πλειῶνα μὴ πα-

φρευγόντα 1039. ἦν μὴ τις χέρσον
λαγήνη 623. ὡς μὴ βλέπωσι 443.

ὡς μὴ καταβῶξη 742. μὴ τό-
σοςδ' ὕπνος λαβὸν 768. ὅσοι —
δέκῃη μὴ σέβουσι 1179.

Μῆδα· φείσεται Μῆδας δάμαριος
1221.

Μηδῶ· μὴ — μηδέ 445. μήποτ' —
μηδέ — μηδὲ 512 — 517.

Μηθύμνα· ἐν κλήροισι Μηθύμνης
1098.

Μηκιστεύς· (Ἡρακλῆς) θανούσης ἐκ
χερῶν Μηκιστέως 651.

Μηκύνω· ἦν μηχανῶν λόγος 2.

Μηλιαυθμός· ἀντὶ μεληλυθυῶν 96.

Μήλον· ἀμφὶ μήλων τῶν δορικτή-
των 933. δοραῖς μήλων ἐγκοιμω-
μένοις 1050. μηλαίων ἀπαργμῆτα
106.

Μῆν· οὐ μὴν ἀναιεῖ γε 283. οὐ
μὴν ἔσται 1126. οὐ μὰν ὑπέλξει
γε 1412.

Μῆνη· χρόνος μῆνης ἑλάσσω κύκλον
306. πρόσθε μῆνης 482.

Μήνιμα· μήνιμα θεμαίων θεῶς
1186.

Μήποτε· μήποτ' ἐς πάτραν στείλαις
512. ἀνείναι μήποτ' ὀρνυμιον στα-
χυν 621.

Μήρινθος· ἄκραν βαλβίδα μῆρινθου
σχάσας 13.

Μῆτε· μήτε — μήτε 862.

Μήτηρ· μήτηρ ἡ πάλης ἐμπειράμος
1196. Ζηρινθίας σπῆκον δέμιαντο
958. μητρός θεῶς 240. μητρός κε-

λαινῆς χερνίβας μιμουμένος 325.

οἰμας μελωδοῦ μητρός ἐκμεμα-
γμένης 713. μητρός ἐντὸς δελ-

φύος 939. σὺν μητρὶ τέχνων 283.

μητρὶ τῇ Περσηίδος 1283. ὡ
μήτερ 1174.

Μηχανή· πλαστικαὶ λύσεις μηχαναῖς
οἰστρομένῃ 818. ἐχίνος μηχαναῖς

οἰκοφθορῶν 1093. πυθραῖαι ἐχ-
θραν μηχαναῖς ἀντιπλέων 1219.

Μήχαρ· βαιὸν τὸ μήχαρον ἐν κακοῖς
568.

Μήχος· οὐδὲν μήχος ὠφελεῖν πάτραν
1459.

Μισαφόρος· φητοῦ δέξεται μισαφό-
ρον 913.

Μίσμα· κακὸν μίσμα ἀλδαιῶν
κακῷ 1122.

Μίγνυμι· σὺν δέ σφι μίξει σιρατόν
1242. μίξαντες πάλιν 1358. μό-
ροι τῆς λαθρονόμου πόρτιος με-

μιγμένοι σκυμνῇ 320.

Μικρός· πάνθος οὐχὶ μείον οἶσμαι
302.

Μιμαλλίων· Κλάρον Μιμαλλίων 1484.

Μιμέομαι· μητρός κελαινῆς χερνίβας
μιμούμενος 325.

Μίν· ἡ μιν παλεύσει 405. δμηρον
ὅς μιν θῆκε 422. Πέργην μιν θά-
νοντα δέξεται 806.

Μινύαι· Μινυῶν εὐλαπῇ στελεγίσμα-
τα 874.

Μιζόθαρ· ἀμφὶ μιζόθαρτος σκοπῆς
650.

Μιζοπάρθετος· μιζοπάρθετος κύων
669.

Μισήρος· ὄρωαν Μισήρῳ νάσσονται
κλίη 737.

Μισόνυμφος· ζηλώμασι τῆς μισο-
νύμφου Λαφρίας 356.

Μιστύλλω· ἄσκρα μιστύλασσα 154.

Μίτος· μίτοις χαλκίαν στρουμῶν
584.

Μνᾶομαι· τῆς ποίᾳ διαβίτης μεμνη-
μένοι 609.

Μνήμη· ὥσσα διὰ μνήμης ἔχω 8.
μνήμη παλαιῶν ταμελοῦσ' ὀδυρ-
μάτων 977. μνήμη παλαιῶν λη-
φεται θεσπισμάτων 1252.

Μνήμων· μνήμων οὐ φράσας ἐφε-
τιμῆς 241.

Μνύον· τάφρον ἐν μνύοις πρύφει
398.

Μογοστάκος· μογοστάκος αἰδῖνας
820.

Μοῖρα· Μοῖρα παμμήστω βροτῶν
490. μὴ πούμαι τοὺς δαίμονας
μοῖρα 227. λοισθῆναι μοῖραν δε-

δορκοτες 82. ἐταίρων ἰδὼν αἰω-
νόμακτον μοῖραν 596.

Μολεῖν· ποίμνησι προειρητῇ μολεῖν
1055. ἐς πάτραν μελῶν 338. γῆ-

- στον μολών 478. χέρσον μολών 824.
 πέλας γῆς μολών 1044. Ραίηλον
 οἰκῆσαι μολών 1236. εἰς Κύταιαν
 μολών 1312. καταιβάτης μολών
 1370. καταιθαλώσει γαίαν μολών
 1376. εἰς διαλλαγὰς μολών 1448.
 πλαγκτοὶ μολόντες 952. ὅταν μο-
 λόντες αἰτῶσι γῆς 1059. μολόν-
 τες δόμους 1090. μολόντας εἰς
 γῆν 956.
 Μόλις· μόλις σώσει 757.
 Μολοβρός· πόνους ἰδὼν μολοβρός
 775.
 Μολοσσός· Μολοσσοῦ κύκνον 426.
 Μόλις· ἀλειτρεύοντα Μόλιδος
 πέτραι 159.
 Μομφή· μομφαῖσιν ἡγριωμένη 59.
 μομφαῖσιν ἡλασθημένος 450.
 Μοναρχία· φύλακα τῆς μοναρχίας
 1218. σκῆπτρα τῆς πάλαι μονα-
 ρχίας 1445. γῆς καὶ θαλάσσης μο-
 ναρχίαν λαβόντες 1229. Φθειρῶν
 νάσσεται μοναρχίαν 1383.
 Μονήρης· ἀσπὶ μονήρης ἀμφελυτρώ-
 σας δέμας 75.
 Μονόγληνος· ὀφρεται τοῦ μονογλήνου
 στέγας χιρῶνος 659.
 Μονόκλητος· φυγοῦσαι μονοκλήτους
 ἔδρας 960.
 Μονοκρήπις· ταγῇ μονοκρήπιδι κλέ-
 ψοντας νάκην 1310.
 Μόνος· μόνος ναυτίλων σωθεὶς 788.
 μόνη στενάξεις 971. μόνῃ πόρῳ-
 σιν αἰρεῖται 1268. μόνῃ ζυγὸν
 ἀμφήρεισαν 504. μόνον φλέγου-
 σαν ἐξαλύξαντα σποδὸν 179.
 Μονόστολος· δέξεται μονόστολον
 690.
 Μορμωτός· ὠδίνοντα μορμωτὸν λό-
 χον 342.
 Μόρος· σοὶ μόρος μέμνει δυσαίων
 1075. πρὸς αὐτοφόντην σιρῆνον
 ὥπλισαν μόρον 438. αὐτὸν ἐκώ-
 σει μόρον 613. ἐπεγχαῶζων τοῦ
 δεδουπότος μόρῳ 285. ξυνὸν ὀγ-
 χήσει μόρον 64. μόρον φυγοῦσαι
 960. χαμμενβάδος μορροὶ μεμιγμέ-
 νοι σκυμνῷ 319.
 Μορφή· μορφῆς ἔχοντας σίφλον 1134.
 Μόρφος· τὸν χρυσόπατρον μόρ-
 φον ἀρπάσας 838.
 Μορφῷ· Μορφῷ παροικίσουσι τὴν
 Ζηρινθίαν 449.
 Μόσσην· μόσσηνα φηγάτευκτον 1432.
 μόσσηνας Ἐκτίηνας 433.
 Μούνιτος· Μουνίτου τοκάς 496.
 Μουσόφθατος· Γαύαντος τάρον
 μουσόφθατον 832.
 Μόχθος· μόχθος ἄθλος μενεῖ 666.
 οὐδ' ἀνευ μόχθων πικρῶν 283.
 Μοχλός· δυσμενὸν μοχλὸν 527.
 Μόψος· Μόψον Τιταιρῶνιον 881.
 Μοψόπειος· Μοψοπέλους αἰθαλώ-
 σασαι γῆς 1340.
 Μόψοπος· κραίων ἀπάσης Μόψο-
 πος ναυαρχίας 733.
 Μυδαίνω· ἐνθα μυδαίνει ποτιῶς
 Ὠκίναρος γῆν 1008.
 Μύδρος· ἐκχέας Πακτώλιον μύδρον
 272.
 Μῦθος· λοξὸν ἀγγέλλων μῦθον 1468.
 μῦθοις ἀλλήλους ὁδαὶ βρῦξουσι
 544.
 Μυθοπλάστης· μυθοπλάστην ξυ-
 λακτῆσαι γόον 764.
 Μύκλος· μύκλον κάνθωνα 816. μύ-
 κλοις γυναικόκλωνιν 771.
 Μύλακες· γέλιων Μυλάκων δροῖς
 χῶρος 1021.
 Μυλεύς· (Ζεύς) 435.
 Μυλήματος· μυλημάτου χιλοῖο δαι-
 δαλεντρίας 578.
 Μύλος· στερόφῳ τυπέντα μύλῳ 233.
 Μυνδία· ἐργαλεῖα καθιερώσει Μον-
 δίας ἀνακτόροις 950. δέμας ση-
 κὸν Μυνδίᾳ 1261.
 Μυνδός· ἑλλοπος μυνδοῦ δίκην 1375.
 Μύρινα· 243.
 Μύριος· μυρίων τέκνων τάρους 365.
 Μύρμηξ· μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβε-
 βρασμένους 878.
 Μύρμος· μύρμων ἀνδρώσας στρατὸν
 176. διὰ στενῶν μύρμων ἐνήσει
 σκάφος 890.
 Μύρρα· Μύρρας ἄστυ 829.
 Μύρρομαι· ἐνθα μύρεται Σίνις 982.
 Μυσοί· τόχοι Μυσῶν ἀνακτος 1246.
 Μύστις· σὺν θηρὶ βλώξας Μύστιν
 1328.
 Μυχός· πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν ἄλός
 καὶ γῆς 1244. κευθμῶνος εὐδάνει
 μυχὸν 1354. πᾶσαι μυχῶν πηγαὶ
 701. κρείουσα Λογγούρου μυχῶν
 868. ἐν μυχοῖς Δελφίνου παρ'
 ἄντρα θεοῦ 207. πόντον ἐνσπαρού-
 μενος μυχοῖς 753. ἐν χθονὸς νε-
 ροῖς μυχοῖς 896. κοίλης ἐν μυ-
 χοῖς διασφάγος 1062. θαλάττης
 Ἀσποντίδος μυχοῦς 44. κευθμῶ-
 νος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοῖς
 122. θαλάσσης ἐρευνῆσαι μυχοῦς
 823. ἤξει Λακινίου μυχοῦς 856.
 Μύχουρος· μύχουρε χοιράδων Ζάραξ
 373.

Μῦν· γλήνας ἄγαλμα μῦσει 988.
 Μῦλος· μῦλον ὠρόθυναν ἐκγόνος
 Κρόνου 693.
 Μῶλυ· μῶλυ ὄρεα 679.
 Μῶμαρ· μῶμαρ γένους 1134.

N.

Ναῶ· πόλιν ναύουσι 1130. ἀπὸ
 ναῶν ἐδέσθλιον 800. ἀμφὶ ρεῖθρα
 ναύουσα 1041.
 Νάχη· ταγῶ κλέψοντας νάχην 1310.
 Νᾶμα· νᾶμα Πολυάνδρου 1046. νᾶμα
 λίμνης 1353. Βωκάρου ναμάτων
 451.
 Νάνος· νάνος πᾶν ἔρευνήσας μυ-
 χὸν ἄλως 1244.
 Ναός· ναὸν τεύξουσι 1128. ἐν ναῷ
 δεῖς 986. πάντας ἐν ναῷ περνεῖ
 1224.
 Νάπη· ἐπὶ κοιταίαν νάπην στελοῦν-
 ται 603. Κερκαίου νάπαι 424.
 Πυράνθιοι νάπαι 1149. πολυῶρη-
 νοι νάπαι 1241. εἰς Κεραινίων
 νάπας ἄξει 1017. ἀμφὶ Κερκαίου
 νάπας 1273. εἰς νάπας δυσπλή-
 τιδας βάλλω 1452.
 Ναρυκίος· Ναρυκίον ἄστρ 1148.
 Νασμός· Ζητὸς καχλάων νασμός
 80. ἀναύρων νασμός 1424. Στυ-
 γὸς κελαινῆς νασμόν 706. λούσει
 σῆμα βούκερος νασμοῖς Ἄρης 730.
 ἦν ῥοος νασμοῖς λιπαίνει 886.
 βαλὼν ἐμπεφυρμένην νασμοῖς 1381.
 Ναστός· πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστόν
 λέγω 640.
 Ναύαιδος· 921.
 Ναυαρχία· κραίων ἀπάσης ναυαρ-
 χίας 733.
 Ναυβάτης· ναυβάτη στόλῳ 120. ναυ-
 βάται ταρχύουσι 727. ναυβάταις
 ἡχθόμενας ἄκτας 827. ἐνθα ναυ-
 βάται θανόντα ταρχύσαντο 881.
 Ναυβόλειος· Ναυβολέων ἐγγόνων
 ναῦται 1067.
 Ναυηγέτης· πενήκοντα σὺν ναυη-
 γέταις 873.
 Ναυκληρία· ναυκληρίας λαὼν ἄνακτες
 586. στένοντες κενὴν ναυκληρίαν
 194.
 Ναύλοχος· ἥξει ναύλοχον Πείθρου
 σκέπας 768. ναυλόχων σταδμῶν
 πρόβλημα 290.
 Ναυμέδων· πόθον φυγόντα Ναυμέ-
 δοντος 157.
 Ναῦς· τὸν ἐρματίτην νηὸς πέτρων
 617.
 Ναυσθλόω· γῆ ναυσθλωθήσεται 1415.
 Δαρδανέων ἐκ τόπων ναυσθλού-
 μενον 967. Δαρδανέων ἐκ τόπων
 ναυσθλώσεται 1257.
 Ναυστολέω· σέλιμα ναυστολῶν ἐλῆ
 1217.
 Ναύτης· ναύτην ξενώσεται 90. οὔσα
 ναῦται λίαν 21. Ναυβολέων ἐγ-
 γόνων ναῦται 1068. ὀλοῖντο ναῦ-
 ται Καρνίται κύνες 1291. στρα-
 τηλάτην ναῦταις συνεκβράσσουσι
 προαί 898. ναῦταις ἔδωκε κόρας
 953.
 Ναυτιλοφθόρος· ναυτιλοφθόρους σκο-
 πᾶς 650.
 Ναύτιλος· μόνος πρὸς οἰκους ναυ-
 τίλων σωθεῖς 788.
 Ναυφάγος· ναυφάγοι φρυκτωρία
 1096.
 Νάω· τῆλε νάσσεται πάτρας 947.
 νάσσεται λέπας 1045. νησιῶτα νάσ-
 σονται 599. στυφλα νάσσονται κλίτη
 737. πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζι-
 ροῦ πόρῳ 1026.
 Νεάνδρος· ἀλλή νεάνδρος 1345.
 Νεαπολίτης· λέως Νεαπολιτῶν 736.
 Νέδων· τραχὺς Νέδων 374.
 Νεῖκος· νεῖκος ὦρινεν διπλοῦν 1329.
 Νηρίτης· θαυβοῖσι νηρίταις φίλος 238.
 Νειρός· ἐν χθονὸς νεироῖς μυχοῖς
 896.
 Νεκρόμαντις· νεκρόμαντιν διζήσεται
 682.
 Νεκροπέρνας· 276.
 Νεκρός· περισπαίροντι νεκρῷ 68.
 νεκρὸν στέψει λέως 799. ἐκβερω-
 σμένων νεκρῶν 377. χαρυνδὶς
 δαίσεται νεκρῶν 668. σῆμα νε-
 κρῶν στήσουσι 1063. ἐν νεκροῖς
 στρωφωμένη 1372.
 Νεκροτάγος· ἀντιποροθήσει χθόνα
 τοῦ νεκροτάγου 1399.
 Νέκυς· ἐξηναρίξεν ὃν ἀξίφῳ δόλῳ
 νέκυς 51. πρὸς νεόδμητον νέκυν
 65. ψυχρὸν ἐκβεβρωσμένον νέκυν
 396.
 Νεογγός· νεογγὸν σχύμνον 503.
 Νεόδμητος· πρὸς νεόδμητον νέκυν
 65.
 Νεοσκαφής· ὃν νεοσκαφεὶς κρύψει
 στέγος 1097.
 Νεπουνίς· αἱ ξύναιμοι Νεπουνίδος
 1332.
 Νέρθε (νέρθεν)· νέρθεν θαλάσσης
 123. κρηπίδα νέρθε καλλυνεῖ πλο-
 κῷ 336.
 Νερίτεροι· νερίτερον ἔδρας δύντες

445. νερετρών πεμμήλιον 864. νερε-
τέροις φόβον 685.
Νευρά· ψαλάξεις νευρᾶς πτύπον 139.
Νεῦω· εἰς Τηθύν κέρας νένευκε 1070.*
Νέφος· ἀπαιτον κινήσει νέφος 569.
Νηδύς· ἐπλάτανε βορέη νηδύν 1201.
Νῆς· νῆς ἐστι καὶ τητῶμενος ἀμ-
φοῖν 117.
Νήλιπος· ἀμπρεῦσους νήλιποι βλον
636.
Νημερτής· χρήσει πᾶσι νημερτῇ φά-
τιν 1051. πρὸς τὰ λῆστα νημερ-
τέσσι 223.
Νήνεμος· πρὸς αἰθέρος νηνέμους
ἔδρας 255.
Νήπαντος· νήπανστον αλάουσα 972.
Νηπιος· τέκνων νηπίων κρεανόμου
203. παιδεύουσιν νηπίους γονάς
638.
Νηρεὺς· ἔδυσε Νηρέως τάφους 164.
τῷ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι 886.
Νηριδμος· νηριδμος ἐσμός 415.
Νηριτον· ἦξει Νηρίτου προῶνας 769.
Νηρίων δρυμῶν πέλας 794.
Νησαία· Νησαίαις κίσις 399.
Νησίς· νησιῶτα νάσσονται 599.
Νησιωτικὸς· νησιωτικὸς στόνυξ 1181.
Νῆσος· Γιγάντων νῆσος ἡ μετάρρε-
ρον θλάσασα 688. νῆσῳ ἐνὶ δρᾶ-
κοντος 110. ἐν νήσῳ 571. νῆσον
μολῶν 478. εἰς νῆσον περάσας
761. ἄξει εἰς νῆσον τριδείρον 966.
Μελίτην νῆσον κατοικήσουσι 1027.
νῆσον Κερνεῦτιν ἐκπεπλωκότις
1084. νῆσοις μακάρων 1204. εἰς
Πορκέως νῆσους διπλᾶς 347.
Νησῶ· Νησοὺς θυγατρός 1465.
Νητρεκῶς· λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς 1.
Νήχομαι· τοὶ δὲ νήχοντο 82. ὡς
κέπρος ἐνήχματο 76.
Νίν· ᾧ νιν οὐτάσας 393. νιν βλά-
βης μᾶλν σαώσει 678. μὴ κατα-
βρωῇ νιν κλύδων 742.
Νιράς· ὀμβρότα νιράς 876.
Νόθος· δι' ἐς νόθον πῦνᾶσθι λέχος
423. νόθον γέλυμα 453. ποδηγῶν
πτόρθον Ἀγχιῶν νόθον 965.
Νόμος· τὸν αἵματηρὸν ἐξάρχων νό-
μον 250.
Νόσος· νόσων ἀκεστής 1052.
Νόστος· πρὸ νόστου συμφορὰν δω-
ρούμενος 910.
Νοσφίζω· νοσφιζέ γάμων 130. πῆ-
στιν ἡμῶν ἐνοσφίσει 1454. νοσ-
φίσας πάτρας 894. νοσφίσας Ὀρ-
θωσίαν 1331.
Νότος· ἐκ Αἰθῦσης ἐμπέτιων νό-
τος 1016.
Νύκτιμος· αὐτόδατος Νυκτίμου κρε-
ανόμων 481.
Νυκτίφοιτος· νυκτίφοιτα δέσματα
225.
Νύκτωρ· νύκτωρ στελοῦνται 604.
νύκτωρ ἴκονται 1160.
Νυμφαγωγός· τὴν νυμφαγωγὸν ἐκ-
κυνηγετῶν τρόπῳ 1025.
Νυμφεῖα· νυμφεῖα πεντάγαμβρα 146.
πρὸς νυμφεῖα ἄξει 323. νυμφεῖα
κηλωσά καρθάνων 1387.
Νύμφευμα· οὐνεκα νυμφευμάτων
935. ἄλλα καὶ μέγιστον νυμφευμά-
των 1136.
Νύμφη· δμῶιδος νύμφης ἀναξ 1123.
κεκλαυσμένους Νύμφαισι 274.
Νυμφίος· ἐρημος νυμφίου δρόμος
193. νυμφίους ἀρνούμεναι 1132.
Νῦν· ἂ νῦν μέλλω θοροεῖν 1373.
Νῦξ· αἱ Νυκτὸς κόραϊ 437.
Νύσσα· πρώτην ἀράξας νύσσαν 15.
Νωνακριάτης (Ερμῆς) 680.
Νώνυμος· νώνυμον ἀνδρώποισι σέ-
βας 1126.
Νῶτον· εὐλόφω νῶτῳ φέρειν 776.
νῶτα καλλυνεῖ φόβῳ 976.

Ξ.

- Ξεινοβάκχη· εὐνέτην Κυταϊκῆς τῆς
Ξεινοβακχῆς 175.
Ξένη· (Ἀφροδίτη) κλαυσθέντα Γαῦ-
αντος τάφον Ξένη 832.
Ξενοκτόνος· ξενοκτόνους πάλας 124.
Ξένος· ἐπὶ ξένης ξένοι 415. ἐν ξένη
ξένας τάφους 1155. ξένην ἐποι-
κῆσοντας κόνιν 926. ἄξει κῦμα
πρὸς ξένην χθόνα 998. ξένην ἐπ'
δοστέοισιν ὀγχήσει κόνιν 1049. οὐ
ξέναι μᾶστιγες 779. δυσμενεστά-
του ξένων ἔτυπε δῶρῳ σπλέγγχρον
464. τὸν ξένοισι σύνδορπον Αἰγυπ-
τιανὸς πάγον 134. δεξιῶσονται ξέ-
νους 565.
Ξενώ· Ἀχερουσία τρέβος — ξενώ-
σεται 92.
Ξιμηφόρος· 153.
Ξίφος· εἰς σπλέγγχνα βάθει ξίφος
1121. ξίφος πατρός 1323. στέργον
οὐτασθεὶς ξίφει 242.
Ξουθίδαί· τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Ξου-
θίδας ψηφικότας 987.
Ξυμβούλλα· πημάτων ξυμβούλλαν
479.
Ξύναιμος· οὐμός ξύναιμος 452. ἡ
ξύναιμος πατρός 468. ξύναιμε
280. ὦ ξύναιμε 1189. αἱ ξύναι-

μοι παρθένοι 1332. ξυνάμειος
πατρός 437.
Ξυνεννέτης· ἕλκος δρακοῦσα τοῦ
ξυνεννέτου 62. *Διελθεῖ καὶ ξυνεν-
νέτη* 710.
Ξυνεννος· ὁ ξυνεννος ματεῖων 186.
ξυνεννον Ὠγέου Τιτηνίδα 231.
Ξυνός· ξυνὸν ὀγχῆσαι μόρον 64. τί
ξυνὸν πέφυκε 1284.
Ξυνουσία· ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότη
ξυνουσίας 683.
Ξυρός· πεφύσεται τοῦ δεριστηρος
ξυρῶ 840.

O.

Ο' 38. 115. 162. 186. 210. 240. 276.
284. 462. 488. 522. 536. 562. 570.
725. 781. 930. 1234. 1324. 1374.
1397. 1407. Ante Particip. 39.
44. 118. 166. 335. 337. 450. 472.
476. 478. 553. 556. 800. 939. 1099.
1322. ὁ αὐτός 491. ὁ μὲν 450.
ὁ δέ 476. 491. 556. 592. 820. 930.
1047. 1397. ὁ μὲν — ὁ δέ 553 —
556. ὁ μὲν — θάτερος δέ 589
sq. ὁ δέ — ἄτερος 1047. In Crasi:
ὀυμός 411. 452. 1341. ἄτερος 1047.
χω 180. 200. 812. — τοῦ· 62.
185. 202. 210. 269. 617. 619. 652.
659. 663. 694. 765. 840. 901. 1030.
1046. 1066. 1378. 1399. Ante
Particip. 67. 160. 285. 312. 433.
454. 494. 1276. 1374. In Crasi:
τάγαμειννος 335. — Τῷ· 392.
469. 660. 886. 963. 1265. 1369.
cum Partic. 473. 1327. 1381. τῷ
pro ῶ 1404. 1414. τῷ *propterea*
1270. — τὸν· 19. 58. 93. 134.
155. 163. 168. 174. 176. 250. 265.
271. 342. 352. 385. 429. 430. 431.
484. 502. 526. 538. 571. 618. 764.
816. 831. 838. 839. 899. 901. 937.
1012. 1153. 1201. 1313. 1384. 1419.
1444. Cum Part. 51. 149. 172.
310. 421. 492. 528. 632. 1172. 1347.
1411. τὸν μὲν 417. τὸν δέ 387
911. 1011. τὸν μὲν — τὸν δ' αὖ
— τὸν δέ 426 — 433. τὸν pro δν
495. 833. 1349. τὸν ἀπὸ σπορῆς
803. τὸν *Διαχοῦ τρίτον* 860. —
οἱ· 517. 877. Cum Part. 447.
540. 1090. 1282. οἱ γε 1302. οἱ
δέ 80. 415. 633. 675. 1008. 1083.
1388. 1416. οἱ μὲν — οἱ δέ 1436
— 1438. οἱ μὲν — οἱ δέ — οἱ δέ

993. sq. τοὶ μὲν — τοὺς δ' 642
— 648. Ἥως μὲν — οἱ δέ 16 —
20. χαὶ μὲν — οἱ δέ 180 — 183.
χω μὲν — οἱ δ' 200 — 202. τοὶ
pro οἱ 81. 642. — τῶν· 60. 222.
264. 559. 774. 933. 967. 1067. 1192.
1226. 1249. Cum Partic. 482.
τῶν μὲν — ἄλλων δέ 567 — 569.
Cum Adverb. τῶν παροῦσε πη-
μαίων 206. τῶν pro τούτων 8.
— τοῖς· 53. 56. 372. 511. 1138.
Cum Partic. 346. 1356. τοῖς δέ
1063. τοῖς pro τούτοις 240. τοῖσι
pro οἷς 948. — τοῦς· 132. 226.
366. Cum Part. 987. 1061. 1133.
τούς μὲν — τοὺς δέ 564. τοὺς
pro τούτους 1087. τοὺς pro οἷς
518. — Ἦ· 57. 316. 468. 502. 786.
1349. 1405. Cum Part. 348. 352.
688. 1196. ἡ δέ 28. 361. 771. 962.
1346. 1366. Ἀχερουσία pro ἡ
Ἀχερουσία 90. ἡ *πιμνηθείς* pro
ἡ *Επιμνηθείς* 1412. — τῆς· 18.
77. 129. 142. 170. 175. 320. 337.
341. 344. 356. 505. 549. 744. 750.
792. 843. 851. 1004. 1218. 1234.
1388. 1393. Cum Part. 651. 1159.
Cum Adverb. τῆς πρὶν διαίτης
609. τῆς πάλαι μοναρχίας 1445.
τῆς pro ἧς 829. — τῇ· 513. 1283.
— τῇν· 44. 102. 112. 141. 166.
167. 195. 286. 403. 449. 637. 722.
723. 936. 1025. 1282. 1292. 1296.
1312. 1318. 1319. 1331. 1360. 1379.
1460. Cum Partic. 1195. 1251.
1271. Cum Adverb. τὴν πρόσθεν
ἄνασσαν 1197. τὴν pro ἣν 190.
1407. τὴν μὲν — σὲ δ' 316 —
323. τὴν μὲν — δέ — τὴν δέ
717 — 727. — αἱ· 24. 84. 300.
437. 1241. 1332. 1406. Cum Part.
637. αἱ δέ 22. 958. — ταῖς·
53. 954. 988. 1183. Cum Part.
1160. ταῖς καθ' ἡμέραν ἀφραῖς
1394. — τὰς· 124. 125. 460. 827.
847. 855. 1037. 1094. 1099. 1153.
1199. 1326. 1340. 1399. 1450. Cum
Part. 248. τὰς σῆς 303. τὰς pro
ἧς 781. — Τό· 204. 280. 329.
941. 1228. τὸ λῶρον 1471. τὸ δευτε-
ρον 813. τὸ πρὶν ἀνδρον οὐνομα
339. τὸ πρὶν 1363. Cum Infin.
τὸ μὴ αἰσιτῶσαι 214. In Crasi:
τοῦπιδόρητον 661. τοῦπυλωρητόν
1173. τοῦμόν 1215. — τὰ· 948.
Cum Part. 234. τὰ πάντα 1. 701.
1267. τὰ λοιπὰ 1373. τὰ δ' ἄλλα
508. τὰ λῶσια 223. τὰ δευτερεῖα

170. 1011. τὰ προ ᾧ 57. 521. in Crasi: τὰν 12.
- Ὀβριμῷ· (Ἱεραεφεῖν) Ὀβριμοῦς ἄλ-
σος 698.
- Ὀγκαῖος· ἐν ναφ̄ Ὀγκαίου βόθρου
1225.
- Ὀγκώ· σποραῖς ἀγκωμένους 299.
ψευδήριον ὠλέναις ἀγκωμένον
1188.
- Ὀγγέω· ξυγὸν ὀγγήσει μόρον 64.
ξένην ὀγγήσει κόριν 1049.
- Ὀγχηστός· Ὀγχηστοῦ ἔδος 646.
- Ὀδαῖ· μύθοισιν ἀλλήλους ὀδαῖ βρύ-
θουσι 544. γαῖαν ὀδαῖ δαίφους
1005.
- Ὀδα· τόνδε 1468. τῶνδε 517.
- Ὀδοδόκειος· Ὀδοδόκειος Ἰλέως δό-
μος 1150.
- Ὀδός· πρὸς ἔθνη ὄδον περὶ 809.
- Ὀδούς· κείροισι δόντι 215. καμ-
πύλους πέντης ὀδόντας 100.
- Ὀδυρμα· μνημὴν παλαιῶν ὀδυρμά-
τις 977.
- Ὀθεν· ὄθεν πλάνης ἐπῆλθε 126.
ὄθεν δέξεται 688. ὄθεν πεφηνγῶς
1042.
- Ὀθνεῖος· αἰμάξουσιν ὀθνεῖαν κόριν
297. ἐποικησόντας ὀθνεῖαν κόριν
926. γαῖαν ὀθνεῖαν μαλῶν 1376.
εἰς ἄρκυν ὀθνεῖαν βρόχων 104.
βούπειναν ὀθνεῖαν κυνῶν 581.
κρωσσοῖσιν ὀθνεῖοισι 1365. ὀθνεῖα
πτερά 1396.
- Ὀθρωνός· Ὀθρωνοῦ πέλας 1027.
Ὀθρωνὸν οἰκῇσι 1034.
- Οἰβαλός· Οἰβάλου τέκ·οις 1125.
- Οἰγῶ· ὀδύνας οἰζαντος τόκων 842.
- Οἰδμα· κυμαίνουσιν οἰδματος χύσιν
696.
- Οἰκέτης· οἰκετῶν ἀπειλὰς 775.
- Οἰκέω· οἰκῇσι σπῖλον 188. Ὀθρω-
νὸν οἰκῇσι 1034. Ραῖκηλον οἰκῇ-
σει 1236. ἀρουραν οἰκῇσουσι 979.
οἰκῇσουσι Λευκανῶν πλάκας 1086.
Θύγρον οἰκῇσουσι 1390. ἔδεθλον
ψηκτότας 987. παρ̄ Ἰούς οἰκοῦν-
ται πέδον 631.
- Οἰκητήριον· Φόρκυνος οἰκητήριον
376. Ἀτλαντος οἰκητήριον 879.
Σιβύλλης οἰκητήριον 1279. Βεβρύ-
κων οἰκητήριον 1305.
- Οἰκίω· ἐν ἧ πυθῆκων γένος ἔφισσε
692. χώραν ψικυμένην 1254.
- Οἶκος· ἀνάστατος ἔσται οἶκος 1216.
οἶκος Μαμερσας 1417. πρὸς οἶκους
σωθεῖς 788. οἶκους γάσσεται 947.
- Οἰκουρέω· Λέτριναν οἰκουροῦσι 54.
- Οἰκουρέα· λυτράν οἰκουρέαν 1107.
- Οἰκουρός· (Ζιόνυσος) Οἰκουρός θε-
οῖνος 1246.
- Οἰκουροορέω· μηχαναῖς οἰκουροορέω
1093.
- Οἰκτός· οἰκτρὸν φάος 304. οὐνομ̄
οἰκτρὸν 370. οἰκτρά πέμψε 1106.
πέδαις οἰκτίστῃ ἀργυρωμένη 1077.
- Οἰμη· ἀνιγμάτων οἰμας 11. οἰμας
μελωδοῦ μηρός 713.
- Οἰμοι· οἰμοι θυσαίων 314.
- Οἶμος· περᾶσας ἀσίσθητον οἶμον
121. δαίξαντι πλῆτην οἶμον 889.
- Οἰμωγή· οἰμωγῇ ἐν ὧσι ἰνδᾶλλεται
253.
- Οἰνός· οἰνός ἐλκυσθήσομαι 358.
- Οἰνη· οἰνης σκυφον προτείνων 660.
- Οἰνοτρόπος· οἰνοτρόπους γάβας 580.
- Οἰνώγη· Οἰνώνης φυγᾶς 175.
- Οἰνώτριος· βορρυχῆτολις Οἰνωτρίας
γῆς 912.
- Οἶος· οἶον κλον̄ αἰστώσεις δόμων
281. οἶα τις σαρνέως 121. οἶα
δύπτην κηρύλον 387. οἶα τυτθὸν
ἀπτήνα σπῆρον 749.
- Οἰστρέω· διαν οἰστρήσῃ πρὸς λέκτρας
612. οἰστρήσασα ἀντιτίσεται βλά-
βας 1366. πλασταῖσι λυσσης μη-
χαναῖς οἰστρημένῃ 818.
- Οἰστρός· οἰστρου βρόχοις 405.
- Οἰταῖος· Οἰταῖος στόννε 486.
- Οἰωνόμικτος· οἰωνόμικτον μοῖραν
595.
- Οἰωνός· κυδανούσιν οἰωνὸν θεᾶν
721.
- Ὀκράω· κηκασμοῖσιν ἀκρωμένοις
545.
- Ὀλβιος· ὀλβίαν δωμήσεται τύρσιν
1272.
- Ὀλβος· θοῖναυσιν ὄλβον ἐκχέασα 773.
- Ὀλίζον· μετοχλίσας ὀλίζον 627.
- Ὀλκαῖος· ὀλκαῖω πτερῷ 1072. ὀλ-
καῖων κακῶν 216.
- Ὀλκάς· πτερωτῆς ὀπλίσαντες ὀλκά-
δας 514.
- Ὀλλυμι· ὀλοιντο ναῦται 1291.
- Ὀλος· ἔρμα πάτρας ὄλης 1190.
- Ὀλόσσονες· Ὀλοσσόνων γύας 906.
- Ὀλύμπιος· Ὀλύμπιοι πλακεῖς 564.
- Ὀλυνθος· εἰς ὀλύνθων θῆριν ἐλκυ-
σας 428. ὀλύνθων Σισυφείας ἀνη-
ρόμων 980.
- Ὀμαίμος· ὀμαίμων κυπώσας δόμον
1442.
- Ὀμαίμων· πρὸς καλύπτης τῆς ὀμαί-
μονος ἀνητός 337.
- Ὀμβρέω· ὀμβρησας χθόνα 79.
- Ὀμβριμος· ὀμβρομοι χεῖρες 300.

- *Ομβροτος· ὀμβρότα νιφίς 876. Ζηλ
 Ομβρώ 160.
 *Ομβρος· *Ομβρων πέλας 1360.
 *Ομενέτης· ἐκφυγοῦσ' ὀμενέτου
 θόινας 1199.
 *Ομενίς· θρήνοισι τοῖς ὀμενίδων
 372.
 *Ομηρος· ὀμηρον δε μιν θῆκε 422.
 *Ομμα· προϋμμάτων 82. 251.
 *Ομοιος· πόλιν ὁμοίαν Ἰλνρ 984.
 *Ομοκλήτειρα· ὁμοκλήτειραν ἰεῖσαι
 βοήν 1337.
 *Ομολῶς· (Αθηνῶ) 520.
 *Ομοῦ· ὁμοῦ καταξανοῦσιν 560. ὁμοῦ
 στελοῦνται 603.
 *Ομπνιος· ὀμπνιον στάχυν 621. τι-
 σιν ὀμπνίαν χειμηλίων 1264.
 *Ομώνυμος· Ζηλ τῷ Λαπεροῖω ὁμό-
 νυμος Ζεύς 1370.
 *Ονειράτα· ἐξ ὀνειράτων 113. 1182.
 *Ονειρον· τὸν ἐξ ὀνειρων ἐστροβημέ-
 νον 172.
 *Ονομα, vid. οὐνομα.
 *Όνος· Γαμφηλᾶς ὄνου περήσεις 94.
 *Όνοστός· οὐδ' ὄνοστός ἐν μάχαις
 1235.
 *Όνυξ· ὄνυξ αἰμάστων δέμας 267.
 *Όπαζω· ὄπασεν δάρος 887.
 *Όπαων· τράπειαν βρωθεῖσαν ἐξ
 ὀπαίων 1251.
 *Όπάτριος· ὀπατρίου φρονεύς 452.
 *Όπιπτεῦω· ὀπιπτεουσιν ἀγρίαν
 κύνα 45.
 *Όπλή· ὀπλᾶς Ἀρπυῖαις ἴσθιν 167.
 *Όπλίω· χεῖρας ὀπλισε 917. πρὸς
 αὐτοφόντην στρήνον ὀπλισαν 438.
 ὀπλισαντες ὀλκάδας 514. σφενδό-
 ναις ὀπλισμένοι 636.
 *Όπλίτης· ὀπλίτη στρατῷ 1210. ὀπλί-
 την λύκον 938.
 *Όπλον· μάσπαντος ὀπλα 495. σὺν
 ὀπλοῖς 794.
 *Όπλοσμία· (*Όρα), τύμβος Όπλο-
 σμίας 614. θεῶ Όπλοσμίε 858.
 *Όποιος· ὀποῖα πόρκος 74. ὀποῖα
 κούρος 182. ὀποῖα δόδον 1429.
 *Όπου· 1206. ὀπου κλώσις ἐλκύσει
 716. ὀπου συνοικεῖ ἐρημία 957.
 ὀπου μήτηρ ἐξέλυσε 1196.
 *Όπτομαι· οὐκ ὄψει Κύπρῳ 112.
 αὐδόμαμνον ὄψεται 168. ὄψεται
 στέγας 659. ὄψεται μέλαθρον ἀνά-
 στατον 769. ὄψεται Μυρῶας ἄστν
 828. τύμβους ὄψεται δεδοπότας
 919. λυπρὸν ὄψονται βλον 1019.
 *Όπως· Cum Coni. ὅπως παλεῖσθ
 δυσμενεῖς 784. Pro ὡς, ὅπως τις
 ὀλοκουρός 1111. Κίμμερος ὅπως
 σκιά 1427.
 *Όργνωσ· ὄργνωμένη πέδας 1077.
 ὄρνωσσανας ὄργνωμένους προαῖς
 26.
 *Όρέγω· ὅταν δώρον ὄρεξῃ 894. βῶ-
 λον ὄρεξαι 1381. σκήπτρ' ὄρεξαι
 1445.
 *Όρειθαλῆς· ἀγρίαὶ ὄρειθαλῆς 1423.
 *Όρειος· ὄρειαν μοναρχίαν 1383.
 *Όρεῦς· ἐργάτης ὄρεῦς 1111.
 *Όρθαγης· πλανήτην ὄρθαγην 538.
 *Όρθός· ὄρθη κελεύθῳ 12.
 *Όρθωσία· τὴν τοξόδαμον Ὁρθω-
 σίαν 1331.
 *Όρῶ· ἄμνην Τάναϊς μέσση ὄρῃει
 1289.
 *Όρίνω· νεῖκος ὄρινεν διπλοῦν 1329.
 *Όρκιον· πρωτόσφακτον ὄρκιον 329.
 *Όρκος· ὄρκον ἐπίτων ψευδόμετον
 932. ὄρκων ἄρσαντες ζυγόν 204.
 ὄρκους κρατήσας 1243.
 *Όρκωμοτέω· ἄλοῖτιν ἔτιλ ὄρκωμο-
 τῆσαι 937.
 *Όρκωμοτός· ὄρκωμότους ἔδρας 707.
 *Όρμιζω· ὀρμισας σκάφος 872.
 *Όρμος· ἄμφι Ἀργοῦς κλεινὸν ὄρμον
 1274. σκέπας ὄρμων Μισσηνοῦ 737.
 *Όρνιθόπαις· ὀρνιθόπαιδος ἰσμία 731.
 *Όρνις· ἀνιψίαις ὄρνις 547. στεγα-
 νόμους ὄρνιθας 1095.
 *Όροδύω· μῶλον ὀροδύωνεν 693.
 *Όρος· Τυρσηνῶν ὄρος 805. Ἀκταῖον
 ὄρος 1334. Σάτινον ὄρος 1390.
 Καρπάθου ὄρων 924.
 *Όρος· ἀντὶ Κρήσης ὄρων 1070. γέ-
 των Μυλάκων ὄροις χῶφος 1021.
 ὄρους ἔπηξε 1343.
 *Όριυξ· τύμβος γέτων ὄριυγος πε-
 ρουμένης 401.
 *Όρρανίζω· ὀρρανισμένην γονῆς 103.
 *Όρρη· κατ' ὄρρην 383.
 *Όρχατος· ὄρχατον φυτοῖσιν ἐξησκη-
 μένον 857.
 *Όρχηστής· Όρχηστής Ἀρης 249. πλή-
 ξας ὄρχηστου σφυρὸν 493.
 *Όρχιεύς· 562.
 *Ός· 73. 132. 276. 422. 538. 659.
 844. 916. 946. 965. 1036. 1184.
 1220. 1236. 1312. 1370. 1401. δε-
 περ 1473. — οὐ· 152. 486. 530.
 701. 719. 1246. — φ· 116. 207.
 211. 236. 393. 532. 1324. 1372.
 1446. — ς· 33. 50. 156. 169.
 175. 198. 435. 455. 468. 499. 735.
 786. 867. 872. 933. 1097. — ο γ·
 595. 664. 693. 736. 1026. 1292.
 1390. — ω γ· 305. 316. 382. 506.

561. 570. 589. 637. 903. 1306. 1457.
 ὦν δὴ 961. — οἷς· 411. οἷσι·
 857. — οὗς· 512. 924. 1023. —
 "Η· 405. 497. — ἥς· 749. 999.
 1222. 1259. 1332. — ἧ· 503. 691.
 801. 897. ἡ γὰρ, 889. — ἧν· 47.
 985. 186. 326. 458. 470. 808. 885.
 997. 1028. 1256. ἦν περ 1065. —
 αἷ· 274. 581. 1142. — αἷς· 759.
 836. 1155. αἷσι 99. — αἷς· 162.
 626. 1285. αἷς δὴ 577. — "Ο· λα-
 βεῖν ὃ χρῆζει 1269. — ἄ· 1. 1373.
 ἃ δὴ 510. 1263.
 "Οσος· ὅσην (γῆν) Λειβήθραι σφίλ-
 γουσι πύλαι 409. Κυρθίαν ὅσοι
 σκοπῇν ἠλάσκουσι 574. ὅσοι παρ'
 "Ιούδαιοντα πέδον 631. ὅσοι μὴ
 σέβουσι 1178. ὅσων στεναγμῶν —
 ἰσῶν φλοίσβων — ὅσων θύνων
 ἀκούσετε 377. 379. 381.
 "Οσσα· ἀμέλειας "Οσσαν 697.
 "Οστε· 309. ἥτε 1394.
 "Οστειον· ἐξήν ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσαι
 κόνιν 1049.
 "Οστοθήκη· ὀστοθήκαις 367.
 "Οστράκον· ὀστράκον στρόβιλος 506.
 βολαῖσιν ὀστράκων 778.
 "Οστράκω· κελυφάνῳ στρόβιλον
 ὀστρακωμένῳ 89.
 "Οστριμον· ὀστρίμων ἀντί 94.
 "Οταν· ὅταν ροιδήσῃ 245. ὅταν ἀλ-
 λάξῃ 334. ὅταν ἀναπαλάξῃ 340.
 ὅταν φαιήν 384. ὅταν ἐξερευνηται
 474. ὅταν τεκόντος ἐς χέρας βάλλῃ
 σκύμον 501. ὅταν δέξωνται 538.
 ὅταν οἰστροῇ 612. ὅταν ἐκπνεύ-
 σῃ 807. ὅταν ὀρέξῃ 893. ὅταν αἰ-
 μάξῃ 991. ὅταν αὐδήσῃ 1053.
 ὅταν αἰτῶσι 1058. ὅταν θέλωσι
 1132. ὅταν ἐκβράσῃ 1157. ὅταν
 κάμνωσι 1210. ὅταν κηάσῃ 1385.
 "Οτι· ὅτ' ἡμάδυνε 79. ὅτ' εἰς νόθον
 ἠνῶσθῃ λέχος 423. ὅτ' ἰαύσει
 428. ὅτ' ἔσται 1459.
 "Οτλέω· πείρω ὀτλήσαι κακῶν 819.
 "Οτρηρῇ· "Οτρηρῆς κόρης 997.
 "Οτρυνω· ὠτρυνεν κυνὶ στείλει 471.
 πάντα φράζειν ὠτρυνας τρώχιν
 1471.
 Οὐ (οὐκ)· 49. 61. 91. 112. 133. 151.
 240. 312. 406. 425. 586. 670. 673.
 804. 823. 824. 1118. 1191. 1222.
 οὐ γὰρ 462. 639. 1216. οὐ γὰρ —
 ἀλλά 3. 779. οὐ μὴν 1126. οὐ μὴν
 — γ' — οὐδέ 283. οὐ μὲν — γ' —
 ἀλλά 1412. οὐ — οὐδέ 292. 367.
 οὐκ — οὐδέ — οὐδέ 133 sq. οὐτε
 — οὐτε — οὐ 1220 — 1222. οὐκ
 ἂν ἐπέκλυσε 228. οὐκ ἂν ἀρκέσει
 521. οὐκ ἂν ἴασαι 1038. οὐ ποτε
 463. 814. οὐ postpositum: τορη-
 τὸν οὐκ 456.
 Οὐδαίος· ἄλλος οὐδαίος Κόρης 698.
 οὐδαίαν θεόν 49.
 Οὐδας· κλινεῖ πρὸς οὐδας 557.
 Οὐδέ· 562. 570. 1006. 1090. 1095.
 1174. 1200. 1230. 1235. 1302. οὐ
 — οὐδέ 283. 292. 368. οὐδέ —
 οὐδέ 134. 875 sq. οὐπω — οὐδέ
 942.
 Οὐδέις· οὐδὲν ἔσται μήχος 1459.
 Οὐλαμηφόρος· πεύκην οὐλαμηφό-
 ροις 32.
 Οὐλαμῶνμος· προγεννήτειραν οὐ-
 λαμῶνμον 183.
 Οὐνεκα· οὐνεκεν θεῶ θεός δωρεῖται
 864. στερογυνηνῶν οὐνεκεν νυμ-
 φευμάτων 935. οὐνεκεν θήψας πέ-
 τρον 1187.
 Οὐνομα· οὐνομ' αἰστώσας σκοτῶ 339.
 οὐνομ' οἰκτρὸν 370.
 Οὐπω· οὐπω μάλ', οὐπω 766. οὐπω
 ἀγάων φάος 941.
 Οὐρανός· ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα 363.
 Οὐς· ἐν ὧσι οἰμωγὴ ἰνδάλλεται 254.
 Οὐσον· οὐσα ναῦται ἰλαῖον 20.
 Οὐτάς· δορὶ οὐτάσας 393. κρανέω
 οὐτάσας 553. στέρον οὐτασθεῖς
 ἔλπει 242.
 Οὔτε· οὔτε — οὔτε 290. 1220.
 Οὔτις· οὔτις ἀνδρῶν 626.
 Οὔτος· τοῦτ' ὅν 1268. ἀντί τοῦ-
 των 1346. ταῦτα ἐπιφθορίζουσι πό-
 ραι 584. τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτα
 1373.
 Οὐχί· 120. 302. 668.
 "Οφείλω· ὡς μὴ ὠφείλε φυτεῦσαι 219.
 μὴ οὐμὸς ὠφειλεν πατὴρ 224.
 "Οφείλεις· "Οφείλα καὶ Ζαράξ 373.
 "Οφελτρένω· θεὰς ὀφελτρέουσιν πέ-
 δον 1165.
 "Οφθαλμίας· αἰετοὺς ὀφθαλμίας 148.
 "Οφθαλμός· ἥς ὀφθαλμός τυπεῖς 999.
 "Οφίων· ἀνακτι τῶν "Οφίωνος θρό-
 νων 1192.
 "Οφρυνεῖος· ἐξ "Οφρυνείων ἡρώων
 1208.
 "Οχέω· τράμπις σ' ὀχῇσει 97. πέτρων
 ὀχῇσει 724.
 "Οχῇ· πύργων ὀχῇ 482.
 "Οχθῇ· Δύρα παρ' ὀχθῆς 916. Σάλ-
 πης παρ' ὀχθῆς 1129.
 "Οχθηρός· ὀχθηρῶν ἀκραν 1030.
 ὀχθηρῶν παγῶν 1361.
 "Οχθος· Κρόνου παρ' αἰπῶν ὀχθον 42.
 βληθεῖς ἀπ' ὀχθων 392.

Ὀχλος· Λάκων ὄχλον ἄγων 589.
φειρόντες κάρβανον ὄχλον 605.
Ὀχμαίνω· σιγήλας ὀχμαίνει πέδον 625.
χερσὶν ὀχμαίνας δέμας 41.
Ὀχμος· ἀλιθῶς ὀχμος 443.
Ὀψ· φοβάζειν ἐκ λαιμῶν ὅπα 6.
πεμψίδων ὅπα 686.
Ὀψιτεκνοὶ· παῖτραν ἐν ὀψιτέκνοις
δομήσεται 1272.

Π.

Πάγη· κηρουλιζὸν πάγην 407.
Παγκληρία· Λαυνίαν παγκληρίαν
592. Χανίαν παγκληρίαν 983.
Βεβρύχων παγκληρίαν 1474.
Πάγος· Φηγίου πάγον 16. ἀγνίτην
πάγον 135. αἰπὺν ἤρεψεν πάγον
1348. δυνάστην πάγων Τυμφορη-
στίων 902. ὀχθηρῶν πάγων 1361.
καρτεροῖς εἰργεῖ πάγους 1287. Λε-
οντιάων πάγους 645.
Πάγουρος· κουροτρόφον πάγουρον
419.
Παιδεύειν· παιδεύουσιν νηπίους γο-
γάς 638.
Παιδοβρώς· εἰς παιδοβρώτους Πορ-
κῶς νήσους 347.
Παιδοβρώτος· παιδοβρώτους θοόνας
1199.
Παῖς· ὁ Φημίλου παῖς 1324. παῖδός
καταβροχθέντος αἰθάλη δέμας 55.
κούρας Τηθύος παῖδός 712. κῆρας
παιδὸς στενάζων 808. τοῦ Σισυ-
φείου παιδὸς 1030. τοῦ κρατο-
βρώτος παιδὸς κάπρου 1066. ἀρ-
ἐπτά παίδων σποδομένων 178.
δακρύοις παίδων 372. πέμψουσι
παῖδας 1145.
Πακτώλιος· Πακτώλιον μύθρον 272.
Πακτωλὸς· χρυσεργὰ Πακτωλοῦ πο-
τὰ 1352.
Πάλαι· τὸν Ἰδιην δεξιούμενον πάλαι
51. λείσσω πάλαι 216. ὃ πάλαι
τεύχει τάφους 532. μέτοις πάλαι
ἐπιθροῦσιν 584. πάλαι δοκεῖν
1326. cum artic. πηγάς τὰς πά-
λαι κεκρυμμένας 248. τοῦ πάλαι
ἐστυνημένου 1391. τῆς πάλαι μον-
αρχίας 1445.
Παλαμῶν· Παλαμῶν βρεφοκτόνος
228. τοῦ Κηραμύντου Παλαμῶ-
νος 663.
Παλαιός· Ἀργεῖς παλαιῶς γέννα 644.
παλαιῶν παγκληρίαν 1474. μνη-
μην παλαιῶν ὀδυσμαίων 977. μνη-
μην παλαιῶν θεσπισμάτων 1252.

Παλαιστής· εἰς τὴν παλαιστήν 1447.
πατὴρ Παιλαιστοῦ ὀχμαίνας δέμας
41. παλαιστοῦ μητέρας Ζηρινθίας
958.
Παλεῶν· ὅπως παλεῖσθαι 748. ἡ μὲν
πάλευσεν 405.
Πάλαυθρα· τὸν ἐκ Παλαύθρων 899.
Πάλη· τὰ δευτερεῖα πάλης 170. πάλης
κονίστριας 867. πάλης ἐμπείραμος
1196. λόγχης μίξαντες πάλην 1358.
ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας 124.
φρόνοι λύσουσιν πάλας 1436.
Παλιμπλώτος· παλιμπλώτοιο φυγῆς
1431.
Παλιμπόρευτος· παλιμπόρευτον τρέ-
βον 180. παλιμπόρευτον ἔξονται
βῆσιν 628.
Παλιμπους· στήσαι παλιμπουν εἰς
πάτραν 126. παλιμπουν δῶρον
893.
Παλιμφρων· ἡ παλιμφρων Γοργάς
1349.
Πάλιν· πάλιν πλανήτην δέξεται 1239.
πάλιν ἀνιρῶσας 1322. πάλιν ἀν-
τιπορρήσει χθόνα 1398.
Παλινστροφῆτος· παλινστροφῆτοις πη-
μοναῖς 739.
Παλιρρόσια· ἐκ παλιρρόσιας κακῆς 757.
Παλιρρόσιος· δίναι παλιρρόσιον 380.
Παλίσσυντος· παλίσσυντος ποσὶν 1461.
Παλλὰς· Παλλὰδος ζηλώμασι 355.
Παλληγνίος· Παλληγνία ἄρουρα 1407.
Παλληνίαν ἐπῆλθε 127.
Παλληνίς· δέμας σκῶν Παλληνίδι
1261.
Πάλλω· ἄγαλμα πήλας 559. φασ-
γάνου πρόβλημα πήλας 686.
Πάλμυς· πάλμυς ἀρδῆτων 691.
Πάλος· πάλου βραβείας 1154. πάντα
συλλαφύξαντες πάλω 1267.
Παμμήτωρ· μοῖρα παμμήτωρ βρο-
τῶν 490.
Παμμιγῆς· χέασα παμμιγῆ βοήν 5.
Πάμπαν· δεῖν πάμπαν ἐστυνημένου
1392.
Παμφαλάομαι· ἄγχι παμφαλάωμενος
1433.
Πάμφυλος· Παμφύλου κόρης 442.
Πανδοκεύς· εἶδος πανδοκεύς 655.
Πανεχθής· φάος πανέχθιστον 1057.
Παντοθεν· παντοθεν περιτριβεῖς 790.
Παντοῖος· λῶβασιν παντοῖαισιν 656.
Παντόμορφος· παντομόρφου βασ-
σίως 1393.
Πανόστατος· τὴν πανουστάτην βίου
βαλβίδα 286.
Πανώλεθρος· πανώλεθρον κηλῖδα
θωῶξας γένει 165.

ἡρόμαι· ἀφ' ὧν ἀφ' ἑαυτὸν πεποιημένη
354. μέγα πεποιημένος κελύφον
457. ῥέθους βαρὺς πεποιημένη
1138.

Παῖς· παῖων ἄρχησι 416.

Παπταχένος· παπταχένος· ἄλκος
1034.

Πάππος· πάππος· υἱός 1341. ἄλ-
μα παππῶν 318. ἀνακτι παππῶν
364. οὐ παππον Ἐννέα ἐπὶ
βασί 152. παππον· παπ· ἡμεῖς
κλέος 1226.

Παπτελόμαι· λαδραῖα κλακτενθά
παπτελούμενα 1162.

Παρά· cum Ger. παρ' ἄλλου ἄλ-
λος 755. Cum Dat. παρ' ἑαυτοῦ
κερατὸς 278. παρ' ὁδοῦ 916.
1129. παρ' ἀπαις 1184. παρ'
ἀγκύλην· βράσις 461. παρ' ἐγ-
θροῖς εὐσεβέστατος κριθεῖς 1270.
Cum Acc. παρ' αὐτὴν ὄχλον 42.
παρ' ἑαυτοῦ 208. παρὰ θρησκείαν
411. παρ' Ἀθονίην· ἑταλμον
593. παρ' αὐτοῦ γυμνον πέλον
631. παρ' ἄλυστον· ὑκέτης 736.
Πράκτι παρ' αὐτὴν 1045. παρ'
αὐτὴν πρῶτα 1237. παρ' ἑαυτοῦ
404. παρ' ἑλπίδα 535. παρ' ἡμῶν
461. 365.

Παραγκάλισμα· ψυχρὸν παραγκά-
λισμα 113.

Παρακώλιν· παρακώλιν· τὰς σκευὰς
νόμους ὁριθίας 1094. παρακώλιν
παρακώλιν 1380.

Παρεκτός· ημιμάτην παρακώλιν 611.

Παρεκτός· παρακώλιν· ἡνός 243.
κράκωσι ἐν παρακώλιν 728.

Παραπλάζω· παραπλάζω· 427.

Παρεκτός· τροφὴν παρὲς 574.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

Παρεκτός· παρὲς· ἡνός 1131.

- Πατὴρ· ὁδὸς πατὴρ 1230.
 Πατρομήτωρ· ἀρχιμάκτος ἢ πατρομήτωρ 502.
 Πατρώος· χέρσων πατρώας ψεύσαι 1038. πατρώον δοκον ἐκίνων 932. πατρώα δειδρα ποθῶν 1035. πατρώ· ἀγαλλματα 1262.
 Παῦρος· παῦρον ἀνθήσας 1429.
 Παυλάω· παυλάζοντος κρητῆρος 197.
 Πάχυνος· νησιωτικὸς σάουξ Πάχυνος 1182. ἐμπλήν Πάχυνου 1029.
 Πάδη· γυνούχους πέδας 1076. ἀμφιθεῖς πέδαις 1344.
 Πέδον· τιθεῖν πέδω 37. πρὸς πέδω πύργου καταρριπνόντι 80. πέδουμαι πέδω 1108. πέδον χροῶν φόνω 268. σκελεύων πᾶν πέδον 475. στήλαις ὀγκύσει πέδον 625. οἰκούνται πέδον 631. ἄρπονται πέδον 995. Ἀναμωρίας πέδον 1073. θεῶς κομποῦσαι πέδον 1185. Γαλαδραίων πέδον 1342.
 Πέδος· τῷ θάλασσαν βασιτὴ πῶς ἔσται 1415.
 Πέδω· αὐτὸ γὰρ τι πείσει φίλον 462. πείσει τακτῆν σαρπας 672. θεσπράτοις πεπετωμένους 572. πεσθεῖς χρησμοῖς 1206.
 Πείρον· πείρον ἐπὶ λῆσαι αὐτῶν 819.
 Πελαγοχορῶς· πελαγοχορῶτες· αἱ Φυλακῶν κοῦραι 24.
 Πέλας· τῆς Κίρκης πέλας 18. χερσῶν πέλας 196. Ἠδωνῶν πέλας 419. Ἑσπεῖου πέλας 875. Νηλεῶν δορυμῶν πέλας 794. Τυμπαίων πέλας 877. Ὀδρωνοῦ πέλας 1027. πέλας γῆς 1044. Κράσθιδος πέλας 1079. Ὀμφρον πέλας 1360.
 Πελασγικός· Πελασγικῶν Τυφῶνα 177.
 Πελασγός· ἄλμα Πελασγῶν 246. οἱ Πελασγῶν ἐκπεπληκότες 1083. ἐπὶ Μελασγούς εἶδα 1364.
 Πέλεια· δυοῖν πέλειαι 103.
 Μελεῖας· κασσίης μελεῖδας 131.
 Πέλλα· χρυσταῖα πέλλας 708.
 Πελλήνιοι· Αἰσώνες Πελλήνιοι 922.
 Πέμπελοι· νεκρούμεντοι πέμπελον 682. πέμπελον γράνιν 826.
 Πέμπτος· τὸν ἑξ ὀνείρων πέμπτον 172. πέμπτοι γράνιν ἔσονται 563.
 Πέμπω· πέμπωι πλάνητος 925. πλῆρον εἰς ἀναρσιν πέμπωσι. Πάιδας 1145. Ἐπεμψαν λυκούς 1369. πατρὶ πέμψας λακας 136.
 Περμφεῖ· οἰκτρά πεμφεῖ 1106.
 Περμφεῖς· ἀκούσαι πεμφιδῶν ἔπα 686.
 Πενθεροφθόρος· πενθεροφθόρους βουλαῖς 161.
 Πενθεῶ· πενθεῖν τὸν Δακοῦ τρίτον 860.
 Πένθος· πένθος μέγιστον ἔσται 969. πένθον πένθος 284. οὐδὲ λήξουσι πένθος 1096. πένθος ὀλομαι 302. πένθος τεύξω 1141.
 Πενταγαμβρός· νυμφεῖα πεντάγαμβρα 146.
 Πεντάλεκτρος· πεντάλεκτρον θυιάδος 143.
 Πέντε· εἰς πάντε κλειῶνας 201. οἱ πέντε 447.
 Πεντήκοντα· πενήκοντα σὺν ναυηγέταις 873.
 Πέπλος· πέπλον δύναι 277. καταδυγὰς πέπλων 256. ἐν Γραικταῖς πέπλοις 603. πέπλοις περισχῶν 1266. ἀρροπήρους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους 863.
 Περὰ· πρὸς ἔδην περὰ 809. Ἀνπερήσας 95. ἐπὶ Τιήνας περὰν 708. εἰς χέρσον περὰσας 120. νῆσον εἰς Ἀρπην περὰσας 762.
 Πέρη· 803.
 Πέρω· σιτατῷ κέρδοντι χώραν 1211. πέρω περῶσαι 1002.
 Περύχω· πέπλοις περισχῶν 1266.
 Πέριξ· ἦν πέριξ κλύδων προσμάσσεται 1029.
 Περιπτύσσω· περιπτύξουσιν ὠλένας βοτῆας 1135.
 Περιρύπτος· ἐν περιρύπτῳ Ἰσση 219.
 Περισπάρω· περισπαίροντι νεκρῷ 68.
 Περιτρίβω· κόγχος ἄλμη περιτριβεῖς 790.
 Περικνός· περικνός αἰετός 260.
 Πέρρα· σινὴ καλύψει πέρραν 1428.
 Περρῆαυικός· Περρῆαυικὴν Γόννον 905.
 Περσεύς· ἀπὸ Περσέως σποράς 803.
 Περσέως· κερσένος 1175. Περσέως ἕνα σποράς γέγοντα 1413.
 Πέτερον· κλασθὲν πέτερον 884.
 Πέτρα· ἐκ κολλῆς πέτρας 494. ὁ πέτρας ἀσέρας ἀνερύσας 1322.
 Μολπίδος· πέτραν 159. τὴν ἐπώνυμον πέτραν ὀχρεῖ 724. πέτραι Ἐμπλήγωδες 1285. Ἰνραιῖ ἐν πέτραι 1390. ἐν πέτραις αἰῶνα κατέστανε 907. σὺ πρὸς πέτραις μύρας μίμνει 1075. κρηναράτους πέτρας 759. δισπᾶς πέτρας 836. εἰς ἀμαρτῶς πέτρας βάω 1451.
 Πέτρος· τὸν ἐρημίτην νηδὸς πέτρον 618. πέτρον ἐν χερσὶν ἔχω 1168. βίβας πέτρον 1187. τὸν ἀντίποι-

- νον· ἐκλάσας πέτρων 1201. ἄνδρας
 ἀμφελευρώσει πέτρων 845.
 Πετρώ· τοῦ πετρωθέντος Λύκου 901.
 Πευκεύς· λείψανον τοξευμάτων Πευ-
 κεύς 663.
 Πευκή· ὡς πύκνης κλάδον 755. πύ-
 κης πρέμονον 1110. σχάσας πύ-
 κης ὁδόντας 100. πύκην οὐλα-
 μηφόρους 32. ἀμφὶ πρυμνίας πύ-
 κας 287.
 Περναίος· περναίος κυνός 87.
 Πή· πῆ μὲν, πῆ δέ 1014.
 Πηγάσος· Πηγάσων πτεροῖς 17.
 Πηγῇ· πάσαι πηγαί 702. πηγὰς
 ἀνοίξας 248.
 Πήγνυμι· ὄρους ἐπῆξεν 1343.
 Πηγός· πηγῇ πλόκω 336.
 Πηδῶν· ἐξ ἐδωλίων πηδῶντες 297.
 Πηδῆμα· ἀρνεύσας πηδῆμα 466.
 πηδῆμα λαυηρῶν δικῶν 531. Ἀρ-
 πης Κρόνου πηδῆμα 869.
 Πηδός· ὁρῶσιν πηδοῖς χέρσον 1446.
 Πηλῆξ· πῆλκα προσωμοσας 711.
 Πηλοποιέω· πῶσαν ἄλμυ πηλοποι-
 ούντι χθόνα 473.
 Πῆμα· τοῦμόν ταλάνης πῆμα 1215.
 ὕψιστον πῆμα 787. σωτήρα τῶν
 πάροιθε πημάτων 206. πημάτων
 ὑπέρτατον 259. πημάτων ὕψιστον
 305. πυθέσθαι πημάτων ξυμβου-
 λίαν 479. πημάτων παρῆτιον
 611. πημάτων λυγρῶν κόπης 763.
 δῖνα πημάτων ἰδων 812. πημά-
 των ἀρχηγίτις 1350. πολλῶν ἐναλ-
 λῆξ πημάτων 1409.
 Πημονή· παλινσιροβήτους πημοναῖς
 739.
 Πῆν· τριπλαῖς πῆναις κατακλώσαν-
 το 146.
 Πηνειός· ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς 1343.
 Πιάνω· ἐπὶ τῶν βορᾷ νηδύν 1200.
 Πίω· πῖω ἐγκλήρον χθονός 1060.
 Πιδέω· ὡς πιδήσας ἀρταμος τέκνων
 236. χορημοῖς πιδήσας 735.
 Πιθηκομορφος· πιθηκομόρφω δι-
 τάλῃ 1000.
 Πιδῆκος· πιδῆκων γένος δύμορφον
 691.
 Πικρός· πικρά 716. ἄλλη πικρά 1010.
 σάντην καταδοκίμα πικρόν 539.
 λέγος πικρόν 1223. πικρῶν ἀπα-
 γήλασθαι πᾶν 407. πικρὰν ἐταί-
 ρων μοῖραν 594. ἀνευ μάχων πικ-
 ρῶν 283. κῆρας ἀκτέσαι πικ-
 ρούς 289. πικρὰς στεγατόμους
 ὀρνίθας 1094.
 Πικπικία· ὑπερθε Πικπικίας σκο-
 πῆν 276.
 Πίνα· πίνοντες φοῖας 1020.
 Πινώδης· αὐχμῇ πινώδης 975.
 Πίπιω· ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα 363.
 Πιπώ· ἀντὶ πιπούς σκορπίον σπά-
 σας 476.
 Πισα· πλανήτην δέξεται Πισ 1241.
 εἶλον δὲ Πισαν 1359.
 Πίστις· πίστιν ἡμῶν ἐνόσφισε 1454.
 Πλαγχιός· πλαγχιτοὶ μολόντες 952.
 πλαγχιτοὶ κατοικήσουσι 1028.
 Πλάζω· κλισμακας ἀφδόνων πλαγ-
 χθέντας 654.
 Πλάνη· πλάνης παρατίον 610. πλά-
 νουσι πάντ' ἐρευνήσας μυθόν 1244.
 Πλάνης· πλάνης ἐπῆλθε 126. πλά-
 νητας πέμψει 925.
 Πλανήτης· τὸν πλανήτην ὁρῶντην
 538. πλανήτην βίον 1019. πλα-
 νήτην δέξεται 1239.
 Πλανήτις· πλανήτιν ἀεὶ 998.
 Πλάξ· πρὸς γενεθλίαν πλάκα 1194.
 Θρησκῆς πλάκα 1341. ὀλύμπιοι
 πλάκες 564. Σιδόνων πλάκες 1406.
 ἐπὶ Γυθίον πλάκας 98. ἀμφὶ δι-
 βυστικὰς πλάκας 648. κάμψας Σι-
 κωνῶν πλάκας 870. ἀκρήσας
 Λευκανῶν πλάκας 1086.
 Πλαστός· ἐν πλασταῖς γραφαῖς 432.
 πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς 818.
 Πλάτῃ· ἀντὶ χροσάας πλάτης 98.
 ἐνοσιέουσιν ὠλένας πλάτην 205.
 Πλάτις· πλάτιν ματιῶν 821. πλά-
 τιν πορεύσας 1294.
 Πλατύς· ὥπασε πλατύν κρατῆρα 688.
 ὀῖξει πλατύν τένοντα 1112.
 Πλειών· μέγαν πλειῶνα 1039. εἰς
 πέντε πλειῶνας 201.
 Πλεκτανόστολος· αἰθνήσι πλεκτα-
 νοστόλοις 230.
 Πλευρά· μενεῖ σφραγὶς ἐν πλευρᾷ
 780.
 Πλευρόν· πλεῦρ' ἀναδρόμης 556.
 τυφῆς πλευρᾷ 796.
 Πλευρώνιος· Θουάδης Πλευρώνιος
 143.
 Πληγῇ· πληγὴν ἐγκορύπτει 558.
 πληγαῖς ὑπείκειν 778.
 Πλήθω· πλησθε θυμῶν 1115.
 Πλημμυρίς· ἔκτορας πλημμυρίδος
 100.
 Πλήρης· τράπεζαν εἰδῶν πλῆρη
 1250.
 Πλήτω· πλῆξας ἀφύκτως ἄχρον
 σφυρόν 493.
 Πλόκος· κρηπίδα καλλυνεῖ πλόκω
 336. ἀπαφάλλουσα Μαυρίην πλό-
 χον 915.
 Πλούτων· Πλούτωνος λάτρων 1420.

Πλωτός· ἐκ Πλωτοῦ βλαστάντα ἔλ-
λης 149.

Πλωτήρ· πλωτήρσι ἐντυγεί δρόμον
734.

Πλωτός· δελξανί πλωτήν οἶμον 889.

Πλώω· εἰς Ἀμαντίαν πόλιν πλώσει
1044. πεπλωκότες 634.

Πνοή· Βορρῶται πνοαί 898. πνοαί
Θρησσαι 1014. ἀπαρατίταις πνοαῖς
27. ἐκδρωσίων πνοαῖς 756.

Πόδαργος· τὴν πόδαργον Ἀύλλαν
166.

Ποδηγέτω· τρίβος δροῇ κελεύθῳ
ποδηγέτι 12.

Ποδηγέτης· δυσμενῶν ποδηγέτην
220. λαμπιτήρα τὸν ποδηγέτην
ἀκρίτους 385.

Ποδηγέω· ποδηγῶν πτόρπον Ἀγχι-
σου 965.

Ποδηγία· λαμπιτηρολέπτης τριπλα-
νοῦς ποδηγίας 846.

Ποδαυτός· ποδαυτοῖς λίνοις 1015.

Ποδάω· ποδῶν δαμαρτα 190. πο-
δῶν φάσμα πιπρὸν 822. παρῶα
φείδρα ποδῶν 1035. Γραῖαν πο-
δοῦντες 645. πάραρον ποδοῦντες
904. Ἀνεμωρείας πέδον ποδοῦν-
τες 1074.

Πόδος· πόδω τοῦ θανόντος 67.
ἐχέρας πόδων 110. βαρὸν πόδον
φυγόντα 166.

Ποικίλος· ποικίλαι συμφοραί 1087.

Ποιμανδρία· ἐς βαθείαν Ποιμαν-
δρίαν 826.

Ποίμνη· τοῦ λύσαν· ἐν ποίμνησιν
χέαντος 454. ποίμνησι πρεμυνη
μοκτεῖν 1055.

Ποίμνιον· ποιμνίων ἀλάστορα 529.

Ποινή· ποινὰς τίσει Ἀγρότα 1152.
ποινὰς διζήμεναι 1335.

Πόλις· πόλις Χιουρβίδι, πόλις Ἐριν-
νυς; 668. 669. πόλιαν ἐξοψεται
ἀρακωναν; 673. πόλιαν χέρσον οὐκ
ἀνιχνεύσει; 824. πόλους οὐκ ἐρευ-
νήσει μυκρὺς; 823.

Πομπύσω· ὃν μέλας πομπύζει 196.

Πόλοι· ὀδυρόντες Κόλχων Πόλοις
1022.

Πολιόδαυτος· χιλαργος τοῦ πολιδ-
αυτοῦ στροπτοῦ 210.

Πόλις· ἥς πόλει δεικνύον ἀνδρῆσι
1259. πόλιν δεικνύεις 964. εἰς
Ἀμαντίαν πόλιν πλάσει 1043. οὗ
ἀρδανον πόλιν ναύουσι 1129.

Πολίτης· ἑτήρας πολίτας ἐρεῖ 1037.

Πολυανθής· Χασόντου γῆμα Πο-
λυανθῶν 1046.

Πολυγλώσσος· σὺν πολυγλώσσῳ στρα-
τῷ 1377.

Πολυδέρμων· Πολυδέρμων· λόφος
700.

Πολύρρητος· πολύρρητοι νάπηι 1241.

Πολύς· πολλοὶ Σίρων ἀμφὶ οἰκησούσι
978. πολλοὶ γαῖαν δάφουσι 1005.

πολλοὶ ἀγῶνες 1435. πολλῶν νη-
ριδμος ἐσμός 413. πολλῶν ἐναλ-
λας πημάτων 1409. θεὸς πολλοῖς

αὐδῆθησεται 630. πένθος πολλὰς
τεῦξω γυναιξί 1141. πολλοὺς ἀρι-
στεῖς 296. πολλὰ βέλεμνα 550.

ὥς πολλὰ κυλινδεῖ μοῖρα 489. πολ-
λὰ ἀρωγὸν αὐδάσασα 359. πλείον

ἐξωλεστέρος 667. πλείω τῶν ἐπὶ
Σχαιαῖς πόνους ἰδῶν 774. παρὲρ

πλείστον ἐστυργμένον 421. πλεί-
στον στερχνέεις 1189. τὴν πλεί-
στον ὑμνηθεῖσαν πάραρον 1271.

πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος
1193. καλῶν πλείστα Δία 288.

πλείστα τέχνας ἀρελῆσαντα στρα-
τῶν 945.

Πολυστιχος· πολυστιχῶσι χαμπέων
γνάθοις 414.

Πόνος· οὐδ' ἄτερ πόνον 1006. πό-
νους ἰδῶν 774.

Πόντιος· πόντιον φηγῶν σπέρας 793.

Πόντος· πόντος Ἑλλης 1285. σιά-
ζοντα πόντου πτερά 391. πόντου

ἐνσαρούμενος μυκρὸς 754. πόντου
τε καὶ γῆς 1448. σκαλὰς πόντον

προσαναγίζουσα 1082.

Πόποι· πόποι φέβηλιν ἠδρῶσαν
σπόρον 943.

Πορεύω· πλάττω πορεύσαι Μεμνέτη
πρόσω 1294.

Πορδέω· πορδοῦσα ἀντίπορδμον
ἦνα 1368. πορδομένονσι πῆρας

ἀρκέσαι 289.

Πορθητής· πορθηταῖς λύκαις 524.

Πορθεμός· πορθεμοῦ αὐτῶν Τυρ-
σηνικοῦ 649.

Πόρις· Ἰδαία πόρις 496. βύπτασι
χερσίνουσι πόρον 184. αἰχμάλω-
τον πόρον 1296.

Πορκεύς· πορκεύς σέλιον ἐλξ 1217.
πορκέων· λιγογρέτης 237. πορκέων
Διαν 596.

Πόρκτης· εἰς Πορκέως νήσους 347.

Πόρκος· πόρκος Ἰσχυρὸς 74.

Πόρος· Κρητικὸν πορὸς 550. πρὸς
βαθεῖ νάσσαντο Διηροῦ πορῶ
1026. ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν 1085.

Πόρις· πόρις ὄρχαστον τενέξαι θεῖα
857. τῆς λαδρῶντοφου πόρις
320. ἀνυμφον πόριν 102.

Πῶς· τούτω μόνῃ πόρῳσιν ἀρεσῶν 1268.

Πόσις· πόσις στυγνὸς Τορώνης 115. ἣν κτείνας πόσις αὐτός 808. Ἐλδύλας πόσις 1924. δεσπότην πόσιν 1118.

Ποταμός· ποταμὸς Κριμαῖος 962.

Ποτέ· de tempore praeterito: 33. 50. 73. 118. 152. 175. 433. 470. 787. 833. 916. de tempore fut. 190. 207. 495. 540. 582. 621. 731. 735. 801. 814. 949. 1002. 1031. 1056. 1098. 1227. 1246. 1415. δῆποτε 499. 530. 1401. οὔποτε 463. 814.

Πότιμος· ποτι, προδειμαίνων πότιμον 276. πότιμον αἰάζω 315. πότιμον φθόρον τεύξει 1000. τὸν μεμορμένον πότιμον 430.

Ποτόν· Ἀλύπτιον Τρίτωνος ποτόν 576. Ἐλωρος ἐβάλλει ποτόν 1033. ἐξεργονταί ποτά 725. Φόρην ποτά 1275. χρυσουργά Πακτωλοῦ ποτά 1352. ἀπὸ Καρικῶν ποτῶν 149. λιμναίων ποτῶν 189. ἄπωθεν ἄλγιστα ποτῶν 425. ἐκ Ἀσχορμαίων ποτῶν 1012. λίμνης ἀρχιτέρονες ποτῶν 1130. θερμῶν ρείθρον ποτῶν 1240. Ρυνδαχοῦ ποτῶν γάνος 1364. φοιβάζων ποτοῖς 731. μυδαίνει ποτοῖς 1008. ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς 1343. τοῦπιπόροπον ποτόν 661. δεπαστραίων ποτῶν 489.

Ποῦ· εἰς πέντε που πλειῶνας 201.

Ποῦς· ἔλμα λαιψηροῦ ποδός 245. λακτίσμαθ' Ἐρμείου ποδός 835. ἐξ ἄκρου ποδός 844. εἰς γῆν δίψας πόδα 279. γυμνὸν αἰψηρόν πόδα 515. Φερέκλειοι πόδες 97. χίμετλα ποδῶν 1290. χέρσου πατρώας ποσὶ ψαῦσαι 1038. ποσὶν ἔβαινεν εἰρκτής ἐντός 1461.

Πράκτις· Πράκτιν παρ' αὐτὴν 1045.

Πραῖξανδρος· 586.

Πρέμον· πέννης πρέμον 1110.

Πρεσβεύς· πρεσβεύειν Ἀιτωλῶν 1056.

Πρεσβεῖω· σὺν τῷ πατρὶ πρεσβεῖωσεται 1265.

Πρέσβος· πρέσβην δημόλευστον ἀλέγη 331. πρέσβιτος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται 1449.

Πρευμανής· ἀρωγὸς πρευμανής 536. ποίμναισι πρευμανῇ μολεῖν 1055.

Πρηγής· πρηγῆς θανέται 242. πρηγῇ κυπώσας δόμον 1442.

Πρηγῶ· ἐκ κείνης πρηγυχθέντες 1006.

Πρηστήρ· ὁ Ἀλῆμος πρηστήρ Ἐνυοῦς 463. πρηστήρος αἰδωνος πνοαῖς 27. βαρεῖ πρηστήρι 1018. πρηστήρα δαδὸν μάχης 861.

Πρηών· Ἰππωνίων πρηώνος κέρως 1069. ἦξι Νηρότου πρηώνας 769.

Πρὶν· ὡς πρὶν 4. Cum Inf. 321. 322. Cum ān et Coni. 640. Cum artic. πάτραν τὴν πρὶν ἡθαλωμένην 141. τὸ πρὶν ἀμυδρὸν οὔνομα 339. τῆς πρὶν διαίτης 609. τῆς πρὶν θανούσης 651. πῦρ εὔδον ἤδη τὸ πρὶν 1363. πριγῇ αὐγάσαι λέπας 420.

Πρό· πρὸ πύργων 526. πρὸ νόστου 910. προῦμμάτων 82. 251.

Πρόβλαστος· (Διόνυσος) 577.

Πρόβλημα· ναυλόχων σταδμῶν πρόβλημα 291. φασγάνου πρόβλημα 685. σὺν καλίνοις τεχνῶν πρόβλημασι 1418.

Προβλής· προβλήτης ἀκτῆς 828.

Προγενήτειρα· προγενήτειραν πόριν 183.

Προδειμαίνω· προδειμαίνων πότιμον 276.

Προέχω· Μαζουσία προῦχουσα 534. ἄκτῃ τὴν προῦχουσαν 722.

Προζηδομαι· προζηδεται θρόνων 1473.

Προμανθεύς· (Ζεὺς) 537.

Πρόμαντις· προμάντιος Κρόνου 202. θεσφάτων προμαντιν φρονιν 1456.

Προμηθεύς· μητρὶ τῇ Προμηθεὺς 1283.

Πρόμος· Ἀθῶων πρόμος 802. φερώνυμον νησιδα προμου 599. Μεμφίτη πρόμω 1294. κλαυθμῶσι φηλώσας πρόμον 785. Τεμνίκων πρόμοι 644. Ἐκτῆρων πρόμοι 1212. Ἀργείων πρόμους 1443.

Πρόπας· πρόπαντας ἔδης ἀγρεύεται 655.

Πρόρριζος· πρόρριζον αἰστώσαι στάχυν 214.

Πρός· Cum Gen. τετραμένον πρὸς ἀνδοπλίτον 64. πρὸς τοῦ δαμέντος τετραμένος 312. πρὸς τῆς Λακαίνης 792. πρὸς καλνπτερῆς ἀνηγτός 337. Cum Dat. πρὸς πέδω πύργοι κατηρεῖοντο 80. πρὸς ἐκβολαῖσι ποτῶν 189. πρὸς τηγάνωσι 382. φεῖδων Ἰνυάμον πρὸς ἐκβολαῖς 439. πρὸς βαθεῖ Λιζήρου πόρῳ 1026. πρὸς πέτραις μόρος 1075. πρὸς κλίτῃ γεωλόφῳ 600. Cum Acc. πρὸς νεομνητον νέκυν 65. πρὸς κύνουρι 99. πρὸς αἰ-

- θέρους ἔδρας κυροῦσα 235. πρὸς
 νυμφεῖα ἄξει 323. πρὸς γῆρας
 ἄκρον 355. πρὸς τόργου λέγος
 357. πρὸς αὐτοφρόνην στήνον
 ἡδρον 438. πρὸς ἔδην κέλουνον
 457. πρὸς ἁστρον κλίμακας στή-
 σει δρόμον 510. οἰστροῖσιν πρὸς
 λέκτρα 613. πρὸς οἶκους σωθεῖς
 788. πρὸς ἔδην ὁδόν 809. ἄξει
 πρὸς ξένην χθόνα 998. ἄξεται σε
 πρὸς γενεθλίαν πλάα 1194. πρὸς
 φῶς ἄξει 57. πῆδημα πρὸς αὐ-
 τουργὸς σφαγὰς 466. κλίνει πρὸς
 οὐδας 557. πρὸς κύμα δυπτούσας
 715. βαθεῖ πρὸς κύμα 752. νυμ-
 φεῖα πρὸς κηλασά 1387. τείνει
 πρὸς αἰθέραν χρᾶτα λόφος 700.
 μάχην στήσας πρὸς κασίγνητον
 940. δορὸς πρὸς ἀλκήν 70. πρὸς
 τὰ λῶστα νημεριέστατε 223. Dis-
 iunctum per tmesin a verbo:
 Ναυαῖδος ἐνθα πρὸς κλύδων' ἐρεῦ-
 γεται 921.
 Προσάλλομαι· κέπφος αἰς προσήλατο
 836.
 Προσαρμόζω· πήληκα κόρη κίονος
 προσαρμόσας 711.
 Προσαυγάω· σπιλὸς πόντον προσ-
 αυγάουσα 1082.
 Πρόσθε, πρόσθεν· 32. 93. 234. 987.
 1005. Cum Gen. πρόσθε μῆνης
 482. φείδρων Ἐλάρου πρόσθεν
 1185. Cum artic. Τοῦ πρόσθεν
 ἐξωλεστερος 867. ἤν πρόσθ' ἀνασ-
 σαν 1197.
 Προσκαθήμεαι· προσκαθήμενός τέχνη
 386. προσκαθήμενος κλάδω 741.
 Προσκαταξάνω· τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστρο-
 βημένον προσκαταξάνει 173.
 Προσμάσσω· σμῶδιγγα προσμάσσω
 δομῇ 783. ἤν κλύδων προσμάσ-
 σεται 1029.
 Πρόσπαιος· πρόσπαιον ἐκλίνων χά-
 ριν 211.
 Προσράνω· ψυχαῖς αἶμα προσράνας
 684.
 Προσσαιρω· προσεσηρότας 880.
 Προσταργαρόω· γόμφοις προσεταρ-
 γανωμένην 748.
 Προστρόπαιος· ἐσθῆτα προστρόπαιον
 974.
 Προσφθεγμα· μαστακος· προσφθέ-
 γμασι 687.
 Προσφυλῆς· προσφυλῆς κνυζούμενον
 608. προσφυλεσάτην βροτοῖς 1289.
 Προτεινώ· σκῆφον χειρὶ προτεινών
 661.
 Προτίθημι· προδέναι θηροῖν βοράν
 955. λαμὸν προδέναι 191.
 Πρόφαντος· (Ποσειδῶν) 522.
 Πρύλλις· αὐθροαῖνον συγκατασκά-
 πτην Πρύλλιν 222.
 Πρύμνα· πρύμνης ἀπ' ἄκρης 515.
 ἀμφὶ πρύμναις 286.
 Πρῶν· παρ' αἰπὺν πρῶνα 1237.
 πρῶνας δυσβάτους 993.
 Πρῶνιοι· κτήσιν θοῖνας Πρῶνίων
 λαυρυσίαν 791.
 Πρωταίχμεια· δοδεῖσα πρωταίχμεια
 469.
 Πρωτόλειον· τὸ πρωτόλειον στείρος
 1228. πρωτόλεια αἰχμῇ φέροντας
 298.
 Πρωτόμοσθος· πρωτόμοσθον Κῆρα
 σιρατόν 1384.
 Πρώτος· πρώτος βωμὸν αἰμάξῃ βρό-
 τῳ 992. πρώτος ἔχει 1369. πρῶ-
 τῇ συγγόνῳ θεῇ 732. πρώτῃ
 ἀράξας νύσσαν 15. πρώτον 528.
 1187. πρώτα 530. 544. 825. 1236.
 1291.
 Πρωτόσφακτος· τὸ πρωτόσφακτον
 δοκίον 329.
 Πτέλας· τὸν ποτ' ἔκτανε πτέλας 833.
 Πτέρνα· πατάξας πτέρναν βέλει 500.
 πύργων ὑπὸ πτέρνῃσι 442.
 Πτερόν· Πηγάσου πτεροῖς 17. πτε-
 ροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων 261.
 πρὸς κύμα δυπτούσας πτεροῖς 715.
 ἡμεωμένη πτεροῖς 1119. ἐν πέ-
 τρησι τεραλίων πτερὰ 390. ἔξεν-
 τοῦ πτερῷ 105. ὀλκῶ πτερῷ
 1072. ὁδνεῖα πτερὰ 1396.
 Πτερόω· δριτγος πτερουμένης 401.
 γροννὸν ἐπιτερωμένον 86. ἐπτε-
 ρωμένην ἰδὼν ὀλωνόμικτον μοῖ-
 ραν 594.
 Πτέρυξ· σταυροῖσι κορσῶτῃ πτέρυξ
 291.
 Πτερόσσομαι· πέμριξ Ταῖναρον πτε-
 ρύσσεται 1106.
 Πτέρωμα· τοῖς Τευταρεῖσι πτερῶ-
 μασι 56.
 Πτερωτός· πτερωτὰς ὀλκάδας 514.
 Πτηνός· ὡς πτηνὸς δρομεύς 15. φά-
 σμα πτηνόν 822. πτηνοὺς αἰε-
 τοὺς 148.
 Πτήσσω· πτήσσω δόρυ 280. πτή-
 ξαντας Ἀργεῖον πρόμους 1443.
 Πτίλον· λευκὰ φαίνουσαι πτίλα 25.
 Πτόρθος· πτόρθον διαβήσας 965.
 1097. πτόρθον Ἀγγίσον νόθον 965.
 Πτυχή· ἐν πτυγαῖων Ἀδσόνων 615.
 Πτωξ· πτωκα ἐν κλόνῳ δορὸς 944.

Πῑδωρ· Πῑδῶν πατήρ 286. Πῑδῶν ἐκβαλοῦσα δεινῶν 352.
Πύγαργος· ναυτὴν πύγαργον ἐνῶ-
 σεται 91.
Πυκνός· φρενὶ πυκνῇ 10. πυκνοὶ
 κυβιστητῆρες 296. πυκνὰς καλιὰς
 602.
Πύκτης· πύκτην ἐσθλόν 944.
Πυλαίτις· Παλλάδος Πυλαίτιδος 356.
Πύλη· ἀγγι Ταρτησοῦ πύλης 643.
 Λειβήθριαι Δωτίου πύλαι 410.
Πυνθανομαι· πυθῆσθαι πημάτων
 ξυμβουλῶν 479. κληθόνων πεπυ-
 σμένος 821.
Πῡρ· πῡρ αἰσθητήριον 71. πῡρ εὐ-
 δον 1363. λειψάνοις πυρός 54.
 ὑστάτην ἐκ πυρός τέφρην 368.
 σπληνὸς πυρός 483. πατέρας πυρός
 ῥηπαῖδιν ἡδαλωμένης 970. Ἀη-
 ναιῶν πυρὶ 227. πυρὶ φλέξουσα
 στόλον 1078.
Πύραμος· Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
 439.
Πυράνθιοι· Πυράνθιοι γάπαι 1149.
Πύργος· πύργοι καταρτίζοντο 81.
 πύργων ἀπ' ἄκρων 65. πύργων
 ἐξ ἄκρων 254. πύργων ὑπὸ πτέρ-
 νῃσι 442. πρὸ πύργων 526. πύρ-
 γων συμπεριγεγεμένων 934. πύρ-
 γων κατασκευάς 971. πύργους
 διαφθαίουσιν 1007. κτίσει πύρ-
 γους τριάκοντα 1255.
Πυργοσκάφος· δοδεκάσδο προταίχμεια
 τῷ πυργοσκάφῳ 469.
Πυρὶπρος· ταύρων πυρὶπρόν 1314.
Πυρρπλεγής· Πυρρπλεγῆς ρεῖθρον
 699.
Πυρρπλεκτος· πυρρπλεκτους βλάβας
 218.
Πύρνος· ψίσεται πύρνος 639. φη-
 γίνων πύρμων ὀχὴν 482.
Πυρώω· σκηπτῷ πυρῶσει 1371. δεύ-
 τερον πυρῶμεν 52.
Πυρρόν· πυρρόν βαρὺν φλέξας 340.
 ἐχθρας πυρρόν ἦραν 1295.
Πυρφόρος· πυρφόρῳ ἱγγι τόξων
 309.
Πῶλος· ὀπατρῶν φρονεὺς πῶλου 453.

P.

Ῥαβδηφόρος· ραβδηφόροις γυναιξίν
 1140.
Ῥαιβός· ραιβῷ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύ-
 λῳ βάσει 262. ραιβῷ Σκῦθῃ δρᾶ-
 κοντι 917. ραιβοῖσι νηρίταις φέ-
 λος 238.

Ῥαιβός· ραιβώσας αἶρας 563.
Ῥαίηλος· Ῥαίηλον οἰκῆσει 1236.
Ῥαῖνω· κύπελλον ἐγκάρῳ ρανεῖ 1104.
 ρανεῖ χούς 1184.
Ῥαιστήριος· στέρεται ἐμβολὴν ραιστη-
 ρίαν 525.
Ῥαῖω· βοῦν ραῖσει φασγάνῳ 328.
 γαμβροκτόνον ραῖσοντα 161. ραῖ-
 ται τέκνα 232.
Ῥακτός· ρακτῶν βουστάδιων 92.
Ῥάμφορ· ῥάμφορσι ἀγνώσσοντες 598.
Ῥαπτός· ἐν ραπτῷ κῦτει 73.
Ῥαφή· ἡλοκισμένων ραφῶν κρᾶτος
 381. κροσσώτους ραφῶν 1102.
Ῥαχία· ραχίας ἀνεκβάτου 379.
Ῥέω· ἔρπιν ρέειν 579.
Ῥέθος· ῥέθους βαφῶν πεπαμέναι
 1137. εἰδωλοπλάστῳ ῥέθει 173.
 χρυσῷ καλλύνειν ῥέθῃ 862.
Ῥεῖθρον· Πυρρπλεγῆς ρεῖθρον 699.
 ρεῖθρον Ἀσβύστιο 848. ρεῖθρον
 ἐκβάσσων 1240. ρεῖθρων πρὸς
 ἐκβολαῖς 439. ρεῖθρων Ἐλωρου
 πρόσθεν 1185. Γλάνις ρεῖθροις
 δεῖται 718. ρεῖθροισιν ἐνθα μύ-
 ρεται Σίνις 982. Τανταῖς ρεῖθροις
 δοῖται 1289. Αἰσάρου ρεῖθρα 911.
 ρεῖθρα Κοσκύνθου 1035. Λάδωνος
 ἀμφὶ ρεῖθρα 1041.
Ῥεῖθρος· ἦξει ναύλοχον Ῥεῖθρου
 σκέπας 768.
Ῥεῖθυμνιάτης· Ῥεῖθυμνιάτης κέπρος
 76.
Ῥηγμίν· ἔσω ῥηγμῖνος 192. Ἀχε-
 ρουσίαν παρά ῥηγμῖνα 412.
Ῥήσσω· ῥήξει πλατὺν τένοντα 1112.
 ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον 1416.
Ῥήτρα· ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν στα-
 δεῖς 478. ῥήτρας πολίταις ἐρεῖ
 1037.
Ῥητρεύω· δίκας φηδοῖσι ῥητρεύοντος
 1400.
Ῥήγιστος· κλάζων στόματι ῥηγίστην
 βοήν 264.
Ῥήζα· μῶλιν, σώσει ῥήζα 679. ἀπὸ
 Καρικῶν ποτῶν βλαστόντα ῥήζης
 150. τις αὐτοῦ ῥήζαν σπάσας 623.
 ἀπ' αἵματος ῥήζαν Γεγάτων κε-
 κτημένοις 1357.
Ῥητή· λιγνύος ῥηπαῖσι 294. πυρός
 ῥηπαῖσιν 970.
Ῥήτω· πόδα εἰς ἐκβατηρίαν ῥήτῃαν
 516. εἰς γῆν ῥήτῃας πόδα 279. ῥή-
 τῃας πέτρων 1187. ἀκτὴν εἰς Ἐνι-
 πῶς ῥητῆα 723. βέλεμνα ῥη-
 τῆα 551.
Ῥητή· λαρνακοφθόρους ῥητῆς 235.

αὐτοκτόνος βασιλεὺς 714. ἀναρ-
χίτους βασιλεῖς 1326.
Ροή· Ἀλφειὸς ῥοαῖς 1053. πίνον-
τες Ἀλαντος ῥοαῖς 1020. ἀμφὶ Μέμ-
βλητος ῥοαῖς 1083.
Ῥόδον· Λοκρὸν ῥόδον 1429.
Ῥοιβδέω· ἐξ ἁμμοιο ροιβδήση 247.
Ῥοιζήδον· ροιζήδον ἐκβράσασα δέμας
66.
Ῥοιζέω· κρημνῶν ἐνεργεν ροιζουμέ-
νων 1325. κύφειλλα ἰῶν ροιζουμέ-
νων 1426.
Ῥοιῶ· Ῥοιοῦς ἱνις 570.
Ῥόος· Κινύφειος ῥόος 885.
Ῥόχθος· ῥόχθον Αἰγυπίας αἰὸς 402.
Ἀγερούσιαν ῥόχθοισι κυμαίνουσαν
696. ἐν ῥόχθοις κλύδων 742.
Ῥύμα· ῥύμα φοινίκου δορός 507.
Ῥυνδακος· Ῥυνδακοῦ ποτῶν γάνος
1364.
Ῥυομαι· φασγάνων ἐκ ῥύσεται 191.
Ῥύσταγμα· ἑκατὶ δυσγάμων ῥύστα-
γμάτων 1089.
Ῥώμη· ἔξοχον ῥώμη γένος 1233.

Σ.

Σαδρός· τάριχον σαδρόν 398.
Σάιναν· πάντα τὸν σιρατηλάτην
λύκον 1444.
Σάλαγγος· Σαλέγγων γαῖαν μολόν-
τες 1058.
Σαλάμβη· ἐπὶ δισάας σαλάμβας 98.
Σαλεῦω· σαλευὼν πᾶν τρικυμῶν πέ-
δον 475.
Σαλμυδήσιος· Σαλμυδησίας αἰὸς ἐν-
τός 186.
Σαλμυδησός· 1286.
Σάλος· ἔλκοντος σάλου 380.
Σάλη· Σάλης παρ' ὀχθῆς 1129.
Σάλλια· πέλας Σαλπίων ὀχθηρῶν
πάγων 1361.
Σάλλιγξ· 915. ἀλγυνούσι Σαφρίαν
κόρη Σάλλιγγα 986.
Σάον· 78.
Σαραπίτα· πόριν Σαραπίταν 1300.
Σαρδωνικός· ἑλλοπος Σαρδωνικός
796.
Σάρξ· σάρκας καταΐδων 48. σάρκας
λεβητίζουσα 199. πείσει τακῆναι
σάρκας 672.
Σαρόω· μεταξὺ χοιράδων σαρούμε-
νον 389.
Σαρπηδών· τροφὴ Σαρπηδόνης 1284.
Σάτινιον· Σάτινιον ὄρος 1390.
Σάτραχος· Σάτραχον βλώξαντες 448.

Σαῖβω· σάωσις ἔλλα 679. ἐκ καλιβ-
ρότας ἁμυνεῖ σάωσις 758.
Σέβας· ἐμὸν σέβας 1126.
Σέβω· δεικνῆλα μὴ σέβουσι λαμπα-
δουχίας 1179.
Σειρήν· Σειρήνος ἰστέναξι μέλος
1463.
Σείριος· ἀπὸ τῆς Σειρήας 397.
Σέλας· θυμάτων σέλας 1091. ἀμ-
βλύνων σέλας 1428.
Σέλλα· δίκαπον σέλλα ἐλᾷ 1217.
Σεμνός· ψευδήριον σεμνόν 1182.
Σεμνώς· σεμνὸς πασφρεύουσα 772.
Σηκός· σηκὸν θηροχλαίου λύκου
871. σηκὸν μέγαν δειμαντες 927.
σηκὸν μέγαν δειμαντο 959. δει-
μας σηκὸν Μινυδία 1261.
Σῆμα· σῆμα κείμενον σκοποῦ 641.
σῆμα δωμήσαντες 719. λούσει σῆ-
μα νασμοῖς Ἀρης 730. ἀντέριστον
σῆμα 1063.
Σήραγξ· κευδήμων ἐν σήραγγι 122.
Σήταια· 1075.
Σθένεια· λιταῖς Σθένειαν ἐκτέιδες
γονοῦμεναι 1164.
Σίβυλλα· Σιβύλλης οικητήριον 1279.
Σίγυμνος· σιγυμνὸν πλευρ' ἀναρρή-
ξας 556.
Σιδών· Σιδῶνος εἰς θυγατρός εὐ-
ναστήριον 583. Σιδῶνος εἰς θυγα-
τρός ἔχονται γύναι 1161. τρις ἄρ'
αἵματος ἔβαν γιγάντων Σιδόνων
κεκτημένους 1357. αἱ Σιδόνων πλά-
κες 1406.
Σικανός· κλύδων Σικανός 1029. κάμ-
ψας Σικανῶν πλάκας 870. ἐνοι-
κήσουσι Σικανῶν χθόνα 951.
Σινις· βελήρουσιν ἐνθα μύρεται Σι-
νις 982.
Σίντης· σίντης ἀγρύπνη προσκαθή-
μενος τέχνη 386. σίντην καταρῆ-
κτῆρα 539.
Σίρις· ἤξει Σίριν 856. Σίριν ἀμφὶ
οὐκῆσουσι 978.
Σισυρνοδύτης· σισυρνοδύται καρκί-
νοι 634.
Σισυφείος· τοῦ Σισυφείου παιδός
1030. τῆς Σισυφείας λαμπουρείδος
344.
Σισυφεύς· ὀλύνδων Σισυφεύς ἀνηρό-
δμων 980.
Σίρλος· μορφῆς ἔχοντας σίρλον 1134.
Σιρνεύς· οἷά τις σιρνεύς 121.
Σκαίαι· ἐπὶ Σκαίαις πόρους 774.
Σκάμανδρος· σὺν Σκαμάνδρῳ Λαρυ-
κῶ 1304.
Σκάνδαμα· θρέφεις ὑπὲρ Σκάνδειαν
108.

- Σκαπανεύς· τοῦ σκεφοπέπλου Σκα-
 πανεύς 652.
 Σκαρδμός· σκαρδμῶν λαύσεις σιθ-
 λον 101.
 Σκάρφεια· 1147.
 Σκάρος· αὐτομαθδαλον σκάρος 745.
 ὁμίσις σκάρος 872. ἐνήσει ἄ-
 θραυστον σκάρος 890. εὐτόρην
 σκάρει 664.
 Σκαθρός· σκεθρῷ ταλάντῳ 270.
 Σκεπάζω· πόρσην σκεπασει 507.
 ἐσκαπασμένην 1811.
 Σκέπαρνον· τυπεὶς σκεπάρην 1105.
 Σκέπας· παρ' ἀελυστον σκέπας 736.
 ναύλοχον σκέπας 768. πόντιον
 φρυγῶν σκέπας 793.
 Σκέπη· δίπλακα σκέπην 1422.
 Σκηπίος· καταιβάτης σκηπίος 383.
 σκηπτῷ πυρώσει 1371.
 Σκηπτουχία· γηγενοῦς σκηπτουχίας
 111.
 Σκηπτούχος· Ἀφρονύων σκηπτου-
 χον 900.
 Σκηπτρον· γῆς καὶ θαλάσσης σκῆ-
 πτρον 1229. σκηπτρὸν ὁρεῖται 1445.
 Σκιά· Κίμμερος ὅπως σκιά 1428.
 Σκιστής· 563.
 Σκληρός· Ἰππωνίου πρηῶνος κέρας
 σκληρόν 1070.
 Σκοπή· ἐξ ἄκρας σκοπῆς 714. Λει-
 βηθρήν σκοπῆν 275. Κυρδῶν
 σκοπῆν 574. δρακοντοφροῦροις
 σκοπαῖς 1311. ναυτιλοφθόρους
 σκοπῆς 650. ἐπόψεται Τυφῶνος
 σκοπῆς 825.
 Σκοπός· σῆμα κείμενον σκοποῦ 641.
 Σκορπίος· σκορπίον λαμπρὸν σπάσας
 476.
 Σκότος (τό)· λαμπτήρα τὸν ποδηγέ-
 τῃν σκότους 385.
 Σκότος (ὁ)· τρίβας τὰν σκότῳ ποδη-
 γετῇ 12. αἰσιώσας σκότῳ 339. χυ-
 μα λαβρωθὲν σκότῳ 705. μαρμα-
 ρὲν ληθαῖῳ σκότῳ 1127.
 Σκύθης· γωρυτὸς Σκύθης 458. Σκύ-
 θη δράκονι 917. πατήσῃ χώρον
 Σκύθην 200. κλύδων, Σκύθαισι
 γέλιων 1287. Σκύθας Ἰππους 1338.
 Σκύλαξ· τάλαινα σκύλαξ 315. λή-
 ταρχος ἱερείας σκύλαξ 991. Λά-
 δωνος ἀμφὶ φειδρα ναίουσα σκύ-
 λαξ 1041. ἀκύλακα γενναῖον τε-
 νοῖ 963.
 Σκυλητρία· παρθένῳ Σκυλητρίᾳ 853.
 Σκύλον· σκύλον ἀπαρχὰς λαβὼν 1450.
 Σκύμνος· σκύμνος πατὴρς κῆρα μα-
 στεύων φόρου 1120. χαμεινάδος
 μόροι μεμιγμένοι. σκυμνῇ. 321.
 σκύμνον ἄλγᾳ 461. νεογνὸν σκύ-
 μνον 503. ὃ σκύμνε 308. διπλοῦς
 σκύμνους λέοντας 1233.
 Σκύριος· Σκυρίου δράκοντος 185.
 Σκύρος· 1324.
 Σκύρος· τὸν λοιπὸν ἐκπιῶν σκύ-
 φον 163. οἶνῃ σκύφον χερσὶ προ-
 τέλων 660.
 Σκύλος· ποδοῦντες Σκύλον 646.
 Σμηριγέ· σμηριγῆας ἐστάλαξε κα-
 δείας 37.
 Σμήγω· ὀμβρία σμήγουσα νυφῆς
 876.
 Σμίνθος· σμίνθοισι δροσίοντας 1306.
 Σμώδιγξ· σμώδιγγα προσκώσσαν
 δομῇ 783.
 Σός· σῆς φρεώνυμος τύχης 1081.
 τὸν σὸν κατῖν 19. πὸ σὸν δόρυ
 280. σὸν θάλος 307. σὸν πότιον
 315. σὸν κλέος 1174. 1212. αἰ σά
 χερες 300. ὅπερ σῶν προκρίεται
 θρόνων 1473. σὰς ταφῆς 363.
 Σοφρός· εἰς ὀλύνθων δῆρον ἐκλύσας
 σοφῆν 428.
 Σπάθη· θέων δεινὸν σπάθης 23.
 Σπαρτίω· λῶβαισι παντοταῖσιν
 ἐσπαρταγμένους 656.
 Σπάργανον· ἐν γυνοκόλοις σπαρ-
 γανούς 1202.
 Σπαρτιάτης· Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰ-
 μύλοις κληθήσεται 1124.
 Σπαρτός· Ὀγγυον σπαρτὸς λεῶς 1206.
 Σπᾶν· θευτέρων ἄλμην σπᾶσι 391.
 ἐκ βύθρου σπᾶσι βάλον 484.
 σκορπίον σπᾶσας λαμπρὸν 476. τις
 αὐτοῦ ὄψαν σπᾶσας 623. τῷ σπᾶ-
 σαρτι μαστὸν θεῆς 1327. πρῶτα
 χειρῶν σπᾶσσονται 608.
 Σπείρα· σπείραν ὀκταίων κακῶν 216.
 Σπείρω· τρωτῆας δύνατρες ὁ σπεί-
 ρας 472.
 Σπερχειός· 1146.
 Σπῆλυγξ· ὑπὲρ σπῆλυγγος ἰχθυο-
 μένην 46.
 Σπῆλας· σπῆλας πότιον προσαυγά-
 ζουσα 1081.
 Σπῆλος· φαληριῶσαν ὀκλήσει σπῆλον
 168. σπῆλοι 374.
 Σπλάγχχον· ἐκψε δώρῳ σπλάγχχον
 465. ἐν σπλάγχχοις τυμβευθή-
 σεται 413. εἰς σπλάγχχῳ ἐχιδνῆς
 βᾶψει ξίφος 1121.
 Σπληνός· πύρρων ὀχῆν σπληνῶ θαλ-
 ψαντων πυρός 483.
 Σποδός· φλέγουσαν ἐξαλύεαντα σπο-
 δόν 179. εἰς θάλασσαν ἐκβράσθη
 σποδόν 1158.

- Σποδός· παίδων φρεσίν σποδου-
 μένων 178.
 Σπορά· ἀπὸ Περσέως σποράς 803.
 τύμβος, γένος κένταυρος σποράς
 1203. ὧν ἀπὸ σποράς 1306. τῆς Λυ-
 μαντίου σποράς 1388. Περσέως
 ἑνα σποράς γίγναι 1413. ἀνώ-
 γυμοι σποράς 587. σποράς ἀγκυ-
 μένους 299.
 Σπόρος· ἐξ Ἀτλαντος σπόρον 221.
 ἀπὸ τῆς σπόρον 750. φύξην ἡ-
 δρωσαν σπόρον 943.
 Στάξ· πτερὰ φάσονται πόντου 391.
 Σταδμά· πάντα δυσμενῶν σταδμά
 1371. ναυάχων σταδμῶν πρόβλη-
 μα 290.
 Σταδμός· ἐκχέας Πακτωλίου στα-
 θμοῖσι μύθον 272.
 Σταλάξ· σμήρυγας ἐστάλαξε κω-
 δέας 37.
 Σταυρός· σταυροῖσι κορσῶτι πτέρυξ
 291.
 Στάχυν· αἰστώσαι στάχυν 214. ὁμ-
 πνιον στάχυν 621. κάγκυνον στά-
 χυν 1430.
 Στεγανόμος· στεγανόμους ὄρνιθας
 1095.
 Στέγη· τέραμα στέγης 361. γράνη
 βρεθρῶν στέγης 1280. φύλακα λαί-
 νου στέγης 1469. εἰς ἀνώροφον
 στέγη 350. θερμὴν ὑπὸ λουτρῶ-
 νος στέγη 1103. ὄφεται στέγας
 Χάρωνος 659.
 Στέγος· νεοσκαφὲς στέγος 1098.
 Στεῖβω· κόπρους στεῖβοντα βουστία-
 θμων 92.
 Στεῖρος· ἀνδρῶν στείρα 670.
 Στελγισμα· Μινυῶν εὐλεπὴ στελγι-
 σματα 874.
 Στέλλω· στελεῖ γίγναι 1414. ἐστεῖλ
 ἐς γῆας 158. μαστήρας θυγατρὸς
 ἐστεῖλε 1023. εἰς Βερούκων ἐστεῖ-
 λαν οἰκητήριον 1305. στελλασα κοῦ-
 ρον 58. δόρατον κνὴ στεῖλαι 472.
 οὗς μήποτε στελλαις ἀραγούς 513.
 τὸν ἐξάστρηνον στελλασα 1348.
 ἐς ἄγραν στελοῦνται 604.
 Στέμφυλον· στέμφυλα βράξουσιν 678.
 Στενάγμα· ἄτην στεναγμάτων 318.
 Στεναγμός· ὄσων στεναγμῶν 377.
 Στενάξω· στενάξω σὸν θάλος 307.
 δαδὸν στενάξεις 973. ἔλλας στε-
 νάξει 366. ἐστενάξει λοφιδιον μέ-
 λος 1463. στενάξων κήρας 807.
 δαδὸν ἐστεναγμένους γάμος 412.
 Στενός· διὰ στενοῦ κώλωνος 387.
 εἰς στενὴν Λεύκοφρον 346. ἀμφὶ
 στενὴν πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρση-
 νικοῦ 649. διὰ στενῶν μύρμων 889.
 μυχοῦς στενοῦς ὀπιπτεύουσιν 45.
 Στένω· στένω, στένω σὲ 69. 72. στέ-
 νει Μύρμινα 243. τὰς σὰς στένονσαι
 ταράς 303. στένοντες ἄτας 194.
 στένοντες ἄτας 676. δαδὸν στέ-
 νουσιν 1144.
 Στεργόζυνετνος· στεργόζυνετνων οὐ-
 νεκεν νυμφευμάτων 935.
 Στέργω· στέρξαι ἐμβολὴν φαιστη-
 ρίαν 526. πλείστον ἐξ ἐμῆς φρε-
 νὸς στεργδεῖς 1190.
 Στέρω· πέμπουσιν παῖδας ἐστερη-
 μένας γάμων 1145. λείπτων στε-
 ρηδεῖς 1457.
 Στέρων· τυφὰς ἀράκτι στερόν 40.
 στέρων οὐτασθεῖς ἔξριε 243. στέ-
 να δεδουραγμένον 758.
 Στερόδος· στερόδω τυπέντα μύλη 233.
 στερόδω δικέλλη 434. στερόδω πλά-
 τιν 205. ἔχων στερόδω κύβηλιν
 1170. στερόδω ζεύγλαν 1344.
 Στεροπέπλος· τοῦ στεροπέπλου
 Σκαπανέως Βασίλδα 652.
 Στέρφος· στέρφος ἐγγχεινούμενον
 1347.
 Στεφηφόρος· λαμβύσας στέφηφόρον
 βοῶν 327.
 Στέφος· πρωτόλειον στέφος 1228.
 Στέρω· νεκρὸν στέφει λεῶς 799.
 Στήλη· στήλαις ἀκνητοῖσιν ὀχμαίσει
 πέδον 625.
 Στόβος· μαριάνρας στόβους 395.
 Στόλος· νυββαίη στόλω 120. εἰνα-
 φάσσωνα στόλον 101. φλέξασα
 δεσποτῶν στόλον 1078.
 Στόμα· κλάζων στόματι φηγίστην
 βοῶν 264. αἰόλον στόμα 4. βαχ-
 χέον στόμα 28.
 Στόνυξ· Οἰαῖος στόνυξ 486. τυφὰς
 πλευρὰ λογιῶς στόνυξ 795. ηη-
 σιωπικὸς στόνυξ 1181.
 Στόρδωγξ· ἀργὴ φαληριῶν λύδρω
 στόρδωγξ 492. ἐπάκτιος στόρδωγξ
 Ἰτίωνος 1406. κέρσων μέγαν στόρ-
 δωγγα 865. αἰλιβρώτοισιν στόρ-
 δωγξ 761.
 Στόρηγ· στόρηγν ἡμέρας 1330.
 Στρατηγός· στρατηγὸν οἶκος 1216.
 Στρατηλάτης· Κρήτης Ἀστέρων στρα-
 τηλάτῃ 1301. Κυρῶν στρατηλά-
 τιν 697. στρατηλάτην σὺν 1013.
 στρατηλάτην ἀδεσμολέκτρον στέ-
 νουσιν 1142. στρατηλάτην λυκὸν
 1444. βοηδρομούντα Λινδίων στρα-
 τηλάταις 923.
 Στρατόπλιτος· ῥήτρας τὰς στρατο-
 πλίτους 1037.

- Στρατός**· *Λωρεαὺς στρατός* 284. *πο-
λυβόραιοι* στρατοῦ 210. *στρατοῦ
βουλεύειν* ἀλθινοῦσι 581. *ἡγε-
μῶν* στρατοῦ 591. *χώσεται* στρα-
τῷ 362. *πύργων* συμπεφυρμένων
στρατῷ 934. *ὁπλίτῃ* στρατῷ 1210.
σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ 1377.
στρατῷ ἀμίκτῳ 1421. *μύρμων* τὸν
ἐξάπειον στρατὸν 176. *ἤξει* εἰς Ἰα-
πύγων στρατὸν 852. *τέχνας* ἀφρε-
λῆσαντα στρατὸν 945. *μῆξει* φίλιον
στρατὸν 1242. *κλώπα* στρατὸν
ἔστειλαν 1303. *θλώσας* στρατὸν
1384.
Στρέφω· *γλήνας* ἄνω στρέψασα 362.
Στρέφω· *πρὸς* αὐτοφρόντην στρέφω
438.
Στροβή· *ρύκτης* στροβήσει φελλὸν
756. *Λεύκον* στροβήσων 1218. *ἐξ
ὄνεϊσιν* ἐστροβημένον 172.
Στροβίλος· *ὄστρακον* στροβίλος ἐν-
τετυμμένος 506. *στροβίλον* ὠστρα-
κωμένην 89.
Στρομβός· *στρομβὸν* ἐξάρχων νόμον
250. *μίτουσι* χαλκίων στρομβῶν
585.
Στρομῶν· *Ἡῶν* Στρομῶνος Βισαλτία
417. *μεθούσης* Στρομῶνος Ζηριν-
θίας 1178.
Στραφάω· *ἐν* νεκροῖς στραφωμένη
1372.
Στυγέω· *νῆσον* Κρόνῳ στυγουμενὴν
761. *θεᾷ* Κυρτιά *πάμπαν* ἐστυγη-
μένον 1392. *τὸν* πατρί *πλείστον*
ἐστυγημένον βροτῶν 421.
Στυγνός· *πόσις* στυγνὸς Τορώνης
116. *στυγνὸς* ἄρταμος τέκνων 236.
στυγνὸς Ἰφιδος λέων 324. *στυγνὸν*
Σιβύλλης οἰκητήριον 1279. *στυγνὴν*
μάχη στήσας 939. *στυγνὴν* Ἀχαι-
ῶν εἰς Ἰάονας βλάβην 969. *στυ-
γνὸς* ἀπειλὰς φέρειν 776.
Στύς· *Στυγὸς* κελαινῆς νασμὸν 706.
Στυπος· *στυπος* φηγοῦ κελαινῆς 553.
στύπος θρόνός 1110.
Στύφλος· *στύφλα* κλίτῃ 737.
Σύ· *σύ, ὃ* ἔνναυμι 1189. *τὸν* φιλ-
τατὸν σου τῶν ἀγαπτόρων 265.
σοὶ κρείσσον ἢ 815. *σοι* πένθος
ἔσται 968. *σοι* μόρος μέμναι δυσ-
αίων 1075. *ἤλθον* ἀγγέλλων σοι
μῦθον 1468. *λεύσσω* σε 52. *στέκω*
σε 69. 72. *σέ* ξενοῖσθαι 90. *τράμ-
πισ* σ' ὀρήσει 97. *σέ* — *σέ* νο-
σφεῖ γάμων 115 — 128. *ὡς* μή σε
φρυτεύσαι 219. *ἐκείνῳ* σε κακὸν
δῶναι 257. *σέ* ἄξει 323. 1206. *σέ*
κρύψει 330. *Βριμῶ* δησεται σ'

ἐκπνέει 1176. *ἄξεται* σε 1194.
ὑμεῖς ποινὰς τίσετε 1151.
Σύγγαμος· *συγγάμω* δάμαρτος 1220.
Συγγενής· *συγγενῶν* βλάβη 453.
Συγγινώσκω· *συγγινώδι*, *δέσποτ'* 3.
Σύγγονος· *ἐμός* τις σύγγονος 1232.
ὅν συγγόνων κηρύττουσιν 169. *τερ-
πνὸν* ἀγκάλημα συγγόνων 308.
ἀρπαγὰς συγγόνων 548. *πρῶτῃ*
συγγόνων δεῖ 732.
Συγκαταίνεω· *ἡς* πατὴρ *λέχος* δρά-
κοντι συγκαταίνεσι 1223.
Συγκατακλείω· *ρύκτης* ἐν ὁσῶν συ-
γκατακλείσας 738.
Συγκατασκάπτω· *τῶν* αὐδομαθῶν
συγκατασκάπτῃ 222.
Συγκατηρεφής· *οἰκητήριον* γρῶν
βερέθρῳ συγκατηρεφές 1280.
Συγκληρός· *Ἀμαζόνος* συγκληρον πέ-
δον 995.
Συγκοιμάω· *θηροῖ* συγκοιμώμενος
849.
Συλλαφίσσω· *τὰ* πάντα *πάτρας* συλ-
λαφίσαντες 1267.
Σύλλεκτρος· *συλλεκτροιο* πόσις Το-
ρώνης 115.
Συμβάλλω· *συμβάλων* ἀλκὴν δορός
1447. *λέοντα* ταύρῳ συμβαλόντια
φύλοπιν 555.
Συμμεγνυμι· *σὺν* σοφί *μῆξει* στρα-
τὸν 1242. *γίγαστα* *χαλῶ* *συμμε-
μιγμένα* τρογὸς 677.
Συμπληγῶδες· *πέτραι* Συμπληγῶδες
1285.
Συμφλέγω· *γυῖα* *συμφλέσας* φρυτοῖς
1157. *πεύκαις* *συμφλεχθήσεται*
287. *κεραυνῇ* *μάστιγι* *συμφλε-
χθήσεται* 740.
Συμφορά· *ἄλλην* ἐπ' ἄλλῃ *συμφορὰν*
257. *συμφορὰν* δωροῦμενος 910.
ποικίλαι *συμφοραῖ* 1087. *κητο-
δόχοις* *συμφοραῖς* 954.
Συμφύρω· *μέλσσαι* *συμπεφυρμένα*
καπνῷ 293. *πύργων* *συμπεφύε-
μένων* στρατῷ 934.
Σύν· *σὺν* μητρὶ 203. *σὺν* πατρὶ 232.
σὺν ταῖς *θανεῖται* 240. *σὺν* ἡμι-
θανούτοις *ἐκρούς* 378. *σὺν* ἐκρούς
βαλεῖ 751. *σὺν* καυηγέταις 873.
σὺν τῷ *γεραίῳ* πατρὶ 1265. *σὺν*
Τεύκρῳ *καὶ* *σὺν* *Σκαμάνδρῳ* ἔσται-
λαν 1303. 1304. *σὺν* ᾧ *θανοῦμαι*
1372. *σὺν* πολυγλώσσῳ στρατῷ
1377. *σὺν* καλίνουσι *τειγέων* *προ-
βλήμασι* 1418. *σὺν* *κακῷ* 488. 1458.
σὺν *θηρὶ* *βλαῖσας* 1327. *σὺν* ὅπλοις
794. *σὺν* δὲ *δίπτυχοι* *τάχοι* 1245.
Συνδέω· *γυῖα* *συνδήσας* *λύγους* 1247.

Σύνδορος· σύνδορον ἀγνίτην πάγον 135.
Συνδρομή· στενὴν πορδοῦ συνδρομήν Τυρσηνικοῦ 649.
Συνεκράσασθαι· στρατηλάτην ναύταις συνεκράσασθαι πνοαί 898.
Συνδραύω· μάστιγι συνδραύσας κάρα 436. Χαλυβδαῖα κνώδοντι συνεδραυσμένη 1109.
Συνοικέω· ὅπου συνοικεῖ ἱερμεῖα 957.
Σύνοικος· ἀσπίς σύνοικος Θερμίας Ἀνθηδόρος 754. συνοίκους δέξεται Κόλχων Πόλαις 1022.
Συνοικιστήρ· συνοικιστήρα καὶ τίστην τόπων 964.
Συνταργανῶω· ἐν ἀμυγδαλίσι συνταργανωμένους 1101.
Σύρω· σπείρων σφύρουσαν ἄλμη 217.
Σύρτις· ἀμφὶ Σύρτιν 648.
Σύς· σὺς θηλείας τόκων 427. γόνας σὺς κελαινῆς 1256. στρατηλάτην σὺν 1013.
Σύψαρ· σύψαρ θανεῖται 793.
Συψός· ἐν συψοῖσι φορβάδες 676.
Σφαγῇ· ἐν σφαγαῖς 190. αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι δημηθέντες 440. σφαγαῖσιν ἡνυρετισμένον 614. σφαγαῖς ἡλοκισμένους δέρον 810. πρὸς αὐτοσυρῶντος σφαγῆς 466.
Σφαγεῖον· σφαγεῖον πέλας 196.
Σφαλλῶ· ληθάργω σφαλλεῖς 241. ἐκ μαντευμάτων σφαλλεῖς 430. κρίσει Ἀλαινου σφαλλεῖς 619.
Σφάλτης· Σφάλτην ἀνευάζοντες 207.
Σφέ· 1196.
Σφενδόνη· τριπλαῖς σφενδόνας ὠπλισμένοι 636.
Σφήκεια· Σφήκειαν εἰς Κερασίαν βλώσαντες 447.
Σφήξ· σφήκας σαφρονούς χηράμων ἀνενυῦσας 181.
Σφί (αὐτῷ)· σὺν σφι μῖξει στρατὸν 1242.
Σφίγγω· ὅσην Λειβήθρην σφίγγουσι πύλαι 410.
Σφίγι· Σφίγγος κελαινῆς 7.
Σφραγίς· ἀρκεσθῆναι σφραγίς 509. σαφελὴς σφραγίς 780. σφραγιδα δέλιω δακτύλων ἐκρημόσασαι 1382.
Σφυρόν· πλήξας ἄκρον σφυρόν 493.
Σφός· σφῶ πατοὶ λάσκε λιτάς 460.
Σχάω· ἀπὸ γῆς ἐσχάσθαι ὑπληγῶν 21. βαλβίδα μηρόνδου σχάσας 13. σχάσας πύκνης ὁδόντας 99. τὸ πρωτόσημακτον ὀκτιον σχάσας 329. σχάσασα βακχεῖον σιόμα 28.

Σχέλιος· ὁ σχέλι 815.
Σχοινίς· θεῶ Σχοινίδι 832.
Σχοῖνος· σχοῖνην τρήσουσι καστρέων ἀγρην 665.
Σῶζω· σῶζων παλαιὴν παγκληρίαν 1474. μόνος πρὸς οἴκους σωθεῖς 788.
Σῶμα· θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δύναι 277.
Σωτήρ· σωτήρα Βάκχον ἀνευάζοντες 206. ἄξει Λόνων γῆν σωτήρ 1210. ὁ Ζεὺ σωτήρ 512.

T.

Ταγός· ταγῷ μονοκρήπιδι 1310.
Ταίναρον· πέμψει Τάιναρρον περὶ 1106.
Τάλαντον· δάνος σχεδρῶ τάλαντῳ τρυάνης ἡρημένον 270.
Τάλας· τάλας ὠνιπὸς 337. κυβερνήσει τάλας βῆριν 746. σωθεῖς τάλας 788. τάλας Ἀλοῖτων ἔιλη ὀρκωμοτῆσαι 933. τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη 31. ὁ τάλαινα καρδία 258. τάλαινα σκύλαξ 315. τοῦμὸν τάλαινης πῆμα 1215. τάλαινη μητοὶ τῇ Προμηθεῖς 1283.
Ταμάσιος· Ταμάσιον κρατήρα 854.
Τάναϊς· ἡμνην τέμνων Τάναϊς μέσην 1288.
Τάνταλος· τοῖς Ταντάλου λευφάνους πυρός 53.
Ταρακίης· Ἰππων ταρακίης Ἰσχένου ταιρος 43.
Τάριχος· τάριχον ἐν μνίοις σαδρὸν κρύψει 398.
Ταρμύσσω· χλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν ἐννύχοις βροτοῦς 1177.
Τάρβοδος· Δίσκου μεγίστου τάρβοδος 400. δίκης τάρβοδος 1040. τάρβοδον γάμων 360. τάρβοδον βοηλάτην 1346.
Τάρταρος· ἀνῆσαν ἐμβαλοῦσα Τάρταρῳ 1197.
Ταρτησός· ἄγχι Ταρτησοῦ πύλας 643.
Ταρχύω· τρισσοὺς ταρχύουσιν κατήκας 424. κρόκῃσι ταρχύουσιν ἐν παρακτίαις 728. ναυβατὶ θανόντα ταρχύσαντο 882. τέφρην πρῶστοις ταρχυνθεῖσαν 369.
Τάρχων· 1248.
Τάττω· μ' ἐταξας φύλακα στέγης 1469.
Ταυροκτόνος· ταυροκτόνον κύβηλιν 1169.

Ταυρομόρφος· ἐν ταυρομόρφῳ τελέ-
ματος τυπώματι 1299.

Ταυροπαράθετος· ταυροπαράθετον κώ-
σῃν 1292.

Ταῦρος· ταῦρος βαρύνφων 464. ταύ-
ρου τοῦ πεφασμένου θάνατος 269.
ἤξει ταῦρον κοινίστρας 866. Ταύ-
ρῳ χέρνιβας κατάρχεται 209. λέον-
τα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν
555. κρηπίδα φρονίβεις φόνῳ ταύ-
ρων 1192. ταύρων βαστάσας πυ-
ριπνῶν ἀροτρα 1314. κεραυνῶι
βολαὶ ταύρους καταβανούσι 561.

Ταυροσφάγος· κτανὼν ταυροσφάγον
λέωναν 47.

Ταυρή· τὰς σὰς στένουσα ταυρὰς 303.

Τάυρος· Ἰσχυένου τάυρος 43. ἀπέ-
ριστος τάυρος 1155. οὐ πάππον
ἐτύμβευσεν ταυρῷ 154. Βαλὸν ἀμεί-
ψας τάυρον 694. θεᾷ κλανυθέντα
Τάυαντος τάυρον 831. εἰς ἐρεμὸν
τάυρον κρύβουσι 1061. ἄγκλημα τῶν
Ἀμυνκλαίων τάυρων 559. σῆκόν ὑπὲρ
τάυρων δειμαντίεις 928. ὄχι Κάλ-
χαντος τάυρον 1047. στένω τάυρους
Ἀτλαντίδος κέλωρος 72. Λύκου καὶ
Χιμαιρέως τάυρους 132. ἔδυνε Νη-
ρέως τάυρους 164. στεναίνει τοὺς
κενοὺς τάυρους 366. ξένοι δεξιῶσον-
ται τάυρους 416. φόνῳ λουσθέντες
ἀλλήλων τάυρους 446. τεύχει τάυρους
532. λυγροὺς τάυρους δοκεῖν 1324.

Τάυρος· 290.

Ταυχεῖρα· Ταυχεῖρων πέλας 877.

Τέ· 40. 108. 129. 197. 263. 265. 266.
275. 461. 548. 573. 591. 611. 653.
718. 725. 791. 811. 836. 882. 937.
990. 994. 1024. 1032. 1058. 1084.
1129. 1166. 1209. 1211. 1219. 1254.
1338. 1356. 1423. 1427. 1442. τε
— τε 53. 60. 924. 1234. τε — τε
— τε — τε 1274 — 1278. τε καὶ
τε — καὶ — καὶ et similia vid. καί.

Τέγγω· Γλάνις τέγγων χθόνα 718.
ἦν τέγγων ῥόδος λιπαίνει 885.

Τέγυρα· ποδοῦντες Τέγυραν 646.

Τεθμός· γυναιξὶ ἔσται τεθμός 859.
τεθμῷ χαράξας 1173.

Τεῖνω· τεῖνει πρὸς αἰδραν κρᾶτα
λόφος 700.

Τειχοποιός· ἐπὶ τοῦ τειχοποιού· Ἀμοι-
βῶς 617.

Τείχος· σὺν τειχέων προβλήμασι
1418.

Τέκνον· διπλὰ τέκνα 232. παρῶδας
τέκνα 1263. τέκνων ἀλύξας πύλας
124. τέκνων νηπίων κραυγῆς
203. ἄρταμος τέκνων 236. μυ-

ρίων τέκνων σφενάβει τοὺς κενοὺς
τάυρους 365. οὐ τέκνων φέρεται
1220. δεικνὺν τέκνων γλαυκοφύ-
ων 1260. ἀρπάσας τέκνων αἰλα-
στορα 1318. κυμὰς Οὐράϊον τε-
κνὸς λαχὼν 1125.

Τεκνοραίστης· 38.

Τεκνώ· δὴ Κολῳίτις τεκνοὶ 867.
σκυλάκα· γενναῖον τεκνοὶ 963. ὑψι-
στον ἡμῖν πῆμ' ἐτεκνώσε 787.

Τελέω· γάμους τελεῖν 1387.

Τελεφρούσιος· Ὀρχιεύς Τελεφρούσιος 562.

Δίκης τερφόμενος· Τελφρούσιος 1040.

Τέμεσσα· εἰς Τέμεσσαν καίεται κα-
ταβλῶνται 1068.

Τεμμάκιος· κλιτὺς ἡ Τεμμάκεια 786.

Τέμμιξ· Τεμμάκων προφοί 644.

Τέμνω· ἄμνην τέμνων Τανώης μέ-
σην 1288. βουσίην αἰλακας τέμνων
624. τρώφῃ φρονίῳ τεμμημένῳ
1001.

Τενθηδών· ἔχγονον Τενθηδόνιος
899.

Τένων· ῥήξει πλατὺν τένοντα 1112.

Τέραμνον· ἄνις τεράμνων 350. εἰς
τέραμνα δουρατογλήκρου ἀτέγης
361.

Τέρας· Φέλιον τέρας 1465.

Τέρεϊνα· εἰς Τέρεϊναν ἔκτανυσθαι
σεται 726. Τέρεϊναν κατοικησάμενος
1068.

Τερμιάς· 706.

Τερμινθέυς· πεισθεὶς χρημοῖς Τερ-
μινθέως 1207.

Τερπνός· τεραπνὸν ἀγκάλιαμα αὐγ-
γόνων 308.

Τέρπω· τεραφθεὶς τῆς Ἀτλαντίδος γά-
μοις 744.

Τερσαίνω· ἐν πέτρῳ τερσαίνων
πτερά 390.

Τέταρτος· τέταρτον αὐδομήμιον ὀφεί-
ται 168. τέταρτον ἐξ Ἀτλαντος
σπόρον 221. τέταρτον ἑγγόνων

Ἐρεχθέως 431. τέταρται γαῖαν
ἔχοντα 588. τέταρτοι τῆς Λυμαν-
τείου σκορᾶς 1388.

Τετραίνω· τετραῖνας μυχοὺς 122. τε-
τραῖνας λυχνοὺς 422. τετραῖνας βρέ-
τας 948. σφραγὶς λυγοῖσι τετρα-
νείσα 781.

Τετραπλούς· τετραπλὸς ἀντιτίσεται
βλάβας 1367.

Τετραπλής· τετραπλήν ὕδρον 1313.

Τετρασκέλης· πόρκος Ἰστροῖος τε-
τρασκέλης 74.

Τεύκρος· σὺν Τεύκρῳ στρατὸν ἔσται
λαὸν 1303.

Τετυαρείος· τοῖς Τετυαρείοις βουκό-
λου περὶ ῥώμασι 56.

Τευχοπλάστις· τευχοπλάστην παρθέ-
τον 1369.

Τεύχω· τεύχει τάρωος 532. πένθος
τεύχῃ γυναῖξί 1142. ὄργιστον τεύ-
χει 857. τεύχει ἑγγώρωσι βλάβην
949. πότμον Αἰτωλῶν φθόρον τεύ-
χει 1001. νόον μοι τεύξουσιν 1128.
χάλλῳ τορρητὸν οὐκ ἔτιενξεν ἐν μά-
χῃ 456. ἔτιενξεν ἀφιδίους ἔδρας
707. ἐς τὸ λῶον ἐκδραμεῖν τεύ-
χειεν 1473.

Τέφρα· τέφρην κρησσοῦσι ταρχυ-
θεῖσαν 868.

Τεφρώω· τεφρώσας γυναικὶ πυρὶ 227.

Τέχνη· ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέ-
χνη 386. τὴν ἐκρήβον τέχνην 637.

Τέχνης· ὠφελήσαντα στρατὸν 945.

Τήρανον· ἠλοκισμένον βαφάς πρὸς
τηγάνισιν κρατὸς 382.

Τηθύς· κτερεὶ κοῦρας Τηθύος παι-
δός 712. εἰς Τηθὺν κέρας νένευ-
ξε 1069.

Τήλη· πέσσει πατήρην σάρκας 672.

Τήλαμος· ἀποδοῖαι Τήλαμον 1333.

Τηλευγής· Πλατύνειον τηλευγὴ μύ-
δρον 272.

Τήλε· πατήρς ἤλε 467. 947. ἤλε
Θερμόδωρον 924.

Τηλικός· τηλικόσδε· τηλικόσδε πει-
ραν ὀλέσθαι κακῶν 819.

Τηλόθεν· ἰὼν τηλόθεν βοιζομένων
1426.

Τηλοῦ· τηλοῦ προθεῖναι θηροῦ 955.
τηλοῦ πατρός· ῥέθρα ποδῶν 1035.

Τημελέω· μνημὴν τημελοῦσ' ὀδυρ-
μάτων 977.

Τημενείος· Τημενείων, οὐκ ἄπαθεν
ἑμῶν 804.

Τήμος· τήμος ἑλκυσθήσομαι 357.

Τηνέρος· Τηνέρον ἀνατορῶν 1211.

Τηρέω· κρέσθαι σιτηρίσματα τηρούσι
895.

Τητῶν· τητῶμενος ἐμφοῖν 117. παρ-
-θῶν ἐπιτομέναις 1141.

Τιβήν· τιβήνα ἑγκάρῳ βαρεῖ 1104.

Τιδαιβόσσω· γυναικὶ τιδαιβόσσοντος
ἀφιδίμῳ Διὸς 622.

Τιδήμια· θήσει βαρὺν κολών 543.

θήσει Δαίειρα δάνος 710. θήσει
ἀλκιδῇ 1458. διετρήν ὅς μιν θῆξε
422. Βριμὴ θήσεται σ' ἐπωπίδα
1176.

Τιδήνης· ἔρκτου τιδήνης ἐκμεμαγμέ-
νος τρόπους 138.

Τιδήνης· τιδήνων ἀντιπαρδήσει χθό-
να 1398.

Τιδωνός· Τιδωνὸν ἐν κοίτῃσι λι-
πούσα 18.

Τίτω· τεκόντος ἐς χέρας 501. δει-
τέραν τεκούσαν 39. αἶ τεκούσαι
παίδεσσοναι γονάς 637. τεκόντων
δακρύοις 371.

Τιμαλγής· χεῖμα τιμαλγέστατον 364.

Τιμή· τιμᾶς μεγίστας λαχόν 1125.

Τιμωρόω· αἶμα τιμωρούμενος 1397.

δυσήλος τιμωρουμένη 1117. οἰ-
στησάσα τιμωρουμένη 1366.

Τινδός· τινδῶ λέβητος πέδιφ 36.

Τίνα· χάριν τίνοντες Κερδύλῳ 1092.

ἀράς ταπεινῶς 765.

Τίς· τίς οὐκ ἀφῶν 670. τί γὰρ
1283. τί χρὴ καλεῖν 1410. τί μα-
κρά βάσις 1451.

Τίς· 333. 535. 623. 1232. 1458. οὐ
τις 639. εἰς τις 1447. οἶά τις σι-
φνέως 121. ὅπως τις ὕλοκουρός
1111. τί 568. τι Φίκιον τέρας
1465. οὐ γὰρ τι πείσει φέτνῳ 462.

Τιταιρῶνιος· Μόψον Τιταιρῶνιον
ταχρῶσαντο 881.

Τίταρος· ποδοῦντες Τίταρον 904.

Τιτήνης· ἐπὶ Τιτήνας περὶ 709.

Τιτηγής· γραῖαν ξύνεινον Ὀλέγνου
Τιτηνίδα 231.

Τιτρώσσω· αὐτὸς οὐ τιτρωμένος 312.
ἄρδισιν τιτρωμένον 63.

Τιτύσσω· δαπταῖς τιτύσκων φόβον
1403.

Τιτώ· τὸ Τιτοῦς φάος 941.

Τίτων· ἐκᾶπτιος στερδῶνγῆ Τίτωνος
1406.

Τιτώνιος· Τιτώνιον χεῖμα 1276.

Τίφος· ἑγγώρα τίφῃ 287.

Τίφους· 860.

Τίω· ποιναῖς τίσει Ἀγρίσκα θεῇ
1152.

Τίλω· ἔτιλς θεῶν ἐκβῆναι δίκην
136. ἔτιλῃ τὴν Κυδωνίαν ὀρεωμο-
τήσκει 936. ἀμὰρ σῶμα τίλσεται
πέπλον δύναι 277. τίλσεται αἰπει-
λᾶς νότῳ φάρειν 775. τίλσεται
χερῶν πληγαῖς ὑπέκειν 777. πάνα-
τα τίλσσει εἵνεκα κυνός 850. σκά-
φος βῆναι τιλάσσει 746.

Τίλμων· ὁ τίλμων θανεῖται 240.

ἐγὼ τίλμων γάμους ἀρνούμενη
348. ἔγνω ὁ τίλμων 488. τί τίλ-
μων βάσις 1451. ὄλβον ἐχέσασα
τίλμωνος 773. τίλμωνος Μυθῆας
ἀστὺ 828. τίλμωνος βαρεῖ χάς
1184. λενύσσω σε, τίλμων 52. Αἰ-
γέστα τίλμων 968. Σήτται τίλ-
μων 1075. τῆς πρὶν διαίτης τίλ-
μονες μεμνημένοι 609.

Τρωῖλος· Τρωῖλον ἐλελοσπίτες 1351.
Τροῦρ 139. 943.

Τοῖος· τοῖοςδε· τοιαῖςδε μηχαναῖς 1093. τοῖοςδε λέοντας 1232. τοῖανθε λόγων 30.

Τοκάς· ἡ τοκάς κόνης 316, Μουνίου τοκάς 498. ἡ ἡμιηθείας τοκάς 1412.

Τοκεύς· τῆς παρτομορφου βασισάρας τοκέως 1394.

Τόκος· καρτερόν Γόγγης τόπον 1013. τόκος Μυσῶν ἄνακτος 1245. σὺς τόκων 427. αἰδίνας σέξαντος τόκων 842. ἐκφυγῶν αἰδίνας ἀλγεινῶν τόκων 942. θρεπτεῖραν ἐν τόκοις πάσων 1258.

Τόλμα· τόλμας αἰετῶν 551.

Τομή· ἐμπέδους τομαῖς 604.

Τόμουρος· τόμουρος 228.

Τόξευμα· λείψανον τοξευμάτων 662. ἀργὸς λοιμικῶν τοξευμάτων 1205.

Τοξόδαμος· τῆς τοξοδαμνον Ὀρθωσίαν 1331.

Τόξον· βαλὼν ὕψι τόξων 310.

Τοπος· κτίστην τόπων 964. Λαοδανείων ἐκ τόπων 967. 1257. ἐν τόποις Βορειογόνων 1253.

Τόργος· τόργος ὑγρόφοιτος 88. πρὸς τόργον λέχος 357. τόργοισιν προίνοις 1080.

Τορητός· τορητὸν οὐκ ἔτευξεν 456.

Τόρμα· τοπώτην τόρμαν 262. βουβονός ἐν τόρμασι 487.

Τορῶνῃ· φλεγράας πόσις Τορῶνῃς 116.

Τόσος· εἰς κηκασμὸν τόσων 692. τόσος ἡγρόντι 1461. μὴ τόσοςδ' ἔπνος λαβὸς 766. τόσωνδε κύμ' ἐπέκλυσεν κακῶν 228.

Τοσοῦτος· τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδῶν 812. τοσαῦτα δόσθητα κακά 1281.

Τότε· 290.

Τοττάκις· χώρας τούττακις λαβεῖν κράτη 891.

Τράμβηλος· ἐλξ Τράμβηλον κασίην 467.

Τράμπος· τράμπος δ' ὀχρήσει 97. ἐν ταυροδρόμῳ τράμπιδος τυπώκατι 1299.

Τραμπύα· γάτων Τραμπύας ἔδε-θλόν 800.

Τράπεζα· λαῖξας τράπεζαν 137. τράπεζαν εἰδάτων πληθὺν κίχων 1250.

Τράπων· τῆς ἐκ λόρων Τράπωνας ἐφθαρμένης 1159.

Τραῦμα· Τροϊζηνίας τραῦμα 610.

Τράφης· ὑπὲρ τράφης οἶμα καλ-μενον 641. τράφῃσι προκίω τε-τημένῃ 1001.

Τράχλος· τραχὺς δὲ γλῶσσι ἀμφι-θείς 1344.

Τραχὺς· τραχὺς Νέδων 374.

Τραῶ· σχολὴν τρησσοῦσι καστρεῶν ἄγρην 865.

Τρέμω· οὐδ' τρέμουσαν σάδαλαν θεόν 40. τύμβος τρέμων φυλάξει. φέ-χρον ἁλός 402.

Τρέτω· εἰς πρῶτον τραπέζης 463.

Τρέρω· τὸν δρόμον τεθρομένον 502.

Τρέχω· θρεῖσαι ὑπὲρ Σκάνδανον 108. ἀμφὶ πρυμνίας θεαμῶν 286.

Τρηγὴν· ποδοῦντες Τρηγίνα 905.

Τρηῶν· τρηῶνος εἰς ἑρπαγμα 87. νόθον τρηῶνος λέγος 423.

Τριάκοντα· τριακοντὶ ἐξαδμησίας γονάς σὺς 1255.

Τριάνωρ· τριάνωρος κόρης 851.

Τριαύχην· τριαύχενος θεᾶς 1186.

Τρίβος· εὐμαθὴς τρίβος 31. Ἀγε-ρουσθὰ τρίβος καταβαλὼν 90. πα-μιμπόρευτον ἔβεται τρίβον 180.

Τριγέννητος· Τριγέννητος θεᾶς 519.

Τρίδραχμή· αἶψα τριδραχμον νῆσον εἰς ληκτηρίαν 966.

Τριεσπερος· τριεσπέρου λέοντος 83.

Τρικέφαλος· 680.

Τρικυμάς· σαλεύων πᾶν τρικυμᾶς πέδον 475.

Τριμορφος· Βορέαυ Τριμορφος 1176.

Τριόρχης· αὐγάσαι τριόρχας αἰετοῦς 148.

Τριπάρτος· τριπάρτων φραγγύων Καν-δακνος 828.

Τριπλανής· τριπλαντοῦς ποδηγίας 846.

Τριπλοῦς· στένω εἰς δισσὰ καὶ τρι-πλᾷ 69. καλλίδος τὸν θυωρήτην τριπλᾷς 93. τριπλᾷς πηναις κατ-εκλώσκατο 144. τριπλᾷς σφεν-δόνας ἀπλισμένους 636. τριπλᾷς θύγατρας δ' ἀπετρώς 472. πᾶσις κούρις τριπλᾷς 712. τριπλᾷς Φων-νοδαμάντος κόρας 952. τριπλᾷς ἀν-τιτίσεται βλάφας 1867.

Τριπύχους· τριπύχους κόρας 573.

Τρισός· τρισῶν κτίστην τόπων 964. τρισσοῦς παρυσσοῦσι καύηκας 424.

Τρίτος· 494. 1878. τρίτον 433. τὸν εἰράπηχυν Ἀλακὸν τρίτον 860.

Τρίτων· Τρίτωνος κύων 34. Τρί-τῶνος ἐκρυπτοῖσιν 119. Ἀλγυπτον

Τρίτωνος· ποταμὸς 576. Ἀνθράκω γόν-νῃ Τρίτωνι 886.

Τροπώνυχος· τῇ τριωνύχῃ δορεῖ 392.
 Τροχίτηνος· Τροχίτηνας τραῦμα 610.
 Τροπαία· σπάζαντι Τροπαίας μα-
 στὸν θεῖς 1328.
 Τρόπις· τρόπιν γόμοις προσεται-
 γανωμένην 747. νυμφαγωγὸν τρό-
 πιν 1025.
 Τρόπος· ἀστεργεῖ τρόπῃ 1400. ἄρ-
 ατου ζωδῆς τρόπους 138.
 Τροφή· τροφήν ἀμεμφή παρθεῖν
 573.
 Τρόφος· τρόφον Πταῖον πατρός 265.
 Τροφος· τροφῇ Σαρπηδῶνος 1284.
 γηγενῶν τροφὸν 127.
 Τροχμαλός· σῆμα χωστὴ τροχμαλῇ
 κατηρεφές 1064.
 Τρόχις· ἀνδροφόν ὠτρυνας τρόχιν
 1471.
 Τρούς· γάλατα τρούος 677.
 Τρυάνη· σκεδρῇ ταλαντῇ τρυάνης
 270.
 Τρύφος· χαλιδόρπιον τρύφος 607.
 Τρύφατα· 374.
 Τρύχω· βούπαιναν τρύχουσαν 582.
 Τρυχάνω· ὡν ἐκάλχαναν τρυχῶν 1457.
 Τύκισμα· ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυ-
 κίσμασι 349.
 Τυλίσσω· οἶμας τυλίσσων 11.
 Τυλλήσιος· πρῶτος δυσβάτους Τυλ-
 λήσιους 993.
 Τυμβεῖος· τυμβεῖαν ὑπερ κρητὶδ' 882.
 Τυμβεύω· παππον ἐτυμβεύσαν τάφῳ
 154. ἐν σπλάγγνοισι τυμβευθῆ-
 ναι καμπέων 413.
 Τυμβος· τυμβος φυλάξει δόχθον
 αἰός 401. τυμβος αὐτὸν ἐκώσσει
 μόραν 643. τυμβος γεγώς Κένταυ-
 ρος σποράς 1203. ἀμφὶ τυμβῷ
 τάγμα μινονος δαμείς 835. τυμ-
 βον αἰμάξεις πατρός 313. τυμβον
 ἐγκοιμωμένῳ 1050. τυμβούς οὐσε-
 ται δεδοπιότος 919.
 Τυρκαίος· Τυρκαίος δρυκῶν 802.
 Τυμφορήσιος· δυνάστην πάγων Τυμ-
 φορήσιον 902.
 Τυμφορήσιος· Τυμφορήσιον λέκας 420.
 Τυπῶς· δεσφελον χιλιαρ τυπώσας
 1266.
 Τύπτω· τυπὼ δειρῷ σπλάγγνον 465.
 τυπώσωνται τυπῶν 529. τυπῶς ἀπρά-
 γης σφόδρῃ 40. τυπῶς πλευρῇ
 765. χάρα μυσσῶν τυπείς 981.
 ἐκπνευσῆς ὀφθαλμοὺς τυπείς 999.
 τυπείς σκεπτόντ' κογχον 1105.
 τυπέντα κλειδῶς μύλην 233. τυ-
 πέντα ἐν βρόχοις ἀρκαίους 310.
 Τυπώσαι· ἐν τυπώσασθ' τυπώσαι
 1299.

Τυπαῖος· τυπαῖον τόρμαν 262.
 Τυρσηγία· πλανήτην δεξέται Τυρ-
 σηγία 1239.
 Τυρσηγιάς· στενὴν πορθμοῦ συν-
 δρομὴν Τυρσηγινοῦ 649. Τυρση-
 γιχὸν πρὸς κύμα 715.
 Τυρσηγός· 1248. ὑπὲρ Τυρσηγὸν
 πόρον 1085. Πέρην, Τυρσηγὸν
 ὄρος 805.
 Τύρσις· Φαλήρου τύρσις 717. ἄξει
 Καλυδῶνου τύρσιν 1209. ὀλίβαν
 δομήσεται τύρσιν 1273. ἐπόφεται
 τύρσιος Κηφῆδας 834.
 Τυτθός· τυτθὸν σπόρον 749.
 Τυφλός· τυφλαῖς χερσὶ 1102.
 Τυφλῶς· ἀρὰς τοῦ τυφλωθέντος δά-
 κους 766.
 Τυφῶν· Τυφῶνος ἀγρίου δέμας 689.
 ἐπόφεται Τυφῶνος σκοπῆς 825.
 Τυφῶνος δάμαρ 1353. Πελαγογ-
 γὸν Τυφῶνα 177.
 Τύχη· σπιδᾶς σῆς φερώνυμος τύχης
 1081. ἀνοστον αἰάζοντας τύχην
 1088.

Y.

Υβρίς· ὕβριν βαρβαρίαν 1296.
 Υγρόφοιτος· τόργος ὑγρόφοιτος 88.
 Υδρος· τετραπληγὴν ὕδρον 1313.
 Υδωρ· Υγάρων ὕδωρ 647. Κογ-
 χείας ὕδωρ 869. φοῖβον ὕδωρ
 1009.
 Υλακτέω· εἰς ἐπείσιον χλεῦν ὑλα-
 κήσασα 1386.
 Υλατής· βλαδῶντες Υλάτου γῆν 448.
 Υλοκούρος· υλοκούρος ἐργάτης ὄρεος
 1111.
 Υμνέω· πρῶτιστος ἐν φίλοισιν ὕμνη-
 θήσεται 1449. ὕμνηθῆσαν ἐν χά-
 ρμας πάτρην 1271.
 Υπαί· ὑπαὶ λουτρῶνος 1103.
 Υπέκω· οὐ μὴν ὑπέκει· γ' 1412.
 χερῶν πληγῆς ὑπέκειν 778.
 Υπέρ· cum Gen. ὑπὲρ Καλυδῶν
 25. ὑπὲρ σπλήγγος 46. ὑπὲρ
 τραπήδας σῆμα κείμενον σκοποῦ
 641. ἀχνὸν ὑπὲρ τῶν δειμα-
 τες 928. ὑπὲρ πάτρας 226. Cum
 Acc. ὑπὲρ Σκάνδειαν 108. ὑπὲρ
 πόρον Τυρσηγὸν 1085. ὑπὲρ Λα-
 τίνους 1254. ὑπὲρ Ἰστρον 1336.
 ὑπὲρ χάρα στήσονται 1427. τυμ-
 βελαν ὑπὲρ κρητὶδα 882.
 Υπερθε· ὑπερθε Πιμπλίας 275.
 Υπερποτάμαι· Φηλίου πόντον ὑπερ-
 ποτῆα 17.

Ἰπποκράτης· πημάτων ὀπίσταντο 259.
 Ἰπηρείης· γηγενῶν ὑπηρείης 1408.
 Ἰπνος· ὕπνος λήθης 766. κἂν ὕπνῳ
 πησῶν δορυ 280. χρῆσει καὶ
 ὕπνον φάτιν 1051.
 Ἰπποπάτω· ἑρεσῶσα ὑποσπάσας 282.
 Ἰπὸ· cum Dat. ὑπὸ πτέρησι πύρ-
 γων 442. ὑπὸ ζεύγλει μεσσαβούν
 817.
 Ἰσμήνη· λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι 1358.
 Ἰσπληγῆ· ἀπὸ γῆς ἐσχάσαν ὕσ-
 πληγας 22.
 Ἰστέρος· ὑστέρῳ χρόνῳ 1031. τὴν
 ὕστερον βρωθεύσαν 1251. ὑστιάτην
 ἐκ πυρός τέφρην 368.
 Ἰψαρος· ὕψαρον ὕψω 647.
 Ἰψηλός· Ἀθηναῖος ὕψηλὸν κλέτας
 703.
 Ἰψιστος· πημάτων ὕψιστον 305.
 ὕψιστον πῆμα 787.

Θ.

Θάγγρος· οἶσει κῆμα γυμνίτην φά-
 γρον 388.
 Θάλακες· δράκοντα τὸν φθείραντα
 Θάλακας 632.
 Θαιδρός· φαιδρὸς θεός 680. χρυσῷ
 φαιδρὰ καλλύνειν θέθῃ 862.
 Φάινω· ὅταν λαμπτήρα φαίνῃ 385.
 λευκὰ φαίνουσαι πύλα 25. Κιτ-
 ῶρος φανείς 679. φάος γοηρὸν φα-
 νείν 1057.
 Φαιουρός· φαιουρὸν δομήν 334.
 Φάλαγῆ· φάλαγγα θουρίαν 931.
 Φάλαйна· φάλαйна θυσιολήτης 841.
 Φαλακραῖος· Φαλακραῖον κλάδον
 1170. Φαλακραῖαι κόραι 24.
 Φάλασσα· ποδοῦντες Φάλασσαν 906.
 Φάλη· φάλα καὶ δελφίνες 84. φά-
 λαῖσι κοινωνεῖν δρόμου 394.
 Φαληριαῶ· πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
 στορδυνῆ 491. φαληριῶσαν οἰ-
 κήσει σπύλον 188.
 Φάληρος· Φάληρου τύρσις 717.
 Φαλωριάς· 1147.
 Φάος· οἰκτρὸν ἐπόφωμαι φάος 304.
 λαμπρὸν αὐγάων φάος 941. φάος
 γοηρὸν 1056.
 Φαρμακουρός· αὐτὴ φαρμακουρός
 61.
 Φαρμακτήριος· θρόνοισι φαρμακτη-
 ρίοις 1138.
 Φάσγανον· φασγάνου πρόβλημα πῆ-
 λας 683. ἀνείρυσας φασγάνου ζω-
 στήρα 1323. τριπύρην φασγάνῳ
 328. φάσγανον κελαινὸν 1169.
 φασγάνων ἐκ ρύσεται 191.

Φάσμα· ποδῶν φάσμα πτηρὸν 822.
 Φάσσα· φάσσα πρὸς τόργου λέχος
 ἐλκυσθήσομαι 357.
 Φάτις· χρῆσει πᾶσι νημερτὴ φάτιν
 1051.
 Φαυστήριος· 212.
 Φάψ· οἰνοτρόπους φάψας 580.
 Φάω· πεφῆσται· τοῦ θεριστήρος
 ξυφῷ 840. ταύρου τοῦ πειρασμέ-
 νου δάνος 269. τοῦ πεφασμέκου
 κέλωρ 1374.
 Φείδομαι· ὅς οὔτε τέκνων φέισεται
 1220.
 Φελλός· βύτης στραβήσῃ φελλόν
 758.
 Φεραῖος· Φεραῖαν θείαν 1180.
 Φέρβομαι· γλυκὺν βατρὺν φέρβοντα
 φῶμαι 85.
 Φέρω· οἶσει κῆμα φάγρον 388. πέν-
 θος οὐχί μείον οἶπομαι 302. ἀπει-
 λὰς νωτῇ φέρειν 776. πρωτόλειαν
 αἰχμὴ φέροντας 299.
 Φερέκλειος· Φερέκλειον πόδες 97.
 Φερώνυμος· σπυλὰς σῆς φερώνυμος
 τύχης 1081. φερώνυμον νηίδα
 νάσσοντα πρόμου 599. φερώνυ-
 μους ἔδυνε Ἀηρέως ταύρους 164.
 Φεύγω· πάντα φεύγοντες βροτῶν
 ὄχλον 604. πόντιον φυγῶν σέ-
 πας 793. πόδον φυγόντα Ναυ-
 μέδοντος 157. φάσμα εἰς αἰδρα
 φυγόν 822. μόρον φυγοῦσαι 960.
 ἀστεργῇ χόλον φυγοῦσαι 1167.
 πεφευγὼς ἐρπετὸν μάχην 1042.
 μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγὸτα 1039.
 Φέψαλος· παίδων φειράλφ σποδου-
 μένων 178.
 Φηγαλεύς· 212.
 Φηγινός· φηγίνων πύργων ὄχρῃ 482.
 Φηγιον· αἰπὺν Φηγίου πάγον 16.
 Φηγός· στυπὸς φηγίου κελαινῆς 554.
 φηγὸν φέρβοντα φῶμαι 83.
 Φηγότευκτος· μόσσυνα φηγότευκτον
 1432.
 Φηλώ· κλαυθμοῖσι φηλώσας πρὸ-
 μου 785.
 Φημη· ψυδραῖσι φήμαις 235. ψευ-
 δηγόροις φήμασιν ἐγγυλάς ἐπὶ
 1455. δαίμων φήμας ἐς τὸ λῶον
 ἐκδραμεῖν τεύξειεν 1472.
 Φήμιος· ὁ Φημίον παῖς 1324.
 Φημίζω· σπυλὰς φημισθήσεται 1082.
 Φηραῖοι· θαμβητὰ Φηραῖος κλύειν
 552.
 Φθείρες· Φθειρῶν ὀρεῖαν νάσσεται
 μοναρχίαν 1383.
 Φθέρω· διπτύχων ἓνα φθερῇ 554.

- τὸν φθέραντα Φαίλακας 632. φθέρ-
 σας κύπελλα 1402. φθέρσαντας
 ἀτρομοὶ κόρην 1003. ἕνα φθα-
 ρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων
 657.
 Φθιτῶν· σποδὸν τῆς ἐφθιτωμένης
 1159.
 Φθιτός· φθιτῶν σάρκας 198. ἐρε-
 μὸν ἀλίπεδον φθιτῶν 681. ὡς
 φθιτῶν θέμις 369. ἀφθιτους τε
 καὶ φθιτούς 566. δίκα φθιτοῖσι
 δητρευντος 1400. μίαν πρὸς ἕθνη
 καὶ φθιτούς πεπαμένον κέλευθον
 457.
 Φθίω· Ἡρακλῆ φθίσει δράκων 801.
 Φθογγή· φθογγὴν βροτησίαν λείσαν
 1320.
 Φθόρος· πότιμον Αἰτωλῷ φθόρον
 τεύξει 1000.
 Φίκιος· Φίκιον τέρας 1465.
 Φιλουδόμαιμος· δεξιῶσονται φιλου-
 δομαίμους 566.
 Φίλημι· τοὺς Ἄρης ἐφίλατο 518. αἶ
 φίλαντο Βηφρύρου γάνος 274.
 Φίλιος· μῆξει φίλιον στρατόν 1242.
 Φίλος· ῥηοταῖς φίλος 238. ἕνα φθα-
 ρέντων λιπὼν φίλων 657. πρέ-
 σβιστος ἐν φίλοις ὑμνηθήσεται
 1449. τὸν φίλιτόν σου τῶν ἀγα-
 στήρων 265.
 Φιρός· φιτροῦ δέξεται μιαυρόνον
 913.
 Φίτυμα· νόθον φίτυμα 453.
 Φίτης· οὐ γὰρ τι πείσει φίτυν 462.
 οὐ φίτυν ἡνარიξεν Οἰταῖος στόνου
 486.
 Φλέγρα· τῷ πάσα Φλέγρας αἶα δον-
 λωθήσεται 1404.
 Φλεγραιός· φλεγραιὰς πόσις Τορῶ-
 νης 115.
 Φλέγω· μηλάτων ἀπάργματα φλέ-
 γουσαν 107. φλέγουσαν ἐξαλύ-
 ξαντα σποδὸν 179. πυρσὸν φλέ-
 ξας 342. φλέξας θρασὺν λέοντα
 916. πάντα φλέξας 1430. πυρὶ
 φλέξασα δεσποτῶν στόλον 1078.
 δέξεται πεφλεγμένον 806.
 Φλογμός· δέμας φλογμῷ λένουσα 690.
 Φλοιδῶ· δαιτὸς ἡπάτων φλοιδού-
 μενος 35.
 Φλοίσβος· ὅσων φλοίσβων ῥαχίας
 379.
 Φλοιῶντις· φλοιῶντιν ἐκδύνουσα σκέ-
 πην 1422.
 Φλόξ· παφλάζοντος φλογὶ κρατῆρος
 197. πῦρ εὐδον ἐξάπτων φλογὶ
 1363. οἰκοὶ ῥιθαλωμένοι φλογὶ
 1417.
 Φόβη· ἀπύρρος νῦτα καλλυνεῖ φόβη
 976.
 Φόβος· νεριτέροις φόβον 685. δα-
 πταῖς τυπύσκων φόβον 1403.
 Φοιβάζω· φοιβάζει κλύδων 875. πέ-
 δον δρόσῳ φοιβάσουσιν 1166.
 Ἰσμα φοιβάζων ποιοῖς 731. φοί-
 βαζεν ἐκ λαμῶν ὅπα 6.
 Φοιβαστριος· μύθον παρθένου φοι-
 βαστρίας 1468.
 Φοιβόληπτος· τὴν φοιβόληπτον χε-
 λιδόνα 1460.
 Φοῖβος· φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ
 1009.
 Φοινίκη· κλώπα Φοινίκης θεᾶς 658.
 Φοῖνις· ῥύμα φοίνιου δορός 507.
 τράφηκε φοινῆς τετυμμένῳ 1001.
 τόργοισιν φοινῆς 1080.
 Φοινίσσα· κορητῖδα φοινίξας φόνῳ
 ταύρων 1191.
 Φοινοδάμας· γαύταις ἔδωκε Φοινο-
 δάμαντος κόρας 953.
 Φοῖτας· Φοιτάδος πλάνης παρατίων
 610.
 Φονεύς· φονεύς πώλου 452. φονῇ
 μέγαν πλειῶνα μὴ πεφηνότα 1038.
 Φονή· πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς δέ-
 μας 1113.
 Φόνος· πατὴρ κῆρα μαστεύων φό-
 νου 1120. χεῖρα διπῶσαν φόνου
 1171. πέδον χαρτὴν φόνῳ 268.
 φόνῳ βλύουσαι χέρες 301. φόνῳ
 λουσθέντας τάφους 446. κορητῖδα
 φοινίξας φόνῳ 1191. λείψον
 φόνον ἔμψυλον 990. ἀγῶνες καὶ
 φόνου ἀνδρῶν 1435.
 Φορβάς· ἐν συφοῖσι φορβάδες 676.
 Φόρη· ἄμυνης Φόρης ποτὰ 1275.
 Φόρκος· σκορπίον λαμῷ σπάσας
 φόρκῳ 477.
 Φορκυν· Φόρκυνος οἰκητήριον 376.
 Φορμίζω· ἀδωρήτα φορμίζων μέλη
 140.
 Φορυκτός· πέπλους κάλχη φορυκτοῦς
 864.
 Φορηγός· φορηγὸς λαῖκοι 1293.
 Φραδῆ· δαιμόνων φραδαῖς 968.
 Φράξω· πάντα φράζει λόγον 1470.
 οὐ φράσας θεᾶς ἐρετμάς 240.
 Φρήν· πλειστόν ἐξ ἑμῆς φρενὸς στερ-
 χθεῖς 1189. ἀναπεμπάζων φρενὶ
 πυκνῇ 9. ἡγραιμένος φρένας 1221.
 Φριμαγμός· ἑπὶ πᾶν φριμαγμὸν 244.
 Φρίσσω· πέφρικαν 252. ἔγχος πέ-
 φρικῶς 931.
 Φρόνις· δεσφάτων ἀψευδῇ φρόνι
 1456.

Φρυκτωρία· θυμιατὶς φρυκτωρία 1096.

Φρυκτωρός· λάμψει κακὸν φρυκτωρίω 345.

Φρύξ· ὁ Φρύξ 1397.

Φυγὰς· Οἰωνῆς φυγὰς 175.

Φυγή· παμπληστοῖο γένεσται φυγῆς 1431.

Φύλα· ἐς φύλαν τραπέεις 463.

Φυλαμός· παρ' Αἰσονίτην Φυλαμόν 593.

Φύλαξ· φύλακα τῆς μοναρχίας 1218. φύλακα λαῖνου στέγης 1469.

Φυλάττω· φυλάξει ῥόχθον Αἰγυιάς αἰός 402.

Φύλοπις· συμβαλόντα φύλοπιν 556.

Φύηλις· φύηλιν σπόρον 943.

Φύζιος· Φύζιον Δία καλῶν 288.

Φυσάω· ψυχὴν φυσήσει 68.

Φυτάλμιος· τῆς φυταλμίας χθονός 341.

Φυτεύω· ὡς μὴ σε Κάδμος ὤφειλε φυτεῦσαι 220.

Φυτὸν· ἀκαρπιοὺς φυτοῖς γυῖα συμφλέξας 1157. ὄρχατον φυτοῖσιν ἐξησηκήμενον 858.

Φυτοσπόρος· σὺν Σκαμάνδρῳ φυτοσπόρῳ 1304.

Φύω· τί ξυνὸν πέρυκε 1284.

Φώκη· φέροντο φώκαι 85.

Φῶς· πάντα πρὸς φῶς εἶει 57.

Φώσσω· φάινουσαι ἄβραστα καὶ φώσσωνας 26.

X.

Χάινω· κόνις χανοῦσα 317.

Χάλκειος· πέδιλοι χαλκείῃσιν ὠργυμμένη 1077.

Χάλκειος· χαλκῶν στρόμβων 584.

Χαλκήλατος· χαλκηλατῶ κνώδοντι 1434.

Χαλκόμιτρος· χαλκομίτρου θῆσαν Ὀτρηρὸς κόρης 997.

Χαλκός· 560. χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ 456. δαίχλον χαλκῷ τυπώσας 1260.

Χαλκωρυχέω· χαλκωρυχῆσει 484.

Χαλυβδικός· Χαλυβδικῶ κνώδοντι συνεθροισμένη 1109.

Χαμευνάς· χαμευνάδος μόροι 319. ἐπόψεται χαμευνάδας εὐνάς 848.

Χανδόν· χανδὸν δῖψαν ἀναύρων αἰοναμένων 1425.

Χαοντίης· τοῦ Χαοντίου νῆμα Πολυάνθου 1046.

Χαοντικός· φθογγὴν ἐδώλων Χαοντικῶν ἀπο εἶσαν 1320.

Χαρᾶσσω· τερμῶ χαράξας 1173.

Χάρις· θυμάτων ἐπὶ τῶν χάριν 211. χάριν τίτοντες Κερδύλη 1092.

Χάρμη· ἐν χαρμαῖσι θαυμάσιας πέρας 563. θυμηθῆσαν ἐν χαρμαῖς πύτραν 1271.

Χάρυβδις· πότα Χάρυβδις οὐχὶ θαίνεται νεκρῶν; 668. Χάρυβδιν ἐκρωσῶσαν ἐλκυσας βυθῷ 743.

Χάρων· περικνὸς ἀρχηγτὴς χάρων 260. χάρωνος ὠμηστοῦ δορά 458. τοῦ μονογλήνου. στέγας χάρωνος 660.

Χατίζω· κέπρος δαιτὸς χατίζων 837.

Χεῖλος· πολλὰ χεῖλους καὶ δεπαστραίων ποτῶν μέσῳ κυλινδεῖ μοῖρα 489.

Χεῖμα· κατ' ἄκρον χεῖμα 483.

Χεῖρ· ἀπλᾶτον χεῖρὶ κινήσει νέφος 569. κορέσσαι χεῖρα διηρώσαν φόνου 1171. χεροῖν εἰδῶλον ἡγάλισμένος 142. ἄρδιον εὐθυνεῖ χεροῖν 914. μέχην στήσας ἀραγμοῖς χεροῖν 940. πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων 1168. ὀμβροῖμοι χέρες 300. κόρυμα χερῶν σπᾶσσονται 607. θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως 661. χερῶν πληγαῖς ὑπεκίειν 777. χερσὶν ὀχμάσας δέμας 41. ταῖς Ἀκαίκοις χερσὶ 53. σκυφον χερσὶ προτείνων 661. τυρλαῖς ματεῖσθαι χερσὶ θαλάς 1102. ἀνάνοις χερσὶν κτενεῖ 1224. τεκόντος ἐς χέρας 501. δεδουραγμένον χεῖρας ἄκρας 759. βαμβῷ χεῖρας ὠπλίσας Σπύθῃ 917.

Χειράς· Χειράδος γόνος 1234.

Χειρώναξ· χειρώναντες ἐργάται 521.

Χεῖω (χανδανῶ)· κόνις χανοῦσα κευθμῷ χεῖσται 317.

Χελιδών· φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα 1460.

Χέλνυδος· χέλνυδος ὠμόδριξ 340.

Χελλύσσω· κελύδονα χελλύσσουσα 727.

Χερμάς· οὐσα γρῶνης χερμάδος ναῦται λᾶζον 20. κρηνας κυπὰς τις χερμαῖδων ἐμποβολία 333. ἐρείσει κῶλα χερμαῖδων ἐπὶ 616.

Χερνίπτω· βύχταισι χερνίφουσι πόριν 184.

Χέρνιψ· σφαγείων ἡδὲ χερνίβων πέλας 196. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας καταρξεται 209. μητρός κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος 325.

Χερσαῖος· χερσαῖος αὐτόδικτος 480. χερσαίου πέρας 534. ἀντὶ χερσαίας πλάτης 96.

Χερσάνθος· ολιγώδης χερσάνθησον
ληπτηρίαν 1391.

Χέρσος· χέρσον στόρυγγα πύσαι
865. χέρσον πατρως ποσὶ φαῦ-
σαι 1038. εἰς ἐκκρίαν χέρσον
περάσας 120. περοῖται χέρσον
αἰετὸς διαγράφων 261. ἢν μὴ τις
χέρσον λαγῆν 624. ποῖαν χέρσον
ἀνιχνεύσει; 824. γῆ ναυσόλωθ-
σεται ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον 1416.
Χεῦμα· χεῦμα θερμαίνοντος 647.
1334. χεῦμα Κωνυτοῖο 705. Τι-
τώνιον χεῦμα 1276.

Χέω· ὥσπετον χέασα βοήν 5. τοῦ
λύσαν ἐν ποίμνησιν χέαντος 455.
χαμευνάδος μόροι κέχυνται 321.

Χηλός· χηλῷ κατεδρύφαξε γονάς 239.

Χηραμός· σφῆκας χηραμῶν ἀνειρύ-
σας 181.

Χθών· χθών δρουμένη 251. στεί-
λασα κοῦρον τὸν κατηγορον χθο-
νός 58. ἀπεμπολήτης τῆς φυταλ-
μίας χθονός 341. ἐν χθονὸς μυ-
χοῖς 896. πῖαρ ἐγκλήραν χθονός
1060. κατὰ χθονὸς δύνοντος 1276.
ἐν μεταφρόνοις βουστράφοις χθο-
νός 1438. πᾶσαν ὁμβρήσας χθόνα
79. ἄλλη πηλοποιουντι χθόνα
473. κατ' Ἀύσοντιν χθόνα 702.
τέγγων χθόνα 718. ἐνοικῆσουσι
Σικανῶν χθόνα 951. ἄξει πρὸς
ξένην χθόνα 998. δορίκτιον χθό-
να κατεργάσαντο 1359. τιθνὸν
ἀντιπορθήσει χθόνα 1398.

Χιλλωρός· χιλλωρχος τοῦ στρατοῦ
210.

Χιλλωρός· χιλλωρον χρόνον 1153.

Χιλός· μυληράτου χιλοῖο δαυδαλε-
ντίας 578. γίγαρις χιλῷ συμμε-
μιγμένα τρυγός 677.

Χιμαίρεύς· Χιμαίρεως τάρους κυ-
δαίνοντις 132.

Χίμετλον· χίμετλα ποδῶν 1290.

Χλεύη· εἰς ἐπειρίον χλεύην ὑλακτή-
σασα 1386.

Χοή· φανεί χοάς 1184.

Χοιράς· χοιράδων ἐφημένους 367.
μύχουρε χοιράδων Ζαράξ 373.
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρού-
μενον 389. χοιράδων βεβώς ἐπι
1036. ἀμφοικλύστους χοιράδας Γυ-
μνησίας 633.

Χολή· γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς
1115.

Χόλος· ἀστεργῇ χόλον φυγοῦσαι
1166.

Χόνδρος· ὠλεντίην χόνδρον 155.

Χραίνω· πέδον χραίνῃ φόνῳ 268.

Χραισμέω· οὐ γείσας χραισμήσου-
σιν 292. ἀνεψαῖς ὀρνισι χραι-
σμήσαι γάμους 547.

Χραῖω· χρησῇ πᾶσι νημερτῇ φάτιν
1051. ὁρέεται τῷ κεχηρμένῳ δάνος
1381.

Χρη· τί χρη καλεῖν; 1410.

Χρηῖω· δοῦμαι λαβεῖν ὃ χρήζει 1269.
χωραν, ἢν περ ἐχρηῖον λαβεῖν
1065. χρηζῶν πυθέσθαι 479. χραι-
σμήσαι χρηζόντες 549.

Χρημα· χρημα τιμαλφέστατον 364.

Χρησπολέσχη· τὸν χρησπολέσχην
αἰτιάσονται βλάβης 1419.

Χρησμός· ἔλπεσε χρησμῶν αἰόλον
στόμα 4. χρησμῶν νυκτίφοιτα
δέσματα 225. τάρους χρησμοῖσι
κυδαίνοντις 133. χρησμοῖς πι-
θήσας 735. πεισθεῖς χρησμοῖς
1207. χρησμοῖς ἱατροῦ 1377.

Χρόνος· κραντης χρόνος 305. ὑστέ-
ρω χρόνῳ 1031. χρόνῳ μολόντες
δομοῦς 1090. βαιὼν ἀστεργῇ χρό-
νον 311. ἐννέωρον χρόνον 571.
τὸν χιλλωρον χρόνον 1153.

Χρυσέος· ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις
γάνος 708.

Χρυσεργός· χρυσεργά Παπτωλοῦ πο-
τά 1352.

Χρυσόπατρος· τὸν χρυσόπατρον μόρ-
φρον 838.

Χρυσός· χρυσῷ καλλύνειν βέδη 862.
χρυσῷ κρατῖρα κεκορημένον 888.

Χύσις· οἰδματος χύσιν 696.

Χύτλον· ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα ἔλ-
κονται 701. ἀμφὶ χύτλα 1099.

Χυτλώω· γυῖα χυτλώσαι δρόσῳ 322.

Χωνία· Χωνίας παγκληρίαν 963.

Χώρα· χώρας λαβεῖν κούτη 891.
χωρας ἀντίπορθμον ἦδονα 1368.
χωραν διδόντες 1065. στρατῷ πέρ-
θοντι χωραν 1211. τίσει χωραν
1253. αἰστώσας χωραν 1342.

Χῶρος· γέτων Μυλακων ὄροις χῶ-
ρος 1022. πατήσει χῶρον Σκυδην
200.

Χῶρομαι· χῶσεται στρατῷ 362.

Χωστός· σῆμα χωστόν τροχμαλῶ πατ-
ρηγές 1064. ἀτραπούς βοῶν χω-
στάς 698.

Ψ.

Ψάινυνδα· ψάινυνδα θεσπίζοντα
1420.

Ψαλάσσω· ψαλάξεις εἰς κενὸν νευ-
ρῶς κτύπον 139.

- Ψάλλω· κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον 1453.
 Ψάμμος· ψάμψον κλύδωνος 1156.
 Ψάβυσσαν ψάμμον 1014.
 Ψαύω· κεραίδος ψαύσας κρότων 278.
 χέρσου πατρίδας ποσὶ ψαύσαι 1039.
 Ψευδηγόρος· ψευδηγόροις φήμασιν ἐγγράσας ἐπη 1455.
 Ψευδήριον· ψευδήριον νησιωτικὸς στόνυξ ἔξει 1181. ἄγχι Κάλχαντος ταφῶν ψευδηρίων 1048.
 Ψευδωμότης· κοίρανψ ψευδωμότη 523.
 Ψευδωμότος· δρκον ἐκτίνων ψευδωμότον 932.
 Ψίω· ψίπεται πύργον γνώθω 639.
 Ψυδρός· ψυδραῖσι φήμαις 235. ψυδραῖσι ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέων 1219.
 Ψύλλα· τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἥνιοστροφῶν 166.
 Ψυχῇ· ψυχῇ φουρήσει 68. ψυχαῖσι αἷμα προσράνας βόδρω 684.
 Ψυχρός· ψυχρὸν παραγαλάσισμα 113. ψυχρὸν γέκυν 396. Ἐλωρος ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν 1033. ψυχρὸν δέμας 1113.
- Ω.
- Ω· ὦ νὰξ 9. ὦ τάλαινα καρδία 258. ὦ δαίμον 281. ὦ σκυμνε 308. ὦ Ζεῦ σῶτερ 512. ὦ σχέλι 815. ὦ μήτερ, ὦ δύσμπερ 1174. ὦ ξύναιμε 1189.
 Ωγενος· ξύνεινον Ωγένου Τιτηνίδα 231.
 Ωγυγος· Ωγύγου σπαρτὸς λεῶς 1206.
 Ωδίνω· τὸν ὠδίνοντα λόχον 342.
 Ωδὶς· κακῆς ὠδὶνος ἐκλαυσεν βάρως 477. μογοστάκος ὠδίνος 830. ἐμποβρυτοῦς ὠδίνος 842. οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδίνος ἀλγεινῶν τόκων 942. ὠδίνος λαθραῖος γονῆς 1198.
 Ωκίναρος· ἐνθα μυδαίνει ποτοῖς Ωκίναρος γῆν 1009. Ωκίναρος δῖταισιν ἀγχιτέρμονα 729.
 Ωκός· ὠκὸς Σίνις 982.
 Ωλένη· πρέσβυν δημόλευστον ὠλένη 331. κεναῖς ἀφάστων ὠλέναισι δέμνια 114. ἐνοπλίσουσιν ὠλέναισι πλάτην 205. περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας 1135. ταῖς δεσποτεταῖς ὠλέναις ὠγκωμένον 1183.
 Ωλενίτης· τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένην 155.
 Ωλερος· ἀπ' Ωλένου 590.
 Ωμός· ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα ἄξει 323.
 Ωμηστής· χάρωνος ὠμηστοῦ δορά 455. σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου 871. βύκταισι χερνύουσιν ὠμησταὶ πύριν 184. εἰς τάρων ζῶντας ὠμησταὶ κρυψοῦσι 1061. προδείγας θηρῶν ὠμησταῖς βοράν 955.
 Ωμόδρις· χέλυδρος ὠμόδρις 340.
 Ωμόσιτος· ὠμόσιτα δαιταλωμένους 654.
 Ωμόφρων· Κένταυρος ὠμόφρων 1203.
 Ωνητός· πρὸς καλύπτρης τῆς ὀμαμόνος ὠνητός 338.
 Ωρίτης· Ωρίτην θεὸν ἐκβαλοῦσα 352.
 Ως· 4. 15. 93. 293. 354. 369. 452. 756. 790. 1116. 1432. κέπρος ὡς 76. ἔγγω — ὡς πολλὰ κυλινδεῖ μοῖρα 489. οὐ πεῖσει φόνον — ὡς — ἐτυψα 462. ὡς μὴ βλέπωσι 445. ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν 742. ὡς μὴ σε Κάδμος ὠφέλε φυτεύσαι 219. ὡς σοι κρεῖσσον ἦν μέμνειν πάτηρ 815.
 Ωσπερ· Γουνεὺς ὡσπερ ἐργάτης δέκης 128.
 Ωστε· sicut, πέφρικαν ὥστε γύαι λόγχαῖς ἀποσιλωβοντες 252. καυῆξ ὥστε κυμάτων δρομεὺς 789. ὥστε πάγκανον στάχυν 1430.
 Ωφέλέω· ὠφέλειν πάτραν 1459. πλείστα τέχνας ὠφέλησάντα στρατόν 945.

INDEX

MYTHOLOGICUS ET HISTORICUS.

A.

Acamas, Thesei filius 494 sq. Eius amorem Laodice, Priami filia, ultro petit, atque ex eo Munitum filium suscipit 495—498. Troia expugnata in Cyprum insulam venit, ibique habitat v. 494. coll. 447.

Achilles, Pelei et Thetidis filius, Aeciaci et Doridis nepos 860 sq. solus e septem Thetidis filiis ex igne, quo mater reliquos combusserat, servatus est 178 sq. Dicitur Pelasgicus Typho, sive Thessalicus Gigas, ab immani indomitaque vi atque ferocitate 177. pariterque novemcubitalis, ab ingenti corporis magnitudine 860. Muliebri veste tectus et lanificum opus tractans [in Scyro apud Lycomedem] latuit, ne ad Troiam sibi fatalem ire cogeretur 276—278. Iphigeniam sibi desponsatam, ex Aulide divinitus abreptam, per quinque annos intra Scythiae oras quaerit, et Salmydesii maris insulam, postea ab eo denominatam, desiderio uxoris diu habitat 186—194. 200 sq. In insula Tenedo Cynum cum liberis, Tene et Hemithea, occidit 232 sq. ibique monitorem suum, qui officium neglexerat, gladio percussit 240—242. Ultimus Graecorum e navi in Troianorum terram tanto impetu prosiluit, ut fontem in littore excitaret 245—248. coll. 279. Troilum, Priami filium, amavit eumque, qui amorem recusaret, ad aram Apollinis trucidavit 309—313. Cum Hectore congregitur, eumque circa urbem fugientem horrendo clamore insequitur 260—264. occisum deinde Hectorem curru alligatum ad castra trahit 265—268. mortuum corpus magno

auri pondere Troianis vendit 269 sq. quod aurum tamen, ipso [a Paride] interfecto, Graeci pro ipsius corpore Troianis rependunt 271 sq. Thersitem, ob crudele in moribundam Pentesileam ludibrium, hasta confodit 999—1001. Quintus dicitur Helenae maritus, in somnio tantum eius pulcritudine delectatus 172 sq. Eius ossa in urna, quam Thetis a Baccho dono acceperat, sepulta sunt 273. Polyxena, Priami filia, ad tumulum eius victima caeditur 323—325. Mortem eius Musae deplorant 273—275. et feminae Crotoniatae quotannis solemni ritu lugent 859—864. Medeam in insulis beatorum uxorem habet 174.

Adonis, Myrrhae filius 829 sq. Gaus dictus apud Cyprios 831. Interfectum ab ingenti apro, Musarum insidiis, Venus deflet, 831—833. **Aeetes**, Colchidis Corinthique rex, Medae ex Eidyia pater, misit qui Argonautas, filiae raptore, persequerentur 1023—1026.

Aegestes, de Crimiso fluvio et Phoenodamantis filia natus 963. tres urbes in Sicilia condidit 964. Elymum, spurium Anchisae filium, in Siciliam transduxit 965—967.

Aegeus, Thesei pater, Gigas dicitur 495. eius arma sub rupe abscondita filius recipit 494 sq. coll. 1322 sq.

Aegialea, Diomedis uxor, marito e bello Troiano Argos reduci insidias parat 612—614.

Aeneas, Veneris filius 1234. consanguineus Cassandrae 1232. prudentissimus ac fortis 1235. Troia capta, pietatem eius ipsi hostes admirati sunt, cum optione data e patria auferendi quicquid vellet,

spretis divitiis relictisque cum liberis uxore, solos Deos Penates cum seni patre ex urbe efferret 1263 — 1270. E patria discedens, primum in Macedoniam venit ibique Rhacelum urbem incoluit 1236 — 1238. Inde Tyrreniam petiit 1239. ibique cum Ulyasse et duobus Telephi filiis, Tarchone et Tyrrenho, foedus iniit 1242 — 1249. consedit tandem, antiqui cuiusdam oraculi memor 1250 — 1252., in regione Aboriginum, ibique ad numerum porcellorum ferre suis, quam ab Ida monte secum navi adduxerat, triginta tures exstruxit 1253 — 1260. Palladi templum aedificavit patriosque Deos in eo collocavit 1261 sq. Filii eius dicuntur gemelli leunculi, robore eximii (*Ῥῶμος* et *Ῥομύλος*); per quos dicitur auctor futurus clarissimae olim feliciissimaeque urbis, prope Circaeum promontorium sitae, urbis Romae 1270 — 1280.

Aesacus, vates Troianus, cuius de Hecuba una cum filio interficienda vaticinium Priamus in totius gentis perniciem spreverat 224 — 228.

Aesculapius, dicitur Epus 1054. Podalirii pater 1054.

Aethon, dictus est Erisichthon ob ardentem ingluviem 1396. sub eodem simulato nomine Ulysses latuit, cum primum Ithacam reversus se Cretensem esse fingeret 432.

Aethra, Thesei mater, quam Diocuri, Athenis expugnatis, in vindictam raptae a Theseo Helenae rapiunt 503 — 505. inde, Helenae famula, Troiam venit, ibique clam Munitum, Laodices ex Acumante filium, educat, quem, urbe capta, patri tradit 501 — 503.

Agamemnon, ad bellum Troianum profecturus, Baccho Delphis occulta sacra facit 206. ab Illo reductus occiditur in lavacro ab uxore Clytaemnestra 1099 — 1105. coll. 1375. Post mortem a Spartanis Iovis nomine colitur, et summos honores consequitur 1123 — 1125. coll. 136 sq.

Agapenor, Ancaei filius, ex Arcadia oriundus, a Troia rediens in

Cyprum insulam delatus, ibi metallifodinas aperit 479 — 485.

Ajax Telamonius, pella leopipa, qua Hercules eum recens natum donaverat, precibus quo eiusdem ad Iovem missis invulnerabilis factus est, excepto uno tantum corporis loco 455 — 461. bellicosissimus et fugae nescius 463. furibundus rabiem suam in greges effudit 454. ab Hectore gladium dono accepit, quo sese postea ipsum percussit 464 — 466.

Ajax, Oilei filius, Locrus, Cassandram Palladis opem implorantem violenter ab ara abstrahit templumque ingenti scelere poluit 357 — 360. quod facinus et ipsum et magnum Graecorum numerum perdidit 365 — 372. et Locrenses postea per mille annos virginibus ad Minervae Iliacae servitium mittendis luunt 1141 — 1145. Ipse vero inter Myconem et Tenum, Aegaei maris insulas, naufragium facit, et primum ad Gyrdas petras elicitur 387 — 390. deinde vero, cum se vel invititis Diis salvum esse gloriatus esset, a Neptuno de saxo praecipitatus, in undis interit 391 — 395. mortuum corpus ad littus eiectum Thetis sepeliit, ubi tumulus eius Aegaei maris fluctibus contremuit 396 — 402. apud Inferos etiam Venerem, quippe quae pernicioso Cassandrae amore eum perdidit, execratur 403 — 407.

Alaenus, Diomedes frater, litum inter Daunum et Diomedem inque diiudicat 619.

Alexander M., Macedonum rex, patrum genus ad Herculem et Perseum, maternum ad Aeacum et Dardanum retulit 1440. coll. 803 sq. Epirota dicitur et Macedo 1441. cognatam Persarum gentem debellavit 1442. Atheniensium potestatem fragit 1443 — 1445. et sic longas contentiones inter Europam Asiamque victor composuit 1439.

Alexandra, Priami filia, vaticinandi artis perita 4. coll. 1454 — 1456. ab Apolline amata, Dei connubium recusavit 352 sq. coll. 1457. quod iratus Deus ita calumnians ultus est, ut vaticinia eius

- irrita haberentur 1454 — 1457. Inde, cum insanire videretur, a patre Priamo in turri inclusa est 349 — 351., unde Paridem Graeciam versus navigantem conspiciens, fatidico furore percita in tristia et obscura vaticinia erupit 16 — 30. coll. 3 — 7. Postea, cum urbs a Graecis diriperetur, e Palladis templo, quo confugerat, vi ab Aiace Locrensi abstracta est 357 — 360. et Mycenis, quo eam captivam abduxerat Agamemnon, miserrime est a Clytaemnestra trucidata 1108 — 1119. In Italia autem apud Daunios templum prope Salapinam paludem et divinos honores accepit 1126 — 1140.
- Amazones**, Hippolytam reginam, quam Theseus rapuerat, ulturae, Istrum fluvium transierunt totamque Atticam ferro ignique depopulatae sunt 1331 — 1340. Vid. Clete, Otrere, Penthesilea.
- Amphilochus**, vates, cum Troja capta in Ciliciam venisset, ibi cum Mopso sive de vaticinandi peritia, sive de possessione illius regni tam acriter depugnasse dicitur, ut ambo mutua caede interirent 439 — 442. Quamobrem ita ad Magarum sepulti sunt, ut collis inter haec sepulcra medius intersit 443 — 446.
- Amyntor**, Phoeniceum filium, cum Clytia pellice deprehensum excacat, et maximo odio persequitur 421 — 423.
- Ancaeus**, Agapenoris pater, apro Calydonio vulneratus periit 486 — 493.
- Anchises**, pater Aeneae, cuius pietate una cum Diis patriis e Troiae exoidio servatus est 1265. eius filius nothus, Elymus, in Siciliam venit 965.
- Andromeda**, Cephei filia, belluae marinae exposita a Perseo liberatur 836 — 839.
- Anius**, Rheus et Apollinis filius, Deli rex, Graecos ad Delum impulsos hortatus est, ut in insula manerent, tempus expectantes, quod oracula capiendae Troiae praedixissent; iisque victus abundantiam per filias pollicitus est 570 — 576.
- Antenor**, Troianus, patriam Graecis prodidisse, et ipse equi lignei compages aperuisse dicitur 340 — 343.
- Antheus**, Antenoris filius, Troianus, amatus a Paride puer, ab eo inter ludendum occiditur 134.
- Apharidae**, Idas et Lynceus, bellicosissimi et fortissimi 518 sq. pugnant acerrime cum Dioscuris ob iniuriam Leucippli filiiabus illatam 546 — 549. quo in certamine Lynceus a Polluce, Idas, interfecto Castore, a Iove fulmine interemptus est 550 — 561.
- Apollo**, cum Neptuno Troiae muros Laomedonti regi exstruxit 521 — 523. Cassandram adamavit eiusque connubium frustra appetiit 352 sq. coll. 1457. quare iratus fatidicam virginem calumniatus est 1454 — 1456. Oraculum eius, quod Delphis habuit 208. dicitur Orci minister, quippe falsa et exitiosa vaticinans 1420. cum Ida, Apharei filio, sagittis pugnavit 561 — 563. Filii eius: Hector 265. Troilus 313. Teneirus vates 1211. Anius, Deli rex 570. Cognomina: Ἀλῆτος 920. Ἀελγῆτιος 208. Ἀήραιος 440. Ἀρύμας 522. Θωραῖος 352. Ζωστήριος 1278. Ἰατρός 1206. 1377. Κερδῆσιος 208. Κοῖτις 426. Κυπῆς 426. Λειμῆς sive Λέριος 1206. et 1454. Μολοσσός 426. Ὀρχιεύς 562. Πῆσιος 265. 352. Παταρεύς 920. Συνασις 562. Τελγούσιος 562. Τερμινθεύς 1206. Ὑλάτις 448. Ὠρίτης 352.
- Apasyrtus**, Aeetae, Colchorum regis, filius, a Medea sorore interfectus 1318. Cassiphones, Circes filius, consobrinus 811.
- Arisbe**, Teucric Cretensis filia, Dardani uxor 1306 — 1308.
- Asterius**, Cretae rex, Europam, Agenoris filiam, quam mercatores Cretenses rapuerant, in matrimonium duxit 1301.
- Atlantis**, sive Atlantidis filia, Electra, Dardani mater 72. Calypso 744.
- Atlas**, pater Electrae 72. Calypsus 744. proavus Prylis Leshii vatis 221 sq. eius habitatio deserta 879.
- Aurora**, Pegasus supervehitur Phlegii montis iugum 16. Tithoni coniux 18.

B.

Bacchae, dicuntur Laphystiae 1237. et Minallones 1464. cornigeræ 1236.

Bacchus, Delphi sanctuarium habuit prope Apollinis oraculum 208. Agamemnoni pro sacris oblatis gratiam referens, Teledphum, Mysiae regem, Graecis infestissimum impedit, quominus saevitiam suam in Graecos exerceret 207 — 215. coll. 1246 sq. Anii, Deli regis, filias artem docuit, victus semper abundantiam procurandi 577 — 580. Thetidi auream urnam donavit, in qua postea Achillis ossa recondita sunt 273. Cognomina: *Ἐρώχης* 212. *Οἰκονόρος* 1246. *Ἠεράκλειστος* 577. *Σπείλις* 207. *Σωτήρ* 206. *Ταύρος* 209. *Φηγαλεύς* 212. *Φανστήριος* 212.

Baius, nauclerus Ulyssis, in Campaniae littore sepultus 694.

Branchesia virgo dicitur Caira, Milesia, a celeberrimo illius regionis Branchidarum oraculo 1379.

Brimo, vid. Hecate.

Byne, vid. Iuo.

C.

Cadmilus et Cadmus, vid. Mercurius.

Caira, virgo Milesia, quae Neleo Atheniensis, coloniam in illas regiones ducenti, argillam aqua humectatam [terram et aquam] praebeuit; unde Neleus ex oraculo regionis potitus est 1379 — 1384.

Calchas, Thestoris filius, clarissimus vates, cum in certamine de divinandi peritia a Mopso victus esset, vitam ex oraculo finivit, et Colophonem sepultus est 426 — 430. Eius cenotaphium in Italia prope Sirini urbem 979 — 981. coll. 1047 sq.

Calydaus, antiquissimus Thebarum rex 1209.

Calydonius aper, sive Octaeus, Anacaei inguina laceravit, et ipse moribundus Meleagrum perdidit 486 — 493.

Calypsu, Atlantis filia, cuius amore

Ulyssen per aliquod tempus fruitur 744.

Candaeus, vid. Mars. 1410.

Candaon, vid. Orion. 328. vid. Mara. 938.

Capaneus, Argivus, cum Thebarum moenia vel invitis Diis se ever, surum esse gloriatus esset, fulmine a Iove ictus concidit 433 — 436.

Carca, primi mercenarii milites 1384. eorum regio a Neleo Atheniense occupata 1383 sq.

Cassandra, vid. Alexandra.

Cassiphone, Ulyssis et Circes filia, fratri Telemacho nupta, hunc, cum matrem Circeen occidisset, ipsa crudeliter interfecit 810 sq., Cepheus, Aethiopum rex, filiam Andromedam ceto devorandam exposuit 834 — 837.

Cepheus, Achirus, a Troia rediens in Cyprum delatus ibi habitat 586 — 591. coll. 447.

Ceres, Pelopis humerum comedit 152 — 155. Erisichthonem maximo odio persequitur 1391 sq. Cognomina: *Ἰσώ* 621. *Ἐννάλια* 152. *Ἐκινύς* 153. *Ἐκχυρρα* 153. *Κούφα* 1392. *Ὀγνα* 1225. Dicitur Furibunda et Ensisfera 153.

Chimaeus, Promethei filius, in agro Troiano sepultus, ad cuius tumulum oraculi iussu a Menelao et Spartanis sacrificia fiunt 132 sq. Cilla, Hecubae soror, filium e Priamo clam suscipit; statim vero post partum cum nato occiditur 319 — 322.

Circe, Solis filia, Ulyssis socios in suos transformat 673 — 678. a Telemacho occiditur 806.

Cleisithera, Idomenei filia, a Leuco, cui desponsata erat, misere trucidata est 1222 sq.

Clete, Amazo, Penthesileam reginam per mare quaerens, in Itabam venit, ibique Cleten urbem condidit 995 — 998. hanc urbem postea Crotoniatæ diruunt, et Cleten reginam, ab illa priore denominatam, occidunt 1002 — 1007.

Clytaemnestra, Agamemnonem maritum in balneo securi percussit 1099 — 1105. Cassandram crudeliter trucidat 1108 — 1117. ab Ore-

ste filio, paternas necis ultore, occiditur 1120 — 1122.

Codrus, Atheniensium rex, lignatoris veste latens hostes sefellit, et morte sua patriam servavit 1378.

Conaetho, Pterelai Teleboarum regis filia, Cephalo amore capta, hostibus patrem et patriam prodidit 934 sq.

Corybantes, Rhene sacerdotes, Saturnum incutentes 78.

Corythus, Paridis et Oenones filius, a matre ubi Paridis adulterium irata misus est; ut Graecis oracula de Troia captenda exponeret 57 — 60.

Cretenses Europam, Agenoris filiam, ex Sarapta, Phoeniciae urbe, raperunt 1297 — 1301.

Cretheus, Aesonis pater, avus Iasonis 872.

Crimineus, Siciliae fluvius, in canem mutatus e Phoenodamantis filia Aegesten procreat 961 — 964.

Crissus, in utero matris cum gemello fratre, Panopeo, manibus collectatur 989 — 942.

Crotoniatae Troianis in Italiam profugis in expugnanda urbe Siride auxilium ferunt 989 sq. Ceteri, Italianam urbem ab Amamond conditam, diruunt, ipsamque reginam fortissime pugnantem interficiunt 1002 — 1007.

Cycnus, Neptuni filius, recens natus ad mare expositus esse et ab avibus marinis enutritus dicitur, usque dum piscatores eum invenissent 237 sq. liberos suos, Temen et Hemitheam, Molpi tibicinis falsa delatione deceptus, in arca inclusos in mare proiecit; quos tamen undae ad insulam Leucophrin (Tenedum) salvos eiecerunt 234 sq. 239. In hac insula postea Cycnus cum liberis ab Achille occiditur 232 sq.

Cythereus, Neptuni filius, rex Salaminis 451.

D.

Dardanus, a Iove et Electra, Atlantis filia prognatus, diluvii tempore sulus a Thracia in Phrygiam enatavit 73 — 80. ibi Aris-

bam, Teucri Cistensis filiam, in matrimonium accepit, et ex ea progeniit Erichthonium; proavum Priamidarum 1806 — 1308. sepultus est in regione Troiana 72 sq. Daunii Aetolbrum legatos, Diomediam agros reposcentes, vivos defodiunt 1056 — 1066. Cassandreae templum et divinos honores constituunt prope Sasapinam paludem 1128. haec virgines confuebant, sponso exasae, eosque Furiali habitu terrebant 1131 — 1140. Podalirum apud Daunios oraculum 1050 — 1055.

Delphibus; quartus Helenae maritae, quam post Paridis obitum duxit, secundam inter Priami filios laudant post Hectorem consequutus 168 — 171.

Diluvii Deucalionis descriptio 79 — 85.

Diomedes magnas calamitates perpeusus est ob vulnus, quod Veneri inflixerat 610 sq. Post Troiae excidium Argos reversus, insidiis Aegialeae uxoris periturus erat, nisi in Iunonis templum confugisset 612 — 614. In Dauniam decessit, ubi Argyrippam condidit 592 sq. ibi socii eius in ardeas mutantur, et Diomedeam insulam prope Dauniae littus incolunt 594 — 609. ipse, ob Alaei fratris iniquitatem, regionem diris devovit 519 — 524. statucae eius nulla vi libere moveri poterant, quin etiam a Dauno in mare proiectae statim emergentes sese in pristino loco collocarunt 625 — 629. divinos ei honores ab omnibus Iunii maris acolis habebantur, ob occisum illum draconem, qui Phaeaciam olim vastaverat 630 — 632.

Dioscuri, gemelli Iovis et Ledaee filii, ex ovo nati, in cuius originis memoriam galeas gestant, dimidiati ovi formam referentes 506 sq. inde Helenae fratres, quam a Theseo raptam ulciscuntur et Athenis expugnatam, solum Thesei matrem, Aethram, servam abducunt 503 — 505. quam aequitatem admirati Athenienses, eos inter astra retulerunt 506 — 510. Apud Oenunta, Laconiae fluvium, acri pugna cum Apha-

ridis; patruelibus suis, contendere-
runt, quorum alter quidem, Lyn-
ceus, a Polluce interemptus est;
alterius autem, Idæ, qui Casto-
rem prostraverat, in Pollucei
impetus levis fulmine repulsi
546—561. Læn urbem expugna-
runt, unde Lapersii diei 511.
Semidei dicuntur, quippe qui post
Casteris mortem alternis vicibus
in coelo et in Orco versentur. 564
—566. coll. 511.

Dionæus, totius Atheniensium clas-
sis praefectus, in honorem Sire-
nis Parthenopae lampadum cur-
sum ex oraculo instituit, quem
Neapolitani quattuordecim deinceps
celebrantur 732—737.

Doris, Thetidis mater, avia Achil-
lis 661.

Dynantea proles dicitur Doris,
a Dynante, Aegimii, Doriensium
regis filio. Vid. Steph. Byz. v.
Δυναυ.

E.

Echidna, Typhonis uxor, in Cilicia
ad Gygasam paladem horribili
specu habitat 1353 sq.

Ectenes, dicebantur Thebani 433.
1242.

Elais, Anii filia, trium sororum
una, quas a Baccho edoctae
vini, frumenti, oleique copiam,
quantum vellent, efficere potue-
runt 573—580.

Electra, Atlantis filia, Dardani ma-
ter 72.

Elphenor, cum avam Abantem
improdepe occidisset 1034, ex-
ulavit e patria, et cives e sco-
pulo prope Euboeae litus ad
bellum Troianum convocavit 1036
—1041, quo finito, Othronum,
insulam prope Italiam, et inde
in Epirum venit 1034 sq. 1042—
1046.

Elymus, metus Anchisae filius, ab
ilio profugus, in Siciliam ab Ae-
geste traduntur 956—967.
Eryx, Hellespontis 463—519.

Ereus, Pandorae filius, equi dura-
tes artifex 930. coll. 948 sq. in ob-
patis periculum ignarus in bello
a Diis redditus est 931 sq. 1943
sq. Post Troiae excidium in Ita-
liam coniecit 930. 946—950.

Erimethus, Asiae et Iapeti filius
1412.

Erianyes, Nootis filiae, Eteoclem
et Polynicen ad mutua caedem
instigant 437 sq.

Erianyx, dicitur Ceres; quo no-
mine in Arcadiae urbe, Telphu-
ga, colebatur 153. 1040.

Erisichthon, Thesalus, Cereri ma-
xime invisus, ob excisum sacrum
Deae nemus 1391 sq. in medi-
cabili fame cruciatur 1395.
Aethon dictus est 1396.

Eryx, Vaneris filius, hospites ad
eluctam provocare et interficere
volebat; postremo autem ab Her-
cule victus et occisus est 866 sq.
Eteocles et Polynices, Oedipi ex
Iocasta matre filii, ipsius patris
germani fratres, a Furiis acti,
mutua caede perierunt 437 sq.

Europa, Agenoris Phoeniciae regis
filia, a Cretensibus rapta, Asie-
rio Cretae regi auxit 1294—
1301. Sarpedonis ex love mater
1284.

Eurynome, Oceani filia, Ophionis
uxor, a Rheia viota et in Tartarum
deiecta est 1190 sq.

Eurypylos, Thessalorum dux, ab
ilioadiensis a ventis in Libyae
littora delatus est 901 sq.

G.

Gaeus, vid. Adonis.

Gigantes, Sithonii sive Thraces
1357. commemoratur eorum pugna
cum Diis 692 sq. 708. ab
Hercule sagittis confossi 63.

Glaucan, (Glaucus) Minois et Pa-
siphæae filius, Cassiphones con-
sobrinus 811.

Glaucus, piscator, ex Anthedone,
Boeotiae urbe, oriundus, herba
quadam, qua pisces revixerant,
consumpta, in mare desiliit, et
Deus marinus factus est; eius
contubernalis dicitur Ulysses qui
fragus in mare proiectus 754—
756.

Gorge, Thoantis mater 1013.

Gorgones, vid. Medusa. unam, quo
utebantur, oculum Persæus, ab-
stulit 846.

Graeci, in Paradisi ultionem Aulide
conveniunt 181 sq. Iphigeniam,
Achilli desponsatam, repta ini-

molandum, arcessunt 183—185
ibi ad aram Saturni serpentis
ostento edocti, quot annorum
bellum futurum sit, novo sese
iuramento adstringunt, se non
prius in patriam redituros esse,
quam Troiae excidio vindictam
sumiserint 202—204. Tum pro-
fecti, ad insulam Delum appeli-
lunt, ubi Aeneas eos hortatur,
ut oraculis fidem habeant et cer-
tum Troiae capiendae tempus in
insula expectent 570—572. De-
inde in Myriam, Telephi regnum,
delati, a Bascho ab exilio ser-
vantur 206—215. Inde Lesbum
veniunt, et a Pryli vate discunt,
quomodo Troia peritura sit 249.
postea Tenedum conscendunt 229.
ubi Cyenus cum liberis per Achil-
lem perit 232 sq. ad Myriam
denique urbem naves appellant,
ubi omalium postremus Achilles
e navibus in terram prosiliit 243
— 248. navium statidem solsa
et propugnaculis muniunt, quae
tamen Hectorem non impediunt,
quominus naves incendat, ipsas-
que ingenti strage caedat 283—
297. — Graeci, relicto illo equo
ligno, quem Epeus fabricaverat
342 sq. coll. 930., simulata fuga
ad Tenedum et Calydnae insulas
decidunt, unde Antenor et Si-
nonis signo revocati, ad capien-
dam urbem redeunt 345—347.
Graecorum classis ad Euboeae
litora naufragium facit 373—
386.

Guneus, Arabs, iudex iustissimus
128 sq.

Guneus, Cyphaeorum dux, Thes-
salus, post Troiae excidium ad
Libyae littus delatus est 897 sq.

H.

Harpinna, Oenomai equus, ob ve-
locitatem cum Harpyiis compa-
ratur 167.

Harpyiae, numina rapacia, velo-
cissima 167.

Hecate, Persaei (Persae) filia 1175.
cui Zerinthus Samothraciae sa-
cra erat, et canes immolabantur
77. lampadum cursibus coleba-
tur 1178 sq. Hecubam in canem

mutavit 1176 sq. Cognomina:
Baius 1176. Zephrus 1178.
Trieeps 1186. Τριποπος 1176.
Ψοπδα 1180.

Hector, Apollinis filius 265. Cas-
sandrae frater omalium carissi-
mus 264. 1189 sq. columen gen-
tis patriaeque fulcrum 281 sq.
1190. comparatur cum Giganti-
bus Thracis 526 sq. multos e
fortissimis Graecorum occidit 298
— 301. Graecorum naves inva-
dit et magnani inter eos stragem
edit 286—297. ab Achille tamen
circa Troiam actus et superatus
occiditur, et curru aligatus ad
navem trahitur 265—267. mortuum
corpus magno pretio vendit Achil-
les 260 sq. Post mortem divinos
honores apud Thebanos nactus
est, qui, ab Apolline moniti, ossa
eius et Troade Thebas deporta-
runt, et sanctissimo loco sepe-
lierunt; ipsum vero, ut Deum
averruncum venerati sunt 1195 sq.
1204—1213.

Hecuba; horribile eius somnium
de ignito terre ab ipsa procrean-
do, quod Aetacus vates de Pa-
ride exposuit 224—227. Post
Troiae excidium captiva in Tha-
ciam abducitur, ubi ob convicia
in Graecos lapidibus obruta po-
rit 330—334. et ab Hecate in
canem nigram mutata, nocturnis
latratibus impio ternet 1175—
1177. Ulysses ei cenotaphium in
Sicilia ad Helorum fluvium ex-
struit 1181—1188.

Helenæ, dicitur cyoni (Iovis) filia,
ex ovo prognata 88 sq. columba
ob libidinem nominatur 87. 131.
his raptæ est, a Theseo, primum,
et postea a Paride 147 sq. coll.
104—106. dicitur tyconitæ (ty-
conis) h. e. tribus viris raptæ,
Menelae, Paridi et Deiphobo; et
quinquevira (πεντάερος) h. e.
quinque virorum amorem exper-
ta; Thesei 147. Menelai 149.
Paridis 110. Deiphobi 168. et
Achillis 172. — quæ de causa
etiam κρυπτος 104. et Baccha,
in amores quasi furibunda 343.
filias ex Menelae habuit, duas
(Hermionen et Iphigeniam) 103.
inde mulierpera (ἡμιπύρρα) dicta
851. a Protæo Paridi eripitur,

qui solummodo simulacrum eius Troiam avertit 112—115. 128—131. eius causa Menelaus longos errores et multas calamitates perpeusus est 820—824 sq. 850. Pleuronia dicta est, v. 143. et Pephua, a Pephoo; Lanoniae oppida 87.

Helle, Athamantis filia, ex ariete aureo delapsa, in freta inter Europam et Asiam, cui nomen dedit, perijt 1285.

Hemithoe, Cycni filia, vid. Cycnus.

Hercules, tribus noctibus a Iove satius (τρίτης) 33. lunonis mammam suxit 1327 sq. cum sex navibus Troiam venit 1347. ut homines incendio vastat 31—33. et dicit 1348: a bellua marina deglutitus, intestina eius dissecat, et salsus erumpit, capillis tantum capitis amissis 33—37. 476—478. furens liberis interficit 38. lunonem novercam sagitta vulnerat 39. cum Iove patre in stadio Olympico luctatur 40—42. Scyllam ob raptos Geryonis boves caede ulciatur 46. 651—653. Lyncrygonem, feram Italiae gentem, sagittis confecit 662 sq. viam prope Balas stravit, ut boves Geryonis transduceret 697. cum Theseo in Scythiam ad Amazonem venit 1327. preces ad Iovem patrem misit, ut Ajax Telamonius filius, invulnerabilis, ut ipse, fieret 459—461. a mortuo Nesso inermi dolo (veneno) percussus est 50. et combustus a Philocteta, ad Dyrae fluminis ripam 916 sq. cum Iunone noverca in gratiam rediit, et inter Deos relatus est 1349 sq. templum ei dicavit Iason in Libyae littore ad Syrtim 871—873. Cognomina: *Botrys* 652. *Hyacinthus* 663. *Minervae* 651. *Mystic* 1328. *Italus* 663. *Iuveneris* 663. *Exanervus* 652. *Aspenderos* 652. coll. 1346. *Boeotus* 1347.

Hercules, Alexandri M. et Barnabae filius, a Polyperchonte, Epirum rege, interfectus est 801 sq. Hesione, Laomedontis filia, Priami soror, belluae marinae Phoeniceo danteis consilio exposita 470—472. coll. 952—954. ab Hercule

servatur 476 sq. qui cum Troia ob Laomedontis peritium expugnata, Telamoni fortissimo socio, donat 489. ex quo Teucrium et Trambelum suscipit 467 sq. Priamum fratrem ex captivitate redimit 337.

Hippolyte, Amazonum regina, a Theseo et Hercule ex urbe Themiscyra raptus 1330. Orthosia, Dianae cognomine, vocatur 1331.

Hodoedocus, Oilei pater, arx Aiacis Locrensis 1150.

I.

Iason, Aesonis filius, Crethel nepos 872. *Λεωκώτης* dicitur, cum uno calcei in Anagro fluvio amisso, statim a Pelia avunculo ex arculo agnitus sit 1310. hinc ab eis in Colchidem missus, post varia pericula aureo vellore potitus est 1312—1316. a Medea reoccutus est, et cum ea aufugit 1315—1324. Cum Argonautis in Libyae littore ad Syrtim Herculi templum extraxit 871—873.

Ichneus, vid. Themis.

Ilias, Apharei filius, cum Apolline angittis pugnavit, amissus est 561—563. in pugna cum Diocleia ob Leucippidis filiam, cum Castore interfecto Pellicem perierat, a Iove fulmine prostratus est 557—561.

Idomeneus, Deucalionis filius, Iove via praestus (vino quento, loca a Iove descendens) 431. Creta rex, ab Ilio rediens, totam regiam domum per Leucum, quem custodem regni reliquerat, eversam et exstinctam iniecit 1214—1225. Tum, patriam expulsus, Colophonem venit, ibique sepultus est 431 sq. coll. 424.

Ius, Troia filius, Cassandrae proptus, sacrum nomen habuit prope urbem, ubi quodam terra absorpta est 319. totam Thraciam usque ad Peneum fluvium bello vastavit et in suam ditionem redegit 1341—1345.

Ino, vid. Leucothea.

Iolo, Iacchi regis filia, a Phoenicibus raptas, ad Oesidem Aegypti regem delata est 1291—1294. hoc facinus Iungas inimicitias ju-

thra avia clam educatus est 502. in Thracia viperæ morsu perit 499 sq.
 Musae, Achilles mortem deplorant 273—275. Adonidem, a Venere adamatum, perdiderunt 832.
 Myrmidones; eorum fabulosa origo 176.
 Myrrha, Adonidis mater, quem in arborem mutata aperto cortice peperit 829 sq.
 Myrtilus, Mercurii filius, Oenomai regis auriga 166 sq.; dolum paravit, quo Oenomaus a Pelope victus perit 161—163. ipse vero a Pelope in mare praecipitatus est, quod Myrtoum ab eius nomine appellatum 163 sq. totum illius et Hippodamiae genus diris devovit 165.

N.

Naubolus, Iphiti pater, cuius nepotes Schedius et Epistrophus ad Troiam periere; eorum autem socii, Phocenses, post Troiae excidium, in Italiam delati sunt 1067—1074.
 Nauplius, Palamedis pater, filii mortem ultor, ignem in Caphareo, Euboeae promontorio accendit, quo Graecorum classem adducta, ad scopulos naufragia fecit, et magna pars exercitus perit 373—386. 1095—1098. Principum Graecorum uxores fraudulenter ad adulteria pellexit 1093—1095. Laucum Cretensem, quem Idomeneus regni custodem facerat, ad caedem totius regiae domus instigavit 1219—1225.
 Neleus, Codri; Athenarum regis, filius in Asiam transit ibique, Caribus debellatis, Mileto imperavit 1378—1384. eius filia, Perse, in barbarorum lupanaribus accortata est 1385—1387.
 Neoptolemus, Achilles et Iphigeniae filius 183—186. 324 sq. in insula Scyro educatus 185. Aecii abnepos, per quem in fatis erat Troiam captam iri 53., Polyxenam, Priami filiam, ad Achillis tumulum sacrificavit 323—325.
 Nepunis (?), cognomen Hippolytae Amazonis 1332.

Neptunus, Laomedonti Troiae muros cum Apolline exstruit 521—523. coll. 617. Pelopem amat et rapit 156 sq. Aiacem Loerensem ob magulloquentiam in Aegaeo mari submergit 393—395. Ulyssi, ob Polyphemum filium excaecatum, iratus 766 sq. Cognomina: *Alysius* 135. *Ἀποψεύς* 617. *Ἀψιδεύς* 749. *Βροντός* 722. *Ἐκπυγδεύς* 158. *Ἰνναγέτης* 767. *Μελαρδός* 767. *Ναυπύλειος* 157. *Ἠρόκωρτος* 522. Cumnæ rex 522.
 Nereus, Deus maris 164.
 Nesaen, Nerei et Doridis filia, Thetidis soror 399.
 Neso, Sibyllae mater 1465.
 Nessus, Centaurus, mortuus Herculem dolo interemit 50.
 Nireus, formosissimus Graecorum secundum Achillem, ab Illo reductus, primo in Libyam, deinde in Epirum delatus est 1011—1020.

Nox; eius filiae Furiae 437.
 Nyctimus, Lycæonis, Arcadiae regis, filius, a fratribus occisus, et Iovi ad epulandum appositus est 481.

O.

Oceanus, dicitur Ogenus; eius uxor Tethys, Titanis 231.
 Oebalus, Tyndarei pater, rex Spartanorum 1125.
 Oenomaus, Elidis rex, Hippodamiae pater, procorum filiae intersector, a Pelope Myrtili dolo victus est 161—163.
 Oenone, Paridis uxor, ob adulterium Helenae nuptias Paridi irata, et patris (Cebreni vel Oenei) diceriis exasperata, filium (Corythum) ad Graecos misit, patrias proditorem 57—60. ipsa autem, maritum letali vulnere gaudium animadvertens, sese de turri praecipitem dedit, et una cum marito exspiravit 61—68.
 Ogenus, vid. Oceanus.
 Ogyges, rex Thebarum antiquissimus 1206.
 Ophion, Deorum rex, cum Erynome ante Saturnum et Rheam imperium tenuit 1192.
 Orestes, Agamemnonis filius, pa-

tris mortem matris Clytemnestrae caede ultus est 1120—1122. oraculo monitus, cum exercitu e pluribus gentibus collecto, insulam Lesbium invasit et depopulatus est 1374—1377.

Orion, Iovis, Neptuni et Apollinis filius, dicitur *ῥήναρπος* 228. eius ense Diomedes tenuit, Iphigeniam sacrificaturus 326—328.

Osiris, Aegypti rex, Ius, Inachi regis filiae, maritus 1292—1294.

Otrere, Amazonum regina, mater Penthesileae 997.

P.

Palaemon, Deus marinus, qui in Tenedo insula puerorum victimis colebatur 229.

Palamedes, Nauplii filius, dolo Ulyssis circumventus perit, et in insula Lesbo sepultus est 1097 sq.

Pamphylus, cuius filia Magarsus urbi nomen dedit 442—444.

Panopeus, Epei pater, Deos in bello contra Teleboas periurio laesit 932—938. in utero matris cum fratre Crisso pugnis contendisse dicitur 939—942.

Parcae, Maris filiae, claudae 144 sq. grandaevae virgines 585.

Paris, Priami et Hecubae filius, torris vocatur, propter illud Hecubae somnium 86. 1362. inde in Ida monte expositus, ab ursa nutritus ferocitatem cum lacte suxit 138. Anthem, amatum puerum, inter ludendum interfecit 134. de pulcritudine trium Dearum iudex constituitur 93. in Graeciam transit; nautae eius, funibus a terra solutis, Hellesponto navigant 22. Calydnas insulas, vento a septentrione spirante, transeunt 25. Laconiae littoribus appropinquant 90—93. Onugnathum promontorium et Lan urbem transnavigant 94 sq. et inter gemina promontoria, Maleam et Taenarum, ad Gythii litus ancoras iaciunt 98—101. Tum Paris, Helena, quam sacrificantem in litore invenit, potitus, ultra Scandeam, Cytherae insulae urbem, et Aegili promontorium cum praeda sua aufugit

104—109. coll. 134—137. viam deinde in patriam quaerens, in insulam prope Atticam litus parvenit, ubi primum Helenae amore fruitur 110 sq. unde discedens ventis in Aegyptum abripitur et, a Proteo Helena privatus, simulacrum pro ipsa accipit 112—131. Tristis denique viam relegit, et in patriam reversus est, dum iam tota Graecia in vindictam surgeret 141—143. 180—182. Ita antiquum illud odium inter Asiam et Europam novo scelere excitavit 1362—1365. Eius adulterium Oenone uxor graviter fert, et patriae proditione ulciscitur 57—60. ipse, sagittis a Philoctete sauciatus, immedicabili vulnere perit 61—64.

Parthenope, Siren, prope Neapolim in litore sepulta et divinis honoribus aucta est 717—721. In eius honorem Diotimus, Atheniensium navarchus, cursum lampadiferum instituit, quem postea incolae quotannis celebrarunt 732—737.

Peleus, Aeaci filius, ab Oenone (Aegina) insula, cum fratrem Phocum occidisset, aufugit 175. formicarum multitudinem (Iovis ope) in viros mutavit, qui inde Myrmidones appellati sunt 176. Achillem filium ex igne, quo mater (Thetis) sex filios combusserat, servavit 177—179.

Pelops, Tantali filius 53. avus Menelai 152. a patre Diis in convivio appositus est, ubi humerum eius Ceres fertur comedisse 152—155. inde a Diis in vitam revocatus, bis adolevisse dicitur 156. et ob pulcritudinem a Neptuno amatus, in Elidem sese confert, victoque per fraudem Oenomaos, Hippodamia potitus est 157—162. Myrtilum in mare praecipitavit 163 sq.

Penelope, Ulyssis uxor, multis prociis expetita, epulis regias divitias exhausit 771—773. 791 sq. Lacaena dicitur 792.

Penthesilea, Amazonum regina, Otreres filia, quae Achillis manu cecidit, et Thersites causa mortis exstitit 999—1001.

Deio, Netei filia, mulier impudica in 1385—1387.

Perseus, Iovis et Danaë filius, aurigena 838. Mercurii talaria gestat 889. Medusam capite desecto necavit 842 sq. eius capite homines in saxa mutat 844 sq. belluam marinam, cui exposita erat Andromeda, Aethiopum regis filia, interfecit 838—841.

Phemius, Aegel pater, avus Theoclei 1324.

Phereclus, Troianus, Paridi, Lacedaemonem ad rapiendam Helenam profecturo, naves fabricavit 97.

Philoctetes, Poeantis filius, Herculem ad Dyrae fluvii ripas vivum combussit, et pro mercede arcum cum sagittis accepit 916—918. ab hydra morsus est 912. Paridem Minervae ope letali vulneri sauciavit 61—64. 913—915. Post Troiae excidium in Italiam venit 911—913. ibique Crimissam urbem, prope Crotonem, incoluit, et in bello, quod ibi Peleniorum colonia, qui prius in hac regione conserderant, cum adventis Rhodiis erat, ab horum parte stans, occisus est 922—926. sepultus est ad Crathim fluvium 919 sq. et in Macallia templum et divinum cultum habuit 927—929.

Phoenix, Amyntoris filius, patri maxime invisus, et ab eodem excaecatus 421—423. Achillem, quem puerum educaverat, ad Troiam secutus est; post Ilii excidium autem in reditu obiit, et Eene, Thraciae urbe, sepultus est 417—420.

Phoenodamas, Troianus, qui in concione populo persuasit, ut Hesione, Laomedontis filia, ceto exponeretur 470—472. qua re iratus rex tres Phoenodamantis filias nautis in deserta Siciliae loca devehendas tradidit 952—957.

Phorcyas, Scyllae pater, quam ab Heracle occisam resuscitavit 47 sq.

Podalirius, Aesculapii filius, in Italia prope Calchantis fanum se-

pultus est, ibique oraculum habuit 1047—1055.

Polyphemus, Cyclops, cuius inhospitale tectum Ulysses subiit 659—661. a quo excaecatus diras emisit, quas pater eius, Neptunus, ratas fecit 765 sq.

Polysperchon, Epirotarum rex, Herculem Alexandri M. filium inter epulas occidit 801—804.

Polyxena, Priami filia, a Neoptolemo ad Achillis tumulum immolata 323—325.

Porces, serpens, ille horrendae magnitudinis, ab Apolline e Calydnis insulis Troiam missus, quo Laocoontis filii perirent 347.

Praxander, Laconum dux, ignobili genere ortus, a Troia redux in insula Cypro conseedit 586—591. coll. 447—449.

Priamus, Laomedontis filius, ab Hesione sorore ex captivitate redemptus, Priamus dictus est 337—339. Aesaci vatis oraculum, qui Hecubam una cum Paride interficiendam iusserat, in patriae perniciem sprexit 224—228. Cillam cum filio recens nato interfecit 319—322. Troia capta ad aram Iovis a Neoptolemo occisus est 335 sq.

Prometheus, Iapeti et Asiae filius 1283.

Proserpina, sacrum nemus habuit in Campaniae littore prope Cumas 698. Cognomina: *Λάερρα* 710. *Λέντινρις* 49. *Ὀρβιμώ* 698. *οὐδατα Κόρη* 698.

Protesilaus, Graecorum fortissimus 532. primus hostium ab Hectore in Troiana terra occisus est 530 sq. in Chersoneso Thraciae sepultus est 532—534.

Proteus, Neptuni filius, Torones Thressae maritus, Pallemen incoluit; ob nefandas autem filiorum (Tmolii et Telegoni) facinora in Aegyptum rediit, non navibus usus, sed subter mare Neptani ope viam invenit, qua in patriam rediret 115—127. Iustissimus erat 128. et Paridi, ad Aegyptium litus delato, Helenam eripuit, simulacrum ei pro ipsa uxore subiiciens 130 sq. 142—143.

Prothous, Tenthredonis filius, Thes-

salus, ab *llo* radicans, ad Liby-
cum litus eiectus est 899 sq.
Prylis, Mercurii filius, vates, in
insula Issa (Leabo) natus, Atlan-
tis pronepos, Graecis viam in
Troiam et rationem capiendae
urbis aperuit 219 — 223.
Peylla, Oenomei equus, velocitate
insignis 166.

R.

Rhea, Saturni coniux, Eurynomen,
priorem Deorum reginam, in
Tartarum detrussit, et ipsa cum
Saturno imperio potita est 1196
sq. clam Iovem peperit, et Sa-
turno lapidem fasciis involutum
pro eo devorandum praeiussit 1198
— 1203.

Rhoë, Anii ex Apolline mater 570.
Rhoëta, Sithonis, Thraciae regis,
filia, in promontorio Troadis,
quod ex ea Rhoëteum nomina-
tur, sepulta est 583. 1161.

Romulus et Remus, gemella leoni-
na proles Aeneae, robore insi-
gnis, avitae gloriae instauratores
1226 — 1233.

S.

Sarpedon, Iovis ex Europa filius,
Lyciae rex 1284.

Saturnus, Ophione superato, coeli
regnum occupavit 1192. liberos,
quos ex Rhea progeniit, devo-
ravit; pro Iove tamen lapidem,
fasciis involutum, deglutivit 1199
— 1203. Dicitur Centaurus 1203.
Eius collis in Olympia 42. dici-
tur *ῥόμαντις*, summus vates, ex
quo omnium vaticiniorum origo
202. Graecis per ostentum prae-
dixit, quot annorum bellum sus-
ciperent 203. a Iove falce ex-
sectus est; quae falx sive in in-
sula Harpe (761 sq.), sive in Dre-
pano Siciliae promontorio terra
condita est 869.

Scamander, Teucris pater, Creten-
sis, cum filio in Asiam transiit,
novas sedes ex oraculo quaerens
1304 — 1306.

Scylla, Phorcynis filia, antrum in
fretis Siculo habitat 45. ab Her-
cule, cui boves rapuerat, occisa

46. 650 — 652; a patre combu-
ritur et in vitam revocatur 47 sq.
Dicitur *Ἰππύριος* ob saevitiam, et
μυζονόσθαιος 669.

Setaea, captiva mulier Troiana,
quam Graeci, quorum naves ad
Crathidem fluvium prope Syba-
rim incenderat, rupi affixerunt
1075 — 1080.

Sibylla, Neus filia 1465. Cumana,
cuius antrum describitur 1278 —
1280. *Μελαιχρόλη* 1464.

Sinon, Aesimi filius, et frater ami-
tinus Ulyssis, Graecis accenso
igne e littore Trolano. signum
dedit, ut redirent urbemque in-
vaderent 344 — 347.

Sirenes, scopulos in Tyrrheno ma-
ri habitabant 653. aves rapaces,
suaviter canentes 653. Acheloi
fluminis filiae, qui cum inter Ae-
toliam et Acarnaniam medius in-
terfluat, de utraque regione vel
Aetolicae vel Curetides appel-
lantur 671. dicuntur Centaurici-
dae, quippe cum Centauri, e Thes-
salia exacti, ad eorum scopulos
perierint 670. quos cum Ulysses
cum sociis salvus praetervectus
esset, indignabundae sese de ru-
pe in mare praecipitarunt, lugu-
bre melos edentes 712 — 716. coll.
1463. Quarum prima, Parthe-
nope, iuxta Neapolim ad litus
eiecta, templum ibi et divinos
honores accepit 717 — 721. alte-
ra, Leucosia, ad Neptunium pro-
montorium delata, in insula Leu-
cosia, ab ea denominata, sepul-
ta est 722 — 725. Tertia, Ligea,
prope Terinam, Italiae urbem,
sepulcrum ad Ocinarum fluvium
nata est 726 — 731.

Sisyphus, Corinthi rex, Ulysses
ex Anticlea, Autolyco filia, pro-
geniisse creditus est 344.

Sithon, Martis filius, Rhoëtae pa-
ter, rex Thraciae 583. 1161.

Sol, Themidis pater 129. *Ἠέλιος* 941.

Spartani, Agamemnonem post mor-
tem Iovem appellarunt et divinis
honoribus prosequuti sunt 1124
sq. inde dicuntur adulatores 1124.

Sphinx, obscura et funesta loquens
7. a Phicio monte, in quo versa-
batur, dicitur *Φλαγὸν ῥέας* 1465.

Sthenelus, Capanei filius, ab Ilio re-
dux Colophone sepultus est 433.

T.

- Tantalus**, Pelopis pater 53. quem mactatum Diis in convivio apponere ausus est 152—155.
- Tarchon**, Telephi filius, Herculis nepos 1249. e Mysia profugus Italiam incoluit 1245—1249.
- Telamon**, Aenei filius, Salaminis rex, Herculis amicus 461. cui in expugnanda Troia comes adfuit, et primus urbem ingressus, Hecionem, Laomedontis filiam, praemio accepit 469. ex ea Teucrum et Trambelum, ex Eriboea Aiacem suscepit; Teucrum sine Aiaçe ab Illo redeuntem, patria prohibuit 450—453. 462—467.
- Telegonus**, Ulyssis et Circes filius, patrem inacius venenati piscis aculeo interficit 795—798.
- Telemachus**, Ulyssis filius, Cassiphonem sororem, Circes et Ulyssis filiam, uxorem habuit, quae ei, cum Circeam occidisset, rursus mortem paravit 808—810.
- Telephus**, Herculis filius, Mysiae rex, Graecis infestissimus, a Baccho impeditus est, quominus totum Graecorum exercitum perderet 213—215. 1246 sq. Eius filii, Tarchon et Tyrhenus, in Italiam veniunt, ibique cum Aenea foedus faciunt 1245—1249.
- Temenus**, Herculis abnepos 804.
- Tenerus**, Apollinis filius, vates, qui delubrum Thebis habuit 1211.
- Tenes**, Cycni filius, vid. Cycnus.
- Tenthredon**, Prothoi pater 899.
- Terpsichore**, Sirenum ex Acheloo fluvio mater, cuius suavia modulamina filiae imitabantur 712—713.
- Tethys**, Oceani coniux, Titanis 231. Acheloi mater 712.
- Teucer**, Telamoni filius, cognatorum exitium a Cassandra dicitur, quippe qui ex Hesione, Priami sorore natus, contra Troiam et Priamidas steterit 453. 467—469. e bello Salaminem reversus, a patre ob Aiacis interitum expellitur, et exul in Cyprum insulam venit, ubi novam Salamina condit 447—451.
- Teucer**, Scamandri filius, Cretensis, coloniam deduxit in Phrygiam, ibique urbem condidit 1303—1306.
- Teutarus**, Scythia, Amphitryonis bubulcus 56. a quo Hercules arcum et sagittas accepit 917. per quas in fatis erat Troiam captum iri 56.
- Thebani**, populus Ogygi, h. e. antiquissimus 1204. eorum fabulosa e dentibus draconis origo 1204. Hectoris ossa Thebas transportarunt, eumque sanctissime coluerunt 1205—1213. coll. 1194 sq. dicuntur Ἐκτῆρες 433. 1212.
- Themis**, Solis filia, ab Ichnis, Macedoniae urbe, dicitur Ichnaea 129.
- Thersites**, Aetolus, deformis 1000. Penthesileae moribundae oculum effodit, et ab Achille occisus est 999—1001.
- Theseus**, Phemii nepos 1324. Aegaei patris arma, sub ingenti rupe abscondita, protraxit 494 sq. 1322 sq. Helenam rapuit 147 sq. cum Hercule in Scythiam ad Amazonas venit 1327. balneum Hippolytae abstulit et ipsam rapuit 1329—1331. in insula Scyro a Lycomedes rege de littore praecipitatus periit 1324—1326.
- Thetis**, Pelei uxor, sex quos ex eo pepererat filios igne combussit, septimo tantum Achille servato 178 sq. filio monitorem dedit, ne quem ex Apollinis filiis imprudens occideret 240. Aiacem Locrum, ad Aegaei maris littus ab undis electum, sepelivit 398—399. Iovi contra reliquos Deos opem tulit 400. Iunoni Lacinium Italiae promontorium consecravit. 856—858. 864 sq.
- Thoas**, Aetolum dux, Andraemonis et Gorges filius 1013. a quo Ulysses se flagellari passus est, cum, Palladium suffuraturus, Troas decipere vellet 779—785. ab Illo navigans, primum in Libyam venit, deinde ad Epiri littus relictus est 1012—1020.
- Tiphys**, Argus navis gubernator 890.
- Tiresias**, etiam in Orco vaticinandi facultatem retinet, et Ulyssi futura praedicat 682. olim in feminam mutatus, utriusque sexus amores novit 683.
- Tithonus**, Auracae Deae maritus 18.

filius Laomedontis et Rhoeus, et Priami frater *ῥοῖος* 19.

Torone, Thressa, Protei uxor 115 sq. Trambelus, Telamonis et Hesioneae filius, frater Teucri 467.

Triton, Deus marinus, Nerei filius, Argonautis viam monstrat, qua tuto per Syrtes perveniant 889 sq. inde cratere aureo a Medea donatur 886—888. de hoc cratere vaticinium edit 891—894.

Troia, primum incensa et diruta est ab Heracle ob Laomedontis perjurium 31—33. coll. 523. iterum vero incensa vastata a Graecis, quos in fatis erat per Neoptolemum, Achillis filium, Pelopis ossa, et sagittas Herculis victoriam reportare 52—56.

Troilus, Cassandrae frater dilectus 308 formosus; ab Achille, cuius amorem spreverat, ad aram Apollinis, cuius filius esse credebatur, occisus est 309—313.

Tydeus, Diomedes pater, Melanippos hostis cerebrum devoravit 1066.

Typhon, Gigas, quem insula Pithecusa a Iove iniecta tegit 688—690. Typhonis scopuli in Cilicia 825. uxor eius, Echidna, ad Gygaem paludem in horrendo specu habitat 1353 sq.

Tyrrhenus, Telephi filius, e Myisia in Italiam venit 1245—1249. Herculis nepos 1249.

Tyrrhenus, Atyos, Lydorum regis, filius, cum sociis in Italiam transit, et totam regionem, Umbris et Alpibus conterminam, bello subegit 1351—1361.

U.

Ulysses, in Boeotia natus est 786. Sisyphus dicitur, sive quod Sisyphi filius esse creditus est, sive ob astutiam 344. 1030. Troiani belli pericula simulata insania evitare studuit 815—819. e Troia Palladium suffuratus est 658. coll. 779—785. Delphini signum in clypeo gessit 658. post Troiae excidium cum sociis ad Syrtis et Libyca littora delatus, multas calamitates expertus est, quibus socii omnes misere per-

lere, ipse autem solus salvus evasit 648—657. coll. 788. In Sicilia Polyphemi antrum subit, eique, socios devoranti, vinum ad hoc horrendum epulum subministrat 659—661. tum Laestrygonas adit, qui ei omnes naves cum sociis, una relicta, in portu confringunt 662—665. Hecubae cenotaphium exstruit ad Helorum fluvium 1181—1185. et templum Minervae in Pachyno, Siciliae promontorio, cuius pars postea ab eo Ulysseum promontorium denominatur 1029—1063. socios eius Charybdis 668. et Scylla 669. rapit, et Sirenes conficiunt 670—672. deinde apud Circeam devertit, cuius dolo socii eius in sues transformantur, ipse vero non nisi Mercurii ope servatur 673—680. ad Inferos descendit, Tiresiam seiscitatoris; ubi etiam cum umbris defunctorum colloquitur 681—687. venit in insulam Pithecusam 688—693. inde in Italiam transvectus, Campaniae littus, Diis inferis dicatum, pervagatur, et Baium, navis gubernatorem, sepelit 694—708. has regiones relinquens, Plutoni et Proserpinae libamina offert et galeam suam in eorum templo suspendit 709—711. cum Aenea in Italia foedus facit 1242—1245. Sirenes tuto praetervehitur, quae ob hanc rem indignabundae sese in mare praecipitant et pereunt 712—716. In Aeolia insula ventos in utrem inclusos accipit; quo aperto, retrorsum in novas calamitates actus est 738 sq. navis eius a Iovis fulmine percellitur, et ipse in Charybdi incidit 740—743. inde ad Calypsum insulam evadit, ubi Deae amore non admodum delectatus, leve navigium sibi ipse conficit, et fluctibus sese iterum committere audent 744—748. tum, naufragio facto, vix Deae Leucotheae ope servatur, et ad Phaeacum insulam enatat 749—762. Ithacam deinde reversus, uxorem adulteram domumque suam procorum conviviis funditus eversam videt 768—773. ipse, mendici habitu latens, procorum servorumque

contumelias sustinet 774—778. et, vulneratus a filio Telegono, extrema senectute moritur prope Neritios saltus 793—798. oraculum habet in Epiro 799 sq. cineres eius autem sepeliuntur in Perge, Tyrrenhaiae monte 805 sq.

V.

Vates: Aesacus Troianus 224. Amphilocheus 440 sq. Calchas 426. Mopsus 429. 440. Prylis Lesbios 222 sq. Tenerus Thebanus 1211. Venus, Diomedei ob acceptum vulnus infensa, magnas ei calamitates parat 610 sq. Adonidem amatum, a Musis interfectum, deflet 831 sq. Erycis mater 867. 958. Aeneae mater 1234. magnam ei templum Phoenodamantis filiae in Sicilia erigunt 958—960. Gelgorum regina 589. Co-

gnomina: Ἀλεξία 868. Ἀλένια 832. Ζηενθία 449. 958. Καστυία 403. 1234. Κολώτις 867. Μεθυαία 403. Μορρωί 449. Ξένη 832. Σχοινίς 832. Τροίηνια 610. Χιρπός 1234.

X.

Xerxes, Persarum rex, a Perseo genus ducens, 1413. dicitur Gigas 1414. mare praedibus calcasse et terram navigasse fertur, h. e. montem Atho perfodit et Hellespontum ponteiunxit 1414—1416. Athenas incendio delevit 1416—1420. tam ingenti copiarum numero Graeciam invasit, ut etiam arborum cortices delibrarentur, flumina exhaurirentur et sol obscuraretur telorum multitudine 1421—1428. nihilominus tamen brevi tempore post victus in patriam refugit 1429—1434.

INDEX GEOGRAPHICUS.

A.

- Abae**, Phocidis urbs, antiquissimo Apollinis oraculo nobilis 1074.
Aborigines, Italiae populus, in quorum regione Aeneas urbem condidit 1253.
Acherusia via, i. e. iter in Lacedaemone 90. Acherusia palus in Italia prope Cumas 695.
Ἀχελύου δρόμος, desertum Scythiae littus ad Pontum Euxinum 193.
Actaeus, Scythiae mons 1334.
Acte, Attica, Cecropis regnum 111. eam totam devastarunt Amazones 1339. *Ἀχαιοί* dicuntur Athenienses 504.
Aea, Colchidis urbs 1024.
Aeas, Epiri fluvius, e Pindo oriens (vid. Steph. Byz. v. *Ἀἶψων*) 1020.
Aeetes, magnus Italiae portus, ubi Argonautae quim appulerunt 1274.
Aegaeum mare, cuius ad littus sepulcrum Aiaceis Oilei 402.
Aegesta, sive Segesta, urbs Siciliae a Trojanis condita, cuius incolae illi excidium lugubri veste et intonsa coma semper lugabant 968 — 977.
Aegilus, Peloponnesi promontorium 108.
Aegonea, Maliense in Thessalia urbs 903.
Aegyptus, aestate Nili aquis irrigatur 847. inferior, Nili fluminibus quasi aggesta 118 sq. Nilus vocatur *Ποταμός* 119. 576. *Ἀβύστος* 848.
Aesarus, Crotonis fluvius 911.
Aethiopia, Cephei turres, 834. *Ἐποῦ πύργα*, fons 835.
Aethices, gens Epiri inter Tymphaeam et Athamaniam 802.
Aetoli; Aetolis dicitur Siren, filia Acheloi, qui medius inter Aetoliam et Acarnaniam interfuit 671. Thersites Aetolus 1000. Aetolorum legati a Daunilis vivi in terra defodiuntur 1056 — 1066.
Agylla, Tyrreniae urbs, gregibus abundans 1241. 1355.
Alas, Colophonis fluvius 425. Siciliae fl., unde Venus Alentia dicta est 868.
Almonia, Macedoniae regio 1238.
Alpes; Alpium fuga 1361.
Alfhaenus, Apuliae rivus, iuxta Podalirii sepulcrum profluens 1053.
Amantia, Epiri urbs 1043.
Amphissa, Phocidis urbs 1074.
Amphrysus, Thessaliae fluvius 900.
Anemorea, Phocidis urbs 1073.
Angaesi, Apuliae populus 1058.
Anthedon, Boeotiae urbs, quam Thracae condiderant 755.
Aones; Aonium terra, Boeotia, ab Aonibus, indigenis Boeotiae incolis 1209.
Aornus, sive Avernus, lacus Campaniae prope Cumas, formae rotunditate insignis 704.
Apsinthii, Thraciae populus 418.
Araethus, (Aractus) Epiri fluvius 409.
Arcades; Proseleni dicti 482. eorum fabulosa origo 480.
Argivi, Helena Argiva 850. Argivorum principes 1443. Menelaus, non sincerus Argivus 151.
Argyrini, populus Epiri 1017.
Argyrippa, Daunia sive Apuliae urbs, a Diomede condita 592.
Arne, Boeotiae urbs 644.
Asbystae, Libyes 895.
Asbystes, Nilus 848.
Asia; *Populi*: Bebryces 516. 1305. 1474. Cares 1384. Chalybes 1169. Mysi 1246. Phthires 1383. — *Urbes*: Aea 1024. Campsus 1352. Clarus 1464. Cromna 522. Cytea 1312. coll. 174. Magarsus 443. Myrina 243. Ophrynum 1206. Themiscyra 1330. Thigrus 1390. — *Montes*: Actaeus 1334. Cercaphus 424. Phalacra 24. 1170. Rhoeteum promontorium 583. 1161. Sathia 1390. Tmolus 1351. — *Fluvii*:

- Ales 425. Eris 1333. Lagmus 1333.
 Pactolus 272-1352. Pyramus 439.
 Rhynchadon 1364. Talamus 1333.
 Thermodon 1334. *Paludes*: Gy-
 gaea palus 1152. 1353.
Ἄρης λόφος 29.
 Atintanea, Epiri populus 1044.
 Atlantis domicilium, i. e. Libya
 878.
 Attica, vid. Aete.
 Ausgida, Libyae urbs, quae Ciny-
 phus fluvius praeterfluit 885.
 Ausones, dicuntur Appuli 615. Aus-
 ones Pellenii commemorantur
 prope Crotonem 922.
 Ausonius (*Ἀυσόνιος* et *Ἀυσονίης*),
 dicitur de Apulia 593. 1047. de
 Tyrrhenia 1355. de tota Ita-
 lia 702. Ausonii maris recessus,
 i. e. fretum Siculum 44.

B.
 Baiiae, Campaniae urbs, ubi Bali,
 naucleri Ulyssis, sepulcrum 694.
 Baleares insulae, vid. Gymnesiae.
 Bephyces, dicuntur Troiani 516.
 1305. 1474.
 Bephyrus, Boeotiae fluvius, Musia
 amatus 274.
 Bisalti, Thraciae populus; inde Bi-
 saltica Eon, Thraciae urbs 417.
 Bistones, Thraciae populus 418.
 Boagrius, Loeridis amnis 1146.
 Boeaeus, Salaminis fluvius 451.
 Boeoti, dicuntur Temmites 644.
 Bompylia, Boeotiae mons 786.
Βοιωτῶνες, vid. Aborigines.
 Budea, Magnesiae urbs, unde Mi-
 nerva, dicta *Boudaea* 359.
 Bura, oppidum Achaiae; unde Bu-
 raei 591.
 Brychion, Macedoniae fluvius 1408.
 Byblus, Phoeniciae urbs antiquis-
 sima, ubi Myrrha, Thiantis filia,
 in arborum convessa, Adonidem
 peperit 829 34.

C.
 Calymnae, insulae duae iuxta Tro-
 iam 25.
 Calydat turris dicuntur Thebae Boe-
 otiae, a Calydno, rege antiquissi-
 mo 1209.
 Canastraeus, i. e. Macedonicus, a
 Canastro Macedoniae (peninsulae
 Pallene) promontorio 526. 1441.
 Cares, primi stipendia meruerunt
 1384. a Neleo, Coedri filio, de-
 victi sunt ibid.
 Caricus, Laconiae fluvius 149.
 Carne, Phoeniciae urbs, unde Phoe-
 nices dicti Carnitae 1291.
 Carpathus, insula, valde montibus
 aspera, prope Rhodum sita 924.
 Castanea, Magnesiae urbs 907.
 Celtrus, vid. Ister.
 Cephei turres, h. e. Aethiopiae ur-
 bes 834.
 Cerastia, insulae Cypri cognomen
 447.
 Cerauni montes in Epiro 1017.
 Cercaphus, Colophonis mons 424.
 Cerne, Oceani insula, ubi Aurorae
 cubilla 18. Altera versus occasum
 sita, quam poeta *Κερνικὴν νῆσον*
 appellat, videtur esse Corsica
 1084.
 Chalybes, Scythiae populus ad
 Thermodontem fluvium, apud
 quos optimum est ferrum 1109.
 Chaonia, regio montana Epiri 1046.
 1320.
 Charybdis 668. 743.
 Chersonesus; Thracica 534. Dorica
 1391.
 Chonia, Italiae inferioris regio 983.
 Cimmeti 695. tenebrae 1427.
 Cimsus, Lydiae urbs 1352.
 Cinyphus, Libyae fluvius 885.
 Circaeum, Italiae promontorium
 1273.
 Clis, Italiae infer. fluvius 946.
 Cissus, Macedoniae mons 1237.
 Clarus, Ioniae urbs, prope Colo-
 phonem, Apollini sacra 1464.
 Clete, Italiae urbs, a Clete Amazo-
 ne, Penthesileae nutrice condita,
 cuius reginae deinceps omnes
 Cletae appellatae sunt 985. urbs
 postea a Crotonatis diruta est
 1002—1067.
 Cocyti flumen, prope Cumas 705.
 Comaethus turres, h. e. Teleboa-
 rum urbs, quam Amphitruo cum
 Cephalo et Paphoo, Kpei patre,
 prodicione cepit 934.
 Conchea, *Κονχέας ὄρος* 869.
 Corinthus, Peloponnesi urbs 1024.
 Costynthus, Buboae fluvius 1035.
 Crathis, Italiae prope Sybarim flu-
 vius, ad quem Philoctetes sepul-
 tus est 919. 1079. Alius est Illy-
 riae fluvius 1021.

Crestone, Thracia 499. 937.
Creta, urbes: Cnossus 1214. Cydonia, unde Minerva cognomen habuit 936. Drauce 1304. Gortyna 1214. Rhithymna 76. *mons*: Dictae 1300. Cretenses dicuntur *Curetes* 1297. et *Idaei* 1297.
Crimisa, Italiae oppidum, prope Crotonem 918.
Crimisus, Siciliae fluvius 961.
Crissa, Phocidis urbs 1070.
Cromna, Paphlagoniae urbs, Neptuno sacra 522.
Croton et Crotoniatae 1002. 1071.
Cychrei antra, h. e. insula Salamis 451.
Cylitarus, Italiae infer. fluvius 946.
Cynthus, insulae Deli. mons 574.
Cynus, Locridis urbs 1147.
Cyphus, Perrhaebiae urbs 897.
Cyprus, insula, olim Sphecea et Cerastia appellata 447.
Cytaea, Colchidis urbs, de qua Medea Cytaica denominatur 174. 1312.
Cytinaei vocantur *Dores*, a Cytinio, Doridis urbe 1389.

D.

Dardania regio, i. q. Troia 967. 1257.
Dardanus, Apuliae urbs prope Salapinam paludem 1129.
Daunii, Apuli 592. 1052. 1128. 1254.
Diacria, Euboeae montes 375.
Dictae, Cretae mons; unde Dictaeum palatium pro Cretensi 1300.
Diomedea insula prope Apuliae litus, a Diomede denominata, cuius socii in ardeas transformati ibi habitant, nidosque mira arte exstruunt 599 — 602.
Dirphossus, Euboeae mons 675.
Dizerus, Hlyriae fluvius prope Polas 1026.
Dolonci, Thraces 331. 533.
Doris, Asiae minoris regio, specie peninsulae in mare excurrens 1391.
Dotium, Macedoniae promontorium 410.
Drauce, Cretae urbs, unde Scamander, Teucris pater, Draucius dictus est 1304.
Drepanum, Siciliae promontorium, de falce Saturni sic dictum 869.

Dyme, urbs Achaiae 591.
Dyras, Thessaliae fluvius 916.

E.

Echinus, Thessaliae urbs 904.
Ectenes, olim dicebantur Thebani 433. 1212.
Edoni, Thraciae populus 419.
Elei, antiquo nomine dicebantur Epei 151.
Eona, Siciliae urbs, Cereri sacra, quae inde *Eryata* dicta est 152.
Eon, Thraciae urbs, ad Strymonem sita 417.
Eordi, Macedoniae populus 1342. (cf. *Herodot.* VII. 185. Steph. Byz. v. *Εορδαῖαι*).
Epirus; *populi*: Aethices 802. Argyrini 1017. Atintanes 1044. Chaones 1046. 1320. Mylaces 1021. Thesproti 1441. *urbes*: Amantia 1043. Trampya 800. Tymphaea 802. (vid. Steph. Byz. v. *Τύμψη*). *fluvii*: Aëas 1020. Araethus 409. Polyanthus 1046. *montes*: Ceraunii 1017.
Erembi, prope Nilei ostia habitantes; eorum littora nautis infesta 827.
Eris, Scythiae fluvius 1333.
Ἐριού πτόμα, fons in Aethiopia, quem Mercurius terram calce feriens excitavit 835.
Eryx, Siciliae urbs 866.
Euboea; *montes*: Dirphossus 375. Diacria 375. Nedon 374. Opheltæ 373. Trychates 374. Zarax 373. *fluvii*: Coscynthus 1035.
Europa, Sarpedonis patria, a matre eius denominata 1284.
Euryampii, Thessaliae populus 900.
Eurytanes, Aetoliae populus, apud quos Ulysses videtur oraculum habuisse 799.

F.

Fluvii: Aëas 1020. Aëarus 911. Althænus 1053. Amphrysus 900. Araethus 409. Asbystes 843. Bephyrus 274. Boagrius 1146. Boëarus 451. Brychon 1408. Caricus 149. Cinyphus 885. Chris 946. Coscynthus 1035. Crathis

919. 1021. 1079. Crimaeus 981. Cylistarum 946. Dixerus 1026. Dyras 916. Eris 1333. Glanis 718. Helorus 1033. Hypsarnus 647. Inopus 576. Is 724. later 74. 189. 1336. Ladon 1041. Lagmus 1333. Lametus 1085. Laris 725. Lingeus 1240. Lycormas 1012. Membles 1083. Nauaethus 921. Nilus, vid. Asbyates et Triton. Ocinarus 729. 1009. Pactolus 272. 1352. Penus 1343. Polyanthus 1046. Pyriphlegethon 699. Pyramus 439. Rhyndacus 1364. Sinis 982. Sperchius 1146. Strymon 417. 1178. Tanais 1288. Telamus 1333. Thermodon 647. 1334. Titon 1276.

Fontes; *Ἐκπόη πηλὸν* in Aethiopia 835. Pimplea, in Macedonia 275.

G.

Galedra, Macedoniae urbs, in regione Pieria 1444. inde Galedraei 1342.

Glanis, fluvius prope Neapolim 718. Golgi, Cypri urbs, Veneri sacra, quae inde Golgorum regina dicitur 589.

Gonnus, Thessaliae urbs 906.

Gonusa, Siciliae lacus 870.

Gortyna, Cretae urbs 1214.

Gortyna, Tyrreniae regio 806. Graecae, Boeotiae urbs 645.

Graeci, 532. 891. coll. 284. 605. 894.

Graecia propria: 187. 298. 366. *populi*: Aetoli 101. 1056. Aones 1209. Cythinaei 1389. Ectenes 433. 1212. Temmices 644. 786. *urbes*: Abae 1074. Amphissa 1074. Anemorea 1073. Anthedon 755. Arne 644. Bombylia 786. Calydnit turris (Thebae) 1209. Crisa 1070. Cynus 1147. Graea 645. Larymna 1146. Leontarne 645. Lilaea 1073. Naryx 1148. Onchestus 646. Pleuron 143. Phalorias 1147. Scarphaea 1147. Scolus 646. Tegyra 646. Thebae 1194. 1204. 1211. Thronium 1148. *fluvii*: Hypsarnus 647. Lycormas 1012. Thermodon 647. *montes*: Laphystius 1287. Phicius 1465. Pyranthus 1149.

Gygaeus, Lydiae lacus, ad quem Echidna, Typhonis uxor, horrendo specu habitat 1353. Inde denominata est Minerva Gygaea 1152. Gymnesiae insulae, prope Iberiam, quarum incolae iam a teneris fundarum artem exercebant 633 — 641.

Gyrae (sive Gyrales) petrae, in Teno insula, ad quas Aiax Oileus naufragium fecit 390.

Gytheum, Laconiae promontorium 98.

H.

Harpe, insula maris Ionii (Phaeacia sive Corcyra), Saturno invisa 761.

Hellespontus 22. Asiam ab Europa disiungit 1285.

Helorus, Siciliae fluvius, cuius ostia prope Pachynum promontorium 1033. ibi cenothaphium erat Hecubae 1185.

Herculeae via prope Baias 697.

Hipponium, urbs Italiae infer. ad mare sita 1069.

Hyle, urbs et regio insulae Cypri, Apollini sacra, qui inde Hylates dictus 448.

Hypsarnus, Boeotiae fluvius 647.

I.

Iapyges 852.

Iberia, i. e. Hispania; aspera Iberiae littora 643.

Ichnae, Macedoniae urbs; unde Themis dicta est Ichnaea 129.

Ida, 1) mons Troianae regionis; Idaei colles 1256. Idaea puella, h. e. Troiana 496. 2) Cretae mons; inde Idaei h. e. Cretenses 1297.

Ilium, 984. Ilienses 1167.

Inopus, Deli insulae fluvius, qui aquas suas e Nilo trahere credebatur 576.

Insulae: Calydniae 347. Carpathus 924. Cerne 18. coll. 1084. Cyprus 447. Diomedea insula 599. Gymnesiae 633. Harpe 761. Issa 220. Leuce 188. Leucophrys 346. Leucosia 723. Myconus et Tenus 389. Melite 1027. Oenone 175. Othronus 1027. 1034. Pithecusae 688. Salamis 110. 451. Scyros 1324. coll. 185.

Insulae Beatorum, vid. Thebae.
Iones, 989. Xuthidae 987.
Ionium mare, ab Io, Inachi filia, denominatum 631.
Irus, Thessaliae urbs 905.
Is, Italiae inf. fluvius in sinum Paestanum prope Leucosiam insulam influens 724.
Issa insula, postea Lesbos dicta 220.
Ister fluvius 1336. coll. 74. idem quem poeta ficto nomine Celtrum appellavit 189.
Italia; dicitur Ausonia 702. coll. 44. 593. 1047. 1355. Oenotria 912. **populi**: Aborigines 1253. Angaesi 1058. Ausones Pellenii 922. Cim-merii 695. coll. 1427. Daunii 592. 1052. 1128. 1254. Iapyges 852. Latini 1254. Lucani 1086. Neapolitae 736. Umbri 1360. **urbes**: Agylla 1241. 1355. Argyrippa 592. Baiae 694. Chone 983. Cle-te 995. Crimisa 913. Dardanus 1129. Hipponium 1069. Lagaria 930. Lampete sive Lampetia 1068. Leutarnia 978. Macalla 927. Phaleri turris h. e. Neapolis 717. Pisa 1241. 1359. Polieum 984. Stris 856. 978. Terina 726. 1008. Temessa 1067. **montes et promontoria**: Circaeum 1273. Lacinium 856. Lethaeon 703. Litum 994. Ossa 697. Perge 508. Polydegmon 700. Posidonium 722. Salpii montes h. e. Alpes 1361. Setacea rupes 1124. Tylesus 993. **fluvii**: Aesarus 911. Althaemus 1053. Crathis 919. 1079. Ciris 946. Cylitarus 946. Glanis 718. Is 724. Lametus 1085. Laris 725. Lingeus 1240. Mem-bles 1083. Nauaethus 921. Ocinarus 729. 1009. Pyriphlegethon 699. Sinis 982. Titon 1277. **lacus**: Acherusia palus 695. Aver-nus 704. Phorce 1275. Salpe 1129. **portus**: Aeetes 1274. Miseni portus 737. — Sibyllae an-trum 1279. Gortynaeca regio 806.

L.

Lacinium, Italiae inf. promontorium, Iunoni sacrum 856 sq.
Lacmon, Pindi montis vertex, unde oritur Aeas fluvius 1020. Lacmonii h. e. Doras 1389.

Ladon, Arcadiae fluvius 1041.
Laestrygones, ferus Siciliae populus, cuius crudelitatem Ulysses expertus est 662—665. eorum regio versus occasum sita, ubi Phoenodamantis filiae tres a nav-tis expositae sunt 956.
Lacus: vid. Paludes.
Lagaria, oppidum sive castellum Italiae ad mare situm, in cuius portum Epeus cum Phocensibus ab Illo veniens apulit 930.
Lagmus, Ponti fluvius 1333.
Lametus, Italiae fluvius, in sinum Hipponiatem influens 1085.
Lampete, sive Lampetia urbs Italiae in sinu Hipponiate prope Temesam sita, ubi promontorium aspero cornu in mare excurrit 1068.
Laphystius, Boeotiae mons, Bacco sacer 1237.
Laris, Italiae inf. fluvius, in sinum Paestanum influens 725.
Larymna, Boeotiae urbs 1146.
Las, Iaconiae urbs 95.
Latini, Italiae populus 1254.
Laure, (*Λαυρεν*) urbs Crotonis 1007.
Lemnus; Lemnaeus ignis 227. Lem-nium fulmen 462.
Leontarne, Boeotiae urbs 645.
Lerna, palus Argiva, unde Io, Inachi regis filia, a Phoenicibus rapta est 1293.
Lesbus, olim Issa nominata 220.
Lethaeon, altus Italiae mons 703.
Letrina, Rhidis urbs, ubi Pelopis ossa sepulta erant 54. 158.
Leuce, insula Ponti Euxini 188.
Leucophrys, insula, postea Tenedos dicta 346.
Leucosia insula in sinu Paetano, a Leucosia Sirene denominata 723.
Leutarnia, Iapygiae urbs 978.
Libethrus, Macedoniae mons, Munis sacer 275. invias eius fauces 410.
Libya; terra. Libyssa 1016. coll. 648. 1014. Atlantis domicilium 878. **populi**: Libyes 894. Aaby-stae 895. **urbes**: Ausigda 885. Plynus 149. Tauchira 877. **fluvius**: Claxphus 885.
Ligures, 1356. Cytaca Ligustica 1312.
Lilaea, urbs Phocidis 1073.

Lingens, Tyrrheniae fluvius calidis aquis 1240.
 Linum, Italiae promontorium 994.
 Lindii, sive Rhodii, ab urbe Lindo coloniam in Italiam miserunt 923.
 Locri, 1149. rosa Laerensis ce-
 liter marcescens 1429.
 Longas, secundum Scholiastam
 Boeotiae regio, unde Minerva
 dicta est *Λογγάρω* 520.
 Longurus, Siciliae portus 868.
 Lucani, 1086.
 Lycormas, Aetoliae fluvius 4012.
 Lycostomium, Thessaliae regio, a
 lupo quodam, quem Thetis ibi in
 lapidem commutaverat, sic ap-
 pellata 901.

M.

Macalla, urbs Italiae inf. maritima,
 in qua Philoctetis sepulcrum 927.
 Macedonia; populi: Eordi 1342.
 Galadraei 1342. urbes: Galadra
 1444. Rhaecelus 1236. fluvia:
 Bephyrus 274. Brychon 1804.
 montes et promontoria: Cissus
 1237. Dotium 410. Thrampus
 1405. (vid. Steph. Byz. v. *Θράμβος*).
 Maeotis, palus, quam Tanais flu-
 vius immixtis aquis mediam transit
 1288.
 Magarsus, urbs Ciliciae ad Pyrami
 ostia sita 443.
 Mare; Aegeum 402. Ausonium 44.
 Ionium 631. Myrtoum 164. Sal-
 mydesium 186. Siculum 1029.
 Tyrrhenum 715. Pontus Euxinus
 1286.
 Marsi, Italiae populus, Phorcen pa-
 ludem (lacum Fucinum) acco-
 lens 1275.
 Mazusia, promontorium Chersonesi
 Thraciae 534.
 Melite, insula, Pachyns Siciliae
 promontorio obiecta 1027.
 Membles, Italiae fluvius in Luca-
 niae finibus 1083.
 Memphis, Aegypti urbs 1294.
 Methymna, una ex quinque Leabi
 urbibus, in cuius regione Pala-
 medes sepultus est 1098.
 Miseni portus prope Neapolim 737.
 Molossia; Molossus; Apollinis co-
 gnomen 426.
 Montes et promontoria: Actaeus
 1334. Argilus 1081. Anea iugum

29. Canastrum 528. Ceraunii
 montes 1017. Cércephus 424.
 Circaeum 1273. Cissus 1237.
 Clarus 1464. Cynthus 574. Dia-
 cria 375. Dicte 1300. Dirphos-
 sus 375. Dotium 410. Drepa-
 num 869. Gytheum 98. Gyra-
 des petrae 390. Ida 1256. La-
 cinium 856. Lacmon 1020. coll.
 1389. Laphystius 1237. Lethaeon
 703. Linum 994. Libethrus 275.
 Malea 94. Mazusia 534. Nedon
 374. Neritus 769. 794. Opheltes
 373. Ossa 697. Pachynum 1029.
 1182. Perge 508. Phalacra 24.
 1170. Phegius 16. Phicius 1465.
 Polydegmon 700. Posidonium
 722. Pyranthus 1149. Rheeteum
 563. 1161. Salpii montes 1361.
 Satnius 1390. Saum 78. Setaea
 rupes 1081. Sirenum scopuli 653.
 Symplegades 1285. Thrampus
 1405. Titon 1406. Tmolus 1390.
 Trychates 374. Tymphrestus
 420. 902. Typhoneus mons 825.
 Tylessus 993. Ulysaeum pro-
 montorium 1032.
 Mopsopia i. q. Attica 1340.
 Myconus et Tenus, Aegaei maris
 insulae, inter quas Ajax Oileus
 naufragium fecit 389.
 Mylaced, populus Epiri 1021.
 Myrina, urbs Troadis 243.
 Myndus, Cariae urbs, unde dicta
 est Pallas Myndia 950. 1261.
 Myrtoam mare, a Myrtilo sic di-
 ctum 164.
 Mysorum rex, Telephus, cuius
 filii Tarchon et Tyrrhenus colo-
 niam in Italiam duxerunt 1246.
 coll. 1351.

N.

Naryx, urbs Locrorum vetustissima
 1148.
 Nasaethus, Italiae infer. fluvius
 921.
 Neapolis, urbs a Phalero, Siciliae
 tyranno, condita 717. ibi Par-
 thenope Siren, ab undis eiecta,
 templum et divinos honores ha-
 buit 717 — 721. 735 sq.
 Nedon, mons Euboeae 374.
 Neritus, Ithacae mons 769. saltuo-
 sus 794.
 Nilus, olim dictus Asbystes 848.
 Triton, 119. 576.

Nonacris, Arcadiae urbs, de qua Mercurius Nonacriates denominatus est 680.

O.

Ocinarus, Italiae fluvius, Terinam urbem praeterfluens 729. 1009.

Oenone, insula, postea Aegina appellata 175.

Oenotria l. q. Italia 912.

Oenus (*Κυνήτιον ποτός*), Laconiae fluvius 550.

Olenus, Achaecorum urbs 590. (Paus. VII. 18, 1.)

Olosson (Oloosson), Thessaliae urbs 906.

Onceum, Arcadiae locus, ubi Ceres-Erinny's horrendo sacrificio colebatur 1225.

Onchestus, Boeotiae urbs, Neptuno sacra 646.

**Όρου γράδος*, (asini maxilla) promontorium Laconiae 94.

Opheltes, Euboeae mons 373.

Ophryniū, Troadis locus, ubi sacellum erat Hectoris 1208.

Orthosium, Arcadiae mons; unde Diana est Orthosia denominata 1331.

Ossa, Italiae inf. mons 697.

Othronus, insula parva ad meridiem Siciliae 1027. insula ad Adriae ostium, inter Epirum et Italiam 1034.

P.

Pachynum, Siciliae promontorium 1029. ibi cenotaphium Hecubae ab Ulyssae aedificatum 1182.

Pactolus, Lydiae fluvius aurifer 272. 1352.

Palauthra (*Σαλαύθρα*), Magnesiae urbs 899.

Pallene, Macedoniae regio, Gigantum patria 127. 1407.

Paludes: Conchea (?) 869. Gonusa 870. Gygaea 1353. coll. 1152. Lerna 1293. Maeotis 1288. Phorce (lacus Fucinus) 1275. Salpe 1129.

Patara, Lyciae urbs, unde Apollo Patareus denominatus 920.

Pelasgi 1083. 1364. coll. 177. 245.

Pellene, Achaiae urbs; unde dicti videntur Ausones Pellenii 922.

Peloponnesus, *ποπώνη*: Hurati 591. Lacones 589. Pheraei (*Φαραί*) 552. urbes: Corinthus 1024. Dy-me 591. Las 95. Lotrina 54. 158. Nonacris 680. Olenus 590. (Paus. VII. 18, 1.) Telphussa 1040. Therapne 590. *Ιαυί*: Caricus 149. Ladon 1041. Oenus 550. Lerna, palus 1293. montes et promontoria: Aegilus 108. Gythium 98. *Όρου γράδος* 94. Orthosius (?) 1331.

Peneus, Thessaliae fluvius 1343.

Pephus, Laconiae oppidum; inde Helena dicta est Pephnaea, non sine gravi nominis ambiguitate 87.

Perge, Tyrrenhae mons 508.

Phaeacia; Phaeaces 632.

Phalacra, Idae montis ingum; inde naves, ex Idae arboribus fabricatae, dicuntur Phalacraeae filiae 24. Phalacraeus ramus 1170.

Phalanna, Thessaliae urbs 906.

Phalorias, Locridia urbs 1147. (vid. Steph. Byz. h. v.)

Phaleri turris, h. e. Neapolis 717.

Pheraei (*Φαραίοι*), Messeniae urbis (*Φαραί*) incolae 552. Pheraea autem Hecate dicitur a Pheris, Thessaliae urbe 1180.

Phegius mons, ad Oceanum situs 16.

Phlegra, Macedoniae regio, e qua oriunda erat Torone, Protei uxor 115. 1404.

Phigalia, Arcadiae urbs; unde Bacchus dictus est Phigaleus 212.

Phorce, Italiae lacus in regione Marsorum (lacus Fucinus) 1275.

Phthires, Cares 1383.

Phicius mons prope Thebas 1465.

Phylamus (?) 593. fortasse fluvius Daunia.

Pimplea, fons Musis sacer 275.

Pisa (Pisae), Tyrrenhae urbs 1241. 1359.

Pithecosa, insula ignita, simiis habitata 688—693.

Pleuron, Aetoliae urbs, unde Helena dicta Pleuronia 143.

Plynus, Libyae urbs 149.

Poemandria, Boeotiae urbs, a Poemandro quodam condita, unde etiam tota illa regio Poemandris dicta (Strab. IX. 10. Paus. IX. 20, 1.)

Polae, Illyriae urbs, quam Colchi,

Medeam frustra persequuti, considerunt 1022.

Polieum, urbs Italiae, a Troianis condita, qui Minervae Poliados Palladium secum apportaverunt 984. (cf. Strab. VI. 14.)

Polyanthus, Chaoniae fluvius 1046.

Polydegmon, h. e. Apenninus, altissimus Italiae mons, unde omnia Italiae flumina fontesque omnes originem trahunt 700—702.

Pontus Euxinus, Scythia proximus, Asiam ab Europa disiungit 1286.

Populi: Aborigines 1253. Aethices 802. Angaei 1058. Aones 1209.

Apsinthii 418. Arcades 480. Argyrini 1017. Asbystae 895. Atintanes 1044. Ausones 615. 922.

coll. 44. 593. 702. 1047. 1355.

Bebryces 516. 1305. 1474. Bisaltiae 417. Bistones 418. Buraei 591.

Cares 1384. Chalybes 1109. Cimmerii 695. 1427. Crotoniatae 987.

1002. Curetes 1297. Cyphaei 897. Cytinaei 1389. Daulii 592.

1052. 1128. 1254. Dolonci 331. 533. Edoni 419. Ectenes 433.

1212. Eordi 1342. Erembi 827. Eurytanes 799. Galadraei 1342.

Idaei 1297. Iapyges 852. Lacmonii (Dores) 1389. Lacones 589.

Laestrygones 662. Latini 1254. Ligures 1312. 1356.

Lindii 923. Lucani 1086. Mylaeae 1021. Mysi 1246. Pelasgi 1083.

1364. Phaeaces 632. Pheraei 552. Phthires 1383. Pronii 791.

Salangi 1058. Sicani 951. Sithones 1357. 1406. Spartani 1124.

Temmices 644. Umbri 1360.

Posidonium, sive Paestanum promontorium 722.

Pronii, Cephalleniae gens 791.

Proserpinae nemus, prope lacum Avernum in Campania 698.

Pyranthus, Locridis mons 1149. Pyramus, Ciliciae fluvius 439.

Pyrphlegethon, Campaniae fluvius prope Cumas 699.

R.

Rhaecelus, Macedoniae urbs, ubi Aeneas, e Troia profugus, primo consedit 1236.

Rheithrum, Ithacae portus 768.

Rhithymna, Cretae urbs 76.

Rhoeteum, Troadis promontorium, a Rhoetea, Sithoniae Thraciae regis filia, denominatum 583. 1161.

Rhyndacus, Mysiae fluvius 1364.

S.

Salamis, draconis insula prope Atticam 110. Cychrei antra 451.

Salangi, Apuliae populus 1058.

Salmydesus, Thraciae littus, navis periculosissimum 1286. *Salmydesium mare* 186.

Salpe, sive Salapina palus, prope Salapiam, Apuliae urbem, ubi Cassandra templo et mysteriis celebratur 1129.

Salpii montes sive Alpes 1551.

Sarapta, Phoeniciae urbs; unde Europa dicitur *Saraptia* puella, h. e. Phoenissa 1300.

Sardonius piscis, h. e. pastinacea marina, cuius venenato aculeo Ulysses a Telegono vulneratus interit 796.

Satnius, Cariae mons 1390.

Satrachus, urbs insulae Cypri 448.

Saturnius collis, (*Κρόνου ὄρος*) prope Olympiam 42.

Saus, i. q. Samos sive Samothrace 78. (vid. Strab. X. 457. T. IV. p. 93—98. edit. Tzsch.)

Scaevae portae urbis Troiae 774.

Scandea, Cytherorum insulae urbs 108.

Scarphea, Locridis urbs 1147.

Scolus, Boeotiae urbs 646.

Scyllae rupes, nautarum perniciēs 650. coll. 44 sq. 669.

Scyrus, una ex insulis Cycladibus, ubi Theseus a Lycomedes rege interemptus est 1324. *Scyrus* draco dicitur Neoptolemus 185.

Scythia, 200. Scythae 1287. coll. 458. 917. 1336.

Setaea rupes, sive Setaeum promontorium, prope Sybarim 1081.

Sibyllae antrum prope Cumas in Campania 1279.

Sicilia; Sicanorum terra 870. 951. triceps 966. mare Siculum 1029.

fretum Siculum 44. 649. 1085. *populi*: Laestrygones 956. coll. 662.

urbes: Enna, unde Ceres dicta Ennaea 152. Eryx 866. *fluvii*: Crimisus 951. Melorus 1033.

1185. *latus*: Conchea (†) 869.
Gonussa 870. *montes et promon-*
toria: Drepanum 869. Pachynum
1129. 1182. Ulysseum 1032.

Sinis, Italiae inf. fluvius, Chonen,
Oenotriæ urbem, praeterfluens
982.

Siris, Italiae urbs, ad sinum Ta-
rentinum sita 856. 978.

Sirenum Scopuli 653.

Sithones, Thraciae populus 1406.

Sithonii Gigantes 1357.

Spartani 1124. coll. 589. 792.

Sperchius, Thessaliae fluvius 1146.

Spheceæ, insulae Cyprî cognomen
447.

Strymon, Thraciae fluvius 417. 1178.

Symplegades petrae, scopuli trans
Bosporum Thracium in ipso Ponti
Euxini ostio siti 1285.

Syrtes, periculosissima Libyci lit-
toris vada 648. ubi Iason cum
Argonautis templum Herculi ex-
struxit 871 — 876.

T.

Tamasus, Cyprî urbs; inde Tama-
sius crater 854.

Tanaïs, Scythiae fluvius, Asiam ab
Europa disiungit 1288.

Tartessus, urbs prope columnas
Herculis 643.

Tauchira, Libyæ urbs, in regione
Cyrenaica 877.

Tegyra, Boeotiae urbs 646.

Telamus, Ponti fluvius 1333.

Telphusa, Arcadiae urbs, unde
Erinnys dicitur Telphusia 1040.
et Apollo Telphusius 562.

Temessa, Italiae inf. urbs 1067.

Temmices, i. q. Boeoti 644. coll.
786.

Tenedus, antea Leucephrys dicta
346.

Terina, urbs maritima Italiae in-
ferioris, ubi Ligea Siren sepulta
est 726. 1008.

Thebae, Boeotiae urbs, dicitur
Calydnei turris 1209. Aonum terra
1209. ibi Hectoris ossa sepulta
sunt in sanctissimo loco *τὸς*
ἁγιά dicto, sive insulae Beato-
rum 1194. 1204. *Thebani* 1206.
coll. 433. 1212.

Themiscyra, Scythiae urbs, ad Ther-

modontem fluvium, Amazonum
sedes 1330.

Therapne, Laconiae urbs 590.

Thermodon, a) Scythiae fluvius 1334.

b) Boeotiae fluvius 647.

Thermydrus, Rhodi insulae portus
924.

Thesprotus, i. e. Epirota 1441.

Thessalia; *populi*: Cyphaei 897.

Euryampii 900. *urbes*: Aegonea

903. Budea 359. Castanea 907.

Echinus 904. Euryampus 900.

Gonnus 906. Irus 905. Olossem

906. Palauthra 899. Phalanna 906.

Titurus 904. Trachin 905. *fluvii*:

Amphrysus 900. Dyrras 916. Pe-

neus 1343. Sperchius 1146. *mon-*

tes: Lacmon 1020. 1389. Pyran-

thus 1149. Tymphrestus 902.

Thigrus, Cariae urbs 1390.

Thracia, 118. dicitur Crestone

499. 937. ab illo vastata 1341.

populi: Apsinthii 418. Bisaltæ

417. Bistones 418. Dolonci 331.

533. Edoni 419. Sithones 1406.

coll. 1357. *urbes*: Eon 417. *fluvius*:

Strymon 417. 1198. *montes et*

promontoria: Mazusia 534. Ti-

ton 1406.

Thrambus, Macedoniae promonto-

rium 1405.

Thracias ventus 925. coll. 1015.

Thronium, Locridis urbs 1148.

Titurus, Thessaliae urbs 904. (*Ti-*

ταύρος vid. Steph. Byz. h. v.)

Titon, Italiae fluvius prope Romam,
qui profundo terrae hiatus absor-

betur 1277.

Titon, Thraciae promontorium 1406.

Tmolus, Lydiae mons 1351.

Trachin, Thessaliae urbs 905.

Trampya, Epiri urbs 800.

Traron (†), Troadis mons 1159.

Triton, antiquum Nili nomen 119.

576.

Troezenia, Venus denominata est,
ob celebre templum, quod Troe-
zene a Phaedra dedicatum habuit
610.

Troia, dicitur *Ἰλίου λόφος* 29. Dar-
dania urbs 967. 1257. Troiani
1167.

Trychates, Euboeae mons 374.

Tylessus, Italiae inf. mons, prope
sinum Terinaeum 993.

Tymphaea, Thesprotiae regio
(urbs?), a monte Tympe denu-

minuta; inde *Tymphaeus* pro *Epirota* dicitur 802.
Tymphrestus, Macedoniae mons 420. 902.
Typhoneus mons in Cilicia 825.
Tyrrhenia, 1239. coll. 805. *Tyrrhenum mare* 649. 715. 1085.

V.

Ulyseum promontorium, prope *Pachynum* 1032.
Umbri, Italiae sup. *populus* 1360.
Urbes: *Abae* 1074. *Aea* 1024. *Aegae* 135. *Aegesta* 968. *Aegonea* 903. *Agylla* 1241. 1365. *Amanitia* 1043. *Amphissa* 1074. *Anemorea* 1073. *Anthedon* 755. *Argyrippa* 592. *Arne* 644. *Balae* 694. *Bombylia* 786. *Bura* 591. *Byblus* 829. *Carne* 1291. *Castanacia* 907. *Chone* 983. *Cimpeus* 1352. *Clete* 995. *Corinthus* 1024. *Crimisa* 913. *Crisa* 1070. *Cromna* 522. *Cynus* 1147. *Cyphus* 897. *Cytaea* 174. 1312. *Cytinium* 1389. *Dardanus* 1129. *Drauce* 1304. *Dyme* 591. *Echinus* 904. *Enna* 152. *Eon* 417. *Eryx* 866. *Euryampus* 900. *Galadra* 1444. coll. 1342. *Gnosus* 1214. *Golgi* 589. *Gonus* 906. *Gortyna* 1214. *Graea* 645. *Hipponium* 1069. *Myle* 448. *Ichnae* 129. *Irus* 905. *Lagaria* 936. *Larymna* 1146. *Las* 95. *Leontarne* 645. *Letrina* 54. 158. *Leutarnia* 978. *Lilaea* 1073. *Macalla* 927. *Magarsus* 443. *Me-*

thymna 1098. *Myndos* 950. 1261. *Myrina* 243. *Myrrhae urbs* (*Byblus*) 829. *Naryx* 1148. *Neapolis* 717. *Nonacris* 680. *Olenus* 590. *Oloasson* 906. *Onchestus* 646. *Ophrynium* (?) 1208. *Pallene* 127. 1407. *Palauthra* 906. *Pephnus* 87. *Phaloriss* 1147. *Phalanna* 906. *Pherae* 552. 1180. *Phigalia* 212. *Pisae* 1241. 1359. *Pleuron* 143. *Plynus* 149. *Poemandria* 326. *Polae* 1022. *Polieum* 984. *Rhaecelus* 1236. *Rhithymna* 76. *Sarapta* 1300. *Satrachus* 448. *Scandea* 108. *Scarphea* 1147. *Siris* 856. 978. *Scolus* 646. *Tamasus* 854. *Tartesus* 643. *Tauchira* 877. *Tegyra* 646. *Telphusa* 1040. *Temessa* 1067. *Terina* 726. 1008. *Thebae* 1194. 1204. 1209. *Themiscyra* 1330. *Therapne* 590. *Thigrus* 1390. *Thronium* 1148. *Titarus* 904. *Trachin* 905. *Trampya* 800. *Troia* 29. 967. 1257. *Tymphaea* 802. *Zerinthus* 77.

Z.

Zarax, *Enboeae promontorium* 373. *Zerinthus*, *Thraciae urbs*, ubi *Hecates antrum* 77. coll. 1178. *Zerinthia*, *Veneris cognomen* 449. 958.
Zosterii collis, Italiae infer. mons prope *Cumas* cum templo *Apolinis* 1278. (hodie *rocca di Cuma*. vid. *Andr. di Iorio Viaggio di Enea* p. 56.)

INDICES

IN ANNOTATIONES ET SCHOLIA.

INDEX GRAECITATIS.

A.

- \bar{a} mutatum a librariis in ϵ p. 88, 41, 133, 20, 220, 23, 222, 23, 225, 24, — \bar{a} in η 206, 3. — \bar{a} in ι 186, 18. — \bar{a} in σ 146, 36. — \bar{a} in τ 34, 26, 167, 4. — \bar{a} in ω 56, 24, 119, 24, 222, 20, 226, 16, 227, 23, 238, 6, 255, 8, 267, 29. — ϵ in $\alpha\upsilon$ 177, 1, 34. — ϵ in $\alpha\upsilon$ 79, 10, 167, 3, 191, 36, 291, 17. — ϵ in $\alpha\varsigma$ 163, 30, 178, 1. — ϵ in $\omega\alpha$ 38, 1—3. — ϵ in $\omega\varsigma$ 38, 1—3.
 $\alpha\beta$ in $\alpha\upsilon$ 118, 23, 162, 26, 166, 36. $\alpha\beta\omega\iota\varsigma$ 109, 19.
 $\alpha\gamma\alpha\lambda\mu\alpha$ 132, 23.
 $\alpha\gamma\alpha\mu\epsilon\mu\acute{o}\nu\epsilon\iota\omega\upsilon$ $\iota\mu\acute{\alpha}\tau\iota\omega\upsilon$ 229, 39 a.
 $\alpha\gamma\alpha\mu\epsilon\mu\acute{o}\nu\epsilon\iota\omega\upsilon$ (lovii epitheton) 82, 11.
 $\alpha\gamma\gamma\alpha\sigma\tau\omicron\upsilon$ 154, 45 a.
 $\alpha\gamma\eta\lambda\acute{\alpha}\varsigma\epsilon\iota\omega$ 107, 16.
 $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\omega$ et $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\omega$ 106, 28 sq. 107, 1 sqq.
 $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$ et $\alpha\gamma\eta\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$ 106, 19, 47 b.
 $\alpha\gamma\omicron\varsigma$ et $\alpha\gamma\omicron\varsigma$ 106, 29, 107, 1 sqq.
 $\alpha\gamma\gamma\omega\iota\varsigma$ 109, 22.
 $\alpha\gamma\gamma\iota\omicron\varsigma$ et $\delta\upsilon\beta\gamma\iota\omicron\varsigma$ conf. 45, 41.
 $\alpha\gamma\gamma\upsilon\pi\tau\omicron\varsigma$ 94, 6.
 $\alpha\epsilon\lambda\lambda\omicron\pi\omicron\varsigma$ 146, 7—11.
 $\alpha\epsilon\gamma\omicron\beta\alpha\mu\omega\upsilon$ 142, 33.
 $\alpha\theta\eta\eta\acute{\alpha}$ Μαγασία 100, 33 b.
 $\alpha\theta\lambda\omega\iota\varsigma$ 152, 26—35.
 $\alpha\iota$ in α 133, 6, 221, 14. — $\alpha\iota$ in ϵ 18, 14, 22, 22, 38, 19, 133, 7, 137, 10, 143, 12, 181, 13, 194, 27, et saepius. — $\alpha\iota$ in ι 127, 23. — $\alpha\iota$ in ω 68, 27. — $\alpha\iota$ in $\alpha\upsilon$ 159, 5. — $\alpha\iota$ in $\alpha\varsigma$ 72, 27. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\iota$ 72, 18, 167, 21, 181, 14, 198, 2, 194, 38. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\upsilon$ 37, 9. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\varsigma$ 141, 4, 144, 5. — $\alpha\iota$ in $\epsilon\upsilon$ 108, 32, 213, 3.
 $\alpha\lambda\eta$ 15, 6 sqq.
 $\alpha\lambda\delta\acute{\alpha}\lambda\eta$ 75, 39.
 $\alpha\lambda\theta\upsilon\iota\alpha$ 62, 33 a.
 $\alpha\lambda\theta\upsilon\iota\alpha$ $\alpha\lambda\theta\eta\eta\acute{\alpha}$ 88, 22—30.
 $\alpha\lambda\mu\acute{\upsilon}\lambda\omicron\varsigma$ 233, 8.
 $\alpha\lambda\acute{\nu}\epsilon\omega$, patienter fero 138, 26. futu-
 rum duplex ibid.
 $\alpha\lambda\chi\mu\eta\tau\eta\varsigma$ 67, 13.
 $\alpha\iota\varsigma$ in $\alpha\upsilon$ 73, 16. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\alpha\varsigma$ 225, 23. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\epsilon\iota\varsigma$ 215, 16. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\epsilon\varsigma$ 225, 24. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\eta\varsigma$ 96, 10, 234, 19. — $\alpha\iota\varsigma$ in $\omega\varsigma$ 239, 9.
 $\alpha\lambda\eta\theta\eta\delta\omicron\varsigma$ et $\lambda\alpha\upsilon\eta\theta\eta\delta\omicron\varsigma$ conf. 125, 8.
 $\alpha\lambda\epsilon\lambda\upsilon\delta\alpha$ 241, 9.
 $\alpha\lambda\eta\eta$ et $\alpha\lambda\chi\eta\eta$ conf. 290, 8.
 $\alpha\lambda\chi\mu\eta\gamma\omicron\varsigma$ 153, 12.
 $\alpha\lambda\omicron\delta\omega$ 92, 10.
 $\alpha\lambda\alpha\eta$ ($\alpha\lambda\tau\iota\alpha$) 34, 9, 123, 21 b, 271, 13.
 $\alpha\lambda\lambda\eta$ 213, 6 sqq.
 $\alpha\lambda\eta\varsigma$ ($\alpha\lambda\upsilon\upsilon\iota\varsigma$) 103, 9, 43 b.
 $\alpha\lambda\iota\beta\delta\omega\upsilon$ 85, 27.
 $\alpha\lambda\iota\beta\gamma\omega\iota\varsigma$ 109, 9.
 $\alpha\lambda\iota\omega$ 74, 38 b.
 $\alpha\lambda\iota\omega$ 79, 13, 34 b.
 $\alpha\lambda\epsilon\iota\varsigma$ 74, 40 b.
 $\alpha\lambda\omicron\iota\omicron\tau\omicron\varsigma$ 39, 3.
 $\alpha\lambda\omega\eta\varsigma$ et $\alpha\lambda\omega\eta\varsigma$ conf. 131, 1.
 $\alpha\iota$ in $\epsilon\mu$ 207, 13.
 $\alpha\lambda\upsilon\gamma\alpha\mu\omicron\varsigma$ 40, 24.
 $\alpha\lambda\upsilon\gamma\alpha\mu\omega\upsilon$ 41, 6.
 $\alpha\omega\iota\varsigma$ 114, 52 a.
 $\alpha\mu\pi\gamma\alpha$ 263, 32 b.
 $\alpha\mu\pi\gamma\epsilon\upsilon\omega$ 145, 33, 263, 14.
 $\alpha\mu\pi\gamma\iota\varsigma$ 80, 4.
 $\alpha\upsilon$ in ϵ 314, not. 4. — $\alpha\upsilon$ in $\alpha\varsigma$ 191, 33, 202, 22, 251, 21. — $\alpha\upsilon$ in

βρῦν sam. Genit. 95, 6.
Βωκαλίας 111, 24.
Βωκαρος 111, 22.

Γ.

γ mutatum a Hbrarlis in δ 143, 3.
156, 1. — γ in ι 22, 19. — γ
in λ 77, 4. 104, 26. — γ in μ
126, 1. — γ in ρ 25, 13. — γ
in π 111, 45. — γ in φ 147, 29. —
γ in σ 238, 26. — γ in ξ 29, 4.
— γ in τ 213, 15. 218, 40. 281,
17. — γ in χ 272, 12. 289, 24.

γαίω 71, 27 a.
γάμος 88, 43.
γαμφαί 87, 30.
γάπεδον et δάπεδον conf. 143, 5.
γάρ et δ conf. 100, 1.
γγ et γχ conf. 126, 1. 200, 8. 222,
14. 254, 11. 40. 274, 4. 294, 1.
γεῖσα 74, 13.
γέ et δέ conf. 73, 5.
γέ et σέ conf. 34, 31. 37, 10.
γένος et γεγώς 252, 11.
γλάρος 80, 36 a.
γλαυκός 118, 41 a.
γναπιφ et δαπιφ 24, 6.
γνώρω et δνώρω conf. 123, 7.
γνύθος 120, 45 b.
Γογγυλάτης 106, 9.
γογγύλη et στοργγύλη conf. 208, 11.
γόννατα 196, 4. 11.
Γόννος 196, 6—20.
γόνος et γένος conf. 277, 7.
γόνων et λόγων 15, 4.
γραφάς et ταφάς conf. 91, 4.
γρυνός et γρουνός 26, 44 b. 27, 1.
75, 1.
Γυραι πέτραι 94, 21. 46 b.
γύης 183, 42 b. 196, 40 a.
γωλειά 92, 1.

Δ.

δ et γ conf. 143, 3. 156, 1. — δ et
ξ 137, 5. 217, 4. — δ et λ conf.
226, 5. — δ et σ 199, 1. — δ et
τ 135, 32. 221, 1. 249, 30.
Δαίλα et Δαῖρα 160, 19 sqq.
δάχος 170, 10. 31 b.
δάν 123, 10.

δάνος 71, 4. 160, 30. 261, 1—5.
δάπεδον 143, 5.
δασπλής 291, 13.
δὲ et γέ conf. 73, 5.
δὲ et δὴ conf. 110, 5. 131, 3.
δὲ et σέ conf. 59, 14.
δὲ et τὲ conf. 41, 21. 69, 6. 159, 3.
186, 32. 221, 1. 249, 30. 292, 7.—
δὲ et τοι conf. 244, 3.
δεδουπώς 73, 15. 121, 18. 198, 17.
δείματα et δειγματι conf. 61, 2.
Δελφίνιος 57, 16. 34 b.
δεννάειν 98, 33. 42 b.
δεξιουσθαι 19, 18.
δέκαστρον 121, 8.
δέρτρον 191, 1—9.
δῆιος et δάιος conf. 187, 7.
Διάλεκτοι. Aetolica. αἰός 114, 52 a.
ἀναπεμπάειν 10, 46. Ἀχιλλῆος,
Ἀχιλλεύος 111, 7—10. αἰώς 12,
33 a. βασιλῆος, βασιλείος 111, 7—
10. γόννατα 196, 4. 12. δνόφος
123, 9. εἰνεα 184, 23. εὐράξ 198,
23. μηχανθῇ 9, 25 b. μηλῶτων 33,
38 a. σφός, ὕμος 114, 38—40 b.
— Attica. αὐδῖς 130, 22. αὐω 96,
24. γεννάται 50, 39 a. δάιος 187,
8. εἰνεα 184, 22. ἔως 12, 30 a.
ποθέσαι 129, 20. ραχία 92, 22.
34 b. Σιδῶνος 283, 8. ταργάνη
167, 36. — Dorica. αἶτα 115,
51 a. Ἀλέντα 103, 34. 45 b. Βύνη
33, 41 a. δᾶ 123, 10. δαρών 52,
24. δνόφος 123, 11. 31 a. θυφεῖν
141, 1. τουτάκι 193, 3. — Ionica.
αὐτῖς 130, 23. Ἀχιλλῆος et Ἀχιλ-
λεύος 111, 6—9. βασιλῆος et βα-
σιλείος 111, 6—9. Genitivi in
οιο 65, 10. εἰνεα 184, 19. 23.
εὐράξ 198, 23. ἥως 12, 35 a. μη-
κυνθῇ 9, 25 b. Μούνιτος 122, 15.
ραχία 92, 36 b. θυφεῖν 141, 1.
Σιδῶνος 283, 8. στέρφος 148, 22.
φίλαντρο 72, 9. ὤφελε 60, 47 b. —
Dialectus communis (ἡ κοινὴ διά-
λεκτος, τὸ κοινόν, ἡ συνήθεια).
αὐτῖς 130, 22. Ἀχιλλῆος, βασιλείος
111, 4. σαργάνη 167, 36. σκυ-
λεύω 185, 24. στερφῶσαι 148, 22.
τράγος 44, 39 a.
δασφάξ 79, 5. 20 b. coll. 223, 12.
δῆλγος 97, 23.
Διός γοναί 245, 10.
δις et δως in Compos. conf. 124, 17.
δνόφος 123, 1. δνόφος et γνόφος
conf. 123, 7.

δρῦς 26, 42 a.
 δυσμορον et δύσμορον conf. 194, 27.
 δομάω et δομέω conf. 162, 9—18.
 259, 5—9.
 Δώτιον 99, 21. 45 a.

E.

ε̄ mutatum a librariis in ᾱ 89, 24.
 134, 26. 170, 3. 178, 16. 220, 32.
 247, 28. — ε̄ in ε̄ 31, 13—20. —
 ε̄ in ῑ 270, 22. — ε̄ in ῑ 16, 14.
 17, 6. 20, 15. 44, 22. 92, 9. 139,
 3. 143, 11. 152, 23. 173, 1. 262,
 8. — ε̄ in εῡ 224, 6. 242, 17.
 246, 9. 250, 2. 255, 42 b. 298,
 not. 10.
 ἔργονοι et ἔργονοι 105, 5. 157, 15
 sqq. 194, 39—42. 224, 8 sqq.
 ἔγκαρος 230, 1.
 ἐγγράσαν 13, 6.
 ἐγχωρος et ἐγγώριος 69, 16.
 ἐδωλία 75, 20.
 εἰ in ε̄ 163, 6. — εἰ in η̄ 172, 26.
 241, 25. 258, 3. — εἰ in η̄ 101,
 22. 141, 17. 231, 7. — εἰ in ῑ 16,
 10. 31, 37. 55, 9. 131, 23. 184, 29.
 — εἰ in οῑ 92, 4. 143, 1. 252, 40.
 262, 3. 271, 20. — εἰ in ῡ 256, 9.
 258, 14.
 ἔδωλον Ἑλένης 49, 11.
 εἰλέω 247, 2.
 εἰλημένος 247, 1.
 εἰλιγμένος 247, 1. 6—9.
 εἰλίσσω 247, 3.
 εἰνεκᾱ et εἰνεκᾱ 184, 21 sq.
 εἰς in ας̄ 73, 3. 78, 25. — εἰς in
 ης̄ 174, 7.
 εἰς et ες̄ conf. 44, 28. 72, 22. Vid.
 102, 3 sqq.
 εἶ et εἶν a. εἶ conf. 71, 15. 86, 22.
 122, 10. 123, 16. 127, 11. 132, 18.
 143, 12. 164, 40. 168, 7. 214, 1.
 227, 7. 246, 7.
 εἶ et εἰς conf. 144, 5.
 ἐκέλευθα 241, 9.
 ἔκπης 105, 52 b. 106, 7.
 ἐκτοπος et ἐκτόπιος 69, 15.
 ἔκτορος χρημ̄ 235, 12 sq.
 ἐλέγσαν 13, 6.
 Ἑλένης et Ἑλλης conf. 13, 48 a.
 ἔλκει ποιόν 135, 8.
 ἐλκεσθαι, defluere, 158, 37.
 ἐμεινας et ἐμεναι conf. 101, 34.
 ἐμπλην 216, 19.

ἐμπλά et ἐμπλά 32, 28 sq.
 ἐπαλλᾶς 283, 11.
 ἐνάενος 31, 1.
 ἐνδατεῖσθαι 44, 7.
 ἐντέρωρος 134, 7.
 ἐνόρχης 31, 1.
 Ἐνόρχης 58, 31 b. 42 a.
 ἐντύνει et ἐκτείνει conf. 164, 40.
 ἐπαλλᾶς 74, 40 b.
 ἐπείσιν 279, 14—20.
 ἐπὶ et ἀπὸ conf. 300, not. 3.
 ἐπὶ et ἐς̄ conf. in Compos. 77, 2.
 83, 4. 153, 19. 173, 1 sq.
 ἐπόμενον et ἐσόμενον conf. 333,
 not. 1.
 Ἐρμού πτέρνα 181, 44 a.
 ἔρπης 135, 32—36. 46 b. 286, 22.
 ἔρμυον et ἔρεμυον conf. 155, 9—
 14. 223, 2.
 ἔρως 148, 21.
 ες̄ in αἰς̄ 141, 5. — ες̄ in εἰς̄ 141, 5.
 — ες̄ in ος̄ 135, 2. 141, 11. — ες̄
 in ὡς̄ 141, 6.
 ἔσμός 100, 12.
 ἐσώπεται et ἐπόπεται conf. 153, 19.
 ἐσάωμψε 25, 23.
 ἐστέναζε et ἐσάλαζε conf. 292, 32.
 ἐστὶ et ἔσται conf. 292, 10.
 ες̄ χέρας et ἐσχάρας conf. 123, 2.
 ἐσχάσαν 13, 5.
 εῡ in ᾱ 133, 12. 189, 16. — εῡ in
 αῑ 173, 4. 178, 22. — εῡ in αῡ
 191, 38. — εῡ in ε̄ 79, 1. 260, 2.
 — εῡ in εβ̄ 57, 13. — εῡ in οῡ
 93, 29. 121, 5.
 εὐαίων 225, 39 b.
 εὐαρχος 62, 16. 37 b.
 εὐδάνω 273, 16.
 εὐδαλον et εὐδαλον conf. 77, 3.
 εὐνάσει et ἀνάσει conf. 133, 12.
 εὐράς̄ 198, 20.
 εὐς in ὡς̄ 36, 22.
 εὐτορος 151, 23.
 ἔωλον 10, 15 a. 34, 11.
 ἔως 12, 30 a.

Z.

ζ̄ et ξ̄ conf. 79, 1. 90, 118. 121, 1.
 136, 1. 190, 24. 206, 26. 224, 13.
 226, 8. 292, 31. — ζ̄ et σ̄ 98, 33.
 130, 27. 190, 25. 242, 6.
 ζεύγλα 210, 23. 272, 24.
 Ζεύς ἄριστος 46, 1.
 Ζήρινθος et Ζηρόνθος 25, 2.
 Ζηρινθία (Venus) 110, 25. 39 b.

H.

η mutatum a librariis in ϵ 120, 20. 202, 21. — η in ϵ 25, 18. 52, 17. 58, 14. 123, 17. 187, 14. 195, 26. et saepius. — η in ν 58, 16. 144, 1. 189, 36. 233, 14. 248, 11. 269, 25. — η in ω 207, 15. 281, 16. — η in α 100, 18. — η in ϵ 24, 9. 26, 6. 2. 21. 50, 24. 63, 32. 65, 19. 90, 22. 108, 34. 123, 13. 144, 2. 176, 4. 187, 13. 248, 12. — η in $\epsilon\nu$ 147, 10. 185, 17. — η in ϵ 141, 15. 173, 4. 176, 20. — η in $\eta\nu$ 118, 20. 161, 6. 196, 35. — η in $\eta\varsigma$ 288, 22. $\eta\gamma\eta\lambda\alpha\varsigma\epsilon\iota\nu$ 107, 13. $\eta\lambda\nu\gamma\omicron\varsigma$ 97, 23. $\eta\nu$ in α 201, 31. — $\eta\nu$ in η 118, 3. — $\eta\nu$ in $\iota\nu$ 177, 2. — $\eta\nu$ in $\nu\nu$ 177, 3. $\eta\varsigma$ in $\alpha\iota\varsigma$ 29, 19. 32, 4sq. 87, 37. — $\eta\varsigma$ in $\alpha\varsigma$ 9, 7. — $\eta\varsigma$ in η 141, 2. — $\eta\varsigma$ in $\omicron\iota\varsigma$ 100, 14. 137, 9. 223, 4. — $\eta\varsigma$ in $\omicron\upsilon\varsigma$ 125, 6. $\eta\omega\varsigma$ 12, 23 a. 36 a.

Θ.

θ et δ conf. 217, 4. θ et ϵ 31, 17. θ et ι 118, 8. — θ et τ 170, 10. $\theta\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ 137, 4. $\theta\alpha\lambda\nu\sigma\iota\omicron\iota\varsigma$ et $\theta\alpha\lambda\alpha\sigma\sigma\iota\omicron\iota\varsigma$ conf. 129, 28 sq. $\theta\epsilon\delta\omicron\nu$ et $\theta\epsilon\acute{\alpha}\nu$ conf. 18, 15. $\theta\epsilon\omicron\upsilon$ et $\theta\epsilon\acute{\alpha}\varsigma$ conf. 25, 14. $\theta\epsilon\acute{\upsilon}\sigma\omega$ 232, 34. $\theta\eta\sigma\sigma\alpha$ 210, 28. 211, 3—12. $\theta\lambda\acute{\alpha}\sigma\alpha\sigma\alpha$ et $\theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha$ conf. 156, 11. $\theta\rho\acute{\eta}\nu$ 124, 33. $\theta\rho\omicron\epsilon\iota\nu$ et $\theta\rho\eta\nu\epsilon\iota\nu$ conf. 276, 16. $\theta\nu\mu\omicron\varsigma$ et $\mu\acute{\upsilon}\theta\omicron\varsigma$ 101, 33. $\theta\rho\acute{\upsilon}\lambda\gamma\mu\alpha$ 190, 25. 32. $\theta\rho\acute{\upsilon}\lambda\lambda\acute{\iota}\sigma\theta\alpha\iota$ 190, 30. $\theta\acute{\upsilon}\sigma\theta\lambda\alpha$ 113, 22. $\theta\acute{\upsilon}\sigma\theta\lambda\omicron\nu$ 113, 26.

L

ι mutatum a librariis in α 33, 11. 134, 2. — ι in ϵ 165, 5. 182, 19. — ι in η 22, 11. 30, 46 b. 81, 20. 123, 15. 127, 22 sq. 144, 8. 146,

33. 155, 14. 163, 27. 174, 1. et saepius. — ι in ν 13, 5. 20, 17. 29, 11. 42, 5. 100, 24. 112, 50. 130, 5. 141, 6. 154, 1. 165, 4. — ι in α 182, 21. — ι in ϵ 29, 8. 40, 6. 81, 21. 86, 5. 115, 1. 140, 6. 170, 10. 174, 8. — ι in \omicron 21, 7. 134, 27. 214, 41. 238, 21. — ι in ν 195, 13. — ι Dativi et σ conf. 23, 1. 26, 2. 39, 11. 56, 5. 67, 2. 78, 11. 82, 4. 28. 109, 1. 118, 20. 152, 23. 161, 6. 170, 2. 177, 1. 34. 186, 35. 198, 11 sq. 276, 10. 278, 42. — ι Dativi et σ conf. 67, 3. 141, 2. 174, 6. 252, 19—22. — ι Dativi sing. elisum 59, 1. 193, 7. 198, 1.

$\iota\alpha\tau\acute{\iota}\varsigma$ 278, 23.

$\iota\nu$ in $\eta\nu$ 31, 30. 32, 13. 167, 29.

$\iota\nu\delta\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\nu$ 67, 35 a.

$\iota\nu\iota\varsigma$ 41, 6.

$\iota\omicron\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ 13, 27 b.

$\iota\pi\pi\omicron\beta\acute{\alpha}\mu\omega\nu$ 142, 8.

$\iota\varsigma$. Feminina disyllaba in $\iota\varsigma$, $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$, et $\iota\varsigma$, $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ 139, 8—31. 277, 15—26. 278, 1—28. Feminina trisyllaba in $\iota\varsigma$, $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ et $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$ 278, 28—42.

$\iota\sigma\mu\alpha$ 164, 1—12.

$\iota\sigma\sigma\alpha$ 59, 17.

$\iota\nu\gamma\acute{\epsilon}$ 78, 11.

$\iota\phi\iota\varsigma$ 80, 2.

$\iota\chi\nu\alpha\tau\alpha$ $\theta\acute{\epsilon}\mu\iota\varsigma$ 37, 31 b.

K.

κ et β conf. 29, 19. 76, 46 b. 135, 22. 140, 10. 171, 26. 260, 1. 279, 32. — κ et γ 99, 3. — κ et μ 86, 22. 127, 11. 147, 23. 173, 26. 188, 8. 196, 35. — κ et π 331, not. 2. — κ et σ 163, 27. — κ et $\pi\tau$ 231, 7. — κ et χ 17, 5. 28, 19. 127, 28. 128, 3. 149, 3. 289, 4.

$\kappa\alpha\delta\mu\acute{\iota}\lambda\omicron\varsigma$ 46, 19. 47 a.

$\kappa\acute{\alpha}\delta\mu\omicron\varsigma$ 46, 19. 35 b.

$\kappa\alpha\theta\alpha\nu\alpha\nu\epsilon\acute{\iota}$ et $\kappa\alpha\tau\alpha\nu\alpha\nu\epsilon\acute{\iota}$ 96, 173.

$\kappa\acute{\alpha}\lambda\omicron\nu$ 284, 30 b.

$\kappa\alpha\lambda\omicron\pi\acute{o}\delta\iota\omicron\nu$ 284, 31 b.

$\kappa\alpha\lambda\iota\zeta\omicron\upsilon\gamma\mu\alpha$ 186, 37 a.

$\kappa\alpha\lambda\chi\alpha\iota\nu\acute{\omega}$ 292, 4.

- γάλη et γάλη conf. 187, 18 sq.
 coll. 292, 1.
 Κανθών 81, 44 b.
 κανθών 178, 2.
 παπνός 75, 35 a.
 παρ 108, 9.
 παρταμός 32, 23.
 παρβανός 140, 9 sqq.
 παρίς 278, 2.
 παρκίνος 143, 17.
 καταβύτης 276, 7.
 καταβθύν 63, 28.
 καταυν 250, 5 et 10.
 καταλιπόντος et καταπιόντος conf.
 834, not. 2.
 κωνχά 144, 5.
 κελαρησμένος et κεκανυμένος conf.
 71, 24.
 κελαινός 80, 25, 257, 30.
 Κέλτρος 53, 23.
 Κελτική λίμνη 53, 37.
 κέλωρ 24, 39 a. 41, 7.
 κενά ιππεύσσειν, proverb. 40, 1.
 κέπρος 181, 21.
 κεραις 268, 38 a.
 κέρας in Compos. 150, 9.
 Κεραστίς 110, 10.
 Κέρμαρος 103, 4. 47 a.
 κερσβόλος et κερσβόλος 150, 10.
 κερσφόρος et κερσφόρος 150, 10.
 κηκίς 130, 6.
 κηκασμός 130, 7.
 κηληθμός 279, 28.
 κηλωστά 279, 28.
 κηρουλκός 99, 4.
 Κηφνης et Κηφνία 181, 4—8.
 Κιναιδεύς (Ionia epith.) 97, 48 a.
 κινήσει et μηνίσει conf. 196, 35.
 Κίνυη et Κίνυρος 192, 12.
 κίων et τυχών conf. 174, 10.
 κλαυσθέντα et κλασθέντα conf. 180,
 1. coll. 191, 36.
 κλέτας 159, 10 sqq.
 κλήξ 278, 5.
 κλίτος 139, 36—38.
 κλημής 278, 10.
 κνίσσα 75, 35 a.
 κνώπες 153, 43 b.
 κόγχος 230, 10.
 κοιράνη et τυράνη conf. 126, 6.
 κόκκυξ 95, 39 b. κοκκυγος 97, 23.
 κολοσσόβαμων 141, 19. 142, 35 sq.
 κολοσσός 141, 41 b. 142, 38.
 Κολουράια πέτρα 122, 36 a.
 κολωός 130, 1.
 κονίεσθαι 188, 5.
 κονίστρα 188, 5.
 κόπις 170, 5. 293, 49 a.
 κόρη 124, 27 a.
 κορσωτός 74, 4. κορσωτός et κορσ-
 ωτός conf. 74, 4.
 κόρυμβα 75, 40 b.
 κραίνω 77, 46 a.
 κραινός et περκνός conf. 67, 13.
 Κρανάη et κραναή 33, 14.
 κρανθήρες 180, 10.
 κραντης 77, 45 a.
 κρεάγρα 169, 24.
 κρεάγρευτος 169, 10. 13.
 κρέας in Compos. 150, 5.
 κρεξ 124, 25. 44 b.
 κρεωφάγος et κρέαςφάγος 149, 17
 — 19.
 κρηθμός et κρηθμός 63, 14.
 κρηπής 82, 44 b.
 Κοιμησός et Κοιμασός 205, 14 sqq.
 κροσσός 229, 14—22. 275, 30.
 κρότων et κροκών conf. 72, 20.
 κρώσσος 275, 31.
 κτιάρ et κτίας 193, 11—13.
 κτίσαι 257, 10—12.
 κύκνον et τέκνον conf. 63, 8. 104,
 21.
 κυμαίνειν 214, 30.
 κυμαίνειν et ποιμαίνειν conf. 214, 13.
 κύμβαχος 22, 21. 31 b.
 κύπας 104, 39 a.
 κυπώσας 39, 31.
 κυρούσα et κινούσα 66, 29.
 κύτος et σκύτος conf. 24, 1.
 κύφελλα 285, 22.

A.

- ᾱ et γ conf. 77, 4. 104, 26. — ᾱ
 et x 95, 13. — ᾱ et ν 44, 13. 248,
 13. 270, 22. 289, 5. — ᾱ et ρ 219,
 4. 220, 5. 230, 18. 242, 13. 254,
 42. 266, 48. 287, 28. — ᾱ et χ
 147, 2. 158, 34.
 λα ἐπιτακτικόν 124, 36 b.
 λαβράζων 67, 9.
 λάμπειν 84, 11. 15.
 λαμπουρίς 280, 84 b.
 Λαπέρσοι 124, 33 b.
 λάρος 43, 31.
 λάρυνξ 43, 32.
 Λάφριος 181, 38 a. 46 a.
 λεοντοβάμων 142, 30.
 λεπταία χθών 101, 38.
 λέπας et πέλας conf. 91, 30. 101, 36.
 Λέπτινις 18, 12. 35 a.
 λευκά et λεπτὰ conf. 14, 2.

Λευκή (νήσος) 52, 44 b. 53, 3.
 Λεύκιππος et Λευχιππος 184, 23 sq.
 λευκός et Λεύκος 249, 8.
 Λεύκοφρος 84, 16.
 λευρός 45, 1. 69, 45 b. 70, 28.
 λῶν et λῶς conf. 289, 14.
 λῶς et θεός conf. 165, 1.
 ληκτήριος et ληκτηρία νήσος 206, 11
 — 14.
 λῆτον 209, 44 b.
 ληγνύς 75, 27 a. 37 a.
 ληγνῶδες 75, 31 a.
 λοβοί 281, 39.
 λοιμικῶν et μυθικῶν conf. 247, 24.
 λούτρον 229, 44 b.
 λουτρόν 229, 43 b.
 λουτρίων 229, 43 b.
 λούσει et λεύσει 163, 31.
 λοφνίς 18, 26 b.
 λόφος et φλογός conf. 158, 33. λό-
 φος et τάφος conf. 158, 34.
 λόχος 83, 15. λόχος et χόλος conf.
 101, 30.

M.

μ et β conf. 95, 20. 96, 2. 150, 14.
 189, 13. 218, 10. 243, 18. — μ
 et γ 126, 1. — μ et π 86, 22.
 127, 11. 173, 26. — μ et μν 271,
 2. — μ et ν 108, 31. 121, 2.
 188, 14.
 Μέγαρσος et Μέγαρσος 109, 24 sq.
 39 a.
 Μαγαροσία Ἀθηνᾶ 109, 35 ●.
 μαίνις 278, 16.
 μακάρων νῆσοι 247, 43 a.
 μακεδνός 259, 10.
 μάλλον cum Comp. iunctum 152, 37.
 μανίκια 229, 35 b.
 μαντεύων et μαστεύων conf. 52, 22.
 ματεύων et ματαῖαν conf. 178, 22.
 μαψαῦραι 95, 15.
 μέλαινα 55, 16.
 μελάμπυγος 28, 42 a.
 Μελιναία 98, 29. 49 a.
 μέμερος 203, 19 sq.
 μέσαβα 178, 35 a.
 μεσόδημη 168, 1.
 μικρῶν et νεκρῶν conf. 57, 21 a.
 μιν et νιν conf. 166, 17.
 μνήμων 64, 2.
 μονόστολος 156, 14.
 μόρον et μόρφον conf. 204, 29. coll.
 194, 27.

μόρφος et μορφνός 181, 24 sqq.
 182, 1—9.
 μόσσυν, που μόσυν 287, 30 sqq.
 μόσσυνος 106, 4.
 μύδρος 71, 38 b.
 μύκλος 171, 21.
 Μυλεός (Iovis epith.) 106, 14.
 Μύνδος et μυννός 277, 3.
 Μύρινα 64, 18.
 μυχός 223, 8. 14.
 μάλυ 154, 20.

N.

ν et γ conf. 25, 13. — ν et ι Da-
 tiv. 23; 1. 26, 2. 39, 11. 56, 5.
 67, 2. 78, 11. 82, 4. 28. 109, 1.
 118, 20. 152, 23. 161, 6. 170, 2.
 177, 1. 34. 196, 35. 198, 11 sq.
 276, 10. 278, 42. — ν et λ 44, 13.
 248, 13. 270, 22. 289, 5. — ν et μ
 108, 31. 121, 2. 188, 14. — ν et
 π 253, 20. — ν et ρ 62, 29. 98,
 28. 144, 13. 190, 34. 195, 1—3.
 207, 12. 211, 21. 227, 26. — ν et
 ς 17, 8. 193, 7. 18. — ν 167, 2 sq.
 258, 3.
 νάκος et νάκη 266, 37—45.
 νακοτίλης 266, 45.
 νάνος 255, 6. 27 a.
 νάπαι 103, 46 a.
 ναστός 146, 37.
 ναυαγός et ναυηγέται (nautae) 189,
 2—10.
 ναυβάτης et ναυάτης 35, 17. 163, 23.
 179, 12. 191, 30.
 νάφθα (ή et τὸ) 108, 7.
 νεβρίς 278, 11.
 νένευκεν et ἐνεκεν conf. 224, 20.
 Νεπουνίς 270, 42 b.
 νή επιτατικόν 9, 31 a.
 νηδυμος 9, 32 a.
 νηλιπος 146, 5.
 νηρίτης 63, 28.
 νηρός et νερός 63, 29. 193, 18.
 194, 1—13.
 νησίς 139, 8. 27. 278, 13—16.
 νηχυτος 9, 32 a.
 νηράς 189, 44.
 νίφειν 190, 3.
 νηρετός 190, 2.
 νυν et νῦν conf. 338, not. 1.
 νώνυμος 233, 25.
 νώτῳ et οὐτῳ conf. 172, 26.

Ε.

- ξ et ζ conf. 79, 1. 90, 18. 121, 1.
 136, 1. 190, 24. 206, 26. 224, 13.
 226, 8. 292, 31. — ξ et σ 110,
 15. 230, 15. — ξ et σσ 129, 33.
 — ξ et ψ 212, 18.
 Ξάνθος et Ξανθός 249, 8.
 Ξουθίδαι 209, 10.
 ξύναιμος et ξύνεννος conf. 117, 32.

Ο.

- ο mutatum a librariis in ω 173, 17.
 230, 29. 250, 12. — φ in η 141,
 18. 213, 16. — ο in τ 171, 25. —
 ο in ου 141, 17. 149, 1. 258, 9. —
 ο in υ 83, 23. 200, 21. 215, 17. —
 ο in ω 126, 2. 182, 19. 239, 2.
 Όβριμώ et Βριμώ 158, 1—4.
 Όβριαρεύς et Βριαρεύς 158, 5.
 όγαστωρ 112, 11.
 Όγγα sive Όγκα 250, 15—29.
 Όγκαίος Απόλλων 250, 31.
 όγγέω 22, 11.
 οi in α 60, 33. — οi in αι 92, 26.
 157, 28. 226, 9. — οi in ει 137,
 10. 143, 11. — οi in η 60, 33.
 144, 3. 226, 1. 284, 5. — οi in η
 170, 19. — οi in ι 11, 1. 39, 3.
 100, 3. 145, 1. — οi in ον 199,
 24. — οi in υ 16, 5. 175, 1. 206,
 22. 222, 27. coll. 214, 38 sq.
 οi δε et ηδε conf. 195, 18—22.
 Όλλεύς et Όλεύς conf. 158, 5.
 οινάς 88, 3.
 Οινώνη 49, 32 b.
 οιο. Genitivi in οιο 65, 10 sqq.
 οis in ais 173, 6. — οis in η 168,
 8. — οis in ης 131, 19. 166, 27. —
 οis in ος 173, 5. — οis in οσ 239,
 20. — οis in ους 131, 19. 134, 22.
 159, 32. 235, 8. — οis in ρον 124,
 11. 155, 25.
 οίω 13, 28 a.
 οίω 116, 42.
 όχγέω 22, 13.
 Όμάμερτος 201, 18.
 όμαιμος et όμαίμων 47, 27.
 όμβριμος 76, 8. όμβριμος et όβρι-
 μος 46, 9. 76, 8.
 όμβριος et άγριος conf. 45, 41. 46, 9.
 όμπνιος 258, 26 b.

- ον in α 169, 1. 223, 19. — ον in
 οι 234, 20. — ον in ος 19, 2. 50,
 18. 169, 2. — ον in ου 46, 13.
 60, 7. 71, 12. 135, 1. 146, 20.
 170, 4. — ον in φ 119, 5. 155,
 4. — ον in ων 10, 2. 18, 3. 21,
 5. 66, 8. 69, 4. 72, 16. 77, 5.
 127, 18. 137, 3. 152, 36. 168, 15.
 170, 3.

ον ex accentu gravi ortum 78, 5.
175, 26.

ονται et εται conf. 215, 5.

οντο, αντο et ονται conf. 216, 1—4.
ονυχος 97, 22.

οπατρος et όγάστριος conf. 111, 32
— 36.

οπατρος 112, 9.

οπλον et πλοιον conf. 263, 22.

Όρδάνης 128, 22.

ορους et ορκους conf. 272, 23.

Όρτυγία 97, 5.

ορτυγος 97, 22. 27.

ορυγος 97, 23.

ορχηστis Αρης 66, 3.

ος in α 124, 1. 7. — ος in αν 239,

16. — ος in αι 118, 21. 224, 20.

319, not. 1. — ος in ει 212, 8. —

ος in ι 175, 10. 244, 9. — ος in

ης 252, 8. — ος in ον 72, 22.

177, 2. — ος in ου 164, 16. —

ος in ους 160, 4. 174, 3. — ος in

ων 74, 3.

οταν et ου conf. 235, 3.

Ότρηρη, ότρηρη et Ότρηρῶ 211, 12
et 23.

ου in α 188, 11. — ου in η 242,

4. — ου in ο 37, 13. 99, 2. 188,

11. 241, 28. 266, 48. — ου in ον

17, 4. 28, 8. 56, 24. 60, 6. 71,

24. 95, 3. 14. 108, 24. 155, 23.

216, 25. 232, 44. — ου in υ 26,

13. 188, 12. 280, 23. — ου in ων

95, 14. 117, 25. 222, 26.

ούλή 51, 19.

ούλαμός 15, 29 b. 51, 36 b.

ούλαμώνυμος 51, 19.

Ούπις (Minerva) 201, 44 a.

ους in αι 30, 23. 44, 21 sq. 95, 21.

147, 24. 214, 3. 265, 7. — ους in

ης 25, 12. 298, not. 11. — ους in

οἷς 130, 29. 227, 17. — οὖς in
 ος 130, 28. 246, 8. — οὖς in ὦ
 93, 31.
 οὔσα 13, 2.
 ὀφελιτρῶν 241, 36.
 ὀφρὺς 84, 25.
 ὀχὴ 120, 13.

Π.

π̄ et x̄ conf. 331, not. 2. — π̄ et γ̄
 253, 20. — π̄ et τ̄ 200, 20. 213,
 20. — π̄ et χ̄ 108, 21. — π̄ et
 π̄ 227, 8. — π̄ et μ̄ 246, 10.
 — π̄ et π̄ 197, 4. 241, 14. 270,
 19. — π̄ et ρ̄ 214, 1.
 πάγη 98, 39.
 πάγουρος 101, 12. 52 a.
 παυράσσω 56, 2.
 πάλοι 59, 9.
 πάλας et πέλας conf. 288, 27.
 πάλη et πάλην conf. 274, 46.
 παλεύτρια 173, 32 b.
 πάλη in Compos. 254, 1—7. π̄ά-
 λιν et πάλην conf. 19, 25.
 παμφαλῶν 241, 20. 288, 8.
 παπιταλῶν 241, 18.
 παραβρύκων 154, 17.
 πέδον et παῖδων conf. 69, 40 b.
 πείραν et μοῖραν conf. 178, 13.
 πέισι et ποιήσει conf. 95, 35 b.
 πέμπειλον et πέπλον conf. 155, 17.
 πέλας et λέπας conf. 91, 30. 101,
 36. πέλας et πέλας 183, 1. πέ-
 λας et πλάκας 227, 9.
 πεπαμμένος 86, 24.
 πεπυσμένος et πεπεισμένος conf. 178,
 23.
 πέρρα 286, 17. 287, 5—20.
 περὶ et παρὰ conf. 174, 8. περὶ et
 πέριξ 216, 19.
 περκνός 67, 10. περκνός et κραι-
 πνός conf. 67, 13.
 πέρνας 72, 31 b.
 πέτευρον 191, 1.
 πέτρα (insula) 70, 50.
 πέτρων et πέπων 183, 5.
 πεφασμένος (occisus) 276, 20.
 Περφάα 27, 41 a.
 Πέρην 27, 39 a.
 πέφρικαν 66, 13.
 πηγός 82, 30.
 πικρά et χρουσά 213, 14.
 πιπώ 119, 33 a.
 πλάις 178, 18.

πλεῖον cum Comp. sanctum 152, 38.
 πλεῖον et πλείστον conf. 152, 36.
 πλάσι ativarbi 172, 16.
 πλειών 56, 45 a.
 πλοῖον et δαλῶν conf. 263, 22.
 πλοκαμῖς 278, 36.
 ποδῆσαι et ποδῆσαι 129, 19—22.
 ποδοῦντες et πενδοῦντες conf. 225,
 9. ποδοῦντες et περδοῦντες 225,
 9. coll. 74, 1.
 ποιήσει et πείσει 304, not. 3.
 ποιμαίνων et κυμαίνων conf. 214, 13.
 Ποιμανδρία 80, 31.
 ποιμήνη et πρόμηνη 222, 18.
 ποιυρῶσσω 55, 20. 56, 2.
 πόλυνος 106, 4.
 πολύστοιχος et ποδύστοιχος 100, 1.
 πόποι (Dii) 202, 7—21. 43 a.
 πορκεύς 63, 10.
 πόρις 51, 29.
 πορθύμιος 148, 36 a.
 πόρον et πόρον 329, not. 5.
 ποτός et βροτός in Compos. conf.
 183, 12.
 πρῶλινος 146, 12.
 πρῶν et παῖρ conf. 102, 1. πρηνή
 101, 22.
 πρὸς et πρὸ conf. 127, 12. 174, 9.
 191, 10. 196, 36 sq. 204, 6. —
 πρὸς et πυρός conf. 94, 18. 207,
 11. — πρὸς et σὺς conf. 155, 22.
 πρόσπαιον 58, 38 a.
 προσέληνοι 120, 4.
 προσεσφαρῶς 191, 12. 26.
 πταῖω 32, 29.
 πτέρκα πόλεως, πύργον 109, 2—7.
 πτερῶν 32, 37. πτερὰ 68, 17. 49 a.
 πτεροβάμων 142, 26.
 πτέρυξ 74, 33 b.
 πτεροῦ et πτερον conf. 183, 1.
 πτερωματα (sagittae) 20, 49 b.
 πύλλον 14, 6.
 πύγαργος 28, 17. 41 a.
 Πυλαίτις 86, 35.
 πώλυπος 146, 12.

P.

ρ̄ et β̄ conf. 240, 1. — ρ̄ et λ̄
 conf. 219, 4. 220, 5. 230, 18.
 242, 13. 254, 42. 266, 48. 287,
 28. — ρ̄ et γ̄ 62, 29. 98, 28.
 144, 13. 190, 34. 193, 1—3. 207,
 12. 211, 21. 227, 26.
 ραίβος 63, 41 b. 68, 29. 50 b.
 ραίβω 68, 30.
 ραίσοντα et αἰσόντα conf. 46, 13.

δαφάνης 208, 36.
 δαγία 92, 14, 33 b.
 δέρος (facies) 236, 11. (totum cor-
 pus) 236, 16.
 δειδρον et ειδος conf. 254, 24.
 δέχθω 44, 45 b.
 δητήρ 118, 5. 217, 9.
 διπῆ 75, 40 a.
 διπίω 75, 46 a.
 διπίς 75, 49 a.
 διακίσαι et διακίσει conf. 164, 10.
 δυστάτων 227, 12. 42 a.
 δύφειν 141, 1.
 δύφος 140, 21.

Σ.

σ̄ et ᾱ conf. 200, 4. 257, 39. — σ̄
 et δ̄ 199, 1. — σ̄ et ζ̄ 57, 4. 98,
 33. 130, 27. 190, 25. 242, 6. — σ̄
 et γ̄ 147, 8. 193, 7. 18. — σ̄ et ξ̄
 206, 1. 232, 44. 270, 4. 277, 9. —
 σ̄ et ῡ 20, 25.
 σ̄ ex iota adscripto ortum 174, 6.
 σαλέμβη 30, 33 a. 42 a.
 Σαλμυδρός 52, 20. 46 a.
 Σάλπια δη 274, 27.
 Σάτραχος et Σάτραχος 110, 13.
 σέ et γέ conf. 34, 31. 37, 10. σέ et
 δέ 59, 14.
 σεμνώς 171, 31. 172, 2.
 σέσηρος 191, 12—26.
 σῆγυμνος et σῆγυγνος 132, 5—15.
 Σιδόνες et Σιδώνες 282, 35 sq.
 Σιδόνιος et Σιδώνιος 282, 37 sqq.
 Σιδόνες et Σιδώνες 282, 29 sqq.
 Σιδόνιος et Σιδώνιος 282, 35 sqq.
 Σίνις et Σίρις conf. 208, 12.
 σισύρνα 143, 12.
 σίφλος 235, 33.
 σκάφος 152, 5.
 σκότου et σκότου conf. 93, 31. σκό-
 του et σκόπου 93, 31. σκότω et
 σκότου 11, 7.
 σκυλῶ et σκυλεύω 185, 23.
 σμῆνος 100, 12.
 σοι et σέ conf. 225, 22.
 Σπανία 147, 48 a.
 σπληδός 120, 17. 30 b.
 σ̄ et γ̄ conf. 29, 4. 238, 26. — σ̄
 et σ̄ 199, 33. — σ̄ et τ̄ 20, 25.
 42 b. 32, 16. 33, 1. 52, 22. 111,
 45. 121, 1. 14. 129, 15. 133, 19.
 140, 8. 169, 10. 177, 26. 178,
 16. 17. 21. 258, 2. 260, 4. 279,
 25. 282, 7.

σάζω cum Genit. 95, 3.
 σταθεῖς et σταλεις conf. 118, 8.
 σταδμῶς 25, 21.
 σταδμῶς 74, 38 a.
 σταυρός 74, 48 a.
 στέγειν 126, 23. 127, 1—10.
 στελγῆς et στεलगῆς 189, 20 sq.
 στεलगῆματα 189, 16 sq.
 στέμβω 231, 47 b.
 στέργειν 126, 10—23.
 στέρεῖς 126, 22.
 στέρφος 148, 11—22. 40 b.
 σῆδρος 95, 18. 42 b. σῆδρος et σῆ-
 μος conf. 95, 20.
 στοίχος 100, 5.
 σιόννξ 175, 38 a.
 σιράτος (turba) 185, 14.
 σιρήνος 108, 19.
 σιροβῆιν et σιροβῆσθαι 249, 12.
 σιρόβιλα 279, 35 a.
 συγκαταναῖν 250, 9.
 συλῶ et συλεύω 185, 23.
 σύναιμιος et συναίμιων 47, 26.
 συναναῖν 250, 9.
 συνδραῖσας et συνδράσας conf. 107,
 46.
 σύστιν et τύστιν conf. 188, 27 b.
 σύφαρ 174, 11—19.
 σφαγεῖον et σφάγιον conf. 55, 9.
 σφάζε 79, 45 a.
 σφίξ 10, 23 b.
 σφός 114, 6. 40 a.
 Σχοινίς 180, 1.
 σῶτερ et πατερ conf. 124, 13.
 σωφρονιστήρες (δόδοντες) 180, 14.

Τ.

τ̄ et γ̄ conf. 213, 15. 218, 40. 281,
 17. — τ̄ et δ̄ 170, 10. — τ̄ et ζ̄
 39, 25. — τ̄ et π̄ 200, 20. 213,
 20. — τ̄ et ξ̄ vid. supr. ξ̄.
 τάλαντον 71, 42 a.
 τάριχος 96, 34.
 ταρμυσεῖν 243, 11.
 ταυρός 71, 28 a.
 τάρε et τροφῆ conf. 15, 44 a. τά-
 φων et τόπων 220, 23.
 ταχυβάμων 142, 28.
 τῆ et δέ conf. 41, 21. 69, 6. 221, 1.
 297, 7.
 τέκνων et κύκνων 63, 8. 104, 21.
 τέραμνον 85, 23.
 τετραβάμων 142, 22.
 τετραπῶς 146, 12.
 τετραργανῶσθαι 167, 35 sq.

τευδς 278, 23.
 ιζλουρα 154, 39 b.
 τηγαυτης 93, 25.
 τηγανον 93, 3.
 την et της conf. 17, 8. την et ταις
 47, 10. της et τυγς 131, 1.
 τητωμένους et τιτωμένους conf. 237, 8.
 τιβήν 229, 25.
 τωβαίωσσω 143, 32 b.
 τινός 16, 7.
 τις et τέ 252, 7.
 τίτη 69, 17.
 πλησεται et δύσεται conf. 72, 16.
 τόμουρος 60, 18.
 τόνει. Λβαι et. Λβαι 225, 17. αἰνύ-
 λος 233, 12. ἀκεστής 221, 4 sqq.
 ἀκμηγος 153, 12. ἀλιβώς, βριώς,
 αἰρώς 109, 19—24. δαπται 282,
 2. διασφάγος 223, 15. ἐναλλάξ 283,
 13. εὐράς 198, 27. Εὐρυτάν 175,
 27. Ἰορά 195, 23. Καλὸς 248, 2.
 καρατόμος 52, 3. κάρα 208, 8. καρ-
 κίνος 145, 17. Κουρητες 263, 10.
 κοήθμος 63, 19. Κοιμισός 205, 31.
 κροσσός 229, 21. κύβηλις 242, 13.
 Κύταια 267, 1. Λεύκος 249, 5.
 Λεύκοφρος 84, 18. Μάμερος 201,
 19. μόρφος 181, 24 sqq. μυνδός
 277, 2. νάνος 263, 13. Ξανθος 249,
 8. Όγκαίος 250, 32. ὀλίγον, et ὀλι-
 ζον 144, 8 sq. Όρηρη 211, 20. ὀχη
 et ὀχη 120, 14 sq. πη 213, 21. πλά-
 τας 262, 18. Πυνδαζός 275, 12—
 27. Σιδωνός 241, 3. Σπερχειός 237,
 20. σιύφλα 165, 8. τοξόδαμνος
 270, 5. τραφή 147, 3. τύρσις et
 τυρσίς 180, 22. χηραμός 50, 22—
 24.
 τοξόδαμνος et τοξοδάμνος 270, 11 sqq.
 τόργος 27, 24 b.
 τόρη 68, 32.
 τόννος 142, 17.
 του et της conf. 37, 15. των et
 τοίς 91, 7. 224, 7.
 τράμπις 29, 40 b.
 τράφη 147, 3. 212, 1.
 Τρέμων 97, 49 b. 98, 12.
 τρώπις 167, 30. 215, 23.
 τρόπον et τρώπιν conf. 167, 29.
 τροφαίλις 278, 10.
 τρώχης 294, 16. 34 a.
 τρώχμαλος 223, 26 sq.
 τρυτάνη 71, 47 a.
 τρύφος 140, 39 b.
 τυκίσματα 85, 6.
 τυμβογέων 174, 16.
 τύμβος 78, 13. 39 b. 82, 42 b.
 τύρσις 161, 12. 180, 21—26.

υ mutatum a libraribus in α 175, 2.
 — υ in η 27, 7. 46, 26. 75, 2. 85,
 29. 94, 22. 95, 15. 112, 40. 130,
 9. 150, 14. 190, 29. et saepius.
 υ in ι 96, 36. 109, 8. 111, 15. 130,
 4. 138, 2. 145, 71. 170, 1. 176, 2.
 et saepius. — υ in ο 24, 6. 137,
 9. — υ in αυ 243, 1. — υ in
 ει 164, 40. 176, 3. — υ in οι 83,
 14. 186, 31. 200, 3. 207, 1. 226, 5.
 238, 25. 261. 214, 38 sq. — υ in
 υι 66, 14. 143, 22. 176, 1. 138, 26.
 — υ in π 169, 14.
 υ in ει 88, 22. 176, 3. 215, 24. —
 υι in η 88, 21. — υι in υ 61, 22.
 63, 8. 149, 2. 225, 23. 226, 3. —
 υι in οι 88, 21.
 Υλίας 110, 18.
 υμός 114, 38 b.
 υν in εν 165, 1. 258, 3. — υν in ω
 203, 28. 238, 2. 258, 5.
 υνίς 225, 35 a.
 υπό et από conf. 73, 4. υπό et υπνω
 73, 1.
 υρακός 264, 36 b.
 υς in ης 156, 17. — υς in ος 156, 17.

Ω.

ω et β conf. 168, 26. 173, 17. 176,
 11. — ω et ψ 175, 29. — ω et
 ω 131, 1.
 φαγόμενος et φλεγόμενος conf. 298,
 not. 12.
 φάρος 43, 23.
 Φανστηριος 58, 24. 45 a.
 φάψ 136, 22 a.
 φείφαλος 50, 3.
 φειφάλυξ 50, 5.
 φάρος et φόρος in Compos. conf.
 62, 30. 148, 6.
 φηγός 26, 43 a.
 φηληκας 173, 39 b.
 φηλώσαι 173, 8.
 Φηγαλεύς 58, 17.
 φίλαντο 72, 9.
 φοβεί et φοβεί conf. 249, 17—20.
 φοῖβος 10, 43 a. 242, 27 a.
 Φοινίκη (Minervae epith.) 149, 29 b.
 Φόρκος 119, 6.
 φρυμαγμός et φρυμαγμός 65, 2.

φρουρος et φορος in Compos. conf. 266, 48.
 φυλάσσειν 98, 2.
 φυτάλιος 83, 14.
 φῶ 14, 44 a. 55, 26.
 φωριαμός 50, 23.

ψευδήγορος et ψευδήριος conf. 291, 28.
 ψυδρός et ψυχρός conf. 62, 29. ψυδρός et ψυδνός 62, 29.

Ω.

X.

χ̄ et γ̄ conf. 272, 12. 289, 24. —
 χ̄ et ϑ̄ 148, 1. — χ̄ et x̄ 17, 5.
 28, 19, 79, 5. 127, 28. 128, 3. 149,
 3. 256, 1. 289, 4. — χ̄ et λ̄ 147,
 2. 158, 34.
 χαμεύνη et χαμευνάς 184, 1—5.
 χάρων 67, 14. 22.
 χέλιδρος 83, 35 b.
 χηραμός 50, 19.
 χοιράδες (insulae) 83, 35 b. χοιράδες
 et δειράδες conf. 145, 1.
 χόλος et λόγος conf. 101, 30.
 χρήμα et πτήμα conf. 89, 37. 90, 2.
 χρονοι. Αισαρος 197, 1. δῖω 116,
 34. ἀρτύειν 46, 28. Βέβρυκες 125,
 11 sqq. δάνος 160, 36. ἴσος 240,
 47. παρίς, κληῖς, κνημῖς, νηαῖς etc.
 139, 8—34. 278, 2—28. Λαγαρία
 et λαγαρός 200, 11. μόσσυν 106,
 3. 287, 30. δῖω 116, 42. ὄρνυγος
 97, 19. πλοκαμῖς, ῥαφανῖς etc. 278,
 28—42. Χαονίτης et Χαονιτικός
 268, 22 sqq.
 χυτρίς 278, 19.

Ψ.

ψ̄ et ξ̄ conf. 212, 18. — ψ̄ et φ̄
 175, 29.
 ψαίνυνθα 284, 8—22.
 ψαμαθῖς 278, 41.

ω̄ mutatum a librariis in ᾱ 89, 21.
 119, 3. 153, 21. 192, 24. — ω̄ in
 η̄ 227, 8. — ω̄ in ο̄ 149, 19. 170,
 1. 177, 4. 197, 5. 256, 6. — ω̄ in
 εῑ 191, 35. — ω̄ in οῡ 76, 6. 81,
 22. 111, 23. 129, 34. 149, 9. 159,
 24. 182, 19. 211, 39. et saepius. —
 φ̄ in η̄ 20, 23. — φ̄ in ης̄ 153,
 20. — φ̄ in οῖς̄ 153, 20. — φ̄ in
 οῡ 17, 2. 26, 2. 121, 10. 152, 23.
 170, 2. 178, 10. — φ̄ in ων̄ 23,
 1. 82, 28. 276, 9.
 Ωγενος 62, 5.
 Ωγήν 62, 6.
 ὤμβρησε 25, 23.
 ὠμογέρων 174, 14.
 ων̄ in αν̄ 136, 4. 207, 15. — ων̄ in
 ειν̄ 217, 1. 319, not. 3. — ων̄ in
 οῖς̄ 104, 24. 124, 8. — ων̄ in ον̄
 10, 8. 57, 3. 6. 60, 10. 72, 20. 92,
 5. 13. 93, 1. 104, 23. 136, 13. 141,
 12. 149, 14. — ων̄ in ος̄ 178, 23.
 — ων̄ in οῡ 57, 4. 95, 9. 104, 23.
 115, 26. 117, 26. 131, 3. — ων̄ in
 φ̄ 56, 4 sq. 78, 11. 109, 1. 278, 42.
 ὠρος 239, 26 a.
 ὠς̄ in ας̄ 128, 12. 133, 8. 150, 27.
 ὠτεροῑ et ὠτατοῑ conf. 125, 23.

INDEX SCRIPTORUM.

A.

Aelianus, *Hist. Anim.* 178, 3. 264, 23. 293, 24. *Var. Hist.* 178, 5. 205, 27.
Aeschylus, *Prometheo* 45, 33. 61, 1. 70, 29. 37. 44. 93, 28. 126, 15. 143, 9. 146, 22. 185, 14. 261, 29. 294, 16. *Septem ad Thebas* 66, 21. 250, 15. 263, 1. 281, 13. *Persis* 61, 8. 65, 26. 66, 1. 93, 2. *Agamemnone* 126, 15. 178, 15. 194, 6. 214, 15. 232, 17. 249, 14. *Choe-phoris* 116, 53. 249, 15. *Eumenidibus* 59, 13. 116, 36. 197, 23. 236, 8. *Supplicibus* 70, 39. 116, 37. *fragm.* 142, 30. 255, 45 b.
Alcaeus 278, 10.
Alcman 116, 2.
Ammianus Marcellinus 190, 19.
Ammonius 130, 17.
Analecta Brunckii 116, 4. 160, 35. 236, 10.
Anecdota Bekkeri 13, 5. 80, 10. 118, 13. 154, 18. 163, 5. 167, 24. 34. 174, 13. 189, 25. 191, 26. 192, 16. 202, 10. 288, 21.
Anthologia Stephani 215, 25. 230, 6. 232, 43. 236, 17. 278, 15.
Apollodorus 37, 5. 38, 16. 50, 10. 71, 23. 120, 36 a. 132, 22. 162, 21. 233, 19. 247, 15. 264, 14. 265, 5.
Apollonius Rhodius 35, 16. 49, 16. 95, 44 b. 96, 1. 125, 15. 17. 139, 39. 143, 20. 170, 4. 190, 6. 195, 9. 211, 13. 219, 39. 232, 11. 247, 7. 259, 34 b. 267, 10. 12. 13. 288, 2. 289, 10.
Apollonius, Lex. Homer. 154, 23. 168, 2. 202, 19.
Aratus, Diosem. 285, 8.
Aradius, de Accent. 84, 19. 90, 12. 106, 6. 109, 20. 139, 31. 145, 20. 147, 3. 16. 160, 42. 175, 27. 180, 24. 181, 34. 186, 8. 195, 24. 205, 32. 211, 7. 213, 21. 221, 6. 223, 16. 225, 18. 230, 7. 233, 12. 237, 21. 242, 13. 248, 2. 251, 1. 255, 13. 264, 21. 267, 3. 269, 4. 277, 4. 284, 6.
Aristophanes, Acharnensibus 268, 25.

278, 24. 25. *Equitibus* 278, 26. 85. *Nubibus* 116, 37. 186, 71. 278, 38. *Vespis* 268, 3. 278, 3. 40. *Pace* 97, 27. 154, 17. *Avibus* 154, 16. *Lysistrata* 154, 17. *Ranis* 278, 17. 283, 1. *Eccelestazusis* 152, 37. 268, 3. *Pluto* 88, 45. 166, 13. 202, 18. 278, 38.
Aristoteles 88, 3. 100, 13. 288, 27.
Arrianus 53, 31. 109, 26. 270, 28.
Athenaeus 63, 12. 26. 72, 13. 88, 3. 93, 21. 97, 13. 117, 30. 120, 16. 128, 24. 135, 37. 146, 37. 159, 29. 186, 15. 191, 27. 270, 13. 278, 4. 11. 17. 20. 27. 39. 41.

C.

Callimachus, Hymn. 46, 28. 60, 27. 83, 47 b. 99, 26. 195, 9. 236, 85. 243, 44 b. 278, 8. *Epigr.* 160, 34. *fragm.* 17, 22. 38, 22. 122, 35 a. 145, 35. 164, 33. 174, 13. 183, 21. 215, 18. 218, 12. 267, 12. 31. 278, 19. 282, 38.
Chceroboscus ad Theodora, Op. 43, 7. 111, 2. 125, 11. 210, 22. *ad Homer.* 75, 44 a.
Cicero, de Orat. 158, 21.
Conon, Narrat. 35, 44 a.
Cyrillus, Glossar. gr. 171, 17. *Lex. Ms.* 116, 13.

D.

Diodorus Siculus 45, 27. 60, 3. 64, 35. 176, 8. 190, 15. 205, 22. 264, 14.
Dionysius Perieg. 53, 7. 30. 54, 29. 101, 7. 125, 15. 145, 5. 158, 27. 162, 5. 25. 179, 37 b. 186, 29. 197, 1. 247, 8. 269, 8. 270, 26. 278, 7. 13. 15. 288, 3.
Dionysius Halicarn. 162, 23. 205, 29. 251, 13. 256, 7.
Dionysius Scymnaeus 255, 47 b.
Dosiades 116, 3.
Draco Stratonicensis 12, 10. 97, 20. 106, 4. 125, 20. 139, 18. 145, 19. 161, 1. 175, 28. 208, 10. 223, 16.

241, 1. 254, 28. 274, 20. 278, 6.
31.

E.

Empedocles 142, 26.

Etymologicum M. 10, 6. 8. 11, 12.

13, 2. 14, 9. 10, 18. 15, 9. 16, 2.

18, 14. 20, 4. 25, 8. 26, 1. 27,

4. 28, 18. 27, 29, 5. 18. 30, 1. 32,

12. 33, 6. 34, 15. 36, 23. 38, 6.

39, 7. 44, 40, 1. 43, 11. 50, 22.

54, 26. 52, 23. 62, 12. 63, 7. 31.

65, 4. 66, 4. 67, 12. 26. 69, 5. 71,

4. 16. 74, 12. 17. 75, 40 a. 41 b.

79 a. 78, 18. 79, 14. 80, 1. A. 7.

83, 2. 84, 17. 85, 27. 87, 32. 88,

2. 86, 190, 4. 91, 8. 92, 17. 94, 21.

81. 95, 23. 98, 6. 99, 3. 102, 2.

105, 9. 106, 2. 29. 107, 20. 46.

108, 24. 111, 12. 112, 9. 114, 11.

116, 2. 14. 60. 118, 13. 123, 11.

126, 18. 127, 26. 128, 15. 129, 24.

130, 1. 6. 23. 132, 14. 133, 8. 137,

11. 140, 2. 143, 23. 144, 5. 145,

12. 19. 34. 42. 146, 33. 35. 39. 147,

7. 148, 16. 150, 7. 15. 153, 13.

154, 18. 23. 158, 4. 14. 159, 20.

160, 18. 161, 3. 163, 9. 19. 164,

5. 165, 10. 13. 15. 166, 13. 167,

16. 24. 36. 168, 26. 170, 6. 13. 171,

19. 24. 29. 172, 1. 6. 25. 173, 11.

174, 17. 179, 8. 9. 181, 11. 38. 182,

8. 186, 17. 22. 187, 21. 189, 19.

191, 3. 198, 11. 13. 17. 22. 194, 10.

195, 23. 24. 197, 5. 12. 198, 29. 30.

36. 200, 14. 202, 10. 34. 203, 20.

208, 8. 17. 211, 6. 212, 11. 213, 12.

216, 21. 218, 23. 221, 9. 14. 28.

222, 4. 223, 27. 30. 224, 1. 22.

225, 22. 227, 12. 228, 11. 229, 5.

26. 230, 23. 231, 28. 232, 36. 236,

14. 237, 11. 241, 1. 19. 20. 22. 35.

243, 1. 5. 23. 244, 13. 249, 8. 250,

24. 254, 5. 257, 11. 259, 12. 261,

9. 263, 10. 14. 21. 264, 17. 21.

265, 2. 28. 266, 37. 267, 3. 8. 14.

268, 12. 270, 16. 278, 6. 279, 2.

281, 281. 282, 1. 283, 6. 11.

284, 21. 285, 23. 288, 10. 293, 37.

294, 6.

Erastianus, Lex. Hippocr. 180, 29.

189, 26.

Euphorio, fragm. 67, 25. 80, 5. 15.

99, 9. 104, 8. 110, 30. 160, 34.

189, 2. 198, 35. 267, 14. 268, 24.

Euripides, Mecuba 70, 38. 99, 17.

116, 37. 169, 7. 170, 5. 230, 15.

231, 16. 236, 40. 242, 8. 248, 16.

Oreste 77, 8. 42, 4. 47, 1. 48, 9.

60, 13. 67, 14. 107, 47. 126, 16.

152, 32. 236, 37. 281, 14. 292, 27.

Phoenissis 70, 38. 76, 1. 126, 16.

142, 23. 152, 33. 153, 2. 39 b. 156,

14. 206, 25. 236, 41. 247, 25. 278,

12. 290, 8. 20. 292, 26. **Medea** 23,

14. 187, 29. **Hippolyto** 101, 35. 38.

170, 12. 270, 13. **Alcestide** 48, 10.

156, 15. 211, 2. **Andromacha** 90,

23. 223, 9. 263, 3. **Supplicibus**

247, 26. **Iphigenia in Aulide** 41,

14. 169, 7. 250, 9. **Iphigenia in**

Tauris 48, 5. 54, 39. 55, 14. 82,

18. 169, 8. **Rheso** 203, 21. **Troa-**

dipus 82, 23. 86, 11. 99, 18. 117,

27. 142, 23. 151, 26. 159, 30. 170,

12. 174, 3. 223, 9. 263, 2. **Bacchis**

70, 41. 257, 35. 269, 26. 282, 39.

292, 27. **Cyclope** 169, 6. **Hera-**

clidis 290, 8. **Helena** 33, 20. 34,

9. 23. 84, 15. 142, 23. 152, 31.

169, 8. 178, 24. 283, 1. **Ione** 143,

7. 152, 34. 169, 6. **Heraclis** **Nirente**

te 231, 16. 257, 36. **Electra** 66,

9. 142, 23. 292, 27. **Fragm.** 85,

8. 159, 28. 247, 6. 248, 20. 281,

15.

Eustathius, ad Iliad. 9, 6. 12, 6. 9.

13, 17. 18. 20. 14, 12. 15, 1. 13.

16, 1. 6. 17, 5. 18, 11. 19, 22. 20,

4. 21, 1. 22, 21. 25, 20. 29, 24. 30,

24. 32, 14. 33, 4. 24. 37, 14. 38,

17. 24. 27. 39, 5. 40, 15. 42, 6. 43,

5. 46, 17. 47, 2. 10. 48, 10. 49, 21.

50, 1. 55, 20. 25. 57, 10. 58, 11.

21. 59, 1. 18. 63, 1. 3. 16. 64, 22.

66, 8. 18. 67, 11. 68, 31. 69, 6. 7.

13. 71, 6. 74, 5. 80, 20. 81, 7. 82,

12. 28. 83, 3. 84, 21. 88, 2. 19.

90, 31. 96, 34. 97, 1. 25. 98, 7.

100, 10. 18. 101, 17. 27. 105, 19.

107, 5. 10. 108, 6. 109, 1. 110, 22.

111, 26. 112, 12. 113, 17. 25. 114,

4. 117, 29. 120, 2. 13. 122, 16. 129,

23. 130, 1. 132, 2. 11. 23. 133, 15.

134, 8. 9. 136, 14. 137, 20. 139, 30.

140, 2. 11. 143, 17. 144, 9. 145, 37.

146, 4. 11. 149, 4. 150, 18. 153, 5.

159, 10. 160, 2. 17. 164, 6. 167, 13.

168, 13. 170, 8. 22. 171, 19. 172,

10. 173, 7. 177, 4. 179, 7. 183, 13.

185, 18. 22. 187, 33. 188, 5. 189,

13. 190, 29. 192, 28. 194, 3. 195,

25. 29. 196, 12. 15. 30. 197, 11.

198, 20. 200, 22. 201, 14. 33. 202,

10. 15. 208, 1. 210, 3. 211, 7. 37.

39, 216, 22, 219, 10, 222, 5, 201
224, 22, 225, 13, 229, 27, 232, 2.
233, 19, 24, 235, 10, 31, 35, 236
13, 237, 12, 24, 241, 2, 23, 243,
23, 249, 10, 254, 4, 256, 3, 262, 9,
263, 11, 15, 24, 264, 24, 265, 5,
267, 3, 269, 6, 271, 4, 275, 26
278, 34, 45, 279, 201, 26, 282, 4,
284, 20, 286, 6, 293, 38, *and Odyss.*
13, 3, 9, 16, 15, 22, 14, 23, 1, 37,
1, 39, 5, 49, 15, 50, 4, 53, 9, 60,
19, 25, 62, 22, 64, 11, 66, 19, 23,
67, 16, 19, 72, 1, 83, 17, 85,
19, 24, 32, 86, 7, 22, 92, 20,
93, 22, 94, 3, 28, 96, 23, 27, 31,
32, 97, 4, 8, 98, 21, 104, 9, 105,
11, 16, 20, 107, 12, 110, 15, 16,
117, 10, 16, 118, 4, 14, 17, 121, 3,
128, 16, 129, 18, 134, 8, 8, 21, 185,
33, 137, 6, 140, 19, 23, 143, 18,
146, 12, 147, 1, 150, 24, 151, 20,
153, 13, 154, 14, 155, 15, 157, 19,
158, 7, 163, 4, 167, 15, 168, 2,
171, 3, 12, 172, 24, 175, 6, 178, 5,
182, 9, 183, 28, 184, 40, 185, 32,
186, 4, 189, 14, 190, 36, 191, 20,
197, 15, 206, 7, 213, 8, 25, 226, 5,
227, 15, 228, 12, 19, 229, 15, 24,
231, 16, 24, 233, 6, 237, 12, 242,
2, 249, 25, 250, 6, 33, 253, 2, 259,
11, 261, 17, 263, 25, 266, 46, 267,
15, 276, 20, 279, 16, 280, 4, 283,
1, 31, 32, 286, 7, 287, 22, 292, 19,
293, 21, *ad Dionys. Perieg.* 12,
8, 14, 5, 25, 17, 27, 15, 34, 2, 35,
4, 36, 36, 53, 8, 40, 54, 30, 59, 23,
97, 14, 98, 16, 101, 5, 109, 4, 8,
110, 12, 111, 17, 27, 120, 7, 130,
7, 146, 15, 152, 14, 24, 159, 4,
186, 17, 206, 4, 226, 18, 230, 20,
237, 6, 255, 15, 256, 2, 259, 14,
261, 9, 267, 19, 269, 2, 270, 29,
271, 14, 274, 9, 293, 38.

F.

Favorinus, *Eclog.* 15, 20, 38, 4, 107,
23, 110, 18, 171, 28, 211, 8. — *Lex.*
12, 5, 14, 11, 15, 7, 25, 5, 39, 29,
46, 20, 47, 30, 50, 24, 51, 2, 60,
4, 100, 8, 106, 7, 36, 109, 17, 113,
26, 116, 3, 12, 118, 3, 120, 10,
124, 4, 125, 2, 22, 126, 22, 127,
8, 128, 2, 141, 13, 142, 29, 156,
18, 157, 27, 160, 30, 161, 18, 163,
30, 165, 11, 167, 13, 31, 38, 169,
43, 171, 6, 172, 11, 178, 20, 181,
31, 34, 184, 2, 188, 7, 189, 21, 45.

190, 30, 192, 5, 7, 198, 12, 22,
196, 18, 205, 16, 22, 202, 18, 203,
205, 20, 211, 12, 216, 23, 217,
210, 32, 6, 223, 29, 229, 27, 232,
21, 33, 235, 27, 241, 16, 36, 249,
19, 250, 4, 24, 253, 14, 255, 10,
261, 24, 263, 19, 279, 22, 283, 10,
112, 24, 11, 285, 26, 287,
201, 22, 255, 9, 266, 47, 287,
289, 29, 292, 22, 293, 21,
293, 28, 294, 10, 295, 10,
296, 10, 297, 10, 298, 10,
299, 10, 300, 10, 301, 10,
302, 10, 303, 10, 304, 10,
305, 10, 306, 10, 307, 10,
308, 10, 309, 10, 310, 10,
311, 10, 312, 10, 313, 10,
314, 10, 315, 10, 316, 10,
317, 10, 318, 10, 319, 10,
320, 10, 321, 10, 322, 10,
323, 10, 324, 10, 325, 10,
326, 10, 327, 10, 328, 10,
329, 10, 330, 10, 331, 10,
332, 10, 333, 10, 334, 10,
335, 10, 336, 10, 337, 10,
338, 10, 339, 10, 340, 10,
341, 10, 342, 10, 343, 10,
344, 10, 345, 10, 346, 10,
347, 10, 348, 10, 349, 10,
350, 10, 351, 10, 352, 10,
353, 10, 354, 10, 355, 10,
356, 10, 357, 10, 358, 10,
359, 10, 360, 10, 361, 10,
362, 10, 363, 10, 364, 10,
365, 10, 366, 10, 367, 10,
368, 10, 369, 10, 370, 10,
371, 10, 372, 10, 373, 10,
374, 10, 375, 10, 376, 10,
377, 10, 378, 10, 379, 10,
380, 10, 381, 10, 382, 10,
383, 10, 384, 10, 385, 10,
386, 10, 387, 10, 388, 10,
389, 10, 390, 10, 391, 10,
392, 10, 393, 10, 394, 10,
395, 10, 396, 10, 397, 10,
398, 10, 399, 10, 400, 10,
401, 10, 402, 10, 403, 10,
404, 10, 405, 10, 406, 10,
407, 10, 408, 10, 409, 10,
410, 10, 411, 10, 412, 10,
413, 10, 414, 10, 415, 10,
416, 10, 417, 10, 418, 10,
419, 10, 420, 10, 421, 10,
422, 10, 423, 10, 424, 10,
425, 10, 426, 10, 427, 10,
428, 10, 429, 10, 430, 10,
431, 10, 432, 10, 433, 10,
434, 10, 435, 10, 436, 10,
437, 10, 438, 10, 439, 10,
440, 10, 441, 10, 442, 10,
443, 10, 444, 10, 445, 10,
446, 10, 447, 10, 448, 10,
449, 10, 450, 10, 451, 10,
452, 10, 453, 10, 454, 10,
455, 10, 456, 10, 457, 10,
458, 10, 459, 10, 460, 10,
461, 10, 462, 10, 463, 10,
464, 10, 465, 10, 466, 10,
467, 10, 468, 10, 469, 10,
470, 10, 471, 10, 472, 10,
473, 10, 474, 10, 475, 10,
476, 10, 477, 10, 478, 10,
479, 10, 480, 10, 481, 10,
482, 10, 483, 10, 484, 10,
485, 10, 486, 10, 487, 10,
488, 10, 489, 10, 490, 10,
491, 10, 492, 10, 493, 10,
494, 10, 495, 10, 496, 10,
497, 10, 498, 10, 499, 10,
500, 10, 501, 10, 502, 10,
503, 10, 504, 10, 505, 10,
506, 10, 507, 10, 508, 10,
509, 10, 510, 10, 511, 10,
512, 10, 513, 10, 514, 10,
515, 10, 516, 10, 517, 10,
518, 10, 519, 10, 520, 10,
521, 10, 522, 10, 523, 10,
524, 10, 525, 10, 526, 10,
527, 10, 528, 10, 529, 10,
530, 10, 531, 10, 532, 10,
533, 10, 534, 10, 535, 10,
536, 10, 537, 10, 538, 10,
539, 10, 540, 10, 541, 10,
542, 10, 543, 10, 544, 10,
545, 10, 546, 10, 547, 10,
548, 10, 549, 10, 550, 10,
551, 10, 552, 10, 553, 10,
554, 10, 555, 10, 556, 10,
557, 10, 558, 10, 559, 10,
560, 10, 561, 10, 562, 10,
563, 10, 564, 10, 565, 10,
566, 10, 567, 10, 568, 10,
569, 10, 570, 10, 571, 10,
572, 10, 573, 10, 574, 10,
575, 10, 576, 10, 577, 10,
578, 10, 579, 10, 580, 10,
581, 10, 582, 10, 583, 10,
584, 10, 585, 10, 586, 10,
587, 10, 588, 10, 589, 10,
590, 10, 591, 10, 592, 10,
593, 10, 594, 10, 595, 10,
596, 10, 597, 10, 598, 10,
599, 10, 600, 10, 601, 10,
602, 10, 603, 10, 604, 10,
605, 10, 606, 10, 607, 10,
608, 10, 609, 10, 610, 10,
611, 10, 612, 10, 613, 10,
614, 10, 615, 10, 616, 10,
617, 10, 618, 10, 619, 10,
620, 10, 621, 10, 622, 10,
623, 10, 624, 10, 625, 10,
626, 10, 627, 10, 628, 10,
629, 10, 630, 10, 631, 10,
632, 10, 633, 10, 634, 10,
635, 10, 636, 10, 637, 10,
638, 10, 639, 10, 640, 10,
641, 10, 642, 10, 643, 10,
644, 10, 645, 10, 646, 10,
647, 10, 648, 10, 649, 10,
650, 10, 651, 10, 652, 10,
653, 10, 654, 10, 655, 10,
656, 10, 657, 10, 658, 10,
659, 10, 660, 10, 661, 10,
662, 10, 663, 10, 664, 10,
665, 10, 666, 10, 667, 10,
668, 10, 669, 10, 670, 10,
671, 10, 672, 10, 673, 10,
674, 10, 675, 10, 676, 10,
677, 10, 678, 10, 679, 10,
680, 10, 681, 10, 682, 10,
683, 10, 684, 10, 685, 10,
686, 10, 687, 10, 688, 10,
689, 10, 690, 10, 691, 10,
692, 10, 693, 10, 694, 10,
695, 10, 696, 10, 697, 10,
698, 10, 699, 10, 700, 10,
701, 10, 702, 10, 703, 10,
704, 10, 705, 10, 706, 10,
707, 10, 708, 10, 709, 10,
710, 10, 711, 10, 712, 10,
713, 10, 714, 10, 715, 10,
716, 10, 717, 10, 718, 10,
719, 10, 720, 10, 721, 10,
722, 10, 723, 10, 724, 10,
725, 10, 726, 10, 727, 10,
728, 10, 729, 10, 730, 10,
731, 10, 732, 10, 733, 10,
734, 10, 735, 10, 736, 10,
737, 10, 738, 10, 739, 10,
740, 10, 741, 10, 742, 10,
743, 10, 744, 10, 745, 10,
746, 10, 747, 10, 748, 10,
749, 10, 750, 10, 751, 10,
752, 10, 753, 10, 754, 10,
755, 10, 756, 10, 757, 10,
758, 10, 759, 10, 760, 10,
761, 10, 762, 10, 763, 10,
764, 10, 765, 10, 766, 10,
767, 10, 768, 10, 769, 10,
770, 10, 771, 10, 772, 10,
773, 10, 774, 10, 775, 10,
776, 10, 777, 10, 778, 10,
779, 10, 780, 10, 781, 10,
782, 10, 783, 10, 784, 10,
785, 10, 786, 10, 787, 10,
788, 10, 789, 10, 790, 10,
791, 10, 792, 10, 793, 10,
794, 10, 795, 10, 796, 10,
797, 10, 798, 10, 799, 10,
800, 10, 801, 10, 802, 10,
803, 10, 804, 10, 805, 10,
806, 10, 807, 10, 808, 10,
809, 10, 810, 10, 811, 10,
812, 10, 813, 10, 814, 10,
815, 10, 816, 10, 817, 10,
818, 10, 819, 10, 820, 10,
821, 10, 822, 10, 823, 10,
824, 10, 825, 10, 826, 10,
827, 10, 828, 10, 829, 10,
830, 10, 831, 10, 832, 10,
833, 10, 834, 10, 835, 10,
836, 10, 837, 10, 838, 10,
839, 10, 840, 10, 841, 10,
842, 10, 843, 10, 844, 10,
845, 10, 846, 10, 847, 10,
848, 10, 849, 10, 850, 10,
851, 10, 852, 10, 853, 10,
854, 10, 855, 10, 856, 10,
857, 10, 858, 10, 859, 10,
860, 10, 861, 10, 862, 10,
863, 10, 864, 10, 865, 10,
866, 10, 867, 10, 868, 10,
869, 10, 870, 10, 871, 10,
872, 10, 873, 10, 874, 10,
875, 10, 876, 10, 877, 10,
878, 10, 879, 10, 880, 10,
881, 10, 882, 10, 883, 10,
884, 10, 885, 10, 886, 10,
887, 10, 888, 10, 889, 10,
890, 10, 891, 10, 892, 10,
893, 10, 894, 10, 895, 10,
896, 10, 897, 10, 898, 10,
899, 10, 900, 10, 901, 10,
902, 10, 903, 10, 904, 10,
905, 10, 906, 10, 907, 10,
908, 10, 909, 10, 910, 10,
911, 10, 912, 10, 913, 10,
914, 10, 915, 10, 916, 10,
917, 10, 918, 10, 919, 10,
920, 10, 921, 10, 922, 10,
923, 10, 924, 10, 925, 10,
926, 10, 927, 10, 928, 10,
929, 10, 930, 10, 931, 10,
932, 10, 933, 10, 934, 10,
935, 10, 936, 10, 937, 10,
938, 10, 939, 10, 940, 10,
941, 10, 942, 10, 943, 10,
944, 10, 945, 10, 946, 10,
947, 10, 948, 10, 949, 10,
950, 10, 951, 10, 952, 10,
953, 10, 954, 10, 955, 10,
956, 10, 957, 10, 958, 10,
959, 10, 960, 10, 961, 10,
962, 10, 963, 10, 964, 10,
965, 10, 966, 10, 967, 10,
968, 10, 969, 10, 970, 10,
971, 10, 972, 10, 973, 10,
974, 10, 975, 10, 976, 10,
977, 10, 978, 10, 979, 10,
980, 10, 981, 10, 982, 10,
983, 10, 984, 10, 985, 10,
986, 10, 987, 10, 988, 10,
989, 10, 990, 10, 991, 10,
992, 10, 993, 10, 994, 10,
995, 10, 996, 10, 997, 10,
998, 10, 999, 10, 1000, 10.

25. 132, 13. 133, 14. 133, 36. 140, 1. 17. 141, 13. 143, 38. 143, 16. 145, 38. 146, 1. 30. 39. 148, 40. 154, 3. 12. 156, 18. 159, 20. 166, 12. 167, 12. 168, 1. 171, 22. 174, 19. 178, 21. 180, 16. 171. 23. 184, 8. 187, 23. 189, 23. 190, 36. 191, 18. 39. 192, 27. 193, 11. 194, 2. 9. 201, 22. 202, 13. 203, 19. 209, 10. 212, 1. 216, 22. 223, 26. 228, 11. 229, 13. 230, 28. 235, 25. 237, 10. 241, 15. 242, 1. 10. 243, 8. 22. 23. 249, 15. 250, 3. 15. 24. 253, 14. 255, 8. 261, 31. 263, 19. 264, 21. 266, 45. 268, 28. 276, 26. 279, 2. 23. 281, 23. 283, 9. 284, 10. 285, 22. 292, 6. 18. 293, 10. 294, 14. 41. 14. 46, 27. 56, 41. 68, 39 a. 66, 6. 68, 10. 13. 69, 22. 71, 17. 73, 93 a. 82, 9. 87 a. 67. 41. 97, 1. 107, 43. 109, 5. 112, 46. 113, 13. 118, 43 a. 140, 41 b. 153, 12. 171, 15. 179, 5. 184, 40. 187, 46 a. 202, 44 a. 231, 43 a. 237, 43 b. 239, 34 a. 244, 24 b. 273, 30 b. 282, 36. 38. 235, 38 b. — *Odyssea* 29, 47 a. 37, 40 b. 46, 27. 69, 18. 70, 34. 71, 17. 72, 5. 83, 17. 21. 94, 23. 96, 5. 129, 23. 36 b. 133, 14. 143, 36 b. 143, 30 b. 151, 16. 47. 48. 154, 21. 158, 5. 159, 10. 162, 21. 169, 2. 171, 15. 172, 23. 173, 5. 179, 36 a. 183, 26. 184, 13. 40. 219, 10. 232, 23. 250, 38. 257, 12. 259, 11. 13. 261, 43 b. 266, 41. 282, 37. 284, 23 b. 288, 20. — *Hymn.* 57, 16. 97, 18. 133, 3. 255, 1.
- Hyginus 211, 19.
- I.
- Ioannēs Alexandrinus (τοιικά παρ-
αγγέλματα) 90, 9. 198, 23. 213,
21.
- L.
- Lexicon Seguerianum 47, 29. 74,
15. 106, 13. 107, 4. 116, 11. 127,
3. 132, 24. 146, 30. 148, 10. 154,
6. 25. 155, 15. 159, 20. 169, 12.
182, 4. 186, 3. 189, 26. 44. 191, 3.
210, 28. 214, 40. 43. 233, 3. 249,
16. 266, 43. 271, 14.
- Lexicon περί πνευμάτων 164, 9.
222, 17. 268, 12.
- Eliās 131, 10. 136, 23. 196, 24.
199, 17.
- Lutannus 158, 16.
- M.
- Manetho Apotelesmaticis 294, 8.
- Marcianus Heracleota 212, 27. 218,
29. 246, 2. 261, 34. 274, 10. 23.
278, 16. 282, 14.
- Maximus Planudes περί Γραμμ. 189,
11. 187, 32. 246, 6.
- Meletius, de natura hom. 43, 19. 50.
- Meeris 154, 19. 227, 18.
- N.
- Nicander, Alexipharmacis 148, 17.
173, 25. 181, 9. 217, 12. 236, 15.
264, 35 b. — *Theriaca* 63, 22. 92, 1.
103, 3. 120, 25. 147, 14. 148, 17.
24. 175, 7. 180, 10. 192, 4. 197,
6. 198, 18. 223, 31. 236, 15. 16.
253, 13. 254, 7. 259, 11. 262, 11.
278, 24. 36. 282, 38. 285, 8. 291,
12. 292, 7. — *Fragm.* 63, 26.
- Nicephorus Gregoras 142, 34.
- Nonnus, Dionysiaca 110, 11. 141,
11. 147, 23. 159, 12. 31. 162, 20.
164, 39. 177, 30. 181, 5. 182, 20.
183, 9. 185, 1. 15. 190, 2—5.
191, 14. 17. 193, 18 sq. 214, 23.
248, 11. 250, 28. 261, 11. 264, 15.
278, 8. 12. 37. 282, 32. 33. 35. 37.
39. 285, 7—15. 291, 1. 294, 7.
- O.
- Oppianus, Cynegeticis 184, 14. 278,
12. — *Halioticis* 215, 24. 257, 36.
278, 3. 18. 19. 27. 28.
- Orpheus, Argonauticis 39, 32. 113,
23. 195, 10. 232, 12. 254, 16. 267,
11. 268, 25. 278, 8. 288, 3. — *Hymn.*
97, 19. — *Lithicis* 201, 3. 257, 36.
- P.
- Pausanias 17, 7. 20, 13. 33, 23. 40,
8. 42, 8. 46, 5. 16. 47, 15. 51, 13.
53, 2. 50. 57, 11. 58, 13. 20. 24.
63, 1. 72, 12. 80, 33. 82, 24. 25.
84, 28. 88, 28. 82. 97, 19. 103,
36. 106, 7. 13. 110, 24. 111, 20.
119, 23. 133, 4. 135, 20. 143, 17.
184, 82. 186, 29. 187, 5. 201, 6.
218, 1. 222, 2. 225, 2. 233, 19.

237, 19. 23. 248, 8. 6. 250, 16. 22.
25. 31. 277, 11.
Petronius Satyrico 84, 82.
Philemo Lex. 100, 8. 236, 12.
Philostephanus 260, 33 a.
Philoxenus (?) 227, 29 a. 244, 82 b.
Philoxenus Glossar. 167, 30. 194,
41. 280, 24.
Photius, *Biblioth.* 153, 7. 181, 2.
189, 4. 241, 7. 253, 10. 256, 8.
271, 14. 275, 13. 277, 12. 282,
34. — *Lex.* 29, 1. 34, 14. 47, 27. 63,
27. 72, 3. 126, 17. 128, 23. 142,
29. 154, 4. 24. 172, 4. 182, 5. 161
189, 44. 192, 2. 211, 2. 223, 30.
224, 3. 242, 11. 249, 17. 250, 5.
255, 9. 261, 31. 266, 44. 278, 37.
Pindarus 22, 13. 44, 17. 53, 5. 70,
45. 73, 2. 109, 6. 114, 18. 115,
11. 119, 7. 132, 21. 161, 20. 179,
36 a. 193, 4. 247, 15. 278, 9. 283,
14.
Plinius Hist. Nat. 24, 17. 41, 18.
55, 1. 109, 29. 110, 11. 128, 9.
135, 21. 136, 6. 208, 17. 234, 10.
13. 270, 26. 293, 29.
Plutarchus 38, 22. 64, 4. 67, 25.
108, 8. 122, 36 a. 149, 16. 202, 8.
205, 17 sq. 219, 9.
Pollux Onomast. 32, 36. 35, 26. 41,
6. 52, 21. 63, 7. 12. 81, 12. 58, 1. 288,
8. 94, 17. 142, 30. 167, 34. 180,
16. 186, 1. 189, 25. 194, 3. 211, 8.
230, 11. 235, 11. 242, 12. 266, 46.
268, 27. 279, 23.
Polybius 131, 10. 158, 18. 199, 16.
218, 38. 237, 16. 248, 19. 274, 8.
Pomponius Mela 33, 22. 55, 1. 128,
12. 179, 4.
Procli Excerpta 34, 7. 51, 11. 56, 16.
62, 27. 72, 6. 78, 27. 82, 21. 89, 35.
Ptolemaeus Geograph. 185, 29. 190,
18. 192, 8. 13. 234, 10. 289, 11.

Q.

Quintus Smyrnaeus 77, 9. 82, 23.
84, 32. 89, 28. 96, 7. 211, 14. 30.

S.

Sappho 135, 37.
Scholiastes Aeschyli 86, 35. 123, 10.
250, 21. 294, 16.
Scholiastes Apollonii Rhod. 14, 6.
35, 16. 38, 23. 45, 29. 46, 22. 47,
17. 49, 17. 50, 12. 53, 35. 39. 55,
2. 97, 15. 99, 9. 120, 9. 132, 14.

148, 41. 160, 19. 170, 5. 211, 2.
235, 35. 247, 14. 267, 9. 275, 14.
288, 8.
Scholiastes Arati 24, 18. 168, 6.
Scholiastes Aristidis 128, 2. 279, 10.
Scholiastes Aristophanis 120, 9. 169,
45. 172, 4. 178, 2. 3. 20. 186, 22.
186, 7. 191, 25. 222, 3. 233, 7.
255, 11. 262, 8. 263, 13. 281, 23.
292, 14.
Scholiastes Dionysii Periegi 137, 27.
138, 3. 162, 6. 26. 261, 8. 282, 24.
Scholiastes Euripidis 14, 15. 40, 7.
108, 9. 156, 15. 203, 22. 250, 16.
18. 267, 27.
Scholiastes Hephæstionis 116, 55.
Scholiastes Homeri 15, 19. 20, 3.
24, 8. 29, 21. 33, 6. 38, 18. 48, 21.
50, 10. 51, 16. 57, 10. 63, 1. 20.
66, 6. 67, 11. 69, 8. 11. 71, 17. 77,
11. 87, 41. 89, 28. 96, 8. 20. 22.
22. 112, 13. 113, 17. 24. 139, 7.
146, 10. 153, 13. 171, 16. 181, 26.
201, 8. 202, 9. 211, 17. 30. 221, 9.
230, 4. 245, 15. 248, 5. 254, 4.
263, 10. 264, 23.
Scholiastes Nicandri 14, 1. 24, 19.
25, 9. 15. 29, 22. 50, 28. 63, 23.
92, 2. 103, 3. 148, 21. 180, 11.
216, 19. 263, 21.
Scholiastes Pindari 53, 16. 119, 8.
180, 27. 190, 19. 193, 5. 247, 15.
248, 9.
Scholiastes Sophoclis 44, 7. 106, 34.
113, 21. 146, 1. 187, 7. 19. 211,
32. 292, 6.
Scholiastes Theocriti 146, 3. 186,
21. 192, 5. 197, 2. 232, 9.
Scholiastes Thucydidis 151, 14.
Scriptura sacra 59, 39 a.
Scylax Periopl. 192, 12. 215, 5. 217,
6. 218, 22. 39. 253, 11. 267, 8.
270, 26. 275, 19. 289, 11.
Servius, ad Virgil. 85, 1. 104, 7.
Solinus 123, 4. 212, 15.
Sophocles, *Aiace* 42, 4. 21. 84, 10.
117, 26. 27. 233, 5. 242, 18. —
Electra 47, 1. 178, 15. — *Oedipo*
Rege 49, 10. 66, 3. 106, 33. 126,
14. 285, 16. 281, 14. — *Antigona*
34, 32. 48, 4. 175, 30. 192, 22.
230, 3. 261, 30. — *Oedipo Colo-*
neo 61, 8. 95, 6. 116, 37. 275, 31,
— *Trachinibus* 73, 17. 77, 19. 126.
15. 142, 32. — *Philocteta* 84, 10.
171, 8. — *Fragm.* 111, 19.
Stephanus Byzantinus 14, 2. 17, 12.
24, 16. 25, 8. 29, 5. 30, 6. 33, 23.

83, 18. 42, 8. 58, 20, 60, 4. 63, 2.
 81, 5. 84, 29. 91, 19. 98, 29. 31.
 99, 25. 100, 22. 30. 101, 3. 106,
 2. 109, 29. 110, 6, 10. 19. 21.
 111, 20. 120, 9. 125, 84 b. 128, 4.
 133, 4. 137, 12. 19. 27. 138, 4.
 139, 6. 145, 5. 146, 14. 147, 23.
 157, 26. 161, 16. 162, 2. 163,
 8. 164, 84. 85. 168, 12. 173, 22.
 175, 24. 176, 8. 179, 6. 183, 20.
 184, 81. 186, 16. 191, 16. 192,
 7. 194, 23. 195, 10. 18. 26.
 196, 4. 7. 26. 34. 198, 85. 199, 1.
 17. 200, 13. 201, 11. 205, 24.
 208, 17. 32. 210, 6. 212, 26. 214,
 6. 215, 5. 12. 20. 216, 6. 14. 217,
 5. 17. 218, 12. 20. 39. 219, 12. 14.
 41. 220, 16. 23. 221, 39. 222, 20.
 225, 2. 10. 19. 21. 230, 19. 238,
 7. 14. 241, 6. 242, 14. 243, 1. 4.
 250, 15. 22. 25. 251, 20. 253, 3. 5.
 21. 25. 254, 49. 256, 15. 262, 14.
 264, 3. 19. 265, 3. 23. 267, 6. 24.
 268, 24. 270, 25. 271, 13. 21. 272,
 8. 16. 274, 3. 275, 20. 277, 4.
 278, 45. 280, 2. 11. 282, 10. 19.
 23. 283, 6. 289, 4. 11. 24. 294, 3.
 Strabo 33, 22. 42, 8. 54, 33. 60, 3.
 26. 64, 35. 81, 4. 84, 29. 89, 27.
 97, 18. 99, 22. 104, 7. 105, 43.
 109, 26. 111, 21. 23. 128, 24. 133,
 8. 134, 29. 135, 20. 137, 16. 139,
 5. 146, 4. 157, 26. 158, 6. 167, 8.
 171, 16. 185, 30. 186, 16. 22. 190,
 7. 15. 192, 13. 195, 8. 196, 6. 22.
 198, 36. 200, 11. 205, 22. 207,
 19. 208, 16. 209, 18. 215, 4. 19.
 218, 26. 88. 221, 17. 234, 8. 10.
 237, 2. 15. 19. 23. 238, 10. 247,
 30. 248, 3. 9. 253, 13. 254, 17.
 256, 1. 7. 261, 33. 264, 22. 270,
 24. 271, 16. 274, 29. 275, 18.
 277, 11. 279, 9.
 Suidas 15, 7. 16, 5. 7. 11. 25, 5. 8.
 27, 11. 34, 13. 39, 26. 41, 7. 17.
 47, 29. 63, 28. 65, 4. 91, 31. 94,
 13. 98, 6. 106, 7. 12. 85. 116, 12.
 125, 2. 127, 10. 130, 23. 142, 29.
 146, 2. 34. 167, 12. 174, 19. 178,
 18. 182, 6. 186, 3. 189, 24. 191,
 3. 193, 22. 205, 24. 80. 214, 11.
 216, 22. 230, 21. 233, 13. 235, 84.
 238, 11. 241, 37. 249, 18. 255, 10.
 267, 6. 279, 22. 285, 26.

T.

Theocritus 77, 12. 84, 1. 115, 39.
 116, 2. 21. 125, 17. 132, 22. 186,
 21. 192, 4. 197, 2. 198, 37. 232, 9.
 Theodosius Alexandr. 150, 4.
 Theognis 63, 30.
 Thomas Mag. 105, 7. 154, 19. 227,
 18. 246, 5.
 Thucydides 218, 37. 253, 20. 272, 7.
 Timaeus 239, 39 a.
 Tryphiodorus 82, 23. 237, 13. 254,
 6. 271, 29 a.
 Tzetzes (Joan.), *Antehomericis* 57,
 11. 61, 2. 62, 28. 186, 10. 264,
 16. 275, 5. — *Posthomericis* 48, 20.
 71, 23. 72, 9. 82, 24. 211, 15. 33.
 — *Chiliadibus* 9, 8. 28, 18. 40, 2.
 72, 21. 78, 12. 84, 8. 240, 43.
 264, 16. 275, 13. 279, 8. 281, 1. —
Exegesis in Iliad. 13, 19. 130, 20.
 236, 14. 252, 36. 256, 5. 261, 10.
 264, 16. 25.
 Tzetzes (Isaac.), *Comment. in Ly-*
cophr. 9, 2. 21, 8. 35, 10. 41, 15.
 44, 14. 52, 5. 69, 12. 78, 20. 86,
 26. 93, 7. 96, 11. 98, 11. 103, 34.
 104, 13. 105, 22. 26. 109, 17. 110,
 13. 27. 29. 111, 36. 128, 5. 135,
 4. 142, 10. 150, 15. 151, 39. 156,
 24. 158, 2. 160, 13. 163, 13. 166,
 42 a. 167, 38. 168, 27. 169, 33.
 170, 15. 173, 17. 181, 7. 17. 184,
 10. 21. 198, 15. 202, 9. 205, 10.
 227, 22. 231, 9. 236, 19. 240, 33.
 256, 12. 267, 31. 270, 9. 289, 3.
 22. 291, 10.

V.

Varro de Ling. Lat. 199, 19. 201,
 29. 234, 12.
 Virgilius 77, 9. 162, 4. 205, 20.
 256, 4.

X.

Xenophon *Anabasi* 261, 33.

Z.

Zonaras *Lex.* 15, 7. 232, 1. 244,
 14.

A D D E N D A.

- Pag. 9. ad v. 2. ἀρχῆς ἀπ' ἀρχῆς] Lycophronem imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 911. 1344. 1832.
- 11, 1. ad v. 10. διγγεῖ habet etiam Vit. II.
- 6. ad v. 12. post σκότειν insere Par. H.
- 13, 3. ad v. 20. adde *Eustath.* ad Iliad. ζ'. 169. p. 633, 48. edit. Rom. (T. II. p. 97, 33. edit. Lips.)
- 6. ad v. 21. ἀρχαῖον] adde formam ἀρχαῖον apud *Marcian. Heracleot.* p. 28. edit. Hoesch.
- 14, 5. ad v. 25. adde *Eustath.* ad Odys. λ'. 124. p. 1676, 30. edit. Rom. (T. I. p. 404, 7. edit. Lips.)
- 15, 20. ad v. 33. τρισπέρου λόγος] Non minus audactor *Nonnus* Dionys. XXV. 243. Ἀλκυόνες τρισέληνον εὐνὴν dixit, et XXXI. 164. νυμφιδίην τρισέληνον ἐνέχλην.
- 16, 7. ad v. 36. τινδῶ λέβητος — πέδω] Similiter *Ophelia* comicus apud *Athenaeum* III. p. 106 a. de squillis in fritorio tostis: κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρίδες ἐν ξηρῷ πέδω.
- 11. ad v. 38. τεκνοποιήσας] Vid. *Eustath.* ad Odys. μ'. 268. p. 1683, 42. edit. Rom. (T. I. p. 413, 6. edit. Lips.)
- 17, 3. ad v. 41. ὀχμαῖος δέμας] Haec verba sine auctoris nomine affert *Eustath.* ad Iliad. ξ. 465. p. 998, 14. edit. Rom. (T. III. p. 243, 9. edit. Lips.) προῖπνέκεται δὲ τοῦ συνοχοῦ ὁ ὀχμός, ἔξ οὗ καὶ ὀχμαῖος, τὸ συνέχειν, ὡς τὸ, μέσον μ' ὀχμαῖος, καὶ, πατρὸς ὀχμαῖος δέμας.
- 18, 4. adde: post versum 47. in Cod. Cizensi haec Scholiastae verba leguntur ab imperitissimo scriba textui inserta: καὶ Οὐλοκῶν περὶ τὴν θάλασσαν κυμένη. Vid. *Tzetz. Schol. ed. Muell.* p. 339.)
- 8. ad v. 48. Vocem λογιῆς explicat *Eustath.* ad Iliad. ψ'. 508. p. 1313, 38. edit. Rom. (T. IV. p. 302, 7. edit. Lips.) et ad Odys. κ'. 169. p. 1653, 17. edit. Rom. (T. I. p. 374, 40. edit. Lips.)
- 22, 13. ad v. 64. Verbum ὀχέω legitur etiam apud *Callimachum* hymn. in Iov. 23. Vid. ibid. Blomf. p. 75.
- 24, 1. ad v. 73. κύτει] Emendavit hunc locum iam ante me *Meinekus* in Cur. crit. p. 66. qui vellem tamen etiam de altero Lycophronis loco (v. 1316.), eadem fortasse medela indigente, suam nobis sententiam aperuisset. Aut neuter, aut uterque corrigendus.
- 25, 18. ad v. 78. Σάον] Schol. ad *Nicanor.* Theriac. 472. καὶ ὁ Σάος καὶ ὁ Μόσυχλος ὅρη εἰσὶ τῆς Σάμου. — ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θεραική Σάμος.
- 31, 20. ad v. 101. adde *Valckenarium* in Epist. ad Roever. p. XLVI. (p. 303. edit. Heindorf.) de permutatione literarum θ et ε.
- 42, 9. ad v. 151. ἀκραυρῇ γοναῖς] Imitatus est *Auctor* Christ. pat. v. 25. οὐράνιον, γήινον, ἀκραυρῇ γοναῖς.
- 43, 14. ad v. 154. ἐτυμβεύσε φάρω, ἀντὶ τοῦ φάρωντος] Similiter *Nonnus* Dionys. XLV. 181. ἡνίοχον καὶ πῶλον ἐφ' τυμβεύσατο λαίμῳ. Et XLVIII. 923. καὶ μιν ἀραρηπάσσα φέλω τυμβεύσατο λαίμῳ. Cf. *Oppian.* Halieut. 346.
- 46, 15. ad v. 162. βουλαῖς ἀνάγνοις] Cf. *Auctor* Christ. pat. v. 946. βουλαῖς ἀνάγνοις θηρὸς ἡγρωμένον.

- Pag. 46, 31. ad v. 163. σκύφοι] Vid. Eustath. ad Odys. ξ'. 78. p. 1751, 50. edit. Rom. (T. II. p. 62, 11. edit. Lips.)
- 58, 30. ad v. 214. αἰσῶσαι σάχην] cf. Eurip. Suppl. 464 sq. edit. Herm.
- 65, 5. ad v. 244. Vulgatae lectioni φοιμαγμὸν patrocinator etiam *Schaeferus* ad Dionys. Halic. p. 195 sq.
- 76, 25. ad v. 301. adde: νόνον habet etiam Pal. 40.
- 79, 18. ad v. 319. ἄλμα] Adde *Falckenarii* Lex. περὶ πνευμάτων p. 209. ἄλμα δὲ τὸ ἄλσος, φιλοῦται, ὡς καὶ ὁ *Λυκόφρων*. Ἰν' ἄλμα δ' ἔππου καὶ χαρμενᾶδος μόροι.
- 82, 10. ad v. 334. μάτρας] *Eustath.* ad Odys. λ'. 225. p. 1680, 33. edit. Rom. (T. I. p. 409, 8. edit. Lips.) docens etiam *Homerum* nonnunquam narrationem in brevis contraxisse, multaque paucis verbis comprehendisse, addit, ὡς ἐν τῷ· Φαίδρην τε Πρύοκριν τε Ἴδον· καὶ, Μαιραν Κλυμένην τε· ἀφ' ὧν ὅλην ὡς καὶ σκοτεινῷ καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν *Λυκόφρων* αὐτὸς ἐνδοῦναι φαίνεται ἀρχάς τινάς τῆς ἐκείνου ποιήσεως.
- 95, 15. ad v. 395. κόκκυφα] Vid. *Phrynick.* App. Soph. p. 27, 24. Bekk. κόκκυγα λέγουσι τὸν κενὸν καὶ κούρον.
- 97, 2. ad v. 400. Ἀίσχον] Vid. Interpp. ad *Hesiod.* Theog. v. 485.
- 105, 49. ad v. 432. ἐν πλασταῖς γραφαῖς] *Eustath.* ad Odys. ι'. 183. p. 1861, 36. edit. Rom. (T. II. p. 198, 17. edit. Lips.) πρὸς δὲ τὸν Αἰθῶνα τοῦτον ἢ τοῦ *Λυκόφρονος* ἀστειζομένη *Κασάνδρα* Αἰθῶνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς τὸν Ὀδυσσεῖα καλεῖ, πλαστῆς εἰποῦσα γραφᾶς τα τοῦ Ὀδυσσεῖος παρ' Ὀμήρῳ ψεύσματα.
- 110, 14. ad v. 448. Adde *Nonn.* Dionys. XIII. 459. ubi ante *Gracium* legebatur Σίστραχος.
- 111, 47. ad v. 452. adde: Cod. Neap. III. ὀγκαστρίου a prima manu; quod postea corrector mutavit in ὀπατρίου. Saepenumero enim in hoc Codice priorem scripturam, in qua maxime cum *Vatic.* 1307. et *Par. A.* consentit, recentior manus delevit.
- 120, 24. ad v. 483. adde: σποδιᾶ *Par. J.*
- 134, 23. ad v. 573. τροφήν δ' ἀμεμφῇ] Hunc locum imitatus est *Auctor* *Christ. pat.* v. 1401.
- 140, 19. ad v. 606. ταυθμοῦς] Vid. *Falcken.* in *Epistol.* ad *Roever.* p. XLIV.
- 142, 35. ad v. 615. Adde: His adiectivis in βαμῶν exeuntibus accedant haec: πεδοβάμωνα *Aesch.* Choeph. 584. (Well.) σχεπ-τροβάμων αἰετὸς *Sophocl.* apud *Schol.* ad *Aristoph.* Av. 515. τριτοβάμων *Eurip.* Troad. 388. ibiq. *Seidl.* λοξοβάμοσι explicat *Hesychius* πλαγίως περιπατοῦσιν. Praeterea ἱπποβάμωνα στρατῶν dixit *Aesch.* Prom. 807. (Well.) ἱπποβάμοσι καμήλοις *Suppl.* 281. (Well.) et ὀήματα ἱπποβάμωνα lusit *Aristophanes* Ran. 821.
- 144, 14. ad v. 629. ἀνδρῶ] Cf. *Toup.* Append. Emendat. in *Theocr.* Id. V. 93. p. 13. et ad *Schol.* *Theocr.* p. 214.
- 154, 1. ad v. 676. ἐν συνοῖσι] Hanc formam συνοῖς tetigit *Eustathius* ad Odys. ε'. 281. p. 1536, 16. edit. Rom. et ad Odys. ξ'. 463. p. 1769, 53. edit. Rom. (T. I. p. 217, 29. et T. II. p. 85, 20. edit. Lips.)
- 185, 18. ad v. 683. ἀνδρῶν γυναικῶν] *Gregor. Nazianz.* de vita sua, v. 111. ἀνδρῶν γυναικῶν σεμνότητ' ἀσχυμένων. *Lycophronis* verba affert *Eustathius* ad Odys. x'. 492. p. 1666, 1. edit. Rom. (T. I. p. 390, 27. edit. Lips.) Vid. etiam *Herm.* ad *Soph.* Antig. v. 1066.
- 174, 19. ad v. 793. σύμφω] Adde *Eustath.* ad Odys. ο'. 472. p. 1788, 59. edit. Rom. (T. II. p. 108, 23. edit. Lips.)

- Pag. 175, 9. ad v. 796. *δυσκολῆς*] Adde *Oppian. Halieut. II. 503—505.*
- 184, 31. ad v. 850. Hanc Stephani lectionem nuper amplexus est *Frid. Guil. Ritschl* in *Schedis Criticis* p. 6., pleno eruditionis specimine; a quo tamen video mihi, vel invito, dissentiendum esse. Ex iis enim quae ibi de refingendo quodam Pausaniae loco (III. 7, 3.) satis ingeniose disputantur, minime sequitur, eandem in Lycophrone labem eodemque artificio tollendam esse. Et quae tandem illa est Stephani auctoritas, talis praesertim, qualem nunc habemus? Videmus eum etiam in alijs quattuor locis (v. 593. 1149. 1309. 1390.) ita a vulgata Lycophronis scriptura discedentem, ut ne unum quidem exemplar cum eo faciat, ipse autem in unius et difficillimi quidem loci duplici scriptura sibimet aperte adversetur. Vulgata autem in his ubique, si non optima est, consensu certe librorum adhuc firmissima: Talia enim, quale hoc est, de quo agimus, dissentientibus inter se libris, admodum caute sollicitanda sunt; consentientibus autem, ne addubitanda quidem.
- 204, 11. ad v. 957. Hic versus ita legitur apud Auctor. Christ. pat. v. 1405.: *ἤχι ξυνοικεῖ δαυμῆς ἐρημία.*
- 207, 13. ad v. 975. Ex hoc loco corrigendus est Christ. pat. v. 1404. ubi male editum est:
αὐχμῶν, πινώδης, λυπρὸν ἀμπνεύων βλον.
Huius carminis Auctor versum 982. ita imitatus est ibid. v. 1406.: *δέλφρουσιν ὠκὺς ἐκτ' Ὀρδάνης βέει.*
- 208, 31. ad v. 783. Hunc versum affert et illustrat *Salmasius* ad Solin. p. 42 b. C.
- 214, 12. ad v. 1018. *Eratosthenes* apud Athen. II. p. 36, f. (p. 85. Dind.) *κυμαίνει δ' οἷα Ἀβυσσαν ἄλα' || βορρῆς ἢ νότος.*
- 224, 6. ad v. 1066. τοῦ κρατοβρώτιος] *Eurip. Meleagr. fragm. XV. p. 230. Matth.*
εἰς ἀνδροβρώτας ἡδονὰς ἀρτίζεται
κάρηνα Τυδεὺς γέγυσε Μελαγίππου σπάσας.
- 234, 1. ad v. 1128. *Δαυτῶν ἄνθρωποι*] Vid. *Falcken.* ad Theocr. Adonias. v. 142. p. 414.
- 249, 5. ad v. 1218. *Λεύκον*] Hunc Leucum commemorat *Eustathius* ad Iliad. β. 649. p. 313, 33. edit. Rom. (T. I. p. 254, 24. edit. Lips.)

CORRIGENDA.

I. IN TEXTU VERBORUM GRAECO.

- v. 48. scr. *δαμῆσας*.
- v. 87. scr. *Πειραιας*.
- v. 94. scr. *ἀντ.*
- v. 186. scr. *Σαλμυδητας*.
- v. 191. scr. *φασγάνων ἐκ δύσσειται.*
- v. 212. malim nunc *Φιγαλεύς*.
- v. 217. scr. *κάπλ.*
- v. 461. scr. *ἄτα*, quam formam nunc unice veram existimo.
- v. 563. scr. *κέρως*.
- v. 728. scr. *κρόκησι*.
- v. 906. scr. *Φάλαγγόν τ'.*

II. IN ANNOTATIONE CRITICA.

- Pag. 21, 5. ad v. 60. scr. *ἐξην* Par. B. et Rehd.
 - 32, 10. ad v. 103. scr. *γοῶν* Par. DEGK. et dele lit. D. paullo ante positam.
 - 14. ad v. 105. scr. Eustath. ad Iliad. λ', 676.
 - 33. ad v. 105. scr. superadditum etiam *πῆ*.
 - 45, 12. ad v. 159. scr. per se plana.
 - 49, 21. ad v. 176. scr. *Ἰωμ. I.*
 - 92, 25. ad v. 380. totam annotat. sic lege: *παλιθρόουσιν* Par. A. Vat. 1307. *παλιθρόουσιν* Neap. III. *παλιθρόουσιν* Par. EK. Vind. II. Vit. II. *παλιθρόουσιν* Par. D. *παλιθρόουσιν* Par. G. Vind. IV. Vit. III.
 - 95, 14. ad v. 304. scr. *φόνου* Par. A.
 - 21. ad v. 395. dele not. III. hic enim liber habet *στόβους*.
 - 100, 6. ad v. 415. scr. *ἐσμός*.
 - 15. ad v. 415. scr. *ἐπὶ ξένους ξένος* Par. ADH. et dele, quod statim ex Cod. Par. D. allatum est, *ἐπὶ ξένος ξένος*.
 - 107, 28. ad v. 436. scr. *statuerent*.
 - 108, 24. ad v. 438. scr. *μόρον* Par. BGHL. etc.
 - 112, 50. ad v. 453. scr. *φύτῃα* Par. DGHJK. etc.
 - 116, 45. ad v. 461. scr. quae Homeri nomine feruntur.
 - 125, 20. ad v. 516. dele not. Cod. Par. A. hic enim liber habet *ἐκβατηρίαν*.
 - 149, 18. ad v. 660. dele not. Cod. Pal. 40. et insere eam in sequentibus post Ciz.
 - 196, 20. ad v. 906. scr. *Φάλαγγόν τ'* Sic Par. AJ. Vat. 1307. Paphr. Vatic. etc.
 - 203, 11. ad v. 946. scr. *Κυλιστάρου*.
 - 213, 24. scr. v. 1050.
 - 234, 32. ad v. 1131. scr. Seldenianum.
 - 238, 6. ad v. 1148. scr. *Νωρύκειον* Par. GK.
 - 246, 17. ad v. 1202. scr. *ελλημμένον* Par. K. Vat. 1307. et Neap. III.
 - 256, 15. ad v. 1253. scr. *ἀβοριγῆνας*.
 - 257, 3. scr. non mediocris sit atrogantiae.
 - 269, 9. ad v. 1329. scr. Si hoc de littore etc.
 - 289, 23. ad v. 1444. scr. Par. ADGK. et in sequentibus dele lit. D.
 - 297, 2. scr. ante viginti septem annos.

III. IN SCHOLIIS.

- Pag. 9, 12 a. corrige Vind. III.
 - 16 b. post *ἀνερωτῆς* adde Vind. III.
 - 54, 45 a. corr. *ἐυρών*.
 - 143, lin. ult. corrige lepidum illud *vitiosum lectionem*, quod typographetae, licet per admonito, relinquere tamen placuit.
 - 243, 33 a. corr. Theogn. 409.
 - 278, 54 b. corr. *Φθέρω ὄρος Κάρτας*.
 - 294, 27 a. corr. *αἰμύλα*.

